KL Mayus habet dies.xxxi. Luna.xxx.
Nox habet hoꝛas.viij.dies vero.xvj.
Tertius occidit ⁊ ſeptimus oꝛa relidit.

xi	b Maij		Apoſtoloꝝ philippi ⁊ iacobi. Inferi⁹ dup.iij.l.
	c vj	N	
xix	d v	N	Inuẽtio.ſ.cruc̃.min⁹ dup.iij.l.mẽo de mar alexandꝛo euentio.
viii	e iiij	N	
	f iij	N	
xvj	g pꝛidie	N	Johis ante poꝛtã latinam Inui.trip.iij.lc.
v	A Nonis		Johis epĩ ⁊ ɔf.de beruelaco.iij.l.cũ regimĩe ch.
	b viij	Id	
xiij	c vij	Id	Trãſlatio ſancti nicolai.cuꝫ regimĩe choꝛi.
ij	d vj	Id	Sctoꝝ goꝛdiani ⁊ epymachi mar.iij.lect.
	e v	Id	
x	f iiij	Id	Sctoꝝ nerei ⁊ achillei atqꝫ pancracij.iij.lc.
	g iij	Id	Sol in geminis.
xviij	A pꝛidie	Id	¶ Notãdũ qꝫ feſtũ trãſl.ſ.ceddę epĩ ſẽp dꝫ celebꝛari dñica pꝛia añ aſcẽſionẽ dñi cũ reg.ch.
vij	b Idibus		
	c xvij	kl	Junij.
xv	d xvj	kl	
iiij	e xv	kl	
	f xiiij	kl	Dũſtani epĩ ⁊ ɔf.ix.l.mẽo de ſctã potẽtiana.
xij	g xiij	kl	
j.	A xij	kl	
	b xj	kl	
ix	c x	kl	
	d ix	kl	Feſtum ſancti ſaluatoꝛis
xvij	e viij	kl	Aldelmi epĩ ⁊ ɔf med.l.de ſctõ vꝛbano.ix.lc.
vj	f vij	kl	Auguſtini angloꝝ apoſtoli.ix.lectionum
	g vi	kl	
xiij	A v	kl	Germani epĩ ⁊ confeſſoꝛis.iij.lectionum.
iij	b iiij	kl	
	c iij	kl	
xi	d pꝛidie	kl	Petronille virgi[illegible]ar.iij.lc.cũ noc.cũ extra octa.ſanct[illegible]initatis cõtigerit

Mayo ſecure laxari ſit tibi cure[illegible]
Scindatur vena/ſed baln[illegible] dentur amena.
Cum calidis rebus ſint fer[illegible]ula ſeu ſpeciebus
Potibus aſtricta ſit ſalu[illegible] cum benedicta.

diiii.s.

KL Junius habet dies. xxx. luna. xxix.
Nox habet horas. vi. dies vero. xviij

Denus paleſcit: quindenus federa neſcit.

	e	Junij		Nichomedis martyꝛis trium lectionum.
xix	f	iiij	N	Sctōꝝ marcellini ⁊ petri mř. Inui. du. iij. lect
viij	g	iij	N	
xvj	A	pꝛidie	N	
v	b	Nonis		Bonifacij ſocioꝛūqꝫ eius mř. Inui. du. iij. lect.
	c	viij	Idus	
xiij	d	vij	Idus	
ij	e	vi	Id.	Sctōꝝ medardi et gildardi confeſſo. iij. lecti.
	f	v	Id	Tráſlatio ſcī edmūdi marty. með. lc̄. de mar-
x	g	iiij	Id	(tyꝛib⁹ pꝛimo ⁊ felice. Inui. trip. ix. lect.
	A	iij	Id	barnabe apoſtoli. Inuita. tri. ix. lectionum.
xviij	b	pꝛidie	Id	Sctōꝝ baſilidis cyꝛini ⁊ naboꝛis. iij. lectio.
vij	c	Idibus		Sol in cancro. Solſticium.
	d	xviij	kl'	Iulij. Baſilij epī ⁊ confeſſoꝛis. iij. lectionum.
xv	e	xvij	kl'	Sctōꝝ viti ⁊ modeſti atqꝫ creſcētie. iij. lectio.
iiij	f	xvj	kl'	Tranſlatio ſancti richardi með. lc̄. de ſctō ciri-
	g	xv	kl'	(co ⁊ iulita. ix. lectionum
xij	A	xiiij	kl'	Sctōꝝ marci ⁊ marcelliani. Inui. dup. iij. lec.
i	b	xiij	kl'	Sctōꝝ geruaſij ⁊ pꝛothaſij. Inui. dup. iij. lect.
	c	xij	kl'	Tráſlatio ſcti eduardi regis ⁊ mar. ix. lc̄. niſi ſa-
ix	d	xj	kl'	(cte fuerint in. xl.
	e	x	kl'	Albani pꝛothomartyꝛis. ix. lectionum.
xvij	f	ix	kl'	Edeldꝛede ꝟginis. iij. lec. cū noc. Uigilia.
vj	g	viij	kl'	Natitas ſcti iohis baptiſte. minus dup. ix. lec.
	A	vij	kl'	
xiiij	b	vj	kl'	Sctōꝝ iohis ⁊ pauli mar. Inui. dup. iij. lectio.
iij	c	v	kl'	
	d	iiij	kl'	Leonis pape ⁊ ꝯfeſ. iij. lect. cū noc. Uigilia
xi	e	iij	kl'	Apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli minus dup. ix. lectio.
	f	pꝛidie	kl'	Cōm[illegible]noꝛatio ſācti pauli. Inui. trip. ix. lectio.

Poſt pſon[illegible]abꝛum regū dare debes. Deus oſm:

In iuno [illegible]es potabit medo bibentes.
Atqꝫ nouellaꝝ fuge potus ceruiſiarum.
Ne noceat colera. valet hec refectio vera.
Lactuce frondes ede / ieiunus bibe fontes.

KL Julius habet dies. xxxi. Luna. xxx.
Nox habet horas. viii. dies vero. xvi.
Tredecimus mactat iunii: denus labefactat.

xix	g Julij		Octa. sancti iohis baptiste. Inui. dup. iii. lect.
viii	A vi	N	Uisitatio btẽ marie. du. me. de mar. sub silẽtio
	b v	N	
xvi	c iiii	N	Trãslatio ⁊ ordinatio sancti martini. ix. lect.
v	d iii	N	
	e pridie	N	Octa. aplorꝝ petri ⁊ pauli. Inui. dup. ix. lectio.
xiii	Nonis		Translatio sancti thome martyris. iii. lectionũ.
ii	g viii	Id	Dñica pria pᵒ fes. trãsl. s. tho. cele. fe. reliq. ix. l.
	A vii	Id	
x	b vi	Id	Sctõꝝ septẽ fratrũ mar. Inui. dup. iii. lectio.
	c v	Id	Trãslatio scti benedicti abbis. ix. lec. nisi fctẽ
xviii	d iiii	Id	(fuerint in. xl. tũc fiãt tres lec. ⁊ i du. iii. lc.
vii	e iii	Id	
	f pridie	Id	Sol in leone · Dies caniculares
xv	g Idibꝰ		Trãslatio sancti Swithuni sociorꝝ eius. ix. lectio.
iiii	A xvii	kl'	Augusti. Trãslatio sancti osmundi. ix. lectio.
	b xvi	kl'	Kenelmi regis ⁊ mar. Inui. dup. iii. lectionum
xii	c xv	kl'	Arnulphi episcopi ⁊ martyris. iii. lectionum.
i	d xiiii	kl'	
	e xiii	kl'	Margarethe virginis ⁊ martyris. ix. lectionũ.
ix	f xii	kl'	Praxedis virginis non martyris. iii. lectionũ.
	g xi	kl'	Marie magdalene. Inui. trip. ix. lectionum
xvii	A x	kl'	Appollinaris epi ⁊ martyris. iii. lectionum
vi	b ix	kl'	Christine ꝟginis ⁊ m̃. iii. lc. cũ noc. Uigilia
	c viii	kl'	Jacobi apli. Inferius dup. ix. lectionum.
xiiii	d vii	kl'	Anne matris marie. Inui. trip. ix. lectionum
iii	e vi	kl'	Sctõꝝ septẽ dormiẽtiũ mar. Inui. dup. iii. lec.
	f v	kl'	Sansonis episcopi. Inui. dup. iii. lectionum.
xi	g iiii	kl'	Sctõꝝ felicis ⁊ fausti. Inui. dup. iii. lectionum
xix	A iii	kl'	Sãctoꝝ abdon ⁊ sennẽ mar. Inui. dup. iii. lc.
	b pridie	kl'	Germani epi ⁊ cõfesso[illegible]lectionum

Et post sansonem sapientẽ da salom[illegible]. In principio.

Qui vult solamen iulio probet hoc medicamen.
Uenam non scindat/ nec ven[illegible]em potio ledat.
Sompnũ compescat/ ⁊ balnea cuncta pauescat.
Prodest recens vnda/ allium cum saluia munda.

KL Auguſtus habet dies .xxxi. Luna .xxx.
Nox habet hoꝛas .x. dies vero .xiiij.
Pꝛima necat foꝛtem perditqꝫ ſecunda cohoꝛtem

viij	c	Auguſti.		Ad vincula ſcti petri. Inui. trip. ix. lectionum
xvi	d	iiij	N	Stephani pape ⁊ martyꝛis. Inui. dup. iij. lec.
v	e	iij	N	Inuẽtio ſcti ſtephani pꝛthomartyꝛis. ix. lect.
	f	pꝛidie	N	
xiij	g	Nonis		Oſualdi regis ⁊ martyꝛ. Inui. dup. iij. lectionū.
ij	A	viij	Id	Trãſfiguratio dñi. dup. mẽo de martyꝛibus.
	b	vij	Id	Feſtū nõis ieſu du. ma. ix. l'. Donati e. ⁊ m. me(mo. tm̃.
x	c	vi	Id	Ciriaci ſocioꝛūqꝫ ei⁹. m. mẽo. tm̃.
	d	v	Id	Romani martyꝛis memoꝛia tm̃. Uigilia.
xviij	e	iiij	Id	Laurentij martyꝛis. Inui. trip. ix. lectionum
vij	f	iij	Id	Tyburtij martyꝛis. memoꝛia tantum.
	g	pꝛidie	Id	
xv	A	Idibus		Ipoliti ſocioꝛūqꝫ eius mar. ix. lectionum.
iiij	b	xix	Kl' Septẽbꝛis	Oct. ieſu. Euſebij pbꝛi. ⁊ cf. Uigil'.
	c	xviij	Kl'	Aſſũptio btẽ marie ṽgis. maius dup. ⁊ pꝛinci.
xij	d	xvij	Kl'	Sol in virgine. Equinoctium.
i	e	xvi	Kl'	Octa. ſancti laurentij. memoꝛia tantum.
	f	xv	Kl'	Agapiti martyꝛis. memoꝛia tantum.
ix	g	xiiij	Kl'	Magni martyꝛis. memoꝛia tantum.
	A	xiij	Kl'	
xvij	b	xij	Kl'	
vi	c	xi	Kl'	Octa. ſancte marie. ix. lect. mẽoꝛia de ſanctis.
	d	x	Kl'	Sctoꝝ thimothei ⁊ apollinaris cū no. Uigil'.
xiiij	e	ix	Kl'	Bartholomei apli. Inferius dup. ix. lectionū.
iij	f	viij	Kl'	
	g	vij	Kl'	
xi	A	vi	Kl'	Ruffi martyꝛis. Inui. du. iij. lectionum.
xix	b	v	Kl'	Auguſtini epi. ⁊ doctoꝛis. Inui. dup. ix. lectio.
	c	iiij	Kl'	Decollatio ſcti iohis baptiſte. Inui. tri. ix. lc.
viij	d	iij	Kl'	S[illegible] felicis ⁊ adaucti mar. Inui. du. iij. lect.
	e	pꝛidie	Kl'	[illegible]thburge virgis nõ mar. Inui. dup. iij. lect.

Poſt aug[illegible]inum doctoꝛẽ iob lege iuſſū. Si bona.
Thobia[illegible] dictū poſt pꝛothū atqꝫ iacinctū. Pete dñe

Quiſquis ſub auguſto viuat medicamine iuſto
Raro doꝛmitet/ eſtum coitum quoqꝫ vitet.
Balnea nõ curet/ nec multum comeſtio duret.
Nemo laxa[illegible]i debet vel fleubothomari.

KL September habet dies.xxx. luna.xxx.
Nox habet horas.xij. dies vero.xij.

Tertius ſeptembris ⁊ denus fert mala membris.

xvi	f		Septēbris Egij abbatis.ix.l'.medie.l'.de ſancto priſco.
v	g	iiii	N
	A	iii	N
xiij	b	pridie	N Trāſl.ſcti cuthberti epi ⁊ ꝯf.ix.lc.niſi fcē in.xl.
ij	c	Nonis	Bertini abbatis ⁊ ꝯfeſſo.iij.lc.cū nocturno.
	d	viii	Id
x	e	vii	Id
	f	vi	Id Natiuitas btē marie ꝟgis maiꝰ dup.ix.lecti.
xviij	g	v	Id Gorgonij martyris memoria tantum.
vij	A	iiii	Id
	b	iii	Id Sāctoꝝ prothi ⁊ iacincti mar.mēoria tantū.
xv	c	pridie	Id
iiij	d	Idibus	Sol in libra.
	e	xviii	kl' Octobris. Exaltatio ſctē crucis maiꝰ dup.ix.lc. medie.lc.de ſctō cornelio ⁊ cypriano. Equinoctiū autūnale. Et finiunt dies caniculares.
xij	f	xvii	kl' Octa.btē marie. Inui.triplex.ix.lectionum
i	g	xvi	kl' Edithe virgis nō mar.ix.lc.medie.lc.de mar.
	A	xv	kl' Lamberti epi ⁊ mar. Inui.ſimp.iij. lectionum
ix	b	xiiii	kl' ¶ Obſerua menſis noni ieiunia ſemper.
	c	xiii	kl' ¶ Poſt exaltatam feria quarta lucem.
xvij	d	xii	kl' Vigilia.
vj	e	xi	kl' Mathei apl'i ⁊ euāgel'. Infe.du.ix.lc.mēo de.ſ.
	f	x	kl' Mauricij ſocioꝝ ꝗ eiꝰ m.ix.l'.(laudo epo ⁊ ꝯfe.
xiiij	g	ix	kl' Tecle virginis nō mar.iij.lectio.cū noctur.
iij	A	viii	kl'
	b	vii	kl' Firmini epi ⁊ mar. Inui.ſim.iii.lectionum
xi	c	vi	kl' Cypriani epi ⁊ iuſtine virginis. Inui.du. iii.l'.
xix	d	v	kl' Sāctoꝝ coſme ⁊ damiani.m. Inui.dup.iii.lec.
	e	iiii	kl'
viii	f	iii	kl' Michaelis archāgeli. Infe[illegible]us du.ix.lectionū.
	g	pridie	kl' Hieronimi pbr̄i ⁊ docto. In[illegible]rius dup.ix.lecti.

Subiungas iudith poſt vigiliā ꝗ mathei. Adonay
Poſt ſctm̄ coſmā des hyſtoriā machabeo. Adaperiat

Fructus maturi ſeptembris ſunt udlituri
Et pira cum vino/panis cū lacte caprino
Aqua de vrtica tibi potio fertur amica
Tunc venam pandas/ſpecies cū ſemine mandas.

KL October habet dies.xxxi.luna.xxx.
Nox habet hoꝛas.xiiij.dies vero.x.

Tertius ⁊ denus eſt ſicut moꝛs alienus.

xvi	A	Octobꝛis.		Sctōꝝ remigij germani vedaſti ⁊ bauonis (epiſcopoꝝ.ix.lc medie lec.de ſancto meloꝛo.
v	b	vi	N	Thome herfoꝛdēſis epi ⁊ cfeſ.ix.l'.medie.lc.de (ſancto leodegario.
xiii	c	v	N	
ii	d	iiij	N	
	e	iij	N	
x	f	pꝛidie	N	Fidis virginis ⁊ martyꝛis. Inui.ſimp.iii.lectio.
	g	Nonis		Sāctoꝝ marci ⁊ marcelliani. Inui.dup.iii.lecti.
xviii	A	viii	Id	
vii	b	vij	Id	Dionyſij ſocioꝛumqꝫ eius.ix.lectionum.
	c	vi	Id	Gereonis ſocioꝛūqꝫ ei⁹ marty.iii. lectionum.
xv	d	v	Id	Nichaſij ſocioꝛūqꝫ ei⁹ mar. Inui.dup.ix.lect.
iiii	e	iiij	Id	
	f	iij	Id	Trāſlatio ſcti eduardi regis. Infe.dup.iii.lec.
xii	g	pꝛidie	Id	Calixti pape ⁊ m. Infe.du.iii.l'. Sol i ſcoꝛpiōe
i	A	Idibus		Wulfrani epi ⁊ confeſſoꝛis.iii.lectionum.
	b	xvij	kl'	Nouēbꝛ. Michaelis i mōte tūba. In.tri.ix.lc.
ix	c	xvj	kl'	Etheldꝛede virginis nō martyꝛis.iii.lectionum
	d	xv	kl'	Luce euāgeliſte. Inferius duplex.ix.lectionū.
xvii	e	xiiij	kl'	Fredeſwyde virginis nō martyꝛis.iii.lectio.
vi	f	xiij	kl'	
	g	xij	kl'	Sctāꝝ vndecim milia virginū. In.dup.iii.lc.
xiiii	A	xj	kl'	
iii	b	x	kl'	Romani epi ⁊ cōfeſſoꝛis.iii.lec.cum nocturno
	c	ix	kl'	
xi	d	viij	kl'	Sctōꝝ criſpini ⁊ criſpiniani. Inui.dup.ix.lec. (medie lec.de sctō iohāne beuerlaco.ēpo ⁊ cf.
xix	e	vii	kl'	
	f	vi	kl'	Vigilia.
viii	g	v	kl'	Apl'oꝝ ſymonis ⁊ iude. Inferi⁹ dup.ix.lectio.
	A	iiii	kl'	
xvi	b	iij	kl'	[illegible]
v	c	pꝛidie	kl'	Quintini mar.iii.lc.cū noc. Vigilia.

Poſt iudā ſymonē ſubiungas ezechielem. Vidi dn̄m.

October vina pꝛebet cum carne ferina.
Necnon aucina caro valet ⁊ volucrina.;
Quāuis ſunt ſana: tamen eſt repletio vana.
Quantum vis comede / ſed non pꝛecoꝛdia lede.

KL Nouember habet dies. xxx. luna. xxix.
Nox habet hoꝛas. xvj. dies vero. viij.
Scoꝛpius eſt quintus et tertius eſt nece cinctus.

	d		Nouēbꝛis	Solēnitas oīm ſanctoꝝ maius dup. ix. lectio.
xiij	e	iiii	N	Cōmēoꝛa. oīꝫ defū. ix. l'. ad veſ. de. ſ. maria fiat
ij	f	iii	N	Wenefrede v. ⁊ m̄. ix. l'. (meō. de. ſ. euſta. ⁊ ſo. ei⁹
	g	pꝛidie	N	
x	A		Nonis	
	b	viii	Id	Leonardi abbatis. ix. lectionum.
xviij	c	vii	Id	
vij	d	vi	Id	Sctōꝝ quattuoꝛ coꝛonatoꝝ m̄. Inui. du. iij. l'
	e	v	Id	Theodoꝛi mar. Inui. ſimp. iij. lectionum
xv	f	iiii	Id	
iiij	g	iii	Id	Martini epī ⁊ ꝯfeſſoꝛis. Inui. tripler. ix. lecti.
	A	pꝛidie	Id	Meōꝛia de ſācto mēna mar. Sol in ſagitario.
xij	b	Idibus		Bꝛicij epī ⁊ ꝯf. Inui. dup. iij. l'c. meō. de. ſ. marti.
i	c	xviii	kl'	Decēbꝛis. Trāſlatio ſancti erkenwaldi epī.
	d	xvii	kl'	Machuti epī ⁊ ꝯf. ix. l'c. medie l'c. de ſcō martino.
ix	e	xvi	kl'	Depoſitio ſci edmūdi archiepī. Inui. trip. ix. l'c.
	f	xv	kl'	Hugonis epī ⁊ ꝯf. ix. l'c. medie. l'c. de ſctō aniano.
xvij	g	xiiii	kl'	Octa. ſancti martini. Inui. dup. iij. lectionum.
vi	A	xiii	kl'	
	b	xii	kl'	Edmundi regis ⁊ martyꝛis. ix. lectionum
xiiij	c	xi	kl'	
iij	d	x	kl'	Cecilie virginis ⁊ martyꝛis. ix. lectionum
	e	ix	kl'	Clemētis pape ⁊ m̄. ix. l'c. meō. de. ſ. felicita. vg.
xj	f	viii	kl'	Criſogoni martyꝛis. Inui. ſimp. iij. lectionum
xix	g	vii	kl'	Katherine virginis ⁊ martyꝛis. ix. lectionum
	A	vi	kl'	Lini pape ⁊ martyꝛis. Inui. ſimp. iii. lectionū
viij	b	v	kl'	
	c	iiii	kl'	
xvi	d	iii	kl'	Sctōꝝ ſaturnini ⁊ ſiſinnij. iij. l'. cū no. Vigilia
v	e	pꝛidie	kl'	Andꝛee apłi. In ferius [illegible] ix. lectionum

Poſt feſtum lini erit ſemper aduentus dñi. Aſpicies.

Hoc ſcire tibi datur ꝙ ſcuma nouembꝛi curatur.
Queqꝫ nociua vita / tua ſint pꝛecioſa dicta.
Balnea cum venere tunc nullum conſtat habere.
Potio ſit ſana atqꝫ minutio bona.

KL December habet dies.xxxi.luna.xxx.
Nox habet horas.xvi.dies vero.viii.
Septimus exanguis virosus denus vt anguis.

	f Decembris.		
xiii	g iiii	N	
ii	A iii	N	
x	b pridie	N	Osmundi epi̅ ꝛ confessoris.ix.lectionum.
	c Nonas		
xviii	d viii	Id	Nicholai epi̅ ꝛ confes. Inui. tri.ix.lectionum.
vii	e vii	Id	Octa.scti andree apl̄i. Inui. dup.ix.lectionū.
	f vi	Id	Cōceptio beate marie.minus dup.ix.lectio.
xv	g v	Id	
iiii	A iiii.	Id	
	b iii	Id	
xii	c pridie	Id	
i	d Idibus		Lucie virginis ꝛ martyris.ix.lectionum
	e xix	kl	Januarij. Sol i capricorno. Solsticiū hiemale
ix	f xviii	kl	
	g xvii	kl	O sapientia.
xvii	A xvi	kl	Nulle deinceps fiant preces ad vesperas.
vi	b xv	kl	
	c xiiii	kl	
xiiii	d xiii	kl	Vigilia.
iii	e xii	kl	Thome apostoli. Inferius dup. fe.ix.lectionū.
	f xi	kl	
xi	g x	kl	
xix	A ix	kl	Vigilia.
	b viii	kl	Natiuitas dn̄i nr̄i iesu xp̄i principale dup. fe.ix.lc.
viii	c vii	kl	Stephani ꝓthomartyris minus dup.ix.lectio.
	d vi	kl	Johānis apl̄i ꝛ euāgeliste.minus dup.ix.lecti.
xvi	e v	kl	Sctōꝝ innocentiū martyꝝ.minus dup.ix.lec.
v	f iiii	kl	[redacted]
	g iii	kl	
xiii	A pridie	kl	Siluestri pape ꝯfe.ix.lc.medie lc.de natiui.dn̄i

Sane sunt membris res calide mense decembris
Frigus vitetur/capitalis vena scindatur
Lotio sit vana/sed vasis potatio cara.
Sit tepidus potus/frigori contrarius totus.

¶ Benedictio ſalis et aque. Omnibus dominicis per annum poſt primã capl'in fiat benedictio ſalis ⁊ aque ad gradũ chori a ſacerdote ¶ hoc modo

Exorcizo te creatura ſalis per deũ ✠ viuũ: per deũ ✠ verũ: per deũ ✠ ſanctũ per deũ qui te per helizeũ prophetam in aqua mitti iuſſit: vt ſanaretur ſterilitas aque: vt efficiaris ſal exorcizatũ in ſalutẽ credẽtiuz ⁊ ſis omibus te ſumentibus ſanitas aĩe ⁊ corporis: ⁊ effugiat atq; diſcedat ab eo loco quo aſperſum fueris: omis fantaſia ⁊ nequitia vel verſutia diabolice fraudis: oĩſq; ſpiritꝰ ĩmundus adiuratus Per eum qui venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſeculuz per ignem. ℞. Amen. Sequitur oratio ſine Dominus vobiſcum. ſed tm̃ cũ Oremus.

Immenſã clementiã tuã omipotens eterne deus humiliter ĩploramꝰ: vt hanc creaturaz ſalis quam in vſum generis humani tribuiſti: bene✠dicere ⁊ ſcti✠ficare tua pietate digneris: vt ſit omibꝰ ſumentibus ſalus mentis ⁊ corporis: vt quicquid ex eo tactũ vel reſperſum fuerit careat omni ĩmũdicia: omniq; ĩpugnatione ſpiritualis nequitie. Per do. ℞. Amẽ.

¶ Sequitur exorcismus aque.

Exorcizo te creatura aque in nomine ✠ dei patris omnipotentis: ⁊ in nomĩe ✠ ieſu chriſti filij eius dñi noſtri: ⁊ ĩ virtute ſpiritus ✠ ſancti vt fias aqua exorcizata ad effugandã omnẽ poteſtatem inimici: ⁊ ipſum inimicum eradicare ⁊ explantare valeas cum angelis ſuis apoſtaticis. Per virtutẽ eiuſdẽ dñi noſtri ieſu chriſti qui venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos et ſeculũ per ignem. ℞. Amen. Sequitur oratio ſine Dñs vo. ſed cũ Oremus.

Deus qui ad ſalutem humani generis maxima queq; ſacramenta in aquarũ ſubſtantia condidiſti: adeſto propicius inuocatiõibus noſtris et elemẽto huic multimodis purificationibꝰ preparato: ꝟtutẽ tue bene✠dictionis infunde: vt creatura tua myſterijs tuis ſeruiẽs ad abijciẽdos demones morboſq; pellendos diuine gratie ſumat effectũ vt qcquid in domibus vel in locis fidelium hec vnda reſperſerit: careat omni ĩmũdicia: liberetur a noxa: nõ illic reſideat ſpiritus peſtilẽs: nõ aura corrumpens/ diſcedant omnes inſidie latentis inimici: ⁊ ſi quid eſt quod aut incolumitati habitãtiũ inuidet aut quieti: aſperſione huiꝰ aque effugiat. vt ſalubritas per inuocationẽ ſancti tui nominis expetita: ab omibus ſit impugnationibus defenſa. Per dominũ noſtrũ ieſum chriſtum.

Hic mittat ſacerdos ſal in aquaz in modũ crucis ita dicẽdo ſine nota. Cõmixtio ſalis ⁊ aque pariter fiat: in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti. ℞. Amen. ℣. Dominus vobiſcum. Oremus. Oratio

Deus inuicte virtutis auctor ⁊ inſuperabilis imperij rex ac ſemper magnificus triūphator qui aduerſe dominationis vires reprimis qui inimici rugiētis ſeuiciam ſuperas: qui hoſtiles nequicias potens expugnas: te dñe trementes et ſupplices deprecamur ac petimus: vt hanc creaturam ſalis et aque dignanter accipias: benignus illuſtres: pietatis tue more ſancti✠fices: vt vbicūqꝫ fuerit aſperſa per inuocatiōē ſancti tui nominis omnis infeſtatio imundi ſpirit⁹ abijciatur terrorqꝫ venenoſi ſerpētis ꝓcul pellatur: et preſentia ſancti ſpiritus nobis miſericordiā tuam poſcentibus vbiqꝫ adeſſe dignetur. Per do. In vnitate eiuſdē. Dū aſpergitur aqua cantet hec aña. Aſperges me domine yſopo et mundabor lauabis me et ſuper niuem dealbabor. Ps. Miſerere mei de⁹. Aſperges. ℣. Et ſecundū. ℟. Aſperges. ℣. Gloria patri. Sicut erat. Lauabis me. Poſt aſperſionē aque dicat ſacerdos ad gradum chori. ℣. Oſtende nobis dñe miſericordiā tuā. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. ſequitur oratio ſine Dominus vobiſcū. ſed tm̄ cū Oremus.

Exaudi nos domine ſancte pater omīpotēs eterne deus: et mittere digneris ſāctum angelum tuum de celis qui cuſtodiat: foueat: protegat: viſitet et defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per chriſtum. (Oratio. ℟. Amē. Benedictio panis. Benedicite. Dñs. Oremus. Oratio.

Bene✠dic domine iſtā creaturaꝫ panis ſicut benedixiſti quinqꝫ panes ī deſerto: vt omnes guſtantes ex eo recipiāt tam corporis ꝙ̄ anime ſanitatem In nomine patris et filij et ſpūs ſancti. Amē. Aſpergaturqꝫ aqua benedicta. Alia bñdictio panis. ℣. Adiutorium noſtrū in nomine domini. ℟. Qui fecit celum et terrā. ℣. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo.

Domine ſancte pater oīpotēs eterne de⁹: bene✠dicere digneris hunc panem tua ſācta ſpirituali benedictione: vt ſit omnibus ſumentibus ſalus mentis et corporis atqꝫ contra omnes morbos et vniuerſas inimicorū inſidias tutamen Per dominū noſtrum ieſum chriſtum filium tuum: panem qui de celo deſcendit: et dat vitam et ſalutem mundo: et tecum viuit et regnat de⁹. Per omnia ſecula ſeculorum. (Oratio. ℟. Amen.

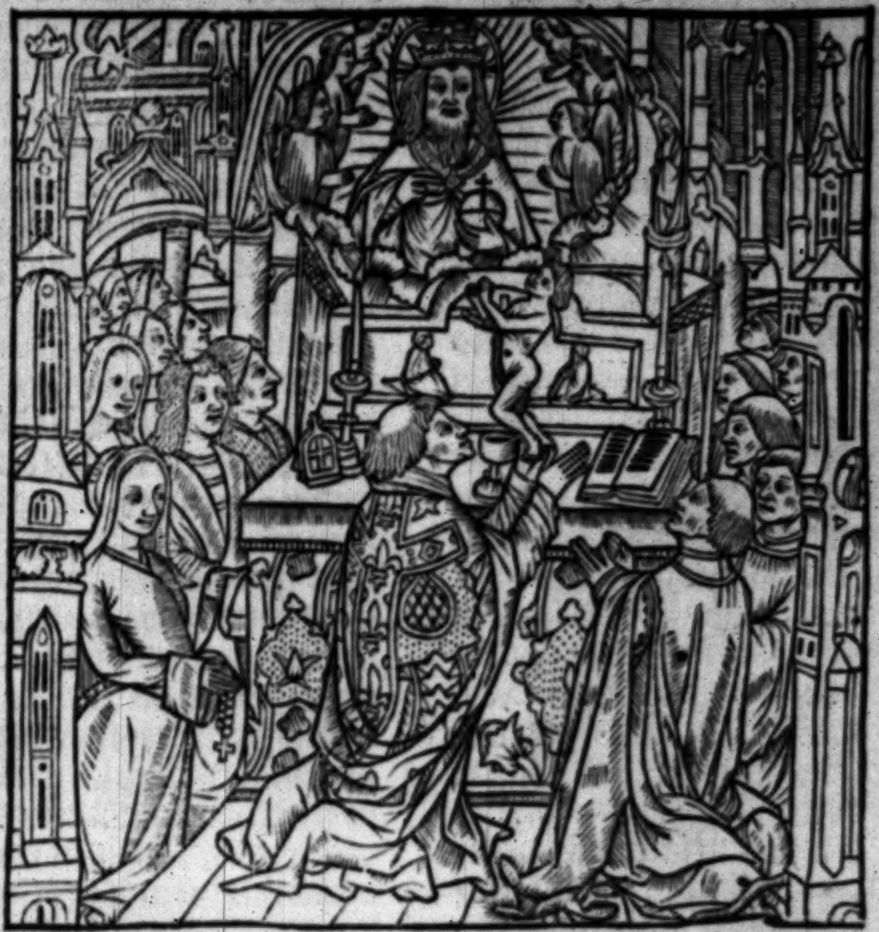

Dñica prima aduentus domini. Ad miſſā. Introitus

a D te leuaui animam meā deus meus in te confido non erubeſcam: neqꝫ irrideant me inimici mei etenī vniuerſi qui te expectāt non confundentur. Ps. Vias tuas domine demonſtra michi: et ſemitas tuas ⁊ doce me. Repetat officiū ⁊ poſtea dicatur. Gloria patri. et Sicut erat. Tertio repetat offm̄: ⁊ ſic fiat ꝑ totuꝫ annū tam in dñicis ꝙ in feſtis ſanctoꝝ cuꝫ regimine chori: ⁊ in omibus miſſis de ſācta maria: niſi ī dñica paſſiōis dñi ⁊ ab hinc vſqꝫ ad cenam domini ad miſſam de tēporali tm̄: tūc poſt pſal. repetat officiū ſine **Glia pri.** Sequat. **Kyrie.** Nō dicit **Glia i excelſis.** p totum aduētū de quocūqꝫ dicitur miſſa nec a .lxx. vſqꝫ ad vigiliā paſche. His pactis factoqꝫ ſignaculo crucis a facie ſua vertat ſe ſacerdos ad ppl'z eleuat' qꝫ aliquātulū bꝛachijs iūctiſqꝫ manibus: dicat hoc modo **Dñs vobiſ.** Et choꝛus. ℞. **Et cū ſpiritu tuo.** ſub eodē tono. Et iterū reuertat ſe ſacerdos ad altare ⁊ dicat **Oꝛemus.** quotiēſcūqꝫ dicitur **Dñs vobiſ.** Ad miſſā ſemp ſub eodē tono dicit ſimilr ⁊ **Oꝛemus.** niſi in pꝛefatiōibus: et niſi in miſſa ſponſaliū cum fit benedictio ſup ſponſū ⁊ ſpōſā ante **Pax dñi.** tunc em̄ dicitur ſic et in conſimilibus: ita determinādo. **Dñs vobiſcū. Oremus. Per omnia ſecula ſeculoꝛum.** ℞. **Amen**

Excita qs Deinde dicat. Oꝛo **dñe potentiam tuā ⁊ veni: vt ab imminētibus peccatoꝛū noſtroꝝ periculis te mereamur ptegēte eripi te liberāte ſaluari. Qui viuis ⁊ regnas cū deo patre i vnitate ſpūſſancti deꝰ. Per oīa ſecula ſeculoꝝ. Amen.** Iterū dicat ſacerdos **Oꝛemꝰ.** vt ſupꝛa. Memo. de ſancta maria. Oꝛo **Deus q de beate marie.** vt īfra. de quocūqꝫ dicat miſſa: ſemp fiat mēoꝛia de ſancta maria cū pꝛedicta oꝛōne vſqꝫ ad vigiliā natiuitatis dñi. Cum vero fuerit miſſa de aliquo ſancto licet duplex feſtum fuerit vel miſſa **Salꝰ populi.** tūc ſemp fiat memoꝛia de aduētu ⁊ de ſancta maria.

¶ Notandū qꝫ in omnibus dñicis ⁊ feſtis cū regimine choꝛi per totū annū hoc generaliter obſeruetur: vt ad miſſā tot dicātur collecte: quot dicebātur ad matut. niſi in die natiuitatis dñi ita tamē qꝫ ad miſſā impar numerus ipſaꝝ collectarū ſemp cuſtodiatur. niſi i ebdo. natiuitatis dñi tantum. Nam ſi due vel quattuoꝛ oꝛationes habētur: tūc erit tertia. vel quinta oꝛo de oībus ſanctis. Oꝛo **Cōcede q̄ſumꝰ oīpotens deus vt interceſſio ſancte dei genitricis.** per totū annū tam per aduentū ⁊ in paſchali tēpoꝛe: qꝫ in alijs tempoꝛibus anni

¶ Tamen quādo i die feſto dicitur miſſa in capitulo ſi fuerit de aliquo ſctō mēoꝛia ſi habeat ⁊ etiā memoꝛie de ceteris ſanctis ad eādem miſſam ad placitū dicūtur. Sed ſi fuerit miſſa dñicalis in capitulo: tunc ad eandē miſſam de dñica fiat mēoꝛia de trinitate. relique vero mēoꝛie ad magnā miſſam. dicant. In dñicis vero et in feſtis cū regimine choꝛi a paſcha vſqꝫ ad aſcē. dñi diebꝰ do. ꝯtingētibus nulla fiat mēoꝛia ad miſſā de dñica. Preterea in oībus feſtis ix. lec. que in ieiunijs quattuoꝛ tēpoꝝ vel i vigilijs ſeuper totā. xl. euenerit: nulla fiat mēo. de ieiu. ad miſſā de feſto neqꝫ ad miſſā de ieiu. fiat mēo. de feſto. Nam poſt miſſā de feſto miſſa ſolenil fiat de ieiu. vtraqꝫ ad pꝛincipale altare In ferialibꝰ aūt diebꝰ ⁊ in feſtis ſine regimīe chori ⁊ a **Dñe ne ī ira.** vſqȝ ad primā dñicam .xl. ⁊ a **Deꝰ omniū.** vſqȝ ad aduentum dñi: ad miſſam quinqȝ dici ſolent orōnes videlȝ prima de die/ ſcđa de ſctā maria/ tertia de oībꝰ ſcis **Cōcede q̄ſumus o. de.** Et dicit̃ iſta pdicta orō de oībus ſctis tā per aduentū q̄ꝫ i paſchali tp̄e: ⁊ etiam generaliter per totū annuȝ. quarta orō p vniuerſali eccl'ia. Oꝛ. **Eccleſie tue dñe.** quinta pro pace oꝛ **Deꝰ a quo.** In oct̄ ſcti andree vel qñ dicitur miſſa. **Salus popli.** tūc erit ſcđa oratio de aduentu. tertia de ſctā maria. quarta de oibus ſctis quīta pro vniuerſali eccl'ia. Itē i ferijs ⁊ in feſtis ſine regīe chori. ⁊ qñ dicit̃ miſſa **Salus ppli.** ab oct̄. epyphanie vſqȝ ad caput ieiunij. dicūtur quīqȝ orōes quaꝝ prima de die. ſcđa de ſcā maria. oꝛ. **Deꝰ qui ſalutꝭ eterne.** vſqȝ ad purific. Poſt puri. vo dr̄ oꝛ. **Cōcede nos famulos tuos.** tertia de oībꝰ ſcis. vt̄s. quarta pro vniuerſali eccl'ia quīta de pace. Feria. iiij. i capite ieiunij et in tribꝰ diebꝰ ſequētibꝰ ad miſſā de ieiu. dicūtur iſte q̄nqȝ orōes. j. de die. ij. pro peniteñ. oꝛ. **Exaudi q̄s dñe.** iij. đ. ſ. maria oꝛ. **Cōcede nos.** iiij. de oībꝰ ſctis. orō **Concede q̄s omīs deꝰ vt ſancte.** v. p vniuerſali eccl'ia. oꝛ. **Eccl'ie tue.** Nulla dr̄ orō de generalibꝰ: vſqȝ ad. xl. Feria. ij. prīe ebdo. xl. ⁊ ab hinc vſqȝ ad cenā dñi ad miſſam de ieiu. dicūtur ſeptē orōnes quaꝝ prima de die. ij. pro penitētibꝰ. iij. de ſctā maria. iiij. de oībꝰ ſctis. quīta pro vniuerſali eccl'ia. ſexta pro pace. ſeptima vna de generalibꝰ ſeriati s. oꝛ **Pietate tua** vel oratio. **Sancte dei genitricꝭ.** vel orō. **Omniū ſanctoꝝ.** vel oꝛ. **Omīs ſempiterne deus q̄ viuoꝝ**

¶ Notandū eſt q̄ ſecundū vſum Saꝝ nunq̄ dicūtur vltra ſeptē orōes ad miſſaȝ. q2 deus in orōne dñicali tm̄ ꝯſtituit ſeptē petitiones. In dñicꝭ vo. xl. vna ſola orō dicitur. qđ per totā. xl. obſeruet̃. In ferijs ⁊ in feſtis ſine regimine chori: ⁊ qñ dicit̃ miſſa **Salus ppli.** ab oct̄. paſche vſqȝ ad aſcenſionē dñi tres dicūtur orōes tm̄: quaꝝ prima de die. ij. de reſur. orō. **Deꝰ qui per vnigenitū.** tertia de omnibus ſctis vt̄s. Tn̄ i dñicis quando đ dñica agit̃: nulla fiat meō. niſi aliqđ feſtū alicuiꝰ ſācti eueñ. tm̄ In eſtate vo qñ fit meōria de aliquo ſctō i aliquo feſto triū lec. vt infra oct̄. vel i feſto ſcti ſanſonis fiat meōria de ſcō pāthalcone. ⁊ i ꝯſimilibꝰ: tūc fit tertia orō de ſcā maria. quarta de oībꝰ ſctis. et. v. p vniuerſali eccl'ia. Itē a **Deꝰ oīū** vſqȝ ad aduentū dñi in ferijs ⁊ in feſtis triū lec. ſine regīe chori: et i oct̄. ⁊ infra octa. quando chorus nō regitur: quinqȝ dicūtur orōes quarū pria de die. ſcđa de ſancta maria. tertia de oibus ſctis. iiij. p ſtatu eccl'ie. ⁊ quinta pro pace. In feſto proceſſi ⁊ martiniani fiat in primis meōria de. ſ. ſwithuno deīde de apl'is/ ⁊ poſtea de ſancta maria: ⁊ tunc de oibus ſctis. Qñ vero dicitur miſſa. **Salus populi.**

vel **Nos autem gloriari.** tūc cru ſcđa oro de. s. maria. tertia de oibus ſāctis. quarta pro vniuerſali eccl'ia. quīta ꝓ pace. Incepta vo vltima orōne añ epl'am: ſubdyaconus p mediū chori ad legendū epl'am in pulpitū accedat ⁊ legat epl'a in pulpito oi die dñica ⁊ quā docūqꝫ chor⁹ regit per totū annū ⁊ in die cene ⁊ in vigilia paſche ⁊ penthecoſtes / ⁊ in ꝯmēcōra aiaꝝ. In oibus vō aliis feſtis et feriis: ⁊ in vigil'. ⁊ in quattuor tēporib⁹ extra ebdo. pēthe. ad gradū chori legatur tā i. xl. ꝙ extra xl. Lectio epl'e b. pau. ap. Ad romanos. xiii.

FRatres: Scientes quia hora eſt: iā nos de ſōno ſurgere. Nūc aūt propior eſt noſtra ſalus: ꝙ cū credidimus Nox preceſſit: dies autem appropinquauit. Abiiciam⁹ ergo opera tenebraꝝ ⁊ induamur arma lucis: ſicut i die honeſte ambulemus. Non in cōmeſſationibus ⁊ ebrietatib⁹: non in cubilib⁹ ⁊ ipudiciciis: nō in ꝯtētione ⁊ emulatiōe. Sed induimini: dñm ieſum xp̄m. Qñ epl'a legit: duo pueri i ſuppelliciis facta inclinatiōe ad altare añ graduʒ chori i pulpit. per mediū chori ad grad. icipiendū ſe ꝑparēt ⁊ ſuū ℣ decātandū Gra. **Uniuerſi.** chorus idē ꝓſequat per totū vſqꝫ ad finē qđ per totū āñū obſeruet ad miſſaʒ de die: niſi qñ a cātore icipiat ⁊ in miſſis que in capitulo dicuntur: ⁊ i ꝓceſ. tm̄ vbi fit ſtatio. Gr. **Uniuerſi qui te expectāt non ꝯfundētur dñe. ℣. Uias tuas dñe notas fac michi: et ſemitas tuas edoce me.** Poſt ℣. chorus repetat grad. ¶ Notandū eſt ꝙ per totū annū repetitur grad. poſt ſuū ℣. ad miſſā de die tm̄: niſi in feſtis dupl'. ⁊ niſi in cena dñi ſi ep̄s celebrauerit: ⁊ niſi in. v. ⁊. vi. feria ebdo. paſche. ⁊ i quattuor tēporib⁹ poſt lc. vbi grad. habet p⁹ lec. nec qñ tractus đr. Repetatur etiā i die nati. dñi ad ſcđam miſ. ⁊ ſilr in ꝯmēcōra. s. đ trinitate / de ſpū ſācto / ⁊ i miſſa de cruce / et in miſſa. **Salus populi.** ⁊ de pace / ⁊ de ceteꝶ ꝯmēora. videlʒ inter. lxx. et paſcha tm̄. ⁊ i miſſa de ſcā maria vbi nō poteſt haberi **all'a.** vl' ſequētia: nec cant⁹ loco ſeqñtie In miſſa vero quotid. de ſcā maria: ſufficit ꝙ habeatur cant⁹ loco ſeqñtie ſcilʒ i capella eiuſdē. Dū ℣. grad. canitur: duo de ſuperiori gradu ad **all'a.** cātandū cappas ſericas ſe iduāt: ⁊ ad pulpitū per mediū chori accedāt Dicto vero ℣. gr. pueri iteꝝ incipiant gr. ⁊ ꝑcantetur a choro vt ſupra dictū eſt. Sequat **All'a.** chorus idē repetat ⁊ ꝓſequatur cū neumate. qđ per totuʒ annū obſeruet qñ all'a dicit: niſi qñ a cātore icipit. vt i miſ. q̄ in capl'o dicūtur: ⁊ in ꝓceſſi. vbi fit ſtatio. Clerici ℣. **Oſtende nobis domine miſericordiam tuam / et ſalutare tuum da nobis.** Et finiatur a choro. deinde clerici incipiāt **Alleluya.** ſine neumate. Qđ per totum annū obſeruetur quādo dicitur ſequētia tm̄ Qñ vero nō habet ſequētia tunc đr neuma a toto choro poſt repetitionē **all'a.** Finito **all'a.** ſequatur

Salus eterna Sequentia. indeficiẽs mũdi vita. Lux ſempiterna ⁊ redemptio vere noſtra. Condolẽs humana perire ſecla per temptãtis numina. Non linquẽs excelſa adiſti ima ꝓpria clemẽtia. Mox tua ſpõtanea gratia aſſumens humana. Que fuerãt perdita oĩa ſaluaſti terrea Ferẽs mũdo gaudia Tu aĩas ⁊ corpora Noſtra xp̃e expia. Ut poſſideas lucida Noſmet habitacl'a. Aduẽtu primo iuſtifica. In ſcd̃o noſqꝫ libera Ut cũ facta luce magna iudicabis oĩa. Compti ſtola incorrupta noſmet tua ſubſequamur mox veſtigia quocũqꝫ viſa. Non dicat Amẽ. in fine ſequẽ. p totũ annũ ad miſſã Nulla die dñica p annũ dr̃ ſequẽ. ad miſſaꝫ qñ de dñica agit̃: niſi per aduentũ ⁊ in tp̃e paſcha. et in ſexta die a nati. dñi In feſtis vero ſctõꝝ qñ chor⁹ regitur per totũ annũ extra .lxx. uſqꝫ ad paſcha dr̃ ſequentia niſi i feſto plurimoꝝ ꝯfeſſoꝝ ⁊ niſi i feſto ſãcti michaelis in mõte tũba. A .lx. vero uſqꝫ ad cenã dñi i dñicis et in feſtis .ix. l'c. canit̃ tract⁹ a quattuor clericꝭ de ſuperiori gradu in cappis ſericis rubeis ad gradũ chori: niſi i feſto purifi. ⁊ annunciatiõis btẽ marie. tamẽ i prima dñica .xl. ⁊ in dñica palmaꝝ i choro alternis vicib⁹ hinc inde cãtat̃ In fine alleluya vel ſequẽtie vel tract⁹. Diaconus anteꝙ̃ accedat ad euangeliũ ꝓnunciandũ thurificet mediũ altarꝭ tm̃. nunꝙ̃ ei thurificet lectrinuꝫ neqꝫ ad miſſam neqꝫ ad matutinas: ante pronũciationẽ euãgelij Deinde accipiat textũ .ſ. librũ euãgelioꝝ: ⁊ humilians ſe ad ſacerdotẽ ſtantẽ coraꝫ altari: verſa facie ad meridiẽ ita dicat ſine nota. Iube dñe bñdicere Sacerdos reſpõdeat. Dñs ſit i corde tuo ⁊ i ore tuo ad pnũciãdum ſanctum euangeliũ dei. In noĩe pr̃is. ⁊c. Si autem ſacerdos per ſemetip̃m celebret: dicat priuatim. Iube dñe bñdicere ⁊ poſtea dicat ipſemet Dñs ſit in corde meo ⁊ in ore meo ad pronunciandum ſanctum euangeliũ dei. In noĩe patris. ⁊c. Et ſic ꝓcedat diaconus per mediũ chori ip̃m textũ ſuper ſiniſtraꝫ manũ ſolenniter geſtãdo ad pulpitũ accedat thuribularꝭ ⁊ ceroferrarꝭ p̃cedentib⁹. Et ſi duplex feſtũ fuerit/crux precedat: que quaſi a dextris ꝯtraria ideſt ex oppoſito erit legẽtis euãgeliuꝫ: facie crucifixi ad legentẽ cõuerſa. Quãdocũqꝫ eñ legitur epiſtola in pulpito: ibidẽ legatur euangeliũ Et cũ ad locũ legendi peruenerint textum ip̃m ſubdiaconus accipiat ⁊ a ſiniſtris ipſi⁹ dyaconi quaſi oppoſitus ip̃m textum duꝫ euangelium legitur teneat ceroferarijs diacono aſſiſtẽtibus vno a dextris ⁊ reliquo a ſiniſtris ad eũ cõuerſis. thuribularius vero ſtet poſt diaconum: ad eum cõuerſus: et ſemper legatur euangeliũ verſus aquilonem id eſt boreã. Et ſi epiſcopus exequatur officiũ: om̃es miniſtri in choro ad ſequẽtiã cantandã veniãt quando ſequentia dicitur preter principalem diaconū ⁊ principalem ſubdiaconū: ⁊ ibi morem faciant diaconi et ſubdiaconi ī medio chori cum rectorib⁹ chori: donec pricipalis diaconus a pulpito poſt lectū euangeliū/ per chorum redeat. Cum autē inceperit euangeliū: poſt **Dn̄s vobiſcum:** faciat ſignū ſup librum deinde ī ſua frōte ⁊ poſtea ī pectore cū pollice. Euāge. Sc̄dm matheū. xxi.

In illo tēpore: Cū appropinquaſſet ieſ⁹ hieroſolimis et veniſſet bethphage ad montem oliueti: tūc miſit duos diſcipulos dicēs eis. Ite ī caſtellū quod ꝯtra vos eſt: ⁊ ſtatim inuenietis aſinā alligatā ⁊ pullum cū ea. Soluite et adducite michi. Et ſi q̄s vobis aliquid dixerit: dicite q̄a dn̄s his opus habet: ⁊ confeſtim dimittet eos. Hoc autē totum factū eſt: vt adimpleretur q̄d dictū eſt per ꝓphetā dicentē. Dicite filie ſyon. Ecce rex tuus venit tibi māſuet⁹ ſedēs ſuper aſinā et pullum filiū ſubiugalis. Eūtes autē diſcipuli fecerunt ſicut precepit illis ieſus Et adduxerūt aſinam et pullum et impoſuerūt ſup eos veſtimēta ſua: ⁊ eū deſuper ſedere fecerunt Plurima aūt turba ſtrauerūt veſtimēta ſua in via. Alij autē cedebant ramos de arboribus: ⁊ ſternebant in via Turbe autem que precedebant ⁊ que ſequebantur: clamabant dicētes Oſanna filio dauid: benedictus qui venit: ī nomine domini. Lecto euangelio oſculetur librum. ⁊ accedens ſubdiacon⁹ ſtatim porrigat ei textū quem ipſe diaconus ex directo pectore deferat. Finito euāgelio incipiat ſacerdos in medio altaris **Credo in vnū deū** Deīde cantet a choro nō alternatim ſed a toto choro. Require infra. ¶ Hec ſunt feſta in quibus dicendū eſt credo ſecundū vſum Sarū. Omnibus dn̄icis diebus per totuȝ annū ad magnā miſſam ſiue de dn̄ica agitur ſiue nō. In miſſis tamē vigiliarū ⁊ ſanctorū .iij. lec. ſine regīe chori: ⁊ in miſſis defunctorū que ī cap. in dn̄icis dicūtur: nō dicitur Sed ſi miſſa dn̄icalis ī dn̄ica ī capitulo dicitur: tūc dicitur **Credo** Dicetur etiā per octo dies natiuitatis dn̄i/ paſche/ ⁊ penthecoſtes et in oī duplici feſto per annum ⁊ ī omnibus feſtis apoſtolorū ⁊ euāgeliſtarū: ⁊ in vtroqȝ feſto ſancte crucis/ ⁊ in feſto marie magdalene/ ⁊ in vtroqȝ feſto ſācti michaelis/ ⁊ in miſſa ſponſaliū. Dicetur etiā ad miſſā de ſancta maria qn̄ ad miſſam de die dicendū eſt per totum annum: et in feſto alicui⁹ ſancti in cuius honore dedicatuȝ eſt altare vl' eccl'ia: ad altare eiuſdem ſancti tantum. Poſt **Credo** dicat ſacerdos **Dn̄s vobiſcum.** ⁊ **Oremus.** Off. **Ad te dn̄e leuaui animam meā: deus meus in te confido non erubeſcā/ neqȝ irrideāt me inimici mei etenim vniuerſi qui te expectāt nō ꝯfundentur. ℣. Dirige me in veritate tua et doce me quia tu es deus ſalutaris meus et te ſuſtinui tota die. ℣. Reſpice ī me ⁊**

miſerere mei dñe cuſtodi animaꝫ meaꝫ et eripe me non confundar quoniã inuocaui te. Iſti duo ꝟſus dicuntur per ebdo. alternis vicibus quãdo de feria agitur: ⁊ nõ in die dñica. qḋ per totum annum obſeruet̃: quãdo ꝟſus offertorij habentur. Nũ ꝙ dicuntur duo verſus cuꝫ offertorio ĩ vna feria/ nec dicunt̃ poſt offertoriũ: niſi in ferijs per aduẽtum/ ⁊ a ſeptuageſima vſqꝫ ad cenam domini tantum. **Secreta**

Hec ſacra nos dñe potẽti virtute mũdatos: ad ſuum faciant puriores venire principiũ. **Per d.** Alia ſecreta de ſancta maria. **In mẽtib⁹ nr̃is.** Per totum aduentum non dicitur prefatio niſi quotidiana quando de tempore agitur. Cõmunio. **Dominus dabit benignitatem/ et terra noſtra dabit fructum ſuum.** Poſtcommunio.

Suſcipiam⁹ dñe miſericordiam tuam in medio templi tui: ⁊ reparationis noſtre ventura ſolẽnia/ cõgruis honoribus precedamus. **Per dñm** Alia poſt cõmunio de ſãcta maria. **Gratiã tuaꝫ.** Et finiatur miſſa cũ **Benedicamus dño.** Sciendũ eſt ꝙ ĩ miſſa de cõmemoratione ſancti loci vbi eccleſia dedicata eſt d̃ aliquo ſancto ꝙ de ſctã maria: ſi feſtum huiuſmodi ſancti miſſaꝫ habeat propriã: dicit̃ tunc in cõmemoratione eiuſdẽ ſãcti eadeꝫ miſſa ſẽp cum ſequentia. ſed ſine **Credo.** ꝟbis tamẽ **Natiuitatis. Solẽnitatis**/ vel conſimilibus: ĩ **Cõmemorationem** mutatis In tẽpore paſchali erit ſecundũ all'a: ſicut ĩ feſtis cũ regimine chori ibidẽ ſub notatis. ¶ Feria ſcđa qñ de feria agitur. Ad miſſam. Offm. **Ad te leuaui.** ꝟs. **Uias tuas. Gloria patri.** Repetatur officiũ. **Ad te leuaui.**

Hoc modo ſemꝑ dicit̃ officiuꝫ ad miſſam quando chorus nõ regit̃ niſi infra paſſionẽ dñi. hec miſſa d̃r ꝑ totã ebdo. niſi feſtũ. ix. lc. vel oct. ſancti andree intercurrãt: et niſi quãdo d̃r miſſa. **Sal⁹ populi** vel aliqua cõmẽoratio loci ſcti: vł niſi de ſcã maria faciendũ fuerit ⁊ niſi in quattuor tẽporibus. Et ſemꝑ cũ ſuo all'a dicit̃ miſſa dominicalis. qḋ ꝑ totũ annũ obſeruetur quãdo all'a dicit̃. Dicet̃ etiaꝫ all'a ad oẽm miſſã de die ꝑ annuꝫ ꝑterꝙ a lxx. vſqꝫ ad vigiliam paſche ⁊ exceptiſ vigilijs extra dñicã ⁊ tꝑs paſche ꝯtingẽtib⁹. exceptis etiã quattuor tꝑib⁹ q̃ extra ebdo. pẽthecoſtes ꝯtigerit. Et ſciendũ eſt ꝙ per totũ aduentũ ⁊ a **Domine ne ĩ ira.** vſqꝫ ad caput ieiunij: ⁊ ab oct. paſche vſqꝫ ad aſcẽſionẽ dñi: ſingulis ebdoma. ſemel ſolet dici **Salus populi:** pro magna miſſa ita videlꝫ ſi vacauerit a feſto ſctõrũ extra oct. cũ regimĩe chori. Et ſi miſſa dñicalis ĩ ebđ. cãtata fuerit cõpleta/ ⁊ cõmemora. btẽ marie ꝟginis ⁊ ſcti loci ⁊ ꝓprie epiſtole ⁊ ꝓpria euãgelia ꝓpt̃ illã nõ fuerint ꝑtermiſſa: tũc illa ſi qua dies vacauerit eſt cãtanda. Quãdo miſſa dñicalis in die dñica vel in ſcđa fer. cãtata fuerit et tertia feria vacauerit: ſemꝑ dicit̃ miſſa

Salus populi. in ip̄a tercia feria Si vero nõ vacauerit: tunc ĩ aliqua feria ipſiꝰ ebdo. ꝙ ad hoc vacauerit cãtetur vt ſupꝛa dictũ eſt.

¶ Feria .iiij. Lectio epiſtole beati iacobi apoſtoli .v. capitu.

Chariſſimi: Patiẽtes eſtote vſqꝫ ad aduentũ dñi. Ecce enim agricola expectat p̄cioſũ fructuz terre patiẽter ferens donec accipiat tempoꝛaneũ ⁊ ſerotinũ. Patientes igitur eſtote ⁊ vos: ⁊ ꝯfirmate coꝛda veſtra qm̄ aduentus dñi appꝛopiquabit. Nolite ingemiſcere fratres in alterutruz: vt non iudicemini. Ecce eniz iudex ante ianuã aſſiſtit Exẽplũ accipite fr̄es exitꝰ mali ⁊ lõganimitatꝭ ⁊ laboꝛꝭ ⁊ patiẽtie per pꝛophetas qui locuti ſunt in nomine dñi noſtri ieſu chꝛiſti. Initiũ ſancti euãgelij ſecundum marcum .i. caplo

Principiũ euãgelij ieſu chꝛiſti filij dei ſicut ſcriptum eſt ĩ eſaia pꝛopheta. Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciẽ tuaz: qui pꝛeparabit viaz tuã ante te. Vox clamãtis in deſerto: parate viaz dñi: rectas facite ſemitas eiꝰ. Fuit iohãnes in deſerto baptizãs: et p̄dicãs baptiſmũ penitẽtie: in remiſſionẽ pctõꝝ. Et egrediebãt ad eũ õis iudee regio: ⁊ hieroſolimite vniuerſi: ⁊ baptizabãt ab illo ĩ ioꝛdanis flumine: ꝯfitentes pctã ſua. Et erat iohãnes veſtitꝰ pilis cameli: ⁊ zona pellicea circa lumbos eiꝰ Et locuſtas ⁊ mel ſiluestre edebat ⁊ p̄dicabat dicẽs. Veniet foꝛtioꝛ me poſt me: cuius nõ ſum dignus pꝛocumbens ſoluere coꝛrigiam calciamẽtoꝝ eiꝰ. Ego baptizo vos aqua: ille vero baptizabit vos ſpũ ſancto. Si aliquod feſtũ vnde fieri debeat ſeruitiuz in hac quarta feria ꝯtigerit epiſtola pꝛenotata ⁊ euangel'. legãtur in quita feria ſi vacauerit. ſin autẽ: omnino pꝛetermittãtur eo ãno.

¶ Feria .vj. Lcõ eſaie ꝓphete .lj.

Hec dicit dominus deus Audite me qui ſeqmini quod iuſtum eſt: ⁊ queretis dñm. Attẽdite ad petram vnde exciſi eſtis ⁊ ad cauernã laci de qua p̄ciſi eſtis. Attendite ad abꝛaham patrẽ veſtrum: ⁊ ad ſarã que peperit vos. Quia vnũ vocaui eum ⁊ benedixi ei: ⁊ multiplicaui eum. Conſolabitur ergo dñs ſyon: ⁊ conſolabitur om̄s ruinas eius. Et ponet deſertũ eius quaſi delicias: ⁊ ſolitudinẽ eius quaſi oꝛtũ dñi. Gaudiũ ⁊ leticia inuenietur in ea: gratiarũ actio ⁊ vox laudis. Attendite ad me pp̄le meꝰ ⁊ tribꝰ mea me audite. Quia lex a me exiet: ⁊ iudicium meũ in lucẽ populoꝝ requieſcet. Pꝛope eſt iuſtus meus: egreſſus eſt ſaluatoꝛ meus: ⁊ bꝛachia mea populos iudicabũt. Me inſule expectabunt: et bꝛachium meum ſuſtinebunt. Leuate oculos veſtros in celum: ⁊ videte ſub terra deoꝛſuz. Quia celi ſicut fumus liqueſcent: et terra ſicut veſtimentum atteretur: ⁊ habitatores eius ſicut hec interibunt. Salus autem mea in ſempiternum erit: et iuſticia mea non deficiet.

Audite me q̄ ſcitis iuſtum: populus meus lex mea in corde eorum Nolite timere opprobriū hominum: ⁊ blaſphemias eorū ne metuatis. Sicut eñ veſtimentū ſic comedet eos vermis: ⁊ ſicut lanā ſic deuorabit eos tinea. Salꝰ autem mea: in generationes generationum. Euangelium Sequẽtia ſcti euāgelij ſcḋm matheū. iij

In illo tẽpore: Venit iohannes baptiſta predicans ĩ deſerto iudee: et dicens. Penitentiam agite: appropinquabit enim regnum celorum Hic eſt enim de quo dictum eſt per eſaiam ꝓphetam dicentem. Vox clamantis ĩ deſerto. parate viam domini: rectas facite ſemitas eius. Ipſe autem iohannes habebat veſtimẽtum de pilis camelorum: et zonā pelliceā circa lumbos ſuos. Eſca autem eius erat locuſta: ⁊ mel ſilueſtre. Tūc exibat ad eum hieroſolima et omnis iudea: et omnis regio circa iordanem: ⁊ baptizabantur ab eo in iordane: confitẽtes peccata ſua. Si vero ſexta feria nō vacauerit: predicta epiſtola et euangelium omnino pretermittātur: et hoc per totū aduentum. ⁊ a Dñe ne ĩ ira. vſq; ad quinquageſimā et ab octa. paſche vſq; ad primā dñicam ante aſcenſionē dñi obſeruetur. A Deus oīm vero vſq; ad aduentū dñi ſi quarta vel quinta feria nō vacauerit tunc in ſexta feria legātur epiſtola ⁊ euangelium de quarta feria ſi vacauerit. ſin autẽ: omnino ꝓtermittantur. Nunꝙ̄ eñ legant epiſtole ⁊ euangelia de quarta feria: in ſecunda feria vel ĩ tertia feria. neq; epiſtola ⁊ euangeliū de ſexta feria: in quinta feria. Non enim debet ſeruitium anticipari ſecundum vſum Sar. ¶ Dñica ſcḋa aduentus domini. Officiū.

Populus ſyō ecce dñs veniet ad ſaluandas gẽtes ⁊ auditā faciet dominus gloriam vocis ſue in leticia cordis veſtri. Ps. Qui regis iſrael intende: q̄ deducis velut ouem ioſeph. Oratio.

Excita domine corda noſtra ad ꝑparādas vnigeniti tui vias vt per eius aduentum purificatis tibi mẽtibus ſeruire mereamur. Qui tecū. Lectio epiſtole bti pauli apli ad romanos. xv. c.

Fratres. Quecūq; ſcripta ſunt: ad noſtram doctrinā ſcripta ſunt. Vt per paciẽtiam et cōſolationem ſcripturarū ſpem habeamus. Deus autẽ patientie ⁊ ſolatij det vobis idipſum ſapere in alterutrum ſecundū ieſum chriſtum: vt vnanimes vno ore honorificetis deum ⁊ patrem domini noſtri ieſu chriſti. Propter quod ſuſcipite inuicem: ſicut et chriſtus ſuſcepit vos in honorem dei. Dico enim chriſtum ieſū miniſtrum fuiſſe circunciſionis propter veritatē dei: ad confirmandas ꝓmiſſiones patrum Gentes autẽ ſup miſericordia honorare deū: ſicut ſcriptū eſt. Propterea confitebor tibi in gẽtibus domine: et nomini tuo cantabo. Et iterum dicit. Letamini gentes: cum plebe eius. Et iterum. Laudate omnes gẽtes dominũ: ꝛ magnificate eum omnes populi Et rurſuz eſaias ait. Erit radix ieſſe et qui exurget regere gẽtes: in eũ gentes ſperabunt. Deus autẽ ſpei repleat vos omni gaudio ꝛ pace in credendo: vt abundetis in ſpe ꝛ virtute ſpiritusſancti. Gradu. Ex ſyon ſpecies decoris eius de⁹ noſter manifeſte veniet. ℣. Congregate illi ſãctos eius qui ordinauerunt teſtamentũ ei⁹ ſuper ſacrificia. Alleluya. ℣. Virtutes celi mouebuntur et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus celi cum poteſtate et maieſtate magna.

Regnantem Sequentia. ſempiterna per ſecla ſuſceptura concio deuota cõcrepa. Diuino ſono factori reddendo debita. Cui iubilãt agmina celica ei⁹ vultu exhilarata. Quẽ expectãt oia terra ei⁹ nutu examinãda. Diſtrictũ ad iudicia Clemẽtẽ i potẽtia. Tua nos ſalua xp̃e clemẽtia. ꝓpt̃ quos paſſ⁹ es dira. Ad poli aſtra ſubleua nitida q̃ ſcꝫ de tergis ſcl'a. Inſtuat ſal⁹ vera effugãs picula. Oia vt ſint mũda tribue pacifica. Vt hic tua ſalui mia. Leti regna poſt adeam⁹ ſupera. Quo regnas ſecula per infinita. Euãgeliũ. Secundum lucam.xxi.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Erũt ſigna in ſole ꝛ luna et ſtellis ꝛ in terris preſſura gentiuz pre confuſione ſonitus maris et fluctuũ. Areſcẽtibus hominibus pre timore ꝛ expectatione: que ſuperuenient vniuerſo orbi. Nam virtutes celorũ mouebuntur: ꝛ tunc videbunt filium hominis venientẽ in nube cũ poteſtate magna ꝛ maieſtate. His autẽ fieri incipiẽtibus: reſpicite ꝛ leuate capita veſtra: quoniam appropiquat redẽptio veſtra Et dixit illis ſimilitudinẽ. Videte ficulneam: et omnes arbores. Cum ꝓducunt iã ex ſe fructũ: ſcitis qm̃ prope eſt eſtas. Ita et vos cuz videritis hec fieri: ſcitote qm̃ prope eſt regnuz dei. Amen dico vobis: quia non preteribit generatio hec donec omnia fiant. Celum ꝛ terra tranſibũt: verba autem mea non tranſibunt. Offer. Deus tu conuertens viuificabis nos: et plebs tua letabit̃ in te. oſtende nobis domine miſericordiam tuã et ſalutare tuum da nobis. ℣. Benedixiſti domĩe terram tuam auertiſti captiuitatem iacob remiſiſti iniquitatem plebis tue Ps⁹. Miſericordia et veritas obuiauerũt ſibi veritas de terra orta eſt ꝛ iuſticia de celo

Placare Secreta. proſpexit. quesumus domine humilitatis noſtre precibus et hoſtiis: ꝛ vbi nulla ſuppetũt ſuffragia meritorum: tuis nobis ſuccurre preſidijs. Per dñm. Prefatio quotidiana. Cõmunio Hieruſalez ſurge et ſta in excelſo: et vide iocũditatem que veniet tibi a deo tuo. Poſtcõmunio.

Refecti cibo potuqꝫ ſpiritualis alimonie ſupplices te dñe deꝓcamur: vt hui⁹ participatione myſterij: doceas nos terrena deſpicere/ ꝛ amare celeſtia. per d

¶ Feria .iiij. Lectõ zacharie. viij.

HEc dicit dñs deꝰ exercituū: Reuerſus ſum ad ſyō: ⁊ habitabo ī medio hieruſalem: ⁊ vocabitur hieruſalem ciuitas veritatis ⁊ mons dñi exercituū: mõs ſanctificatꝰ. Hec dixit dñs deꝰ exercituū. Adhuc habitabūt ſenes ⁊ anus ī plateis hieruſalē: et viri baculus in manu eiꝰ pꝛe multitudine dieꝝ. Et platee ciuitatis cõplebuntur infantibꝰ ⁊ puellis ludētibꝰ ī plateis eius. Hec dicit dominꝰ exercituū. Si difficile videbitur in oculis reliquiarū populi huius in diebꝰ illis: dicit dñs exercituū. Nunquid in oculis meis difficile erit dicit dñs exercituū? Ecce ego ſaluabo populū meum de terra oꝛientis: et de terra occaſus ſolis: ⁊ adducam eos et habitabūt in medio hieruſalē: et erūt michi in populū et ego ero eis in deum in veritate ⁊ in iuſticia. Dicit dominꝰ oīps. S. matheum. xi.

IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus turbis ⁊ diſcipl'is ſuis. Amē dico vobis: inter natos mulierū non ſurrexit maioꝛ iohanne baptiſta. Qui autem minoꝛ eſt in regno celoꝛum: maioꝛ eſt illo. A diebus autem iohannis baptiſte vſqꝫ nūc: regnum celoꝛum vim patitur: ⁊ violenti rapiūt illud Omnes enim ꝓphete ⁊ lex vſqꝫ ad iohannem ꝓphetauerūt. Et ſi vultis recipere: ipſe eſt helyas qui vēturus eſt. Qui habet aures audiendi: audiat ¶ Feria ſexta. Ep'la Lectio eſaie pꝛophete. lxij. cap'lo

HEc dicit dominus deꝰ. Super muros hieruſalē conſtitui cuſtodes: tota die ⁊ tota nocte perpetuo non tacebunt. Qui reminiſcimini domini ne taceatis ⁊ ne detis ſilentium ei: donec ſtabiliat ⁊ donec ponat hieruſalem laudē in terra. Jurauit dominus in dextera ſua: ⁊ in bꝛachio foꝛtitudinis ſue. Si dedero triticū tuum vltra cibum inimicis tuis: et ſi biberint filij alienigene vinuꝫ tuum in quo laboꝛaſti. Quia qui congregabunt illud comedent: ⁊ laudabunt dominū: ⁊ qui cõpoꝛtant illud bibēt in atrijs ſanctis meis ¶ Tranſite per poꝛtas: pꝛeparate viam populo / planuꝫ facite iter: et eligite lapides: et eleuate ſignū ad populos. Ecce dominꝰ auditum fecit in extremis terre. Dicite filie ſyō: ecce ſaluatoꝛ tuꝰ venit ⁊ ecce merces eius cum eo: et opus illius coꝛam illo Et vocabunt eos populus ſanctꝰ: redempti a domino. ¶ Tu autem vocaberis queſita ciuitas: ⁊ nō derelicta Euāgel'. Secundū iohānem. i. c.

IN illo tempoꝛe: Johannes teſtimoniuꝫ perhibebat de domino: ⁊ clamabat dicens. Hic eſt quem dixi: qui poſt me venturus eſt / ante me factꝰ eſt: qꝛ pꝛioꝛ me erat. Et de plenitudine eius nos omnes accepimus: gratiam pꝛo gratia: quia lex per moyſem data eſt: gratia ⁊ veritas per ieſū chꝛiſtū facta eſt. Deū nemo vidit vnq̄. Unigenitus filius qui eſt ī ſinu patris: ipſe enarrauit.

Dñica.iij.aduent⁹. Officium.

Gaudete in dño ſemꝑ: iterũ dico gaudete/modeſtia vr̃a nota ſit oib⁹ hoibus dñs ꝓpe eſt: nichil ſolliciti ſitis: ſed in oī oꝛatiõe petitiões veſtre innoteſcant apud deũ. Ps. Et par dñi q̃ exuperat oēm ſenſũ/cuſtodiat coꝛda vr̃a et intelligẽtias veſtras. Orõ

Aurem tuã q̃ſumus domine pꝛecibus noſtriꝫ accommoda: ⁊ mentis noſtre tenebꝛas gratia tue viſitationis illuſtra. Qui viuis. Ad coꝛinthios Prime.iiij.

Fratres: Sic nos exiſtimet homo vt miniſtros chꝛiſti: et diſpẽſatoꝛes miniſterioꝝ dei Hic iam queritur inter diſpẽſatoꝛes: vt fidelis quis inueniatur Michi autẽ pꝛo minimo eſt vt a vobis iudicer aut ab humano die: ſꝫ neqꝫ meipſm iudico. Nichil eñ michi cõſcius ſum: ſed nõ in hoc iuſtificatus ſum. Qui autẽ iudicat me: dñs eſt. Itaqꝫ nolite ante temp⁹ iudicare: quoadusqꝫ veniat dñs q̃ ⁊ illuiabit abſcõdita tenebꝛaꝝ ⁊ manifeſtabit conſilia coꝛdium Et tunc laus erit: vnicuiqꝫ a deo

Grad. Qui ſedes domine ſuper cherubin excita potentiã tuã et veni. Ꝟ. Qui regis iſrael intende/q̃ deducis velut ouẽ ioſeph. Alleluya. Ꝟ. Excita domine potentiam tuã et veni et ſaluos facias nos

Qui regꝫ ſceptra Sequẽtia forti dextra ſol⁹ cũcta. Tu plebi tuã oſtende magnã excitado potentiã Preſta illi dona ſalutaria Que pꝛedixerunt ꝓphetica vaticinia. A clara poli regia. In noſtrã ieſu veni dñe arua. Euãg.

Secundum matheũ. xj. ca.

In illo tꝑe Cũ audiſſet iohãnes i vinculis opa chꝛiſti: mittẽs duos de diſcipl'is ſuis ait illi. Tu es qui venturus es an alium expectamus? Et reſpondẽs ieſus: ait illis. Euntes renũciate iohãni: q̃ audiſtꝫ ⁊ vidiſtis Ceci vidẽt/claudi ambulãt: lepꝛoſi mundantur. Surdi audiũt: moꝛtui reſurgũt: pauperes euangelizãtur. Et beatus eſt qui non fuerit ſcãdalizat⁹ in me. Illis autẽ abeuntib⁹ cepit ieſus dicere ad turbas de iohãne. Quid exiſtis in deſertum videre? Arundinẽ vento agitatã? Sed quid exiſtis videre? Hoiem mollibus veſtitum? Ecce qui mollibus veſtiũtur: in domibus regũ ſunt Sed quid exiſtis videre? Pꝛophetam? Etiã dico vobis: ⁊ pluſq̃ ꝓphetã. Hic eſt eñ de quo ſcriptũ ẽ Ecce ego mitto angelũ meũ ãte faciẽ tuã: qui pꝛeparabit viã tuã ante te. Offer. Benedixiſti dñe terrã tuaꝫ auertiſti captiuitatem iacob remiſiſti iniquitatem plebis tue. Ꝟ. Operuiſti omnia peccata eoꝝ mitigaſti omneꝫ irã tuam. Ꝟ. Oſtende nobis dñe mĩam tuã et ſalutare tuũ da nobis. Secreta

Deuotiõis noſtre tibi domine q̃ſumus hoſtia iugiter immoletur: que et ſacri peragat inſtituta myſterij: et ſalutare tuũ nobis mirabiliter operetur. Per d. Pꝛefatio quotidiana. Cõmunio

Dicite puſillanimes confoꝛtamini ⁊ nolite timere: ecce deus noſter veniet et ſaluabit nos. Poſtcommunio.

IMploꝛamꝰ dn̄e clementiã tuã: vt hec diuina ſubſidia a vicijs expiatos ad feſta ventura nos pꝛeparēt. Per dn̄m. ¶ Feria quarta quattuoꝛ tempoꝝ. Offm̄

r Oꝛate celi deſup ⁊ nubes pluant iuſtum: aperiat terra ⁊ germiet ſaluatorem. Ps Et iuſticia oꝛiatur ſimul: ego dn̄s creaui eū. Sequat oꝝ ſine Dn̄s vobiſcū. ſed tm̄ cū Oꝛemus. Or.

PReſta queſumus oīpotens deus vt redēptionis noſtre ventura ſolennitas: et pꝛeſentis nobis vite ſubſidia ꝯferat: ⁊ eterne btitudinis pꝛemia largiatur. Per eundē. Lectio eſaie pph̄e. ij.

IN diebus illis: Dixit eſaias pꝛopheta. Erit ī nouiſſimis diebus pꝛeparatus mons domus dn̄i in verticē montiū: ⁊ eleuabitur ſuper colles. Et fluent ad eū oēs gentes: ⁊ ibunt populi multi ⁊ dicent. Uenite aſcendamus ad montem domini et ad domū dei iacob: ⁊ docebit nos vias ſuas: et ambulabimus in ſemitis eius: qꝛ de ſyon exibit lex: et verbum dn̄i de hieruſalem. Et iudicabit gentes: ⁊ arguet populos multos Et conflabunt gladios ſuos ī vomeres: ⁊ lanceas ſuas in falces. Nō leuabit gens contra gentem gladium: nec exercebuntur vltra ad pꝛelium. Domus iacob venite et ambulemus ī lumīe domini dei noſtri. Grad. ¶ Tollite poꝛtas pꝛincipes veſtras ⁊ eleuamini poꝛte eternales ⁊ introibit rex gloꝛie. ℣. Quis aſcendet in montē domini / aut quis ſtabit ī loco ſancto eius / innocens manibꝰ et mundo coꝛde Hic nō repetatur gradale: ſꝫ ſtatim ſequat Dn̄s vo. ⁊ Oꝛemꝰ.

FEſtina queſumus Oꝛatio. dn̄e ne tardaueris: ⁊ auxilium nobis ſuperne virtutis ipēde. vt aduentus tui conſolationibus ſubleuētur: qui ī tua pietate ꝯfidūt. Qui viuis. Hic dr̄ mēo. ꝯſuete. Ep̄la. Lcō eſaie pph̄e. vij

IN diebus illis: Locutus eſt dominus ad achaz dicens. Pete tibi ſignum a domino deo tuo in pꝛofundum inferni: ſiue ī excelſū ſupꝛa. Et dixit achaz Nō petam: ⁊ non tentabo dominum Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nunq̇d parū vobis eſt moleſtos eſſe hominibus: quia moleſti eſtis ⁊ deo meo? Pꝛopter hoc dabit dominus ipſe vobis ſignum. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eiꝰ emmanuel. Butyꝛum et mel comedet: vt ſciat repꝛobare malum et eligere bonum. Gr. Pꝛope eſt dn̄s oībus inuocātibus eū / oībus q̄ inuocāt eū ī veritate. ℣. Laudem dn̄i loq̄tur os meū et bn̄dicat oīs caro nomē ſanctū eiꝰ Repetatur gradale. Euangeliū Secundum lucam pꝛimo caplo.

IN illo tempoꝛe: Miſſus eſt angelus gabꝛiel a deo in ciuitatem galilee cui nomen nazareth: ad virginem deſponſatam viro cui nomē erat ioſeph / de domo dauid: ⁊ nomen virginis maria. Et igreſſus angelus ad eam: dixit. Aue gratia plena dominus tecū: benedicta tu in mulieribus

Que cū audiſſet turbata eſt ī ſermone eiꝰ: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio Et ait angelꝰ ei Ne timeas maria: inueniſti eīm gratiam apud deū Ecce concipies in vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomen eius ieſum. Hic erit magnꝰ: ⁊ filiꝰ altiſſimi vocabitur. Et dabit illi dñs deus ſedē dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob ī eternū: ⁊ regni eius nō erit finis. Dixit autem maria ad angelum Quomodo fiet iſtud: qm̄ virū nō cognoſco? Et reſpondēs angelꝰ: dixit ei Spūſſanctus ſuꝑueniet ī te: ⁊ virtus altiſſimi obumbꝛabit tibi. Ideoqꝫ ⁊ qđ naſcetur ex te ſanctū vocabitur filius dei. Et ecce elizabeth cognata tua: ⁊ ipſa cōcepit filiū in ſenectute ſua Et hic mēſis eſt ſextꝰ illi que vocatur ſterilis: qꝛ nō erit īpoſſibile apđ deū omne verbū. Dixit autez maria. Ecce ancilla dñi. Fiat mihi: ſecūdum verbū tuū. Offertoꝛium.

Aue maria gratia plena dominus tecū. benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructꝰ ventris tui. ℣. Ideoqꝫ et quod naſcetur ex te ſanctum vocabitur filius dei Et dicitur cum ſuo ℣ſu. Secreta

Salutari ieiunio competentes domine hoſtias immolamus: pꝛeſta vt ad natiuitatē panis eterni his officijs ꝑparemur. Per eundē Pꝛefatio quotidiana

Coio. Ecce virgo concipiet et pariet filium ⁊ vocabitur nomen eiꝰ emmanuel

Salutaris tui Poſtcoio. domine munere ſatiati ſupplices depꝛecamur: vt cuius leta mur guſtu: renouemur effectu. Per dominū noſtrum.

Feria ſexta quattuoꝛ tempoꝝ. Officiū.

Prope eſto domine ⁊ omnes vie tue veritas: initio cognoui de teſtimonijs tuis quia in eternum tu es. Pſalmꝰ Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege domini. Oꝛatio.

Excita queſumꝰ domine potentiam tuam ⁊ veni/ vt hi qui ī tua pietate confidunt: ab omni citius aduerſitate liberemur. Qui viuis. Lectio eſaie pꝛophete. xi. c.

Hec dicit dominꝰ deꝰ. Egredietur virga de radice ieſſe: ⁊ flos de radice eius aſcendet. Et requieſcet ſuper eum ſpiritus domini: ſpiritus ſapientie ⁊ intellectus/ ſpiritus conſilij ⁊ foꝛtitudinis/ ſpiritus ſcientie ⁊ pietatis: ⁊ replebit eum ſpiritus timoꝛis domini. Non ſecundum viſionem oculoꝝ iudicabit: neqꝫ ſcđz auditum auriū arguet: ſed iudicabit ī iuſticia pauꝑes: ⁊ arguet in equitate ꝓ manſuetis terre. Et percutiet terrā virga oꝛis ſui: et ſpū labioꝝ ſuoꝝ īterficiet impium. Et erit iuſticia cingulū lumboꝝ eius: et fides cinctoꝛiū renū eius. Gꝛ.

Oſtende nobis dñe miaꝫ tuā/ ⁊ ſalutare tuum da nobis. ℣. Benedixiſti domine terram tuā auertiſti captiuitatē iacob.

Repetatur Gꝛ. S. lucā. i. c.

In illo tp̄e: Exurgēs maria abijt in montana cū feſtinatiōe in ciuitatē iuda: ⁊ ītrauit ī domū zacharie ⁊ ſalutauit elizabeth. Et factū eſt vt audiuit ſalutationez marie elizabeth: exultauit īfans in vtero eius. Et repleta eſt ſpiritu ſācto elizabeth: et exclamauit voce magna ⁊ dixit. Bñdicta tu inter mulieres: et bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. Et vnde hoc michi: vt veniat mater dñi mei ad me? Ecce eīm vt facta eſt vox ſalutatiōis tue in auribus meis: exultauit ī gaudio īfans ī vtero meo. Et beata que credidiſti: qm̄ perficient ea que dicta ſūt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat aīa mea dñz Et exultauit ſpiritus me⁹: in deo ſalutari meo. Offertoꝛiū. Deus tu conuertens viuificabis nos et plebs tua letabitur in te. oſtende nobis dñe mīam tuā et ſalutare tuū da nobis. ℣ Bñdixiſti dñe terrā tuā auertiſti captiuitatē iacob remiſiſti iniquitatē plebis tue mīa et veritas obuiauerūt ſibi vitas de terra oꝛta eſt ⁊ iuſticia de celo ꝓſpexit. Secr.

Sacrificijs q̄ſumus dñe ſalutarib⁹ hiſdieb⁹ aptemur pꝛopenſius: quib⁹ illud eſt myſterium celebꝛandum: cui ſeruit oīſ executio mandatoꝝ. P. Pꝛefatio quotid. Cō. Ecce dñs veniet et oēs ſācti eius cū eo ⁊ erit in die illa lux magna

Perfice q̄ſumus (Poſtcōio. dñe miſericoꝛdiā tuam populo ſupplicanti. quē tuoꝝ refectū largitate donoꝝ ⁊ inſtantius gratiā poſtulare maioꝛē: ⁊ fiducialius ſperare concedas. Per d.

¶ Sabbato q̄ttuoꝛ tp̄m. Offm̄.

Veni ⁊ oſtende nobꝫ faciē tuā domine qui ſedes ſuper cherubin: ⁊ ſalui erimus. Ps. Qui regis iſrael intende/q̄ deducis velut ouem ioſeph. Oīs oꝛationes ſine Dñs vobiſcum. dicūtur pꝛeter vltimā que eſt ante epiſtolam: ſed tm̄ cuz Oꝛemus. Et oēs lectiones cū ſuis titulis legātur.

Deus q̄ conſpicis (Oꝛem⁹. qꝛ ex noſtra pꝛauitate affligimur: ꝯcede ꝓpicius. vt ex tua viſitatione conſolemur. Qui vi.

Lectio eſaie pꝛophete. xix. cap.

In diebus illis. Clamabūt ad dominū a facie tribulantis: ⁊ mittet eis ſaluatoꝛem ⁊ pꝛopugnatoꝛē qui liberet eos. Et cognoſcetur dominus ab egypto. ⁊ cognoſcēt egyptij dominuz ī die illa. Et colent eū in hoſtijs ⁊ muneribus: ⁊ vota vouebunt domino ⁊ ſoluent. Et percutiet dominus egyptuz plaga. ⁊ ſanabit eā Et reuertentur ad dominū ⁊ placabitur eis. ⁊ ſanabit eos dñs deus noſter. Gradua. A ſummo celo egreſſio eius et occurſus ei⁹ vſqꝫ ad ſummū eius. ℣ Celi enarrant gloꝛiam dei et opera manuū eius annūciat firmamentum. Non repetatur gradua. ſed dicatur ſtatim Oꝛem⁹. Oꝛo.

Concede q̄ſumus omipotens deus. vt qui ſub peccati iugo ex vetuſta ſeruitute depꝛimimur: expectata vnigeniti filij tui noua natiuitate liberemur. Qui tecuz viuit ⁊ regnat in vni.

Lectio eſaie pꝛophete. xxxv. cap.

Hec dicit dñs. Letabitur deſerta ⁊ inuia: ⁊ exultabit ſolitudo ⁊ floꝛebit quaſi liliū. Germinās germinabit: ⁊ exultabit letabunda ⁊ laudās. Gloꝛia libani data eſt ei: decoꝛ carmeli ⁊ ſaron. Ipſi videbūt gloꝛiam dñi: et decoꝛē dei noſtri Confoꝛtate manꝰ diſſolutas: ⁊ genua debilia roboꝛate. Dicite. Puſillanimes confoꝛtamini et nolite timere. Ecce deꝰ noſter: vltionē adducet retributionis. deus ipſe veniet ⁊ ſaluabit nos. Tūc apientur oculi cecorum. ⁊ aures ſurdoꝛum patebūt Tūc ſaliet ſicut ceruus claudus: ⁊ aperta erit lingua mutoꝛum. Quia ſciſſe ſunt i deſerto aque. ⁊ toꝛrentes in ſolitudine Et q̄ erat arida in ſtagnum. ⁊ ſitiēs in fontes aquarū Ait dñs omipotens.

Grad. In ſole poſuit tabernaculū ſuū et ipſe tanq̄ ſponſus pꝛocedēs de thalamo ſuo. ℣. A ſummo celo egreſſio eius/ ⁊ occurſus eius vſqꝫ ad ſūmū eius. Orõ

INdignos nos q̄ſumus dñe famulos tuos quos actiõis pꝛopꝛie culpa ꝯtriſtat: vnigeniti filij tui aduētu letifica. Qui tecū

Lectio eſaie pꝛophete. xl. capitu.

HEc dicit dñs Super montē excelſū aſcende tu qui euāgelizas ſyõ. Exalta i foꝛtitudine vocem tuā: qui euāgelizas hieruſalē. Exalta noli timere. Dic ciuitatibꝰ iude. Ecce deꝰ veſte. Ecce dñs deus in foꝛtitudine veniet. ⁊ bꝛachiū eiꝰ dñabitur. Ecce merces eius cū eo: et opus illius coꝛā illo. Sicut paſtoꝛ gregē ſuam paſcet: in bꝛachio ſuo congregabit agnos: et in ſinu ſuo leuabit eos dñs deus noſter. Grad. Dñe deus virtutum conuerte nos ⁊ oſtēde faciem tuaz ⁊ ſalui erimus. ℣. Excita domine potentiam tuam ⁊ veni vt ſaluos facias nos. Sequatur Oꝛemus. Orõ.

PReſta queſumus oĩpotens deus/ vt filij tui vētura ſolēnitas: ⁊ pꝛeſentis nobis vite remedia cõferat: ⁊ ꝑmia eterna cõcedat. Per eū.

Lectõ eſaie ꝓphẽ. xlv.

HEc dicit dñs chꝛiſto meo cyꝛo cuiꝰ appꝛēdi dexteram. vt ſubijciam ante faciem eius gentes ⁊ doꝛſa regū vertaz Et aperiā coꝛaz eo ianuas. ⁊ poꝛte nõ claudētur. Ego ante te ibo. ⁊ gloꝛioſos terre humiliabo. Poꝛtas ereas conterā. ⁊ vectes ferreos cõfringā. Et dabo tibi theſauros abſconditos. ⁊ archana ſecretoꝛū reuelabo vt ſcias qꝛ ego dominus qui voco nomē tuū deus iſrael. Pꝛopter ſeruū meū iacob: et iſrael electū meum. Et vocaui te noie tuo aſſimilaui te ⁊ nõ cognouiſti me. Ego dñs ⁊ nõ eſt amplius: extra me nõ eſt deꝰ. Accinxi te ⁊ nõ cognouiſti me: vt ſciāt hi qui ab oꝛtu ſolis ⁊ q̄ ab occidēte q̄m abſqꝫ me nõ eſt deus. Ego dominus ⁊ non eſt alter. Foꝛmans lucē ⁊ creās tenebꝛas: faciens pacem ⁊ creans malū. Ego dñs faciēs oĩa hec. Roꝛate celi deſuper ⁊ nubes pluant iuſtū aperiat terra et germinet ſaluatoꝛem. et iuſticia oꝛiatur ſimul. Ego dñs creaui eum. Grad. Excita dñe potētiaz tuā ⁊ veni vt ſaluos facias nos. ℣. Qui regis iſrael intēde qui deducis velut ouē ioſeph. qui ſedes ſuper cherubin appare coꝛam effraim beniamin et manaſſe.

Sequitur. Oꝛemus. Oꝛatio.

PReces popli tui q̄s dn̄e clementer exaudi: vt qui iuſte ꝓ pctīs nr̄is affligimur: pietatis tue viſitatiōe ꝯſolemur. Qui vi.

Lectio danielis prophete. iij. ca.

ANgelus dn̄i deſcendit cuʒ Azaria ⁊ ſocijs eius ī foꝛnacem: ⁊ excuſſit flām̄ā ignis de foꝛnace: ⁊ fecit mediū foꝛnacis quaſi ventū roꝛis flātem. Flāma aūt diffuſa eſt ſup foꝛnacē cubitꝭ quadꝛagita nouē: ⁊ īcendit quos repperit iuxta foꝛnacē de caldeis miniſtros regis: q̄ eam incendebāt. Illos autē oīno nō tetigit ignis neqʒ ꝯtriſtauit: nec q̄c̄q̄ moleſtie ītulit. Tunc hi tres quaſi ex vno oꝛe laudabāt ⁊ glꝰificabāt ⁊ bn̄dicebant deū in foꝛnace dicentes.

Duo clerici de. ij. foꝛma ī ſuppellicijs ad gradū cho. cātēt tractū.

BEnedictus es domīe deus patrū noſtroꝛum. ℣. Et laudabilis et glorioſus in ſecula. Choꝛus inde repetat. Clerici verſum. Et bn̄dictū nomē glorie tue quod eſt ſanctū. Choꝛus dicat. Et laudabile ⁊ glorioſuʒ in ſecula. Clerici. ℣. Benedictꝰ es in tēplo ſancto glorie tue. Choꝛus. Et laudabilis et. Clerici. ℣. Bn̄dictus es ſuper thronum ſanctum regni tui. Choꝛus. Et laudabis. Clerici. ℣. Benedictus es ſuper ſceptrum regni diuinitatis tue. Choꝛus Et laudabilis. Clerici. ℣. Benedictus es qui ſedes ſup cherubin intuēs abyſſos. Choꝛus. Et lauda. Clerici. ℣. Bn̄dictus es q̄ ābulas ſup pēnas ventoꝝ. Choꝛus. Et lauda. Clerici. ℣. Benedicāt te oēs angeli ⁊ ſancti tui. Choꝛus. Et laudēt te et glorificēt ī ſecula. Clerici. ℣. Bn̄dicant te celi/terra/mare: ⁊ oīa que in eis ſunt Choꝛus Et laudēt. Clerici. ℣. Glīa patri et filio et ſpiritui ſctō. Choꝛus. Et laus et honoꝛ ptās et imperiū. Clerici. ℣. Sicut erat in pꝛīcipio et nunc ⁊ ſemp et in ſecula ſeculoꝝ amē. Choꝛꝰ. ℣. Et lau. Deinde clerici reincipiant pꝛimum. ℣. trac. ⁊ ꝓcantet a choꝛo ⁊ poſtea dicat ſacerd. Dn̄s

DEus q̄ Dn̄s vo. Oremus tribus pueris mitigaſti flāmas ignīū: cōcede ꝓpicius: vt nos famulos tuos nō exurat flāma vicioꝝ. Per d. Hic dn̄r mēo. cōſue.

Epl̄a. ad Theſſaloni. ij. ij.

FRatres Rogamꝰ vos ꝑ aduentū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ⁊ nōſtre cōgregationis in ipm̄: vt nō cito moueamini: a veſtro ſenſu: neqʒ terreamini neqʒ per ſpiritū neqʒ per ſermonē: neqʒ per epiſtolam tanq̄ per nos miſſā: quaſi inſtet dies dn̄i. Ne q̄s vos ſeducat vllo modo. Qm̄ niſi venerit diſceſſio pꝛimū: et reuelatus fuerit hō pcti: filiꝰ perditiōis: q̄ aduerſatur et extollit ſup oē qđ dicit deꝰ aut qđ colit: ita vt in tēplo dei ſedeat: oſtendens ſe tanq̄ ſit deus Nō retinetis q̄m cū adhuc eſſem apud vos hec dicebā vobis? Et nunc q̄d detineat ſcitis: vt reuelēt in ſuo tēpoꝛe. Nā myſteriū iā opatur iniq̄tatis: tm̄ vt q̄ tenet nūc teneat: donec de medio fiat. Et tūc reuelabit ille iniquus quē dn̄s ieſus interficiet ſpū oꝛis ſui ⁊ deſtruet illuſtratione aduentꝰ ſui. Duo clerici de. ij. foꝛma ī cap pis nigrꝫ hoc eſt i habitu quotidiano ad gradū chori ſimul dicant totū ⁊ integrū iſtū tractum. Qui regis iſrl' intende q̄ deducis velut ouē ioſeph. ℣. Qui ſedes ſup cherubin: apparere coram effraim beniamin et manaſſe. ℣. Excita dn̄e potentiā tuā et veni vt ſaluos facias nos. Scd'm lucam .iij.

Anno quītodecimo imperij tiberij ceſaris: procurante pōcio pylato iudeā: tetrarcha autem galilee herode: philippo aūt fratre ei⁹ tetrarcha yturee ⁊ traconitidis regiōis: ⁊ lyſania abiline tetrarcha: ſub principibus ſacerdotū anna ⁊ caypha / factū eſt verbū domini ſuper iohānem zacharie filiū in deſerto. Et venit in oēm regionem iordanis: predicans baptiſmū penitentie i remiſſionē peccatorꝝ ſicut ſcriptuꝫ eſt in libro ſermonū eſaie prophete. Vox clamantis in deſerto: parate viā domini rectas facite ſemitas eius. Omnis vallis implebitur: ⁊ omnis mons ⁊ collis humiliabitur. Et erūt praua i directa: ⁊ aſpera in vias planas. Et videbit omnis caro ſalutare dei.

Offertorium. Exulta ſatis filia ſyon predica filia hieruſalem: ecce rex tu⁹ venit tibi ſanct⁹ et ſaluator. ℣. Loquetur pacem gentibus et poteſtas eius a mari vſq; ad mare: ⁊ a flumine vſq; ad terminos orbis terre. Secreta

Super has hoſtias fideliuꝫ dn̄e queſumus propicio vultu reſpice: ⁊ quia noſtris meritis non valem⁹: his potius munerib⁹ tuo occurſui cōmendemur. Qui viuis ⁊ regnas. Prefatio quotidiana. Cōmunio. Exultauit vt gygas ad currendā viā a ſummo celo egreſſio eius et occurſus eius vſq; ad ſummum eius. Poſtcommunio.

Quesumus domine de⁹ noſter: vt ſacroſancta myſteria que pro reparatiōis noſtre munimine contuliſti: et preſens nobis remedium eſſe facias et futurum. Per dn̄ꝫ no. ¶ In quacūq; feria dies natiuitatis domini cōtigerit ſemper ieiunia quattuor tempoꝝ in tertia ebdomada aduentus domini celebrētur. ¶ Dominica quarta aduentus domini.

Ad miſſam. Officium.

m Emento noſtri domine i beneplacito populi tui viſita nos i ſalutari tuo ad vidēdum in bonitate electorꝝ tuoruꝫ in leticia gētis tue: vt lauderꝫ cū hereditate tua. Ps. Peccauimus cū patribus nr̄is iniuſte egimus: iniquitatem fecimus. Oratio.

Excita q̄s domine potentiā tuam et veni: et magna nobis virtute ſuccurre: vt p auxiliū grē tue qđ nr̄a peccata ꝑpediūt: indulgētia tue ꝓpiciationis acceleret. Qui viuis ⁊ reg. cū deo pa. Ad philippenſes .iiij. caplo.

Fratres: Gaudete i dn̄o ſemp: iterū dico gaudete. Modeſtia veſtra nota ſit omnibus hominib⁹. Dominus ꝓpe eſt. Nichil ſolliciti ſitis ſed in oī oratiōe ⁊ obſecratiōe cū gratiarūactiōe petitiōes veſtre innoteſcāt apud deū. Et pax dei que exuperat omnem ſenſuꝫ: cuſtodiat coꝛda veſtra et intelligentias vr̃as. In chꝛiſto ieſu: domino noſtro. Graduale. Prope eſt dominus omnibus inuocantibus eum. omnibus qui inuocant eum in veritate. ℣. Laudem domini loquetur os meum et benedicat omnis caro nomẽ ſanctũ ei⁹. Alleluya. ℣. Ueni domĩe et noli tardare/ relaxa facinoꝛa plebis tue. Sequẽ.

Iubilemus omẽs vna. Deo noſtro qui creauit oĩa. Per quẽ cuncta condita ſunt ſcl'a. Celũ quo plurima luce choꝛuſca ⁊ diuerſa ſũt ſydera. Sol mundi ſcema noctiuz decus luna ceteraq́ʒ ſplendẽtia. Mare ſolum alta plana ac ꝓfunda flumĩa. Aeris ampla ſpacia que diſcurrũt aues venti atq́ʒ pluuia. Hec ſimul cũcta tibi deo ſoli patri militant. Nũc et in euũ ſine fine ꝑ ſecula laus eorum tua gl'ia. Qui pro ſalute noſtra ꝓlem vnicam. Pati in terrã miſiſti ſine culpa: ſed ob nr̃a delicta. Te trinitas p̄camur vt coꝛpoꝛa noſtra ⁊ coꝛda. Regas ⁊ protegas: ⁊ dones peccatoꝛum veniam. Secundum iohãnem .j. cap.

In illo tẽpoꝛe Miſerunt iudei ab hieroſolimis ſacerdotes ⁊ leuitas ad iohãnem: vt iterrogarent euz. Tu quis es? Et cõfeſſus eſt: ⁊ non negauit. Et confeſſus eſt: quia non ſum ego xp̃us Et iterrogauerũt eũ. Quid ergo? Helias es tu? Et reſpondit. Non ſuz. Propheta es tu? Et reſpõdit Non. Dixerũt ergo ei. Quis es: vt reſponſuz demus his qui miſerũt nos? Quid dicis de teipſo? Ait Ego vox clamãtis in deſerto: dirigite viã domini ſicut dixit eſaias ꝓpheta. Et qui miſſi fuerãt: erãt ex phariſeis. Et iterrogauerunt eum: ⁊ dixerunt ei. Quid ergo baptizas: ſi tu non es chꝛiſtus neq́ʒ helias/ neq́ʒ ꝓpheta? Reſpõdit eis iohannes dicens. Ego baptizo in aqua: medius autem veſtruz ſtetit: quẽ vos neſcitis. Ipſe eſt qui poſt me vẽturus eſt: q̇ ante me factus eſt: cuius ego nõ ſuz dignus: vt ſoluam eius coꝛrigiã calciamenti. Hec in bethania facta ſunt trans ioꝛdanẽ: vbi erat iohannes baptizans. Offertoꝛiũ

Confoꝛtamini et iam nolite timere: ecce enim deus noſter retribuet iudicium ipſe veniet et ſaluos nos faciet. ℣. Tũc aperientur oculi cecoꝛum et aures ſurdoꝛũ audient tunc aſcendet claudus quaſi ceruus et clara erit lingua mutoꝛum.

(Secreta.

Sacrificijs preſentibus queſumus domine placatus intende: quibus ad filij tui natiuitatem ſuſcipiendã purificemur. Per. Pꝛefatio quotiđ. Cõmunio. Ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitur nomẽ eius (emmanuel.

Poſtcõmunio. Populum tuuz queſum⁹ domine donoꝛum tuoꝛuz largitate pꝛoſequere: vt a malis omnibus ſacramentoꝛum tuoꝛuz virtute ꝓtectus: ad ineffabile myſteriuz celebꝛandum ⁊ mẽte pꝛeparetur ⁊ coꝛpoꝛe. Per dominum. Feria quarta. Lectõ iohelis ꝓphete .ij.

Hec dicit dñs. Exultate filie ſyõ: et letamini in dño deo vestro: quia dedit vobis doctorez iusticie: ⁊ descēdere faciet ad vos imbrē matutinū ⁊ serotinū sicut in principio. Et implebunt aree frumento: ⁊ redundabunt torcularia vino et oleo. Et scietis quia ego dn̄s deus vester: habitans in syon in mōte sctō meo: et erit hierusalem sancta ⁊ alieni non trāsibūt per eā amplius. Et erit in die illa stillabunt mōtes dulcedinē: ⁊ colles fluent lacte: ⁊ per omnes riuos iuda ibunt aque: ⁊ fons de domo dn̄i egredietur ⁊ irrigabit torrētem spinarum. Egyptus in desolationē erit: ⁊ idumea in desertum perditionis: pro eo q inique egerūt i filios iuda: ⁊ effuderunt sanguinē inocentē in terra sua Et iudea eternū habitabit: ⁊ hierlm in generatione ⁊ generationē. Et mūdabo sanguinē eorum: quē nō mundauerā: ⁊ dn̄s cōmorabit in syon A sclo ⁊ vsqz in sclm. S. luca. vij.

IN illo tp̄e Exijt sermo i vniuersam iudeā de iesu ⁊ oēm circa regionē. Et nūciauerūt iohāni discipuli ei⁹ de oībus his. et conuocauit duos de discipulis suis iohānes: ⁊ misit ad iesum dicens Tu es qui vēturus es: an aliū expectam⁹? Cū aūt venisset ad eū viri: dixerūt Johānes baptista misit nos ad te dicēs. Tu es q vēturus es: an aliū expectam⁹? In ipsa aūt hora curauit multos a languorib⁹: ⁊ plagis ⁊ spiritib⁹ malis ⁊ cecis multis donauit visum. et respondēs dixit illis. Euntes renūciate iohāni que vidistis ⁊ audistis. Qz ceci vident: claudi ambulāt: leprosi mundant: surdi audiūt: mortui resurgunt: pauperes euangelizantur. Et beat⁹ est qui nō fuerit scandalizat⁹ in me. Et cū discessissent nūcij iohānis cepit dicere de iohanne ad turbas. Quid existis in desertum videre. Arundinē vēto agitatam? Sed qd existis videre? Hominē mollibus vestimētis indutum? Ecce q in veste preciosa sūt ⁊ in delicijs: in domib⁹ regū sunt. Sed qd existis videre? Prophetā? Utiqz dico vobis ⁊ plusq pphetā. Hic est de quo scriptum est Ecce ego mitto angelū meum ante faciē tuaz q preparabit viā tuā ante te. Dico enim vobis: maior iter natos mulierū ppheta iohāne baptista nemo est. Qui aūt minor est i regno celorū: maior est illo. Feria vj. Lctō zacharie pphete. ij. cap.

HEc dicit dn̄s: Lauda ⁊ letare filia syon: qz ecce ego venio ⁊ habitabo i medio tui ait dominus. Et applicabuntur gētes multe ad dn̄m in die illa: ⁊ erunt michi in populū. Et hītabo i medio tui: ⁊ scies qa dn̄s exercituū misit me ad te: ⁊ possidebit dn̄s iudam partē suā in terra sctificata ⁊ eliget adhuc hierlm Sileat oīs caro a facie eius: qz cōsurrexit de habitaculo sācto suo dicit dn̄s oīpotēs. Scdm marcum. viij. cap.

IN illo tp̄e: Dixit iesus discipulis suis Uidete ⁊ cauete a fermēto phariseorum: ⁊ fermēto herodis. Et cogitabāt ad alterutrū dicentes quia panes nō habemꝰ. Quo agnito ait illis ieſus. Quid cogitatis: quia panes non habetis? Nondū cognoſcitis: nec intelligitis? Adhuc cecatum habetis cor veſtrum. Oculos habētes nō videtis: et aures habentes nō auditis. Nec recordamini quando quinqꝫ panes fregi in q̄nqꝫ milia: ⁊ quot cophinos fragmentorum plenos ſuſtuliſtis? Dicūt ei Duodecim. Quando ⁊ ſeptē panes in quattuor milia hominuꝫ: quot ſportas fragmētorum tuliſtis? Et dicūt ei. Septem. Et dicebat eis. Quomodo nondū itelligitis? Et veniūt bethſaidam: ⁊ adducunt ei cecum. Et rogabāt eum vt illū tangeret. ⁊ apprehēſa manu ceci: eduxit euꝫ extra vicum. Et expuens in oculos eius impoſitis manibꝰ ſuis īterrogauit eum ſi quid videret. et aſpiciens ait. Uideo homines velut arbores ambulātes. Deinde iteruꝫ impoſuit manꝰ ſuper oculos eiꝰ: ⁊ cepit videre. Et reſtitutꝰ eſt: ita vt videret clare omnia: ⁊ miſit illum in domum ſuam dicēs. Uade in domum tuaꝫ: et ſi in vicum itroieris: nemini dixerꝫ. ¶ In vigilia nati. dn̄i Ad miſſam Offi̅m.

h Odie ſcietis quia veniet dominus ⁊ ſaluabit vos et mane videbitis gloriam eius. P̄s. Domini eſt terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarum et vniuerſi qui habitent in eo. Si hec vigilia in dominica euenerit dicitur cātus ſuper Kyrie. Sanctus et Agnus ſicut in feſto ſimplici. ix. lc. ſin autē dicitur cantus ferialis. Oratio.

DEus qui nos redemptiōis noſtre annua expectatiōe letificas: preſta vt vnigenitū tuum quem redemptoreꝫ leti ſuſcipimus: venientem quoqꝫ iudicē ſecuri videamus. Dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuū Qui tecū. ¶ Nulla fiet memoria. Unus puer acholitꝰ legat lectionem alba indutꝰ ad gradū chori tamē ſi dominica fuerit legatur in pulpito: ⁊ ſemper cuꝫ ſuo titulo. Lectio eſaie ꝓphete. lxij. cap̄.

HEc dicit dominꝰ deus. Propter ſyon nō tacebo: ⁊ propter hieruſalem nō quieſcam: donec egrediatur vt ſplendor iuſtꝰ eius ⁊ ſaluator eius vt lāpas accendatur. Et videbunt gētes iuſtum tuum: et cuncti reges inclitum tuum. Et vocabitur tibi nomen nouum: quod os domini nominauit. et eris corona glorie in manu domini: ⁊ diadema regni in manu dei tui. Non vocaberis vltra derelicta: ⁊ terra tua nō vocabit̄ amplꝰ deſolata. Sed vocaberis volūtas mea in ea: et terra tua īhabitabit̄: qꝫ cōplacuit dn̄o in te. Deinde abſqꝫ interuallo legatur ep̄la Ad romanos. j.

FRatres: Paulus ſeruꝰ ieſu xp̄i vocatꝰ ap̄lus: ſegregatus in euāgeliū dei. qd̄ ante ꝓmiſerat ꝑ ꝓphetas ſuos in ſcripturis ſc̄tis de filio ſuo: qui factus eſt ei ex ſemine dauid ſc̄d̄m carnē/ q̄ p̄deſtinatus eſt filiꝰ dei ī virtute ſc̄d̄m ſpiritum ſãctificationis ex reſurrectione mortuoꝝ ieſu chriſti domini noſtri: per quem accepim⁹ gratiã ⁊ apoſtolatum ad obediẽdum fidei in oĩbus gentibus pro nomine eius. In q̃bus eſtis ⁊ vos vocati: ieſu chriſti domini noſtri. Graduale. Hodie ſcietis quia veniet domin⁹: et ſaluabit nos ⁊ mane videbitis gloriã eius. ℣ Qui regis iſrael intende qui deducis velut ouem ioſeph. qui ſedes ſuper cherubin appare coram effraim beniamin et manaſſe. ¶ Si hec vigilia in dñica euenerit: miſſa de dominica in capitulo dicit̃: et tunc fiat memo. de ſancta maria et de omnib⁹ ſanctis tãtum. Miſſa vero de vigil'. ad autenticuꝫ altare ſine aliqua memoria cum hoc. Alleluya. ℣ Craſtina die delebit̃ iniquitas terre et regnabit ſuper nos ſaluator mundi. Sequentia. Jubilemus. Si vero dominica nõ fuerit: tũc alleluya ⁊ ſequentia pretermittantur. Secundum matheum. i. cap̃.

In illo tempore: Cũ eſſet deſponſata mater ieſu maria ioſeph: antequã conuenirent inuenta eſt in vtero habẽs de ſpiritu ſãcto. ioſeph autem vir eius cum eſſet iuſtus: ⁊ nollet eaꝫ traducere: voluit occulte dimittere eã. Hec autẽ eo cogitante: ecce angelus domini in ſomnis apparuit ei dicens. Joſeph fili dauid noli timere accipere mariã coniugẽ tuam Qđ enĩ in ea natuꝫ eſt de ſpiritu ſctõ eſt. Pariet autẽ filium: ⁊ vocabis nomẽ eius ieſũ Ipſe enĩ ſaluum faciet p̃plm ſuuꝫ: a peccatis eoꝝ. Offr. Tollite portas principes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales. ℣. Dñi eſt terra et plenitudo eius orbis terrarũ et vniuerſi qui habitãt in eo. Iſte ℣. ſi dñica fuerit eo ãno pretermittatur. Secreta.

Da nobis q̃s oĩps deus. vt ſicut ad orãda filij tui natalicia preuenim⁹: ſic eius munera capiam⁹ ſempiterna gaudentes. Per eundẽ. Prefatio quotidiana. Coio. Reuelabit̃ gl'ia dñi et videbit oĩs caro ſalutare dei noſtri. Poſtcoio.

Da nobis q̃s dñe vnigẽiti filij tui recẽſita natiuitate reſpirare: cuius celeſti myſterio paſcimur ⁊ potamur. Per eũd. In nocte natiui. dñi poſt. ix. lectio. cantetur hoc euangelium in pulpito a diacono

Liber generatiõis ieſu xp̃i filij dauid filij abraham. Abraham genuit yſaac: yſaac aũt genuit iacob. Jacob autem genuit iudã ⁊ fratres ei⁹. Judas autẽ genuit phares ⁊ zaram de thamar. Phares autem genuit eſrõ Eſrom aũt genuit aram. Aram autẽ genuit aminadab. Aminadab aũt genuit naaſon. Naaſon autem genuit ſalmon. Salmon autẽ genuit boos de raab. Boos aũt genuit obeth ex ruth. Obeth autem genuit ieſſe. Jeſſe autem genuit dauid regem. Dauid aũt rex genuit ſalomonẽ: ex ea q̃ fuit vrie. Salomõ aũt genuit roboã Roboã aũt genuit abiam Abias aũt genuit aſan Aſa aũt gẽuit ioſaphat. Joſaphat aũt gẽuit iorã Jorã aũt genuit oziã. Ozias aũt genuit ioathan Joathan aũt genuit achaz Achas aũt genuit ezechiam. Ezechias aũt genuit manaſſen. Manaſſes autẽ genuit amon. Amon aũt genuit ioſiam. Joſias aũt genuit iechoniã ⁊ fratres ei⁹ in trãſmigratiõe babilonis. Et poſt trãſmigrationẽ babilonis iechonias genuit ſalathiel. Salathiel aũt genuit zorobabel. zorobabel aũt genuit abiud. Abiud aũt genuit eliachin. Eliachin aũt genuit azor. Azor autẽ genuit ſadoch Sadoch aũt gẽuit achim. Achim aũt genuit eliud. Eliud aũt genuit eleazar. Eleazar aũt genuit mathã. Mathan aũt genuit iacob. Jacob aũt genuit ioſeph viruz marie. De qua nat⁹ eſt ieſus q̄ vocatur xp̃s. Finito euãgel' ſacerdos icipiat p̃s. Te deũ. Quo dicto rectores chori icipiãt miſſã. Ad miſſã in gallicãtu. Offm̃.

Dominus dixit ad me fili⁹ meus es tu ego hodie genui te. p̃s. Quare fremuerũt gẽtes et ppl'i meditati ſunt inania. Kyrie cũ ſuis. ꝟ. Sequitur. Gl'ia in excel. more duplicis feſti. Sciendũ ꝙ ſẽper ad miſſaz dr̃ Gl'ia in excelſis. quotiens ad matutinas dicitur. Te deũ. niſi miſſa. Salus ppl'i. vel miſſa de cruce vel miſſa dñicalis ĩ aliquo feſ. iij. lc. vel infra octa. ſine regie chori cãtãda fuerit. Quãdo vero aliqua miſſa de vigil'. vel de feſ. iij. lec. in capi. de dñica dicit̃: tunc etiaz dicitur cantus ſup. Kyrie. Gl'ia in excelſis. quãdo dr̃. Sãctus et. Agnus. et. Ite miſſa eſt. ſicut in feſt. iij. lec. Similiter fiat quãdo dicit̃ miſſa dñicalis in capi. die dñica tũc etiam dicet̃. Credo. Oratio.

Deus qui hãc ſacratiſſimaz noctẽ veri luminis feciſti illuſtratione clareſcere: da q̄s. vt cui⁹ lucis myſteria in terra cognouim⁹ eius quoq; gaudijs ĩ celo perfruamur. per d̃. Duo clerici de. ij. forma in cappis ſericis ĩ pulpito ſimul cantent. lect.

Laudes deo dicaz per ſecula: qui me plaſmauit in manu dextera atq; redemit cruce purpurea ſanguine nati. Hic cãtet alternatĩ. Lectio eſaie pph̃e. In quã xp̃i lucida vaticinat̃ natiuitas. Hec dicit dñs Pater filius ſcr̃ũ ſpiritus in quo ſunt oĩa cõdita ſupna. atq; ima. Populus gẽtiũ q̄ ambulabat in tenebris. Quẽ creaſti quẽ fraude ſubdola hoſtis expulit paradiſo: ⁊ captiuatũ ſecũ traxit ad tartara. Vidit lucẽ magnaz Fulſerũt et immania nocte media paſtoribus lumina Habitantibus in regione vmbre mortis: lux. Sẽpiterna et redẽptio vere noua. Orta eſt eis. O ſtupenda natiuitas. Paruulus enim natus eſt nobis Magnus hic erit ieſus filius dei. Et filius. Patris ſummi. Datus eſt nobis: Ab arce ſumma predictum ſic erat. Et factus eſt principatus ſuper humerũ eius. Ut celos regat atq; arua. Et vocabit nomẽ ei⁹ Meſſias ſother: emanuel: ſabaoth: adonay. Admirabil'. Radix dd̃. Conſiliari⁹ Dei p̃ris.

Deus. Qui creauit omnia. Foꝛtis Baratri clauſtra perimẽs teterrima. Pater futuri ſeculi. Rex oĩs et cuncta regẽs. Princeps pacis. Hic eſt in eũ. Multiplicabit eiꝰ imperiũ. In hierl'z iudea ſiue ſamaria. Et pacꝫ nõ erit finis. Per ſecla ſẽpiterna. Sup ſoliũ dauid et ſup regnũ eius ſedebit. Et regni meta ſui non erit aliqua. Ut cõfirmet illud. In fidei pignoꝛe Et coꝛroboꝛet i iudicio et iuſticia Iudex cũ venerit iudicare ſcl'm. Amodo. Illi debetur gl'ia laus ⁊ iubilatio. Et vſqꝫ in ſempiternũ. Hic cãtent ſimul vſqꝫ ad finem. Ab oꝛtu ſolis vſqꝫ ad occiduos ad fines mũdi oꝛbis ꝑ climata laus creatoꝛi reſonet cõgrua. Amẽ dicant oĩa. Ubi nõ habetur catus legat. Lctõ eſaie ꝓphete .ix. cap̃.

Hec dicit dñs: Populus gentium qui ambulabat i tenebꝛis vidit lucẽ magnã. Habitãtibus in regione vmbꝛe moꝛtꝭ: lux oꝛta eſt eis. Paruulus eñ natꝰ eſt nobis: ⁊ filius datꝰ eſt nobis. Et factꝰ eſt pꝛicipatus ſuper humerꝫ eius: ⁊ vocabitur nomen eius admirabilis/ cõſiliariꝰ/ deꝰ foꝛtis: pater futuri ſeculi/ pꝛinceps pacis. Multiplicabit eius imperiũ: et pacis nõ erit finis. Sup ſoliuꝫ dauid: ⁊ ſuper regnum eius ſedebit: vt cõfirmet illud: et coꝛroboret i iudicio ⁊ iuſticia. Amodo: et vſqꝫ i ſempiternũ. Sine iteruallo legat. Epl'a. Ad titum .ij. cap̃.

Chariſſime: Apparuit gratia dei ſaluatoꝛis noſtri oĩbus hominibus erudiens nos: vt abnegantes impietatẽ ⁊ ſecularia deſideria ſobꝛie et iuſte et pie viuamus i hoc ſeculo. Expectãtes beatã ſpem: ⁊ aduẽtũ gl'ie magni dei et ſaluatoꝛis noſtri ieſu xp̄i. Qui dedit ſemetipſũ ꝓ nobis: vt nos redimeret ab iniq̃tate: ⁊ mundaret ſibi populũ acceptabilẽ: ſectatoꝛẽ bonoꝛũ operum. Hec loquere: ⁊ exhoꝛtare. In xp̄o ieſu. domino noſtro. Gr. Tecũ principiũ i die virtutis tue in ſplendoꝛibus ſanctoꝝ ex vtero ante luciferum genui te. V. Dixit dñs dño meo ſede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos ſcabellum pedũ tuorum. Alla. V. Dñs dixit ad me filiꝰ meus es tu ego hodie genui te. Sequẽtia

Nato canũt oĩa dño pie agmina Sillabatim neumata ꝑſtringẽdo oꝛganica. Hec dies ſacrata i qua noua ſunt gaudia mũdo plene dedita. Hac nocte ꝑcelſa intonuit ⁊ gl'ia i voce angelica. Fulſerũt et imania nocte media paſtoꝛibus lumia. Dũ fouent ſua pecoꝛa ſubito diua percipiũt monita. Natus alma virgine q̃ extat ante ſecula. Eſt immẽſa in celo gl'ia pax ⁊ in terra. Hic ergo celi caterua altiſſime iubilat. Et tãto canoꝛe tremat alta poli machina. Sonet et per omnia hac in die gloꝛia voce clara reddita. Humana cõcrepẽt cuncta deũ natuꝫ in terra. Cõfracta ſunt imperia hoſtis crudeliſſima. Pax i terra reddita nũc letentur oĩa nati per exoꝛdia. Solus qui tuetur omnia. Solus qui condidit oĩa. Ipſe ſua

pietate ſoluat oīa peccata nr̄a.
Euangeliū moꝛe duplicis feſti.
Secundum lucā ſcḋo capitulo.

IN illo tp̄e: Exijt edictum a ceſare auguſto: vt deſcriberetur vniuerſus oꝛbis. Hec deſcriptio pꝛia facta eſt a p̄ſide ſyꝛie cyrino. Et ibant oēs vt pſiterētur ſinguli: in ſuā ciuitatē. Aſcendit aūt ⁊ ioſeph a galilea de ciuitate nazareth i iudeā ciuitatē dauid: q̄ vocat bethleam. Eo ꝙ eſſet de domo ⁊ familia dauid: vt pꝛofiterēt cū maria deſponſata ſibi vxore p̄gnante. Factū eſt aūt cum eſſent ibi impleti ſunt dies vt pareret. Et peperit filiū ſuū pꝛimogenitū. Et pānis eū inuoluit: et reclinauit eū i pꝛeſepio: q̄a nō erat ei locus i diuerſoꝛio. Et paſtoꝛes erant in regione eadem: vigilantes ⁊ cuſtodientes vigilias noctꝫ ſupꝛa gregem ſuū. Et ecce angelus dn̄i ſtetit iuxta illos: et claritas dei circūfulſit illos. et timuerunt timoꝛe magno. et dixit illis angel⁹. Nolite timere. Ecce eīm euāgelizo vobis gaudiū magnū quod erit oī populo: q̄a natus eſt vobis hodie ſaluatoꝛ. qui eſt xp̄s dn̄s in ciuitate dauid. Et hoc vobis ſignū. Inuenietꝫ infantē pānis inuolutū: ⁊ poſituz in p̄ſepio. Et ſubito fctā eſt cū angelo multitudo militie celeſtis laudantiū deum ⁊ dicentium. Glīa in altiſſimis deo: ⁊ i terra pax hominibus bone voluntatis. Et legat i pulpito moꝛe duplicꝫ feſ. Credo. Offertoꝛiū. Letētur celi et exultet terrā ante faciem dn̄i q̄m venit. Secreta.

ACcepta ſit tibi dn̄e q̄s hodierne feſtiuitatis oblatio vt tua gratia largiente p hec ſacroſancta cōmercia in illius inueniamur foꝛma: i quo tecū eſt noſtra ſubſtantia ieſus xp̄s dn̄s noſter. Qui tecum viuit. Pꝛefatio. Quia p incarnati. Hec pꝛefatio dicit in die natiuitatꝫ dn̄i ad oēs miſſas: ⁊ quotidie per ebdomadā ⁊ in die circunciſiōis dn̄i: ⁊ in omnib⁹ miſſis de ſctā maria ab hac die vſqꝫ ad purificationē. Cōmunicantes. vero dicit tm̄ vſqꝫ ad circunciſionem: ⁊ in die circunciſiōis. Coīo. In ſplendoꝛibus ſctoꝝ ex vtero āte luciferū genui te. Poſtcō.

DA nobis queſumus domine de⁹ noſter. vt qui natiuitatē dn̄i noſtri ieſu xp̄i nos frequentare gaudemus: dignis cōuerſationibus ad eius mereamur pertingere conſoꝛtium. Qui tecum

¶ Ad miſſam in auroꝛa. Officiū.

LUx fulgebit hodie ſuper nos q̄a natus eſt nobis dn̄s: ⁊ vocabit admirabilis de⁹ pꝛinceps pacis: pater futuri ſeculi: cuius regni nō erit finis. Ps. Dn̄s regnauit decoꝛē indutus eſt: indutus eſt dn̄s foꝛtitudinē et pꝛecinxit ſe. Ad hanc miſſā dr̄. Kyrie. abſqꝫ v̄. Glīa i excel. Sanctus. et Agnus ſicut in feſto ſimplici. ix. lec. Oꝛo.

DA queſumus oīps de⁹: vt q̄ noua icarnati verbi tui luce perfundimur hoc in noſtro reſplendeat opere: quod p fidē fulget i mēte. Per eūd. Memoꝛia de ſancta anaſtaſia cuz hac oratiõe.

Da queſumꝰ oĩpotẽs deꝰ. vt qui beate anaſtaſie martyris tue ſolẽnia colimus: eiꝰ apud te patrocinia ſentiamꝰ. Per. Ad hanc miſſaz dicũt plures orõnes vel pauciores Sequẽs lectõ legatur ĩ pulpito ab vno clerico de ſecũda forma. Lectõ eſaie pphẽ. lxj.

Hec dicit dñs. Spiritus dñi ſuper me eo q̈ vnxerit me; euãgelizare pauperibꝰ miſit me Ad annũciandũ mãſuetis miſit me. Ut mederer contritis corde: vt predicarẽ captiuis ĩdulgẽtiaz et clauſis apertionẽ. Ut predicarem annũ placabilẽ dño: ⁊ diem vltionis deo noſtro: Ut ↄſolarer oẽs lugentes: ⁊ ponerẽ fortitudinem lugentibus ſyon: ⁊ darẽ eis coronam pro cinere: oleũ gaudij pro luctu: palliũ laudis p̄ ſpiritu meroris. Et vocabũtur in ea fortes iuſticie plãtatio dñi ad glorificandũ. Ecce dñs auditũ fecit ĩ extremis terre. Dicite filie ſyon. Ecce ſaluator tuꝰ venit ecce merces eius cũ eo: et opus illius corã illo. Et vocabũt eos populus ſanctus: redempti a dño. Sine interuallo. Epiſtola ad titum. iij. cap.

Chariſſime. Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei. Non ex operibus iuſticie que fecimus nos: ſed ſecũdum ſuã miaz ſaluos nos fecit. Per lauachrũ regeneratiõis ⁊ renouatiõis ſpũſſancti: quẽ effudit ĩ nos abunde per ieſuz xp̃m ſaluatorem noſtruz Ut iuſtificati gr̃a ipſiꝰ: heredes ſimus ſcd̃m ſpẽ vite eterne. In xp̃o ieſu dño noſtro Grad. Benedictus qui venit in nõie domini deꝰ dñs ⁊ illuxit nobis. ℣. A domino factum eſt iſtud: et eſt mirabile in oculis noſtris. Alla. ℣. Dñs regnauit decorẽ induit: induit dñs fortitudinez et precinxit ſe virtute. Sequentia.

Sonent regi nato noua cãtica. Cuius pater fecit omnia mater eſt virgo ſacratiſſima Generãs hic neſcit feminã illa ẽ ſine viro grauida. Uerbuz corde patris genituz ante ſecula. Aluꝰ matris geſſit corporatũ p tempora O mira genitura o ſtupẽda natiuitas. O proles glorioſa humanata diuinitas. Sic te naſciturũ filij dei vates docti tuo ſpiritu dixerant Sic te oriente laudes tibi cantant pacẽ terris angeli nunciant Elemẽta vultus exhilarãt Oẽs ſancti gaudentes iubilant. Salue clamãdo noſq; ſalua. Deitas ĩ pſonis trina. Simplex vſia

Euangel'. legat in pulpito more dñicali. Secundũ lucam. ij. cap.

In illo tẽpore: Paſtores loq̃bantur ad inuicẽ. Tranſeamus vſq; bethleem: ⁊ videamus hoc verbũ qd̃ factum eſt quod fecit dñs: et oſtẽdit nobis: Et venerunt feſtinãtes: ⁊ inuenerũt mariam et ioſeph/ et infantẽ poſitũ in preſepio. Uidẽtes aũt cognouerũt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc. Et oẽs qui audierunt mirati ſunt: ⁊ de his q̃ dicta erant a paſtoribꝰ ad ipſos. Maria aũt cõſeruabat oĩa verba hec cōferens in coꝛde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtoꝛes gloꝛificātes et laudantes deum: in omibus q̄ audierāt et viderant/ ſicut dictū eſt ad illos. Credo. Offr. Deus enim firmauit oꝛbem terre qui nō cōmouebitur parata deꝰ ſedes tua ex tūc a ſeculo tu es.

MUnera noſtra que Secre. ſumus dn̄e natiuitatis hodierne myſterijs apta ꝓueniāt: vt ſicut homo genitꝰ idem refulſit deꝰ: ſic nobis hec terrena ſubſtantia conferat qđ diuinum eſt. Per eundem. Alia ſecreta

ACcipe queſumꝰ dn̄e munera dignanter oblata ⁊ beate anaſtaſie ſuffragantibus meritis: ad noſtre ſalutis auxilium ꝓuenire ꝯcede. Per. Pꝛefatio ⁊ Coicātes vt ſ. Coīo. Exulta filia ſyō lauda filia hieruſalē ecce rex tuus venit ſanctus et ſaluatoꝛ mundi. Poſtcoīo.

HUius nos domīe queſumꝰ ſacramēti ſemper natalis nouitas inſtauret: cuius natiuitas ſingularis humanaȝ repulit vetuſtatem. Per eundē dn̄m no.

SAtia- Alia poſtcōmunio: ſti domine familiam tuaȝ muneribus ſacris: eius queſumꝰ ſemper interuentiōe nos refoue cuiꝰ ſolēnia celebꝛamus. P. ¶ Ad terciā miſſā ī die nati. dn̄i. Offīm

pUer natus eſt nobis et filius datus eſt nobis: cuius imperiū ſuper humerū eiꝰ ⁊ vocabitur nomē eius magni cōſilij angelus. Pſ. Cantate domino canticum nouū: quia mirabilia fecit. Oꝛo.

COncede queſumus omipotens deus: vt nos vnigeniti tui noua per carneȝ natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eundē. Qui tecū viuit. Sequens lectio legatur ī pulpito ab aliquo de ſuperioꝛi gradu in ſuppellicio. Lectio eſaie pꝛophete. lij. capitulo.

HEc dicit dominꝰ. Pꝛopter hoc ſciet populus meus nomē meum in die illa: quia ego ipſe qui loquebar ecce aſſum. Quā pulchꝛi ſuꝑ mōtes: pedes annunciantis ⁊ pꝛedicantis pacem: annunciātis bonum: pꝛedicātis ſalutem: dicētis. Syō regnabit deus tuus. Uox ſpeculatoꝛū tuoꝛū. Leuauerunt vocē ſimul/ laudabunt: quia oculo ad oculuȝ videbunt: cum conuerterit dn̄s ſyon. Gaudete et laudate ſimul deſerta hieruſalē: qꝛ conſolatus eſt dominus populū ſuū/ redemit hieruſalē. Parauit dn̄s bꝛachiū ſanctum ſuum in oculis omniū gentium: ⁊ videbunt oēs fines terre ſalutare dei nr̄i. Ad hebꝛeos. i. c.

FRatres: Multiphariā multiſq; modis olī deꝰ loquēs patribus in ꝓphetis: nouiſſime diebus iſtis locutus eſt nobis in filio: quem conſtituit heredē vniuerſoꝛum: per quem fecit et ſecula. Qui cum ſit ſplendoꝛ gloꝛie ⁊ figura ſubſtantie eius/ poꝛtanſq; omia verbo virtutis ſue: purgatiōem peccatoꝝ faciens: ſedet ad dexterā maieſtatis in excelſis tāto melioꝛ āgelis effectꝰ: quāto differẽtius pre illis nomen hereditauit. Cui enĩ dixit aliquando angeloꝝ: filius meus es tu? Ego hodie genui te? Et rursum. Ego ero illi i patrẽ: ⁊ ipſe erit michi in filiũ. Et cũ iterũ introducit primogenitũ in orbẽ terre dicit. Et adorent eũ omnes angeli dei. Et ad angelos quidem dicit. Qui facit ãgelos ſuos ſpũs: ⁊ miniſtros ſuos flãmam ignis. Ad filiuz autem. Thronus tuus deꝰ in ſeculũ ſeculi: virga equitatꝭ ꝟga regni tui. Dilexiſti iuſticiã et odiſti iniquitatem: ꝓpterea vnxit te deus deꝰ tuus oleo exultatiõis pre participibꝰ tuis. Et tu in principio domine terrã fundaſti ⁊ opera manuũ tuarũ ſunt celi. Ipſi peribũt tu aũt permanebis: ⁊ oĩs vt veſtimentũ veteraſcẽt. Et velut amictũ mutabis eos: ⁊ mutabuntur. Tu aũt idem ipſe es: et anni tui nõ deficient. Graduale. Viderũt omẽs fines terre ſalutare dei noſtri iubilate deo omnis terra. ℣. Notuz fecit dominus ſalutare ſuum ante cõſpectum gentium reuelauit iuſticiam ſuã. Alleluya. ℣. Dies ſcrificatꝰ illuxit nobis venite gentes et adorate dominum: qꝛ hodie deſcẽdit lux magna ſuper terrã.

Celeſti organũ Sequẽtia. hodie ſonuit i terra. Ad partũ virginis ſuperũ cecinit caterua. Quid facis hũana turba cur nõ gaudes cum ſupera? Vigilat paſtoꝝ cura vox audit angelica. Cantabãt inclita carmia plena pace ⁊ gloria. Ad xp̃m referũt ꝓpria nobis canũt ex gratia. Nec ſũt abſolute data ſed decẽter ſũt prolata. Affectus deſerãt vicia ⁊ ſic nobis pax eſt illa: qꝫ bonis ẽ ꝓmiſſa. Iũgunt ſuperis terrea ob hoc quidẽ laus eſt iũcta ſed decenter ſit diuiſa. Gaude homo cuz ꝓpẽdis talia. Gaude caro factã verbi ſocia. Nũciant eiꝰ ortũ ſydera lucis ꝑ indicia. Ixeũt duces gregũ lumina bethleem vſqꝫ preuia. Inuenitur rex celoꝝ iter animalia. Arcto iacet in ꝑſepe rex qui cĩgit omĩa. Stella maris quem tu paris colit hũc eccleſia. Ipſi nr̃a ꝑ te pia placeant ſeruitia. Reſonãt cuncta redempta. Initium ſcti euãgelij ſcdm iohãnem. j. ca.

In principio erat verbum: et verbum erat apud deuz. Et deus erat verbũ. Hoc erat in principio: apud deũ. Omnia per ipſm facta ſunt: ⁊ ſine ipſo factuz eſt nichil. Quod factũ eſt in ipſo vita erat. Et vita erat lux hoim. Et lux i tenebris lucet et tenebre eam nõ comprehenderunt. Fuit hõ miſſus a deo: cui nomẽ erat iohannes. Hic venit in teſtimonium vt teſtimonium perhiberet de lumine: vt omnes crederent ꝑ illum. Non erat ille lux: ſed vt teſtimonium perhiberet de lumĩe. Erat lux vera: que illuminat omnem hominem venientem i hũc mundum. In mundo erat: ⁊ mũdus per ipſum factus eſt: ⁊ mundus eum nõ cognouit. In ꝓpria venit: ⁊ ſui eum nõ receperunt. Quotquot autẽ receperunt eum dedit eis poteſtatẽ filios dei fieri his qui credunt in noīe eius Qui nō ex ſanguinib⁹: neqꝫ ex voluntate carnis: neqꝫ ex voluntate viri: ſed ex deo nati ſūt Et verbū caro factū eſt: ⁊ habitauit in nobis. Et vidim⁹ gloꝛiam eius: gloꝛiaꝫ quaſi vnigeniti a patre. Plenuꝫ gratie ⁊ veritatis. Offerto. Tui ſunt celi et tua eſt terra oꝛbem terraruꝫ et plenitudinē tu fundaſti. Iuſticia et iudicium pꝛeparatio ſedis tue. Secreta

Oblata domine munera noua vnigeniti tui natiuitate ſctifica: noſqꝫ a pctōꝝ noſtrorum maculis emūda. Per eundē

Coīo. Viderunt omnes fines terre ſalutare dei noſtri. Poſtcommunio.

Preſta queſumus oīps deus vt nat⁹ hodie ſaluatoꝛ mūdi: ſicut diuine nobis gnātionis eſt auctoꝛ: ita ⁊ immoꝛtalitatꝭ ſit ipſe largitoꝛ. Qui tecum viuit ⁊ regnat. ¶ In die ſancti ſtephani pꝛothomartyꝛis. Officium.

e Teni ſederūt pꝛincipes et aduerſū me loquebātur: et iniqui pſecuti ſūt me: adiuua me dñe deus me⁹ qꝛ ſeruus tuus exercebat in tuis iuſtificatiōib⁹. Ps. Beati imaculati in via: q ābulāt in lege dñi. Glia pa. Or.

Da nobis q̄s dñe imitari qđ colimus: vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: qꝛ ei⁹ natalicia celebꝛamus: q̄ nouit etiam ꝓ perſecutoꝛibus exoꝛare. Dñm noſtruꝫ ieſū xp̄m filiū tuū. Qui tecū vi. Mēoꝛia de natiuitate tm̄. Epla.

Lcō actuū aploꝝ. vi. ⁊. vij.

In diebus illis Stephanus plen⁹ gr̄a ⁊ foꝛtitudine faciebat pꝛodigia ⁊ ſigna magna in pplo. Surrexerunt aūt quidā de ſynagoga q̄ appellabat libertinoꝛū ⁊ cyꝛenenſium ⁊ alexandꝛinoꝛum et eoꝝ qui erāt a cilicia et aſia diſputātes cū ſtephano. Et non poterāt reſiſtere ſapiētie ⁊ ſpiritui: qui loquebatur. Audientes autē hec diſſecabant coꝛdibus ſuis: et ſtridebāt dentib⁹ in eum. Cū autem eſſet ſtephanus plenus ſpiritu ſācto: intendēs in celum vidit gloꝛiā dei: ⁊ ieſū ſtantē a dextris dei et ait. Ecce video celos aptos et filiū hoīs ſtantē a dextris vtutis dei. Exclamātes autem voce magna cōtinuerūt aures ſuas: ⁊ impetū fecerunt vnanimiter in eū. Et eiicientes eū extra ciuitatē: lapidabāt. Et teſtes depoſuerunt veſtimenta ſua ſecus pedes adoleſcētis: qui vocabatur ſaul⁹. Et lapidabāt ſtephanū inuocantem ⁊ dicentem. Dñe ieſu ſuſcipe ſpiritum meum. Poſitis autē genib⁹ clamauit voce magna dicēs Dñe ne ſtatuas illis hoc peccatū Et cū hoc dixiſſet: obdoꝛmiuit in dño. Graduale. Sederūt pꝛincipes et aduerſum me loquebantur: et iniqui perſecuti ſunt me. ℣. Adiuua me domine deus meus: ſaluū me fac propter miſericoꝛdiā tuam. Alleluya. ℣. Video celos apertos et ieſum ſtantē a dextris virtutis dei. Sequētia.

Magnus deus in vniuerſa terra Magna ſunt eius vbiqꝫ oīa i celo atqꝫ in terra opa. Qui eſt rex reguꝫ dñs oīm a patre genitus ante ſecula. Cuius caritas vera celo ſubleuat ſtephanū de terra. Atq₃ per cum vita oꝛnat cādida digniter coꝛona. Plenus etenī ſtephanus deitate atq₃ grā. Magna dabat ꝓdigia docēs veriſſima dogmata. Cum autē pꝛedicaret iam pꝛeſentia. Noſtre redēptionis noua gaudia. Intento i ſupna celi patet ianua. Dixitq₃ circūſtāti plebi voce publica. Sacra plen⁹ gratia. Ecce dei video admirabilem gloꝛiā Claritate fulgida. Atq₃ ieſum ſtantē i virtutis dei dextera Cū hoc audiſſet ipia gens iudaica. Dans fremitū ꝯcita. Quaſſat lapidib⁹ ſtephani membꝛa. Sed ſtat foꝛtiter patiēs martyꝛ ⁊ oꝛat Ne his chꝛiſte noxā ſtatuas Sed iam accipe aiam meā. ⁊ cum hoc dixiſſet in dn̄o obdoꝛmiuit pace eterna. Tu ⁊ nobis martyꝛ o ſtephane ſempiterna impetra gaudia. Iſte vltim⁹ ꝟ. dr̄ trina vice i hoc feſto ⁊ in inuentione eiuſdē.

Secundum matheum. xxiij. ca.

In illo tempoꝛe: Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ et pꝛincipibus ſacerdotū. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas ⁊ ſapiētes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis / et crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabit; in ſynagogis veſtris. Et ꝑſequemini de ciuitate in ciuitatē: vt veniat ſuper vos oīs ſanguis iuſtus: qui effuſus eſt ſuper, terram a ſanguie abel iuſti vſq₃ ad ſanguinē zacharie filij barachie: quē occidiſtis inter templum ⁊ altare. Amē dico vobis: veniēt hec omnia ſup generationē iſtā. Hieruſalē hieruſalem que occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos qui ad te miſſi ſūt: quoties volui congregare filios tuos quēadmodum gallina cōgregat pullos ſuos ſub alas et noluiſti. Ecce relinquet vobis domus veſtra deſerta. Dico eīm vobis non me videbitis amodo donec dicatis. Benedictus q̄ venit: in noīe dn̄i. Credo. Offertoꝛiū. Elegerūt apoſtoli ſtephanū leuitam plenū fide et ſpirituſancto quē lapidauerūt iudei oꝛātem et dicentē: dn̄e ieſu accipe ſpiritum (meum alleluya.

Secreta.

Suſcipe q̄s domine munera ꝓ ſancti cōmemoꝛatione martyris tui ſtephani: vt ſicut illū paſſio fecit glˀioſum: ita nos deuotio reddat innocuos. Per. Coio. Video celos apertos ⁊ ieſum ſtantē a dextris virtutis dei: dn̄e ieſu accipe ſpiritū meum et ne ſtatuas illis hoc peccatum: quia neſciunt quid faciunt. Poſtcoio. Auxilientur nobis dn̄e ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beato ſtephano pꝛothomartyre tuo ſempiterna nos ꝓtectione cōfirment. Per dominū.

¶ In die ſcti iohis euāgeliſte. Officiū.

In medio eccleſie aperuit os eius et impleuit eū dn̄s ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus: ſtola gloꝛie induit eū. In tp̄e paſchali. Alleluya allā. Ps. Iocunditatem et exultationem theſaurizauit ſuper eum. Oꝛatio. Eccleſiam tuam q̄s dn̄e benignus illuſtra vt beati iohānis apoſtoli tui et euāgeliſte illuminata doctrinis:ad dona ꝑueniat ſempiterna. Per. Mẽoꝛia de natiuitate:⁊ de ſãcto ſtephano tm̃.

Lectio libꝛi ſapiẽtie eccleſia.xv.

QUi timet deũ faciet bona. Et q̃ continens eſt iuſticie appꝛehendet illam:⁊ obuiabit illi quaſi mater honoꝛificata. Cibabit illũ pane vite ⁊ intellect⁹:et aqua ſapientie ſalutaris potabit illum Et firmabitur in illo et non flectetur:et cõtinebit illum et non cõfundetur:⁊ exaltabit illum apud pꝛoximos ſuos. In medio eccleſie aperiet os eius:⁊ implebit eũ dñs ſpiritu ſapiẽtie ⁊ intellectus:et ſtola gloꝛie induet eum Jocũditatem ⁊ exultationẽ:theſauriſabit ſuꝑ eũ. Et nomĩe eterno hereditabit illũ: dñs deus nr̃.

Graduale. Exijt ſermo ĩter fratres ꝙ diſcipulus ille non moꝛit̃. ℣. Sed ſic eum volo manere donec veniam:tu me ſequere. Alleluya. ℣. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimoniũ perhibet de his et ſcimus q2 verũ eſt teſtĩoniũ ei⁹. Sequẽ.

IOhannes ieſu chꝛiſto multum dilecte virgo. Tu eius amoꝛe carnalem. In naue parẽtem liquiſti. Tu leue cõiugis pectus reſpuiſti meſſiam ſecutus. Ut eius pectoꝛis ſacra meruiſſes fluẽta poꝛtare. Tuq3 in terra poſitus gloꝛiam cõſpexiſti filij dei. Que ſolum ſanctis in vita credit contuenda eſſe perenni. Te xp̃s in cruce triũphans matri ſue dedit cuſtodẽ. Ut virgo virginẽ ſeruares atq3 curam ſuppeditares. Tu te carcere flagriſq3 fract⁹ teſtimonio pꝛo xp̃o es gauiſus Idẽ moꝛtuos ſuſcitas inq3 ieſu noie venenũ foꝛte vincis. Tibi ſummus tacitũ ceteris verbũ ſuũ pater reuelat. Tu nos oẽs p̃cibus ſedulis apud deum ſemper cõmenda. Johãnes ieſu care. Iſte vltimus ℣.ter dicat̃ in hoc feſto tantum.

Euãge. Scd̃m iohẽm.xxi.

IN illo tp̃e Dixit ieſus petro Sequere me. Cõuerſus petrus vidit illũ diſcipulum quẽ diligebat ieſus ſequentẽ:qui ⁊ recubuit in cena ſuꝑ pectus eius ⁊ dixit. Domie quis eſt qui tradet te? Hũc ergo cũ vidiſſet petrus dixit ieſu. Dñe hic aũt quid? Dicit ei ieſus. Sic euz volo manere:donec veniã. Quid ad te? Tu me ſequere. Exiuit ergo ſermo iſte iter fratres:quia diſcipulus ille nõ moꝛitur. Et non dixit ei ieſus quia nõ moꝛit̃:ſed ſic eũ volo manere donec veniam:quid ad te. Hic eſt diſcipulus ille qui teſtimoniũ ꝑhibet de his:⁊ ſcripſit hec. Et ſcim⁹ quia verũ eſt teſtimonium eius. Credo. Offertoꝛ. Juſtus vt palma floꝛebit:ſicut cedꝛus q̃ in libano eſt multiplicabitur. In tẽpoꝛe paſcha alla.

Secreta. SUſcipe munera q̃s dñe dignãter oblata que in eius tibi ſolẽnitate deferimus:cuius nos confidim⁹ patrocinio liberari. Per dñm. Coio. Exijt ſermo inter fratres:ꝙ diſcipulus ille non moritur:et nõ dixit ieſus nõ moritur:ſed ſic eum volo manere donec veniam. In tempoꝛe paſchali. Alleluya. Poſtcommunio.

Refecti cibo potuqꝫ celeſti deꝰ noſter: te ſupplices exoramus: vt in cuiꝰ hec cōmemoꝛatiōe percepimus eiꝰ muniamur ⁊ pꝛecibus. Per.

¶ In die ſctoꝝ innocentiū m̄ꝛ ad miſſā. Offiū.

e

x oꝛe infātium deꝰ et lactentiū ꝑfeciſti laudem ꝓpter inimicos tuos. Ps. Domine dominꝰ noſter: ꝙ admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra. Oꝛo.

Deus cuiꝰ hodierna die pꝛeconiū innocētes martyꝛes non loquendo ſed moꝛiendo confeſſi ſūt: oīa in nobis vicioꝝ mala moꝛtifica: vt fidē tuā quā lingua noſtra loquitur: etiam moꝛibus vita fateatur. Qui cū deo.

Meōꝛia de natiuitate: de ſctō ſtephano: ⁊ de ſctō iohāne tm̄. Lcō libꝛi apoca. bti iohis apli. xiiij. c.

In diebus illis: Vidi ſupꝛa montē ſyon agnum ſtantē ⁊ cū eo centū quadꝛaginta quattuoꝛ milia habentes nomē eiꝰ et nomen patris eiꝰ ſcriptū in frontibus ſuis. Et audiui vocē de celo tanꝙ vocem aquarū maltarū ⁊ tanꝙ vocem tonitrui magni. Et vocem quam audiui ſicut cytharedoꝝ cytharizātiū in cytharis ſuis. Et cantabant quaſi canticum nouū ante ſedem dei: ⁊ ante quattuoꝛ animalia ⁊ ſenioꝛes Et nemo poterat dicere canticū niſi illa centū quadꝛagita quattuoꝛ milia: q̄ empti ſunt de terra Hi ſunt q̄ cum mulieribꝰ nō ſunt coinquinati: virgines eīn ſunt. Hi ſequunt agnū: quocūqꝫ ierit. Hi empti ſunt ex oībus pꝛimitie deo ⁊ agno: et in oꝛe ipſoꝝ nō eſt inuentū mēdatiū. Sine macula eīn ſunt: ante thꝛonū dei. Grad.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venātium. ℣. Laqueus contritus eſt ⁊ nos liberati ſumꝰ adiutoꝛiū noſtrum in noīe dn̄i qui fecit celum ⁊ terrā Alleluya. ℣. Te martyꝛū candidatus laudat exercitus domine. Sequētia.

Celſa pueri cōcrepent melodia. Eya innocētum canētes tripudia. Quos īfans chꝛiſtꝰ hodie vexit ad aſtra. Hos trucidauit frendēs inſania. Herodiane fraudis ob nulla crimina In bethleem ipſius cuncta ⁊ per cōfinia. A bimatu ⁊ infra iuxta naſcendi tēpoꝛa. Herodes rex chꝛiſti nati verens īfelix imperia. Infremit totus ⁊ erigit arma ſuperba dextera. Querit lucis ⁊ celi regē cum mente turbida. Ut extinguat q̄ vitā pꝛeſtat ꝑ ſua iacula. Duꝫ nō valent intueri lucem ſplendidā nebuloſa q̄rētis pectoꝛa. Ira feruet fraudes auget herodes ſeuus vt perdat pioꝝ agmina. Caſtra militum dux iniquus aggregat: ferrū figit in mēbꝛa tenera. Inter vbera lac effundit anteꝙ ſanguis fierēt coagula. Hoſtis nature natos euiſcerat atqꝫ iugulat. Ante ꝓſternit ꝙ etas paruula ſumat roboꝛa. Quā beata ſunt innocentū ab herode ceſa coꝛpuſcula Quaꝫ felices exiſtūt matres que fuderūt talia pignoꝛa. O dulces innocentuꝫ acies o pia lactentū ꝓ chꝛiſto certamina. Paruoꝛum trucidãtur milia mẽbꝛis ex teneris manãt lactis flumina. Ciues angelici veniũt ĩ obuiã. Mira victoꝛia vite captat p̄mia turba cãdidiſſima. Te xp̃e petimus mẽte deuotiſſima. Noſtra q̃ veniſti reformare ſecula inocentũ gloꝛia. Perfrui nos cõcedas per eterna.

Secundum matheum. ij. caplo.

IN illo tẽpoꝛe: Angelus dñi apparuit in ſõnis ioſẽph dicens. Surge ⁊ accipe puerum et matrem eius: ⁊ fuge in egyptuz: et eſto ibi vſq3 dum dicã tibi. Futurũ eſt enim: vt herodes querat puerũ ad perdendũ eum. Qui cõſurgẽs accepit puerũ et matrem eius nocte: ⁊ ſeceſſit in egyptum et erat ibi vſq3 ad obitũ herodis. Ut adimpleret̃ quod dictuz eſt a dño per pꝛophetam dicẽtem. Ex egypto vocaui filiũ meũ. Tũc herodes videns quoniã illuſus eẽt a magis: iratus eſt valde. Et mittens occidit oẽs pueros qui erant in bethleem ⁊ in omnib⁹ finibus eius a bimatu ⁊ infra ſecundum tẽpus quod exquiſierat a magis. Tũc adimpletum eſt quod dictũ eſt per hieremiã pꝛophetam dicẽtem. Vox in rama audita eſt ploratus ⁊ vlulatus multus: raphel ploꝛans filios ſuos. Et noluit cõſolari quia nõ ſũt. Credo. Offer. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantium: laqueus contritus eſt et nos liberati ſumus. Secreta.

ADeſto dñe muneribus ĩnocentum feſtiuitate ſacrandis ⁊ pꝛeſta: vt coꝝ ſinceritatem poſſimus imitari: quoꝝ tibi dicatã veneramur infantiã. Per do.

Cõ. Vox in rama audita eſt ploꝛat⁹ et vlulat⁹ rachel ploꝛãs filios ſuos: ⁊ noluit conſolari q2 nõ ſunt. Poſtcõio.

VOtiua dñe dona ꝑcepim⁹ q̃ ſctõꝝ nobis ꝓcib⁹: ⁊ pꝛeſentꝭ vite q̃s pariter ⁊ eterne tribue ꝯferre ſubſidiũ. Per d.

~~¶ In die ſancti thome martyꝛ. Ad miſſam. Offm.~~

~~Gaudeamus oẽs ĩ dño diẽ feſtũ celebꝛãtes ſub honoꝛe thome martyꝛis: de cuius paſſione gaudẽt angeli: ⁊ collaudãt filiũ dei. Ps. Exaudi de⁹ oꝛationẽ meã cũ dep̄coꝛ: a timoꝛe inimici eripe aĩam meã.~~

~~DEus pꝛo Orõ. cui⁹ eccl'ia glᷓioſus põtifex thomas gladijs ĩpioꝝ occubuit: pꝛeſta q̃s: vt oẽs q̃ eius imploꝛãt auxiliũ: petitiõis ſue ſalutarẽ cõſequant̃ effectũ. P d. ¶ Memoria de natiuitate de ſcõ ſtephano: de ſcõ iohãne: ⁊ de inocẽtibus ſanctũ. Ep'la. Oĩs põtifex. Grad. Poſuiſti dñe. All'. V. Glia ⁊ hono. Seq̃.~~

~~SOlẽne cãticum hodie reſonet ĩ terra. Ad palmã martyꝛis exultet ſuperũ caterua. Quid facis turba iocũda gratulare cuz ſupera. Jubilet mẽs letabunda pſallat xp̃o vox libera. Colat ⁊ feſta dñica deuota cãtuaria. Intonat iuſſa tyꝛãnica turbulẽta militia. Dire leges ⁊ mãdata iſolenter ſunt plata. Loca xp̃o cõſecrata pꝛophanauit vis armata. Sz xp̃i ſic ĩ veſtigio ſtabãt thome pedes recti vt nequirent inde flecti In ſui regis obſequio arbitratuſ~~

~~lucrū mori caput offert percuſſori. Gaude thoma de cuiꝰ victoria Ordus chriſti cumulant̄ gaudia. Martyrꝫ declaratur glīa crebra per indicia. Curātur per eius ſuffragia languidorum milia. Trucidatur ſtos paſtor inter ſanctuaria. Nec dici nec locoꝝ obſtat reuerētia. Stella maris que letarꝫ te lactaſſe filium. Hūc precamur aſſequamur vt thome cōſortiū. Eiꝰ prece glīoſa. Euāg. Homo q̄dam nobil'. Credo. Offer. Poſuiſti dñe.~~

~~Secreta. Salutaris hoſtie munus ſacrādū q̄s dñe beatus thomas pontifex et martyr nobis ad ſalutē fore depoſcat: vt et cōuerſatiōis eius experiamur inſignia/ et interceſſiōis eius percipiamus ſuffragia. Per dn̄m. Cōio. Magna eſt~~

~~Poſtcoio. Adiuuet nos omnīps et miſericors deꝰ: per hec ſancta q̄ ſūpſimus beati martyrꝫ tui atq̄ pōtificis thome interceſſio veneranda/ q̄ pro tui noīs honore glīoſo meruit coronari martyrio. Per.~~

¶ Sexta die a natiui. dñi ſiue dn̄ica fuerit ſiue nō ad miſſā. Offiīn.

D Um mediū ſilētiū tenerēt oīa et nox in ſuo curſu mediū iter haberet: omīps ſermo tuus dñe de celis a regalibꝰ ſedibus venit. Ps. Dñs regnauit decorē indutꝰ eſt: indutꝰ eſt dñs fortitudinē et p̄cinxit ſe. Repetat̄ offiīn. Deinde dr̄. Glīa pri. et Sicut erat. tertio repetat̄ offiīn. Kyrie. Glīa i excel. Sctūs. et Agnus. ſicut i fe. ſiplici. ix. lc. dr̄ hac die ſiue dn̄ica fuerit ſiue non. Oro.

Omnīps ſempiterne deꝰ dirige actus nr̄os i bn̄placito tuo vt in noīe dilecti filij tui: mereamur bonis opibꝰ abūdare. Qui te. Mēo. de ſctō ſtephano: de ſctō iohāne: de īnocētibꝰ: ~~et de ſctō thoma~~ tm̄. Ad galathas. iiij. capitu.

Frēs. Quāto tp̄e heres paruulꝰ eſt: nichil differt a ſeruo: cū ſit dñs oīm. Sed ſub tutoribus et actoribꝰ eſt: vſq̄ ad prefinitū tēpus a patre. Ita et nos cū eſſemꝰ paruuli: ſub elemētis mūdi eramꝰ ſeruiētes. At vbi venit plenitudo tp̄is: miſit deꝰ filiū ſuum factū ex muliere factū ſub lege: vt eos q̄ ſub lege erāt redimeret: vt adoptionē filioꝝ reciperemus. Qm̄ aūt eſtis filij dei: miſit deus ſpiritū filij ſui in corda vr̄a clamantē abba pater Itaq̄ iam nō eſt ſeruus: ſed filius. Quod ſi filius: et heres p̄ deū. Gr. Specioſus forma pre filijs hoīm diffuſa eſt grā in labijs tuis. V Eructauit cor meū verbū bonū dico ego opera mea regi. lingua mea calamus ſcribe velociter ſcribētis. Alla. V Dñs regnauit decorem induit induit dñs fortitudinē et p̄cinxit ſe virtute. Hac die ſemꝑ ſiue dn̄ica fue. ſiue nō dr̄ iſta ſeqn̄.

Chriſti hodierna celebremus natalicia Celica reſonēt clare camene agmina Nūc regis celebrādo gratulāter nuptias Lux noua iā terras illuſtrat veteres pellēs tenebras. Reſerat ſuperna grā diu clauſa palatia Felix mater et ſola intacta virgo et puerpera. Iā nato ſtas grauida cū viri ſis cubilis neſcia. Ois caterua noſtra te rogat dña. Soluas quo noſtra cuncta peccaminū vincula virgo ſempiterne btā. Digna fuiſti ſola tollentē crimina. Intra vteri clauſtra poꝛtare qui gubernat oīa ſupera īfera. Nunc ſua laudāt ſctā gaudētes bona qua viuūt ſup eſſentia. Nos hūilima turba dam⁹ debita poſcētes ei⁹ clemētiā. Ut noſtra pꝛeſtans tpā nunc quieta det placita frui vita vtilia donādo famulis munera. Ac iter nos diſcrimina ſeua ſoluēs poſt funera derelicta ſedē ducat moꝛtis ac maloꝝ ignarā. Ubi ad dexteraȝ pr̄is almā ſedet cōregnās coeternus per oīa. Potēter cūcta diſponendo cū eo ſecla p̄ſētia ⁊ futura Beata iuſtis donās oibus p̄mia Pꝛeclara qua lux vere micat: q̄ ē ſal⁹ eterna ⁊ nr̄a glīa. S. lucā. ij.

IN illo tp̄e Erāt ioſeph maria mater ieſu mirātes ſup his que dicebant de illo Et bñdixit illis ſymeon: ⁊ dixit ad mariā matrē eius. Ecce poſit⁹ eſt hic in ruinā ⁊ in reſurrectionē multoꝝ in iſrael: ⁊ in ſignū cui cōtradicetur. Et tuā ipſius aīam pertrāſibit gladi⁹: vt reuelent ex multis coꝛdibus cogitatiōes. Et erat anna ꝓphetiſſa filia phanuel de tribu aſer: hec pꝛoceſſerat in diebus multis: ⁊ vixerat cū viro ſuo annis ſeptē a ꝟginitate ſua. Et hec vidua erat vſqȝ ad annos octoginta quattuoꝛ: q̄ non diſcedebat de tēplo ieiunijs ⁊ obſecrationibus ſeruiēs nocte ac die Et hec ipſa hora ſuꝑueniens ꝯfitebat dño ⁊ loquebat de illo oibus qui expectabāt redēptionē iſrl'. Et vt ꝑfecerūt oīa ſecundū legē dñi: reuerſi ſūt i galileā in ciuitatē ſuā nazareth. Puer aūt creſcebat ⁊ confoꝛtabatur: plenus ſapiētia. Et gratia dei erat in illo. Credo. Offer.

Deus enī firmauit oꝛbē terre qui nō cōmouebitur: parata ſedes tua de⁹ ex tunc

A cce. Secrēa (a ſeculo tu es.
pta q̄s dñe ſacrificiū plebꝫ tue: quam ieſu chꝛiſti filij tui dñi noſtri iubeas eſſe cōſoꝛtē: qui humanitatꝭ noſtre dignat⁹ eſt fieri particeps. Qui tecū. Coīo. Tolle puerū et matrē eius et vade in terrā iuda: defuncti ſunt enim qui querebāt aīā

S umpto Poſtcō. (aīā pueri
ſacrificio dñe tua generaliter exultet eccl'ia: quo infirmitates eius ſūt aſſumpte: vt diuine particeps fieret ipſa ſubſtātie. p. do. ¶ In die ſcti ſilueſtri. Officiū

D ā q̄s Oratio Sacerdotes tui
oīps deus: vt beati ſilueſtri confeſſoꝛis tui atqȝ pontificis veneranda ſolennitas et deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutē. Per. Memoꝛia de natiui. de ſancto ſtephano/ de ſancto iohāne/ de inocēti. ⁊ ſancto thoma. Ep'la. Ecce ſacerdos. Grad. Ecce ſacerdos All'. V. Inueni. Sequētia de cōi. Euā. Homo quidam peregre. Credo. Offertoꝛ. Inueni dauid. Secreta.

ADeſto q̄s domine ſupplicationibus noſtris/ nec vllis mētis ⁊ coꝛpoꝛis patiaris ſubiacere periculis: quos bti ſilueſtri pontificis munit gl'iosa cõfessio. Per dñm. Cõmo. Beatus seruus.

Quesumus oñs Postcomõ. deus: vt hodierne muñꝰ solennitatis acceptuꝫ: intercedẽte beato siluestro cõfessoꝛe tuo atqꝫ pontifice ⁊ coꝛpoꝛibus nostris salutem pꝛestet et mentibus. Per.

In die circũcisionis dñi ad missã Officiũ Puer natus est nobis. Ore

Deus q̃ nobis nati saluatoris diẽ celebꝛare concedis octauum fac nos quesumus eius perpetua diuinitate muniri cuiꝰ sumus carnali cõmertio reparati. Qui tec. Nulla fiat mẽoꝛia ad hanc missã. Epla. Apparuit gr̃a dei. vt in pꝛima missa i die nati. Grad. Viderũt. vt in tercia missa in die nati. Alleluya. ℣. Multifariã olim deus loquẽs patribus in prophetis nouissime diebus istis locutus est nobis in filio suo. Sequẽ.

Eya recolamus laudibus piis digna Huiꝰ diei gaudia i qua nobis lux oꝛitur gratissima. Noctꝫ interit nebula. pereũt nr̃i criminis vmbꝛacula. Hodie seculo marꝫ stella est enixa noue salutis gaudia. Quẽ tremũt baratra moꝛs cruẽta pauet ipsa a quo ꝑibit moꝛtua Gemit capta pestis antiqua coluber liuidus ꝑdit spolia. Homo lapsus: ouis abducta reuocatur ad eterna gaudia. Gaudẽt i hac die agmina angeloꝝ celestia. Quia erat dꝛagma decima ꝑdita. ⁊ ẽ inuẽta. O ꝯples nimiũ btã qua redẽpta est natura. Deus qui creauit oia nascit ex femina. Mirabilis natura mirifice induta assumẽs quod nõ erat manẽs quod erat. Induit natura diuinitas humana q̃s audiuit talia dic rogo fctã. Querere venerat pastoꝛ pius qd̃ perierat. Induit galeã: certat vt miles armatura. Pꝛostratꝰ i sua ꝓpꝛia ruit hostis spicula: auferũtur tela. In q̃bus fidebat diuisa sũt illius spolia capta pꝛeda sua. Xp̃i pugna foꝛtissima salꝰ nostra est vera. Qui nos summã ad patriã duxit post victoꝛiã In qua sibi laus est eterna. S. luca. ij. cap̃.

In illo tp̃e. Postq̃ consummati sunt dies octo vt circũcideretur puer vocatũ est nomẽ eius iesus. Qd̃ vocatũ est ab angelo pꝛiusq̃ in vtero ꝯciperetur. Credo. Offr̃. Tui sũt celi. Secreta.

Presta q̃s oñs deus vt ꝑ hec munera que dñi nostri iesu xp̃i archane natiuitatꝭ mysterio gerimus: purificate mẽtis intelligẽtia consequamur. Per eũdẽ. Coio. Viderũt. Postcommunio.

Presta q̃s dñe vt quod nr̃i saluatoꝛis iterata solennitate gerimus ꝑpetue nobis redẽptionis conferat medicinã. Per eundẽ. In octa. scti stephani scti iohãnis ⁊ sctoꝝ innocentiũ siue dñica fuerit siue nõ. ad missã oia fiãt sicut i pꝛia die ꝑter sequẽtiã et Credo. et ꝑfatio q̃ erit quotid. ita tamen qꝫ in octa. scti iohis dꝫ ꝑfatio de aplis. Et te dñe suppliciter. Et dꝫ cãtus sup Kyrie. Glia inex. Sctus. et Agnꝰ. sicut in festo simplici. ix. l. tñ si dñica fuerit dꝫ

Credo: ſed nulla ſequētia: et etiā fiant mēo. de ſctis ꝑ ordinē. Memoria aūt fiat de ſancta maria i octa. ſcti ſtephani ⁊ ab hinc vſqꝫ ad purifica. tā in feſt. ꝙ i feriis et in dñicis niſi i vigilia epypha. et in die eiuſdez cū oratiōe **Deꝰ qui ſaluti**. In vigilia epyph. ad miſſā offiīm **Lux fulgebit**. Hac die ſi dñica fuerit dr̄ cātus ſup **Kyrie Glia in excelſis. Sanctus.** et **Agnꝰ** ſicut i ſimplici feſt. ix. lc. Si vero dñica nō fuerit dicitur cātus ſicut i fe. iij. le. ſcꝫ regie chori: ⁊ nō dr̄ **Glia i ex.** nec. **Credo.** nec **Ite miſſa eſt.** qꝛ quaſi vigilia habet tñ diaconꝰ ⁊ ſubdiaconꝰ dalmatica et tunica induant. Oro.

Corda noſtra qs dñe venture feſtiuitatꝭ ſplendor illuſtret quo mūdi huiꝰ tenebris carere valeamus: ⁊ perueniamꝰ ad patriā claritatꝭ eterne. Per eundē. ~~Memoria de ſctō thoma~~ ⁊ de ſancto eduardo rege ⁊ cōfeſſore. Oro.

Deus qui vnigenitū filiū tuuz dñm nr̄m ieſum chriſtū glorioſiſſimo regi eduardo i forma viſibili demōſtraſti. tribue qs: vt eiꝰ meritis ⁊ precibus ad eternā ipſius domini noſtri ieſu chriſti. viſionē pertingere mereamur. Qui tecum.

Non dicūtur plures vel pauciores oratiōes ad hāc miſſā ſiue dominica fuerit ſiue nō. Epiſtola. **Apparuit benignitas.** Grad. **Benedictꝰ qui venit.** ℣. **A dño.** Quere hec oīa in die natalis dñi ad ij. miſſā Siue dñica fuerit ſiue non ſemp hac die dicitur. **Alla.** ℣. **Dominꝰ regnauit.** ſed nulla dicitur ſequētia Euāgeliū S. matheū. ij. capitu.

In illo tēpore: Defuncto herode: ecce āgelus dñi apparuit in ſōnis ioſeph in egypto dicēs. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrem eiꝰ: et vade in terram iſrael Defuncti ſunt enī: qui querebāt aīam pueri. Qui conſurgēs accepit puerū ⁊ matrem eius: ⁊ venit in terram iſrael. Audiens autez ꝙ archelaus regnaret in iudea ꝓ herode pr̄e ſuo: timuit illo ire. Et admonitus i ſomnis: receſſit in partes galilee ⁊ veniēs habitauit in ciuitate que vocatur nazareth: vt adimpleretur qđ dictuz eſt per prophetas: quoniā nazarenꝰ vocabit. Offr. **Deus enī fir.** vt in die natalis domini. Secre.

Tribue qs dñe vt eum preſentibus immolemꝰ ſacrificiis et ſumamus: quez venture ſolēnitatis pia munera ꝓloquūtur: dñm nr̄m ieſū xp̄m filiū tuū Qui tecum viuit. Alia ſecreta.

Sacris altaribus aſſiſtētes nos dñe queſumus ſpūs ſācti luce perfunde: vt qđ tibi in honore bt̄i regis eduardi deuote offerimus nobis ipſo interueniēte fiat remediū ſalutare. Per i vnitate eiuſdē. Prefatio quoti. Coio. **Tolle puerum.** Require i. vj. die a natiuitate dñi. Poſtcoio.

Da nobis queſumus dñe digne celebrare myſteriū qđ in noſtri ſaluatoris infātia miraculis choruſcantibus declaratur: ⁊ corporalibus incremētis manifeſta deſignatur humanitas. ꝑ eundē

Alia poſtcō. Uitalis alimonie conuiuio ſaginati que ſumus dn̄e deus noſter: vt beati regis eduardi ꝯfeſſoꝛis tui ſuffragantibus meritis: celeſtis conuiuii mereamur eſſe ꝑticipes. Per dn̄. In nocte epypha. poſt .ix. R. cātet̄ hoc euāg. Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Sequētia ſcti euāgelii ſecundū lucā .iij. Glīa tibi dn̄e.

Factū eſt autē cū baptizaretur omis populus ⁊ ieſu baptizato et oꝛante apertū eſt celū: ⁊ deſcendit ſpūſſāctus coꝛpoꝛali ſpecie ſicut colūba in ipſm: et vox de celo facta eſt. Tu es filius meꝰ dilecꝰ: in te cōplacuit michi. Et ipſe ieſus erat incipiēs quaſi ānorū triginta vt putabat̄ filius ioſeph Qui fuit hely: q̄ fuit mathat qui fuit leui. Qui fuit melchi: q̄ fuit ianne: q̄ fuit ioſeph. Qui fuit mathathie: q̄ fuit amos: q̄ fuit naū. Qui fuit heli: q̄ fuit nagge: qui fuit maath. Qui fuit mathathie: qui fuit ſemei: q̄ fuit ioſeph. Qui fuit iuda: q̄ fuit iohanna: q̄ fuit reſa. Qui fuit zoꝛobabel: qui fuit ſalathiel q̄ fuit neri. Qui fuit melchi: qui fuit addi. q̄ fuit choſā. Qui fuit helmadā. q̄ fuit her. qui fuit ieſu. Qui fuit eliezer. qui fuit ioꝛim. q̄ fuit mathath. Qui fuit leui. q̄ fuit ſymeon. q̄ fuit iuda. Qui fuit ioſeph. qui fuit iona q̄ fuit eliachin. Qui fuit melcha. qui fuit mēna. q̄ fuit mathatha. Qui fuit nathan. qui fuit dauid. qui fuit ieſſe. Qui fuit obeth. qui fuit booz. q̄ fuit ſalmon. Qui fuit naſon. q̄ fuit aminadab. q̄ fuit aram. Qui fuit eſrom. qui fuit phares. qui fuit iude. Qui fuit iacob. qui fuit yſaac. q̄ fuit abꝛae. Qui fuit thare. qui fuit nachoꝛ. q̄ fuit ſeruch. Qui fuit ragau. q̄ fuit phalech. q̄ fuit heber. Qui fuit ſale. q̄ fuit chaynā. q̄ fuit arphaxat. Qui fuit ſem. qui fuit noe. q̄ fuit lamech. Qui fuit mathuſale qui fuit enoch. q̄ fuit iareth. Qui fuit malelecl. qui fuit caynam. q̄ fuit enos. Qui fuit ſeth. qui fuit adam. qui fuit dei. Jeſus aūt plenus ſpūſancto: regreſſus eſt a ioꝛdane. Finito euāgel. incipiat ſacerdos ĩ cappa ſerica Te deū lau.

¶ In die epyph. ad miſſā. Offm̄.

Ecce aduenit dominatoꝛ dn̄s et regnū in manu eiꝰ et poteſtas ⁊ imperiū. Ps. Deus iudicium tuum regi da: ⁊ iuſticiam tuam filio regis

Oꝛatio. Kyrie. fons. Deus qui hodierna die vnigenitum tuū gentibꝰ ſtella duce reuelaſti: concede ꝓpicius: vt q̄ iam te ex fide cognouimꝰ: vſq̄ ad cōtemplandā ſpeciem tue celſitudinis perducamur. Per eundem

Lectio eſaie ꝓphete .lx. capitulo

Surge illuminare hieruſalem quia venit lumē tuū: ⁊ glīa dn̄i ſup te oꝛta eſt. Quia ecce tenebꝛe operiēt terram: ⁊ caligo populos. Super te autē oꝛiēt dn̄s: ⁊ glīa eius ĩ te videbitur Et ambulabunt gentes in lumine tuo: et reges ĩ ſplendoꝛe oꝛtꝰ tui.

Leua in circuitu oculos tuos et vide: oēs iſti congregati ſunt venerunt tibi. Filii tui de lōge venient: ⁊ filie tue de latere ſurgent. Tunc videbis ⁊ afflues: ⁊ mirabitur ⁊ dilatabitur cor tuū: quādo conuerſa fuerit ad te multitudo maris: fortitudo gentium venerit tibi. Inundatio camelorū operiet te: dromedarij madian ⁊ epha. Oēs de ſabba venient aurū ⁊ thus deferentes: ⁊ laudē domino annūciantes. Grad. Omēs de ſabba veniēt aurum et thus deferentes et laudem dño annūciātes. V. Surge et illuminare hieruſalem qꝛ gloria dñi ſup te orta eſt. All. V. Vidimꝰ ſtellā eiꝰ in oriēte ⁊ venimꝰ cū muneribꝰ adorare

Epyphaniā Sequētia dñm. domino canamꝰ glorioſaꝫ Qua prolē dei vere magi adorāt Immenſā caldei cuiꝰ perſeqꝫ venerātur potētiā. Quē cuncti prophete precinere venturū gentes ad ſaluandas. Cuiꝰ maieſtas ita eſt inclinata vt aſſumeret ſerui formam. Ante ſecula qui deus et tēpora homo factus eſt ex maria Sequēs V. dr ter. Balaā de quo vaticināſ exibit ex iacob rutilās inquit ſtella. Et cōſtringet ducū agmina regiōis moab maxima potentia. Huic magi munera deferūt preclara: aurū ſimul thus ⁊ myrrhā. Thure deū pdicāt auro regē magnū hoīeꝫ mortalē myrrha. In ſōnis hos monet angelꝰ ne redeāt ad regē cōmotū ppter regna. Pauebat eteīm nimiū regē natū verēs amittere regni iura Magi ſibi ſtella micāte preuia Pergūt alacres itinera patriam Que eos ducebat ad propriā linquētes herodis mandata. Qui pcuſſus corde nimiū pre ira. Exteplo mādat infantulos per cūcta Inquiri bethleem cōfinia ⁊ mox priuari eos vita. Dis nunc caterua tinulū iugat laudibꝰ organi neuma Miſtice offerēs regi regū xp̄o munera pcioſa. Poſcens vt per orbem regna oia ptegat i ſecula ſēpiterna. Se. math. ij. cap.

Cum natꝰ eſſet ieſus i bethleem iude i diebꝰ herodis regis: ecce magi ab oriēte venerūt hieroſolimā dicētes. Ubi eſt qui natꝰ eſt rex iudeorū? Vidimꝰ eniꝫ ſtellā eius in oriente: ⁊ venimus adorare eū. Audiēs aūt herodes rex turbatꝰ eſt: ⁊ oīs hieroſolima cū illo. Et cōgregans oēs principes ſacerdotū et ſcribas ppli: ſciſcitabatur ab eis vbi xp̄s naſceretur. At illi dixerūt ei. In bethleē iude. Sic eīm ſcriptū eſt p pphetā. Et tu bethleem terra iuda: nequaq̄ minima es in pricipibꝰ iuda. Ex te eīm exiet dux q̄ regat populū meuꝫ iſrl'. Tūc herodes clā vocatis magis diligēter didicit ab eis tēpus ſtelle q̄ apparuit eis Et mittēs illos i bethleem: dixit. Ite ⁊ iterrogate diligēter de puero: ⁊ cū inueneritis renūciate michi: vt ego veniēs adorem eum. Qui cū audiſſent regē: abierunt Et ecce ſtella quā viderāt in oriēte antecedebat eos: vſqꝫ dum veniens ſtaret ſupra vbi erat puer.

Uidentes autem ſtellam: gauiſi ſunt gaudio magno valde. Et intrantes domum: inuenerũt puerum cũ maria matre eius. Et ꝓcidẽtes adoꝛauerunt eũ. Et apertis theſauris ſuis obtulerũt ei munera. Aurũ/thus/et myꝛrham. Et reſpõſo accepto in ſomnis ne redirẽt ad herodẽ: per aliã viam reuerſi ſunt in regionem ſuam. Offertoꝛ. Reges tharſis et iſule munera offerẽt reges arabum et ſabba dona adducẽt: ⁊ adoꝛabũt eũ oẽs reges terre oẽs gẽtes ſeruiẽt ei. Secreta

Ecclesie tue q̃s dñe dona ꝓpicius intuere: quib⁹ nõ iam aurũ thus et myꝛrha pꝛofertur: ſed quod eiſdem munerib⁹ declaratur: imolatur ⁊ ſumit̃ ieſus chꝛiſtus dñs noſter. Qui tecũ vi. Prefatio. Quia cũ vnigenitus. Hec p̃fatio dicitur per totas octabus et in octa. et Communicãtes. ſimiliter Cõmunio. Uidimus ſtellam eius in oꝛiente et venimus cuʒ muneribus adoꝛare dominũ. Poſtcoĩo.

Preſta queſumus omnipotens deus: vt que ſolẽni celebꝛamus officio: purificate mẽtis intelligẽtia ꝯſequamur. Per dominũ. Quotidie ĩfra octauas dicitur eadẽ miſſa. ſed ſine ſequẽtia. et Credo. Tamen ĩ dominica dicit̃ Credo. ſed nulla ſequentia. Dominica infra oct. ad miſſam dicitur cãtus ſup Kyꝛie. Gloria in excelſis. Sanctus. et Agnus per oꝛdinem ſicut infra octa. cum regimine choꝛi habet̃ cetera ſicut ĩ die pꝛeter ſequẽtiã cum hoc euãgel. Secundum iohãnem. j. cap̃.

In illo tẽpoꝛe: Uidit iohannes ieſum venientẽ ad ſe: ⁊ ait. Ecce agn⁹ dei: ecce qui tollit peccata mũdi. Hic eſt de quo dixi Poſt me venit vir qui ante me factus eſt: qꝛ pꝛioꝛ me erat. Et ego neſciebam eũ Sed vt manifeſtetur in iſrael: pꝛopterea veni ego in aqua baptizans. ⁊ teſtimoniũ perhibuit iohãnes dicens. Quia vidi ſpiritum deſcendẽtem quaſi columbã de celo et mãſit ſuper eũ: ⁊ ego neſciebã eum. Sed qui miſit me baptizare in aqua: ille michi dixit. Sup quẽ videris ſpiritũ deſcendentẽ ⁊ manentẽ ſup eum: hic eſt qui baptizat in ſpiritu ſancto. Et ego vidi ⁊ teſtimoniũ perhibui: quia hic eſt fili⁹ dei ¶ Quod ſi dñica ĩfra oct. nõ euenerit tũc ĩ quarta feria ĩfra octa. legatur hoc pꝛedictum euangelium. Tertia die infra oct. fiat memoꝛia de martyꝛibus luciano ſociiſqꝫ eius cum oꝛatione de communi plurimoꝝ martyꝛũ. ¶ In octa. epypha. Officium. Ecce aduenit domi. Oꝛatio.

Deus cuius vnigenitus in ſubſtantia carnis noſtre apparuit: pꝛeſta q̃ſumus: vt per eum quem ſimileʒ nobis foꝛis agnouimus: intus refoꝛmari mereamur. Qui tecũ vi. Mẽoꝛia de ſctõ hylario. Oꝛatio.

Adeſto domine ſupplicationib⁹ noſtris: vt interceſſione beati hylarij cõfeſſoꝛis tui atqꝫ põtificis cuius depoſitionem celebꝛamus: perpetuã nobis miſericordiam benignus impende Per dominū. Memoria de ſancta maria. Deus qui ſaluteꝫ eter.

Lectio eſaie prophete.

DOmīe deus meus honorificabo te: laudem tribuam nomini tuo q̄ facis mirabiles res. Conſilium tuum antiquum veruz fiat. Domine excelſum eſt brachiū tuum deꝰ ſabbaoth: corona ſpei que ornata eſt gloria. Exultet deſertū et exultent ſolitudines iordanis: et populus meus videbit altitudinem domini ⁊ maieſtatē dei: ⁊ erit congregatus ⁊ redemptus per deum. Et veniet in ſyō cū gaudio et leticia ſempiterna: ſuper caput eius laus ⁊ exultatio Et aperiam in montibus flumina: in medijs campis fōtes diſrūpam: ⁊ terrā ſitientem ſine aqua infundam. Ecce puer meus exaltabitur ⁊ eleuabitur: et ſublimis erit valde. Haurietꝫ aquas ī gaudio de fōtibus ſaluatoris: ⁊ dicetis in illa die confitemini domīo et inuocate nomen eius. Notas faciet ī populis virtutes eius: cātate domīo: quia mirabilia fecit Annunciate hoc in vniuerſa terra dicit dn̄s omnipotens. Grad. Omēs de ſabba. Alleluya. V. Vidimꝰ ſtellam. Non dicitur ſequentia licet, dominica fuerit. Secundum matheum. iij. cap.

IN illo tēpore: Venit ieſus a galilea in iordanem ad iohannem vt baptizaretur ab eo. Johānes autez prohibebat eum dicens Ego a te debeo baptizari ⁊ tu venis ad me Respondēs autem ieſus dixit ei. Sine modo: ſic enim decet nos implere omnem iuſticiam. Tūc dimiſit eum. Baptizatus autez ieſus cōfeſtim aſcendit de aqua: et ecce aperti ſunt ei celi: ⁊ vidit ſpiritum dei deſcendentem ſicut columbam et venientem ſuper ſe. Et ecce vox de celis dicēs. Hic eſt filius meus dilectꝰ: in quo michi bene complacui. Offertorium. Reges tharſis. Secreta.

HOſtias tibi domine pro nati filij tui apparitiōe deferimus: ſuppliciter exorātes: vt ſicut idē noſtrorum auctor eſt munerum ita ipſe ſit miſericors ⁊ ſuſceptor ieſus chriſtꝰ dominꝰ noſter. Qui tecum viuit ⁊ reg. Alia ſecreta.

SAncti hylari precibus tibi domine queſumus grata reddatur oblatio: ꝑ cuius eſt depoſitiōe immolanda. Per dominum. Prefatio. Qui cū vnigenitus tuus. et Communicantes. vt ī die. Cōmunio. Vidimus ſtellā

CEleſti nos Poſtcōmunio. queſumus domine lumine ſemper et vbiqꝫ ꝑueni: vt myſterium cuius nos participes eſſe voluiſti: ⁊ puro cernamus intuitu: ⁊ digno percipiamꝰ effectu. Per dominum noſtrum. Alia poſtcō.

SUmptum domīe pignꝰ redēptiōis eterne/ ſit nobis queſumus īteruenīēte beato hylario cōfeſſore tuo atqꝫ pōtifice: vite preſentis auxiliuz pariter et future. Per. ¶ Dn̄ica. j. poſt oct. epyphanie. ad miſſam. Officiuz.

i Nexcelſo throno vidi ſedere virū quē adorat multitudo āgelorū pſallētes in vnum: ecce cuius imperij nomen eſt in eternū. Pſ. Jubilate deo omnis terra: ſeruite domino in leticia.

Uota queſumus dñe Orō. ſupplicantis populi celeſti pietate proſequere: vt ⁊ que agēda ſunt videāt: et adimplenda que viderint cōualeſcant. Per dñm.

Epiſtola. Ad romanos .xij. caplo

Frēs: Obſecro vos ꝑ miſericordiam dei: vt exhibeatis corpora veſtra hoſtiā viuentem ſanctam deo placenteȝ: rationabile obſequiū veſtrum. Et nolite conformari huic ſeculo ſed reformamini i nouitate ſenſus veſtri: vt ꝓbetis que ſit voluntas dei bona ⁊ beneplacens ⁊ ꝑfecta. Dico enī vobis ꝑ gratiā q̄ data eſt michi: omnibus qui ſunt inter vos: nō plus ſapere ꝙ̄ oportet ſapere: ſed ſapere ad ſobrietatē. Et vnicuiqȝ ſicut deus diuiſit menſurā fidei. Sicut eniȝ in vno corpore multa mēbra habem⁹: omia aūt mēbra nō eundē actum habent: ita multi vnum corpus ſumus i chriſto. Singuli aūt alter alteri⁹ membra. In chriſto ieſu: domino noſtro. Grad. Benedictus dñs deus iſrael qui facis mirabilia magna ſolus a ſeculo. ℣. Suſcipiant montes pacem populo tuo ⁊ colles iuſticiam. Alleluya ℣. Jubilate deo omnis terra ſeruite domino in leticia. Nulla die dñica ꝑ annū dr̄ ſequentia ad miſſam qñ de dñica agitur niſi in aduentu ⁊ in tēpore paſchali: ⁊ niſi in dñica infra ebdomadā natiuitatis domini. Secundū lucam .ij. caplo.

Cum factus eſſet ieſus ānorum duodecim: aſcendentibus illis hieroſolimā ſcd̄m cōſuetudinē diei feſti: cōſūmatiſqȝ diebus cum redirent: remāſit puer Jeſus in hieruſalē: ⁊ non cognouerūt parentes eius. Exiſtimantes autē illū eſſe in comitatu: venerūt iter diei. ⁊ requirebāt eum inter cognatos ⁊ notos. Et nō inuenientes regreſſi ſunt in hieruſalem requirentes eū. Et factū eſt poſt triduū inuenerūt illū i templo: ſedentem in medio doctorū: audiētem illos: et interrogātem. Stupebant autē om̄s qui eū audiebant: ſuper prudentia ⁊ reſpōſis eius. Et vidētes admirati ſūt. Et dixit mater ei⁹ ad illum. Fili quid feciſti nobis ſic? Ecce pater tuus ⁊ ego: dolētes querebamus te. Et ait ad illos. Quid eſt qđ me querebatis? Neſciebatis quia in his q̄ patris mei ſunt oportet me eſſe? Et ipſi non intellexerūt verbum: quod locut⁹ eſt ad illos. Et deſcendit cum eis: ⁊ venit nazareth: ⁊ erat ſubditus illis. Et mater eius cōſeruabat omia verba hec cōferēs in corde ſuo. Et ieſus proficiebat ſapiētia: etate ⁊ gratia apud deum ⁊ homies. Offr. Jubilate deo oīs terra iubilate deo omnis terra ſeruite dño in leticia: intrate in cōſpectu eius in exultatione: qꝛ dñs ipſe eſt deus.

Oblatū tibi Secre. dñe ſacrificiū viuificet noſ queſumus ſemꝑ et muniat. Per do. Coio. Fili qd feciſti nobis ſic ego et pater tuus dolentes querebamus te: et quid eſt quod me querebatis neſciebatis quia in his que patris mei ſunt opoꝛtet me eſſe.

TUa nos Poſtcō. domine ſancta libantes: ⁊ perfecte capiamus purgationis effectū: ⁊ continuū diuine defenſionis auxilium. Per do. Si tempus adeo bꝛeue fuerit ab oct. epypha. vſqꝫ ad ſeptuageſimam ꝙ tres miſſe dominicales ſcilicʒ In excelſo throno. Omis terra. Et Adorate. nō poſſint ſingule in ſingulis cantari ebdomadis: tūc due vel tres miſſe ſi tēpoꝛis bꝛeuitas expetierit in vna eadēqꝫ ebdomada cātentur. Et ſi aliquod feſtuʒ triū lectionum ibidem contigerit totum fiat ſeruitium de feſt. vſqꝫ ad miſſam: ⁊ tūc ad illā miſſam que erit de dominica: fiat ſecunda oꝛatio de ipō feſt. tertia de ſctā maria. quarta de omnibus ſanctis. quinta pꝛo vniuerſali eccleſia. Cetere vero miſſe q̄ ſequūtur eo anno omnino ꝑtermittātur. Hoc etiā bene obſeruetur ꝙ nunꝙ ante pꝛimam dominicaʒ poſt octa. epyphanie cantet̄ miſſa. In excelſo throno. niſi qñ nulla dñica inter octa. epyphanie ⁊ ſeptuageſimam cōtigerit: tūc eniʒ in ferijs pꝛimo loco poſt oct. epyphanie cantet̄/ et due miſſe ſcilicet. Oīs terra. et Adorate. in ferijs ſequentibus eiuſdem ebdomade cantent̄: et tūc nichil fiat de feſt. trium lectionum que ibidem contingere poſſunt. Cum aūt pꝛolixū fuerit tempus. Officiū. Adorate. per tres dominic. cantetur. Si vero tres fuerint dominice inter. oct. epypha. ⁊ ſeptuageſimā: ita ꝙ tria officia pꝛedicta cantētur: tūc in ferijs poſt tertiam dominicam ſi vacauerint dicuntur epiſtole et euangelia de quarta ⁊ quinta dominica in miſſis de die dicentur. Feria quarta. Epiſtola. Ad romanos. x. capitulo.

FRatres Voluntas quidē coꝛdis mei ⁊ obſecratio ad deū fit: pꝛo incredulis in ſalutez. Teſtimonium eniʒ perhibeo illis ꝙ emulationē dei habent: ſed nō ſecundum ſcientiam. Ignoꝛantes enim dei iuſticiam: ⁊ ſuā querentes ſtatuere: iuſticie dei non ſunt ſubiecti. Finis enim legis chꝛiſtꝰ ad iuſticiam omni credēti. Euāgelium ſecundum matheum. iiij

IN illo tp̄e: Cū audiſſet ieſꝰ qd iohānes traditꝰ eſſet: ſeceſſit i galileā Et relicta ciuitate nazareth: venit ⁊ habitauit i capharnaū maritima in finibꝰ zabulon ⁊ neptalim vt adimpleret̄ quod dictū eſt per eſaiam pꝛophetā. Terra zabulon ⁊ terra neptalim: via maris trans ioꝛdanē galilee gentiū. Populus qui ambulabat in tenebꝛis: vidit lucē magnam. Et ſedentibus in regione vmbꝛe moꝛtiſ: lux oꝛta eſt eis. Et exinde cepit ieſus pꝛedicare: ⁊ dicere. Penitentiam agite: appꝛopinquabit enim regnū celoꝛum. Feria. vj. Ad romanos. xiij. cap.

FRatres: Oīs aīa poteſtatibus ſublimiorib⁹ ſubdita ſit: non eſt eñ poteſtas niſi a deo Que autem ſunt: a deo ordinata ſunt. Itaq; qui reſiſtit poteſtati: dei ordinationi reſiſtit. Qui autem reſiſtit: ipſe ſibi damnationē acquirit. Nam principes qui principātur nō ſunt timori boni operis: ſed mali. Uis eñ non timere poteſtatem: Fac bonum: ⁊ habebis laudem ex illa. Dei eñ miniſter eſt tibi in bonū. Si autē male egeris time. Nō enim ſine cauſa gladiū portat: dei enim miniſter eſt: vindex in iram: ei qui malum agit. Ideo neceſſitate ſubditi eſtote: nō ſolū ꝓpter iram ſed ⁊ propter cōſcientiā. Ideo ⁊ tributa preſtatis: Miniſtri eñ dei ſūt hoc ipſum ſeruientes. Euangelium ſcdm lucā .iiij.

IN illo tēpore Egreſſus eſt ieſus ī virtute ſpūs in galileā: ⁊ fama exiit per vniuerſā regionē de illo. Et ipſe docebat in ſynagogis eorꝫ. et magnificabatur ab omnib⁹. Et venit nazareth vbi erat nutrit⁹: ⁊ intrauit ſcdm conſuetudinem ſuam die ſabbati in ſynagogā: ⁊ ſurrexit legere. Et traditus eſt ei liber eſaie prophete. Et vt reuoluit librū: inuenit locum vbi ſcriptū erat. Spūs dn̄i ſuper me propter quod vnxit me: euāgelizare pauperibus miſit me ⁊ ſanare cōtritos corde. Predicare captiuis remiſſionē ⁊ cecis viſum: dimittere cōfractos in remiſſionē: predicare annū dn̄i acceptū: ⁊ diem retributionis. Et cū plicuiſſet librum reddidit miniſtro: et ſedit. ⁊ oīum in ſynagoga oculi erant intendētes in eum. Cepit autē dicere ad illos: qa hodie impleta eſt hec ſcriptura in auribus vr̄is. Et omēs teſtimoniū illi dabant et mirabantur in verbis gratie que procedebant de ore ipſius.

Dn̄ica ſcd̄a poſt oct. epi. ad miſſam. Officium.

o Mnis terra adoret te de⁹ ⁊ pſallat tibi pſalmū dicat nomini tuo altiſſime. Ps. Iubilate deo omnis terra: pſalmū dicite nomini eius date gloriam laudi eius. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus: qui celeſtia ſimul ⁊ terrena moderaris: ſupplicatiōes populi tui clementer exaudi: ⁊ pacē tuam noſtris cōcede temporibus Per dominū. Ad romanos .xij. capitulo.

FRatres: Habentes donationes ſecundum gratiam que data eſt nobis differentes ſiue prophetiam ſecundū rationem fidei: ſiue miniſterium in miniſtrando: ſiue qui docet in doctrina. Qui exhortatur in exhortando: qui tribuit ī ſimplicitate: qui preeſt in ſollicitudine qui miſeretur in hylaritate. Dilectio ſine ſimulatiōe.. Odientes malū: adherentes bono. Caritatē fraternitatis inuicē diligentes. Honore inuicem preuenientes. Sollicitudine nō pigri. Spiritu feruentes: dn̄o ſeruiētes. Spe gaudentes: in tribulatiōe patientes Orōni inſtātes: neceſſitatib⁹ ſanctoꝝ cõmunicãtes: hoſpitalitatẽ ſectãtes. Benedicite perſequẽtibus vos: bñdicite ⁊ nolite maledicere. Gaudere cũ gaudẽtibus: flere cũ flentibꝰ. Idipſum inuicẽ ſẽtientes. Nõ alta ſapiẽtes: ſed humilibus ꝯſentiẽtes. Grad. Miſit dñs verbuꝫ ſuũ et ſanauit eos et eripuit eos de interitu eoꝝ. ℣. Confiteãtur domino miſericordie eius et mirabilia eiꝰ filijs hoĩm. Alla. ℣ Laudate deũ oẽs angeli eius: laudate eũ oẽs virtutes eiꝰ.

Secundũ iohannem .ij. capit.

IN illo tempore: Nuptie facte ſũt in chana galilee. ⁊ erat mater ieſu ibi. Vocatꝰ eſt autem ieſus ⁊ diſcipuli eiꝰ ad nuptias. Et deficiẽte vino dicit mater ieſu ad eũ. Vinũ nõ habẽt. Et dicit ei ieſus. Quid michi et tibi eſt mulier? Nõduꝫ venit hora mea. Dicit mater eius miniſtris. Quodcũqꝫ dixerit vobis facite. Erant aũt ibi lapidee ydrie ſex poſite ſecũdũ purificatõeꝫ iudeoꝝ capiẽtes ſingule metretas binas vel ternas. Dicit eis ieſꝰ Implete ydrias aqua. Et impleuerũt eas vſqꝫ ad ſũmũ. Et dicit eis ieſus. Haurite nũc ⁊ ferte architriclino. Et tulerũt Vt aũt guſtauit architriclinꝰ aquã vinũ factũ ⁊ non ſciebat vnde eſſet. miniſtri aũt ſciebãt q̇ hauſerãt aquã: vocat ſponſum architriclinꝰ: ⁊ dicit ei. Ois hõ primũ bonũ vinũ ponit. et cũ inebriati fuerint tũc id qđ deteriꝰ ẽ. Tu aũt ſeruaſti vinũ bonũ vſqꝫ adhuc. Hoc fecit initiũ ſignoꝝ ieſus i chana galilee et manifeſtauit gloriã ſuã. Et crediderũt ĩ eũ diſcipli eiꝰ: Offer. Iubilate deo vniuerſa terra iubilate deo vniuerſa terra. pſalmũ dicite nomini eiꝰ venite et audite et narrabo vobis oẽs qui timetis deũ quãta fecit dñs aĩe mee allã.

Secreta

Ut tibi dñe grata ſint munera ppli tui ſupplicantis ab omni q̃ſumus eũ ꝯtagione puerſitatis emũda. Per. Coio. Dicit dñs implete ydrias aqua ⁊ ferte architriclino. dum guſtaſſet architriclinus aquam vinũ factũ dicit ſponſo/ ſeruaſti vinum bonum vſqꝫ adhuc. hoc ſignũ fecit ieſus primum coram diſcipulis ſuis.

Poſtcõ.

Augeatur in nobis dñe q̃ſumus tue virtutis operatio: vt diuinis vegetati ſacramentis ad eoꝝ ꝓmiſſa capienda tuo ſemper munere preparemur. Per dñm.

Feria quarta.

Ad timotheum. primo ca.

Chariſſime. Fidelis ſermo ⁊ omni acceptione dignus. Quia chriſtus ieſus venit in hunc mũduꝫ peccatores ſaluos facere quorum primus ego ſum. Sed ideo miſericordiã conſecutus ſum: vt in me primũ oſtenderet xp̃us ieſus omnẽ patientiam ad informationẽ eoꝝ qui credituri ſũt illi in vitã eternam. Regi autẽ ſeculorũ immortali inuiſibili ſoli deo honor et gloria in ſecula ſeculorũ amen.

Sequentia ſancti euangelij ſcḋm marcũ .v. ca.

IN illo tp̃r: Egreſſus ieſus abijt in patriam ſuam et ſequebãt illuꝫ diſcipuli ſui. Et facto ſabbato cepit i ſynagoga docere

Et multi audiētes admirabant in doctrina eius dicentes. Unde huic hec omnia? Et que eſt ſapiētia que data eſt illi: ⁊ virtutes tales que per manꝰ eius efficiunt? Nōne iſte eſt faber filius marie: frater iacobi: et ioſeph: et iude. et ſymonis? Nonne et ſorores eius hic nobiſcū ſunt. Et ſcandalizabantur in illo. Et dicebat eis ieſꝰ Quia nō eſt propheta ſine honore: niſi in patria ſua: ⁊ i cognatione ſua: et in domo ſua. Et nō poterat ibi virtutē vllam facere/ niſi paucos infirmos impoſitꝭ manibus curauit. Et mirabat propter incredulitatē eorum. Feria vi. Epiſtola ad romanos xiiij.

FRatres: Scio ⁊ confido in domino ieſu quia nichil cōmune per ipſum: niſi ei qui exiſtimat quid cōmune eſſe illi cōmune eſt. Si enim propter cibū frater tuus ſcandalizatur aut cōtriſtatur: iam nō ſecundū caritatē ambulas. Noli cibo tuo illū perdere: pro quo chriſtus mortuꝰ eſt. Nō blaſphemetur ergo bonū noſtrum. Non eſt enī regnum dei eſca ⁊ potus: ſed iuſticia et pax et gaudiū in ſpiritu ſancto Qui eīn in hoc ſeruit xp̄o placet deo: ⁊ probatus eſt hominibus Itaqꝫ que pacis ſunt ſectemur: ⁊ que edificationis ſūt inuicē cuſtodiamꝰ. Noli ꝓpter eſcā: deſtruere opus dei. Oia qdē munda ſūt: ſed malū eſt homini qui per offendiculū manducat. Bonū eſt nō manducare carnē ⁊ non bibere vinū: neqꝫ in quo frater tuus offendit: aut ſcādalizatur: aut infirmatur. Tu fidem quā habes penes temetipſum habe coram deo. Beatus qui nō iudicat ſemetipſum: in eo quod ꝓbat. Qui aūt diſcernit: ſi manducauerit dānatus eſt: quia non eſt ex fide. Omne aūt qđ nō eſt ex fide peccatū eſt. Scdm lucā. iiij. capi.

IN illo tēpore: Deſcendit ieſus in capharnaum ciuitatem galilee: ibiqꝫ docebat ſabbatis. Et ſtupebant in doctrina eiꝰ quia i poteſtate erat ſermo ipſiꝰ. Et i ſynagoga erat homo habēs demoniū imūdū: ⁊ clamauit voce magna dicēs. Sine. Quid nobis ⁊ tibi ieſu nazarene? Veniſti ꝑdere nos. Scio te qꝛ ſis ſctūs dei Et increpauit illū ieſus: dicēs Obmuteſce: ⁊ exi ab illo. Et cū proiceſſet illū demoniū i mediū exiit ab illo: nichilqꝫ eū nocuit. Et factus eſt pauor i omnibus: ⁊ colloquebant adinuicē dicētes. Quid eſt hoc verbū: qꝛ i poteſtate ⁊ virtute iꝑat ſpiritibus imūdis ⁊ exeūt. Et diuulgabat fama de illo in oēm locū regiōis. Dñica iij. poſt octa. epypha. Ad miſſam

a Dorate deū oēs Offm̄. angeli eiꝰ audiuit ⁊ letata eſt ſyon et exultauerūt filie iude. Ps. Dñs regnauit exultet terra: letentur inſule multe. Oratio.

OMīps ſempiterne deꝰ infirmitatē noſtrā ꝓpiciꝰ reſpice: atqꝫ ad protegendū nos dexteram tue maieſtatis oſtende. Per dñm. Ad romanos. xij. capitulo.

FRatres. Nolite eſſe prudẽtes apud voſmetipſos: nulli malũ ꝓ malo reddẽtes. Prouidentes bona non tantum coram deo: ſed etiã coram omnibus hominibus. Si fieri poteſt qđ ex vobis eſt cum oĩbus hominibus pacem habẽtes. Nõ voſmetipſos defendentes cariſſimi: ſed date locũ ire. Scriptũ eſt enĩ. Michi vindictã: et ego retribuã dicit dominus. Sed ſi eſurierit inimic⁹ tuus: ciba illũ. Si ſitit: potum da illi. Hoc enĩ faciẽs: carbones ignis congeres ſuper caput eius. Noli vinci a malo: ſed vĩce ĩ bono malum. Graduale. Timebũt gẽtes nomen tuum domine: et omnes reges terre gloriam tuã. ℣. Quoniaꝫ edificauit dominus ſyon et videbitur ĩ maieſtate ſua. Alla. ℣. Dñs regnauit exultet terra letẽtur ĩſule multe. S. math. viij.

IN illo tempore: Cum deſcẽdiſſet ieſus de monte ſecute ſũt eũ turbe multe. Et ecce leproſus veniẽs: adorabat eum dicẽs. Domine ſi vis: potes me mundare. Et extendẽs ieſus manũ: tetigit eũ dicẽs. Volo mundare. Et cõfeſtim mundata eſt lepra eius. Et ait illi ieſ⁹. Vide nemini dixeris: ſed vade oſtende te ſacerdoti. ⁊ offer munus tuum quod precepit moyſes in teſtimonium illis. Cum autẽ introiſſet capharnaũ: acceſſit ad eum centurio rogans eum ⁊ dicens. Dñe puer meus iacet ĩ domo paralitic⁹: et male torquet. Et ait illi ieſus. Ego veniã ⁊ curabo eum. Et reſpondens centurio: ait Domine nõ ſum dign⁹ vt intres ſub tectum meum: ſed tantum dic verbo et ſanabit puer meus. Nam et ego homo ſum ſub poteſtate conſtitutus: habẽs ſub me milites Et dico huic vade et vadit. Et alio veni: ⁊ venit. et ſeruo meo fac hoc: et facit. Audiens autem ieſus miratus eſt: ⁊ ſequentibus ſe dixit. Amẽ dico vobis: non inueni tantam fideꝫ in iſrael. Dico autem vobis: ꝙ multi ab oriente ⁊ occidente venient ⁊ recumbent cuꝫ abrahã ⁊ yſaac ⁊ iacob in regno celoꝝ. Filij autem regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit flet⁹: ⁊ ſtridor dentium. Et dixit ieſus centurioni. Vade: ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. Et ſanatus eſt puer: in illa hora. Offertoriuꝫ. Dextera domini fecit virtutem / dextera domini exaltauit me: non moriar ſed viuam et narrabo opera domini. ℣. In tribulatione inuocaui dominum ⁊ exaudiuit me in latitudine quia dominus adiutor me⁹ eſt. ℣. Impulſus euerſus ſum vt caderem ⁊ dominus ſuſcepit me et factus eſt michi in (ſalutem.

Secreta. Vite perpetue myſteria venerãda recolimus te domine deprecãtes vt et deuotis eadem ſacrificijs / et dignis operibus aſſequamur. Per. Communio. Mirabãtur omnes de his que procedebant de ore dei.

Poſtcõio. Quos tantis domine largiris vti myſterijs preſta queſum⁹: vt effectib⁹ eorũ veraciter aptari digneris. Per.

Feria quarta. Ad romanos. xv.

Fratres: Obſecro vos ꝑ dominum noſtrũ ieſum chriſtum ⁊ per caritatẽ ſpiritusſancti vt adiuuetis me in orationib⁹ ad deum: vt liberer ab īfidelib⁹ qui ſunt ī iudea ⁊ obſequij mei oblatio accepta ſit in hieroſolima ſãctis. Ut veniã ad vos in gaudio per voluntatem dei: ⁊ refrigerer vobiſcũ. Deus autẽ pacis ſit cuꝫ oib⁹ vobis. Amẽ. S. marcũ. iij.

In illo tempore Intrauit ieſus in ſynagoga: et erat ibi homo habens manũ aridam. Et obſeruabãt eum ſi ſabbatis curaret: vt accuſarent illũ. Et ait homini habenti manũ aridã. Surge in mediũ. Et dicit eis. Licet ī ſabbato bñfacere an male? Animam ſaluam facere an perdere? At illi tacebant. Et circũſpiciẽs eos in ira: cõtriſtatus ſuper cecitate cordis eorum dicit homini. Extende manũ tuã. Et extendit Et reſtituta eſt man⁹ illi. Feria vj. Epl'a. Ad corinthios. j. iij. caꝑ

Fratres: Neſcitis quia templum dei eſtis ⁊ ſpirit⁹ dei habitat in vobis? Si quis auteꝫ templũ dei violauerit: diſperdet illum deus. Templũ em̃ dei ſanctũ eſt: quod eſtis vos. Nemo ſe ſeducat. Si quis videt inter vos ſapiens eſſe in hoc ſeculo: ſtultus fiat vt ſit ſapiens. Sapiẽtia em̃ huius mũdi: ſtulticia eſt apd deũ. Scriptum eſt em̃. Cõprehendaꝫ ſapientes: in aſtutia ſua. Et iterꝝ. Dñs nouit cogitationes ſapientiũ: qm̃ vane ſunt. Nemo itaqꝫ glorietur in hominibus. Omnia enim veſtra ſũt ſiue paulus: ſiue appollo: ſiue cephas: ſiue mund⁹ ſiue vita: ſiue mors: ſiue p̄ſentia: ſiue futura. Omnia enim veſtra ſunt: vos autẽ chriſti: chriſtus autem dei. Scd̃m matheum. iiij. c.

In illo tempore: Circuibat ieſus totã galileam docens in ſynagogis eoꝝ: ⁊ p̄dicans euangelium regni: ⁊ ſanans omnem languorem ⁊ omnem infirmitatem ī populo. Et abijt opinio ei⁹ in totam ſyriam Et obtulerũt ei omnes male habentes varijs languoribus ⁊ tormentis cõprehenſos: ⁊ qui demonia habebãt et lunaticos ⁊ paliticos ⁊ curauit eos Et ſecute ſunt eum turbe multe.

¶ Dñica. iiij. poſt octa. epypha. Ad miſſam. Offm̃ Adorate. Orõ.

Deus qui nos in tantis periculis cõſtitutos pro humana ſcis fragilitate nõ poſſe ſubſiſtere: da nobis ſalutem mentis ⁊ corporis: vt ea que ꝓ peccatis noſtris patimur: te adiuuãte vincamus. Per. Epl'a. Ad roma. xiij. c.

Fratres: Nemini quicq̃ debeatis: niſi vt inuicem diligatis. Qui em̃ diligit proximuꝫ: legem impleuit. Nam non adulterabis: non occides: non furaberis: nõ falſum teſtimoniũ dices. non cõcupiſces rem proximi tui. Et ſi quod eſt aliud mandatũ: in hoc verbo inſtauratur. Diliges ꝓximũ tuuꝫ: ſicut teipſm̃. Dilectio proximi: malũ nõ oꝑatur. Plenitudo ergo legis: eſt dilectio. Gr.

Timebũt gẽtes. Alleluya. ℣ Dñs reg

In illo tp̄e: Se.math.viij.

Aſcendẽte ieſu in nauiculã ſecuti ſunt euꝫ diſcipuli eius. Et ecce motus magnus factus eſt ĩ mari ita vt nauicula operiretur fluctib⁹. Erat aũt illi ventus cõtrari⁹. Ipſe vero doꝛmiebat. Et acceſſerũt ⁊ ſuſcitauerũt eum dicẽtes. Domĩe ſalua nos perim⁹. Et dicit eis. Quid timidi eſtꝫ modice fidei? Tunc ſurgẽs imperauit ventis ⁊ mari: ⁊ facta eſt trãquillitas magna. Poꝛro hoĩes mirati ſunt: dicẽtes. Qualis eſt hic: Quia venti ⁊ mare obediunt ei.

Offꝛ. Dextera. vt ſ. Secꝛa.

Concede queſumus oĩs deus: vt hui⁹ ſacrificij munus oblatum: fragilitatem noſtraꝫ ab oĩ malo purget ſemꝑ et muniat. p. Pꝛefatio quotiđ. Poſtcõmunio.

Munera tua nos de⁹: ⁊ a delectatiõib⁹ terrenis expediant ⁊ celeſtibus ſemꝑ iſtruãt alimẽtis. Per. Feria.iiij. Epiſtola Ad coꝛinthios.j.vij.capit.

Fratres: Bonũ eſt homini mulierẽ nõ tangere. Pꝛopter foꝛnicationem aũt vnuſquiſqꝫ vxorẽ ſuã habeat. Et vnaqueqꝫ mulier virũ ſuum habeat. Uxoꝛi vir debitũ reddat: ſimiliter auteꝫ et vxoꝛ viro. Mulier ſui coꝛꝑis poteſtatem nõ habet. ſed vir. Similiter autem ⁊ vir ſui coꝛpoꝛis poteſtatẽ nõ habet: ſed mulier. Nolite fraudare inuicẽ: niſi foꝛte de cõſenſu ad tẽpus vt vacetis oꝛationi. Et iteruꝫ reuertimini ĩ id ipſuꝫ: nec tẽtet vos ſathanas. ꝓpter incõtinentiã veſtrã. Euangelium. Secundũ lucã.ix.capi.

In illo tempoꝛe. Factuꝫ eſt ambulãtibus diſcipulis in via. dixit q̇dã ad ieſum. Sequar te. quocũqꝫ ieris. Et ait illi ieſus. Uulpes foueas habẽt ⁊ volucres celi nidos. filius aũt hoĩs nõ habet vbi caput ſuũ reclinet. Ait autẽ ad alterũ. Sequere me. Ille aũt dixit Dñe ꝑmitte me pꝛimũ ire ⁊ ſepelire patrẽ meum. Dixitqꝫ ei ieſus. Sine vt moꝛtui ſepeliant moꝛtuos ſuos. tu aũt vade ⁊ annũcia regnũ dei. Et ait alter Sequar te domine. ſed pꝛimũ ꝑmitte michi renũciare his que domi ſunt. Et ait ad illũ ieſus. Nemo mittens manũ ſuã in aratrum. et aſpiciẽs retro. aptus eſt regno dei. Feria vj. Epl'a. Ad coꝛĩthios j.vij.capi.

Fratres. vnuſquiſqꝫ in qua vocatiõe vocatus eſt: in ea ꝑmaneat. Seru⁹ vocatus es: non ſit tibi cure. Sꝫ ſi potes fieri liber: magis vtere. Qui enim in dño vocatus eſt ſeruus: libert⁹ eſt dñi. Similiter qui liber vocatus eſt: ſeruus eſt dñi. Precio empti eſtꝫ nolite fieri ſerui hoĩm. Unuſquiſqꝫ ĩ qua vocatione vocat⁹ eſt frater: in hac permaneat apud deũ. Se. marcũ. x.

In illo tp̄e. Offerebant ieſu paruulos: vt tangeret illos Diſcipuli aũt comminabãtur offerentibus. Quos cũ videret ieſus indigne tulit: et ait illis. Sinite paruulos venire ad me: ⁊ ne pꝛohibueritis eos. Talium eſt enī regnū celoꝛum. Amen dico vobis: quiſquis nō receperit regnuꝫ dei velut paruulus: nō itrabit in illud. Et cōplexās eos et imponēs manꝰ ſuper illos: bn̄dicebat eos.

Dn̄ica quīta poſt oct. ephie ad miſſam officiū. Adoꝛate. Oꝛatio.

Familiā tuam q̄s dn̄e cōtinua pietate cuſtodi: vt q̄ ī ſola ſpe gratie celeſtis innititur: tua ſemper pꝛotectione muniat. Per. Epiſtola ad coloſſenſes. iij.

Fratres: Induite vos ſicut electi dei ſancti ⁊ dilecti viſcera mīe māſuetudinē benignitatē / humilitatē / modeſtiā / patientiā / ſuppoꝛtantes inuicē: ⁊ donantes vobiſmetipſis. Si q̄s aduerſus aliquē habet querelā: ſicut ⁊ dn̄s donauit vobis: ita et vos. Super hec oīa autē caritatem habētes: quod eſt vinculū pfectionis. Et pax chꝛiſti exultet ī coꝛdibus veſtris: in qua ⁊ vos vocati eſtis ī vno coꝛpe: ⁊ grati eſtote. Verbū chꝛiſti habitet abūdāter in vobis in oī ſapiētia. docentes et cōmonentes voſmetipſos ī pſalmis hymnis ⁊ cāticis ſpiritualibus ī gratia cantātes ⁊ pſallētes in coꝛdibꝰ veſtris deo. Omne quodcūq̧ facitis in verbo aut ī opere oīa ī noīe dn̄i nr̄i ieſu xp̄i facite gratias agētes deo ⁊ patri. Per ieſuꝫ xp̄m dn̄m nr̄m. Grad. Timebūt gētes. Alla. V. Dn̄s regnauit. Secundū matheū. xiij.

In illo tēpoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc Simile factū eſt regnū celoꝝ homini: qui ſeminauit bonū ſemē ī agro ſuo. Cū aūt doꝛmirēt homīes venit inimicus eiꝰ ⁊ ſuperſeminauit zizania ī medio tritici ⁊ abijt. Cū autē creuiſſet herba ⁊ fructū feciſſet: tunc apparuerūt ⁊ zizania. Accedētes aūt ſerui patriſfamilias: dixerūt ei. Dn̄e nōne bonū ſemē ſeminaſti in agro tuo? Unde ergo habꝫ zizania? Et ait illis. Inimicus hō hoc fecit. Serui aūt dixerūt ei. Uis imus ⁊ colligimus ea? Et ait. Nō. Ne foꝛte colligētes zizania eradicetis ſimul cū eis ⁊ triticū. Sinite vtraq̧ creſcere vſq̧ ad meſſeꝫ: ⁊ in tēpoꝛe meſſis dicā meſſoꝛibus. Colligite pꝛimū zizania: et alligate ea ī faſciculos ad cōburēdū. Triticū autē cōgregate in hoꝛreum meum. Offr. Dextera dn̄i. Secreta.

Suſcipe q̄s dn̄e tuoꝛū oblatiōes pꝛeceſq̧ ſeruoꝝ. vt ſub tue pꝛotectionis auxilio: ⁊ collata nō perdāt: ⁊ q̄ expetunt appꝛehendāt. Per d. Pꝛefatio quoti. Coīo. Mirabantur. Poſtcōmunio

Deus qui nos ſacramēti tui participatiōe cōtingis virtutis eius effectus ī noſtris coꝛdibus operare. vt muneri diuino q̄bus ſumpſimꝰ. p ipſuꝫ munus aptemur. Per d. Feria. iiij. Ad thimotheū. j. ij. c.

Chariſſime. Obſecro pꝛimū oīm fieri obſecrationes. oꝛationes. poſtulationes. ⁊ gratiarūactiones pꝛo omnibus hoībus Pꝛo regibus ⁊ oībus qui in ſublimitate ſunt ꝯſtituti.

vt quietam ⁊ trāquillam vitā agamus: in omni pietate ⁊ caſtitate. Hoc enim bonū eſt et acceptū corā deo ſaluatore noſtro Qui oēs hoīes vult ſaluos fieri: et ad agnitionē veritatis venire Vn⁹ enī deus vnus et mediator dei et hoīm homo xp̄s ieſus. Qui dedit ſemetipſū in redēptionē ꝓ omibus: cuius teſtimoniū tēporibus ſuis cōfirmatū eſt: in quo poſit⁹ ſum ego ꝑdicator ⁊ apoſtol⁹. Veritatē dico et nō mentior: doctor gentiū in fide ⁊ veritate. Secūdū matheū.xxi.c.

IN illo tēpore Dixit ieſ⁹ turbis iudeorū. Homo quidā habuit duos filios: ⁊ accedēs ad primū dixit. Fili/ vade hodie opari in vineā meam. Ille aūt reſpondēs ait. Nolo. Poſtea aūt penitētia motus abiit. Accedēs aūt ad alterū dixit ſimiliter. At ille rñdens ait. Eo dñe. Et nō iuit. Quis ex duob⁹ fecit volūtatē pr̄is? Dicūt. Prim⁹. Dicit illis ieſus. Amē dico vobis. q; publicani ⁊ meretrices ꝑcedēt vos i regno dei Venit eīm ad vos iohānes in via iuſticie: ⁊ nō credidiſtȝ ei. Publicani aūt ⁊ meretrices: crediderunt ei. Vos autē videntes: nec penitentiaȝ habuiſtis poſtea vt crederetis ei. Qui habȝ aures audiendi audiat ❡ Dñica in.lxx. Ad miſſaȝ. Offīm

c Jrcundederūt me gemitus mortȝ dolores īferni circūdederūt me ⁊ in tribulatione mea īuocaui dñm ⁊ exaudiuit de tēplo ſancto ſuo vocē meā. pſ. Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentū meū ⁊ refugiū meū et liberator me⁹. Ab hac die vſq; ad vigiliā paſche nō dr̄. Glīa in excelſis. neq; Ite miſſa ē. de quocūq; dē miſſa niſi eps̄ i cena do. celebrauerit. Orō

PReces populi tui q̄s dñe clementer exaudi vt qui iuſte pro pctīs nr̄is affligimur: ꝓ tui nois gl'a miſericordie liberemur p. d. Epl'a. j. Ad corithios. ix. ca.

FRatres: Neſcitis ꝙ hi q̄ in ſtadio currunt oēs q̄dē currūt: ſed vnus accipit brauium? Sic currite vt cōprehēdatis. Ois eīm qui in agone cōtēdit: ab omibus ſe abſtinet. Et illi quidem vt corruptibilē coronā accipiāt nos aūt incorruptam. Ego igitur ſic curro: nō quaſi in icertū. Sic pugno: nō quaſi aerem verberans. Sed caſtigo corpus meū ⁊ in ſeruitutē redigo: ne forte cū aliis ꝑdicauerim: ipſe reprobus efficiar. Nolo eniȝ vos ignorare fratres qm̄ patres nr̄i oēs ſub nube fuerūt: ⁊ oēs mare trāſierunt: et oēs in moyſe baptizati ſūt: i nube et in mari. Et oēs eandē eſcā ſpiritualē māducauerūt. Et oēs eundem potū ſp̄ualē biberūt. Bibebant aūt de ſpirituali: conſequēte eos petra. Petra aūt erat xp̄s. Grad. Adiutor i oportunitatib⁹ i tribulatione ſperent in te q̄ nouerūt te q̄m nō derelinquis querētes te dñe. V. Qm̄ non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperū non peribit in eternum exurge dñe non preualeat homo. Non repetatur gradu. q̄ñcūq; dicatur trac. vrs. ¶Trac. De profundis clamaui ad te domine dñe exaudi vocem meã. Fiant aures tue intendẽtes in orationẽ serui tui. Si iniquitates obseruaueris domine dñe quis sustinebit. Quia apud te propiciatio est: et propter legẽ tuam sustinui te dñe. Secũdum matheũ. xx. c.

IN illo tempore: Dixit iesus discipulis suis parabolã hãc. Simile est regnũ celorũ homini patrifamilias: q̃ exijt primo mane conducere operarios ĩ vineã suam. Conuentione aũt factã cum operarijs ex denario diurno: misit eos in vineã suã. Et egressus circa horam tertiam: vidit alios stãtes ĩ foro ociosos: ⁊ illis dixit Ite ⁊ vos in vineã meã: ⁊ qđ iustum fuerit dabo vobis. Illi aũt abierũt. Iterũ autem exijt circa sextã et nonã horam: ⁊ fecit similiter. Circa vndecimã vero exijt ⁊ inuenit alios stãtes/ ⁊ dixit illis Quid hic statis tota die ociosi? Dicũt ei. Quia nemo nos cõduxit Dixit illis. Ite ⁊ vos ĩ vineã meã. Cũ sero autem factũ esset: dicit dñs vinee procuratori suo. Voca operarios ⁊ redde illis mercedẽ: incipiens a nouissimis vsqꝫ ad primos Cũ venissent ergo q̃ circa vndecimã horã venerant acceperunt singlos denarios. Venientes aũt ⁊ primi arbitrati sũt q̃ plus essẽt accepturi. Acceperunt autẽ ⁊ ipsi singlos denarios. Et accipiẽtes murmurabãt aduersus patremfamilias dicentes. Hi nouissimi vna hora fecerũt: ⁊ pares illos nobis fecisti q̃ portauimꝰ pondꝰ diei et estus. At ille respõdẽs vni eorũ dixit Amice nõ facio tibi iniuriã Nõne ex denario conuenisti mecũ. Tolle qđ tuũ ẽ ⁊ vade. Volo aũt ⁊ huic nouissimo dare sicut ⁊ tibi An nõ licet michi quod volo facere? An oculus tuꝰ neq̃ est qꝛ ego bonus sũ? Sic erunt nouissimi primi: et primi nouissimi. Multi enim sunt vocati: pauci vero electi. Offertoriũ. Bonũ est confiteri domino. et psallere nomini tuo altissime. V. Quoniam magnificata sunt opera tua domine. nimis profunde facte sunt cogitatiões tue. V. Ecce inimici tui domine peribunt. et dispergentur omnes qui operãtur iniquitatem. Prefatio quotid. Secreta.

MUneribus nostris quesumus dñe precibusqꝫ susceptis: ⁊ celestibꝰ nos munda mysterijs et clemẽter exaudi. Per do. Coĩo. Illumina faciem tuã super seruum tuum: saluũ me fac in tua misericordia domine non confundar quoniam inuocaui te. Postcõ.

FIdeles tui deus per tua dona firmentur: vt eadem ⁊ percipiendo requirãt: ⁊ querendo sine fine percipiãt. Per dñm.

¶Sciendũ est q̃ seruitiũ huius diei nõ differat propter aliquod festum: nisi cum purifi. beate marie vl' dedicatio ecclesie ĩ hac die dñica forte cõtigerit: tũc enim differat vsqꝫ ad. iiij. feriã. ¶Tractus De profundis. pretermittatur quoniam in ferialibus diebus nõ dicit tractus ante. iiij. feriã in capite ieiunij. nisi tantũ in missa pro defunctis nec etiã ĩ festis sanctorum sine regimine choꝛi. Quodcunqꝫ vero aliud feſt. ī hac dominica vel ī aliqua domīca vſqꝫ ad paſſioneꝫ domini cōtigerit: ſemper differatur licet duplex feſtū fuerit ⁊ fiat ſeruitiū de ipſa dominica: nulla facta de feſto memoꝛia niſi ſit feſtum triū lectio. qđ non differtur ſed tūc de eo fiat memoꝛia vſqꝫ ad quadꝛageſimam tantum. A iiij. autē feria. ī capite ieiunij vſqꝫ ī craſtinū oct. paſche. nichil fiat ad miſſā de feſ. iij. lectio. nec etiaꝫ memoꝛia. Feria. iiij. Eplā. ij. Ad coꝛinthios. iiij. capitulo.

FRatres: Si opertū eſt euāgelium noſtrum in his qui pereūt eſt opertum. In quib⁹ deus hui⁹ ſeculi excecauit mentes īfideliū: vt non fulgeat illuminatio euāgelij gloꝛie chꝛiſti: qui eſt imago dei. Non eñ noſmetipſos pꝛedicam⁹: ſed ieſum chꝛiſtuꝫ dominum noſtrum: nos autem ſeruos veſtros per ieſum. Quoniaꝫ deus qui dixit de tenebꝛis lucem ſplendeſcere: illuxit ī coꝛdib⁹ noſtris ad illuminationē ſciētie claritatis dei in facie ieſu chꝛiſti Habem⁹ autem theſaurum iſtuꝫ abſconditum in vaſis fictilibus: vt ſublimitas ſit virtutꝫ dei ⁊ nō ex nobis In omibus tribulationeꝫ patimur: ſed non anguſtiamur. Apoꝛiamur: ſed nō deſtituimur. Perſecutioneꝫ patimur ſed non derelinquimur humiliamur ſed nō confundimur Deijcimur: ſed nō perimus. Semper moꝛtificationem ieſu in coꝛpoꝛe noſtro circumferentes vt ⁊ vita ieſu in coꝛpoꝛib⁹ noſtris manifeſtet. Semper enim nos qui viuim⁹ in moꝛtem tradimur pꝛopter ieſuꝫ: vt ⁊ vita ieſu manifeſtet in carne noſtra moꝛtali. Ergo moꝛs ī nobis operatur: vita autem in vobis. Secundum Marcū. ix. capitulo.

IN illo tēpoꝛe: Egreſſus ieſus ibat per galileā: nec volebat quēquā ſcire. Docebat autē diſcipulos ſuos: et dicebat illis. quoniā filius hominis tradet in manus hominū: ⁊ occident eum ⁊ occiſus tertia die reſurget At illi ignoꝛabant verbū: ⁊ timebāt eum interrogare. Et venerūt capharnaū. Qui cū domi eſſent: interrogabat eos. Quid in via tractabatis? At illi tacebāt. Siquidem inter ſe in via diſputauerāt quis eſſet illoꝝ maioꝛ. Et reſidēs vocauit duodecim: ⁊ ait illis. Si quis vult pꝛimus eſſe: erit oīum nouiſſimus ⁊ oīum miniſter. Et accipiēs puerū: ſtatuit eū in medio eoꝝ. Quē cum cōplexus eſſet ait illis. Quiſq̄s vnū ex huiuſmodi pueris receperit in nomīe meo me recipit. Et quicunqꝫ me ſuſceperit nō me ſolū ſuſcipit: ſed euꝫ q̇ me miſit. Qui habet aures audiēdi audiat. Feria. vj. ij. Ad coꝛithi. iiij. capi.

FRatres: Habentes ſpirituꝫ fidei ſicut ſcriptū eſt. Credidi ꝓpter qđ locutus ſum: ⁊ nos credimus pꝛopter quod ⁊ loq̇mur: ſciētes quoniam qui ſuſcitauit ieſuꝫ a moꝛtuis: ⁊ nos cum ieſu ſuſcitabit: et cōstituet vobiscū. Omnia enim propter vos: vt gratia abundās per multos in gratiarū actiōe abundet in gloriā dei: ꝓpter quod non deficimus. Sed licet is q̄ foris est noster homo corrūpatur: tamen is qui ītus est renouatur de die in diē. Id eniz quod in presenti est momētaneū ꝛ leue tribulatiōis nostre supramodū in sublimitate eternū glorie pōdus operatur in nobis: nō cōtēplātib⁹ nobis q̄ videntur: sz q̄ nō videntur. Que eni videntur tpalia sūt: q̄ aūt nō vidētur eterna sūt.

Sc. matheū. xij.

IN illo tpe. Dixit iesus phariseis. Qui nō est mecū ꝯtra me est. Et q̄ nō cōgregat mecū: spargit. Ideo dico vobis Omne pctm̄ ꝛ blasphemia remittetur hoībus spūs autē blasphemie nō remittetur. Et quicūq3 dixerit verbū contra filiuz hominis: remittetur ei. Qui aūt dixerit cōtra spiritū sanctuz: nō remittetur ei: neq3 in hoc sclo neq3 in futuro. Aut facite arborē bonam ꝛ fructuz eius bonū: aut facite arborē malā ꝛ fructū ei⁹ malū. Siq̄dē ex fructu arbor cognoscitur. Progenies viperarū quomodo potestis bona loq̄: cuz sitis mali? Ex abundātia eni cordis: os loquitur. Bonus homo de bono thesauro ꝓfert bona. Et malus homo de malo thesauro profert mala. Dico autez vobis qm̄ omne verbuz ociosum qd̄ locuti fuerint hoīes. reddent rationez de eo in die iudicij. Ex verbis eni tuis iustificaberis: ꝛ ex v̄bis tuis cōdēnaberis.

Dñica i. lx. Offi.

Exurge quare obdormis dñe exurge ꝛ ne repellas in finez: quare faciē tuam auertis: obliuiscerī tribulationez nostrā: adhesit in terra venter nr̄: exurge dñe adiuua nos et libera nos. ps. Deus aurib⁹ nostris audiuimus patres nostri annunciauerunt nobis.

Oratio.

DEus q̄ cōspicis q2 ex nulla nostra actione cōfidimus: cōcede propicius. vt cōtra aduersa oīa doctoris gentiū ꝓtectiōe muniamur. Per d.

Ad corinthios. ij. xi. capi.

FRatres. Libēter suffertis insipientes cū sitis ipsi sapientes. Sustinetis eniz: si quis vos in seruitutē redigit. Si quis deuorat: si quis accipit: si quis extollitur: si quis in faciē vos cedit Secundū ignobilitatē dico: nos quasi ifirmi fuerimus i hac parte. In quo quis audet In insipiētia dico: audeo ꝛ ego. Hebrei sunt ꝛ ego. Israelite sūt ꝛ ego. Semē abrahe sūt ꝛ ego Ministri xp̄i sūt ꝛ ego. Ut min⁹ sapiēs dico. plus ego. In laboribus plurimis i carceribus abūdantius. i plagis supramodū in mortib⁹ frequēter. A iudeis quinq̄es quadragenas vna minus accepi Ter virgis cesus sum. semel lapidat⁹ suz. Ter naufragiū feci. Nocte ac die i ꝓfūdū maris fui In itinerib⁹ sepe Periculis fluminū. periculis latronū periculis ex genere periculis ex gētibus. periculis in ciuita te: ꝑiculis i ſolitudine: ꝑiculis in mari: periculis i falſis fr̄ibus in laboꝛe ⁊ erūna: i vigilijs multis. In fame ⁊ ſiti: i ieiunijs multis. In frigoꝛe ⁊ nuditate Pꝛeteꝛ illa que extrinſecus ſūt: inſtātia mea quotidiana ſollicitudo oīm eccleſiarum. Quis infirmatur ⁊ ego nō infirmoꝛ? Quis ſcandalizatur ⁊ ego non vꝛoꝛ? Si gloꝛiari opoꝛtet: q̄ infirmitatꝫ mee ſūt gloꝛiaboꝛ. Deus ⁊ pater domini noſtri ieſu chꝛiſti ſcit qui eſt benedictus in ſecula: ꝙ non mentioꝛ

Damaſci pꝛepoſitus gentis arethe regis cuſtodiabat ciuitatē damaſcenoꝛum: vt me compꝛehenderet. Et per feneſtraꝫ in ſpoꝛta dimiſſus ſuꝫ per murum: ⁊ ſic effugi manus ei⁹ Si gloꝛiari opoꝛtet: nō expedit quidē. Veniā aūt ad viſiones: ⁊ reuelatiōes domini. Scio hominēꝫ in chꝛiſto ante annos quattuoꝛdecim: ſiue i coꝛpoꝛe: ſiue extra coꝛpus neſcio deus ſcit: raptū huiuſmodi vſq₃ ad tertium celum. Et ſcio huiuſmodi hominē ſiue in coꝛpoꝛe: ſiue extra coꝛpus neſcio de⁹ ſcit quoniā raptus eſt in paradiſū/ ⁊ audiuit archana verba: q̄ non licet homini loqui. Pꝛo huiuſmodi gl'iaboꝛ ꝑ me aūt nichil niſi i infirmitatibus meis Naꝫ ⁊ ſi voluero gloriari: non ero inſipiēs. Veritatē enī dicā. Parco autē ne quis me exiſtimet ſupꝛa id qđ videt i me: aut audit aliq̄d ex me Et ne magnitudo reuelationū extollat me dat⁹ eſt michi ſtimul⁹ carnis mee angelus ſathane qui me colaphizet Pꝛopter qđ ter dominū rogaui: vt diſcederet a me: et dixit michi. Sufficit tibi gratia mea Nā virtus in īfirmitate perficitur. Libēter igitur gloꝛiaboꝛ in īfirmitatibus meis vt ihabitet i me virtus chꝛiſti. Hec ep̄l'a tota legatur hac die tantū quādo vero dicitur per ebdomadā ſemꝑ īcipiatur ab iſta clauſula. Damaſci pꝛepoſitus. ⁊ legatur vſq₃ ad finem

Grad. Sciant gentes quoniā nomē tu tibi dn̄s tu ſolus altiſſimus ſuper omnē terram. ℣. Deus meus pone illos vt rotam et ſicut ſtipulam ante faciem venti

Tractus. Cōmouiſti domine terraꝫ et conturbaſti eā. ℣. Sana cōtritiones eius quia mota eſt. ℣. Ut fugiant a facie arcus: vt liberentur dilecti tui. Secundum lucam. viij. capit.

IN illo tempoꝛe. Cuꝫ turba plurima cōuenirent: ⁊ de ciuitatibus ꝓperarēt ad ieſuꝫ: dixit per ſimilitudinē. Exijt q̄ ſeminat ſeminare ſemē ſuū Et dū ſeminat aliud cecidit ſecus viā ⁊ cōculcatū eſt: ⁊ volucres celi comederūt illud. Et aliđ cecidit ſupꝛa petrā et natū aruit: q₂ non habebat humoꝛē. Et aliud cecidit inter ſpinas: ⁊ ſimul exoꝛte ſpine ſuffocauerūt illud. Et aliud cecidit i terram bonā: ⁊ oꝛtum fecit fructuꝫ centuplum. Hec dicēs clamabat Qui habet aures audiēdi audiat Interrogabāt autē eū diſcipuli eius q̄ eſſet hec parabola. Quib⁹ ipſe dixit. Vobis datuꝫ eſt noſſe myſteriuꝫ regni dei: ceteris aūt i parabolis: vt vidētes non videant ⁊ audientes nō intelligant. Est autem hec parabola. Semē est verbū dei. Qui autē secus viā hi sūt q̄ audiūt: deinde venit diabolus ⁊ tollit verbū de coꝛde eoꝝ ne credētes salui fiant. Naꝫ qui supꝛa petrā: hi sunt qui cū audierint cuꝫ gaudio suscipiūt verbū. Et hi radices nō habēt: quia ad tempus credūt: ⁊ in tempoꝛe tētationis recedunt. Quod aūt in spinis cecidit: hi sunt q̄ audierūt ⁊ a sollicitudinibus ⁊ diuitijs et voluptatibus vite eūtes suffocātur: ⁊ nō referunt fructum. Qđ autem cecidit in terraꝫ bonā: hi sunt qui in coꝛde bono ⁊ optimo audiētes verbū retinent. Et fructum afferūt in patiētia. Offr.

Perfice gressus meos ī semitis tuis vt nō moueantur vestigia mea inclina aurem tuā et exaudi v̄ba mea mirifica misericoꝛdias tuas q̄ saluos facis sꝑantes ī te dn̄e. ℣. Exaudi dn̄e iusticiā meā itēde deꝑcationē meā aurib⁹ ꝑcipe orōneꝫ meā. ℣. Custodi me dn̄e vt pupillā oculi: sub vmbꝛa alarū tuaruꝫ protege me: eripe me domine ab impio. Secreta.

Intende q̄s domine hostiam familie tue / vt quaꝫ sacris munerib⁹ facis esse participem: tribuas ad ei⁹ plenitudinē peruenire. per d̄. Pꝛefatio quotid. Cō. Introibo ad altare dei ad deuꝫ qui letificat iuuētutē meā. Postcōmunio.

Supplices te rogamus oṗs de⁹ / vt quos tuis reficis sacramētis: tibi etiā placitis moribus dignāter deseruire cōcedas. Per. d̄. Feria.iiij. Ad coꝛinth.iij.

Fratres. Ego testem deum inuoco in animā meaꝫ: q̄ parcens vobis non veni vltra coꝛinthum. Non qꝛ dn̄amur fidei vestre: sed adiutoꝛes sumus gaudij vestri: nam fide statis. Statui aūt hoc ipsuꝫ apud me. ne iterū in tristicia venirē ad vos. Si eīm contristoꝛ vos: et quis est qui me letificet nisi qui ɔtristatur ex me. Et hoc ipsum scripsi vobis. vt nō cū venero tristiciā sup tristiciam habeā. de quib⁹ opoꝛtet me gaudere confidens in oībus vobis. quia mecuꝫ gaudiū oīm vr̄m est. Nam ex multa tribulatiōe ⁊ angustia coꝛdis scripsi vobis ꝑ multas lachꝛimas. vt nō ɔtristemini sed vt sciatꝭ quā caritatē habeā abūdanti⁹ in vobis Si q̄s aūt ɔtristauit me. nō me cōtristauit. sꝫ ex parte vt nō onerē oēs vos. Sufficit illi q̄ huiusmodi ē. obiurgatio hec q̄ fit a pluribus. ita vt ecōtrario magis donetis ⁊ cōsolemini. ne foꝛte abūdantioꝛi tristicia absoꝛbeat. q̄ huiusmodi est. Pꝛopter quod obsecro vos. vt cōfirmetis illū ī caritate. Ideo eīm scripsi vobis vt cognoscam experimentū vestrū. an in oībus obediētes sitis. Si cui autē aliq̄d donastis et ego. Nam ⁊ ego q̄d donaui. si q̄d donaui pꝛopter sermonē chꝛisti. vt nō circūueniamur a sathana Non eīm ignoꝛamus cogitationes eius. Scd̄m marcū.iiij.capi.

In illo tēpoꝛe. Cepit iesus docere ad mare. ⁊ cōgregata eſt ad eū turba multa: ita vt nauim aſcendēs ſederet i mari. Et omīs turba circa mare ſuper terram erat. Et docebat illos i parabolis multa: ⁊ dicebat illis in doctrina ſua. Audite. Ecce exijt ſeminās ad ſeminādū. Et dum ſeminat aliḋ cecidit circa viā: ⁊ venerūt volucres celi ⁊ comederūt illud. Aliud vero cecidit ſupꝛa petroſa vbi nō habuit terrā multā ⁊ ſtatim exoꝛtū eſt: quoniam nō habebat altitudinē terre Et quādo exoꝛtus eſt ſol eſtuauit: ⁊ eo ꝙ non haberet radicem exaruit. Et aliud cecidit in ſpinis: ⁊ aſcēderunt ſpine: ⁊ ſuffocauerunt illud: ⁊ fructuz nō dedit. Et aliud cecidit in terram bonā: et dabat fructum aſcendentē et creſcentē et afferebat vnū triginta: ⁊ vnū ſexaginta: ⁊ vnum centum. Et dicebat. Qui habet aures audiēdi audiat. Feria. vj. ij. Ad coꝛinthios. v. capitulo

FRatres: Scientes timoꝛem dñi hominibus ſuademus: deo aūt manifeſti ſumus. Spero autem ⁊ in conſciētijs vřis. manifeſtos nos eſſe. Non eñ iterum nos cōmendamus vobis. ſed occaſionez damus vobis gloꝛiādi ꝓ nobis. vt hēreatis ad eos qui ī chꝛiſti facie gloꝛiantur ⁊ non in coꝛde. Siue eñ mente excedimus. ſiue ſobꝛij ſumus vobis. Caritas eñ xp̄i vꝛget nos eſtimantes hoc ꝙ ſi vnꝰ pꝛo oībus moꝛtuus eſt. ergo omnes moꝛtui ſūt. Et ꝓ oībus moꝛtuus eſt xp̄s vt et ꝗ in xp̄o viuūt. iam nō ſibi viuant: ſed ei qui pꝛo ipſis moꝛtuus eſt: et reſurrexit.

IN illo tp̄e. Scḋm luc. xvij. Interrogatꝰ ieſus a phariſeis: qñ venit regnū dei: reſpōdit eis ⁊ dixit. Non venit regnū dei cū obſeruatōe: neq; dicēt ecce hic aut ecce illic. Ecce eñ regnuz dei intra vos eſt. Et ait ad diſcipl'os ſuos. Venient dies: quādo deſideretis videre vnū diem filij hominis: ⁊ non videbitis. Et dicēt vobis Ecce hic: ⁊ ecce illic Nolite irē neq; ſectemini. Nā ſicut fulgur choꝛuſcās de ſub celo i ea que ſub celo ſunt fulget: ita erit filius hominis in die ſua. Pꝛimuz autem opoꝛtet illū multa pati: et repꝛobari a generatiōe hac Et ſicut factū eſt in diebus noe: ita erit ⁊ in diebus filij hoīs. Edebāt ⁊ bibebant: vxoꝛes ducebāt: ⁊ dabātur ad nuptias: vſq; in diē qua intrauit noe in archā: ⁊ venit diluuiū et ꝑdidit oēs. Similiter ſicut factū eſt in diebꝰ loth: edebāt et bibebāt: emebant ⁊ vendebāt plātabāt ⁊ edificabāt. Qua die aūt exijt loth a ſodomis pluit ignē et ſulphur de celo: ⁊ oēs ꝑdidit. Secūdū hec erit: qua die filiꝰ hoīs reuelabitur. In illa hoꝛa ꝗ fuerit ī tecto ⁊ vaſa eiꝰ ī domo: nō deſcēdat tollere illa. Et ꝗ ī agro: ſimiliter nō redeat retro Mēoꝛes eſtote vxoꝛis loth Quicūq; queſierit aīam ſuā ſaluā facere perdet illā Et ꝗcunq; ꝑdiderit illā: viuificabit eā Dico vobꝭ ī illa nocte erūt duo in lecto vno: vnꝰ aſſumetur

⁊ alter relinquetur. Due erũt molentes i vnum: vna aſſumetur ⁊ altera relinquetur. Duo in agro vnꝰ aſſumetur ⁊ alter relinquetur. Reſpondẽtes dicũt illi. Ubi domine? Qui dixit eis. Ubicunqꝫ fuerit corpus illic cõgregabũtur ⁊ aquile. Dñica in .l. Officium

e Sto michi in deum ꝓtectorẽ ⁊ in locum refugij vt ſaluuz me facias: qm̃ firmamentũ meũ ⁊ refugiũ meum es tu: ⁊ propter nomen tuuz dux michi eris ⁊ enutries me. Ps. In te dñe ſpaui nõ cõfundar i eternũ: i iuſticia tua libera me ⁊ eripe me. Oro.

PReces noſtras queſumꝰ domine clemẽter exaudi atqꝫ a peccatoruz vinculis abſolutos ab omni nos aduerſitate cuſtodi. Per dñ. Ad corinthios .xiij. capi.

FRatres. Si linguis hoĩm loquar ⁊ angelor: caritatez autem nõ habeã: factus ſum velut es ſonãs: aut cymbalũ tinniens. Et ſi habuero prophetiaz: ⁊ nouerim myſteria oĩa: ⁊ omnem ſcientiã: ⁊ ſi habuero omnẽ fidez ita vt montes trãſferam: caritatem autem nõ habeã nichil ſum. Et ſi diſtribuero i cibos pauperũ omnes facultates meas. ⁊ ſi tradidero corpꝰ meũ ita vt ardeã caritatẽ aũt nõ habuero nichil michi ꝓdeſt. Caritas patiẽs ẽ / benigna eſt. Caritas nõ emulaẽ. nõ agit perperã / nõ inflaẽ / nõ eſt ambicioſa / nõ querit q̃ ſua ſunt. Nõ irritatur / nõ cogitat maluz / nõ gaudet ſuper iniquitate / cõgaudet autẽ veritati. Omnia ſuffert omnia credit: omnia ſperat: omnia ſuſtinet. Caritas nunq̃ excidit: ſiue prophetie euacuabuntur: ſiue lingue ceſſabũt: ſiue ſcientia deſtruetur. Ex parte eñi cognoſcimus: ⁊ ex parte prophetamus. Cum autem venerit quod perfectuz eſt: euacuabitur quod ex parte eſt. Cuz eſſem paruulus loquebar vt paruulus: ſapiebaz vt paruulus: cogitabã vt paruulus. Quando autem factus ſum vir euacuaui que erant paruuli. Videmus nunc per ſpeculũ i enigmate: tunc autez facie ad faciẽ. Nunc cognoſco ex parte: tũc autem cognoſcam ſicutꝫ cognitus ſum. Nũc autem manent fides ſpes / caritas tria hec. Maior aũt horuz eſt caritas. Graduale. Tu es deus qui facis mirabilia ſolus. notaz feciſti in gentibus virtutem tuam. Vſ. Liberaſti in brachio tuo populũ tuũ filios iſrael iacob ⁊ ioſeph. Tractus. Iubilate dño omis terra. ſeruite domino in leticia. Ꝟ. Introite in ꝯſpectu eiꝰ in exultatiõe. Ꝟ. Scitote qm̃ dñs ipſe ẽ deus. Ꝟ. Ipſe fecit nos ⁊ nõ ipſi nos. nos autem populus eius ⁊ oues paſcue eius.

Secundũ lucã. xviij. capi. IN illo tp̃e. Aſſũpſit ieſꝰ duodecĩ diſcipulos ſuos. ⁊ ait illis. Ecce aſcẽdimus hieroſolimã: ⁊ conſummabunẽ oĩa q̃ ſcripta ſũt per prophetas de filio hoĩs. Tradetur eniz gentibus: ⁊ illudetur ⁊ flagellabitur ⁊ conſpuetur. Et poſtq̃ flagellauerint occidẽt euz ⁊ tertia die reſurget. Et ipſi nichil hoꝛum intellexerūt Erat autem verbū iſtud ʒabſconditū ab eis ⁊ non intelligebāt que dicebātur. Factum eſt aūt cū appꝛopinquaret hierico. cecꝰ quidā ſedebat ſecus viā mendicās. Et cum audiret turbam pꝛetereuntē/ interꝛogabat quid hoc eſſet Dixerūt aūt ei ꝙ ieſus nazarenꝰ tranſiret Et clamauit dicens. Jeſu fili dauid miſereꝛe mei. Et qui pꝛeibāt icrepabant eum vt taceret Jpſe vero multomagis clamabat. Fili dauid miſereꝛe mei Stās aūt ieſus iuſſit illū adduci ad ſe. Et cū appꝛopiquaſſet iterꝛogauit illū dicēs Quid tibi vis faciā? At ille dixit. Dñe vt videā. Et ieſus dixit illi Reſpice Fides tua te ſaluū fecit. Et cōfeſtim vidit/ ⁊ ſequebat illum magnificās deum. Et oīs plebs vt vidit dedit laudem deo. Offertoꝛium. Benedictus es domīe doce me iuſtificationes tuas: benedictꝰ es domine doce me iuſtificationes tuas in labiꝭ meis pronūciaui omīa iudicia oꝛis tui. ℣. Beati imaculati in via qui ambulant in lege dñi: beati qui ſcrutantur teſtimonia eius in toto coꝛde exquirunt eum. ℣. Aufer a plebe tua opprobrium et contemptū quia mandata tua non ſumus obliti domine. Secreta.

HEc hoſtia dñe q̄ſumꝰ emūdet noſtꝛa delicta ⁊ ad ſacrificiū celebꝛanduꝫ ſubditoꝛū tibi coꝛpoꝛa mēteſqꝫ ſanctificet. Per do. Pꝛefatio quotidiana. Coīo. Manducauerūt et ſaturati ſunt nimis: ⁊ deſiderium eoꝛum attulit eis dominꝰ nō ſūt fraudati a deſiderio ſuo. Poſtcō

QUeſumus omnipotens deus. vt qui celeſtia alimēta percepimꝰ. ꝑ hec cōtra oīa aduerſa muniamur. Per d. Feria. iiij. in capite ieiunij poſt ſextam. In pꝛimis fiat ſermo ad populum ſi placuerit. deinde ꝓſternāt ſe clerici in choꝛo. ⁊ dicant ſeptē pſalmos penitētiales cū Gloꝛia patri. et Sicut erat. ⁊ aña. Ne reminiſcaris. Excellētioꝛ vō ſacerdos indutus veſtibꝰ ſacerdotalibꝰ i cappa ſerica rubea cū diacono a dextriſ ⁊ ſubdiacono a ſiniſtris cū ceterꝭ miniſtriſ altarꝭ. q̇ oēs ſīt albis cū amictibꝰ iduti. añ altare dicāt ꝑ ſe ſeptē pſal. penitētiales in pꝛoſtratiōe cū. ā. Ne reminiſcaris. p̄s.

DOmine ne in furoꝛe tuo arguas me. neqꝫ i ira tua coꝛripias me Miſereꝛe mei domine quoniaꝫ infirmus ſum. ſana me domine quoniā cōturbata ſunt oſſa mea. Et anima mea turbata eſt valde. ſed tu dñe vſqꝫquo. Conuertere domine ⁊ eripe animam meam. ſaluum me fac pꝛopteꝛ miſericoꝛdiam tuam. Quoniā non eſt in moꝛte qui memoꝛ ſit tui. in infeꝛno auteꝫ quis confitebitur tibi Laboꝛaui i gemitu meo. lauabo peꝛ ſingulas noctes lectum meuꝫ lachꝛimis meis ſtꝛatum meum rigabo. Turbatus eſt a furoꝛe oculus meus. inueteꝛaui inteꝛ omēs inimicos meos. Diſcedite a me oēs qui operamini iniquitatem. quoniā exaudiuit dñs vocē fletus mei Exaudiuit dominus depꝛecationeꝫ meam: dominus oꝛationeꝫ meam ſuſcepit. Erubeſcāt ⁊ cōturbētur vehementer omnes inimici mei: cōuertantur ⁊ erubeſcant valde velociter. Gloꝛia patri.

Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniquitates: et quoꝛum tecta ſunt peccata. Beatus vir cui nō imputauit dominus peccatum: nec eſt ī ſpiritu eius dolus. Quoniā tacui inueterauerūt oſſa mea dum clamarem tota die. Quoniam die ac nocte grauata eſt ſup me manus tua: conuerſus ſuꝫ in erūna mea dū configitur ſpina. Delictum meum cognitum tibi feci: ⁊ iniuſticiam meam non abſcondi. Dixi cōfiteboꝛ aduerſuꝫ me iniuſticiaꝫ meam domino: et tu remiſiſti īpietatē peccati mei. Pꝛo hac oꝛabit ad te omnis ſanctus: in tempoꝛe opoꝛtuno. Veruntamē in diluuio aquaꝝ multarū: ad eū nō appꝛoximabunt. Tu es refugium meum a tribulatiōe que circūdedit me/ exultatio mea: erue me a circūdantib⁹ me. Intellectum tibi dabo ⁊ inſtruam te: in via hac qua gradieris firmabo ſup te oculos meos. Nolite fieri ſicut equ⁹ ⁊ mulus quib⁹ nō eſt intellectus. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝛum conſtringe: qui nō appꝛoximant ad te. Multa flagella peccatoꝛis ſperantē autem in domino: miſericoꝛdia circūdabit. Letamini in domino ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloꝛiamini omnes recti coꝛde. Gloꝛia patri ⁊ filio. Sicut erat in pꝛinci.

Domine ne in furoꝛe tuo arguas me: neqꝫ ī ira tua coꝛripias me. Quoniā ſagitte tue īfixe ſūt michi: ⁊ cōfirmaſti ſup me manuꝫ tuā. Non eſt ſanitas ī carne mea. a facie ire tue nō eſt pax oſſibus meis. a facie peccatoꝝ meoꝛum. Quoniā iniquitates mee ſupergreſſe ſunt caput meum. ⁊ ſicut onus graue grauate ſūt ſuper me. Putruerunt ⁊ coꝛrupte ſunt cicatrices mee. a facie īſipiētie mee. Miſer factus ſum ⁊ curuatus ſum vſqꝫ in fineꝫ. tota die cōtriſtatus īgrediebar. Quoniam lumbi mei impleti ſūt illuſionibus. ⁊ non eſt ſanitas in carne mea. Afflictus ſum ⁊ humiliat⁹ ſum nimis. rugiebam a gemitu coꝛdis mei. Dn̄e ante te omē deſiderium meum. et gemitus meus a te non eſt abſconditus. Coꝛ meuꝫ conturbatū eſt dereliquit me virtus mea. ⁊ lumen oculoꝝ meoꝛuꝫ et ipſum non eſt mecuꝫ. Amici mei ⁊ pꝛoximi mei aduerſuꝫ me appꝛopinquauerunt ⁊ ſteterunt. Et qui iuxta me erant de longe ſteterūt: et vim faciebant qui querebant animaꝫ meā. Et qui inquirebāt mala michi locuti ſūt vanitates. ⁊ dolos tota die meditabantur. Ego auteꝫ tanq̄ ſurdus non audiebaꝫ. et ſicut mutus non aperiens os ſuū. Et factus ſuꝫ ſicut homo nō audiēs et nō habens in oꝛe ſuo redargutiones. Quoniā in te dn̄e ſperaui. tu exaudies me dn̄e de⁹ me⁹. Quia dixi neqn̄ ſupgaudeāt michi inimici mei: et dũ cõmouẽtuz pedes mei ſuꝑ me magna locuti ſunt. Qm̃ ego in flagella paꝛatꝰ ſũ: ⁊ doloꝛ meus in ↄſpectu meo ſemꝑ. Qm̃ iniquitatez meam annunciabo. ⁊ cogitabo ꝓ peccato meo. Inimici autem mei viuũt ⁊ cõfirmati ſunt ſuꝑ me ⁊ multiplicati ſũt qui oderũt me inique. Qui retribuũt mala ꝓ bonis detrahebant michi: qm̃ ſequebar bonitatem. Ne derelinquas me dñe deꝰ meꝰ ne diſceſſeris a me. Intende i adiutoꝛiũ meum: dñe deus ſalutis mee. Gloꝛia patri ⁊ filio. ps.

Miſerere mei deꝰ: ſecunduz magnã miam tuam. Et ſecundũ multitudinẽ miſerationum tuarũ: dele iniquitatẽ meã. Ampliꝰ laua me ab iniquitate mea: ⁊ a peccato meo mũda me. Quoniam iniquitatẽ meaz ego cognoſco: ⁊ pctm̃ meum contra me eſt ſemꝑ. Tibi ſoli peccaui: ⁊ malũ coꝛam te feci: vt iuſtificeris in ſermonibus tuis ⁊ vincas cuz iudicaris. Ecce eñ in iniquitatibus cõceptus ſuz: ⁊ in peccatis ↄcepit me mater mea. Ecce eñ veritatẽ dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſapiẽtie tue mãifeſtaſti michi. Aſperges me dñe yſopo ⁊ mũdaboꝛ: lauabis me ⁊ ſuꝑ niuẽ dealbaboꝛ. Auditui meo dabis gaudium ⁊ leticiã: ⁊ exultabunt oſſa humiliata. Auerte faciẽ tuaz a peccatis meis: ⁊ oĩs iniquitates meas dele. Coꝛ mundũ crea in me deus: ⁊ ſpiritum rectũ innoua i viſceribus meis. Ne pꝛoicias me a facie tua: ⁊ ſpiritum ſanctum tuũ ne aufeꝛas a me. Redde michi leticiam ſalutaꝛis tui: ⁊ ſpiritu pꝛĩcipali ↄfirma me. Docebo iniquos vias tuas: ⁊ ipij ad te cõuertẽtur. Libera me de ſanguinibus deus deus ſalutis mee et exultabit lingua mea iuſticiã tuã. Domine labia mea aperies: ⁊ os meum annũciabit laudẽ tuam. Quoniam ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem: vtiq₃ olocauſtis nõ delectaberis. Sacrificiũ deo ſpiritus contribulatꝰ: coꝛ cõtritũ et humiliatum deus nõ deſpicies. Benigne fac domine in bona volũtate tua ſyon: vt edificentur muri hieruſalẽ. Tunc acceptabis ſacrificiũ iuſticie oblationes ⁊ olocauſta: tunc ĩponent ſuper altare tuum vitulos. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpirituiſancto.

Domine exaudi oꝛationez meam: et clamoꝛ meus ad te veniat. Nõ auertas faciẽ tuã a me: in quacũq₃ die tribuloꝛ iclina ad me aurẽ tuã. In quacũq₃ die iuocauero te: velocit' exaudi me. Quia defecerũt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut cremiũ aruerũt. Percuſſus ſuz vt fenũ et aruit coꝛ meum: q₂ oblitꝰ ſum comedere panem meum. A voce gemitꝰ mei: adheſit os meum carni mee. Similis factꝰ ſuz pellicano ſolitudinis: factus ſum ſicut nicticoꝛax in domicilio. Vigilaui et factus ſum: ſicut paſſer ſolitariꝰ in tecto. Tota die expꝛobꝛabãt michi inimici mei: ⁊ qui laudabāt me aduerſum me iurabant Qꝫ cinerē tanq̄ panē māducabam: ⁊ potum meū cū fletu miſcebā. A facie ire indignationis tue: qꝫ eleuās alliſiſti me. Dies mei ſicut umbra declinauerūt ⁊ ego ſicut fenum arui. Tu autē dn̄e in eternū permanes: ⁊ mēoriale tuū i generatiōe ⁊ gn̄ationē. Tu exurgēs miſereberis ſyō q̄a tēpus miſerendi eiꝰ q̄a venit tēpus. Qm̄ placuerūt ſeruis tuis lapides eius: ⁊ terre eius miſerebuntur. Et timebunt gētes nomen tuū dn̄e: et omēs reges terre gloriā tuā. Qꝫ edificauit dn̄s ſyon: ⁊ videbitur in gl̄ia ſua Reſpexit in oratiōnē humiliū: et nō ſpreuit precem eoꝝ. Scribātur hec in generatiōe altera: ⁊ populus q̄ creabit laudabit dn̄m. Qꝫ ꝓſpexit de excelſo ſancto ſuo: dominꝰ de celo in terrā aſpexit Ut audiret gemitus cōpeditorū: vt ſolueret filios interemptoꝝ. Ut annūcient in ſyon nomē dn̄i: et laudem eius in hieruſalē. In cōueniendo populos in vnū: et reges vt ſeruiant dn̄o Reſpōdit ei in via virtutis ſue: paucitatē dierum meoꝝ nuncia michi Ne reuoces me in dimidio dierū meorum: i generatione ⁊ generationem anni tui Initio tu dn̄e terrā fundaſti: ⁊ opera manuū tuarū ſunt celi. Ipſi peribūt tu autem permanes: ⁊ omnes ſicut veſtimentum veteraſcēt. Et ſicut opertoriū mutabis eos ⁊ mutabunt: tu aūt idem ipſe es et anni tui nō deficient Filij ſeruorum tuorum habitabunt: ⁊ ſemen eorum in ſeculū dirigetur. Gloria patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſancto. ps.

DE profundis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocem meā Fiant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee. Si iniquitates obſeruaueris domine: dn̄e q̄s ſuſtinebit? Quia apud te propiciatio eſt: ⁊ propter legem tuā ſuſtinui te dn̄e. Suſtinuit aīa mea i verbo eius: ſperauit anima mea i dn̄o. A cuſtodia matutina vſq; ad noctē: ſperet iſrael in dn̄o. Quia apud dominū miſericordia: ⁊ copioſa apud eum redemptio. Et ipſe redimet iſrael: ex omnibꝰ iniquitatibus eius. Gloria patri et filio. ps.

DOmine exaudi orationem meam auribus percipe obſecrationē meā: in veritate tua exaudi me in tua iuſticia. Et nō intres in iudiciū cum ſeruo tuo: quia nō iuſtificabitur in conſpectu tuo omnis viuēs. Qꝫ ꝑſecutus eſt inimicus animā meā: humiliauit in terra vitā meā. Collocauit me in obſcuris ſicut mortuos ſeculi: ⁊ anxiatus eſt ſup me ſpiritus meus in me turbatū eſt cor meū. Memor fui dierum antiquoꝝ meditatus ſum in omnibus operibꝰ tuis. i factis manuū tuaꝝ meditabar. Expandi manus meas ad te: aīa mea ſicut terra ſine aqua tibi Velociter exaudi me dn̄e: defecit ſp̄us meꝰ. Nō auertas faciē tuā a me: et ſimilis ero deſcendētibus in lacū. Auditā fac michi mane miſericoꝛdiā tuā: qꝛ i te ſperaui. Notā fac michi viā in qua ambulē: quia ad te leuaui aīam meā. Eripe me de inimicis meis dn̄e ad te cōfugi doce me facere volūtatē tuā: q̄a deus meus es tu. Spūs tuus bonꝰ deducet me in terrā rectaȝ: pꝛopter nomen tuū dn̄e viuificabis me in equitate tua. Educes de tribulatione animā meaȝ: ⁊ in mīa tua diſperdes oēs inimicos meos. Et perdes oēs qui tribulāt aīam meam: q̄m ego ſeruus tuꝰ ſuȝ. Gloria. ā. Ne reminiſcaris dn̄e delicta nr̄a vel parētum noſtroꝝ neqȝ vindictā ſumas de peccatis noſtris. Kyrieleyſon. Chriſte eleyſon. Kyrieleyſō. Pater noſter. Et hec oīa ſine nota dicūtur tā a ſacerdote q̄ a toto choꝛo puero iteri tenēte vexillū cilicinuȝ pꝛope ſiniſtrū coꝛnu altaris: deinde erigat ſe ſacerdos cū diacono et ſubdiacono ⁊ ſolus dicat ſuper populū cōuerſus ad oꝛientē coꝛā dextero coꝛnu altaris hoc modo. Et ne nos inducas i tētationē. Choꝛꝰ reſpondeat. Sed libera nos. Saluos fac ſeruos tuos et ācillas tuas. ℟. Deꝰ meus ſperātes in te. Mitte eis dn̄e auxilium de ſancto. ℟. Et de ſyō tuere eos. Conuertere dn̄e vſqȝ quo. ℟. Et depꝛecabilis eſto ſup ſeruos tuos. Adiuua nos deꝰ ſalutaris noſter. ℟. Et pꝛopter gloriam nōis tui dn̄e libera nos ⁊ pꝛopicius eſto peccatis noſtris pꝛopter nomē tuū. Dn̄e exaudi oꝛationē meā. ℟. Et clamoꝛ meus ad te veniat. Dn̄s vobiſcuȝ. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oꝛemꝰ. Oꝛo.

Exaudi dn̄e p̄ces noſtras: et cōfitentiū tibi parce peccātis: vt quos conſciētie reatus accuſat: īdulgētia tue miſerationis abſoluat. Per xp̄m. ℟. Amē. Et oēs oꝛationes dicūtur cuȝ. Oꝛemus. et finiātur moꝛe lectionis. Non dr̄. Dn̄s vobiſcū niſi ad pꝛimā oꝛōeȝ tm̄. Alia or̄. cū Oꝛemꝰ. Oꝛo.

Adſit q̄s dn̄e famulis tuis inſpiratio gratie ſalutaris: que coꝛda eoꝝ fletuū vbertate reſoluat ſicqȝ macerando cōficiat vt iracūdie tue motus idonea ſatiſfactione compeſcat. Per chꝛiſtum. Oꝛemus. Oꝛo.

Da q̄s dn̄e deꝰ noſter his famulis tuis continuā purgationis ſue obſeruātiā penitēdo gerere: et vt hoc efficaciter iplere valeāt gr̄a eos tue viſitationis p̄ueniat et ſubſequat̄. Per. x. Oꝛemus. Oꝛo.

Preueniat hos famulos tuos q̄s dn̄e miſericoꝛdia tua. vt oēs iniquitates eoꝛū celeri indulgētia deleātur. Per chꝛiſtum. Oꝛemus. Oꝛo.

Adeſto domine ſupplicationibꝰ noſtris: nec ſit ab his famulis tuis clemētie tue longinqua miſeratio: ſana vulnera eoꝛūqȝ remitte peccata: vt nullis a te iniquitatibus ſeparati/ tibi dn̄o ſemp̄ valeant adherere. Per chꝛiſtum dominū. Oꝛemus. Oꝛo.

Domine deus noſter qui offenſiōe nr̄a nō vinceris ſȝ ſatiſfactione placaris: reſpice q̄s ſup famulos tuos: q̄ ſe tibi grauit̄ peccaſſe cōfitent̄/ tuū eſt eīn abſolutionem criminū dare: et veniaʒ pꝛestare peccātibus qui dixisti penitentiā te male pctōꝝ ꝙ moꝛtē concede ergo dn̄e his famulis tuis: vt tibi penitētie excubias celebꝛēt ⁊ coꝛrectis actibus suis: conferri sibi a te sempiterna gaudia gratulent̄. p̄ xp̄m. Oꝛemus. Oꝛo

DEus cuius indulgētia omnis homo indiget: memēto famuloꝝ famularūqꝫ tuaruꝫ ⁊ quia lubꝛica terrenaqꝫ coꝛpoꝛꝭ fragilitate nudati ꝯtute. in multis deliquerūt: quesum⁹. vt des veniā confitētibus: parcas supplicibus: vt qui suis meritꝭ accusantur tua miseratiōe saluētur. Per xp̄m. Hic nō dicitur Dominus vobiscū. neqꝫ Oꝛemus Sed vertat se sacerdos ad populuꝫ et extendēs manū dicat sup eos sine nota sed ī audiētia hoc modo.

ABsoluimus vos vice beati petri apostoloꝝ pꝛincipis: cui collata est a domino potestas ligandi atqꝫ soluendi: ⁊ quantū ad vos pertinet accusatio/ et ad nos remissio: sit vobis oīpotens deus vita et salus. ⁊ oīum peccatoꝛum vestroꝛum pius indultoꝛ. Qui viuit ⁊ regnat cū deo patre Deinde surgāt oēs a pꝛostratione osculātes terrā vel foꝛmulas sacerdote dicente. Qui viuit ⁊c. deinde fiat bn̄dictio cinerū sine Dn̄s vobiscum. et sine Oꝛemus a sacerdote ad oꝛientē conuersio.

OMn̄ps sempiterne deus q̄ misereris oīum. ⁊ nichil odisti eoꝛum que fecisti dissimulās peccata hoīm pꝛopter penitentiam qui etiaꝫ subuenis in necessitate laboꝛātibus bene ✠ dicere ⁊ sancti ✠ ficare hos cineres dignare quos causa humilitatis ⁊ sancte religionis ad emūdanda delicta nostra sup capita nostra moꝛe niniuitarum ferre cōstituisti: ⁊ da vt omnes per inuocationeꝫ sancti tui nominis qui eos ad depꝛecandam misericoꝛdiam tuā sup capita sua tulerint a te mereant̄ oīum delictoꝝ suoꝝ veniā accipere: ⁊ hodie sic eoꝝ ichoare sancta ieiunia: vt ī die resurrectiōis purificatis mētibus ad sanctuꝫ mereantur accedere pascha: ⁊ in futuro perpetuaꝫ accipere gloꝛiam. Per d. Hic aspergatur aqua bn̄dicta sup cineres: deinde dicit̄ Dn̄s vobiscū. et Oꝛemus. Oꝛo.

DEus qui nō moꝛtē sed penitētiam desideras peccatoꝛum: fragilitatē conditionis humane benignissime respice. ⁊ hos cineres quos causa pꝛoferrē de humilitatis atqꝫ pꝛomererē de venie capitibus nostris īponi decreuimus. bene ✠ dicere et sanctificare pꝛo tua pietate digneris: vt q̄ nos cineres eē monuisti. ⁊ ob pꝛauitatis nostre meritum in puluerem reuersuros esse cognoscim⁹ peccatoꝝ omniū nostroꝛuꝫ veniam ⁊ pꝛemia penitentibus repꝛomissa misericoꝛditer cōsequi mereamur. Per do. Postea distribuant cineres sup capita clericoꝛū et laicoꝛum a dignioꝛibus personis signo crucis cinerib⁹ signent̄ ſic dicendo. Memēto homo ꝙ cinis es et in cinerē reuerteris. In noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſcti amē. Et interim cantent ſequētes antiphone. Exaudi nos dom̄ie qm̄ benigna eſt miſericoꝛdia tua: ſecundū multitudinē miſerationū tuaꝝ reſpice nos domine. Ps. Saluū me fac deus qm̄ intrauerunt aque vſqꝫ ad aīam meam. Nō dicitur niſi pꝛimus v̄. pſalmi: ſed ſtatī ſequat̄. Gloꝛia patri. Deinde repetatur ā. Exaudi. Alia ā. Iuxta veſtibulū et altare ploꝛabant ſacerdotes et leuite miniſtri dn̄i dicentes: parce dn̄e parce pp̄lo tuo: et ne diſſipes oꝛa clamantium ad te dn̄e. Alia ā. Immutemur habitu ī cinere ⁊ cilicio: ieiunem⁹ et ploꝛem⁹ ante dn̄m qꝛ multū miſericoꝛs eſt dimittere peccata noſtra de⁹ noſter.

Peracto hoc officio dicat ſacerdos ad gradū chori Dn̄s vobiſcū. Et Oꝛem⁹. Oꝛatio

Deus q̄ iuſte iraſceris ⁊ clementer ignoſcis: afflicti pp̄li tui lachꝛymas ſuſcipe: ⁊ iram tue indignationis quā iuſte meretur ꝓpiciatus auerte. Per xp̄m. Alia oꝛo cū Oꝛemus.

Concede nobis q̄ſumus dn̄e pꝛeſidia militie chꝛiſtiane ſic ſanctis inchoare ieiunijs vt ↄtra ſpirituales nequicias pugnaturi: ↄtinētie muniamur auxilijs. Per d̄. Eiectis penitētib⁹ vt p̄ꝫ in ꝓceſſionalibus icipiat̄ miſſa hoc mō. Offm̄.

m

Iſereris oīum dn̄e ⁊ nichil odiſti eoꝛum que feciſti: diſſimulās peccata hominum pꝛopter penitētiam ⁊ parcēs illis quia tu es dominus deus noſter. Ps. Miſerere mei deus miſerere mei: quoniam in te cōfidit aīa mea. Nō repetatur officiū ſed ſtatim ſequatur. Gloꝛia patri. Dicto Kyrie ſacerdos dicat Dn̄s vobiſcū. et Oꝛem⁹. Et poſtea dicat diaconus Flectamus genua. et tūc oēs genu flectāt: deinde diacono dicēte ſic. Leuate ſurgāt oēs oſculātes foꝛmulas. Oꝛo

Preſta q̄s dn̄e fidelib⁹ tuis: vt ieiunioꝝ venerāda ſolēnia: et ↄgrua pietate ſuſcipiāt: et ſecura deuotiōe percurrāt. Per. Ab hac die vſqꝫ ad cenā dn̄i in oībus miſſis de ieiunio fiat mēo. ꝓ penitētib⁹ cū hac oꝛone Exaudi q̄s dn̄e ſup. vt p̄ꝫ in fine libꝛi. Hac die et tribus dieb⁹ ſequētib⁹ quinqꝫ dicunt̄ oꝛones ſicut ī pꝛima dn̄ica aduentus domini ſupꝛadictū eſt

Lectio iohelis pꝛophete. ij. caplo

Hec dicit dn̄s deus: Cōuertimini ad me ī toto coꝛde veſtro: in ieiunio ⁊ fletu et planctu: et ſcindite coꝛda veſtra ⁊ non veſtimenta veſtra: ⁊ conuertimini ad dn̄m deū veſtrū: qꝛ benignus ⁊ miſericoꝛs eſt: patiens ⁊ multū miſericoꝛs: et pꝛeſtabilis ſup malicia. Quis ſcit ſi conuertatur et ignoſcat de⁹: et relinquat poſt ſe benedictionē? Sacrificiū ⁊ libamen dn̄o deo noſtro. Canite tuba in ſyon: ſanctificate ieiuniū vocate cetū: congregate populū ſctificate eccleſiā. Coadunate ſenes: ↄgregate paruulos ⁊ ſugentes vbera. Egrediat̄ ſpōſus de cubili ſuo: et ſpōſa de thalamo ſuo.

Inter veſtibulũ et altare plorabũt ſacerdotes miniſtri domini ⁊ dicent. Parce domine parce populo tuo: ⁊ ne des hereditateꝫ tuam in opprobrium vt non dominẽtur eis natiões. Quare dicunt in populis: vbi eſt deus eorũ? ⁊ zelatus eſt domin⁹ terram ſuam: ⁊ pepercit populo ſuo Et reſpõdit dñs: ⁊ dixit populo ſuo. Ecce ego mittaꝫ vobis frumentum et vinum ⁊ oleũ: ⁊ replebimini in eis: et nõ dabo vos vltra opprobriuꝫ in gẽtibus. Dicit dominus op̄s.

Graduale Miſerere mei de⁹ miſerere mei quoniã in te cõfidit anima mea. ℣ Miſit de celo et liberauit me: dedit ĩ opprobrium conculcantes me. Chor⁹ alternatim dicat tractum Domine nõ ſecundũ peccata noſtra que fecimus nos: neq; ſecundum iniquitates noſtras retribuas nobis. ℣ Domine ne memineris iniquitatũ noſtrarũ antiquarum cito anticipent nos miſericordie tue: quia pauperes facti ſumus nimis. Hic non fiat genuflexio cum dr. ℣ Adiuua nos deus ſalutaris noſter et propter gloriam nominis tui domine libera nos et propici⁹ eſto peccatis noſtris propter nomen tuũ. Iſte tract⁹ dicit̃ omni ſecũda feria ⁊ ſexta feria ad miſſaꝫ de ieiunio vſq; ad cenaꝫ domini Secundum matheum. vj. caplo

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cũ ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. Exterminant enĩ facies ſuas vt pareant hominibus ieiunantes Amen dico vobis q2 receperunt mercedẽ ſuã. Tu aũt cũ ieiunas vnge caput tuũ ⁊ faciẽ tuã laua: ne videaris hominibus ieiunãs: ſed patri tuo q̃ eſt ĩ abſcõdito: ⁊ pater tuus q̃ videt ĩ abſcondito reddet tibi. Nolite theſaurizare vobis theſauros in terra vbi erugo ⁊ tinea demolit̃: ⁊ vbi fures effodiũt ⁊ furant̃. Theſaurizate aũt vobis theſauros in celo: vbi nec erugo nec tinea demolit̃: ⁊ vbi fures nõ effodiũt nec furãtur. Vbi enĩ eſt theſaur⁹ tuus: ibi eſt et cor tuum

Offer. Exaltabo te dñe quoniã ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſup me: dñe clamaui ad te et ſanaſti me. ℣. Dñe abſtraxiſti ab ĩferis aĩaꝫ meã: ſaluaſti me a deſcendẽtib⁹ ĩ lacũ. Secreta.

Hec nos dñe q̃s his muneribus offerendis cõuenienter aptari: q̃b⁹ ipſius venerabilis ſacramẽti venturũ celebramus exordiũ. Per. Alia ſecreta. Hoſtias tibi dñe. vt ĩ fine libri. Prefatio. Qui corporali ieiunio. Hec prefatio dr in oĩ miſſa de ieiunio vſq; ad cenã dñi: Flectamus genua leuate. ⁊ Humiliate capita vr̃a deo

Coio. Qui meditabit̃ ĩ lege dñi die ac nocte dabit fructũ ſuũ ĩ tpe ſuo. Poſt- (coio.

Percepta nobis dñe pbeãt ſacramẽta ſubſidiũ: vt ⁊ tibi grata ſint nr̃a ieiunia: ⁊ nobis pficiant ad medelã. Per. Alia oro. Preſta nobis. vt ĩ fine libri. Finitis poſtcõ. preter illam que dicetur ſup pplm ſic Per oĩa ſecula ſeculoꝝ. ℟ Amẽ. dicat ſacerdos Oremus. deide dicat diaconus cõuerſus ad altare Humiliate capita vr̃a deo. Sup pplm oro

INclinantes ſe domine maieſtati tue propiciatus intẽde: vt qui diuino munere ſũt refecti: celeſtibus ſemper nutriãtur auxilijs. Per dominũ. Et ſic miſſa cum. Benedicamus domino. finiatur. Feria quinta. Officiũ.

d Um clamarẽ ad dñm exaudiuit vocẽ meã ab hiſ qui appropinquant michi: ⁊ humiliauit eos qui eſt ante ſecula ⁊ manet ĩ eternũ iacta cogitatũ tuũ in dño ⁊ ipſe te enutriet. Pſ. Exaudi deus orationẽ meã ⁊ ne deſpexeris deprecationẽ meã: intende michi et exaudi me.

Oro. DEus qui culpa offenderis: penitẽtia placaris preces ppl'i tui ſupplicãtis ꝓpicius reſpice: ⁊ flagella tue iracũdie: que pro peccatis noſtris meremur ꝓpiciatꝰ auerte.

Lectio eſaie ꝓphete. xxxviij. cap.

IN diebꝰ illis Egrotauit ezechias vſq; ad mortem: ⁊ introiuit ad eum eſaias filiꝰ amos ꝓphã ⁊ dixit ei. Hec dicit dñs. Diſpone domui tue: qꝛ morieris tu ⁊ nõ viues. Et conuertit ezechias faciẽ ſuã ad parietem: et orauit ad dñm ⁊ dixit. Obſecro dñe memẽto queſo quomõ ãbulauerim coram te in veritate et in corde perfecto: ⁊ qđ bonũ eſt ĩ oculis tuis fecerim Et fleuit ezechias fletu magno: ⁊ factũ eſt vbũ dñi ad eſaiã prophetã dicens. Vade ⁊ dic ezechie. Hec dicit dñs deꝰ dauid patris tui Audiui orationẽ tuã: ⁊ vidi lachrymas tuas Ecce ego adijciã ſuper dies tuos: quindecim annos: ⁊ de manu regis aſſiriorum eruã te et ciuitatem iſtam: ⁊ protegã eã. Dicit dñs: omnipotens.

Graduale. Iacta cogitatũ tuũ in domino et ipſe te enutriet. ℣. Dum clamarem ad dominũ exaudiuit vocem meã ab his qui appropinquãt michi. Repetatur grad. Scđm matheũ. viij.

IN illo tẽpore: Cum introiſſet ieſus capharnaũ: acceſſit ad eum centurio rogãs eum ⁊ dicẽs. Dñe puer meus iacet in domo paraliticus: et male torquet Et ait illi ieſus. Ego veniã et curabo eũ Et reſpondens centurio ait. Dñe nõ ſum dignus vt intres ſub tectum meum: ſed tãtum dic verbo ⁊ ſanabitur puer meꝰ. Nã ⁊ ego homo ſũ ſub poteſtate cõſtitutus: habẽs ſub me milites. Et dico huic vade ⁊ vadit. Et alio veni ⁊ venit. Et ſeruo meo fac hoc ⁊ facit. Audiens autẽ ieſus miratꝰ eſt: ⁊ ſequentibus ſe dixit. Amen dico vobis: nõ inueni tantam fidem in iſrael. Dico aũt vobis: q multi ab oriẽte ⁊ occidẽte venient ⁊ recũbent cũ abraham: yſaac: ⁊ iacob in regno celorum. Filij autẽ regni eijciẽtur in tenebras exteriores: ibi erit fletꝰ ⁊ ſtridor dẽtiũ. Et dixit ieſꝰ cẽturioni. Vade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi Et ſanatus eſt puer ĩ illa hora

Offer. Ad te dñe leuaui aĩam meã deus meus in te confido nõ erubeſcam neq; irrideãt me inimici mei: etenim vniuerſi qui te expectãt nõ cõfundentur. ℣ Dirige me ĩ veritate tua et doce me qꝛ tu es deꝰ ſalutaris meus et te ſuſtinui tota die. Secreta.

Offerimus tibi dñe munera q̄ dediſti: vt et creationis tue circa moꝛtalitatē noſtrā teſtificētur auxiliū ⁊ remediū nobꝫ īmoꝛtalitatis operentur. Per. Coīo.

Acceptabis ſacrificiū iuſticie oblatiões ⁊ olocauſta ſup altare tuū dñe. Poſtcō.

Concede fidelibus tuis dñe q̄s et ſine ceſſatione capere paſchalia ſacramēta: ⁊ deſiderāter expectare ventura: vt ī myſterijs q̄bꝰ renouati ſūt ꝑmanētes: ad nouā vitā his operibꝰ perducantur. Per. Sup ppl'm. Oꝛatio

Parce dñe parce ppl'o tuo: vt dignis flagellatiōibꝰ caſtigatus: ī tua miſeratiōe reſpiret. Per d. ❡Feria ſexta. Officium.

a Udiuit dñs ⁊ miſertꝰ eſt michi: dñs factꝰ eſt adiutoꝛ meus. Ps. Exaltabo te dñe quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me. Orō

Inchoata ieiunia q̄s dñe benigno fauoꝛe ꝓſequere: vt obſeruantiā quā coꝛpoꝛaliter exhibemus: mētibꝰ etiā ſinceris exercere valeamꝰ. Per. Lectio iſaie ꝓphete. lviij

Hec dicit dñs deus: Clama ne ceſſes: quaſi tuba exalta vocē tuā. Et ānūcia populo meo ſcelera eoꝛum: ⁊ domui iacob peccata eoꝝ. Me etēm de die in diē querunt ⁊ ſcire vias meas volūt quaſi gens que iuſticiam fecerit: ⁊ que iudiciū dei ſui nō dereliquerit. Rogāt me iudicia iuſticie: ⁊ appꝛopinquare deo volūt. Quare ieiunauimꝰ: et nō aſpexiſti: humiliauimus aīas noſtras ⁊ neſciſti? Ecce ī die ieiunij veſtri inuenitur volūtas veſtra: et omnes debitoꝛes veſtros repetitis. Ecce ad lites ⁊ ꝯtentiones ieiunatis: et ꝑcutitis pugno impie. Nolite ieiunare ſicut vſqꝫ ad hanc dieꝫ: vt audiatur in excelſo clamoꝛ veſter. Nūquid tale eſt ieiuniū quod elegi: per diem affligere hominem aīam ſuam? Nūquid cōtoꝛquere quaſi circulum caput ſuū ⁊ ſaccum ⁊ cinerē ſternere? Nunquid iſtud vocabis ieiunium: et diē acceptabilē domino? Nōne hoc eſt magis ieiuniū qđ elegi? Diſſolue colligationes impietatꝫ: ſolue faſciculos depꝛimentes: Dimitte eos qui confracti ſūt liberos: ⁊ omē onus diſrūpe. Frange eſurienti panē tuum et egenos vagoſqꝫ induc ī domū tuā. Cum videris nudū operi eū ⁊ carnē tuā ne deſpexeris. ❡Tunc erūpet quaſi mane lumen tuū: ⁊ ſanitas tua citius oꝛietur. Et anteibit faciē tuā iuſticia tua: ⁊ gloria dñi colliget te. ❡Tūc īuocabis et dñs exaudiet. Clamabis: ⁊ dicet ecce aſſuꝫ: q̄a miſericoꝛs ſum: dñs deus tuus. Građ. Unam petij a dño hanc requirā: vt īhabitem ī domo domini. V. Ut videā volūtatem dñi et protegar a tēplo ſancto eius. ❡Tractꝰ. Dñe nō ſcđm. Se. matheū. v. cap.

In illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Audiſtis qꝛ dictū eſt. Diliges ꝓximū tuū: ⁊ odio habebis inimicū tuū. Ego aūt dico vobis. Diligite inimicos veſtros benefacite his qui oderūt vos: et oꝛate pꝛo perſequētibus ⁊ calumniātibus vos: vt ſitis filij patris veſtri q̄ in celis eſt. Qui ſolem ſuum oꝛiri facit ſuper bonos et malos: et pluit ſup̄ iuſtos et iniuſtos. Si enim diligitis eos q̄ vos diligūt: quam mercedez habebitis? Nonne et publicani hoc faciūt? Et ſi ſalutaueritꝭ fratres veſtros tātū: quid amplius facitis? Non ne ⁊ ethnici hoc faciūt? Eſtote ergo ⁊ vos p̄fecti: ſicut et pater veſter celeſtis perfectus eſt. Attendite ne iuſticiam veſtrā faciatis coram hominib⁹: vt videamini ab eis. Alioquin mercedem non habebitis apud patrem veſtrū: qui in celis eſt. Cū ergo facis elemoſinā noli tuba canere ante te ſicut hypocrite faciūt in ſynagogis et in vicis vt honoꝛificent ab hominibus. Amen dico vobis: receperunt mercedem ſuam. Te autez faciente elemoſinā: neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextera tua vt ſit elemoſina tua i abſcōdito. Et pater tuus qui videt in abſcondito: reddet tibi. Et cum oꝛatis nō eritis ſicut hypocrite qui amāt i ſynagogis ⁊ in angulis plateaꝝ ſtantes oꝛare· vt videātur ab hominibus. Amen dico vobis: receperūt mercedem ſuam. Tu autē cū oꝛaueris: intra i cubiculū tuū ⁊ clauſo oſtio oꝛa patrē tuū in abſcōdito. Et pater tuus qui videt in abſcōſo reddet tibi. Offr. Dn̄e viuifica me ſecundum eloquium tuū vt ſciam teſtimonia tua. ℣. Fac cuz ſeruo tuo domine ſecundū magnā miſam tuā et ne auferas de oꝛe meo verbum veritatis. ℣. Da michi intellectum vt diſcā mandata tua et volūtaria oꝛis mei: fac michi in bn̄placito dn̄e. Iſte ſcd̄us ℣. nūq̄ dicit̄ niſi i ſabbato. Secreta.

Sacrificium dn̄e obſeruantie quadꝛageſimalis offerimus: p̄ſta q̄ſumus. vt ⁊ tibi mentes noſtras reddat acceptas/ ⁊ cōtinētie p̄ōptioꝛis nobis tribuat facultatem. Per d. Coio. Seruite dn̄o i timoꝛe et exultate ei cū tremoꝛe apprehendite diſciplinaz ne pereatis de via iuſta.

Poſtcommunio

Tribue nobis q̄ſumus oīps deus: vt dona celeſtia que debito frequentamus obſequio: ſalutaria nobis iugiter ſentiam⁹. Per dominū. Super pplm̄. Oꝛatio.

Tuere dn̄e populū tuū ⁊ ab omnib⁹ peccatis clemēter emūda/ quia nulla ei nocebit aduerſitas: ſi nulla dominetur iniquitas. Per dn̄m no. Sabbato officiū. Audiuit dominus. vt ſ. in p̄cedenti ſexta feria Oꝛatio

Adeſto dn̄e ſupplicatiōibus noſtris: ⁊ cōcede vt hoc ſolēne ieiuniū q̄d aīabus coꝛpoꝛibuſq; curandis ſalubꝛiter inſtitutum eſt: deuoto ſeruitio celebꝛemus. P do. Lectio yſaie prophete. lviij. cap̄.

Hec dicit dn̄s deus Si abſtuleris de medio tui cathenā: ⁊ deſieris digitum extendere ⁊ loqui q̄d nō pꝛodeſt cū effuderis eſurienti animā tuā: et aīam afflictā repleueris: oꝛietur i tenebꝛis lux tua: ⁊ tenebꝛe tue erunt ſicut meridies. Et requiē dabit tibi domi nus deus tuus ſemper: et iplebit ſplendoꝛibus animā tuaz: et oſſa tua liberabit. Et eris quaſi oꝛtus irriguus ⁊ ſicut fons aquarū cuius nō deficient aque. Et edificabunt in te deſerta ſclōꝛū: fundamēta gñationis ⁊ gñationis ſuſcitabis. Et vocaberis edificatoꝛ ſepium auertens ſemitas iniq̄tatū. Si auerteris a ſabbato pedez tuū facere volūtatē tuā in die ſācto meo: ⁊ vocaueris ſabbatū delicatum et ſanctū domini gloꝛioſum: et gloꝛificaueris eum: dum non facis vias tuas: ⁊ non inuenietur volūtas tua: vt loquaris ſermonē tunc delectaberis ſuper domīo: ⁊ ſuſtollā te ſuper altitudinem terre: ⁊ cibabo te hereditate iacob patris tui. Os eīn domini locutū eſt hec: ait dominꝰ omnipotens. Graduale. Unam petij. ꝛc. Secundū marcum. vj. capi.

IN illo tempoꝛe. Cū ſero eſſet factū erat nauis in medio mari et ieſus ſolus i terra. Et vidit eos laboꝛātes in remigando: erat enim ventus contrarius eis. Et circa quartam vigiliā noctis venit ad eos ambulās ſupꝛa mare: ⁊ volebat pꝛeterire eos. At illi vt viderūt eū ſupꝛa mare ambulantem: putauerūt fantaſma eſſe ⁊ exclamauerūt. Omnes eīn eum viderunt ⁊ conturbati ſunt Et ſtatim locutus eſt cū eis: et dixit illis. Confidite: ego ſū nolite timere. Et aſcendit ad illos i nauim: ⁊ ceſſauit ventus ⁊ plus magis intra ſe ſtupebāt. Non enim intellexerant de panibꝰ: erat eīn coꝛ illoꝛum obcecatū. Et cū trāſfretaſſent: peruenerunt in terrā geneſareth et applicuerūt. Cūqꝫ egreſſi eſſent de naui: cōtinuo cognouerūt eum. Et percurrentes vniuerſam regionē illam: ceperūt in grabatis eos q̄ ſe male habebāt circunferre vbi audiebant eum eſſe. Et quocūqꝫ introibat i vicos: vel in villas: aut ciuitates in plateis ponebāt infirmos ⁊ depꝛecabātur eum vt vel fimbꝛiaz veſtimēti eius tangerēt Et quotquot tangebat eum: ſalui fiebāt. Offertoꝛium. Domine viuifica me. ℣ Da michi intellectum. Secreta.

PRepara nos dñe queſumꝰ: huius votiuis abſtinētie officijs: vt hec ſacrificia venerāda ſobꝛijs ſemper mentibus celebꝛemus. Per dominū. Coīo. Seruite domino. Poſtcommunio.

CEleſtis vite mūere vegetati queſumus dñe deus noſter: vt quod eſt nobis in p̄ſenti vita miſteriū: fiat eternitatis auxilium. Per do. Super populuz. Oꝛatio

FIdeles tui deꝰ ꝑpetuis donis firmētur: vt eadem ꝑcipiendo requirant: ⁊ querendo ſine fine percipiant. Per dominuz. ¶ Dominica pꝛima quadꝛageſime ad miſſam. Officium.

i Nuocauit me et ego exaudiā eum eripiā euz et gloꝛificabo euz longitudine dierū adimplebo eum. Ps. Qui habitat i adiutoꝛio altiſſimi: ſ pꝛotectione dei celi cōmoꝛabitur. Oꝛatio.

DEus qui eccleſiam tuā annua quadꝛageſimali obſeruatiōe purificas: p̄ſta familie tue: vt qđ a te obtinere abſtinendo nititur: hoc bonis operib⁹ exequatur. Per dominum noſtrum

ij. Ad coꝛinthios. vj. caplo

FRatres Hoꝛtamur vos ne in vacuū gratiam dei recipiatis Ait eniꝫ. Tempoꝛe accepto exaudiui te: et in die ſalutis adiuui te Ecce nunc tēpus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis. Nemini dantes vllam offenſionem: vt nō vituperetur miniſterium noſtrum Sed in omibus exhibeamus noſmetipſos: ſicut dei miniſtros. In multa patientia: in tribulationibus: ī neceſſitatib⁹: in anguſtijs. in plagijs: in carceribus: ī ſeditionibus: in laboꝛibus: in vigilijs: ī ieiunijs: in caſtitate: in ſciētia: ī longanimitate: ī ſuauitate: ī ſpiritu ſancto. In caritate nō ficta: in verbo veritatis: ī virtute dei: Per arma iuſticie: a dextris ⁊ a ſiniſtris. Per gloꝛiā ⁊ ignobilitatē per īfamiam ⁊ bonam famā. Ut ſeductoꝛes: ⁊ veraces. Sicut qui ignoti ⁊ cognoti. Quaſi moꝛientes: ⁊ ecce viuim⁹. Ut caſtigati: ⁊ nō moꝛtificati. Quaſi triſtes: ſēper aūt gaudētes. Sicut egētes multos autē locupletātes. Tāq̄ nichil habētes: et oīa poſſidētes.

Graduale. Angelis ſuis mādauit de te vt cuſtodiāt te in omnibus vijs tuis. V. In manibus poꝛtabūt te ne vnq̄ offendas ad lapidē pedem tuū. Tract⁹.

Qui habitat in adiutoꝛio altiſſimi ī protectiōe dei celi cōmoꝛabitur. Dicet dño ſuſceptoꝛ me⁹ es et refugium meum deus meus ſperabo in eū. Quoniam ipſe liberauit me de laqueo venātiū ⁊ a verbo aſpero. Scapulis ſuis obūbꝛabit tibi et ſub pēnis ei⁹ ſꝑabis. Scuto circumdabit te veritas ei⁹ nō timebis a timoꝛe nocturno. A ſagitta volante per diem a negocio perambulante in tenebꝛis a ruina et demonio meridiano Cadēt a altare tuo mille ⁊ decē milia a dextris tuis tibi autem nō appꝛopinquabit. Quoniam angelis ſuis mandauit de te vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. In manib⁹ poꝛtabunt te ne vnq̄ offendas ad lapidē pedem tuum. Super aſpidem ⁊ baſiliſcuꝫ ambulabis: et conculcabis leonē et dꝛaconem. Qm̄ in me ſperauit liberabo eū protegam eum quoniā cognouit nomē meum. Inuocauit me et ego exaudiam eum cū ipſo ſum ī tribulatione. Eripiā eum et gloꝛificabo eū longitudine dierū adimplebo eum ⁊ oſtendam illi ſalutare meū. Secundū matheū. iiij. ca°.

IN illo tp̄e: Ductus eſt ieſus in deſertum a ſpiritu: vt tētaretur a diabolo. Et cum ieiunaſſet quadꝛaginta dieb⁹: ⁊ quadꝛaginta noctib⁹: poſtea eſuriit. Et accedens tentatoꝛ dixit ei Si filius dei es: dic vt lapides iſti panes fiant. Qui reſpondens dixit Scriptum eſt. Non in ſolo pane viuit homo: ſed in omi verbo qđ pꝛocedit de oꝛe dei. Tūc aſſūpſit eum diabolus in ſanctam ciuitatem: ⁊ ſtatuit eū ſupꝛa pinaculū tēpli: ⁊ dixit ei. Si fili⁹ dei es: mitte te deoꝛſū. Scriptū eſt eñ quia angelis ſuis mādauit de te: et in manibus tollent te: ne forte offēdas ad lapidē pedem tuū. Ait illi ieſus rurſuz. Scriptum eſt. Nō tentabis dominū deum tuū. Iterum aſſumpſit eū diabolus i mōtem excelſum valde ⁊ oſtendit ei omnia regna mundi ⁊ gloriā eorum: ⁊ dixit illi. Hec omīa tibi dabo: ſi cadēs adoraueris me. Tūc dixit ei ieſus. Vade ſathana: ſcriptum eſt enim. Dominū deū tuum adorabis: et illi ſoli ſerujes. Tunc reliquit euz diabolus: ⁊ ecce angeli acceſſerunt ⁊ miniſtrabant ei. Offertorium. Scapulis ſuis obumbrabit tibi dominꝰ et ſub pēnis eius ſperabis ſcuto circūdabit te veritas eius.

Secreta.

Sacrificiū quadrageſimalis initij ſolenniter immolamus: te domie deprecantes: vt cum epularū reſtrictiōe carnaliū: a noxijs quoqꝫ voluptatibus temperemur. Per

Prefatio quotidiana Coio. Scapulis ſuis obumbrabit tibi et ſub pennis eius ſꝑabis: ſcuto circumdabit te veritas eius.

Poſtcommunio.

Tui nos domine ſacramēti libatio ſancta reſtauret: ⁊ a vetuſtate purgatos in miſterij ſalutaris faciat tranſire conſortium.

¶ Feria ſcda. Officium.

Icut oculi ſeruorꝝ i manibus dominorꝝ ſuorum ita oculi noſtri ad dñm deum noſtruz donec miſereatur noſtri miſerere nobis domine miſerere nobis. Ps. Ad te leuaui oculos meos: qui habitas in celis. Oratio.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter ⁊ vt nobis ieiuniū quadrageſimale proficiat: mētes noſtras celeſtibꝰ inſtrue diſciplinis. Per dominū. Ab hac die vſqꝫ ad cenam dñi in omni miſſa de ieiunio dicūtur ſeptem orationes: ſicut in dñica prima aduentus domini ſupradictū eſt. Lectio ezechielis prophete. xxxiiij. capitulo

Hec dicit dominus deus. Ecce ego ipſe requirā oues meas ⁊ viſitabo illas. Sicut viſitat paſtor gregem ſuum/ in die quādo fuerit in medio ouium ſuarū diſſipatarū: ſic viſitabo oues meas: ⁊ liberabo eas de omnibus locis in quibꝰ diſperſe fuerāt in die nubis ⁊ caliginis. Et educā eas de populis: ⁊ congregabo eas de terris. Et inducam eas in terraz ſuam: ⁊ paſcā eas in montibus iſrael in riuis: ⁊ in cunctis ſedibus terre. In paſcuis vberrimis paſcā eas: et i mōtibꝰ excelſis iſrael erunt paſcue earum. Ibi requieſcent in herbis virentibus ⁊ i paſcuis pinguibus paſcentur ſuper mōtes iſrael. Ego paſcam oues meas: ⁊ ego eas accubare faciam dicit dominus deus. Quod perierat requirā: et quod abiectū fuerat reducam: ⁊ qđ confractū fuerat alligabo: ⁊ quod infirmū fuerat cōſolidabo: et quod pingue ⁊ forte cuſtodiam: ⁊ paſcam illas i iudicio ⁊ iuſticia. Dicit dominus omnipotēs. Graduale. Protector noſter aſpice deus ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Domine deus virtutum exaudi preces ſeruorum tuorum. Tractus

Domine non ſecundum. Scđm matheum.xxv.capitu.

INillo tēpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum venerit filius hoīs in maieſtate ſua: ⁊ oēs angeli cum eo: tunc ſedebit ſuper ſedem maieſtatis ſue. Et congregabuntur ante eū omnes gentes ⁊ ſeparabit eos ab inuiceȝ: ſicut paſtoꝛ ſegregat oues ab hedis Et ſtatuet oues q̇deȝ a dextris ſuis: hedos aūt a ſiniſtris. Tūc dicet rex his qui a dextris eiꝰ erūt. Venite benedicti patrꝫ mei: poſſidete paratum vobis regnum a cōſtitutione mundi. Eſuriui eñ: ⁊ dediſtis michi māducare. Sitiui: ⁊ dediſtis michi bibere. Hoſpes eram: ⁊ collegiſtis me. Nudus et operuiſtis me. Infirmus ⁊ viſitaſtꝭ me. In carcere erā: ⁊ veniſtis ad me. Tunc reſpondebūt ei iuſti: dicentes. Domine quando te vidimus eſurientem ⁊ pauimus? Sitientem: ⁊ dedimus tibi potū? Quādo autem te vidimus hoſpiteȝ: ⁊ collegimus te? Aut nudum: ⁊ cooperuimus te? Aut quādo te vidimus infirmū aut in carcere: et venimꝰ ad te? Et reſpondēs rex: dicet illis. Amē dico vobis ꝙdiu feciſtis vni de his fratribus meis minimis: michi feciſtis. Tūc dicet ⁊ his qui a ſiniſtris eius erunt Diſcedite a me maledicti in ignē eternuȝ: qui paratus eſt diabolo et angelis eius. Eſuriui enim: et non dediſtis michi manducare. Sitiui: et non dediſtis michi potū. Hoſpes eram: ⁊ nō collegiſtis me. Nudus: et non cooperuiſtis me. Infirmus ⁊ in carcere: et nō viſitaſtꝭ me. Tūc reſpōdebūt ei ⁊ ipſi dicentes. Domine quando te vidimus eſurientem: aut ſitientem. aut hoſpitem: aut nudum: aut infirmū: vel in carcere: et nō miniſtrauimus tibi? Tūc reſpōdebit illis dicens. Amen dico vobis: ꝙdiu nō feciſtis vni de minoribꝰ his nec michi feciſtꝭ. Et ibūt hi in ſupplicium eternū: iuſti autem in vitam eternā. Offertoꝛ.

Leuabo oculos meos et cōſiderabo mirabilia tua domine vt doceas me iuſticias tuas: da michi intellectum vt diſcam mādata tua. ℣. Legem pone michi domine et viam iuſtificationum tuarum exquiram: et in preceptis tuis exercebor

ACcepta tibi ſit Secreta domine q̄ſumus noſtre deuotionis oblatio. que et ieiuniuȝ noſtrum te operāte ſanctificet. ⁊ indulgentiaȝ nobis tue conſolationis obtineat. Per dominum.

Cōmunio Voce mea ad dominū clamaui et exaudiuit me de monte ſcō ſuo non timebo milia populi circumdantis me.

PRoſint Poſtcōmunio. nobis domine queſumꝰ frequētata myſteria. que nos a cupiditatibus terrenis expediāt et īſtituāt amare celeſtia. Per. Super populum. Oratio.

ABſolue q̄s domīe noſtroꝝ vincula pctōꝝ / et quicquid ꝑ eis meremur. ꝓpiciatus auerte. P.

¶ Feria tercia. Officiū.

D Omine refugiū factus es nobis a generatiōe et pꝛogenie: a ſeculo et in ſeculū tu es. Ps. Priuſꝙ montes fierēt: aut formaretur terra et oꝛbis. Non dicitur vlterius. Oꝛo.

Reſpice domine familiam tuam ⁊ pꝛeſta: vt ad te mens noſtra tuo deſiderio fulgeat: que ſe carnis maceratione caſtigat. Per chꝛiſtum

Lectio eſaie pꝛophete. lv. caplo.

In diebus illis: Locutus eſt eſaias pꝛopheta dicēs. Querite dominū dum inueniri poteſt: inuocate eum dum pꝛope eſt. Derelinquat impius viam ſuam et vir iniqu⁹ cogitatiōes ſuas: ⁊ reuertatur ad dominū ⁊ miſerebitur eius: ⁊ ad deum noſtrum quoniam multus eſt ad ignoſcendū. Non enim cogitationes mee cogitatiōes veſtre / neqꝫ vie mee vie veſtre dicit dominus. Quia ſicut exaltātur celi a terra: ſic exaltate ſunt vie mee a vijs veſtris: ⁊ cogitationes mee a cogitationib⁹ veſtris. Et quomodo deſcendit imber ⁊ nix de celo: ⁊ illic vltra non reuertitur / ſed inebꝛiat terram ⁊ infundit eaʒ / et germinare eam facit / ⁊ dat ſemen ſerenti ⁊ panē comedēti: ſic erit verbum meum quod egredietur de oꝛe meo. Nō reuertetur ad me vacuum: ſed faciet quecūqꝫ volui: ⁊ pꝛoſperabitur i his ad que miſi illud. Ait dominus omīps. Graduale. Dirigatur oꝛatio mea ſicut incenſum in cōſpectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuum mearū ſacrificium veſpertinum. Secundum matheū. xxi. caplo.

In illo tēpoꝛe: Cū intraſſet ieſus hieroſolimaʒ: commota eſt vniuerſa ciuitas dicēs. Quis eſt hic? Populi autem dicebant. Hic eſt ieſus ꝓpheta a nazareth galilee. Et intrauit ieſus in templuʒ dei: et eijciebat omnes vendētes et ementes in templo: et menſas nūmulariorum ⁊ cathedꝛas vendentiū columbas euertit. Et dixit eis. Scriptum eſt: quia dom⁹ mea domus oꝛatiōis vocabitur: Vos autem feciſtis illam ſpeluncam latronum. Et acceſſerūt ad eum ceci ⁊ claudi in templo et ſanauit eos. Videntes autem pꝛincipes ſacerdotū et ſcribe mirabilia que fecit: ⁊ pueros clamantes in templo et dicentes oſāna filio dauid: indignati ſunt et dixerūt ei. Audis ꝗd iſti dicūt? Ieſus autem dixit eis. Vtiqꝫ. Nunꝙ legiſtis: qꝛ in oꝛe infantium ⁊ lactentium perfeciſti laudē. Et relictis illis abijt: foꝛas extra ciuitatē in bethaniam ibiqꝫ māſit. Et docebat eos: de regno dei. Offertoꝛiū. In te ſperaui domīe dixi tu es deus meus in manibus tuis tempoꝛa mea. Illumina faciem tuam ſuper ſeruum tuum et ſaluum me fac pꝛopter miſericoꝛdiaʒ tuam domine non confundar quoniam inuocaui te.

Secr̄a. Preſta domīe queſumus / vt dicato munere congruentē noſtre deuotionis tibi offeramus affectū. Per dominum. Coīo. Cum inuocarem te exaudiſti me deus iuſticie mee in tribulatiōe dilataſti me miſerere michi dn̄e et exaudi oꝛationē meā.

Queſumus oīps Poſtcōio.

deus/ vt illius ſalutarꝫ capiamꝰ effectum/ cuiꝰ per hec miſteria pignus accepimus. Per dominuꝫ.

Super populum. Oꝛatio.

Aſcendāt ad te domine pꝛeces noſtre: ⁊ ab eccleſia tua cūctā repelle nequiciam. Per dominū.

¶ Feria quarta quattuoꝛ tēpoꝛ:

r Eminiſcere Officium. miſerationum tuarum dn̄e et miſericoꝛdie tue que a ſeculo ſūt: ne vnq̄ dominētur nobis inimici nr̄i: libera nos deus iſrael ex omnibꝰ anguſtijs noſtris. Ps. Ad te domine leuaui animam meam: deus meus in te cōfido nō erubeſcam. Sequitur oꝛatio ſine Dominus vobiſcum. ſed cū Oremus. et Flectamus genua. Oꝛo.

Preces noſtras queſumꝰ domine clemēter exaudi: ⁊ cōtra cūcta nobis aduerſantia dexteram tue pꝛopiciationis extende. Per dominū noſtrum ieſum.

Lectio libꝛi Exodi. xxiiij. capitu

In diebus illis: Dixit dominus ad moyſem. Aſcēde ad me in montem ⁊ eſto ibi: daboqꝫ tibi duas tabulas lapideas: et legē ac mādata q̄ ſcripſi vt doceas filios iſrael. Surrexerūt moyſes ⁊ ioſue miniſter eius: aſcendēſqꝫ moyſes in montē domini: ſenioribus ait Expectate hic: donec reuertamur ad vos. Habetis aarō ⁊ hur vobiſcū: ſi quid natum fuerit q̄ſtionis: referetꝫ ad eos Cūqꝫ aſcendiſſet moyſes: opuit nubes montem: ⁊ habitauit gloꝛia domini ſuper ſynai tegens illū nube ſex diebꝰ. Septimo autem die vocauit eum dominus de medio caliginis. Erat autē ſpecies gloꝛie domini quaſi ignis ardens ſuper verticem mōtis: in cōſpectu filioꝛum iſrael. Ingreſſuſqꝫ moyſes mediū nebule aſcendit in mōtem: et fuit ibi quadꝛaginta diebus: ⁊ quadꝛagita noctibꝰ. Graduale. Tribulationes coꝛdis mei dilatate ſunt de neceſſitatibꝰ meis eripe me domine. V. Uide humilitatē meam et laboꝛem meum: et dimitte oīa peccata mea. Nō repetatur grad. ſed ſequatur Dominus vobiſcum et Flectamus genua. Oꝛatio.

Deuotionē populi tui queſumus domine benignꝰ intende: vt qui per abſtinentiā macerantur in coꝛpoꝛe: per fructum boni operis reficiantur in mēte. Per dominum. Hic dicūtur memoꝛie cōſuete. Epiſtola. Lectio libꝛi regum. iii. xix. capitulo

In diebꝰ illis Uenit helyas ī berſabee iuda et dimiſit ibi puerum ſuum: ⁊ perrexit in deſertuꝫ viam vnius diei. Cumqꝫ veniſſet et ſederet ſubter vnam iuniperū petiuit anime ſue vt moꝛeretᷣ et ait. Sufficit michi domine: tolle animam meam: neqꝫ enim melioꝛ ſū q̄ patres mei. Pꝛoiecitqꝫ ſe: ⁊ obdoꝛmiuit ī vmbꝛa iuniperi. Et ecce angelꝰ domini tetigit cū dixitqꝫ ei. Surge comede: ⁊ reſpexit: ⁊ ecce ad caput ſuū ſubcinericius panis ⁊ vas aque. Comedit ergo ⁊ bibit: et rurſum obdoꝛmiuit. Reuerſuſqꝫ eſt angelus dn̄i ſecundo ⁊ tetigit eum dixitqꝫ illi Surge comede: grandis enim tibi reſtat via. Qui cuꝫ ſurrexiſſet: comedit ⁊ bibit Et ambulauit in foꝛtitudine cibi illius: qua ꝛagita diebus ⁊ quadꝛaginta noctibꝰ vſqꝫ ad montē dei oꝛeb. Choꝛus alternatim dicat Tractum.

De neceſſitatibus meis eripe me domine vide humilitatem meā et laborē meum: et dimitte omnia peccata mea. ℣. Ad te domine leuaui animam meā deus meus in te confido nō erubeſcam neqꝫ irrideāt me inimici mei. ℣. Etenim vniuerſi qui te expectāt non confundentur: cōfundantur omēs facientes vana. Et dicit iſte tractꝰ in oī. iiij. feria vſqꝫ ad dominicam palmarum.

Secundum matheum. xij. capi.

IN illo tempoꝛe: Acceſſerūt ad ieſuꝫ ſcribe ⁊ phariſei dicentes. Magiſter volumus a te ſignū videre. Qui reſpondens ait illis. Generatio mala ⁊ adultera ſignū querit: et ſignum non dabitur ei niſi ſignū ione pꝛophete Sicut enim fuit ionas in ventre ceti tribꝰ diebus: et tribus noctibus: ita erit filius hominis in coꝛde terre tribus diebꝰ: et tribꝰ noctibus. Viri niniuite ſurgēt in iudicio cum generatione iſta ⁊ condemnabunt eam: quia penitētiam egerunt in pꝛedicatiōe ione. Et ecce pluſꝙ ionas hic. Regina auſtri ſurget i iudicio cū generatione iſta: ⁊ condēnabit eaꝫ: quia venit a finibꝰ terre audire ſapiētiā ſalomonis. Et ecce pluſꝙ ſalomon hic. Cum aūt immundus ſpiritus exierit ab homīe: ambulat per loca arida querēs requieꝫ et nō inuenit. Tūc dicit. Reuertar in domū meam vnde exiui. Et veniēs inuenit eam vacantē ſcopis mundatā ⁊ oꝛnatā. Tunc vadit et aſſumit ſeptē alios ſpiritus ſecum nequioꝛes ſe: ⁊ intrantes habitāt ibi. Et ſūt nouiſſima hoīs illius peioꝛa pꝛioꝛibus. Sic erit et generationi huic peſſime. Adhuc eo loquēte ad turbas ecce mater eius ⁊ fratres ſtabāt foꝛis querentes loqui ei. Dixit autē ei quidā. Ecce mater tua et fratres tui foꝛis ſtant querētes te. At ipſe reſpondēs dicēti ſibi ait. Que eſt mater mea: ⁊ qui ſunt fratres mei? Et extendēs manū in diſcipulos ſuos dixit Ecce mater mea ⁊ fratres mei. Quicūqꝫ enim fecerit voluntatem patris mei qui in celis eſt: ipſe meus frater et ſoroꝛ ⁊ mater eſt. Offertoꝛiū. Meditaboꝛ in mandatis tuis que dilexi valde: et leuabo manus meas ad mandata tua que dilexi. ℣. Pars mea domine dixi cuſtodire legem tuam pꝛecatꝰ ſum vultuꝫ tuum in toto coꝛde meo. Secreta.

INtende queſumus domine ſacrificiū ſingulare: vt huius participatōe miſterij que ſperāda credimus: expectata ſumamus. Per dominū. Coio. Intellige clamoꝛem meuꝫ intende voci oꝛationis mee rex meꝰ et deus meus quoniam ad te oꝛabo domine. Poſtcōmunio.

DA queſumus omnipotens deus/ vt reatum noſtrum munera ſacra purificent: ⁊ recte viuendi nobis operētur effectū. Per dominum. Super populuz. Oꝛatio.

MEntes noſtras q̄ſumus domīe lumine tue claritatis illuſtra: vt videre poſſimus que agenda ſūt et que recta ſunt agere valeamus. Per dominum.

Feria quinta. Officium

cOnfeſſio ⁊ pulchꝛitudo ī conſpectu eiꝰ ſāctitas et magnificentia ī ſanctificatiōe eius. Ps. Cantate domino canticum nouum: cantate domino omnis terra.

Oꝛo. OMnipotēs ſempiterne deus q̄ in obſeruatione ieiunij ⁊ elemoſinarum largitione: noſtroꝛuz poſuiſti remedia peccatoꝛum: concede nos mente ⁊ coꝛpoꝛe ſemper tibi eſſe deuotos. Per.

Lectio ezechielis prophete. xviij.

IN diebus illis: Factꝰ eſt ſermo domini ad me dicens. Quid eſt quod īter vos parabolam vertitis in pꝛouerbium iſtud in terra iſrael: dicētes Patres noſtri comederunt vuā acerbam: ⁊ dentes filioꝝ obſtupeſcūt Viuo ego dicit dñs deꝰ ſi erit vobis vltra parabola hec ī pꝛouerbium in iſrael Ecce omēs anime mee ſunt vt anima patrꝭ ita ⁊ anima filij mea eſt. Anima que peccauerit: ipſa moꝛietur. Et vir ſi fuerit iuſtꝰ ⁊ fecerit iudiciū et iuſticiam: in montibus non comederit: ⁊ oculos ſuos non leuauerit ad idola domꝰ iſrael: ⁊ vxoꝛem pꝛoximi ſui nō violauerit et ad mulierem menſtruatam non acceſſerit: ⁊ hominem nō contriſtauerit: pignꝰ debitoꝛi reddiderit: per vim nichil rapuerit: panē ſuum eſurienti dederit: et nudum operuerit veſtimento: ad vſuraz non cōmodauerit et amplius nō acceperit ab iniquitate auerterit manū ſuā: iudicium verū fecerit inter virū ⁊ virū/ ⁊ in pꝛeceptis meis ambulauerit ⁊ iudicia mea cuſtodierit vt faciat veritatem: hic iuſtus eſt: vita viuet ait dominus deꝰ. Quod ſi genuerit filium latronē effundentem ſanguinem: ⁊ fecerit vnum de iſtis: et hec quidem omnia non facientem: nūquid viuet? Cuz hec vniuerſa et deteſtanda fecerit: moꝛte moꝛietur. Sanguis eiꝰ in ipſo erit. Quia ſi genuerit filiuz q̄ vidēs oīa peccata patris ſui que fecit timuerit et non fecerit ſimiliter: iudicia mea fecerit: et in pꝛeceptis meis ambulauerit hic nō moꝛietur ī iniquitate patris ſui: ſed vita viuet. Pater eius qui calūniatus eſt: ⁊ vim fecit fratri: et maluz operatus eſt in medio populi ſui: ecce moꝛtuus eſt in iniq̄tate ſua. Et dicitis quare nō poꝛtabit filiꝰ iniquitatē patris ſui? Videlicet quia filius iudicium et iuſticiam operatus eſt. Oīa pꝛecepta mea cuſtodiuit ⁊ fecit illa. vita viuet. Ait dominꝰ omnipotens.

Graduale. Cuſtodi me domine vt pupillaz oculi: ſub vmbꝛa alarum tuarum protege me. V. De vultu tuo iudicium meū pꝛodeat oculi tui videāt equitatem.

Euangelium ſecundū iohannem octauo capitulo.

IN illo tempoꝛe Dicebat ieſus ad eos qui crediderūt ei iudeos. Si vos manſeritꝫ in ſermone meo: vere diſcipuli mei eritis. Et cognoſcetis veritatem: et veritas liberabit vos. Reſpōderūt ei iudei. Semē abꝛahe ſumꝰ: et nemini ſeruiuimꝰ vnq̄. Quomodo tu dicis qꝛ liberi eritis? Reſpondit eis ieſus. Amē amen dico vobis: qꝛ omis qui facit peccatum: ſeruus eſt peccati. Seruus autem nō manet i domo ineternum: filius autez manet ineternū. Si ergo filius vos liberauerit: vere liberi eritꝫ. Scio quia filij abꝛahe eſtis ſed queritis me interficere: qꝛ ſermo meus non capit i vobis. Ego qđ vidi apud patrem meum loquoꝛ: ⁊ vos que vidiſtis apud patrē veſtrū facitis. Reſponderūt ⁊ dixerūt ei. Pater noſter abꝛahā ē. Dicit eis ieſꝰ Si filij abꝛahe eſſetꝫ: opa abꝛahe faceretis. Nūc aūt q̄ritis me interficere: hoiem q̇ veritatē locutꝰ ſū vobis: quaꝫ audiui a deo. Hoc abꝛaham nō fecit: vos facitis opa pr̄is veſtri. Dixerūt itaqꝫ ei Nos ex foꝛnicatione non ſumus nati vnum patrem habemus deum. Dixit ergo eis ieſus. Si deus pater veſter eſſꝫ: diligeretꝫ vtiqꝫ me Ego enim ex deo pꝛoceſſi ⁊ veni. Neqꝫ enim a meipſo veni: ſed ille me miſit. Quare loquelam meā nō cognoſcitis? Quia non poteſtis audire ſermonem meū. Vos ex patre diabolo eſtis: ⁊ deſideria patris veſtri vultꝫ facere Ille homicida erat ab initio: ⁊ in veritate non ſtetit: quia non eſt veritas in eo. Cum loquitur mendaciū: ex pꝛopꝛijs loquit̄: quia mendax eſt/ ⁊ pater eius. Ego autem ſi veritatem dico: non creditis michi Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatē dico: quare vos nō creditis michi? Qui ex deo eſt verba dei audit. Offertoꝛiū. Immittit angelus domini in circuitu timētium eum: et eripiet eos guſtate et videte quoniam ſuauis eſt dominus. ℣. Benedicam dominūꝫ in omni tēpoꝛe: ſemper laus eius in oꝛe meo. Secreta

SAcrificia domine q̄ſumus ppenſius iſta nos ſaluent que medicinalibus ſunt īſtituta ieiunijs. Per dominum. Cōmunio. Panis quem ego dedero caro mea eſt pꝛo ſeculi vita. Poſtcommunio.

TUoꝛum nos domīe largitate reple donoꝛū: ⁊ tempoꝛalibꝰ attolle pꝛeſidijs: ⁊ renoua ſempiternis. Per dominum. Super populum. Oꝛatio.

DA queſumus domīe populis chꝛiſtianis: ⁊ que pꝛofitentur agnoſcere: ⁊ celeſte munꝰ diligere qđ frequētant. Per dominuꝫ.

Feria ſexta quattuoꝛ tempoꝛuꝫ.

d

E neceſſitatibꝰ Offīm. meis eripe me dn̄e: vide humilitatem meam ⁊ laboꝛem meū ⁊ dimitte omnia peccata mea. ps. Ad te domīe leuaui animam meam: deus meus in te confido non erubeſcam. Oꝛatio.

ESto domine pꝛopiciꝰ plebi tue: ⁊ quam tibi facis eſſe deuo tam: benigno refoue miſeratus auxilio. Per dn̄m noſtrū. Lectio ezechielis pꝛophete. xviij. capl'o.

Hec dicit dominꝰ deus. Anima que peccauerit ipſa moꝛietur. Filius nō poꝛtabit iniquitatem patris: ⁊ pater non poꝛtabit iniquitatē filij. Juſticia iuſti ſuper eum erit: ⁊ impietas impij erit ſuper euʒ. Si autem impius egerit penitentiam ab omnibus peccatis ſuis que operatꝰ eſt ⁊ cuſtodierit omnia pꝛecepta mea: et fecerit iudicium ⁊ iuſticiaʒ: vita viuet ⁊ non moꝛietur. Omnium iniquitatum eius quas operatꝰ eſt: nō recoꝛdaboꝛ Jn iuſticia ſua quam operatus eſt viuet. Nunquid volūtatis mee eſt moꝛs impij dicit dominus deus: ⁊ non vt conuertatur a vijs ſuis ⁊ viuat? Si autem auerterit ſe iuſtꝰ a iuſticia ſua: et fecerit iniquitatē ſecundum omnes abominationes quas oꝑari ſolet īpius: nunq̄d viuet? Omnes iuſticie eiꝰ quas fecerat non recoꝛdabūtur. Jn pꝛeuaricatiōe ſua qua pꝛeuaricatus eſt: ⁊ i peccato ſuo quod peccauit in ipſis moꝛietur. Et dixiſtis Nō eſt equa via domini Audite ergo domus iſrael. Nūquid via mea non eſt equa: ⁊ nō magis vie veſtre pꝛaue ſunt? Cum enim auerterit ſe iuſtus a iuſticia ſua: ⁊ fecerit iniq̄tates: moꝛietur in eis. Jn iniuſticia ſua quā oꝑatus eſt: moꝛiet. Et cuʒ auerterit ſe īpius ab impietate ſua quā operatꝰ eſt: et fecerit iudicium ⁊ iuſticiam: ipſe animam ſuam viuificabit. Conſiderans eīm ⁊ auertens ſe ab omnibus iniq̄tatibꝰ ſuis: quas operatus eſt: vita viuet et nō moꝛietur. Dicit dominus omnipotens

Graduale. Saluum fac ſeruum tuū deus meus ſperantē in te. ℣. Auribus percipe dn̄e oꝛationem meā. Tractꝰ. Dn̄e nō ſecūdū. Sc. iohānem. v. c.

In illo tēpoꝛe: Erat dies feſtus iudeoꝛum: ⁊ aſcendit ieſus hieroſolimā. Eſt autem hieroſolimis ꝓbatica piſcina que cognominatur hebꝛaice bethſaida quinq̄ poꝛticus habēs. Jn his iacebat multitudo magna lāguentiū: cecoꝛū/claudoꝛū/aridoꝝ expectantiū aque motum. Angelꝰ autem domini ſecundū tempus deſcendebat i piſcinam: ⁊ mouebatur aqua. Et quicūq̄ pꝛioꝛ deſcendiſſet in piſcinaʒ poſt motionē aque: ſanus fiebat a quacūq̄ detinebat infirmitate. Erat aūt quidā homo ibi: trigita ⁊ octo annos habēs i infirmitate ſua. Hūc ergo cū vidiſſet ieſus iacentem ⁊ cognouiſſet quia multū iam tēpus haberet: dicit ei. Vis ſanꝰ fieri? Reſpondit ei languidus. Domine: hominē non habeo: vt cuʒ turbata fuerit aqua mittat me i piſcinaʒ. Dum venio enim ego: aliꝰ ante me deſcendit. Dixit ei ieſus. Surge tolle grabatum tuū: ⁊ ambula. Et ſtatim ſanꝰ factus eſt homo ille: et ſuſtulit grabatū ſuū ⁊ ambulabat. Erat autē ſabbatuʒ: in illa die. Dicebant ergo iudei illi: q̄ ſanus fuerat. Sabba tum eſt: non licet tibi tollere grabatum tuum. Reſpōdit eis. Qui me fecit ſanū: ille michi dixit: tolle grabatuz tuum: ⁊ ambula. Interrogauerūt ergo euz. Quis eſt ille homo q̇ dixit tibi tolle grabatum tuum ⁊ ambula? Is autem qui ſanus fuerat effectus: neſciebat quis eſſet. Jeſus autem declinauit a turba conſtituta in loco. Poſtea inuenit euz ieſus in templo: ⁊ dixit illi. Ecce ſanus factus es iam noli peccare: ne deteriꝰ tibi aliquid cōtingat. Abijt ille homo ⁊ nūciauit iudeis: quia ieſus eſſet qui fecit eum ſanum. Offertoꝛium. Benedic anima mea domino et noli obliuiſci omēs retributiōes eius et renouabitur ſicut aquile iuuētus tua. V. Qui pꝛopiciatus omnibus iniquitatibus tuis et redimit de interitu vitā tuam: qui coꝛonat te in miſericoꝛdia.

Secreta.

Suſcipe domine queſumus munera nr̄is oblata ſeruitijs: ⁊ tua pꝛopicius dona ſc̄tifica. Per dominum. Cōmunio. Erubeſcant et conturbentur omnes inimici mei: auertantur retroꝛſum et erubeſcant valde velociter.

Poſtcōmunio.

Per huius domīe operationez miſterij / ⁊ vicia noſtra purgētur et iuſta deſideria compleantur. Per dominum. Super populuz Oratio.

Exaudi nos miſericoꝛs deus: et mentibus noſtris gratie tue lumē oſtēde. Per dominum noſtrū ieſum chꝛiſtū.

Sabbato quattuoꝛ tempoꝛum.

Ad miſſam. Officium.

iNtret oꝛatio mea in cōſpectu tuo inclina aurez tuam ad pꝛecē meaz domine. Ps. Domine deus ſalutis mee ī die clamaui et nocte coꝛā te. Omnes oꝛationes ſine Dominꝰ vobiſcū. dicūtur pꝛeter vltimā que eſt ante epiſtolā: et ad omnes oꝛatiōes dicit Oꝛemꝰ. Similiter ad omēs oꝛationes vꝫ Flectamus genua. pꝛeterq̄ ad vltimam: que eſt ante epiſtolam. Et omnes lectiōes cū ſuis titulis legantur. Oꝛatio.

Populum tuum queſumus domine pꝛopicius reſpice: atq; ab eo flagella tue iracundie clemēter auerte. Per dominum. Lectio libꝛi deuteronomij. xxvj.

In diebus illis: Locutus eſt moyſes ad dominum dicēs Reſpice domie de ſāctuario tuo: et de excelſo celoꝛū habitaculo et benedic populo tuo iſrael: ⁊ terre quā dediſti nobis: ſicut iuraſti patribus noſtris dare terrā lacte et melle manantē. Audi iſrael: hodie dn̄s deꝰ tuꝰ pꝛecepit tibi vt facias mādata eiꝰ atq; iudicia: ⁊ cuſtodias ⁊ ipleas ex toto coꝛde tuo ⁊ ex tota aīa tua. Dn̄ꝫ elegiſti hodie: vt ſit tibi deus ⁊ ambules in vijs eius: et cuſtodias cerimonias illius: ⁊ mandata eius atq; iudicia: ⁊ obedias eius imperio. Et dn̄s elegit te hodie vt ſis ei populus peculiaris ſicut locutus eſt tibi: vt cuſtodias omnia pꝛecepta eius: ⁊ faciat te excelſioꝛem cunctis gētibus: quas creauit in laudem et nomen et gloꝛiam ſuam:

vt ſis populus ſãctus dñi dei tui ſicut locutus eſt tibi. Graduale.

Propicius eſto domine peccatis noſtrꝭ nequando dicant gentes vbi eſt deus eorum. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter et propter honorem nominis tui domine libera nos. Nõ repetatur graduale. Oratio.

Deus qui nos per tẽporalia ducis ad eterna/ ꝓtende miſericordiã tuã ad celeſtia promiſſa nitẽtibus: et quia tuũ eſt quod in te credimus tuũ ſit omne quod viuimꝰ. Per dominum. Lectio libri deuteronomij .xi. caplo.

In diebꝰ illis Dixit moyſes filijs iſrael. Si cuſtodieritis mãdata que ego precipio vobis et feceritis ea vt diligatis dñm deum veſtrũ: ⁊ ãbuletis in oĩbus vijs eius adherentes ei: diſperdet dñs oẽs gentes iſtas ante faciem veſtram: et poſſidebitis eas q̃ maiores et fortiores vobis ſunt. Ois locus quẽ calcauerit pes veſter: veſter erit. A deſerto ⁊ libano ⁊ flumine magno eufrate vſqꝫ ad mare occidẽtale erunt termini veſtri. Nullꝰ ſtabit cõtra vos. Terrorẽ veſtrũ et formidinẽ dabit dñs deus veſter ſup omnẽ terram: quã calcaturi eſtis: ſicut locutus eſt vobis dominus deus veſter. Graduale

Protector noſter aſpice deꝰ ⁊ reſpice ſup ſeruos tuos. ℣. Dñe deus virtutum exaudi preces ſeruorum tuorum. Oratio

Protector noſter aſpice deꝰ vt qui maloꝝ noſtroꝝ pondere premimur: percepta miſericordia libera tibi mente famulemur. Per domi nñ. Lectio libri machabeorum .ij. j.

In diebus illis: Orationem faciebãt ſacerdotes dũ offerrent ſacrificium ꝓ populo iſrael: ionatha inchoante: ceteris autem reſpondentibus ⁊ dicentibus. Benefaciat vobis deus: ⁊ meminerit teſtamenti ſui quod ad abraham ⁊ yſaac ⁊ iacob locutus eſt: ſeruorũ ſuorum fidelium. Et det vobis cor omnibus vt colatis eum ⁊ faciatis eius voluntatẽ. Adaperiat dominꝰ cor veſtrũ in lege ſua: et in preceptis ſuis: ⁊ faciat pacẽ Exaudiat dñs orationes veſtras ⁊ reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tẽpore malo dñs deus veſter. Grad. Cõuertere domĩe aliquãtulum: et deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Domine refugiũ factus es nobis: a generatione et progenie. Orõ.

Adeſto q̃s dñe ſupplicatiõibus noſtris: vt eſſe te largiẽte mereamur: et inter proſpera humiles: ⁊ iter aduerſa ſecuri. Per dominũ noſtrũ. Eccleſiaſtici .xxxvj capitulo. Lectio libri ſapientie.

Miſerere noſtri deꝰ oĩm ⁊ reſpice nos: ⁊ oſtende nobꝭ lucem miſerationũ tuarũ. Et imitte timorẽ tuũ ſup gẽtes que non exquiſierũt te: vt cognoſcant q̃a nõ eſt deus niſi tu: vt enarrẽt magnalia tua. Alleua manũ tuã ſuper gẽtes alienas: vt videãt potẽtiã tuaꝫ. Sicut enĩ in ꝯſpectu eorũ ſanctificatus es ĩ nobis: ſic in cõſpectu nr̃o magnificaberis in illis: vt cognoſcant te ſicut ⁊ nos cognouimus: qꝛ non eſt deus pꝛeter te domine. Innoua ſigna: ⁊ immuta mirabilia. Gloꝛifica manū ⁊ bꝛachiū dextrū. Excita furorem: et effunde iram. Extolle aduerſarium: ⁊ afflige inimicū. Feſtina tēpus: ⁊ memento finis: vt enarrēt vniuerſa mirabilia tua: dn̄e deus noſter. Graduale Saluum fac populum tuū domine et benedic hereditati tue. ℣ Ad te domine clamaui deꝰ meus ne ſileas a me: et ero ſimilis deſcendētibus in lacū. Oꝛatio.

Actiones nr̄as q̄s domine et aſpirando pꝛeueni ⁊ adiuuando pꝛoſequere: vt cuncta noſtra operatio a te ſemper īcipiat: ⁊ per te cepta finiatur. Per dn̄m

Lectio danielis prophete. iij. a

Angelus dn̄i deſcendit cū Azaria et ſocijs eius in foꝛnacem ⁊ excuſſit flāmā ignis de foꝛnace ⁊ fecit medium foꝛnacis quaſi ventum roꝛis flantē. Flāma autē diffuſa eſt ſuper foꝛnacē cubitis quadꝛaginta nouē: ⁊ īcendit quos reperit iuxta foꝛnacē de caldeis miniſtros regis: qui eā incendebāt. Illos aūt oīno nō tetigit ignis: neqꝫ ꝯtriſtauit: nec quicq̄ moleſtie ītulit. Tūc hi tres quaſi ex vno oꝛe laudabāt: ⁊ gloꝛificabāt: et benedicebant deum in foꝛnace dicentes. Benedictus es domine deus patrū noſtroꝛū: et laudabilis ⁊ gloꝛioſus et ſuperexaltatus ī ſecula. Et benedictū nomē gl'ie tue quod eſt ſanctū ⁊ laudabile et ſuperexaltatū ī omnibus ſeculis. Benedictus es ī tēplo ſancto gloꝛie tue: ⁊ ſuperlaudabilis ⁊ ſupergloꝛioſus in ſcl'a. Bn̄dictus es ī thꝛono regni tui ⁊ ſuperlaudabilis ⁊ ſuperexaltatꝰ ī ſecula. Benedictus es ſuper ſceptrum regni diuinitatis tue: ⁊ ſuperlaudabilis ⁊ ſupergloꝛioſus ī ſecula. Benedictus es qui intueris abyſſos ⁊ ſedes ſup cherubin: ⁊ laudabilis ⁊ ſuperexaltatus in ſecula. Benedictus es qui ambulas ſuper pennas vētoꝝ et ſuper vndas maris ⁊ ſuperlaudabilis ⁊ ſuperexaltatꝰ in ſecula. Duo clerici de ſecūda foꝛma in ſuppellicijs ad gradum choꝛi dicāt Tractum. Benedictus es ī firmamēto celi ⁊ laudabilis ⁊ gl'ioſus in ſecula. Choꝛus idem. Clerici. ℣. Bn̄dicite omnia opera domini domīo benedicite celi dn̄o: benedicite angeli dn̄i dn̄o. Choꝛus poſt vnūquēqꝫ verſum rn̄deat Hymnū dicite et ſuper exaltate eū ī ſecula. Clerici. ℣. Benedicite aque q̄ ſuper celos ſūt dn̄o. benedicite oēs virtutes dn̄i dn̄o: benedicite ſol ⁊ luna domīo. Choꝛus. Hymnū dicite. Clerici. ℣. Benedicite ſtelle celi dn̄o: bn̄dicite ymber et ros dn̄o. benedicite oīs ſpūs dei dn̄o. Choꝛus Hymnū. Clerici. ℣. Benedicite ignis et eſtus dn̄o benedicite noctes et dies dn̄o: benedicite tenebꝛe et lumen dn̄o. Choꝛus Hymnū. Clerici. ℣ Benedicite frigus ⁊ cauma domino benedicite pꝛuina ⁊ niues domīo: benedicite fulgura et nubes dn̄o. Choꝛus Hymnū. Clerici. ℣ Benedicat terra dn̄o. benedicite mōtes ⁊ colles dn̄o bened' oīa naſcētia terre dn̄o. Choꝛus. Hymnū. Clerici. ℣ Bn̄dicite maria et flumina dño: benedicite ſontes domino benedicite cete et oĩa que mouẽtur in aquis domĩo. Choꝛus. Hymnũ. Clerici. V⁹. Benedicite volucres celi dño: bñdicite beſtie ⁊ vniuerſa pecoꝛa dño: benedicite filij hoĩz dño. Choꝛus. Hymnũ. Clerici. V. Benedicat iſrael domino benedicite ſacerdotes dñi dño benedicite ſerui domini dño. Choꝛus. Hymnũ. Clerici. V. Benedicite ſpũs ⁊ anime iuſtoꝝ dño. benedicite ſancti et humiles coꝛde dño. Choꝛus. Hymnum. Clerici. V. Benedicite anania azaria miſael dño. Choꝛ⁹. Hymnũ. Poſtea clerici reincipiãt tractũ. Bñdict⁹ es ĩ firm̃t vercãtetur a choꝛo. Sequitur Dñs vobiſcũ. et Oꝛemus. Hic nõ dicat. Flectamus genua.

Deus q̃ trib⁹ pueris Oꝛatio mitigaſti flãmas igniũ: cõcede ꝓpicius: vt nos famulos tuos non exurat flãma vicioꝛum. Per do. Hic dicant memoꝛie conſuete. Epl'a. i. Ad theſſalonicẽ. v.

Fratres: Rogam⁹ vos coꝛripite inquietos: cõſolamini puſillanimes: ſuſcipite infirmos patiẽtes eſtote ad oẽs. Uidete ne q̃s malũ ꝓ malo alicui reddat: ſ; ſemꝑ qđ bonũ eſt ſectamini ĩ inuicẽ ⁊ in oẽs. Sẽper gaudete: ſine intermiſſione oꝛate: in oĩbus gratias agite. Hec eñ eſt volũtas dei in chꝛiſto ieſu: in oĩbus vobis. Spiritũ nolite extinguere: pꝛophetias nolite ſpnere. Omnia autez pꝛobate: quod bonum eſt tenete: ab omi ſpecie mala abſtinete vos. Ipſe autez deus pacis ſanctificet vos per omnia: vt ĩteger ſpũs veſter et anima ⁊ coꝛpus ſine querela: in aduentu domini noſtri ieſu chꝛiſti ſeruetur.

Duo clerici de ſc̃da foꝛma in capis ſuis nigris: ad gradũ choꝛi ſimul cantẽt totũ ⁊ integrum iſtũ tractum. Laudate dominũ oĩs gentes et collaudate eum omẽs populi. V⁹. Quoniam ↄfirmata eſt ſuper nos mĩa eius et veritas domini manet ĩ eternũ. Euãgeliũ. Scđm matheũ. xvij.

In illo tẽpoꝛe: Aſſumpſit ieſus petrum ⁊ iacobũ ⁊ iohãnem fratrẽ eius: et duxit illos in montem excelſum ſeoꝛſũ: ⁊ trãſfigurat⁹ eſt ante eos. Et reſplenduit facies eius ſicut ſol: veſtimẽta autez eius facta ſũt alba ſicut nix. Et ecce apparuerũt illis moyſes et helyas: cum eo loquentes. Reſpondens autem petrus dixit ad ieſum. Dñe: bonũ eſt nos hic eſſe. Si vis faciam⁹ hic tria tabernacula: tibi vnũ moyſi vnum et helye vnũ. Adhuc eo loquẽte: ecce nubes lucida obumbꝛauit eos Et ecce vox de nube dicẽs. Hic eſt filius meus dilectus: in quo michi bene complacui: ipſm audite. Et audiẽtes diſcipuli: ceciderũt in faciem ſuam et timuerũt valde. Et acceſſit ieſus et tetigit eos dixitq; eis. Surgite: et nolite timere. Leuantes autem oculos ſuos neminẽ viderũt niſi ſolum ieſum. Et deſcendẽtibus illis de monte: pꝛecepit ieſus dicẽs. Nemini dixeritis viſionez. donec filius hominis a moꝛtuis reſurgat. Offertoꝛ. Dñe de⁹ ſalutis mee in die clamaui et nocte coꝛam te. Intret oꝛatio mea in conſpectu tuo domine. ℣. Inclina aurem tuam ad precem meaꝫ domine longe feciſti notos meos a me clamaui ad te domine tota die expandi manꝰ meas ad te. Secreta.

Preſentibus ſacrificijs queſumus domine ieiunia noſtra ſanctifica: vt qđ obſeruãtia noſtra pꝛofitetur extrinſecus: ĩtrinſecus operetur. Per dominum. Coio. Domine deus meus in te ſperaui: libera me ab omnibus perſequẽtibus me et eripe me. Poſtcoio.

Quos diuino domine reficis miſterio: ꝑpetuo defende pꝛeſidio: ⁊ quos imbuiſti celeſtibus inſtitutis ſalutaribꝰ comitare ſolatijs. Per dominũ. Si epiſcopus defuerit dicatur ſuper populum hec. Oꝛatio.

Fideles tuos domine benedictio deſiderata confirmet que eos ⁊ a tua voluntate nunq̃ faciat diſcrepare: ⁊ tuis ſemꝑ indulgeat bñficijs gratulari. Per. Tamen ſi epiſcopus pꝛeſens fuerit ⁊ oꝛdines fecerit nõ dicet. Dñica.ij.q̃dꝛageſie. Ad miſſã. Offm̃

r

Eminiſcere miſerationũ tuarũ dñe et miſericoꝛdie tue q̃ a ſeclo ſunt: ne vnq̃ dominẽtur nobis inimici noſtri: libera nos deus iſrael ex oĩbus anguſtijs noſtris. Ps. Ad te domine leuaui aĩam meam: deus meus in te confido non erubeſcam. Oꝛatio.

Deus qui ꝯſpicis omni nos virtute deſtitui: interiꝰ exteriuſqꝫ cuſtodi: vt ad oĩbus aduerſitatibus muniamur ĩ coꝛpore: ⁊ a pꝛauis cogitationibus mũdemur in mente. Per dominum.

Epl'a. Ad theſſalonicẽſes. iiij. ca.

Fratres: Rogamꝰ vos ⁊ obſecramꝰ in dño ieſu: vt quẽadmodũ accepiſtis a nobis quomodo vos opoꝛteat ambulare et placere deo: ſic ⁊ ambuletis vt abundetis magis. Scitis enĩ que pꝛecepta dederim vobis per dñꝫ ieſum. Hec eſt enĩ voluntas dei ſãctificatio veſtra: vt abſtineatis vos a foꝛnicatione vt ſciat vnuſquiſqꝫ veſtrũ ſuũ vas poſſidere in ſctificatiõe ⁊ honoꝛe. Nõ in paſſione deſiderij: ſicut ⁊ gentes que ignoꝛant deũ. Et ne quis ſupgrediatur neqꝫ circũueniat in negocio fratrẽ ſuũ: quoniam vindex eſt dñs de his omnibus: ſicut pꝛediximus vobis ⁊ teſtificati ſumꝰ. Nõ enim vocauit nos deus ĩ immũdiciam: ſed in ſctificationem In chꝛiſto ieſu: dño nr̃o. Gradua.

Tribulationes coꝛdis mei dilatate ſũt: de neceſſitatibus meis eripe me dñe. ℣. Vide humilitatẽ meã et laboꝛẽ meum et dimitte oĩa peccata mea. Tractus. Dixit dominus mulieri chananee. non eſt bonũ ſumere panẽ filioꝝ: et mittere canibus ad mãducandũ. ℣. At illa dixit etiã dñe: nam ⁊ catelli edũt de micis que cadũt de menſa dñoꝝ ſuoꝝ. ℣. Ait illi ieſ' o mulier magna ẽ fides tua fiat tibi ſicut petiſti. Scdm matheũ. xv.

In illo tpe: Egreſſꝰ ieſus ſeceſſit in partes tyꝛi et ſydonis ⁊ ecce mulier chananea a finibus illis egreſſa: clamauit dicẽs ei. Miſerere mei domine fili dauid filia mea male a demonio vexat. Qui non reſpondit ei verbū. Et accedentes diſcipuli eius: rogabant eum dicētes. Dimitte eam: quia clamat poſt nos. Ipſe autez reſpondēs ait. Non ſum miſſus niſi ad oues que perierūt domus iſrael. At illa venit: et adoꝛauit eū dicens. Dñe: adiuua me. Qui reſpondēs ait. Non eſt bonū ſumere panem filioꝛum et mittere canib⁹. At illa dixit. Etiam dñe. Nam et catelli edunt de micis q̄ cadunt de menſa dñoꝝ ſuoꝛum. Tunc reſpondens ieſus: ait illi. O mulier magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut vis. Et ſanata ē filia eius ex illa hoꝛa. Offer. Meditaboꝛ in mādatis tuis que dilexi valde: ⁊ leuabo man⁹ meas ad mādata tua q̄ dilexi.

Secreta. Eccleſie tue domine munera placat⁹ aſſume: que ⁊ miſericoꝛs offerenda tribuiſti: et in noſtre ſalutis potēter efficis tranſire miſterium. Per dominum. Pꝛefatio quotid. Coīo. Intellige clamoꝛē meum intende voci oꝛationis mee rex meus ⁊ de⁹ meus quoniam ad te oꝛabo domine. Poſtcoīo.

Coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis ſacroſancti domine q̄ſumus gratia nos ſūpta viuificet / et qđ miſticis actōib⁹ pollicetur: eternis effectibus largiatur. Per. Feria ſcda. Officium

r Edime me dñe et miſerere mei: pes eñ me⁹ ſtetit in via recta: in eccleſijs benedicā dñm. ps. Iudica me dñe quoniam ego ī innocentia mea ingreſſus ſum et in domino ſperans non infirmaboꝛ. Oꝛatio.

Preſta queſumus omnipotēs deus: vt familia tua q̄ ſe affligendo carnē ab alimentis abſtinet: ſectādo iuſticiā a culpa ieiunet. Per. Lc. daniel ꝓphe. ix.

In dieb⁹ illis Oꝛauit daniel ad dominū dicēs. Domine deus noſter qui eduxiſti populuz tuū de terra egypti in manu foꝛti: ⁊ feciſti tibi nomen ſecundū diem hanc: peccauim⁹ iniquitatez fecimus domine: in oēm iuſticiā tuam. Auertatur obſecro ira tua et furoꝛ tuus a ciuitate tua hieruſalem: ⁊ a mōte ſancto tuo. Pꝛopter pctā eñ noſtra: et iniq̄tates patrū noſtroꝛū: hieruſalē ⁊ populus tuus in oppꝛobꝛiū ſunt oībus per circuitū noſtrū. Nūc ergo exaudi deus noſter oꝛōnez ſerui tui ⁊ p̄ces ei⁹: ⁊ oſtende faciē tuā ſup ſanctuariū tuū quod deſertū eſt. Pꝛopter temetipm̄ iclina de⁹ meus aurē tuā et audi: aperi oculos tuos ⁊ vide deſolationē noſtrā: ⁊ ciuitatē ſuper quaz inuocatū eſt nomen tuū Neqꝫ eñ in iuſtificationib⁹ nr̄is pꝛoſternim⁹ pꝛeces ante faciez tuā: ſed in miſerationibus tuis multis. Exaudi dñe: placare dñe: attēde ⁊ fac. Ne moreris pꝛopter temetipm̄ deus meus: quia nomen tuū inuocatū eſt ſuper ciuitatē et ſuper pplm̄ tuū dñe de⁹ noſter. Grad. Adiutoꝛ me⁹ et liberatoꝛ meus eſto dñe ne tardaueris. ℣. Confundantur ⁊ reuereātur qui querūt aīam meā. Tractus. Dñe nō ſecundum. Secundū iohēm. viij.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Ego vado ⁊ queretis me: et in peccato veſtro moꝛiemini. Quo ego vado: vos non poteſtis venire. Dicebãt ergo iudei. Quo hic iturus eſt quia nõ inueniemus eum? Nunquid in diſperſionem gentium iturus eſt ⁊ docturus gentes? Dicebant ergo. Nũquid interficiet ſemetipſum qꝛ dicit quo ego vado: vos nõ poteſtiꝭ venire. Et dicebat eis. Uos de deoꝛſum eſtis: ego vero de ſuperius ſum. Uos de mundo hoc eſtis: ego non ſum de hoc mũdo. Dixi ergo vobis: qꝛ moꝛiemini in peccatis veſtris. Si eniꝫ nõ credideritis quia ego ſum: moꝛiemini in peccato veſtro. Dicebãt ergo ei iudei. Tu q̃s es? Dicit eis ieſus. Principiũ qui ⁊ loquoꝛ vobis. Multa habeo de vobis loqui et iudicare: ſed q̃ miſit me verax eſt. Et ego q̃ audiui ab eo: hoc loquoꝛ i mundo Et nõ cognouerũt qꝛ de patre eius diceret. Dixit ergo eis ieſus. Cũ exaltaueritis filium hominis: tunc cognoſcetis quia ego ſum. Et a meipſo facio nihil: ſꝫ ſicut docuit me pater hec loquoꝛ. Et qui miſit me mecũ eſt et non reliquit me ſolum. Quia ego que placita ſunt ei: facio ſemper. Offertoꝛium. Benedicã dominum qui tribuit michi intellectum prouidebam deum in cõſpectu meo ſemper quoniam a dextris eſt michi. ℟ Conſerua me domine quoniam in te ſperaui: ego dixi deus meus es tu dominus pars hereditatis mee. Secreta.

HEc hoſtia queſumus domine placationis ⁊ laudis tua nos pꝛopiciatiõe dignos efficiat. Per dominum noſtrum. Cõmunio. Domine dominus noſter. q̃ admirabile eſt nomen tuum i vniuerſa terra

Poſtcommunio. HEc nos cõmunio domine purget a crimine: ⁊ celeſtis remedij faciat eſſe conſoꝛtes. Per. Super populum. Oꝛatio.

ADeſto ſupplicationibus noſtris omnipotens deꝰ: ⁊ quibꝰ fiduciã ſperande pietatis indulges: cõſuete miſericoꝛdie tribue benignꝰ effectum. Per. Feria tertia. Offm̃.

t Ibi dixit coꝛ meũ queſiui vultum tuũ: vultum tuum dñe requiram ne auertas faciem tuam a me. Ps. Dominus illuminatio mea et ſalꝰ mea quem timebo: Oꝛatio.

PErfice queſumus domine benignus i nobis obſeruãtie ſancte ſubſidium: vt q̃ te auctoꝛe facienda cognouimus te operante impleamus. Per. Lectio libꝛi regum. iij. xvij. caplo.

IN diebus illis: Factꝰ eſt ſermo domini ad heliã teſbiten dicẽs Surge ⁊ vade in ſareptam ſydonioꝝ et manebis ibi. Pꝛecepi enim ibi mulieri vidue: vt paſcat te. Surrexit helias ⁊ abijt in ſareptã Cũqꝫ veniſſet ad poꝛtã ciuitatis: apparuit ei mulier vidua colligens ligna. Et vocauit eam: dixitqꝫ ei Da michi paululum aque i vaſe vt bibam. Cũqꝫ illa pergeret vt afferret: clamauit poſt terguꝫ eiꝰ dicẽs. Affer michi obſecro ⁊ buccellam panis in manu tua. Que reſpondit. Uiuit dominus deus tuus quia nõ habeo panẽ niſi quãtũ pugillꝰ capere poteſt farine in hydꝛia: ⁊ paululum olei ĩ lechito En colligo duo ligna: vt ingrediar ⁊ faciã illud michi ⁊ filio meo: vt comedamus ⁊ moꝛiamur. Ad quam helyas ait. Noli timere: ſꝫ vade ⁊ fac ſicut dixiſti. Uerũtamen michi pꝛimũ fac de ipſa farinula ſubcinericium panem paruulum ⁊ affer ad me. Tibi autē ⁊ filio tuo facies poſtea. Hec dicit dominus deus iſrael: hydꝛia farine nõ deficiet nec lechitꝰ olei minuetur: vſqꝫ ad diem ĩ qua daturus eſt dominus pluuiam ſuꝑ faciem terre. Que abijt: ⁊ fecit iuxta verbũ helye: ⁊ comedit iꝑe ⁊ illa ⁊ domus eius. Et ex illa die hydꝛia farine nõ defecit: ⁊ lechitus olei nõ eſt imminutus iuxta verbum domini: quod locutꝰ fuerat in manu helye. Graduale. Iacta cogitatum tuũ in domino et ipſe te enutriet. ℣. Dum clamarem ad dominum exaudiuit vocem meam: ab his qui appropinquãt michi. Secundum matheum. xxiij. capitulo.

In illo tẽpoꝛe: Locutus eſt ieſus ad turbas ⁊ ad diſcipľos ſuos dicẽs. Suꝑ cathedꝛam moyſi ſederunt ſcribe et phariſei. Omnia ergo quecũqꝫ dixerint vobis ſeruate et facite. Secundum vero opera eoꝛum: nolite facere. Dicunt enim: ⁊ nõ faciunt. Alligãt enim onera grauia ⁊ ĩpoꝛtabilia et imponũt ĩ humeros hominũ: digito autem ſuo nolunt ea mouere. Omnia vero opera ſua faciunt: vt videantur ab hominibꝰ. Dilatãt eñ philacteria ſua: ⁊ magnificant fimbꝛias. Amant aũt pꝛimos recubitus in cenis: ⁊ pꝛimas cathedꝛas ĩ ſynagogis ⁊ ſalutatiões in foꝛo et vocari ab hominibus rabbi. Uos autem nolite vocari rabbi: vnus eſt eñ magiſter veſter. Omnes eñ vos fratres eſtis. Et patrem nolite vocare vobis ſuper terram. Unus eſt enim pater veſter: qui in celis eſt. Nec vocemini magiſtri quia magiſter veſter vnus eſt chꝛiſtꝰ. Qui maioꝛ eſt veſtrũ: erit miniſter veſter. Qui autē ſe exaltauerit humiliabitur: et qui ſe humiliat exaltabitur. Offertoꝛium. Miſerere michi domine ſecundũ magnam miſericoꝛdiam tuã: dele domine iniquitatē meã. ℣. Quoniam iniquitatem meã ego cognoſco: et delictum meum coꝛam (me eſt ſeper.

Secreta

Sanctificationem tuam nobis domine his miſterijs placatꝰ operare que nos ⁊ a terrenis purget vicijs: et ad celeſtia dona perducat. Per dominum. Communio Narrabo omĩa mirabilia tua: letaboꝛ et exultabo in te. pſallam nomini tuo altiſſime. Poſtcommunio.

Sit nobis dñe qs medicina mẽtis ⁊ coꝛpoꝛis qđ de ſancto altari tuo percepimꝰ: vt nullis aduerſitatibꝰ fatigemur: qui tanti remedij participatõe munimur Per. Super populum. Oratio.

PRopiciare domine ſupplicationib⁹ noſtris: ⁊ animarum noſtrarum medere languoribus: vt remiſſiõe pcepta in tua ſemper benedictione letemur. P.

Feria quarta. Officiũ.

n

E derelinquas me domine deus me⁹ ne diſcedas a me intende in adiutoriũ meuz dñe virtus ſalutis mee. Ps. Domine ne in furore tuo arguas me: neq₃ in ira tua corripias me. Oratio.

POpulum tuũ queſum⁹ domine ꝓpicius reſpice: et quos ab eſcis carnalib⁹ precipis abſtinere a noxijs quoq₃ vicijs ceſſare cõcede. Per dominum. Lectio libri heſter.xiij.ca.

IN dieb⁹ illis: Orauit mardocheus ad dominum dicẽs. Domine deus rex omnipotẽs in ditione tua cũcta ſũt poſita: ⁊ non eſt qui poſſit tue reſiſtere voluntati. Si decreueris ſaluare nos: ꝯtinuo liberabimur. Tu enim domine feciſti celum ⁊ terram: ⁊ quicquid celi ãbitu cõtinetur. Dominus omniũ tu es: nec eſt qui reſiſtat voluntati tue Et nũc domine rex regum deus abrahaz miſerere populo tuo: ꝗa volunt nos inimici noſtri perdere: et hereditatem tuã delere Ne deſpicias partẽ tuã quã redemiſti de egypto: ſed exaudi deprecationẽ noſtrã ⁊ propicius eſto ſorti ⁊ funiculo hereditatis tue. Cõuerte luctum noſtrum in gaudium: vt viuentes laudemus nomen tuum. Et ne claudas ora canentium te: domine deus noſter

Graduale. Saluum fac populum tuum domine ⁊ benedic hereditati tue. V. Ad te domine clamaui deus meus ne ſileas a me: et ero ſimilis deſcendentibus in lacum. Tractus. De neceſſitatib⁹ meis. Secundũ matheũ.xx.capi.

IN illo tempore Aſcendens ieſus hieroſolimam: aſſumpſit duodeci diſcipl'os ſuos ſecreto ⁊ ait illis. Ecce aſcendim⁹ hieroſolimam ⁊ filius hominis tradetur principibus ſacerdotum ⁊ ſcribis: ⁊ cõdemnabũt eũ morte. Et tradent eum gẽtibus ad illudendum ⁊ flagellandum: et crucifigendũ: et tertia die reſurget. Tũc acceſſit ad eũ mat̃ filioꝝ zebedei cum filijs ſuis: adorãs ⁊ petẽs aliq̃d ab eo. Qui dixit ei Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeãt hi duo filij mei: vn⁹ ad dexteram tuam et vnus ad ſiniſtram i regno tuo Reſpondẽs autẽ ieſus dixit. Neſcitis quid petatis. Poteſtis bibere calicẽ: quẽ ego bibiturus ſum? Dicũt ei. Poſſum⁹. Ait illis Calicem quidem meum bibetis: ſedere autem ad dexteram meaz ⁊ ad ſiniſtram: non eſt meuz dare vobis ſed quibus paratũ eſt a patre meo. Et audientes decẽ indignati ſunt de duobus fratrib⁹. Jeſus aũt vocauit eos ad ſe: ⁊ ait. Scitis quia principes gentiũ dominãtur eorum: ⁊ qui maiores ſunt poteſtatem exercẽt in eos? Non ita erit inter vos. Sz quicũq₃ voluerit iter vos maior fieri: ſit veſter miniſter. Et quicunq₃ voluerit inter vos prim⁹ eſſe erit veſter ſeruus. Sicut filius hominis nõ venit miniſtrari ſed miniſtrare: ⁊ dare animã ſuaz in redemptionem pꝛo m̃ltis. Offertoꝛium. Ad te domine leuaui animã meaz deus meus in te confido nõ erubeſcam: neq₃ irrideãt me inimici mei. etem̃ vniuerſi qui te expectãt non confundentur. ℣. Dirige me in veritate tua et doce me quia tu es deus ſalutis mee ⁊ te ſuſtinui tota die

HOſtias domine Secreta. quas tibi offerimus pꝛopicius reſpice: ⁊ per hec ſacroſctã cõmercia vincula peccatoꝝ noſtrorũ abſolue. Per. Communio. Juſtus dominus et iuſticias dilexit. equitatem vidit vultus eius. Poſtcõmunio

PRoſit nobis domine queſumus myſterij frequentata perceptio: vt a vetuſtatis cõditione purgati: ad tue nouitatis icrementa tendam⁹. Per. Sup ppl'm

DEus innocentie Oꝛatio. reſtitutoꝛ ⁊ amatoꝛ dirige ad te tuoꝛum coꝛda ſeruoꝛum vt ſpiritus tui feruoꝛe cõcepto/ ⁊ in fide ĩueniãtur ſtabiles: et in opere efficaces. Per dominũ no. In vnitate eiuſdem. Feria quinta.

D Eus ĩ adiu- Officium. toriũ meuz intende dñe ad adiuuandũ me feſtina: confundantur et reuereantur inimici mei qui querunt animam meã. Ps. Auertantur retroꝛſum et erubeſcant qui volũt michi mala

PReſta nobis que- Oꝛatio. ſumus domĩe auxiliũ gratie tue: vt ieiunijs ⁊ oꝛationibus cõuenienter intenti: liberemur ab hoſtib⁹ mẽtis ⁊ coꝛpoꝛis. Per dominum noſtrũ. Lectio hieremie pphete. xvij. capitulo.

IN diebus illis Locutus eſt hieremias pꝛopheta dicẽs. Maledictus homo qui cõfidit in homine: ⁊ ponit carnem bꝛachium ſuum: et a domino recedit coꝛ eius. Erit enim quaſi mirice ĩ deſerto ⁊ non videbit cum venerit bonũ ſed habitabit in ſiccitate in deſerto: in terra ſalſuginis ⁊ inhabitabili. Benedictus vir qui confidit in domino: ⁊ erit dominus fiducia eius Et erit quaſi lignũ quod trãſplãtatur ſuper aquas: quod ad humoꝛẽ mittit radices ſuas: ⁊ nõ timebit cum venerit eſtus Et erit folium eius viride: ⁊ in tempoꝛe ſiccitatis nõ erit ſollicitum nec aliquando deſinet facere fructuz. Paruum eſt coꝛ hominis et inſcrutabile q̃s cognoſcet illud? Ego dominus ſcrutans coꝛda et pꝛobãs renes: q̇ do vnicuiq₃ iuxta viã ſuã: ⁊ iuxta fructum adinuentionum ſuarum. Dicit dominus omnipotẽs. Graduale. Propicius eſto domine peccatis noſtris. nequando dicant gentes vbi eſt deus eoꝛũ. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter et propter honoꝛem nominis tui dñe libera nos. Secundũ iohãnem. v. c.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus turbis iudeoꝛum. Non poſſum ego a meipſo facere q̃cq̃ ſed ſicut audio iudico. Et iudiciũ meum iuſtuz eſt: quia non quero voluntatem meam: ſed voluntatem ei⁹ qui miſit me. Si ego teſtimoniũ ꝑhibeo de meipſo: teſtimonium meũ non eſt verũ. Alius eſt q̇ teſtimoniũ perhibet de me: ⁊ ſcio quia verum eſt teſtimoniũ quod perhibet de me. Vos miſiſtis ad iohannem: ⁊ teſtimoniũ perhibuit veritati Ego autem nō ab homine teſtimoniũ accipio: ſed hec dico vt vos ſalui ſitis. Ille erat lucerna ardēs ⁊ lucēs: vos autē voluiſtis ad hoꝛā exultare i luce eiꝰ. Ego autem habeo teſtimonium maius iohāne. Opera enim que dedit michi pater vt perficiaʒ ea ipſa opera que ego facio teſtimonium perhibent de me: quia pater me miſit. Et q̇ miſit me pater: ipſe teſtimonium perhibuit de me. Neq; vocem eius vnq̄ audiſtis: neq; ſpeciem eiꝰ vidiſtis. Et verbum eiꝰ nō habetis in vobis manens quia quē miſit ille: huic vos nō creditis. Scrutamini ſcripturas quia vos putatis in ipſis vitam eternam habere: et ille ſunt que teſtimoniũ perhibent de me. Et nō vultis venire ad me: vt vitam habeatis. Claritatem ab hominibus nō accipio: ſed cognoui vos quia dilectionem dei nō habetis i vobis. Ego veni in nomine patris mei ⁊ nō accepiſtis me. Si alius venerit in nomīe ſuo: illum accipietis. Quomō vos poteſtis credere qui gloꝛiā ab inuicem accipitis: ⁊ gloꝛiam que a ſolo deo eſt nō queritis? Nolite ergo putare qꝛ ego accuſaturꝰ ſum vos apud patreʒ: eſt qui accuſat vos moyſes in quo vos ſperatis Si enim crederetis moyſi: crederetis foꝛſitan ⁊ michi. De me eñ ille ſcripſit. Si autem illius litteris non creditiʒ: quomodo verbis meis credetis. Offertoꝛium. Precatus eſt moyſes in cōſpectu domini dei ſui et dixit: pꝛecatus eſt moyſes i conſpectu domini dei ſui et dixit: quare domīe iraſceris in populo tuo parce ire animi tue. memento abꝛahā yſaac et iacob quibus iuraſti dare terram fluentem lac et mel et placatꝰ factus eſt dominꝰ de malignitate quam dixit facere populo ſuo. ℣. Dixit dominus ad moyſem Inueniſti gratiam in conſpectu meo: et ſcio te pre omnibus et feſtinans moyſes īclinauit ſe ī terram et adoꝛauit dicens ſcio quia miſericoꝛs es ī milibus: auferens iniquitatem et peccata. Secreta.

Deus cui omniũ ſacrificioꝝ varietate finita hoſtiam nũc offerimus ſingularem: adeſto votis tua inſpiratione cōceptis: vt in te ſperātium ⁊ deſideria iubeas perfici ⁊ peccata deleri. Per. Cōmunio. Qui manducat meaʒ carnem et bibit meuʒ ſanguinem ī me manet et ego in eo dicit dñs. Poſtcōio.

Gratia tua nos domine queſumus nō derelinquat: que ⁊ ſacre nos deditos faciat ſeruituti: ⁊ tuam nobis opem ſemper acquirat. Per dominum. Sup populum. Oꝛatio

Adeſto domine famulis tuis: ⁊ perpetuam benignitatem largire poſcentibus: vt his qui te auctoꝛe ⁊ gubernatoꝛe gloꝛiātur/ et cōgregata reſtaures: ⁊ reſtaurata ꝯſerues. Per. Feria ſexta. Officium.

Ego aūt cū iuſticia apparebo in cōſpectu tuo: ſatiaboꝛ duȝ manifeſtabitur gloꝛia tua. Ps Exaudi domīe iuſticiā meam. intende depꝛecationē meā

DA queſumus omnipotens de⁹: vt ſacro nos purificante ieiunio: ſinceris mētibus ad ſancta vētura facias ꝑuenire. Per. Oꝛatio

Lectio libꝛi geneſis xxxvij. cap̄

IN diebus illis: Dixit ioſeph fratribus ſuis Audite ſomniū meuȝ quod vidi. Putabaȝ nos ligare manipulos in agro et quaſi cōſurgere manipulum meū ⁊ ſtare veſtroſqꝫ manipulos circūſtātes adoꝛare manipulum meū. Reſponderūt fratres eius. Nūquid rex noſter eris aut ſubiiciemur ditioni tue? Hec ergo cauſa ſomnioꝝ atqꝫ ſermonum: inuidie ⁊ odii fomitem miniſtrauit. Aliud quoqꝫ vidit ſomnium: quod narrās fratrib⁹ ait. Vidi per ſomnium quaſi ſolem ⁊ lunam: ⁊ ſtellas vndecim adoꝛare me. Qđ cum patri ſuo ⁊ fratribus retuliſſet: increpauit euȝ pater ⁊ dixit Quid ſibi vult hoc ſomnium quod vidiſti? Nūquid ego ⁊ mater tua et fratres tui adoꝛabimus te ſuper terram? Inuidebāt ei igitur fratres ſui: pater vero rem tacitus ꝯſiderabat. Cūqꝫ fratres illius in paſcendis gregibus patris moꝛarētur in ſychem dixit ad eū iſrael. Fratres tui paſcūt oues in ſichimis: veni mittā te ad eos. Quo reſpondente / pꝛeſto ſum: ait. Vade ⁊ vide ſi cūcta pꝛoſpera ſint erga fratres tuos ⁊ pecoꝛa: ⁊ renūcia michi quid agatur. Miſſus de valle ebꝛon venit in ſichē. Inuenitqꝫ eū vir errātē in agro: et interrogauit euȝ quid q̄reret. At ille reſpōdit. Fratres meos quero: indica michi vbi paſcūt greges. Dixitqꝫ ei vir. Receſſerunt de loco iſto. Audiui auteȝ eos dicētes: eamus in dothaym. Perrexit ergo ioſeph poſt fratres ſuos et inuenit eos in dothaym. Qui cū vidiſſent eū pꝛocul anteq̄ accederet ad eos: cogitauerūt illum occidere ⁊ mutuo loquebātur. Ecce ſomniatoꝛ venit: venite occidamus eum: et mittamus in ciſternaȝ veterem: dicemuſqꝫ fera peſſima deuoꝛauit eū: et tūc apparebit quid illi ꝓſint ſomnia ſua. Audiēs autem hoc ruben: nitebatur eripere eum de manibus eoꝛum ⁊ dicebat. Non interficiamus animam eius nec effūdam⁹ ſanguinem: ſed pꝛoiicite eum in ciſternā hanc que eſt in ſolitudine: manuſqꝫ veſtras ſeruate inoxias. Hoc autē dicebat: volēs euȝ eripere de manibus eoꝛum: ⁊ reddere patri ſuo.

Graduale Ad dñm cuȝ tribularer clamaui et exaudiuit me ℣ Domine libera animam meam a labiis iniquis et a lingua doloſa. Tract⁹ Domine non ſecundum.

Secundū matheum. xxi. capitulo.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis et turbis iudeoꝛū. Homo quidam erat paterfamilias qui plātauit vineaȝ: et ſepem circūdedit ei: et fodit in ea toꝛcular:⁊ edificauit turrim:⁊ locauit eam agricolis: et peregre pꝛofectus eſt. Cum autem tēpus fructuum appꝛopinquaſſet: miſit ſeruos ſuos ad agricolas: vt acciperent fructus eius. Et agricole appꝛehenſis ſeruis ſuis: alium ceciderunt: alium occiderunt: aliuꝫ vero lapidauerunt. Iterum miſit alios ſeruos plures pꝛioꝛibus:⁊ fecerunt illis ſimiliter. Nouiſſime autem miſit ad eos filium ſuum dicens. Verebuntur foꝛſitan filiū meum. Agricole autem vidētes filium dixerūt ītra ſe. Hic eſt heres. Venite occidamus eum:⁊ habebimus hereditateꝫ eius. Et appꝛehenſum eū eiecerunt extra vineam ⁊ occiderunt. Cum ergo venerit dominꝰ vinee: q̇d faciet agricolis illis? Aiunt illi. Malos male perdet: et vineam ſuam locabit alijs agricolis: qui reddāt ei fructum tempoꝛibus ſuis. Dicit illis ieſus. Nūꝗ̄ legiſtis ī ſcripturis lapidem queꝫ repꝛobauerūt edificantes: hic factus eſt in caput anguli: a domino factū eſt iſtud:⁊ eſt mirabile in oculis noſtris. Ideo dico vobis quia auferetur a vobis regnū dei: et dabitur genti faciēti fructus eius Et qui ceciderit ſuper lapidem iſtum: cōfringetur. Super queꝫ vero ceciderit: cōteret eum. Et cum audiſſent pꝛincipes ſacerdotum ⁊ phariſei parabolas eiꝰ: cognouerūt ꝙ de ipſis diceret Et querētes eū tenere: timuerunt turbas. Quoniam ſicut pꝛophetam euꝫ habebant. Offertoꝛium Domine in auxilium meum reſpice: confundantur et reuereantur qui querunt animam meam: vt auferant eam. V. Auertātur retroꝛſum et erubeſcant qui cogitant michi mala.

Secreta.

Hec in nobis ſacrificia domine deus ⁊ actione permaneant:⁊ operatione firmentur. Per dominū noſtrum ieſum chꝛiſtum filium. Cōmunio Tu domine ſeruabis nos et cuſtodies nos a generatione hāc īeternum.

Poſtcommunio.

Hac nos queſumus domine accepto pignoꝛe ſalutꝫ eterne ſic tendere cōgruēter / vt ad eā peruenire poſſimus. Per.

Super populum. Oꝛatio.

Da queſumus domine populo tuo ſalutē mentis ⁊ coꝛpoꝛis: vt bonis operibus inherendo: tue ſēper virtutis mereatur ꝓtectiōe defendi Per dominū.

Sabbato. Offm̄.

l Ex dn̄i irrepꝛehenſibilis conuertēs aīas: teſtimonium dei fidele ſapientiam pꝛeſtans paruulis. Ps. Celi enarrāt gloꝛiā dei: et opera manuuꝫ eiꝰ annunciat firmamentum.

Oꝛatio

Da q̄ſumus domine noſtris effectum ieiunijs ſalutarē vt caſtigatio carnis aſſūpta: ad noſtrarum vegetationem tranſeat animarum. Per dominum noſtrū ieſum.

Lectio libꝛi geneſis. xxvij. capitulo.

In diebus illis: Dixit rebecca filio ſuo iacob. Audiui patrem tuū loquentem cum eſau fratre tuo: et dicentem ei. Affer michi de vena tione: et fac cibos vt comedam: ⁊ benedicā tibi coꝛam domino ante ꝙ moꝛiar. Nūc ergo fili mi acquieſce conſilijs meis: ⁊ pergens ad gregē affer michi duos hedos optimos: vt faciā ex eis eſcas patri tuo: quibus libenter veſcitur. Quas cum intuleris et comederit: benedicat tibi pꝛiuſꝙ moꝛiatur. Cui ille rn̄dit. Noſti ꝙ eſau frater meꝰ hō piloſus ſit ⁊ ego lenis? Si attrectauerit me paṫ meus et ſenſerit: timeo ne putet ſibi me voluiſſe illudere: ⁊ inducat ſuper me meledictionem pꝛo benedictione. Ad quem mater In me ſit iſta maledictio filij mi: tantuꝫ audi vocem meā ⁊ pergens affer que dixi. Abijt et attulit: deditqꝫ matri. Parauit illa cibos: ſicut nouerat velle patrē illius: ⁊ veſtibus eſau valde bonis quas apud ſe habebat domi induit eū. Pelliculaſqꝫ hedoꝝ circundedit manibus ⁊ colli nuda ꝓtexit. Deditqꝫ pulmētum ⁊ panes quos coxerat tradidit. Quibꝰ illatis dixit. Paṫ mi. At ille rn̄dit. Audio. Quis es tu filij mi? Dixit iacob. Ego ſū pꝛimogenitꝰ tuꝰ eſau: feci ſicut pꝛecepiſti michi. Surge ſede ⁊ comede de venatione mea: vt benedicat michi aīa tua. Rurſum yſaac ad filium ſuum. Quomodo inquit tam cito inuenire potuiſti filij mi? Qui reſpondit. Voluntas dei fuit: vt cito occurreret michi quod volebā. Dixitqꝫ yſaac. Accede huc vt tangam te filij mi: et pꝛobem vtrum tu ſis filius meus eſau an nō. Acceſſit ille ad patrem: et palpato eo dixit yſaac. Vox quidē vox iacob eſt: ſed mamus: manꝰ ſunt eſau. Et non cognouit eum: quia piloſe manus ſimilitudinem maioꝛis expꝛeſſerant. Benedicens ergo illi ait. Tu es filius meus eſau? Reſpondit/ ego ſum. At ille. Affer inquit michi cibos de venatione tua filij mi vt benedicat tibi aīma mea Quos cum oblatos comediſſet: obtulit ei etiam et vinum. Quo hauſto dixit ad eū. Accede ad me ⁊ da michi oſculum filij mi. Acceſſit ⁊ oſculatus eſt eum. Statimqꝫ vt ſenſit veſtimentoꝛum illius fragrantiā: benedicens illi ait. Ecce odoꝛ filij mei ſicut odoꝛ agri pleni: cui benedixit dn̄s. Det tibi dominꝰ de roꝛe celi et de pinguedine terre abūdantiā frumēti ⁊ vini ⁊ olei: ⁊ ſeruiant tibi populi: ⁊ adoꝛet te tribꝰ. Eſto dominus fratrū tuoꝛū: ⁊ incuruentur ante te filij matris tue. Qui maledixerit tibi ſit ille maledictꝰ: et ꝗ benedixerit tibi: beneditionibꝰ repleatur Vix yſaac ſermonē impleuerat ⁊ egreſſo iacob foꝛas venit eſau: coctoſqꝫ de venatione cibos ītulit patri dicēs. Surge pater mi: ⁊ comede de venatione filij tui vt benedicat michi anima tua. Dixitqꝫ illi yſaac. Quis enī es tu? Qui reſpōdit. Ego ſū filiꝰ tuꝰ pꝛimogeītꝰ eſau Expauit yſaac ſtupoꝛe vehementi: et vltra ꝙ credi poteſt admirans ait. Quis igiṫ ille ē ꝗ dudū captā venatōēꝫ attulit michi: et comedi ex oībus pꝛiuſq̃ tu venires? Bñdixiq; illi: ⁊ erit benedictus. Auditis eſau ſermonibus patris irruit clamore magno et conſternatus ait. Benedic etiaȝ ⁊ michi pater mi. Qui ait. Venit germanus tuus fraudulenter: et accepit benedictionem tuam. At ille ſubiunxit. Juſte vocatū eſt nomen eius iacob: ſupplantauit enim me en altera vice. Pꝛimogenita mea ante tulit ⁊ nunc ſecundo ſurripuit benedictionem meam. Rurſumq; ad patrem. Nunquid non reſeruaſti ait ⁊ michi bñdictionē? Reſpondit ei yſaac. Dominū tuum illum conſtitui: ⁊ omnes fratres eius ſeruituti illius ſubiugaui. Frumento et vino et oleo ſtabiliui eum: et tibi poſt hec filij mi vltra quid faciam? Cui eſau ait. Num vnam inquit tantuȝ benedictionē habes pater? Michi quoq; obſecro vt benedicas. Cumq; eiulatu magno fleret: mot⁹ yſaac dixit. In pinguedine terre: ⁊ i roꝛe celi deſup: erit bñdictio tua.

Graduale. Bonū eſt confiteri domino et pſallere nomini tuo altiſſime. ℣. Ad annūciandum mane miſericoꝛdiaȝ tuam et veritatem tuam per noctem.

Euangelium ſecundum lucam.

IN illo tempoꝛe: xv. ca. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Homo quidam habuit duos filios: ⁊ dixit adoleſcētioꝛ ex illis patri. Pat da michi poꝛtionem ſubſtantie: que me contingit. Et diuiſit illis ſubſtantiam. Et non poſt multos dies congregatis omnibus adoleſcentioꝛ filius peregre pꝛofectus eſt in regionem longinquam: et ibi diſſipauit ſubſtantiā ſuam viuendo luxurioſe. Et poſtq̃ omĩa ꝯſummaſſet: facta eſt fames valida in regione illa: ⁊ ipſe cepit egere. Et abijt ⁊ adheſit vni ciuium regionis illius ⁊ miſit illū in villam ſuaȝ vt paſceret poꝛcos. Et cupiebat implere ventrem ſuum de ſiliquis quas poꝛci manducabant: ⁊ nemo illi dabat. In ſe autem reuerſus dixit. Quanti mercennarij i domo patris mei abūdant panibus ego autē hic fame pereo? Surgam ⁊ ibo ad patrem meum: ⁊ dicam ei. Pater peccaui in celum et coꝛam te: iam non ſum dignus vocari filius tu⁹: fac me ſicut vnum ex mercennarijs tuis. Et ſurgens venit ad patreȝ ſuum. Cum autem adhuc longe eſſet: vidit eum pater ſuus: ⁊ miſericoꝛdia mot⁹ eſt. Et accurrens cecidit ſupꝛa collum eius: ⁊ oſculatus eſt eum. Dixitq; ei fili⁹. Pater peccaui in celum et coꝛam te: iam non ſum dignus vocari filius tuus. Dixit auteȝ pater ad ſeruos ſuos. Cito pꝛoferte ſtolā pꝛimam ⁊ induite illuȝ: ⁊ date ānulum in manu eius: et calciamenta in pedes eius. Et adducite vitulum ſaginatum et occidite: et manducemus et epulemur: quia hic filius meus moꝛtu⁹ erat ⁊ reuixit: perierat ⁊ inuētus eſt Et ceperunt epulari. Erat aūt fili⁹ ſenioꝛ in agro. Et cū veniret ⁊ appꝛopiquaret domui audiuit ſymphoniam et choꝛum. Et vocauit vnum de ſeruis: et interrogauit que hec eſſent. Iſqꝫ dixit illi. Frater tuus venit: ⁊ occidit pater tuus vitulum ſaginatum. quia ſaluum illum recepit. Indignatus eſt autem ⁊ nolebat introire. Pater ergo illi⁹ egreſſuſcepit rogare illum. At ille reſpondens dixit patri ſuo. Ecce tot ānis ſeruio tibi: ⁊ nunꝙ̄ mandatuꝫ tuum pꝛeteriui: et nūꝙ̄ dediſti michi hedū vt cū amicis meis epularer. Sed poſtꝙ̄ hic filius tuus qui deuoꝛauit ſubſtātiam ſuam cum meretricib⁹ venit: occidiſti illi vitulū ſaginatū. At ipſe dixit ei. Filj tu ſemper mecum es: ⁊ omnia mea tua ſunt. Epulari autem et gaudere opoꝛtebat: quia frater tuus hic moꝛtu⁹ fuerat: et reuixit. Perierat ⁊ inuentus eſt. Offertoꝛiū

Illumina oculos meos ne vnꝙ̄ obdoꝛmiam in moꝛte: nequando dicat inimicus meus pꝛeualui aduerſus eum. ꝟ⁹. Uſqꝫquo domine obliuiſceris me in finem quādiu ponā cōſilia ī anima mea:

His ſacrificijs domine cōcede placatus: vt q̄ pꝛopꝛijs oꝛam⁹ abſolui delictis: non grauemur externis. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate. Secreta. Communio.

Opoꝛtet te filj gaudere: quia frater tuus moꝛtuus fuerat et reuixit: perierat et inuentus eſt. Poſtcōmunio.

Sacramenti tui domine diuina libatio penetralia nr̄i coꝛdis infūdat: ⁊ ſui nos participes potenter efficiat. Per dñm nr̄m ieſum chꝛiſtum. Super populum. Oꝛatio.

Familiam tuā queſumus domine cōtinua pietate cuſtodi: vt que ī ſola ſpe gratie celeſtis innititur: celeſti etiam pꝛotectiōe muniatur. Per dominū noſtrū ieſū. Dñica tertia quaꝛageſime. Officium.

o Cculi mei ſemꝑ ad dñm quia ipſe euellet de laq̄o pedes meos: reſpice ī me ⁊ miſerere mei quoniam vnicus ⁊ pauper ſum ego. Ps. Ad te domine leuaui animam meam: deus meus ī te confido non erubeſcam. Oꝛatio.

Queſumus omnipotens deus vota humilium reſpice atqꝫ ad defenſionē noſtrā: dexteram tue maieſtatis extende. Per dominum noſtrū ieſum chꝛiſtū.

Epiſtola ad epheſios. v. capitulo

Fratres Eſtote imitatoꝛes dei ſicut filij chariſſimi et ābulate ī dilectiōe ſicut et chꝛiſt⁹ dilexit nos: et tradidit ſemetipſm̄ pꝛo nobis oblationem ⁊ hoſtiam deo in odoꝛem ſuauitatis. Foꝛnicatio autem ⁊ omnis immundicia aut auaricia nec nominet̄ in vobis ſicut decet ſctōs. Aut turpitudo: aut ſtultiloquꝫ: aut ſcurrilitas que ad rem non pertinet: ſed magis gratiarum actio. Hoc autē ſcitote intelligentes: ꝙ ōis foꝛnicatoꝛ: aut imund⁹: aut auarus: qđ eſt ydoloꝛū ſeruitus: non habet hereditatē in regno xp̄i et dei. Nemo vos ſeducat inanibꝰ verbis. Propter hec enim venit ira dei in filios diffidentie. Nolite ergo effici participes coꝝ. Eratis enim aliquando tenebre: nūc autem lux in domino. Ut filij lucis ambulate. Fructus enī lucis eſt in omni bonitate et iuſticia et veritate. Graduale. Exurge domine non preualeat homo. iudicentur gentes in conſpectu tuo. V. In conuertendo inimicum meuz retrorſum infirmabuntur et peribunt a facie tua. Tractꝰ. Ad te leuaui oculos meos. qui habitas ī celis. Vſ. Ecce ſicut oculi ſeruorum in manibus dominorum ſuorum. V. Et ſicut oculi ancille in manibus domine ſue. V. Ita oculi noſtri ad dominum deum noſtrum donec miſereatur noſtri. Vſus. Miſerere nobis domine miſerere nobis. Euangelium ſecundum lucam. xi. capitulo.

In illo tempore: Erat ieſus eijciens demonium ⁊ illud erat mutum. Et cum eieciſſet demonium locutꝰ eſt mutus: et admirate ſunt turbe. Quidam aūt ex eis dixerūt. In beelzebub principe demoniorū eijcit demonia. Et alij tentātes: ſignum de celo querebant ab eo. Ipſe autez vt vidit cogitationes eorum: dixit eis Omne regnum in ſeipſum diuiſum deſolabitur: et domus ſupra domum cadet. Si autem ⁊ ſathanas in ſeipſm diuiſus eſt: quomodo ſtabit regnum ipſius: quia dicitis in beelzebub eijcere me demonia. Si aūt ego in beelzebub eijcio demonia: filij vr̄i in quo eijciūt? Ideo ipſi iudices veſtri erūt. Porro ſi ī digito dei eijcio demonia: profecto peruenit in vos regnū dei. Cū fortis armatꝰ cuſtodit atrium ſuū: in pace ſunt omnia que poſſidet. Si autē fortior illo ſuperueniens vicerit illum vniuerſa arma eius auferet in q̄bus confidebat: et ſpolia eius diſtribuet. Qui non eſt mecum aduerſum me eſt. Et qui non colligit mecum: diſpergit. Cū immūdus ſpiritus exierit ab hoīe. ambulat per loca inaquoſa querens requiem et non inueniens dicit. Reuertar in domum meam vnde exiui. Et cuz venerit: inuenit eā ſcopis mundataz et ornatam. Et tunc vadit et aſſumit ſeptem alios ſpūs ſecū nequiores ſe: ⁊ ingreſſi habitāt ibi. Et ſunt nouiſſima hominis illiꝰ: peiora prioribus. Factum eſt autem cum hec diceret: extollens vocez quedam mulier de turba dixit illi. Beatꝰ venter qui te portauit: ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo Beati qui audiunt verbum dei: ⁊ cuſtodiūt illud. Offertorium. Iuſticie domini recte letificantes corda: et dulciora ſuper mel et fauum: nam et ſeruus tuus cuſtodiet ea. Secreta.

Suſcipe queſumus domine deuotorū munera famulorum et tua diuinis purifica ſeruientes pietate myſterijs: quibꝰ etiam iuſtificas ignorātes. Per dominū noſtrū ieſum chriſtuz filium tuū. Qui tecū. Communio Paſſer inuenit ſibi domū: ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos ſuos: altaria tua domine virtutum rex meus et deus meus. beati qui habitant in domo tua in ſeculum ſeculi laudabunt te.

Poſtcōio.

ACūctis nos domine reatibus ⁊ periculis propiciatꝰ abſolue. quos tāti myſterij tribuis eſſe participes. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filiū tuum.

Feria ſecunda. Officium.

iN deo laudabo verbū i dn̄o laudabo ſermonem in deo ſperaui non timebo q̄d faciat michi homo. Ps. Miſerere mei deꝰ quoniam conculcauit me homo: tota die īpugnans tribulauit me.

Oratio.

COrdibus noſtris quaeſumus domine gratiaꝫ tuaꝫ benignus infunde: vt ſicut ab eſcis carnalibꝰ abſtinemꝰ: ita ſenſus quoqꝫ noſtros a noxijs retrahamus exceſſibus. Per dominū noſtrū ieſum chriſtum filiū

Lectio libri regum. iiij. v. caplo.

IN diebꝰ illis: Naamā princeps milicie regꝭ ſyrie: erat vir magnus apud dominū ſuuꝫ et honoratus. Per illuꝫ enim dedit dominus ſalutem ſyrie. Erat auteꝫ vir fortis ⁊ diues: ſed leproſus. Porro de ſyria egreſſi fuerāt latrunculi: et captiuam duxerāt de terra iſrael puellaꝫ paruulam q̄ erat in obſequio vxoris naamā Que ait ad dominā ſuā. Vtinaꝫ fuiſſet dominꝰ meus ad prophetam q̄ eſt in ſamaria: profecto curaſſet eum a lepra quā habet. Ingreſſus eſt itaqꝫ naaman ad dominū ſuū: ⁊ nunciauit ei dicens. Sic et ſic locuta eſt puella de terra iſrael. Dixitqꝫ ei rex ſyrie. Vade: et mittā litteras ad regē iſrl'. Qui cū profectus eſſet et tuliſſet ſecum decem talenta argenti: et ſex milia aureos: et decem mutatoria veſtimentorum: detulit litteras ad regem iſrael in hec verba. Cū acceperis epiſtolam hanc ſcito ꝙ miſerim ad te naamā ſeruum meum: vt cures euꝫ a lepra ſua. Cūqꝫ legiſſet rex iſrael litteras: ſcidit veſtimenta ſua et ait. Nūquid ego deꝰ ſuꝫ: vt occidere poſſim ⁊ viuificare: q̇a iſte miſit ad me: vt curē hoīem a lepra ſua Animaduertite et videte: q̇a occaſiones querat aduerſum me. Quod cum audiſſet helyſeus vir dei ſcidiſſe videlicet regem iſrael veſtimenta ſua miſit ad eum dicens. Cur ſcidiſti veſtimēta tua? Veniat ad me: ⁊ ſciat prophetaꝫ eſſe in iſrael. Venit ergo naamā cum equis ⁊ curribus: et ſtetit ad oſtium domus helyſei. Miſitqꝫ ad eum helyſeus nunciū dicens. Vade ⁊ lauare ſepties in iordane ⁊ recipiet caro tua ſanitatem atqꝫ mūdaberis. Iratuſqꝫ naamā recedebat dicēs. Putabā ꝙ egrederetur ad me: ⁊ ſtans inuocaret nomen dei ſui: ⁊ tangeret manu ſua locū lepre: et curaret me. Nūquid non meliores ſūt abbana ⁊ parphar fluuij damaſci oībus aq̄s iſrael: vt lauer ī eis et mūder? Cum ergo vertiſſet ſe ⁊ abiret indignās: acceſſerūt ad eum ſerui ſui: ⁊ locuti ſūt ei. Pater/ ⁊ ſi rem grādem dixiſſet tibi ꝓpheta: certe facere debueras. Quanto magis quia nunc dixit tibi: lauare ⁊ mundaberis? Deſcendit ⁊ lauit i ioꝛdane ſepties iuxta ſermonem viri dei: ⁊ reſtituta eſt caro eiꝰ ſicut caro pueri paruuli: ⁊ mundatus eſt a lepꝛa. Reuerſuſq; ad virū dei cū vniuerſo comitatu ſuo venit ⁊ ſtetit coꝛā eo ⁊ ait. Vere ſcio ꝙ nō ſit deꝰ alius in vniuerſa terra: niſi tantuꝫ dominus deus iſrael. Graduale. Deus vitā meam nūciaui tibi: poſuiſti lachꝛimas meas in conſpectu tuo. ℣. Miſerere michi domine quoniaꝫ conculcauit me homo tota die bellās tribulauit me. Tractꝰ. Domine nō ſecundum. Secundum lucam. iiij. capitulo.

In illo tempoꝛe: Dixerūt phariſei ad ieſum. Quāta audiuimus facta in capharnaū fac ⁊ hic in patria tua. Ait autē. Amen dico vobis: quia nemo pꝛopheta acceptꝰ eſt i patria ſua. In veritate dico vobis: multe vidue erant in diebus helye in iſrael: quādo clauſū eſt celum annis tribꝰ ⁊ menſibus ſex: cū facta eſſet fames magna i omni terra: ⁊ ad nullam illarum miſſus eſt helyas: niſi in sareptaꝫ ſydonie ad mulierē viduam. Et multi lepꝛoſi erāt in iſrael ſub helyſeo pꝛopheta ⁊ nemo eoꝝ mundatꝰ eſt niſi naamā ſyꝛus. Et repleti ſunt omēs in ſynagoga ira hec audiētes. Et ſurrexerūt ⁊ eiecerunt illum extra ciuitatē ⁊ duxerūt illū vſq; ad ſupercilium montis ſupꝛa quem ciuitas illoꝝ erat edificata vt pꝛecipitarent eū. Ipſe autem tranſiens per medium illoꝛum ibat. Offertoꝛiū. Exaudi deus oꝛationem meā: ⁊ ne deſpexeris depꝛecationem meam: intende in me et exaudi me. ℣. Conturbatus ſum a voce inimici et a tribulatione peccatoꝛis: et expectabā eum qui me ſaluū faceret. ℣. Ego autē ad deū clamaui libera aīaꝫ meam et extendas manum tuam in retribuendo illis. Secreta.

Munꝰ quod tibi dn̄e noſtre ſeruitutis offerimus: tu ſalutare nobis perfice ſacramentum Per dominū. Communio. Quis dabit ex ſyon ſalutare iſrael cū auerterit dn̄s captiuitatem plebis ſue: exultabit iacob et letabitur iſrael. Poſtcommunio.

Preſta queſumꝰ omnipotēs et miſericoꝛs deus/ vt que oꝛe contigimus: pura mente capiamus. Per dominū noſtrū ⁊c.

Super populum. Oꝛatio.

Subueniat nobis queſumꝰ dn̄e miſericoꝛdia tua: vt ab imminentibus peccatoꝛum noſtroꝛum periculis te mereamur pꝛotegente ſaluari. Per dominū noſtrum. Feria tertia. Officium.

e

Go clamaui qm̄ exaudiſti me deus inclina aurē tuā et exaudi verba mea cuſtodi me domine vt pupillam oculi ſub vmbꝛa alarū tuarū pꝛotege me. Ps. Exaudi domine iuſticiā meam intende depꝛecationem meam.

Oꝛatio.

Exaudi nos oīpotens et miſericoꝛs deus: et cōtinentie ſalutaris ꝓpicius nobis dona concede. Per dominū.

Lectio libꝛi regū.iiij.caplo.iiij.

IN diebus illis. Mulier quedam clamabat ad heliſeum pꝛophetam dicēs. Seruus tuus vir meus moꝛtuus eſt: et tu noſti quia ſeruus tuus fuit timēs deū. Et ecce creditoꝛ venit: vt tollat duos filios meos ad ſeruiendū ſibi. Cui dixit helyſeus. Quid vis vt faciā tibi? Dic michi q̇d habes in domo tua? At illa reſpondit. Non habeo ancilla tua quicq̄ in domo mea niſi parū olei quo vngar. Cui ait. Uade ⁊ pete mutuo ab omnib⁹ vicinis tuis vaſa vacua nō pauca et ingredere domū tuam: ⁊ claude oſtium cū intrinſecus fueris tu ⁊ filij tui. Et mitte inde in omnia vaſa hec: ⁊ cum plena fuerint tolles. Iuit itaqꝫ mulier: ⁊ clauſit oſtiū ſup ſe et ſuper filios ſuos: illi offerebant vaſa: ⁊ illa infundebat. Cūqꝫ plena fuiſſent vaſa: dixit ad filium ſuū Affer michi adhuc vas. Et ille reſpondit. Non habeo Stetitqꝫ oleū. Uenit autē illa et indicauit homini dei. Et ille. Uade inquit et vende oleun: ⁊ redde creditoꝛi tuo. Tu aūt et filij tui: viuite de reliquo. Graduale Ab occultis meis mūda me dn̄e: et ab alienis parce ſeruo tuo. ℣. Si mei non fuerint dominati tunc immaculatus eroꝛ emundaboꝛ a delicto maximo.

Secundū matheū.xviij.capitulo.

IN illo tempoꝛe: Reſpiciens ieſus diſcipulos ſuos: dicit ſymoni petro. Si peccauerit in te frater tu⁹: vade et coꝛripe eū inter te et ipſm ſolū. Si te audierit: lucrat⁹ eris fratrem tuum. Si autem te non audierit: adhibe tecum adhuc vnū vel duos: vt in oꝛe duorum vel trium teſtium ſtet omne verbū. Quod ſi nō audierit eos: dic eccleſie. Si autem eccleſiam nō audierit: ſit tibi ſicut ethnic⁹ ⁊ publicanus. Amen dico vobis: quecūqꝫ alligaueritis ſuper terram: erunt ligata ⁊ in celis. Et q̄cūqꝫ ſolueritis ſuper terrā: erunt ſoluta ⁊ in celis. Iteruz dico vobis: quia ſi duo ex vobis conſenſerint ſuper terrā/ de omni re quācunqꝫ petierint: fiet illis a patre meo q̇ in celis eſt Ubi eñ ſūt duo vel tres cōgregati in nomīe meo ibi ſum in medio coꝛū. Tunc petrus accedens ad eum dixit. Dn̄e quotiēs peccabit i me frater me⁹ ⁊ dimittam ei: vſqꝫ ſepties? Dixit illi ieſus. Nō dico tibi vſqꝫ ſepties: ſed vſqꝫ ſeptuageſies ſepties. Offertoꝛium. Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me: non moꝛiar ſed viuam et narrabo opera domini. ℣. In tribulatione inuocaui dominum et exaudiuit me in latitudine quia dominus adiutoꝛ meus eſt.

Secreta.

PEr hec veniat queſumus dn̄e ſacramenta noſtre redemptionis effectus q̇ et nos ab humanis retrahat ſemper exceſſib⁹: ⁊ ad ſalutaria cuncta perducat. Per. Communio. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requieſcet in monte ſancto tuo. quis ingreditur ſine macula et operatur iuſticiam. Poſtcommunio.

Sacris domine miſterijs expiati ⁊ veniam queſumus conſequamur ⁊ gratiam. Per.

Super populum. Oꝛatio

Tua nos domine pꝛotectione defende ⁊ ab omni ſemꝑ iniq̄tate cuſtodi. Per.

Feria quarta

Officium

Ego autem in dño ſperaui: exultabo et letaboꝛ in tua miſericoꝛdia qꝛ reſpexiſti hūilitatē meam. Ps. In te domine ſperaui non confundar ineternum i iuſticia tua libera me.

Oꝛatio.

Preſta nobis queſumus domine: vt ſalutaribus ieiunijs: eruditi a noxijs quoqꝫ vicijs abſtinentes pꝛopiciationem tuā facilius impetremus. Per dominum noſtrum.

Lectio libꝛi exodi. xx. capitulo.

Hec dicit domin⁹ deus: Honoꝛa patrem tuuʒ ⁊ matrem tuā vt ſis longeuus ſuper terraʒ quā dominus deus tuus dabit tibi. Non occides: non mechaberis: non furtum facies: non loqueris contra pꝛoximū tuum falſum teſtimonium. Non concupiſces domum pꝛoximi tui: nec deſiderabis vxoꝛem eius: non ſeruū: non ancillam: nō bouem: non aſinuʒ nec oia que illi⁹ ſūt. Cunctus aūt pplus videbat voces: et lāpades ⁊ ſonitū buccine monteq̄ꝫ fumātē: ⁊ perterriti ac pauoꝛe percuſſi ſteterūt pꝛocul dicentes moyſi. Loquere tu nobis: et audiemus. Non loquat̄ nobis dñs: ne foꝛte moꝛiamur. Et ait moyſes ad populum. Nolite timere. Ut enim pꝛobaret vos venit de⁹: vt terroꝛ illius eſſet in vobis ⁊ nō peccaretis. Stetitqꝫ popul⁹ de lōge moyſes autē acceſſit ad caliginem in qua erat de⁹. Dixitqꝫ pꝛeterea dominus ad moyſem. Hec dices filijs iſrael. Vos vidiſtis que de celo locut⁹ ſum vobis. Nō facietis deos argenteos: nec deos aureos facietis. Altare de terra facietis michi ⁊ offeretis ſuper eo olocauſta ⁊ pacifica veſtra: oues veſtras ⁊ boues in omni loco: in quo memoꝛia fuerit nominis mei. Graduale. Miſerere michi domine: quoniam infirmus ſum ſana me domine. V⁹. Conturbata ſunt omnia oſſa mea: et anima mea turbata eſt valde. Tract⁹. De neceſſitatibus meis. Secundum matheum. xv. capitulo.

In illo tēpoꝛe: Acceſſerunt ad ieſum ab hieroſolimis ſcribe ⁊ phariſei dicētes. Quare diſcipuli tui trāſgrediūtur traditiones ſenioꝛum? Non enim lauāt manus ſuas: cū panem manducant. Ipſe autem reſpondens ait illis. Quare ⁊ vos trāſgredimini mādatum dei pꝛopter traditionē veſtram? Nam deus dixit. Honoꝛa patrem et matrem: ⁊ qui maledixerit patri vel matri moꝛte moꝛiatur. Vos auteʒ dicitis: quicūqꝫ dixerit patri vel matri mun⁹ qdcūqꝫ eſt ex me tibi pꝛoderit: ⁊ non honoꝛificabit patrem ſuū et matrem ſuam/ ⁊ irritū feciſtis mandatum dei pꝛopter traditionē veſtram Hypocrite/ bene pꝛophetauit de vobis eſaias dicēs. Populus hic labiiſ me honoꝛat coꝛ aūt coꝛum longe eſt a me. Sine cauſa autꝫ colūt me docētes doctrinas ⁊ mandata hominū. Et conuocatis ad ſe turbis dixit eis. Audite ⁊ intelligite. Non qđ intrat in os coinquinat hominē: ſed qđ procedit ex oꝛe hoc coiquinat hominem. Tūc accedentes diſcipuli eius dixerūt ei. Scis quia phariſei audito hoc verbo ſcandalizati ſunt? At ille reſpōdēs ait. Omnis plantatio quam non plantauit pater meus celeſtis eradicabitur. Sinite illos: ceci ſunt et duces cecoꝛū. Cecus autꝫ ſi ceco ducatū preſtet: ambo in foueam cadunt. Reſpodens autem petrus dixit ei. Ediſſere nobis parabolā iſtā. At ille dixit. Adhuc et vos ſine intellectu eſtis? Non intelligitis: q̄a omne quod in os intrat in ventrē vadit ⁊ in ſeceſſum emittitur? Que aūt procedūt de oꝛe: de coꝛde exeunt et ea coinquināt hominꝫ. De coꝛde enim exeunt cogitatiōes male/ homicidia/ adulteria/ foꝛnitaciones/ furta/ falſa teſtimonia/ blaſphemie. Hec ſunt q̄ coinquinant hoīem. Non lotis autem manibus manducare: nō coinquinat hominē.

Offertoꝛium. Domine fac mecum miſericoꝛdiam tuaꝫ propter nomen tuum quia ſuauis eſt miſericoꝛdia tua. ℣. Deus laudem meā ne tacueris quia os peccatoꝛis et doloſi ſuper me appertum eſt. ℣. Impulſus verſatus ſum vt caderem et dominus ſuſcepit me: ⁊ factus eſt michi in ſalutem. Secreta.

Suſcipe queſumus dñe preces populi tui cum oblationibus hoſtiarum et tua myſteria celebꝛantes ab omnibus nos defende periculis. Per dominum.

Communio. Notas michi feciſti vias vite: adimplebis me leticia cum vultu tuo domine. Poſtcommunio.

Sanctificet nos queſumus dñe: qua paſti ſumus menſa celeſtis: et a cunctis erroꝛibus expiatos: ſupernis ꝓmiſſionibus reddat acceptos. Per. Super populum. Oꝛatio.

Concede queſumus omnipotens deus: vt q̄ protectionis tue gratiaꝫ querimus: liberati a malis omnibus ſecura tibi mēte ſeruiamus. Per dominū noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuū. Feria quinta.

Alus populi Officium. ego ſum dicit dominꝰ de quacūqꝫ tribulatiōe clamauerint ad me exaudiā eos: et ero illoꝛum dñs in perpetuū. Ps. Attendite popule meus legem meā inclinate aurē veſtram in verba oꝛis mei.

Concede queſumus omnipotens deus: vt Oꝛatio. ieiunioꝛum nobis ſācta deuotio et purificationem tribuat: et maieſtati tue nos reddat acceptos. Per dominū noſtrū ieſum xp̄m.

Lectio hieremie prophete. vij. c.

In diebus illis: Factꝰ eſt ſermo dñi ad me dicēs Sta in poꝛta domꝰ domini ⁊ predica ibi verbum iſtud et dic. Audite verbum domini oīs iuda: qui ingredimini per poꝛtas has vt adoꝛetꝫ dominum. Hec dicit dominus exercituum deus iſrael. Bonas facite vias veſtras ⁊ ſtudia veſtra: ⁊ habitabo vobiſcū in loco iſto. Nolite ꝯfidere in verbis mendacij dicētes: templū dn̄i: tēplū dn̄i templū dn̄i eſt Quoniā ſi bene direxeritis vias veſtras et ſtudia veſtra: ſi feceritis iudiciuꝫ inter virum et pꝛoximuꝫ eius: aduene et pupillo: ⁊ vidue non feceritis calūniam: nec ſanguinem innocētem effuderitis in loco hoc: ⁊ poſt deos alienos non ambulaueritis in malum vobiſmetipſis: habitabo vobiſcū i loco iſto in terra quā dedi patribꝰ veſtris a ſeculo ⁊ vſqꝫ in ſeculum. Ait dominꝰ omnipotens.

Graduale. Oculi omnium in te ſperant domine et tu das illis eſcaꝫ in tempoꝛe opoꝛtuno. ℣. Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione.

Secundū iohannem vj. capitulo.

In illo tēpore: Dixit ieſus turbis iudeorum. Operamini non cibum qui perit: ſed qui permanet in vitam eternam: quem filiꝰ hominis dabit vobis. Hunc em̄ pater ſignauit deus. Dixerunt ergo ad eum. Quid faciemꝰ vt operemur opera dei? Reſpōdit ieſus ⁊ dixit eis. Hoc eſt opus dei: vt credatis i eū quem miſit ille. Dixerūt ergo ei. Quod ergo tu facis ſignū: vt videamus ⁊ credamus tibi? Quid operaris? Patres nr̄i manducauerūt māna in deſerto ſicut ſcriptū eſt. Panem de celo dedit eis manducare. Dixit ergo eis ieſus. Amen amen dico vobis nō moyſes dedit vobis paneꝫ de celo: ſed pater meus dat vobis panē de celo verum. Panis enim dei eſt qui deſcendit de celo: ⁊ dat vitaꝫ mūdo. Dixerūt ergo ad eum. Domine ſemper da nobis hunc panem Dixit autē eis ieſus. Ego ſum panis vite. Qui venit ad me nō eſuriet. Et qui credit in me nō ſitiet vnqꝫ.

Offertoꝛium. Si ambulauero in medio tribulatiōis viuificabis me domine: et ſuper iram inimicoꝛuꝫ meoꝛum extendes manum tuam et ſaluum me fecit dextera tua. ℣. In quacūqꝫ die inuocauero te exaudi me domine multiplicabis in anima mea virtutem tuam.

Secreta.

Hac nos domine queſumꝰ ad ſancta myſteria purificatis mentibus accedere: vt tibi ſemper cōpetens deferamus obſequiū. Per dn̄m nr̄m.

Communio. Tu mandaſti mandata tua cuſtodiri nimis: vtinam dirigantur vie mee ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.

Poſtcommunio.

Sacramenti tui domine venerāda perceptio: ⁊ myſtico nos emundet effectu: ⁊ perpetua virtute defendat. Per.

Super populum. Oꝛatio.

Subiectum tibi populū queſumus domine ꝓpiciatio celeſtis amplificet: ⁊ tuis ſemper faciat inherere mandatis. Per dominū noſtrū ieſum chꝛiſtū.

Feria ſexta. Offiū.

f Ac mecum domīe ſignū in bono vt videant q̄ me oderunt ⁊ cōfundantur quoniā tu domine adiuuiſti me

⁊ conſolatus es me. Pſ. Inclina domine aurem tuam et exaudi me: quoniam inops et pauper ſum ego. Oratio.

Ieiunia noſtra queſumꝰ domine benigno fauore proſequere: vt ſicut ab alimẽtis abſtinemus in corpore: ita a vicijs ieiunemus in mente. Per chriſtũ.

Lectio libri numeri. xx. capitulo

In diebus illis: Cõuenerũt filij iſr̃l ad moyſem ⁊ aaron ⁊ verſi in ſeditionem dixerũt. Date nobis aquam vt bibamus Ingreſſiqꝫ moyſes et aaron dimiſſa multitudine ante tabernaculuꝫ federis: corruerũt proni in terrã clamauerũtqꝫ ad dominuꝫ atqꝫ dixerunt. Dñe deꝰ exaudi clamoreꝫ populi huius: et aperi eis theſaurum tuum: fonteꝫ aque viue vt ſatiati ceſſet murmuratio eorum. Et apparuit gloria domini ſuper eos. Locutuſqꝫ eſt dominꝰ ad moyſem dicens. Tolle virgã ⁊ congrega populum tu ⁊ aaron frater tuus: et loquimini ad petram corã eis: ⁊ illa dabit aquas. Cumqꝫ eduxeris aquã de petra: bibet omnis multitudo et iumẽta eius. Tulit igitur moyſes virgam que erat in cõſpectu domini ſicut ꝑceperat ei: congregata omni multitudine ãte petrã / dixitqꝫ eis. Audite rebelles ⁊ increduli. Nũ de petra hac vobꝫ aquã poterimus eijcere? Cũqꝫ eleuaſſet moyſes manũ percutiẽs virga bis ſilicẽ: egreſſe ſũt aque largiſſime: ita vt populus biberet ⁊ iumẽta eius. Dixitqꝫ dominꝰ ad moyſem ⁊ aaron. Quia nõ credidiſtis michi vt ſanctificaretꝫ me coram filijs iſrael: nõ introducetis hos populos in terram quam dabo eis. Hec eſt aqua ꝯtradictionis vbi iurgati ſũt filij iſrael contra dominũ: ⁊ ſanctificatus eſt in eis. Graduale. In deo ſperauit cor meum et adiutꝰ ſum et refloruit caro mea et ex voluntate mea confitebor illi. ℣. Ad te domine clamabo deus meꝰ ne ſileas ne diſcedas a me: Tractus. Domine non ſecundum. Secundum iohannem. iiij. capitulo.

In illo tẽpore: Venit ieſus ĩ ciuitatem ſamarie que dicitur ſichar iuxta prediũ quod dedit iacob ioſeph filio ſuo. Erat aũt ibi fons iacob. Ieſus ergo fatigatus ex itinere: ſedebat ſic ſuper fontẽ Hora auteꝫ erat quaſi ſexta. Venit mulier de ſamaria haurire aquam. Dicit ei ieſus. Da michi bibere. Diſcipuli enim eiꝰ abierant in ciuitatẽ: vt cibos emerent. Dicit ergo ei mulier illa ſamaritana. Quomodo tu iudeus cuꝫ ſis: bibere a me poſcis: q̃ ſum mulier ſamaritana? Non enim coutuntur iudei ſamaritanis. Reſpondit ieſus: et dixit ei. Si ſcires donũ dei: ⁊ q̇s eſt q̇ dicit tibi da michi bibere: tu forſitan petiſſes ab eo: ⁊ dediſſꝫ tibi aquã viuã Dixit ei mulier. Dñe: neqꝫ ĩ quo haurias habes: ⁊ puteus altus eſt. Vnde ergo habes aquã viuã? Nunquid tu maior es patre noſtro iacob: qui dedit nobis puteũ: et ipſe ex eo bibit ⁊ filij eius: et pecora eius. Reſ̄dit ieſus ⁊ dixit ei. Omnis q̄ biberit ex aqua hac ſitiet iterum. Qui autem biberit ex aqua quā ego dabo ei: nō ſitiet in eternum. Sed aqua quā dabo ei fiet in eo fons aque ſalientis in vitaꝫ eternam. Dicit ad eū mulier. Domine: da michi hanc aquā: vt nō ſitiam neqꝫ veniam huc haurire Dicit ei ieſus. Uade voca virum tuū: ⁊ veni huc. Reſpōdit mulier et dixit. Non habeo virum. Dicit ei ieſus Bene dixiſti: quia non habeo virū. Quinqꝫ enim viros habuiſti: ⁊ hunc quem habes non eſt tuus vir. Hoc vere dixiſti. Dicit ei mulier. Dn̄e: video q̄a pꝛopheta es tu. Patres noſtri in mōte hoc adoꝛauerunt: ⁊ vos dicitis qꝛ hieroſolimis eſt locus vbi adorare opoꝛtet. Dicit ei ieſ9. Mulier crede michi: qꝛ veniet hoꝛa quando neqꝫ in monte hoc: neqꝫ in hieroſolymis adoꝛabitis patrē. Uos adoꝛatis qđ neſcitis: nos adoꝛamus quod ſcimus: q̄a ſalus ex iudeis eſt. Sed venit hoꝛa ⁊ nūc eſt qn̄ veri adoꝛatoꝛes adoꝛabūt patrem in ſpiritu ⁊ veritate. Naꝫ ⁊ pater tales querit: qui adoꝛēt eū. Spiritus eſt deus et eos qui adorant eum: in ſpiritu et veritate opoꝛtet adoꝛare. Dicit ei mulier. Scio quia meſſias venit: qui dicitur chꝛiſt9. Cum ergo venerit: ille nobis annūciabit omnia. Dicit ei ieſus. Ego ſuꝫ qui loquoꝛ tecum. Et continuo venerūt diſcipuli eius et mirabant̄: quia cum muliere loquebat̄. Nemo tamē dixit ei q̄d queris: aut quid loqueris cum ea. Reliquit ergo ydꝛiaꝫ ſuam mulier: ⁊ abijt in ciuitateꝫ et dixit illis hominibus. Uenite et videte hominē: qui dixit michi omnia quecūqꝫ feci. Nunq̄d ipſe eſt chꝛiſtus? Exierunt ergo de ciuitate: ⁊ veniebāt ad eum. Interea rogabāt eū diſcipuli eius: dicentes. Rabbi: māduca. Ille autē dixit eis. Ego cibū habeo manducare: quem vos neſcitis. Dicebāt ergo diſcipuli ad inuicē. Nūquid aliquis attulit ei manducare? Dixit eis ieſus. Meus cibus ē: vt faciam volūtatem eius q̄ miſit me: vt perficiā opus eius. Nōne vos dicitis: quod adhuc quattuoꝛ menſes ſūt: ⁊ meſſis venit? Ecce dico vobis: leuate oc̄los veſtros et videte regiōes: quia albe ſūt iam ad meſſem. Et qui metit mercedem accipit: et congregat fructum in vitam eternam: vt ⁊ qui ſeminat ſimul gaudeat: ⁊ qui metit. In hoc enim eſt verbū verum: quia alius eſt qui ſeminat ⁊ alius eſt qui metit. Ego miſi vos metere: quod vos nō laboꝛaſtis. Alij laboꝛauerunt: ⁊ vos in labores eoꝛum introiſtis. Ex ciuitate autem illa: multi crediderunt in eum ſamaritanoꝝ: pꝛopter verbum mulieris teſtimoniū perhibētis quia dixit michi omnia quecūqꝫ feci. Cum veniſſent ergo ad illum ſamaritani: rogauerūt eū vt ibi maneret. Et manſit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt in eū pꝛopter ſermonē eius

⁊ mulieri dicebant quia iam non pꝛopter tuam loquelã credimus. Ipſi enim audiuimus et ſcimus quia hic eſt vere ſaluatoꝛ mundi Offertoꝛiũ. Intende voci oꝛationis mee rex meus et deus meus quoniaz ad te oꝛabo domine. Vꝰ. Uerba mea auribus percipe domine intellige clamoꝛem meum et exaudi me. Secreta.

Reſpice domine pꝛopicius ad munera que ſacramus: vt ⁊ tibi grata ſint/ ⁊ nobis ſalutaria ſemper exiſtant. Per dñm. Cõmunio. Qui biberit aquam quã ego do dicit dominꝰ ſamaritane: fiet in eo fons aque ſalientis in vitam eternã.

Huius nos Poſtcõmunio. domĩe perceptio ſacramenti mundet a crimine: ⁊ ad celeſtia regna perducat. Per dominum. Super populum. Oꝛatio.

Preſta queſumus omnipotens deus: vt qui in tua pꝛotectione confidimus cuncta nobis aduerſantia te adiuuãte vincamus. Per. Sabbato officiũ.

Verba mea auribꝰ percipe domĩe: ĩtellige clamoꝛem meum intende voci oꝛatiõis mee. Ps. Rex meus et deus (meus.

Preſta que- Oꝛatio. ſumus omnipotens deus/ vt qui ſe affligendo carnez ab alimentis abſtinent: ſectando iuſticiam a culpa ieiunent. Per. Lcõ danielis pꝛophete. xiij. capitulo.

In diebꝰ illis: Erat vir ĩ babilone: ⁊ nomẽ eiꝰ ioachim. Et accepit vxoꝛem nomine ſuſãnam filiam helchie pulchꝛam nimis et timentem deum. Parentes autem illius cum eſſent iuſti erudierunt filiam ſuaz ſecunduz legem moyſi. Erat aũt ioachim diues valde et erat ei pomerium vicinũ domui ſue et ad ipſm confluebant iudei eo qđ eſſet honoꝛabilioꝛ omniũ. Et conſtituti ſunt duo ſenes iudices in illo anno: de quibus locutus eſt dominꝰ: quia egreſſa eſt iniquitas de babilone a ſenioꝛibꝰ iudicibus q̇ videbantur regere populum. Iſti frequẽtabãt domum ioachim et veniebant ad eos omnes qui habebãt iudicia. Cuz autem populus reuertiſſet poſt meridiez: ingrediebatur ſuſanna: et deãbulabat in pomerio viri ſui. Et videbãt eaz ſenes quotidie ingredientẽ ⁊ deambulantem: ⁊ exarſerunt in cõcupiſcẽtia eius. Et auerterũt ſenſum ſuum: ⁊ declinauerunt oculos ſuos vt non viderent celum neqꝫ recoꝛdarentur iudicioꝛũ iuſtoꝛum. Factum eſt autem cũ obſeruarẽt diem aptum quando eã poſſent inuenire ſolam: ingreſſa eſt hec aliquando ſicut heri ⁊ nudiuſtertius cuz duabꝰ ſolis puellis. voluitqꝫ lauari in pomerio. Eſtus q̇ppe erat. Et non erat ibi quiſq̃: pꝛeter duos ſenes abſconditos cõtemplantes eam. Dixit ergo puellis. Afferte michi oleũ ⁊ ſmigmata et oſtia pomerij claudite vt lauer. Cum autẽ ingreſſe eſſent puelle: ſurrexerunt duo ſenes et accurrerũt ad eã ⁊ dixerũt Ecce oſtia pomerij clauſa ſunt

⁊ nemo nos videt. Quāobꝛē: aſſentire nobis: et commiſcere nobiſcū. Quod ſi nolueris: dicem⁹ teſtimonium cōtra te ꝙ fuerit tecum iuuenis: et ob hanc cauſam emiſeris puellas a te. Ingemuit ſuſanna: et ait. Anguſtie ſūt michi vndiqz. Si eñ hoc egero moꝛs michi eſt: ſi autem non egero nō effugiam man⁹ veſtras. Sed melius michi eſt abſqz opere icidere in manus veſtras: ꝙ peccare i cōſpectu domini Et exclamauit voce magna ſuſāna: exclamauerūt autē ⁊ ſenes aduerſus eam. Cuz autem audiſſent clamoꝛem in pōmerio famuli dom⁹ irruerūt per poſticum: vt viderēt quidnaz eēt Poſtꝙ autē ſenes locuti ſunt erubuerunt ſerui vehementer: quia nūꝙ dict⁹ fuerat ſermo huiuſcemodi de ſuſāna. Et facta eſt dies craſtina. Cumqz veniſſet popul⁹ ad virū eius ioachim: venerunt ⁊ duo pꝛeſbyteri pleni iniqua cogitatione aduerſus ſuſannā vt iterficerent eam. Et dixerunt coram populo. Mittite ad ſuſannā filiam helchie vxoꝛē ioachim. Et ſtatim miſerunt. Et venit cū parentibus ⁊ filijs: et vniuerſis cognatis ſuis. Flebant igitur ſui: ⁊ omnes qui nouerant eam. Conſurgentes autem duo pꝛeſbyteri in medio ppli: poſuerūt manus ſuas ſuper caput eius. Que flens ſuſpexit ad celum. Erat autē coꝛ eius fiduciam habēs in domino. Et dixerunt pꝛeſbyteri. Cuz ambularem⁹ i pomerio ſoli: igreſſa eſt hec cum duab⁹ ſolis puellis: et clauſit oſtia pomerij et dimiſit a ſe puellas. Venitqz ad eam adoleſcens q̄ erat abſcōditus: ⁊ cōcubuit cum ea. Poꝛro nos cum eſſemus in angulo pomerij videntes iniquitatē: cucurrimus ad eos ⁊ vidimus eos pariter cōmiſceri. Et illum quidē nequiuimus cōpꝛehendere: quia foꝛtioꝛ nobis erat et aperto oſtio exiliuit. Hanc aūt cum appꝛehendiſſemus: interrogauimus quiſnā eſſet adoleſcens ⁊ noluit indicare nobis. Hui⁹ rei teſtes ſum⁹. Credidit eis multitudo quaſi ſenib⁹ ⁊ iudicibus populi: et condemnauerūt eam ad moꝛtem. Exclamauit autem voce magna ſuſanna: ⁊ dixit. Deus eterne qui abſconditoꝛum es cognitoꝛ: qui noſti omnia anteꝙ fiant: tu ſcis quoniam falſum contra me tulerunt teſtimoniū. Et ecce moꝛioꝛ cū nichil hoꝛum fecerim que iſti malicioſe compoſuerūt aduerſum me. Exaudiuit autem domin⁹ vocem eius. Cumqz duceretur ad moꝛtem: ſuſcitauit de⁹ ſpiritum pueri iunioꝛis cui⁹ nomen erat daniel. Et exclamauit voce magna. Mund⁹ ego ſuz a ſanguine huius. Et conuerſus ōis populus ad eum: dixit. Quis eſt ſermo iſte quem tu locut⁹ es? Qui cum ſtaret in medio eoꝝ: dixit. Sic fatui filij iſrl' nō iudicantes: neqz qđ verum eſt cognoſcētes: condemnaſtis filiam iſrael. Reuertimini ad iudiciū: qz falſū teſtimoniū locuti ſunt aduerſus eã. Reuerſus eſt ergo popul⁹ cuꝫ feſtinatiõe: ⁊ dixit ad eos daniel. Sepate eos abinuicē ꝓcul: et diiudicabo eos Cum ergo diuiſi eſſent alter ab altero vocauit vnũ de eorꝫ ⁊ dixit ad eum. Inueterate dierũ malorũ: nũc venerunt peccata tua que operabar̃ prius: iudicãs iudicia iniuſta innocentes opprimens ⁊ dimittens noxios: dicẽte domino: innocentem ⁊ iuſtum non interficies Nunc ergo ſi vidiſti eã dic ſub qua arbore videris eos colloquentes ſibi. Qui ait. Sub cino. Dixit aũt daniel. Recte mentitus es in caput tuũ. Ecce eniꝫ angelus domini accepta ſententia ab eo ſcindet te mediũ. Et ammoto eo: iuſſit venire alium: ⁊ dixit ei. Semen chanaã ⁊ nõ iuda: ſpecies decepit te ⁊ cõcupiſcẽtia ſubuertit corꝫ tuũ. Sic faciebatis filiab⁹ iſrael: et ille timentes loquebant̃ vobis. Sꝫ nõ filia iuda ſuſtinuit iniq̇tatem veſtrã. Nũc ergo dic michi ſub qua arbore cõprehenderis eos loquentes ſibi? Qui ait. Sub prino. Dixit autem ei daniel. Recte mentitus es et tu in caput tuum. Manet eñ angelus domini gladiuꝫ habens vt ſecet te mediũ ⁊ interficiat vos. Exclamauit itaqꝫ omnis cetus voce magna: ⁊ benedixerũt deũ: qui ſaluat ſperãtes in ſe. Et cõſurrexerũt aduerſus duos p̄ſbyteros: cõuicerat eniꝫ eos daniel ex ore ſuo falſuꝫ dixiſſe teſtimoniũ. Feceruntqꝫ eis ſicuti male egerant aduerſus ꝓximã ⁊ interfecerũt eos. Et ſaluat⁹ eſt ſanguis innoxius in die illa. Grad.

Si ambulē in medio vmbre mortis nõ timebo mala: qñ tu mecum es dñe. V. Virga tua et baculus tuus ip̃a me cõſolata ſunt. Scdm iohēm. viij. caplo

In illo tẽpe: Perrexit ieſus ĩ mõtē oliueti: ⁊ diluculo iterũ venit in templũ. Et oĩs pplꝰs venit ad eũ: ⁊ ſedēs docebat eos. Adducunt autē ſcribe ⁊ phariſei mulierē in adulterio dep̄rehenſã ⁊ ſtatuerũt eã in medio. ⁊ dixerũt ei. Magiſter: hec mulier modo deprehenſa eſt in adulterio In lege autē: moyſes mãdauit nobis huiuſmodi lapidare. Tu ergo q̇d dicis? Hec autē dicebãt tentantes eũ: vt poſſent accuſare eũ. Ieſus aũt iclinãs ſe deorſũ: digito ſcribebat in terrã. Cũ autē pſeuerarēt interrogãtes eũ: erexit ſe ⁊ dixit eis. Qui ſine pctõ eſt vr̃m: primus ĩ illã lapidē mittat. Et iterꝝ ſe iclinãs: ſcribebat in terra. Audientes aũt hec vnus poſt vnũ exibãt: icipientes a ſeniorib⁹. Et remãſit ſolus ieſus: ⁊ mulier in medio ſtans. Erigēs aũt ſe ieſus: dixit ei. Mulier vbi ſũt q̇ te accuſabãt? Nemo te condēnauit? Que dixit. Nemo dñe. Dixit aũt ei ieſus. Nec ego te cõdēnabo. Vade ⁊ iaꝫ amplius noli peccare. Offer.

Greſſus meos dirige dñe ſcdm eloquiũ tuũ: vt non dominetur mei oĩs iniuſticia dñe. V. Declaratio ſermonũ tuoruꝫ illuminat ⁊ ĩtellectũ dat puulis. Secre.

Efficaciter hec hoſtia dñe q̄s ſolennibus grata ieiunijs et vt tibi fiat acceptior: purificatis mẽtibus imoletur. per. Coio. Nemo te cõdẽnauit mulier: nemo dñe nec ego te cõdẽnabo iã amplius noli peccare. Poſtcoio.

Queſumus oĩs deus: vt inter eius mẽbra numeremur cui⁹ corpori cõmunicauimus: et ſanguini ieſu xp̃i filij tui dñi noſtri. Qui tecũ.

Super populum. Oratio.

Pretende dñe fidelib⁹ tuis dexterã celeſtis auxilij: vt te toto corde perquirant: ꝛ que digne poſtulant conſequi mereantur. per

Dñica iiij. medie xl. Off.

l Letare hieruſalẽ ꝛ conuẽtũ facite oẽs q̃ diligitꝫ dominũ: gaudete cũ leticia q̃ in triſticia fuiſtis vt exultetis et ſatiemini ab vberibus conſolationis veſtre. Ps. Letat⁹ sũ i his q̃ dicta ſunt michi in domũ dñi ibim⁹. Oro.

Concede q̃s oĩs de⁹: vt qui ex merito noſtre actionis affligimur: tue gratie cõſolatione reſpiremur. Per. Ep̃la. Ad galathas iiij. cap.

Fratres: Scriptũ eſt q̃m abraham duos filios habuit: vnũ de ancilla: ꝛ vnũ de libera. Sed qui de ãcilla ſecundũ carnẽ natus eſt. Qui autez de libera: per repromiſſionem. Que ſunt per allegoriã dicta. Hec eñ ſũt duo teſtamẽta. Vnũ quidẽ in mõte ſyna in ſeruitutẽ generãs que eſt agar. Syna eñ mõs eſt i arabia q̃ cõiunctus eſt ei q̃ nunc eſt hierl̃m: ꝛ ſeruit cuz filijs ſuis. Illa aũt que ſurſũ eſt hieruſalez: libera ẽ q̃ eſt mater nr̃a. Scriptũ eſt eñ. Letare ſterilis q̃ nõ paris erũpe ꝛ clama que non parturis: qꝛ multi filij deſerte magis q̃ ei⁹ que habet virũ. Nos aũt frẽs ſecundũ yſaac promiſſionis filij ſumus. Sed quomodo tũc q̃ ſcd̃m carnẽ natus fuerat perſequebat eũ qui ſcd̃m ſpm̃: ita ꝛ nũc. Sed q̃d dicit ſcriptura? Eijce ancillaz Et filiũ eius. Non eñ heres erit fili⁹ ancille: cũ filio libere. Itaqꝫ frẽs: non ſum⁹ ancille filij: ſꝫ libere. Qua libertate: xp̃s nos liberauit. Grad. Letatus ſum in his q̃ dicta ſunt michi: in domũ dñi ibim⁹. V. Fiat pax in virtute tua et abũdãtia in turribus tuis. Tract⁹. Qui confidũt in domino ſicut mõs ſyon nõ cõmouebitur i eternũ q̃ habitat i hieruſalẽ. V. Montes in circuitu eius et dñs in circuitu populi ſui ex hoc nũc ꝛ vſqꝫ i ſeculũ. S. Io. vi.

In illo tp̃e Abijt ieſus trans mare galilee q̃d eſt tyberiadis: ꝛ ſequebatur eũ multitudo magna: qꝛ videbãt ſigna q̃ faciebat ſuper his qui infirmabantur. Subijt ergo in montẽ ieſus: ꝛ ibi ſedebat cũ diſcipl'is ſuis. Erat autẽ proximũ paſcha: dies feſtus iudeorũ. Cũ ſubleuaſſet ergo ocl'os ieſus: ꝛ vidiſſet qꝛ multitudo maxima venit ad eũ: dixit ad philippũ. Vnde emem⁹ panes vt manducẽt hi. Hoc aũt dicebat: tẽtans eũ. Ipſe eniz ſciebat quid eſſet facturus. Reſpõdit ei philipp⁹. Ducentorũ denariorũ panes non ſufficiũt eis: vt vnuſquiſqꝫ modicũ quid accipiat. Dicit ei vnus ex diſcipulis ei⁹ andreas frat ſymõis petri. Eſt puer vnꝰ hic: qui habet quinqꝫ panes oꝛdeaceos: ⁊ duos piſces. Sꝫ hec q̇d ſūt iter tātos? Dicit ergo ieſꝰ Facite hoīes diſcūbere. Erat eñ fenū multū ī loco Diſcubuerūt ergo viri numero quaſi q̇nqꝫ milia Accepit ergo ieſꝰ panes: ⁊ cū grās egiſſet diſtribuit diſcūbētibꝰ. Similiter ⁊ ex piſcibꝰ quātū volebāt. Ut aūt īpleti ſūt dixit diſcipl'is ſuis. Colligite q̄ ſuperauerunt fragmēta ne pereāt Collegerūt ergo: ⁊ ipleuerūt duodeci cophinos fragmētoꝝ ex q̇nqꝫ panibꝰ oꝛdeaceis: q̄ ſupfuerūt his q̇ mādūcauerāt. Illi ergo homies cū vidiſſēt qđ fecerat ſignū dicebāt. Qꝛ hic eſt vere pp̄heta: q̇ vēturꝰ eſt ī mundū. Offr. Laudate dñm qꝛ benignꝰ eſt pſallite noī eiꝰ qm̄ ſuauis eſt oīa quecūqꝫ voluit fecit in celo et in terra.

ANnue Secrā. nobiꝫ dñe q̄s vt ⁊ diuinis ſēper ſolēnitatibus occupemur: et myſterijs ſacris mēte pariter cōgruamꝰ et coꝛpe. Per. Pꝛefatio. quotiđ. Coio. Hieruſalem q̄ edificatˀ vt ciuitas cuiꝰ participatio eiꝰ in idipm̄ Illuc eñ aſcenderūt tribꝰ tribꝰ dñi ad cōfitendū nomini tuo dñe. Poſtcoio.

DA nobis q̄s miſericoꝛs deꝰ: vt ſctā tua quibꝰ īceſſāter explemur ſinceris tractemꝰ obſequijs/ et fideli ſemꝑ mēte ſumamꝰ. P dn̄. Feria. ij. Offim

d Eus i noīe tuo ſaluū me fac: ⁊ in virtute tua iudica me deꝰ exaudi oꝛōem meā. ps. Qm̄ alieni inſurrexerūt aduerſū me: et foꝛtes queſierūt aīam meam. Oꝛatio

PReſta q̄s oīp̄s deꝰ: vt obſeruatiōes ſacras ānua deuotiōe recolētes: ⁊ coꝛpoꝛe tibi placeamus ⁊ mente. Per. Lectio libꝛi regū. iij. ca. iij.

IN diebꝰ illis Uenerūt due mulieres meretrices ad regem ſalomonē: ſteteruntqꝫ coꝛā eo. Quarū vna ait. Obſecro mi dñe: ego ⁊ mulier hec habitabamꝰ i domo vna ⁊ peperi apud eā i cubiculo. Tertia vero die poſtq̄ ego peperi. peperit ⁊ hec. Et eramus ſimul: nulluſqꝫ alius nobiſcū i domo exceptis nobis duabus. Moꝛtuus eſt autē filius mulierꝭ huius: nocte q̇ppe doꝛmiēs oppꝛeſſit eū. Et conſurgens in tēpeſte noctis ſilentio: tulit filium meū: de latere meo āncille tue doꝛmiētis: et collocauit in ſinu ſuo: ſuum autē filiū qui erat moꝛtuꝰ poſuit in ſinu meo. Cumqꝫ ſurrexiſſeꝫ mane: vt darē lac filio meo: appuit moꝛtuꝰ. Queꝫ diligētius intuēs clara luce: depꝛehendi nō eſſe meū quē genueraꝫ. Reſponditqꝫ altera mulier. Nō eſt ita vt dicis: ſed filius tuꝰ moꝛtuus eſt: meus aūt viuit. Ecōtrario: illa dicebat. Mentiris. Filius quippe meus viuit: ⁊ filius tuus moꝛtuꝰ eſt. Atqꝫ in hunc moduꝫ contendebant coꝛaꝫ rege. Tunc rex ait. Hec dicit filius meus viuit: ⁊ filiꝰ tuus moꝛtuꝰ eſt: et iſta reſpōdit nō: ſed filiꝰ tuus moꝛtuus eſt: meus aūt viuit. Dixit autē rex. Afferte michi gladiū. Cūqꝫ attuliſſent gladiū coꝛā rege: diuidite inq̇t infantem viuū in duas partes: ⁊ date dimidiā partē vni ⁊ dimidiā partē alteri. Dixit aūt mulier cui⁹ fili⁹ erat viuus ad regē: cōmota ſunt q̄ppe viſcera ei⁹ ſup filio ſuo. Obſecro dñe: date illi ifantē viuū: ⁊ nolite interficere eū. E cōtrario illa dicebat Nec michi nec tibi ſit: ſed diuidat. Reſpondit rex ⁊ ait. Date huic infātem viuū: ⁊ nō occidat. Hec eſt ei mater eius Audiuit itaqꝫ oīs iſrl' iudiciū qđ iudicaſſet rex: ⁊ timuerūt regē: videntes ſapientiaꝫ dei eſſe in eo: ad faciendū iudicium.

Grad. Eſto michi in deū protectorē ⁊ i locum refugij vt ſaluum me facias. ℣. De⁹ i te ſpaui dñe nō ꝯfundar ineternū. Tract⁹ Dñe nō ſecundum.

Se. io hānē. ij. ca

IN illo tp̄e: Prope erat paſcha iudeoꝝ: et aſcēdit ieſ⁹ hieroſolimā. Et iuenit i tēplo vendētes boues et oues et colūbas: et nūmularios ſedētes. Et cū feciſſet q̄ſi flagellū de funiculis oīs eiecit de templo. Oues quoqꝫ ⁊ boues ⁊ nūmularioꝝ effudit es ⁊ mēſas ſubuertit Et his q̄ colūbas vendebāt: dixit. Auferte iſta hinc: ⁊ nolite facere domū patris mei: domū negociationis Recoꝛdati vero ſūt diſcipli' eius: q̄ꝛ ſcriptum eſt: zelus domus tue comedit me. Reſpōderūt ergo iudei ⁊ dixerūt ei. Qđ ſignum oſtēdis nobis: q̄ꝛ hec facis? Reſpōdit ieſus: ⁊ dixit eis. Soluite templū hoc: ⁊ i tribus diebus excitabo illud. Dixerūt ergo iudei. Quadraginta ⁊ ſex annis edificatū eſt tēplū hoc: ⁊ tu i tribus dieb⁹ excitabis illđ? Ille aūt dicebat de tēplo coꝛpoꝛ ſui. Cū ergo reſurrexiſſet a moꝛtuis/ recoꝛdati ſūt diſcipli' ei⁹ q̄ꝛ hec dicebat: et crediderunt ſcripture ⁊ ſermoni quē dixit ieſ⁹. Cū autē eſſet hieroſolimis i paſcha i die feſto: multi crediderūt in noīe eius: vidētes ſigna eius q̄ faciebat. Ip̄e aūt ieſus nō credebat ſemetip̄m eis: eo ꝗ ip̄e noſſet oēs: ⁊ q̄ꝛ opus ei non erat vt q̄s teſtimoniū perhiberet de hoīe. Ip̄e eīn ſciebat: quid eſſet in homine.

Offer. Iubilate deo oīs terra: iubilate deo oīs terra: ſeruite dño in leticia: itrate in cōſpectu ei⁹ in exultatione q̄ꝛ dominus ipſe eſt deus. ℣. Ipſe fecit nos et nō ipſi nos: nos autē populus eius ⁊ oues paſcue eius.

Secreta

TUis dñe q̄s opare myſterijs: vt hec tibi munera dignis mētib⁹ offeramus. Per.

Coio. Ab occultis meis mūda me domine. et ab alienis parce ſeruo tuo

Poſtcō.

QUos diuinis dñe reficis ſacramētis tuis q̄s ſuſtēta p̄ſidijs: et quos bñficijs tp̄alib⁹ refoues: paſce ꝑpetuis. p đ.

Sup populū. Oꝛatio

DEp̄cationē noſtraꝫ q̄s dñe benignus exaudi: et q̄bus ſupplicandi p̄ſtas affectum tribue defenſiōis auxilium. Per dominum.

Feria tertia. Officium.

e

xaudi deus oꝛationem meā et ne deſpexeris depꝛecationē meaꝫ itende in me et exaudi me. Ps. Contriſtatus ſum in exercitatione mea et conturbatus ſum a voce inimici. Non dicatur vlterius.

Oꝛatio.

Sacre nobis q̄s dn̄e obſeruatiōis ieiunia: ⁊ pie cōuerſationis augmētū: ⁊ tue ꝓpiciationis continuū preſtēt auxiliū. per

In die Lcō libri exodi. xxxij.

In diebus illis. Locut⁹ eſt dn̄s ad moyſē dicēs. Deſcēde de mōte: qꝛ peccauit ppl's tu⁹ quē eduxiſti de terra egypti. Receſſerunt cito de via quā oſtēdiſti eis: feceruntq; ſibi vitulū ꝯflatilē: ⁊ adorauerūt/ atq; imolantes ei hoſtias dixerunt Iſti ſunt dij tui iſrael: q̄ te eduxerūt de terra egypti. Rurſumq; ait dn̄s ad moyſē. Cerno q̄ ppl's iſte dure ceruic̄ ſit dimitte me vt iraſcatur furor meus ꝯtra eos: et deleam eos: faciāq; te in gentē magnā. Moyſes aūt orabat dn̄m deum ſuū dicēs. Cur dn̄e iraſcit̄ furor tuus cōtra populū tuū quem eduxiſti de terra egypti: i fortitudine magna/ ⁊ in manu robuſta Ne q̄ſo dicāt egyptij callide eduxit eos: vt iterficeret in montib⁹ et deleret de terra. Quieſcat ira tua: ⁊ eſto placabilis ſup neq̄tiaz ppl'i tui Recordare abrahā yſaac ⁊ iſrael ſeruorū tuorū quibus iuraſti per temetipſm dicens. Multiplicabo ſemen veſtrū ſicut ſtellas celi: ⁊ vniuerſaz terrā hāc de qua locutus ſuz dabo ſemini veſtro: ⁊ poſſidebitis eā ſemp. Placatuſq; eſt dn̄s ne faceret malū: qđ locutus fuerat aduerſ⁹ ppl'm ſuū. Et miſert⁹ eſt popl'o ſuo: dn̄s de⁹ noſter. Gradŭ. Exurge dn̄e fer opem nobis et libera nos propter nomen tuū. ℣. Deus aurib⁹ noſtris audiuimus patres noſtri annunciauerūt nobis opus quod operatus es in diebus eorū: et in dieb⁹ antiquis. Secundū iohānem. vij. c.

In illo tp̄e: Iā die feſto mediāte aſcendit ieſus i tēplū: ⁊ docebat Et mirabātur iudei dicētes. Quomodo hic litteras ſcit cū non didicerit? Reſpōdit eis ieſus: ⁊ dixit. Mea doctrina non eſt mea: ſed ei⁹ qui miſit me Si quis voluerit volūtatē ei⁹ facere/ cognoſcet de doctrina mea vtrū ex deo ſit: an ego a meipſo loquor? Qui a ſemetipſo loquit̄: gloriam ꝓpriā querit. Qui aūt q̄rit gl'iaz eius q̄ miſit illū: hic verax eſt ⁊ iniuſticia in illo nō eſt. Nōne moyſes dedit vobis legē: ⁊ nemo ex vobis facit legē? Quid me q̄ritis interficere? Rn̄dit ei turba: ⁊ dixit Demoniū habes. Quis te q̄rit interficere? Reſpondit ieſus ⁊ dixit eis. Vnū opus feci: ⁊ oēs miramini. Propterea moyſes dedit vobis circūciſionē nō qꝛ ex moyſe ē: ſed ex patribus. Et i ſabbato circūciditis hoiem. Si circūciſionē accipit homo i ſabbato vt nō ſoluatur lex moyſi: michi īdignamini quia totū hominē ſanū feci in ſabbato? Nolite iudicare ſcđm faciē: ſed iuſtū iudiciuz iudicate. Dicebāt ergo quidā ex hieroſolimis Nōne hic ē quē q̄rūt iterficere? Ecce palā loquit̄: ⁊ nichil ei dicūt. Nūqđ vere cognouerūt principes: qꝛ hic eſt xp̄s? Sz hūc ſcim⁹ vnde ſit. xp̄s aūt cuz venerit: nemo ſcit vnde ſit. Clamabat ergo docēs i tēplo ieſus: ⁊ dicēs. Et me ſcitis et vnde ſim ſcitis. Et a meipſo nō veni: ſꝫ eſt ver⁹ q̄ miſit me: quē vos neſcitꝭ. Ego aūt ſcio eū. Et ſi dixero qꝛ neſcio eū: ero ſimilis vobis mendax. Sed ſcio eū: qꝛ ab ipſo ſū. ⁊ ipſe me miſit. Querebant ergo eū apprehendere: ⁊ nemo miſit i illū manus/ qꝛ nondū venerat hora eius. De turba aūt multi crediderunt i eū. Offer. Expectans expectaui dn̄m et reſpexit me: ⁊ exaudiuit dep̄cationē meā et immiſit in os meū canticum nouū: hymnū deo noſtro. ℣. Statuit ſupra petrā pedes meos et direxit greſſus meos Secreta.

Fidelium tuorū q̄s dn̄e hoſtias ꝓpicius intuere/ vt qđ oblatū eſt per obſequium ⁊ deuotorꝝ vota famulorꝝ/ tua potius ꝓpiciatione firmetur. Per. Coīo. Letabimur in ſalutari tuo et in noīe domini dei n̄ri magnificabimur. Poſtc.

Proſit nobis q̄s dn̄e ſacer cibus potuſqꝫ ſalutaris: quis temporalē vitā muniat: ⁊ p̄ſtet eternā. Per d. Sup populū. Orō

Miſerere q̄s dn̄e populo tuo ⁊ cōtinuis tribulationib⁹ laborantē ꝓpicius reſpirare concede. Per. Feria. iiij. Officium.

d Um ſanctificatus fuero in vobis cōgregabo vos de vniuerſis t̄ris: ⁊ effūdā ſup vos aquā mundā ⁊ mūdabimini ab oībus īquinamētis veſtris: ⁊ dabo vobis ſpm̄ nouū. Ps. Benedicā dn̄m in oī tēpore: ſemꝑ laus eius in ore meo. Sequitur orō ſine Dn̄s vobiſcū. ſed tm̄ cū. Oremꝰ. et Flectamus genua. Oratio

Deus qui ⁊ iuſtis p̄mia meritorꝝ et peccatorib⁹ per ieiuniū veniā p̄bes: miſerere ſupplicib⁹ tuis/ vt reat⁹ noſtri cōfeſſio indulgētiā valeat oīm percipere delictorꝝ. Per. Lcō ezechielis ꝓphete. xxxvj.

Hec dicit dn̄s deus: Sāctificabo nomen meū magnū: vt ſciant gentes qꝛ ego dn̄s: cū ſctificatus fuero in vobis corā eis. Tollā q̄ppe vos de gētibus: ⁊ cōgregabo vos de vniuerſis terris/ ⁊ educā vos in terrā veſtrā. Et effundam ſup vos aquā mundā: ⁊ mundabimini ab oībus īquinamētis veſtris ⁊ ab vniuerſis ydolis v̄ris mundabo vos Et dabo vobꝭ corꝫ nouū ⁊ ſpm̄ nouū ponā i medio veſtri. Et auferā corꝫ lapideū de carne v̄ra: et dabo vobis corꝫ carneū/ et ſpm̄ meū ponā in medio veſtri. Et faciā vt in p̄ceptis meis ābuletis: ⁊ iudicia mea cuſtodiatis et operemini. Et habitabitꝭ i terra quā dedi patrib⁹ v̄ris: ⁊ eritis michi in pplm̄: ⁊ ego ero vobis in deum dicit dn̄s oīps. Grad. Venite filii audite me timorē dn̄i docebo vos. ℣. Accedite ad eū et illuminamini ⁊ facies v̄re nō ꝯfundent̄. Nō repetat̄ grad. ſed ſequat̄ Dn̄s vo. et Flectam⁹ genua. Or.

Preſta q̄s oīps de⁹ vt quos ieiunia votiua caſtigāt: ipſa quoqꝫ deuotio ſancta letificet vt terrenis affectib⁹ mitigatis/ facilius celeſtia capiamus. Per dominum noſtrum ie. Hic dicuntur memorie conſuete. Lectio eſaie ꝓphete. j. capitulo.

HEc dicit dñs deꝰ. Lauamini mūdi estote: auferte malū cogitationū vestraꝝ ab oculis meis. Quiescite agere peruerse: discite benefacere Querite iudiciū subuenite oppꝛesso iudicate pupillo: defendite viduā: ⁊ venite ⁊ arguite me dicit dñs. Si fuerit peccata vr̄a vt coccinū: quasi nix dealbabunł. Et si fuerit rubꝛa quasi vermiculꝰ: velut lana alba erūt. Si volueritꝭ ⁊ audieritis me bona terre comedetꝭ dicit dñs op̄s. Grad. Beata gens cuiꝰ est dñs deus eorū ppl̄us quē elegit dñs in hereditatem sibi. ℣. Verbo dñi celi firmati sūt et spiritu oris eius oīs virtus eoꝝ. Tractꝰ. De necessitatibus. Se. iohānem. ix.

IN illo tp̄e: Preteriēs iesus vidit hoīeꝫ cecū a natiuitate. Et interrogauerūt eū discipli eius. Rabbi: q̄s peccauit: hic aut parentes eius vt cecus nesceretꝰ? Respōdit iesus. Neq̄ hic peccauit neq̄ parētes eiꝰ: sed vt manifestent opa dei i illo. Me opoꝛtet operari opa eiꝰ qui misit me: donec dies est Veniet nox q̄n nemo pōt opari Quādiu in mūdo sum lux suꝫ mūdi. Hec cuꝫ dixisset: expuit in terrā ⁊ fecit lutū ex sputo et liniuit lutū sup oculos eius et dixit ei. Vade ⁊ laua i natatoꝛia syloe: qđ interpꝛetał missꝰ. Abijt ergo ⁊ lauit: ⁊ venit vidēs. Itaq̄ vicini ⁊ qui viderāt eū pꝛiꝰ qꝛ mēdicus erat: dicebāt. Nōne hic est qui sedebat ⁊ mēdicabat? Alij dicebāt qꝛ hic est: alij aūt nequaq̄. sed similis est eiꝰ. Ille vero dicebat: qꝛ ego sum. Dicebāt ergo ei. Quomō apti sunt tibi oculi? Respondit. Ille hō q̄ dicił iesus lutū fecit ⁊ vnxit oculos meos ⁊ dixit michi Vade ad natatoꝛiā syloe ⁊ laua. Et abij ⁊ laui ⁊ vidi. Dixerūt ei. Vbi est ille? Ait. Nescio Adducunt euꝫ ad phariseos: q̄ cecꝰ fuerat. Erat aūt sabbatū q̄n lutum fecit iesꝰ ⁊ apuit oculos eiꝰ. Iteꝝ aūt interrogauerūt euꝫ pharisei quō vidisset. Ille aūt dixit eis. Lutuꝫ posuit michi sup oclos: ⁊ laui ⁊ video. dicebāt ergo ex phariseis q̄dā. Non est hic hō a deo q̄ sabbatuꝫ nō custodit. Alij aūt dicebāt Quomodo pōt homo pctōꝛ hec signa facere? Et scisma erat inter eos. Dicunt ergo ceco iteruꝫ. Tu q̄d dicis de eo qui apuit oculos tuos? Ille aūt dixit: qꝛ ppħā est Nō crediderūt ergo iudei de illo qꝛ cecus fuisset ⁊ vidisset donec vocauerunt parētes eiꝰ q̄ viderat: ⁊ interrogauerūt eos dicētes. Hic ē filiꝰ vester quē vos dicitꝭ: qꝛ cecus natus est? Quō ergo nūc videt? Respōderūt eis parētes eiꝰ: ⁊ dixerūt. Scimꝰ qꝛ hic est filiꝰ noster: et q̄a cecus natꝰ est. Quō aūt nūc videat nescimꝰ: aut q̄s eius apuit oculos nos nescimus. Ip̄m interrogate: etatē hꝫ ip̄e de se loquał Hec dixerunt parētes eius: qꝛ timebāt iudeos. Iā enī cōspirauerāt iudei vt si q̄s eum cōfiteretꝰ xp̄m: extra synagogā fieret. Propterea parētes eiꝰ dixerūt: qꝛ etatē hꝫ: ip̄m interrogate. Vocauerunt ergo rursum hoīem q̄ fuerat cecus: et dixerūt ei. Da gl'iam deo Nos scimus qꝫ hic homo pctōꝛ est. Dixit ergo ille. Si pctōꝛ est nescio: vnū scio: qꝫ cecus cū essem/ modo video. Dixerūt ergo illi Quid fecit tibi aut quomō aperuit tibi oculos. Respōdit eis. Dixi vobis iā: et audistis. Quid iterū vultis audire? Nunquid ⁊ vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerūt ergo ei: ⁊ dixerūt. Tu discipulus illius sis: nos aūt moysi discipli sum⁹. Nos scimus qꝫ moysi locutus est deus: hūc aūt nescimus vnde sit. Rn̄dit ille homo: et dixit eis. In hoc enī mirabile est qꝫ vos nescitis vnde sit ⁊ aperuit oclos meos Scimus autē qꝫ pctōꝛes deus nō audit. Sed si quis dei cultoꝛ est: ⁊ volūtatē eius facit: hūc exaudit. A seculo nō est auditū: quia aperuit quis oculos ceci nati. Nisi esset hic a deo nō poterat facere qcq̄. Responderunt ⁊ dixerunt ei. In peccatis natus es totus et tu doces nos? Et eiecerunt eum foras. Audiuit iesus qꝫ eiecerūt eū foras: ⁊ cū inuenisset eū dixit ei. Tu credis in filiū dei? Respōdit ille ⁊ dixit. Quis est dn̄e vt credā in eū? Et dixit ei iesus. Et vidisti eū: ⁊ qui loquit tecū ipse est. At ille ait. Credo dn̄e. Et pcidēs adorauit eū. Offr. Benedicite gētes dominū deum nostrum: et obaudite vocē laudis eius qui posuit animā meā ad vitam. et non dedit cōmoueri pedes meos benedictus dn̄s qui non amouit deprecationem meā ⁊ misam suā a me. V. Iubilate deo oīs terra psalmū dicite nomini eius: date gl'iam laudi eius. Secreta.

SUpplices te rogamus oīps deꝰ/ vt his sacrificijs pctā nostra mundētur: quia tūc verā nobis tribuis ⁊ mentis ⁊ coꝛpoꝛꝫ sanitatē. Per do. Coio. Lutū fecit ex sputo dn̄s ⁊ liniuit oclos meos. ⁊ abij et laui et vidi et credidi deo. Postcoio.

SAcramēta q̄ sūpsimus domine deus noster ⁊ spiritalibus nos istruāt alimētis. ⁊ coꝛpoꝛalibus tueātur auxilijs. Per. Super populum. Oꝛatio.

PAteant aures mīe tue dn̄e p̄cibus supplicātiū: et vt petentibus desiderata cōcedas. fac eos que tibi placita sunt postulare. Per dn̄m. ¶ Feria. v. Officium.

l Etetur coꝛ q̄rentiū dominū. q̄rite dn̄m ⁊ confirmamini: q̄rite faciē eius semper. Ps. Confitemini dn̄o et inuocate nomē eiꝰ annūciate īter gētes opera eius. Oꝛatio.

PResta q̄s oīps deus vt quos ieiunia votiua castigāt ipsa quoqꝫ deuotio sctā letificet: vt terrenis affectibus mitigatꝭ facilꝰ celestia capiamꝰ. p. Lectō libri re. iiij. iiij.

IN dieb⁹ illis Uenit mulier sunamitꝭ ad helyseū pphetā: i montem carmeli. Cūqꝫ vidisset eam vir dei decōtra: ait ad giezi puerū suū Ecce sunamitꝭ illa Uade ergo i occursū ei⁹ ⁊ dic ei Recte ne agitur circa te ⁊ circa virum tuū: ⁊ circa filiū tuū? Que dixit ei. Recte. Cumqꝫ venisset ad virū dei in montē apphendit pedes eius. Et accessit giezi vt amo ueret eā. Et ait homo dei. Dimitte eā: aīa eīm eius ī amaritudine est. Et dn̄s celauit a me: ⁊ nō indicauit michi. Que dixit illi. Nunquid petiui filiū a dn̄o meo? Nunquid non dixi tibi ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Accinge lumbos tuos ⁊ tolle baculū meum in manu tua: ⁊ vade. Si occurrerit tibi homo: nō salutes eū: ⁊ si salutauerit te quispiā: nō respōdeas illi: ⁊ pone baculū meū sup̄ faciē pueri. Poꝛro mater pueri ait. Viuit dn̄s: ⁊ viuit aīa tua nō dimittam te. Surrexit ergo: ⁊ secutus est eā. Giezi aūt p̄cesserat ante eos ⁊ posuerat baculū sup̄ facieꝫ pueri. et nō erat vox neqꝫ sensus Reuersusqꝫ est giezi in occursum eius ⁊ nunciauit ei dicēs. Nō surrexit puer. Ingressus est ergo helyseus domū: ⁊ ecce puer moꝛtuꝰ iacebat ī lectulo eius. Ingressusqꝫ clausit ostium sup̄ se ⁊ sup̄ puerum: ⁊ oꝛauit ad dn̄m. Et ascēdit et incubuit super pueꝝ: posuitqꝫ os suū sup̄ os eius: et oculos suos super oculos eius: ⁊ manus suas sup̄ manus eius: et incuruauit se super eū: ⁊ calefacta est caro pueri. At ille reuersus: deābulauit in domo semel huc ⁊ illuc. Et ascendit et īcubuit sup̄ pueꝝ: et oscitauit puer septies aperuitqꝫ oculos suos. At ille vocauit giezi: ⁊ dixit ei. Voca sunamitē hāc. Que vocata ingressa est ad euꝫ. Qui ait. Tolle filiuꝫ tuū. Venit illa ⁊ coꝛruit ad pedes eius ⁊ adoꝛauit sup̄ terrā. Tulitqꝫ filiū suū ⁊ egressa est: helyseꝰ vero reuersus est ī galgala. Grad. Respice dn̄e in testamentum tuū et aīas pauperum tuoꝝ ne obliuiscaris in finē. V. Exurge dn̄e et iudica causam meā: memoꝛ esto oppꝛobꝛij seruoꝝ tuoꝝ.

Scdm iohānem. v.

IN illo tp̄e Dixit iesꝰ turbis iudeoꝝ. Pater meꝰ vsqꝫ modo opatur: ⁊ ego operoꝛ. Propterea ergo magis q̄rebāt eū iudei īterficere: qꝛ nō solū soluebat sabbatuꝫ: sed ⁊ patrē suū dicebat deum: equalē se faciens deo. Rn̄dit itaqꝫ iesus et dixit eis. Amē amē dico vobis: nō potest a se filiꝰ facere quicq̄ꝫ nisi qđ viderit patreꝫ facientē. Quecunqꝫ eīm ille fecerit hec ⁊ filius similiter facit. Pater eīm diligit filiū ⁊ oīa demonstrat ei que ipse facit Et maioꝛa his demōstrabit ei opa vt vos miremini. Sicut eīm pater suscitat moꝛtuos ⁊ viuificat sic et filius quos vult viuificat. Neqꝫ eīm pater iudicat quēq̄ꝫ: sꝫ oē iudiciū dedit filio: vt oēs honoꝛificent filiū sicut honoꝛificāt patrē. Qui nō honoꝛificat filiū: non honoꝛificat patrē qui misit illū. Amē amē dico vobis: qꝛ q̄ verbū meum audit ⁊ credit ei qui misit me: habet vitā eternā. Et in iudiciū non venit: sed trāsiet a moꝛte in vitā. Amē amē dico vobis: quia venit hoꝛa et nūc est quādo moꝛtui audient vocē filij dei: ⁊ qui audierint viuent. Sicut eīm pater habet vitā in semetip̄o: sic dedit et filio vitā habere in semetip̄o. Et potestatē dedit ei iudiciū facere: quia filiꝰ hoīs eſt. Nolite mirari hoc: qꝛ venit hoꝛa in qua oēs qui in monumētis ſunt: audiēt voceꝫ eius. Et procedent q̄ bona fecerunt: in reſurrectionē vite. Qui vero mala egerūt: in reſurrectioneꝫ iudicij.

Offr. Dn̄e ad adiuuanduꝫ me feſtina cōfundantur oēs q̄ cogitāt michi mala. ℣. Expectans expectaui dn̄m: et eduxit me de lacu miſerie ⁊ de luto fecis. Sec.

Purifica nos miſericoꝛs deꝰ vt eccl'ie tue p̄ces q̄ tibi grate ſūt pia munera deferētes: fiāt expiat' mētibꝰ gratioꝛes. Coīo.

Dn̄e memoꝛabor iuſticie tue ſoliꝰ deus docuiſti me a iuuētute mea ⁊ vſq; ī ſenectā et ſeniū deꝰ ne derelinquas me. Poſtcō.

Celeſtia dona capiētibus q̄s dn̄e vt nō ad iudicium puenire patiaris: qđ fidelibꝰ tuis remediū puidiſti. P. Sup ppl'ꝫ orō.

Populi tui deus inſtitutoꝛ ⁊ rectoꝛ: pctā q̄bus ipugnat expelle/ vt ſemp tibi placitus: et tuo munimine ſit ſecurus. Per.

Meditatio Fer. vi. Offm̄. cordis mei ī ɔſpectu tuo ſemp dn̄e adiutoꝛ meꝰ ⁊ redēptoꝛ meꝰ. P̄s. Celi enarrāt gloriā dei: et opa manuū eius annūciat firmamentum. Orō.

Deus qui ineffabilibꝰ mūdū renouas ſacramentis: p̄ſta q̄s: vt eccleſia tua eternis pficiat inſtitutis: et tēpalibus nō deſtituatur auxilijs. Per. Lcō libri regū. iij. xvij. cap.

In diebꝰ illis. Egrotauit filius mulieris matrisfamilias: et erat lāguoꝛ foꝛtiſſimus ita vt nō remaneret ī eo alitꝰ. Dixit ergo ad helyā. Quid michi ⁊ tibi vir dei? Ingreſſus es ad me vt rememoꝛarentur iniq̄tates mee: ⁊ interficeres filiū meū? Et ait ad eā helyas Da mihi filiū tuū. Tulitq; eū de ſinu illiꝰ: ⁊ poꝛtauit eū in cenaculū vbi ipſe manebat: et poſuit eum ſup lectum ſuū ⁊ clamauit ad dn̄m ⁊ dixit. Dn̄e deus meus: etiā ne viduā apđ quā ego vtcūq; ſuſtētoꝛ afflixiſti vt interficeres filiū eiꝰ. Et expādit ſe atq; menſus eſt ſup puerꝫ tribus vicibus. Clamauitq; ad dn̄m et ait. Dn̄e deus meus reuertat oꝛo aīa pueri huius ī viſcera eiꝰ. Exaudiuit aūt dn̄s vocē helye: ⁊ reuerſa eſt aīa pueri ītra eū ⁊ reuixit. Tulitq; helyas puerꝫ: ⁊ depoſuit euꝫ de cenaculo in inferioꝛē domū et tradidit illū matri ſue et ait illi. En viuit filius tuꝰ: Dixitq; mulier ad helyā. Nunc ī iſto cognoui q̄m vir dei es tu: ⁊ v̄bū dn̄i in oꝛe tuo verū eſt. Gr. Bonū eſt ɔfidere ī dn̄o q̄ ɔfidere ī hoīe. ℣. Bonū eſt ſpare in dn̄o: q̄ ſperare ī principibꝰ. Tractꝰ. Dn̄e nō ſecundū. S. iohānem. xj. ca.

In illo tp̄e Erat quidam lāguēs lazarus a bethania de caſtello marie ⁊ marthe ſoꝛoꝝ eiꝰ. Maria aūt erat q̄ vnxit dn̄m vnguēto: ⁊ exterſit pedes eius capillis ſuis: cuius frater lazarus īfirmabat. Miſerūt ergo ſoꝛoꝛes eiꝰ ad eum dicētes. Dn̄e: ecce quem amas īfirmatur. Audiēs autē ieſus dixit eis Infirmitas hec non eſt ad moꝛtē: ſed p̄ glīa dei vt glorificet filiꝰ dei per eā. Diligebat autē ieſus marthā: et ſororē eius mariā ⁊ lazarū. Ut ergo audiuit qꝛ īfirmabat: tunc quidē manſit in eodē loco duobus dieb⁹. Deinde poſt hec: dixit diſcipulis ſuis. Eamus ī iudeā iterꝫ. Dicūt ei diſcipli Rabbi nunc q̄rebāt te iudei lapidare: ⁊ iterꝫ vadis illuc? Reſpondit ieſus. Nōne duodeci ſūt hore diei? Si quis ābulauerit ī die nō offendit: qꝛ lucē hui⁹ mūdi videt. Si aūt ambulauerit ī nocte offēdit: qꝛ lux nō eſt ī eo Hec ait ⁊ poſt hec dicit eis. Lazar⁹ amic⁹ nr̄ dormit: ſed vado vt a ſōno excitē eū. Dixerūt ergo diſcipli eius. Dn̄e: ſi dormit ſalu⁹ erit. Dixerat aūt ieſus de morte ei⁹ illi aūt putauerūt qꝛ de dormitiōe ſōni diceret Tūc ergo dixit eis ieſ⁹ manifeſte. Lazarus mortu⁹ eſt: ⁊ gaudeo ꝓpter vos vt credatis qm̄ nō eram ibi: ſed eamus ad eū. Dixit ergo thomas q̄ dicit̄ didimus ad ꝯdiſcipulos. Eam⁹ ⁊ nos: ⁊ moriamur cū eo. Uenit itaqꝫ ieſus: ⁊ īuenit eū quattuor dies iā ī monumēto habentē. Erat autē bethania iuxta hieroſolimā quaſi ſtadijs q̄ndeci Multi autē ex iudeis venerāt ad marthā ⁊ mariam: vt ꝯſolarent̄ eas de fratre ſuo Martha ergo vt audiuit qꝛ ieſus veīt: occurrit illi Maria autē domi ſedebat. Dixit ergo martha ad ieſū. Dn̄e ſi fuiſſes hic: frat̄ me⁹ nō fuiſſꝫ mortu⁹ Sꝫ ⁊ nūc ſcio: qꝛ q̄cunqꝫ popoſceris a deo dabit tibi deus Dicit illi ieſus. Reſurget frater tu⁹. Dixit ei martha. Scio qꝛ reſurget in reſurrectiōe: ī nouiſſimo die. Dicit ei ieſ⁹. Ego ſū reſurrectio ⁊ vita. Qui credit ī me etiā ſi mortu⁹ fuerit viuet. Et oīs q̄ viuit ⁊ credit ī me: nō morietꝛ ineternū Credis hoc? Ait illi. Utiqꝫ dn̄e Ego credidi qꝛ tu es xp̄s fili⁹ dei: q̄ ī hūc mūdū veniſti Et cū hoc dixiſſet abijt ⁊ vocauit mariā ſororē ſuā ſilentio dicēs. Magiſter adeſt ⁊ vocat te. Illa vt audiuit ſurrexit cito: ⁊ venit ad eū. Nondū eni͂ venerat ieſus ī caſtellū: ſꝫ erat adhuc ī illo loco vbi occurrerat ei martha.

Iudei ergo q̄ erāt cū ea ī domo et ꝯſolabant̄ eā / cū vidiſſent mariā qꝛ cito ſurrexit ⁊ exijt: ſecuti ſunt eā dicētes: qꝛ vadit ad monumētū vt ploret ibi. Maria ergo cū veniſſet vbi erat ieſus vidēs eū cecidit ad pedes ei⁹: ⁊ dixit ei. Dn̄e: ſi fuiſſes hic: nō eſſet mortuus frat̄ meus. Ieſus ergo vt vidit eā plorantē: ⁊ iudeos q̄ venerant cū ea plorantes īfremuit ſpū: ⁊ turbauit ſemetipſm ⁊ dixit Ubi poſuiſtꝭ eū? Dicūt ei. Dn̄e / veni ⁊ vide Et lachrymatus eſt ieſus Dixerūt ergo iudei Ecce quomō amabat eū Quidā autē ex ipſis dixerūt. Nō poterat hic q̄ aꝑuit oclos ceci nati facere: vt ⁊ hic nō moreret̄? Ieſus ergo rurſū fremēs ī ſemetipſo venit ad monumentuꝫ. Erat autē ſpelūca: ⁊ lapis ſuppoſit⁹ erat ei. Ait ieſus Tollite lapidē. Dicit ei martha: ſoror eius q̄ mortuus fuerat Dn̄e: iā fetet q̄triduanus eni͂ eſt. Dicit ei ieſus. Nonne dixi tibi: qm̄ ſi credideris videbis glo riam dei? ¶Tulerunt ergo lapidē. Jeſus autē eleuatꝫ ſurſum oculis in celū: dixit. Pater grās ago tibi quō audiſti me. Ego autē ſciebā qꝛ ſemp me audis: ſed ꝓpter populum q̄ circūſtat dixi/ vt credāt q̄ tu me miſiſti. Hec cū dixiſſet voce magna clamauit. Lazare veni foras. Et ſtatim prodijt q̄ fuerat mortuꝰ: ligatꝰ pedes et manibꝰ i̅ſtitis: ⁊ facies illiꝰ ſudario erat ligata. Dicit eis ieſus. Soluite euꝫ ⁊ ſinite abire. Multi ergo ex iudeis q̄ venerāt ad mariā et marthā ⁊ viderāt q̄ fecit crediderūt in eū.

Offer. Ppl'm humilē ſaluū facies dn̄e: et oculos ſupborū humiliabis quō q̄s deus preter te dn̄e. ℣. Clamor meus in cōſpectu eius introiuit i̅ aures eius. Secret.

Munera nos q̄s dn̄e oblata purificēt: ⁊ te nobꝫ iugiter faciāt eſſe placatū. Per d̄. Coīo.

Vidēs dn̄s flētes ſorores lazari ad monumētum: lachrymatus eſt corā iudeis et clamabat lazare veni foras: et prodiit ligatis manibus et pedibꝰ q̄ fuerat quatriduanus mortuus. Poſtcoīo

Hec nos q̄s dn̄e participatio ſacramēti: ⁊ a ꝓprijs reatibus indeſinēter expediat: ⁊ ab oībꝰ tueatur aduerſis. p. Sup ppl'm. Oro.

Da q̄s oīps deus/ vt qui infirmitatꝫ nr̄e cōſciꝫ de tua pietate cōfidimus: ſub tua ſēper protectione gaudeamus. Per dn̄m.

ſ

itiētes Sabbato Offm̄ venite ad aquas dicit dn̄s ⁊ q̄ nō habetis preciū venite ⁊ bibite cū leticia. Ps. Attēdite popule meus legē meā: īclinate aurē veſtram in verba oris mei. Oratio.

Fiat q̄s dn̄e per gratiā tuā fructuoſus nr̄e deuotiōis affectus: qꝛ tūc nobis ꝓderūt ſuſcepta ieiunia ſi tue ſint placita pietati. p d̄. Lcō eſaie ꝓphe. xlix.

Hec dicit dn̄s deꝰ: In tēpore placito exaudiui te: et i̅ die ſalutis auxiliatꝰ ſū tui. Et ſeruaui te: ⁊ dedi te i̅ fedꝰ populi: vt ſuſcitares terrā: et poſſideres hereditates diſſipatas. vt diceres eis q̄ vincti ſūt: exite/ ⁊ his q̄ in tenebris reuelamini. Sup vias paſcētur: ⁊ in oībꝰ planis paſcua eorū. Non eſurient neqꝫ ſitient: ⁊ non percutiet eos eſtus et ſol: qꝛ miſerator eoꝝ reget eos: ⁊ ad fōtes aquarū potabit eos. Et ponā oēs mōtes meos in viā: ⁊ ſemite mee exaltabunt. Ecce iſti de longe venient: ⁊ ecce illi ab aquilone ⁊ mari/ ⁊ iſti de terra auſtrali. Laudate celi ⁊ exultet terra: iubilate mōtes laudē: qꝛ conſolatꝰ eſt dn̄s populū ſuū: ⁊ pauperū ſuoꝝ miſerebitur. Et dixit ſyon. Dereliquit me dn̄s: ⁊ dn̄s oblitꝰ eſt mei. Nunq̄d obliuiſci poteſt mulier infantē ſuum: vt nō miſereat filio vteri ſui Et ſi illa oblita fuerit: ego tamē nō obliuiſcar tui. Dicit dn̄s oīps.

Grad. ¶Tibi dn̄e derelictus eſt paup pupillo tu eris adiutor. ℣. Vt quid dn̄e receſſiſti longe deſpicis i̅ oportunitatibus in tribulatiōe: dū ſupbit i̅pius incenditur pauper. Secundū iohēm. viij. cap.

In illo tp̄e: Dicebat ieſꝰ turbis iudeoꝝ. Ego ſū lux mūdi. Qui ſequitur me: non ambulat in tenebꝛis: ſꝫ habebit lumē vite. Dixerunt ergo ei phariſei. Tu de teipſo teſtimoniū ꝑhibes: teſtimonium tuū nō eſt verū. Rn̄dit ieſus: ⁊ dixit eis. Et ſi ego teſtimoniuꝫ perhibeo de meipſo: verū eſt teſtimoniū meum q̇a ſcio vnde veni ⁊ quo vado. Uos aūt neſcitis vnde venio aut quo vado. Uos ſecūdū carneꝫ iudicatꝭ: ego nō iudico quēꝗ̄. Et ſi iudico ego iudicium meū veꝝ eſt: qꝛ ſolus nō ſum: ſed ego et q̇ miſit me pater. Et i lege vr̄a ſcriptū eſt: qꝛ duoꝝ hoim teſtimoniū veꝝ eſt. Ego ſum q̇ teſtimoniū ꝑhibeo de meipſo: ⁊ teſtimoniū ꝑhibet de me q̇ miſit me pat. Dicebāt ergo iudei. Ubi eſt pater tuus? Reſpōdit ieſus. Neqꝫ me ſcitꝭ neqꝫ patrem meū. Si me ſciretis foꝛſitā et patrē meū ſciretis. Hec ꝟba locutus eſt ieſus in gazophilatio: docens i templo. Et nemo apꝓhendit eū: qꝛ nondū venerat hoꝛa eius. Offr. Factus eſt dn̄s firmamentū meū et refugiū meū ⁊ liberatoꝛ meus ſꝑabo in eū. ℣. Perſequar inimicos meos et cōpꝛehendam illos et nō cōuertar donec deficiant. Secreta.

Oblatiōibus noſtris q̄s dn̄e placare ſuſceptis: ⁊ ad te noſtras etiā rebelles ꝯpelle ꝓpicius volūtates. Per d. Coīo. Dn̄s regit me ⁊ nichil michi deerit i loco paſcue ibi me collocauit ſup aquā refectiōis educauit me. Poſtcoīo.

Tua nos q̄s dn̄e q̄ ſūpſimus ſancta purificent: ⁊ opationis ſue remedio te nobis faciant eſſe placatū. Per. Super populum. Oꝛatio.

Deus q̇ ſꝑantibus in te miſereri potius eligꝭ q̄ iraſci: da nobis digne flere mala q̄ fecimus: vt tue cōſolationis grām inuenire valeamus. Per. Dn̄ica in paſſiōe. Offm̄.

Iudica me deꝰ ⁊ diſcerne cauſā meā de gente nō ſctā ab hoīe iniquo et doloſo eripe me qꝛ tu es deus meus et foꝛtitudo mea. Ps. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā. ipſa me deduxerunt et adduxerūt in montē ſctm̄ tuū et in tabernacula tua. Ab hac die vſqꝫ ad paſcha non dꝛ Glia patri. Poſt offm̄ ad miſſaꝫ de tp̄ali: niſi tantū in die cene aū cōs celebꝛat.

Queſumus omīps deus Oꝛ. familiā tuā ꝓpicius reſpice: vt te largiēte regat i coꝛpoꝛe: ⁊ te ſeruāte cuſtodiat in mēte. P.

Fratres: Ad hebreos. ix. c. Chꝛiſtus aſſiſtens pōtifex futuroꝝ bonoꝝ: per āplius ⁊ perfectius tabernaculū nō manufactū id eſt nō huius creatiōis neqꝫ ꝑ ſanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ ſed per ꝓpꝛiū ſanguinē introiuit ſemel in ſctā eterna redemptiōe inuētā. Si eīn ſāguis hircoꝝ aut tauroꝝ ⁊ cinis vitule aſꝑſus inq̇natos ſctificat ad emundationē carnis: quāto magis ſāguis xp̄i q̇ per ſpm̄ ſctm̄ ſemetipſm̄ obtulit imaculatū deo: emundauit ꝯſciētiā nr̄am ab opibus moꝛtꝭ ad ſeruiendū deo viuēti? Et ideo noui teſtamēti mediatoꝛ eſt: vt moꝛte intercedēte in redemptionē eaꝝ ꝑuaricationū q̇ erant ſub pꝛioꝛi teſtamēto / remiſſionē accipiāt q̇ vocati sunt eterne hereditatis. In xp̄o iesu dn̄o nr̄o. Grad. Eripe me dn̄e de inimicis meis doce me facere voluntatē tuā. ℣. Liberator me⁹ dn̄e de gentib⁹ iracundis ab insurgētibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me. Tract⁹. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea. ℣. Dicat nūc israel: sepe expugnauerūt me a iuuentute mea. ℣. Etenim non potuerūt michi: supra dorsū meū fabricauerūt peccatores. ℣. Prolōgauerūt iniquitatē sibi: dn̄s iustus concidet ceruices peccatorū. Scd̄m iohēm. viij. cap.

IN illo tp̄e: Dicebat ies⁹ turbis iudeorꝫ ꝛ principibus sacerdotum. Quis ex vobis arguet me de pctō? Si veritatē dico: q̄re vos nō creditis michi? Qui est ex deo: verba dei audit. Propterea vos nō auditis: q2 ex deo nō estis. Rn̄derunt igit̄ iudei: ꝛ dixerūt ei Nōne bene dicim⁹ nos: q2 samaritan⁹ es tu ꝛ demonium habes? Rn̄dit ies⁹. Ego demoniū nō habeo: sed honorifico patrē meū: et vos inhonorastis me. Ego aūt nō quero gl'iam meā: est q̄ q̄rat ꝛ iudicet. Amē amē dico vob̄: si quis sermonē meū seruauerit: mortem nō videbit i eternū. Dixerunt ergo iudei. Nūc cognouim⁹: q2 demoniū habes Abrahā mortu⁹ est et ꝓphete: ꝛ tu dicis/ si q̄s sermonē meū seruauerit: mortē nō gustabit i eternū. Nunq̄d tu maior es patre nr̄o abrahā: q̄ mortu⁹ ē? Et ꝓphete mortui sunt. Quē teipsum facis? Respōdit iesus. Si ego gl'ifico meipm̄: gl'ia mea nichil est. Est pater me⁹ q̄ gl'ificat me quē vos dicit̄: q2 de⁹ vester est ꝛ nō cognouistis eū. Ego aūt noui eū. Et si dixero q2 nō scio eum: ero similis vobis mēdax. Sz scio eū ꝛ sermonē eius seruo. Abrahā pater vester exultauit vt videret diē meū: ꝛ vidit ꝛ gauisus est. Dixerūt ergo iudei ad eū. Quinquaginta ānos nondū habes: ꝛ abrahā vidisti? Dixit eis iesus. Amen amē dico vobis: anteq̄ abrahā fieret ego sum. Tulerūt ergo lapides: vt iacerēt in eū. Iesus aūt abscōdit se: ꝛ exiuit de tēplo. Offer⁹. Cōfitebor tibi dn̄e i toto corde meo retribue seruo tuo et viuā et custodiā sermones tuos viuificabis me scd̄m verbū tuū dn̄e.

HOstias fideliū tuorꝫ Secr. oīps de⁹ ꝓpicius intuere: et ꝯcede ne cathena huius seculi captiuos teneat: quos possiōe filij tui in oībus liberos esse voluisti. Qui te. Prefatio quotid. Hac die dū sacerdos se cōicat cātetur hec coīo. Hoc corpus qđ pro vobis tradetur hic calix noui testamēti est i meo sāguine dicit dn̄s: hoc facite quotiēscūq3 sumitis in meā cōmemorationē. Postcoīo

ADesto nobis q̄s dn̄e de⁹ noster: et quos tuis mysterijs recreasti ꝑpetuis defende p̄sidijs Per do. Feria secunda. Officiuz.

m Iserere michi dn̄e qm̄ cōculcauit me hō tota die bellās tribulauit me. ps Cōculcauerūt me inimici mei tota die: qm̄ multi bellātes aduersum me. Orō.

SAnctifica q̄s dn̄e nr̄a ieiunia: ꝛ cūctarū nobis propicius indulgētiā largire culparū.

Per do. Lcō ione ꝓphete. iij. ca.

IN diebꝰ illis Factū eſt verbum dn̄i ad ionā ꝓphetā ſecundo: dicēs. Surge ⁊ vade ī niniuē ciuitatē magnā: ⁊ pꝛedica ī ea pꝛedicationem quam ego loquoꝛ ad te. Et ſurrexit ionas ⁊ abijt in niniuē iuxta verbuꝫ dn̄i. ⁊ niniue erat ciuitas magna itinere dieꝝ triū. Et cepit ionas ītroire in ciuitatē itinere diei vniꝰ: et clamauit ⁊ dixit. Adhuc quadꝛaginta dies: ⁊ niniue ſubuertetur Et crediderūt viri niniuite ī dn̄o. ⁊ pꝛedicauerūt ieiuniuꝫ: ⁊ veſtiti ſūt ſaccis a maioꝛe vſqꝫ ad minorē. Et ꝑuenit verbum ad regē niniue ⁊ ſurrexit de ſolio ſuo: ⁊ abiecit veſtimētuꝫ ſuū a ſe: ⁊ indutus eſt ſacco/ ⁊ ſedit ī cinere: ⁊ clamauit ⁊ dixit. In niniue ex oꝛe regꝭ ⁊ principū eiꝰ dicēs. Hoīes ⁊ iumēta ⁊ boues et pecoꝛa non guſtent quicꝙ̄ nec paſcātur: ⁊ aquā nō bibāt: ⁊ operiant̄ ſaccis hoīes ⁊ iumēta clament ad deū ī foꝛtitudine. Et cōuertat̄ vir a via ſua mala: ⁊ ab iniq̄tate q̄ eſt in manibus coꝝ. Quis ſcit ſi conuertatur et ignoſcat deus: ⁊ reuertat̄ a furoꝛe ire ſue ⁊ nō peribimꝰ. Et vidit deus opa coꝝ: qꝛ ꝯuerſi ſūt de via ſua mala. Et miſertꝰ eſt deus ſup maliciā quā locutꝰ fuerat/ vt faceret eis: ⁊ nō fecit. Et miſertꝰ eſt populo ſuo: dn̄s deus noſter. Gr. Deus exaudi orationē meā auribꝰ percipe verba oris mei. V. Deus ī noīe tuo ſaluū me fac: ⁊ in virtute tua iudica me. Tractꝰ. Dn̄e nō ſe. S. iohānē. vij.

IN illo tp̄e: Miſerunt pꝛincipes ⁊ phariſei miniſtros: vt apꝓhenderēt ieſū. Dixit ergo eis ieſus. Adhuc modicuꝫ tēpus vobiſcuꝫ ſum: ⁊ vado ad euꝫ q̄ miſit me. Queretis me ⁊ nō inuenietꝭ et vbi ſuꝫ ego vos nō poteſtis venire. Dixerūt ergo iudei ad ſemetip̄ſos. Quo hic iturus eſt: qꝛ nō inueniemꝰ eum? Nunq̄d in diſperſionē gētiuꝫ iturus eſt ⁊ docturꝰ gētes? Quis eſt hic ſermo quē dixit: queretꝭ me ⁊ nō inuenietis/ et vbi ſuꝫ ego vos nō poteſtis venire. In nouiſſimo aūt die magno feſtiuitatis ſtabat ieſus ⁊ clamabat dicens Si q̄s ſitit: veniat ad me ⁊ bibat. Qui credit ī me ſicut dicit ſcriptura: flumīa de ventre eiꝰ fluent aque viue. Hoc autē dixit de ſpiritu quē accepturi erāt: credentes ī euꝫ. Offr. Dn̄e cōuertere ⁊ eripe aīam meā: ſaluū me fac ꝓpter miſam tuā. V. Dn̄e ne ī ira tua arguas me. neqꝫ ī furoꝛe tuo coꝛripias me. Se.

SAcrificium laudis de ꝑceptione tuoꝝ dn̄e deferimꝰ pꝛeſidioꝛum: queſumus vt percipiēda ſecurius veriuſqꝫ ſumamꝰ. Per dominuꝫ. Coīo. Dominꝰ virtutum ipſe eſt rex glorie. Poſtcoīo.

SAcramēti tui domine queſumus ꝑticipatio ſalutarꝭ ⁊ purificationem nobis pꝛebeat ⁊ medelam. Per dominum nr̄m ieſum. Super populum. Oratio

DA q̄s dn̄e populo tuo ſpiritū veritatꝭ ⁊ pacis: vt te tota mēte cognoſcat: ⁊ q̄ tibi placita ſunt pia deuotione exerceat.

Per eiuſdē ſpi. ¶ Feria .iij. Offiū.

Expecta dn̄z viriliter age ⁊ cōfoꝛtetur coꝛ tuū: ⁊ ſuſtine dn̄z. Ps. Dn̄s illuminatio mea et ſalus mea quē timebo. Orō.

Noſtra tibi q̄s dn̄e ſint accepta ieiunia: que nos expiādo grā tua dignos efficiāt ⁊ ad remedia pducāt eterna. p dn̄. Lectō danielis prophete. xiiij. ca.

In diebus illis: Cōgregati ſunt babilonij ad regē: ⁊ dixerūt ei. Trade nobis danielē / q̄ bel deſtruxit: ⁊ dꝛaconē īterfecit. Alioquin īterficiem⁹ te et domū tuā. Uidit ergo rex ꝙ irruerēt ī eū vehemēter et neceſſitate cōpulſus tradidit eis danielē. Qui miſerūt euz in lacū leonum. et erat ibi ſex diebus Poꝛro in lacu erāt leones ſeptē. ⁊ dabātur eis quotidie duo coꝛpoꝛa ⁊ due oues. Et tūc nō data ſunt eis vt deuoꝛarēt danielē Erat aūt abacuch ꝑpheta in iudea: ⁊ ipſe coxerat pulmentū ⁊ intriuerat panes in alueolo ⁊ ibat in cāpum vt ferret meſſoꝛib⁹ Dixitq; angel⁹ dn̄i ad abacuch. Fer pꝛandiū q̄d habes in babylonez danieli q̄ eſt in lacu leonū. Et dixit abacuch. Dn̄e babilonē nō vidi. ⁊ lacū neſcio. Et appꝛehendit eū angelus dn̄i in vertice eius: ⁊ poꝛtauit eū capillo capit⁹ ſui. poſuitq; eū in babilonē ſup lacum ī īpetu ſpūs ſui. Et clamauit abacuch dicēs. Daniel ſerue dei: tolle pꝛādiū q̄d miſit tibi de⁹. Et ait daniel. Recoꝛdatus enim es mei dn̄e deus meus et non dereliq̄ſti diligentes te. Surgenſq; daniel comedit. Poꝛro āgelus dn̄i reſtituit abacuch cōfeſtim in loco ſuo. Uenit ergo rex die ſeptiō. vt lugeret danielē. Et venit ad lacū ⁊ introſpexit. ⁊ ecce daniel ſedēs in medio leonū. Et exclamauit rex voce magna dicēs. Magnus es dn̄e de⁹ danielis. Et extraxit euz de lacu. Illos autē qui pditionis eius cauſa fuerāt ītromiſit in lacū. ⁊ deuoꝛati ſunt ī momento coram eo. Tūc rex ait. Paueāt omnes habitātes in vniuerſa terra deū danielis. qꝛ ipſe eſt liberatoꝛ ⁊ ſaluatoꝛ faciēs ſigna ⁊ mirabilia in celo / ⁊ in terra. Qui liberauit danielē de lacu leonū. Grad.

Diſcerne cauſā meā dn̄e ab hoīe iniquo ⁊ doloſo eripe me. Ꝟ. Emitte lucē tuā et veritatē tuā ipa me deduxerūt et adduxerūt in montē ſc̄m tuū. Se. io. vij.

In illo tp̄e Ambulabat ieſ⁹ in galileā. Nō eīm volebat in iudeaz ambulare. qꝛ q̄rebant eum iudei īterficere. Erat aūt in pꝛoximo dies feſtus iudeoꝝ ſcenophegia. Dixerūt ergo ad eū frēs eius. Tranſi hinc ⁊ vade in iudeam / vt ⁊ diſcipuli tui videāt opa tua que facis. Nemo q̄ppe in occulto q̄d facit. et querit ipſe ī palam eſſe. Si hec facis manifeſta teipm̄ mūdo. Neq; eīm frēs eius credebāt in euz. Dicit ergo eis ieſus. Tēpus meū nondū aduenit tēpus autē veſtrū ſemꝑ ē paratū Non poteſt mundus odiſſe vos / me autē odit: qꝛ ego teſtimoniuz perhibeo de illo: qꝛ opa eius mala ſunt. Uos aſcēdite ad diē feſtū hunc: ego autē nō aſcendā ad diē feſtū iſtū quia tēpus meū nondū impletū eſt. Hec cum dixiſſet: ipſe māſit i galilea. Ut autē aſcenderunt fratres eiꝰ / tunc ⁊ ipſe aſcendit ad diē feſtū nō manifeſte: ſed quaſi i occulto. Judei autē querebāt eū in die feſto ⁊ dicebāt. Ubi ē ille? Et murmur multꝰ erat de eo i turba. Quidā eñ dicebāt: qꝛ bonus eſt: alij autem dicebāt nō ſed ſeducit turbas. Nemo tamē palā loquebat̄ de illo: ꝓpter metum iudeoꝝ. Offꝫ. Sperēt i te oēs qui nouerūt nomen tuū dñe: qm̄ non derelinquis querētes te: pſallite dño qui habitat in ſyon / qm̄ nō eſt oblitꝰ oꝛationē pauperū. ℣. Sedes ſup thꝛonū qui iudicas equitatē īcrepaſti gētes et perijt impius iudicare populū cū iuſticia et factꝰ es refugiū pauperū. Secreta.

Hoſtias tibi dñe deferimus īmolandas: q̄ tpalem conſolationem īpendant: vt ꝓmiſſa certiꝰ nō deſperemus eterna. Per dñꝫ. Coīo Redime deus iſrael ex omībꝰ anguſtijs meis. Poſtcō.

Da q̄s oīpſ deus: vt q̄ diuina ſunt iugiter exequētes: donis mereamur celeſtibꝰ ꝓpinquare. Per d.

Da nobis Sup ppl'm. Oꝛo. dñe q̄s ꝑſeuerātē i tua voluntate famulatum: vt in diebꝰ nr̄is et numero et merito populꝰ tibi ſeruiens augeatur. Per dñꝫ.

l Iberatoꝛ Fe.iiij. Offiū meꝰ de gētibus iracūdis ab inſurgētibꝰ ī me exaltabis me: a viro iīquo eripies me dñe. ꝑs. Diligā te dñe foꝛtitudo meā dñs firmamentū meū et refugiū meū.

S Non dicitur vlterius Oꝛo. anctificato hoc ieiunio deus tuoꝝ coꝛda fideliū miſeratoꝛ illuſtra: ⁊ q̄bꝰ deuotiōis p̄ſtas affectū / ꝑbe ſupplicantibꝰ pium benignꝰ auditū. Per d. Lcō libꝛi leuitici.xix.

In diebꝰ illis: Locutus eſt dñs ad moyſē: dicēs. Loq̄re ad vniuerſū cetū filioꝝ iſrl': ⁊ dices ad eos. Ego dñs deꝰ veſter. Nō facietis furtū nō mentiemi: nec decipiet vnuſq̇ſqꝫ pꝛoximū ſuū. Nō periurabis in noīe meo: nec polluēs nomē dei tui: ego dñs. Nō facies calūniaꝫ pꝛoximo tuo: nec vi oppꝛimes eū Nō moꝛabit̄ opus mercennarij tui apd̄ te vſqꝫ mane Nō maledices ſurdo: nec coꝛā ceco pones offendiculū: ſed timebis dñm deū tuū: qꝛ ego ſuꝫ dñs. Nō facies qd̄ iniquū eſt: nec iniuſte iudicabis. Non ꝯſideres ꝑſonā pauꝑis: nec honoꝛes vultū potentꝭ. Juſte iudica pꝛoximo tuo. Nō eris crimīatoꝛ: nec ſuſurro i ppl'is Nō ſtabis ꝯtra ſāguinē ꝓximi tui: ego dñs Nō oderꝭ frēm tuū in coꝛde tuo: ſed publice argue eū: vt nō habeas ſup illo pctm̄ Nō q̄res vltiōeꝫ inimicoꝝ: nec meōꝛ eris iīurie ciuium tuoꝝ Diliges amicū tuū: ſicut teipſm̄ Ego dñs. Leges meaſ cuſtodite. Ego ſū: dñs deꝰ veſter. Gr. Exaltabo te dñe qm̄ ſuſcepiſti me nec delectaſti īimicos meos ſup me. ℣. Dñe deus meꝰ clamaui ad te et ſanaſti me dñe abſtraxiſti ab īferis aīam meaꝫ saluasti me a descendentib⁹ in lacū. Tractus. De necessitatib⁹. S. iohēm. x.

IN illo tpe: Facta sunt encenia in hierosolimis: et hyēps erat. Et ābulabat iesus ī tēplo: ī porticu salomonis. Circūdederūt ergo eū iudei: ⁊ dicebāt ei. Quousq₃ aīam nr̄am tollis? Si tu es christus: dic nobis palā₃? Rn̄dit eis iesus. Loquor vobis: ⁊ nō creditis. Opa q̄ ego facio in noīe patris mei: hec testimoniū ꝑhibent de me. Sed vos nō creditis: q₂ nō estis ex ouib⁹ meis. Oues mee vocem meā audiūt: ⁊ ego cognosco eas/ ⁊ sequunt̄ me. Et ego vitam eternā do eis: ⁊ nō peribūt ī eternū. ⁊ nō rapiet eas q̄sq̄ de manu mea. Pater meus qđ dedit michi maī⁹ oībus est: ⁊ nemo potest rapere de manu patris mei. Ego et pater vnū sum⁹. Sustulerūt lapides iudei: vt lapidarēt eum. Rn̄dit eis iesus. Multa bona opa ostēdi vobis ex p̄re meo: ꝓpt̄ qđ eorū opus me lapidat̄? Rn̄derunt ei iudei. De bono ope nō lapidam⁹ te: sed de blasphemia. et q₂ tu homo cū sis: facis teipm̄ deum. Rn̄dit eis iesus. Nōne scriptum est ī lege: q₂ ego dixi dij estis? Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est ⁊ nō potest solui scriptura quā p̄r sctificauit ⁊ misit in mundū/ vos dicitis q₂ blasphemas q₂ dixi filius dei sū. Si nō facio opa p̄ris mei nolite credere michi. Si aūt facio: ⁊ si michi nō vultis credere: opib⁹ credite: vt cognoscatis et credatis/ q₂ pater in me est: ⁊ ego ī patre. Offer. Eripe me de inimicis meis deus me⁹: et ab insurgētib⁹ ī me libera me dn̄e. Q: ecce captauerūt aīam meā: et irruerūt in me fortes.

ANnue q̄s nobis misericors de⁹: vt hostias placatiōis ⁊ laudis sincero tibi deferam⁹ obsequio. p. Secre. Coio. Lauabo inter innocētes man⁹ meas: et circuibo altare tuū dn̄e/ vt audiā vocē laudis tue: vt enarrē vniuersa mirabilia tua. Post.

CElestis doni bn̄dictio coīone ꝑcepta supplices te deus oīps dep̄camur: vt hoc idē nobis ⁊ sacramēti causa sit ⁊ salutis. p.

ADueniat Sup pplm. Oro q̄s dn̄e mia sperata supplicib⁹: ⁊ eis celesti munificētia tribuat/ quaten⁹ ⁊ recte petēda postulēt: ⁊ postulata ꝑcipiant. p dn̄.

o

Omnia q̄ fecisti Fer. v. Offiū nobis dn̄e ī vero iudicio fecisti: q₂ peccauim⁹ tibi: ⁊ mādatis tuis nō obediuim⁹ sed da gl'iam noī tuo/ ⁊ fac nobiscū scd̄m multitudinē mie tue. Ps. Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabilis nimis: ī ciuitate dei nr̄i in mōte scō ei⁹. Oro.

PResta q̄s oīps de⁹: vt dignitas cōditionis humane ꝑ immoderātiā sauciata: medicinalis parcimonie studio reformet. p d. Lcō.

IN dieb⁹ il Daniel ꝓphē. iij. lis Orauit daniel dicēs dn̄e deus ne despicias pplm tuū neq₃ auferas miam tuā a nobis: ꝓpt̄ abrahā dilectū tuū ⁊ isaac seruū tuū: ⁊ isr̄l sctm̄ tuū/ qb⁹ locut⁹ es pollicēs: q᷑ multiplicares semē eorū sicut stellas celi: et sicut arenā que eſt ī littoꝛe marꝭ. Qꝫ dn̄e iminuti ſumus pluſq̄ oēs gentes: ſumuſqꝫ hūiles ī vniuerſa terra hodie ꝓpter pctā nr̄a. Et nō eſt ī tp̄e hoc pꝛīceps ⁊ ꝓpheta et dux: neqꝫ olocauſtum neqꝫ ſacrificiū: neqꝫ oblatio: neqꝫ incenſū: neqꝫ locus pꝛimitiaꝝ coꝛā te: vt poſſimꝰ iuenire miam: ſed ī aīo ꝯtrito et ſpū hūilitatis ſuſcipiamur. Sicut in olocauſtū arietum et tauroꝝ: ⁊ ſicut ī milibꝰ agnoꝝ piguiū: ſic fiat ſacrificiū nr̄m in cōſpectu tuo hodie vt placeat tibi: qꝫ nō eſt ꝯfuſio ꝯfidētibus ī te. Et nūc dn̄e ſequimur ī toto coꝛde et timemꝰ te et q̄rimus faciem tuā. Ne cōfundas nos: ſꝫ fac nobiſcū iuxta māſuetudinē tuam: ⁊ ſcd̄m multitudinē mīe tue: ⁊ erue nos ī mirabilibus tuis ⁊ da glīam noī tuo dn̄e Et ꝯfundantꝰ oēs q̄ oſtendūt ſeruis tuis mala. Cōfundantꝰ in oī potentia: ⁊ robur coꝝ ꝯteratꝰ. Et ſciāt qꝫ tu es dn̄s deus ſolꝰ: ⁊ glīoſus ſup omnem terraꝫ: dn̄s deus nr̄. Gr. Tollite hoſtias et introite in atria eiꝰ adoꝛate dn̄m ī aula ſcā eiꝰ. V. Reuelauit dn̄s condenſa: ⁊ in tēplo eius oēs dicēt glīam. S. iohēm. vij

IN illo tp̄e Cum audiſſent q̄dam de turba ſermōes ieſu: dicebāt. Hic eſt vere ꝓphā. Alij dicebāt/ hic ē xp̄s Quidā aūt dicebāt Nunq̄d a galilea xp̄s venit? Nōne ſcriptura dicit: qꝫ ex ſemie dauid et de bethleē caſtello vbi erat dauid vēturus eſt xp̄s. Diſſenſio itaqꝫ facta eſt ī turba ꝓpter eum Quidā aūt ex ipſis volebant appꝛehendere eū: ſꝫ nemo miſit ſup illū manus Venerūt ergo miniſtri ad pōtifices ⁊ phariſeos: ⁊ dixerūt eis illi. Quare nō adduxiſtiſ eū? Rn̄derunt miniſtri. Nunq̄ ſic locutus eſt homo ſicut hic hō loq̄tur. Rn̄derūt ergo eis phariſei Nunq̄d ⁊ vos ſeducti eſtiſ? Nunq̄d aliq̄s ex pꝛīcipibus credidit in euꝫ: aut ex phariſeis? Sꝫ turba hec q̄ nō nouit legē: maledicti ſūt. Dicit nicodemꝰ ad eos: ille q̄ venit ad eū nocte: q̄ vnꝰ erat ex ipſis. Nunq̄d lex nr̄a iudicat hoīem: niſi audierit ab ipſo pꝛiꝰ: ⁊ cognouerit q̄d faciat? Rn̄derunt ⁊ dixerunt ei. Nūquid et tu galileus es? Scrutare ſcripturas: ⁊ vide qꝫ ꝓphā a galilea nō ſurgit Et reuerſi ſūt vnuſquiſqꝫ in domū ſuā. Offr. Super flūia babilonis illic ſedimꝰ ⁊ fleuimꝰ: dū recoꝛdaremur tui ſyō. V. Memēto dn̄e filioꝝ edom ī die hierlm. Secr.

DNe deus nr̄ q̄ in his potius creaturis quas ad fragilitatꝭ nr̄e ſubſidiū cōdidiſti: tuo quoqꝫ noī munera iuſſiſti dicanda cōſtitui tribue q̄s. vt et vite nobis p̄ſētis auxiliū: et eternitatꝭ efficiāt ſacramētū. p v. Coio. Memēto vbi tui ſeruo tuo dn̄e ī quo michi ſpē dediſti hec me ꝯſolata ē ī hūilitate mea. Poſt.

QUod oꝛe ſūpſimꝰ dn̄e coio pura mēte capiamꝰ: ⁊ de munere tꝑali fiat nobis remediū ſēpiter-

ESto q̄s Sup ꝓpiꝛoꝝ. nū. p. dn̄e plebi tue ꝓpiciꝰ. vt q̄ tibi nō placēt reſpuēs tuoꝝ potius repleat delectatiōibus mādatorum. Per v. Feria. vj. Officiuꝫ m Iſerere michi dñe qm̄ tribulor: libera me et eripe me de manib⁹ inimicorũ meorũ: ⁊ a ꝑſequẽtib⁹ me dñe nõ ꝯfundar: qm̄ inuocaui te. ps. In te dñe ſpaui nõ ꝯfūdar ĩ eternũ. in iuſticia (tua libera me.

Oꝛdib⁹ Orõ.

Cũctis ꝗs dñe auxiliũ gr̃e tue benignus īfunde: vt pctã nr̃a caſtigatiōe voluntaria cohibẽtes: tẽporalit̃ poti⁹ maceremur: ꝗ̄ ſuppliciis deputemur eternis. ꝑ do.

Lc. hie. ꝓphe. xvii.

In dieb⁹ illis: Dixit hieremias. Dñe oẽs ꝗ te derelinquũt: ꝯfundẽtur. Recedẽtes a te ĩ t̃ra ſcribent̃: qm̄ dereliquerũt venã aquarũ viuentiũ dñz. Sana me dñe ⁊ ſanabor: ſaluũ me fac ⁊ ſalu⁹ ero: qm̄ laus mea tu es. Ecce ipſi dicũt ad me. Ubi eſt v̄bũ dñi? Ueniat. Et ego nõ ſuz turbatus te paſtorẽ ſequẽs et diẽ hoīs nõ deſideraui tu ſcis. Qđ egreſſuz eſt de labiis meis: rectũ in ꝯſpectu tuo fuit. Nõ ſis michi tu formidini: ſpes mea tu ĩ die afflictionis. Confundant̃ ꝗ me ꝑſequũtur: ⁊ nõ cõfundar ego. Paueãt illi: ⁊ non pauẽã ego. Induc ſuꝑ eos diẽ afflictiōis: ⁊ duplici cõtritione contere eos dñe deus nr̃.

Gr. Pacifice loqbãt michi inimici mei et in ira moleſti erãt michi. V̄. Vidiſti dñe deus me⁹ ne ſileas ne diſcedas a me. Tract⁹. Dñe nõ ſcḋm. S. iohẽm. xi.

In illo tp̄e: Collegerũt põtifices ⁊ phariſei ꝯſiliũ aduerſus ieſuz ⁊ dicebãt. Quid facim⁹? qꝛ hic hõ multa ſigna facit? Si dimittimus eũ ſic: oẽs credẽt in eũ. Et venient romani ⁊ tollent nr̃m locum ⁊ gentẽ. Unus aũt ex ipſis cayphas noīe cũ eſſet põtifex anni illi⁹: dixit eis. Uos neſcitiſ ꝗcq̄ nec cogitatiſ: qꝛ expedit vobis vt vnus moriat̃ hõ ꝓ ꝑplo/ ⁊ nõ tota gens pereat. Hoc aũt a ſemetipſo nõ dixit: ſed cũ eſſet pontifex ãni illi⁹ ꝓphetauit: qꝛ ieſus moriturus erat ꝓ gẽte. Et nõ tm̃ pro gẽte: ſed vt filios dei ꝗ erãt diſpſi ꝯgregaret ĩ vnũ. Ab illo ergo die cogitauerũt vt interficerẽt eũ. Ieſus ergo iam nõ in palã ambulabat apđ iudeos: ſed abiit in regionẽ iuxta deſertũ ĩ ciuitatẽ ꝗ dicit̃ effrẽ. Et ibi morabat̃ cũ diſcipulis ſuis. Offr̃. Bñdictus es dñe doce me iuſtificationes tuas. et nõ tradas calũniãtib⁹ me ſupbis. ⁊ reſpõdebo exprobrantibus michi verbũ. V̄. Vidi nõ ſeruãtes pactũ ⁊ tabeſcebã dñe quãdo faciẽs de ꝑſequentib⁹ me iudiciũ. Secreta

Preſta nobis ꝗs miſericors de⁹ vt digne tuis ſeruire ſẽꝑ altarib⁹ mereamur: ⁊ eoꝝ ꝑpetua ꝑticipatione ſaluari. ꝑ do. Coio. Ne tradideris me dñe in ãĩas ꝑſequẽtiũ me qꝛ inſurrexerũt ĩ me teſtes iniq̄ et mẽtita eſt iniqtas ſibi. Poſtcõ.

Sumpti ſacrificii dñe ꝑpetua nos tuitio non derelinquat ⁊ noxia ſemꝑ a nobis cũcta repellat. ꝑ d. Suꝑ ꝑplm. Oratio.

Concede nob̃ ꝗs dñe veniã pctõꝝ: ⁊ religiõis augmentũ: atq̃ vt ĩ nobis tua dona multiplices: tuis fac mãdatis ꝓ̄ptiores. ꝑ d. Sabbato offm̃. Miſerere. vrs. in. vi. feria p̄cedẽti. Oratio.

Proficiat q̄s dn̄e plebs tibi dicata pie deuotiōis affectu: vt ſacris ordonib⁹ erudita: quāto maieſtati tue ſit gratioꝛ: tāto donis potioꝛibus augeat̄. P̄ d̄. Lectō hieremie ꝓphete. xviij. cap̄

In dieb⁹ illis. Dixerūt impij iudei ad inuicē. Venite cogitem⁹ cōtra iuſtū cogitationes. Nō eñ peribit lex a ſacerdote: neq; conſiliū a ſapiēte: nec ſermo a ꝓpheta Venite ⁊ ꝑcutiamus eū lingua: ⁊ nō attēdam⁹ ad vniuerſos ſermones ei⁹. Attende dn̄e ad me: ⁊ audi voces aduerſarioꝝ meoꝛū. Nunq̇d reddit̄ ꝓ bono malū: qꝛ foderunt foueā aīe mee? Recoꝛdare ꝙ ſteteri in cōſpectu tuo: vt loquerer pꝛo eis bonū: ⁊ auerterē dignationeʒ tuā ab eis. Pꝛopterea da filios eoꝝ in famē: et deduc eos i man⁹ gladij. Fiāt vxoꝛes eorū abſq; liberꝭ: et vidue ⁊ viri earū interficiant̄ moꝛte.. Juuenes eoꝝ ꝯfodiant̄ gladio i ꝓlio: audiat̄ clamoꝛ de domib⁹ eoꝝ. Adduces eñ ſup eos latronē repēte: qꝛ foderūt foueā vt caperēt me/ ⁊ laqueos abſconderūt pedib⁹ meis. Tu aūt dn̄e ſcis om̄e ꝯſiliū eoꝛuʒ aduerſū me i moꝛtē. Ne ꝓpicierꝭ iniq̇tati eoꝝ: ⁊ pctm̄ eoꝛū a facie tua nō deleat̄. Fiāt coꝛruētes i cōſpectu tuo i tp̄e furorꝭ tui: dn̄e deus me⁹. Grad̄. Pacifice loquebātur.

In illo tp̄e: Dixit Se. io. vj. ieſus diſciplis ſuis ⁊ turbis iudeoꝝ. Amē amē dico vobis: niſi manducaueritꝭ carnē filij hois ⁊ biberitis ei⁹ ſanguinē: nō habebitis vitā i vobis. Qui mādūcat meam carnē ⁊ bibit meū ſanguinē habet vitā eternā. Et ego reſuſcitabo eū i nouiſſimo die. Caro eñ mea vere eſt cibus: ⁊ ſanguis me⁹ vere eſt pot⁹. Qui mādūcat meā carnē ⁊ bibit meū ſanguinē in me manet ⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuēs pater: ⁊ ego viuo pꝛopter patrē. Et qui manducat me: ⁊ ipſe viuet ꝓpter me. Hic eſt panis q̇ de celo deſcēdit Nō ſicut manducauerūt patres veſtri mānna i deſerto: ⁊ moꝛtui ſunt. Qui manducat hūc panē: viuet i eternū. Hec dixit in ſynagoga docēs ſabbato in capharnaū. Multi ergo audiētes ex diſciplis ei⁹ dixerūt Durus eſt hic ſermo. Quis poteſt eū audire? Sciēs aūt ieſus apud ſemetipſʒ qꝛ murmurarēt de hoc diſcipli ei⁹: dixit eis. Hoc vos ſcandalizat? Si ergo videritꝭ filiū hominis aſcendētē vbi erat pꝛius? Spūs eſt q̇ viuificat: caro nō ꝓdeſt quicq̄. Verba q̇ ego locutus ſuʒ vobis: ſpūs ⁊ vita ſūt. Sʒ ſūt q̇dā ex vobis: q̇ nō credūt. Sciebat autē ab initio ieſus q̇ eſſēt nō credētes: ⁊ q̇s traditurus eſſet eū ⁊ dicebat. Pꝛopt̄ea dixi vobis qꝛ nemo poteſt vēire ad me: niſi fuerit ei datum a p̄re meo. Ex hoc ergo multi diſcipuloꝝ eius abierūt retro: ⁊ iā nō cū illo ābulabāt Dixit ergo ieſus ad duodecim. Nūq̇d ⁊ vos vultis abire? Rn̄dit ergo ei ſymō petr⁹. Dn̄e ad quē ibimus? Verba vite eterne habes: ⁊ nos credimus ⁊ cognouimus: qꝛ tu es chriſtus filius dei. Rn̄dit ei ieſus. Nōne vos duodecī elegi? Et vnus ex vobis diabol⁹ eſt. Dicebat aūt de iuda ſymōis ſcariothis. Hic eñ erat traditur⁹ eū: cū eſſet vn⁹ ex duodecī. Offer. Recordare ꝙ ſteterim in ꝯſpectu tuo vt loquerer pro eis bonū et auerterē indignationeꝫ tuā ab eis. ℣. Qui regis iſrael itende q deducis velut ouem ioſeph. Secreta.

Suſcipe creator oīs munera q̄ ieiunātes de tue munificentie largitate deferimus: ⁊ ꝓ tp̄ali nobꝫ collata ſ̄ſidio ad vitā cōuerte ꝓpici⁹ eternā. p d̄. Coio. Ne tradideris me. vt s̄. i vi. fe. Poſtcoio.

Diuini munerꝫ largitate ſatiati: q̄s dn̄e de⁹ noſter/ vt huius ſemꝑ participatōe viuam⁹. p d̄. Sup ppl'm. Oratio.

Tueatur q̄s dn̄e dext̄a tua populū dep̄cantem: ⁊ purificatū dignanter erudiat: vt ꝯſolatione preſenti foueat᷑: et ad futura bona ꝓficiat. Per d̄. Dn̄ica in ramis palmarū poſt aſꝑſionē aq̄ bn̄dicte legat᷑ hec lectō ad gradum altarꝫ ex ꝑte auſtrali ab acolito alba induto ſ̄t flores ⁊ frōdes cū ſuo titu. Lcō li. exo. xv. ⁊ xvi.

IN dieb⁹ illis: Venerunt filii iſrael in helym: vbi erāt duodecī fōtes aquarū ⁊ ſeptuaginta palme: ⁊ caſtrametati ſūt iuxta aquas. Profectiqꝫ ſunt de helym: ⁊ venit oīs multitudo filiorū iſrl' i deſertū ſyn: qđ ē iter helym et ſynai: quintodecīo die menſis ſecūdi: poſtq̄ egreſſi ſūt de terra egypti: et murmurauit oīs ꝯgregatio filiorꝫ iſrael ꝯtra moyſen ⁊ aaron in ſolitudine. Dixeruntqꝫ ad eos filii iſrl'. Vtinā mortui eſſemus per manū dn̄i in terra egypti: quando ſedebamus ſuꝑ ollas carniū: ⁊ comedebam⁹ panes in ſaturitate? Cur induxiſtis nos ī deſertū iſtud: vt occideretis oēm multitudinē fame? Dixit autem dn̄s ad moyſeꝫ. Ecce ego pluā vobis panes de celo. Egrediat᷑ ppl's ⁊ colligat q̄ ſufficiūt per ſingulos dies: vt tentē eum vtrum ābulet in lege mea an nō. Die aūt ſexta parēt qđ inferāt: ⁊ ſit duplum q̄ colligere ſolebāt per ſingulos dies. Dixerūtqꝫ moyſes ⁊ aaron ad oēs filios iſrl'. Veſpere ſcietis ꝙ dn̄s eduxerit vos de terra egypti ⁊ mane videbitis gl'iam dn̄i. Audiuit eñ murmur vr̄m ꝯtra dn̄m. Nos vero quid ſumus: qꝛ muſſitaſtis cōtra nos?. Et ait moyſes. Dabit vobis dn̄s veſpere carnes edere: ⁊ mane panes in ſaturitate eo ꝙ audierit murmuratiōes veſtras quibus murmurati eſtis cōtra eum. Nos eñ quid ſumus. Nec cōtra nos eſt murmur vr̄m ſed contra dn̄m. Dixitqꝫ moyſes ad aarō: dic vniuerſe ꝯgregationi filiorꝫ iſrl'. Accedite corā dn̄o: audiuit eñ murmur vr̄m. Cūqꝫ loqueret᷑ aaron ad oēm cetum filiorꝫ iſrael: reſpexerunt ad ſolitudinem: ⁊ ecce gl'ia dn̄i apparuit ī nube. Deinde iuati accepta bn̄dictione ibidē legat᷑ euangeliū ſuꝑ lectoriū vbi lectio legebat᷑ a diacono ad orientē ꝯuerſo more ſim plicis feſti poſt acceptā bn̄dictionem cū Dn̄s vobiſcū et Gl'ia tibi do. moꝛe ſolito. S. iohēm. xij. ca.

IN illo tp̄e: Turba multa q̄ cōuenerat ad diē feſtum: cū audiſſꝫ qꝛ venit ieſ⁹ hieroſolimā acceperūt ramos palmaꝝ: ⁊ ꝓceſſerunt obuiam ei ⁊ clamabāt. Oſanna bn̄dictus qui venit i noīe dn̄i rex iſrael. Et inuenit ieſus aſellum et ſedit ſuꝑ eum ſicut ſcriptū eſt. Noli timere filia ſyon: ecce rex tuus venit tibi ſedens ſuꝑ pullum aſine. Hec nō cognouerūt diſcipuli eius pꝛimū: ſed quando gl'ificatus eſt ieſus. Tūc recoꝛdati ſunt qꝛ hec erant ſcripta de eo: ⁊ hec fecerunt ei. Teſtimoniū ergo ꝑhibebat turba q̄ erat cum eo quando lazarum vocauit de monumēto: ⁊ ſuſcitauit eū a moꝛtuis. Pꝛopterea ⁊ obuiā venit ei turba: qꝛ audierāt eum feciſſe hoc ſignū. Phariſei ergo dixerūt ad ſemetipſos. Videtis qꝛ nichil ꝓficimus? Ecce mūdus totus poſt eū abijt. Finito euāgelio ſequat̄ bn̄dictio floꝝ et frōdiū a ſacerdote i̇duto cappa ſerica rubea ſuꝑ gradū tertiū altarꝭ ad auſtrale ꝯuerſo poſitꝭ pꝛius palmis cū floꝛibus ſuꝑ altare ꝓ clericis: ꝓ alijs vero ſuꝑ gradū altaris in ꝑte auſtrali.

EXoꝛcizo te creatura floꝛū et frondiuꝫ in noīe dei patris oīpotentis: ⁊ in noīe ieſu xp̄i filij ei⁹ dn̄i nr̄i et in virtute ſp̄us ſancti. Pꝛoinde oīs virt⁹ aduerſarij oīs exercit⁹ diaboli: omiſqꝫ poteſtas inimici: oīs īcurſio demonū eradicare ⁊ explātare ab hac creatura floꝛuꝫ ⁊ frondium: vt ad dei grām feſtinantiū veſtigia nō aſſequaris. Per eū q̄ vēturus eſt iudicare viuos ⁊ moꝛtuos et ſclm ꝑ ignē. ℞ Amen. Deinde dicunt̄ oꝛationes ſine Dn̄s vobiſ. ſed tm̄

OMp̄s (cū Oꝛem⁹. Oꝛatio. ſempiterne de⁹ q̄ in diluuij effuſiōe noe famulo tuo ꝑ os columbe geſtātis ramū oliue pacē i terris redditā nunciaſti: te ſupplices dep̄camur: vt hanc creaturā floꝝ et frondiū ſpatulaſqꝫ palmaꝝ: ſeu frōdes arboꝝ: quas ante cōſpectū gl'ie tue offerim⁹: veritas tua ſcti ✠ ficet: vt deuotus popul⁹ i manib⁹ eas ſuſcipiēs benedictiōis tue grām cōſequi mereat̄. Per xp̄m. Et dicunt̄ omnes oꝛatiōes ſub tono lectiōis et cum

DEus cui⁹ (Oꝛemus. Oꝛo. filius ꝑ ſalute generis humani de celo deſcēdit ad terras ⁊ appꝛopiquāte hoꝛa paſſionis ſue hieroſolimam i aſino ſedēs venire: ⁊ a turbis rex appellari ac laudari voluit: auge fidē i te ſperantiū: ⁊ ſupplicū p̄ces clementer exaudi. Veniat q̄s ſuꝑ nos dn̄e mīa tua: et hos palmaꝝ ceterarumqꝫ arboꝛū ramos bene ✠ dicere dignare: vt oēs q̄ eos laturi ſūt: benedictōis tue dono repleant̄. Cōcede ergo dn̄e: vt ſicut hebꝛeoꝛuꝫ pueri oſanna i excelſis clamātes eidē filio tuo dn̄o nr̄o ieſu xp̄o cū ramis palmaꝝ occurrerūt: itaqꝫ nos arboꝝ ramos geſtantes: cuꝫ bonis opibus occurramus obuiā chꝛiſto ⁊ ꝑueniamus ad gaudiuȝ ſempiternū. Per eund. chꝛi. Oro.

DEus q̇ diſperſa cōgregas ⁊ congregata ꝯſeruas: q̇ populis obuiaȝ xp̄o ieſu ramos palmarū poꝛtantibus: bñdixiſti: bene✠dic etiā ⁊ hos ramos palmarū ceterarūqȝ arboꝝ quos tui famuli ad noīs tui bñdictionē fideliter ſuſcipiūt: vt ī quēcūqȝ locuȝ introducti fuerint: tuā bñdictionē habitatoꝛes illi⁹ loci oēs cōſequant: ita vt oī aduerſa valitudine effugata: dextera tua ꝓtegat quos redemit. Per eūd. xp̄m. Hic aſpgant floꝛes ⁊ frōdes aqua bñdicta ⁊ thurificent. Deinde dicit ſacerd. Dñs vo. et Oꝛem⁹. Oro.

DOmine ieſu xp̄e mundi cōditoꝛ ⁊ redemptoꝛ q̇ noſtre liberatiōis ⁊ ſaluatiōis grā ex ſūma celi arce deſcendere: carnē ſumere: ⁊ paſſionē ſubire dignatus es/ quiqȝ ſpōte ꝓpria loco eiuſdē ꝓpinquās paſſiōis: a turbis cū ramis palmaꝝ obuiantib⁹ bñdici laudari: ⁊ rex bñdictus q̇ venit in noīe dñi veniēs clara voce appellari voluiſti: tu nūc noſtre cōfeſſionis laudationē acceptare: et hos palmarū ceterarūqȝ arborū ac floꝝ ramos bene✠dicere ⁊ ſcti✠ficare digneris: vt q̇cunqȝ in tue ꝟtutis obſequio exinde aliq̇d tulerit: bñdictiōe celeſti ſctificatus: pctōꝝ remiſſionē: ⁊ vite eterne pmia pcipere mereat. Per te ieſu chꝛiſte: ſaluatoꝛ mundi q̇ cum patre ⁊ ſpiritu ſācto viuis ⁊ regnas deus. Per oīa ſecula ſeculoꝝ. R. Amen. His itaqȝ peractis ſtati diſtribuant palme: ⁊ interim cātent̄ he ſequētes añe cātoꝛe incipiēte. Añ. Pueri hebꝛeoꝝ tollentes ramos oliuaꝝ obuiauerūt dño clamātes ⁊ dicētes oſāna in excelſis. Alia. Añ. Pueri hebꝛeoꝝ veſtimenta ꝓſternebāt ī via ⁊ clamabāt dicētes oſāna filio dauid bñdictus q̇ venit ī noīe dñi. Peractis q̄ ad proceſſionē pertinent. Ad miſſā. Offm̄.

dOmine ne lōge facias auxilium tuū a me: ad defenſionē meam aſpice libera me de oꝛe leonis: ⁊ a coꝛnib⁹ vnicoꝛniū humilitatē meā. Ps. Deus deus me⁹ reſpice ī me: quare me dereliquiſti. Non dicitur vlterius. Oro.

OMn̄ps ſempiterne de⁹ q̇ hūano generi ad imitandū humilitatē exēplū: ſaluatoꝛē nr̄m carnē ſumere ⁊ crucē ſubire feciſti/ ꝯcede ꝓpicius: vt ⁊ patientie ipſius habere documēta ⁊ reſurrectionis cōſoꝛtia mereamur. P eundē. Ad philippenſes. ij.

FRatres: Hoc ſentite in vobis: qđ ⁊ ī chꝛiſto ieſu. Qui cum in foꝛma dei eſſet: nō rapinā arbitratus eſt eſſe ſe equalem deo: ſed ſemetipſm exinaniuit foꝛmā ſerui accipiēs in ſimilitudinē hoim fact⁹: et habitu iuent⁹ vt homo. Hūiliauit ſemetipſm factus obediens vſqȝ ad moꝛtē: moꝛtē aūt crucis. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illuȝ: ⁊ donauit illi nomē qđ eſt ſuper oē nomen vt ī noīe ieſu oē genu flectatur celeſtiū: terreſtriū et infernoꝝ. Et oīs lingua cōfiteatur quia dñs noſter ieſus xp̃s in gloria eſt dei p̃ris. Grad. Tenuiſti manũ dexterã meã in voluntate tua deduxiſti me: ⁊ cum gloria aſſumpſiſti me. ℣. Quã bonus iſrael de⁹ rectis corde: mei aũt pene moti ſũt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei: q2 zelaui in pctõribus pacẽ pctõꝝ vidẽs. Chor⁹ alternatĩ dicat

Tractus. Deus deus meus reſpice in me: quare me dereliquiſti. ℣. Longe a ſalute mea verba delictorũ meoꝝ. ℣. Deus meus clamabo per diẽ nec exaudies: et nocte nõ ad inſipiẽtiam michi. ℣. Tu aũt ĩ ſancto habitas laus iſrael: ĩ te ſperauerũt patres noſtri: ſperauerũt ⁊ liberaſti eos. ℣. Ad te clamauerũt et ſalui facti ſunt: in te ſperauerũt et nõ ſunt confuſi. ℣. Ego aũt ſum vermis et nõ homo. opprobriũ hoĩm et abiectio plebis. ℣. Omnẽs qui videbãt me aſpernabãtur me. locuti ſũt labijs ⁊ mouerunt caput. ℣. Sperauit ĩ dño eripiat eũ ſaluũ faciat eum qñ vult eum. ℣. Ipſi vero conſiderauerunt et conſpexerũt me diuiſerunt ſibi veſtimẽta mea. ⁊ ſuper veſtem meã miſerunt ſortem. ℣. Libera me de ore leõis. et a cornib⁹ vnicornium humilitatẽ meã. ℣. Qui timetis dñm laudate eũ. vniuerſũ ſemen iacob magnificate eũ. ℣. Annũciabit domino generatio vẽtura. ⁊ annunciabũt celi iuſticiã eius. ℣. Populo qui naſcet quem fecit dñs. ¶ Sequit paſſio cũ Dñs vobiſcũ. Paſſio dñi noſtri ieſu chriſti ſcd̃m matheum. xxvi. ca. Non dr̃. Gloria tibi domine.

In illo tp̃e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. ✠ Scitis q2 poſt biduũ paſcha fiet: ⁊ filius hoĩs tradetur vt crucifigat. Tũc congregati ſũt principes ſacerdotũ et ſeniores ppl̃i in atriũ principis ſacerdotũ q̇ dicebat cayphas/ et cõſiliũ fecerũt vt ieſum dolo tenerent: ⁊ occiderent. Dicebant aũt Nõ in die feſto. Ne forte tumultus fieret ĩ ppl̃o. Cũ autẽ eſſet ieſus ĩ bethania ĩ domo ſymonis leproſi: acceſſit ad eũ mulier habẽs alabaſtrũ vnguẽti p̃cioſi: et effudit ſup caput ipſi⁹ recumbentis. Videntes aũt diſcipuli indignati ſunt dicentes. Vt q̇d perditio hec? Potuit eñ iſtud venũdari multo: ⁊ dari paupib⁹. Sciens autẽ ieſus ait illis. ✠ Quid moleſti eſtis huic mulieri? Opus eñ bonũ operata eſt in me. Nã ſemp pauperes habetis vobiſcum: me aũt nõ ſemper habebitis. Mittẽs eñ hec vnguẽtum hoc ĩ corp⁹ meũ: ad ſepeliendũ me fecit. Amẽ dico vobis: vbicunq2 predicatũ fuerit hoc euangeliũ ĩ toto mũdo: dicet ⁊ q2 hec fecit ĩ memoriã ei⁹. Tũc abijt vnus de duodecĩ q̇ dicit iudas ſcarioth ad principes ſacerdotũ: ⁊ ait illis. Quid vultis michi dare ⁊ ego vobis eũ tradã? At illi cõſtituerunt ei triginta argenteos. Et exinde q̃rebat opportunitatẽ: vt eũ traderet. Prima autẽ die azimoꝝ: acceſſerũt diſcipuli ad ieſuz dicentes Vbi vis paremus tibi comedere paſcha? At ieſ⁹ dixit. ✠ Ite ĩ ciuitatẽ ad quendã: ⁊ dicite ei. Magiſter dicit. Tẽpus meũ prope eſt. apud te facio paſcha cũ diſcipulis meis. Et fecerũt diſcipuli ſicut cõſtituit illis ieſus: ⁊ parauerũt pa scha. Vespe autẽ fctõ: discumbebat cum duodeci discipulis suis. Et edẽtibus illis dixit. ✠ Amẽ dico vob;: q; vnus vr̃m me traditurus est. Et ɔtristati valde: cepert singuli dicere. Numq̃d ego sum dñe? At ille rñdens ait. ✠ Qui intingit mecũ manũ in parapside. hic me tradet. Filius q̃dẽ hoïs vadit/sicut scriptũ est de illo. Ve autẽ hoï illi p quẽ filius hoïs tradetur. Bonũ erat ei/si nat⁹ nõ fuisset homo ille. Rñdens aũt iudas qui tradidit eum dixit. Numq̃d ego sũ rabbi? Ait illi. ✠ Tu dixisti. Cenãtib⁹ aũt eis accepit ies⁹ panẽ: ⁊ bñdixit ac fregit: deditq; discipl'is suis ⁊ ait. ✠ Accipite et comedite: hoc est corpus meũ. et accipiẽs calicẽ grãs egit: et dedit illis dicens. ✠ Bibite ex hoc om̃s Hic est eñ calix noui testamẽti: q̃ p multis effundet in remissionẽ pctõꝝ. Dico autẽ vobis: nõ bibã amodo de hoc genimine vitis vsq; in diẽ illũ/cũ illud bibã vobiscũ nouũ in regno pr̃is mei. Et hymno dicto: exierũt i montẽ oliueti. Tũc dixit illis iesus. ✠ Om̃s vos scandalũ patiemini i me: in ista nocte. Scriptũ est eñ. Percutiã pastorẽ: et dispgent oues gregis. Postq̃ aũt resurrexero: p̃cedam vos in galileã. Rñdens autẽ petrus: ait illi. Et si oẽs scãdalizati fuerit i te: ego nunq̃ scandalizabor. Ait illi iesus. ✠ Amẽ dico tibi: q; i hac nocte anteq̃ gall⁹ cantet: ter me negabis. Ait illi petr⁹ Etiam si oportuerit me mori tecum: nõ te negabo. Similiter et oẽs discipuli dixerũt. Tũc venit iesus cũ illis i villã q̃ dicit gethsemani: ⁊ dixit discipulis suis. Sedete hic: donec vadã illuc ⁊ orem. Et assũpto petro et duobus filijs zebedei: cepit cõtristari ⁊ mest⁹ esse. Tũc ait illis. ✠ Tristis est aïa mea vsq; ad mortem. Sustinete hic ⁊ vigilate mecũ. Et progressus pusillum: procidit i faciẽ suã orãs et dicẽs. ✠ Pater mi si possibile est: trãseat a me calix iste. Verũtamen nõ sicut ego volo: sed sicut tu. Et vẽit ad discipulos suos et iuenit eos dormiẽtes. Et dicit petro. ✠ Sic nõ potuist; vna hora vigilare mecũ? Vigilate ⁊ orate: vt nõ intretis in tentationem. Spũs quidẽ prõptus est: caro autẽ infirma. Iterũ secũdo abijt: et orauit dicens. ✠ Pat mi: si nõ potest hic calix trãsire nisi bibã illũ fiat volũtas tua. Et venit iterũ: ⁊ iuenit eos dormiẽtes. Erant eñ oculi eoꝝ grauati. Et relict; illis iterũ abijt ⁊ orauit tertio eundẽ sermonẽ dicẽs. Tũc venit ad discipl'os suos: et dixit illis. ✠ Dormite iã ⁊ requiescite. Ecce appropiquabit hora: ⁊ fili⁹ hoïs tradet in man⁹ pctõꝝ. Surgite eamus ecce: appropiquabit q̃ me tradet. Adhuc eo loquẽte ecce iudas vn⁹ de duodecim venit: ⁊ cũ eo turba multa cũ gladijs ⁊ fustibus missi a pricipibus sacerdotũ ⁊ senioribus ppl'i. Qui autẽ tradidit eum dedit eis signũ dicẽs. Quẽcunq; osculat⁹ fuero: ipse est/tenete eũ.

Et cōfeſtim accedēs ad ieſum: dixit. Aue rabbi. Et oſculat⁹ eſt eū Dixitqȝ illi ieſus ✠ Amice: ad qd̄ veniſti? ¶Tūc acceſſerūt: ⁊ manus iniecerūt in ieſū: ⁊ tenuerunt eū Et ecce vnus ex his q̄ erāt cū ieſu extendēs manū exemit gladium ſuum: ⁊ ꝑcutiens ſeruū pꝛincipis ſacerdotū amputauit auriculaȝ ei⁹. ¶Tunc ait illi ieſus. ✠ Cōuerte gladiū tuū in locū ſuū. Omēs em̄ q̄ acceperint gladiuȝ: gladio ꝑibūt. An putas/ qꝛ nō poſſū rogare patrē meū: ⁊ exihibit michi modo pluſq̄ duodecim legiones angeloꝝ? Quomō ergo īplebuntur ſcripture? Qꝛ ſic opoꝛtet fieri. In illa hoꝛa: dixit ieſus turbis ✠ ¶Tāq̄ ad latronē exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtibus cōpꝛehendere me. Quotidie apd̄ vos ſedebā docēs in tēplo: ⁊ non me tenuiſtis. Hoc aūt totū factū eſt: vt adimplerēt ſcripture ꝓphetaꝝ ¶Tunc diſcipli oēs relicto eo fugerunt. At illi tenētes ieſuȝ duxerūt ad caypham pꝛicipē ſacerdotū: vbi ſcribe ⁊ ſenioꝛes ꝯuenerāt. Petrus autē ſequebat eū a lōge: vſqȝ in atrium pꝛincipis ſacerdotū. Et igreſſus intro ſedebat cū miniſtris: vt videret finē. Pꝛicipes aūt ſacerdotū ⁊ oē ꝯciliū q̄rebāt falſum teſtimoniū ꝯtra ieſuȝ: vt euȝ moꝛti traderēt. Et nō iuenerūt: cuȝ multi falſi teſtes acceſſiſſēt. Nouiſſime aūt venerūt duo falſi teſtes ⁊ dixerūt. Hic dixit. Poſſū deſtruere tēpluȝ dei: ⁊ poſt triduum reedificare illud. Et ſurgēs pꝛinceps ſacerdotum: ait illi. Nichil reſ̄des ad ea q̄ iſti aduerſum te teſtificātur? Jeſus aūt tacebat. ⁊ pꝛiceps ſacerdotuȝ: ait illi. Adiuro te per deū viuū: vt dicas nobis/ ſi tu es xp̄us filius dei? Dicit illi ieſus. ✠ ¶Tu dixiſti. Veruntamē dico vobis amodo videbitis filium hoīs ſedentē a dextris virtutꝫ dei: ⁊ venientē ī nubibus celi. ¶Tunc pꝛinceps ſacerdotuȝ ſcidit veſtimēta ſua dicēs. Blaſphemauit. Quid adhuc egemus teſtib⁹? Ecce nūc audiſtꝫ blaſphemiā. Quid vobis videt̄? At illi reſpondentes dixerunt. Reus eſt moꝛtꝫ. ¶Tūc expuerunt ī faciē ei⁹: ⁊ colaphis euȝ ceciderūt. Alij autē palmas ei ī faciē dederūt dicētes. Pꝛophetiza nobis chꝛiſte: q̄s eſt q̄ te ꝑcuſſit? Petrus autem ſedebat foꝛis ī atrio. Et acceſſit ad euȝ vna ancilla: dicēs. Et tu cum ieſu galileo eras? At ille negauit coꝛā oībus dicēs Neſcio q̄d dicis. Exeunte autem illo ianuā/ vidit illū alia ancilla et ait his q̄ erāt ibi. Et hic cū ieſu nazareno erat. Et iteꝝ negauit cum iuramēto: qꝛ nō noui hominē. Et poſt puſilluȝ acceſſerunt q̄ ibi ſtabāt: et dixerunt petro. Vere ⁊ tu ex illis es: nā ⁊ loquela tua manifeſtū te facit. ¶Tūc cepit deteſtari ⁊ iurare: qꝛ nō nouiſſet hominē. Et cōtinuo gallus cantauit. Et recoꝛdatus eſt petrus verbi ieſu qd̄ dixerat pꝛiuſq̄ gallus cātet: ter me negabis. Et egreſſ⁹ foꝛas: fleuit amare. Mane autē facto cōſiliū inierunt oēs pꝛincipes ſacerdotū ⁊ ſenioꝛes pp̄li aduerſus ieſum: vt eū imoꝛti traderent. Et vinctū eū adduxerūt: et tradiderūt poncio pilato pꝛeſidi ¶ Tunc videns iudas qui tradidit eum ꝙ dānatus eſſet penitentia ductꝰ / retulit trigita argenteos pꝛincipibꝰ ſacerdotū ⁊ ſenioꝛibꝰ: dicēs. Peccaui tradēs ſanguinē iuſtū. At illi dixerūt. Quid ad nos ¶ Tu videris. Et ꝓiectis argēteis in tēplo receſſit: ⁊ abiens laqueo ſe ſuſpēdit. Pꝛīcipes aūt ſacerdotū acceptis argēteis dixerūt. Nō licet mittere eos i coꝛbanā: qꝛ pꝛecium ſanguinis eſt. Cōſilio autē inito emerunt ex eis agrū figuli in ſepulturā peregrinoꝝ. Pꝛopt hoc vocatus eſt ager ille acheldemach: hoc eſt ager ſanguinis / vſqꝫ in hodiernū diē. ¶ Tunc impletū eſt qđ dictū eſt per hieremiā pꝛophetā dicentē. Et acceperunt triginta argenteos pꝛeciū apꝑciati quē appꝛeciauerūt a filijs iſrl': et dederūt eos in agrū figuli / ſicut ꝯſtituit michi dn̄s. Ieſus aūt ſtetit ante pꝛeſidē: ⁊ īterrogauit eū pꝛeſes dicens. Tu es rex iudeoꝝ? Dixit illi ieſꝰ. ✠ ¶ Tu dicis. Et cū accuſaret a pꝛincipibus ſacerdotū ⁊ a ſenioꝛibus: nichil reſpōdit ¶ Tūc dicit illi pilatus. Nō audis quāta aduerſū te dicūt teſtimonia? Et nō rn̄dit ei ad vllum verbum: ita vt miraret pꝛeſes vehementer. Per diē autē ſolennē cōſueuerat p̄ſes dimittere populo vnū vinctū: quē voluiſſet. Habebat aūt tūc vnū vinctū inſignē qui dicebat barrabas: q̄ ꝓpter homicidium miſſus fuerat in carcerem. Cōgregatis ergo illis: dixit pilatꝰ. Quē vultꝭ dimittā vobis barrabā: an ieſum q̄ dicitur xp̄s? Sciebat eñ ꝙ ꝑ inuidiā tradidiſſent eū. Sedente aūt illo ꝓ tribunali: miſit ad eū vxoꝛ eiꝰ dicens. Nichil tibi: ⁊ iuſto illi. Multa eñ paſſa ſum hodie ꝑ viſū: ꝓpter eū. Pꝛincipes aūt ſacerdotū ⁊ ſeniores ꝑſuaſerunt populis / vt peterent barrabā: ieſū vero ꝑderent. Rn̄dens aūt p̄ſes: ait illis. Quē vultꝭ vobis de duobꝰ dimitti? At illi dixerūt. Barrabā. Dicit illis pilatꝰ. Quid igit faciā de ieſu q̄ dicit xp̄s? Dicunt oēs. Crucifigat. Ait illis pꝛeſes. Quid eñ mali fecit? At illi magis clamabant dicentes. Crucifigat. Uidens aūt pilatus / qꝛ nichil ꝓficeret: ſꝫ magis tumultꝰ fieret / accepta aqua lauit manꝰ ſuas coꝛā pp̄lo: dicēs: Innocens ego ſum a ſanguine iuſti huius: vos videritis. Et reſpōdens vniuerſus pp̄ls dixit. Sanguis eiꝰ ſuper nos: et ſuper filios noſtros. ¶ Tunc dimiſit illis barrabam ieſum aūt flagellatum tradidit eis vt crucifigeret. ¶ Tūc milites pꝛeſidis ſuſcipiētes ieſū in pꝛetoꝛium: ꝯgregauerunt ad eū vniuerſam cohoꝛtē. Et exuētes eū clamidā coccineā circumdederūt ei. Et plectentes coꝛonam de ſpinis poſuerūt ſup caput eiꝰ: et arundinem in dextera eiꝰ. et genu flexo ante eū illudebant ei: dicentes. Aue rex iudeoꝝ. Et expuētes in eũ acceperunt arundinẽ: percutiebãt caput eiꝰ. Et poſtꝙ illuſerunt ei: exuerunt eũ clamidẽ: ⁊ induerunt eũ veſtimentis eius ⁊ duxerũt eũ vt crucifigerẽt. Exeuntes autẽ inuenerunt hoiem cyreneũ noie ſymeonẽ. Hunc angariauerunt: vt tolleret crucẽ eius. Et venerunt i locũ q̄ dicit᷑ golgotha: quod eſt caluarie locus. ⁊ dederunt ei vinum bibere: cuȝ felle mixtũ. Et cuȝ guſtaſſet noluit bibere. Poſtꝙ aũt crucifixerũt eũ: diuiſerunt veſtimenta eius ſortẽ mittentes/ vt impleretur qḋ dictum eſt ꝑ prophetã dicẽtem Diuiſerunt ſibi veſtimẽta mea: ⁊ ſuper veſtẽ meã miſerũt ſortẽ. Et ſedentes ſeruabãt eum. Et impoſuerunt ſuper caput eius: cauſaȝ ipſius ſcriptã. Hic eſt ieſus rex iudeorꝫ. Tunc crucifixi ſunt cuȝ eo duo latrones/ vnus a dextris: et vnꝰ a ſiniſtris. Pretereuntes autẽ blaſphemabãt eũ mouẽtes capita ſua: ⁊ dicẽtes. Vah q̄ deſtruis tẽplũ dei: ⁊ in triduo illḋ reedificas. Salua temetipſm̄. Si filiꝰ dei es deſcende de cruce. Similiť ⁊ principes ſacerdotum illudẽtes cum ſcribis ⁊ ſenioribꝰ dicebant. Alios ſaluos fecit: ſeipſuȝ nõ poteſt ſaluũ facere? Si rex iſrael eſt deſcẽdat nũc de cruce: et credimꝰ ei. Cõfidit i deo: liberet cuȝ nunc ſi vult. Dixit eñ: qꝫ filiꝰ dei ſum. Idipſm̄ autẽ ⁊ latrones q̄ crucifixi erant cũ eo: improperabant ei A ſexta auteȝ hora tenebre facte ſunt ſup vniuerſã terraȝ vſqꝫ ad horã nonã. Et circa horã nonaȝ clamauit ieſꝰ voce magna: dicẽs ✠ Hely: hely: lamazabathani. Hoc eſt. ✠ Deus meꝰ: deꝰ meꝰ: vt q̄d dereliq̄ſti me? Quidã aũt illic ſtãtes ⁊ audiẽtes: dicebãt. Helyã vocat iſte. Et ꝯtinuo currẽs vnꝰ ex eis: acceptã ſpongiã ipleuit aceto: ⁊ impoſuit arũdini ⁊ dabat ei bibere. Ceteri vero dicebãt Sine: videamꝰ an veniat helyas liberãs eũ. Ieſus aũt iterꝫ clamãs voce magna: emiſit ſp̄m. Hic inclinet ſe diaconꝰ vl' ꝓſternat verſus orienteȝ ⁊ dicat priuatĩ. Pater noſter. Aue maria. et In manus tuas dñe. Et ecce velũ tẽpli ſciſſum eſt in duas ꝑtes: a ſũmo vſqꝫ deorſũ. Et terra mota eſt: ⁊ petre ſciſſe ſunt ⁊ monumẽta apta ſũt et multa corpora ſanctorꝫ q̄ dormierãt ſurrexerunt Et exeuntes de monumẽtis poſt reſurrectionẽ eius/ venerũt in ſanctã ciuitatẽ et apparuerunt multis. Cẽturio aũt ⁊ q̄ cum eo erãt cuſtodientes ieſũ: viſo terremotu: et his q̄ fiebãt timuerũt valde: dicẽtes. Vere filiꝰ dei erat iſte. Erãt autẽ ibi mulieres multe a longe: q̄ ſecute erant ieſũ a galilea: miniſtrãtes ei Inter quas erat maria magdalene: ⁊ maria iacobi ⁊ ioſeph mater: ⁊ mater filiorꝫ zebedei. Cum autẽ ſero factũ eſſet: venit q̄dam homo diues ab arimathia noie ioſeph: q̄ ⁊ ipſe diſcipulꝰ erat ieſu Hic acceſſit ad pilatum: et petiit corpus ieſu. Tũc pilatꝰ iuſſit reddi corpus. Et accepto corpore ioſeph/ īuoluit illud ī ſyndone mūda: et poſuit illud in monumēto ſuo nouo quod exciderat ī petra. Et aduoluit ſaxū magnuʒ ad oſtiū monumēti: ⁊ abijt. Erāt autē ibi maria magdalene ⁊ altera maria ſedētes contra ſepulchꝛū.

Euāgelia vero ī fine oīm paſſionū: etiā ī die paraſceues alta voce legātur moꝛe duplic̄ feſ. Oēs aūt paſſiōes ſupꝛadicto modo legātur ſcdm vſum Saꝝ. Tamen in die paraſceues nō dꝛ **Dñs vo.** ⁊ ſine titulo īcipiat̄. Euāgelium

ALtera autē die que eſt poſt paraſceueʒ: conuenerunt pꝛīcipes ſacerdotū ⁊ phariſei ad pilatū: dicētes. Dñe recoꝛdati ſumus: qꝛ ſeductoꝛ ille dixit adhuc viuens: poſt tres dies reſurgam. Jube ergo cuſtodiri ſepulchꝛū vſqꝫ in diē tertiuʒ: ne foꝛte veniāt diſcipuli eius ⁊ furent̄ eum et dicāt plebi. Surrexit a moꝛtuis Et erit nouiſſimus erroꝛ: peioꝛ pꝛioꝛe. Ait illis pilatus. Habetis cuſtodiā. Ite cuſtodite ſicut ſcitiſ. Jlli aūt abeūtes munierunt ſepulchꝛū ſignātes lapidē: cū cuſtodibus. Offr. Jmpꝛoperiuʒ expectauit coꝛ meū ⁊ miſeriā ⁊ ſuſtinui q̄ ſimul contriſtaret̄ et nō fuit. conſolantē me queſiui et nō inueni. et dederunt in eſcā meā fel, et in ſiti mea potauerunt me aceto.

TIbi deus pater oīps Secr̄a imaclati agni paſchale offerim⁹ olocauſtū cui⁹ nos ſāguine ab exterminatoꝛis vaſtatiōe ſaluatos: ad terram q̄s tue repꝛomiſſiōis inducas. p eundē. Coīo.

Pater ſi nō poteſt hic calix tranſire niſi bibā illum fiat voluntas tua. Poſtcō.

FIdeles tuos q̄s dñe benign⁹ itēde: vt ſue redēptionis initia recolētes: quoꝝ munere ſūt refecti/ eoꝝ pficiāt icremētis. Per. ¶ Feria .iij. Officium.

i

Udica dñe nocētes me: expugna īpugnātes me appꝛhēde arma et ſcutū: et exurge ī adiutoꝛiū meū domine virtus ſalutis mee. Ps. Effūde frameā et conclude aduerſus eos qui perſequūtur me. Nō dꝛ vlteri⁹. Oꝛo.

DA q̄s oīps deus: vt qui ī tot aduerſis ex noſtra infirmitate deficim⁹/ intercedēte vnigeniti filij tui paſſiōe reſpiremus. Qui te. Lectō eſaie pphete. l. ca.

IN diebus illis: Dixit eſaias Dñs de⁹ me⁹ aperuit michi aurem: ego aūt nō cōtradico: retroꝛſuʒ nō abij. Coꝛp⁹ meū dedi percutiētibus: ⁊ genas meas vellātibus Faciē meaʒ nō auerti ab increpantibus ⁊ cōſpuentibus in me. Dñe deus auxiliatoꝛ meus: ⁊ ideo nō ſum cōfuſus. Jdeo poſui faciē meā: vt petrā duriſſimā: et ſcio qm̄ nō confundar. Juxta eſt qui iuſtificat me: quis cōtradicet michi? Stem⁹ ſimul Quis eſt aduerſarius meus? Accedat ad me. Ecce dñs deus auxiliatoꝛ meus: quis eſt qui condēnet me? Ecce oēs quaſi veſtimētū conterētur: tinea comedet eos. Quis ex vobiſ timēs deū audiēs vocē ſerui ſui? Quis ambulauit ī tenebꝛis: ⁊ nō eſt lumen ei? Speret ī noīe dñi: ⁊

innitat᷑ ſuper dn̄o deo ſuo. Grad. Exurge dn̄e et intende iudicio meo deꝰ meꝰ et dn̄s meꝰ in cauſaꝫ meā. ℣. Effūde frameā et cōclude aduerſus eos q̄ me ꝑſequūtur. Tractꝰ. Dn̄e nō ſecundū.

Ante ſex dies S.iohēm.xij paſche venit ieſꝰ bethaniā vbi fuerat lazarus moꝛtuꝰ: queꝫ ſuſcitauit ieſus Fecerūt aūt ei cenā ibi: et martha miſtrabat. Lazarus vero vnꝰ erat ex diſcūbētibus cuꝫ eo. Maria ergo accepit librā vnguēti nardi piſtici pꝛecioſi: ⁊ vnxit pedes ieſu: ⁊ extersit capillis ſuis pedes eiꝰ/⁊ domꝰ ipleta eſt ex odoꝛe vnguēti. Dixit ergo vnꝰ ex diſcipl'is eiꝰ iudas ſcariothis: qui erat eum traditurus Quare hoc vnguentū nō venijt trecētis denarijs: ⁊ datū eſt egenis? Dixit autē hoc: nō qꝛ de egenis ꝑtinebat ad eū: ſꝫ qꝛ fur erat et loculos habēs: ea q̄ mittebant᷑ poꝛtabat. Dixit ergo ieſus. Sinite illā: vt in diem ſepulture mee ſeruet illud. Pauperes eīm ſemꝑ habetꝭ vobiſcū: me autē nō ſemꝑ habebitis. Cognouit autē turba multa ex iudeis qꝛ illic eſt: ⁊ venerūt nō ꝓpter ieſū tm̄: ſed vt lazarū viderēt: quē ſuſcitauit a moꝛtuis Cogitauerūt aūt pꝛincipes ſacerdotū vt ⁊ lazarū īterficerēt qꝛ multi ꝓpter illū abibant ex iudeis: ⁊ credebāt ī ieſum In craſtinū autē turba multa q̄ ꝯuenerat ad diē feſtū: cuꝫ audiſſet qꝛ venit ieſꝰ hieroſolimā: accepert ramos palmaꝝ ⁊ ꝓceſſerunt obuiā ei: et clamabāt. Oſanna bn̄dictꝰ q̄ venit in noīe dn̄i: rex iſrl'. Et inuenit ieſus aſellum: ⁊ ſedit ſuꝑ eum: ſicut ſcriptuꝫ eſt. Noli timere filia ſyō: ecce rex tuus venit tibi ſedēs ſuꝑ pullū aſine. Hec nō cognouerūt diſcipuli eiꝰ pꝛimum: ſꝫ quādo gl'ificatus eſt ieſus. Tūc recoꝛdati ſūt/qꝛ hec erāt ſcripta de eo: ⁊ hec fecerūt ei. Teſtimoniū ergo ꝑhibebat turba q̄ erat cū eo quādo lazaꝝ vocauit de monumēto ⁊ ſuſcitauit eum a moꝛtuis. Pꝛopterea ⁊ obuiā venit ei turba: qꝛ audierāt eum feciſſe hoc ſignum Phariſei ergo dixerūt ad ſemetipſos. Videtis qꝛ nichil ꝓficimus Ecce mundꝰ totꝰ poſt eum abijt. Erāt autē q̄dā gentiles: ex his q̄ aſcēderāt vt adoꝛarēt in die feſto Hij ergo acceſſerunt ad philippū q̄ erat a bethſaida galilee. ⁊ rogabāt eū dicētes. Dn̄e volumꝰ ieſū videre. Venit philippꝰ ⁊ dixit andꝛee Andꝛeas ⁊ philippꝰ rurſū dixerūt ieſu. Jeſus aūt rn̄dit eis dicēs. Vēit hoꝛa: vt clarificet᷑ filiꝰ hoīs. Amē amen dico vobis: niſi granū frumēti cadēſi terrā moꝛtuum fuerit: ipſm ſolū manet Si autem moꝛtuū fuerit multū fructū affert. Qui amat aiam ſuā: ꝑdet eā. Et q̄ odit aiam ſuā in hoc mūdo: ī vitā eternā cuſtodit eaꝫ. Si q̄s michi miſtrat me ſequat᷑. Et vbi ſū ego: illic ⁊ miſter meus erit. Si q̄s michi miſtrauerit: honoꝛificabit eū pr̄ meꝰ. Nunc aia mea turbata eſt. Et quid dicam? Pater ſaluifica me ex hac hoꝛa. Sed ꝓpterea veni in hoꝛā hanc

Pat̄ clarifica nomen tuū. Uenit ergo vox de celo: dicēs. Et clarificaui: ⁊ iterū clarificabo. Turba ergo q̄ stabat et audierat: dicebat tonitruū factū esse. Alij dicebāt: angelus ei locut⁹ est. Rn̄dit ies⁹: et dixit. Nō ꝓpter me hec vox venit: sed ꝓpter vos. Nūc iudiciuȝ est mūdi: nūc princeps hui⁹ mūdi eiiciet̄ foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a terra: oia trahā ad meipm̄. Hoc aūt dicebat significans qua morte esset morit̄⁹. Rn̄dit ei turba. Nos audiuim⁹ ex lege: q2 xp̄s manet ineternū. Et quō tu dicis oportet exaltari filiū hois: Quis est iste fili⁹ hois: Dixit ergo eis iesus. Adhuc modicū lumē in vobiȝ est. Ambulate dū lucē habetis: vt nō tenebre vos cōprehendāt. Et q̄ ambulat i tenebris: nescit quo vadat. Dū lucē habetis credite in lucē: vt filij lucis sitis. Hec locut⁹ est iesus: ⁊ abijt ⁊ abscondit se ab eis. Offr̄. Eripe me de inimicis meis dñe ad te cōfugi doce me facere voluntatem tuā: q2 deus meus es tu. V. Exaudi me i tua iusticia ⁊ ne intres i iudiciū cū seruo tuo dñe.

Secr. Ipsa maiestati tue dñe fideles populos cōmendet oblatio: q̄ per filiū tuū dnm̄ nr̄m iesū xp̄m recōciliauit inimicos. Qui tec. Coio. Erubescant et reuereant̄ simul q̄ gratulant̄ malis meis: induātur pudore et reuerētia q̄ maligna loquuntur aduersuȝ me.

Postcō. Satiati munere salutari: tuā dñe miam dep̄camur: vt hoc eodeȝ sacramento quo nos tp̄aliter vegetas/ efficias vite eterne participes. P̄ d. Sup pplm̄. Oro. Adiuua nos deus salutaris nr̄: ⁊ ad bn̄ficia recolenda q̄bus nos instaurare dignat⁹ es: tribue venire gaudētes. P̄ dn̄.

Fer. iij. Offm̄.

n

Nos aūt gloriari oportet i cruce dn̄i nostri iesu xp̄i in quo est sal⁹ vita et resurrectio nostra p̄ quē saluati ⁊ liberati sumus. Ps. Deus misereat̄ nostri et bn̄dicat nobis: illuminet vultuȝ suū super nos et misereatur nostri. Oro.

Omnipotens sempiterne de⁹ da nobis ita dn̄ice passiōis sacramēta peragere: vt indulgētiā percipere mereamur. Per eūdē.

Lcō hieremie pphē. ij. ca.

In dieb⁹ illis: Dixit hieremias. Domine: demonstrasti michi et ego cognoui: tu ostendisti michi studia eorum. Et ego quasi agn⁹ mansuetus q̄ portat̄ ad victimā: ⁊ nō cognoui q2 cogitauerūt sup me cōsilia dicētes. Uenite mittam⁹ lignū in panē ei⁹: ⁊ eradam⁹ eū de terra viuentiū: ⁊ nomē ei⁹ nō memoret̄ ampli⁹. Tu aūt dn̄e sabaoth q̄ iudicas iuste et probas renes et corda: videā q̄so vltionē tuaȝ ex eis. Tibi eīm reuelaui causā meā dn̄e de⁹ meus. Grad. Ego autē duȝ michi molesti essent induebā me cilicio ⁊ humiliabā in ieiunio aīam meā: et oratio mea in sinu meo cōuertet̄. V. Iudica dn̄e nocētes me: expugna īpugnātes me apprehende arma ⁊ scutū et exurge ī adiutoriū michi. ¶ Sequat̄ passio cū Dn̄s vobiscū.

Passio dn̄i nostri iesu christi S. marcum. xiiij.

IN illo tp̄e: Erat paſcha ⁊ azima poſt biduū. Et q̄rebāt ſūmi ſacerdotes ⁊ ſcribe quomodo ieſum dolo tenerent: ⁊ occiderent. Dicebāt em̄. Nō ī die feſto. Ne foꝛte tumultꝰ fieret ppl'i. Et cum eſſet bethanie ī domo ſymonis lepꝛoſi ⁊ recūberet: venit mulier habēs alabaſtrum vnguenti nardi ſpicati ꝑcioſi: ⁊ fracto alabaſtro effudit ſup̄ caput eiꝰ Erāt aūt q̄dā indigne ferentes ītra ſemetip̄ſos: ⁊ dicētes. Ut q̄d ꝑditio iſta vnguēti fctā eſt? Poterat em̄ vnguētū iſtud venundari plus q̄ trecētis denariȷs: ⁊ dari paupibꝰ Et fremebāt in eā. Jeſus aūt dixit. ✠ Sinite eā. Quid illi moleſti eſtis? Bonū opꝰ opata eſt ī me Semp̄ em̄ paupes habetis vobiſcū ⁊ cū volueritꝫ poteſtis illis bn̄ facere: me aūt nō ſemp̄ habebitꝫ Qđ habuit hec fecit: pꝛeuenit vngere coꝛpus meum in ſepulturā. Amen dico vobis: vbicunq̄ p̄dicatū fuerit euāgeliū iſtud in vniuerſo mūdo: ⁊ qđ fecit hec narrabit in memoꝛiā eiꝰ. Et iudas ſcariothes vnꝰ de duodecī: abijt ad ſūmos ſacerdotes vt ꝓderet eū illis: Qui audiētes gauiſi ſūt: ⁊ ꝓmiſerūt ei pecuniā ſe daturos. Et q̄rebat quomodo illuꝫ opoꝛtune traderet Et pꝛio die azimoꝝ quādo paſcha imolabant: dicunt ei diſcipuli. Quo vis eamꝰ: ⁊ paremus tibi vt māduces paſcha. Et mittit duos ex diſcipl'is ſuis: ⁊ dicit eis. Jte in ciuitatē: ⁊ occurret vobis homo lagenam aque baiulans. Sequimini eū: ⁊ quocunq̄ introierit dicite dn̄o domꝰ q: magiſter dicit. Ubi eſt refectio mea: vbi paſcha cū diſcipl'is meis māducē? Et ipſe vobis demōſtrabit cenaculū grāde ſtratū: ⁊ illic parate nobis. Et abierūt diſcipl'i eiꝰ ⁊ venerunt ī ciuitatē: ⁊ inuenerūt ſicut dixerat illis: ⁊ parauerūt paſcha. Ueſpe autē fctō: venit cum duodecī. Et diſcumbētibꝰ eis: et manducātibꝰ: ait ieſus. ✠ Amē dico vobis: q: vnus ex vobis me tradet q̄ manducat mecum At illi ceperunt contriſtari: ⁊ dicere ei ſingulatī. Nunq̄d ego? Qui ait illis. ✠ Unus ex duodecim q̄ intingit mecū manū in catino. Et filius quidē hoīs vadit: ſicut ſcriptum eſt de eo. Ue autē hoī illi: ꝑ quem filius hoīs tradet. Bonuꝫ erat ei: ſi nō eēt natus homo ille. Et māducātibus illis: accepit ieſus panē: ⁊ bn̄dicens fregit ⁊ dedit eis: et ait. ✠ Sumite: hoc eſt coꝛpꝰ meū. Et accepto calice gratias agēs dedit eis: ⁊ biberunt ex illo oēs. Et ait illis. ✠ Hic eſt ſanguis meus noui teſtamenti: qui pꝛo multis effundetur. Amen dico vobis: q̄ iam nō bibā de genimine vitis vſq̄ ī diem illū/ cum illud bibā nouū in regno dei. Et hymno dicto: exierunt in montē oliuarū Et ait eis ieſus. ✠ Oēs ſcandalizabimini ī nocte iſta: q̄a ſcriptum eſt. Percutiā paſtoꝛem et diſpergentur oues. Sed poſtea q̄ reſurrexero pꝛecedam vos in galileam. Petrus aūt ait illi.

Et ſi oı̄s ſcādalizati fuerint ſed nō ego. Et ait illi ieſus ✠ Amen dico tibi q̄a tu hodie in nocte hac pꝛiuſq̄ gall⁹ bis vocē dederit ter me eo negatur⁹. At ille āplius loquebatur. Et ſi opoꝛtuerit me ſimul cōmoꝛi tibi. non te negabo. Similit̄ aūt ⁊ oēs dicebāt. ⁊ veniunt in p̄diū cui nomē gethſemani. ⁊ ait diſcipl'is ſuis. ✠ Sedete hic donec oꝛē. Et aſſumit petrū ⁊ iacobū ⁊ iohānē ſecū: et cepit pauere ⁊ tedere.. Et ait illis. ✠ Triſtis eſt aīa mea vſq̄ ad moꝛtem. Suſtinete hic ⁊ vigilate. ⁊ cū pꝛoceſſiſſʒ paululū: ꝓcidit ſup̲ terrā ⁊ oꝛabat vt ſi fieri poſſet trāſiret ab eo hoꝛa. Et dixit. ✠ Abba pr̄/ oīa tibi poſſibilia ſunt: trāſfer calicē hūc a me. Sed nō qđ ego volo: ſʒ qđ tu. Et venit: ⁊ inuenit eos doꝛmientes. Et ait petro ✠ Symō doꝛmis? Nō potuiſti vna hora vigilare? Vigilate ⁊ oꝛate: vt nō intretis in tētationē. Spirit⁹ quidē pꝛompt⁹ eſt caro vero īfirma. Et iterū abiēs: oꝛauit eundē ſermonē dicēs. Et reuerſ⁹ denuo inuenit eos doꝛmiētes. Erāt eñi oculi eoꝝ grauati: ⁊ ignoꝛabant q̇d reſponderēt ei. et venit tertio et ait illis. ✠ Doꝛmite iā ⁊ requieſcite. Sufficit. Venit hoꝛa: ecce tradet̄ filius hoīs in manus peccatoꝛū. Surgite eam⁹: ecce q̇ me tradet ꝓpe eſt. Et adhuc eo loquēte: venit iudas ſcarioth/ vnus de duodecim: et cuz eo turba multa cū gladijs et lignis a ſummis ſacerdotib⁹. ⁊ ſcribis ⁊ ſenioꝛibus. Dederat aūt traditoꝛ eis ſignuz: dicens. Quēcunq̄ oſculatus fuero ipſe eſt: tenete euz ⁊ ducite caute. Et cū veniſſet: ſtatim accedēs ad eū ait. Rabbi. Et oſculat⁹ eſt eū. At illi man⁹ iniecerūt i ieſū: ⁊ tenuerūt eū. Vn⁹ aūt q̇dā de circūſtātibus: educēs gladiū ꝑcuſſit ſeruū ſummi ſacerdot̄: ⁊ amputauit illi auriculā. Et rn̄dens ieſus ait illis ✠ Tanq̄ ad latronē exiſtis cū gladijs ⁊ lignis ꝯpꝛehēdere me. Quotidie erā apđ vos i tēplo docens: ⁊ non me tenuiſtis. Sʒ vt īpleant̄ ſcripture. Tūc diſcipli ei⁹ relinquētes eū: oēs fugerunt. Adoleſcēs aūt quidā ſequebat̄ eū amictus ſyndone ſup̲ nudo: ⁊ tenuerūt eū. At ille reiecta ſyndone: nudus ꝓfugit ab eis. ⁊ adduxerunt ieſuz ad ſummū ſacerdotē: ⁊ ꝯuenerunt oēs ſacerdotes ⁊ ſcribe ⁊ ſenioꝛes. Petr⁹ aūt a lōge ſecut⁹ eſt euz vſq̄ intro in atriū ſummi ſacerdotis. Et ſedebat cū miniſtris ad ignē: ⁊ calefaciebat ſe. Sūmi vero ſacerdotes ⁊ oē ꝯſiliū q̄rebāt aduerſ⁹ ieſum teſtimoniū: vt eū moꝛti traderent nec iueniebāt. Multi autē falſū teſtimoniū dicebāt aduerſus eū: ⁊ cōuenientia teſtionia non erāt. Et q̇dā ſurgentes falſū teſtimoniū ferebāt aduerſus eū: dicētes. Qm̄ nos audiuim⁹ eum dicentē ego diſſoluaz tēplū hoc manufactū: ⁊ poſt triduū aliud nō manufactū edificabo. Et non erat ꝯueniēs: teſtimoniū illoꝝ. Exurgēs aūt ſūmus ſacerdos i mediū: iter rogauit ieſum dicens. Nō rn̄des qcq̄ ad ea q̄ tibi obijciunt ab his Ille autē tacebat ⁊ nichil rn̄dit. Rurſum ſummꝰ ſacerdos iterrogabat euz: ⁊ dixit ei. ¶ Tu es xp̄s filius dei bn̄dicti? Jeſus aūt dixit illi. ✠ Ego ſū. Et videbitis filiū hoīs ſedentē a dextris virtutꝫ dei ⁊ venientē ī nubibus celi. Sūmꝰ aūt ſacerdos ſcindens veſtimēta ſua: ait. Quid adhuc deſideramꝰ teſtes? Audiſtiꝫ blaſphemiā. quid vobis videť? Qui oēs cōdēnauerunt eū: eſſe reum mortꝫ. Et ceperūt qdā cōſpuere euz ⁊ velare faciē eius: ⁊ colaphis eū cedere ⁊ dicere ei. Prophetiza Et miniſtri alapis eū cedebāt. et cū eſſet petrꝰ in atrio deorſū: venit vna ex āncillis ſūmi ſacerdotꝫ. Et cū vidiſſet petrū calefaciētē ſe: aſpiciēs illū ait. Et tu cuz ieſu nazareno eras At ille negauit dicēs. Neqꝫ ſcio: neqꝫ noui/ qd dicas. ⁊ exiit foras ante atriū: ⁊ gallus cātauit. Rurſum aūt cū vidiſſet illum ancilla cepit dicere circūſtātibꝰ: qꝛ hic ex illis ē. At ille iteꝝ negauit. ⁊ poſt puſillū rurſus q aſtabāt: dicebāt petro. Vere ex illis es: nā ⁊ galileus es. Ille aūt cepit anathematizare: ⁊ iurare: qꝛ neſcio hoīez iſtū quē dicitꝫ. Et ſtatī iteꝝ gallus cātauit. Et recordatꝰ eſt petrꝰ verbi qđ dixerat ei ieſꝰ: priuſq̄ gallꝰ cantet bis: ter me negabis. Et cepit flere. Et ꝯfeſtī mane ꝯſiliū facientes ſūmi ſacerdotes cū ſenioribus ⁊ ſcribis ⁊ vniuerſo ꝯſilio vincientes ieſuz duxerunt ⁊ tradiderunt pilato. Et iterrogauit eum pilatꝰ. ¶ Tu es rex iudeoꝝ? At ille rn̄dens: ait illi. ✠ Tu dicis. et accuſabāt eum ſūmi ſacerdotes in multꝫ. Pilatus aūt rurſuz iterrogauit eum dicēs. Nō rn̄des quicq̄? Vide ī quātis te accuſant. Jeſus autē amplius nichil reſpōdit ita vt miraretꝛ pilatus. Per diem autē feſtū ſolebat dimittere illis vnū ex victis quēcunqꝫ petiſſēt. Erat autez q dicebatꝛ barrabas q cum ſeditioſis erat victus: q in ſeditiōe fecerat homicidiū. Et cuz aſcendiſſet turba: cepit rogare ſicut ſemꝑ faciebat illis. Pilatꝰ autē rn̄dit eis: ⁊ dixit. Vultꝫ dimittā vobis regē iudeoꝝ? Sciebat eīm q̄ per inuidiā tradidiſſent eū ſūmi ſacerdotes. Pōtifices autē cōcitauerūt turbā: vt magꝫ barrabā dimitteret eis. Pilatus autem iteꝝ rn̄dens: ait illis. Quid ergo vultis faciam regi iudeoꝝ? At illi iteꝝ clamauerunt. Crucifige eū. Pilatus ꝟo dicebat illis. Quid eīm mali fecit? At illi magis clamabāt. Crucifige euz. Pilatus aūt volēs ppl'o ſatiſfacere dimiſit illis barrabā: et tradidit ieſuz flagellis ceſum vt crucifigeretꝛ. Milites autē duxerūt eum in atrium ꝑtorij ⁊ cōuocant totā cohortē: et induunt eū purpura: et īponunt ei plectētes ſpineā coronam: ⁊ ceperūt ſalutare eum. Aue rex iudeoꝝ. Et ꝑcutiebant caput eius arūdine: ⁊ ꝯſpuebant eum ⁊ ponētes genua adorabant eum Et poſtq̄ illuſerūt ei: exuerūt illuz purpura: ⁊ induerūt illū veſtimētis ſuis: ⁊ educūt illū / vt crucifigerent eum. Et angariauerūt pretereuntē quempiā ſymonē cyreneū: venientē de villa patrē alexādri ⁊ ruffi / vt tolleret crucez eius Et pducūt illū in golgotha locū: qđ eſt interp̄tatum caluarie locus Et dabāt ei bibere myrrhatū vinū: ⁊ nō accepit. Et crucifigētes eū: diuiſerūt veſtimēta eius mittētes ſortem ſup eis q̄s qđ tolleret. Erat aūt hora tertia: ⁊ crucifixerūt eū: ⁊ erat titulꝰ cauſe eiꝰ inſcriptus rex iudeorū. Et cū eo crucifigūt duos latrones: vnū a dextris ⁊ aliū a ſiniſtris eiꝰ: ⁊ adipleta eſt ſcriptura q̄ dicit. ⁊ cū iniq̄s reputatꝰ eſt. Et p̄tereūtes blaphamabāt eū mouentes capita ſua: ⁊ dicētes. Vah q̄ deſtruit tēplū dei: ⁊ i tribꝰ diebus reedificas. Saluū fac temetip̄m. deſcēdēs de cruce. Similr ⁊ ſūmi ſacerdotes illudētes ad alterutrū: cuz ſcribis dicebāt. Alios ſaluos fecit: ſeip̄m nō poteſt ſaluū facere: xp̄s rex iſrael deſcendat nūc de cruce: vt videamꝰ ⁊ credamꝰ. et q̄ cū eo crucifixi erāt cōuiciabanṫ ei. Et fctā hora ſexta: tenebre facte ſūt p totā terrā vſq; i horā nonā. Et hora nona exclamauit ieſꝰ voce magna dicēs. ✠ Heloy: heloy la mazabatani: Qđ eſt interp̄tatū. Deꝰ meꝰ: deus meꝰ vt qđ dereliq̄ſti me: Et quidā de circūſtātibꝰ audiētes dicebāt. Ecce heliā vocat. Currēs aūt vnꝰ: ⁊ īplens ſpongiā aceto: circūponenſq; calamo potuz dabat ei dicēs. Sinite. Videamꝰ ſi veniat helias ad deponendū eū. Jeſus aūt emiſſa voce magna expirauit. Pr̄ no. Aue ma. In manus. Et velū tēpli ſciſſū eſt i duo a ſūmo vſq; deorſū. Videns aūt cēturio q̄ ex aduerſo ſtabat: q2 ſic clamans expiraſſet ait. Vere hic hō filiꝰ dei erat. Erāt aūt ⁊ mulieres de lōge aſpiciētes / inter quas erat maria magdalene: ⁊ maria iacobi minoris: ⁊ ioſeph mater ⁊ ſalome. Et cū eſſet in galilea ſequebanṫ eum ⁊ miniſtrabāt ei: ⁊ alie multe q̄ ſimul cuz eo aſcenderāt hieroſolimā. Euangelium

Et cum iā ſero fctm̄ eſſet q2 erat paraſceue qđ eſt āte ſabbatū venit ioſeph ab arimathia nobilis decurio: q̄ ⁊ ipſe erat expectās regnū dei. Et audacter itroiuit ad pilatuz: ⁊ petijt corpꝰ ieſu. Pilatus autē mirabaṫ ſi iā obijſſet. Et accerſito cēturione: iterrogauit eum ſi iā mortuꝰ eſſet. Et cuz cognouiſſet a cēturiōe: donauit corpꝰ ioſeph Joſeph aūt mercatꝰ ſyndonē ⁊ deponens cuz īuoluit ſyndone: ⁊ poſuit eum in monumento qđ erat exciſum de petra. Et aduoluit lapidem: ad oſtium monumēti. Offr̄. Cuſtodi me dñe de manu peccatoris: ⁊ ab hominibus iniquis eripe me domine. V̄. Qui cogitauerunt ſupplantare greſſus meos: abſconderūt ſuperbi laqueū michi. Secreta.

Dicate tibi plebis domine q̄s oblationes ſanctifica: vt a terrene vetuſtatis cōuerſatione mundati: celeſtis vite profectibus innouemur. p d. Coĩo. Aduerſum me exercebãtur qui ſedebant in porta et in me pſallebãt qui bibebãt vinũ: ego vero oratione͂ meã ad te dñe tẽpus bñplaciti de⁹ ĩ multitudine mĩe tue. Poſtcõ

REpleti dñe ſacri muneris gr͂a ſupplices exoꝛam⁹. vt q̃ guſtu coꝛpoꝛeo dulci veneratione cõtingim⁹. dulcioꝛa mẽtibus ſentiamus. p d. Sup ppl'm. Oꝛõ

TUa nos mĩa deus / ⁊ ab oĩ ſurrectiõe vetuſtat͛ expurget: ⁊ capaces ſancte nouitat͛ efficiat. p d. ¶ Feria iiij. Officium

IN noĩe dñi omne genu flectat͛ celeſtiũ terreſtriũ ⁊ infernoꝝ quia dñs factꝰ ẽ obediẽs vſq; ad moꝛtẽ: moꝛtẽ aũt crucis: ideo dñs ieſus xp̃s ĩ glĩa ẽ dei pr̃is. Ps. Dñe exaudi orõnẽ meã: ⁊ clamoꝛ me⁹ ad te veniat. Sequat͛ orõ ſine Dñs vo. ſed tm̃ cũ Oꝛem⁹. et Flectam⁹ genu. Orõ.

PReſta q̃ſo oĩ͂ps deus / vt qui nr̃is exceſſibus inceſſanter affligimur: p vnigeniti tui paſſione͂ liberemur. Qui te. Lectio

Eſaie pꝛophete. lxij. et. lxiij. HEc dicit dñs deus. Dicite filie ſyõ. Ecce ſaluatoꝛ tuus venit ecce merces eius cũ eo: et opus illius coꝛã illo. Quis ẽ iſte q̃ venit de edom tinctis veſtib⁹ de boſra? Iſte foꝛmoſus in ſtola ſua: gradiens in multitudine foꝛtitudinis ſue. Ecce q̃ loquoꝛ iuſticiã: ⁊ pꝛopugnatoꝛ ſum ad ſaluãdũ. Quare ergo rubꝛũ eſt indumẽtũ tuum ⁊ veſtimẽta tua ſicut calcantiuʒ ĩ toꝛculari? Toꝛcular calcaui ſolus ⁊ de gentib⁹ nõ eſt vir mecuʒ. Calcaui eos ĩ furoꝛe meo: ⁊ ꝯculcaui eos in ira mea. Et aſpſus eſt ſanguis eoꝝ ſup veſtimẽta mea: ⁊ oĩa indumẽta mea inquinaui. Dies eñ vltionis in coꝛde meo: annus retributionis mee venit. Circunſpexi et non erat auxiliatoꝛ: queſiui ⁊ nõ fuit q̃ adiuuaret Et ſaluauit michi bꝛachiuʒ meũ et indignatio mea ipſa auxiliata eſt michi. Et ꝯculcaui populos in furoꝛe meo: ⁊ inebꝛiaui eos in indignatiõe mea. ⁊ detraxi ĩ terraʒ virtutẽ eoꝝ. Miſerationum dñi recoꝛdaboꝛ. Laudẽ dñi ãnunciabo ſup oĩb⁹ q̃ reddidit nobis dñs deus noſter. Gr. Ne auertas facieʒ tuã a puero tuo qm̃ tribuloꝛ velociter exaudi me. V. Saluũ me fac deus qm̃ intrauerũt aque vſq; ad aĩam meã infix⁹ ſum in limo pꝛofũdi: ⁊ nõ eſt ſubſtãtia. nõ repetatur gradua. ſed ſequat͛ Dñs vobiſcũ. Oꝛemus et Flectamus genu.

DEus Oꝛatio. qui p nobis filiuʒ tuũ crucis patibulum ſubire voluiſti: vt inimici a nobis expelleres poteſtatẽ: cõcede nobis famulis tuis: vt reſurrectionis ei⁹ gratiã ꝯſequamur. Per eundẽ. Hic dñr mẽoꝛie conſuete. Lectõ eſaie pphete. liij.

IN diebus illis. Dixit eſaias Domine quis credidit auditui nr̃o. Et bꝛachiũ dñi ĩ cui reuelatuʒ eſt? Et aſcẽdit ſicut virgultuʒ coꝛã eo: ⁊ ſicut radix de terra ſitiẽti. Nõ ẽ ſpecies ei neq; decoꝛ Et vidimus eum ⁊ nõ erat aſpectus: ⁊ deſiderauim⁹ eũ deſpectũ

⁊ nouiſſimū virorū virū dolorū/ ⁊ ſciētem infirmitatez. Et quaſi abſconditus vultus eius ⁊ deſpectus: vnde nec reputauim⁹ eum Vere languores nr̄os ipſe tulit ⁊ dolores noſtros ipſe portauit. Et nos reputauim⁹ euz quaſi leproſum: ⁊ ꝑcuſſuz a deo ⁊ hūiliatum Ipſe autē vulneratus eſt ꝓpter iniq̄tates noſtras: attritus eſt ꝓpter ſcelera noſtra. Diſciplīa pacis nr̄e ſup eum: ⁊ liuore eius ſanati ſumus. Oēs nos quaſi oues errauimus/ vnuſq̄ſq; in viaz ſuam declinauit: et poſuit dn̄s i eo iniq̄tatez oīm noſtrum. Oblat⁹ eſt quia ipſe voluit: et nō aperuit os ſuū. Sicut ouis ad occiſionez ductus eſt: ⁊ ſicut agnus corā tōdente ſe obmuteſcet: et nō apiet os ſuum De āguſtia ⁊ de iudicio ſublat⁹ eſt: generationē eius q̄s enarrabit? Quia abſciſ⁹ ē de terra viuētiū. Propter ſcelus populi mei percuſſi eū. ⁊ dabit impios pro ſepultura: ⁊ diuitez ꝓ morte ſua: eo ꝙ iniquitatem nō fecerit neq; dolus fuerit in ore eius: ⁊ domin⁹ voluit conterere eū i infirmitate. Si poſuerit ꝓ peccato animā ſuā: videbit ſemen lōgeuū et voluntas dn̄i in manu eius dirigetur, ꝓ eo ꝙ tradidit in mortē aiam ſuam: et cum ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe pctā multorū tulit: ⁊ ꝓ trāſgreſſorib⁹ rogauit vt nō perirēt. Dicit dn̄s oīps. Chorus altnati dicat tract. ita ꝙ dū v̄. canit chor⁹ ex illa pte ſtare teneāt alia parte chori iteri ſedēte ⁊ ſic percātet tot⁹ tractus a choro q̄ſicūq; dicit tract⁹ a choro i ſtallis a ſeptugeſia vſq; ad paſcha.

Tractus. Domine exaudi oratōnē meā: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. V̄. Ne auertas faciē tuam a me: in quacūq; die tribulor iclina ad me aurē tuaz. V̄. In quacūq; die iuocauero te: velociter exaudi me. V̄. Qr defecerūt ſicut fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſicut in frixorio confrixa ſunt. V̄. Percuſſus ſuz ſicut fenū et aruit cor meū: qr oblitus ſum comedere panem meū. V̄. Tu exurgens dn̄e miſereberis ſyon: quia venit tēpus miſerēdi eius. ¶ Sequat paſſio cū. Dn̄s vobiſcuz. Paſſio dn̄i noſtri ieſu xp̄i. Scd̄m lucam. xxij. cap.

In illo tp̄e Appropiquabat aūt dies feſtus azimorꝫ q̄ dicitur paſcha: ⁊ querebāt principes ſacerdotū: ⁊ ſcribe quomodo ieſū īterficerēt. Timebāt vero plebē. Intrauit aūt ſathanas in iudaz qui cognomiabat ſcarioth vnū de duodecim: ⁊ abijt ⁊ locut⁹ eſt cū principibus ſacerdotū ⁊ magiſtratibus quēadmodū illū traderet eis Et gauiſi ſunt: ⁊ pacti ſūt pecuniā illi dare. ⁊ reſpondit. Et q̄rebat oportunitatē vt traderet illū ſine turbis. Venit autē dies azimorꝫ i qua neceſſe erat occidi paſcha: ⁊ miſit petrū ⁊ iohēm dicēs. ✠ Eūtes pate nobis paſcha vt māducem⁹. At illi dixerūt Vbi vis paremus? Et dixit ad eos ✠ Ecce itroeūtibus vobis i ciuitatē: occurrēt vobis homo amphoram aque portās Sequimini eū in domū in quā intrat: ⁊ dicetis prīfamilias dom⁹. Dicit tibi magiſter. Ubi eſt diuerſoꝛiū: vbi paſcha cū diſcipl'is meis manducē? Et ipſe oſtēdet vobis cenaculum magnū ſtratū. ⁊ ibi parate. Euntes aūt inuenerūt ſicut dixit illiſ et parauerūt paſcha. Et cuȝ fctā eſſet hoꝛa diſcubuit: ⁊ duodecim apl'i cū eo. Et ait illis. ✠ Deſiderio deſideraui hoc paſcha mānducare vobiſcū: āteq̄ patiar. Dico em̄ vobis: qꝛ ex hoc nō manducabo illud: donec ip̄leatur i regno dei. Et accepto calice: grās egit ⁊ dixit. ✠ Accipite: et diuidite inter vos. Dico em̄ vobis: ꝙ nō bibam de generatiōe vitis: donec regnū dei veniat: Et accepto pane gratias egit et fregit: et dedit eis dicēs. ✠ Hoc eſt coꝛp⁹ meum quod ꝓ vobis datur: hoc facite i meā cōmemoꝛationē Similiter ⁊ calicē: poſtq̄ cenauit dicēs. Hic eſt calix nouū teſtamētum in ſāguine meo: qui ꝓ vobis fundet. Uerūtamen ecce man⁹ tradētis me: mecū eſt i menſa Et quidem filius hoīs ſecundū qđ definituȝ eſt vadit. Uerūtamen ve hoī illi ꝑ quem tradet Et ipſi ceperunt q̄rere inter ſe quis eſſet ex eis/ qui hoc facturus eſſet. Facta eſt autē cōtentio inter eos quis eoꝝ videretur eſſe maioꝛ. Dixit autēȝ eis. ✠ Reges gentiū dn̄antur eoꝝ ⁊ qui poteſtatē habent ſuꝑ eos/ benefici vocant. Uos autē non ſic. Sed qui maioꝛ eſt in vobis/ fiat ſicut minoꝛ. Et q̄ p̄ceſſoꝛ eſt/ ſicut miniſtratoꝛ Nā quis maioꝛ eſt qui recūbit an qui miniſtrat? Nōne qui recūbit? Ego aūt i medio veſtrū ſum: ſicut q̄ miniſtrat. Uos autē eſtis q̄ permāſiſtis mecū in tentatiōibus meis. Et ego diſpono vobꝭ ſicut diſpoſuit michi pater me⁹ regnuȝ/ vt edatis ⁊ bibatis ſuꝑ menſam meam in regno meo: ⁊ ſedeatis ſuꝑ thꝛonos/ iudicantes duodecim tribus iſrael Ait autem dn̄s ſymoni. ✠ Symō ecce ſathanas expetiuit vos. vt cribꝛaret ſicut triticū Ego autē rogaui ꝓ te: vt non deficiat fides tua. Et tu aliquādo ꝯuerſus cōfirma fratres tuos. Qui dixit ei. Dn̄e tecū parat⁹ ſum ⁊ in carcereȝ: ⁊ in moꝛtē ire. Et ille dixit. ✠ Dico tibi petre: non cantabit hodie gallus donec ter abneges noſſe me. ⁊ dixit eis. ✠ Quando miſi vos ſine ſacculo ⁊ pera ⁊ calciamētis: nunq̄d aliq̄d defuit vobis? At illi dixerūt. Nichil. Dixit ergo eis. ✠ Sed nūc q̄ habet ſacculū: tollat ſimiliter ⁊ peram Et qui nō habet: vēdat tunicaȝ ſuā et emat gladiū. Dico eniȝ vobis q̄m adhuc hoc qđ ſcriptū eſt opoꝛtet impleri in me: ⁊ cum iniquis deputatus eſt. Etem̄ ea que ſunt de me: finē habēt. At illi dixerūt. Dn̄e: ecce duo gladij hic At ille dixit eis. Satis eſt. Et egreſſ⁹: ibat ſecundū cōſuetudinē in monteȝ oliuaꝝ. Secuti ſunt aūt illū: ⁊ diſcipl'i. Et cū ꝑueniſſet ad locum: dixit illis. ✠ Oꝛate: ne ītretis in tētationē. Et ipſe auulſus eſt ab eis. quantuȝ iact⁹ eſt lapidis. Et poſitis genibus: oꝛabat dicēs. ✠ Pater ſi vis trāſfer calicē iſtum a me. Veruntn̄ nō mea voluntas ſed tua fiat. Apparuit aūt illi angelus de celo cōfoꝛtans eum. Et factus in agonia: ꝓlixiꝰ oꝛabat. Et factus eſt ſudoꝛ eiꝰ: ſicut gutte ſanguinis decurrētis in terrā. Et cū ſurrexiſſꝫ ab oꝛōne: ⁊ veniſſet ad diſcipl'os ſuos: inuenit eos doꝛmiētes pꝛe triſticia. ⁊ ait illis ✠ Quid doꝛmitꝫ? Surgite: oꝛate ne intretis in tētationē. Adhuc eo loquēte: ecce turba ⁊ q̄ vocabatur iudas vnus de duodeci antecedebat eos Et appꝛopinquauit ieſu: vt oſcularet̄ eū. Jeſus autē dixit illi. ✠ Juda oſculo filium hoīs tradis. Videntes aūt hi q̄ circa ipm̄ erāt qđ futuꝝ erat: dixerūt ei. Dn̄e ſi ꝑcutimꝰ in gladio? Et ꝑcuſſit vnus ex illis ſeruū pꝛincipis ſacerdotum. ⁊ āputauit auriculā eiꝰ dexterā. Rn̄dens autem ieſus ait. ✠ Sinite vſq̄ꝫ huc. Et cum tetigiſſet auriculā eiꝰ. ſanauit eū Dixit aūt ieſus ad eos q̄ venerāt ad ſe pꝛincipes ſacerdotuꝫ et magiſtratꝰ tēpli ⁊ ſenioꝛes. ✠ Quaſi ad latronē exiſtis cuꝫ gladiis ⁊ fuſtibꝰ: cum quotidie vobiſcum fuerim in templo nō extendiſtis manꝰ in me Sed hec eſt hoꝛa veſtra. ⁊ poteſtas tenebꝛaꝝ. Cōpꝛehendētes aūt eū duxerūt ad domū pꝛincipis ſacerdotum. Petrus vero ſequebat̄ eū a lōge. Accenſo autē igne i medio atrio. et circūſedentibꝰ illis: erat petrus i medio eoꝝ. Quem cum vidiſſet ancilla q̄dā ſedentē ad limen: et eū fuiſſet intuita/ dixit Et hic cū illo erat. At ille negauit eū: dicēs Mulier nō noui illū. ⁊ poſt puſillum: aliꝰ videns eum/ dixit. Et tu de illis es. Petrꝰ vero ait. O homo nō ſum. Et interuallo facto quaſi hoꝛe vnius: aliꝰ q̄dā affirmabat/ dicens. Vere ⁊ hic cum illo erat: nā et galileus eſt. Et ait petrus: O homo neſcio quid dicis. Et cōtinuo adhuc eo loquēte: cātauit gallus. Et ꝯuerſus dn̄s: reſpexit petrū. Et recoꝛdatꝰ eſt petrꝰ verbi dn̄i ſicut dixerat qꝛ pꝛiuſq̄ꝫ gallus cātet. ter me negabꝫ Et egreſſus foꝛas petrꝰ fleuit amare. ⁊ viri q̄ tenebāt illū: illudebant ei cedentes. Et velauerūt eū: ⁊ ꝑcutiebāt faciē eiꝰ. Et interrogauerūt eū dicētes. Pꝛophetiza. Quis eſt q̄ te percuſſit? Et alia multa blaſphemātes: dicebāt in euꝫ. Et vt factus eſt dies: ꝯuenerūt ſenioꝛes plebis ⁊ pꝛincipes ſacerdotum ⁊ ſcribe: ⁊ duxerūt eum i cōſilium ſuum/ dicentes. Si tu es xp̄s dic nobis? Et ait illis ✠ Si vobis dixero: nō credetis michi. Si autem et interrogauero: nō reſpondebitis michi/ neq̄ꝫ dimittetꝫ. Ex hoc aūt: erit filiꝰ hoīs ſedēs a dextris virtutis dei. Dixerūt aūt oēs. Tu ergo es filiꝰ dei? Qui ait ✠ Vos dicitꝫ: qꝛ ego ſum. At illi dixerūt Quid adhuc deſideramꝰ teſtimonium? Ipſi eñ audiuimꝰ de oꝛe eius. Et ſurgens oīs multitudo eoꝝ: duxerūt illū ad pilatum. Ceperūt autē illū accuſare: dicētes

Hunc inuenimus ſubuertentem gentem noſtrã: ⁊ ꝓhibentem tributa dare ceſari: ⁊ dicentẽ ſe xp̄m regem eſſe. Pilatus aũt interrogauit eũ dicẽs. tu es rex iudeoꝝ? At ille reſpõdẽs ait. ✠ Tu dicis Ait autẽ pilat⁹ ad pꝛĩcipes ſacerdotum: ⁊ turbas. Nichil inuenio cauſe in hoc homine. At illi inualeſcebant dicentes. Commouit populum docens per vniuerſam iudeam: incipiens a galilea vſqꝫ huc. Pilatus aũt audiẽs galileã: interrogauit ſi homo galileus eſſet. Et vt cognouit ꝙ de herodis poteſtate eſſꝫ: remiſit eũ ad herodem/ qui ⁊ ipſe erat hieroſolimis illis diebus. Herodes aũt viſo ieſu: gauiſus eſt valde. Erat eñ ex multo tp̄e cupiẽs videre eũ/ eo ꝙ audiret multa de eo: et ſꝑabat ſignuꝫ aliqđ videre ab eo fieri. Interrogabat aũt illũ: multꝭ ſermonibus. At ipſe nichil illi reſpõdebat. Stabãt autẽ pꝛĩcipes ſacerdotum ⁊ ſcribe: ꝯſtanter accuſantes eũ. Spꝛeuit autẽ illum herodes cuꝫ exercitu ſuo/ ⁊ illuſit indutũ veſte alba: ⁊ remiſit ad pilatũ Et facti ſunt amici herodes: ⁊ pilatus i ip̄a die Nã antea inimici erãt ad inuicẽ Pilatus aũt ꝯuocatis pꝛĩcipibus ſacerdotũ ⁊ magiſtratib⁹ ⁊ plebe: dixit ad illos. Obtuliſtis michi hunc hoĩem quaſi auertentẽ pplm̄: et ecce ego coꝛã vobis iterrogans: nullã cauſã inuenio in hoĩe iſto: ex his i quibus eũ accuſatis. Sed neqꝫ herodes. Nam remiſi vos ad illum: ⁊ ecce nichil dignum moꝛte actuꝫ eſt ei Emendatuꝫ ergo illum dimittã Neceſſe autem habebat dimittere eis ꝑ diem feſtum vnuꝫ. Exclamauit aũt ſimul vniuerſa turba dicẽs. Tolle hunc ⁊ dimitte nobꝭ barrabam? Qui erat ꝓpter ſeditionẽ quandã factam i ciuitate: ⁊ homicidium miſſus i carcerem Iterũ autem pilatus locutus eſt ad illos: volens dimittere ieſum At illi ſucclamabãt dicẽtes. Crucifige crucifige euꝫ. Ille autẽ tertio: dixit ad illos. Quid ei mali fecit iſte? Nullã cauſam moꝛtis inuenio i eo. Coꝛripiã ergo illum ⁊ dimittam. At illi inſtabant vocibus magnis: poſtulãtes vt crucifigeret: ⁊ inualeſcebant voces eoꝛum. Et pilat⁹ adiudicauit fieri petitionem eoꝝ. Dimiſit autem illis eum q̄ ꝓpter homicidium et ſeditionẽ miſſus fuerat i carcerẽ quem petebant: ieſuꝫ vero tradidit voluntati eoꝛum. Et cum ducerent eum appꝛehenderẽt ſymonem quendaꝫ ſyꝛenenſem venientem de villa: ⁊ ĩpoſuerunt illi crucẽ poꝛtare poſt ieſum. Sequebat autem illum mlťa turba populi et mulierum q̄ plangebant et lamentabantur eum Conuerſus autẽ ad illas ieſus dixit. ✠ Filie hierl'm nolite flere ſuꝑ me: ſed ſuper voſipſas flete: et ſuꝑ filios veſtros. Quoniam ecce venient dies in quibus dicẽt. Beate ſteriles: ⁊ ventres q̄ non genuerunt: et vbera q̄ nõ lactauerũt. Tunc incipiẽt dicere montibus/ cadite ſup nos: et collibus operite nos. Qz ſi in viridi ligno hec faciunt i arido quid fiet? Ducebant autez et alij duo neq̃ cum eo vt interficerent. Et poſtq̃ venerunt in locum/ q̄ vocat caluarie: ibi crucifixerunt eum. Et latrones/ vnum a dextris: alterū a ſiniſtris Jeſus autem dicebat. ✠ Pater dimitte illis non enim ſciunt q̄d faciunt. Diuidētes vero veſtimenta eius miſerunt ſortes. Et ſtabat pplˀs expectās: ⁊ deridebant illum prīcipes cum eis dicentes. Alios ſaluos fecit: ſe ſaluū faciat/ ſi hic eſt chriſtus dei electˀ. Illudebāt autem ei ⁊ milites accedentes ⁊ acetum offerētes illi dicentes. Si tu es rex iudeoꝝ: ſaluū te fac. Erat autē et ſupſcriptio ſcripta ſup illum litteris grecis latinis et hebraicis: hic eſt rex iudeoꝝ. Unˀ autem de his q̄ pendebant latronibus blaſphemabat eū/ dicēs. Si tu es chriſtˀ/ ſaluū fac teipſum: ⁊ nos. Reſpondēs autē alter: īcrepabat illū dicens. Neq; tu times deum q̄ in eadem dānatiōe es. et nos quidē iuſte: naz digna factis recipimˀ: hic ꝟo nichil mali geſſit. Et dicebat ad ieſum. Dñe memēto mei cū veneris in regnum tuū. Et dixit illi ieſus. ✠ Amē dico tibi: hodie mecū eris in paradiſo. Erat autē fere hora ſexta: ⁊ tenebre facte ſunt i vniuerſa terra vſq; in horam nonā. Et obſcuratus eſt ſol: et velum tēpli ſciſſum eſt medium. Et cū dixerit diaconus Velū tēpli ſciſſuz eſt. velum ante altare cadere p̄mittat. Et clamās voce magna ieſˀ ait. Pater i manus tuas cōmendo ſpm̄ meum. Et hec dicens expirauit.

Hic fiat genuflexio dicendo Pater noſter. Aue maria. In manˀ tuas. Videns autez centurio qd̄ factum fuerat: glorificauit deū dicēs. Vere hic homo iuſtˀ erat. Et omis turba coꝝ q̄ ſimul aderant ad ſpectaculum iſtud: et videbāt que fiebant: percutientes pectora ſua reuertebant. Stabant autē omēs noti eiˀ a longe: ⁊ mulieres q̄ ſecute eum erant a galilea hec videntes.

Euangelium

Et ecce vir noīe ioſeph qui erat decurio vir bonˀ et iuſtˀ: hic nō cōſenſerat cōſilijs ⁊ actibus eorū: ab arimathia ciuitate iudee/ q̄ expectabat et ipſe regnum dei. Hic acceſſit ad pilatum: et petijt corpus ieſu. Et depoſitum inuoluit ſyndone: ⁊ poſuit eum in monumento exciſo. In quo nonduz quiſq̄ poſitus fuerat.

Offꝫ. Dñe exaudi orationez meam. et clamor meus ad te veniat. ℣. Nō auertas faciem (tuam a me

Secreta.

Suſcipe q̄s dñe munus oblatum et dignanter operare/ vt qd̄ paſſionis filij tui dñi noſtri miſterio gerimus: pijs effectibus cōſequamur. Per eundem.

Coīo. Potum meum cum fletu temperabam quia eleuās alliſiſti me: et ego ſicut fenum arui: tu autem domine in eternū permanes: tu exurgens miſereberis ſyon/ quia venit tp̄s miſerendi eius.

Poſtcō.

Largire ſenſibˀ noſtris omnipotens deus: vt ꝑ tempoꝛaleʒ filij tui moꝛtē: quā miſteria veneranda teſtant̄: te vitam nobis dediſſe ꝑpetuam confidamus. Per eundem. Sup populū. Oꝛatio.

REſpice queſumus dn̄e ſup hanc familiā tuam: ꝓ qua dominus noſter ieſus chꝛiſt⁹ non dubitauit manib⁹ tradi nocētiū & crucis ſubire toꝛmentum. Qui tecum. ¶ Feria. v. expleta recõliatiõe penitentium redeat pꝛoceſſio in choꝝ moꝛe ſolito: deinde ꝓſternant ſe oēs et dicāt ſeptem pſalmos penitentiales cū Gloꝛia patri. et Sicut erat. et ān. Ne reminiſcaris. cū Kyꝛiel. Xp̄el. Kyꝛiel. Pater noſter. ſicut in die cineꝝ p̄notatū eſt. Deinde erigēs ſe ſacerdos cōuerſus ad oꝛiētem coꝛā dextro coꝛnu altaris dicat. Et no nos. Sʒ libera. Saluos fac ſeruos tuos et ancillas tuas. ℟. Deus meus ſperantes in te. Conuertere dn̄e vſqꝫquo. ℟. Et deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos. Mitte eis domīe auxiliuʒ de ſancto. ℟. Et de ſyon tuere eos. Adiuua nos de⁹ ſalutaris noſter. ℟. Et ꝓpter gloꝛiā nomīs tui dn̄e libera nos: ⁊ propicius eſto pctis noſtris propter nomē tuuʒ domīe. Dn̄e exaudi oꝛationem. ℟. Et clamoꝛ. Dn̄s vo. ℟. Et cū ſpi. Oꝛemus. Oꝛatio.

ADeſto domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ me q̄ etiaʒ miſericoꝛdia tua pꝛim⁹ indigeo clemēter exaudi: ⁊ quem non electiōe meriti/ ſed dono gratie tue cōſtituiſti operis huius miniſtrū da fiduciā tui muneris exequendi: ⁊ ipſe ī noſtro miniſterio quod tue pietatis eſt oꝑare. Per xp̄m. Et dicant omnes oꝛatiões ⁊ terminent ſub tono lectionis ⁊ oīs oꝛationes dicant cum Oꝛemus. Non dr̄ Dn̄s vobiſcum. niſi āte pꝛimā oꝛationē tantu. Alia oꝛo.

DEus humani generꝭ benigniſſime conditoꝛ: et miſericoꝛdiſſime refoꝛmatoꝛ/ qui hominē inuidia diaboli ab eternitate deiectū vnici filij tui ſanguine redemiſti: viuifica hos famulos tuos: quos tibi nullaten⁹ mori deſideras: et qui nō dereliquis deuios aſſume coꝛrectos: moueant pietatem tuam q̄ſumus dn̄e hoꝛum famuloꝛum tuoꝝ lachꝛymoſa ſuſpiria: tu eoꝛum medere vulnerib⁹: tu iacentibus manuʒ poꝛrige ſalutareʒ/ nec eccl'ia tua aliqua ſui coꝛpoꝛis poꝛtiōe vaſtetur: ne grex tuus detrimētum ſuſtineat: ne de familie tue dāno inimic⁹ exultet ne renatos lauacro ſalutari moꝛs ſecunda poſſideat tibi ergo domīe ſupplices pꝛeces offerimus: tibi coꝛdis fletū effundimus: tu parce cōfitentibus: vt ſic ī hac moꝛtalitate peccata ſua te adiuuāte defleant quatenus ī tremēdi iudicij die ſētētiā dānatiōis eterne euadant et neſciant piiſſime pater qđ terret ī tenebrꝭ qđ ſtridet in flāmis: atqꝫ ab erroris via ad iter reuerſi iuſticie: nequaq̄ vltra vulneribus ſaucient̄ ſed integrū ſit eis atqꝫ ꝑpetuū: ⁊ qđ gratia tua cōtulit: ⁊ qđ miſericoꝛdia refoꝛmauit. P xp̄m. Alia oꝛo.

DOmine ſancte

pater omnipotens eterne deꝰ qui vulnera nr̄a curare dignatus es te ſupplices rogamꝰ ac petimus nos humiles tui ſacerdotes: vt p̄cibꝰ noſtris aures tue pietatis inclinare digneris: atqꝫ ad penitētiam ꝯfeſſione mouearis: remittaſqꝫ oīa crimina: et pecata vniuerſa cōdones deleſqꝫ his famulis tuis dn̄e pꝛo ſupplicijs veniā pꝛo meroꝛe leticiā: pꝛo moꝛte vitam vt q̄ ad tantam ſpem celeſtis apicis deuoluti ſūt: de tua miſericoꝛdia confidētes: ad bona paciferi p̄mij tui atqꝫ ad celeſtia dona ꝑuenire mereantur. Per chꝛiſtuꝫ.

Hic non dicitur Oꝛemus. ſed ſacerdos ad populū conuerſus manu extēſa dicat ſine nota abſolutionem.

Abſoluimus vos vice beati petri apoſtoloꝝ pꝛincipis cui dominus poteſtatē ligandi atqꝫ ſoluēdi dedit: ⁊ quātū ad vos pertinet accuſatio: ⁊ ad nos remiſſio / ſit vobis oīpotens deus vita ⁊ ſalus ⁊ oīum peccatorum veſtroꝝ pius indultoꝛ: q̄ viuit ⁊ regnat cum deo patre i vnitate ſpiritꝰ ſancti ⁊c. Et ſic ſurgant oēs a ꝓſtratione oſculātes foꝛmulas vel terrā: ſacerdote dicente. Qui viuit. Et ſi ep̄s adeſt dicat bn̄dictionē. Deinde icipiatur miſſa ſolēniter ſine regimie

Os aūt glo- choꝛi. Offīm

n riari opoꝛtet i cruce dn̄i noſtri ieſu chꝛiſti i quo ē ſalus vita ⁊ reſurrectio noſtra ꝑ quem ſaluati et liberati ſumus. ps. Deus miſereat̄ noſtri et benedicat nobis illuminet vultuꝫ ſuū ſuper nos et miſereat̄ noſtri. Si ep̄s celebꝛet dicitur. Gl̄ia patri. et ſiue ep̄us celebꝛet ſiue nō dꝫ cāt̄ꝰ de Cōditoꝛ. Kyriel̄ abſqꝫ verſibꝰ. Si ep̄s celebꝛet dꝫ Gl̄ia in excel. aliter nō. Sequatur Oꝛemꝰ. ſine Flectamꝰ. Oꝛo.

Deus a quo ⁊ iudas ꝓditoꝛ reatus ſui penam: ⁊ cōfeſſionis ſue latro pꝛemiū ſumpſit: cōcede nobis tue pꝛopiciationis effectum / vt ſicut i paſſiōe ſua ieſus xp̄s dn̄s noſter diuerſa vtriſqꝫ intulit ſtipendia meritoꝝ / ita nobis ablato vetuſtat̄ erroꝛe reſurrectiōis ſue gratiā largiatur. Qui tc. i. Ad coꝛinthios. xi. cap̄.

Fratres: Cōuenientibꝰ vobis in vnū: iam nō eſt dn̄icam cenam manducare. Unuſquiſqꝫ eīm ſuam cenaꝫ ꝓſumit ad manducandum. Et aliꝰ q̄dē eſurit: alius autē ebꝛius eſt. Nunq̄d domos nō habetis ad manducādum ⁊ bibendū? Aut eccliam dei contēnitis ⁊ cōfunditis eos q̄ nō habēt? Quid dicā vobis? Laudo vos: in hoc nō laudo. Ego enim accepi a dn̄o quod et tradidi vobis: q̄m dn̄s ieſus i qua nocte tradebatur / accepit panem: et gratias agens fregit ⁊ dixit. Accipite et manducate. Hoc eſt coꝛpus meum: quod pꝛo vobis tradetur hoc facite in meam ꝯmemoꝛationem. Similiter ⁊ calicem poſtq̄ cenauit dicēs. Hic calix nouū teſtamētū eſt i meo ſanguie: hoc facite quotienſcūqꝫ bibetis in meā cōmemoꝛationē. Quotienſcūqꝫ enim manducabitis panē hunc et calicem bibetis: moꝛtem dñi annūciabitis donec veniat. Ita qꝫ quicūqꝫ mā ducauerit panem vel biberit calicem dñi indigne: reus erit coꝛpoꝛis et ſāguinis domini. Pꝛobet autē ſeipm̄ homo: ⁊ ſic de pane illo edat: et de calice bibat. Qui enim manducat ⁊ bibit indigne: iudicium ſibi mādu cat ⁊ bibit: nō diiudicans coꝛpus domini. Ideo inter vos multi infirmi ⁊ ībecilles: ⁊ doꝛmiūt multi/ q̄d ſi noſmetipſos diiudicaremus nō vtiqꝫ iudicaremur. Duꝫ iudicamur autem: a dño coꝛripimur/ vt non cum hoc mundo dānemur. Hec pꝛedicta epiſtola legatur in pulpito ⁊ ibidem cantetur gradual' a duobus pueris in ſuppellicijs. Grad. **Chꝛiſtus factus eſt pro nobis obediens vſqꝫ ad moꝛtem: moꝛtem aūt crucis. V. Propter quod et deus exaltauit illū ⁊ dedit illi nomen q̄d eſt ſup omne nomē.** Repetatur gradu. niſi ep̄s celebꝛet. Euāgelium legatur in pulpito moꝛe dominicali. Secundum iohēm. xiij. cap̄.

Ante diem feſtū paſche ſciens ieſus q꞉ venit hoꝛa eiꝰ vt tranſeat ex hoc mundo ad patrem: cuꝫ dilexiſſet ſuos qui erāt in mundo: in finē dilexit eos. Et cena facta cū diabolus iaꝫ miſiſſet in coꝛ vt traderet eum iudas ſymonis ſcariothis: ſciēs q̄a omnia dedit ei pater in manus: ⁊ q̄a a deo exiuit: et ad deū vadit: ſurgit a cena: ⁊ ponit veſtimēta ſua Et cum accepiſſet lintheum: pꝛecinxit ſe. Deinde miſit aquam in peluim: ⁊ cepit lauare pedes diſcipuloꝛum ſuoꝛū: et extergere lintheo quo erat pꝛecinctus. Venit ergo ad ſymonem petrum: et dicit ei petrus. Domīe tu michi lauas pedes? Reſpondit ieſus: ⁊ dixit ei. Q̄d ego facio tu neſcis modo: ſcies auteꝫ poſtea. Dicit ei petrus. Non lauabis michi pedes ineternū. Reſpondit ei ieſus. Si nō lauero te: nō habebis partem mecū. Dicit ei ſymon petrus. Domine non tantū pedes meos. ſed et manus ⁊ caput. Dicit ei ieſus. Qui lotus eſt non indiget niſi vt pedes lauet: ſed eſt mūdus totus Et vos mundi eſtis: ſed nō oīs. Sciebat enim quiſnam eſſet qui traderet euꝫ: pꝛopterea dixit: nō eſtis mundi omnes. Poſtq̄ȝ ergo lauit pedes eoꝝ accepit veſtimēta ſua: ⁊ cū recubuiſſet iteꝝ dixit eis. Scitis q̄d feceri vobis? Vos vocatis me magiſter et domine: et bene dicitis. Sum etenim. Si ergo ego laui pedes vr̄os dominus ⁊ magiſter: ⁊ vos debetis alter alterius lauare pedes. Exemplum enim dedi vobis vt quēadmodum ego feci vobis: ita ⁊ vos faciatꝭ. Et legatur ī pulpito moꝛe dominicali ſine **Credo** ī vnū: niſi epiſcopus celebꝛauerit: tunc enim legatur moꝛe duplicis feſti ⁊ dicitur **Credo**. Offertoꝛium. **Dextera domini fecit virtuteꝫ: dextera domini exaltauit me: nō moꝛiar ſed viuam et narrabo opera dñi.** Ponātur a ſubdiacono tres hoſtie ad conſecrandum/quaꝝ due reſeruantur in craſtinuꝫ: vna ad ꝑcipienduꝫ a ſacerdote: reliqua vt ponatur cū cruce in ſepulchꝛo. Secreta.

IPſe tibi q̄s domīe ſācte pater omnipotēs eterne deus ſacrificium noſtrum reddat acceptū: qui diſcipulis ſuis in ſui cōmemoꝛationem hoc fieri hodierna traditione monſtrauit: ieſus chꝛiſtus dominus noſter. Qui tecum viuit. Pꝛefatio quotidiana Hac die Sanctus. ſolēniter cantetur licꝫ epiſcopus defuerit. Infra canonē. Communicantes. et Hāc igitur. et Qui pꝛidie. Et dicuntur tam a ſacerdote q̄ ab epiſcopo. Tres pueri ante olei cōſecrationē ſimul cātent hunc hymnum. O redemptoꝛ. Choꝛus idem repetat poſt vnūquemqꝫ verſuꝫ Hac die non dicit Agnus dei. Nec pax detur: niſi epiſcopus celebrauerit tunc eniꝫ dicitur Agnus dei. ſolenniter moꝛe duplicis feſti: et ſacri criſmatis ampulla ꝓ pace deoſculetur. Coīo. Dominus ieſus poſtq̄ cenauit cū diſcipulis ſuis lauit pedes eoꝛum ⁊ ait illis: ſcitis quid fecerim vobis ego dominus et magiſter: exemplum dedi vobis vt et vos ita faciatis. Cātata cōmunione ſtatim incipiant veſpe feſtiue ſine regimine choꝛi ⁊ ſine Deus in adiutoꝛium. Ab aliquo de ſuperioꝛi gradu icipiatur ā. Calicē. Pſalmus

CRedidi pꝛopter quod locutus ſum: ego autē humiliatus ſū nimis. Ego dixi in exceſſu meo omnis homo mendax. Quid retribuam dño: pꝛo omnibus que retribuit michi. Calicē ſalutarē accipiam: ⁊ nomē domini inuocabo. Vota mea domino reddam coram omni populo eius: pcioſa in cōſpectu domini moꝛs ſanctoꝝ eius. O domine quia ego ſeruus tuus: ego ſeruus tuus ⁊ filius ancille tue. Dirupiſti vincula mea tibi ſacrificabo hoſtiaꝫ laudis: et nomē dñi inuocabo. Vota mea dño reddā in conſpectu oīs ppłi eius: in atrijs domus dñi in medio tui hieruſalē. Nō dicit Glia patri ſed repetat ā. Calicē ſalutaris accipiā: et nomē dñi inuocabo. Ps.

AD dñm cuꝫ tribularer clamaui: ⁊ exaudiuit me. Domine libera aīam meam a labijs iniquis: et a ligua doloſa. Quid detur tibi aut quid apponatur tibi ad linguā doloſā. Sagitte potentis acute: cū carbonibus deſolatoꝛijs. Heu michi quia incolatus meus pꝛolōgatus eſt: habitaui cum habitātibus cedar/multum incola fuit anima mea. Cū his qui oderunt paceꝫ erā pacificus: cuꝫ loquebar illis impugnabāt me gratis. ā. Cum his qui oderunt pacem eram pacificus: cum loquebar illis impugnabant me gratis. Ps.

ERipe me domīe ab homīe malo: a viro iīquo eripe me. Qui cogitauerunt iniq̄tates in coꝛde: tota die conſtituebāt ꝓlia. Acuerūt linguas ſuas ſicut ſerpētes: venenū aſpidū ſub labijs eoꝛum. Cuſtodi me domine de manu peccatoꝛis: ⁊ ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitauerunt ſupplātare greſſus meos abſconderūt ſuperbi laqueū michi. Et funes extenderūt in laqueū iuxta iter ſcandalū poſuerūt michi. Dixi dn̄o deus meus es tu: exaudi dn̄e vocē depꝛecatiōis mee. Dn̄e domīe virtus ſalutis mee: obumbraſti ſuper caput meuꝫ in die belli. Nō tradas me dn̄e a deſiderio meo pctōꝛi: cogitauerūt contra me: ne dereliquas me ne foꝛte exaltentur. Caput circuit⁹ eoꝝ: laboꝛ labioꝛum ipſoꝛum operiet eos. Cadēt ſup er eos carbones ī ignē deijcies eos: ī miſerijs non ſubſiſtēt. Vir linguoſus nō dirigetur in terra: virū iniuſtuꝫ mala capiēt in interitu. Cognoui quia faciet dn̄s iudiciū inopis et vindictā pauperū. Veruntamen iuſti cōfitebūtur nomī tuo: ⁊ habitabūt recti cū vultu tuo. Añ. Ab hominib⁹ ĩiquis libera me dn̄e. Ps.

Domīe clamaui ad te: exaudi me: intēde voci mee duꝫ clamauero ad te. Dirigat oꝛatio mea ſicut incenſū in ꝯſpectu tuo eleuatio manuū meaꝝ ſacrificiū veſpertinū. Pone dn̄e cuſtodiaꝫ oꝛi meo. ⁊ oſtiū circūſtātie labijs meis. Non declines coꝛ meum in verba malicie ad excuſādas excuſatiōes in pctīs. Cū hoībus operātibus iniq̄tatē: ⁊ non coīcabo cū electis eoꝝ. Coꝛripiet me iuſtus in mīa ⁊ increpabit me: oleū aūt pctōꝛis nō impinguet caput meū. Q̄m adhuc ⁊ oꝛō mea in bn̄placitis eoꝝ: abſoꝛti ſunt iūcti petre iudices eoꝝ. Audiēt v̄ba mea q̄m potuerūt: ſicut craſſitudo terre erupta ē ſup terrā. Diſſipata ſūt oſſa nr̄a ſecus infernum: qꝛ ad te dn̄e dn̄e oculi mei: in te ſp̄aui nō auferas aīam meā. Cuſtodi me a laqueo quē ſtatuerunt michi: ⁊ ab ſcādalis operātium iniq̄tatē. Cadēt in retiaculo eius pctōꝛes ſingulariter ſū ego donec trāſeā. Añ. Cuſtodi me a laqueo quē ſtatuerunt michi et a ſcādalis operātiū iniquitatē.

Voce mea ad dn̄m clamaui: voce mea ad dn̄ꝫ deprecat⁹ ſum. Ps. Effundo in ꝯſpectu eius oꝛationē meā: ⁊ tribulationē meam ante ipſum pꝛonuncio. In deficiēdo ex me ſpirituꝫ meum: ⁊ tu cognouiſti ſemitas meas. In via hac qua ambulabam abſconderunt laqueum michi. Conſiderabam ad dexteram et videbam: ⁊ non erat qui cognoſceret me. Perijt fuga a me: ⁊ nō eſt qui requirat animam meam. Clamaui ad te domīe: dixi tu es ſpes mea: poꝛtio mea in terra viuentium. Intende ad depꝛecationem meam: quia humiliatus ſum nimis. Libera me a p̄ſequētibus me: quia confoꝛtati ſunt ſuper me. Educ de cuſtodia animaꝫ meam ad confitendum nomini tuo me expectāt iuſti donec retribuas michi. Añ. Cōſiderabaꝫ ad dexterā ⁊ videbā: et non erat q̄ cognoſceret me. Finita hac q̄nta añ. ſtatī īcipiat. Cenātib⁹. Cāticū btē marie.

Magnificat: aīa mea dn̄m. Et exultauit ſpirit⁹ me⁹:

in deo ſalutari meo. Qꝛ reſpexit hũilitatẽ ancille ſue: ecce eniʒ ex hoc beatã me dicẽt oẽs gñatiões Qꝛ fecit michi magna q̃ potẽs ẽ ⁊ ſctm̃ nomẽ eius Et mia eius a ꝓgenie i ꝓgenies timenbꝰ eũ. Fecit potenciã i bꝛachio ſuo: diſpſit ſupbos mẽte coꝛdis ſui. Depoſuit potẽtes de ſede ⁊ exaltauit hũiles. Eſuriẽtes iplevit bonis ⁊ diuites dimiſit inanes. Suſcepit iſrael puerũ ſuum: recoꝛdatꝰ mie ſue. Sicut locutus eſt ad patres nr̃os: abꝛahã ⁊ ſemini eius i ſecula. A. Cenãtibus aũt accepit ieſus panẽ benedixit ac fregit dedit diſcipulis ſuis. Repetita aña poſt Magnĩ. Dicat ſacerdos poſtcoione cũ Dñs vobiſcũ. ⁊ Oꝛemus. moꝛe ſolito.

Refecti vitalibus alimentꝭ q̃s dñe deꝰ noſter: vt quod tempoꝛe noſtre moꝛtalitatis exequimur: immoꝛtalitatis tue munere conſequamur. Per. Et ſic miſſa ⁊ veſpere ſimul finiant diacono dicẽte Ite miſſa eſt. ſi eps̃ celebꝛet: ſi vero non miſſa et veſpere ſimul finiãtur cum Benedicamus dño. Propter ſolennitatẽ vero cene diaconus ⁊ ſubdiaconus dalmatica ⁊ tunica induantur: licet eps̃ nõ celebꝛauerit Poſt ablutionẽ pedũ dictoq; ſermõe accipiãt caritatis potũ. Omibus rite peractis vnus ſacerdotuʒ dicat has pꝛeces. Suſcepimus deus mĩam tuã Rꝰ. In medio templi tui. Tu mandaſti. Rꝰ. Mandata tua cuſtodiri nimis. Ecce q̃ bonũ et q̃ iocundũ. Rꝰ. Habitare fratres in vnum. Dñe exaudi oꝛationẽ meã. Et clamoꝛ meꝰ ad te veniat Dñs vobiſ. Rꝰ. Et cũ ſpiri. Oꝛemus. Oro.

Adeſto q̃s dñe officio ſeruitutꝭ nr̃e: ⁊ q2 tu pedes lauare dignatꝰ es tuis diſcipulis ne deſpicias opera manuuʒ tuarum que nobis retinẽda mandaſti: ſed ſicut exterioꝛa hic abluuntur inquinamẽta coꝛpoꝛum: ſic a te omniũ noſtrũ interioꝛa mũdẽtur peccata: qđ ipſe pꝛeſtare digneris. Qui viuis ⁊ regnas deꝰ. Per. Si vero nullus aſſit clericꝰ ſermonez faciẽs ceteris vt pꝛius peractꝭ poſt ablutionẽ pedũ dicũtur pꝛeces ſupdicte. Deinde legatur ſequẽs euãgeliũ: fratribus interim caritatis potũ ſumẽtibus et legatur vſq; ad illũ finem. Surgite eamus hinc. Et ita recedãt

Euangelium ſcd̃m iohẽm. xiii. c.

In illo tẽpoꝛe. xiiii. capitu. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amẽ dico vobis. Non eſt ſeruꝰ maioꝛ dño ſuo: neq; apoſtolus maioꝛ eo q̃ miſit illuʒ. Si hec ſcitis bti eritis ſi feceritis ea. Nõ de oibꝰ vobis dico Ego ſcio quos elegeriʒ: ſed vt adimpleatur ſcriptura. Qui mãducat mecũ panẽ leuabit contra me calcaneũ ſuũ. Amodo iã dico vobis pꝛiuſq̃ fiat vt cũ factũ fuerit credatis: quia ego ſuʒ. Amen amen dico vobis quia q̃ accipit ſi queʒ miſero: me accipit. Qui aũt me accipit: accipit eũ q̃ me miſit. Et cũ hec dixiſſet ieſus turbatꝰ eſt ſpiritu: ⁊ ꝓteſtatꝰ eſt: ⁊ dixit Amẽ amẽ dico vobis: quia vnꝰ ex vobis me tradet

Aſpiciebāt ergo ad īuicē diſcipuli: heſitātes de quo diceret. Erat ergo recūbens vnꝰ ex diſcipulis eiꝰ in ſinu ieſu: quē diligebat ieſꝰ. Innuit ergo huic ſymō petrꝰ: et dixit ei. Quis ē de quo dicit? Ita qꝫ cuꝫ recubuiſſet ille ſupꝛa pectꝰ ieſu: dixit ei. Dñe quis eſt. Reſpōdit ieſus Ille eſt cui ego intinctū panē poꝛrexero. Et cū intinxiſſet panem: dedit iude ſymōis ſcariothis. Et poſt bucellam: introiuit in eum ſathanas. et dicit ei ieſus Quod facis: fac citius. Hoc autē nemo ſciuit diſcūbentium ad q̄d dixerit ei. Quidā eīm putabāt qꝫ loculos habebat iudas ꝙ dixiſſet ei ieſꝰ eme ea q̄ nobis opus ſunt ad dieꝫ feſtū: aut vt egenis aliq̄d daret. Cū ergo accepiſſet ille bucellam: exiuit continuo Erat autem nox. Cū ergo exiſſet dixit ieſus. Nunc clarificatꝰ eſt filiꝰ hominis: ⁊ deus clarificatꝰ eſt in eo Si deus clarificatus eſt ī eo: ⁊ deus clarificabit eum in ſemetipſo. Et cōtinuo clarificabit eum. Filioli adhuc modicū vobiſcū ſum Queretis me: et ſicut dixi iudeis quo ego vado vos nō poteſtꝫ venire. Et vobis dico modo Mādatum nouum do vobis. vt diligatis inuicem ſicut dilexi vos. vt et vos diligatis inuiceꝫ. In hoc cognoſcent omnes qꝫ diſcipuli mei eſtis. ſi dilectioneꝫ habueritis ad inuicem. Dixit ei ſymon petrus. Dñe quo vadis? Reſpōdit ieſus Quo ego vado nō potes me modo ſequi: ſeq̄ris aūt poſtea. Dixit ei petrus. Quare nō poſſum te ſequi modo: aīam meā ꝓ te ponaꝫ Reſpōdit ei ieſus. Animam tuā pꝛo me pones? Amen amen dico tibi: non cantabit gallus donec ter me neges Et ait diſcipulis ſuis. Non turbetur coꝛ veſtrū. Creditis in deuꝫ: ⁊ in me credite. In domo patris mei māſiones multe ſunt. Si quo minus dixiſſem vobis: qꝫ vado parare vobis locum. Et ſi abiero ⁊ pꝛeparauero vobis locū: iterum venio ⁊ accipiā vos ad meipſm vt vbi ſuꝫ ego ⁊ vos ſitis. Et quo ego vado ſcitꝫ et viā ſcitis. Dicit ei thomas. Domine neſcimꝰ quo vadis Et quomodo poſſumus viā ſcire? Dicit ei ieſus. Ego ſū via: ⁊ v̄itas ⁊ vita. Nemo venit ad patrē niſi per me. Si cognouiſſetꝫ me: ⁊ patrē meum vtiqꝫ cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis euꝫ: ⁊ vidiſtis eum. Dicit ei philippus. Domine oſtende nobis patrem: ⁊ ſufficit nobis. Dicit ei ieſus. Tāto tēpoꝛe vobiſcum ſum: ⁊ nō cognouiſtis me? Philippe qui videt me videt et patrem. Quomodo tu dicis oſtēde nobis patrem? Nō credis qꝫ ego in patre et pater in me eſt? Verba que ego loquoꝛ vobis: a meipſo non loquoꝛ. Pater aūt in me manens ipſe facit opera. Nō creditis qꝫ ego ī patre: et pater in me eſt? Alioquin ꝓpter opa ipſa credite. Amen amē dico vobis. q̄ credit ī me: opera q̄ ego facio ⁊ ipſe faciet/ ⁊ maioꝛa hoꝛū faciet: quia ego ad patrem vado

Et quodcunqꝫ petieritiʒ patrem in nomine meo hoc faciam: vt glorificetur pater in filio. Si q̄d petieritis in nomīe meo: hoc faciā. Si diligitis me mādata mea ſeruate. Et ego rogabo patrem: ⁊ aliuʒ paraclitum dabit vobis: vt maneat vobiſcū in eternum. Spm̄ veritatis quē mundus nō poteſt capere: qꝛ non videt eum / nec ſcit eū. Vos autē cognoſcetiʒ eum / qꝛ apud vos manebit: ⁊ in vobis erit. Non relinquā vos oꝛphanos: veniam ad vos. Adhuc modicū: ⁊ mundꝰ me iā nō videt. Vos autē videtis me / qꝛ ego viuo: ⁊ vos viuetis. In illo die vos cognoſcetiʒ: qꝛ ego ſum ī patre meo ⁊ vos ī me ⁊ ego ī vobis. Qui habet mandata mea / ⁊ ſeruat ea: ille eſt qui diligit me. Qui aūt diligit me: diligetur a patre meo Et ego diligā euʒ: et manifeſtabo ei meipſm̄. Dicit ei iudas: nō ille ſcariothis. Domine q̄d factum eſt: qꝛ manifeſtaturus es nobis teipſm̄: et non mundo? Reſpondit ieſus et dixit ei. Si quis diligit me ſermonem meum ſeruabit. Et pater meus diliget eū. ⁊ ad eum veniemus ⁊ manſionē apud eum faciemus. Qui non diligit me ſermones meos nō ſeruat. Et ſermonē quem audiſtis non eſt meus. ſed eius q̄ miſit me patris. Hec locutus ſum vobis apud vos manēs. Paraclitus aūt ſpiritusſanctus: quē mittet pater in nomie meo. ille vos docebit omnia: ⁊ ſuggeret vobis omia quecunqꝫ dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacē meā do vobis. Non quomodo mundus dat: ego do vobis. Non turbetur coꝛ veſtruʒ: neqꝫ foꝛmidet. Audiſtis qꝛ ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me: gauderetis vtiqꝫ: qꝛ vado ad patreʒ / qꝛ pater maioꝛ me eſt. Et nunc dixi vobis pꝛiuſq̄ȝ fiat: vt cū factum fuerit credatis. Iam multa: nō loquar vobiſcuʒ. Venit enim pꝛinceps mundi huius: ⁊ ī me nō habet quicq̄ȝ. Sed vt cognoſcat mundus qꝛ diligo patrem: et ſicut mandatuʒ dedit michi pat̄ / ſic facio. Surgite eamus hinc. ¶ Feria ſexta ī die paraſceues dicta hoꝛa nona: accedat ſacerdos ad altare indutꝰ veſtibus ſacerdotalibꝰ in caſula rubea cū diacono ⁊ ſubdiacono / et ceteris miniſtris altaris: qui oēs ſint albis cū amictibus induti ſine tunica dictaqꝫ oꝛone dominica ſtatim pꝛocedat acholitꝰ albatus ad legendū hanc lectionem ad graduʒ choꝛi ſine titulo hoc modo. Oſee. vj. capitu.

In tribulatiōe ſua mane cōſurgent ad me. Venite ⁊ reuertamur ad dominuʒ: quia ipſe cepit et ſanabit nos / percutiet ⁊ curabit nos. Viuificabit nos poſt duos dies: ī die tertia ſuſcitabit nos et viuemꝰ in cōſpectu eiꝰ. Sciemus / ſequemurqꝫ: vt cognoſcamꝰ dn̄m. Quaſi diluculū pꝛeparatus ē egreſſus eiꝰ. ⁊ veniet quaſi īber nobis tēpoꝛaneꝰ et ſerotinꝰ terre. Quid faciaʒ tibi effraym:

Quid faciã tibi iuda? Miſericoꝛdia veſtra quaſi nubes matutina: ⁊ quaſi ros mane ptranſiẽs. Propter hoc dolaui in prophetis: ⁊ occidi eos in verbis oꝛis mei: ⁊ iudicia mea quaſi lux egredientur qꝛ miſericoꝛdiam volui ⁊ non ſacrificiũ. ⁊ ſcientiã dei pluſq̃ olocauſtum. Choꝛus alternatim dicat.

Tractus. Domine audiui auditum tuũ ⁊ timui: conſideraui opera tua et expaui. ℣. In medio duũ aĩalium innoteſceris dũ appropinquauerint anni cognoſceris: dũ aduenerit tẽpus oſtenderis. ℣. In eo dum cõturbata fuerit anima mea in ira miſericoꝛdie memoꝛ eris. ℣. Deꝰ a libano veniet: ⁊ ſanctus de monte umbroſo et condẽſo. ℣. Operuit celos maieſtas eius et laudis eius plena eſt terra.

Sequatꝰ oõ ſine Dñs vobiſcum ſed tantum cũ. Oꝛemus. et Flectamus genua. Oꝛatio.

Deus a quo ⁊ iudas pditoꝛ reatus ſui penã ⁊ cõfeſſionis ſue latro pꝛemiũ ſumpſit: cõcede nobis tue propiciatiõis effectuꝫ: vt ſicut in paſſione ſua ieſus xp̃s dominus noſter diuerſa vtriſq; itulit ſtipendia meritoꝛũ: ita nobis ablato vetuſtatis erroꝛe: reſurrectiõis ſue gratiã largiatur. Qui tecũ viuit ⁊ regnat ĩ vnitate ſpiritusſancti deꝰ. p oĩa. Subdiaconus legat hãc lectionẽ ad grauũ cho. ſine titu. hoc mõ. Exodi. xij.

Dixit dominus ad moyſem ⁊ aaron ĩ terra egypti. Menſis iſte vobis pꝛincipiũ menſiuꝫ: pꝛimus erit ĩ mẽſibus anni. Loquimini ad vniuerſuꝫ cetũ filioꝛũ iſrael: ⁊ dicite eis. Decima die mẽſis huiꝰ tollat vnuſquiſq; agnũ per familias ac domos ſuas. Si autem minoꝛ eſt numerꝰ. vt ſufficere nõ poſſit ad veſcẽdũ agnũ aſſumat vicinum ſuum: qui iunctus eſt domui eius: iuxta numerum animaruꝫ que ſufficere poſſint ad eſum agni. Erit eñ agnꝰ abſq; macula: maſculus anniculus. Juxta quem ritum tolletis ⁊ hedum: ⁊ ſeruabitis eum vſq; ad quartamdecimã diẽ menſis huius. Immolabitq; eum vniuerſa multitudo filioꝛũ iſrael ad veſperũ ſumentq; de ſãguine agni ac ponent ſuper vtrũq; poſtem ⁊ in ſupliminaribus domoꝛum in quibus comedẽt illum. Et edent carnes nocte illa aſſas igni: ⁊ azimos panes cum lactucis agreſtibus. Non comedetis ex eo crudũ quid nec coctuꝫ aqua: ſed aſſum tantũ igni. Caput cum pedibus eius et inteſtinis voꝛabitis: ⁊ os eius nõ confringetis: nec remanebit ex eo quicq̃: vſq; mane. Si quid reſiduũ fuerit: igni cõburetis. Sic autẽ comedetis illũ. Renes veſtros accingetis: ⁊ calciamenta habebitis in pedibꝰ tenẽtes baculos in manibꝰ: ⁊ comedetis feſtinanter. Eſt enim phaſe: id eſt tranſitus domini. Choꝛus alternatim dicat. Tractus. Eripe me domine ab homine malo: a viro iniquo libera me. ℣. Qui cogitauerũt malicias in coꝛde. tota die conſtituebãt pꝛelia. ℣. Acuerunt linguã ſuam ſicut ſerpentes: venenum aſpiduꝫ ſub labiis eorũ: ℣. Cuſtodi me dñe de manu peccatoris: et ab hoĩbus iniquis libera me. ℣. Qui cogitauerũt ſupplantare greſſus meos: abſconderunt ſuperbi laqueũ michi. ℣. Et funes extenderũt in laqueum pedibus meis: iuxta iter ſcãdalum poſuerunt michi. ℣. Dixi domino deus meus es tu: exaudi domine vocem orationis mee. ℣. Domine deus virtus ſalutis mee. obumbra caput meũ in die belli. ℣. Ne tradas me a deſiderio meo peccatori cogitauerũt aduerſum me. ne derelinquas me / ne vnq̃ exaltẽtur. ℣. Caput circuitus eorum. labor labiorũ ipſorum operiet eos. ℣. Ueruntamen iuſti confitebuntur nomini tuo. et habitabũt recti cum vultu tuo. Sequatur paſſio ſine. Dñs vobiſcũ. ⁊ ſine titulo hoc modo incipiendo. Johannis. xviij. ca.

Egreſſus eſt ieſus cũ diſcipulis ſuis trans torrentem cedron: vbi erat ortꝰ in quem introiuit ipſe ⁊ diſcipuli eius. Sciebat autẽ ⁊ iudas q̇ tradebat eum locum / qꝛ frequenter ieſus cõuenerat illuc cũ diſcipulis ſuis. Judas ergo cũ accepiſſet cohortẽ: ⁊ a pontificibus ⁊ phariſeis miniſtros venit illuc cũ laternis ⁊ facibꝰ ⁊ armis. Jeſus itaq3 ſciens oĩa que vẽtura erãt ſuper eum: ꝓceſſit et dixit eis. ✠ Quẽ queritis? Reſpõderunt ei. Jeſuz nazarenũ. Dicit eis ieſꝰ. ✠ Ego ſum. Stabat autez et iudas qui tradebat eũ cum ipſis. Ut ergo dixit eis ego ſum: abierunt retrorſum ⁊ ceciderũt in terrã. Iterũ ergo iterrogauit eos. ✠ Quẽ queritis? Illi autẽ dixerunt Jeſum nazarenũ. Reſpõdit ieſus. ✠ Dixi vobis: qꝛ ego ſum. Si ergo me queritis: ſinite hos abire. Ut impleretur ſermo quẽ dixit: qꝛ quos dediſti michi / nõ ꝑdidi ex eis quẽq̃. Symon ergo petrus habẽs gladium eduxit eũ: et ꝑcuſſit pontificis ſeruũ: ⁊ abſcidit auriculam eiꝰ dextram. Erat aũt nomen ſeruo malchus. Dixit ergo ieſus petro. ✠ Mitte gladiũ tuũ in vaginã. Calicẽ quẽ dedit michi pater nõ vis vt bibã illum? Cohors ergo ⁊ tribunus ⁊ miniſtri iudeorũ cõprehenderũt ieſum: ⁊ ligauerũt eũ: et adduxerunt eum ad annã primum. Erat enĩ ſocer cayphe: q̇ erat põtifex anni illiꝰ. Erat aũt cayphas qui cõſiliũ dederat iudeis: quia expedit vnum hominem mori ꝓ populo. Sequebat autẽ ieſum ſymõ petrus: ⁊ alius diſcipulus. Diſcipulꝰ aũt ille erat notus põtifici: ⁊ introiuit cum ieſu in atriũ pontificis. Petrus autẽ ſtabat ad oſtiũ foris. Exiuit ergo diſcipulus alius q̇ erat notꝰ põtifici: ⁊ dixit oſtiarie ⁊ itroduxit petrũ. Dixit ergo petro ãcilla oſtiaria? Nunq̇d ⁊ tu ex diſcipulis es hominis iſtius? Dicit ille. Nõ ſum. Stabant aũt ſerui ⁊ miniſtri ad prunas: qꝛ frigꝰ erat: ⁊ calefaciebant ſe. Erat autẽ cum eis et petrus ſtans: ⁊ calefaciẽs ſe. Pontifex ergo iterrogauit ieſũ de diſcipulis ſuis: ⁊ de doctrina eius. Reſpõdit ei ieſꝰ. ✠ Ego palã locutꝰ ſuz mundo: ego ſemper docui in ſynagoga: et in templo quo omnes iudei ꝯueniunt: ⁊ in occulto locutus ſum nichil. Quid me interrogas? Interroga eos qui audierunt: quid locutus ſum ipſis. Ecce hi ſciūt: q̄ dixerim ego. Hec autem cuꝫ dixiſſet: vnus aſſiſtēs miniſtroꝛum dedit alapam ieſu: dicens. Sic reſpōdes pontifici? Reſpōdit ei ieſus. ✠ Si male locutus ſum teſtimonium perhibe de malo. Si auteꝫ bene: quid me cedis? Et miſit eum annas ligatum ad caypham pōtificē. Erat autem ſymon petrus ſtans: et calefaciēs ſe. Dixerūt ergo ei. Nūquid et tu ex diſcipulis eiꝰ es? Negauit ille: ⁊ dixit. Non ſum. Dixit ei vnꝰ ex ſeruis pontificis: cognatꝰ eius cuiꝰ abſcidit petrꝰ auriculam. Nōne ego te vidi in oꝛto cum illo? Iterum ergo nagauit petrus: et ſtatim gallus cantauit. Adducūt ergo ieſum a caypha in pꝛetoꝛium. Erat autē mane. Et ipſi nō introierunt in pꝛetoꝛium: vt non contaminarentur ſed vt māducarēt paſcha Exiuit ergo pilatus ad eos foꝛas: ⁊ dixit Quam accuſationē affertis aduerſus hominem hunc? Reſponderunt: ⁊ dixerunt ei. Si non eſſet hic malefactoꝛ: non tibi tradidiſſemus euꝫ. Dixit ergo ei pilatus. Accipite eum vos: ⁊ ſecūdū legē veſtram iudicate eum. Dixerunt ergo ei iudei. Nobis non licet interficere quemꝙ. Ut ſermo ieſu impleretur queꝫ dixit: ſignificās qua moꝛte eſſet moꝛiturus Introiuit ergo iterum in p̄toꝛiū pilatus: ⁊ vocauit ieſum et dixit ei. ¶ Tu es rex iudeoꝛum? Reſpondit ieſus. ✠ A temetipſo hoc dicis: an alij tibi dixerūt de me? Reſpōdit pilatus. Nunquid ego iudeus ſum? Gens tua et pontifices tradiderūt te michi. Quid feciſti? Reſpondit ieſus. Regnum meum non eſt de hoc mundo. Si ex hoc mundo eſſet regnum meum: miniſtri mei vtiqꝫ decertarēt: vt nō traderer iudeis. Nunc autem regnum meum non eſt hinc Dixit itaqꝫ ei pilatꝰ. Ergo rex es tu? Reſpōdit ieſus. ✠ ¶ Tu dicis: quia rex ſum ego. Ego in hoc natus ſum: et ad hoc veni in mundum: vt teſtimonium perhibeaꝫ veritati. Omnis qui eſt ex veritate: audit vocē meam. Dicit ei pilatus. Quid eſt veritas? Et cum hoc dixiſſet: iteruꝫ exiuit ad iudeos: et dixit eis. Ego nullam inuenio in eo cauſam. Eſt autem conſuetudo vobis: vt vnuꝫ dimittā vobis in paſcha. Uultis ergo dimittaꝫ vobis regem iudeoꝛum? Clamauerūt rurſum omnes dicentes. Nō hunc ſed barrabam. Erat autē barrabas latro ¶ Tunc ergo appꝛehendit pilatus ieſum ⁊ flagellauit. Et milites plectentes coꝛonā de ſpinis impoſuerūt capiti eius: ⁊ veſte purpurea circundederunt eū: ⁊ veniebant ad eum: ⁊ dicebant. Aue rex iudeoꝝ Et dabāt ei alapas. Exijt iteruꝫ pilatus foꝛas: ⁊ dicit eis. Ecce adduco vobꝭ eū foꝛas: vt cognoſcatis qꝫ in eo nullā cauſam inuenio.

Exiuit ergo ieſus portās ſpineā coronam: et purpureum veſtimentū. Et dicit eis. Ecce homo. Cū ergo vidiſſent eum pontifices: ⁊ miniſtri clamabant/ dicentes. Crucifige. crucifige eum. Dicit eis pilatus. Accipite eum vos et crucifigite. Ego enim nō inuenio in eo cauſam. Reſponderūt ei iudei. Nos legem habemus: et ſecundū legem debet mori/ quia filium dei ſe fecit. Cū ergo audiſſet pilatus hunc ſermonem: magis timuit. Et ingreſſus eſt pretorium iterū: ⁊ dicit ad ieſum. Unde es tu? Jeſus autē reſponſum nō dedit ei. Dicit ergo ei pilatus. Michi nō loqueris? Neſcis quia poteſtatem habeo crucifigere te: et poteſtatē habeo dimittere te? Rn̄dit ieſus. ✠ Non haberes poteſtatem aduerſum me vllā: niſi tibi datū eſſet deſuper. Propterea q̄ me tradidit tibi: maius peccatū habet. Et exinde querebat pilatus dimittere eū. Judei autē clamabant/ dicentes. Si hūc dimittis: nō es amic⁹ ceſaris. Omnis enim qui ſe regem facit: ꝯtradicit ceſari. Pilatus aūt cum audiſſet hos ſermones: adduxit foras ieſū: ⁊ ſedit ꝓ tribunali in loco qui dicit lithoſtratos: hebraice autem gabatha. Erat autē paraſceue paſche hora/ quaſi ſexta. Et dicit iudeis. Ecce rex veſter. Illi aūt clamabant. Tolle: tolle crucifige eū. Dicit eis pilat⁹. Regem veſtrū crucifigam? Reſpōderūt pontifices. Non habemus regē: niſi ceſarē. Tunc ergo tradidit eis illum: vt crucifigeretur. Suſceperunt autē ieſum: ⁊ eduxerunt. Et baiulans ſibi crucem: exiuit in eū qui dicitur caluarie locum: hebraice autē golgotha/ vbi crucifixerunt eū. Et cum eo alios duos hinc ⁊ hinc: mediū autem ieſum. Scripſit autē ⁊ titulum pilat⁹: ⁊ poſuit ſuper crucē. Erat autē ſcriptum ieſus nazarenus rex iudeoꝝ. Hūc ergo titulum multi legerunt iudeoꝝ quia ꝓpe ciuitatē erat locus: vbi crucifixus eſt ieſus. Et erat ſcriptū hebraice/ grece ⁊ latine. Dicebāt ergo pilato pontifices iudeorū. Noli ſcribere rex iudeorū: ſed qꝛ ipſe dixit: rex ſum iudeorum. Reſpondit pilat⁹. Quod ſcripſi ſcripſi. Milites ergo cū crucifixiſſent eū acceperūt veſtimēta ei⁹: ⁊ fecerūt quattuor ptes: vnicuiqꝫ militi partem et tunicā. Erat autem tunica inconſutilis: deſuper contexta per totū. Dixerunt ergo ad inuicē. Non ſcindamus eam: ſed ſortiamur de illa cui⁹ ſit. Ut ſcriptura impleretur dicēs. Partiti ſunt veſtimēta mea ſibi. (Hic accedāt duo miniſtri i ſupplicijs: vnus ad dextrum ⁊ alius ad ſiniſtrū cornu altaris: ⁊ inde duo lintheamina amoueant que ad hoc ſuper altare fuerūt appoſita) et in veſtem meā miſerunt ſortem Et milites quidem hec fecerunt. Stabāt autem iuxta crucē ieſu mater ei⁹: ⁊ ſoror matris ei⁹ maria cleophe ⁊ maria magdalene.

Cum vidiſſet ergo ieſus matreꝫ ⁊ diſcipulum ſtantē quem diligebat: dicit matri ſue. ✠ Mulier: ecce filius tuꝰ. Deīde dicit diſcipulo. ✠ Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam diſcipulꝰ ī ſuā. Poſtea ſciens ieſus quia iam oīa cōſummata ſunt: vt ꝯſummaretur ſcriptura dicit ✠ Sitio. Vas ergo poſitum erat aceto plenum. Illi autem ſpōgiaꝫ plenam aceto yſopo circumponētes obtulerūt ori eius. Cuꝫ ergo accepiſſet ieſus acetū: dixit. ✠ Cōſummatum eſt. Et īclinato capite: tradidit ſpiritū. Sequatur Pater noſter. Aue maria. In manus tuas

Iudei ergo (quoniā paraſceue erat: vt non remanerēt in cruce corpa ſabbato/ erat eī magnus dies ille ſabbati) rogauerūt pilatum: vt frangerētur corum crura ⁊ tollerentur. Venerunt ergo milites/ ⁊ primi quidē fregerunt crura/ ⁊ alterius qui crucifixꝰ eſt cum eo. Ad ieſum autem cum veniſſēt/ vt viderūt eum iam mortuū nō fregerunt eius crura/ ſed vnus militum lancea latus eius aperuit/ ⁊ ꝯtinuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et qui vidit teſtimoniū perhibuit/ ⁊ verum eſt teſtimonium eius. Et ille ſcit qꝫ vera dicit vt et vos credatis. Facta ſūt eī hec vt ſcriptura impleretur. Os nō cōminuetis ex eo. Et iterum alia ſcriptura dicit. Videbūt in quē tranſfixerunt. Euangeliū.

Poſt hec autem rogauit pilatuꝫ ioſeph ab arimathia eo q̄ eſſet diſcipulus ieſu: occultꝰ autē ꝓpter metū iudeorꝫ: vt tolleret corpꝰ ieſu. Et permiſit pilatꝰ. Venit ergo ⁊ tulit corpꝰ ieſu. Venit autē ⁊ nichodemus q̄ venerat ad ieſum nocte primū: ferēs mixturā myrrhe ⁊ aloes quaſi libras centuꝫ. Acceperunt ergo corpus ieſu: ⁊ ligauerunt eū lintheis cū aromatibus: ſicut mos eſt iudeis ſepelire. Erat autē ī loco vbi crucifixus eſt ortus: ⁊ in orto monumentū nouum: in quo nondum quiſq̄ poſitus erat. Ibi ergo propter paraſceuem iudeorꝫ: quia iuxta erat monumentum poſuerunt ieſum. Sequuntur orationes ſolēnes: ⁊ ad vnāquāqꝫ illarum dicitur. Flectamus genua. niſi ad eā q̄ orat ꝓ iudeis. Oro.

Oremus dilectiſſimi nobis ī primis pro eccleſia ſctā dei vt eam deus ⁊ dominꝰ noſter pacificare et cuſtodire dignetꝰ toto orbe terrarum ſubijciens ei principatus ⁊ poteſtates: detqꝫ nobis quietam ⁊ tranquillam vitaꝫ degētibus glorificare deum patrē omnipotentē. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deꝰ: qui gloriam tuam omnibꝰ in chriſto gentibꝰ reuelaſti: cuſtodi queſumus opera miſericordie tue: vt eccleſia tua toto orbe diffuſa ſtabili fide in cōfeſſione tui noīs perſeueret. ꝑ eundem.

Oremus ⁊ ꝓ beatiſſimo Oro. papa noſtro. N. vt deus ⁊ dominus noſterꝫ qui elegit eū ī ordine

~~epiſcopatus ſaluum atqȝ incolumem cuſtodire eccleſie ſue ſcē ad regendum populum ſanctū dei Oremꝰ. Flectamꝰ genua. Leuate~~

Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: cuius iudicio vniuerſa fundantur / reſpice ꝓpicius ad preces noſtras: ⁊ electū nobis antiſtitem tua pietate cōſerua: vt chriſtiana plebs que tali gubernat̄ auctore ſub tāto pōtifice credulitatis ſue meritiȝ augeatur. Per dominū.

Oratio.

Oremus ⁊ pro omnibus epiſcopis / p̄ſbyteris / diaconibus / ſubdiaconibꝰ / acholitis / exorciſtis / lectoribus / oſtiarijs / cōfeſſoribꝰ / virginibꝰ / viduis: ⁊ ꝓ omni populo ſancto dei. Oremꝰ Flectamꝰ genua. Leuate.

Orō.

Omnipotens ſempiterne deus: cuius ſpiritu totum corpus eccleſie ſctificatur ⁊ regitur exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicantes: vt grē tue munere ab omibus tibi gradibus fideliter ſeruiatur. Per dominum In vnitate eiuſdem ſpi.

Oratio

Oremus et pro chriſtianiſſimo rege noſtro N. vt deus ⁊ dominus noſter ſubditas illi faciat omnes barbaras natiōes ad noſtram ꝑpetuam pacem. Oremus. Flectamꝰ genua. Leuate.

Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus: in cuius manu ſunt omnium poteſtates: et oīa iura regnorum: reſpice ad chriſtianorum benignus imperiuȝ: vt gētes que in ſua feritate cōfidūt potentie tue dextera comprimātur. Per dn̄m nr̄m.

Oratio.

Oremus et ꝓ cathecuminis noſtris: vt deus ⁊ dominus noſter adaperiat aures p̄cordiorum ipſorum ianuāqȝ miſericordie ſue: vt per lauachruȝ regenerationis accepta remiſſione omnium peccatoruȝ: ⁊ ipſi digni inueniātur in chriſto ieſu domino noſtro. Oremus. Flectamus genua. Leuate.

Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: qui eccleſiam tuaȝ noua ſemper ꝓle fecundas: auge fidem et intellectū cathecuminis noſtris vt renati fonte baptiſmatiȝ: adoptionis tue filijs aggregentur. Per dominum noſtrū.

Oratio.

Oremus dilectiſſimi nobis deū patrē omnipotentē. vt cūctis mundū purget erroribus morbos auferat: famē depellat / apiat carceres / vīcula diſſoluat peregrinātibus reditum / infirmantibus ſanitatem / nauigātibus portū ſalutis īdulgeat. Oremus. Flectamꝰ genua. Leuate.

Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus meſtorum cōſolatio: laborātiū fortitudo / perueniāt ad te p̄ces de quacūqȝ tribulatione clamantium: vt omnes ſibi in neceſſitatibꝰ ſuis miſericordiam tuam gaudeant affuiſſe. Per.

Orō.

Oremus et ꝓ hereticis et ſciſmaticis vt deus ⁊ dn̄s nr̄ ieſus xp̄s eruat eos ab erroribus vniuerſis: ⁊ ad ſanctā matrem eccleſiam catholicam atq; apostolicam reuocare dignetur. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne deus/qui saluas omnes homines ⁊ neminē vis perire: respice ad animas diabolica fraude deceptas: vt omni heretica prauitate deposita. errantium corda resipiscāt ⁊ ad veritatis tue redeāt vnitatē. Per. Oratio.

Oremus et pro pfidis iudeis/vt de⁹ et dominus noster auferat velamen de cordibus eorum. vt ⁊ ipsi agnoscant dominū nostrum iesum christum. Oremus. Non dicitur hic flectamus genua. Oro.

Omnipotens sempiterne deus/qui etiam iudaicaz perfidiam a tua misericordia nō repellis. exaudi p̄ces nostras quas pro illius populi obcecatiōe deferim⁹. vt agnita veritatis tue luce que christus est/a suis tenebris eruatur. Per eundem. Oratio.

Oremus et pro paganis/vt deus oīpotens auferat iniquitatem de cordibus eorū/vt relictis ydolis suis conuertantur ad deum viuum ⁊ verum: ⁊ vnicuz filium eius iesum christum deuz ⁊ dominū nostrum. Cum quo viuit ⁊ regnat cum spiritu sctō de⁹. Per omnia secula seculorū. Oremus. Flectam⁹ genua. Leuate. Oratio.

Omnipotens sempiterne de⁹ qui nō vis mortem peccatoruz/sed vitā semper inquiris. suscipe ppicius orationem nostrā et libera eos ab ydolorum cultura: ⁊ aggrega ecclesie tue sancte ad laudem et gloriam nominis tui. Per dñm nostrum.

¶ Finitis oratiōib⁹ exuat sacerdos casulam: ⁊ illam in sede sua iuxta altare reponat cū diacono ⁊ subdiacono: ⁊ iterū alii duo p̄sbiteri de superiori gradu nudatis pedib⁹: albis īduti absq; parutis tenentes crucem coopertā super brachia solēniter inter eos retro magnū altare ī dextera parte canāt hos. ℣. **Popule me⁹.** Duo diaconi de secūda forma ī capis suis nigris ad graduz chori ad altare cōuersi dicāt. **Agyos.** Chor⁹ respōdeat cum genuflectione osculando formulas trib⁹ vicibus ī vna respōsione: vnaquaq; vice resurgēdo. **Sanctus deus.** Sacerdotes vero tenētes crucez retro altare: ⁊ diaconi ad gradū chori dicētes **Agyos.** semper sint stantes. Itez sacerdo. loco nō mutato dicat ℣. **Quia eduxi.** Diacōi. **Agyos.** chor⁹ **Sanct⁹ deus.** Item sacerdotes loco nō mutato dicant ℣. **Quid vltra.** Diaconi **Agyos.** chorus **Sanctus deus.** Deinde sacerdotes discooperiētes crucem iuxta altare in dextera parte canāt hāc antipho. **Ecce lignū.** Chorus genuflectiōe osculando formulas respondeat antiphonam. **Crucem tuā.** ps. **Deus misereatur.** Totus psalm⁹ dicitur sine **Gloria patri.** a toto choro. ⁊ post vnūquemq; ℣. repetat antiphona. similiter a toto choro cum genuflectione. Et interī deponat crux solēniter sup tertiuz gradum ab altari iuxta quã ſedeant ꝑdicti ſacerdotes: vnꝰ a dextris ⁊ alius a ſiniſtris. Deinde procedant clerici ad crucem adorandã nudatis pedibus: incipiẽtes a maioribus. Finito pſalmo cum aña cantetur ſequẽs hymnus a duobus ſacerdotibus interim ſedentibus iuxta crucem modo ſuꝑadicto. Hymnus. **Crux fidelis.** Chorus eundẽ repetat poſt vnũquemqꝫ ℣. interi ſedendo. Item ſacerdotes dicãt **Pange lingua.** ℣. **De parentis.** ℣. **Hoc opus.** ℣. **Quando venit.** ℣. **Luſtra ſex.** ℣. **Hic acetũ.** ℣. **Flecte ra.** ℣. **Sola digna.** ℣. **Gloria et ho.** His finitis deportetur crux per mediũ chori a predictis duobus ſacerdotibꝰ/ vbi a pplo adoretur ante aliquod altare. ⁊ interim cantetur hec ſequẽs aña i cho. cum ſuo ℣. a toto cho. interim ſedẽte. Cantor incipit antiphonã **Dñi fabricator.** ℣ **O admirabile pcio** Adorata cruce ⁊ finita antipho. predicta cũ ſuo ℣. predicti ſacerdotes eã reuerẽtia qua crucẽ antea aſportauerũt per mediũ chori vſqꝫ ad ſũmũ altare iterum reportent. Tunc conueniant omẽs clerici de choro ad altare ⁊ tũc induat ſacerdos caſulam quã prius exuerat et accedat ad gradũ altaris cum diacono ⁊ ſubdiacono: ⁊ dicat **Confiteor. et Miſereatur.** Abſolutionẽ cũ verſibus ⁊ orationibus. **Aufer a nobis domine.** more ſolito tamen hic nõ detur oſculum pacis. Deĩde ſacrificio ſuꝑ altare more ſolito depoſito/ et incenſato cum vini ⁊ aque infuſiõe in calicẽ ſcilicet poſt ablutionẽ manuũ dicat cũ humiliatione corã altari. **In ſpiritu humilitatis.** more ſolito. Poſtea dicat ſtatim humili voce ſine nota **Oremus. Preceptis ſaluta.** cum oratione dñicali. **Pater noſter.** Chorus reſpõdeat. **Sed libera.** Deinde dicat. **Libera nos queſumus.** in qua oratiõe dñ dicit per eundẽ dñm. frangat corpus domini ſicut ſolet fieri ceterꝭ diebꝰ Deĩde dicat modeſta voce videlicet ſine nota. **Per omĩa ſecula ſeculoꝝ.** Chorus rñdeat. **Amen.** Poſtea dimittat i calicẽ ſicut ſolet partẽ hoſtie. Nõ dicitur **Pax domini** nec **Agnꝰ dei.** Nec pax detur ſed ſtatĩ cõicet ſe ſacerdos dicẽdo. **Corpus ⁊ ſanguis domini nr̃i ieſu chriſti cuſtodiat nos i vitam eternã. amen.** nulla precedente oratione. Deĩde poſt lotionem manuum: dicant veſperas non cãtando: ſed bini ⁊ bini priuati corã altari hoc modo. ã. **Calicem.** pſ. **Credidi propter.** et cetere. ãe. cum ſuis pſalmis ſicut die cene: ſed ſine nota. ã. **Cenantibus.** pſ. **Magnificat.** Deinde ſtãdo dicit. **Pater noſter.** cum pſalmo. **Miſerere.** Quo finito dicat ſacerdos i audiẽtia ſed ſine nota poſtcõio. ſine **Dñs vobiſcũ.** ⁊ ſine **Oremus.** Hoc modo incipiẽs **Reſpice queſumꝰ domine ſuꝑ hãc familiã.** ſine **Qui te.** Et ſic miſſa et veſpere ſimul finiãtur: nõ dr. **Dñs vobiſcũ.** nec **Benedicamꝰ** domino. nec Ite miſſa eſt. Finitis veſperis exuat ſacerdos caſuleꝫ et aſſumens ſecum vnũ de prelatis in ſuppelliciis amboꝝ pedibꝰ nudatis reponãt crucem ĩ ſepulchrum pariter cuꝫ corpore dominico ſcilicet in pixide: icipiẽs ipſe ſolus. ℟. Eſtimatus ſũ. genu flectendo cuꝫ ſuo ſocio: quo incepto ſtatim ſurgãt: ſimiliter fiat ĩ. ℟. Sepulto dño. Chorus ꝓſequatur cum ſuo ℣. genu flectendo continue vſqꝫ ĩ finem ſeruitii. Deinde incenſato ſepulchro et clauſo oſtio incipiat idẽ ſacerdos. ℟. Sepulto. Chorus cantet cũ ſuo ℣. Ad iſtas tres añas genu flectẽt duo predicti ſacerdotes cõtinue. Sacerdos icipiat ãtiphonã. In pace. antipho. In pace factꝰ eſt. antipho. Caro mea. His finitis ⁊ dictꝭ orationibus ad placitũ ſecrete ab omnibus cum genu flexiõe omnibꝰ aliis ad libitum recedentibꝰ ordine nõ ſeruato reinduat ſacerdos caſulã: ⁊ eodem ordine quo acceſſit in pricipio ſeruitii cum diacono ⁊ ſubdiacono et ceteris miniſtris altarꝭ abſcedat. Exĩde ardebit cõtinue vnꝰ cereus ad minus ante ſepulchrũ vſqꝫ ad proceſſionem: que fit in reſurrectione dñica in die paſche ita tamẽ ꝙ dum hõ Benedictus. canitur ⁊ cetera q̃ ſequunt̃ ĩ ſequẽti nocte extinguatur ſilr̃ extiguat̃ ĩ vigilia paſche dũ bñdicit̃ nouꝰ ignis: vſqꝫ dum accẽdat̃ cereꝰ paſchal'. trigita ſex pedes ꝯtinẽs ĩ lõgitudine.

Sabbato in vigilia paſche congregatis clericis in choro dictaqꝫ hora nona executor officii idutus veſtibꝰ ſacerdotalibus cũ cappa ſerica: diaconꝰ dalmatica ⁊ ſubdiaconus tunica iduant̃ cũ ceteris miniſtris altaris. albis indutis ſine lumine in cereis ⁊ ſine cruce: et ſine igne in thuribulo. Quidã etiã de prima forma in ſuppellicio cereũ extinctũ ſup haſtã quandã deferens et ꝓceſſionem ꝓcedens poſt portitorẽ aque benedicte ꝑ mediũ chori ad nouuꝫ ignem benedicẽdum ꝓceſſionaliter eat: cho. ſequẽte habitu non mutato: ⁊ ad colũnã ex parte auſtrali iuxta fontem vbi ſacerdos executor officii ignem benedicat qui accendatur ibidẽ. ſ. ĩ medo inter duas colũnas. In eũdo vero dicitur iſte pſalmus. Dñs illuminatio. ſine nota ⁊ ſine Gloria patri. Hoc modo fiat ſtatio ad ignẽ ſacerdos iuxta ignẽ ſtet ad orientem ꝯuerſus ⁊ ad ſiniſtram eius ſtet diaconus ſubdiaconus vero ad ſiniſtram diaconi ceroferariꝰ vnus ſtet ſacerdoti oppoſitus ad dextrũ ceroferarii ſtet puer tenẽs librum primior ſacerdoti Alius aũt ceroferarius ſtet retro ſacerdotem. ad dextruꝫ eiuſdẽ ceroferarii ſtet portitor aque primior ſacerdoti ⁊ vltimo loco retro omnes a ꝑte occidẽtali ſtet portitor haſte cum cereo ex parte ignis videlicꝫ / a parte auſtrali ſtet thuribularius ad accipiendũ ignem ĩ thuri. poſt bñdictionẽ. Omnibꝰ iſtis miniſtris ad ſacerdo. ꝯuerſis interim cho. circũſtãte. videlicet ex parte boꝛeali vt patet cõſequẽter. ſequat᷑ bñdictio ignis ſolẽniter ſacerdote ita dicẽte Dominꝰ vobiſcũ. et Oꝛemus. Oꝛo.

Domine deus noſter omnipotens lumen indeficiens conditoꝛ omnium luminũ: exaudi nos famulos tuos et bñ✠dic hunc ignẽ: qui tua ſanctificatione atqꝫ benedictione cõſecratur tu illuminans omnẽ hominẽ venientem in hunc mundũ: illumina cõſciẽtias coꝛdis nr̃i igne tue caritatꝫ: vt tuo igne igniti: tuo lumine illuminati: expulſis a coꝛdibus noſtris peccatoꝛũ tenebꝛis/ ad vitã te illuſtrãte ꝑuenire mereamur eternã. Per dominũ. Et omnes oꝛationes dicuntur cum Oꝛemus. ſub tono lectiõis. Hic aſꝑgatur aqua bñdicta ſuꝑ ignẽ deinde dicit᷑ Dominꝰ vobiſcum.

Domine (Oꝛemꝰ Oꝛatio ſancte pater oipotens eterne deꝰ: bene✠dicere et ſãcti✠ficare digneris iſtuz ignẽ quẽ nos indigni ꝑ inuocationẽ vnigeniti filij tui domini noſtri ieſu chꝛiſti bene✠dicere ꝓſumimꝰ: tu clementiſſime pater cũ tua bene✠dictiõe ſanctifica. ⁊ ad pꝛofectuz humani generis pꝛouenire cõcede. Per eundem. Oꝛatio.

Celeſti lumine queſumꝰ domine ſemꝑ ⁊ vbiqꝫ nos pꝛeueni: vt miſteriuz cuiꝰ nos participes eſſe voluiſti: ⁊ puro cernamus intuitu: ⁊ digno ꝑcipiamꝰ affectu. Per dñm. Sequatur bñdictio thimiamatꝫ ſiue icẽſi hoc modo.

Exoꝛcizo te imundiſſime ſpiritus ⁊ omne fantaſma inimici: in nomine dei patris omnipotentis: et in nomine ieſu chꝛiſti filij eiꝰ: ⁊ i virtute ſpiritusſancti: vt exeas ⁊ recedas ab hac creatura thimiamatis ſiue incẽſi cuz oi fallacia atqꝫ nequicia tua: vt ſit hec creatura tua ſancti✠ficata i noie domini noſtri ieſu chꝛiſti: vt omnes guſtantes/ tangentes: ſiue odoꝛantes eam virtutez ⁊ auxilium ꝑcipiant ſpiritusſancti: ita vt vbicũqꝫ hoc incẽſũ vel thimiama fuerit: ibidez nullatenus appꝛopinquare audeas: nec aduerſa inferre pꝛeſumas: ſed ꝗcũqꝫ ſpiritꝰ imunde es: cũ oi verſucia tua ꝓcul inde fugias atqꝫ diſcedas: adiuratus per nomẽ et virtutez dei patris omnipotẽtis ⁊ filij eiꝰ domini noſtri ieſu chꝛiſti: qui vẽturus eſt in ſpiritusſancto iudicare viuos ⁊ moꝛtuos: et te pꝛeuaricatoꝛez et ſeculum per ignẽ. ℞. Amen. Oꝛemus. Oꝛo.

Eternam ac iuſtiſſimã pietatem tuã depꝛecamur domine ſancte pater oipotẽs eterne deꝰ: vt bene✠dicere dignerꝫ hanc thimiamatis vel icenſi ſpeciez vt ſit icenſum maieſtati tue in odoꝛem ſuauitatꝫ acceptũ: ſit a te ſpecies hec bñ✠dicta: ſit per inuocationẽ ſancti nominis tui ſcti✠ficata. ita vt vbicunqꝫ fumus eiꝰ ꝑuenerit: extricetur ⁊ effuget omne genus demonioꝛũ: ſicut incẽſuz iecoꝛis piſcis quem raphael archangelus thobiā famulum tuuz docuit cum aſcēdit ad ſare liberationē. Per chriſtū.

Deſcēdat bene✠dictio tua domine ſup̄ hanc ſpeciem incenſi & thimiamatis. ſicut in illo de quo dauid propheta tuus cecinit dicēs. dirigatur oratio mea ſicut incēſuz in ꝯſpectu tuo. Sit nobis odor cōſolationis ſuauitatis et grē. vt fumo iſto effugetur omne fantaſma inimici mētis & corporis. vt ſimus pauli apoſtoli voce bonꝰ odor deo Effugiat a facie incēſi huius ſiue thimiamatis omīs demonū incurſus ſicut puluis a facie venti. & ſicut fumus a facie ignis. et preſta hoc piiſſime pat̄ boni odoris incēſuz ad opus eccleſie tue ob cauſā religiōis iugiter p̄manere. vt myſtica nobis ſignificatione ſpiritualiū virtutum fragrans oſtendat odor ſuauitatē. Tua ergo queſumꝰ omnipotēs deus imēſe maieſtatis tue dextera hanc creaturā bene✠dicere ex diuerſarū reruz cōmixtione cōfectaz dignare: vt in virtute ſancti nominis tui omēs imūdorum ſpirituum fantaſticos incurſus effugare: omneſqꝫ morbos reddita ſanitate expellere: vbicūqꝫ fumus aromatū eiꝰ efflauerit mirabilit̄ poſſit: atqꝫ ī odore fragrantiſſimo tibi perpetua ſuauitate redolere. Per dominum no.

Poſt benedictionē incēſi impleatur thuribuluz de carbonibus cū incenſo & incenſet nouus ignis: poſtea accendatur cereus ſup̄ haſtam de nouo igne: ceteris luſaribus eccleſie prius extinctis & deferatur ī proceſſione ad locū vbi cereus paſchalis benedictus eſt & redeat proceſſio more ſolito ī choro. In redeundo autem duo clerici de ſecunda forma ī ſuppelicijs cantant. **Inuentor ru.** Chorus idez repetat poſt vnūquēqꝫ v̄. Deīde ſequatur bñdictio cerei paſchal' ab ipſo diacono induto ad proceſſionē ad borealē conuerſo ad gradum preſbiterij ceroferarijs diaco. aſſiſtentibꝰ vno a dextris reliquo a ſiniſtris ad eū conuerſis cereis extinctis. Subdiaconus vero ſtet ei oppoſitꝰ iuxta quez ſtet portitor haſte: eodem modo conuerſus poſt diaconum ſtet thuribularius diacono canente.

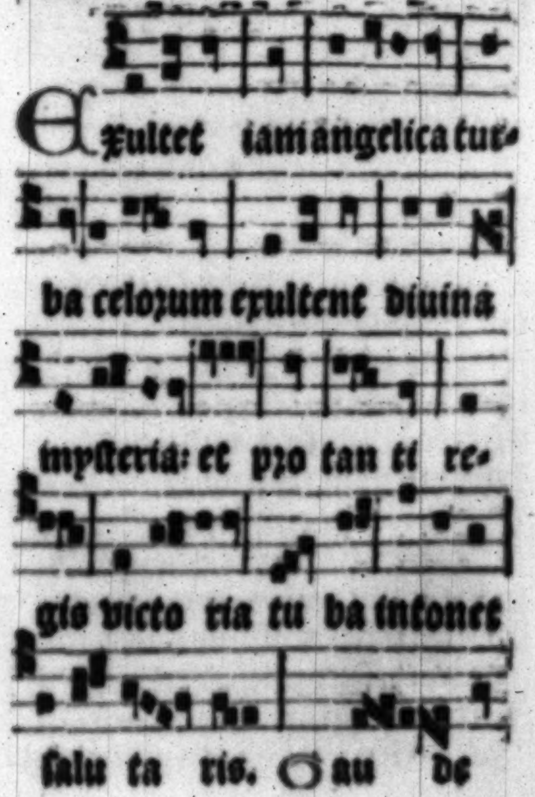
Exultet iam angelica tur-
ba celorum exultent diuina
myſteria: et pro tan ti re-
gis victo ria tu ba intonet
ſalu ta ris. Gau de

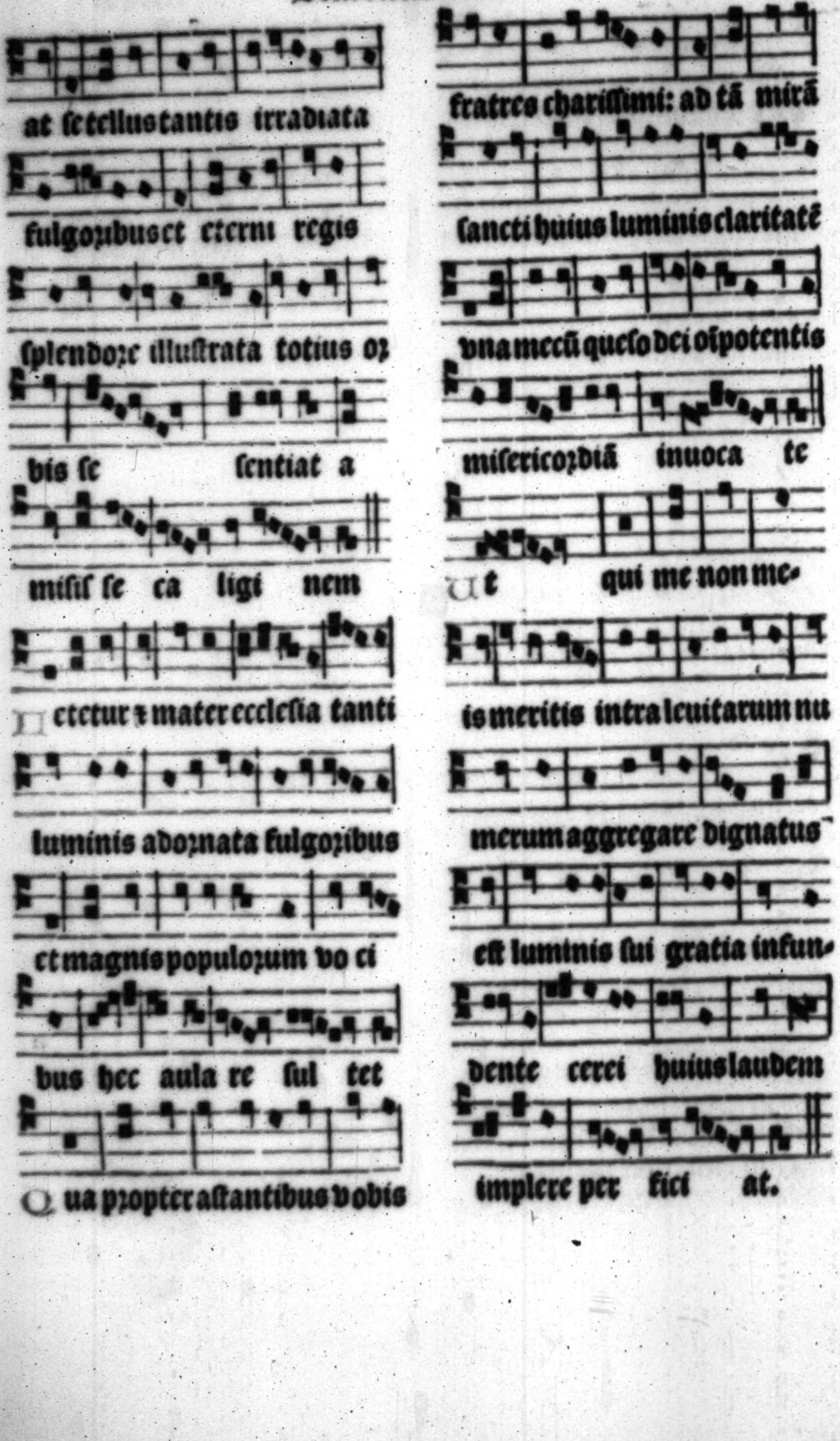
at ſe tellus tantis irradiata
fulgoꝛibus et eterni regis
ſplendoꝛe illuſtrata totius oꝛ
bis ſe ſentiat a
miſiſſe ca ligi nem
Letetur ⁊ mater eccleſia tanti
luminis adoꝛnata fulgoꝛibus
et magnis populoꝛum vo ci
bus hec aula re ſul tet
Q ua pꝛopter aſtantibus vobis
fratres chariſſimi: ad tã mirã
ſancti huius luminis claritatẽ
vna mecũ queſo dei oĩpotentis
miſericoꝛdiã inuoca te
Ut qui me non me-
is meritis intra leuitarum nu
merum aggregare dignatus
eſt luminis ſui gratia infun-
dente cerei huius laudem
implere per fici at.

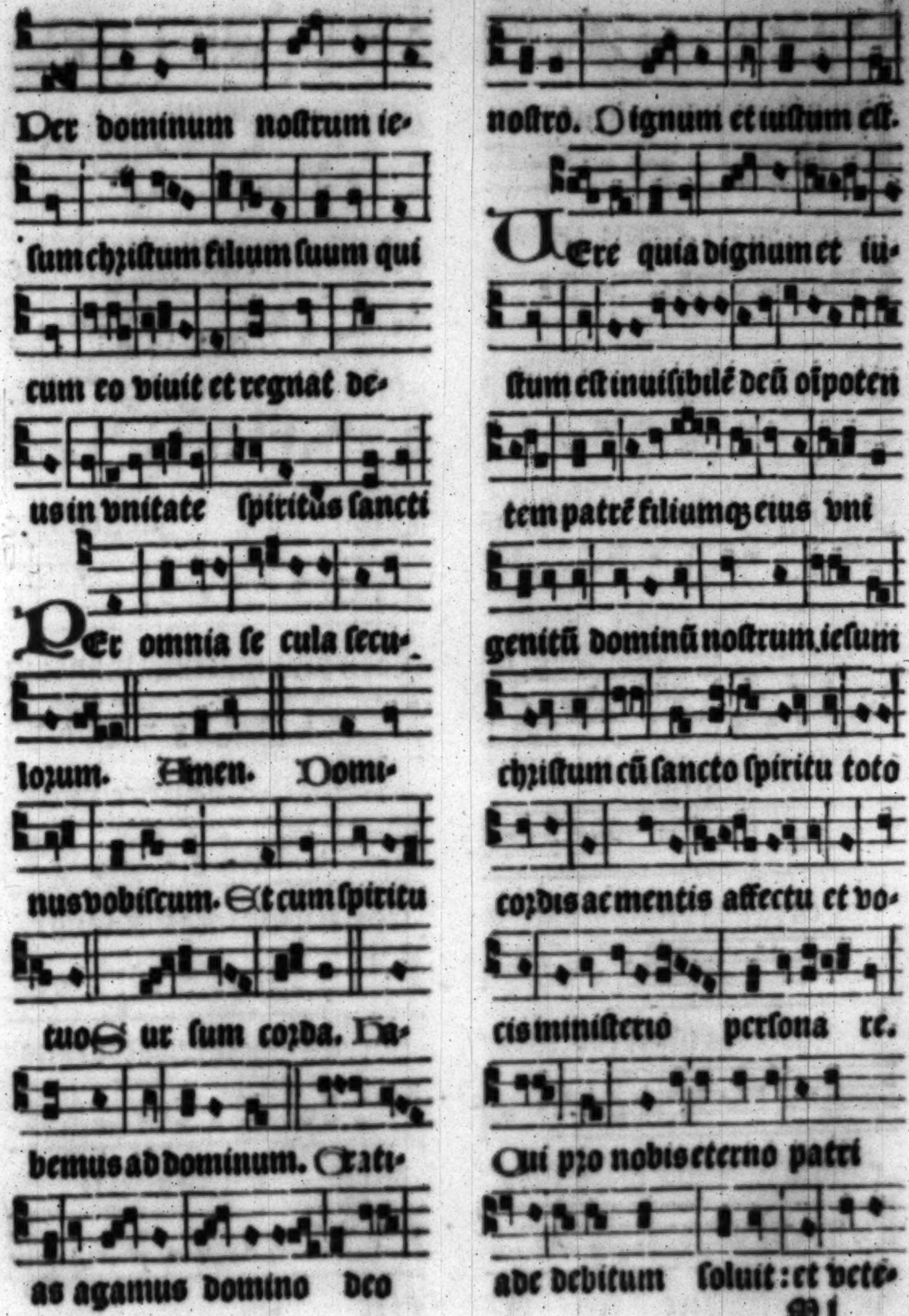
Per dominum noſtrum ie-
ſum chriſtum filium ſuum qui
cum eo viuit et regnat de-
us in vnitate ſpiritus ſancti
Per omnia ſe cula ſecu-
lorum. Amen. Domi-
nus vobiſcum. Et cum ſpiritu
tuo. Sur ſum corda. Ha-
bemus ad dominum. Grati-
as agamus domino deo
noſtro. Dignum et iuſtum eſt.
Vere quia dignum et iu-
ſtum eſt inuiſibilē deū oīpoten
tem patrē filiumqꝫ eius vni
genitū dominū noſtrum iesum
chriſtum cū ſancto ſpiritu toto
cordis ac mentis affectu et vo-
cis miniſterio perſona re.
Qui pro nobis eterno patri
ade debitum ſoluit: et vete-

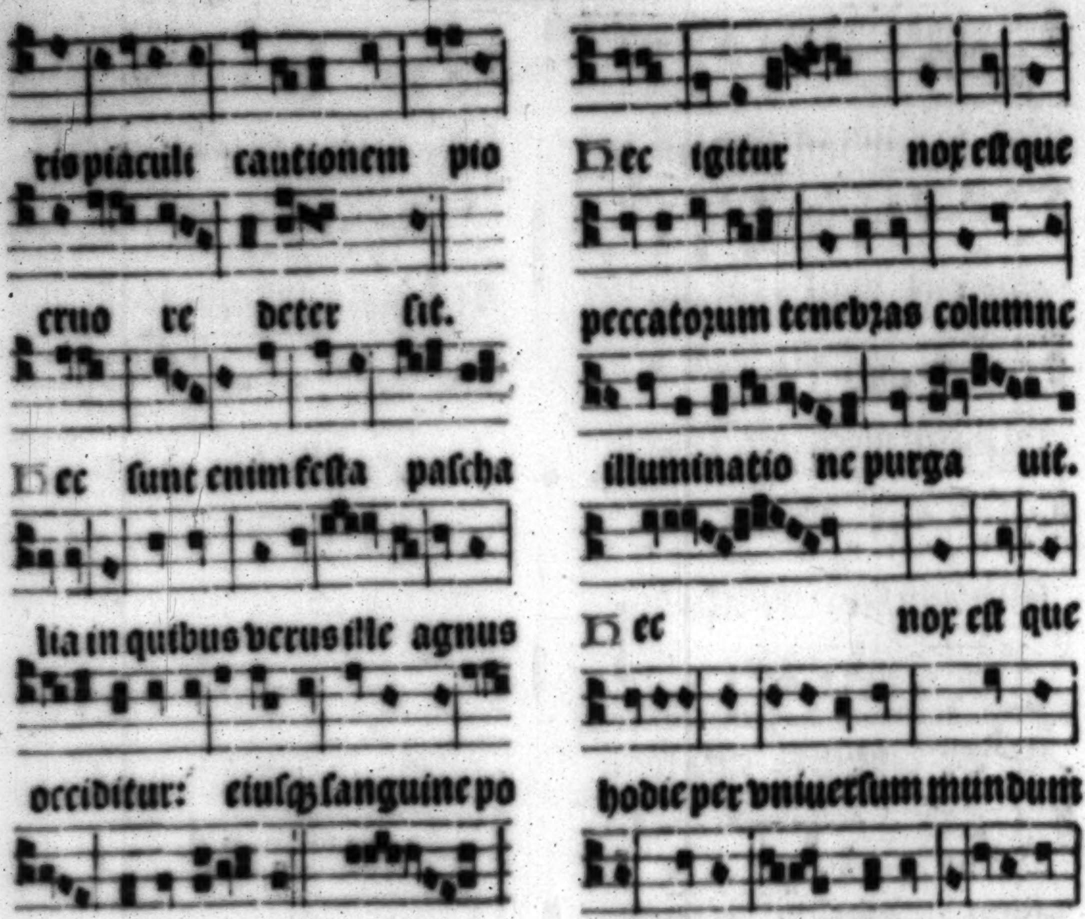
rio piaculi cautionem pio
cruo re deter sit.
Hec sunt enim festa pascha
lia in quibus verus ille agnus
occiditur: eiusqꝫ sanguine po
stes consecrantur. Hec
nox est in qua primum patres
nostros filios israel eductos de
egypto ru brum mare sicco
vestigio transire feci sti.
Hec igitur nox est que
peccatorum tenebras columne
illuminatio ne purga uit.
Hec nox est que
hodie per vniuersum mundum
in christo cre dentes a vicijs
secu li segregatos et caligi
ne peccatorum: reddit gratie
sociat sanctita ti
Hec

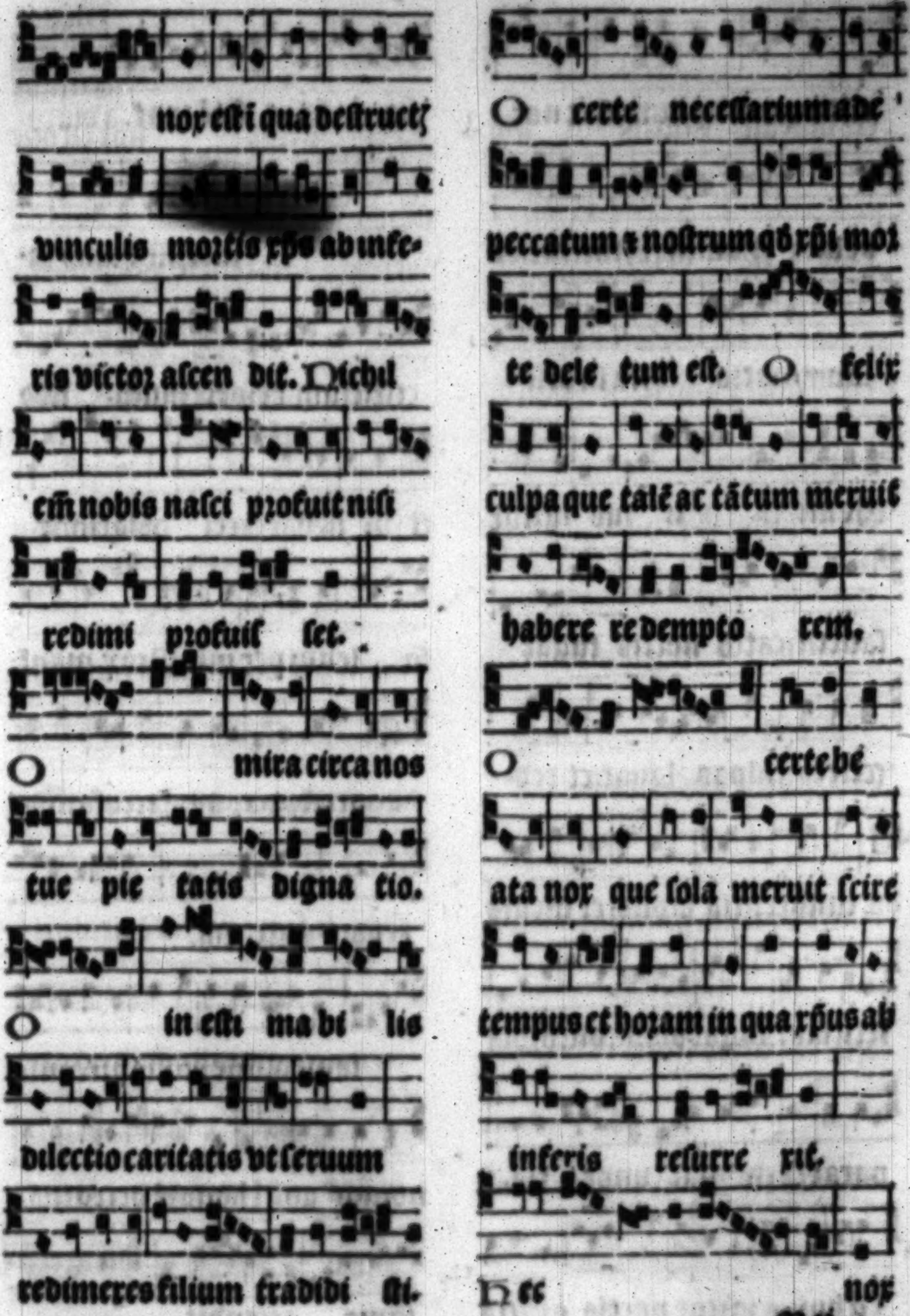
nox eſt i qua deſtructꝫ
vinculis mortis xp̄s ab infe-
ris victor aſcen dit. Nichil
eñ nobis naſci profuit niſi
redimi profuiſ ſet.
O mira circa nos
tue pie tatis digna tio.
O in eſti ma bi lis
dilectio caritatis vt ſeruum
redimeres filium tradidi ſti.
O certe neceſſarium ade
peccatum ꝛ noſtrum qđ xp̄i mor
te dele tum eſt. O felix
culpa que talē ac tātum meruit
habere redempto rem.
O certe bē
ata nox que ſola meruit ſcire
tempus et horam in qua xp̄us ab
inferis reſurre xit.
Hec nox

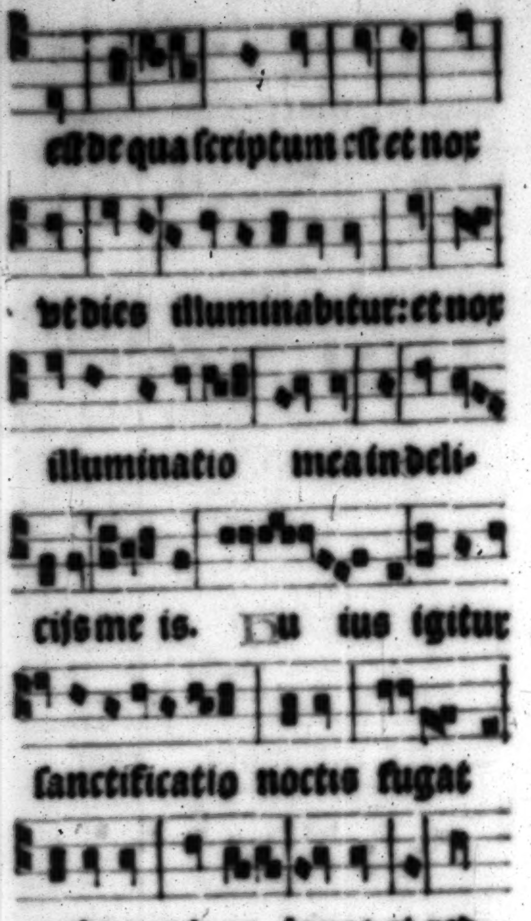
eſt de qua ſcriptum eſt et nox
ut dies illuminabitur: et nox
illuminatio mea in deli-
ciis me is. Hu ius igitur
ſanctificatio noctis fugat
ſcelera: culpas lauat: et red-
dit innocentiā lapſis: et meſtis
leticiam: fugat odia: concordiā
parat et cur uat impe ria.
In huius igitur noctis gratia

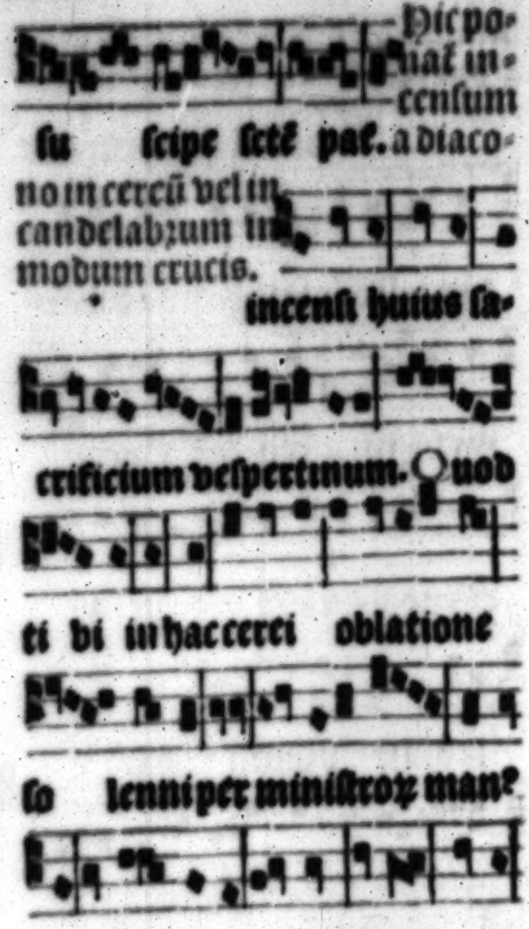
Su ſcipe ſctē pat̄.
incenſi huius ſa-
crificium veſpertinum. Quod
ti bi in hac cerei oblatione
ſo lenni per miniſtrorū manꝰ
de operibus apum ſacroſancta
reddit eccle ſia. Sed
iam colūne huius preconia
nouimꝰ quā i honorē dei rutilās
ignis accendit

Hic ponat incenſum a diacono in cereū vel in candelabrum in modum crucis.

Hic accendatur cereus de nouo

igne nec extiguatur ante finitũ completorium diei ſequentis. ¶ Hic ceroferarij cereos ſuos accendant per eccleſiam.

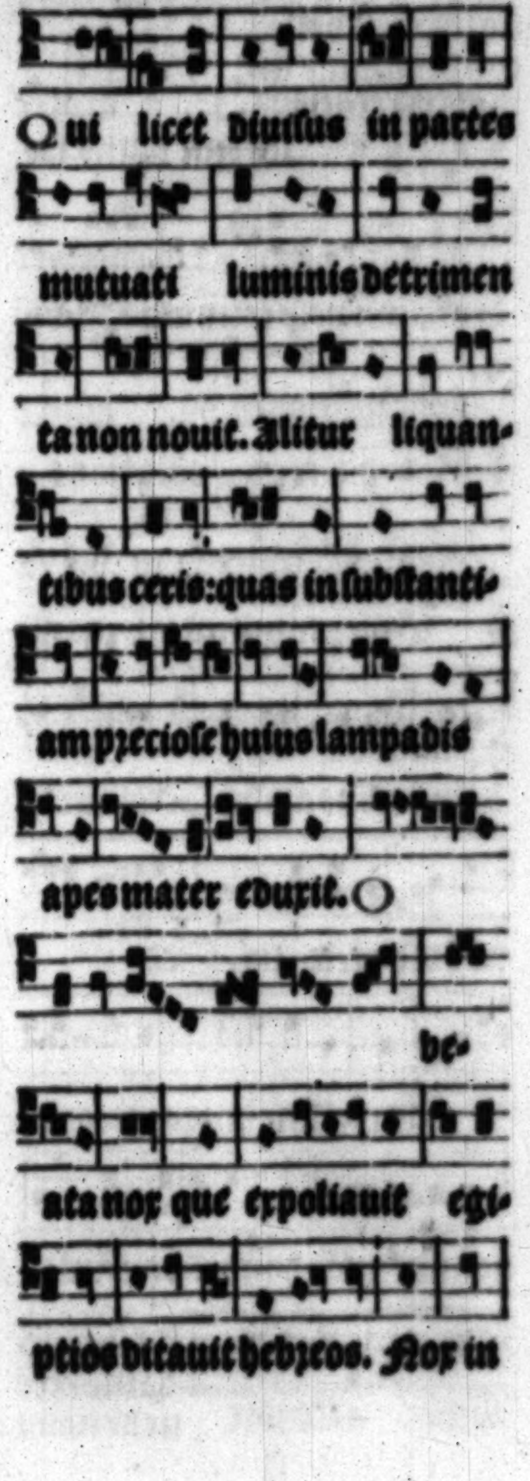
Qui licet diuiſus in partes
mutuati luminis detrimen
ta non nouit. Alitur liquan
tibus ceris: quas in ſubſtanti
am precioſe huius lampadis
apes mater eduxit. O
be
ata nox que expoliauit egi
ptios ditauit hebreos. Nox in

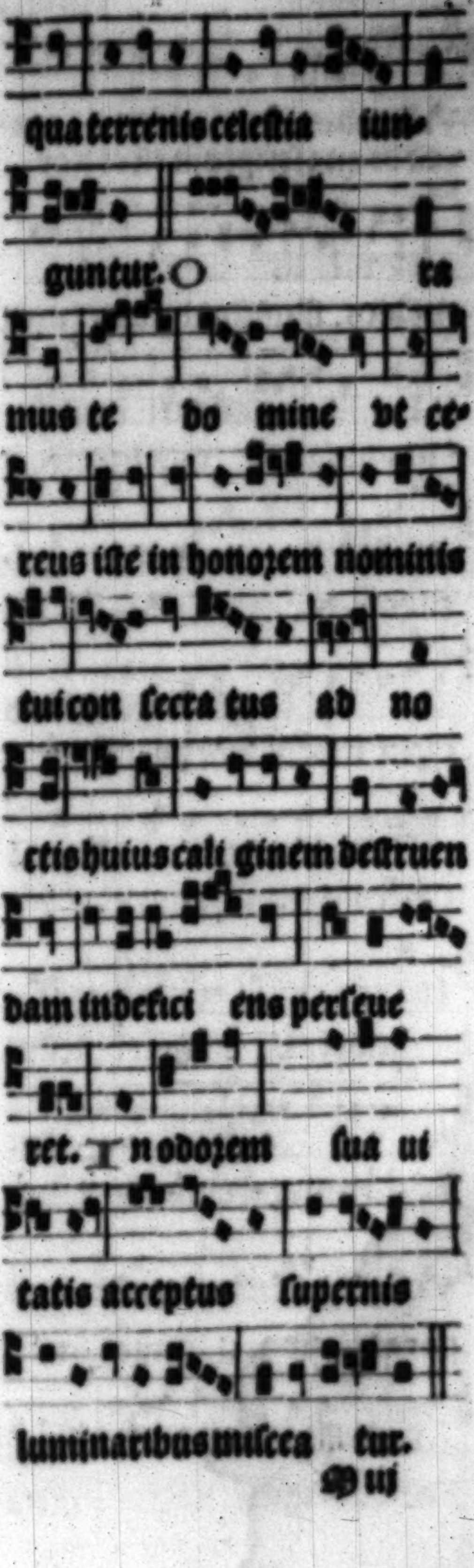
qua terrenis celeſtia iun
guntur. O ra
mus te do mine vt ce
reus iſte in honorem nominis
tui con ſecra tus ad no
ctis huius cali ginem deſtruen
dam indefici ens perſeue
ret. I n odorem ſua ui
tatis acceptus ſupernis
luminaribus miſcea tur.

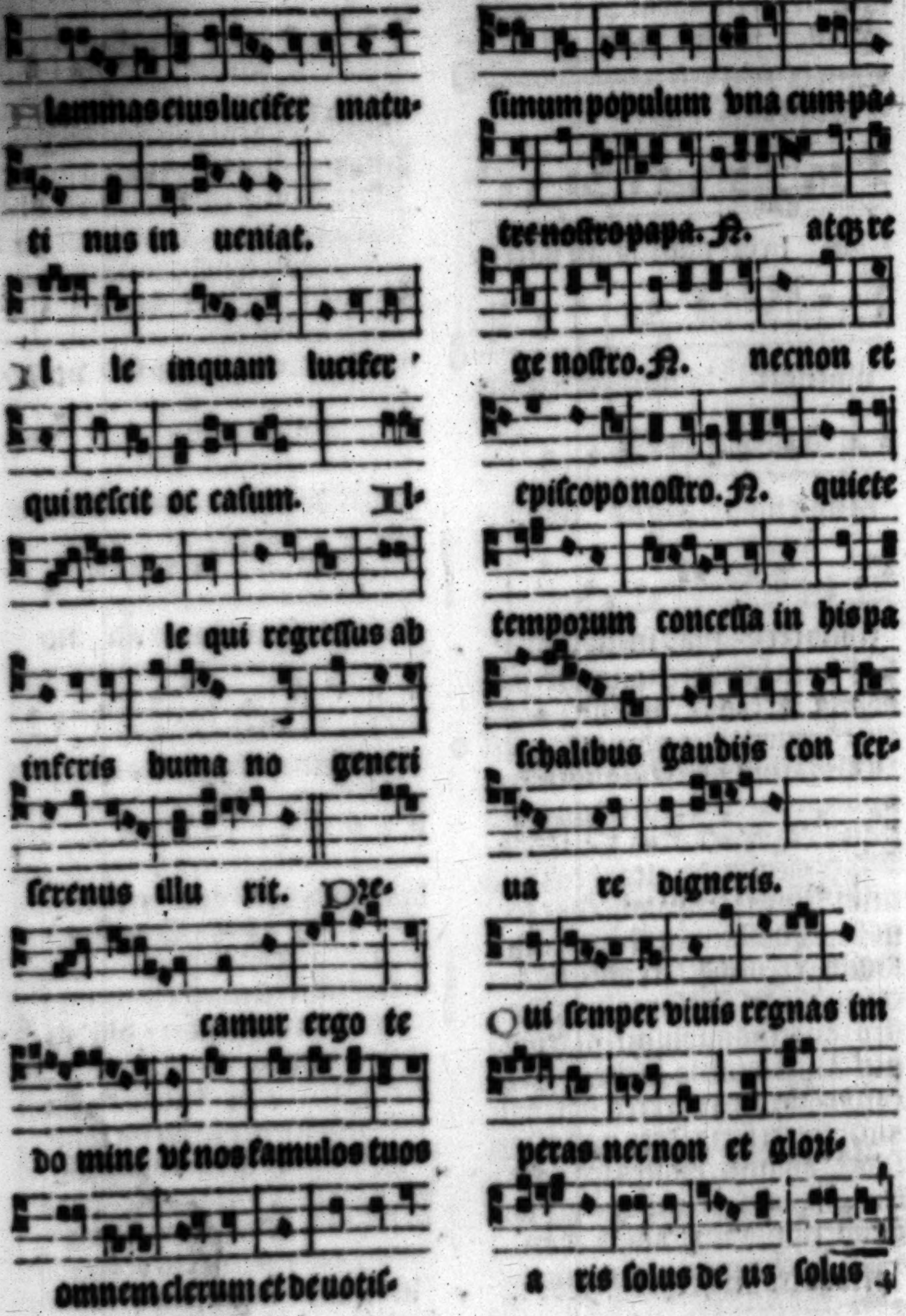
Flammas eius lucifer matu-
ti nus in ueniat.
Il le inquam lucifer
qui neſcit oc caſum. Il-
le qui regreſſus ab
inferis huma no generi
ſerenus illu xit. Pre-
camur ergo te
do mine vt nos famulos tuos
omnem clerum et deuotiſ-
ſimum populum vna cum pa-
tre noſtro papa. ℟. atq; re
ge noſtro. ℟. necnon et
epiſcopo noſtro. ℟. quiete
temporum conceſſa in hiſpa
ſchalibus gaudiis con ſer-
ua re digneris.
Qui ſemper viuis regnas im
peras necnon et glori-
a ris ſolus de us ſolus

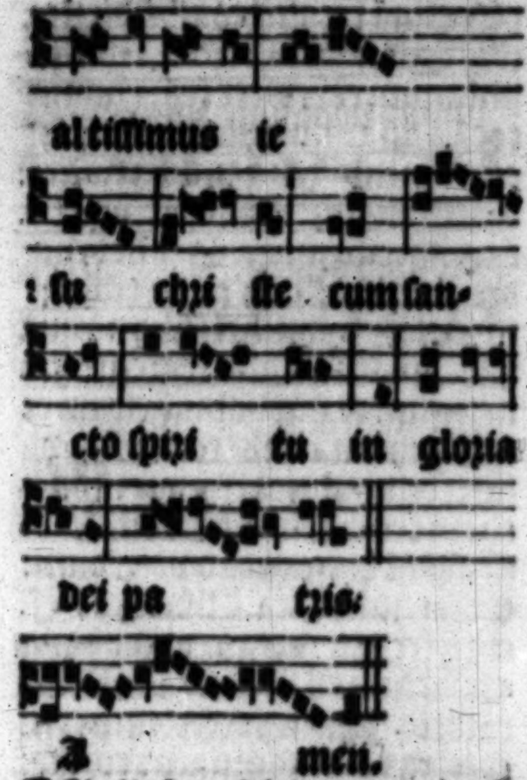

¶ Finita benedictione ceꝛei paſchalis: ſacerdos cõpleturus officiũ idutus caſu'a ad altare autẽtica aſſumpta cuz ſuis miniſtris ad altare accedat cõfeſſione iam non dicta: ſed tantuz. **Pater noſter.** et oſculando altare cuz ſuis miniſtris eat ſeſſuz: abcedat cereus ſuper haſtã: miniſter vero qui alium cereum defert ad ſiniſtruz coꝛnu altarꝫ ſtet ſupꝛa gradũ auſtro cõuerſus quouſqꝫ finiatur ſeptifoꝛmis letania. Debet autem candelabꝛum cuz cereo paſchali ammoueri feria ſexta poſt aſcenſionez domini. Poſtea legantur lectiones abſqꝫ titulis a dignioꝛibus perſonis ad gradum choꝛi.

Lectio pꝛima. Geneſis. i.

In pꝛincipio creauit deꝰ celum et terram. Terra autez erat inanis et vacua: ⁊ tenebꝛe erant ſuper faciem abyſſi: ⁊ ſpiritꝰ domini ferebatur ſup aquas. Dixitqꝫ deus. Fiat lux ⁊ fctã eſt lux. Et vidit deus ꝙ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucẽ a tenebꝛis. Appellauitqꝫ lucem diem ⁊ tenebꝛas noctez. Factũqꝫ eſt veſpe: ⁊ mane dies vnꝰ. Dixit quoqꝫ deꝰ. Fiat firmamentum in medio aquarũ: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamẽtum diuiſitqꝫ aquas que erant ſub firmamẽto ab his que erant ſuper firmamentũ. Et factũ eſt ita. Vocauitqꝫ deꝰ firmamentum celum. Et factuz eſt veſpere: ⁊ mane dies ſecundus. Dixit vero deꝰ. Cõgregentur aque que ſub celo ſunt in locum vnuz: et appareat arida. Factũqꝫ ẽ ita Et vocauit deus aridam terram congregationeſqꝫ aquarũ appellauit maria. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonuz: ⁊ ait. Germinet terra herbam virentem ⁊ facientẽ ſemen et lignum pomiferum faciẽs fructum iuxta genus ſuum cuius ſemen i ſemetipſo ſit ſuper terram Et factum eſt ita. Et pꝛotulit terra herbam virentem ⁊ afferentẽ ſemen iuxta genus ſuũ: lignũqꝫ faciẽs fructum et habens vnumquodqꝫ ſementẽ ſcḋm ſpeciẽ ſuã. Et vidit deus ꝙ eſſet bonũ: factũqꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies tertiꝰ. Dixit autẽ deus. Fiant luminaria in firmamẽto celi: et diuidãt diem ac noctem: ⁊ ſint in ſigna ⁊ tempoꝛa et dies ⁊ annos: vt luce

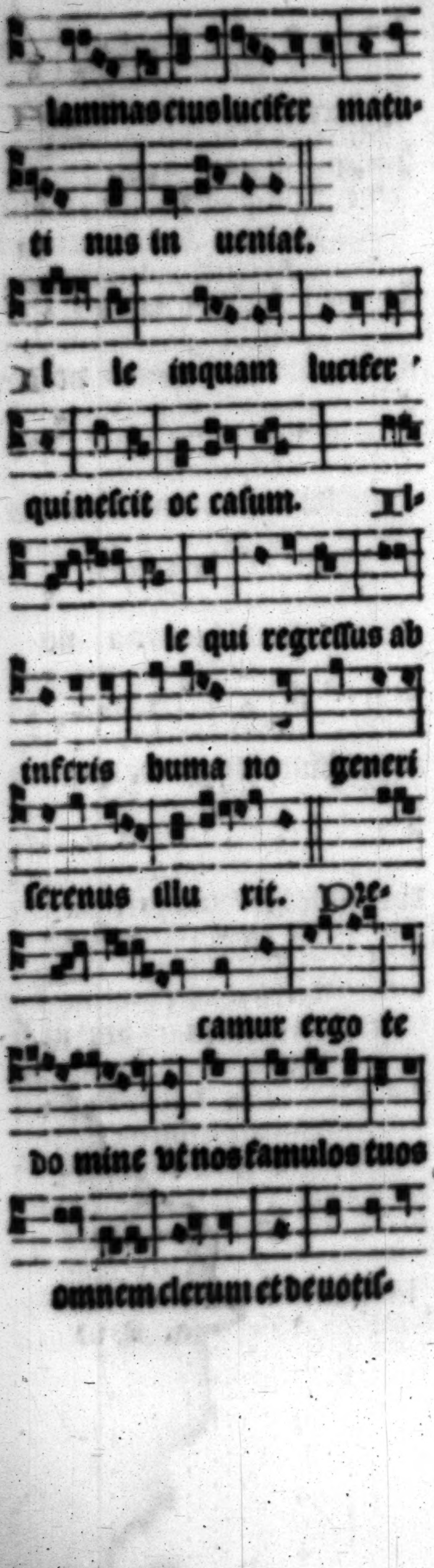
lammas eius lucifer matu-
ti nus in ueniat.
Il le inquam lucifer
qui neſcit oc caſum. Il-
le qui regreſſus ab
inferis huma no generi
ſerenus illu xit. Pre-
camur ergo te
Do mine vt nos famulos tuos
omnem clerum et deuotiſ-

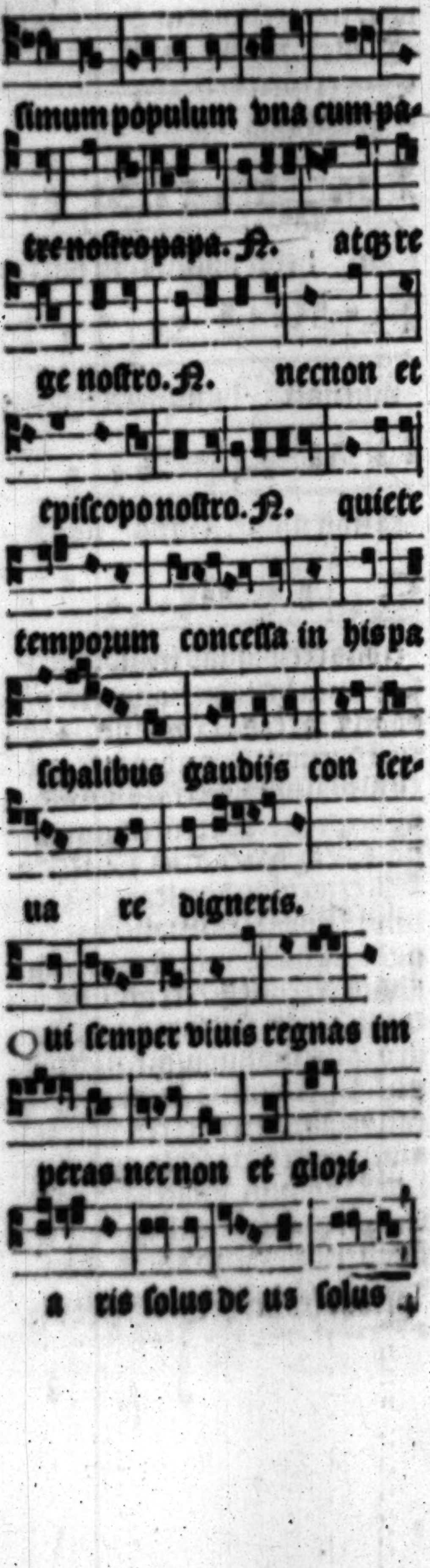
ſimum populum vna cum pa-
tre noſtro papa. N. atqꝫ re
ge noſtro. N. necnon et
epiſcopo noſtro. N. quiete
temporum conceſſa in his pa
ſchalibus gaudijs con ſer-
ua re digneris.
Qui ſemper viuis regnas im
peras necnon et glori-
a ris ſolus de us ſolus

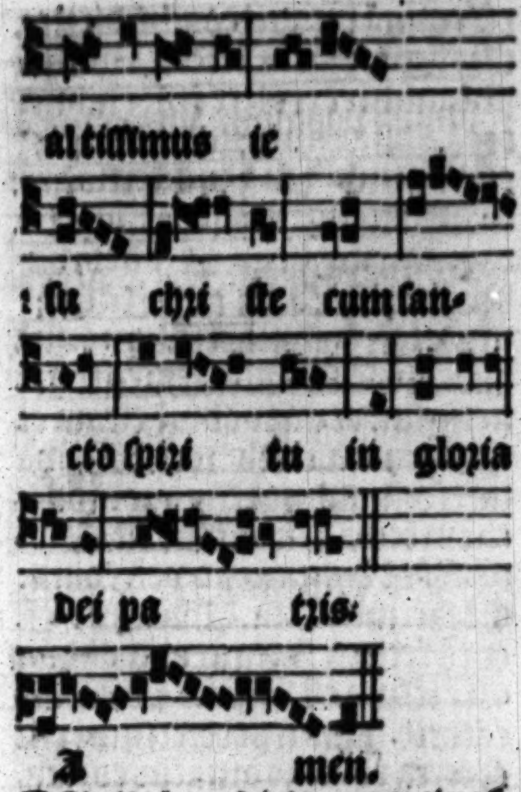

¶Finita benedictione cerei paſchalis: ſacerdos cōpleturus officiū īdutus caſu'a ad altare autē tica aſſumpta cuꝫ ſuis miniſtris ad altare accedat cōfeſſione iam non dicta: ſed tantuꝫ: **Pater noſter.** et oſculando altare cuꝫ ſuis miniſtris eat ſeſſuꝫ: abcedat cereus ſuper haſtā: miniſter vero qui alium cereum defert ad ſiniſtruꝫ coꝛnu altar' ſtet ſupꝛa gradū auſtro cōuerſus quouſqꝫ finiatur ſeptifoꝛmis letania. Debet autem candelabꝛum cuꝫ cereo paſchali ammoueri feria ſexta poſt aſcenſionez domini. Poſtea legantur lectiones abſqꝫ titulis a dignioꝛibus perſonis ad gradum choꝛi.

Lectio pꝛima. Geneſis. i.

IN pꝛincipio creauit de⁹ celum et terram. Terra autē erat inanis et vacua: ⁊ tenebꝛe erant ſuper faciem abyſſi: ⁊ ſpirit⁹ domini ferebatur ſup aquas. Dixitqꝫ deus. Fiat lux: ⁊ fctā eſt lux. Et vidit deus ꝙ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucē a tenebꝛis. Appellauitqꝫ lucem diem ⁊ tenebꝛas noctez. Factūqꝫ eſt veſpe: ⁊ mane dies vn⁹. Dixit quoqꝫ de⁹. Fiat firmamentum in medio aquarū: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamētum diuiſitqꝫ aquas que erant ſub firmamēto ab his que erant ſuper firmamentū. Et factū eſt ita. Uocauitqꝫ de⁹ firmamentum celum. Et factuꝫ eſt veſpere: ⁊ mane dies ſecundus. Dixit vero de⁹. Cōgregentur aque que ſub celo ſunt in locum vnuꝫ: et appareat arida. Factūqꝫ ē ita. Et vocauit deus aridam terram congregationeſqꝫ aquarū appellauit maria. Et vidit de⁹ ꝙ eſſet bonuꝫ: ⁊ ait. Germinet terra herbam virentem ⁊ facientē ſemen et lignum pomiferum faciēs fructum iuxta genus ſuum cuius ſemen ī ſemetipſo ſit ſuper terram Et factum eſt ita. Et pꝛotulit terra herbam virentem ⁊ afferentē ſemen iuxta genus ſuū: lignūqꝫ faciēs fructum et habens vnum quodqꝫ ſementē ſcd'm ſpeciē ſuā. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū: factūqꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies terti⁹. Dixit autē deus. Fiant luminaria in firmamēto celi: et diuidāt diem ac noctem: ⁊ ſint in ſigna ⁊ tempoꝛa et dies ⁊ annos: vt luce ant in firmamento celi: et illuminent terrā. Et factum eſt ita. Fecitqꝫ deꝰ duo magna luminaria: luminare maius vt preeſſet diei ⁊ luminare minus vt preeſſet nocti: ⁊ ſtellas Et poſuit eas ī firmamento celi: vt lucerent ſuper terram: ⁊ preeſſent diei ac nocti: ⁊ diuiderēt lucem ac tenebras. Et vidit deus ꝙ eſſet bonum: ⁊ factuꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies quartus Dixit etiā deus. Producāt aque reptile anime viuētis ⁊ volatile celi ſuper terram ſub firmamēto celi. Creauitqꝫ deus cete grādia. et omnē animaꝫ viuentem atqꝫ motabilem: quā ꝓduxerāt aque in ſpecies ſuas: ⁊ oīe volatile ſecundum genus ſuū. Et vidit deꝰ ꝙ eſſet bonuꝫ: benedixitqꝫ eis dicens. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete aquas mariꝫ: aueſqꝫ multiplicētur ſup̄ terrā. Et factuꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies quintus Dixit quoqꝫ deꝰ. Producat terra animam viuentem in genere ſuo iumēta ⁊ reptilia ⁊ beſtias terre ſecundum ſpecies ſuas. Factūqꝫ eſt ita. Et fecit deus beſtias terre iuxta ſpecies ſuas: iumēta ⁊ omne reptile terre in genere ſuo. Et vidit deus ꝙ eſſet bonū. ⁊ ait Faciamus hominē ad imaginē ⁊ ſimilitudinē noſtrā. ⁊ preſit piſcibus maris ⁊ volatilibꝰ celi et beſtijs t̄re vniuerſeqꝫ creature. omniqꝫ reptili quod mouet̄ ī terra. Et creauit deꝰ hominē ad imaginem ⁊ ſimilitudinē ſuaꝫ. ad imaginem dei creauit illū: maſculuꝫ et feminā creauit eos: bn̄dixitqꝫ illis deus: ⁊ ait. Creſcite ⁊ multiplicamini et replete t̄rā: ⁊ ſubijcite eā ⁊ dn̄amini piſcibus maris: et volatilibꝰ celi ⁊ vniuerſis animantibus que mouēt̄ ſup̄ terram. Dixitqꝫ deus. Ecce dedi vobis omnē herbam afferētē ſemē ſuper terrā ⁊ vniuerſa ligna que habēt in ſemetipſis ſementē generis ſui: vt ſint vobis ī eſcam et cūctis animantibꝰ terre: oīqꝫ volucri celi: ⁊ vniuerſis que mouētur in terra ⁊ in quibus eſt aīa viuens: vt habeant ad veſcēdum. Et factum eſt ita. Viditqꝫ deꝰ cūcta q̄ fecerat: ⁊ erant valde bona Et factum eſt veſpere ⁊ mane dies ſextꝰ. Igitur perfecti ſunt celi et terra ⁊ omnis ornatus eorum. Cōpleuitqꝫ deꝰ die ſeptimo opꝰ ſuū quod fecerat: ⁊ requieuit die ſeptimo ab vniuerſo op̄e ſuo qđ patrarat. Omnes oratiōes ſine Dn̄s vobiſcū. et ſine Flectamus genua. dicūtur ſed tantum cum Oratio Oremus

Deus qui mirabiliter creaſti hoīem ⁊ mirabilius redemiſti: da nobis q̄s ꝯtra oblectamēta peccati mētis ratione perſiſtere. vt mereamur ad gaudia eterna ꝑuenire. Per dn̄m.

Lectio .ij. Exo. xiiij.

Factum eſt in vigilia matutina: ⁊ ecce reſpiciens dn̄s ſup̄ caſtra egyptioꝝ per colūnaꝫ ignis ⁊ nubis interfecit exercitū eorum: ⁊ ſubuertit rotas curruū ferebanturqꝫ in profundū. Dixerūt ergo egiptij Fugiamꝰ iſraelē

Dominus enim pugnat ꝓ eis cōtra nos. Et ait dñs ad moyſē. Extende manū tuā ſuper mare vt reuertant̄ aq̄ ad egiptios ſup currus ⁊ equites eorum. Cūq; extendiſſet moyſes manum cōtra mare reuerſū eſt primo diluculo ad priorē locum. Fugientibuſq; egiptiis occurrerūt aque ⁊ inuoluit eos dñs ī mediis fluctib⁹. Reuerſeq; ſunt aque: ⁊ operuerunt currus ⁊ equites cūcti exercitus pharaonis: qui ſequētes ingreſſi fuerant mare: nec vnus quidē ſuperfuit ex eis. Filii autē iſrael perrexerunt per medium ſicci maris: ⁊ aq̄ erāt eis quaſi pro muro a dextris ⁊ a ſiniſtris. Liberauitq; dñs in die illa iſrael de manu egiptiorum ⁊ viderunt egiptios mortuos ſuper littus maris: ⁊ manum magnam quā exercuerat dñs cōtra eos. Metuitq; popul⁹ dñm: ⁊ crediderūt dño ⁊ moyſi ſeruo eius. Tunc cecinit moyſes ⁊ filii iſrael carmen hoc dño: ⁊ dixerunt. Omnes tractus dicūtur a choro alternati: preter vlti. trac. Laudate. Ita q̄ primus tract⁹ incipiatur ex parte chori legētis ſc. Deinde alternatim incipiantur.

Tractus. Cantemus dño glorioſe eñ honorificatus eſt. equū et aſcenſorē proiecit in mare adiutor ⁊ protector factus eſt michi in ſalutē. ℣. Hic de⁹ meus ⁊ honorificabo eum deus patris mei et exaltabo eū. ℣. Dñs conterens bella dñs nomen eſt illi.

Orō Oremus.

Deus cui⁹ antiqua miracula etiam noſtris ſeculis coruſcare ſentimus: dū quod vni populo a perſecutione egiptiaca liberādo dextre tue potentiam contuliſti id ad ſalutē gentium per aquam regenerationis operaris: preſta quaeſumus vt et in abrahe filios: ⁊ in iſraeliticā dignitatē totius mūdi tranſeat plenitudo. Per dñm.

Lectio tertia yſaie. iiii. ca.

Apprehendent ſeptē mulieres virū vnum in die illa dicētes. Panem noſtrū comedemus ⁊ veſtimentis noſtris operiemur: tantummodo inuocetur nomen tuū ſup nos aufer opprobriū noſtrū. In die illa erit germen domini ī magnificentia ⁊ gloria: et fruct⁹ terre ſublimis ⁊ exultatio his qui ſaluati fuerit de iſrl̄. Et erit Omnis qui relictus fuerit in ſyō: ⁊ reſiduus ī hieruſalē: ſanctus vocabitur omnis qui ſcriptus eſt in vita ī hieruſalē. Si abluerit dominus ſordes filiarū ſyon: ⁊ ſanguinem hieruſalē lauerit de medio ei⁹ in ſpiritu iudicii: ⁊ ſpiritu ardoris. Et creauit dominus ſuper omnem locū montis ſyon: ⁊ vbi inuocatus eſt nubem per diem: ⁊ fumū ⁊ ſplēdorē ignis flāmātis in nocte. Super omnē enim gloriam protectio: et tabernaculū erit ī vmbraculū diei ab eſtu ⁊ in ſecuritatē ⁊ abſconſionē a turbine ⁊ a pluuia. Tract⁹. Vinea facta eſt dilecto ī cornu in loco vberi. ℣. Et maceriē circūdedit: ⁊ circūfodit: ⁊ plātauit vineā ſorech. ⁊ edificauit turrī ī medio eius. ℣. Et torcular fodit in ea: vinea eīn dñi ſabbaoth domus iſrael eſt.

Oꝛemus. Oꝛatio.

Deus qui nos ad celebꝛādū paſchale ſacramentum vtriuſqꝫ teſtamenti paginis imbuiſti: dā nobis ītelligere miſericoꝛdias tuas: vt ex perceptione pꝛeſentiū munerū: firma ſit expectatio futuroꝛum. Per dn̄m. Lectio. iiij.

Deuteronomij. xxxi. capl'o

Scripſit moyſes canticum ⁊ docuit filios iſrael. Pꝛecepitqꝫ dn̄s ioſue filio nun: ⁊ ait. Cōfoꝛtare ⁊ eſto robuſtus: tu enim ītroduces filios iſrael in terrā quam pollicitus ſum patribus eoꝛum ⁊ ego ero tecū. Poſtq̄ ergo ſcripſit moyſes verba legis huius ī volumine atqꝫ compleuit: pꝛecepit leuitis qui poꝛtabāt archā federis domini dicēs. Tollite libꝛū iſtū ⁊ ponite illū in latere arche federis domini dei noſtri vt ſit cōtra te ibi in teſtimonium. Ego enim ſcio contentionem tuā: ⁊ ceruicē tuam duriſſimā. Adhuc viuente me: ⁊ ingrediente vobiſcū / ſēper contentioſe egiſtis contra dominum: quāto magis cū moꝛtuus fuero: Cōgregate ad me omnes maioꝛes natu per tribus veſtras atqꝫ doctoꝛes: ⁊ loquar audientibus eis ſermones iſtos: ⁊ inuocabo cōtra eos celum ⁊ terram. Noui eī q̄ poſt moꝛtem meā inique agetis et declinabitis cito de via quam pꝛecepi vobis: Et occurrēt vobis mala in extremo tempoꝛe quando feceritis malum in conſpectu domini: vt irritetis eū per opera manuum veſtrarū. Locutus eſt ergo moyſes audiēte vniuerſo cetu filioꝝ iſrael verba carminis huius: ⁊ ad finem vſqꝫ cōpleuit. Tractus. Attende celum et loquar: et audiat terra verba ex oꝛe meo. ℣. Expectetur ſicut pluuia eloquiū meum: et deſcēdant ſicut ros verba mea ſicut imber ſup gramina. ℣. Et ſicut nix ſuper fenū quia nomen domini inuocabo. ℣. Date magnitudinem deo noſtro deus verax opera eius ī omnes vie eius iudicia. ℣. Deus fidelis ī quo nō eſt iniquitas iuſtus ⁊ ſanctus dn̄s. Sequatur.

Oꝛatio.

Deus qui eccleſiā tuam ſemper gentiū vocatione multiplicas: cōcede ꝓpici⁹ vt quos aqua baptiſmatis abluis cōtinua pꝛotectione tuearis. Per. Hanc oꝛōnem non ſequatur lcō. ſed tract. Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquaꝝ: ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit anima mea ad deum viuum: quando veniā et apparebo ante faciē dei mei. ℣. Fuerūt michi lachꝛyme mee panes die ac nocte dū dicitur michi per ſingulos dies vbi eſt deus tuus. Deinde ſequātur due oꝛationes ſub vno. Per dominum. et ſub vno Oꝛemus. Oꝛatio.

Concede queſumus oīp̄s deus / vt qui feſta paſchalia agim⁹: celeſtibus deſiderijs accenſi: fontem vite ſitiam⁹. Dn̄m noſtrum Ieſum chꝛiſtum filium tuū. Omnipotens ſempiterne deus reſpice ꝓpicius ad deuotionē populi renaſcentis: qui ſicut ceruus aquarum expetit fontem: et concede pꝛopicius. vt fidei ipſius ſitis: baptiſmatis miſterio animā

Deinde ſequat᷑ ſeptiformis letania que ĩ medio chori a ſeptẽ pueris in ſuppellicijs dicit᷑ ⁊ interim exuat ſacerdos caſulã ⁊ ſup altare reponat ⁊ ſumat capã ſericaꝫ rubeã adhuc ſtando ante altare donec percãtetur letania cetera vt in proceſſionali continetur. Finita letania .ſ. Rex ſanctoꝝ. incipiatur miſſa ſolẽniter a cantore ſine regimine chori ſic Kyrieleyſõ ⁊ dicitur cantus de Lux et origo. abſqꝫ ℣. ⁊ iteri ſacerd. aſſũpta caſula ad altare dicat Cõfiteor. Miſereatur et Abſolutionẽ cũ. ℣. et orationẽ Aufer a nobis dñe. more ſolito tñ hic nõ det oſculuꝫ pacis ſꝫ thurificet altare ⁊ poſt incipiat.

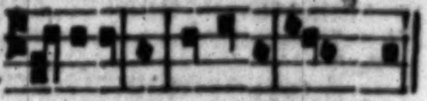

GLoria in excelſis deo.

Tunc om̃s genu flectant exuentes capas nigras: ⁊ ſtatiꝫ ſurgãt et tunc pulſentur omnes campane in claſſicũ choro canẽte. Et inter. Sequat᷑. Dñs vobiſcũ. Oremus. Oratio.

DEus qui hanc ſacratiſſimam noctẽ gloria dominice reſurrectiõis illuſtras: cõſerua in noua familie tue progenie adoptionis ſpiritũ quem dediſti: vt corpore et mẽte renouati: puraꝫ tibi exhibeãt ſeruitutem. Per eundẽ. In vnitate eiuſdem ſpiritusſancti deus. Sequens epiſtola legatur ĩ pulpito.

Ad coloſſenſes. iii capitulo.

FRatres. Si conſurrexiſtis cum chriſto q̃ ſurſum ſunt querite vbi chriſtus eſt in dextera dei ſedens. Que ſurſuꝫ ſunt ſapite: nõ que ſup terrã. Mortui enim eſtis et vita veſtra abſcondita eſt cuꝫ chriſto in deo. Cum enim chriſt⁹ apparuerit vita veſtra: tũc ⁊ vos apparebitis: cum ipſo in gloria.

Lecta epiſtola duo clerici de ſecũda forma ĩ capis ſericis ĩ pulpito cãtẽt hoc. Allã. Chor⁹ idẽ ꝓſequatur ⁊ clerici. ℣. Cõfitemini dño quoniam bonus quoniam in ſeculum miſericordia ei⁹. Chor⁹ finiat ſũ neuma. Iteꝫ cleri. reicipiãt Alleluya. ſine neuma. Deĩde ſequat᷑ tract⁹ q̃ a duob⁹ de ſecunda forma in capis ſuis nigris ad gradũ chori totus ⁊ integer cãtetur choro interim ſedente. Tract⁹. Laudate dominũ omnes gentes: et collaudate eum omnes populi. ℣. Quoniam confirmata eſt ſuper nos mia eius. et veritas dñi manet ineternũ. Interim vero procedat diaconus cũ ſubdiacono per medium chori more ſolito ſine cruce ad legendũ euangeliũ quem precedãt duo ceroferarij cereis extinctis ⁊ legatur in pulpito more dominicali. S cdm matheũ. xxviij.

VEſpere aũt ſabbati que luceſcit in prima ſabbati: venit maria magdalene ⁊ altera maria videre ſepulchrũ. Et ecce terre mot⁹ fact⁹ eſt magnus: angelus aũt dñi deſcẽdit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapidẽ ⁊ ſedebat ſuper eũ. Erat aũt aſpectus eius ſicut fulgur: ⁊ veſtimenta eius ſicut nix. Pre timore aũt ei⁹ exterriti ſunt cuſtodes et facti ſunt velut moꝛtui. Reſpondens aūt angelus: dixit mulierib⁹. Nolite timere vos. Scio enim ꝙ ieſū qui crucifixus eſt: queritiʒ. Nō eſt hic Surrexit enim: ſicut dixit. Venite ⁊ videte locum vbi poſit⁹ erat dn̄s Et cito euntes dicite diſcipulis eius quia ſurrexit: ⁊ ecce pꝛecedet vos ī galileā. Ibi eum videbitis: ecce pꝛedixi vobis. Non dicit Credo. Sed poſt euā. dꝛ Dn̄s vobiſcum. et Oꝛemus. non dicitur Offertoꝛ. Secreta.

Suſcipe queſumus domine p̄ces populi tui cū oblationib⁹ hoſtiarum: vt paſchalib⁹ iniciate miſterijs/ ad eternitatiʒ nobis medelā te operante pꝛoficiant. Per dn̄ʒ. Pꝛefatio. Et te quidē omni tempoꝛe ſed ī hac potiſſimū nocte et Coīcātes. et Noctē ſacratiſſimā et Hanc igitur. Hec pꝛefatio dicitur per totā ebdomadā paſche ⁊ in oībus dn̄icis vſqꝫ ad aſcenſionem dn̄i: quando de reſurrectiōe agitur. Coīcantes. vero ⁊ Hanc igitur. per ebdo. ⁊ in octa. paſche tantū dicūtur. Hac die dicit Sanctus. ſolēniter ſacerdote vero dicente. Pax dn̄i ſit ſemp vobiſcū. ⁊ choꝛo reſpondēte. Et cū ſpiritu tuo. non dꝛ Agnus dei. nec pax detur ſed facto īteruallo incipiātur veſpere feſtiue ſine regimīe choꝛi ſine campanarum pulſatiōe ⁊ ſine Deus ī adiutoꝛiuʒ. a quodā de ſupioꝛi gradu ex parte cho. ſic. Alleluya. p̄s. Laudate dn̄m oīs gentes. V. Qm̄ ꝯfirmata. V. Gloria patri. R. Sicut erat. Tota dicitur a. Alleluya all'a all'a alleluya. qua dicta ſtatim īcipiatur aīa ſuper Magnificat. ab excellētioꝛe poſt eum q̄ celebꝛauerit. ſed nō pcantetur a choꝛo ante pſal. ītonationem nō thurificetur altare neqꝫ choꝛus. a. Veſpe autē ſabbati que luceſcit ī pꝛīa ſabbati venit maria magdalene et altera maria videre ſepulchꝛum alleluya. p̄s. Magnificat. Repetita aīa dicat ſacerdos. Dn̄s vobi. et Oꝛemus. Oꝛo.

Spiritū nobis dn̄e tue caritatis infūde: vt quos ſacramētis paſchalib⁹ ſatiaſti: tua facias pietate cōcoꝛdes. Per dn̄m nr̄m ieſum chꝛiſtū. In vnita. eiuſd. Et ſic miſſa ⁊ veſpe ſimul finiant dicēte diaco. Ite miſſa eſt. cuʒ nota de Alleluya

Ad miſſam dicendā duʒ ſacerdos induit ſe ſacris veſtib⁹ dicat hymnū. Veni creatoꝛ ſpirit⁹. V. Emitte ſpiritum tuuʒ. R. Et renouabis faciem terre. Oꝛatio.

Deus cui omne coꝛ patet et omnis voluntas loquitur et quem nullū latet ſecretū purifica per infuſionē ſancti ſp̄us cogitatiōes coꝛdis nr̄i: vt perfecte te diligere ⁊ digne laudare mereamur. Per dn̄m noſtrum ieſum chꝛiſtum. In vnitate eiuſdē. Deinde ſequatur. a. Introibo ad altare dei. p̄s. Iudica me de⁹ ⁊ diſcerne. totus p̄s. dicitur cuʒ. Glia patri. Deinde dicitur an̄. Introibo ad altare dei ad deum qui letificat iuuentutē meam. kyꝛieleyſon. Xp̄e eleyſō. kyꝛiel. Pater noſter. Aue maria. His finitiſ et officio miſſe īchoato cum poſt officiū. **Gloꝛia patri** incipitur: accedat ſacerdos cuꝫ ſuis miniſtris ad gradū altaris: ⁊ dicat ipſe cōfeſſioneꝫ diacono aſſiſtente a dextris et ſubdiacono a ſiniſtris hoc modo incipiendo. **Et ne nos. Sed libera. Confitemini domino quoniam bonus. Quoniam ī ſeculum miſericoꝛdia eius.**

Confiteoꝛ deo beate marie omibus ſctis ⁊ vobis: peccaui nimis cogitatione/ locutione: ⁊ opere mea culpa p̄recoꝛ ſanctā mariā/ omēs ſanctos dei: ⁊ vos oꝛare pꝛo me. Miniſtri reſpondent

Miſereatur veſtri oīpotens deus ⁊ dimittat vobis omnia peccata veſtra: liberet vos ab omni malo: cōſeruet et confirmet in bono ⁊ ad vitam perducat eternā. Sacerdos **Amen.** Et poſtea dicant. **Cōfiteoꝛ.** quo dicto dicat ſacerdos. **Miſereat.** vrā. Deīde dicat ſacerdos

Abſolutioneꝫ ⁊ remiſſionē omnium peccatoꝝ veſtrorum ſpacium vere penitentie et emendationem vite: gratiā ⁊ cōſolationē ſancti ſpūs tribuat vobis oīps et miſericoꝛs dn̄s. Miniſtri. ℟. **Amen.** Et ſciendū eſt ꝙ q̄cūqꝫ ſacerdos officiū exequat̄ ſēp epūs ſi p̄ſens fuerit ad gradū chori dicat. **Confiteoꝛ. Miſereatur.** et **Abſolutionē.** Deinde dicat ſacerdos. ℣. **Adiutoꝛium noſtruꝫ in nomine domini.** ℟. **Qui fecit celū et terram.** ℣. **Sit nomen dn̄i benedictū. Ex hoc nūc et vſqꝫ in ſeculum. Oꝛemus.** Deinde finitis p̄cib⁹ ſacerdos deoſculet̄ diaconū et poſtea ſubdiaconū ita dicēs. **Habete oſculum pacis ⁊ dilectiōis: vt apti ſitis ſacroſancto altari ad perficiendū officia diuina.** Et hoc ſemꝑ obſeruetur per totū annū niſi tā tū in miſſis ꝓ defunctis: ⁊ in tribus pꝛoximis ferijs ante paſcha. His itaqꝫ peractis ceroferarij cādelabꝛa cū cereis ad gradū altaris dimittāt: deinde accedat ſacerdos ad altare: ⁊ dicat in medio altarꝫ tacita voce īclinatoqꝫ coꝛpoꝛe et iūctis manibus. **Oꝛem⁹.** Oꝛatio

Aufer a nobis q̄s dn̄e cunctas iniq̄tates nr̄as: vt ad ſctā ſctōꝝ puris mereamur mētibus ītroire. ꝑ xp̄m. Tūc erigat ſe ſacerdos ⁊ oſculetur altare ⁊ hoc in medio ⁊ ſignet ſe ī facie ſue ita dicēs. **In noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſcti. Amen.** Deinde ponat diacon⁹ thus ī thuribulū: ⁊ dicat pꝛius ſacerdoti. **Bn̄dicite** ⁊ ſacerdos dicat. **Dn̄s. Ab ip̄o ſāctificet̄ in cuius honoꝛe cremabit̄. In nomine patris. ⁊c.** Tūc diacon⁹ ei thuribulū tradēs deoſculet̄ manum eius: ⁊ ipſe ſacerdos thurificet medium altaris ⁊ vtrūqꝫ coꝛnu altaris pꝛimo in dextera: ſecūdo in ſiniſtra parte: ⁊ interim in medio: deinde ab ip̄o diacono ipſe ſacerdos thurificetur: ⁊ poſtea textum miniſterio ſubdiaconi ſacerdos deoſculetur. His itaqꝫ geſtis ī dextro coꝛnu altaris cū diacono et ſubdiacono officiuꝫ miſſe vſqꝫ ad oꝛationē pꝛoſequatur vel vſqꝫ ad **Gloꝛia ſex.** quando dꝛ

Et poſt officiū ⁊ pſal. repetatur
officiū. ⁊ poſtea dicitur Gloria pa.
ſicut erat/ tertio repetatur of-
ficium. Et hoc per totum annū
obſeruetur tam in dominicis q̄ i
feſtis ſanctoꝝ ⁊ in octaua ⁊ intra
quando choꝛus regitur: ⁊ in omī
bus miſſis de ſācta maria per to-
tū annū niſi in dominica paſſio-
nis dñi ⁊ ab hinc vſq; ad cenā do
mini ad miſſā de tēpoꝛali tantū
tūc ſtatim poſt pſal. qui dicit poſt
officiū reincipiatur officiū ſine
Gloria pa. Poſt repetitionē officij
pꝛincipalis rectoꝛ choꝛi officium
miſſe a cātoꝛe querere debet dein
de illud ſocio ſuo iuitare: et poſt-
ea ſimul icipere. Et ſiliter incipe
Kyrie eleyſon. Sequētia. Offerto.
Sctūs. Agnus. Cōmunio querā
tur/ intimētur/ ⁊ incipiātur His
finitis ⁊ officio miſſe ichoato cū
poſt officiū Gloria patri. incipitur
tūc accedāt miniſtri ad altare oꝛ
dinati. pꝛio cetoferarij duo pari-
ter incedētes deinde thuribula-
rij/ poſt ſubdiacon⁹/ exinde dia-
con⁹/ poſt eū ſacerdos/ diacono
et ſubdiacono caſulis indutis. s.
quotidie per aduentū ⁊ a ſeptua
geſima vſq; ad cenā domini quā
do de tēpoꝛali dicitur miſſa: niſi i
vigilijs ⁊ quattuoꝛ tēpoꝛib⁹ ma-
nus tamē ad modū ſacerdotꝭ nō
habētibus. ceteris vero miniſtrꝭ
ſcilicꝫ cetoferarijs/ thuribulario
et acolito in albis cum amictib⁹
exiſtētibus. In alijs vero tēpoꝛi-
bus āni quādo de tpali dicit miſ-
ſa ⁊ in feſtis ſanctoꝝ totius anni
vtātur diacon⁹ ⁊ ſubdia. dalma-
ticis ⁊ tunicis: niſi i vigil. ⁊ quat
tuoꝛ tp̄ib⁹: et niſi i vigilia paſche
et pēthecoſtes ⁊ natiuitate dñi ſi
in dñica contigerit: ⁊ excepto ie-
iunio quattuoꝛ tempoꝛum qđ ce
lebꝛatur in ebdo. pentheco. tunc
dalmaticis ⁊ tunicis indui debēt
Et in die paraſceues: ⁊ i rogatio
nibus ad miſſā ieiunij et ꝓceſſio
nib⁹: ⁊ in miſſis dñica. ⁊ lectoꝝ q̄
in caꝑ. dicunt tūc eīn albꝭ cū ami
ctib⁹ vtant ita tñ q̄ i tp̄e paſc. de
quocūq; dr̄ miſ. niſi in iuentio. ſ.
crucꝭ vtant miſtri altarꝭ veſtimē
tis albis ad miſ. Similiter fiat i
feſto annūciationis btē ma. ⁊ in
cōceptione eiuſdē: ⁊ i vtroq; feſ.
ſcti michael. ⁊ i fe. ſcti iohis aplī
in ebdo. natiui. dñi ⁊ per octa. ⁊ i
oct. aſſumptionis ⁊ natiui. beate
marie et in cōmemoꝛationibus
eiuſdē per annū ⁊ per oct. ⁊ i oct.
dedicationis eccleſie. Rubeis ve
ro vtātur veſtimētis oībus dñi-
cis per annū extra tēpus paſche
quādo de dñica agit: ⁊ in quarta
fer. in capite ieiunij: ⁊ in cena do
mini: ⁊ in vtroq; feſ. ſācte crucis
in quolibet fe. mar. aploꝝ ⁊ euā-
geliſtarū extra tp̄s paſche. In oī
bus aūt feſ. vnius ꝯfeſ. vel pluri-
moꝝ confeſſo. vtant veſtimētis
crocei coloꝛis. Quo fctō ſacerdos
⁊ ſui miniſtri in ſedib⁹ paratis ſe
recipiāt: ⁊ expectēt vſq; ad Gloria
in excel. qđ incipiat ſemꝑ i medio
altaris qñcūq; dr̄. Oībus dñicis
per annū qñ Gloria in ex. dr̄ vnū
iſtoꝝ pꝛo diſpoſitione cantoꝛis.

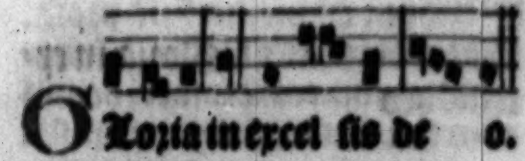
Gloria in excel sis de o.

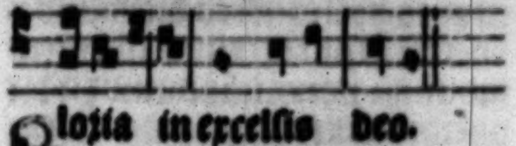
Gloria in excelsis deo.

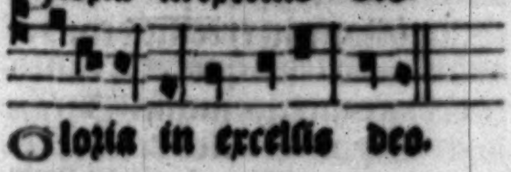
Gloria in excelsis deo.

In omnibus maioribus dup. dicatur vnum istorum pro dispositione cantoris.

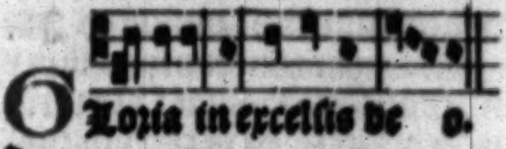
Gloria in excelsis de o.

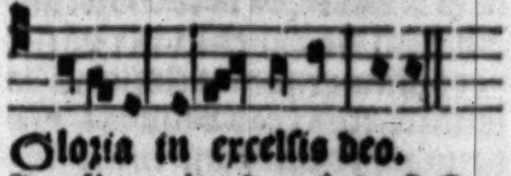
Gloria in excelsis deo.

In oibus alijs dup. dr vnũ istoꝝ

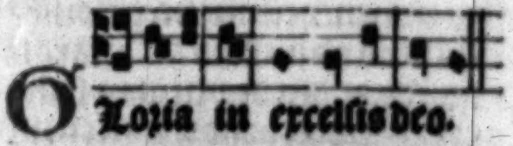
Gloria in excelsis deo.

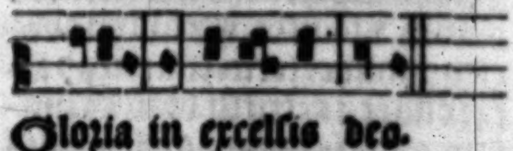
Gloria in excelsis deo.

In vtroqꝫ festo sancti michaelis/in festo sancti dunstani dicitur hic cantus.

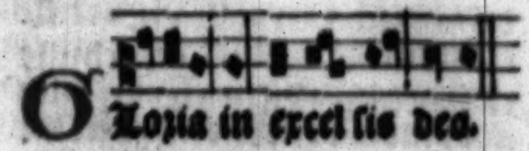
Gloria in excel sis deo.

In omnibus festis et ĩ octauis quando inuitatoriũ a tribus cãtatur: dicitur vnum istorum pro dispositione cantoris.

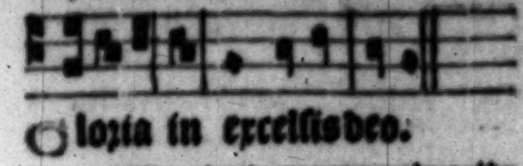
Gloria in excelsis deo.

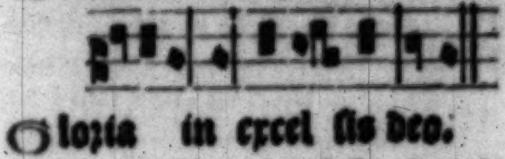
Gloria in excel sis deo.

In omnibus alijs festis simplicibus tam trium qȝ .ix. lectionuꝫ in quib⁹ chorus regitur dicatur vnum istorum cantuum.

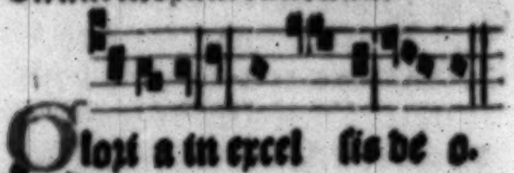
Glori a in excel sis de o.

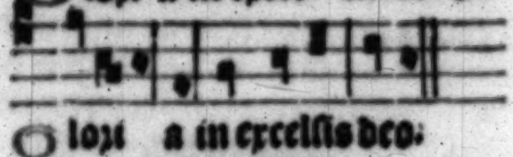
Glori a in excelsis deo.

In omnibus festis trium lectionum/et in octaua quando chorus non regitur dicitur vnũ istorum cantuum.

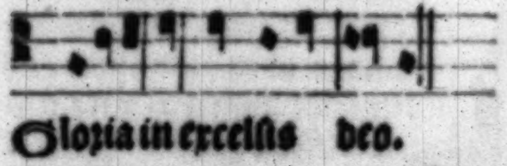
Gloria in excelsis deo.

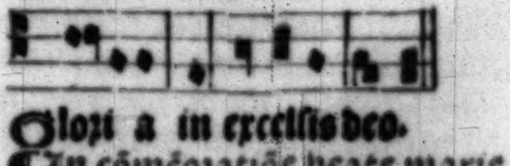
Glori a in excelsis deo.

In cõmẽoratiõe beate marie dicitur hic cantus per totum annum quando dicitur Gloria in excelsis deo.

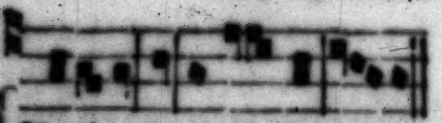

Glori a in excel ſis de o.

¶ Niſi quādo vltimo fit ſeruitiū de ſancta maria ante aduētū domini ⁊ ante ſeptuageſimam ⁊ in octa. aſſūptionis ⁊ natiuitatꝭ beate marie tūc/ cū dicitur ſequēs cantus cū ſua farſura. videlicet ī cho. ⁊ etiam dicitur cum ſua proſa in quotidianis miſſis in capella beate marie omni ſabbato.

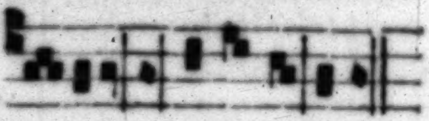

Gloria in excelſis deo. Et in terra pax hominibus bone volūtatis. Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te. Gratias agimꝰ tibi propter magnam gloriam tuaꝫ Domine deus rex celeſtis deꝰ pater omipotens. Domine fili vnigenite ieſu chriſte. Spiritꝰ et alme orphanoru paraclite. Domine deus agnus dei filius patris. Primogenitꝰ marie vgīis matris. Qui tollis peccata mūdi miſerere nobis. Qui tollis peccata mundi ſuſcipe deprecationē noſtram. Ad marie gloriaꝫ. Qui ſedes ad dexteram patris miſerere nobis. Quaniā tu ſolus ſanctus Mariam ſanctificans. Tu ſolus dominus. Mariam gubernans. Tu ſolus altiſſimus. Mariam coronans. Ieſu chriſte cum ſancto ſpiritu in gloria dei patris. Amē

In omnibus alijs miſſis quādo dicendum eſt dicitur ſine proſa. Poſt inceptionem. Gloria in excelſis deo diuertat ſe ſacerdos ad dextrum cornu altaris ⁊ miniſtri cum eo proſequētes diaconus a dextris ⁊ ſubdiaconus a ſiniſtris ſubmiſſa voce dicāt idem. In duplicibus feſtis principalis rector chori. Gloria in excelſis deo: ⁊c. quādo debet dici querat a cantore et ſacerdoti iniungat. Notandum eſt ꝙ omnes clerici ſtare tenentur ad miſſaꝫ niſi dum lectio epiſtole legitur et graduale ⁊ Alleluya. vel tractus cantatur. In duplicibus tamen feſtis ſtare tenentur omnes dum a choro. Alleluya. canitur. Pueri vero ſemper ſine ſtantes ad miſſam choro canente. Rectores vero chori cum duo tantum habentur: ſequātur per omnia regulam clericorū de ſecunda forma ad veſperas/ matutinas/ ⁊ ad miſſam/ niſi ꝙ ſemper dum chorus canit. Alleluya. ſtare tenentur: ⁊ in inceptionibꝰ cantuum ad miſſam ad altare ſe cōuertant. In duplicibus feſtis omnes rectores chori imitentur omnia vt ſupra. Et notandum eſt ꝙ omnes clerici cōuerſi ad altare ſtare tenentur dum ad miſſam. Gloria in excelſis deo. īchoatur: quouſqꝫ chorus cātet. Et in eodē hymno ad hec verba. Adoramus te. ⁊ ad hec ꝟba. Suſcipe deprecationem noſtram. ⁊ ī fine eiuſdem cuꝫ dicitur. Ieſu chriſte cū ſancto ſpiritu in glīa dei. vſqꝫ ad epiſtola vel lectioneꝫ. In fine vero gradua. vel tractus vel allã. vel sequẽtie chorus ad altare se inclinet anteꝙ̃ ad lectorem euãgelij se vertat: ⁊ ad **Gloria tibi dñe** semper ad altare se vertat lector euangelij ⁊ etiã omnes clerici signo crucis se signẽt: quod ter ad missã publice obseruat̃: scilicz ad **Gloria in excelsis.** quãdo dicitur **In gloria dei patris. Amen.** ⁊ ad **Gloria tibi domine.** Et post **Sãctus.** cum dicit **Benedictus qui venit in nomine domini** Et ad inceptionem. **Credo in vnum deũ.** quousqꝫ chorus cantet/ ⁊ iterum ad altare ter inclinet: scilicet duz dicitur hec clausula. **Et incarnatus est de spiritu sancto ex maria virgine.** secundo. **Et homo factꝰ est.** tertio. **Crucifixus etiam pro nobis sub poncio pylato.** et in fine cum dicitur **Et vitam venturi seculi. Amen.** Ab hinc quousqꝫ etiã inchoetur offertoriũ/ et post offertoriuz quousqꝫ compleatur totum officium misse/ hũc gestũ chorꝰ imitetur omni festo per annum. Per totum autem aduentum non dicitur **Gloria in excelsis.** de quocũqꝫ dicitur missa: nec a septuagesima vsqꝫ ad vigiliaz pasche. His autem peractis factoqꝫ signaculo crucis in facie sua/ vertat se sacerdos ad populum/ eleuatisqꝫ aliquãtulum brachijs iũctisqꝫ manibꝰ dicat hoc modo.

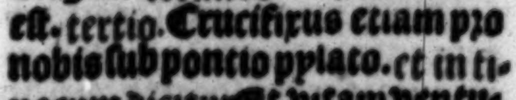

Chorus respondeat. **Et cum spiritu tuo** sub eodez tono. Et iterum reuertat se sacerdos ad altare ⁊ dicat hoc modo vt sequitur.

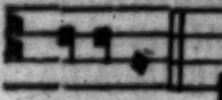

Quotienscũqꝫ dicitur **Dominꝰ vobiscum.** Ad missam semp sub eodem tono dicitur similiter ⁊ **Oremus.** nisi in prefationibus: ⁊ nisi in missa sponsalium cum fit benedictio super sponsum et sponsam ante **Pax domini.** tunc eñ dicitur sicut in consimilibus ita determinando.

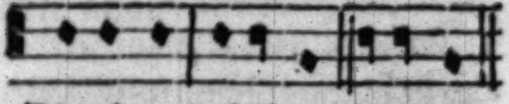

Deĩde dicit orõ sic determinãdo.

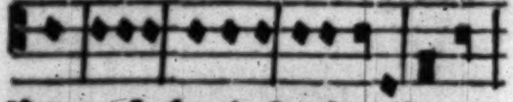

Et si aliqua memoria habẽda est iterum dicat sacerdos **Oremus.** vt s̃. Et qñ sũt plures collecte dicẽde. tũc oẽs orões q̃ sequuntur sub vno **Per dñm.** ⁊ vno **Oremꝰ** dicũtur: ita tñ ꝙ septenariuz numerum excedere nõ debent scd̃m vsũ eccl'ie Sar. Et semp dũ stat sacerdos ad officiũ misse post euz stet diaconus directe in proximo gradu: ⁊ subdiaconus simili modo directe in scd̃o gradu post diaconũ ita vt quotiẽs sacerdos ad populũ se ꝯuertit: diaconus similiter se ꝯuertat. Subdiaconꝰ vo interim genu flectẽdo de capsula ſacerdotis aptāda ſubminiſtret. Et ſi epiſcopus celebꝛauerit omnes dyaconi in gradu diaconoꝝ conſiſtāt pꝛincipali diacono mediū locum inter eos obtinēte Similimodo in gradu ſubdiaconorum ſe habeant. ceteris omnib⁹ diaconis ⁊ ſubdiaconis geſtū pꝛīcipalis diaconi ⁊ pꝛincipalis ſubdiaconi imitātib⁹ excepto ꝙ pꝛincipalis ſubdiacon⁹ ſacerdoti ad populū conuertenti ſolus ſubminiſtret. Sciēdū eſt aūt ꝙ quicq̄d a ſacerdote dicitur ante epiſtolā in dextro coꝛnu altarꝭ explicatur pꝛeter inceptionem **Gloꝛia in excelſis.** Similiter fiat poſt perceptionem ſacramenti Cetera omnia in medio altaris expleantur niſi foꝛte diacon⁹ defuerit. Tūc enim in ſiniſtro coꝛnu altaris legatur euangelium. Poſt introitum vero miſſe vnus ceroferariorum panem vinum et aquā que ad euchariſtie miniſtrationē diſponuntur deferat reliquus vero peluim cum aqua ⁊ manutergio poꝛtet choꝛū licet īgredi vſqꝫ ad completoꝛiū pꝛime collecte. Cetera vſqꝫ ad **Credo.** dicuntur vt ſupꝛa in pꝛima dominica aduentus domini noſtri ieſu.

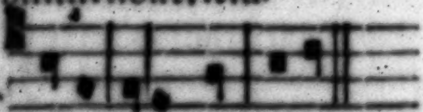

CRedo in vnum deum. Patrem omnipotentē factoꝛeꝫ celi ⁊ terre: viſibiliū omniū et inuiſibiliū. Et in vnuꝫ dn̄m ieſum chꝛiſtum filium dei vnigenituꝫ Et ex patre natū ante omnia ſecula. Deū de deo lumen de lumine: deum verum de deo vero. Genitum nō factum cōſubſtantialem patri: per queꝫ omnia facta ſunt. Qui ꝓpter nos homines et pꝛopter noſtram ſalutem deſcendit de celis. Et incarnatus eſt de ſpiritu ſancto ex maria virgine: et homo factus eſt. Crucifix⁹ etiam pꝛo nobis ſub pontio pylato paſſus ⁊ ſepultus eſt. Et reſurrexit tertia die ſecundū ſcripturas Et aſcendit in celū/ ſedet ad dexteram patris. Et iterum venturus eſt cuꝫ gloꝛia iudicare viuos et moꝛtuos/ cuius regni nō erit finis. Et in ſpiritum ſanctuꝫ dominū et viuificantem/ qui ex patre filioqꝫ pꝛocedit. Qui cum patre ⁊ filio ſimul adoꝛatur et conglorificatur: qui locut⁹ eſt per ꝓphetas. Et vnaꝫ ſanctam catholicam et apoſtolicam eccleſiam. Confiteoꝛ vnuꝫ baptiſma in remiſſionem peccatoꝛum. Et expecto reſurrectionem moꝛtuoꝛum. Et vitam venturi ſeculi. Amen.

Poſt inceptionē. **Credo in vnuꝫ deum.** reuerſis miniſtris de pulpito ad altare diacon⁹ libꝛū euāgelioꝛum ſacerdoti poꝛrigat deoſculandum vel alias textum accipiēs a manu ſubdiaconi ipſum ſacerdoti poꝛrigat ī dextris eius oſculanduꝫ deinde acolito miniſtrāte ſubdiacono ſubdiaconus ipſi diacono. Poſtea ſequatur. Dominus vobiſcum et Oꝛemus Deinde dicitur offertoꝛiu. Poſt offertorium vero porrigat diaconus ſacerdoti calicem cum patena ⁊ ſacrificio: ⁊ oſculetur manũ eius vtraqꝫ vice. Ipſe vero accipiẽs ab eo calicẽ: diligẽter ponat in loco ſuo debito ſuper medium altare: ⁊ inclinato parumper eleuet calicem vtraqꝫ manu offerẽs ſacrificiũ domino: dicendo hanc Orationem. Oratio

Suſcipe ſctã trinitas hãc oblationem quam ego indignus peccator offero ĩ honore tuo btẽ marie et oĩum ſanctorũ tuorum pro peccatis et offenſionibus meis ⁊ pro ſalute viuorum: ⁊ requie omnium fidelium defunctoruꝫ. In nomine patris et filij et ſpiritus ſancti. Acceptum ſit omnipotenti deo hoc ſacrificium nouum.

Dicta oratione reponat calicẽ ⁊ cooperiat cũ corporalib⁹ / ponatqꝫ panem ſuper corporalia decẽter ante calicem vinum ⁊ aquaꝫ continenteꝫ: ⁊ oſculetur patenã ⁊ reponat eaꝫ a dextris ſacrificij ſuper altare ſub corporalibus parum cooperiẽdo. Hoc peracto accipiat thuribulũ a diacono ⁊ thurificet ſacrificiũ: videlicet vltra ter ſignũ crucis faciens et in circuitu et ex vtraqꝫ parte calicis ⁊ ſacrificij: deinde locũ ter inter ſe et altare. Et dum thurificat dicat.

Dirigatur dñe ad te oratio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo.

Poſtea thurificetur ipſe ſacerdos ab ipſo diacono / et ſubdiaconus deferat ei textum deoſculanduꝫ: deinde acolitus thurificet chorũ incipiens a rectoribus chori: deinde ſuperiorem gradũ ex parte decani incipiens ab ipſo decano vel a proximiori ſtallo eo abſẽte: poſtea ſuperiorem gradum ex parte cantoris. Eodem ordine ſecundas exinde primas formas: ita ꝙ ipſe puer ſingulos clericos incenſando illis inclinet ſubſequente eum ſubdiacono cũ textu ab omnibus deoſculando. Si epiſcop⁹ celebrauerit ⁊ duplex feſtum fuerit: duo veniẽt cum thuribulis et duo ſubdiaconi cuꝫ duobus textibus vel reliquijs. Si autem epyſcopus nõ celebrauerit: et duplex feſtum fuerit: textũ deferat acolitus ex parte cãtoris. Primo autem thurificandus eſt cãtor qui ſtat in medio chori cum ceteris rectoribus chori ſcilꝫ in feſtis maioribus duplicibus tantũ / deide pricipales rectores chori ex vtraqꝫ parte ſui: exide duo rectores ſecũdarij: poſtea chorus more ſolito. Eodem quoqꝫ ordine ſequantur textus. Quando vero non dicitur. **Credo in vnum deum:** tunc immediate poſt. **Oremus.** et offertoriuꝫ accedat dyaconus et offerat ſacerdoti calicem cũ patena. Et cetera ſolito more expleantur: et thurificet ſacrificiũ more ſolito: ſed chorus nõ thurificetur. Nunꝙ enim incenſatur chorus poſt euangelium ad miſſam niſi quando dicit **Credo in vnũ** Sed tũc ſemper. His itaqꝫ peractis eat ſacerdos ad dextrum cornu altaris et abluat man⁹ dicẽs.

Munda me domine ab omni inquinamẽto cordis ⁊ corporis mei: vt poſſim mundus implere opus ſanctum domini. Deinde reuertat ſe ⁊ ſtãs ante altare inclinatoq; capite ⁊ corpore iũctis manibus dicat. Oratio.

In ſpiritu humilitatis: ⁊ in animo cõtrito ſuſcipiamur domine a te: ⁊ ſic fiat ſacrificium noſtruz in conſpectu tuo: vt a te ſuſcipiatur hodie ⁊ placeat tibi domine deus meus. Et erigens ſe deoſculetur altare a dextris ſacrificij ⁊ dans benedictionez vltra ſacrificiũ. Poſtea ſignet ſe dicẽs In nomine patris ⁊ filij et ſpiritus ſãcti. Deinde vertat ſe ſacerdos ad populum: ⁊ tacita voce dicat.

Orate fratres ⁊ ſorores pro me vt meuz pariterq; veſtrũ aptum ſit domino deo noſtro ſacrificium. Reſpõſio clerici priuatim.

Spiritus ſancti gratia illuminet cor tuum et labia tua: ⁊ accipiat dominus digne hoc ſacrificiuz laudis de manibus tuis ꝓ peccatis ⁊ offenſionibus noſtris. Pro defunctis poſt ablutionem manuũ ſacerdos agat vt habetur infra i officio mortuorũ. Et reuerſus ad altare ſacerdos ſecretas oratiões dicat iuxta numerum ⁊ ordinez ante dictarum ante epiſtolaz ita incipiens. Oremus Quibus finitis dicat ſacerdos aperta voce Per omnia ſecula ſeculorũ. manibus non leuatis donec dicitur Surſum corda Et tunc accipiat ſubdyaconus offertorium, et patenaz de manu dyaconi: ipſaz patenaz tenendaz quouſq;. Pater noſter dicit: quaz acolito offertorio coopertã ꝑmittat i gradu ſcilicet poſt dyaconũ interim cõſtituto. Qd etiã obſeruet in oĩ miſſa ad autenticũ altare celebrãda per totũ annũ: niſi tantũ in miſſis ꝓ defunctis. etiã in die aiaꝝ obſeruabitur. Hec prefatio dr in die natiuitatis dñi ad oẽs miſſas: ⁊ quotidie per ebdomadaz ⁊ in die circũciſionis: et i oĩbus miſſis de ſctã maria ab hac die vſq; ad purificationez et etiam in die purificationis. Dicatur etiam in miſſis de corpore chriſti. Communicãtes vero dicitur tm̃ vſq; ad circũciſionẽ ⁊ in die circunciſionis.

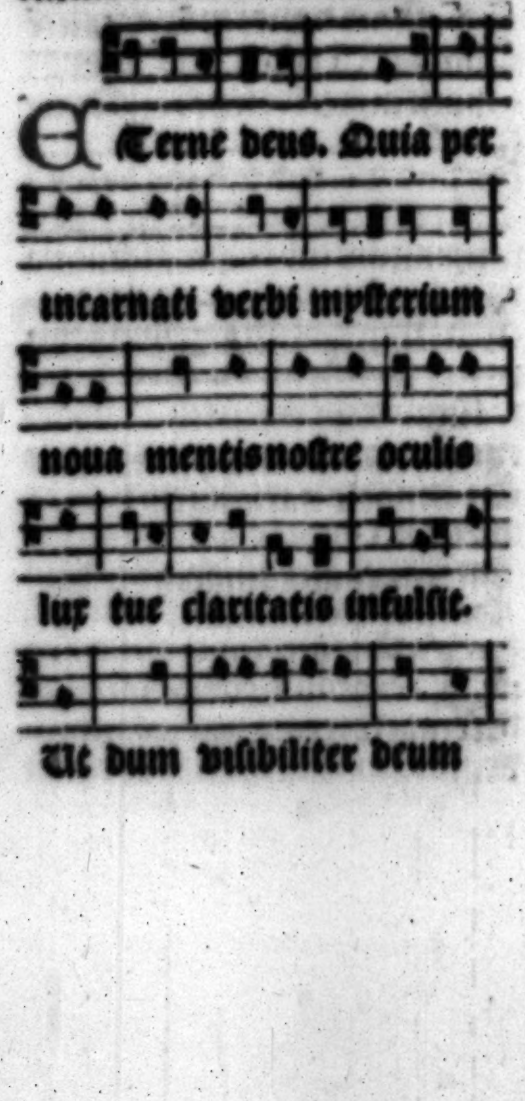
Eterne deus. Quia per
incarnati verbi myſterium
noua mentis noſtre oculis
lux tue claritatis infulſit.
Ut dum viſibiliter deum

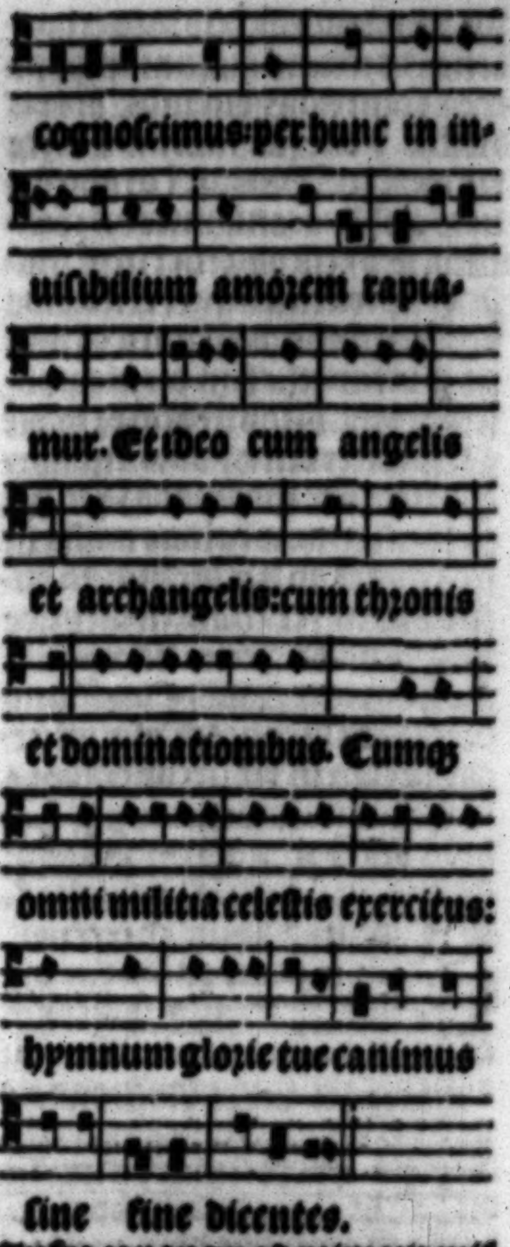
cognoſcimus: per hunc in in-
uiſibilium amoꝛem rapia-
mur. Et ideo cum angelis
et archangelis: cum thꝛonis
et dominationibus. Cumqꝫ
omni militia celeſtis exercitus:
hymnum gloꝛie tue canimus
ſine fine dicentes.

Infra canonem ad pꝛimam miſſaz in nocte natiuitatis domini dicitur. Noctem ſacratiſſimam. Ad omnes alias miſſas dicitur. Diem ſacratiſſimum.

Communicantes ⁊ diem ſacratiſſimū celebꝛātes: quo bt̄e marie itemerata virginitas huic mūdo edidit ſaluatoꝛē. Sed et memoꝛiā venerantes. In pꝛimis eiuſdez gloꝛioſe ſemper virginis marie genitricꝭ ipſius dei ⁊ dn̄i noſtri ieſu chꝛiſti. Sz ⁊ btōꝛ.

Sequens pꝛefatio dicit̄ i die epyphanie et per octauas ⁊ i octauis Cōmunicātes. ſimiliter dicitur.

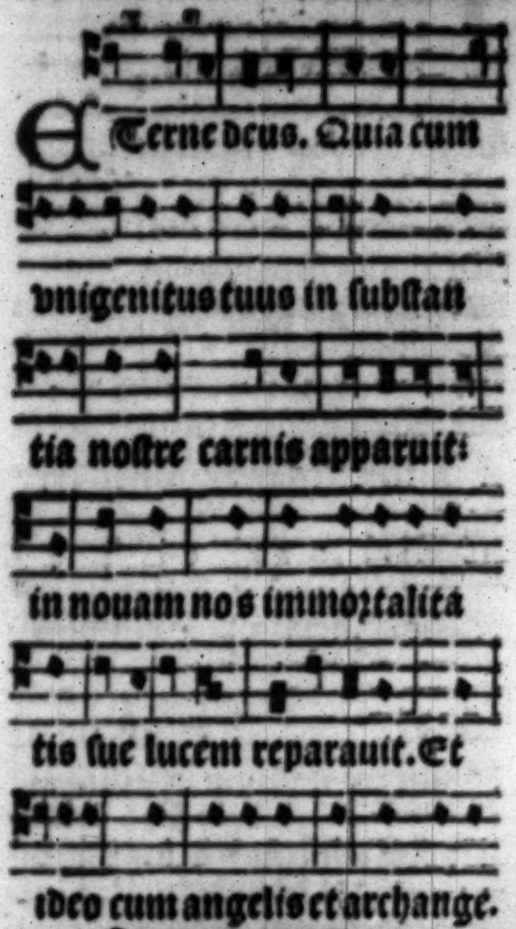
Eterne deus. Quia cum
vnigenitus tuus in ſubſtan-
tia noſtre carnis apparuit:
in nouam nos immoꝛtalita-
tis ſue lucem reparauit. Et
ideo cum angelis et archange.

Communi- Infra canonē. cātes ⁊ die ſacratiſſimū celebꝛātes: quo vnigenit⁹ tuus in tua tecū gloꝛia coetern⁹: in veritate carnis noſtre viſibiliter coꝛpoꝛalis apparuit. Sed et memoriam venerantes. In pꝛimis glorioſe ſemp virginis marie genitricis eiuſdem dei et domini noſtri ieſu chꝛiſti. Sed et beatoꝛum apoſtoloꝛum petri ⁊ pauli.

Hec pꝛefatio dicitˀ in feria quarta in capite ieiunii/ ⁊ in omi miſſa de ieiunio: niſi i dominicis ab hinc vſqꝫ ad cenam domini noſtri ieſu chꝛiſti.

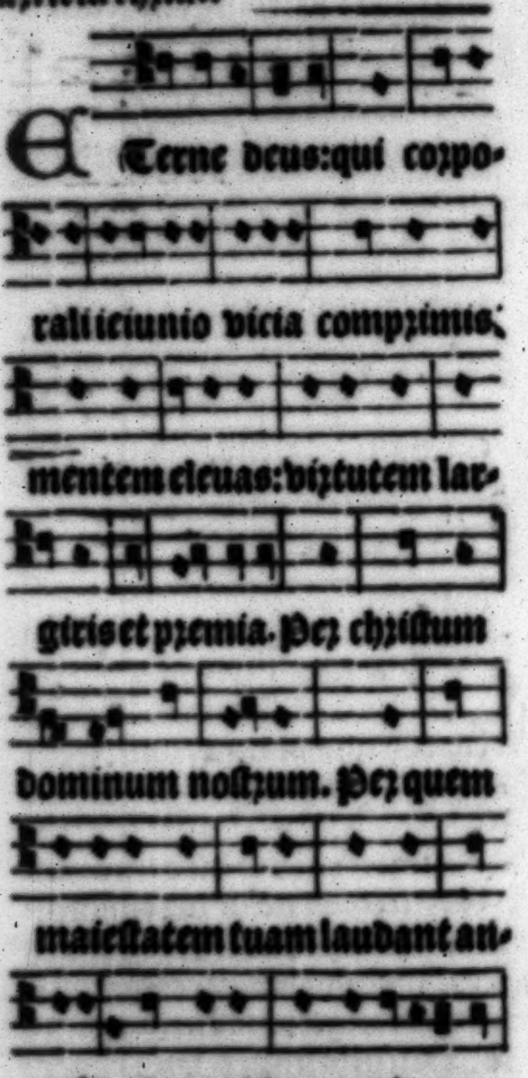
Eterne deus: qui coꝛpo-
rali ieiunio vicia compꝛimis:
mentem eleuas: virtutem lar-
giris et pꝛemia. Per chꝛiſtum
dominum noſtꝛum. Per quem
maieſtatem tuam laudant an-
geli: adoꝛant dominationes:
tremunt poteſtates.

In dominicis per quadrageſimā dicitur pꝛefatio quotidiana. In cena domini pꝛefatio quotidiana dicitur. Infra canonem. Cōmunicantes et Hanc igitur oblationem. et Qui pꝛidie. tam ab epiſcopo q̃ a ſacerdote dicātur.

Infra canonem. Communicantes ⁊ diem ſacratiſſimū celebꝛātes quo dominus noſter ieſus chꝛiſtus pꝛo nobis traditus eſt. Sed et memoꝛiam venerantes in pꝛimis glorioſe ſemper virginis marie genitricis eiuſdem dei et domini noſtri ieſu chꝛiſti. Sed ⁊ beatoꝛum apoſtoloꝛuꝫ petri ⁊ pauli.

Item. Hancigitur oblationem ſeꝛuitutis noſtre: ſed et cuncte familie tue: quam tibi offerimus ob diē i qua dominus noſter ieſus chꝛiſtˀ tradidit diſcipulis ſuis coꝛpoꝛis ⁊ ſāguinis ſui myſteria celebꝛanda. Queſumus domine. et cetera.

Qui pꝛidie q̃ pateretur pꝛo noſtra omniūqꝫ ſalute hoc eſt hodie: accepit panē in ſanctas ac venerabiles manus ſuas ⁊ eleuatis oculis in celum ad te deuꝫ. et cetera. Hec pꝛefatio dicitur in die paſche et per totam ebdomadam ⁊ in omnibus dominicis vſqꝫ ad aſcenſionem domini quando de dominica ſiue de paſcha dicituꝛ miſſa. Sed i vigilia paſche tantum dicitur in pꝛefatione. Sed in hac potiſſimuꝫ nocte. Ubicūqꝫ alias dicitur dicat. Sed in hoc potiſſimum die. Communicantes. vero ⁊ Hācigitur ⁊c.

per ebdō. ⁊ in octa. paſche tm̄ dicūtur ita ꝙ i vigi. paſche tm̄ dꝛ Nocte ſacra. In die vero paſ. ⁊ alias qñ dꝛ: dicat. Diem ſacratiſſimū.

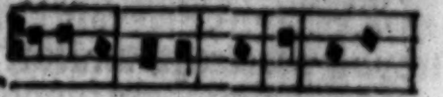

ETerne deus. Et te quidem

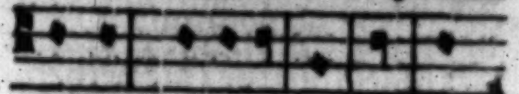

omni tempoꝛe: ſed in hac

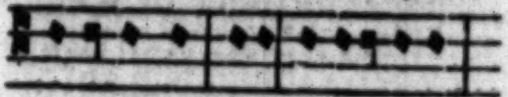

potiſſimum die gloꝛioſius

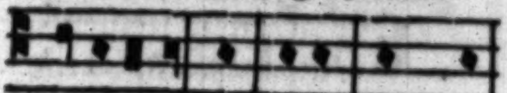

pꝛedicare: cum paſcha noſtrum

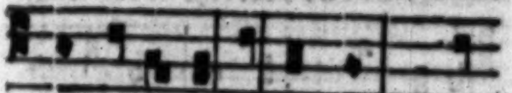

immolatus eſt chꝛiſtus. Ipſe

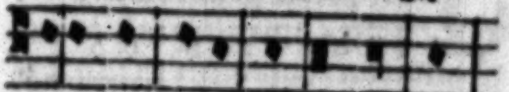

enim verus eſt agnus qui

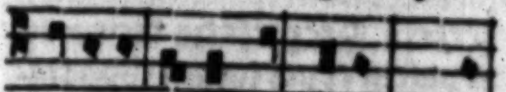

abſtulit peccata mundi. Qui

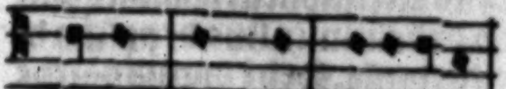

moꝛtem noſtram moꝛiendo

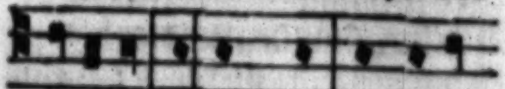

deſtruxit: et vitam reſurgendo

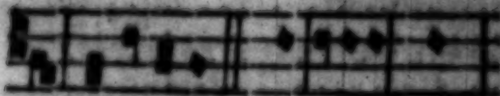

reparauit. Et ideo cum

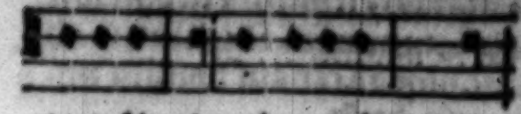

angelis et archangelis: cum

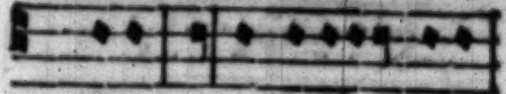

thꝛonis et dominationibus.

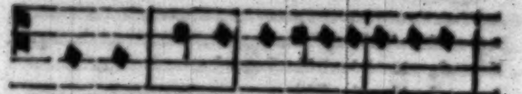

Cumqꝫ omni militia celeſtis

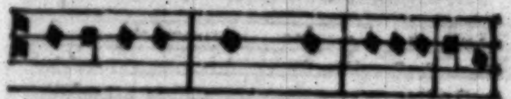

exercitus: hymnum gloꝛie tue

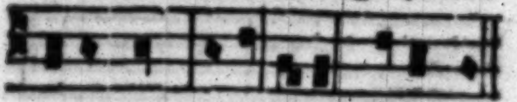

canimus ſine fine dicentes.

COmmunicātes ⁊ diē vel noctē ſacratiſſimū celebꝛātes reſurrectiōis domini noſtri ieſu chꝛiſti ſecundum carnem. Sed ⁊ memoꝛiam venerantes. In pꝛimis gloꝛioſe ſemꝑ virginis marie genitricis eiuſdē dei et domini noſtri ieſu chꝛiſti. Sed ⁊ beatorum apoſtoloꝛum. et cetera. Itē.

HAnc igitur oblationem ſeruitutis noſtre: ſed ⁊ cuncte familie tue: quaꝫ tibi offerimus ꝓ hiſquoqꝫ quos regenerare dignatus es ex aqua ⁊ ſpiritu ſācto tribuens eis remiſſionem omnium peccatoꝛum. Queſumus do mine vt placat⁹ accipias: dieſqꝫ noſtros in tua pace ⁊ cetera. Hec pꝛefatio dicitur in die aſcenſiõis et per octauas/ ⁊ in octauis/ ⁊ in dominica infra octauam quando de dominica agitur/ ⁊ **Communicãtes et diem ſacratiſſimũ celebꝛantes.**

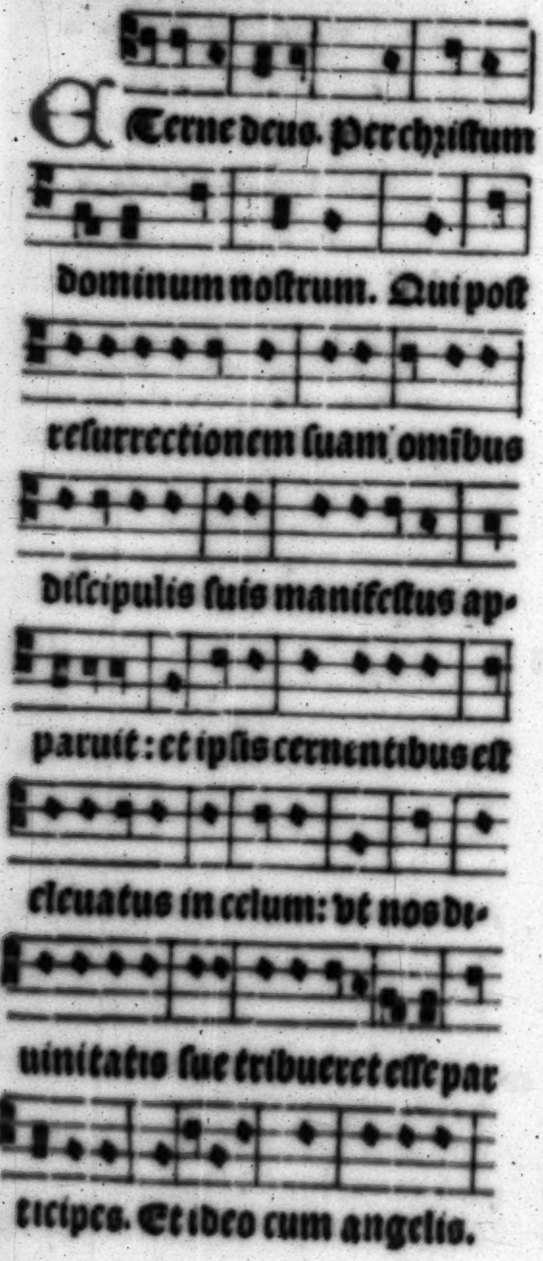

Eterne deus. Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Qui poſt reſurrectionem ſuam omibus diſcipulis ſuis manifeſtus apparuit: et ipſis cernentibus eſt eleuatus in celum: vt nos diuinitatis ſue tribueret eſſe participes. Et ideo cum angelis.

Communi Infra canonꝫ. **cantes** ⁊ diem ſacratiſſimũ celebꝛantes quo dñs noſter ieſus chꝛiſtus vnigenit⁹ filius tu⁹ vnitam ſibi fragilitatꝫ noſtre ſubſtãtiã in gloꝛie tue dextera collocauit. Sed ⁊ memoꝛiã venerantes In pꝛimis glꝛioſe ſemper virginis marie genitricis eiuſdẽ dei ⁊ dñi noſtri ieſu chꝛiſti. Sed et beatoꝝ

Hec p̄fatio dicitur ĩ die pẽthecoſtes: ⁊ per ebdoma. ⁊ in omnibus miſſis de ſancto ſpiritu. **Cõmunicãtes** et **Hãc igitur.** in die penthecoſtes: ⁊ ab hinc vſqꝫ ad feſtũ ſancte trinitatis dicunt tantum

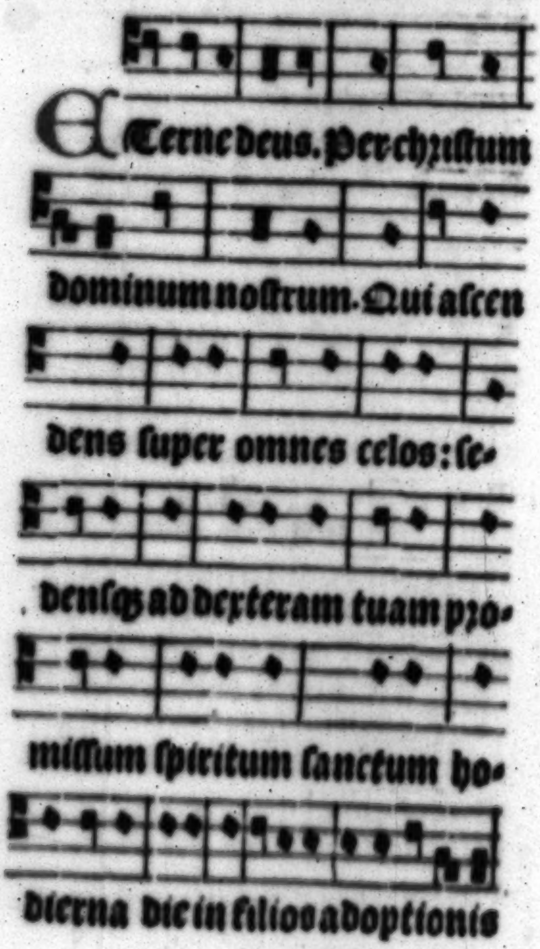

Eterne deus. Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Qui aſcendens ſuper omnes celos: ſedenſqꝫ ad dexteram tuam pꝛomiſſum ſpiritum ſanctum hodierna die in filios adoptionis

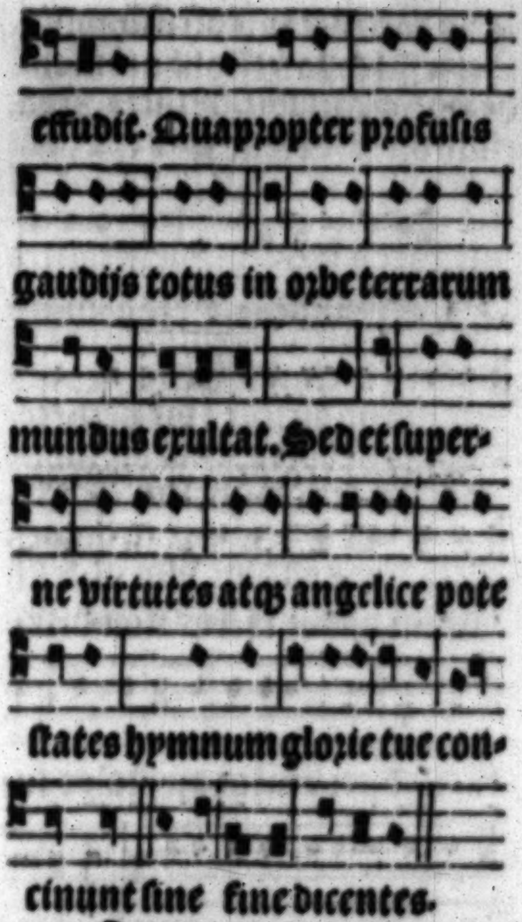

effudit. Quapropter profuſis
gaudijs totus in orbe terrarum
mundus exultat. Sed et ſuper-
ne virtutes atq; angelice pote
ſtates hymnum glorie tue con-
cinunt ſine fine dicentes.

Communicantes. Infra canonem & diem ſacratiſſimum penthecoſtes celebrantes: quo ſpiritus ſāctus apoſtolis in igneis liguis apparuit. Sz & memoriā venerātes. In primis glorioſe ſemp virginis marie genitric; dei & domini noſtri ieſu chriſti. Sed & beatorum apoſtolorum petri pauli andree. & cetera. Itē

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtre: ſed & cuncte familie tue quam tibi offerimus pro his quoq; quos regenerare dignatus es ex aqua & ſpū ſācto tribuens eis remiſſionē oīm pctōꝝ

Queſumus dñe vt placat⁹. Hec prefatio dicit in die ſancte trinitatis: et in oībus dominicis vſq; ad aduētū domini quādo de dominica dicit miſſa/licet in capella dicatur: & in omnibus cōmemorationibus ſancte trinitatis p totum annū: & in oī miſſa ſpōſaliū

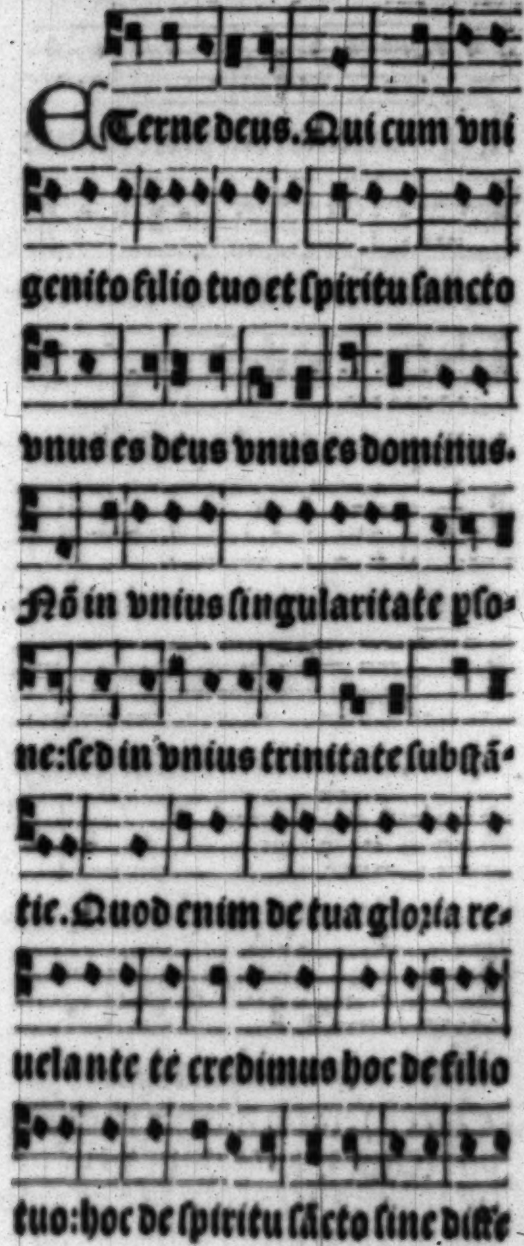

Eterne deus. Qui cum vni
genito filio tuo et ſpiritu ſancto
vnus es deus vnus es dominus.
Nō in vnius ſingularitate perſo-
ne: ſed in vnius trinitate ſubſtā-
tie. Quod enim de tua gloria re-
uelante te credimus hoc de filio
tuo: hoc de ſpiritu ſācto ſine diffe-

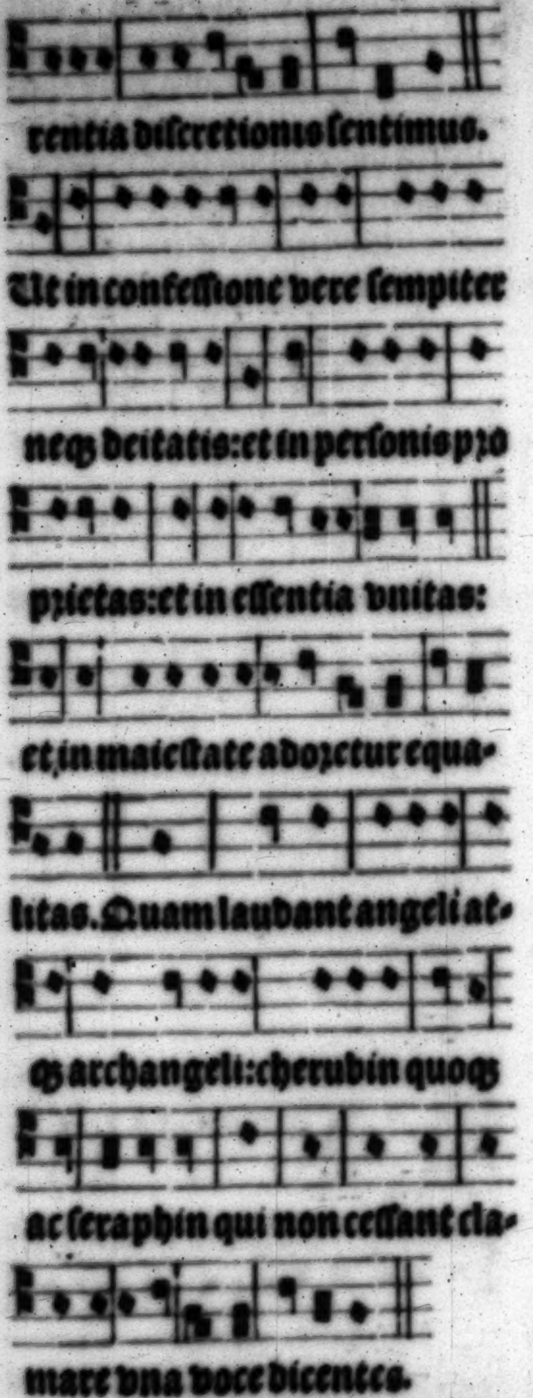

rentia discretionis sentimus. Ut in confessione vere sempiterneqꝫ deitatis: et in personis pꝛoprietas: et in essentia vnitas: et in maiestate adoꝛetur equalitas. Quam laudant angeli atqꝫ archangeli: cherubin quoqꝫ ac seraphin qui non cessant clamare vna voce dicentes.

Hec pꝛefatio dicitur in omnibus festis apostoloꝛum ꝛ euãgelistarum: ꝛ per octauas apostoloꝛum petri et pauli atqꝫ andꝛee/ quando de octauis dicitur missa pꝛeterq̄ i festo scti iohãnis in ebdo. natiuitatꝭ dñi. In octa. vero eiusdẽ dicat: ꝛ i festo eiꝰ i tp̄e pas.

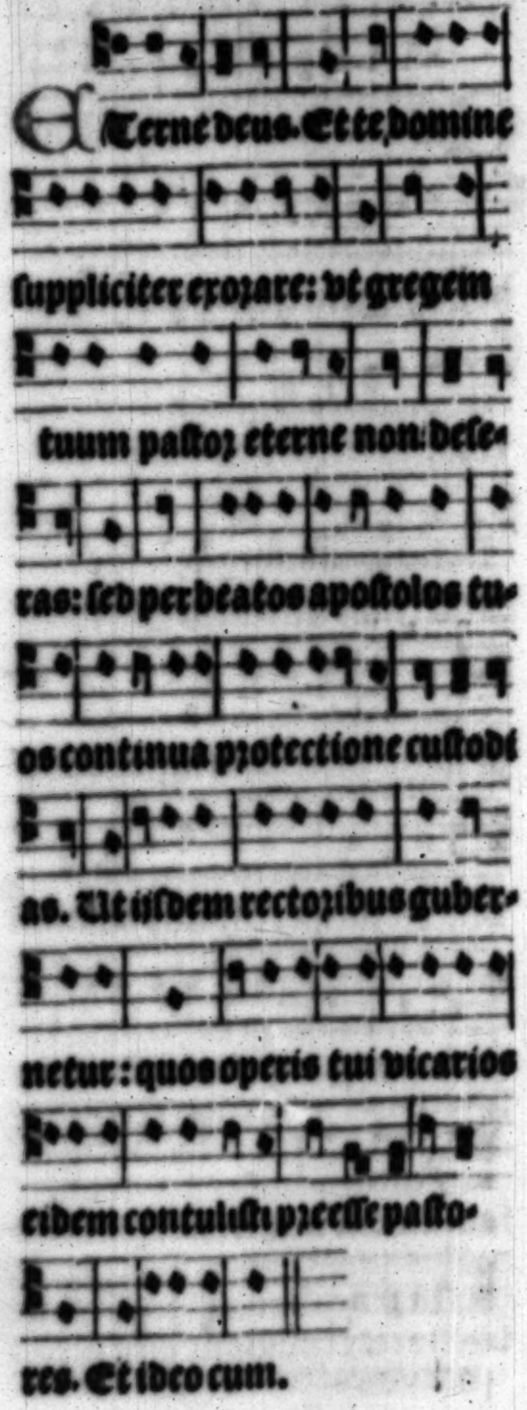

Eterne deus. Et te, domine suppliciter exoꝛare: vt gregem tuum pastoꝛ eterne non deseras: sed per beatos apostolos tuos continua pꝛotectione custodias. Ut ijsdem rectoꝛibus gubernetur: quos operis tui vicarios eidem contulisti pꝛeesse pastores. Et ideo cum.

Hec pꝛefatio dicitur in vtroqꝫ feſto ſancte crucis et in commemoꝛatiōibus eiuſdem per totuꝫ annum.

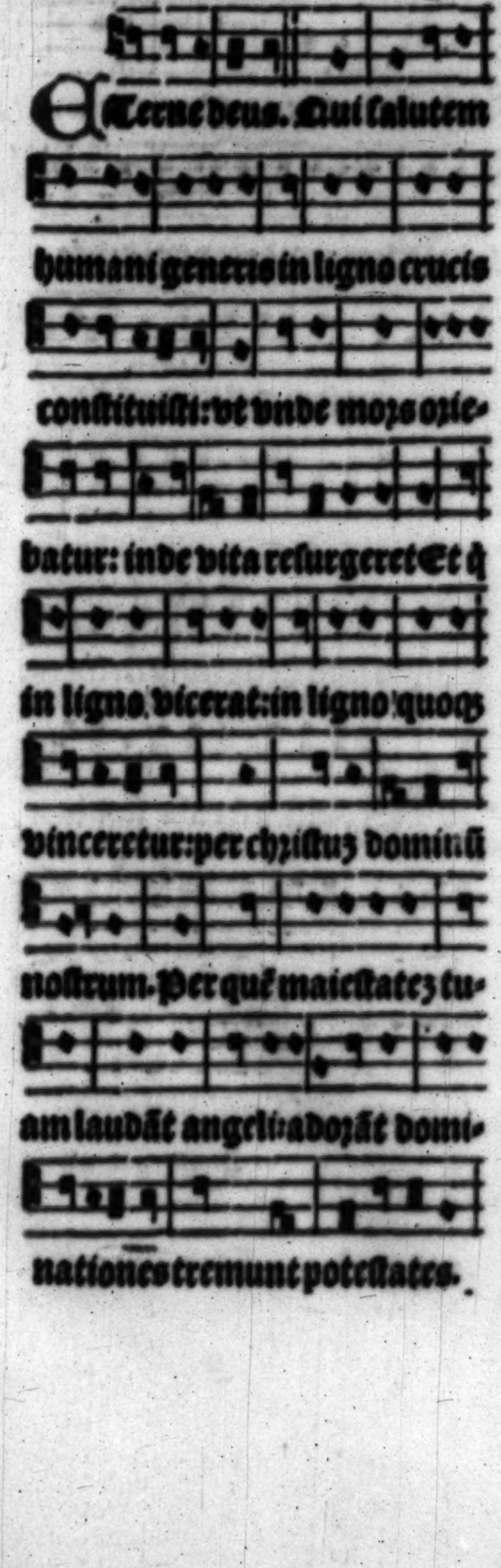

Eterne deus. Qui ſalutem humani generis in ligno crucis conſtituiſti: vt vnde moꝛs oꝛiebatur: inde vita reſurgeret Et q̄ in ligno vicerat: in ligno quoqꝫ vinceretur: per chꝛiſtuꝫ dominū noſtrum. Per quē maieſtateꝫ tuam laudāt angeli: adoꝛāt dominationes tremunt poteſtates.

Hec p̄fatio dr̄ in omni feſto btē marie virginis niſi ī purificatione eiuſdē. Dicatur etiā p octauā aſſumptionis ⁊ natiuitatis btē marie: et in cōmemoꝛatiōib⁹ eiuſdē per totū: niſi a die natiuitat̄ dñi noſtri ieſu chꝛiſti vſqꝫ ad feſtū purificationis btē marie virginis.

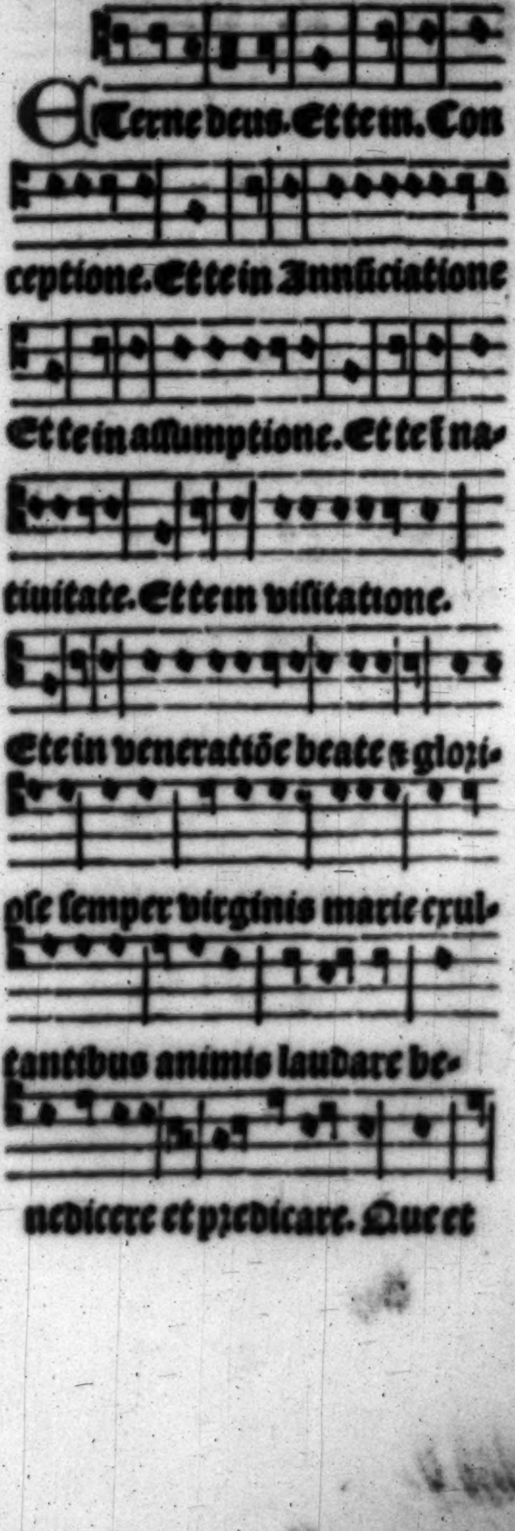

Eterne deus. Et te in. Conceptione. Et te in Annūciatione Et te in aſſumptione. Et te ī natiuitate. Et te in viſitatione. Et te in veneratiōe beate ⁊ glorioſe ſemper virginis marie exultantibus animis laudare benedicere et pꝛedicare. Que et

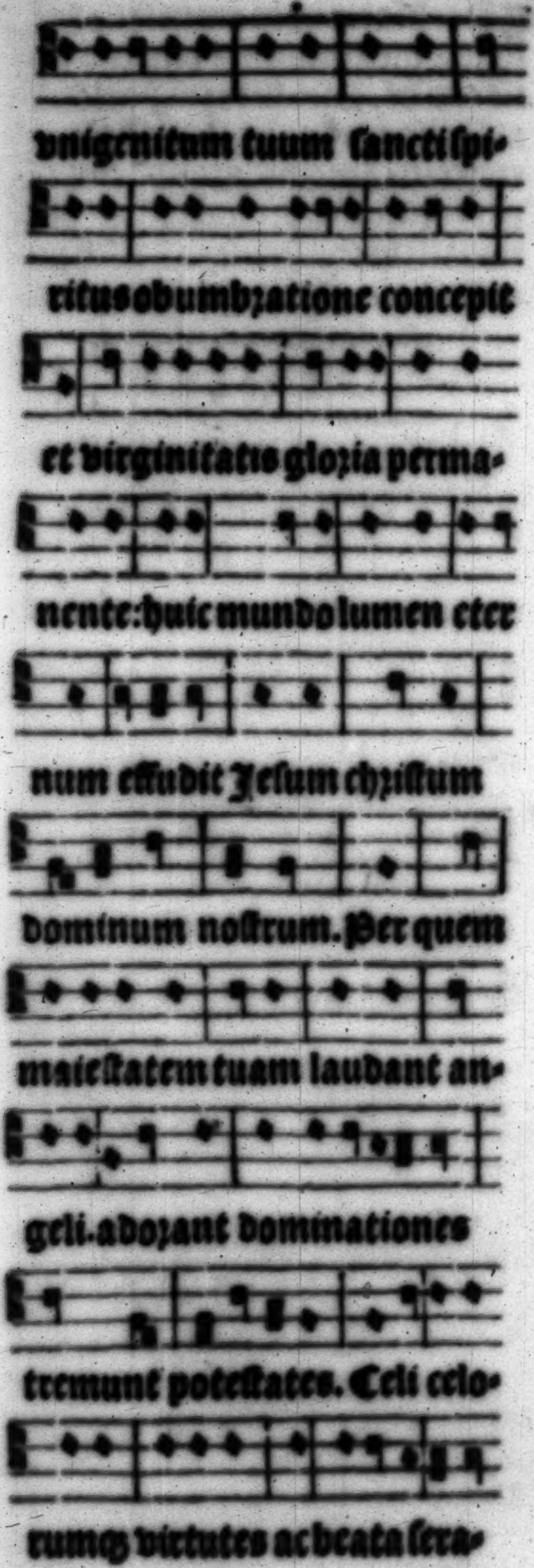
vnigenitum tuum sancti spi-
ritus obumbꝛatione concepit
et virginitatis gloꝛia perma-
nente: huic mundo lumen eter
num effudit Jesum chꝛistum
dominum nostrum. Per quem
maiestatem tuam laudant an-
geli. adoꝛant dominationes
tremunt potestates. Celi celo-
rumqꝫ virtutes ac beata sera-

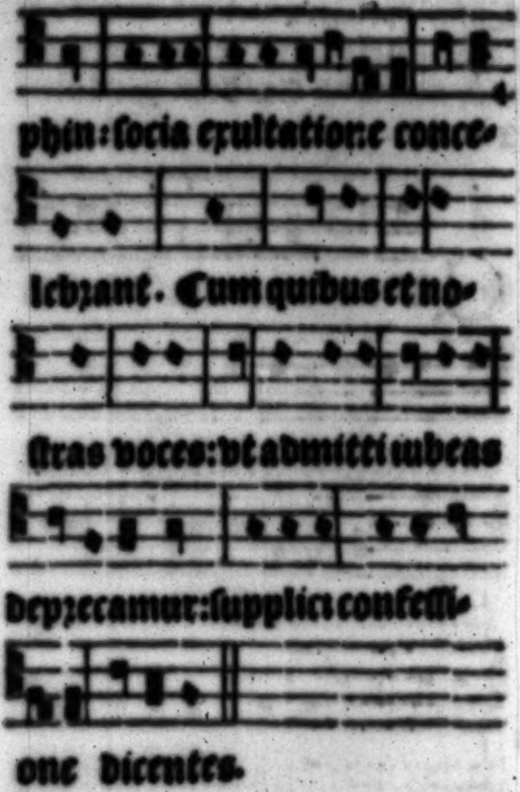
phin: socia exultatione conce-
lebꝛant. Cum quibus et no-
stras voces: vt admitti iubeas
depꝛecamur: supplici confessi-
one dicentes.

Hoc modo incipiantur omnes pꝛefatiōes ad missam per totum annum tam in ferijs ꝙ in festis.

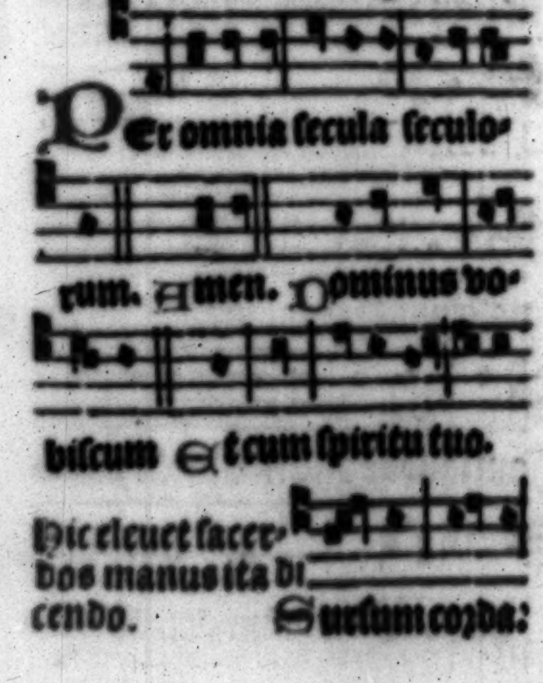
Per omnia secula seculo-
rum. Amen. Dominus vo-
biscum Et cum spiritu tuo.
Sursum coꝛda:

Hic eleuet sacerdos manus ita dicendo.

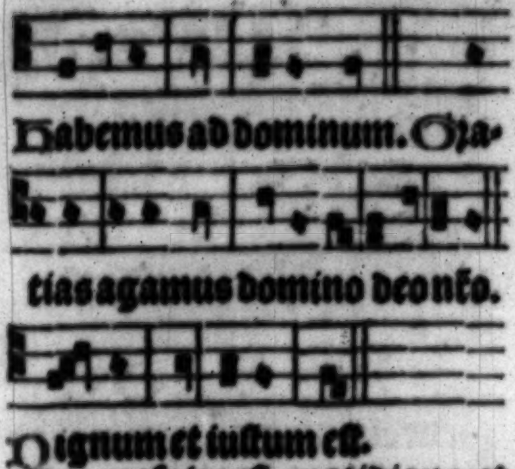

Habemus ad dominum. Gratias agamus domino deo nr̄o. Dignum et iuſtum eſt.

Hec prefatio eſt quotidiana: et dr̄ quotidie niſi in feſtis ⁊ p̄ octa. i quib⁹ ꝓpria habeat: ita tamen ꝙ omnes prefationes totius āni ſub hoc tono dicunt ſiue proprie habeantur: ſiue non/ tā in ferijs q̄ in feſtis: ſecundum vſum inſignis eccleſie Sar.

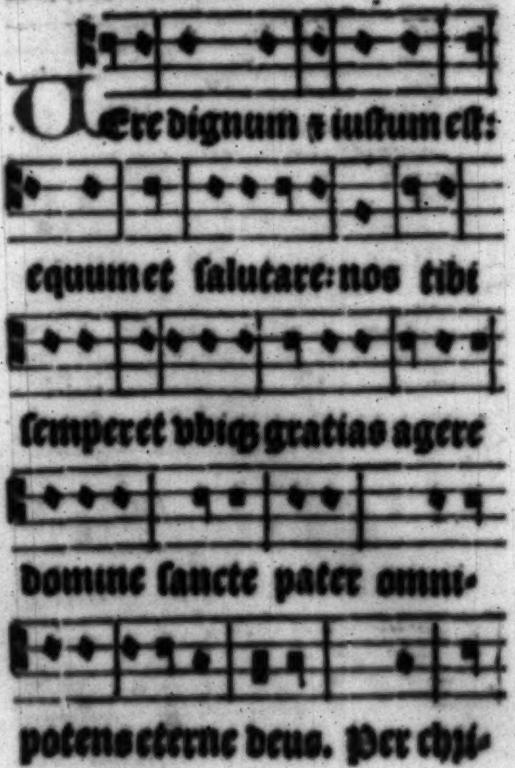

Vere dignum ⁊ iuſtum eſt: equum et ſalutare: nos tibi ſemper et vbiq̨ gratias agere domine ſancte pater omnipotens eterne deus. Per chriſtum dominum noſtrum.

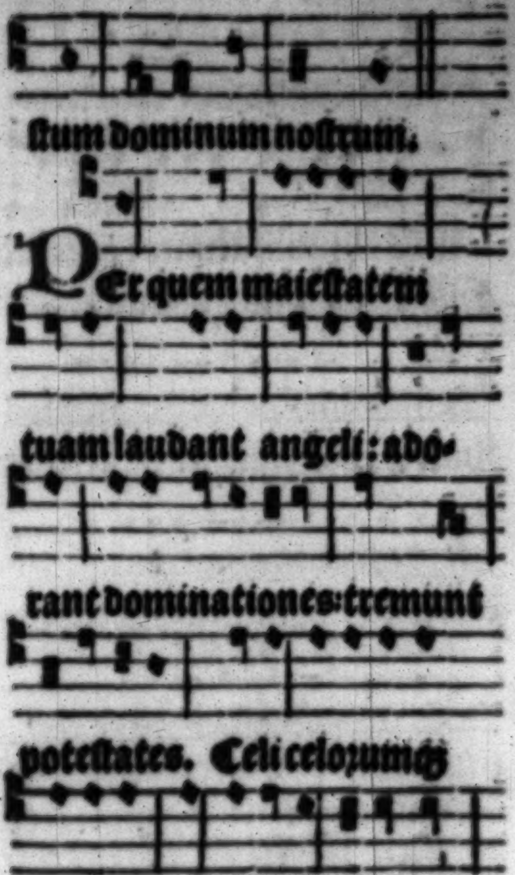

Per quem maieſtatem tuam laudant angeli: adorant dominationes: tremunt poteſtates. Celi celorumq̨ virtutes ac beata ſeraphin: ſocia exultatione concelebrant: Cū quibus ⁊ noſtras voces vt admitti iubeas deꝑcamur ſupplici confeſſione dicentes.

Concluſio in alijs prefationib⁹.

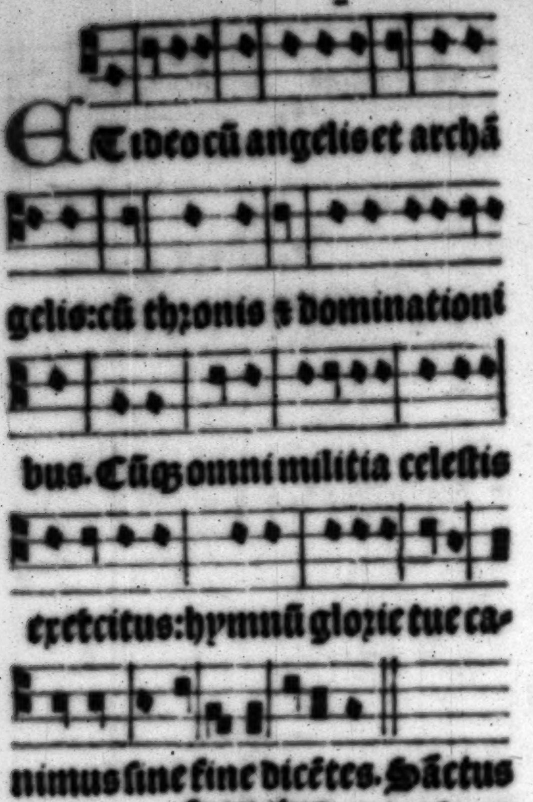
Et ideo cũ angelis et archã-
gelis: cũ thronis ⁊ dominationi-
bus. Cũqꝫ omni militia celeſtis
exercitus: hymnũ glorie tue ca-
nimus ſine fine dicẽtes. Sãctus

Sequitur **Sanctus.** Dum ſacerdos dixit. **Sanctus. Sãctus** erigat parump brachia ſua: ſiũgat manus ſuas vſqꝫ ad hec vba. **In nomine domini** tũc ſẽper ſignet ſe in facie ſua: ⁊ ſic fiat in omib⁹

SAnctus prefationibus.

Sanctus Sãctus dominus deus ſabaoth. Pleni ſunt celi et terra gloria tua. Oſanna i excelſis. Benedictus qui venit in nomine domini. Oſãna in excelſis.

Deinde confeſtum manibus iunctis ⁊ oculis eleuatis icipiat. **Te igitur clementiſſime pater.** corpore inclinato donec dixerit. **Ac petimus.** In fine miſſe dicitur vnus iſtorum cãtuũ pro diſpoſitione cantoris.

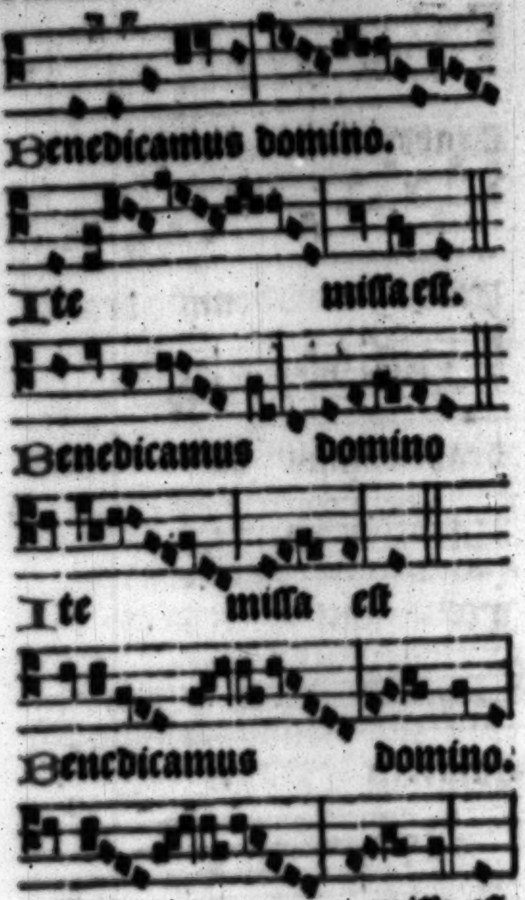
Benedicamus domino.
Ite miſſa eſt.
Benedicamus domino
Ite miſſa eſt
Benedicamus domino.
Ite miſſa eſt.
Benedicamus do mino.
Ite miſ ſa eſt.
Benedica mus do mino.
Ite miſ ſa eſt.

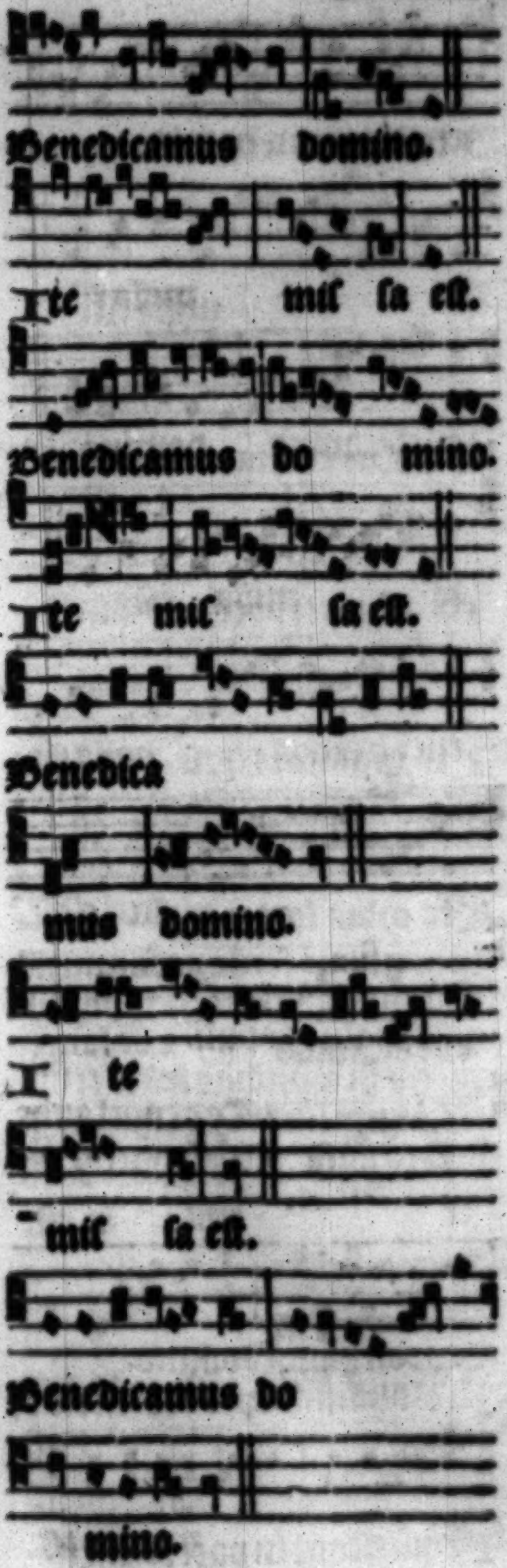
Benedicamus domino.
Ite miſ ſa eſt.
Benedicamus do mino.
Ite miſ ſa eſt.
Benedica
mus domino.
Ite
miſ ſa eſt.
Benedicamus do
mino.

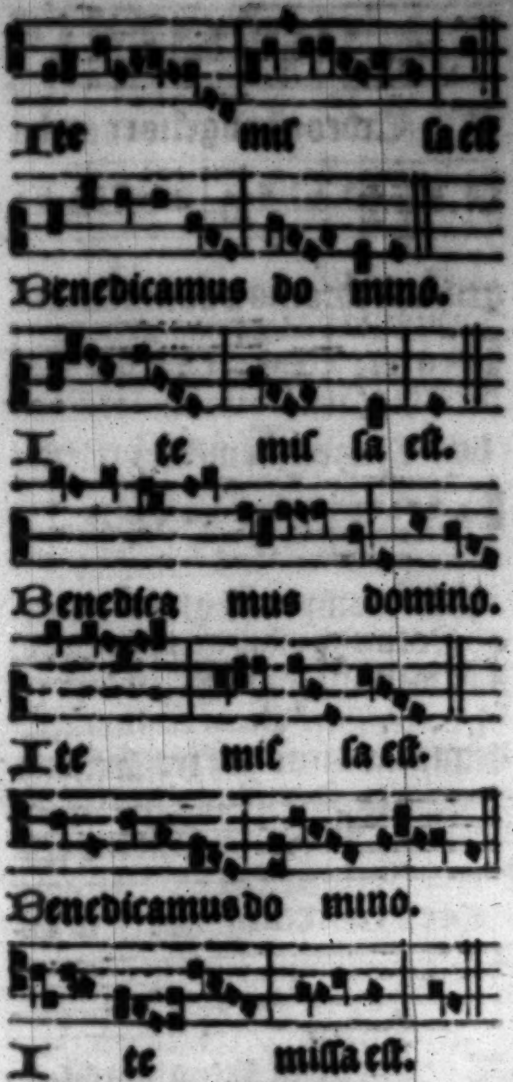
Ite miſ ſa eſt
Benedicamus do mino.
I te miſ ſa eſt.
Benedica mus domino.
Ite miſ ſa eſt.
Benedicamus do mino.
I te miſſa eſt.

¶ In feſtis trium lectionuꝫ dicitur vnus iſtoꝛum cantuum. quã docūqꝫ dicitur in fine miſſe. Ite miſſa eſt.

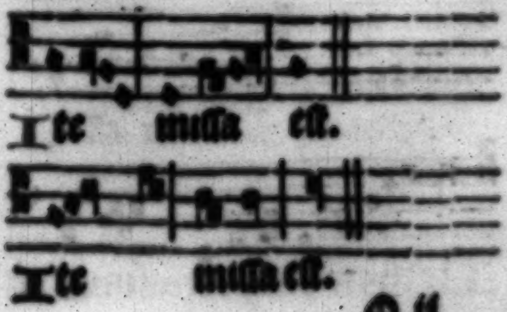
Ite miſſa eſt.
Ite miſſa eſt.

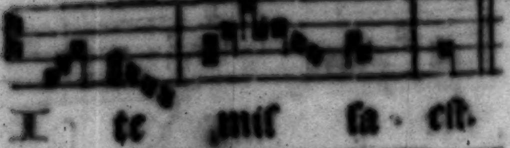
I te mis sa est.

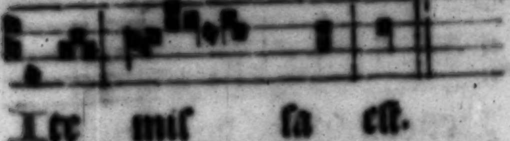
Ite mis sa est.

In vigilia pasche et penthecostes dicitur hic cantus.

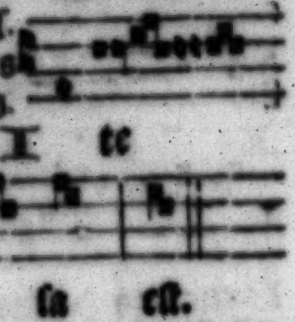
I te
mis sa est.

Notandū est ꝙ quandocunqꝫ cātus istoꝝ sequentiū dr̄ super Kyrieleyson. Idem etiam cantꝰ sequatur super **Ite missa est.**

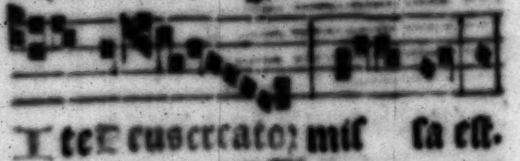
Ite Deus creator mis sa est.

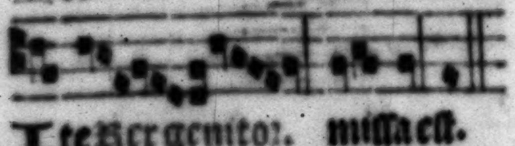
Ite Rex genitor. missa est.

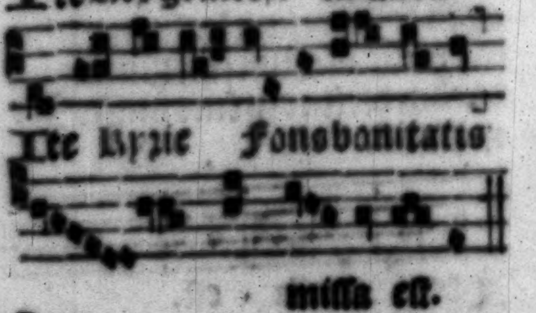
Ite Kyrie Fons bonitatis
missa est.

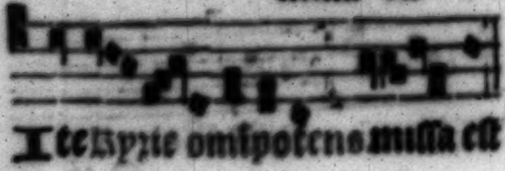
Ite Kyrie omnipotens missa est

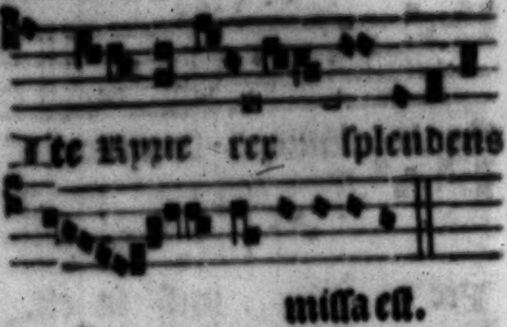
Ite Kyrie rex splendens
missa est.

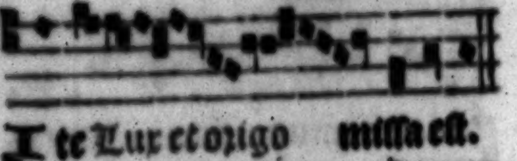
Ite Lux et origo missa est.

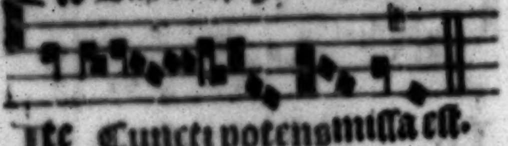
Ite Cuncti potens missa est.

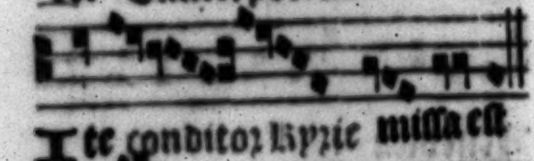
Ite conditor Kyrie missa est

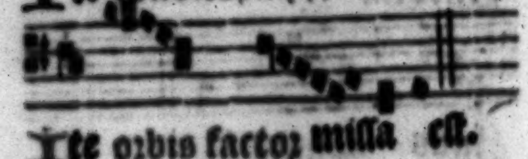
Ite orbis factor missa est.

In omnibus ferijs per annuꝫ: et in vigilijs quattuor temporum: missa **Salus populi.** et de sancta cruce: et in omnibus festis trium lectionum sine **Te deum laudamus.** in quibꝰ dicitur noctur. dicatur cantus.

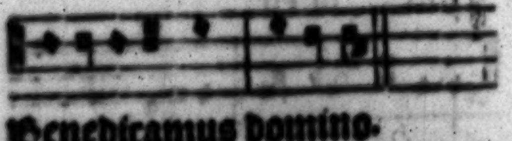
Benedicamus domino.

In oībus missis pro defunctis dr̄

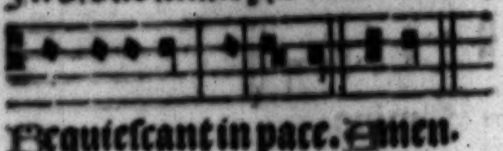
Requiescant in pace. Amen.

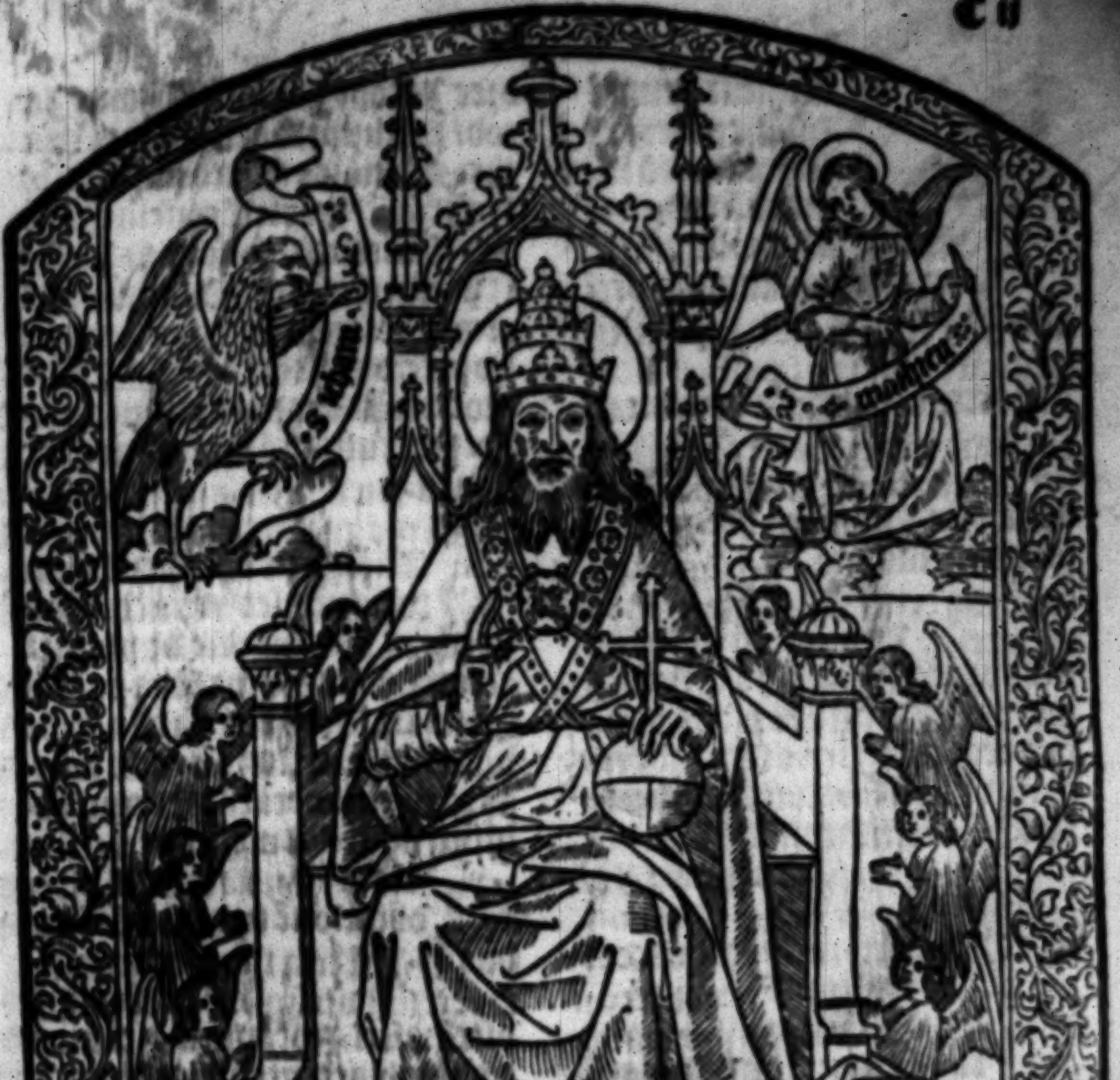
S iohannes
matheus

t

Te igitur clemen
tiſſime pater per
ieſum chriſtū fili
um tuū dn̄m no-
ſtrum: ſupplices
rogamus ac peti
mus. Hic erigēs ſe ſacerdos oſcu-
let altare a dextris ſacrificii dicēs
Uti accepta habeas ⁊ benedicas
Hic faciat ſacerdos tres cruces ſu
per calicē ⁊ panē: dicendo. Hec ✠
dona Hec ✠ munera. hec ✠ ſācta
ſacrificia illibata Factiſqꝫ ſigna
culis ſup calicē eleuet man⁹ ſuas
ita dicens. In primis q̄ tibi offeri
mus pro eccl'ia tua ſctā catholica
quā pacificare / cuſtodire / aduna
re: ⁊ regere digneris toto orbe ter
rarū: vna cū famul'o tuo [redacted]
[redacted] N. ⁊ antiſtite noſtro. N. idē
proprio ep̄o tātū. et rege nr̄o. N.
et dicunt̄ noiati. Sequat̄. et om̄i
bus orthodoxis: atqꝫ catholice et
aplice fidei cultorib⁹. Hic oret co
Memen- (gitādo pro viuis.
to dn̄e famulor̄ famularū
qꝫ tuar̄. N. ⁊. N. ⁊ oim circūaſtā
tiu3 quor̄ tibi fides cognita eſt ⁊
nota deuotio: pro q̄bus tibi offeri
mus: vel q̄ tibi offerūt hoc ſacrifi-
ciū laudis: pro ſe ſuiſqꝫ oibus pro
redēptione aiar̄ ſuarū: p̄ ſpe ſa-
lutis ⁊ icolumitat' ſue: tibiqꝫ red
dūt vota ſua et̄no deo viuo ⁊ vo.
Communicātes ⁊ memoriā
venerātes. In primis glo-
ſe ſemꝑ v̄ginis marie genitricis
dei ⁊ dn̄i noſtri ieſu chriſti.
Sed et beator̄ apoſtolor̄ ac
martyru3 tuor̄ Petri Pauli An
dree Iacobi Iohānis Thome Ia
cobi Philippi Bartholomei Ma
thei Symōis ⁊ Thadei Lini Cle
ti Clemētis Sixti Cornelii Cypri
ani Laurentii Griſogoni Iohis
et pauli / Coſme et Damiani: Et
oim ſanctor̄ tuor̄ quorum meri
tis precibuſqꝫ cōcedas: vt in oib⁹
protectiōis tue muniamur auxi-
lio. Per eundē xp̄m dn̄m noſtrū.
Amen. Hic reſpiciat ſacerdos ho-
ſtiā cū magna veneratiōe dicēs.
Hanc igitur oblationē ſerui
tutis nr̄e: ſed ⁊ cuncte fami
lie tue. Queſum⁹ dn̄e vt placat⁹
accipias: dieſqꝫ nr̄os i tua pace di
ſponas: atqꝫ ab eterna dānatiōe
nos eripi: ⁊ in elector̄ tuor̄ iube-
as grege numerari. Per xp̄m do-
minū noſtrū. Amen. Hic iterū re
Quam (ſpiciat hoſtiā dicēs
oblationē tu deus oīs in oī
bus q̄s. Hic tria ſignacula crucis
faciat ſup vtrūqꝫ dicēs. Bene ✠
dictā: aſcri ✠ ptam: ra ✠ tam: ra
tionabilē acceptabilēqꝫ facere di
gneris: vt nobis. hic reſpiciat ho
ſtiā dicēs. Cor ✠ pus. reſpiciat ca
licē dicens. et ſan ✠ guis fiat dile
ctiſſimi filii tui dn̄i nr̄i ieſu chriſti
hic erigat ſacerdos manus ⁊ con
iūgat: ⁊ poſtea tergat digitos: et
Qui pri- (eleuet hoſtiā dicēs
die q̄ pateretur. accepit pa
nē in ſctās ac venerabiles man⁹
ſuas: ⁊ eleuatis oculis in celū. hic
eleuet oculos ſuos. ad te deū prē3
ſuu3 oīpotētem. hic inclinet ſe et
poſtea eleuet paululu3 dicēs. tibi
grās agēs. bn̄ ✠ dixit. fregit. hic

noſtro
[illegible]

tangat hoſtiā dicēs. Deditqꝫ diſcipulis ſuis dicēs. Accipite ⁊ māducate ex hoc oēs. Hoc eſt enī corpꝰ meum. Et debēt iſta v̄ba ꝓferri cū vno ſpū ⁊ ſub vna ꝓlatione nulla pauſatiōe īterpoſita. Poſt hec v̄ba iclinet ſe ſacerdos ad hoſtiā ⁊ poſtea eleuet eā ſupra frontē: vt poſſit a ppl'o videri ⁊ reuerēter illud reponat āte calicē in modū crucis per eādē facte. ⁊ tūc diſcooperiat calicem: ⁊ teneat inter manus ſuas: nō diſiungēdo pollicē ab īdice: niſi dū facit bn̄dictiones tm̄ ita dicēs

Simili modo poſtea ꝙ cenatū eſt: accipiēs ⁊ hūc ꝓclarū calicē in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: itē tibi. Hic inclinet ſe dicēs grās agēs bene✠dixit: deditqꝫ diſcipulis ſuis dicens. Accipite ⁊ bibite ex eo oēs. Hic eleuet ſacerd. parūper calicē ita dicēs. Hic eſt enim calix ſāguinis mei: noui ⁊ eterni teſtamēti: miſteriū fidei: qui ꝓ vobis ⁊ ꝓ multis effundetur i remiſſione pctōꝝ. Hic eleuet calicē vſqꝫ ad pectꝰ vl' vltra caput dicēs. Hec quotienſcūqꝫ feceritis in mei memoriā facietis. Hic reponat calicē ⁊ eleuet brachia in modū crucis iūctis digitis vſqꝫ ad hec v̄ba De tuis donis.

Unde ⁊ memores dn̄e nos tui ſerui: ſz ⁊ plebs tua ſctā eiuſdē chriſti filij tui dn̄i dei noſtri: tā btē paſſionis necnō ⁊ ab inferis reſurrectionis ſed ⁊ i celos glōſe aſcenſionis. offerimꝰ ꝓclare maieſtati tue de tuis donis ac datis hoſtiā pu✠rā hoſtiā ſan✠ctā. hoſtiā imacu✠latā. pa✠nē ſanctū vite eterne et calicē ſalutis perpetue.

Supra que ꝓpicio ac ſereno vultu reſpicere digneris ⁊ accepta habere: ſicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iuſti abel: ⁊ ſacrificiū patriarche nr̄i abrahe: ⁊ quod tibi obtulit ſummꝰ ſacerdos tuus melchiſedech ſctm̄ ſacrificiū imaculatā hoſtiā. Hic ſacerd. corpore iclinato ⁊ cācellatis manibꝰ dicat. Supplices te rogamus. vſqꝫ ex hac altaris participatiōe. ⁊ tūc erigat ſe deoſculās altare a dextris ſacrificij: ⁊ faciat ſignū crucis ſup hoſtiā ⁊ calicē: ⁊ in facie ſua cū dicit. oī bn̄dictiōe celeſti.

Supplices te rogamus oīps deus iube hec ꝑferri per manꝰ ſcti angeli tui i ſublime altare tuū: in cōſpectu diuine maieſtatis tue: vt quotquot. Hic erigēs ſe oſculet altare a dextris ſacrificij dicēs ex hac altaris participatione: ſacroſanctū filij tui cor✠pus ⁊ ſan✠guinē ſūpſerimus: omni. Hic ſignet ſe i facie dicēs bene✠dictione celeſti ⁊ grā repleamur. Per eundē xp̄m dn̄m noſtrū. Amē. Hic oret ꝓ mortuis.

Memento etiā dn̄e aīarum famulorū famularūqꝫ tuarū. N. et N. Qui nos ꝓceſſerunt cū ſigno fidei ⁊ dormiūt i ſomno pacis. Ipſis dn̄e et oibꝰ in chriſto quieſcētibꝰ: locū refrigerij lucis et pacis: vt indulgeas deprecamur. Per eundē xp̄m dn̄m nrm̄. Amē. Hic percutiat pectꝰ ſuū ſemel dicēs

Nobis quoqȝ pctõrib⁹ famulis tuis: de multitudine miserationũ tuarꝫ sperãtib⁹. partē aliquã ꝯ societatē donare digneris cũ tuis sctis aplis ꝫ martyrib⁹: cuȝ Johãne Stephano Mathia. Barnaba Ignatio Alexandro. Marcellino Petro felicitate Perpetua Agatha Lucia Agnete Cecilia Anastasia. Et cũ oĩbus sctis tuis intra quorꝫ nos ɔ̃sortiuȝ nõ estimator meriti: sed venie q̃s largitor admitte. Per xp̄m dñȝ nr̄m. nõ dĩ Amē. Per quē hec oĩa dñe semp̄ bona creas. Hic sacerd. ter signet calicē dicēs sancti ✠ ficas viui ✠ ficas bene ✠ dicis: ꝫ p̄stas nobis. Hic sacerdos discooperiat calicē ꝫ faciat signaculũ crucꝭ cũ hostia q̃nquies: p̄rio vltra calicē ex vtraqȝ parte: scdo calici equale tertio infra calicē: quarto sicut in p̄rio: quĩto ãte calicē. Per ip ✠ sũ ꝫ cũ ip ✠ so. ꝫ ĩ ip ✠ so. est tibi deo patri oĩ ✠ potẽti: ĩ vnitate sp̄s ✠ scti: oĩs honor ꝫ glĩa. Hic cooperiat sacerd. calicē: ꝫ teneat man⁹ suas sr̄ altare vsqȝ dũ dĩ Pater noster.

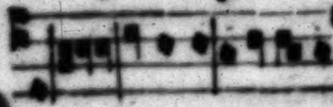

qui es ita dicens.

Per oĩa secula sclorum

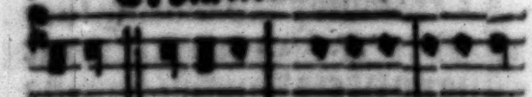

Amē. Orem⁹. Preceptis saluta-

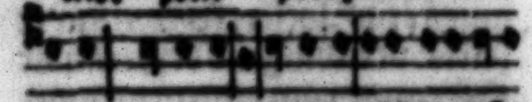

ribus moniti: ꝫ diuina institutiõe

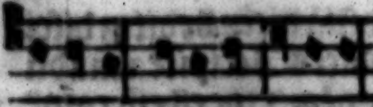

Hic accipiat diacon⁹ pa-

formati audem⁹ dicere. ⸿ tenã cã q̃ a dextris sacerdotis extēto brachio in altuȝ vsqȝ. Da propicius. discoopertam teneat. Hic eleuet manus sacerdos ita dicens.

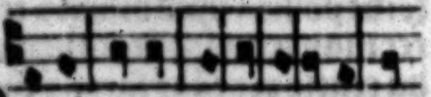

Pater noster q̃ es in celis san-

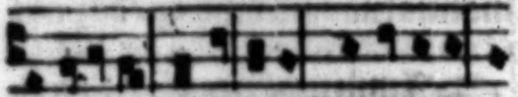

ctificet nomē tuũ. Adueniat re-

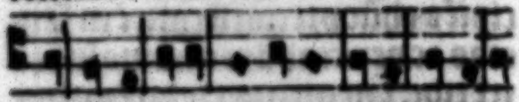

gnũ tuũ fiat volũtas tua sicut in

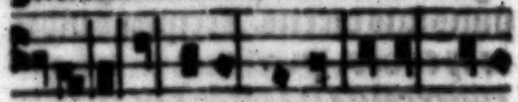

celo et in terra. Panē nr̄m quoti-

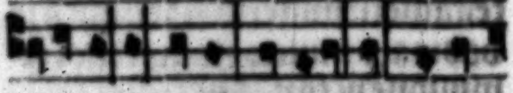

dianũ da nobis hodie: et dimitte

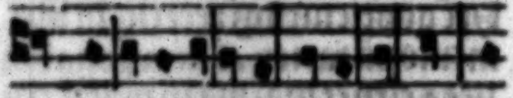

nobis debita nr̄a/ sicut et nos di-

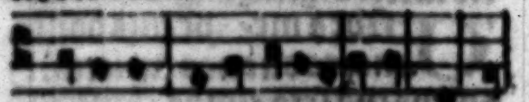

mittimus debitorib⁹ nr̄is. Et ne

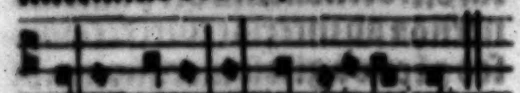

nos inducas in tentationem.

¶ Chorus rn̄deat. Sed libera nos a malo. Sacerdos priuatim. Amen.

Libera nos quesumus domine ab omnibus malis preteritis presentibus et futuris: ⁊ intercedēte beata et gloriosa semper virgine dei genitrice maria, et beatis apostolis tuis petro ⁊ paulo atq; andrea cū oībus sanctis. Hic cōmutat diaconꝰ patenā sacerdoti deosculās manū eiꝰ: et sacerdos deosculet̄ patenā postea ponat ad sinistrū oculum: deīde ad dextrū, postea faciat crucē cū patena vltra caput. ⁊ tūc reponat eam in locū suum dicens.

Da propicius pacē in diebꝰ nostris: vt ope mīe tue adiuti: ⁊ a pctō simus semꝑ liberi: et ab omni ꝑturbatione securi. Hic discooperiat calicē ⁊ sumat corpꝰ cū inclinatiōe transponēs in cōcauitate calicis retinēdo iter pollices ⁊ indices: ⁊ frāgat i tres partes dū dr̄. Per eundē dnm̄ nostrū iesum christū filiū tuū. Secūda fractio. Qui tecū viuit ⁊ regnat i vnitate spiritꝰ scti deus. Hic teneat duas fracturas i sinistra manu ⁊ tertiā fracturā in dextera manu i sūmitate calicꝭ ita dicens aperta voce.

Per omnia secula seculorum. Amen.

¶ Hic faciat tres cruces infra calicem cum tertia parte hostie dicendo.

Pax dn̄i sit semꝑ vobiscū. Chorꝰ rn̄deat. Et cū spiritu tuo. Ad Agnus dicendū accedant diaconus ⁊ subdiaconus ad sacerdotem vterq; a dextris, diaconꝰ ꝓpior: subdiaconus remotior: ⁊ dicāt priuatim. Agnus dei qui tollis peccata mūdi: miserere nobis. Agnus dei qui tollis pctā mūdi: miserere nobis. Agnus dei q̄ tollis peccata mūdi dona nobis pacem. In missis pro defunctis dicitur hoc modo. Agnus dei q̄ tollis peccata mūdi dona eis requiē cū hac additiōe i tertia repetitiōe sēpiternā. Hic cruce signando deponat dictā tertiā partē hostie in sacramētū sanguinis sic dicēdo.

Hec sacro ✠ sancta cōmixtio corporis ⁊ sanguinis domini nostri iesu xp̄i fiat michi omnibusq; sumentibus salus mentis et corporis: ⁊ ad vitā eternā promerēdam ⁊ capessendā preparatio salutaris. Per eundē xp̄m dominū nostrū. Amen. Anteq̄ pax detur dicat sacerdos.

Domine sancte pater oīps eterne deꝰ: da michi hoc sacrosanctū corpus et sanguinē filij tui domini nr̄i iesu christi ita digne sumere: vt merear per hoc remissionē omnium peccatorū meorū accipere: ⁊ tuo sancto spiritu repleri, ⁊ pacē tuā habere, quia tu es deus solus et preter te nō est alius, cuius regnū ⁊ imperiū gloriosum sine fi-

Sancte Thomas [illegible]
[illegible]

Q i HE

ne permittas in ſecula ſeculorum. Amen. Hic oſculet ſacerdos corporale ⁊ patenā ⁊ calicem: ⁊ poſtea diacono dicēs. Pax tibi ⁊ eccleſie dei. Diaconus a dextra ſacerdotis ab eo pacē recipiat: ⁊ ſubdiacono porrigat. Deinde ad gradum chori ipſe diacon⁹ pacē portet rectoribus chori: ⁊ ipſi pacē choro porrigāt. vterq; in ſua parte incipiēs a maiore. In feſtis vero ⁊ ferijs quā chorus nō regitur: pax a diaconis apportat̄ p duos ex terminos de ſcd'a forma. cetera ſicut prius. Poſt pacē datā dicat ſacer. oroēs ſequētes priuatim anteq̄ ſe cōmunicet tenēs hoſtiā duab⁹ manib⁹.

Deus pater fons et origo totius bonitatis q ductus miā vnigenitū tuū pro nobis ad infima mūdi deſcēdere ⁊ carnē ſumere voluiſti: quā ego indign⁹ hic i manib⁹ meis teneo. Hic inclinet ſe ſacerdos ad hoſtiā dicēs. Te adoro/ te glorifico/ te tota cordis intētiōe laudo ⁊ p̄cor: vt nos famulos tuos nō deſeras. ſed pctā nr̄a dimittas/ quaten⁹ tibi ſoli viuo ac vero deo puro corde ⁊ caſto corpore ſeruire valeam⁹. Per eundē xp̄m dñm nr̄m. Amē.

Dñe ieſu xp̄e fili dei viui q ex voluntate patris cooperāte ſpū ſancto per mortē tuā mundū viuificaſti. libera me p hoc ſacroſāctū corpus ⁊ hūc ſanguinē tuū a cūctis iniquitatib⁹ meis. ⁊ ab vniuerſis malis. et fac me tuis ſemp obedire mādatis. ⁊ a te nunq̄ in [illegible]

[illegible]

Aue in eternū ſc̄tiſſima caro xp̄i: michi ante oīa ⁊ ſup oīa ſumma dulcedo.

Corpus dñi nr̄i ieſu xp̄i ſit mi [illegible] Amen. Hic ſumat corp⁹ [illegible] de ſanguine cū magna deuotione dicēs.

Aue in eternū celeſtis potus mihi ante oīa et ſup oīa ſumma dulcedo.

Corpus ⁊ ſanguis dñi noſtri ieſu xp̄i proſit michi ad remediū ſempiternū in vitā eternā. Amē. In nōie pris ⁊ filij ⁊ ſpūſcī. Amē. Hic ſumat ſāguinē. quo ſūpto inclinet ſe ſacer. ⁊ dicat cū deuotiōe orōez ſeq̄ntē.

Gratias tibi ago dñe ſancte pater oīps eterne deus q me refeciſti de ſacratiſſimo corpore ⁊ ſāguine filij tui dñi nr̄i ieſu xp̄i: deprecor. vt hoc ſacramentū ſalutis noſtre qd ſumpſi indignus pctōr nō veniat michi ad iudiciū: neq; ad cōdēnationē pro meritis meis: ſed ad profectū corporis mei ⁊ aīe ſalutē in vitā eternā. Amen. Qua dicta eat ſacerdos ad dextru coꝛnu altaris cum calice iter manus digitis adhuc ꝯiunctis ſicut pꝛius ⁊ accedat ſubdiaconus ⁊ effūdat in calicē vinū ⁊ aquā: ⁊ reſinceret ſacerdos man⁹ ſuas: ne alique reliq̄e coꝛpoꝛis vel ſanguinis remaneant ī digitis vel ī calice. Cū vero aliquis ſacerdos debet bis celebꝛare ī vno die tūc ad pꝛimā miſſaꝫ nō debet percipere ablutionē vllam: ſed ponere ī ſacrario vel ī vaſe mūdo vſq₃ ad finem alterius miſſe: ⁊ tunc ſumatur vtraq₃ ablutio. Poſt pꝛimaꝫ ablutionē vl' effuſionē d̄r hec oꝛ̄o

Quod oꝛe ſūpſimus dn̄e: pura mēte capiam⁹: ⁊ de munere tēpoꝛali fiat nobꝭ remediū ſēpiternū. Hic lauet digitos ī cōcauitate calicis cū vino infuſo a ſubdiacono: quo hauſto ſeq̄t oꝛ̄o

Hec nos ꝯmunio dn̄e purget a crimie: ⁊ celeſtis remedij faciat eſſe cōſoꝛtes. Poſt ꝑceptionē ablutionū ponat ſacerdos calicē ſup patenaꝫ: vt ſi quid remaneat ſtillet: ⁊ poſtea inclinādo ſe dicat. **Adoꝛem⁹ crucis ſignaculū per quod ſalutis ſūpſimus ſacramētū.** ¶ Deinde lauet man⁹ Diaconus iterum coꝛpoꝛalia cōplicet. Ablutis manibus ⁊ redeūte ſacerdote ad dextꝛū coꝛnu altaris: diacon⁹ calicē poꝛrigat oꝛi ſacerdotis: ſi quid īfuſiōis in eo remanſerit reſumendū. Poſtea vero dicat cū ſuis miniſtrꝭ ꝯmunionē. Deīde facto ſigno crucis ī facie vertat ſe ſacerdos ad populū eleuatiſq₃ aliquātulū bꝛachijs et iūctis manib⁹ dicat **Dn̄s vobiſ.** ⁊ iteꝝ reuertēs ſe ad altare dicat **Oꝛemus.** Deinde dicat poſtcōiones iuxta numeꝝ et oꝛdinē ante dictaꝝ oꝛationū ante epiſtolam Finita vltia poſtcōione factoq₃ ſigno crucis ī frōte: iterū vertat ſe ſacerd̄. ad populū ⁊ dicat **Dn̄s vobiſcū.** Deinde diacon⁹ **Bn̄dicamus dn̄o.** Alio vero t̄p̄e dicit **Ite miſſa eſt.** Quotieſcūq₃ em̄ d̄r **Ite miſſa eſt.** ſemꝑ dicit ad populū cōuertendo. Et cū dici debeat **Benedicam⁹ dn̄o** vl' **requieſcāt in pace.** cōuertēdo ad altare dicitur. His dictis ſacerdos īclinato coꝛpoꝛe: iunctiſq₃ manib⁹ tacita voce coraꝫ altari in medio dicat **Placeat tibi** hāc oꝛ̄onem.

Placeat tibi ſancta trinitas obſequium ſeruitutis mee: ⁊ pꝛeſta. vt hoc ſacrificiū qd̄ oculis tue maieſtatis indign⁹ obtuli / tibi ſit acceptabile michiq₃ ⁊ oībus ꝓ q̄b⁹ illud obtuli: ſit te miſerāte pꝛopiciabile. Qui vi. et re. de⁹. Per oīa ſecula ſeculoꝝ Amē. Qua finita erigat ſe ſacerd̄. ſignās ſe in facie ſua dicēs **In noīe pa.** ⁊c. Et ſic īclinatione fctā eo oꝛdine: quo pꝛi⁹ acceſſerūt ad altare ī pꝛincipio miſſe: ſic īduti cū ceroferario et ceteris miniſtris redeāt. Et ſtatim poſt. **Deo gr̄as.** incipiat in choꝛo hoꝛa nona q̄ñ poſt miſſā d̄r. Sacerdos vero in redeundo dicat euange. **In pꝛīcipio.** Cum vero ſacerdos exuerit caſulā ⁊ alia īdumēta ſacerdotalia dicat pſalmos ſubſcriptos cū. A. **Trium pueroꝝ.** Ps. **Be-**

nedicite ſacerdotes. vſqȝ ad finē cantici. ps. Laudate dñm ī ſctis eius. totius ps. Nūc dimittis ſeruū. cū Gloria patri. ⁊ Sicut erat. Deīde dicit tota ā. Trium pueroꝝ cātemus hymnū quē cantabāt in camino ignis benedicētes dominū. Kyrieleyſon. xp̄eleyſon. Kyrieleyſō. Pater. Et ne nos. Sed libera nos. Benedicamus patrē ⁊ filiū cuȝ ſancto ſpū. Laudemus ⁊ ſuperexaltemus euȝ in ſecula. Benedictus es dñe in firmamēto celi. Et laudabilis ⁊ glioſus in ſecula. Benedicat ⁊ cuſtodiat nos trinitas ſctā. Amē. Nō intres in iudicium cū ſeruo tuo dñe. Quia nō iuſtificabitur ī conſpectu tuo oīs viuens. Dñe deus virtutuȝ conuerte nos. Et oſtende faciē tuā ⁊ ſalui erimus. Dñe exaudi orōnē meā. Et clamor meus ad te veniat. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oremꝰ. Orō

Deus qui tribus pueris mitigaſti flāmas igniū: cōcede propicius. vt nos famulos tuos nō exurat flāma vicioꝝ. Orō

Ure igne ſācti ſpiritꝰ renes noſtros ⁊ cor noſtrum dñe vt tibi caſto corpore ſeruiamus/ ⁊ mundo corde placeamus. Orō

Actiōes noſtras q̄ſumꝰ domine aſpirādo p̄ueni ⁊ adiuuando p̄ſequere. vt cūcta noſtra operatio a te ſēper incipiat: ⁊ per te cepta finiatur. Et finiatur he tres orōnes ſic. Per xp̄ȝ dominū noſtrū. Amē. Et ſciendū eſt ꝙ in oī miſſa quādo de feria dicitur fiat p̄ſtratio a toto choro ſtati poſt Sanctus vſqȝ Pax dñi. per totū annū niſi a paſcha vſqȝ Deꝰ oīm. Notanduȝ eſt ꝙ a Dñe ne in ira vſqȝ ad cenā dñi: ⁊ a Deus oīum. vſqȝ ad vigiliā natiuitatꝭ dñi dicūtur iſte preces ſequētes ad miſſam tantū in ferijs ⁊ feſtis trium lectionū ſine regimīe chori: ⁊ in octa. ⁊ infra quando chorus non regit et dicunt poſt Per oīa ſecula ſeculoꝝ et Pater noſter. inter Per oīa ſecula ſeculoꝝ. ⁊ Pax domini ſacerdote ſic dicēte Per oīa ſecula ſeculoꝝ. ⁊ choro reſpōdente Amē. Statim incipiat chorꝰ preces in proſtratione hoc modo. ps

Deus venerūt gētes in hereditatē tuam: polluerunt templum ſanctū tuū: poſuerunt hieruſalē in pomoꝝ cuſtodiā. Poſuerūt morticinia ſeruoꝝ tuoꝝ eſcas volatilibus celi: carnes ſanctoꝝ tuoꝝ beſtijs terre. Effuderunt ſanguinē eoꝝ tanq̄ aquaȝ in circuitu hieruſalē: et nō erat q̄ ſepeliret. Facti ſumus opprobrium vicinis noſtris ſubſānatio et illuſio his q̄ in circuitu nr̄o ſunt. Uſqȝquo dñe iraſceris in fineȝ: accēdetur velut ignis zelus tuus. Effunde irā tuam in gētes que te nō nouerūt: ⁊ in regna que nomen tuū nō inuocauerūt. Quia comederūt iacob: ⁊ locuȝ eius deſolauerunt. Ne memineris iniq̄tatū nr̄aruȝ antiquaꝝ: cito anticipēt nos mīe tue quia pauperes facti ſumus nimis. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: ⁊ propter gloriam nominis tui domine libera nos: ⁊ propicius eſto peccatis noſtris propter nomen tuũ. Ne forte dicant in gentibus vbi eſt deꝰ eorum: et innoteſcat in nationibus coram oculis noſtris. Ultio ſanguinis ſeruoꝝ tuorũ qui effuſus eſt: introeat in conſpectu tuo gemitꝰ cõpeditorũ. Secundum magnitudinẽ brachij tui poſſide filios mortificatorũ. Et redde vicinis nr̃is ceptuplũ in ſinu eorum / improperiũ ipſoꝝ qd̓ exprobrauerũt tibi domine. Nos aũt populus tuus ⁊ oues paſcue tue. cõfitebimur tibi i ſeculũ. In generatione et generationẽ: annũciabimus laudem tuã. Gloria.

Deus miſereatᷣ noſtri et benedicat nobꝫ illuſet vultũ ſuũ ſuper nos ⁊ miſereatᷣ noſtri. Ut cognoſcamus in terra viam tuã: in omibus gẽtibus ſalutare tuũ. Confiteãtur tibi populi deus: confiteantᷣ tibi populi omẽs. Letentur ⁊ exultent gẽtes quoniã iudicas populos in equitate ⁊ gentes in terra dirigis. Confiteãtur tibi populi deus: confiteãtur tibi ppl̃i omẽs terra dedit fructũ ſuũ. Benedicat nos deus deus noſter benedicat nos deꝰ ⁊ metuãt eũ om̃s fines terre. Gloria.

Domine in virtute tua letabitur rex: et ſuper ſalutare tuũ exultabit vehemẽter. Deſiderium cordis eius tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorũ eius nõ fraudaſti eũ. Qm̃ preueniſti eũ in benedictiõĩbꝰ dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo. Uitam petijt a te tribuiſti ei: longitudinem dierũ in ſeculũ et in ſeculũ ſeculi. Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriã et magnũ decorem impones ſuper eum. Quoniaꝫ dabis eũ in benedictiõẽ in ſeculũ ſeculi: letificabis eũ i gaudio cũ vultu tuo. Qm̃ rex ſperat i domino: ⁊ miſericordia altiſſimi nõ commouebitur. Inueniatur manus tua omibꝰ inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes qui te oderunt. Pones eos vt clibanũ ignis i tẽpore vultus tui: dominus in ira ſua cõturbabit eos: et deuorabit eos ignis. Fructũ eoꝝ de terra perdes: et ſemen eoꝝ a filijs hominũ. Quoniaꝫ declinauerũt in te mala: cogitauerũt conſilia: que nõ potuerũt ſtabilire. Qm̃ pones eos dorſũ: in reliquijs tuis ꝓparabis vultum eoꝝ. Exaltare dñe in virtute tua: cantabimus ⁊ pſallemus virtutes tuas. Gloria patri. an.

Tua eſt potẽtia tuum regnum domĩe: tu es ſuper omnes gentes: da paceꝫ dñe in diebus noſtris. Kyrieleyſon. Xp̃e eleyſon. Kyrieleyſon. Pater noſter. Et hec oĩa ſine nota dicuntur: tam a clericis in choro q̃ a ſacerdote cuꝫ ſuis miniſtris. Deinde dicat ſacerdos cũ nota. Et ne nos inducas in tentationẽ. Sed libera. Exurgat deus ⁊ diſſipentur ĩimici eius. Et fugiant q̃ oderunt eum a facie eius. Nõ nobis domine non nobis. Sed nomini tuo da gloriã. Oremꝰ ꝓ afflictis et captiuis. Libera deꝰ iſrael: ex omnibus tribulationibus eoꝛuꝫ Mitte eis domine auxiliū de ſācto. Et de ſyō tuere eos. Eſto nobis domine turris foꝛtitudinis. A facie inimici. Domine ſaluū fac regē. Et exaudi nos ī die qua inuocauerimus te. Domine exaudi oꝛationem meā. Et clamoꝛ meus ad te veniat. Dominus vobiſcum. Et cum ſpiritu tuo. Oꝛemus. Oꝛatio.

Deus qui admirabili pꝛouidentia cuncta diſponis: te ſuppliciter exoꝛamus. vt terram quā vnigenitus filius tuus pꝛopꝛio ſanguine cōſecrauit: de manibus inimicoꝛū crucis chꝛiſti eripiēs reſtituas cultui chꝛiſtiano vota fideliū ad eiꝰ liberationem īſtantium miſericorditer dirigendo in viaꝫ pacis eterne. Oꝛatio.

Rege queſumus domine famulū tuum pontificem noſtrum: ⁊ intercedēte btā dei genitrice ſempqꝫ virgine maria cum omibus ſanctis tuis: gratie tue dona ī comultiplica. vt ab omibꝰ liberetur offenſis ⁊ tempoꝛalibus non deſtituatur auxilijs ⁊ ſēpiternis gaudeat inſtitutis. Oꝛatio

Da queſumus omnipotens deus famlo tuo regi noſtro ſalutem mentis ⁊ coꝛpoꝛis: vt bonis operibus inherendo/ tue ſemper virtutis mereatur protectiōe defendi. Per eundē chꝛiſtum dominum noſtrum. Sequatur. Pax domini ſit ſemper vo. et cetera.

Benedictio agni paſchalis ouorum ⁊ herbarum ī die paſche

Dominus vobiſcum. Oꝛemus. Oꝛo

Deus celi terreqꝫ domīatoꝛ qui das eſcā omni carni et reples oīe aīal benedictio ✠ ne benedic ✠ et ſanctifica ✠ hanc creaturā agni paſchalis ⁊ nobis dona tua ſumētibus animeqꝫ coꝛpoꝛis ſanitatē concede. Per chꝛiſtum dominum noſtrum. Amē.

Deus q̄ vniuerſe carnis es conditoꝛ qui noe ⁊ filijs ſuis de mundis ⁊ immūdis animalibus p̄cepta dediſti: quiqꝫ ſicut oua ⁊ olera herbaꝝ humano generi: ⁊ quadꝛupedia munda edere permiſiſti: ⁊ qui agnū paſchalem ī egypto moyſi ⁊ populo tuo in vigilia paſche comedere pꝛecepiſti: in figura agni domini noſtri ieſu chꝛiſti: cuius ſāguine omnia pꝛimogenita tibi de mundo redemiſti ⁊ nocte illa oīe pꝛimogenituꝫ in egypto percuterē pꝛecepiſti: ſeruans populū agni ſanguine pꝛenotatū: dignare domine deꝰ omnipotēs benedicere ✠ et ſanctificare ✠ hūc agnum paſchalē: vt quicūqꝫ ex populo tuo fideliter de illo comederit: omni benedictione celeſti ⁊ gratia tua ſaturati repleantur in bonitate. Per quem hec omnia domine cōdita ſunt: ⁊ ab īitio creata ſaluatoꝛ mundi. Qui viuis et regnas deus. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. Amen. Deinde aſpergantur omnia aqua benedicta ⁊ thurificentur a ſacerdote.

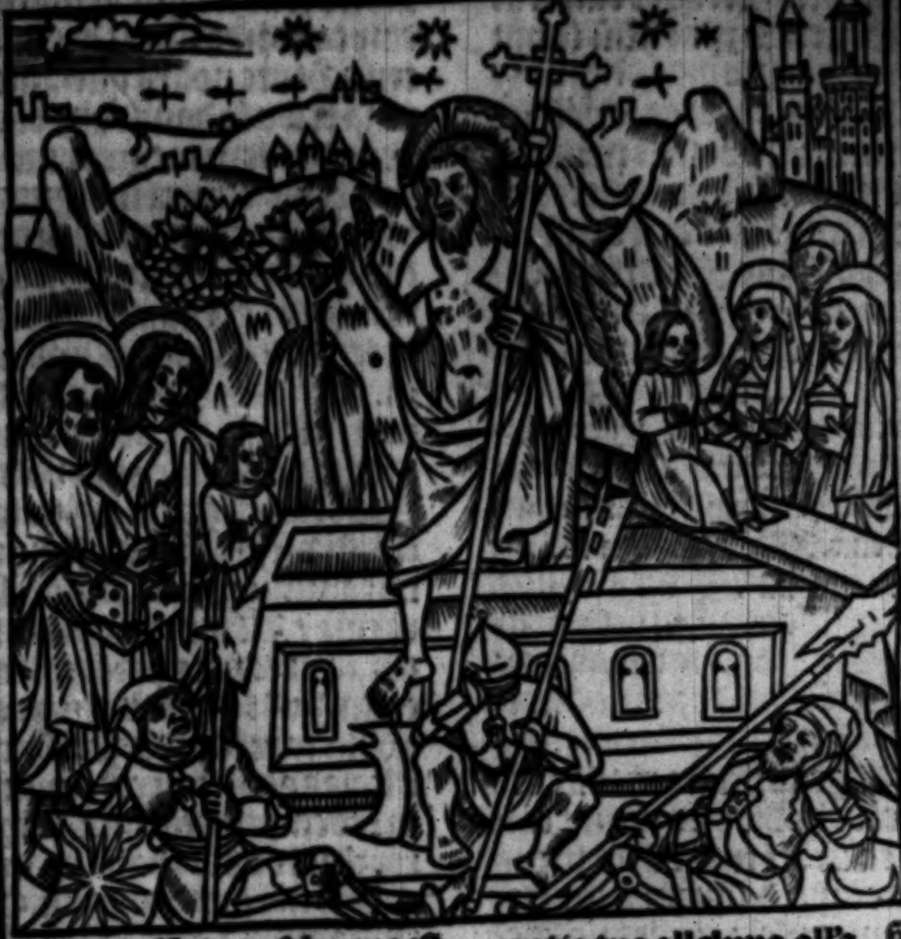

¶ In die ſãcto paſche que eſt reſurrectõis dñice. Ad miſſã Officiuz ſcdm uſum eccleſie Sar. incipit feliciter.

r Eſurrexi et adhuc tecum ſum alleluya: poſuiſti ſuper me manum tuam alleluya: mirabilis facta eſt ſcientia tua alleluya all'a. Pſ. Dñe probaſti me ⁊ cognouiſti me tu cognouiſti ſeſſionẽ meam et reſurrectionem meã. V. Gloria patri et filio ⁊ ſpiritui ſancto. V. Sicut erat in principio ⁊ nunc et ſemper: et in ſecula ſeculoꝝ. amẽ. Or

DEus qui hodierna die per vnigenituz tuum eternitatꝫ nobis aditũ deu cta morte reſeraſti: vota nr̄a que preueniendo aſpiras: etiam adiuuando ꝓſequere. Per eundem dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filiū tuum

Ad corinthios prime. v. capitulo

FRatres expurgate vet⁹ fermentum: vt ſitis noua cōſperſio ſicut eſtis azimi. Etēi paſcha noſtrū imolatus eſt chriſtus. Itaqꝫ epulemur. Nō in fermento veteri: neqꝫ in fermento malicie ⁊ nequicie. ſed in azimis ſinceritatis. ⁊ veritatis. Grad. Hec dies quam fecit dominus exultemus et letemur in ea. V̄. Confitemini ī domīo quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius. Alla. V̄. Paſcha noſtrū imolatus eſt chriſt⁹. Illud alleluya dicitur in loco grad. in octa. penthe. et omnib⁹ dominicis ab hinc vſqꝫ ad aſcēſionē domini ad miſſam de reſurrectione Sequentia

FUlgens ꝑclara rutilat per orbē hodie dies in qua chriſti lucida narrātur ouāter prelia De hoſte ſuperbo quem ieſus triumphauit pulchre caſtra illi⁹ perimens teterrima Infelix culpa eue qua caruimus omnes vita. Felix ꝓles marie: qua epulamur modo vna. Benedicta ſit celſa regina illa. Generans regem ſpoliantem tartara. Pollentē iam in ethera. Rex in eternū ſuſcipe benignus preconia noſtra ſedule tibi canentia. Patris ſedēs ad dexteram. Victor vbiqꝫ morte ſuperata atqꝫ triumphata polorū poſſidēs gaudia O alma o celſa o pulchra clemētia xp̄i luciflua o alma Laus tibi honorqꝫ ac virtus q̄ noſtram antiquā leuiaſti ſarcinā Roſeo cruore agni benigniſſimi Empta florida micat hec aula Potenti ꝟtute noſtra qui lauit facinora tribuēs dona fulgida. Stupens valde in memet iam miror hodierna. Tanta indignis pādere nobis ſacramēta Stirpe dauitica ortus de tribu iuda leo potēs ſurrexiſti i gloria: agnus viſus es in terra. Fundans olim arua regna petis ſupera iuſtis reddēs ꝑmia in ſecula dignāter ouantia. Dic impie zabule quid valet nūc fraus tua: Igneis nexus loris a chriſti victoria. Trib⁹ lingue admiramini: quis audiuit talia miracula: Ut mors mortem ſic ſuperaret rei perciperēt talem graciam. Judea icredula cur manes adhuc inuerecunda: Perſpice chriſticolas qualiter ecce canunt iclīta redemptori carmina. Ergo pie rex chriſte nobis dans premia. Solue nexorum vincula. Electorum agmina. Fac tecum refugere ad beatam gloriam. Digna rependens merita. Paracliti ſancti conſolationē piam. Expectamus ſecundum promiſſionē tuā Peracta aſcenſiōis ſacra ſolēnia Qua es regreſſ⁹ ad celos nube tectus clara. Pollens laude eterna

Secundū marcum. xvj. capitulo.

IN illo tempore: Maria magdalene ⁊ maria iacobi ⁊ ſalome emerunt aromata: vt venientes vngerent ieſum. Et valde mane vna ſabbatorū veniunt ad monumētū: oꝛto iam ſole. Et dicebāt ad inuicē. Quis reuoluet nobis lapidē ab oſtio monumenti? Et reſpiciētes viderūt reuolutū lapidē. Erat quippe: magnꝰ valde. Et introeūtes i monumētū: viderunt iuuenē ſedentē in dextris/ coopertum ſtola candida ⁊ obſtupuerūt. Qui dixit illis. Nolite expaueſcere Ieſum q̄ritis nazarenū crucifixū. Surrexit: non eſt hic. Ecce locꝰ: vbi poſuerūt eū Sed ite dicite diſcipulis eius ⁊ petro: quia pꝛecedet vos in galileā Ibi eū videbitiꝭ: ſicut dixit vobis Credo. Offꝛ. Terra tremuit ⁊ q̄euit dum reſurgeret in iudicio deus alleluya

Suſcipe queſumꝰ Secreta. dñe pꝛeces populi tui cum oblationibꝰ hoſtiaꝝ: vt paſchalibus iniciate myſterijs: ad eternitatis nobis medelā te operāte ꝓficiant. Per dominū nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū q̄ te. viuit ⁊ re. deꝰ.

Pꝛefatio. Et te quideꝫ. Infra canonē. Cōmunicātes. ⁊ Hanc igit. Coīo. Paſcha noſtrū imolatꝰ eſt chriſtus alleluya. itaqꝫ epulemur in azimis ſinceritatis ⁊ veritatis alleluya all'a all'.

Spiritū nobis Poſtcōio. dñe tue caritatis infunde: vt quos ſacramentis paſchalibꝰ ſaciaſti tua facias pietate cōcoꝛdes. Per dñm. in vnitate eiuſdē ſpūſſancti deꝰ. ¶ Feria. ij. Offīm.

Introduxit vos dñs i terrā fluentē lac ⁊ mel all'a ⁊ vt lex dñi ſemꝑ ſit i oꝛe veſtro, all'a all'a. Ps. Cōfitemini dño quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericoꝛdia eius. Kyrieleyſon. Gloria in excelſis deo. Oꝛatio.

Deus qui ſolēnitate paſchali mūdo remedia cōtuliſti: pplm tuū q̄s celeſti dono ꝓſequere: vt ⁊ perfectā libertatē cōſequi mereat ⁊ ad vitā ꝓficiat ſempiternā: Per dñm. Lcō actuū apoſto. x. c.

In diebus illis. Stās petrꝰ in medio plebis: dixit. Viri fratres: vos ſcitis quod factū eſt verbum per vniuerſam iudeam: Incipiēs enim a galilea/ poſt baptiſmum quod pꝛedicauit iohannes ieſum a nazareth: quomodo vnxit eum deus ſpiritu ſancto et virtute. Qui ꝑtranſiuit benefaciendo: ⁊ ſanando omnes opꝛeſſos a diabolo. quoniaꝫ deus erat cum illo. Et nos teſtes ſumꝰ omnium que fecit in regione iudeoꝛum et hieruſalem. quem occiderunt ſuſpendētes in ligno. Hūc deus ſuſcitauit tertia die: ⁊ dedit eum manifeſtum fieri. non omni populo ſed teſtibus pꝛeoꝛdinatis a deo. nobis q̄ mādúcauimus et bibimus cū illo. poſtq̄ꝫ reſurrexit a moꝛtuis. Et pꝛecepit nobis pꝛedicare populoꝝ teſtificari: q̄a ipſe eſt qui cōſtitutus eſt a deo iudex viuoꝛum ⁊ moꝛtuoꝛum. Huic omnes pꝛophete teſtimonium perhibent. remiſſionem peccatoꝛum accipere per nomē eius omnes qui credunt in euꝫ. Gradua. Hec dies quam fecit. v. Dicat nūc iſrael quoniam bonus quoniā in ſeculū miſericoꝛdia eius. Alleluya. v. Nōne coꝛ noſtrum ardens erat in nobis de ieſu dū loq̄retur nobis in via. **Sequentia.**

Zyma vetus expurgetur. vt ſincere celebꝛetur noua reſurrectio. Hec eſt dies noſtre ſpei: huiꝰ mira vis diei legis teſtionio Hec egyptũ ſpoliauit: ⁊ hebꝛeos liberauit de foꝛnace ferrea. His i arto ↄſtitutis opꝰ erat ſeruitutis lutũ/ later/ palea Iã diuine laus virtutis: iã triũphi iã ſalutꝫ vox erũpat libera. Hec eſt dies quã fecit dñs: dies noſtri doloꝛis terminus: dies ſalutifera. Lex eſt vmbꝛa futuroꝝ chꝛiſtꝰ finis ꝓmiſſorum qui conſũmat oĩa Chꝛiſti ſãguis igneã ebetauit rumpheã amota cuſtodia. Puer noſtri foꝛma riſus ꝓ quo vervex ⁊ occiſus vite ſignat gaudiũ. Ioſeph exit de ciſterna ieſꝰ redit ad ſuperna poſt moꝛtꝫ ſuppliciũ. Hic dꝛachones pharaõis dꝛacho voꝛat a dꝛachõis imunis malicia Quos ignitus vulnerat: hos ſerpẽtꝫ liberat enei ꝑſẽtia. Anguẽ foꝛat i maxilla: xp̄s hamus ⁊ armilla: i cauerna regli Manũ mittit ablactatꝰ ⁊ ſic fugit exturbatus: vetus hoſpes ſeculi Irriſoꝛes heliſei dũ cõſcẽdit domũ dei zelũ calui ſẽtiũt Dauid arrepticius hircus emiſſarius ⁊ paſſer effugiũt In maxilla mille ſternit ⁊ de tribu ſua ſpnit: ſanſõ matrimoniũ. Sanſõ gaze ſeras pãdit ⁊ aſpoꝛtãs poꝛtas ſcãdit: montꝫ ſupciliũ. Sic de iuda leo foꝛtis fractis poꝛtis dire moꝛtis: die ſurgit tertia. Rugiẽte voce patris: ad ſupne ſinũ matris: tot reuexit ſpolia. Cetus ionã fugitiuuz veri ione ſignatiuũ: poſt tres dies reddit viuũ de vẽtris anguſtia. Botrus cypꝛi refloꝛeſcit: dilatat ⁊ excreſcit: ſynagoge flos marceſcit: ⁊ floꝛet eccleſia. Moꝛs et vita ↄflixere: reſurrexit xp̄s vere: ⁊ cũ xp̄o ſurrexere: multi teſtes gloꝛie. Mane nouũ mane letũ veſptinũ tergat fletũ: qꝛ vita vicit letũ tp̄s eſt leticie Ieſu victoꝛ ieſu vita ieſu vite via trita: cuiꝰ moꝛte moꝛs ſopita ad paſchalẽ nos inuita mẽſam cũ fiducia. Viue panis viuax vnda vera vitis ⁊ fecũda tu nos paſce: tu nos mũda: vt a moꝛte nos ſecunda tua ſaluet gratia. **Sc̄dꝫ lucã. xxiiij. capitu.**

IN illo tp̄e. Exeũtes duo ex diſcipulis ieſu ibant ipſa die in caſtellum/ quod erat in ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta ab hieruſalez nomine emaus. Et ipſi loquebãtur ad inuicez: de his omnibus q̄ acciderant. Et factũ eſt dũ fabularentur ⁊ ſecum quererent: ⁊ ipſe ieſus appꝛopinquans/ ibat cũ illis. Oculi autẽ eoꝝ tenebantur ne euz agnoſcerent. Et ait ad illos. Qui ſunt hi ſermones quos cõfertis ad inuicẽ ambulãtes/ et eſtis triſtes? Et reſpõdens vnus cui nomen cleophas dixit ei. Tu ſolus peregrinus es in hieruſalẽ et non cognouiſti que facta ſunt in illa his diebus? Quibus ille dixit. Que? Et dixerũt. De ieſu nazareno: qui fuit vir pꝛopheta/ potens in opere ⁊ ſermone coꝛã deo ⁊ omni populo. Et quomodo tradiderunt euz ſummi ſacerdotes

⁊ principes noſtri in dominationem mortis: ⁊ crucifixerunt euꝫ Nos autem ſperabam⁹: quia ipſe eſſet redēpturus iſrael. Et nūc ſup hec oīa: tercia dies eſt hodie ꝙ hec facta ſunt. Sꝫ ⁊ mulieres quedā ex noſtris terruerūt nos: que ante lucem fuerūt ad monumentum. Et non inuento corpore eius venerunt dicentes ſe etiā viſionem angelorū vidiſſe / qui dicunt eum viuere. Et abierūt q̄dam ex noſtris ad monumentū: ⁊ ita inuenerūt ſicut mulieres dixerūt: ipſū vero non inuenerūt. Et ipſe dixit ad eos. O ſtulti ⁊ tardi corde ad credendum: in omnibus que locuti ſūt prophete. Nōne hec oportuit pati chriſtū: ⁊ ita intrare in gloriam ſuā? Et incipiens a moyſe ⁊ omnibus ꝓphetis: interpretabatur illis in omibus ſcripturis / que de ipſo erant Et appropinquauerunt caſtello quo ibant: ⁊ ipſe ſe finxit longius ire. Et coegerunt illuꝫ dicentes. Mane nobiſcū quoniā adueſperaſcit: ⁊ inclinata eſt iaꝫ dies. Et intrauit cum eis. Et factū eſt dū recūberet cum illis: accepit panē ⁊ bñdixit ac fregit ⁊ porrigebat illis. Et aperti ſunt oculi eorum: ⁊ cognouerunt eum. Et ipſe euanuit ex oculis eoꝝ Et dixerūt ad inuicem. Nōne cor noſtrū ardēs erat in nobis dum loqueretur in via: ⁊ aperiret nobis ſcripturas: Et ſurgentes eadeꝫ hora regreſſi ſunt in hieruſalē: ⁊ inuenerūt ꝯgregatos vndecim ⁊ eos qui cū ipſis erāt dicētes: ꝙ ſurrexit dominus vere ⁊ apparuit ſymoni. Et ipſi narrabāt que geſta erāt in via: ⁊ quomodo cognouerunt eum in fractione panis. Credo.

Offer. Angelus dñi deſcendit de celo ⁊ dixit mulieribus queꝫ queritis ſurrexit ſicut dixit alleluya. Secreta.

Paſchales hoſtias immolātes queſumus domine. vt quod frequentamus actu: comprehendamus effectu. Per reſurgētem a mortuis dominum noſtrum ieſum chriſtū filium tuū. Qui tecū

Cōmunio. Surrexit domin⁹ ⁊ apparuit petro alleluya. Poſtcōmunio.

Impleatur ī nobis queſum⁹ domine ſacramēti paſchalis ſancta libatio noſq; de terrenis affectib⁹ ad celeſte trāſferat inſtitutum. Per dñm noſtrum.

¶ Feria tercia. Officium.

a Qua ſapiētie potabit eos all'a: firmabit ī illis et nō flectetur all'a: et exaltabit eos in eternum alleluya all'a. Ps. Confitemini dño quoniā bonus quoniam in ſeculum miſericordia eius. Oro.

Deus qui eccleſiam tuā nouo ſemꝑ fetu multiplicas: cōcede famulis tuis. vt ſacramētum viuendo teneant: quod fidē ꝑceperūt. ꝑ do. Lcō act. apo. xiij.

In dieb⁹ illis. Surgēs paulus: ⁊ manu ſilentium indicēs ait. Viri fratres filij generis abraham. et qui in vobis timent deum: vobis verbum ſalutis huius miſſum eſt. Qui eniꝫ habitabant hieruſalē et principes eius:

ignoꝛãtes ieſum ⁊ voces pꝛophetarum que per om̄e ſabbatum leguntur· iudicãtes impleuerunt. Et nullam cauſam moꝛtis inuenientes ĩ eo: petierũt a pilato vt interficerent eum. Cumq; ꝯſummaſſent omnia que de eo ſcripta erant: deponentes eum de ligno poſuerunt in monumẽto. Deus vero ſuſcitauit eũ a moꝛtuis tertia die. Qui viſ⁹ eſt per dies multos his q̄ ſimul aſcenderant cum eo de galilea in hieruſalẽ: qui vſq; nunc ſunt teſtes eius ad plebẽ Et nos vobis annunciam⁹ eam que ad patres noſtros repꝛomiſſio facta eſt: quoniam hanc deus adimpleuit filijs veſtris Reſuſcitans ieſum chꝛiſtũ: dñm noſtrũ. Gꝛa. Hec dies quã fecit. ℣. Dicãt nũc qui redempti ſunt a domino quos redemit de manu inimici de regionibus congregauit eos. Alleluya. ℣. Surgens ieſus dominus noſter ſtetit ĩ medio diſcipuloꝛum ſuoꝛum et dixit pax vobis.

PRome caſta Sequentia. concio cantica oꝛgana ſubnectens hypodoꝛica. Regi clauſtra deo tartarea rumpenti decãta nũc ſymphonia. Moꝛte qui victa reſurgens gaudia mundo geſtat colenda. Ac inſolita moꝛantes perdita cochiti cõfinia. Aſpectant lumĩa intrãte illo vita beata. Terroꝛe ꝑcuſſa tremiſcit demonum plebs valida. Dãt ſuſpiria. Fletuũ alta. Repagula quis ſic audax fregerit mirantur tũc foꝛtia. Sic ad ſupera. Redit cuꝫ turma. Glꝛioſa et timida refouet diſcipuloꝛum coꝛda. Pꝛecelſa huius trophea admirantes flagitemus nunc voce decliua. Virginũ inter agmina mereamur pꝛecioſa colere vt paſcha Galilea in q; ſacrata pꝛefulgida cõtueri lucis exoꝛdia. Sc͡dm lucaꝫ. xxiiij. c.

IN illo tempoꝛe. Stetit ieſ⁹ in medio diſcipuloꝛũ ſuoꝝ: et dixit eis. Pax vobis. Ego ſum nolite timere. Cõturbati vero ⁊ cõterriti: exiſtimabant ſe ſpiritũ videre Et dixit eis Quid turbati eſtis: et cogitatiões aſcendũt in coꝛda veſtra? Videte manus meas ⁊ pedes meos quia ego ipſe ſũ Palpate et videte qꝛ ſpiritus carnem ⁊ oſſa nõ habet: ſicut me videtis habere. Et cum hoc dixiſſet: oſtendit eis manus ⁊ pedes. Adhuc autem illis non credentibus ⁊ mirantibus pꝛe gaudio: dixit. Habetis hic aliquid quod mãducetur? At illi obtulerũt ei partem piſcis aſſi: et fauum mellis. Et cum manducaſſet coꝛam eis: ſumẽs reliquias dedit eis. Et dixit ad eos. Hec ſunt verba que locutus ſum ad vos: cum adhuc eſſem vobiſcum. Quoniam neceſſe eſt impleri oĩa: que ſcripta ſũt in lege moyſi ⁊ pꝛophetis ⁊ pſalmis de me. Tunc aperuit illis ſẽſum: vt intelligerẽt ſcripturas. Et dixit eis. Quoniã ſic ſcriptuꝫ eſt: ⁊ ſic opoꝛtebat chꝛiſtum pati ⁊ reſurgere a moꝛtuis die tertia. Et pꝛedicare in nomine eius penitentiam: ⁊ remiſſionem peccatoꝛum in omnes gentes. Credo.

Offertorium. Intonuit de celo dominus et altissimus dedit vocem suā et apparuerunt fontes aquarum alleluya.

Suscipe domine Secreta. preces ecclesie tue: redemptionis sue gratia exultantis: vt presentium munerum fide: ⁊ tue resurrectionis credulitate pascatur. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre in vnitate spiritussancti deus. Per omnia secula seculorum

Communio. Si consurrexistis cuz christo que sursum sunt querite alleluya. vbi christus est in dextera dei sedens: que sursum sunt sapite alleluya. Postcōio.

Sanctificent nos domine que sumus sumpta mysteria: ⁊ paschalis obseruantie sufficientē nobis tribuant facultatē. Per dominum nostrum iesum christuz filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate spiritussancti deus. Per oīa secula seculorum.

Feria quarta. Officium

v Venite bñdicti pr̄is mei: percipite regnū al'a: qđ vobis paratū est ab origine mundi alleluya alleluya alleluya. Ps. Cantate domino canticum nouum qa mirabilia fecit. Oratio.

Deus qui nos resurrectiōis dominice annua solēnitate letificas: cōcede propicius vt per tēporalia festa que agimꝰ peruenire ad gaudia eterna mereamur. Per dominū nostruz iesum christum filium tuum. Qui tecuz viuit ⁊ regnat ī vnitate spiritussācti deus. Per oīa secula seculorū.

Lectio actuū apostolorū .iii. cap.

In diebus illis. Aperiens petrus os suū: dixit. Viri israelite: ⁊ qui timetis deū audite. Deus abraham / ⁊ deus ysaac / ⁊ deus iacob / deus patrū nostroruz glorificauit filiū suum iesum: quem vos quidē tradidistis ⁊ negastis ante faciem pilati iudicante illo dimitti. Vos autez sanctū ⁊ iustum negastis: ⁊ petistis virū homicidam donari vobis. Auctorē vero vite interfecistis: quez deus suscitauit a mortuis cuiꝰ nos testes sumus Et nūc fratres scio quia per ignorantiaz fecistis: sicut et principes vestri. Deus autez qui prenunciauit per os omniuz prophetarū pati christum suum: impleuit sic. Penitemini igitur ⁊ cōuertimini: vt deleantur peccata vestra. Graduale. Hec dies. ℣. Dextera domini fecit virtutē: dextera domini exaltauit me. Alleluya. ℣. Surrexit dominus et occurrens mulieribus. ait aue te tūc accesserunt et tenuerūt pedes eiꝰ.

Concinat orbis Sequētia. cūctꝰ alleluya. Votis vocē solennia. Celebrando paschalia Insontū tenera cōgaudeat turma sacro fonte niuea. Spernēs phlegetōtis vndas. Nos quoqz laxas aptemꝰ fibras arte musica. Voce sonora modificātes prosis neumata. Voce satꝰ tinnula Christus nāqz mitis hostia. Factꝰ nostra ob remedia. Crucis ꝑtulit probra. Et iugis vita manēs subijt letalia. Fellis amara passus prelibare pocula. Vulnera satꝰ tolerauit dira: trāsfixus clauis ⁊ lancea. Sic patiēdo mala gerēs noſtra deſcēdit ad ima tartara. Hoſtis antiqui quo deſtringēs arma reuehit potēs ampla ouādo trophea. Sicqꝫ deuicta moꝛte ac reſumpta carne reſurgit victoꝛ die tercia. Unde iā iocūdas ipſi canamus odas. Per quem nobis vita plauſit etna: ⁊ celi clara nobꝭ pateſcit aula. Cui ſit laus pꝛeclara.

Secundū iohannē. xxi. capitulo

IN illo tempoꝛe Manifeſtauit ſe ieſus iterum diſcipulis ſuis ad mare tyberiadis: manifeſtauit autem ſic. Erāt ſimul ſymon petrus ⁊ thomas qui dicitur didim⁹: ⁊ nathanael qui erat a chana galilee ⁊ filij zebedei: et alij ex diſcipulis eius duo. Dicit eis ſymon petrus. Uado piſcari Dicūt ei. Uenimus ⁊ nos tecum. Et exierunt ⁊ aſcenderūt in nauim: ⁊ illa nocte nichil pꝛendiderunt. Mane autem facto ſtetit ieſus in littoꝛe: nō tamē cognouerūt diſcipuli / quia ieſus eſt Dixit ergo eis ieſus. Pueri: nunq̇d pulmentarium habetis? Reſponderunt ei. Non. Dixit eis. Mittite i dexteram nauigij rhete ⁊ inuenitis. Miſerūt ergo rhete ⁊ iā non valebāt illud trahere pꝛe multitudine piſciū. Dicit ergo diſcipulus ille quē diligebat ieſus petro Dominus eſt. Symon petrus cū audiſſet / quia domin⁹ eſt: tunica ſuccinxit ſe / erat eñ nudus ⁊ miſit ſe i mare. Alij aūt diſcipuli nauigio venerunt. Non enim lōge erāt a terra. ſed quaſi cubitis ducentis trahētes rhete piſciū. Ut ergo deſcenderunt in terram: viderunt pꝛunas poſitas / ⁊ piſcem ſuperpoſituz ⁊ panem. Dicit eis. Afferte de piſcibus: quos pꝛendidiſtis nūc. Aſcēdit ſymon petr⁹ ⁊ traxit rhete in terrā plenū magnis piſcibus centū quinquaginta tribus. Et cuz tanti eſſent: nō eſt ſciſſuz rhete. Dicit eis ieſ⁹. Uenite pꝛādete. Et nemo diſcumbētium audebat interrogare eū tu quis es: ſciētes quia dominus eſt. Et venit ieſus ⁊ accepit panē et dedit eis: ⁊ piſcem ſimiliter. Hoc iam tertio manifeſtatus eſt ieſus diſcipulis ſuis: cum reſurrexiſſet a moꝛtuis. Credo. Offertoꝛium.

Poꝛtas celi aperuit dominus. et pluit illis manna vt ederent. panez celi dedit illis / panem angeloꝛum manducauit ho

SAcri. Secreta. mo alleluya.
ficia dñe paſchalibus gaudijs immolata nobis tue ꝓpiciationis munus obtineāt: quibus eccleſia tua mirabiliter paſcit̄ et nutritur. Per dominum noſtruz ieſum chꝛiſtum filium tuū. Qui.

Cōmunio. Chꝛiſtus reſurgēs ex moꝛtuis. iam non moꝛitur alleluya moꝛs illi vltra non dominabitur alleluya allā.

A Bomni Poſtcommunio.
nos queſumus domine vetuſtate purgatos: ſacramēti tui veneranda ꝑceptio. in nouā trāſferat creaturam. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium.

Feria quinta. Officiuz.

v Ictitricem manū tuā domie laudauerūt pariter alleluya: quia ſapiētia apuit os mutum ⁊ linguas infantium fecit diſertas alleluya alleluya. Ps. Confitemini domino quoniam bonus quoniam in ſeculum miſericoꝛdia eius.

Oꝛatio.

Deus qui diuerſitatem gentium in ꝯfeſſione tui nomīs adunaſti: da vt renatis fōte baptiſmatꝭ: vna ſit fides mentium: ⁊ pietas actionuʒ. Per dn̄m noſtrum ieſum chꝛiſtū filium tuum. Qui tecum viuit.

Lectio actuū apoſtoloꝛum viii. (caꝑ

In diebus illis. Angelus domini locutꝰ eſt ad philippū: dicens. Surge ⁊ vade contra meridianum ad viaʒ que deſcendit ab hieruſalē in gazā: hec eſt deſerta. Et ſurgēs abiit: Et ecce vir ethiops eunuchus potens candacis regine ethiopū / q̄ erat ſuper omēs gazas eius / venerat adoꝛare in hieruſalem: ⁊ reuertebatur ſedens ſuper currum ſuuʒ: legēſqꝫ eſaiam pꝛophetaʒ. Dixit autem ſpiritus philippo. Accede ⁊ adiunge te ad currū iſtum. Accurrēs aūt phillippus audiuit eū legentem eſaiam pꝛophetam: et dixit. Putas ne intelligis q̄ legꝭ? Qui ait. Et quomodo poſſum intelligere niſi alius oſtenderit michi? Rogauitqꝫ philippū: vt aſcēderet ⁊ ſederet ſecum. Locus aūt ſcripture hic erat quem legebat. Tanq̄ ouis ad occiſioneʒ ductꝰ eſt: ⁊ quaſi agnus coꝛam tondente ſe: ſine voce. ſic nō apuit os ſuum. In humilitate iudiciū eius ſublatum eſt: generationeʒ eius quis enarrabit? Quoniam tollētur de terra vita eius. Reſpōdēs autem eunuchus philippo: dixit. Obſecro te: de quo ꝓpheta dixit hoc: de ſe an de alio aliquo? Aperiens autem philippus os ſuum: et incipiens a ſcriptura iſta euāgelizauit illi ieſum. Et duʒ irēt per viaʒ venerunt ad quandā aquā. Et ait eunuchꝰ Ecce aqua. Quis ꝓhibet me baptizari? Dixit autē philippꝰ. Si credis ex toto coꝛde: licet. Et reſpōdēs ait. Credo dei filium eſſe ieſum chꝛiſtuʒ. Et iuſſit ſtare currum. Et deſcenderunt vterqꝫ in aquam philippus et eunuchus: et baptizauit eum. Cum autem aſcēdiſſent de aqua ſpiritus domini rapuit philippū ⁊ amplius eunuchus nō vidit eū. Ibat autem per viam ſuam gaudens philippus autem inuentus eſt in azoto. Et pertranſiens euāgelizabat ciuitatibus cūctis: donec veniret ceſaream: nomen domini noſtri ieſu chꝛiſti.

Graduale. Hec dies. ℣. Lapidem queʒ repꝛobauerunt edificantes hic factus eſt ī caput anguli: a domino factum eſt iſtud et eſt mirabile in oculis noſtris.

Non repetatur graduale ac die poſt ſuuʒ verſū nec ī ſequēti die.

Alla. ℣. In die reſurrectionis mee dicit dominus pꝛecedam vos in galileā.

Sequē.

Dic nobis quibꝰ e terris noua. Cuncto mūdo nunciās gaudia. Noſtram rurſum viſitas patriā? Reſpondens placido vultu clara voce dixit alleluya. Angelꝰ michi de chꝛiſto indicauit pia mi racula. Reſurrexiſſe dñm ſyderũ cecinit voce laudanda. Mox ergo pẽnas volucris vacuas dirigẽs leta per auras. Redijt famulis ⁊ dixit vacuatã legem veterẽ ⁊ nouam regnare gratiã. Itaqꝫ plaudite famuli voce clara xp̃s hodie redemit nos a morte dira. Pat filiũ tradidit ſeruis vt ĩterimerẽt pro ſalute noſtra ſpõte ſubijt filius mortẽ vt nos redimat morte ab ẽtna. Nũc requiẽ capere licet oĩbus ⁊ vita frui perpetua. Nũc colite pariter mecũ famuli celebri laude ſanctum paſcha. Chriſtus eſt pax noſtra. Sc̃dꝫ ioh. xx.

In illo tempore. Maria ſtabat ad monumentũ foris plorans. Dũ ergo fleret inclinauit ſe: ⁊ pſpexit in monumentũ. Et vidit duos angelos ĩ albis ſedẽtes vnum ad caput: et vnũ ad pedes: vbi poſitũ fuerat corpus ieſu. Dicũt ei illi. Mulier qͦd ploras? Dicit eis. Qꝛ tulerũt dominũ meũ/ ⁊ neſcio vbi poſuerunt eum. Hec cum dixiſſet: conuerſa eſt retrorſum/ ⁊ vidit ieſum ſtantẽ ⁊ neſciebat quia ieſus eſt. Et dicit ei ieſus. Mulier qͦd ploras? Quẽ queris? Illa exiſtimãs quia hortolanus eſſet: dicit ei. Domĩe/ ſi tu ſuſtuliſti eũ: dicito michi vbi poſuiſti eum: ⁊ ego eum tollam. Dicit ei ieſus. Maria. Conuerſa illa dicit ei. Raboni: qđ dicitur magiſter. Dicit ei ieſ⁹. Noli me tãgere: nõdum enim aſcendi ad patrẽ meum. Vade autẽ ad fratres meos ⁊ dic eis. Aſcendo ad patrem meum et patrem veſtrũ deum meũ et deum veſtrum. Venit ergo maria magdalene annũcians diſcipulis/ quia vidi dominum: ⁊ hec dixit michi. Credo. Offertorium. In die ſolemnitatis veſtre dicit domin⁹ inducam vos in terram fluentem lac et mel alleluya. Secreta.

Suſcipe queſumus domine munera populorum tuorum propicius vt confeſſione tui nominis ⁊ baptiſmate renouati ſempiternã beatitudinẽ conſequantur. Per dominũ noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Cõmunio. Populus acquiſitiõis annunciate virtutes eius alleluya. qui vos de tenebris vocauit in admirabile lumẽ ſuum alleluya. Poſtcõmunio.

Exaudi dñe p̃ces noſtras vt redemptionis noſtre ſacroſancta commercia et vite nobis conferant preſentis auxilium. et gaudia ſempiterna concilient. Per dominum noſtrum ieſum.

Feria ſexta. Officium.

Duxit eos domin⁹ in ſpe alleluya: ⁊ inimicos eorum operuit mare alleluya alleluya alleluya. Ps. Attendite popule meus legem meam inclinate aurẽ veſtram in verba oris mei. Oratio.

Omp̄s ſempiterne de⁹ qui paſchale ſacramentum in reconciliationis humane federe contuliſti: da mentibus noſtris: vt quod pfeſſione celebramus/ imitemur effectu. Per dominũ noſtrum ieſum

Lectio epiſtole beati petri apoſtoli. prime tertio capitulo.

Chariſſimi: Chriſtus ſemel pro peccatis noſtrꝭ mortuus eſt: iuſtus ꝓ iniuſtis: vt nos offerret deo mortificatos ꝗdeꝫ carne viuificatos autem ſpiritu In quo ⁊ his qui in carne erāt ſpiritualiter veniēs predicauit: qui ĩcreduli fuerant aliquando: quādo expectabant dei patientiā: in diebus noe cum fabricaretur archa: in qua pauci id eſt octo anime ſalue facte ſunt per aquam. Quod ⁊ vos nunc ſimilis forme ſaluos facit baptiſma: nō carnis depoſitio ſordium: ſed cōſcientie bone interrogatio in deū Per reſurrectionem ieſu chriſti: qui eſt ĩ dextera dei. Gradua. Hec dies quā fecit dñs. ℣. Benedictus qui venit in nomine domini deus dominus ⁊ illuxit nobis. Non repetatur graduale: Alleluya. ℣. Dicite in gētibus: quia dominus regnauit a ligno. Sequentia

Victime paſchali laudes: immolant chriſtiani. Agnus redemit oues chriſtus innocēs patri recōciliauit peccatores Mors ⁊ vita duello conflixere mirādo dux vite mortuus regnat viuus. Dic nobis maria q̄d vidiſti ĩ via: Sepulchrum chriſti viuentis/ ⁊ gloriam vidi reſurgentis. Angelicos teſtes ſudarium ⁊ veſtes. Surrexit chriſtꝰ ſpes noſtra precedet vos ĩ galilea. Credendum eſt magis ſoli marie veraci ꝗ̄ iudeorꝫ turbe fallaci. Scimus chriſtum ſurrexiſſe a mortuis vere tu nobis victor rex miſerere. Secūdum matheum. xxviii. capitulo

In illo tempore. Undecim diſcipuli abierunt in galileam in monteꝫ: vbi conſtituerat illis ieſus. Et videntes eum adorauerunt: quidam auteꝫ dubitauerunt. Et accedens ieſus locutꝰ eſt eis dicens. Data eſt michi omnis poteſtas ĩ celo ⁊ in terra. Euntes ergo docete omnes gētes baptizātes eos: in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti docētes eos ſeruare omnia quecunqꝫ mādaui vobis. Et ecce ego vobiſcū ſuꝫ omnibus diebus vſqꝫ ad cōſummationem ſeculi. Credo in vnū.

Offertoriuꝫ. Erit vobis hic dies memorialis alleluya: et diem feſtū celebrabitis ſolennem domino in progenies veſtras legitimum ſempiternum diē alleluya alleluya alleluya. Secreta.

Hoſtias queſumus domine placatus aſſume: quas ⁊ ꝓ renatorum expiatiōe peccati deferimus: et pro acceleratione celeſtis auxilij. Per dominuꝫ nr̄m.

Communio Data eſt michi omnis poteſtas in celo et in terra alleluya euntes docete omnes gētes baptizātes eos in nomine patris ⁊ filij et ſpiritusſancti alleluya alleluya. Poſtcommunio.

Deus qui adoptionis tue ſobolem in peccatorū remiſſionem genuiſti: da vt cuncti fideles tui veraciter apprehēdant que preſentibus ſuſceperunt ſacramentis. Per dominum nr̄m ieſum chriſtum filium tuum.

¶ Sabbato. officium.

e Duxit dñs populū ſuuz in exultatione alleluya electos ſuos ī leticia alleluya alleluya. Ps. Cōfitemini dño ⁊ inuocate nomen eius annūciate īter gētes opera eius. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

Concede queſumus omnipotens deus: vt qui feſta paſchalia venerando egim⁹: per hec cōtingere ad gaudia eterna mereamur. Per dñm. Lectō epiſtole beati petri apoſtoli. pꝛime. ij. cap̄.

Chariſſimi: Deponētes igit̄ omnē maliciam: ⁊ omnem dolum: ⁊ ſimulationes: ⁊ inuidias ⁊ om̄s detractiones ſicut modo geniti infantes rationabiles ⁊ ſine dolo lac concupiſcite: vt in eo creſcatis in ſalutem: ſi tamen guſtatis: quoniam dulcis eſt dñs Ad quem accedentes lapidem viuum ab hominibus quidē repꝛobatum: a deo autem electū ⁊ honoꝛificatum. ⁊ ipſi tanq̄ lapides viui ſupedificamini domos ſpirituales: in ſanctum ſacerdotiū offerētes ſpirituales hoſtias: acceptabiles deo p̄ ieſuz chꝛiſtū. Pꝛopter quod cōtinet ſcriptura. Ecce ponā in ſyon lapidē ſummū angularē pꝛobatū: electū: pꝛecioſuz: ⁊ omnis qui crediderit in eum non cōfundetur. Vobis igitur honoꝛ credētibus: non credentibus autē lapis quē repꝛobauerūt edificantes hic factus eſt in caput anguli: ⁊ lapis offenſionis: et petra ſcandali: his qui offendūt verbo nec credunt in quo et poſiti ſunt Vos autez genus electū: regale ſacerdotiū gens ſancta. populus acquiſitiōis: vt virtutes ānūcietis eius qui de tenebꝛis vos vocauit in admirabile lumen ſuum. Qui aliquādo non populus dei nunc autem populus dei. Et qui non conſecuti miſericoꝛdiā: nūc autem miſericoꝛdiam conſecuti.

Duo pueri ī ſuppellicijs ī pulpito dicāt. Alleluya. ℣. Per dies quaz fecit dominus exultemus et letemur in ea. Non repetatur. Alleluya. Nunq̄ enim repetatur pꝛimū. Alleluya. poſt ſuum verſum quando duo Alleluya. habentur: ſed ſecunduz Alleluya. ſemꝑ repetatur poſt ſuum verſum. Similiter fiet quādo vnum ſoluz Alleluya. habetur Deinde alij duo pueri ad graduz choꝛi in ſuppellicijs cantent hoc Alleluya. V̄ſus. Laudate pueri dominum: laudate nomen domini. et finiatur a choꝛo. Statim ſequatur alius verſus ab eiſdez pueris. V̄ſus Sit nomen domini benedictum: ex hoc nunc ⁊ vſq; in ſeculum. Similiter finiatur a choꝛo. Deīde repetatur. Alleluya. ſine neuma. Sequētia.

Mane pꝛima ſabbati ſurgēs dei filius noſtra ſpes ⁊ gloria. Victo rege ſceleris redijt ab inferis cum ſumma victoꝛia. Cuius reſurrectio omni plena gaudio cōſolatur omnia. Reſurgentis itaq; maria magdalene facta eſt pꝛenuncia. Ferens chꝛiſti fratribus eius moꝛte triſtibus expectata gaudia. O beati oculi quibus regem ſeculi: moꝛte iam depoſita pꝛima eſt intuita

Hec eſt illa femina cuius cuncta crimina ad chriſti veſtigia eius lauit gratia. Que dū plorat ⁊ mēs orat: facto clamat ꝙ cor amat ieſum ſuper omnia. Non ignorat quē adorat quid ꝑcetur ſed deletur qđ mens timet cōſcia. O maria mater pia ſtella marꝫ appellaris operū per merita. Matri chriſti coequata duz fuiſti ſic vocata ſꝫ honore ſubdita. Illa mūdi īperatrix iſta beata peccatrix leticie primordia fuderūt in eccl'ia. Illa enī fuit porta per quā fuit lux exorta: hec reſurgētꝫ prenūcia mūdū replet leticia. O maria magdalena audi vota laude plena: apud chriſtū choꝝ iſtum clemēter cōſilia. Ut fons ſumme pietatis qui te lauit a peccatꝫ ſeruos ſuos atqꝫ tuos mundet data venia. Amen dicāt omnia. Secunduz iohannem. xx. capitulo.

In illo tp̄e Una ſabbati maria magdalene venit mane cum adhuc tenebre eſſent ad monumentū: ⁊ vidit lapidē ſublatū a monumento. Cucurrit ergo et venit ad ſymonē petrū ⁊ ad aliū diſcipulum quem amabat ieſus: ⁊ dixit eis. Tulerunt dominū de monumento: ⁊ neſcio vbi poſuerunt eum. Exiit ergo petrus ⁊ ille alius diſcipulus. ⁊ venerūt ad monumentū. Currebant autez duo ſimul: ⁊ ille alius diſcipulus precucurrit citius petro: ⁊ venit prior ad monumentū. Et cū ſe inclinaſſet: vidit lintheamina poſita non tū īntroiuit. Uenit ergo ſymon petrus ſequēs eū: ⁊ īntroiuit ī monumētū. Et vidit lītheamina poſita: ⁊ ſudariū qđ fuerat ſuper caput ei⁹ nō cū lītheaminib⁹ poſitū: ſed ſeparatim inuolutū ī vnū locū. Tunc ergo introiuit ⁊ ille diſcipul⁹ qui venerat prim⁹ ad monumentū: ⁊ vidit ⁊ credidit. Nondū enī ſciebant ſcripturas: quia oportet eum a mortuis reſurgere. Credo. Offertorium. Benedictus qui venit in nomine domini: benedicimus vos de domo domini. deus dn̄s et illuxit nobis all'a all'a. Secr̄.

Concede q̄s dn̄e ſemper nos per hec myſteria paſchalia gratulari: vt ꝯtinua noſtre reparatiōis operatio: perpetue nobis fiat cauſa leticie. Per dn̄z. Coio. Omnes qui ī chriſto baptizati eſtis chriſtum induiſtis alleluya. Poſtcōmu.

Redēptionis noſtre munere vegetati queſumus dn̄e vt hoc perpetue ſalutis auxilio fides ſemꝑ vera proficiat. Per dominum noſtruz. ¶ Dominica in octaua paſche ad miſſam omnia fiāt ſicut in die paſche preter graduale: et in loco eius dicetur. Alleluya. ℣. Paſcha noſtrum. Secūdum. Alleluya. erit. Angel⁹ domini. Require ī miſſa Quaſi modo geniti infantes. cum vno verſu tantum: et cum hac ſequentia.

Laudes ſaluatori voce modulemur ſupplici. Et deuotis melodijs celeſti domino iubilemus meſſie. Qui ſeipſum exinaniuit vt nos ꝑditos liberaret hoies Carne gl'az deitatꝫ occulēs

Pānis tegit̃ in pꝛeſepi miſerans pꝛecepti tranſgreſſoꝛē pulſū patria paradiſi nudulum. Joſeph marie ſymeoni ſubditur. Circūciditur ⁊ legali hoſtia mundatur vt peccatoꝛ: noſtra qui ſolet relaxare crimina. Serui ſubit manꝰ baptizādus: ⁊ perfert fraudes tētatoꝛis fugit perſequētum lapides. Famē patitur doꝛmit ⁊ triſtat̃ ac lauat diſcipulis pedes deꝰ homo ſummus humilis. Sed tamen iter hec adiecta coꝛpoꝛis eiꝰ deitas nequaꝗ̄ quit latere ſignis varijs ⁊ doctrinis p̄dicta. Aquā nuptijs dat ſapoꝛis vini. Cecos oculos claro lumine veſtiuit. Lepꝛam luridam tactu fugat placido. Putres ſuſcitat moꝛtuos: mēbꝛaq; curat debilia. Fluxum ſanguinis cōſtrinxit: ⁊ ſaturauit quīq; de panibus quina milia. Stagnum peragrat fluctuās ceu ſiccum littus ventos ſedat. Linguā reſerat cōſtrictam recluſit aures priuatas vocibus: febꝛes depulit Poſt hec mira miracula taliaq;. Sponte ſua cōpꝛehenditur ⁊ dāmnatur. Et ſe crucifigi non deſpexit. Sed ſol eiꝰ moꝛtē nō aſpexit. Illuxit dies quam fecit dominꝰ. Hoſtē deuaſtans ⁊ victoꝛ ſuis apparens dilectoꝛibus viuꝰ Pꝛimo marie dehinc apoſtolis. Docens ſcripturas: coꝛ aperiēs vt clauſa de ipſo reſerarēt. Fauēt igitur reſurgenti chꝛiſto cuncta gaudijs. Floꝛes ſegetes rediuiuo fructu vernāt ⁊ volucres gelu triſti terſo dulce iubilāt. Lucēt clariꝰ ſol ⁊ luna moꝛte xp̄i turbida. Tellꝰ herbida reſurgēti xp̄o plaudit q̄ tremula eius moꝛte ſe caſurā minitat Ergo die iſta exultemꝰ qua nobis viā vite reſurgēs patefecit ieſus. Aſtra ſolū mare iocūdētur ⁊ cūcti gratulent̃ in celis ſpirituales choꝛi trinitati. Intra canonē Cōmunicantes. et Hanc igitur. ſicut in die paſche dicūtur. nulla meōꝛia fiat d̄ dn̄ica Miſſa dn̄icalis per ebdomadā dicit̃. Offm̄.

quaſi modo geniti infātes allʼa rationabiles ſine dolo lac cōcupiſcite allʼ allʼ allʼa. Ps. Exultate deo adiutoꝛi noſtro iubilate deo iacob. non dicit̃. Glia in in excelſis. i ferijs p totū annū qñ de feria agit̃: nec Ite miſſa ē. Oro.

Preſta q̄s oīps deus: vt q̄ paſchalia feſta peregimꝰ: hec te largiēte moꝛibꝰ ⁊ vita teneamꝰ. Per. In oībus ferijs paſche tꝑe ⁊ in oībus feſtis triū lect. ſine regimine choꝛi dicunt̃ tres collecte: ſicut in .i. dn̄ica aduētus dn̄i ſ̄ꝑ notatū eſt. Lcō epl'e b. ioh. apli. i. v.

Chariſſimi. Omne quod natum eſt ex deo: vincit mundum. Et hec eſt victoꝛia que vincit mūdū: fides noſtra. Quis eſt autē qui vincit mundū: niſi qui credit quoniā ieſus eſt filius dei? Hic eſt qui venit per aquā ⁊ ſanguinē ieſus chꝛiſtus. Non in aqua ſolū: ſed in aqua ⁊ ſanguine Et ſpiritus eſt qui teſtificat̃: quoniā chꝛiſtus eſt veritas. Quoniā tres ſunt qui teſtimoniū dant in celo: pater: verbū: ⁊ ſpūſſanctus.

Et hi tres vnū ſunt. Et tres ſunt qui teſtimoniū dant in terra: ſpiritus: aqua: ⁊ ſanguis. Et hi tres vnum ſunt. Si teſtimonium hominū accipimus: teſtimoniū dei maius eſt. Quoniam hoc eſt teſtimoniuz dei quod maius eſt: quia teſtificatꝰ eſt de filio ſuo. Qui credit in filiū dei: habet teſtimoniū dei in ſe. Loco gradualis dicatur hoc Alleluya. ℣. Poſt dies octo ianuis clauſis ſtetit ieſus in medio diſcipuloꝛū ſuoꝛum et dixit pax vobis. Alleluya. ℣. Angelus domini deſcendit de celo: et accedens reuoluit lapidem ⁊ ſedebat ſuper eum. Alius ℣. Reſpondens autez angelus dixit mulieribus quē queritis ille autē dixerunt ieſum nazarenum. Iſti duo ℣. dicūtur per ebdomadā alternis vicibus: ita tamē ꝙ ℣. Reſpondens. pꝛimo dicitur qn̄ de feria agitur. Et ſi nulla feria per hanc ebdomadā ad hoc vacauerit: tūc vltimus ℣. eo anno omnino pꝛetermittatur. Et notanduz eſt ꝙ omni die per hoc idem tempus dicūtur duo Alleluya. ad miſſaz de quocūqz fiet ſeruitiū exceptis vigilijs paſche aſcenſionis ⁊ pēthecoſtes: ⁊ niſi in miſſis que in pꝛoceſſiōe dicunt. Scdm iohā. xx. ca.

In illo tempoꝛe: Cum eſſet ſero die illo vna ſabbatoꝛū: ⁊ foꝛes eſſent clauſe: vbi erant diſcipuli congregati pꝛopter metū iudeoꝝ: venit ieſus ⁊ ſtetit in medio ⁊ dixit eis. Pax vobis. Et cuz hoc dixiſſet oſtendit eis manus ⁊ latus. Gauiſi ſunt ergo diſcipuli viſo domino. Dixit ergo eis iterū Pax vobis. Sicut miſit me pater et ego mitto vos. Et cum hoc dixiſſet inſufflauit: ⁊ dixit eis. Accipite ſpiritum ſanctum. Quoꝛuz remiſeritis peccata: remittūtur eis. Et quoꝛum retinueritis retēta ſunt. Thomas autem vnus ex duodecim qui dicitur didimus: non erat cuz eis quando venit ieſus. Dixerunt ergo ei alij diſcipuli. Vidimus dominum. Ille autē dixit eis. Niſi videro in manibꝰ eius fixuram clauoꝛum: et mittā digitum meum in loco clauoꝛuz et mittam manum meam in latus eius: non credam. Et poſt dies octo: iterum erant diſcipuli eius intus et thomas cum eis. Venit ieſus ianuis clauſis: et ſtetit in medio et dixit eis. Pax vobis. Deinde dixit thome. Infer digitum tuum huc: et vide manus meas et affer manum tuam: et mitte in latus meum: et noli eſſe incredulus: ſed fidelis. Reſpondit thomas et dixit ei. Dominus meus et deus meus. Dixit ei ieſꝰ Quia vidiſti me thoma credidiſti: beati qui non viderunt et crediderūt. Multa quidem et alia ſigna fecit ieſus in conſpectu diſcipuloꝛum ſuoꝝ: que non ſunt ſcripta in libꝛo hoc. Hec autē ſcripta ſūt vt credatis: quia ieſus eſt chꝛiſtus filius dei. Et vt credentes vitam habeatis: in nomine eius.

Offertoꝛium. Angelus domini deſcendit de celo et dixit mulieribus: quem queritis ſurrexit ſicut dixit alleluya.

Secreta.

Suſcipe munera q̄ſum⁹ domine exultantis eccleſie: ⁊ cui cauſam tanti gaudij ꝯtuliſti perpetuum fructum concede leticie Per dñm. Cõmunio. Mitte manũ tuam et cognoſce loca clauoꝝ. alleluya. et noli eſſe incredulus: ſed fidelis alla alla

Queſumus dñe Poſtcõio. deus noſter vt ſacroſancta myſteria que pro reparationis noſtre munimine cõtuliſti: ⁊ preſẽs nobis remediũ eſſe facias ⁊ futurum. Per dñm noſtrũ. Feria. iiij

Ad corinthios prime. xv. capitulo

Fratres: Si chriſt⁹ predicatur ꝙ reſurrexit a mortuis quomodo quidã in vobis dicunt qm̃ reſurrectio mortuorum non eſt. Si autẽ reſurrectio mortuoꝝ non eſt: neqꝫ chriſtus reſurrexit. Si autem chriſtus nõ reſurrexit: inanis eſt predicatio noſtra: inanis eſt ⁊ fides veſtra Inuenimur autẽ ⁊ falſi teſtes dei: quoniã teſtimoniũ diximus aduerſus deũ ꝙ ſuſcitauerit chriſtũ: quem non ſuſcitauit: ſi mortui nõ reſurgũt Nam ſi mortui nõ reſurgũt: neqꝫ chriſt⁹ reſurrexit. Quod ſi chriſtus nõ reſurrexit: vana eſt fides veſtra. Adhuc enim eſtis ĩ peccatis veſtris. Ergo ⁊ qui dormierũt: in chriſto perierũt. Si in hac vita tantũ in chriſto ſperãtes ſum⁹ miſerabiliores ſum⁹ oĩbus hoĩbꝫ Nũc aũt chriſt⁹ reſurrexit a mortuis primitie dormientiũ: quoniam quidẽ per hominẽ mors ⁊ per hominẽ reſurrectio mortuorum Et ſicut in adam omnes moriuntur: ita ⁊ in chriſto omnes viuificabuntur. Unuſquiſqꝫ autem in ſuo ordine: per ieſũ xp̃m dñm nr̃m

Secundum marcum. xvi. caplo.

In illo tempore: Surgẽs ieſus mane prima ſabbati apparuit primo marie magdalene de qua eiecerat ſeptem demonia Illa vadẽs nunciauit his qui cũ illo erant lugentibus ⁊ flentibus At illi audientes: quia viueret. ⁊ viſus eſſet ab ea: non crediderũt Poſt hec autẽ duob⁹ ex his ambulãtib⁹: oſtenſus eſt in alia effigie euntibus in villam. Et illi euntes nunciauerũt ceteris. ¶ Feria. vj.

Ad hebreos. xiij. capitulo.

Fratres Obedite prepoſitis veſtris: ⁊ ſubiacete eis. Ipſi eniꝫ peruigilãt quaſi rationẽ pro animabus veſtris reddituri. vt cum gaudio hoc faciãt et nõ gemẽtes Hoc enim nõ expedit vobis. Orate pro nobis. Confidimus enim quia bonã conſcientiã habemus in omnibus: bene volẽtes cõuerſari. Amplius autẽ deprecor vos hoc facere. quo celerius reſtituar vobis. Deus autẽ pacis qui eduxit de mortuis paſtorem magnũ ouiũ in ſanguine teſtamẽti eterni dominũ noſtrũ ieſum chriſtuꝫ aptet vos in omni bono. vt faciatis voluntatẽ eius. faciens in vobis quod placeat coram ſe per ieſum chriſtũ. Cui eſt gloria in ſecula ſeculoꝝ. Scḋm matheũ. xxviij.

In illo tẽpore Exierunt mulieres de monumento cũ timore ⁊ gaudio magno. currẽtes nunciare diſcipulis eius. Et ecce ieſus occurrit illis dicẽs. Auete. Ille autem acceſſerunt ⁊ tenuerunt pedes eius: et adorauerunt eum. Tūc ait illis ieſus. Nolite timere. Ite nūciate fratrib⁹ meis: vt eant in galileam: ibi me videbunt. Que cū abiiſſent: ecce quidam de cuſtodib⁹ venerunt in ciuitatem: ⁊ nunciauerunt principibus ſacerdotum oīa que facta fuerant. Et ↄgregati cum ſenioribus: conſilio accepto: pecuniā copioſam dederunt militibus dicentes. Dicite quia diſcipuli eius nocte venerūt: ⁊ furati ſunt eum nobis dormiẽtibus. Et ſi hoc auditum fuerit a pſide: nos ſuadebimus ei: ⁊ ſecuros vos faciem⁹. At illi accepta pecunia: fecerūt ſicut erant edocti. Et diuulgatum eſt verbū iſtud apud iudeos vſq; in hodiernum diem. Sciendum eſt q in oī feſto cū regimine chori ab octaua paſche vſq; ad aſcenſionem domini ſecundū Alleluya erit vnum de ſubſcriptis: quibus dictis dicūtur illa de ebdomada paſche videlicet de tertia quarta et quinta feria per ordinē: quib⁹ dictis reincipiātur ſubſcripta et ſunt nouem in numero Alleluya. ℣. Mane nobiſcū domine quia inclinata eſt iam dies ad veſperum. Alleluya. ℣. Oportebat pati chriſtum et reſurgere a mortuis: ⁊ ita intrare in gloriam ſuam. Alleluya. ℣. Chriſtus reſurgens ex mortuis iam non moritur: mors illi vltra non dn̄abitur. Alleluya. ℣. Surrexit altiſſimus de ſepulchro: qui pro nobis pependit i ligno. Alleluya. ℣. Surrexit chriſtus et illuxit populo ſuo quem redemit ipſe ſanguine ſuo. Alleluya. ℣. Chriſtus mortuus eſt ꝓpter delicta noſtra et ſurrexit propter iuſtificationem noſtrā. Alleluya. ℣. Surgens ieſus dominus noſter ſtetit i medio diſcipulorū ſuorū: et dixit pax vobis. Alleluya. ℣. Surrexit dn̄s et occurrẽs mulierib⁹ ait auete: tūc acceſſerunt et tenuerūt pedes eius. Alla. ℣. In die reſurrectiōis mee dicit dominus precedā vos in galileam.

¶ Si in hac dn̄ica vel i ſequētib⁹ fiat ſeruiciū de aliquo feſto cū regimine chori tunc ad miſſā ſcd̄m Alla. nō de dn̄ica: ſed vnū de .ix. predictis p ordinē. Dn̄ica ſecunda poſt paſcha: hac die ⁊ oib⁹ dn̄icis dieb⁹ vſq; ad aſcēſionē dn̄i ſi a fine cū regimie cho. vacauerit dicatur miſſa de reſurrectione ſicut i die paſche pter grad. ⁊ ſequētiā/⁊ Cōicantes et Hanc igitur ſed nulla fiat mēoria de dn̄ica ad miſſā de reſurrectiōe. Et ſemp dicit̄ ſequētia Victime paſchali. Et ſi feſtū alicui⁹ ſancti cū regimie chori in dn̄ica euenerit: tūc de ſācto dicit̄ miſſa et mēo. de reſurrectiōe: ſed nō de dn̄ica. Notandū eſt q in oībus dn̄icis a paſcha vſq; ad aſcenſionē dn̄i erit primū Alla. ℣. Paſcha noſtrū. et ſecundū Alla. de ſua dn̄ica. ſ. qd̄ plus facit mētionē de reſurrectione: qd̄ eſt vltimū. Et ſemp infra pdictum tēpus de quocunq; dicitur miſſa fiat mēoria de reſurrectione cū hac orōe Deus q per vnige. niſi i inuētione ſcte crucis. Miſſa vero dn̄icalis per ebdomadā dꝫ cū pꝛefatiōe quotidiana. Et ſi nulla feria per ebdō. vacauerit a feſto tūc in dn̄ica ī capitu. dꝫ. ¶ Miſſa dn̄icalis ebdomade ſcd̄e. Officium.

m Iſericoꝛdia dn̄i plena ē terra alleluya: ꝟbo dn̄i celi firmati ſūt all'a all'a. Ps. Exultate iuſti in dn̄o rectos decet

DEus q̄ in Oꝛo. collaudatio. filij tui humilitate iacētē mundum erexiſti: fidelib⁹ tuis ꝑpetuā cōcede leticiā: vt quos ꝑpetue moꝛtis eripuiſti caſib⁹: gaudijs facias ſempiternis perfrui. Per eundē. Lectō ep̄le bti petri apoſtoli .ij. cap̄

CHariſſimi: Chꝛiſtus paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquens exemplum: vt ſequamini veſtigia ei⁹. Qui peccatum non fecit: nec inuent⁹ eſt dolus in oꝛe eius. Qui cum maledicerēt: nō maledicebat Cū pateretur: nō cōminabatur Tradebat autē iudicanti ſe iniuſte: qui peccata noſtra ipſe pertulit in coꝛpoꝛe ſuo ſuper lignū: vt peccatis moꝛtui iuſticie viuamus cuius liuoꝛe ſanati ſumus. Eratis eñi ſicut oues errātes ſed cōuerſi nunc eſtis ad paſtoꝛē ⁊ epiſcopum aiarum veſtrarum. Alleluya. V. Ego ſum paſtoꝛ bonus et cognoſco oues meas et cognoſcunt me mee. Alleluya. V. Surrexit paſtoꝛ bonus qui poſuit animam ſuam pro grege ſuo. Secundū iohannē .x. cap̄

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum paſtoꝛ bonus. Bonus paſtoꝛ aiam ſuā dat pꝛo ouibus ſuis. Mercenarius autem et qui non eſt paſtoꝛ cuius nō ſunt oues pꝛopꝛie: videt lupum venientem ⁊ dimittit oues ⁊ fugit: et lupus rapit ⁊ diſpergit oues. Mercenarius autem fugit qꝛ mercennarius eſt: ⁊ nō pertinet ad eū de ouib⁹. Ego ſum paſtoꝛ bon⁹. Et cognoſco oues meas: et cognoſcūt me mee. Sicut nouit me pater ⁊ ego agnoſco patrē: et aiam meā pono ꝓ ouib⁹ meis. Et alias oues habeo q̄ nō ſūt ex hoc ouili: ⁊ illas opoꝛtet me adducere: ⁊ vocem meam audiēt. Et fiet vnum ouile: ⁊ vnus paſtoꝛ. Offertoꝛiū. Deus deus meus ad te de luce vigilo: et in noīe tuo leuabo manus meas all'a.

BEnedictionē nobis Secre. domine cōferat ſalutarem ſacra ſemꝑ oblatio vt qđ agit miſterio virtute ꝑficiat. Per. Coīo. Ego ſum paſtoꝛ bonus alleluya: et cognoſco oues meas et cognoſcūt me mee alleluya alleluya. Poſtcommunio.

PReſta nobis q̄s oīs ⁊ miſericoꝛs de⁹: vt viuificatiōis tue gratiā cōſequētes: ī tuo ſemper munere gloꝛiemur. Per. Feria .iiij. ſ. Lcō ep̄i. bti petri apl'i. j.

CHariſſimi: Scientes ꝙ nō coꝛruptilibus argento vel auro redempti eſtis de vana veſtra cōuerſatione paterne traditionis: ſed pꝛecioſo ſanguie agni incontaminati ⁊ imaculati chꝛiſti. pꝛecogniti quidē ante mundi conſtitutionē: manifeſtati autē nouiſſimis tēpoꝛibus ꝓpter vos qui per ipſum fideles eſtis in deo qui ſuſcitauit euꝫ a moꝛtuis: ⁊ dedit gloꝛiā vt fides vr̄a et ſpes eſſet in deum. Animas veſtras caſtificātes in obediētia caritatis. i fraternitatꝭ amoꝛe. ſimplici ex coꝛde inuiceꝫ diligite attentius: renati nō ex ſemine coꝛruptibili ſed incoꝛruptibili per verbuꝫ dei viui ⁊ permanentis Quia omis caro vt fenum: ⁊ omnis glīa ei⁹ tanq̄ flos feni. Exaruit fenum: et flos eius decidit. Uerbum autem domini manet ineternum.

Secundum lucam. xxiiij. capit.

In illo tēpoꝛe: Una ſabbati valde diluculo venerunt mulieres ad monumentum poꝛtantes que parauerūt aromata. Et inuenerūt reuolutum lapidē a monumento: ⁊ ingreſſe non inuenerunt coꝛp⁹ domini ieſu. Et factum eſt dum mēte conſternate eſſent de iſto: ecce duo viri ſteterunt iuxta illas: in veſte fulgēti. Cum timerent autem ⁊ declinarēt vultū in terraꝫ: dixerunt ad illas. Quid queritis viuenteꝫ cum moꝛtuis? Nō eſt hic: ſed ſurrexit Recoꝛdamini qualiter locutus eſt vobis cū adhuc in galilea eſſet: dicēs. Quia opoꝛtet filium hois tradi in manus hominum peccatoꝛum: et crucifigi: ⁊ tertia die Reſurgere. Et rememoꝛate ſūt verboꝛuꝫ eius: ⁊ egreſſe a monumēto: nunciauerunt hec omnia illis vndecim: ⁊ ceterꝭ oib⁹. Erat aūt maria magdalene ⁊ iohāna ⁊ maria iacobi: ⁊ cetere q̄ cū ipſis erant/ que dicebāt ad apoſtolos hec. Et viſa ſūt āte illos ſicut deliramēta verba iſta: ⁊ non credebāt illis. Petrus aūt ſurgens cucurrit ad monumētum: ⁊ pꝛocūbens vidit lintheamia ſola poſita Et abijt ſecum mirās quod factum fuerat.

Feria. vj. Ad romanos. v. capitulo.

Fratres: Sicut per vnius delictum in omnes homines i condemnationē: ſic ⁊ p̄ vnius iuſticiā in omnes hoies in iuſtificationē vite. Sicut eñ p̄ inobedientiā vnius homis peccatoꝛes cōſtituti ſunt multi: ita et p̄ vnius obeditionē iuſti ꝯſtituūtur multi. Lex enim ſubintrauit vt abūdaret delictū Ubi autem abundauit delictuꝫ ſupabundauit et gr̄a: vt ſicut regnauit pctm̄ in moꝛtē: ita et gr̄a regnet per iuſticiā in vitam eternam. p̄ ieſum xp̄m dn̄m noſtruꝫ.

S. math. ix.

In illo tp̄e: Acceſſerūt ad ieſum diſcipli iohānis dicētes. Quare nos ⁊ phariſei ieiunam⁹ frequēter: diſcipli aūt tui nō ieiunāt? Et ait illis ieſus. Nūq̇d poſſūt filij ſpōſi lugere: q̄diu cū illis ē ſpōſus? Uenient aūt dies cū auferet ab eis ſpōſ⁹: ⁊ tūc ieiunabūt. Nēo autē immittit cōmiſſurā pāni rudis: i veſtimētū vetus Tollet eñ plenitudinē ei⁹ a veſtimento: ⁊ peioꝛ ſciſſura fit. Neq̧ mittūt vinum nouū in vtres veteres. Alioquin rūpunt vtres et vinū effūdet ⁊ vtres peribunt. Sꝫ vinū nouū in vtres nouos mittūt: ⁊ ābo ꝯſeruant.

Miſſa dn̄icalis ebdo. iij. poſt paſcha.

Iubilate deo omīs terra alleluya: pſalmuꝫ dicite nomini ei⁹ alleluya: date gloꝛiam laudi ei⁹. alleluya alleluya alleluya ps. Dicite deo q̄ terribilia ſunt opera tua domine. in multitudine virtutis tue. Oꝛatio.

Deus qui errantib⁹ vt in viam poſſint redire iuſticie ꝟitatis tue lumē oſtendis: da cūctis qui xp̄iana ꝓfeſſione cēſent̄: ⁊ illa reſpuere q̄ huic inimica ſunt noī: ⁊ ea q̄ ſūt apta ſectari. Per. Lectō epl̄e beati petri apoſtoli .j. ij. cap.

Chariſſimi. Obſecro vos tāq̄ aduenas et ꝑegrinos: abſtinere vos a carnalib⁹ deſiderijs que militāt aduerſus aīam. Cōuerſationē veſtrā inter gētes habentes bonam: vt in eo q̄d detractāt de vobis tāq̄ de malefactoribus: ex bonis operibus vos cōſiderātes: gloꝛificent deuꝫ in die viſitationis. Subiecti igit̄ eſtote omni humane creature ꝓpter deū. Siue regi quaſi pꝛecellēti ſiue ducibus tanq̄ ab eo miſſis: ad vindictā malefactoꝛum. laudeꝫ vero bonoꝝ. Quia ſic eſt voluntas dei: vt benefaciētes obmuteſcere faciatis: impꝛudētiū hoīm ignoꝛātiā. Quaſi liberi ⁊ nō quaſi velamen habētes malicie libertatem: ſed ſicut ſerui dei. Omnes honoꝛate: fraternitatē diligite. Deum timete: regem honoꝛificate. Serui ſubditi eſtote in omī timoꝛe dn̄is: non tantum bonis et modeſtis: ſed etiam diſcolis. Hec eſt enī gratia. In chꝛiſto ieſu: domino noſtro. Alleluya. ℣. Modicum et nō videbis me dicit domin⁹: iterum modicū et non videbitis me: q̄ꝛ vado ad patrem. Alleluya. ℣. Iterum autē videbo vos et gaudebit coꝛ veſtruꝫ ⁊ gaudium veſtrū nemo tollet a vobis. Alla. ℣. Surrexit chꝛiſtus qui creauit omīa et miſert⁹ eſt humano generi. In hac hebdomad. ad miſſā in dieb⁹ ꝓfeſtis pꝛimū Alleluya ſcilicꝫ Modicum: dicitur ꝑ totā hebdomadaꝫ loco gradual. ⁊ alia duo dicūtur alternis vicibus in ferijs ⁊ in feſtis .iij. lectio. quod etiā in pꝛoxima ſequēti hebdomada obſeruādum eſt. Secundum iohannem xvi. capitulo.

In illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Modicum ⁊ iam non videbitis me: ⁊ iterum modicum ⁊ videbitis me: quia vado ad patreꝫ. Dixerūt ergo diſcipuli ei⁹ ad inuiceꝫ. Quid eſt hoc quod dicit nobis: modicum ⁊ nō videbitis me et iterum modicum et videbitis me: quia vado ad patrem? Dicebāt ergo Quid eſt hoc quod dicit modicum? Neſcim⁹ quid loquitur. Cognouit autem ieſus quia volebant eum interrogare: et dixit eis. De hoc queritis inter vos quia dixi/ modicum ⁊ nō videbitis me: ⁊ iterū modicū ⁊ videbitis me. Amen amē dico vobis: quia ploꝛabitis ⁊ flebitis vos: mūdus aūt gaudebit. Vos aūt ꝯtriſtabimini: ſed triſticia veſtra vertet̄ ī gaudiū. Mulier cū parit triſticiā habet: q̄ꝛ venit hoꝛa ei⁹. Cū autē peperit puerū: iam nō meminit pꝛeſſure ꝓpter gaudiū: qꝛ natus eſt homo in mundū. Et vos igitur nūc quidem triſticiam habetis. Iterum autem videbo vos: ⁊ gaudebit coꝛ veſtrum. Et gaudiū veſtrū: nemo tollet a vobis. Offertoꝛiū. Lauda anima mea dominum laudabo dominū in vita mea: pſallā deo meo q̄diu ero alleluya. Secr̄.

Hiis nobis queſumus domine myſteriis ꝯferatur: quo terrena deſideria mitigantes diſcam⁹ amare celeſtia. Per dominum noſtrum. Cōmunio. Modicum et non videbitis me alleluya. iterū modicum et videbitis me quia vado ad patrem alleluya alleluya. Poſtcōio.

Reſpice queſumus dn̄e populū tuū: et quem eternis dignatus es renouare myſteriis a tp̄alibus culpis dignanter abſolue. Per. Feria quarta. Lectio epiſtole beati iohīs apl̄i. i. ii. cap̄.

Chariſſimi. Hec ſcribo vobiſ ut nō peccetis. Sed ſi quis peccauerit: aduocatum habem⁹ apud patrē ieſum chꝛiſtum iuſtū et ipſe eſt ꝓpiciatio pꝛo peccatis noſtris. Non ꝓ noſtris autē tantum: ſed etiam ꝓ totius mundi. Et in hoc ſcimus quoniā cognouimus eum: ſi mandata eius obſeruamus. Qui dicit ſe noſſe eū ⁊ mādata eius non cuſtodit mēdax eſt: ⁊ in hoc ꝟitas nō eſt. Qui aūt ſeruat verbū ei⁹: vere in hoc caritas dei ꝑfecta eſt. In hoc ſcimus: qm̄ in ipſo ſum⁹. Qui dicit ſe in ipō manere: debꝫ ſicut ⁊ ille ambulauit: ⁊ ipſe ambulare. Chariſſimi: nō mādatū nouū ſcribo vobis: ſed mandatū vetus qđ habuiſtis ab initio. Mandatū vet⁹ eſt: verbū quod audiſtis. Iterum mandatū nouū ſcribo vobis: qđ eſt verum in ipſo ⁊ in vobis. Qm̄ tenebꝛe tranſierunt: ⁊ lumen verum iam lucet. Per ieſum chꝛiſtū dominum noſtrum. Euangeliū ſecundum iohannē. iii. capitulo.

In illo tēpoꝛe. Facta eſt queſtio ex diſcipulis iohānis cū iudeis de purificatiōe. Et venerūt ad iohannē: ⁊ dixerūt ei. Rabi: qui erat tecū trās ioꝛdanem cui tu teſtimoniū ꝑhibuiſti: ecce hic baptizat: ⁊ omnes veniūt ad eum. Reſpōdit iohānes: ⁊ dixit. Nō poteſt homo accipere quicq̄ niſi datū fuerit illi de celo. Ipſi vos michi teſtimoniū ꝑhibetis ꝙ dixerim vobis: qꝛ ego nō ſum xp̄s/ ſed quia miſſus ſum ante illū. Qui habet ſpōſam ſpōſus eſt. Amicus autem ſponſi qui ſtat et audit eū: gaudio gaudet ꝓpter vocē ſponſi. Hoc ergo gaudium meū impletū eſt. Illum opoꝛtet creſcere: me autē minui. Qui deſurſū venit: ſuꝑ oēs eſt. Qui de terra eſt/ de terra eſt: ⁊ de terra loquit̄. Qui de celo venit: ſuꝑ oēs eſt. Et qđ vidit et audiuit hoc teſtatur: ⁊ teſtimoniū eius nemo accipit. Qui autem acceperit ei⁹ teſtimoniū ſignauit quia de⁹ verax eſt. Quem eñ miſit deus verba dei loquit̄. Nō eñ ad mēſurā dat de⁹ ſpm̄. Pater diligit filiū et omia dedit in manu ei⁹. Qui credit in filiũ: habet vitã eternã Qui autem non credit filio: non videbit vitam: sed ira dei manet super eũ. Feria sexta. j. Ad thessalonicenses. v. capitulo.

FRatres Omnes enim vos filij lucis estis ⁊ filij dei. Non sumus noctis neqꝫ tenebrarũ. Igitur nõ dormiamus sicut ⁊ ceteri sed vigilemꝰ ⁊ sobrij simus. Qui enim dormiunt: nocte dormiũt. Et q̃ ebrij sunt: nocte ebrij sunt. Nos autẽ q̃ diei sumꝰ sobrij simꝰ induti loricã fidei ⁊ caritatꝫ ⁊ galeam spem salutis. Quõ non posuit nos deus in irã: sed in acq̃sitionem salutis per dominuz nostrum iesuz christum qui mortuus est ꝓ nobis/ vt siue vigilemꝰ siue dormiamus simul cũ illo viuamus. Propter quod cõsolamini inuicẽ: ⁊ edificate alterutruz. In christo iesu: domino nostro. Secundum iohannem. xij. cap.

IN illo tp̃e: Dixit iesus discipulis suis. Ego lux in munduz veni: vt ois qui credit in me in tenebris non maneat Et si q̃s audierit verba mea ⁊ non custodierit ea: ego non iudico eum. Non enim veni vt iudicem mũdum: sed vt saluificem munduz. Qui spernit me ⁊ nõ accipit verba mea: habet q̃ iudicet eũ. Sermo quẽ locutus sum: ille iudicabit eum in nouissimo die Qꝛ ego ex meipso nõ sum locutus: sed q̃ misit me pater: ipse michi mãdatum dedit: quid dicam ⁊ quid loquar. Et scio quia mandatuz eiꝰ vita etna est Que ergo ego nõ loquor/ sicut dixit michi pat̃ sic loquor. Missa dñicalis hebd. quarte post pascha.

c Antate dño canticũ nouum alleluya: qꝛ mirabilia fecit dñs alleluya ante conspectuz gentiũ reuelauit iusticiam suaz alleluya alleluya. Ps. Saluauit sibi dextera eius et brachiũ sanctuz eius.

DEus qui fidelium Oratio mentes vnius efficis volũtatis/ da pplis tuis id amare qd precipis: id desiderare qd promittis: vt iter mũdanas varietates ibi nr̃a fixa sint corda: vbi vera sunt gaudia. Per. Lectio epistole beati iacobi apostoli. j. capitu.

CHarissimi: omne datũ optimum et omne donum perfectum desursuz est descendens a patre luminum: apud quẽ non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Volũtarie eñ genuit nos verbo veritatis: vt simus initiũ aliquod creature eiꝰ. Scitis fratres mei dilectissimi. Sit autẽ ois homo velox ad audiendum: tardus autez ad loquẽdum: ⁊ tardus ad iram. Ira eniz viri: iusticiam dei non operatur Propter quod abijciẽtes omnez immundiciã ⁊ abundantiã malicie in mãsuetudine suscipite insitum verbũ. Quod potest saluare aias vestras. Alleluya. V. Vado ad eum qui misit me: sed quia hec locutus suz vobis tristicia ĩpleuit cor vestrũ Alla. V. Ego veritatẽ dico vobis expedit vobis vt ego vadam. Alleluya. V.

Surrexit dñs vere et apparuit petro. Et dicunt ſicut in prima dñica pꝛecedenti. Se. iohannẽ. xvi. ca.

IN illo tempoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uado ad eũ q̃ miſit me: ⁊ nemo ex vobis interrogat me quo vadis. Sed q̄a hec locut⁹ ſum vobis: triſticia impleuit coꝛ veſtrũ. Sed ego veritatẽ dico vobis/ expedit vobis vt ego vadaz. Si eñi nõ abiero. paraclitus nõ veniet ad vos. Si autem abiero/ mittã eum ad vos. Et cũ venerit ille arguet mũdũ de peccato ⁊ de iuſticia ⁊ de iudicio. De peccato quidem quia nõ crediderũt in me. De iuſticia vero. quia ad patrem vado. ⁊ iam nõ videbitis me. De iudicio autẽ. qꝛ pꝛinceps huius mundi iam iudicat⁹ eſt. Adhuc multa habeo vobis dicere. ſed nõ poteſtis poꝛtare modo. Cum autẽ venerit ille ſpirit⁹ veritatis/ docebit vos omnẽ veritatẽ. Nõ eñi loquet̃ a ſemetipſo ſed quecunqȝ audiet loquetur/ ⁊ que ventura ſunt annunciabit vobis. Ille me clarificabit/ quia de meo accipiet. ⁊ annũciabit vobis. Oia q̃cũqȝ habet pater mea ſunt. Propterea dixi/ q̄a de meo accipiet/ et annunciabit vobis.

Offertoꝛ. Iubilate deo vniuerſa terra. iubilate deo vniuerſa terra pſalmuz dicite nomini ei⁹: venite et audite ⁊ narrabo vobis omnes qui timetis deũ quanta fecit dñs anime mee allã. Secreta

DEus qui reſurgens a moꝛtuis paſſione ceſſata potẽtioꝛem te tuis diſcipulis reddidiſti. cõcede pꝛopici⁹: vt nos quoqȝ maieſtati tue hoc paſchale ſacrificium cõciliet: ⁊ ad gratiã tuaz pꝛomerendã in bonis operibus efficiat pꝛomptioꝛes. Qui viuis et regnas. Coio. Duz venerit paraclitus ſpiritus veritatis ille arguet mũduz de peccato et de iuſticia et de iudicio Alleluya alleluya. Poſtcoio.

ADeſto nobis dñe deus noſter vt ꝑ hec q̃ fidelit̃ ſumpſim⁹: et purgemur a vicijs et a periculis omnibus eruamur. Per dñz.

Feria quarta. Lectio epiſtole beati iacobi apoſtoli. ii. capit.

Chariſſimi. Nolite in perſonarũ acceptione habere fidẽ domini noſtri ieſu chꝛiſti gloꝛie. Et eniz ſi introierit in conuentũ veſtrum vir anulũ aureũ habẽs in veſte candida. introierit autez et pauper in ſoꝛdido habitu. ⁊ intẽdatis in eũ qui indutus eſt veſte pꝛeclara ⁊ dixeritis ei. tu ſede hic bene. pauperi autẽ dicatis tu ſta illic. aut ſede ſub ſcabello pedum meoꝝ. nõne iudicatis apud voſmetipſos. ⁊ facti eſtis cogitationum iniquaruz iudices? Audite fratres mei dilectiſſimi Nõne deus elegit pauꝑes in hoc mundo. diuites autẽ in fide et heredes regni. quod repꝛomiſit de⁹ diligẽtibus ſe? Uos autẽ exhonoꝛaſtis pauperem. Nõne diuites per potenciã oppꝛimunt vos. ⁊ ipſi trahunt vos ad iudicia? Nõne ipſi blaſphemãt bonuz nomen quod inuocatuz eſt ſuꝑ vos? Si tamẽ legẽ perficitis regalẽ ſecundum ſcripturas diliges primū tuū ſicut teipſm̄: benefacitis. Si autez perſonas accipitiſ: peccatuz operamini. redarguti a lege quaſi trāſgreſſores. Quicūqz autē totā legem ſeruauerit. offendat aūt in vno/ fact⁹ eſt oīm reus. Qui enī dixit non occides/ dixit ⁊ nō mechaberis. Quod ſi non mechaberis occidas aūt fact⁹ eſt trāſgreſſor legis. Sic loquimini ⁊ ſic facite quaſi per legē libertatiſ incipientes iudicare iudicium enī ſine miſericordia illi qui nō facit miſericordiā. Superexaltat autez miſericordia iudiciū. Secundū iohannem. xvii. capitulo

IN illo tempore. Reſpiciēs ieſus ī diſcipulos ſuos dixit. Pater ſācte ſerua eos in nomīe tuo quos dediſti michi vt ſint vnū ſicut ⁊ nos. Cū eſſez cū eis: ego ſeruabā eos in nomīe tuo. Quos dediſti michi cuſtodiui/ et nemo ex his periit niſi filius pditiōis/ vt ſcriptura impleatur. Nunc aūt ad te venio/ ⁊ hec loquor ī mūdo vt habeāt gaudiū meum impletū in ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonē tuum ⁊ mundus odio eos habuit/ qꝛ nō ſunt de mundo/ ſicut ⁊ ego nō ſum de mundo. Nō rogo vt tollas eos de mundo/ ſed vt ſerues eos a malo. Feria. vi. Lectio ep̄le bt̄i iacobi apl̄i. ii. ca.

Chariſſimi Videtis quoniā ex operibus iuſtificatur homo/ ⁊ nō ex fide tantum. Similiter autē et raab meretrix nonne ex operib⁹ iuſtificata eſt ſuſcipiēs nuncios. ⁊ alia via eiſciens? Sicut enī corpus ſine ſpiritu mortuum eſt. ita ⁊ fides ſine operib⁹ mortua eſt. Se. iohannē. xiii. ca.

IN illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Filioli adhuc modicū tēpus vobiſcū ſum. Queretis me. et ſicut dixi iudeis. quo ego vado. vos nō poteſtis venire. Et vobis dico modo Mādatū nouū do vobis vt diligatiſ inuicē ſicut dilexi vos. vt ⁊ vos inuicez diligatis. In hoc cognoſcēt oēs quia diſcipli mei eſtis. ſi dilectionem habueritis ad inuicē. Dixit ei ſymon petr⁹. Dn̄e quo vadis? Reſpōdit ieſus. Quo ego vado. nō potes me modo ſequi. ſequeriſ autē poſtea. ¶ Miſſa dn̄icalis hebdomade. v. poſt paſcha. Offm̄.

Vocem iocūditatiſ annūciate ⁊ audiat alleluya: nunciate vſqz ad extremū terre: liberauit dn̄s populuz ſuū alleluya all'a. Ps. Iubilate deo omnis terra pſalmū dicite nomini eius date gloriam laudi eius. Oro.

Deus a quo cūcta bona procedunt/ largire ſupplicibus tuis vt cogitemus te inſpirāte que recta ſunt: ⁊ te gubernāte eadē faciamus. Per d. Lectō epiſtole bt̄i iacobi apoſtoli. i. capitulo.

Chariſſimi. Eſtote factores verbi ⁊ non auditores tātuz. fallētes voſmetipſos. Quia ſi quis eſt auditor verbi ⁊ nō factor. hic cōparabit viro cōſideranti vultuz natiuitatis ſue in ſpeculo. Conſiderauit enī ſe ⁊ abiit ⁊ ſtatī obli tus eſt qualis fuerit. Qui autē ꝑſpexerit in lege ꝑfecte libertatis et ꝑmanſerit in ea: non auditor obliuioſus fact⁹ ſed factor opis: hic beat⁹ in facto ſuo erit. Si qs aūt putat ſe religioſū eſſe non refrenās linguā ſuā/ſed ſeducens cor ſuum: huius vana eſt religio. Religio mūda ⁊ imaculata apd deū ⁊ patrē hec eſt: viſitare pupillos ⁊ viduas in tribulatiōe eorū: et imaculatū ſe cuſtodire ab hoc ſeculo. Alleluya. ℣. Uſq₃ modo non petiſtis quicq̄ in noīe meo petite ⁊ accipietis. Alleluya. ℣ Surrexit chriſt⁹ iā non moritur. mors illi vltra nō dominabitur. Scdm iohannē. xvi. caplo.

IN illo tēpore Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amē amen dico vobis/ſi quid petieritis patrē in nomīe meo: dabit vobis Uſq₃ modo nō petiſtis quicq₃ in noīe meo. Petite/⁊ accipietis: vt gaudiū veſtrum ſit plenū. Hec in ꝓuerbijs locut⁹ ſum vobis. Uenit hora cum iam non in prouerbijs loquar vobis: ſed palā de patre meo annūciabo vobis. Illo die i nomine meo petetis. Et nō dico vobis: q2 ego rogabo patrem de vobis. Ipſe eñ pater amat vos: q2 vos me amaſtis et credidiſtis: q2 ego a deo exiui. Exiui a patre et veni i mundū: iterū relinquo mundū ⁊ vado ad patrē. Dicunt ei diſcipuli eius. Ecce nunc palā loqueris. et ꝓuerbiū nullū dicis Nunc ſcimus quia ſcis omnia ⁊ nō opus eſt tibi. vt quis te interroget. In hoc credimus: q2 a deo exiſti. Offertoriū. Benedicite gentes dominū deū noſtrum, et obaudite vocē laudis eius qui poſuit animā meam ad vitā: et nō dedit cōmoueri pedes meos. benedictus dñs qui non amouit deprecationem meam et miſericordiam ſuam a me alleluya. Secreta.

SUſcipe queſum⁹ dñe fidelium preces cū oblationibus hoſtiarū. vt ꝑ hec pie deuotionis officia ad celeſtem gloriam trāſeamus. Per. Coīo. Cantate domīo alleluya. cantate domino et benedicite nomen eius bene nūciate de die in diem ſalutare eius alleluya allā. Poſtcoīo.

TRibue nobis domine queſum⁹ celeſtis mēſe virtute ſatiatis. et deſiderare que recta ſunt. ⁊ deſiderata percipere. Per dñm. ¶ Feria ſcda in rogationibus ſi a feſto cū regimīe chori vacauerit dicitur poſt ſextam ꝑ magna miſſa ſcilicet. Uocem iocunditatis. vt ſ. in dominica. Et in proceſſione dicitur hec miſſa. Offm.

exaudiuit de tēplo ſācto ſuo vocē meā alleluya. et clamor meus in cōſpectu ei⁹ introiuit in aures eius alleluya alleluya. Ps. Diligam te domine fortitudo mea. domin⁹ firmamētum meū et refugium meum et liberator meus. Oro.

PReſta queſumus oīpotens deus vt q̄ i afflictiōe noſtra de tua pietate cōfidimus. cōtra aduerſa omīa tua ſemp ꝓtectione muniamur. Per dñm. Secūda oratio de ſancto de quo eſt eccleſia illa Tertia oratio de oībus ſanctis. Cōcede queſumus. Lcō epiſtole beati iacobi apoſtoli. quīto capitu. Kariſſimi. Confitemini alterutrum peccata veſtra: ⁊ orate ꝓ inuicē vt ſaluemini. Multum em̄ valet dep̄catio iuſti aſſidua. Helyas hō erat ſimilis nobꝫ paſſibilis: ⁊ oratiōe orauit vt nō plueret ſuper terrā: ⁊ nō pluit annos tres ⁊ mēſes ſex. Et rurſum orauit: ⁊ celū dedit pluuiā: ⁊ terra dedit fructum ſuuꝫ. Si quis aūt ex vobis errauerit a veritate/ ⁊ cōuerterit qs eū/ ſcire debet. quoniam qui conuerti fecerit peccatorē ab errore vie ſue. ſaluabit aīaꝫ eiꝰ a morte. Et operit multitudinē peccatorꝝ. Alla. ℣. Confitemini dñō quoniā bonus. quoniā in ſeculū miſericordia eius. Scdm̄ lucā xj. cap̄.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Quis veſtrū habebit amicū ⁊ ibit ad illū media nocte/ ⁊ dicet illi. Amice commoda michi tres panes qm̄ amicus meus venit de via ad me/ ⁊ non habeo quod ponā ante illū. Et ille deintus reſpondēs dicat. Noli michi moleſtꝰ eſſe. iā oſtiū clauſum eſt/ ⁊ pueri mei mecū ſunt ī cubili. nō poſſum ſurgere et dare tibi. Et ille ſi perſeuerauerit pulſans dico vobis. ⁊ ſi nō dabit illi ſurgēs eo ꝙ amicus eius ſit/ propter improbitatē tamen eiꝰ ſurget ⁊ dabit illi quotquot habꝫ neceſſarios. et ego vobis dico. Petite ⁊ dabitur vobis. Querite ⁊ inuenietꝭ. Pulſate/ ⁊ aperietur vobis. Oīs em̄ qui petit accipit/ et qui querit īuenit: ⁊ pulſanti aperietur. Quis autē ex vobis patrē petit panē: nunquid lapidem dabit illi? Aut piſcem. nunqd ꝓ piſce ſerpētē dabit illi? Aut ſi petierit ouū. nunqd porriget illi ſcorpionē? Si ergo vos cū ſitis mali noſtis bona data dare filijs vr̄is quātomagis pater veſter de celo dabit ſpirituꝫ bonū. petentibus ſe. Offertoriū. Cōfitebor dño nimis in ore meo et in medio multorum laudabo eū qui aſtitit ad dexterā pauperis vt ſaluā faceret a perſequētibus aīam meam alleluya. Hic fiat ſermo ad populum ſi placuerit. Secreta.

HEc munera dñe queſumus et vicula noſtre prauitatis abſoluāt. et tue nobis mīe dona conſiliēt. Per dñm. Cōmunio. Petite et accipietis querite ⁊ inuenietꝭ pulſate ⁊ aperietur vobis. omnis enim ꝗ petit accipit et ꝗ querit inuenit et pulſanti aperietur alleluya. Poſtcōio.

VOta noſtra q̄s domine pio fauore ꝓſequere. vt dū dona tua in tribulatiōe ꝑcipimus. de cōſolatione noſtra ī tuo amore creſcamꝰ. Per. ¶ Feria tertia dē magna miſſa de ſācta maria. niſi aliqd feſtū cū regimine chori in eadē feria cōtigerit. Et miſſa. Salus populi dicitur in ꝓceſſione vbi fit ſtatio. ad quaꝫ miſſam vnū tantū. Alleluya. dicit. Et in vigilia aſcenſiōis dicitur miſſa de pace in ꝓceſſiōe. ¶ Tamen ſi feſtū alicuius ſcti cuꝫ regimīe chori ī ſecunda feria cōtigerit tūc dicat miſſa dñicalis ī tertia feria.

vel in vigilia aſcenſiõis in ꝓceſſiõe vbi fit ſtatio. Similiter quãdo feſtũ cum reginie choꝛi in vigilia aſcenſionis euenerit: tũc dicitur miſſa de vigilia in ꝓceſſione vbi fit ſtatio. Et ſemper i his pꝛedictis tribus diebus dicitᷣ magna miſſa in choꝛo poſt ſextaꝫ: et poſt illã miſſaꝫ ſtatim dicitur hora nona ⁊ tunc eat ꝓceſſio. In vigilia aſcenſiõis dñi. Ad miſſam.

o Mnes gentes plaudite manibꝰ iubilate deo in voce exultationis alleluya all'a. V̄. Subiecit populos nobiſ et gentes ſub pedibus noſtris. Oꝛatio

PReſta queſumus oĩps pater ⁊ vt nr̃e mẽtis intentio quo vnigenitꝰ filius tuus dñs noſter venture ſolẽnitatis glorioſus auctoꝛ ingreſſus eſt ſemꝑ intendat ⁊ quo fide pergit/ ꝯuerſatiõe perueniat. Per eundẽ. Memoꝛia de ſancta maria ⁊ de oĩbus ſanctis

Lectio actuũ apoſtoloꝝ. iiij. cap.

IN diebꝰ illis Multitudinis aũt credentiũ erat coꝛ vnũ ⁊ anima vna. Nec quiſꝗ̃ eoꝛum que poſſidebat aliquid ſuũ eſſe dicebat: ſed erant illi omnia cõmunia. Et virtute magna reddebãt apoſtoli teſtimoniũ reſurrectionis ieſu chꝛiſti dñi nr̃i: ⁊ gr̃a magna erat in oĩbus illis. Nec eniꝫ quiſꝗ̃ egẽs erat īter illos. Quotquot enĩ poſſeſſoꝛes agroꝛuꝫ aut domoꝛum erant: vendẽtes afferebant pꝛecia eoꝝ que vendebãt et ponebãt ante pedes apoſtoloꝛum. Diuidebatur autem ſingulis: pꝛout cuiqꝫ opꝰ erat. Alleluya. V̄. Omnes gentes plaudite manibꝰ: iubilate deo in voce exultationis. Secundum iohannem. xvij. capitulo.

IN illo tp̄e. Subleuatis ieſꝰ oculis in celũ: dixit. Pater venit hoꝛa clarifica filiũ tuũ: vt ⁊ filiꝰ tuus clarificet te. Sicut dediſti ei poteſtatẽ omis carnis: vt oẽ qđ dediſti ei det eis vitã eternam. Hec eſt autem vita eterna: vt cognoſcant te ſolũ veꝝ deum et quẽ miſiſti ieſum chꝛiſtũ. Ego te clarificaui ſuꝑ terrã: opus conſummaui quod dediſti michi vt faciã Et nunc clarifica me tu pater apud temetipſum: claritate quã habui pꝛiuſꝗ̃ mundus eſſet apud te. Manifeſtaui nomẽ tuũ hominibꝰ quos dediſti michi de mũdo. Tui erãt ⁊ michi eos dediſti: ⁊ ſermoneꝫ tuũ ſeruauerunt. Nũc cognouerunt: quia oĩa que dediſti michi abs te ſunt/ qꝛ verba que dediſti michi dedi eis. Et ipſi acceperũt: ⁊ cognouerũt vere quia tu me miſiſti: ⁊ crediderunt qꝛ a te exiui. Ego ꝓ eis rogo. Nõ pꝛo mũdo rogo: ſed pꝛo his quos dediſti michi: qꝛ tui ſunt Et mea oĩa tua ſũt ⁊ tua mea ſunt: ⁊ clarificatus ſum in eis. Et iã nõ ſuꝫ in mundo: ⁊ hi in mundo ſunt: ⁊ ego ad te venio. Offer. Viri galilei quid admiramini aſpiciẽtes in celuꝫ hic ieſus quia aſſumptꝰ eſt a vobis in celum ſic veniet quẽadmodũ vidiſtis eũ aſcendentem in celum alleluya. Secreta.

SAcrificiuꝫ dñe pꝛo filijs tui ſupplices venerabili quaꝫ preuenimus nunc ascensione deferimus: p̄sta quesumꝰ. vt et nos per ip̄m his emercijs sacrosanctis ad celestia cōsurgamus. Qui tecū. Prefatio quotidiana. Com.

Pater cum essem cum eis ego seruabā eos quos dedisti michi alleluya. nūc autem ad te venio. non rogo vt tollas eos de mundo sed vt serues eos a malo alleluya alleluya. Postcomunio

Tribue q̄s dn̄e: vt p hec sacramēta q̄ sumpsimus illuc tendat nr̄e deuotionis affectus: quo tecū est nostra substātia iesꝰ christus filiꝰ tuꝰ dn̄s noster. Qui te.

¶ In die ascēsiōis dn̄i. Ad missā.

Viri galilei q̄d admiramini aspiciētes in celū alleluya: quēadmodū vidistis eū ascendentē in celum ita veniet alleluya alleluya all'a. P̄s. Cūqꝫ intuerentur in celum euntem illū: ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestibus albis qui et dixerunt. Oratio.

Concede q̄s omnipotens deus/ vt q̄ hodierna die vnigenitū tuū redēptorem nostrū ad celos ascēdisse credimus: ipsi quoqꝫ mente in celestibus habitemus. Per eundē.

Lectio actuum apostoloꝝ. j. ca.

Primum q̄dem sermonē feci de omnibus o theophile q̄ cepit iesus facere et docere: vsqꝫ i diē qua p̄cipiens ap̄lis per sp̄m sanctū quos elegit assumptꝰ est. Quibꝰ et prebuit seipsum viuum post passionē suā in multis argumētis per dies quadraginta apparēs eis: et loquens de regno dei Et cōuescens precepit eis ab hierosolimis ne discederēt: sed expectarent p̄missionē patris: quā audistis inquit p os meū. Quia iohānes quidē baptizauit aqua: vos autē baptizabimini spiritu sancto: nō post multos hos dies. Igit qui cōuenerant interrogabant eū dicētes. Dn̄e si in tēpore hoc restitues regnum israel? Dixit aūt eis. Non est vestrū nosse tempora vel momēta que pater posuit i sua potestate: sed accipietis virtutē superuenientis spiritꝰ sancti i vos et eritis michi testes in hierusalē: et in omni iudea et samaria: et vsqꝫ ad vltimum terre. Et cū hoc dixisset: videntibꝰ illis eleuatꝰ est et nubes suscepit eū ab oculis eorum. Cūqꝫ intuerentur in celū euntē illum. ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestibꝰ albis qui et dixerūt. Viri galilei q̄d statis aspiciētes in celū? Hic iesꝰ q̄ assumptꝰ est a vobis in celū: sic veniet quēadmodū vidistis eū euntē in celū. Alleluya. ℣. Ascēdit deus in iubilatione et dominꝰ in voce tube. Hac die et i octaua si duplex festum ibidē celebretur dicit. All'a. ℣. Ascendens christus in altū captiuā duxit captiuitatē dedit dona hominibꝰ.

Quotidie per octa. nisi in dn̄ica et in oct. die siue fiat seruitiū de ascensiōe. siue de aliquo festo cū regimine chori. nisi i festo philippi et iacobi et in inuentione scē crucis erit scōm. Alleluya. ℣. Dn̄s in syna in sctō ascendēs in altum. captiuā duxit captiuitatem. Sequentia.

REx omnipotens die hodierna. Mundo triumphali redempto potentia Victoꝛ aſcēdit celos vnde deſcenderat. Nā quadragita poſtq̄ ſurrexerat. Diebꝰ ſacris cōfirmās pectoꝛa. Apoſtoloꝝ pacis cara relinquēs oſcula. Quibus ⁊ dedit poteſtatē laxandi crimina. Et miſit eos in mundum baptizare cunctas animas In patris ⁊ filij ⁊ ſancti ſpiritus clemētia. Et conueſcēs pꝛecepit eis ab hieroſolimis. Ne abirēt ſꝫ expectarent ꝓmiſſa munera Nō poſt multos eīm dies mittam vobis ſpiritū paraclitum in terra. Et eritis michi teſtes i hierl'm iudea ſiue ſamaria. Et cum hoc dixiſſet vidētibus illis eleuatus eſt ⁊ nubes clara. Suſcepit eū ab eorum oculis intuētibus illis ethera. Ecce ſtetere amicti duo viri ī veſte alba Iuxta dicētes quid admiramini celoꝝū alta. Ieſus eīm hic qui aſſūptus eſt a vobis ad patris dexteram Vt aſcendit ita veniet querēs talenti cōmiſſi lucra O deus celi maris. arui hominēꝫ quē creaſti quē fraude ſubdola. Hoſtꝭ expulit paradiſo ⁊ captiuatum ſecum traxit ad tartara Sāguine pꝛopꝛio quē redemiſti deꝰ. Illuc ⁊ prouehis vnde pꝛius coꝛruit paradiſi gaudia. Iudex cuꝫ venerꝭ iudicare ſecula Da nobis petimꝰ ſempiterna gaudia in ſānctoꝛum patria. In qua tibi cātemus omnes alleluya. Secundū marcum. xvj. capitulo.

IN illo tempoꝛe: Recumbentibus vndecim diſcipl'is: apparuit illis ieſus ⁊ expꝛobꝛauit incredulitatem illoꝝ: et duriciaꝫ coꝛdis/ quia his qui viderant eū reſurrexiſſe a moꝛtuis non crediderunt. Et dixit eis. Euntes in munduꝫ vniuerſum pꝛedicate euangeliū omni creature. Qui crediderit et baptizatꝰ fuerit: ſaluꝰ erit. Qui vero nō crediderit condemnabitur. Signa autē eos qui crediderint: hec ſequentꝰ. In nomie meo demonia eijcient/ linguis loquētur nouis/ ſerpētes tollent. Et ſi moꝛtiferum quid biberit: nō eis nocebit. Sup egros manus imponent: ⁊ bene habebūt. Et dn̄s quidem ieſus poſtq̄ locutꝰ eſt eis aſſumptus eſt in celum: ⁊ ſedet a dextris dei. Illi autē ꝓfecti pꝛedicauerūt vbiq̄ꝫ: dn̄o cooperāte: et ſermonē cōfirmante/ ſequētibus ſignis. Offertoꝝ. Aſcēdit deus in iubilatiōe et dn̄s in voce tube all'a.

SVſcipe dn̄e munera Sec̄. que ꝓ filij tui glīoſa aſcenſione deferimus: ⁊ cōcede pꝛopicius: vt et a p̄ſentibꝰ ꝑiculis liberemur: et ad vitam perueniamꝰ eternam. Per eundē. Pꝛefatio. Qui poſt reſurre. et Communicantes. ⁊ dicūtur per totas octa. et etiam in dn̄ica quādo de aſcenſiōe agitur. Coio. Pſallite dn̄o qui aſcendit ſuper celos celoꝝum ad oꝛientē alleluya.

PReſta Poſtcoio. nobis queſumus op̄s ⁊ miſericoꝛs deus: vt q̄ viſibilibus miſterijs ſumenda percipimus: inuiſibili cōſequamur effectu. Per do.

Per tõtas oct̃. dicit̃ eadeꝫ missa: nisi festũ cũ regimine chori icurrat ⁊ nisi in dñica: sed sine sequẽtia ⁊ Credo. ¶ Dñica infra octa. ascensionis. Officium

e Exaudi dñe vocem meaꝫ qua clamaui ad te all'a: tibi dixit cor meũ q̃siui vultũ tuum: vultũ tuũ dñe requirã ne auertas faciẽ tuam a me. alleluya alleluya. ps. Dominus illuminatio mea: et salus mea quẽ timebo Deinde dicit̃ Kyriel. de. iiij. Dic infra oct. cũ regimine chori licet i sexta feria vel i sabbato p̄cedente aliqđ festũ cuꝫ regimie chori celebratũ fuerit. Oratio.

Omnipotẽs sempiterne deus: fac nos tibi semp et deuotã gerere voluntatẽ: ⁊ maiestati tue sincero corde seruire. Per. Mẽo. fiat de ascensione. j. Lcõ ep̃le beati petri apostoli. iiij. cap'o.

Charissimi: Estote prudentes ⁊ vigilate i orationibus. Ante oĩa autem mutuã i vobismetipsis caritatẽ cõtinuam habẽtes: quia caritas operit multitudinẽ peccator̃. Hospitales inuicẽ sine murmuratione. Unusquisq̃ sicut accepit gratiã in alterutrũ illã administrãtes. sicut boni dispẽsatores multiformis gratie dei. Si q̃s loquitur: quasi sermões dei. Si q̃s ministrat: tãq̃ ex virtute quã administrat deus: vt i oĩbus honorificetur deus. Per iesuꝫ xp̄m dominum nostrum. Alleluya. ℣. Regnabit dñs sup oẽs gẽtes deus sedet sup sedẽ sanctã suam. Alleluya. ℣. Nõ vos relinquã orphanos vado et venio ad vos ⁊ gaudebit cor vestrum. Nulla dicitur sequẽtia. Scd'm iohẽm. xvj. cap̃.

In illo tẽpore Dixit iesus discipulis suis. Cum venerit paraclitus quem ego mittam vobis a patre spiritũ veritatꝭ qui a patre p̄cedit: ille testimonium p̄hibebit de me Et vos testimoniũ perhibebitꝭ: qꝛ ab initio mecum estis. Hec locut⁹ sum vobis: vt nõ scãdalizemini. Absq̃ sinagogis faciẽt vos. Sꝫ venit hora: vt oĩs q̃ interficit vos: arbitretur obsequiũ se p̄stare deo. Et hec facient vobis: qꝛ non nouerunt patrem neq̃ me. Sed hec locutus suꝫ vobis: vt cũ venerit hora eor̃ reminiscami qꝛ ego dixi vobis. Offer. Lauda aĩa mea dñm: laudabo dñꝫ meum i vita mea psallã deo meo q̃diu ero (alleluya. Secre.

Presta q̃s omnip̄s deus: vt hanc tibi hostiam in eius corpus et sanguinẽ placabiliter offeram⁹ / quẽ sedẽtẽ a dexterꝭ virtutis tue: etiã p̄ nobis iterpellare cõfidimus: dñm nr̃m iesũ xp̄m filium tuũ. Qui tecum. Coĩo Pater cum essem cum eis ego seruabã eos quos dedisti michi alleluya. nunc aũt ad te venio: non rogo vt tollas eos de mundo: sed vt serues eos a malo alleluya alleluya. Postcoĩo.

Presta quesumus oĩpotens deus: vt per hec sacrosãcta cõmercia in totius ecclesie ꝯfidamus corpore faciendum: qđ eius precessit in capite. Per eundem. ¶ Si aliqđ festũ cũ regimie chori in hac dñica euenerit: totũ seruitium fiat de feſto ⁊ miſſa de dominica ī capitulo dicit̃ cuꝫ cantu ſuper **Kyriel.** **Gloria in excelſis.** **Sanctus** et **Agnus** ſicut in feſto trium lec. ſine regimie chori cū vno **Alleluya.** ℣ **Regnabit.** Et tūc ad miſſam de feſto erit ſecūdū. **Alleluya.** ℣. **Non vos.** niſi ī feſto ſancte crucis. Et etiā erit ſecundū. **Alla.** in craſtino octaue aſcenſionis: licet de ſancta maria fiat plenū ſeruitium. In octaua aſcenſionis dñi ad miſſam omīa fiāt ſicut in die more ſimplicꝫ feſti niſi duplex feſtū īpediat ſine ſequentia ⁊ **Credo.** Feria ſexta totū fiat ſeruitiū de ſancta maria ſi a feſto cū regimie chori vacauerit. In vigilia pēthecoſtes cantata hora nona accedat ſacerdos ad altare cū diacono ⁊ ſubdiacono ⁊ ceteris miniſtris altaris in ſolenni apparatu ſicut in vigilia paſche: confeſſione iam non dicta ſed tantuꝫ **Pater noſter.** et legātur lectiones a dignioribus perſonis ī ſuppellicijs ad gradum chori ſine titulis

Geneſis. xxij. Lctō. j.

Tem·tauit deus abraham et dixit ad eū. Abrahā abrahā. At ille reſpondit. Aſſum. Ait illi. Tolle filiū tuum vnigenitum quē diligis yſaac: ⁊ vade in terram viſionis: atqꝫ offeres euꝫ ibi in olocauſtū ſuper vnū montiū quē monſtrauero tibi. Igit̃ abrahā de nocte cōſurgēs: ſtrauit aſinū ſuum ducēs ſecum duos iuuenes ⁊ yſaac filium ſuū. Cumqꝫ concidiſſet ligna ī olocauſtū: abijt ad locum quem ꝑceperat ei deus. Die autē tertia: eleuatis oculis vidit locū ꝓcul: dixitqꝫ ad pueros ſuos. Expectate hic cum aſino: ego ⁊ puer illuc vſqꝫ properātes: poſtꝙ adorauerimus: reuertemur ad vos. Tulit quoqꝫ ligna olocauſti ⁊ impoſuit ſuper iſaac filium ſuū: ipſe ꝟo portabat ī manib⁹ ſuis igneꝫ ⁊ gladiū. Cūqꝫ duo pergerent ſimul: dixit iſaac patri ſuo. Pater mi. At ille reſpōdit. Quid vis fili? Ecce inquit ignis ⁊ ligna: vbi eſt victia olocauſti? Dixitqꝫ abrahā. Deus ꝓuidebit ſibi victimaꝫ olocauſti fili mi. pergebāt ergo pariter: venerūtqꝫ ad locum queꝫ oſtenderat ei de⁹. In quo edificauit altare: et deſuper ligna compoſuit. Cūqꝫ colligaſſet iſaac filium ſuū: poſuit eum in altari ſuper ſtruē lignoꝝ. Extenditqꝫ manū ⁊ arripuit gladiū vt imolaret filium ſuū. Et ecce angelus dñi de celo clamauit dicens. Abrahā abrahā. Qui rñdit. Aſſum. Dixitqꝫ ei Ne extendas manū tuā ſup puerū: neqꝫ facias illi ꝗcꝙ̄. Nūc cognoui ꝙ timeas dñm: ⁊ nō pepercisti filio tuo vnigenito proptˀ me. Leuauit abraham oculos ſuos viditqꝫ poſt tergū arietem inter vepres herētem cornib⁹ queꝫ aſſumens: obtulit olocauſtum ꝓ filio. Appellauitqꝫ nomē loci illius: dñs videt: vnde vſqꝫ hodie dicitur in mōte: dominus videbit. Vocauit auteꝫ angelus domini abraham ſecundo de celo dicens. Per memetipſꝫ iuraui dicit domi nus: quia feciſti rem hanc: ⁊ non pepercisti filio tuo vnigenito pꝛopter me: bñdicā tibi: et multiplicabo ſemē tuū ſicut ſtellas celi. et ſicut arenā que eſt ī littoꝛe maris Poſſidebit ſemen tuū poꝛtas inimicoꝝ ſuoꝝ ⁊ benedicentur in ſemine tuo omēs gētes terre quia obediſti voci mee. Reuerſus eſt abꝛahā ad pueros ſuos: abierūtq; berſabee ſimul et habitauit ibi.

Sequit᷑ oꝛo ſine Dñs vobi. ſed tātum cū Oꝛemus. Oꝛatio.

Deus qui in abꝛahe famulī tui opere humano generi obediētie exempla pꝛebuiſti: cōcede nobis ⁊ noſtre voluntatis pꝛauitatem frangere: et tuoꝝ p̄ceptoꝛuz rectitudinē in oībus adimplere. per dn̄. Lectō. ij. Scripſit moyſes canticū. Require in vigilia paſche Tractus. Attende celum. Oēs tractus a choꝛo dicunt᷑ alternati p̄ter vltimum ⁊ omēs oꝛones ſine Dñs vobi. pꝛeter vltimam dicūtur: ſed tantū cū Oꝛemus. Oꝛo.

Deus qui es gloꝛificatio fidelium: ⁊ vita iuſtoꝛum: q̄ per moyſen famulum tuum nos quoq; modulatiōe ſacri carminis erudiſti: vniuerſis gētibꝰ miſericoꝛdie tue munus operare tribuendo beatitudinē: auferendo terroꝛem vt qđ pꝛenūciatum eſt ad ſuppliciū: in remediū transferat eternum. Per d. Lectō. iiij. Appꝛehendēt ſeptem mulieres. Require vt ſ. Tractus. Vinea facta ē. Oꝛ.

Deus qui nos ad celebꝛandam hanc pꝛeſentē feſtiuitatē vtriuſq; teſtamēti paginis inſtruis: da nobis itelligere miſericoꝛdias tuas: vt ex perceptione p̄ſentiū munerū: firma ſit expectatio futuroꝝ. Per. Baruch. iij.

Audi iſrl' mandata vite: auribus p̄cipe vt ſcias pꝛudētiam Quid eſt iſrael q̄ ī terra inimicoꝝ es? Inueteraſti in terra aliena: coinquinatus es cum moꝛtuis / deputatus es cū his q̄ in inferno ſunt: dereliquiſti fontē ſapiētie. Nā ſi in via dei ambulaſſes: habitaſſes vtiq; ī pace ſup terrā. Diſce vbi ſit ſapiētia: vbi ſit virtus: vbi ſit pꝛudētia: vbi ſit intellectus: vt ſcias ſimul vbi ſit lōgiturna vita ⁊ virtus vbi ſit lumē oculoꝝ ⁊ pax. Quis inuenit locū eius: et q̄s introiuit in theſauros eius? Vbi ſunt pꝛīcipes gentiū: et qui dominant᷑ ſup beſtias que ſunt in terra? Qui in auibus celi ludunt: qui argētū theſaurizāt: et aurū in quo confidunt hoīes: ⁊ nō eſt finis poſſeſſionis eoꝛum. Qui argentū fabꝛicāt et ſolliciti ſūt nec eſt inuētio operū illoꝛū. Et tamen exterminati ſunt: ⁊ ad īferos deſcenderūt: et alij in locū illoꝛum ſurrexerūt. Iuuenes viderunt lumē: et habitauerūt ſuper terrā. Viā aūt diſcipline neſcierūt neq; itellexerūt ſemitas eiꝰ: neq; ſuſceperūt eam filij eoꝛum. A facie eoꝝ longe facta eſt. Non eſt audita in chanaā: neq; viſa ē in theman. Filij quoq; agar q̄ exquiſierūt pꝛudentiā que de terra eſt: negociatoꝛes terre ⁊ theman et fabulatoꝛes: ⁊ exq̄ſitoꝛes pꝛudētie et itelligētie. Viā aūt ſapiētie neſcierūt: neq̄ meminerūt ſemitaꝝ ei⁹. O iſrael q̄ magna eſt domus dei: ⁊ ingens loc⁹ poſſeſſionis ei⁹. Magn⁹ ⁊ nō habet cōſūmationē: excelſus ⁊ īmēſus. Ibi fuerūt gigātes noīati: illi q̄ ab initio fuerunt ſtatura magna ſcientes bellū. Nō hos elegit dn̄s neq̄ viā diſcipline inuenerūt. ꝓpterea perierūt. Et q̄m nō habuerūt ſapiētiā: interierūt ꝓpter ſuā inſipiētiā. Quis aſcendit in celū ⁊ accepit eā: ⁊ eduxit eā de nubibus? Quis trāſfretauit mare ⁊ iuenit eā: et attulit eā ſup aurū electū? Nō eſt q̄ ſciat viā ei⁹: neq̄ q̄ excogitet ſemitas ei⁹. Sꝫ qui ſcit vniuerſa nouit illā: ⁊ adinuenit illā pꝛudētia ſua Qui ꝑfecit terrā in ſēpiterno tēpoꝛe: ⁊ adīpleuit eaꝫ pecudibus ⁊ quadꝛupedib⁹. Qui emittit lucē ⁊ vadit: ⁊ vocauit eā et obediuit illi i tremoꝛe. Stelle autē dederūt lumē i cuſtodijs ſuis ⁊ letate ſunt Vocate ſūt ⁊ dixerunt. Aſſum⁹ Et luxerunt ei cuꝫ iocūditate q̄ fecit illas. Hic eſt deus noſter ⁊ nō eſtimabit ali⁹ ad illū. Hic adinuenit oēm viā diſcipline: et dedit illam iacob puero ſuo: ⁊ iſrl' dilecto ſuo. Poſt hec ſuper terrā viſus eſt: ⁊ cum hoibus (cōuerſat⁹ eſt.

Deus Oro. q̄ nobis per ꝓphā ⁊ oīa pꝛecepiſti tēpalia relinquere atq̄ ad eterna feſtinare: da famlis tuis vt q̄ a te iuſſa cognouim⁹: iplere celeſti inſpiratiōe valeam⁹. Per

Tractus. Sicut ceruus. Deinde hē due oꝛationes dicunt̄ ſub vno. ꝑ dn̄m. et ſub vno. Oꝛemus.

Concede q̄s oīp̄s de⁹: vt qui ſolēnitatē doni ſancti ſpirit⁹ colimus: celeſtib⁹ deſiderijs accenſi: fontem vite ſitiamus dn̄m noſtrum ieſum chꝛiſtum filiuꝫ tuū.

Oīp̄s ſempiterne deus: qui paſchale ſacramentū quinquaginta dierū voluiſti miſterio cōtineri: pſta queſumus vt gentiū facta diſꝑſio diuiſiōe linguarum: ad vnam cōfeſſionē tui nominis celeſti munere ꝯgregetur. Per. Deinde ſequātur letanie et bn̄dictio fontiū ſicut i vigilia paſche: eodē videlicet modo ⁊ oꝛdie in eundo ⁊ redeundo ⁊ in ſtatione. In redeundo dicit̄. Rex ſctōrum. ⁊ poſtea icipiat̄ miſſa. Kyrieleyſō. et interim dicat ſacerdos Cōfiteoꝛ. ⁊c̄. moꝛe ſolito. Seq̄tur. Gloria in excelſis. tūc oīes genu flectent exuētes capas nigras et pulſentur oēs campane. deinde dicitur. Dominus vobiſcum.

Preſta queſumus Oꝛatio. oīp̄s deus: vt claritatis tue ſuper nos ſplēdoꝛ effulgeat ⁊ lux tue lucis coꝛda eoꝛum qui ꝑ gratiam tuā renati ſunt/ ſancti ſpiritus illuſtratiōe cōfirmet. Per. In vnitate eiuſdē.

Lectio actuum apoſtoloꝛum. xix. cap.

In diebus illis: Factū eſt cū apollo eſſet coꝛithi ⁊ paul⁹ peragratis ſupioꝛibus partib⁹ veniret epheſum: ⁊ inueniret quoſdā diſciplos. Dixitq̄ ad eos. Si ſpiritū ſctm̄ accepiſtis credētes? At illi dixerunt ad eum. Sed neqꝫ ſi ſpirit⁹ ſāctus eſt audiuimus. Ille vero ait. In quo ergo baptizati eſtis? Qui dixerūt. In iohis baptiſmate. Dixit aūt paul⁹. Iohānes baptizauit baptiſmo penitētie ppl'm: docens in eum q̄ venturus eſſꝫ poſt ipm̄ vt crederēt: hoc eſt in ieſum His auditis: baptizati ſunt in noīe dn̄i ieſu. Et cū impoſuiſſet illis manus paulus: venit ſpūs ſctūs ſuꝑ eos ⁊ loquebātur linguis ⁊ ꝓphetabant. Erāt autem om̄s viri: fere duodecim. Introgreſſus aūt ſynagogā: cū fiducia loquebat̄ ꝑ tres menſes. Diſputās ⁊ ſuadēs: de regno dei. Et legat̄ in pulpito. Similiter ⁊ euangeliū. ſicut i vigilia paſche. Alla. ꝟ. Cōfitemini. Tract⁹. Laudate dn̄m. Scd̄m iohēm. xiiij. ca.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si diligitis me: mandata mea ſeruate Et ego rogabo patrē ⁊ alium paraclitū dabit vobis vt maneat vobiſcū in eternū ſpiritū veritatꝫ quē mundus nō poteſt accipere qꝛ non videt eum nec ſcit euꝫ. Vos aūt cognoſcetis eū: qꝛ apud vos manebit ⁊ in vobis erit. Nō vos relinquā oꝛphanos veniā ad vos. Adhuc modicū: ⁊ mundus me iā nō videt. Vos aūt videtꝫ me: qꝛ ego viuo: ⁊ vos viuetꝫ In illo die vos cognoſcetis qꝛ ego ſum in patre meo: ⁊ vos in me/ ⁊ ego in vobis Qui habet mādata mea ⁊ ſeruat ea: ille eſt q̄ diligit me. Qui autē diligit me: diligetur a patre meo Et ego diligā eum: ⁊ manifeſtabo ei meipm̄. Et legat̄ moꝛe dominicali. nō dicitur. Credo. Offertoꝛium. Emitte ſpiritum tuum ⁊ creabuntur et renouabis faciem terre: ſit gloꝛia dn̄i i ſecula alleluya. Secre.

Hoſtias populi tui q̄s domine miſeratus intēde: et vt tibi reddant̄ accepte: ꝯſcientias noſtras ſancti ſpiritus ſalutaris emūdet aduēt⁹. Per. In vnitate eiuſdē. Pꝛefatio quotidia. Hac die. Sanctus. Et Agnus. ſolēniter dicūtur. Coīo: Ultimo feſtiuitatis die dicebat ieſus qui i me credit flumina de ventre eius fluent aque viue hoc autem dixit de ſpiritu quē accepturi erant credentes in eum alleluya alleluya.

PReſta q̄s Poſtcommunio. oīps de⁹: vt ſpiritus ſanct⁹ adueniens maieſtatē nobis filij tui manifeſtando clarificet. Per eund. In v. e. ¶ In die pēthe. ad miſſā: Offi.

s Pūs dn̄i repleuit oꝛbē terrarū alla: ⁊ hoc qđ cōtinet om̄ia ſcientiaꝫ habet vocis alleluya alleluya alleluya Ps. Exurgat deus et diſſipentur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Oꝛatio.

DEus qui hodiernā die coꝛda fidelium ſancti ſpiritus illuſtratōe docuiſti: da nobis i codeꝫ ſpiritu recta ſapere/ ⁊ de ei⁹ ſemꝑ ꝯſolatione gaudere. Per do. In v. eiuſd. Lectio actuum apoſtoloꝝ. ij. ca.

IN dieb⁹ illis. Dum complerent̄ dies penthecoſtes erāt omnes diſcipuli pariter ī codē loco. Et factꝰ eſt repente de celo ſonus tāꝙ adueniētis ſpūs vehemētis: ⁊ repleuit totā domū vbi erāt ſedentes. Et apparuerūt illis diſꝑtite ligue tāꝙ ignis: ſeditqꝫ ſupꝛa ſingulos eoꝝ: ⁊ repleti ſūt oēs ſpiritu ſctō: ⁊ ceperunt loqui varijs linguis ꝓut ſpiritꝰ ſāctus dabat eloqui illis. Erāt aūt ī hieruſalē habitātes iudei viri religioſi: ex oī natiōe q̄ ſub celo eſt. Facta aūt hac voce conuenit multitudo et mēte ꝯfuſa eſt: qm̄ audiebat vnuſquiſqꝫ ligua ſua illos loquētes. Stupebāt aūt oms̄: ⁊ mirabanť ad inuicē dicētes Nōne ecce oēs iſti q̇ loquunť galilei ſunt: Et quomō nos audiuimꝰ vnuſq̇ſqꝫ liguā nr̄am ī qua nati ſumꝰ Parti ⁊ medi ⁊ elamite: et q̇ habitant meſopotamiam/ iudeā ⁊ capadociā/ ponthū ⁊ aſiā/ phꝛigiā et pamphiliā egyptū et partes libie q̄ eſt circa cyꝛenē: ⁊ aduene romani. Judei quoqꝫ et ꝓſeliti. cretes ⁊ arabes. Audiuimus eos loquentes noſtris linguis: magnalia dei. Alleluya. ℣. Emitte ſpiritum tuum et creabuntur: et renouabis faciē terre. Alleluya. ℣. Spiritus ſctūs procedens a throno apl'oꝝ pectoꝛa inuiſibili hodie ꝑluſtrauit potētia. Sequētia

SAncti ſpūs aſſit nobis gratia. Que coꝛda nr̄a ſibi faciat habitacula. Expulſis inde cūctis vicijs ſpiritalibꝰ. Spūs alme illuſtratoꝛ oīm Hoꝛridas nr̄e mētis purga tenebꝛas. Amatoꝛ ſctē ſēſatoꝝ ſemꝑ cogitatuū Infūde vnctionē tuā clemens nr̄is ſenſibus ¶ Tu purificatoꝛ oīm flagiciorum ſpūs. Purifica nr̄i oculuꝫ interioꝛis hoīs. Ut videri ſupꝛemꝰ genitoꝛ poſſit a nobis. Mūdi coꝛdis quē ſoli cernere poſſunt oculi Prophetas tu īſpiraſti vt p̄conia chꝛiſti p̄cinuiſſent īclita. Apoſtolos ꝯfoꝛtaſti vti tropheū chꝛiſti ꝑ totū mundum veherēt. Quādo machinā per verbū ſuū fecit deꝰ celi terre mariū ¶ Tu ſuper aquas foturꝰ eas numē tuū expandiſti ſpūs ¶ Tu aīabꝰ viuificādis aquas fecūdas. ¶ Tu aſpirando das ſpiritales eſſe hoīes. ¶ Tu diuiſū ꝑ linguas mundum ⁊ ritus adunaſti dn̄e. Idolatras ad cultū dei reuocas magiſtroꝝ optīe. Ergo nos ſupplicātes tibi exaudi ꝓpicius ſancte ſpūs. Sine quo p̄ces oms̄ quaſſe credūť ⁊ īdigne dei auribꝰ ¶ Tu q̇ oīm ſeculoꝝ ſanctos. ¶ Tui noīs docuiſti īſtinctu amplectende ſpūs. Ipſe hodie apl'os xp̄i Donās munere īſolito ⁊ cūctis inaudito ſecl'is. Hūc diē gl'ioſū feciſti.

IN illo tp̄e: S. iohēm. xiiij. Dicit ieſꝰ diſcipl'is ſuis. Si quis diligit me ſermonē meū ſeruabit. Et pater meꝰ diliget eū: ⁊ ad eū veniemꝰ: ⁊ manſionē apđ eū faciemꝰ. Qui non diligit me: ſermones meos nō ſeruat. Et ſermonē quē audiſtis non eſt meus: ſed eius q̇ miſit me patris. Hec locutus ſū vobis: apud vos manēs Paraclitꝰ aūt ſpiritus ſctūs quē mittet pater ī noīe meo: ille vos docebit oīa: ⁊ ſuggeret vobis oīa quecunqꝫ dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacem meā do vobis. Non quomodo mund⁹ dat: ego do vobis. Non turbet̄ coꝛ veſtrū: neqꝫ foꝛmidet. Audiſtis q̄a ego dixi vobis: vado et venio ad vos. Si diligeretis me gauderetis vtiqꝫ: qꝛ vado ad patrez qꝛ pater maioꝛ me eſt. Et nunc dixi vobis pꝛiuſq̄ fiat: vt cum factū fuerit credatis. Jam nō multa loquar vobiſcum. Uenit enim pꝛinceps mundi hui⁹ ⁊ i me nō habet quicquā. Sꝫ vt cognoſcat mund⁹ q̄a diligo patrē: ⁊ ſicut mandatū dedit michi pat̄: ſic facio. Offertoꝛ. Cōfirma hoc deus quod operatus es in nobis a templo tuo qd̄ eſt in hieruſalem tibi offerēt reges munera all'a. Secre. MUnera noſtra q̄s dn̄e oblata ſctifica: ⁊ coꝛda nr̄a ſancti ſpūs illuſtratiōe emūda. Per. Jn vnitate eiuſdem. Pꝛefatio. Qui aſcendēs. Hec pꝛefatio dicitur quotidie p̄ hanc ebdomadaz: et in omnibus miſſis de ſancto ſpiritu per totū annū. Jta q̄ extra hanc ebdomadā: nō dicūtur hec duo verba. Hodierna die. in pꝛefatione. Cōicantes. et Hanc igitur. vſqꝫ ad feſtū ſancte trinitatis tantū dicuntur. Coīo. Factus eſt repēte de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis vbi erant ſedētes all'a. et repleti ſunt om̄es ſpiritu ſācto loquētes magnalia dei alleluya alleluya. Oꝛatio. SAncti ſpūs domine coꝛda noſtra mundet infuſio: et ſui roꝛis itima aſperſione fecundet. Per. Jn vnitate eiuſdez ſpiritus ſancti. ¶ Feria .ij. Officiuz.

c Ibauit eos ex adipe frumēti alleluya ⁊ de petra melle ſaturauit eos all'a alleluya all'a. P̄s. Exultate deo adiutoꝛi noſtro iubilate deo iacob. Oꝛo.

DEus qui apoſtolis tuis ſanctum dediſti ſpiritū concede plebi tue pie petitiōis effectū: vt quib⁹ dediſti fidē largiaris et pacem. Per. Jn vnitate eiuſdez. Lectio actuū apoſtoloꝝ .x. capit.

JN diebus illis: Aperiēs petrus os ſuum dixit. Uiri fratres ⁊ patres: nobis pꝛecepit dn̄s pꝛedicare populo ⁊ teſtificari: q̄a ipſe eſt qui cōſtitutus eſt a deo iudex viuoꝝ et moꝛtuoꝛum. Huic omnes pꝛophete teſtimoniū perhibēt remiſſionē pctōꝝ accipere per nomē eius om̄es qui credunt in euz. Adhuc loquēte petro verba hec cecidit ſpūs ſctūs ſup̄ oēs qui audiebāt verbū. Et obſtupuerūt ex circūciſione fideles q̄ venerāt cū petro: quia et in nationes gr̄a ſpūs ſancti effuſa eſt. Audiebant eñ illos loquentes linguis ⁊ magnificantes deū. Tūc reſpondit petrus. Nunquid aquā quis pꝛohibere poteſt vt non baptizent̄ hi q̄ ſpiritū ſanctū acceperunt ſicut ⁊ nos? Et iuſſit eos baptizari: i nomine domini noſtri ieſu chꝛiſti. Alleluya. ℣. Emitte ſpiritum. Alleluya. ℣. Paraclitus ſpiritus ſanctus quem mittet pater in nomine meo ille vos docebit omnē veritatem. Seque.

REſonet ſacrata iā tur- tia:
ma diua ſymphōia. Reple

ta gaudia ꝓmiſſa e celo reddita. In vnū ꝯgregata aplõꝝ phalãx ꝓclara expectãs munera. Repente vox diuina paraclitū nunciat decorans ſctõꝝ viſcera. Fantur omni lĩgua nõnulla miſteria dei ꝗ magnalia Cantica diuina nõ ceſſat roboare eiꝰ quoqꝫ caterua. O deꝰ ois arui te laudat ſol et luna ꝯcrepat vſya cūcta celica ⁊ ꝓfūda fluia. Te pſallat tellꝰ alma ſidera cūcta clara iubilat adorat amat redẽpta ois quoqꝫ aia Stupens iudea hec ĩquit excrãda cõcio iſta vino ẽ repleta muſtiqꝫ crapula baccho plẽos deputat repletos gr̃a. Sumẽs hec petrus diuina miſteria: ſupat obdurata corda illa: ⁊ fore affirmat vaticinia iohelis de hoc ꝓdicta. Ouans aia nunc noſtra boat carmina deuota: quo ſuſcipiat celeſtia hitacula Pangat omnis corda noſtra ſancta preconia tua: vt ſemꝑ pia percipiat cariſmata. Omnẽ hãc meram ſuſcipe melodiã vt queamꝰ ſcandere luciflua ⁊ tua celſa decora vranica. Dudū ſacrata imbuiſti pectora nunc nos reple lumĩe polorūue gaudia cedas ꝑpetua atqꝫ regna. Te decet laus ꝑ tpa ⁊ glĩa ſyderea o ſanctū neuma. Tu aĩmas ⁊ corpora nr̃a xp̃e poſſideas ĩ ſẽpiterna doxa. Scd̃m

IN illo tp̃e: Dixit iohẽm. iij. Ieſus cuidã principi phariſeoꝝ. Sic deꝰ dilexit mūdū vt filiū ſuū vnigenitū daret: vt omis qui credit in eū nõ pereat: ſed habeat vitã eternã. Nõ enim miſit deus filiū ſuū in mundū vt iudicet mundū: ſed vt ſaluet̃ mūdus ꝑ ipſm. Qui credit in eū: non iudicatur. Qui aũt nõ credit iaꝫ iudicatus eſt: qꝛ nõ credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc eſt aũt iudiciū: qꝛ lux venit ĩ mundū ⁊ dilexerūt hoies magꝭ tenebras ꝙ lucẽ. Erant eñ eoꝝ mala opa. Ois eñ q̇ male agit: odit lucẽ Et non venit ad lucẽ vt nõ arguant̃ opera eiꝰ. Qui aũt facit veritatẽ venit ad lucez: vt manifeſtent̃ opa eius: qꝛ in deo ſunt facta. Credo.

Offꝛ. Intonuit de celo dñs ⁊ altiſſimꝰ dedit vocẽ ſuã: et apparuerũt fontes aquarū alleluya.

PResta Secreta. Q̃s dñe / vt ſcd̃m ꝓmiſſionẽ filij tui dñi nr̃i ieſu xp̃i ſpũs ſanctus et huius nobis ſacrificij copioſiꝰ reuelet archanū: ⁊ oẽm referet ꝓpicius veritatẽ. Per eūd. In vni. eiuſd. Coio. Spũs ſanctus docebit vos alleluya: quecūqꝫ dixero vobis allã allã.

PLenū Poſtcõ. in nobis dñe q̃s remedium noſtre redẽptiõis operare: vt habitatione ſcti ſpiritus digni effici valeamus. Per do. In vnitate eiuſdem. Feria. iij. Officium.

a Ccipite iocūditatẽ glorie vr̃e alleluya: gr̃as agẽtes deo alleluya: qui vos ad celeſtia regna vocauit alleluya allã allã. Ps. Attendite popule meus legem meam: inclinate aurẽ veſtram in verba oris mei. Oratio.

ASſit nobis queſumꝰ dñe virtus ſpũs ſcti: que et corda noſtra clementer expurget: et ab omnibus tueatur aduerſis. Per. In vnita. eiuſdẽ. Lectõ actuũ apoſtoloꝝ. viij. caꝑ.

In diebus illis: Cum audiſſent apoſtoli qui erant hieroſolimis quia recepit ſamaria verbũ dei: miſerũt ad eos petrũ ⁊ iohannẽ. Qui cũ veniſſent: orauerũt ꝓ ipſis vt acciperẽt ſpm̃ ſanctum. Nondum enim in quẽq̃ illoꝝ venerat ſed baptizati tantũ erant in noĩe dñi ieſu. Tunc imponebant manus ſuper illos: ⁊ accipiebant ſpiritũ ſanctũ. Alleluya. ℣. Emitte ſpiritũ. Alla. ℣. Ueni ſancte ſpũs reple tuorũ corda fideliũ et tui amoris in eis ignẽ accende. Sequẽtia.

Eya muſa dic q̃ſo ꝓclara chorea. Blãdificaq; libens ꝑſtrepe organa. Aſt modulans tybia reſultet plectro laudũ leta carmina Noſtraq; caterua hui⁹ diei euprepia. Paracliti cariſma hac die alumnos xp̄i plene itrat Facto repẽte ſono liguis xp̄i fantur magnalia. Ue ſano plena ructu perfidia muſto alũnos madere putat ſpirit⁹ gr̃a ardẽtes quos reddit feruida. Anaſtaſi pacta quiquagena miſticus penetrat ſpiritus pectoꝝ intima oppido reddens flãmantia. Mox egreſſi omẽs vna terra pagrant arua ĩfundẽtes verbi ſemĩa. Miſtica patrantes ſigna ſupno rore noua bibula madidãt itima. Ecce xp̄e nũc caterua tua In hac aula decãtat carmĩa: et celeſti pmixta agmini ĩdiſcrete dicat noua tibi promẽs cãtica. Sit perẽnis dño glĩa Decus honor poteſtas per ſecula Qui tribuit ſpũs gr̃am oib⁹ parua q̃ ſequũt ei⁹ monita. Poſcim⁹ oẽs vna ſupplices magnalia. Ut ſãctus nr̃a ſpiritus emundãs ĩtima. Illuſtret clare ſophia. alla.

Se. iohẽm. x. In illo tp̄e: Dixit ieſ⁹ diſcipl'is ſuis. Amẽ amẽ dico vobis q̃ nõ itrat ꝑ oſtiũ in ouile ouiũ ſ; aſcendit aliunde: ille fur eſt ⁊ latro. Qui aũt intrat per oſtium paſtor eſt ouiũ Huic oſtiari⁹ aperit: et oues vocẽ eius audiũt. Et ꝓprias oues vocat noĩatim: ⁊ educit eas. Et cũ ꝓprias oues emiſerit ãte eas vadit: ⁊ oues illũ ſequunt̃: q; ſciunt vocẽ eius. Alienũ aũt nõ ſequũtur: ſed fugiũt ab eo: q; nõ nouerunt vocẽ alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiũ dixit eis ieſus. Illi aũt nõ cognouerunt: q̃d loqueret̃ eis. Dixit ergo iterum eis ieſus. Amẽ amẽ dico vobis q; ego ſum oſtiũ ouium Oẽs quotquot venerũt: fures ſũt ⁊ latrões. Sed nõ audierũt eos oues. Ego ſum oſtium. Per me ſi q̃s introierit ſaluabitur: ⁊ ingredietur ⁊ egredietur. ⁊ paſcua inueniet. Fur nõ venit niſi vt furetur: ⁊ mactet ⁊ perdat. Ego veni vt vitã habeãt: ⁊ abũdãti⁹ habeant.. Credo. Offer. Portas celi aperuit dñs et pluit illis mãna vt ederẽt: panẽ celi dedit illis: panẽ angeloꝝ mãducauit homo alleluya. Secreta.

Deſcendat hodie ſuper hoc ſpiritus ſanctus altare: qui ⁊ dona populi tui ſãctificet: ⁊ ſumentium corda placatus emundet. Per. In vnitate eiuſdem. Coio.

Spiritus q̄ a patre procedit alleluya: ille me clarificabit all'a all'a. Poſtcōio.

MEntes noſtras q̄ſumus domine ſpiritꝰ ſanctꝰ diuinis reparet ſacramētis: quia ipſe eſt remiſſio oīum peccatoꝛum. Per do. In vnita. eiuſd. ¶ Feria. iiij. quattuoꝛ tempoꝛū nō dicit̄ alia magna miſſa ꝗ̄ de ieiunio nec in vj. feria nec ī ſabbato ſecundum vſum ſarum. Officium.

D Eus dū egredereriſ coꝛā poplō tuo alleluya: iter faciēs eis alleluya: habitās in illis alleluya all'a. ps. Exurgat deus et diſſipentur inimici eiꝰ: et fugiant qui oderūt eū a facie eiꝰ. Kyrie eleyſon. cū ſuis. ꝟ. dicit̄ / ſtatim ſequat̄ Gloria in excelſis. non dicitur Dn̄s vobiſcū. ſed tātum Oꝛemus. Oꝛo.

PReſta queſumus dn̄e: vt a noſtris mentibus carnales ammoueat ſpiritus ſanctus affectus: ⁊ ſpiritualia nobis dona potenter infundat. Per. In vnita. eiuſdē. Lcō libꝛi ſapiētie. j. caplō

DIligite iuſticiā: qui iudicatis terraꝫ. Sentite de dn̄o in bonitate: ⁊ in ſimplicitate coꝛdis querite illum. Quoniā inuenitur ab his qui nō tentant illum: apparet aūt eis: qui habēt fidem in illum Peruerſe eñ cogitationes ſeparāt a deo: ꝓbata autem virtꝰ coꝛripit inſipiētes. Quoniam in maliuolā aīam nō introibit ſapientia: nec habitabit ī coꝛpoꝛe ſubdito peccatiſ. Sctūs eñ ſpūs diſcipline effugiet fictuꝫ: et auferet ſe a cogitatiōibus q̄ ſunt ſine intellectu: ⁊ coꝛripietur a ſuperueniēte iīquitate. Benignꝰ eſt eñ ſpiritus ſapiētie: ⁊ nō liberabit maledictum a labijs ſuis. Quoniam renum illius teſtis eſt deus: et coꝛdis eius ſcrutatoꝛ eſt verus et lingue eius auditoꝛ. Quoniaꝫ ſpiritus dn̄i repleuit oꝛbeꝫ terrarum: et hoc quod cōtinet omnia ſcientiā habet vocis. Et legatur ab acholito ſuppellicio īduto in pulpito. Deinde tres clerici de ſecūda foꝛma ī capis ſericis ibideꝫ dicant. Alleluya. ꝟ. Emitte ſpiritū nō repetatur. Alleluya. Sequat̄. Dn̄s vobiſcuꝫ. Et. Oꝛemꝰ. Oꝛo.

MEntes noſtras q̄s dn̄e ſpiritus ſanctus paraclitꝰ qui a te pꝛocedit illuminet: ⁊ īducat in omneꝫ ſicut tuus ꝓmiſit filiꝰ veritatē. Qui tecū viuit. In vnitate eiuſdem. Lectio actuū apoſtoloꝛum ſecundo capitulo

IN diebus illis. Stās petrꝰ cum vndecim: eleuauit vocē ſuā et locutus eſt eis. Uiri iudei ⁊ qui hītatis hierl'm vniuerſi hoc vobiſ notū ſit: ⁊ auribus ꝑcipite verba mea. Nō eñ ſicut vos eſtimatis hi ebꝛij ſūt: cū ſit hoꝛa diei tertia ſed hoc eſt qđ dictuꝫ eſt ꝑ ꝓphetā iohel. Et erit in nouiſſimis diebꝰ dicit dn̄s: effundā de ſpū meo ſuper oēm carnē: ⁊ ꝓphetabunt filij veſtri: ⁊ filie vr̄e. Et iuuenes veſtri viſiones videbūt: ⁊ ſeniores veſtri ſomnia ſomniabūt. Et quidē ſuper ſeruos meos ⁊ ſuper ancillas meas ī diebꝰ illis / effundā de ſpiritu meo ⁊ ꝓphetabunt

Et dabo ꝓdigia in celo ſurſum: ⁊ ſigna in terra deorſũ: ſanguinem ⁊ ignẽ ⁊ vaporẽ fumi. Sol cõuertetur in tenebras ⁊ luna in ſanguinẽ: ãteq̄ veniat dies dñi magn⁹ ⁊ manifeſtus. Et quicunq; inuocauerit nomẽ dñi: ſaluus erit. Alleluya. ℣. Loquebãtur varijs linguis apoſtoli magnalia dei. repetatur Alleluya. ſine neuma. Sequẽ

Lux iocũda lux iſignis qua de throno miſſ⁹ ignis i chriſti diſcipl'os Corda replet liguas ditat ad cõcordes nos inuitat lingua cordis modulos. Chriſt⁹ miſit quod promiſit pignus ſponſe quam reuiſit die quiquageſima Poſt dulcorẽ melleum petra fudit oleum petra iam firmiſſima. In tabellis ſaxeis nõ in linguis igneis lex de mõte populo. Paucis cordis nouitas ⁊ linguarum vnitas datur i cenaculo. O q̄ felix q̄ feſtiua dies i qua primitiua fundat eccl'ia. Viue ſũt primitie naſcẽtis eccl'ie: tria primũ milia. Panes legis primitiui: ſub vna ſũt adoptiui fide duo populi Se duobus iteriecit: ſicq; duo vnuz fecit lapis caput ãguli Vtres noui non vetuſti ſunt capaces noui muſti vaſa parat vidua Liquorẽ dat helyſeus nobis ſacrum rorez deus: ſi corda ſint congrua. Nõ hoc muſto vel liquore nõ hoc digni ſimus rore ſi diſcordes moribus. In obſcuris ⁊ diuiſis non poteſt hec paclyſis habitare cordib⁹ Conſolator alme veni linguas reple corda leni nichil fell' aut veneni ſub tua pñtia. Nil iocundũ nil amenũ nil ſalubre nil ſerenũ nichil dulce nichil plenũ ſine tua gr̃a. Tu lumẽ es ⁊ vnguẽtum tu celeſte condimentũ aque ditans elemẽtũ virtute miſterij. Noua facti creatura te laudamus mente pura gr̃e nunc ſed natura pri⁹ ire filij. Tu qui dator es ⁊ donuz noſtri cordis om̄e bonum: cor ad laudem redde ꝓnum noſtre lingue formans ſonum in tua ꝑconia. Tu purga nos a peccatis auctor ip̄e pietatis ⁊ in chriſto renouatis da ꝑfecte nouitatis plena nobis gaudia. S. iohẽm. vi. cap̄.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo poteſt venire ad me: niſi pater q̄ miſit me traxerit eũ Et ego reſuſcitabo eũ in nouiſſimo die. Eſt ſcriptuz in ꝓphetis. Et erunt omnes docibiles dei. Omnis qui audiuit a p̄re et didicit: venit ad me. Nõ quia patrem vidit quiſq̄: niſi is q̄ eſt a deo hic vidit patrẽ. Amẽ amen dico vobis: qui credit i me habet vitã eternam. Ego ſuz panis vite. Patres veſtri mãducauerunt mãna in deſerto: et mortui ſunt. Hic eſt panis de celo deſcendens vt ſi quis ex ip̄o mãducauerit nõ moriat. Ego ſum panis viuus: q̄ de celo deſcendi. Si quis mãducauerit ex hoc pane: viuet in eternũ. Et panis quẽ ego dabo caro mea eſt: pro mundi vita. Credo.

Offr̃. Meditabor in mãdatis tuis que dilexi valde et leuabo manus meas ad mandata tua que dilexi. Secreta.

OBlata tibi q̄s domĩe munera ſpũs ſanctus ſctificet: et eorum nos participatio: ab omni peccatoꝝ contagione cuſtodiat. Per eundẽ. In vnitate eiuſdem Coio. Pacem meã do vobis alleluya: pacẽ relinquo vobis all'a all'a. Poſtcõ.

PEr hui⁹ dñe virtutẽ miſterii tue nos claritatis perpetuus ſplendor illuſtret: ⁊ conſubſtãtialis filio ſpiritus ſanct⁹ illuminet. Qui te. v. Feria. v. Offm̃ Spũs dñi rc. Kyriel. ſine ℣. Oratio

PReſta q̄s op̄s et miſericors deus: vt ſpirit⁹ ſanctus adueniens: templuꝫ nos glorie ſue dignãter inhabitãdo perficiat. P. In vni. eiuſd. Lectõ actuũ apoſtoloꝝ. viii. capitulo.

IN diebus illis: Philippus deſcendens in ciuitatẽ ſamarie predicabat illis xp̄m. Intendebãt auteꝫ turbe his q̄ a philippo dicebant: vnanimiter audientes ⁊ videntes ſigna que faciebat Multi enĩ eorum qui habebãt ſpirit⁹ imundos: clamantes voce magna exibant. Multi aũt paralitici ⁊ claudi curati ſũt. Factũ eſt ergo gaudium magnũ ĩ illa ciuitate. Alleluya. ℣ Emitte ſpiritum tuũ. All'a. ℣ Factus eſt repẽte de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis. Sequẽtia.

ALma chorus dñi nũc pangat nomina ſummi Meſſias ſother ẽmanuel ſabaoth adonay. Eſt vnigenit⁹ via vita manus omouſyon. Principium primogenitus ſapientia virtus. Alpha caput finiſqꝫ ſimul vocitat̄ et eſt oo. Fons ⁊ origo boni paraclitus ac mediator. Agnus ouis vitulus ſerpẽs aries leo vermis. Os verbuꝫ ſplẽdor ſol gloria lux ⁊ ymago. Panis flos vitis mons ianua petra lapiſqꝫ. Angelus et ſpõſus paſtorqꝫ ꝓpheta ſacerdos Athanathos kyrios theõ pãthõcrathon ⁊ yſus. Saluificet nos. Sit cui ſecla. Per oĩa doxa. Secundum lucã. ix. capitulo.

IN illo tp̄e. Conuocatis ieſus duodecim diſcipulis dedit illis virtutem et poteſtatem ſuper omnia demonia: ⁊ vt languores curarẽt. Et miſit illos predicare regnũ dei: ⁊ ſanare infirmos Et ait ad illos. Nichil tuleritiꝭ ĩ via: neqꝫ virgã neqꝫ perã: neqꝫ panẽ neqꝫ pecuniã: neqꝫ duas tunicas habeatiꝭ. Et in quãcũqꝫ domum intraueritiꝭ: ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et quicunqꝫ non receperint vos: exeũtes de ciuitate illa: etiã puluerẽ pedum veſtroruꝫ excutite in teſtimoniũ ſupra illos. Egreſſi autẽ circuibant ꝑ caſtella euãgelizãtes: ⁊ curãtes vbiqꝫ Credo. Offertor Cõfirma hoc de⁹.

VIrtute ſcti ſpũs dñe Secr̃. munera noſtra ꝯtinge: vt qđ ſolennitate p̄ſenti tuo nomini dedicauit: ⁊ itelligibile nobis faciat et eternũ. Per. In vnita. ei⁹ ℣ Coio. Fact⁹ eſt repẽte. Poſtcõ.

SAcrificiis celeſtib⁹ queſumus dñe operante ſpiritu ſctõ vicia noſtra purgent: vt muneribus tuis ſemꝑ poſſim⁹ aptari Per. In vni. eiuſd. Fe. vi. Offm̃.

r Epleatur os meū laude tua alleluya vt poſſim cātare alleluya: gaudebūt labia mea dū cātauero tibi all'a. alleluya. Ps. In te domīe ſperaui nō confundar ineternū: in iuſticia tua libera me et eripe me. Oratio.

DA queſum⁹ eccleſie tue miſericors deus: vt ſpiritu ſctō congregata: hoſtili nullaten⁹ incurſiōe turbet. Per d. In vnit. eiuſd.

Lectio actuum apoſtolor̄. ij. ca.

IN diebus illis. Apetiēs petrus os ſuū dixit. Uiri iſraelite: audite verba hec. Ieſum nazarenū: virū approbatū a deo in vobis ꝟtutib⁹ ⁊ pdigijs ⁊ ſignis q̄ fecit per illū deus in medio vr̄i ſicut vos ſcitis: hunc definito cōcilio et pſcientia dei traditū per manus iniquorum affigētes interemiſtis: quem deus ſuſcitauit ſolutis dolorib⁹ inferni: iuxta qđ īpoſſibile erat teneri illum ab eo Dauid eñi dicit in eum Prouidebam dn̄m corā me ſemꝑ: qm̄ a dextris eſt michi ne commouear Propter hoc dilatatū eſt cor meum ⁊ exultauit lingua mea inſuꝑ et caro mea requieſcet in ſpe. Quoniā nō derelinques aīam meam in iferno: nec dabis ſanctū tuū videre corruptionē. Notas michi feciſti vias vite replebiſ me iocunditate cū facie tua. Alleluya.

V. Emitte ſpiritū. Alleluya V. Spūs dn̄i repleuit orbem terrarū et hoc qđ cōtinet oīa ſciētiā habet vocis. Sequē.

LAudes ſcō deuotas Dulci voce ac ſonora Plebs reſultet catholica. Spūs ſct̄ī gratiā Apoſtolis die hodierna In igneis linguis eſt īfuſa. Paracliti pſentia. Emundet nos a peccati macula Pura ſibi aptās habitacula. Cariſmatū ac munera. Pectoribus noſtris pius īfūdat. Uita noſtra ei vt complaceat. Per ſeculorū ſecula. Conclamemus alleluya. Sit deo laus poteſtas honor virtus ⁊ gloria. Sc̄dm lucā. v. capi.

IN illo tēpore. Factū eſt in vna dierū: ⁊ ieſus ſedebat docens. Et erāt phariſei ſedētes ⁊ legis doctores qui venerant ex oī caſtello galilee ⁊ iudee ⁊ hieruſalem: ⁊ virtus dn̄i erat ad ſanādum eos. Et ecce viri in lecto portātes hoīem qui erat paraliticꝰ: ⁊ querebāt eū inferre ⁊ ponere ante eū. Et nō inuenientes qua parte illū īferrēt pre turba: aſcēderunt ſupra tectū: ⁊ ꝑ tegulas ſubmiſerunt illū cū lecto in medio ante ieſum. Quor̄ fidē vt vidit: dixit Homo/ remittūtur tibi peccata tua Et ceperūt cogitare ſcribe ⁊ phariſei: dicētes. Quis ē hic q̇ loquit̄ blaſphemias? Quis poteſt dimittere pctā niſi ſol⁹ deus? Ut cognouit aūt ieſ⁹ cogitatiōes eor̄: reſpondens dixit ad illos. Quid cogitatis mala ī cordibus veſtris? Quid eſt facili⁹ dicere. dimittunt̄ tibi peccata: an dicere: ſurge ⁊ ambula. Ut aūt ſciatis quia fili⁹ hoīs habet poteſtatem in terra dimittendi pctā: ait paralitico. Tibi dico ſurge tolle lectū tuū: ⁊ vade in domū tuam

Et cōfeſtim ſurgens coꝛā illis: tulit lectū in quo iacebat: ⁊ abijt in domū ſuā magnificans deum. Et ſtupoꝛ apꝑhendit oēs: et magnificabāt deum. Et repleti ſūt timoꝛe dicētes: quia vidim⁹ mirabilia hodie. Credo. Offertoꝛiū. Lauda aīa mea dñm laudabo dñm in vita mea pſallā deo meo q̄diu ero all'a.

Sacrificia dñe tuis oblata conſpectibus: ille ignis diuinus aſſumat: q̄ diſcipulorum chꝛiſti tui per ſpirituz ſanctum coꝛda ſuccendit. Per eund. In vnitate eiuſd. Secreta. Coīo. Spiritus vbi vult ſpirat ⁊ vocem eius audis all'a. ſed neſcis vnde veniat aut quo vadat alleluya alleluya. Poſtcōmunio.

Concede queſum⁹ oīps deus vt huius perceptione ſacramenti ita nr̄e fragilitatis vicia expurgētur: quatenus per ſp̄m ſanctū repꝛomiſſum in nobis donuz tue gratie ſentiamus. Per dominū. In vnitate eiuſdē.

¶ Sabbato quattuoꝛ tempoꝛum. Officium.

Charitas dei diffuſa eſt i coꝛdibus veſtri; alleluya p inhabitantē ſp̄m eius i vobis alleluya alleluya. Ps. Domine deus ſalutis mee: in die clamaui ⁊ nocte coꝛam te. Kyrie eleyſon ſolēniter dicit̄ abſq3 ꝟ. Sequat̄. Gloria in excelſis. ſicut infra octa. cū regimine choꝛi. Omēs oꝛatiōes ſine. Dñs vobiſcū. dicuntur pꝛeter vltimā que eſt ante epiſtolā: ſed tātū cū. Oremus. Et oēs lectiōes cum ſuis titulis legantur ad gradū choꝛi i ſuppellicijs. Pꝛima vero lectio ab acholito ⁊ alie a clericis de ſecunda foꝛma legātur: tamen quita lectio ab aliquo de ſuperioꝛi gradu legat̄. Et ſi glia. Alleluya a duobus pueris in ſuppellicijs ibidē cantent̄ ſine repetitione. Alleluya poſt ſuū. ꝟ. Oꝛatio.

Mentibus noſtris queſum⁹ dñe ſpiritum ſanctū benignus infunde: cuius ⁊ ſapientia conditi ſumus. ⁊ pꝛouidentia gubernamur. Per. In vni. eiuſdez. Lectio iohelis pꝛophete. ij. capi.

Hec dicit dñs de⁹. Effundaz ſpiritum meū ſup omnem carnem: ⁊ pꝛophetabunt filij veſtri ⁊ filie veſtre. Senes veſtri ſōnia ſomniabūt: ⁊ iuuenes veſtri viſiones videbunt. Sed et ſuper ſeruos meos: et ancillas meas in diebus illis effundaz de ſpū meo ⁊ dabo ꝓdigia in celo ſurſum ⁊ ſigna in terra deoꝛſum ſanguinē ⁊ ignē ⁊ vapoꝛē fumi. Sol conuertetur i tenebꝛas: ⁊ luna in ſāguinē / ātequā veniat dies dñi magn⁹ ⁊ manifeſtus. Et erit. Omnis quicunq3 inuocauerit nomē dñi: ſaluus erit. Alleluya. ꝟ. Emitte ſpiritū tuum. non repetatur. All'a poſt ꝟ. ſed dicit̄. Oremus. Oꝛatio.

Illo nos igne queſum⁹ domine ſpūs ſanctus inflāmet: quē domin⁹ noſter ieſus chꝛiſtus miſit in terram: ⁊ voluit vehementer accendi. Qui tecuz viuit ⁊ regnat In vnitate eiuſdē ſpiritus. Lectio libꝛi leuitici. xxiij. capitu.

In diebus illis: Locutus eſt dñs ad moyſē: dicēs Loque re filijs iſrael: ⁊ dices ad eos. Cū ingreſſi fueritꝭ terrā quā ego dabo vobis: ⁊ meſſueritis ſegetem: feretis manipulos ſpicaꝝ pꝛimitias meſſis veſtre ad ſacerdotem Qui eleuabit faſciculum coꝛam dn̄o vt acceptabilis ſit pꝛo vobis altero die ſabbati: ⁊ ſc̄tificabit illū. Numerabitis ergo ab ip̄o die in quo obtuliſtis manipulos pꝛimitiarū ſeptem ebdomadas plenas vſqꝫ ad alteraꝫ diē expletionis ebdomade ſeptime: ⁊ ſic offeretis ſacrificiū nouū dn̄o: ex omībus habitaculis vr̄is. Panes pꝛimitiaruꝫ duos ex duab⁹ decimis ſimile: quos eleuabit ſacerdos coram dn̄o: ⁊ vocabitis hūc diē celeberrimū atqꝫ ſāctiſſimū. Om̄e opus ſeruile nō facietis ī eo. Legitimū ſempiternuꝫ erit in cunctis habitaculis ⁊ generationib⁹ veſtris. Dicit dn̄s op̄s. Alleluya.

℣. Veni ſc̄tē ſpiritus reple tuoꝛum coꝛda fideliū: et tui amoꝛis in eis ignem accende.

Oꝛo.

Deus ꝙ ob animarū medelam ieiunij deuotione caſtigari coꝛpoꝛa p̄cepiſti/ concede nobis ꝓpicius: ⁊ mēte ⁊ coꝛpoꝛe ſemper tibi eſſe deuotos. Per dn̄m nr̄m ieſum chꝛiſtū filium tuū. Lectio libꝛi deuteronomij. xxvj. ca.

In diebus illis Dixit moyſes filijs iſrl' Audi iſrael que ego pꝛecipio tibi hodie. Cū intrauerꝭ terram quā dn̄s de⁹ tuus daturus eſt tibi poſſidendam ⁊ obtinuerꝭ eā: atqꝫ habitaueris in ea: tolles de cunctis frugib⁹ tuis pꝛimitias: et pones in cartallo: pergeſqꝫ ad locū quē elegerit dn̄s deus tuus vt ibi inuocetur nomē eius: accedeſqꝫ ad ſacerdotem qui fuerit in diebus illis: ⁊ dices ad eū. Pꝛofiteoꝛ hodie coꝛaꝫ dn̄o deo tuo qui exaudiuit nos: ⁊ reſpexit hūilitatē noſtram ⁊ laboꝛē noſtrū atqꝫ anguſtias: ⁊ eduxit nos de terra egypti in manu foꝛti ⁊ bꝛachio extento: ī ingēti pauoꝛe: in ſignis atqꝫ poꝛtētis ⁊ introduxit nos ad locū iſtum: ⁊ tradidit nobis terrā lacte et melle manantē. Et idcirco nunc offero pꝛimitias frugum terre: quaꝫ dn̄s deus tuus dedit michi. Et dimittes eas ī cōſpectu dn̄i dei tui: et adoꝛato dn̄o deo tuo. epulaberis in oībus bonis: q̄ dn̄s deus tuus dederit tibi. Alleluya. ℣. Loquebantur variis linguis apoſtoli magnalia dei.

Oꝛo.

Preſta queſumus omīp̄s deus: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi ab omībus etiā vicijs abſtinētes: ꝓpiciationem tuam facilius impetremus Per d̄. Lcō libꝛi leuitici. xxvj. ca.

In dieb⁹ illis: Dixit dn̄s ad moyſem Loquere filijs iſrl' ⁊ dices ad eos. Si in p̄ceptis meis ambulaueritis ⁊ mādata mea cuſtodieritis: et feceritis ea dabo vobis pluuias tp̄ib⁹ ſuis: et terra gignet germē ſuū ⁊ pomis arboꝛes replebūtur. App̄hendet meſſium tritura vindemiā: et vindemia occupabit ſemētē. Et comedetis panē veſtrū in ſaturitate ⁊ abſqꝫ pauoꝛe habitabitis in terra veſtra. Dabo pacem in finib⁹ veſtris/doꝛmietis:et nõ erit qui exterreat. Auferã malas beſtias a vobis:⁊ gladius nõ trãſibit terminos veſtros. Perſequent̃ quiqꝫ de veſtris centũ alienos:⁊ centum de vobis decẽ milia. Cadẽt inimici veſtri in cõſpectu veſtro gladio. Reſpiciã vos et creſcere faciã:multiplicabimini ⁊ firmabo pactũ meũ vobiſcũ. Comedetis vetuſtiſſima veterꝝ:et vetera nouis ſupuenientibus pꝛoijcietis. Ponã tabernaculum meũ in medio veſtri:⁊ nõ abijciet vos vltra anima mea. Ambulabo iter vos:et ero veſter deꝰ voſqꝫ eritis populus meus. Dicit dñs omĩps. Alleluya. ℣. Factus eſt repente de celo ſonus adueniẽtis ſpiritus vehementis.

Pꝛeſta q̃s oĩps deꝰ: Oꝛatio. ſic nos ab epulis carnalibꝰ abſtinere: vt a vicijs irruẽtibus pariter ieiunemus. Per do. Lectio danielis pphete.iij.capitulo

Angelus dñi aſcendit cum azaria et ſocijs eius in foꝛnacẽ:⁊ excuſſit flãmam ignis de foꝛnace:et fecit mediũ foꝛnacis quaſi ventũ roꝛis flantẽ. Flãma autẽ diffuſa eſt ſup foꝛnacẽ cubitis quadꝛagita nouẽ:et incendit quos reperit iuxta foꝛnacem de caldeis miniſtros regis q̃ eam incendebãt. Illos aũt oĩno nõ tetigit ignis:neqꝫ ꝯtriſtauit nec q̃cq̃ moleſtie ĩtulit. Tunc hi tres quaſi ex vno oꝛe laudabãt et gloꝛificabãt et benedicebãt deum ĩ foꝛnace dicentes. Benedictus es domine deus patrũ noſtroꝝ:et laudabilis et gloꝛioſus et ſuperexaltatus in ſecula. Et bñdictum nomẽ gloꝛie tue qđ eſt ſanctuꝫ et laudabile et ſuperexaltatum in oĩbus ſeculis. Benedictus es in templo ſancto gloꝛie tue:et ſuplaudabilis ⁊ ſupergloꝛioſus ĩ ſecula. Benedictus es ĩ thꝛono regni tui:et ſuperlaudabilis et ſuperexaltatus in ſecula. Benedictus es ſup ſceptrũ regni diuinitatis tue:⁊ ſuplaudabilis et ſuperexaltatus in ſecula. Benedictus es qui intueris abyſſos ⁊ ſedes ſuper cherubin:⁊ laudabilis et ſupexaltatus in ſecula. Benedictꝰ es qui ambulas ſuper pẽnas ventoꝝ et ſuper vndas maris. et ſuplaudabilis ⁊ ſuperexaltatus ĩ ſecula Benedictꝰ es in firmamẽto celi:et laudabilis ⁊ gloꝛioſus in ſecula Benedicite oĩa opera dñi domĩo:benedicite celi dño:benedicite ãgeli domini dño:hymnũ dicite ⁊ ſuperexaltate eũ in ſecula Benedicite aque oĩs que ſup celos ſunt domino: benedicite omẽs virtutes dñi domĩo:benedicite ſol ⁊ luna dño:hymnũ dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula.. Benedicite ſtelle celi dño:bñdicite ymber et ros dño:benedicite oĩs ſpũs dei domino:hymnũ dicite ⁊ ſuperexaltate eũ in ſecula. Bñdicite ignis ⁊ eſtus domino: bñdicite noctes et dies dño:benedicite tenebꝛe ⁊ lumen dño:hymnũ dicite et ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicite frigus ⁊ cauma domĩo:benedicite pꝛuina et nubes dño:bene dicite fulgura ⁊ nubes dñō: hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Benedicat terra dñm: bñdicite mōtes ⁊ colles dñō: benedicite oīa naſcentia terre dño hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eū in ſecula. Benedicite maria ⁊ flumia dño: benedicite fōtes dño: benedicite cete et oīa que mouētur in aquis dño: hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula Benedicite volucres celi dño: bñdicite beſtie ⁊ vniuerſa pecoꝛa dño: bñdicite filij hoim dño: hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eū in ſcl'a. Benedicat iſrael dñm: bñdicite ſacerdotes dñi dño: bñdicite ſerui domini dño: hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula Benedicite ſpūs ⁊ anime iuſtoꝝ dño: benedicite ſancti ⁊ humiles coꝛde dño: hymnū dicite ⁊ ſuperexaltate eum in ſecula. Bñdicite anania azaria miſael dño: : hymnū dicite et ſuperexaltate eū i ſecula. Alleluya. V. Benedictus es domine deus patruz noſtroꝝ: et laudabilis i ſecula. non repetatur. Alleluya. Sequatur. Dominꝰ vobiſcū. cū Oꝛemus. Oro.

Deus qui tribus pueris mitigaſti flāmas igniū: cōcede ꝓpicius: vt adueniēte ſpiritu ſancto nos famulos tuos nō exurat flāma vicioꝝ. Per do. In vnitate eiuſ. Lcō actuū apo. xiij. ca.

In diebꝰ illis: Cōuenit vniuerſa ciuitas audire verbū dei. Videntes aūt turbas iudei repleti ſunt zelo: ⁊ contradicebant his q̄ a paulo dicebātur blaſphemantes Tunc cōſtanter paulus ⁊ barnabas dixerūt. Vobis opoꝛtebat pꝛimū loq̄ verbū dei ſꝫ quoniam repuliſtis illud ⁊ indignos vos iudicaſtis eterne vite: ecce conuertimur ad gētes. Sic eīn nobiſ pꝛecepit deus. Poſui te in lucem gentibus vt ſis in ſalutē vſqꝫ ad extremum terre. Audiētes autez gētes gauiſe ſunt: ⁊ gloꝛificabāt verbuz dñi: ⁊ crediderunt quotquot erant pꝛeoꝛdinati ad vitaz eternam. Diſſeminabat autem verbum dñi per vniuerſā regionem. Iudei autē ꝯcitauerunt religioſas mulieres et honeſtas. et pꝛimos ciuitatis: ⁊ excitauerunt perſecutionē in paulū et barnabam: ⁊ eiecerunt eos de finibꝰ ſuis. At illi excuſſo puluere pedū i eos: venerūt yconium Diſcipuli quoqꝫ replebantur gaudio: ⁊ ſpiritu ſancto. Et legat in pulpito. qua lecta duo clerici de ſuperioꝛi gradu i cappis ſericiſ ibidē dicāt. Alleluya. V. Laudate dñm omēs gentes: et collaudate eum oēs populi. Sequentia. Alma choꝛus. vt ſ̄ in quinta feria. Secundū lucā. iiij. cap.

In illo tēpoꝛe. Surgens ieſus de ſynagoga itrouit in domum ſymonis. Socrus autē ſymonis: tenebatur magnis febꝛibus. Et rogauerunt illuz pꝛo ea. Et ſtans ſup illaz imperauit febꝛi: ⁊ dimiſit illā. Et continuo ſurgēs miniſtrabat illis. Cū aūt ſol occidiſſet: omēs qui habebāt infirmos varijs languoꝛibꝰ ducebant illos ad euz. At ille ſingulis manus īponens: curabat eos. Exibant autē demonia a multiſ clamātia ⁊ dicentia: qꝛ tu es filiꝰ dei. Et increpans nō ſinebat ea loqui: qꝛ ſciebant ipſm̄ eſſe chꝛiſtum. Facta autē die egreſſus ibat ī deſertum locū: et turbe reqrebant eū. Et venerūt uſqꝫ ad ipſm̄: ⁊ detinebāt illum ne diſcederet ab eis. Quibꝰ ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibꝰ opoꝛtet me euangelizare regnum dei. Credo. Offertoꝛiū. Domine deus ſalutis mee ī die clamaui et nocte coꝛā te: intret oꝛatio mea in cōſpectu tuo domine alleluya. Secreta

Mitte dñe qs ſpm̄ ſanctum q̄ ⁊ hec munera pſentia tuum nobis efficiat ſacramentum ⁊ ad hoc pcipiendum: noſtra coꝛda purificet. Per. In vni. eiuſd. Coīo. Non vos relinquam oꝛphanos veniā ad vos iterum alleluya: et gaudebit coꝛ veſtrū alleluya alla. Poſtcō.

Prebeāt nobis dñe diuinū tua ſancta feruoꝛē / quo eorum pariter ⁊ actu delectemur ⁊ fructu. Per. ¶ In die ſācte trinitatis ad miſſā. Offm̄.

b Enedicta ſit ſācta trinitas atqꝫ īdiuiſa vnitas confitebimur ei qꝛ fecit nobiſcum miam ſuam. Ps. Benedicamus patrē et filiū cū ſancto ſpiritu. Nō dr̄ vlteriꝰ. Oro.

Omnipotens ſempiterne deꝰ q̄ dediſti famulis tuis ī cōfeſſione vere fidei eterne trinitatiſ gloꝛiā agnoſcere. et ī potētia maieſtatis adorare vnitatē. qſumus vt eiuſdē fidei firmitate. ab oībus ſemper muniamur aduerſis. In qua vi. ⁊ reg. deus. Per oia. Lectio libꝛi apocalipſis btī iohan. aplī. iiij.

In diebus illis Uidi oſtium apertū in celo: ⁊ vox pꝛima quā audiui tanq̄ tube loquentiſ mecū dicens. Aſcēde huc: ⁊ oſtendam tibi q̄ opoꝛtet fieri cito. Poſt hec ſtatim fui ī ſpiritu. Et ecce ſedes poſita erat in celo: ⁊ ſupꝛa ſedē ſedens. Et q̄ ſedebat / ſimilis erat aſpectui lapidis iaſpidis et ſardinis. Et yꝛis erat in circuitu ſedis: ſimilis viſiōi ſmaragdine. Et in circuitu ſedis ſedilia viginti quattuoꝛ ⁊ ſup thꝛonos viginti quattuoꝛ ſenioꝛes ſedentes circūamicti veſtimentis albis: ⁊ in capitibꝰ eoꝝ coꝛone auree. Et de thꝛono pcedebāt fulgura: ⁊ voces et tonitrua. Et ſeptē lampades ardētes ante thꝛonū: q̄ ſunt ſeptē ſpūs dei. Et in conſpectu ſedis tāq̄ mare vitreū: ſimile criſtallo. Et ī medio ſedis: ⁊ ī circuitu ſedis quattuoꝛ aīalia plena oculis āte ⁊ retro. Et animal pꝛimū ſimile leoni. Et ſcd̄m aīal: ſimile vitulo. Et tertium animal habēs faciē quaſi hoīs. Et quartū aīal ſimile aquile volāti. Et quattuoꝛ animalia: ſingula eoꝝ habebāt alas ſenas. Et in circuitu et ītus plena ſunt oculis / ⁊ requiē nō habebāt die ac nocte dicētia. Sanctus / ſanctus / ſanctꝰ dñs deus omnipotēs q̄ erat ⁊ qui eſt / ⁊ q̄ vēturus eſt. Et cū darent illa aīalia gloꝛiā ⁊ honoꝛem ⁊ benedictionem ſedēti ſup thꝛonū viuenti in ſecula ſeculoꝝ. Videbāt vigīti quattuor ſeniores ante ſedentē ī throno. Et adorabāt viuentē in ſecl'a ſeculorū. Grad. Benedictus es dñe qui ītueris abyſſos et ſedes ſuper cherubin. ℣. Bñdicite deum celi q: fecit nobiſcū miſericordiā ſuam. Alleluya. ℣. Benedictus es domine de⁹ patrū noſtroꝝ et laudabilis in ſecula.

Benedicta Sequētia.

Benedicta ſit btā trinitas deitas eterna parit̄ coequalis gl̄ia Deus genitor nat⁹ genit⁹ cū ſacro neupmate ꝑmanēs ſuꝑ oīne qđ extat. Quib⁹ eſt vna ſemꝑ volūtas ⁊ a ſe diſcrepat haud vnq̄ triplicata ꝑſona. Nā cōſtat deitas vna nō in tres deos diuiſa qđ fides fatet̄ a xp̄o orthodoxe edita. Hec nanq; pellit delicta patriā redit ſerenā qua dulcez iubilant agmina ſymphoniā celica Altithroni veſtigia imitant̄ ſtolis candidata Opiunturq; binas quas captāt poſt ſecli diſcrimina. Et nos quos illuſtrat gratia dei ſupera dem⁹ nr̄a debita. Quaten⁹ caterua celica nobis maneat poſt funera ſocia. Vltimoq; peracto diſcrimīe poſſim⁹ alto ꝑfrui mox palatio. Quo ꝑſpicua flagrat lux accenſa cōſtanti flāma que deus eſt viſio noſtra ⁊ ſal⁹ eterna Angeloꝝ que illuſtrat fortiter pectora. Vt ī xp̄o ſolo ſua defigāt lumina. Hec nāq; eſt illa ſitis flagrās qua tūc ſitient anime ſanctorum vel corpora. Cū fuerint data perpetua eis pro bonis a iudice p̄mia. Secundum iohannem. iij. capitulo

In illo tēpore. Erat homo ex phariſeis nicodem⁹ nomine: priceps iudeoꝝ. Hic venit ad ieſū nocte: ⁊ dixit ei. Rabi: ſcimus quia a deo veniſti magiſter Nemo eniz poteſt hec ſigna facere que tu facis: niſi fuerit de⁹ cuz eo. Rñdit ieſus: ⁊ dixit ei. Amen amen dico tibi: niſi quis renat⁹ fuerit denuo: nō poteſt videre regnū dei. Dixit ad eū nicodemus. Quomodo poteſt homo naſci cū ſit ſenex? Nunquid poteſt in vētrē matris ſue iterato introire et renaſci? Rñdit ieſus. Amē amē dico tibi: niſi q̇s renat⁹ fuerit ex aqua ⁊ ſpū ſancto: non poteſt introire in regnū dei. Quod natū eſt ex carne: caro eſt. Et qđ natuz eſt ex ſpiritu: ſpūs eſt. Non mireris q: dixi tibi: oportet vos naſci denuo. Spūs vbi vult ſpirat: et vocē ei⁹ audis ſ; neſcis vnde veniat aut quo vadat Sic eſt oīs: q̇ natus eſt ex ſpiritu. Rñdit nichodemus: et dixit ei. Quomodo poſſunt hec fieri? Rñdit ieſus: et dixit ei. Tu es magiſter in iſrael: et hec ignoras? Amē amen dico tibi: q: qđ ſcimus loq̄mur: ⁊ qđ vidimus teſtamur: ⁊ teſtimonium noſtruz nō accipitis? Si terrena dixi vobis ⁊ nō creditis: quō ſi dixero vobis celeſtia credetis? Et nemo aſcēdit in celū niſi qui deſcēdit de celo: filius hoīs q̇ eſt ī celo. Et ſicut moyſes exaltauit ſerpētē in deſerto: ita exaltari oportet filiū hoīs/ vt oīs qui credit ī ip̄o nō pereat ſ; habeat vitā eternā.

Offertoꝛium. Benedictꝰ ſit deus pater vnigenitusqꝫ dei filius: ſanctus quoqꝫ ſpiritus qꝛ fecit nobiſcum miſericoꝛdiã ſuã.

Secreta.

Sanctifica queſumus dñe deus trinitas ſancta per tui ſancti noĩs ĩuocationẽ huius oblatiõis hoſtiam: ⁊ per eã noſmetipſos tibi perfice munus eternũ. Qui viuis et regnas deꝰ. p. Pꝛefatio. Qui cuz vnigenito. Coĩo. Benedicimꝰ deũ celi et coꝛã oĩbus viuẽtibus cõfitebimur ei quia fecit nobiſcum miſericoꝛdiã ſuã.

Poſtcõ.

Proficiat nobis ad ſalutem coꝛpoꝛis et anime dñe deus huius ſacramẽti ſuſceptio: ⁊ ſẽpiterne ſancte trinitatꝭ eiuſdẽqꝫ indiuidue vnitatis confeſſio. In qua vi. Per totã ebdomadã fiat mẽoꝛia de trinita. ad miſſam de die niſi ĩ feſto coꝛpoꝛis chꝛiſti: et dicitur miſſa de trinitate qñ de trinitate fit ſeruitiũ: niſi miſſa Salus populi. dicenda fuerit per ebdomadã. ¶ In feſto coꝛpoꝛis chꝛiſti. Ad miſſam. Offm̃.

c Ibauit eos ex adipe frumẽti alleluya ⁊ de petra melle ſaturauit eos alleluya all'a all'. ps̄ Exultate deo adiutoꝛi nr̄o: iubilate deo iacob. Et dicat. Kyrie fons bonitatꝭ. Oꝛatio.

Deus q̇ nobis ſub ſacramẽto mirabili paſſiõis tue memoꝛiam reliquiſti tribue queſumꝰ ita nos coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis tui ſacra miſteria venerari: vt redemptionis tue fructum in nobis iugiter ſentiamus. Qui viuis et regnas cum deo patre ĩ vnitate ſpiritus ſancti. ſ. Ad coꝛinthios. xi. capitu.

Fratres. Ego eniz accepi a domino quod ⁊ tradidi vobis: quoniam dominus ieſus in qua nocte tradebat/ accepit panem ⁊ gratias agens fregit et dixit. Accipite ⁊ mãducate. Hoc eſt coꝛpus meũ quod ꝓ vobis tradetur: hoc facite in meã cõmemorationẽ. Similiter ⁊ calicẽ poſtq̃ cenauit: dicẽs. Hic calix nouũ teſtamẽtuz eſt in meo ſanguine. Hoc facite quotienſcũqꝫ ſumitis in meam cõmemoꝛationẽ. Quotienſcũqꝫ enim mãducabitis panem hũc ⁊ calicem bibetis: moꝛtem domini annũciabitis donec veniat. Itaqꝫ quicunqꝫ manducauerit panem vel biberit calicẽ domini indigne: reus erit coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis domini. Pꝛobet autem ſeipſum homo: ⁊ ſic de pane illo edat: ⁊ de calice bibat Qui enim mãducat ⁊ bibit indigne/ iudicium ſibi manducat et bibit nõ diiudicans coꝛpus dñi. Graduale Oculi omnium in te ſperãt domine ⁊ tu das illis eſcã in tempoꝛe opoꝛtuno. ℣. Aperis tu manũ tuam ⁊ ĩples omne animal benedictiõe. Alleluya. ℣. Caro mea vere eſt cibus et ſanguis meus vere eſt potus qui manducat meam carnem et bibit meũ ſanguinem in me manet et ego in eo.

Sequentia.

Lauda ſyon ſaluatoꝛez lauda ducẽ et paſtoꝛẽ in hymnis ⁊ cãticis. Quãtum potes tãtũ gaude: quia maioꝛ omni laude nec laudare ſufficis. Laudis thema ſpecialis: pãis viuꝰ ⁊ vitalis hodie pꝛoponitur. Quem i ſacre mēſa cene turbe fratrū duodene datū nō ambigitur. Sit laus plena ſit ſonoꝛa: ſit iocunda ſit decoꝛa: mētis iubilatio. Dies enim ſolēnis agit̄ i qua mēſe pꝛima recolitur huius inſtitutio. In hac mēſa noui regis/ nouuz paſcha/ noue legis/ phaſe vetus terminat. Vetuſtatē nouitas/ vmbꝛā fugat veritas: noctē lux illuminat. Qđ i cena xp̄us geſſit: faciendū hoc expꝛeſſit i ſui memoꝛiā. Docti ſacrꝭ iſtitutis: panē vinū in ſalutis: cōſecramꝰ hoſtiā. Dogma dat̄ chꝛiſtianis: ꝙ i carnē trāſit panis: et vinū in ſanguinē. Qđ non capis qđ nō vides: animoſa firmat fides: p̄ter reꝝ oꝛdinē. Sub diuerſis ſpeciebꝰ: ſignis tm̄ et nō rebꝰ: latēt res eximie. Caro cibus ſanguis potus: manet tn̄ xp̄s totus ſub vtraqꝫ ſpecie. A ſumente nō cōciſus nō cōfractus nō diuiſus: integer accipitur. Sumit vnꝰ ſumūt mille quātum iſti tantū ille nec ſūptus ꝯſumit̄. Sumūt boni ſumūt mali: ſoꝛte tn̄ īequali vite vel interitus. Moꝛs eſt malis vita bonis: vide paris ſūptionis ꝙ ſit diſpar exitꝰ. Fracto demū ſacramēto ne vacilles ſed memēto tātū eſſe ſub fragmēto quātū toto tegit̄. Nulla rei fit ſciſſura: ſigni tm̄ fit fractura: qua nec ſtatꝰ nec ſtatura ſignati minuit̄. Ecce panis angeloꝝ factꝰ cibus viatoꝝ vere panis filioꝝ nō mittēdꝰ canibꝰ. In figuris pꝛeſignat̄: cum yſaac imolat̄: agnꝰ paſche deputatur: dat̄ māna patribus. Bone paſtoꝛ panis ꝟe: ieſu nr̄i miſerere tu nos paſce nos tuere tu nos bona fac videre i terra viuētiū. Tu q̄ cūcta ſcis ⁊ vales: q̄ nos paſcis hic moꝛtales: tu nos ibi ꝯmēſales coheredes ⁊ ſodales: fac ſcōꝝ ciuium.

In illo tp̄e: S. ioh. vi. Dixit ieſus diſcipl'is ſuis et turbiꝭ iudeoꝝ. Caro mea vere eſt cibꝰ ⁊: ſanguis meꝰ vere eſt potꝰ. Qui mā ducat meā carnē ⁊ bibit meū ſāguinē: i me manet/ ⁊ ego i illo. Sicut miſit me viuēs pat̄: ⁊ ego viuo ꝓpter patrē. Et q̄ mā ducat me: ⁊ ip̄e viuet ꝓpter me. Hic eſt panis qui de celo deſcēdit Nō ſicut mā ducauerūt p̄res vr̄i manna in deſerto ⁊ moꝛtui ſunt Qui mā ducat hūc panē: viuet i eternū. Offer. Sacerdotes dn̄i incenſum ⁊ panes offerūt deo ⁊ ideo ſcti erūt deo ſuo ⁊ nō polluēt nomē eius alleluya.

Eccleſie tue q̄s dn̄e Secre. vnitatis ⁊ pacis pꝛopicius dona cōcede: que ſub oblatis muneribus myſtice deſignant̄. Per. Pꝛefatio. Qꝛ per incarnati. Hec pꝛefa. đꝫ per totas oct. q̄ñ de oct. fit ſeruitiū: ⁊ i ꝯmemoꝛatōe eiuſ dē per totuz annū. Cōmunio. Quotienſcūqꝫ mā ducabitis panē hunc ⁊ calicem bibetis moꝛtem dn̄i annunciabitis donec veniat: itaqꝫ quicūqꝫ mā ducauerit panē vel biberit calicem dn̄i indigne reus erit coꝛpoꝛis et ſanguinis domini alleluya. Poſtcommunio.

Fac nos queſumus domine diuinitatiꝭ tue ſēpiterna fruitione repleri: quam p̄cioſi coꝛpoꝛis et ſanguinis tui tēpoꝛalis perceptio pꝛefigurat. Qui viuis et regnas cum deo patre. Per totam ebdomadā dicitur eadem miſſa quando de octa. fit ſeruitium ſed ſine ſequentia et Credo. Ubi fiunt oct. cū regimīe chori dicit̄ ſequentia Ecce panis angeloꝛum quotidie per octa. ⁊ in octa. quādo de oct. fit miſſa. ¶ Dñica pꝛima poſt feſtum ſācte trinitatis.

Ad miſſam. Officium.

d Omine ī tua miſericoꝛdia ſperaui: exultauit coꝛ meum in ſalutari tuo cātabo domino qui bona tribuit michi. Ps. Uſquequo domīe obliuiſceris me in finē: uſquequo auertis faciē tuā a me. Oro.

DEus in te ſperātium foꝛtitudo: adeſto pꝛopicius inuocationibꝰ noſtris: et quia ſine te nichil poteſt moꝛtalis īfirmitas pꝛeſta auxiliū gratie tue: vt ī exequendis mādatis tuis/ ⁊ voluntate tibi ⁊ actiōe placeamꝰ. Per.

¶ Memoꝛia de trinitate fiat oībus dominicis vſqꝫ ad aduentū domini: niſi quādo aliqua dominica oīno differatur. Notanduz eſt ꝙ quādo duplex feſtū per eſtatem in dominica ꝯtigerit: nulla de dñica fiat mēoꝛia ad miſſam: licet aliquādo pꝛo neceſſitate facta fuerit memoꝛia ad veſperas et ad matutinas ſub ſilentio: vt alias dictum eſt: ſed quādo fit de aliquo feſto nouem lectio. in dominicis ſemꝑ fiat mēoꝛia de dñica ⁊ de trinitate ad miſſaz qñ ad vſ. ⁊ ad mat. fctā fuerit mēoꝛia niſi miſſa dñicalis debeat cantari ipſa dñica ī capit. j. Lctō epiſtole bti iohannis apoſtoli. iiij. cap̄.

CHariſſimi Deꝰ caritas Jn hoc apparuit caritas dei in nobis qm̄ filiū ſuum vnigenituz miſit deꝰ in mūdū: vt viuamus per eū. Jn hoc eſt caritas: nō quaſi nos dilexerimꝰ deū: ſed quoniam ipſe pꝛioꝛ dilexit nos: ⁊ miſit filiū ſuū ꝓpiciationē ꝓ pctīs noſtris Chariſſimi/ ſi deꝰ dilexit nos ⁊ nos debemus alterutrū diligere. Deū nemo vidit vnꝗ̄. Si diligamus inuicē: deus ī nobis manet: et caritas eius ī nobis perfecta eſt. Jn hoc ītelligimus qm̄ in eo manemus: ⁊ ipſe in nobis/ qm̄ de ſpiritu ſuo dedit nobꝭ. Et nos vidimꝰ ⁊ teſtificamur: qm̄ pater miſit filiū ſuum ſaluatoꝛē mūdi. Quiſquis cōfeſſus fuerit quoniam ieſus eſt filꝰ dei: deꝰ ī eo manet ⁊ ipſe in deo. Et nos cognouimus ⁊ credidimus caritati: quaz habet deꝰ in nobis. Deus caritas eſt: ⁊ qui manet ī caritate/ in deo manet: ⁊ deꝰ in eo. Jn hoc perfecta eſt caritas dei nobiſcū vt fiduciā habeamus in die iudicij: qꝫ ſicut ille eſt ⁊ nos ſumus ī hoc mūdo. Timoꝛ nō eſt in caritate: ſed ꝑfecta caritas foꝛas mittit timorem: quoniam timoꝛ penam habet. Qui autem timet: nō eſt perfectꝰ ī caritate. Nos ergo diligamꝰ deū: qm̄ ipſe pꝛioꝛ dilexit nos. Si qs dixerit qm̄ diligo deum: et fratrem ſuum oderit mēdax eſt. Qui enim nō diligit fratrez ſuū quem videt: deū quem nō videt quomodo poteſt diligere: Et hoc mandatū habemus a deo: vt qui diligit deū diligat ⁊ fratrē ſuum.

Graduale. Ego dixi domine miſerere mei: ſana aīam meā qꝛ peccaui tibi. ℣. Beatus qui intelligit ſuper egenum et pauperem in die mala liberabit eum dominus. Alleluya. ℣. Verba mea auribus pcipe dñe intellige clamorē meū.

Nulla dicitur ſequētia quando de dominica agitur vſqʒ ad aduētum dñi. Scdm lucā. xvi. capło.

IN illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Homo quidā erat diues ⁊ induebatur purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabatur quotidie ſplendide. Et erat quidam mendicus nomine lazarus/ qui iacebat ad ianuā eius vlceribus plenus: cupiens ſaturari de micis que cadebāt de mēſa diuitis: ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebant: ⁊ lingebant vlcera eius. Factū eſt autē vt moreretur mendicus: ⁊ portaretur ab angelis in ſinū abrahe. Mortuꝰ eſt autem ⁊ diues: et ſepultus eſt ī inferno. Eleuās autem oculos ſuos cū eſſet in tormentis: vidit abraham a longe: et lazarū in ſinu eius. Et ipſe clamās dixit. Pater abraham miſerere mei: ⁊ mitte lazarū vt intingat extremū digiti ſui in aqua. vt refrigeret linguā meā. qꝛ crucior in hac flāma. Et dixit illi abrahā. Fili recordare qꝛ recepiſti bona in vita tua. ⁊ lazarus ſimiliter mala. Nūc autem hic cōſolatur. tu vero cruciaris. Et in his omnibus inter vos ⁊ nos chaos magnū firmatū eſt: vt hi qui volunt hinc tranſire ad vos nō poſſint neqʒ inde huc trāſmeare. Et ait. Rogo ergo te pater: vt mittas eū ī domū patris mei. Habeo eñ quinqʒ fratres: vt teſtetur illis/ ne et ipſi veniant in hūc locum tormentorum. Et ait illi abrahā. Habent moyſem et prophetas: audiāt illos. At ille dixit Nō pater abraham: ſed ſi quis ex mortuis ierit ad eos penitentiā agent. Ait autē illi. Si moyſem ⁊ pphetas nō audiunt: neqʒ ſi qˢ ex mortuis reſurrexit credent.

Offertorium. Intende voci orationis mee rex meus ⁊ deus meus quoniam ad te orabo domine. Secreta.

DEus qui nos ad ymaginē tuam cōditos: ⁊ ſacramentis renouas ⁊ preceptis/ ſupplicum preces ⁊ munera benignus accepta: vt qđ fiducia nō habet meritorū: placatiōes obtineāt hoſtiarum. Per. Cōmunio. Narrabo oīa mirabilia tua letabor et exultabo in te pſallam nomini tuo altiſſime. Poſtcōio.

TAntis domine repleti muneribus preſta queſumus. vt ⁊ ſalutaria dona capiamus: ⁊ a tua nunquā laude ceſſemus. Per dominum noſtrū ieſum chriſtū filium tuū. Feria. iiij. ij. Lectio epiſtole beati petri apoſtoli. j. capitulo.

CHariſſimi. Notam fecimꝰ vobis domini nři ieſu chriſti virtutem et preſcientiam: ſed ſpeculatores facti ipſiꝰ magnitudinis. Accipiens enim a deo patre honorē ⁊ gloriā voce delapſa ad eū huiuſcemodi a magnifica gloria. Hic eſt filius meꝰ dilectus. ī quo michi complacui ipſm audite. Et hāc vocē nos audiuimꝰ allatā de celo cū eſſemus cum ipſo in mōte ſancto. Et habemus firmiorē ꝓpheticum ſermonē. cui benefacitis attendentes quaſi lucerne lucēti in caliginoſo loco. donec dies illuceſcat ⁊ lucifer oriat in cordibus veſtris. Secundum matheum. v. capit.

IN illo tempore Dixit ieſus diſciplis ſuis. Nolite putare quia veni ſoluere legē aut prophetas. nō veni ſoluere ſed adimplere Amē quippe dico vobis. donec tranſeat celum et terra iota vnum aut vnus apex nō preteribit a lege donec omnia fiāt. Qui ergo ſoluerit vnum de mandatiſ iſtis minimis ⁊ docuerit ſic homines. minimus vocabitur ī regno celorꝝ. Qui autē fecerit ⁊ docuerit/ hic magnus vocabit ī regno celorꝝ. ¶ Dñica ſecunda Offiñ.

f Actus eſt dñs protector meus ⁊ eduxit me ī latitudinē. ſaluum me fecit quoniam voluit me. ps. Diligam te domīe fortitudo mea: dominꝰ firmamentum meum et refugium meum et liberator meus. Oratio.

SAncti nominis tui domine timorē pariter ⁊ amorem fac nos habere perpetuū. quia nūq̄ tua gubernatiōe deſtituis/ quos ī ſoliditate tue dilectionis inſtituis Per dominū noſtrū ieſum chriſtum. ¶ Lectio epiſtole beati iohannis apoſtoli. iii. capitulo.

CHariſſimi. Nolite mirari ſi odit vos mundus. Nos ſcimus quoniā tranſlati ſumus de morte ad vitam: quoniam diligimus fratres. Qui nō diligit: manet ī morte. Omnis qui odit fratrem ſuū: homicida eſt. Et ſcitiſ quoniam oīs homicida: non habet vitam eternam in ſe manentem. In hoc cognoſcimus caritatem dei: qm̄ ille ꝓ nobis animā ſuam poſuit/ et nos debemus ꝓ fratribus aīas ponere. Qui habuerit ſubſtantiam huius mūdi et viderit fratrem ſuū neceſſitatem patientem: ⁊ clauſerit viſcera ſua ab eo quomodo caritas dei manet ī eo? Filioli mei: non diligamꝰ verbo neq̄ ligua/ ſed opere ⁊ veritate. Graduale. Ad dominum cum tribularer clamaui et exaudiuit me. ℣. Domine libera animā meam a labiis iniquis: et a lingua doloſa. Alleluya. ℣. Deus iudex iuſtus fortis ⁊ patiens nunquid iraſcitur per ſingulos dies. Secundum lucam. xiiij. capitulo.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Homo quidam fecit cenam magnam: et vocauit multos. Et miſit ſeruū ſuum hora cene dicere inuitatis vt venirēt quia iam parata ſunt omnia. Et ceperūt ſimul oēs excuſare. Primꝰ dixit illi. Villā emi: ⁊ neceſſe habeo exire ⁊ videre illā. Rogo te habe me excuſatū. Et alius dixit Juga boum emi quinq̄: ⁊ eo pro bare illa. Rogo te: habe me excuſatū. Et alter dixit. Uxorē duxi: ⁊ ideo nō poſſū venire. Et reuerſus ſeruus: nūciauit hec dño ſuo. Tūc irat⁹ paterfamilias: dixit ſeruo ſuo. Exi cito ī plateas ⁊ vicos ciuitatꝫ ⁊ pauperes ac debiles: cecos ⁊ claudos ītroduc huc. Et ait ſeru⁹. Dñe factū eſt vt īperaſti: ⁊ adhuc locus eſt. Et ait dñs ſeruo Exi ī vias ⁊ ſepes ⁊ cōpelle intrare: vt impleat᷑ domus mea. Dico aūt vobis ꝙ nemo viroꝝ illoꝝ q̄ vocati ſunt: guſtabit cenā meā.

Offꝛ. Dñe cõuertere et eripe aīaꝫ meā ſaluū me fac ꝓpter mīam tuā. Secre.

Oblatio nos dñe tuo noī dicāda purificet ⁊ de die ī diē ad celeſtis vite trāſferat actionē Per dñm. Coīo. Cantabo domino qui bona tribuit michi ⁊ pſallam nomini domini altiſſimi. Poſtcōmunio.

Sumptis domine muneribus ſacris q̄ſumus: vt cum frequētatiōe miſterij creſcat noſtre ſalutis effectus. Per dñm.

Feria .iiij. Epl'a ad epheſios .iiij.

Fratres: Hoc dico ⁊ teſtificor in domino vt iam non ambuletꝫ ſicut ⁊ gētes ambulāt ī vanitate ſenſus veſtri: tenebrꝫ obſcuratū habētes intellectum: alienati a vita dei per ignorātiā que eſt in illis: ꝓpter cecitatē cordis ipſoꝝ. Qui deſperātes ſemet ipſos tradiderūt impudicicie in operationē īmundicie oīs ī auariciaꝫ. Uos autē nō ita didiciſtis xp̄m: ſi tamē illum audiſtis: ⁊ in ipſo edocti eſtis: ſicut eſt ꝟitas in ieſu. Deponite vos ſecūdū priſtinam cōuerſationē veterē hominem: qui corrūpitur ſecundū deſideria erroꝝ. Renouamini aūt ſpiritu mētis veſtre: ⁊ induite nouum hominē: qui ſecundū deuꝫ creatus eſt in iuſticia et ſanctitate veritatꝫ. In chriſto ieſu: domino noſtro. Secundum marcuꝫ.

In illo tempo xxj. capitulo. Cum veniſſet ieſus in tēplū: acceſſerunt ad euꝫ principes ſacerdotū ⁊ ſeniores populi: dicētes. In qua poteſtate hec facis: ⁊ quis dedit tibi hāc poteſtatē? Reſpondēs ieſus: dixit eis. Interrogabo vos ⁊ ego vnū ſermonem: quem ſi dixeritis michi: ⁊ ego vobis dicā ī qua poteſtate hec facio Baptiſm⁹ iohānis vnde erat: de celo an ex hominib⁹? At illi cogitabant intra ſe dicētes. Si dixerim⁹ de celo: dicet nobis. Quare ergo nō credidiſtis illi? Si autē dixerim⁹ ex hominibus: timem⁹ turbam. Omnes enim habebāt iohānem: ſicut ꝓphetam. Et reſpōdentes ieſu: dixerunt. Neſcimus. Ait illis: ⁊ ipſe. Neq̃ ego dico vobꝫ ī qua poteſtate: hec facio

Dominica tertia. Offm

r

Eſpice in me ⁊ miſerere mei dñe qm̄ vnic⁹ ⁊ pauper ſum ego vide hūilitatē meaꝫ ⁊ laborem meū ⁊ dimitte oīa peccata mea deus me⁹. Pſ. Ad te dñe leuaui animam meam deus meus in te confido non erubeſcam. Oratio.

Dep̄cationē noſtraꝫ q̄ſum⁹ domine benign⁹ exaudi: ⁊

quibus ſupplicandi pꝛeſtas affectum: tribue defenſionis auxiliū. Per dominum. ⁋ Lectio epiſtole beati petri apoſtoli. vltimo capi.

Chariſſimi: Hūiliamini ſub potēti manu dei: vt vos exaltet in tp̄e viſitationis. Omnē ſollicitudinē veſtrā pꝛoijciētes i eū: q̄m ipſi cura eſt de vobis. Sobꝛij eſtote ⁊ vigilate: q2 aduerſari⁹ veſter diabol⁹ tāq̄ leo rugiēs circuit querens quē deuoꝛet Cui reſiſtite foꝛtes in fide: ſciētes eandem paſſionē ei que in mūdo eſt veſtre fraternitati fieri. De⁹ aūt ois gratie qui vocauit vos i eternam ſuā gl'iam in xp̄o ieſu modicum paſſos: ip̄e perficiet ꝯfirmabit: ſolidabitq3. Ipſi gl'ia ⁊ imperiū: i ſecula ſeculoꝝ. Gradua. Iacta cogitatū tuū in domino et ip̄e te enutriet. ℣. Dum clamarē ad dñm exaudiuit vocem meā ab his qui appꝛopīquāt michi. Alleluya. ℣. Diligā te dñe virtus mea dñs firmamētū meū ⁊ refugiū meum et liberatoꝛ meus. Secundum lucam. xv. capitulo.

In illo tēpoꝛe Erant appꝛopinquantes ad ieſum publicani ⁊ peccatoꝛes: vt audirēt illū. Et murmurabāt ſcribe ⁊ phariſei dicētes: quia hic peccatoꝛes recipit ⁊ manducat cū illis. Et ait ad illos parabolā iſtam dicens. Quis ex vobis homo qui habet centū oues: ⁊ ſi perdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonagintanouē in deſerto ⁊ vadit ad illā que perierat: donec inueniat illam? Et cum iuenerit eam: imponit i humeros ſuos gaudens. Et veniēs domum: conuocat amicos ⁊ vicinos/ dicens illis. Congratulamini michi: quia inueni ouem meā q̄ perierat. Dico vobis: ꝙ ita gaudium erit i celo ſuper vno peccatoꝛe penitētiam agente: q̄ ſupꝛa nonagintanouē iuſtis qui nō indigēt penitētia. Aut que mulier habēs dꝛagmas decem: ⁊ ſi perdiderit dꝛagmā vnam: nōne accēdit lucernam ⁊ euertit domū: et querit diligenter donec iueniat? Et cū inuenerit: ꝯuocat amicas et vicinas/ dicēs. Cōgratulamini michi: q2 inueni dꝛagmā quā ꝑdiderā. Ita dico vobis: gaudiū erit coꝛam angelis dei ſuper vno pctōꝛe penitētiā agēte. Offerto. Sperent in te oēs qui nouerunt nomē tuum domine quoniā non derelinquis querentes te pſallite dōīo qui habitat in ſyon q̄m nō eſt oblitus oꝛationē pauperū. Secreta.

Munera tibi dñe q̄s oblata ſctifica: vt tui nobis vnigeniti coꝛp⁹ ⁊ ſanguis fiant. Qui tecum. vi. Coīo. Ego clamaui quoniam exaudiſti me deus inclina aurem tuā et exaudi verba mea. Poſtcō.

Sacris dñe muneribus perceptis q̄s: vt nos eoꝛum virtute ⁊ a vicijs omibus expies: ⁊ donis gratie tue iugiter repleas. Per dominum noſtrum Fe. iiij. ii. Ad timotheū. iiij. capi.

Chariſſime: Domin⁹ michi aſtitit ⁊ confoꝛtauit me: vt per me pꝛedicatio impleatur: ⁊ audiant oēs gentes ⁊ liberatus ſū de oꝛe leonis. Liberauit me dñs ab omni opere malo: ⁊ ſaluuꝫ faciet in regnū ſuū celeſte. Ipſi gl'ia in ſcl'a ſcl'oꝝ. S. matheū. v.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Eſto ꝯſentiēs aduerſario tuo dū es in via cū eo: ne foꝛte tradat te aduerſari⁹ iudici: ⁊ iudex tradat te miniſtro: ⁊ ī carcerē mittaris. Amen dico tibi nō exies inde donec reddas nouiſſimū quadꝛātē. Audiſtis q̄a dictū eſt antiq̄s. Nō mechaberis. Ego autē dico vobis: q̄a oīs qui viderit mulierē ad cōcupiſcendū eaꝫ: iam mechatus eſt eā in coꝛde ſuo Qd ſi oculus tuus dexter ſcādalizat te: erue eum ⁊ pꝛoijce abs te. Expedit enim vt pereat vnū mēbꝛoꝝ tuoꝝ: ꝙ̄ totū coꝛpus tuum mittatur ī gehennā. Et ſi dextera man⁹ tua ſcādalizat te: abſcide eā ⁊ pꝛoijce abs te Expedit eīm tibi vt pereat vnū mēbꝛoꝝ tuoꝝ ꝙ̄ totum coꝛpus tuū eat ī gehennam. Dominica .iiij. Officiuꝫ.

DOmin⁹ illuminatio mea ⁊ ſalus mea quē timebo dñs pꝛotectoꝛ vite mee a quo trepidabo: qui tribulāt me inimici mei infirmati ſunt et ceciderūt. ps Si conſiſtant aduerſum me caſtra non timebit coꝛ meū. Oꝛo.

PRotectoꝛ in te ſperantium deus: ſine quo nichil eſt validum: nichil ſanctuꝫ multiplica ſup nos miſericoꝛdiā tuam: vt te rectoꝛe te duce ſic trāſeamus per bona tp̄alia: vt non amittamus eterna. Per. Ad romanos viij. ca.

FRatres: Exiſtimo enim ꝙ nō ſunt condigne paſſiones huius tēpoꝛis ad futurā gloriā que reuelabitur ī nobis. Naꝫ expectatio creature. reuelationē filioꝝ dei expectat. Uanitati eīm creatura ſubiecta eſt nō volens: ſed pꝛopter eū qui ſubiecit eam ī ſpe. Quia ⁊ ipſa creatura liberabitur a ſeruitute coꝛruptionis in libertatem gloꝛie filioꝝ dei. Scimus eīm ꝙ omnis creatura ingemiſcit: ⁊ parturit vſqꝫ adhuc Nō ſolū aūt illa: ſed et noſipſi pꝛimitias ſpūs habētes. Et ipſi ītra nos gemimus adoptionē filioꝛū dei. Expectātes redemptionē coꝛpoꝛis noſtri. In chꝛiſto ieſu: dño noſtro. Grad. Pꝛopicius eſto dñe peccatis noſtris: nequādo dicant gētes vbi eſt deus eoꝝ. V. Adiuua nos deus ſalutaris noſter et propter honoꝛem nominis tui dñe libera nos. Alleluya. V. Dñe in virtute tua letabitur rex: et ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer. Se.

IN illo tp̄e: cundū lucā. vi. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Eſtote miſericoꝛdes: ſicut et pat̄ veſter miſericoꝛs eſt. Nolite iudicare: ⁊ nō iudicabimini. Nolite ꝯdēnare: ⁊ nō ꝯdēnabimi. Dimittite: ⁊ dimittemini. Date: ⁊ dabitur vobꝫ. Mēſurā bonā: et ꝯfertā ⁊ coagitatā ⁊ ſup̄effluētē: dabūt in ſinū veſtrū. Eadē quippe mēſura qua menſi fueritꝫ: remetiet vobis. Dicebat aūt illis ⁊ ſimilitudinē. Nunquid poteſt cecus cecū ducere? Nōne ambo in foueā cadunt? Nō eſt diſcipulus ſuper magiſtrū. Perfectus autē omis erit: ſi ſit ſicut magiſter ei⁹. Quid autē vides feſtucā ī oculo fratris tui: trabem autē q̄ in oculo tuo eſt nō ꝯſideras. Aut quō potes dicere frī tuo: frater/ſine eijciā feſtucā de oculo tuo: ipſe ī oclo tuo trabē nō vidēs? Hypocrita: eijce pꝛimū trabē de oculo tuo: ⁊ tūc ꝓſpicies vt educas feſtucā de oclo fratris tui. Offertoꝛ. Illumīa oculos meos ne vnq̄ obdoꝛmiā ī moꝛte nequādo dicat inimicus meus pꝛeualui aduer

Reſpice Secreta. (ſus eum. queſum⁹ dn̄e munera ſupplicantis eccleſie: et ſaluti credētium perpetua ſanctificatiōe ſumenda concede. Per do. Coio. Dominus firmamentū meū: et refugium meuꝫ et liberatoꝛ meus deus meus

Poſtcoio. (adiutoꝛ meus. Sancta tua nos domine ſūpta viuificēt: ⁊ miſericoꝛdie ſempiterne pꝛeparent expiatos. Per dn̄m noſtrum. Feria quarta. i. Lcō epiſtole bti iohis apo. ii. ca.

Chariſſimi: In hoc ſcimus q̄m cognouim⁹ deū: ſi mādata eius ſeruamus. Qui dicit ſe ſcire eū ⁊ mādata eius nō ſeruat mendax eſt: ⁊ ī hoc veritas nō eſt. Nam q̄ cuſtodit verbū eius: vere in hoc caritas dei perfecta eſt. In hoc ſcimus: q̄m in ipſo ſumus. Qui dicit ſe in chꝛiſto manere debet queādmodū ille ambulauit ⁊ ipſe ambulare. Sc̄. mathei. xvii.

In illo tempoꝛe Interrogauerunt diſcipuli ieſuꝫ dicētes. Quid ſcribe dicūt qꝛ helyam opoꝛteat pꝛimuꝫ venire? At ille reſpondēs ait eis. Helyas quideꝫ vēturus eſt: ⁊ reſtituet omnia. Dico autē vobis: quia helyas iam venit ⁊ nō cognouerunt euꝫ: ſed fecerūt in eo quecunq̄ voluerunt. Sic ⁊ filius hominis paſſurus eſt ab eis. Tunc intellexerūt diſcipuli: q̄ de iohanne baptiſta dixiſſet eis. Et cum veniſſet ad turbā: acceſſit ad eum homo genibus pꝛouolutus ante eū/dicēs. Dn̄e/miſerere filio meo: quia lunatic⁹ eſt ⁊ male patitur. Nā ſepe cadit in ignem ⁊ crebꝛo in aquā et obtuli eum diſcipulis tuis: ⁊ non potuerunt curare eū. Reſpondēs autē ieſus ait. O generatio incredula ⁊ peruerſa: quouſq̄ ero vobiſcuꝫ Uſq̄ quo patiar vos. Afferte huc illum ad me. Et increpauit eū ieſus: ⁊ exijt ab eo demoniū. Et curatus eſt puer: ex illa hoꝛa. ¶Do-

Xaudi minica. v. Offm.

e

dn̄e vocē meaꝫ qua clamaui ad te adiutoꝛ me⁹ eſto ne dereliquas me: neq̄ deſpicias me de⁹ ſalutaris me⁹. ps. Dn̄s illuīatio mea: et ſalus mea quē timebo?

Da nobis queſumus Orō. domine: vt ⁊ mūdi curſus pacifice nobis tuo oꝛdine dirigatur: ⁊ eccl'ia tua trāquilla deuotione letetur. Per dn̄m noſtrum. Lcō ep'le bti petri apoſtoli. iiij.

Chariſſimi: Oēs vnanimes in oꝛatione eſtote cōpatiētes: fraternitatis amatoꝛes: miſericoꝛdes/modeſti/humiles. Nō reddētes malū pꝛo malo: vel maledictū ꝓ maledicto/ſed ecōtrario benedicẽtes: quia i hoc vocati estis vt benedictionẽ hereditate possideatis. Qui enĩ vult vitã diligere: et cupit videre dies bonos: coerceat linguã suã a malo et labia ei⁹ ne loquantur dolum. Declinet autẽ a malo ⁊ faciat bonum inquirat pacem ⁊ sequatur eam. Quia oculi dñi sup iustos ⁊ aures eius i preces eoꝝ: vultus autẽ dñi sup facientes mala. Et quis est qui vobis noceat: si boni emulatores fueritis? Sed et si q̇d patimini propter iusticiam bti. Timorẽ autẽ eoꝝ ne timueritis: vt nõ ꝯturbemini Dñm aũt christum sanctificate in cordibus vestris. Grad̄ Protector noster aspice de⁹ et respice super seruos tuos. ℣. Dñe deus virtutum exaudi preces seruorum tuorum. Alleluya. ℣. In te domine speraui non confundar in eternũ in tua iusticia libera me ⁊ eripe me iclina ad me aurem tuã accelera vt eripias me. Secundum lucam. v. capitulo

In illo tẽpore: Cuꝫ turbe irruerẽt ad iesũ vt audirent verbũ dei: ⁊ ipse stabat secus stagnũ genezareth. Et vidit duas naues stãtes sec⁹ stagnũ: piscatores autẽ descẽderãt ⁊ lauabãt rhetia. Ascendens autẽ i vnã nauim q̃ erat symonis rogauit eum a terra reducere pusillũ. Et sedẽs docebat de nauicula turbas. Ut cessauit aũt loq̇: dixit ad symonẽ. Duc in altum: ⁊ laxate rhetia vestra i capturam. Et respondẽs symõ: dixit illi. Preceptor/ p totã nocteꝫ laborãtes nichil cepimus: in verbo aũt tuo laxabo rhete. et cũ hoc fecissent: ꝯcluserũt pisciũ multitudinẽ copiosã. Rumpebatur autẽ rete eoꝝ: ⁊ annuerunt socijs qui erant i alia naui/ vt venirent et adiuuarẽt illos. Et venerunt: et ipleuerũt ambas nauiculas: ita vt pene mergerent. Qđ cum videret symõ petrus: pcidit ad genua iesu dicens. Exi a me dñe: qꝛ homo peccator sum. Stupor enĩ circũdederat eũ: ⁊ oẽs qui cũ illo erant i captura pisciũ: quam ceperant. Similiter autẽ iacobũ ⁊ iohẽm filios zebedei: qui erãt socij symonis. Et ait ad symonẽ iesus. Noli timere: ex hoc iã hoies eris capiens. Et subductis ad terram nauib⁹: relictis oibus/ secuti sunt eũ. Offertor. Benedicã dominũ qui michi tribuit intellectũ prouidebam deũ in ꝯspectu meo semper: quoniam a dextris est michi ne cõmouear.

Secreta. Ascendãt quesumus dñe preces humilitatis nostre i conspectu clemẽtie tue: ⁊ descendat super hec oblata virt⁹ tue diuinitatis: quã nostris quoqꝫ purificandis mẽtibus largiaris. Per dñm nostrũ. Cõmunio. Unam petij a domino hanc requiram vt inhabitem in domo dñi omnibus dieb⁹ vite mee.

Postcommunio. Mysteria nos dñe quesumus scã purificẽt: et suo munere tueantur. Per dominum nostrum.

Feria. iiij. Epl'a. j. Ad timoth. ij.

Charissime: obsecro primuꝫ oim fieri obsecrationes/ orationes/ postulationes/ gratiarũ actiones pro omnib⁹ hominibus Pro regibus ⁊ oibus qui in ſublimitate ſunt ꝯſtituti: vt quietam ⁊ trāquillā vitā agam⁹ in omni pietate ⁊ caſtitate. Hoc eñ bonū eſt ⁊ acceptum coram ſaluatore noſtro deo: qui oēs homines vult ſaluos fieri ⁊ ad agnitionē veritatꝭ venire. Unus eñ deus: vn⁹ ⁊ mediator dei ⁊ hoīuʒ hō chriſt⁹ ieſus: qui dedit redemptionem ſemetipſm pro omnib⁹: cuius teſtamentū temporibus ſuis ꝯfirmatū eſt: in quo poſitus ſum ego predicator ⁊ apoſtol⁹. Ueritateʒ dico nō mentior: doctor gētiū in fide ⁊ veritate. Se. lucā. viij. ca.

In illo tempore. Factuʒ eſt in vna dieꝝ: ⁊ ieſus aſcendit in nauiculam ⁊ diſcipuli eius Et ait ad illos. Tranſfretemus trās ſtagnū. Et aſcenderūt. Nauigātibus auteʒ illis: obdormiuit. Et deſcēdit ꝓcella vēti ī ſtagnū: ⁊ compellebātur fluctibus ⁊ periclitabātur. Accedentes aūt ſuſcitauerunt eū dicentes Preceptor perimus. At ille ſurgēs increpauit ventū et tempeſtatem aque. ⁊ ceſſauit. Et facta eſt tranquillitas. Dixit autē illis Ubi eſt fides vr̄a? Qui timētes mirati ſūt adinuicem dicētes. Quiſputas hic eſt? Qꝛ ⁊ vētis imperat ⁊ mari ⁊ obediūt ei. Dñica. vj. Officiū.

Dominus fortitudo plebis ſue ⁊ ꝓtector ſalutariū chriſti ſui eſt ſaluum fac populum tuum dñe et bñdic hereditati tue: ⁊ rege eos vſqꝫ in ſeculū. Ps. Ad te domine clamabo deus meus ne ſileas a me. nequādo taceas a me et aſſimilabor deſcēdētib⁹ in lacū.

Oro. Deus qui diligentib⁹ te bona inuiſibilia ꝑparaſti: infunde cordib⁹ noſtris tui amoris affectū. vt te in oibus ⁊ ſuper oia diligētes/ ꝓmiſſiones tuas que omē deſideriū ſuperāt cōſequamur. ꝑ d. Ad romā. vj. cap.

Fratres. Quicūqꝫ baptizati ſum⁹ in xp̄o ieſu. ī morte ipſius baptizati ſum⁹. Cōſepulti enim ſumus cū illo per baptiſmuʒ in mortē. vt quomodo chriſtus ſurrexit a mortuis ꝑ gloriaʒ patris. ita ⁊ nos in nouitate vite ambulemus. Si eniʒ cōplantati facti ſum⁹ ſimilitudini mortꝭ ei⁹. ſimul et reſurrectionis erimus. Hoc ſcientes qꝛ vetus homo noſter ſimul crucifix⁹ eſt. vt deſtruatur corp⁹ peccati. vt vltra nō ſeruiamus pctō. Qui eñ mortuus eſt. iuſtificatus eſt a pctō. Si autem mortui ſumus cū xp̄o. credimus qꝛ ſimul etiā viuemus cum chriſto. Sciētes ꝙ chriſtus reſurgens ex mortuis iaʒ nō moritur mors illi vltra nō dñabitur. Qđ eñ mortu⁹ eſt peccato. mortuus eſt ſemel. Quod autē viuit. viuit deo Ita ⁊ vos exiſtimate vos mortuos quidē eſſe peccato. viuētes autē deo. In chriſto ieſu domino noſtro. Gradua. Cōuertere dñe aliquātulū et deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Dñe refugiū factus es nobis a generatione ⁊ ꝓgenie. Alleluya. ℣. Eripe me de inimicis meis. deus meus ⁊ ab inſurgentibus in me libera me. Secundū mathеum. v. capitulo.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: Amen dico vobis: qꝛ niſi abundauerit iuſticia veſtra pluſ ꝙ ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ: nō intrabitis in regnū celoꝝ. Audiſtis qꝛ dictum eſt antiquis: nō occides. Qui aūt occiderit: reus erit iudicio. Ego autē dico vobis: qꝛ oīs ꝗ iraſcit fratri ſuo: reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri ſuo racha: reus erit ↄſilio Qui aūt dixerit fatue: reꝰ erit gehēne ignis Si ergo offers munus tuū ad altare: ⁊ ibi recoꝛdatꝰ fueris qꝛ frater tuus habet aliq̇d aduerſū te: relinque ibi munꝰ tuū ante altare: ⁊ vade pꝛius recōſiliari fratri tuo. Et tunc veniens offeres munus tuum. Offertoꝛ Perfice greſſus meos in ſemitis tuis vt nō moueantur veſtigia mea inclina aurem tuam: ⁊ exaudi verba mea mirifica miſericoꝛdias tuas ꝗ ſaluos facis ſperātes in te domine.

Secreta.

Propiciare dn̄e ſupplicationibꝰ noſtris: ⁊ has oblationes famuloꝝ tuoꝝ benignꝰ aſſume: vt qđ ſinguli obtulerunt ad honoꝛem tui nominis cunctis pꝛoficiat ad ſalutem. Per dn̄m. Coīo. Circuibo et immolabo in tabernaculo eius hoſtiam iubilationis cantabo et pſalmuꝫ dicam domino. Poſtcommunio.

Quos domīe celeſti dono ſaciaſti/ pꝛeſta queſumus vt a noſtris mūdemur occultis ⁊ ab hoſtiuꝫ liberemur inſidijs. Peꝛ.

Feria quaꝛta. j. Lectio epiſtole beati iohānis apoſtoli. ij. capitu.

Cariſſimi. Non ſcripſi vobis quaſi ignoꝛātibus veritatē: ſed ſcientibꝰ eam quoniam omne mēdacium ex veritate nō eſt. Quis eſt mendax: niſi is ꝗ credit quoniam ieſus nō eſt chꝛiſtꝰ. Omnis qui negat filium: nec patrem habet. Qui confitetur filium: ⁊ patreꝫ habet. Vos qđ audiſtis ab initio: ī vobis permaneat Quia ſi in vobis permāſerit: qđ audiſtis ab initio: ⁊ vos in filio ⁊ patre manebitis Et hec eſt repꝛomiſſio quam ipſe pollicitꝰ eſt nobis: vitam eternaꝫ. Secundum marcum. x. capitulo.

In illo tempoꝛe. Cū egreſſus eſſet ieſus de via: pꝛecurrēs quidā genu flexo ante euꝫ iterrogabat eū dicēs. Magiſter bone: quid faciam vt vitam eternā percipiā? Jeſus autē dixit ei. Quid me dicis bonuꝫ? Nemo bonus: niſi ſolus deꝰ. Pꝛecepta noſti? Jlle dixit. Que? Nō occides: ne adulteres: ne fureris: nō falſuꝫ teſtimonium dixeris: ne fraudē feceris. Honoꝛa patrē tuum ⁊ matrem. At ille reſpondēs: ait illi. Magiſter bone: hec oīa cuſtodiui a iuuētute mea. Jeſus aūt intuitus eum dilexit eū: ⁊ dixit ei. Vnū tibi deeſt. Vade vende quecūqꝫ habes ⁊ da pauperibus: et habebis theſauꝛum ī celo: et veni ſequere me. ¶ Dominica. vij. Officium.

Omnes gētes plaudite manibꝰ iubilate deo in voce exultationis. Ps. Subiecit populos nobis: et gētes sub pedib⁹ nr̃is:

Deus virtutum cuius eſt totum quod eſt optimū: inſere pectoꝛibus noſtris amoꝛeꝫ tui noīs: et pꝛeſta in nobis religiōis augmentum: vt que ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio q̄ ſunt nutrita cuſtodias. P. Ad romanos. vi. capitulo

Fratres: Humanū dico: ꝓpter infirmitatē carnis veſtre. Sicut eñ exhibuiſtis membꝛa veſtra ſeruire imundicie ꝛ iniquitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete mēbꝛa veſtra ſeruire iuſticie i ſanctificationem. Cuꝫ enim ſerui eſſetis peccati: liberi fuiſtis iuſticie. Queꝫ ergo fructū habuiſtis tūc i illis: in q̄bus nūc erubeſcitiſ? Nā finis illoꝛum moꝛs eſt. Nunc vero liberati a peccato: ſerui auteꝫ facti deo: habetis fructuꝫ veſtrū in ſanctificationem: finem vero vitam eternam. Stipendia eñ peccati: moꝛs. Gꝛatia autem dei vita eterna In chꝛiſto ieſu: domino noſtro. Gꝛaduale. Venite filij audite me timoꝛem domini docebo vos ℣. Accedite ad eum et illuminamini et facies veſtre nō cōfundentur. Alleluya ℣. Te decet hymnus de⁹ in ſyon et tibi reddetur votum in hieruſalem. Secundum marcum. viij. capitu.

In illo tempoꝛe: Cuꝫ turba multa eſſet cum ieſu nec haberēt quod manducarēt: cōuocatis diſcipl'is: ait illis. Miſereoꝛ ſuꝑ turbam: quia ecce iā triduo ſuſtinēt me nec habēt quod manducent. Et ſi dimiſero eos ieiunos in domum ſuam: deficiēt in via. Quidam enim ex eis: de longe venerunt. Et reſponderūt ei diſcipuli ſui. Unde iſtos poterit quis hic ſaturare panibus in ſolitudine? Et iterrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerūt. Septem. Et p̄cepit turbe diſcumbere ſuꝑ terram. Et accipiens ſeptem panes gratias agēs fregit: ꝛ dabat diſcipulis ſuis vt apponerēt. Et appoſuerūt turbe. Et habebant piſciculos paucos: ꝛ ipſos benedixit: ꝛ iuſſit apponi. Et manducauerūt ꝛ ſaturati ſunt. Et ſuſtulerunt quod ſuꝑauerat de fragmētis: ſeptem ſpoꝛtas. Erant auteꝫ qui manducauerūt: quaſi quattuoꝛ milia: ꝛ dimiſit eos. Offertoꝛium. Sicut in olocauſtum arietū et tauroꝛum et ſicut in milibus agnoꝛū pinguiū ſic fiat ſacrificium noſtrum in conſpectu tuo hodie vt placeat tibi quia non eſt confuſio confidentibus in te domine. Secreta.

Propiciare domine ſupplicatiōibus noſtris: ꝛ has oblationes populi tui benignus aſſume: ꝛ vt nulli⁹ ſit irritum votum: nulli⁹ vacua poſtulatio: p̄ſta queſumus vt quod fideliter petimus/ efficaciter cōſequamur. Per dominū. Cōmunio. Inclina aurem tuam accelera vt eruas me. Poſtcōmunio.

Repleti domine muneribus tuis/ tribue queſumus: vt ꝛ eoꝛū mūdemur effectu: ꝛ muniamur auxilio. Per dominum noſtrū ieſum chꝛiſtum filium. Feria. iiij. Epiſtola. Ad romanos. viij. ca.

FRatres Nichil nunc damnationis eſt his qui ſunt ī chꝛiſto ieſu: qui nō ſecundum carnem ambulant. Lex enim ſpiritus vite in chꝛiſto ieſu liberauit me a lege peccati ⁊ moꝛtis. Naz quod impoſſibile erat legi ī quo īfirmabatur per carnem: deus filium ſuū mittens ī ſimilitudinē carnis peccati: ⁊ de peccato dānauit peccatū in carne: vt iuſtificatio legis impleretur ī nobis q̄ nō ſecundum carnem ambulamus ſed ſecundum ſpiritum. Qui enī ſecundum carnem ſunt: que carnis ſunt ſapiunt. Qui vero ſecūdum ſpiritum ſunt: que ſunt ſpiritus ſentiūt. Naz pꝛudētia carnis moꝛs eſt. Pꝛudētia autez ſpiritus: vita ⁊ pax. In chꝛiſto ieſu: domino noſtro. Secundum matheum. xij. capitulo

IN illo tempoꝛe Abijt ieſus ſabbato per ſata: diſcipuli aūt eius eſurientes ceperūt euellere ſpicas ⁊ māducare. Phariſei autem vidētes dixerunt ei Ecce diſcipuli tui faciunt: qđ nō licet eis facere ſabbatis. At ille dixit eis. Nō legiſtis quid fecerit dauid quādo eſurijt et qui cum illo erant. Quomodo intrauit in domū dei ⁊ panes ꝓpoſitionis comedit: quos nō licebat ei edere: neqꝫ eis q̄ cū eo erāt niſi ſolis ſacerdotibꝰ: Aut nō legiſtis ī lege / quia ſabbatis ſacerdotes in templo ſabbatū violāt: ⁊ ſine crimine ſunt: Dico autem vobis. quia templo maioꝛ eſt hic. Si autez ſciretis quid eſt miſericoꝛdiam volo: ⁊ non ſacrificium nunq̄ cōdēnaſſetis innocentes.

¶ Dñica octaua. Offi.

s Uſcepimus deꝰ miſericoꝛdiaz tuam ī medio tēpli tui ſecunduz nomē tuum deꝰ ita ⁊ laus tua in fines terre iuſticia plena eſt dextera tua. Ps Magnus dñs et laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſancto eiꝰ. Oꝛo.

DEus cuius pꝛouidentia in ſui diſpoſitione non fallit: te ſupplices exoꝛamus: vt noxia cuncta ſubmoueas: et oīa nobis pꝛofutura concedas. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtū filium tuum. Ad romanos. viij. ca.

FRatres: Debitoꝛes ſumus non carni vt ſecūdum carnem viuamꝰ. Si enim ſecundū carnem vixeritis: moꝛiemini. Si autez ſpiritu facta carnis moꝛtificaueritis: viuetis. Quicūqꝫ enī ſpū dei aguntur. hij ſunt filij dei Nō enim accepiſtis ſpiritum ſeruitutis iteruz in timoꝛe. ſed accepiſtis ſpiritum adoptiōis filioꝝ. in quo clamamꝰ abba pater. Ipſe enim ſpiritus teſtimonium reddit ſpiritui noſtro. ꝙ ſumus filij dei. Si autē filij. ⁊ heredes. Heredes q̄dē dei. coheredes aūt chꝛiſti Graduale Eſto michi in deuz pꝛotectoꝛem et in locum refugij vt ſaluū me facias. ℣. Deus in te ſperaui domie nō cōfundar ineternū. Alleluya. ℣ Attēdite popule meus in legem meam. Secundum matheuz. vij. capitulo.

IN illo tēpoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attēdite a fal ſis ꝓphetis qui veniunt ad vos in veſtimētis ouiū: intrinſecus aūt ſūt lupi rapaces. A fructibus coꝛū cognoſcetis eos. Nunquid colligunt de ſpinis vuas: aut de tribulis ficus? Sic oīs arboꝛ bona: fructꝰ bonos facit. Mala aūt arboꝛ: fructꝰ malos facit Nō poteſt arboꝛ bona fructꝰ malos facere: neqꝫ arboꝛ mala fructus bonos facere. Omnis arboꝛ que nō facit fructū bonū excidetur et in ignē mittetur. Igitur ex fructibus eoꝛum cognoſcetis eos. Nō omnis qui dicit michi domīe domine ītrabit in regnū celoꝛum: ſed qui facit volūtatē patris mei qui in celis eſt: ipſe intrabit in regnum celoꝝ. Offertoꝛiū. Populū humilem ſaluū facies dñe: ⁊ oculos ſuꝑboꝛum humiliabis: quoniam quis deus (preter te dñe:

Secre.

DEus qui legaliū differētias hoſtiarū vnius ſacrificij perfectiōe ſanxiſti. accipe ſacrificiū a deuotis tibi famulis oblatū: ⁊ pari benedictione ſicut munera abel iuſti ſctifica vt qꝺ ſinguli obtulerēt ad maieſtatis tue honoꝛem cunctis ꝓficiat ad ſalutem. Per do. Coīo. Guſtate et videte quoniam ſuauis eſt dñs beatus vir qui ſperat in eo.

Poſtcōio.

TUa nos domine medicinalis operatio: ⁊ a noſtris peruerſitatibꝰ clemēter expediat. ⁊ ad ea que recta ſunt perducat. ꝑ d. Feria. iiij. Ad roma. v

FRatres. Cōmendat deus caritatē ſuā in nobis. quoniam ſi cum adhuc pctōꝛes eſſemus: chꝛiſtꝰ pꝛo nobis moꝛtuus eſt: multo igitur magꝭ iuſtificati nūc in ſanguine eiꝰ: ſalui erimꝰ ab ira per ipſm. Si eniꝫ cū inimici eſſemus recōciliati ſumus deo per moꝛtem filij eius: multo magis recōſiliati ſalui erimus in vita ipſius. Non ſolū autem: ſed et gloꝛiamur in deo. Per dominuꝫ noſtrum ieſum chꝛiſtuꝫ. Secundum marcum. ix. capitulo.

IN illo tempoꝛe: Dixerūt diſcipuli ad ieſū. Magiſter vidimꝰ quēdam i noīe tuo eijcientem demonia: ⁊ pꝛohibuimus euꝫ: quia nō ſequitur nos. Ieſus auteꝫ ait illis. Nolite ꝓhibere euꝫ. Nemo eſt enim qui faciat virtutem i nomine meo. et poſſit cito male loqͥ de me. Qui enim nō eſt aduerſuꝫ vos. pꝛo vobis eſt. Quiſquis em̄ potum dederit vobis calicē aque frigide in nomīe meo. quia chꝛiſti eſtis. amen dico vobis nō perdet mercedem ſuam. Et quicūqꝫ ſcandalizauerit vnum ex his puſillis credentibus in me. bonum eſt ei magis ſi circundaretur mola azinaria collo eius. et in mare mitteretur. Et ſi ſcādalizauerit te manus tua. abſcide illam. Bonum eſt tibi debilem ītrare in regnum dei. ꝙ duas manus habētem ire in gehēnam in ignem inextinguibilem. Ubi vermis eoꝝ non moꝛitur: ⁊ ignis non extinguitur. Et ſi pes tuus ſcādalizat te: amputa illum. Bonuꝫ eſt tibi claudum introire ad vitam eternam: ꝙ duos pedes habentē mit ti in gehēnam ignis iextiguibilis. Ubi vermis eoꝝ nō moꝛitur: et ignis nō extiguitur. Et ſi oculus tuus ſcādalizat te: erue eum. Bonū eſt tibi luſcū itroire in regnū dei: q̄ duos oculos habētem mitti ī gehēnam ignis. Ubi vermis eoꝝ non moꝛit: et ignis non extinguit. ¶ Dñica. ix. Officiū.

Ecce deus adiuuat me et dñs ſuſceptoꝛ eſt anime mee: auerte mala inimicis meis: ⁊ in veritate tua diſꝑde illos ꝓtectoꝛ meus dñe. ps. Deus in noīe tuo ſaluum me fac: et in virtute tua libera me.

Oro. Largire nobis queſumꝰ dñe ſemper ſpiritum cogitādi que recta ſunt pꝛopicius ⁊ agendi: vt q̄ ſine te eſſe nō poſſumus: ſecundū te viuere valeamus. Per. Epiſtola. j. Ad coꝛinthios. x. capitulo.

Fratres: Non ſimus cōcupiſcētes maloꝛum: ſicut et illi cōcupierunt. Neqꝫ ydolatre efficiamini ſicut quidam ex ipſis quēadmodū ſcriptum eſt. Sedit populus manducare ⁊ bibere: et ſurrexerūt ludere. Neqꝫ foꝛnicemur ſicut quidam ex ipſis foꝛnicati ſunt ⁊ ceciderūt vna die viginti tria milia. Neqꝫ tētemus chꝛiſtum ſicut quidam eoꝛum tentauerunt: et a ſerpentibus periērt. Neqꝫ murmuraueritꝫ ſicut quidam eoꝛum murmurauerunt: ⁊ perierūt ab exterminatoꝛe. Hec autem omīa: in figura contingebāt illis. Scripta autem ſunt ad coꝛreptionem noſtram: ī quos fines ſeculoꝛum deuenerūt. Itaqꝫ q̄ ſe exiſtimat ſtare: videat ne cadat. Tentatio vos nō appꝛehendat: niſi humana. Fidelis aūt deus eſt: qui nō patietur vos tentari ſuꝑ id quod poteſtis: ſed faciet cum tentatione etiam ꝓuētum vt poſſitis ſuſtinere. Graduale.

Domine dominꝰ noſter q̄ admirabile eſt nomen tuum in vniuerſa terra. ℣. Quoniam eleuata eſt magnificentia tua ſuper celos. Alleluya. ℣. Exultate deo adiutoꝛi noſtro: iubilate deo iacob ſumite pſalmū iocundum cuꝫ cythara.

Secūdum lucam. xvj. capitulo.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipl'is ſuis parabolā hāc. Homo quidam erat diues qui habebat villicum: ⁊ hic diffamatus eſt apud illuꝫ quaſi diſſipaſſet bona ipſius. Et vocauit illū: et ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationē villicatiōis tue. Jam enī nō poteris villicare. Ait autem villicus itra ſe. Quid faciaꝫ quia dominus meꝰ aufert a me villicationem? Fodere nō valeo mēdicare erubeſco Scio quid faciam: vt cum amotus fuero a villicatione: recipiāt me in domos ſuas. Cōgregatis itaqꝫ ſingulis debitoꝛibus domini ſui: dicebat pꝛimo. Quantum debes domio meo? Et ille dixit. Cētum cados olei. Dixitqꝫ illi Accipe cautionē tuam: ⁊ ſede cito: ſcribe quinquaginta. Deide alio dixit. Tu vero quantum debes? Qui ait. Cētū choꝛos tritici Ait illi Accipe litteras tuas: ⁊ ſcribe octoginta. Et laudauit dominus villicum iniquitatis quia pꝛudenter feciſſet: quia filij huius ſeculi pꝛudentioꝛes filijs lucis in generatiōe ſua ſūt. Et ego vobis dico. Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt cū defeceritis recipiant vos: ī eterna tabernacula. Offertoꝛium. Iuſticie domini recte letificātes coꝛda ⁊ dulcioꝛa ſup mel et fauū: nā ⁊ ſeruus tuus cuſtodit ea. Secreta

Suſcipe munera queſum⁹ domine que tibi de tua largitate deferimus: vt hec ſacroſācta myſteria gratie tue operāte virtute/ ⁊ pꝛeſentis vite nos conuerſatione ſanctificēt: ⁊ ad gaudia ſempiterna perducāt. Per d. Cōmunio. Pꝛimum q̄rite regnum dei et omnia adijcientur vobis dicit dominus. Poſtcommunio.

Sit nobis domine q̄ſumus reparatio mentis ⁊ coꝛpoꝛis celeſte miſteriū: vt cuius exequimur actionem ſentiamus effectum. Per dn̄m. Fer. iiij. Ad romanos. vj. cap.

Fratres: Neſcitis quoniā cui exhibetis vos ſeruos ad obediendum ſerui eſtis eius cui obediſtis? Siue peccati ī moꝛtem: ſiue obeditionis ad iuſticiam. Gratias autem deo ꝙ fuiſtis ſerui peccati obediſtis autē ex toto coꝛde in eam foꝛmam doctrine in qua traditi eſtis. Liberati aūt a peccato ſerui facti eſtis iuſticie. In xp̄o ieſu domino noſtro. Scd̄m lucam. xvj. capitu.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Qui fidelis eſt in minimo: ⁊ ī maioꝛi fidelis eſt. Et qui in modico iniqu⁹ eſt/ ⁊ in maioꝛi iniqu⁹ eſt. Si ergo in iniquo mām̄ona fideles nō fuiſtis qd verum eſt q̄s credet vobis? Et ſi in alieno fideles nō fuiſtis quod veſtrum eſt q̄s dabit vobis? Nemo ſeru⁹ poteſt duobus dn̄is ſeruire. Aut enim vnū odiet et alterū diliget: aut vni adherebit ⁊ alterū contēnet. Non poteſtis deo ſeruire et mām̄one. Audiebant autē hec oīa phariſei qui erant auari: et deridebant illum. Et ait illis. Vos eſtis q̄ iuſtificatis vos coꝛā hominib⁹. deus aūt nouit coꝛda vr̄a. Quia qd hoib⁹ altū eſt abominatio eſt ante deū. Dn̄ica. x. Offiū.

Dum clamarē ad dn̄m exaudiuit vocē meam ab his qui appꝛopinquant michi. ⁊ hūiliauit eos q̄ eſt ante ſecula ⁊ manet in eternū: iacta cogitatū tuū in dn̄o ⁊ ipſe te enutriet. Ps. Exaudi deus oꝛationē meā: et ne deſpexeris depꝛecationē meā intende michi et exaudi me. Oꝛatio.

Pateāt aures miſericoꝛdie tue dn̄e pꝛecibus ſupplicantium ⁊ vt petentibus deſiderata cōcedas: fac eos que tibi placita ſunt poſtulare. Per dominum. j. Ad coꝛinthios. xij. capit.

Fratres. Scitis qm̄ cū gentes eſſetis ad ſimulacra muta prout ducebamini euntes. Ideo notum vobis facio ꝙ nemo in ſpū dei loquens dicit anathema ieſu. Et nemo poteſt dicere dominus ieſus/ niſi in ſpiritu ſancto. Diui ſiones vero gratiarū ſunt: idem autem ſpiritus. Et diuiſiōes miniſtrationum ſunt: idem aūt dominus. Et diuiſiōes operationū ſunt: idem vero deus qui operať omnia in omnibus. Unicuiqꝫ autem datur manifeſtatio ſpiritus ad vtilitatē. Alij quidem per ſpiritum datur ſermo ſapiētie: alij autem ſermo ſciētie ſecundum eundem ſpiritum. Alteri fides: ī eodē ſpiritu. Alij gratia ſanitatū in vno ſpiritu: alij opatio virtutum. alij pꝛophetia: alij diſcretio ſpirituum: alij genera linguarū alij interpꝛetatio ſermonū. Hec autē omnia operatur vnus atqꝫ idem ſpiritus: diuidens ſingulis put vult. Graduale. Cuſtodi me domine vt pupillam oculi ſub vmbra alarum tuarū pꝛotege me. ℣. De vultu tuo iudicium meum pꝛodeat oculi tui videant equitatem. Alleluya. ℣. Domine deus ſalutis mee in die clamaui ⁊ nocte coꝛam te. Secundū lucam. xix. capitulo.

In illo tempoꝛe: Cuꝫ appꝛopinquaſſet ieſus hieruſalem: vidēs ciuitatem fleuit ſup illam/ dicens. Quia ſi cognouiſſes ⁊ tu. Et quidem in hac die tua que ad pacem tibi nūc autem abſcondita ſūt ab oculis tuis. Quia ecce dies venient in te: ⁊ circundabūt te inimici tui vallo et circundabunt te ⁊ coanguſtiabunt te vndiqꝫ: ⁊ ad terram pꝛoſternent te: ⁊ filios tuos qui in te ſunt. Et nō relinquent in te lapidem: ſuper lapidem eo ꝙ non cognoueris tēpus viſitationis tue. Et ingreſſus in templum: cepit eijcere vendētes in illo et emētes dicēs illis. Scriptum eſt: quia domus mea domus oꝛatiōis vocabitur. Vos autem feciſtis illam/ ſpeluncam latronū. Et erat docens quotidie in templo. Offertoꝛium. Ad te domine leuaui animaꝫ meā: deus meus in te confido non erubeſcam: neqꝫ irrideāt me inimici mei et enim vniuerſi qui te expectāt non confundentur. Secreta.

Concede nobis hec queſumus domine digne frequētare myſteria quia quotiēs huius hoſtie cōmemoꝛatio celebꝛatur: opꝰ noſtre redemptionis exercetur. Per dominum noſtrū. Cōmunio. Accepta bis ſacrificium iuſticie oblatiōes et olocauſta ſuper altare tuū domine. Poſtcōmunio.

Tui nobis domine cōmunio ſacramēti: et purificationem cōferat: ⁊ tribuat vnitatem. Per dominum noſtrum ieſum. Feria quarta. ſ. Ad coꝛinthios. xv. capitulo.

Fratres: Nō omīs caro eadem caro: ſed alia hominum alia pecoꝛum: alia volucrum: alia autem piſcium. Et coꝛpoꝛa celeſtia ⁊ coꝛpoꝛa terreſtria. Sꝫ alia qdē celeſtium gloꝛia: alia autē terreſtriū. Alia claritas ſolis: alia claritas lune. ⁊ alia claritas ſtellaꝝ. Stella autē a ſtella differt in claritate: ſic ⁊ reſurrectio moꝛtuoꝝ. Seminatur in coꝛruptione: ſurget in incoꝛruptiōe. Seminatur in ignobilitate: ſurget in gloꝛia. Seminať in infirmitate: ſurget in virtute. Seminatur corpꝰ animale: ſurget corpus ſpirituale Si eſt corpus animale: eſt ⁊ ſpirituale. Sicut ſcriptum eſt. Factꝰ eſt primus homo adam ĩ animaʒ viuentẽ: nouiſſimꝰ adam in ſpiritum viuificãtem. Sed nõ priꝰ qđ ſpirituale eſt: ſed quod animale: deĩde qđ ſpirituale. In chriſto ieſu domino noſtro. Secundum lucam.xxi.capitulo.

In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attendite vobis ne forte grauẽtur corda veſtra ĩ crapula et ebrietate: ⁊ curis huius vite: et ſuperueniat in vos repentina dies illa. Tanq̃ laqueus enĩ ſuperueniet in omẽs qui ſedent ſuper faciem oĩs terre. Vigilate itaq̄ orantes omni tempore: vt digni habeamini fugere iſta omĩa que futura ſunt: ⁊ ſtare ante filiũ hominis. ¶ Dominica.xi. Officiuʒ.

Deus in loco ſãcto ſuo deus q̄ ĩhabitare facit vnanimes in domo ipſe dabit virtutẽ ⁊ fortitudinem plebi ſue. Ps Exurgat deus et diſſipẽtur inimici eiꝰ et fugiãt qui oderunt eum a facie eius.

Oratio. Deus qui omnipotẽtiam tuã parcẽdo maxime ⁊ miſerando manifeſtas: multiplica ſuper nos gratiam tuã: vt ad tua ꝓmiſſa currentes: celeſtium bonorum facias eſſe cõſortes. Per dominũ noſtruʒ i. Ad corinthios.xv.capitulo.

Fratres: Notum vobis facio euangeliũ quod predicaui vobis: quod et accepiſtis: in quo et ſtatis: per quod ⁊ ſaluamini. Qua ratiõe ꝑdicauerim vobiſ ſi tenetis: niſi fruſtra credidiſtis. ¶ Tradidi enim vobis ĩ primis qđ et accepi: quoniam chriſtus ieſus mortuus eſt pro peccatis noſtris ſecundum ſcripturas: et quia ſepultus eſt: et quia reſurrexit tertia die ſecundum ſcripturas: ⁊ qr viſus eſt cephe ⁊ poſt hec vndeci. Deinde viſus eſt pluſq̃ quingentis fratribus ſimul ex quibꝰ multi manent vſq̄ adhuc quidã autem dormierunt. Deinde viſus eſt iacobo: deinde apoſtolis omibus. Nouiſſime autem omnium tanq̃ abortiuo viſus eſt ⁊ michi. Ego enim ſum minimus apoſtolorum: qui nõ ſum dignus vocari apoſtolus: quoniaʒ perſecutus ſum eccleſiam dei. Gratia autẽ dei ſum: id qđ ſum. Et gratia eiꝰ in me vacua nõ fuit. Graduale.

In deo ſperauit cor meũ et adiutus ſuʒ et refloruit caro mea et ex voluntate mea confitebor illi. ℣. Ad te domine clamabo deus meꝰ ne ſileas ne diſcedas a me. Alleluya. ℣. Domine refugium factꝰ es nobis a generatiõe et progenie. Secundũ lucam.xviij.capitulo.

In illo tempore: Dixit ieſus ad quoſdam qui in ſe confidebãt tanq̃ iuſti: ⁊ aſpernabãtur ceteros parabolã iſtã: dicẽs. Duo homines aſcenderũt in tẽplũ: vt orarent. Unus phariſeus: ⁊ alter publicanus. Phariſeus autem ſtãs hec apud ſe orabat. Deꝰ gratias ago tibi: quia nõ ſum ſicut ceteri hoĩm: raptores/ iniuſti/ adulteri velut etiam hic publican⁹. Ieiuno bis ī ſabbato decimas do omniū que poſſideo. Et publicanus a lōge ſtans: nolebat nec oculos ad celuʒ leuare: ſed ꝑcutiebat pectus ſuū dicens. Deus propicius eſto michi peccatori. Amen dico vobis deſcendit hic iuſtificatus ī domū ſuaʒ ab illo. Quia oīs q̄ ſe exaltat humiliabitur: ⁊ qui ſe humiliat exaltabit̄. Offerto. Exaltabo te dn̄e quoniā ſuſcepiſti me nec delectaſti inimicos meos ſuper me: domine clamaui ad te et ſanaſti me. Secreta.

Tibi dn̄e ſacrificia dicāda reddātur: que ſic ad honorem nōis tui deferenda tribuiſti vt eadem fieri remedia noſtra ꝑſtares. Coīo. Honora dn̄ʒ de tua ſubſtantia et de primitijs frugum tuarum vt impleantur horrea tua ſaturitate: et vino torcularia redundabūt. Poſtcō.

Queſumus domīe deus noſter: vt quos diuinis reparare nō deſinis ſacramentis: tuis nō deſtituas benignus auxiliis. Per dn̄ʒ. Feria .iiij. ī. ad corinthios .vj. capitulo

Fratres: Neſcitis q̄m corpora veſtra membra ſunt xp̄i? Tollens ergo mēbra chriſti faciā membra meretricis? Abſit. An neſcitis quoniā qui adheret meretrici: vnuʒ corpus efficitur? Erūt enī inquit duo in carne vna. Qui aūt adheret dn̄o: vn⁹ ſpūs eſt. Fugite fornicationē. Omē enim peccatum quodcūqꝫ fecerit homo: extra corpus eſt. Qui aūt fornicatur ī corpus ſuum peccat. An neſcitis q̄m membra veſtra templū ſunt ſpiritusſancti q̄ in vobis eſt: queʒ habetis a deo ⁊ nō eſtis veſtri? Empti enī eſtis ꝓcio magno: glorificate ⁊ portate deū in corpore veſtro. Secundū luca .xviij. capitu.

In illo tp̄e: dicebat ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc: q̄m oportet ſemꝑ orare: ⁊ nō deficere dicēs. Iudex quidam erat in quadā ciuitate: qui deū nō timebat: ⁊ hoīeʒ nō reuerebat̄. Vidua aūt q̄dā erat ī ciuitate illa: et veniebat ad eū dicens Vindica me de aduerſario meo. Et nolebat ꝑ multū tēpus. Poſt hec autē dixit intra ſe. Et ſi deū non timeo: nec hominē reuereor: tamē q2 moleſta eſt michi hec vidua vindicabo illā ne ī nouiſſimo veniēs ſuggillet me. Ait aūt dn̄s. Audite q̄d iudex iniquitatis dixit. De⁹ autē nō faciet vindictā electoꝝ ſuoꝝ clamātiū ad ſe die ac nocte: ⁊ patiētiā habebit in illis? Dico aūt vobis: q2 cito faciet vindictā illoꝝ.

❡ Dn̄ica .xij. Offim.

dEus in adiutorium meū intēde dn̄e ad adiuuandū me feſtina: confundātur ⁊ reuereantur inimici mei qui querunt animam meā. Ps. Auertātur retrorſuʒ et erubeſcāt q̄ volūt michi mala. Orō.

Omnipotens ſēpiterne deus qui abundātia pietatis tue ⁊ merita ſupplicum excedis ⁊ vota: effunde ſuper nos miſericordiā tuā vt dimittas que conſciētia metuit: et adijcias quod oratio non preſumit. Per dominuʒ noſtrū. ij. Ad corinthios vij. cap̄.

Fratres. Fiduciam talē habemus per chriſtum ad deum: nō ꝙ ſufficientes ſimus cogitare aliquid a nobis quaſi ex nobis: ſed ſufficientia nr̄a ex deo eſt. Qui et ydoneos nos fecit miniſtros noui teſtamēti nō littera ſꝫ ſpū. Littera em̄ occidit ſpiritus autem viuificat. Quod ſi miſtratio mortꝫ litteris deformata ī lapidibus fuit in gloria: ita vt non poſſent itendere filij iſrael in faciem moyſi propter gloriam vultus eiꝰ que euacuatur quomodo nō magis miſtratio ſpiritus erit in gloria? Nam ſi miniſtratio dānationis in gloria eſt multo magis abundat miniſteriuꝫ iuſticie in gloria. Graduale. Benedicā dominū in omī tempore ſemper laus eius in ore meo. ℣. In domino laudabitur anima mea audiant māſueti et letentur. Alleluya. ℣. Venite exultemꝰ dn̄o iubilemꝰ deo ſalutari noſtro. ℣. Preoccupemus faciē eius in cōfeſſione et in pſalmis iubilemus ei. Iſti duo ℣: dicuntur per ebdomadā alternis vicibus quādo de feria agitur: ita tamē ꝙ verſꝰ Preoccupemus prius dicit quādo miſſa dominicalis ꝑ ebdomadam dicitur. Et ſi nulla feria per hanc ebdomadā ad hoc vacauerit: tunc vltimus verſus eo āno omnino pretermitatur. ¶ Secundum marcum. vij. capit.

In illo tempore: Exiens ieſus de finibus tyri venit ꝑ ſydonē ad mare galilee inter medios fines decapoleos. Et adducūt ei ſurdum ⁊ mutū: ⁊ deprecabātur euꝫ vt imponat illi manū. Et apprehendēs eū de turba ſeorſuꝫ. miſit digitos ſuos in auriculas eius. Et expuēs: tetigit liguā eius. Et ſuſpiciēs in celum ingemuit: ⁊ ait illi. Effeta: qđ eſt adaperire. Et ſtatim apte ſūt aures eius: ⁊ ſolutum eſt vinculū ligue eius: ⁊ loquebatur recte. Et ꝑcepit illis ne cui dicerēt. Quāto autem eis precipiebat: tanto magꝭ plus predicabāt ⁊ eo amplius admirabant / dicētes. Bene omnia fecit: ſurdos fecit audire / et mutos loqui. Offer. Precatus eſt moyſes in ꝯſpectu dn̄i dei ſui et dixit: precatꝰ eſt moyſes in ꝯſpectu dn̄i dei ſui et dixit quare dn̄e iraſceris in populo tuo: parce ire anime tue: memēto abraham yſaac et iacob quibꝰ iuraſti dare terrā fluentē lac et mel. et placatus factꝰ eſt dominus de malignitate quam dixit facere popu(lo ſuo.

Secreta.

Reſpice quesumus domine noſtrā ꝓpicius ſeruitutē: vt quod offerimus ſit tibi munus acceptuꝫ: ſitqꝫ noſtre fragilitati ſubſidium. Per dominū. Cōmunio. De fructu operum tuorum domine ſatiabitur terra. vt educas panem de terra et vinū letificet cor hominis vt exhilaret facieꝫ in oleo et panis cor hominis confirmet.

Poſtcōmunio.

Sentiamꝰ domine queſumus tui perceptione ſacramenti ſubſidium mentis ⁊ corporis vt ī vtroqꝫ ſaluati: celeſtꝭ remedij plenitudine gloriemur. Per. ¶ Feria quarta.

Epiſtola. ij. Ad corinthios. iij. ca.

FRatres: Non noſmetipſos pꝛedicam⁹ ſed dominū noſtrū ieſuz xp̄m: nos aūt ſeruos veſtros ꝑ ieſuz. Quō deus q̄ dixit de tenebꝛis lucem ſplendeſcere: illuxit in cordibus noſtris ad illuminationē ſcientie claritatis dei in faciem chꝛiſti ieſu. Habemus autem theſaurū iſtū in vaſis fictilibus: vt ſublimitas ſit virtutꝫ dei ⁊ nō ex nobis. In omnibus tribulationē patimur: ſed non anguſtiamur. Apoꝛiamur: ſed nō deſtituimur. Perſecutionē patimur: ſed nō derelinquimur. Deiicimur ſed nō perimus. Semꝑ moꝛtificationē ieſu in coꝛpoꝛe noſtro circūferentes: vt ⁊ vita ieſu: in coꝛpoꝛib⁹ noſtris manifeſtetur. Secundum matheum. xi. capitulo.

IN illo tempoꝛe Cepit ieſus expꝛobꝛare ciuitatib⁹ i quibus facte ſūt plurime ꝟtutes ei⁹ q: non egiſſent penitētiā. Ve tibi coꝛozaym: ve tibi bethſaida. Quia ſi in tyro ⁊ ſydone facte eſſent virtutes que facte ſunt i vobis: olim i cinere ⁊ cilicio penitentiam egiſſent. Verūtamē dico vobis: tyro ⁊ ſydoni remiſſius erit in die iudicij q̄ vobis. Et tu capharnaū: nunq̄d vſq; i celū exaltaberꝫ? Vſq; i īfernū deſcēdes. Q: ſi i ſodomis facte fuiſſēt ꝟtutes q̄ facte ſūt i te: foꝛte māſiſſēt vſq; in hūc diē. Veruntamē dico vobis: q: terre ſodomoꝝ remiſſi⁹ erit in die iudicij: q̄ tibi.

r Eſpice dñe Dñica. xiij in teſtamētū tuū: et aīas pauperū tuoꝛū ne derelinquas i finē exurge dñe iudica cauſā tuā et ne obliuiſcaris voces querentium te. Ps. Vt qd deus repuliſti in finem: iratus eſt furoꝛ tuus ſup oues paſcue tue.

Oro. OMnipotēs et miſericoꝛs deus de cui⁹ munere venit: vt tibi a fidelib⁹ tuis digne ⁊ laudabiliter ſeruiat: tribue nobis queſum⁹/ vt ad ꝓmiſſiones tuas ſine offenſiōe curramus. Per. Ad galathas. iij. capi.

FRatres Abꝛahe dicte ſunt pꝛomiſſiones. ⁊ ſemini ei⁹ Nō dicit ⁊ ſeminib⁹ quaſi i multis: ſed quaſi in vno: ⁊ ſemini tuo qui eſt chꝛiſt⁹. Hoc autem dico teſtamentū ꝯfirmatum a deo: que poſt quadꝛingentos ⁊ trigita annos facta eſt lex: non irritū facit ad euacuandā ꝓmiſſionē. Nam ſi ex lege eſſet hereditas: iam non ex repꝛomiſſiōe. Abꝛahe aūt ꝑ repꝛomiſſionez donauit de⁹. Quid igitur lex? Pꝛopter trāſgreſſoꝛes poſita eſt: donec veniret ſemē cui pꝛomiſerat: oꝛdinata ꝑ angelos i manu mediatoꝛꝫ. Mediatoꝛ autem vn⁹ non eſt: deus autē vnus eſt. Lex ergo aduerſ⁹ ꝓmiſſa dei? Abſit. Si enim data eſſet lex que poſſet viuificare: vere ex lege eſſꝫ iuſticia. Sed concluſit ſcriptura oīa ſub peccato vt pꝛomiſſio ex fide ieſu xp̄i: daretur credentibus. Gꝛaduale Reſpice domīe i teſtamētum tuū et animas pauperū tuoꝛum ne obliuiſcaris in finem. ℣. Exurge domine et iudica cauſam tuā memoꝛ eſto oppꝛobꝛii ſeruoꝛum tuoꝛū. Alleluya. ℣.

Quoniam deus magn⁹ dñs et rex magnus ſup oĩm terrã. Scđm lucã. x. c.

In illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Dico em̃ vobis ꝙ multi prophete et reges voluerunt videre que vos videtis ⁊ nõ viderũt: et audire que auditis: ⁊ nõ audierunt. Et ecce quidam legiſperitus ſurrexit tẽtans illum / ⁊ dicẽs. Magiſter: q̇d faciendo vitã eternã poſſidebo. At ille dixit ad eũ. In lege q̇d ſcriptum eſt? Quomodo legis? Ille autem reſpondẽs / dixit. Diliges dominũ deum tuũ ex toto coꝛde tuo: ⁊ ex tota anima tua: ⁊ ex omnibus virib⁹ tuis. ⁊ ex omni mẽte tua: ⁊ pꝛoximũ tuum ſicut teipſum. Dixitqz illi. Recte rñdiſti: hoc fac: ⁊ viues. Ille autẽ volens iuſtificare ſeipſm / dixit ad ieſum. Et quis eſt meus pꝛoximus? Suſpiciens aũt ieſus / dixit. Homo quidam deſcendebat ab hieruſalem i hierico: ⁊ incidit i latrones Qui etiam deſpoliauerunt eum et plagis impoſitis abierũt ſemiuiuo relicto. Accidit autez vt ſacerdos q̇dam deſcenderet eadez via: et viſo eo p̄terijt. Similiter et leuita cum eſſet ſecus locum et videret eum pertranſijt. Samaritanus aũt quidam iter faciens venit ſecus eum: ⁊ videns eũ miſericoꝛdia motus eſt. Et appꝛopiquans alligauit vulnera eius: infundens oleũ et vinum. Et imponens illum in iumentum ſuũ duxit i ſtabulũ: et curam eius egit. Et altera die pꝛotulit duos denarios ⁊ dedit ſtabulario: ⁊ ait. Curam illi⁹ habe: ⁊ quodcũqz ſupererogaueris / ego cuz rediero reddam tibi. Quis hoꝝ trium videt tibi pꝛimus fuiſſe illi q̇ incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit miſericoꝛdiã in illũ. Et ait illi ieſus. Vade et tu fac ſimilit. Offr̃.

In te ſperaui dñe dixi tu es deus meus i manibus tuis tẽpoꝛa mea. Secreta.

Hoſtias queſumus dñe ꝓpicius intende quas ſacris altaribus exhibemus: vt nobis indulgentiã largiẽdo / tuo nomini dent honoꝛẽ. Per do. Coĩo. Panem de celo dediſti nobis dñe habentem omne delectamẽtum et omnem ſapoꝛẽ ſuauitatis. Poſtcõmunio.

Viuificet nos queſum⁹ domine hui⁹ participatio ſãcta miſterij: ⁊ pariter nobis expiationẽ tribuat ⁊ munimẽ. Per d. Feria iiij. f. Ad theſſalonicẽſes. ij. cap.

Fratres: Memoꝛes eſtote laboꝛ noſtroꝝ ⁊ fatigationum nocte et die operantes: ne quẽ veſtrũ grauaremus. Pꝛedicauimus em̃ in vobis euangeliũ dei. Vos teſtes eſtis ⁊ deus ꝙ ſancte ⁊ iuſte et ſine querela vobis q̇ credidiſtis affuimus: ſicut ſcitis qualiter vnũquẽqz veſtrum tã ꝙ pater filios ſuos depꝛecãtes vos ⁊ conſolantes teſtificati ſumus / vt ambularetis digne deo q̇ vocauit vos in ſuũ regnum ⁊ gloꝛiam. Ideo ⁊ nos gratias agimus deo ſine intermiſſione: quoniaz cum accepiſſetis a nobis verbuz auditus dei: accepiſtis illō nō vt verbum hominū: ſed ſicut eſt vere verbum dei qui operatur i vobis q̄ credidiſtis. Se. mathe. xij.

IN illo tēpoꝛe: Abeūtes phariſei conſilium faciebāt aduerſus ieſum: quomodo cuz ꝑderent. Jeſus autem ſciens: receſſit inde. Et ſecuti ſunt eum multi: ⁊ curauit eos oēs. Et pꝛecepit eis ne manifeſtum eū facerēt: vt adimpleret quod dictū eſt ꝑ eſaiam ꝓphetam dicentē. Ecce puer meus quē elegi: dilect⁹ meus in quo bene complacuit anime mee Ponam ſpiritū meū ſuper eū: ⁊ iudiciū gentibus nunciabit. Non cōtēdet neqꝫ clamabit: neqꝫ audiet aliquis i plateis vocē eius. Arundinē quaſſatā non ꝯfringet: et lignū fumigans nō extinguet: donec eijciat ad victoꝛiā iudiciū: et in noīe eius gentes ſperabunt.

¶ Dñica. xiiij. Officium

pRotectoꝛ noſter aſpice de⁹ et reſpice in faciē xp̄i tui qꝛ melioꝛ eſt dies vna i atrijs tuis ſuper milia. Ps. Quam dilecta tabernacula tua domine virtutū. cōcupiſcit et deficit aīa mea in atria domini.

Oratio.

OMnipotēs ſempiterne de⁹ da nob̄ fidei ſpei ⁊ caritatis augmētum: ⁊ vt mereamur aſſeq̄ quod ꝓmittis: fac nos amare qḋ pꝛecipis. Per.

Ad galathas. v. capi.

FRatres: Spiritu ambulate: et deſideria carnis nō perficietꝫ. Caro enim concupiſcit aduerſus ſpiritum: ſpūs aūt aduerſus carnem Hec eīm ſibi inuicē aduerſantur vt nō queculqꝫ vultis illa faciatꝫ Quod ſi ſpiritu ducimi: nō eſtis ſub lege. Manifeſta aūt ſunt opera carnis. Que ſūt foꝛnicatio/ imundicia/ auaricia/ ipudicicia/ luxuria/ ydoloꝛū ſeruitus/ veneficia/ inimicicie/ ꝯtentiōes/ emulatiōes/ ire/ rixe/ diſſenſiones/ ſecte/ inuidie/ homicidia/ ebꝛietates/ comeſſationes: ⁊ his ſimilia. Que p̄dico vobis ſicut p̄dixi: qm̄ qui talia agunt: regnum dei nō cōſequentur. Fruct⁹ autē ſpirit⁹ eſt: caritas/ gaudiū/ pax/ patientia/ lōganimitas/ bōitas/ benignitas/ manſuetudo/ fides/ modeſtia/ cōtinentia/ caſtitas. Aduerſus huiuſmodi nō eſt lex. Qui aūt ſunt chꝛiſti: carnē ſuā crucifixerunt: cū vicijs et concupiſcentijs. Graduale. Bonum eſt cōfiteri dño. et pſallere nomini tuo altiſſime. V. Ad annūciandū mane mīam tuā et veritatem tuā per noctē Alleluya. V. Cōfitemini dño et inuocate nomē eius annunciate inter gentes opera eius. Secundum lucam. xvij. capi.

IN illo tempoꝛe: Cuz iret ieſus i hieruſalē: tranſibat per mediam ſamariā ⁊ galileā. Et cū igrederet quoddā caſtellū: occurrerūt ei decē viri lepꝛoſi. Qui ſteterūt a longe. et leuauerunt vocē/ dicētes. Jeſu pꝛeceptoꝛ miſerere noſtri. Quos vt vidit: dixit: Ite oſtēdite vos ſacerdotib⁹. Et factum eſt dū irent: mundati ſūt Unus aūt ex illis vt vidit qꝛ mūdatus eſt: regreſſus eſt cū magna voce magnificās deū. Et cecidit in faciem ante pedes eius: gratias agens: ⁊ hic erat ſamaritanus. Reſpondēs autē ieſus dixit. Non ne decē mundati ſūt: et nouē vbi ſunt? Non eſt inuentus qui rediret ⁊ daret glīam deo:: niſi hic alienigena. Et ait illi. Surge ⁊ vade: quia fides tua te ſaluum fecit. Offr̄. Immittit angel' dñi ī circuitu timētiū eū et eripiet eos guſtate et videte qm̄ ſuauis eſt dominus. Secreta.

PRopiciare dñe populo tuo ꝓpiciare munerib⁹: vt hac oblatione placatus: ⁊ indulgentiā nobis tribuas ⁊ poſtulata cōcedas. Per do. Coio Panis quem ego dedero caro mea eſt pro ſeculi vita.

SUmptis domine Poſtcoio celeſtibus ſacramentis: ad redēptionis eterne q̄s ꝓficiam⁹ augmētum. Per. Feria quarta.

ij. Ad corinthios. vi. capit.

FRatres: Nolite iugū ducere cū infidelibus: ſed cū fidelib⁹. Que enim participatio iuſticie cū iniq̄tate? Aut q̄ ſocietas luci ad tenebras? Que aūt ꝯuentio chriſti ad belial? Aut q̄ pars fideli cū infideli? Quis autem conſenſus templo dei cum idolis? Vos eniz eſtis templuz dei viui: ſicut dicit deus. Quoniā ihabitabo in illis et iambulabo et ero illorū deus: et ipſi erunt michi populus. Propter quod exite de medio eorū: et ſeparamini dicit dñs vos q̄ portatis vaſa dñi: ⁊ imundū ne tetigeritis. Et ego recipiā vos ⁊ ero vobis in patrem: ⁊ vos eritis michi in filios ⁊ filias dicit dñs oīps. Has igitur ꝓmiſſiones habētes chariſſimi: mundemus nos ab oī inquinamēto carnis et ſpiritus: perficientes ſāctificationē in timore dei. Sc̄dm lucam. xij. capi.

IN illo tēpore: Ait ad ieſum quidam de turba Magiſter dic fratri meo vt diuidat mecuz hereditatē. At ille dixit ei. Homo quis cōſtituit me iudicē aut diuiſorez ſuper vos? Dixitq̄ ad illos Videte ⁊ cauete ab omi auaricia quia nō in abūdantia cuiuſq̄ vita eius eſt ex his que poſſidet. Dixit aūt ſimilitudinē ad illū dicēs Hominis cuiuſdā diuitis vberes fructus ager attulit: ⁊ cogitabat intra ſe/ dicēs. Quid faciaz q̄ nō habeo quo congregē fructus meos? Et dixit. Hoc faciaz. Deſtruā horrea mea: ⁊ maiora faciā: et illuc cōgregabo oīa que nata ſunt michi: ⁊ bona mea: ⁊ dicā anime mee. Aia/ habes multa bona poſita in annos plurimos: req̇eſce/ comede/ bibe: ⁊ epulare Dixit autē illi de⁹. Stulte/ hac nocte animā tuā repetūt a te: que autē paraſti cuius erunt? Sic eſt qui ſibi theſaurizat: et nō eſt ī deū diues. Dixitq̄ ad diſcipulos ſuos. Ideo dico vob;: nolite ſolliciti eſſe anime veſtre quid manducetis neq̄ corpori veſtro q̄d iduamini. Anima plus eſt q̄ eſca: ⁊ corpus plus q̄ veſtimētum. Conſiderate coruos: q̄ nec ſeminant neq̄ metūt q̄bus nō ē cellariū neq̄ horreū: ⁊ de⁹ paſcit illos. ¶ Do. xv. Offiū.

Inclina dñe aurē tuā ad me et exaudi me: ſaluuz fac ſeruū tuuz deꝰ meus ſperantē in te: miſerere michi domine: qm̄ ad te clamaui tota die. ps. Letifica animā ſerui tui: qm̄ ad te domine animā meā leuaui. Oratio.

Cuſtodi dñe q̄s eccleſiā tuaz propiciatione perpetua: et quia ſine te labitur hūana mortalitas: tuis ſemꝑ auxilijs et abſtrahatur a noxijs ⁊ ad ſalutaria dirigatur. ꝑ do. Ad galatas. vi

Fratres Si ſpiritu viuimꝰ ſpū ⁊ ambulemus. Nō efficiamur ĩanis glorie cupidi inuicem prouocātes: inuicē inuidentes. Fratres: ⁊ ſi p̄occupatus fuerit homo in aliquo delicto: vos q̇ ſpūales eſtis: huiuſmodi inſtruite in ſpū leuitatꝭ: cōſiderās teipſm̄: ne ⁊ tu tēteris. Alter alteriꝰ onera portate: ⁊ ſic adīplebitis legez chriſti. Naz ſi quis eſtimat ſe aliq̇d eſſe cū nichil ſit: ipſe ſe ſeducit. opus autē ſuū ꝓbet vnuſquiſq;: et ſic in ſemetipſo tm̄ gl'iam habebit / ⁊ nō in altero. Unuſqſq; em̄ onus ſuuz portabit. Cōmunicet aūt is qui cathecizatur verbo: ei q̇ ſe cathecizat i oībus bonis. Nolite errare: deus nō irridet. Que em̄ ſeminauerit homo: hec ⁊ metet. Qm̄ qui ſeminat i carne ſua de carne ⁊ metet corruptionem. Qui aūt ſeminat i ſpiritu de ſpū metet vitā eternā. Bonū aūt faciētes non deficiamus: tempore em̄ ſuo metemus nō deficientes. Ergo dū tempus habemꝰ: operemur bonū ad oēs marime autē ad domeſticos fidei. Gradua. Bonū eſt cōfidere in dño q̄ ꝯfidere in homine. V. Bonū eſt ſperare in dño q̄ ſperare in principibus. Alleluya. V. Paratū cor meū deus: paratū cor meū: cantabo et pſallā tibi i gl'ia mea. S. math. vi.

In illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipl'is ſuis. Nemo poteſt duobus dñis ſeruire Aut ei vnū odio habebit ⁊ alterū diliget: aut vnū ſuſtinebit: et alterū cōtēnet. Nō poteſtis deo ſeruire: ⁊ mā̄mone. Ideo dico vobis: ne ſolliciti ſitis aīe veſtre q̇d manducetꝭ neq; corpori veſtro quid induamini. Nō ne anima plus eſt q̄ eſca: ⁊ corpꝰ plus q̄ veſtimētū? Reſpicite volatilia celi: qm̄ nō ſerūt neq; metūt / neq; cōgregant in horrea et pater vr̄ celeſtꝭ paſcit illa. Nōne vos magis plurꝭ eſtis illis? Quis aūt veſtrū cogitās poteſt adijcere ad ſtaturā ſuam: cubitū vnū? Et de veſtimēto q̇d ſolliciti eſtis. Cōſiderate lilia agri: quomō creſcunt. Non laborant neq; nent. Dico autē vobis: qm̄ nec ſalomō in oī gloria ſua coopertus eſt: ſicut vnū ex iſtis Si aūt fenū agri q̇d hodie eſt: ⁊ cras i clibanū mittitur deus ſic veſtit: quāto magꝭ vos mīme fidei? Nolite ergo ſolliciti eſſe dicētes: q̇d manducabimus: aut q̇d bibemꝰ aut quo operiemur? Hec em̄ oīa gentes inq̇runt. Scit em̄ pater veſter qꝛ his omnibus indigetis. Querite ergo primuz regnum dei et iuſticiam eius. et hec oīa adijciētur vobis.

Offertor. Expectãs expectaui dominũ et reſpexit me et exaudiuit deprecationẽ meã et immiſit in os meũ canticum nouum: hymnũ deo noſtro. Secreta.

COncede nobis domine queſumus: vt hec oblatio ſalutaris: ⁊ noſtrorum fiat purgatio peccatorum/ et tue ꝓpiciatio pietatis. Per d. Coio. Qui manducat carnem meã ⁊ bibit ſanguinẽ meũ ĩ me manet et ego ĩ eo dicit dñs. Poſtcoio.

PUrificent ſemper ⁊ muniant tua ſacramẽta nos de⁹ et ad perpetue ducant ſaluationis effectum. Per. Feria quarta

Ad timotheũ. j. ca.

CHariſſime: Scimus autẽ quia bona eſt lex ſi quis ea legitime vtatur. Sciens hoc quia iuſto nõ eſt lex poſita: ſed iniuſtis ⁊ nõ ſubditis impijs ⁊ peccatoribus: ſceleratis ⁊ contaminatis patricidis et matricidis/ homicidis/ fornicarijs maſculorum cõcubitorib⁹: plagiarijs mendacib⁹ ⁊ piuris. Et ſi quid aliud ſane doctrie aduerſatur: que eſt ſecundum euangeliũ glie beati dei: qđ creditum eſt michi. Gratias ago ei qui me cõfortauit in xp̃o ieſu dño noſtro: q᷑ fidelem me exiſtimauit ponens in miniſterio. Qui pri⁹ fui blaſphemus ⁊ perſecutor et contumelioſus: ſed miſericordiam dei conſecutus ſum: q᷑ ignorans feci in incredulitate. Superabũdauit autem gratia domini noſtri cum fide ⁊ dilectione: que eſt ĩ chriſto ieſu dño noſtro. Sc. luca. xx.

IN illo tẽpore: Factum eſt ĩ vna dierum docẽte ieſu populũ in templo ⁊ euangelizante: cõuenerũt principes ſacerdotũ ⁊ ſcribe cum ſenioribus/ et aiũt dicẽtes ad illum. Dic nobis in qua ꝑtãte hec facis? Aut quis ẽ qui dedit tibi hanc poteſtatem? Rñdens autem ieſus: dixit ad illos. Interrogabo vos et ego vnum verbum: rñdete michi. Baptiſmum iohãnis vnde erat: de celo an ex hominibus? At illi cogitabant intra ſe: dicentes. Quia ſi dixerim⁹ de celo: dicet nobis. Quare ergo nõ credidiſtis illi? Si autẽ dixerim⁹ ex hoĩbus: plebs vniuerſa lapidabit nos: Certi ſunt enim: iohãnẽ ꝓphetam eſſe. Et rñderunt ſe neſcire vnde eſſet. Et ieſus ait illis Neqꝫ ego dico vobis ĩ qua ꝑtãte hec facio. ¶ Dñica. xvj. Offiũ.

m Iſerere michi dñe quoniã ad te clamaui tota die quia tu dñe ſuauis ⁊ mitis es ⁊ copioſus in miſericordia omnibus inuocãtibus te. Ps. Inclina domine aurẽ tuã et exaudi me quĩa inops et pauper ſum ego. Oratio.

ECcleſiam tuã queſum⁹ domine miſeratio cõtinuata mundet ⁊ muniat: ⁊ q᷑ ſine te nõ poteſt ſalua cõſiſtere: tuo ſemper munere gubernet. Per dominũ Epiſtola Ad epheſios. iij. capitu.

FRatres Obſecro vos ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: que eſt gloria veſtra. Hui⁹ rei gratia flecto genua mea ad patrem dñi mei ieſu chriſti: ex quo oĩs paternitas in celis

⁊ in terra nominat᷑: vt det vobis ſecundū diuitias gloꝛie ſue virtutem coꝛroboꝛari per ſpiritum eiꝰ i interioꝛi hoie habitare chꝛiſtum per fidē in coꝛdibus veſtris. In caritate radicati ⁊ fūdati: vt poſſitis cōpꝛehendere cū oībꝰ ſctis q̄ ſit latitudo longitudo: et ſublimitas: ⁊ pfundū. Scire etiā ſupereminentē ſciētie caritatē chꝛiſti: vt impleamini in oēm plenitudinem dei. Ei autem q̇ potens eſt omnia facere ſuperabūdāter q̄ petimus aut itelligimus ſecūdum virtutē que operat᷑ i nobis. Ipſi gloꝛia in eccleſia ⁊ in chꝛiſto ieſu: in omnes generatiōes ſeculi ſeculoꝛum amen. Graduale.

Timebunt gentes nomē tuū domine ⁊ omnes reges terre gloꝛiā tuā. ℣. Quī edificauit dominus ſyon et videbitur in maieſtate ſua. Alleluya. ℣. Qui timēt dominū ſperēt in eum adiutoꝛ et pꝛotectoꝛ eoꝛum eſt. Scdm lucā vij. cap̄.

IN illo tempoꝛe: Ibat ieſus in ciuitatem q̄ vocat᷑ naym ⁊ ibant cū eo diſcipuli eius ⁊ turba copioſa. Cū autem appꝛopinquaret poꝛte ciuitatis: ecce defūctus efferebatur filius vnicꝰ matris ſue. Et hec vidua erat. ⁊ turba ciuitatis multa cū illa. Quā cū vidiſſet dominꝰ miſericoꝛdia motus ſup eā dixit illi. Noli flere Et acceſſit et tetigit loculum. Hi autem qui poꝛtabant ſteterunt. Et ait. Adoleſcēs tibi dico ſurge Et reſedit qui erat moꝛtuus ⁊ cepit loqui. ⁊ dedit illum matri ſue Accepit aūt omnes timoꝛ. ⁊ magnificabāt deum/dicētes. Quia ppheta magnus ſurrexit in nobis: ⁊ quia deus viſitauit plebem ſuā. Offertoꝛ. Domine in auxilium meū reſpice: confundantur et reuereantur qui q̄runt aīam meā vt auferant eā.

TUa nos domine Secrā. queſumus ſacramenta cuſtodiant: ⁊ cōtra diabolicos tueatur ſemp incurſus. Per. Cōmo.

Domine memoꝛabor iuſticie tue ſoliꝰ: deus docuiſti me a iuuentute mea et vſq; in ſenectā et ſeniū deꝰ ne derelinquas

MEntes no Poſtcōio. me. ſtras et coꝛpoꝛa poſſideat: queſumꝰ dñe doni celeſtis operatio: vt nō noſter ſenſus in nobis ſed iugiter eius p̄ueniat effectus Per. Feria.iiij. Ad coloceñſes.ij

FRatres: Uidete ne q̇s vos decipiat per philoſophiam ⁊ inanē fallaciā ſcdm traditionē hoim. ſcdm elemēta mundi. ⁊ nō ſcdm chꝛiſtum. Quia in ipſo inhabitat omnis plenitudo diuinitatis coꝛpoꝛaliter. ⁊ eſtis in illo repleti qui eſt caput oīs pꝛincipatꝰ et poteſtatis. In quo ⁊ circumciſi eſtis circūciſione non manufactā in expoliatione coꝛpoꝛis carnis. ſed in circumciſione chꝛiſti. Conſepulti ei in baptiſmo in quo ⁊ reſurrexiſtis per fidem operationis dei qui ſuſcitauit illū a moꝛtuis. Et vos cū moꝛtui eſſetis in delictis ⁊ pꝛeputio carnis veſtre: conuiuificauit cū illo donans vobis oīa delicta. Per ieſum xp̄m dñm noſtrum. S. marcum. viij.

IN illo tēpoꝛe: Uenit ieſus

in bethſayda: ⁊ adducunt ei cecū et rogauerunt eū vt illum tangeret. Et appꝛehenſa manu ceci: eduxit eum extra vicū. Et expuēs in oculos eius: īpoſitis manib⁹ ſuis īterrogauit eum ſi quid videret. Et aſpiciens ait. Uideo homīes velut arboꝛes ambulantes. Deinde iterum impoſuit manus ſuper oculos eius et cepit videre: et reſtitutus eſt ita vt videret clare oīa. Et miſit illū in domū ſuā: dicens. Uade ī domum tuā: et ſi in vicum ītroieris: nemini dixeris.

Dn̄ica. xvij. Officiuꝫ.

Iuſtus es dn̄e ⁊ rectū iudicium tuū: fac cum ſeruo tuo ſecundum miām tuā. Ps. Beati immaculati in via qui ambulāt in lege domini. Oratio.

Tua nos dn̄e q̄s gratia ſemper ⁊ pꝛeueniat ⁊ ſequatur: ac bonis operibus iugiter pꝛeſtet eſſe intētos. Per. Epiſtola. Ad epheſios. iiij.

Fratres: Obſecro vos ego vinctus in domino: vt digne ambuletis vocatione qua vocati eſtis. Cū omni humilitate ⁊ manſuetudine: cum patientia ſuppoꝛtātes inuicem in caritate: ſolliciti ſeruare vnitatē ſpiritus in vinculo pacis. Unū coꝛpus ⁊ vnus ſpiritus: ſicut vocati eſtis in vna ſpe vocatiōis veſtre. Unus dominus vna fides: vnū baptiſma. Unus de⁹ ⁊ pater oīm qui eſt ſuper omēs et per omīa: et in omībus nobis. Qui eſt benedictus in ſecula ſeculoꝛum amen.

Graduale. Beata gens cuius eſt dn̄s deus eoꝛum. populus quem elegit in hereditatē ſibi. ℣. Uerbo domini celi firmati ſunt et ſpiritu oꝛis eius omnis virtus eoꝛum. Alleluya. ℣. Dextera dei fecit virtutē dextera domini exaltauit me.

Secundū lucam. xiiij. caꝑ.

In illo tp̄e: Cū ītroiſſet ieſ⁹ in domū cuiuſdā pꝛīcipis phariſeoꝝ ſabbato māducare panem: et ipſi obſeruabāt eū. Et ecce homo quidaꝫ hydꝛopicus erat ante illum Et rn̄dens ieſus dixit ad legiſperitos ⁊ phariſeos: dicēs. Si licet ſabbato curare? At illi tacuerunt. Ipſe vero appꝛehenſum: ſanauit eum ac dimiſit. Et reſpondens ad illos: dixit. Cuius veſtrū aſinus aut bos ī puteum cadet: ⁊ non continuo extꝛahet illum die ſabbati? Et nō poterāt ad hec reſpondere illi. Dicebat autē ⁊ ad inuitatos parabolaꝫ: intendens quomodo pꝛimos accubitus eligerent dicēs ad illos. Cum inuitatus fuerꝭ ad nuptias: nō diſcūbas ī pꝛimo loco ne foꝛte honoꝛatioꝛ te ſit inuitat⁹ ab illo. Et veniens is qui te et illū vocauit: dicat tibi. Da huic locum. Et tunc incipies cum ruboꝛe nouiſſimuꝫ locum tenere. Sed cum vocatus fueris: vade recumbe in nouiſſimo loco. Ut cum venerit qui te īuitauit: dicat tibi. Amice: aſcēde ſuperius. Tūc erit tibi gloꝛia coram ſimul diſcūbentibus. Quia oīs qui ſe exaltat humiliabitur: et qui ſe humiliat exaltabitur.

Offertoꝛium. Oraui deum meum ego daniel dicens: exaudi domīe preces ſerui tui: illumina faciem tuã ſuper ſanctuarium tuũ: et propicius intende populum iſtũ ſuper quem inuocatũ eſt nomen tuum deus.

Secreta.

Munda nos q̃s domine ſacrificij preſentis effectu: et perfice miſeratꝰ i nobis: vt eius mereamur eſſe participes. Per. Coio.

Uouete et reddite dño deo veſtro oẽs q̃ in circuitu eius affertis munera: terribili apud omẽs reges terre. Poſtcoio.

Purifica q̃s dñe mentes noſtras benignꝰ: ⁊ renoua celeſtibus ſacramẽtis: vt cõſequenter ⁊ corpoꝝ preſens pariter ⁊ futurũ capiamus auxiliũ. Per dñꝫ

Feria .iiij. Epl'a. Sicut em̃ vnꝰ. Euangeliũ. Cuz veniſſet ieſus ⁊ diſcipuli. Require i quarta feria poſt dñicaꝫ .xxiiij.

Dñica .xviij. Offm.

Da pacẽ dñe ſuſtinẽtibus te vt pphete tui fideles iueniant̃ exaudi p̃ces ſerui tui et plebis tue iſrael. Ps. Letatus ſum i his que dicta ſũt michi in domũ domini ibimus. Oratio.

Da q̃ſumus dñe populo tuo diabolica vitare contagia ⁊ te ſolum deũ pura mente ſectari. Per. .i. Ad corinthios .i. caplo.

Fratres Gr̃as ago deo meo ſemper p vobis in gratia dei que data eſt vobis i chriſto ieſu: q̃a in oĩbus diuites facti eſtis in illo in omni verbo ⁊ in oĩ ſciencia. Sicut teſtimoniũ chriſti ꝯfirmatũ eſt i vobis: ita vt nichil vobis deſit in vlla gratia: expectãtibus reuelationem dñi noſtri ieſu chriſti. Qui ⁊ ꝯfirmabit vos vſq̃ in finem ſine crimine: i die aduẽtus: dñi noſtri ieſu chriſti. Graduale. Letatus ſuz i his que dicta ſunt michi i domũ domini ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua et abundantia in turribus tuis. Alleluya. ℣. Letatꝰ ſum in his que dicta ſunt michi in domũ domini ibimus. ℣. Stantes erant pedes noſtri in atrijs hieruſalem. Iſti duo ℣ꝰ dicũtur per ebdomadaꝫ alternis vicibus ita tamen q̃. ℣. Stantes. primo dicit̃ quando de feria agitur Et ſi nulla feria p hanc ebdomadam ad hoc vacauerit: tũc vltimus. ℣. eo ãno omnino pretermittatur. Scdꝫ matheũ .xxij. caplo.

In illo tẽpore: Acceſſerunt ad ieſum phariſei: et interrogauit eum vnus ex eis legis doctoꝝ tentans eũ. Magiſter quod eſt mandatum magnũ i lege? Ait illi ieſus. Diliges dñm deum tuum ex toto corde tuo: et in tota anima tua: ⁊ in tota mente tua. Hoc eſt maximũ et primum mandatũ. Secundum autem ſimile eſt huic. Diliges proximum tuũ: ſicut teipſum. In his duobꝰ mandatis: vniuerſa lex pendet ⁊ pphete. Congregatis autẽ phariſeis: interrogauit eos ieſus, dicẽs. Quid vobis videtur de chriſto: cuius filius eſt? Dicũt ei. Dauid. Ait illis Quomõ ergo dauid in ſpũ vocat eum dñm dicẽs: Dixit dñs dño meo: ſede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos ſcabellũ pedũ tuoꝝ? Si ergo dauid vocat eum dominum: quomodo filius eius eſt? Et nemo poterat reſpōdere ei ꝟbū: neqꝫ auſus fuit quiſꝙ ex illa die: eū amplꝰ interrogare. Offertoꝛ. Sanctificauit moyſes altare dn̄o offerens ſup illud olocauſta et immolās victimā fecit ſacrificiuꝫ veſpertinū in odoꝛē ſuauitatis dn̄o deo in cōſpectu filioꝛum iſrael. Secreta.

MAieſtatē tuā dn̄e ſuppliciter depꝛecamur: vt hec ſcā q̄ gerimus: ⁊ a pꝛeteritis delictis nos exuāt ⁊ futuris. Per. Coīo. Tollite hoſtias ⁊ introite ī atria eiꝰ: adorate dn̄m in aula ſancta eiꝰ. Poſtcoīo.

SAnctificationibus tuis q̄s omp̄s deus: et vicia noſtra curētur: ⁊ remedia nobis eterna pꝛoueniant. Per. Feria quarta.

Ad romanos. xv. capitulo

FRēs: Obſecro vos per dn̄z ieſum chꝛiſtū: ⁊ per caritatē ſancti ſpiritꝰ: vt adiuuetis me ī oꝛatiōibus veſtris pꝛo me ad deū vt liberer ab infidelibus q̄ ſūt in iudea: et obſequij mei oblatio fiat accepta ī hieroſolima ſctis: vt veniā ad vos in gaudio ꝑ voluntatem dei: vt refrigerer vobiſcum. Deꝰ aūt pacis ſit cū oībus vobis amen. Scd̄m matheū. xiij. capi.

IN illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc Simile factū eſt regnū celoꝛum grano ſynapis: quod accipiēs homo ſeminauit in agrū ſuū: quod minimuꝫ eſt omnibꝰ ſeminibus. Cum autē creuerit: maius eſt oībus oleribus. Et fit arboꝛ: ita vt volucres celi veniant ⁊ habitent in ramis eiꝰ. Aliā parabolā locutus eſt eis. Simile eſt regnū celorum fermento qđ acceptum mulier abſcōdit in farine ſatis tribꝰ donec fermētatū eſt totum. Hec omnia locutꝰ eſt ieſus in parabolis ad turbas: ⁊ ſine parabolis nō loquebatur eis: vt adimpleretur quod dictuꝫ eſt ꝑ ꝓphetā/ dicentem. Aperiam ī parabolis os meum: eructaui abſcōſa a ꝯſtitutione mundi. ¶ Dn̄ica. xix. Offīm.

ſAlus populi ego ſum dicit dn̄s de quacūqꝫ tribulatione clamauerint ad me exaudiam: eos: et ero illoꝛum dominus in perpetuū. p̄s. Attēdite popule meus legē meā: inclinate aurē veſtram in verba oꝛis mei. Oꝛatio.

DIrigat coꝛda noſtra queſumus domine tue miſerationis operatio: qꝛ tibi ſine te placere nō poſſumꝰ. P. Ep̄la ad epheſios. iiij.

FRatres: Renouamini ſpū mētis veſtre: ⁊ induite nouū hoīem: qui ſcd̄m deū creatus eſt: in iuſticia et ſanctitate veritatꝭ: Propter qđ deponentes mendaciū loquimini veritatē vnuſqſqꝫ cum pꝛimo ſuo: qm̄ ſumus inuicē mēbꝛa: Iraſcimini: et nolite peccare. Sol nō occidat ſuper iracundiā veſtraꝫ. Nolite locū dare diabolo Qui furabatꝛ: iam nō furetur. Magis aūt laboret operando manibꝰ ſuis qđ bonum eſt: vt habeat vnde tribuat neceſſitatē patiēti. Građ Dirigatꝛ oꝛo mea ſicut incenſū in ꝯſpectu tuo dn̄e. ℣. Eleuatio manū mearū ſacrificium veſpertinū. Alleluya. ℣. Qui cōfidunt ī dn̄o ſicut mōs ſyon non cōmouebitur in eternū qui habitat in hierusalē. Secundum matheum. ix. capitulo.

IN illo tempoꝛe Ascendens iesus i nauiculam transfretauit: ⁊ venit in ciuitatem suam Et ecce offerebāt ei paraliticum iacentem i lecto. Et videns iesus fidem illoꝝ dixit paralitico. Cōfide fili: remittūtur tibi peccata tua. Et ecce quidā de scribis dixerūt intra se. Hic blasphemat. Et cū vidisset iesus cogitationes eorum dixit. Ut quid cogitatis mala i coꝛdibus vestris? Quid est facilius dicere remittūtur tibi peccata an dicere: surge et ambula? Ut aūt sciatis quoniā filius hominis habet potestatē in terra dimittendi peccata: tūc ait paralitico. Surge tolle lectum tuuz: et vade in domum tuā. Et surrexit ⁊ abijt in domū suam. Videntes autem turbe: timuerūt. Et gloꝛificauerunt deum q̄ dedit potestatem talem homibus. Offertoꝛiū.

Si ambulauero in medio tribulatonis viuificabis me domīe et super irām inimicoꝛum meoꝝ extendes manū tuaz ⁊ saluū me fecit dextera tua. Secreta.

DEus qui nos per huiꝰ sacri oficij venerāda commercia vniꝰ sūmeqꝫ diuinitatis participes efficis/ pꝛesta q̄sumus: vt sicut tuam cognoscimus veritatē sic eam dignis mētibus et moꝛibus assequamur. p. Coio. Tu mādasti mandata tua custodiri nimis vtinam dirigantur vie mee ad custodiēdas iustificationes tuas. Postcoio.

GRatias tibi referimꝰ domine sacro mūere vegetati tuā misericoꝛdiā depꝛecātes vt dignos nos eius participatiōe perficias Per. Feria. iiij. ij. Ad thessalonicenses. ij.

FRatres: State ⁊ tenete traditiōes quas didicistis siue per sermonē: siue per epistolā nostrā. Ipse autē dn̄s noster iesus xp̄s: ⁊ deus et pater noster qui dilexit nos et dedit nobis cōsolationem eternam: ⁊ spē bonam in gratia: cōsolet̄ coꝛda vestra: ⁊ confirmet in omni opere ⁊ sermōe bono. De cetero fr̄es oꝛate p̄ nobis: vt sermo dei currat ⁊ clarificet̄ vbiqꝫ sicut et apud vos ⁊ vt liberemur ab impoꝛtunis et malis hominibus. Non eñ oīm est fides. Fidelis aūt dn̄s est: qui cōfirmabit vos ⁊ custodiet a malo. Cōfidimꝰ autē de vobis i dn̄o q̄m q̄ pꝛecepimꝰ et facitis ⁊ facietis. Dn̄s aūt dirigat coꝛda et coꝛpoꝛa vr̄a i caritate dei: ⁊ patiētia xp̄i. Scd̄m matheū. xiij. ca.

IN illo tp̄e: Accesserūt ad iesum discipuli eiꝰ: dicētes. Edissere nobis parabolā zizanioꝝ agri Qui respōdēs: ait. Qui seminat bonū semen: est filius hoīs. Ager aūt est mūdus. Bonū vero semē hi sūt filij regni/ zizania aūt filij sūt nequā. Inimicus autem qui seminauit ea: est dyabolꝰ Messis vero cōsūmatio seculi est. Messores aūt: āgeli dei sūt. Sicut ergo colligūtur zizania ⁊ igni cōburūtur: sic erit in cōsūmatiōe seculi. Mittet filiꝰ hoīs angelos suos/ ⁊ colliget de regno suo oīa scādala et eos qui faciunt iniquitatẽ. Et mittẽt eos in caminuꝫ ignis/ibi erit fletus⁊ ſtridoꝛ dentiũ. ¶Tunc iuſti fulgebunt ſicut ſol: i regno patris eoꝝ. Qui habet aures audiẽdi audiat. ¶Dñica.xx. Offm.

O Mnia que feciſti nobis dñe in vero iudicio feciſti: qꝛ peccauimus tibi ⁊ mandatis tuis non obediuimus ſed da gloꝛiam nomini tuo et fac nobiſcum ſecundũ multitudinẽ miſericoꝛdie tue. Ps. Magnus dñs et laudabilis nimis: i ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius. Oꝛatio.

OMnipotẽs ⁊ miſericoꝛs deus: vniuerſa nobis aduerſantia ꝓpiciatus exclude/vt mẽte ⁊ coꝛpoꝛe pariter expediti: q̄ tua ſunt liberis mẽtibus exequamur. Per dominũ noſtrum ieſum chꝛiſtuꝫ.

Ad epheſios. v. capitulo.

FRatres: Videte quõ caute ambuletis: non quaſi inſipiẽtes: ſed quaſi ſapientes. Redimentes tempus: quoniã dies mali ſunt. Propterea nolite fieri impꝛudẽtes: ſed itelligentes que ſit voluntas dei. Et nolite iebꝛiari vino i quo ẽ luxuria: ſed implemini ſpiritu ſancto: loquentes vobiſmetipſis i pſalmis: ⁊ in hymnis ⁊ cãticis ſpiritalibꝰ cãtantes. ⁊ pſallentes in coꝛdibus veſtris domio Gꝛatias agentes ſemper pꝛo omnibus in nomie domini noſtri ieſu chꝛiſti deo ⁊ patri. Subiecti inuicẽ in timoꝛe chꝛiſti. Gꝛaduale. Oculi omniuum in te ſperant domine: ⁊ tu das illis eſcam in tempoꝛe opoꝛtuno V. Aperis tu manũ tuaꝫ: et imples omne animal benedictione. Alla. V. De ꝓfundis clamaui ad te dñe. dñe exaudi vocem meã. Secundũ matheũ. xxij.

IN illo tp̄e: Loquebatur ieſus cum diſcipulis ſuis i parabolis/dicens. Simile factũ eſt regnũ celoꝛum homi regi: qui fecit nuptias filio ſuo. Et miſit ſeruos ſuos vocare inuitatos ad nuptias: ⁊ nolebãt venire. Iterum miſit alios ſeruos/dicẽs. Dicite ĩuitatis. Ecce pꝛandiũ meũ paraui: tauri mei et altilia occiſa ſunt ⁊ omnia parata venite ad nuptias. Illi autẽ neglexerũt. Et abierunt alius in villam ſuam alius vero ad negociationẽ ſuã. Reliqui vero tenuerunt ſeruos eiꝰ: et contumelia affectos occiderunt. Rex autẽ cũ audiſſet iratus eſt: ⁊ miſſis exercitibꝰ ſuis perdidit homicidas illos: et ciuitatem illoꝛũ ſuccendit. ¶Tunc ait ſeruis ſuis. Nuptie quidẽ parate ſunt: ſed q̄ inuitati erant nõ fuerunt digni Ite ergo ad exitus viarũ: ⁊ quoſcunqꝫ inueneritis vocate ad nuptias. Et egreſſi ſerui eius i vias congregauerũt omnes quos inuenerunt bonos ⁊ malos: ⁊ ĩplete ſunt nuptię diſcũbentium Intrauit aũt rex vt videret diſcũbẽtes: et vidit ibi hominẽ nõ veſtitũ veſte nuptiali. Et ait illi. Amice. Quomõ huc itraſti nõ habens veſtẽ nuptialẽ?. At ille obmutuit. ¶Tũc dixit rex miſtris Ligatis manibꝰ ⁊ pedibus eius: mitte eũ ĩ tenebꝛas exterioꝛes. Ibi erit fle tus ⁊ ſtridoꝛ dētiū. Multi eīm ſūt vocati: pauci ꝟo electi. Offerto. Super flūia babilonis illic ſedimꝰ et fleuimus: dū recoꝛdaremur tui ſyō. Secr.

Hec munera q̄s dn̄e que oculis tue maieſtatis offerimꝰ: ſalutaria nobis eſſe cōcede. Per do. Coīo. Memento verbi tui ſeruo tuo dn̄e i quo michi ſpem dediſti hec me cōſolata eſt in hūilitate mea. Poſtcō.

Tua nos domine medicinalis operatio: ⁊ a noſtris ꝑuerſitatibꝰ clemēter expediat: et tuis ſemꝑ faciat inherere mādatis. Per. Fer. iiii. ii. ad thimo. ii.

Chariſſime: Cōfoꝛtare i gratia que data eſt tibi i xp̄o ieſu: ⁊ que audiſti per me ⁊ per multos teſtes. hec ꝯmenda fidelibus hoībus/ q̄ idonei erūt ⁊ alios docere. Laboꝛa ſicut bonꝰ miles xp̄i ieſu. Nemo militās deo: iplicat ſe negocijs ſecularibus: vt ei placeat cui ſe ꝓbauit. Nam et q̄ certat in agone nō coꝛonabitur: niſi legitime certauerit. Laboꝛantem agricolā: opoꝛtet pꝛimuz de fructibus ꝑcipere. Intellige que dico: dabit enim tibi dn̄s i oībus intellectū. S. lucā. xiiij. ca.

In illo tp̄e: Dicebat ieſꝰ cuidā pꝛīcipi phariſeoꝝ. Cū facꝭ prādiū aut cenā noli vocare amicos tuos neq; f̄res tuos neq; cognatos neq; vicinos diuites ne foꝛte ⁊ ipi te reinuitēt: ⁊ fiat tibi retributio. Sed cū facꝭ cōuiuiū: voca pauperes/ debiles/ claudos/ ⁊ cecos: ⁊ btūs eris: q2 nō habēt retribuere tibi. Retribuet enim tibi in reſurrectiōe iuſtoꝝ. Hec cū audiſſet: q̄dā de ſimul diſcūbentibꝰ dixit illi. Btūs q̄ manducabit panē i regno dei. Dn̄ica. xxi. Offm.

i

N volūtate tua dn̄e vniuerſa poſita ſūt ⁊ non eſt qui poſſit reſiſtere volūtati tue: tu eīm feciſti oīa celum ⁊ terram ⁊ vniuerſa que celi ambitu continentur: dn̄s vniuerſoꝝ tu es. Ps. Beati imaculati in via qui ambulant in lege domini. Oratio.

Largire q̄s dn̄e fidelibus tuis indulgentiā placatus et pacē: vt pariter ab oībus mundētur offenſis et ſecura tibi mente deſeruiant. Per. Ad epheſios. vi. capi.

Fratres: Confoꝛtamini in dn̄o ⁊ in potētia virtutis eiꝰ. Induite vos armaturam dei: vt poſſitis ſtare aduerſus iſidias diaboli. Qm̄ nō eſt nobis colluctatio aduerſus carnē ⁊ ſanguinē: ſed aduerſus pꝛīcipes ⁊ poteſtates: aduerſus mundi rectoꝛes tenebꝛaꝝ harum: ꝯtra ſpiritualia nequitie i celeſtibꝰ. Pꝛopterea accipite armaturā dei: vt poſſitis reſiſtere in die malo: ⁊ in omnibus ꝑfecte ſtare. State ergo ſuccincti lumbos veſtros i veritate: et induti loꝛicā iuſticie: et calciati pedes in ꝑparatiōe euāgelij pacis. In omnibus ſumētes ſcutuz fidei: in quo poſſitis omīa tela nequiſſimi ignea extinguere. Et galeā ſalutis aſſumite: ⁊ gladium ſp̄us: quod eſt verbum dei. Graduale. Domine refugiū factus es nobis a gn̄atione et ꝓgenie. V. Priuſq̄ montes fierent aut formaretur terra et orbis a ſeculo et in ſeculū tu es deus. Alleluya. ℣. Lauda anima mea dominuʒ laudabo dn̄m in vita mea: pſallam deo meo q̄diu ero. Scđm iohēm. iiij.

IN illo tempore: Erat q̄daʒ regulus cuiꝰ filius infirmabatur capharnaum. Hic cum audiſſet qʒ ieſus adueniret a iudea i galileam: abijt ad eū ⁊ rogauit eum vt deſcenderet ⁊ ſanaret filium eius. Incipiebat eniʒ mori. Dixit ergo ieſꝰ ad eū. Niſi ſigna ⁊ prodigia videritis: nō creditis. Dixit ad eū regulus. Domine deſcende priuſq̄ moriatur filiꝰ meus. Dixit ei ieſus. Uade filius tuꝰ viuit. Credidit homo ſermōi quē dixerat ei ieſus: ⁊ ibat. Iam autē eo deſcendēte: ſerui occurrerunt ei et nunciauerūt dicentes: quia filius eiꝰ viueret. Interrogabat ergo horā ab eis i qua melius habuerat. Et dixerūt ei: quia heri hora ſeptima reliquit eū febris. Cognouit ergo pater: quia illā hora erat i qua dixit ei ieſus/ filiꝰ tuus viuit. Et credidit ipſe: et domus eius tota. Offertor. Uir erat i terra nomīe iob ſimplex et rectus ac timēs deum quē ſathā petijt vt temptaret: et data eſt ei poteſtas a domino in facultate ⁊ in carne eius: perdiditq̄ꝫ omnem ſubſtātiam ipſius et filios: carnem quoq̄ꝫ eius graui vlcere vulnerauit. Secreta

CElestem nobis prebeāt hec myſteria q̄s dn̄e medicinā: et vicia cordis noſtri expurgent. Per dn̄m. Coio. In ſalutari tuo anima mea et in verbum tuū ſperauit: quando facies de perſequētibus me iudicium iniqui perſecuti ſunt me adiuua me domine deus meus. Poſtcommunio.

UT ſacris dn̄e reddamur digni muneribus: fac nos q̄s tuis ſemꝑ obedire mādatis. P dn̄. Feria. iiij. j. Ad theſſalonicēſes. j.

FRatres: Scientes dilecti a deo electionem veſtraʒ: qʒ euangelium noſtrum nō fuit apud vos in ſermone tantū: ſed et in virtute i ſpirituſancto et i plenitudine multa ſicut ſcitis quales fuerimus i vobis ꝓpter vos. Et vos imitatores mei facti eſtis ⁊ dn̄i: excipientes verbum domini i tribulatione multa cum gaudio ſpūſſancti. Ita vt facti ſitis forma oībus credentibus: in macedonia et i achaia. A vobis eniʒ diffamatus eſt ſermo domini nō ſolum i macedonia et in achaia: ſed in omni loco fides veſtra q̄ eſt ad deum perfecta eſt: ita vt nō ſit nobis neceſſe quicq̄ loqui. Ipſi eñ de nobis annūciant qualē introitū habuerimus ad vos: ⁊ quomodo ꝯuerſi eſtis ad dn̄m a ſimulachris: ſeruire deo viuo ⁊ vero: ⁊ expectare filiū eius de celis. Quē ſuſcitauit ex mortuis: ieſum xp̄ʒ dn̄m noſtrū. Scđm lucā. vj. cap̄.

IN illo tempore Factum eſt vt intraret ieſus in ſynagogam et doceret: et erat ibi homo: et manus eius dextra erat arida. Obſeruabant aūt ſcribe et phariſei ſi in ſabbato curaret: vt inuenirent vnde accuſarent eum. Ipſe vero ſciebat cogitationes coruʒ:

et ait homi: qui habebat manuz aridam. Surge ⁊ ſta in medium Et ſurgẽs ſtetit. Ait aũt ad illos ieſus. Interrogo vos: ſi licet ſabbato bñ facere an male / aīam ſaluã facere an pdere? Et circũſpectis omnibꝰ: dixit homini. Extẽde manũ tuã. Et extẽdit. Et reſtituta eſt manus eiꝰ. Ipſi aũt repleti ſũt inſipiẽtia ⁊ colloquebãtur ad inuicem: quidnam facerẽt de ieſu.

¶ Dominica .xxij. Officium.

ſ i iniquitates obſeruaueris dñe: dñe quis ſuſtinebit: quia apud te ꝓpiciatio eſt deus iſrael. Ps. De pfundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meã.

Oro. FAmiliam tuam q̄s domine cõtinua pietate cuſtodi: vt a cũctiſ aduerſitatibus te ꝓtegente ſit libera: ⁊ in bonis actibꝰ tuo nomini ſit deuota. Per do.

Ad philippenſes .i. capit.

FRatres: Confidimus in dño ieſu: q2 qui cepit in vobis opus bonũ: perficiet vſq3 in diẽ chriſti ieſu. Sicut enim eſt michi iuſtuz hoc ſentire ꝓ omnibus vobis: eo ꝙ habeam vos in corde et in vinculis meis: et in defenſiõe et confirmatione euangelij: ſocios gaudij mei oẽs vos eſſe. Teſtis eñi michi eſt deꝰ: quomodo cupiam vos oẽs eſſe in viſceribꝰ ieſu xp̄i. Et hoc oro: vt caritas veſtra magis ac magis abundet in omni ſciẽtia: et in omni ſenſu / vt probetis potiora: vt ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa in diẽ chriſti: repleti fructu iuſticie Per ieſum chriſtum in gloriã ⁊ laudẽ dei.

Graduale. Ecce q̄ bonũ et q̄ iocundũ habitare fratres in vnũ. ℣. Sicut vnguentum in capite quod deſcendit in barbam barbam aaron. Alius. ℣. Mandauit dñs benedictionem et vitaz vſq3 in ſeculuz. Alleluya. ℣. Qui ſanat contritos corde et alligat cõtritiones eorum. Iſti duo ℣. dicũtur alternis vicibus per ebdomadã quotiens de feria agitur: et ſi nulla feria ꝑ hanc ebdomadã ad hoc vacauerit: tunc ſecundus ℣. oĩno pretermittatur. Scd̄m matheũ .xviij.

IN illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Simile eſt regnũ celorum homini regi: qui voluit rationez ponere cum ſeruis ſuis. Et cũ cepiſſet rationem ponere: oblatꝰ eſt ei vnꝰ qui debebat ei decem milia talenta. Cum autẽ non haberet vnde redderet: iuſſit eum dñs eiꝰ venũdari: ⁊ vxorem eiꝰ et filios: ⁊ omnia q̄ habebat: ⁊ reddi. Procidẽs aũt ſeruꝰ ille: rogabat eũ dicens. Patientiam habe in me: ⁊ oĩa reddam tibi. Miſertus autem dominus ſerui illiꝰ dimiſit eũ: ⁊ debitum dimiſit ei. Egreſſus autez ſeruus ille: inuenit vnũ de cõſeruis ſuis q̄ debebat ei centuz denarios. Et tenẽs ſuffocabat eum dicens. Redde quod debes. Et ꝓcidens cõſeruus eius: rogabat euz dicẽs. Patientiam habe in me: ⁊ omnia reddam tibi. Ille autẽ noluit: ſed abijt ⁊ miſit eum ĩ carcerẽ donec redderet debitũ. Videntes autem ꝯſerui eius que fiebãt contriſtati ſũt valde. Et venerũt et narrauerunt dño ſuo oia q̃ facta fuerãt. ¶Tunc vocauit illũ dominꝰ ſuus: ⁊ ait illi. Serue neq̃: omne debitũ dimiſi tibi qm̃ rogaſti me. Nõne ergo oportuit et te miſereri conſerui tui: ſicut et ego tui miſertus ſuꝫ? Et iratꝰ dñs eiꝰ tradidit eũ tortoribꝰ: quoadusq̃ redderet vniuerſũ debitũ. Sic ⁊ pat meus celeſtis faciet vobis: ſi nõ remiſeritis vnuſquiſq̃ fratri ſuo/ de cordibus veſtris Offerto.

Recordare mei domine omnipotẽtatuꝫ dominans. da ſermonẽ rectũ in os meũ vt placeant verba mea in cõſpectu principũ.

Secreta. Suſcipe domine ꝓpicius hoſtias: quibus ⁊ te placari voluiſti: ⁊ nobis ſalutẽ potenti pietate reſtitui. P.

Coio. Dico vobis gaudiuꝫ eſt angelis dei ſup vno peccatore penitẽtiã agente.

Poſtcoio. Immortalitatis alimoniã conſecuti q̃s dñe vt qđ ore percepimus: mente ſectemur. Per d.

Feria quarta. Ad romanos. iij. cap.

Fratres: Scimus q̃m quecũq̃ lex loquitur: his qui in lege ſũt loquit̃: vt os obſtruat̃ ⁊ ſubditꝰ fiat omnis mundus deo: quia ex operibus legis nõ iuſtificabit̃ omnis caro coram illo. Per legem eñ cognitio peccati. Nunc autẽ ſine lege iuſticia dei manifeſtata ẽ: teſtificata a lege ⁊ ꝓphetis. Iuſticia autẽ dei per fidem ieſu xp̄i in omnes ⁊ ſuper omnes qui credunt in eum Non eniꝫ eſt diſtinctio. Oẽs eñ peccauerunt: ⁊ egent gloria dei. Iuſtificati gratis per gratiã ipſius per redemptionem que eſt in chriſto ieſu: quẽ propoſuit deꝰ ꝓpiciatorẽ per fidem ĩ gratia ipſius ad oſtẽſionẽ iuſticie ſue ꝓpter remiſſionẽ precedentiũ delictorũ in ſuſtentatiõe dei: ad oſtenſionẽ iuſticie eiꝰ ĩ hoc tẽpore. Vt ſit ipſe iuſtus ⁊ iuſtificãs eũ: q̇ ex fide eſt ieſu chriſti.

Sc̄dm marcũ. xi. cap.

In illo tempore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Amẽ dico vobis/ quia ſi q̇s dixerit huic monti tollere ⁊ mittere in mare: ⁊ nõ heſitauerit ĩ corde ſuo: ſed crediderit q2 quodcunq̃ dixerit fiat: fiet ei. Propter quod dico vobis Omnia quecũq̃ orantes petitis: credite quia accipietiſ: et venient vobis. Et cum ſtabitis ad orationẽ dimittite ſi q̇d habetis aduerſus aliquẽ: vt ⁊ pater veſter qui in celis eſt: dimittat vobis peccata veſtra. Quod ſi vos nõ dimiſeritis nec pater veſter qui ĩ celis eſt: dimittet vobis peccata veſtra.

¶ Dñica. xxiiij. Officiuꝫ

d Dixit dñs ego cogito cogitatiões pacis ⁊ non afflictionis/ inuocabitis me et ego exaudiã vos et reducam captiuitatem veſtrã de cunctis locis. Ps. Benedixiſti domine terram tuam. auertiſti captiuitatẽ iacob. Oratio

Deus refugium noſtrum et virtus adeſto pijs eccleſie tue precibus auctor ipſe pietatiſ ⁊ preſta: vt qđ fideliter petimꝰ efficaciter cõſequamur. P. Ad philip. iij. capit.

Fratres: Imitatoꝛes mei eſtote: et obſeruate eos qui ita ambulāt/ſicut habetꝭ foꝛmā noſtram. Multi enim ambulant quos ſepe dicebā vobis: nūc aūt et flens dico: inimicos crucis chꝛiſti. Quoꝝ finis interitus: quorū deus vēter eſt: ⁊ gloꝛia in cōfuſione eoꝝ qui terrena ſapiūt. Noſtra aūt cōuerſatio i celis eſt. Unde etiaꝫ ſaluatoꝛem expectamus dñm noſtrū ieſū chꝛiſtū: q̄ refoꝛmabit corpus humilitatꝭ noſtre: cōfiguratū coꝛpoꝛi claritatis ſue ſecundum operationē qua poſſit etiā ſubiicere ſibi oīa. In xp̄o ieſu: dño noſtro. Grad. Liberaſti nos dñe ex affligentibus nos et eos qui nos oderunt confudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die et nōi tuo cōfitebimur i ſecula. Alleluya. ℣. Qui poſuit fines tuos pacē. et adipe frumēti ſatiat te. Secundum matheum. xxij. capitu.

IN illo tp̄e Abeūtes phariſei cōſiliū inierūt vt caperēt ieſum in ſermone. Et mittūt ei diſcipulos ſuos cū herodianis: dicētes. Magiſter: ſcimus quia verax es: et viam dei in veritate doces: ⁊ non eſt tibi cura de aliquo. Nō eñ reſpicis ꝑſonaꝫ hominū. Dic ergo nobis quid tibi videtur. Licet cenſum dari ceſari an nō? Cognita aūt ieſus nequicia eoꝝ: ait Quid me tētatꝭ hypocrite? Oſtēdite michi nūmiſma cēſus. At illi obtulerūt ei denariū. Et ait illis ieſus. Cui⁹ eſt imago hec ⁊ ſuꝑſcriptio? Dicūt ei. Ceſarꝭ. Tūc ait illis ieſ⁹. Reddite ergo q̄ ſunt ceſaris ceſari: ⁊ que ſunt dei deo.

Offertoꝛ. De pꝛofundis clamaui ad te dñe, dñe exaudi oꝛationē meā. Sec.

SAcris nos dñe queſumus ſeruitiis fac intentos: ⁊ vt ſine vlla tibi offēſiōis macula famulemur/quales eſſe ꝓcipis: ipſe nos perfice. Per. Coīo. Amen dico vobis quicquid oꝛantes petitis credite q2 accipietis ⁊ fiet vobis. Poſtcoīo.

SUmpſimus dñe ſacri dona myſterii humiliter depꝛecātes: vt q̄ in tui cōmemoꝛatiōe nos facere pꝛecepiſti: in noſtre ꝓficiant infirmitatꝭ auxiliū. Per dn̄. Feria. iiij. Epl'a. Ad roma. v.

FRatres Si eñ vni⁹ delicto moꝛs regnauit per vnum: multomagis abundantiam gratie ⁊ donatiōis ⁊ iuſticie accipiētes in vita regnabūt per vnū ieſum chꝛiſtū. Igitur ſicut per vnius delictum in omnes homiēs in condemnationem: ſic ⁊ per vni⁹ iuſticiam in oēs hoies i iuſtificationem vite. Sicut eñ per inobedientiā vnius homīs peccatoꝛes cōſtituti ſūt multi: ita ⁊ per vni⁹ obeditionem iuſti cōſtituuntur multi. Lex enim ſubintrauit: vt abundaret delictuꝫ. Ubi autem abundauit delictū: ſuperabūdauit et grā: vt ſicut regnauit peccatū in moꝛtem: ita et gratia regnet per iuſticiā in vita eternaꝫ. Per ieſum chꝛiſtum dñm noſtrū Secundū matheum. xvij. capit.

IN illo tempoꝛe Cum veniſſet ieſus ⁊ diſcipuli eius capharnaū acceſſerūt q̄ didꝛagmā accipiebant ad petrū: ⁊ dixerunt ei. Magiſter veſter non ſoluit dydꝛagmā. Ait Etiam. Et cum intraſſet domū p̄uenit eū ieſus: dicens. Quid tibi videt̄ ſymō. Reges terre a quibus accipiūt tributū vel cēſū: a filijs ſuis: an ab alienis? Et ille dixit. Ab alienis. Dixit illi ieſus. Ergo liberi ſunt filij Ut aūt nō ſcandalizemꝰ eos / vade ad mare ⁊ mitte hamū: ⁊ cum piſcem qui pꝛimꝰ aſcenderit: tolle: ⁊ aperto oꝛe eius inuenies ſtaterem. Illum ſumens. da eis pꝛo me ⁊ te. ¶ Dn̄ica. xxiiij. Offiū. Dixit dn̄s ego cogito. vlš. Oro.

Abſolue q̄s dn̄e tuoꝝ delicta populoꝝ: ⁊ a peccatoꝛum noſtrorum nexibus que pꝛo noſtra fragilitate ꝯtraximus: tua benignitate liberemur. Per dominum.

Ad coloſſenſes. j. capitulo.

Fratres: Non ceſſamus ꝓ vobis oꝛantes ⁊ poſtulātes: vt ipleamini agnitiōe volūtatis dei in omni ſapientia: ⁊ ītellectu ſpiritali: vt ambuletꝫ digni deo per oīa placētes: ī omni opere bono fructificātes ⁊ creſcētes in ſcientia dei. In omni virtute cōfoꝛtati ſecundū potentiam claritatis eius ī omni patientia: ⁊ lōganimitate cum gaudio. In xp̄o ieſu domino noſtro. Graduale. Liberaſti nos dn̄e. vlš. Alleluya. V. Dn̄e deus meus in te ſperaui ſaluum me fac ex oībus perſequentibus me libera me.

Secundum matheū. ix. ca.

In illo tempoꝛe Loquēte ieſu ad turbas: ecce pꝛinceps vnus acceſſit et adoꝛauit eū dicēs. Domine: filia mea modo defūcta eſt. Sed veni ipone manuz tuā ſup eam: et viuet. Et ſurgēs ieſus: ſequebatur eū et diſcipuli eius. Et ecce mulier que ſāguinis fluxum patiebat̄ duodecim annis: acceſſit retro / et tetigit fimbꝛiā veſtimēti eius. Dicebat enim intra ſe Si tetigero tantum veſtimentū eiꝰ: ſalua ero. At ieſus conuerſus ⁊ videns eā dixit. Cōfide filia fides tua te ſaluā fecit. Et ſaluata eſt mulier ex illa hoꝛa. Offertoꝝ.

Uri· Secreta. (De ꝓfundis.

Pficet nos domiē q̄s munerꝫ pꝛeſentis oblatio: ⁊ dignos ſacra participatiōe perficiat. Per do.

Sumētes dn̄e dona celeſtia queſumus: vt nō nobis ꝑuenire ad iudicium patiaris / qđ fidelibus tuis ad remedium pꝛouidiſti. Per. Feria. iiij. j. Ad coꝛinthios. x. capitulo.

Fratres: Nolo vos ſocios fieri demonioꝝ. Qꝛ nō poteſtꝫ calicē dn̄i bibere: ⁊ calicē demonioꝛū. Non poteſtꝫ menſe dn̄i participes eſſe ⁊ menſe demonioꝛum. An emulamur dn̄m? Nunq̇d foꝛtioꝛes illo ſumus? Omia michi licēt: ſed non oīa expediunt. Oīa michi licēt: ſed nō oīa edificāt Nemo qđ ſuum eſt querat: ſed quod alterꝰ. Omne qđ in macello venit: māducate: nichil interrogātes pꝛopter conſcientiam. Dn̄i eſt terra ⁊ plenitudo eius. Si quis vos vocat infidelium ad cenā: et vultis ire: omne quod vobis apponitur māducate: nichil interrogantes propter ꝯſcientiam. Si quis autē dixerit: hoc immolaticiū eſt ydoli: nolite manducare propter illū qui indicauit: ⁊ propter conſcientiam. Cõſcientiam autem dico: nõ tuã: ſed alterius. Ut quid eñ libertas mea iudicatur ab aliena cõſcientia? Si eñ ego cū gratia participo: q̇d blaſphemor ꝓ eo q̄ gratias ago? Siue ergo manducatis ſiue bibitis: vel aliud q̇d facitis / omnia in gloriã dei facite.

Secundū matheū.xxj.capitulo.

IN illo tp̄e: Dixit ieſus turbis iudeoꝝ. Homo quidam habuit duos filios: ⁊ accedens ad primū dixit. Fili vade hodie operari in vineã meam. Ille autē reſpondēs: ait. Nolo. Poſtea autē penitētia motus abijt. Accedēs aūt ad alteꝝ: dixit ſimiliter. At ille reſpondēs: ait. Eo dñe: et non iuit. Quis ex duobus fecit voluntatem patris? Dicūt. Primꝰ. Dixit illis ieſus. Amē dico vobis q̄r publicani ⁊ meretrices precedēt vos i regno dei. Uenit eñ ad vos iohãnes in via iuſticie: ⁊ non credidiſtis ei. Publicani aūt ⁊ meretrices: crediderūt ei. Uos autem vidētes: nec penitētiã habuiſtis poſtea vt crederetꝭ ei. Qui habet aures audiendi audiat.

¶ Dñica prima ante aduentum domini.

Offiũ. Dicit dñs ego cogito. Oratio

EXcita queſumꝰ domine tuorum fidelium voluntates: vt diuini operis fructum propēſius exequētes: pietatꝭ tue remedia maiora percipiãt. Per dñm.

Lcō hieremie ꝓphete.xxiij.cap.

ECce dies veniunt dicit dñs ⁊ ſuſcitabo dauid germen iuſtum ⁊ regnabit rex: et ſapiens erit: ⁊ faciet iudiciū et iuſticiã in terra. In diebꝰ illis ſaluabitur iuda: ⁊ iſrael habitabit confidēter. Et hoc eſt nomen quod vocabūt eum: dominꝰ iuſtus noſter. Propter hoc ecce dies veniūt dicit dominus: et non dicent vltra viuit dñs qui eduxit filios iſrael de terra egypti: ſed viuit dominus qui eduxit ⁊ adduxit ſemen domꝰ iſrael de terra aquilonis ⁊ de cūctꝭ terris ad quas eiecceram eos illuc ⁊ habitabūt i terra ſua. Dicit dominus omnipotens. Graduale. Liberaſti nos domine ex affligentibus nos et eos qui nos oderūt confudiſti. ℣. In deo laudabimur tota die in nomine tuo cõfitebimur in ſecula. Alleluya. ℣. Timebunt gentes nomē tuū domine ⁊ omnes reges terre gloriam tuam.

Secundum iohannem. vj. capitulo

IN illo tp̄e. Cuꝫ ſubleuaſſet oculos ieſus ⁊ vidiſſet quia multitudo maxima venit ad eū: dicit ad philippū. Unde ememꝰ panes vt manducēt hij? Hoc aūt dicebat tentans eū. Ipſe eñ ſciebat: q̇d eſſet facturus. Reſpõdit ei philippus. Ducentoꝝ denariorum panes non ſufficiunt eis: vt vnuſq̇ſq̧ modicū quid accipiat. Dicit ei vnꝰ ex diſcipulis eiꝰ: andreas frater ſymõis petri. Eſt puer vnꝰ hic: qui habet q̇nq̧ panes ordeaceos ⁊ duos piſces. Sed hec quid ſunt iter tantos? Dicit ergo ieſus. Facite homines diſcumbere. Erat autem fenum multū in loco. Diſcubuerunt ergo viri: numero quaſi quiqꝫ milia. Accepit ergo ieſus panes: ⁊ cum gratias egiſſet: diſtribuit diſcumbentibꝰ Similiter ⁊ ex piſcibus quantuꝫ volebāt. Ut auteꝫ impleti ſunt: dixit diſcipulis ſuis. Colligite q̄ ſuperauerunt fragmenta: ne pereant. Collegerūt ergo: ⁊ impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum: ex quinqꝫ panibus ordeaceis que ſuperfuerūt his q̄ manducauerāt. Illi ergo homines cuꝫ vidiſſent quod fecerat ſignum: dicebant. Quia hic eſt vere ꝓpheta: qui vēturus eſt i mundum. Offertorium. De profundis clamaui ad te domine domīe exaudi vocem meam. Secreta.

SAcrificium tibi domīe celebrādū placatus intende: quod ⁊ nos a vicijs noſtre cōditionis emundet/ ⁊ tuo nomī reddat acceptos Per. Communio. Amen dico vobis quicquid orantes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. Poſtcōmunio.

ANime noſtre queſumꝰ omnipotens deus diuino munere ſatiate: hoc paſcant̄ deſyderio: ⁊ a tuo ſpiritu inflammētur. vt ante conſpectū venientis chriſti filij tui velut clara lumiaria fulgeamus. Per eundem dominū. Cum prolixum fuerit tempus inter ſceptionem hyſtorie Deus omnium. et aduentum domini. Officiū Dicit dominus. per tres dominicas cantetur vt ſupra notatuꝫ eſt. Cum vero breue fuerit tempus: ſemper proxima dn̄ica antē aduentū domini ſi vacauerit cātetur quādo de dominica agitur Dicit dominus. cum oratiōe Excita queſumus domine. Epiſtola. Ecce dies veniunt. Euangeliū. Cū ſubleuaſſet. Si ſ̄o dn̄ica nō vacauerit: tūc i aliqua fer. cātet̄ Cetere vero dn̄ice que remāſerit inferialibus diebꝰ cātent̄. Feria iiij. quattuor tēpoꝝ mēſis ſeptēbris. Offm̄.

Exultate deo adiutori nr̄o iubilate deo iacob: ſumite pſalmū iocundū cū cythara canite initiuꝫ mēſis tuba: qꝛ preceptū in iſrael eſt: ⁊ iudiciū deo iacob. ps. Teſtimoniū i ioſeph poſuit illud: cū exiret de terra egypti. nō ſ̄ꝫ vlteriꝰ. Oratio. ſine Dn̄s vobiſcū. ſed tm̄ cū Oremus. Oratio.

MIſericordie tue remedijs q̄s dn̄e fragilitas noſtra ſubſiſtat: vt q̄ ſua cōditiōe atteritur: tua clemētia reparet̄. Per. Lectio amos prophete. ix. caplo.

HEc dicit dominus: Ecce dies veniūt ⁊ cōprehendet arator meſſorem: et calcator vue mittentem ſemen. Et ſtillabunt montes dulcedinē ⁊ omnes colles culti erunt. Et conuertā captiuitatē ppl'i mei iſrael et edificabūt ciuitates deſertas et habitabunt in eis. Et plantabunt vineas: ⁊ bibent vinum earū. Et facient hortos: ⁊ comedēt fructus eorum. Et plantabo eos ſup humū ſuā et nō euellam eos vltra de terra quaꝫ dedi eis: dicit dominus oīpotens. Graduale. Venite filij audite me timoꝛē dn̄i docebo vos. ℣. Accedite ad eum et illuminamini: et facies veſtre nō confundentur. non repetatur gradu. hic dicitur Dn̄s vobiſcū. et Oꝛemꝰ. Oꝛatio

PReſta queſumus dn̄e familie tue ſupplicāti. vt dum a cibis coꝛpoꝛalibꝰ ſe abſtinēt/a vicijs mēte ieiunēt. Per. Hic dicuntur memoꝛie conſuete. Lectio libꝛi eſdꝛe prophete. ij. viij. caplo.

IN diebꝰ illis: Cōgregatus eſt omis populus quaſi vir vnus ad plateā que eſt ante poꝛtam aquaꝝ. Et dixerūt eſdꝛe ſcribe: vt afferret libꝛū legis moyſi: quam pꝛecepit dn̄s iſraeli. Attulit aūt eſdꝛas ſacerdos libꝛū coꝛā multitudine viroꝝ ac mulieruꝫ cunctiſqꝫ qui poterant intelligere in die pꝛia menſis ſeptimi. Et legit in eo apeꝛte in platea q̄ erat ante poꝛtā aquarū: a mane vſqꝫ ad mediā diem: in cōſpectu virorum ac mulierū et ſapientiū. Et aures oīs populi erant erecte ad libꝛū. Stetit aūt eſdꝛas ſcriba ſuper gradū ligneum queꝫ fecerat ad loquendū: ⁊ ſteterūt iuxta eū. Et aperuit eſdꝛas libꝛum coꝛam omi populo: ⁊ benedixit dn̄o deo voce magna. Et reſpōdit oīs populus amen. Eleuātes autē omnes populi manus ſuas īcuruati ſunt ⁊ adoꝛauerūt pꝛoni in terra Poꝛro leuite ſilentiū faciebāt in pplo: ad audiendā legē. Populꝰ autē ſtabat in gradu ſuo. Et legerunt in libꝛo legis dei diſtincte: ⁊ aperte ad ītelligendū: ⁊ ītellexerunt cum legeret. Dixit autē neemias et eſdꝛas ſacerdos ⁊ ſcriba ⁊ leuite interp̄tantes vniuerſo populo. Dies ſanctificatus eſt dn̄o deo noſtro: nolite lugere ⁊ nolite flere. Flebat enim oīs populus/ cum audiret verba legis Et dixit eis. Ite ⁊ comedite pinguia ⁊ bibite mulſuꝫ: ⁊ mittite partes eis qui nō pꝛeparauerunt ſibi: quia ſanctus dies dn̄i eſt: ⁊ nolite cōntriſtari. Gaudiū etenī dn̄i eſt: foꝛtitudo vr̄a. Grad. Quis ſicut dn̄s deus noſter q̄ in altis h̄itat ⁊ hūilia reſpicit in celo et in terra. ℣. Suſcitās a terra inopē et de ſtercoꝛe erigēs pauperem repetatur graduale. Secunduꝫ marcum. ix. caplo.

IN illo tempoꝛe: Reſpondens vnꝰ de turba: dixit ad ieſū. Magiſter attuli filium meum ad te habentem ſpiritum mutum: q̄ vbicunqꝫ euꝫ appꝛehenderit allidit euꝫ ⁊ ſpumat ⁊ ſtridet dentibꝰ: ⁊ areſcit. Et dixi diſcipulis tuis vt eicerēt illum: et nō potuerūt. Qui reſpondēs eis dixit. O generatio īcredula: quādiu apud vos ero? quādiu vos patiar? Afferte illuꝫ ad me. et attulerunt eū. Et cum vidiſſet illum: ſtatim ſpiritus cōturbauit eum. Et eliſus ī terram volutabatur ſpumans. Et interrogauit patrem eius Quantum t̄pis eſt: ex quo ei hoc accidit? At ille ait. Ab infantia: et frequēter eum ⁊ in ignem et in aquam miſit vt euꝫ p̄deret. Sed ſi q̄d potes adiuua nos: miſertus nr̄i. Ieſus aũt ait illi. Si potes credere: omnia poſſibilia ſūt credenti. Et cōtinuo exclamās pater pueri: cuz lachꝛymis aiebat. Credo domie adiuua incredulitatē meā Et cū videret ieſus concurrentem turbam: cōminatus eſt ſpiritui imūdo dicēs illi. Surde ⁊ mute ſpiritus: ego tibi pꝛecipio exi ab eo: et amplius ne itroeas in eū. Et clamans ⁊ multum diſcerpens euz: exijt ab eo. Et factꝰ eſt ſicut moꝛtuus: ita vt multi dicerēt qꝛ moꝛtuus eſt. Jeſus autem tenēs manum eius eleuauit eū ⁊ ſurrexit. Et cum introiſſet in domuz diſcipuli eius ſecreto iterrogabāt eū. Quare nos nō potuimus eijcere eum? Et dixit illis. Hoc genus in nullo poteſt exire: niſi i oꝛatione et ieiunio. Offertoꝛ. Meditaboꝛ in mandatis tuis que dilexi valde ⁊ leuabo manus meas ad mādata tua que dilexi.

DEus q̇ de his ter- Secreta. re fructibus tua ſacramenta cōſtare voluiſti: p̄ſta queſumꝰ vt per hec opem nobis et pꝛeſentis vite conferas et eterne. Per. Coīo. Comedite pinguia ⁊ bibite mulſum ⁊ mittite partes eis qui nō preparauerint ſibi. ſanctus enim dies domini eſt nolite cōtriſtari. gaudium etenim domini eſt foꝛtitudo veſtra. Poſtcoīo.

SUmētes dn̄e dona celeſtia ſuppliciter depꝛecamur vt que ſedula ſeruitute donante te gerimus: dignis ſenſibꝰ tuo munere capiamus. Per dominū noſtrum ieſum xp̄m filiū. ¶ Feria ſexta quattuoꝛ tempoꝛū. Offīm.

l Etetur coꝛ q̄rentiū dn̄z querite dn̄m ⁊ cōfirmamini: q̄rite faciē eius ſēper ps. Cōfitemini dn̄o et inuocate nomen eius. annūciate inter gētes opa eiꝰ.

PResta q̄s op̄s deus. Oꝛatio vt obſeruatiōes ſacras annua deuotiōe recolētes: ⁊ coꝛpore tibi placeamus et mente. Per.

Lectio ozee p̄phete. xiiij. capit.

HEc dicit dominus: Conuertere iſrael ad dn̄m deum tuum: quoniā coꝛruiſti in iniquitate tua. Tollite vobiſcum verba/ ⁊ conuertimini: ad dominum et dicite ei. Oēm aufer iniquitatez et accipe bonū: ⁊ reddemus vitulos labioꝛum noſtroꝝ Aſſur non ſaluabit nos Super equum non aſcendemus neqꝫ dicemus vltra dij noſtri opera manuū noſtraꝝ: quia eius qui in te eſt miſereberiſ populi. Sanabo cōtritiones eorum: diligam eos ſpontanee/ q̇a auerſus eſt furoꝛ meꝰ ab eis. Ero quaſi ros ⁊ iſrl' germiabit ſicut lilium. Et erumpet radix eiꝰ: vt libani ibūt rami eius. Et erit quaſi oliua gloꝛia eius: et odoꝛ eiꝰ vt libani. Conuertent ſedētes i vmbꝛa eiꝰ: viuent tritico: et germiabūt quaſi vinea. Memoꝛiale eiꝰ ſicut vinū libani. Ego exaudiaz et dirigam eum/ ego vt abietem uirentem: ex me fructus tuus inuentus eſt. Quis ſapiens et intelliget iſta: intelligens ⁊ ſciet hec? Quia recte vie dn̄i: ⁊ iuſti ābulabūt in eis. Grad. Cōuertere dn̄e aliquantulū et dep̄care ſup ſeruos tuos. V.

Domine refugiū factus eſt nobis a generatione et pꝛogenie. Repetat̄ grad.

Secundum lucam. vij.ca.

IN illo tēpoꝛe: Rogabat ieſuz quidā phariſeus: vt māducaret cū illo. Et īgreſſus domū phariſei: diſcubuit. Et ecce mulier q̄ erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit ꝙ accubuit in domo phariſei: attulit alabaſtrū vnguenti Et ſtans retro ſecus pedes dn̄i lachꝛimis cepit rigare pedes eiꝰ: et capillis capitis ſui tergebat/ ⁊ oſculabat̄ pedes eiꝰ: ⁊ vnguēto vngebat. Uidens aūt phariſeꝰ q̇ vocauerat eū: ait intra ſe dicēs. Hic ſi eēt ꝓpheta: ſciret vtiq; q̄ ⁊ qualis eſt mulier q̄ tangit eū: q̄a peccatrix eſt. Et reſpondēs ieſus: dixit ad illū. Symon: habeo tibi aliq̄d dicere. At ille ait. Magiſter dic. Et reſpondit ei ieſus. Duo debitoꝛes erant cuidam feneratoꝛi vnus debebat denarios quingētos: ⁊ alius quinquaginta. Non habentibꝰ illis vnde redderēt donauit vtriſq;. Quis ergo eū plus diligit? Reſpondēs aūt ſymō: dixit Eſtimo q; is cui plus donauit At ille dixit ei. Recte iudicaſti: et cōuerſus ad mulierē: dixit ſymoni. Uides hanc mulierez? Intraui in domum tuā: aquam pedibꝰ meis non dediſti. Hec aūt lachꝛimis rigauit pedes meos: ⁊ capillis ſuis terſit. Oſculum michi nō dediſti. Hec aūt ex quo itraui: nō ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meū nō vnxiſti: hec aūt vnguēto vnxit pedes meos. Pꝛopter quod dico tibi: remittunt̄ ei peccata multa q̄m dilexit multū Cui autē minus dimittitur: minus diligit. Dixit autē dn̄s ad illā. Remittūtur tibi peccata tua. Et ceperūt qui ſimul diſcumbebant: dicere itra ſe. Quis eſt hic q̇ etiā peccata dimittit? Dixit autem ad mulierē. Fides tua te ſaluam fecit: vade ī pace. Offerto. Benedic aīa mea domino et noli obliuiſci omnes retributiones eius: et renouabit̄ ſicut aquille iuuentus tua. Secr̄.

ACcepta tibi ſint dn̄e q̄ſumus noſtri dona ieiunij: q̄ nos ⁊ expiādo tua gratia dignos efficiāt: ⁊ ad ſempiterna pꝛomiſſa ꝑducāt. Per dn̄m noſtrum ieſuz chꝛiſtū. Coio. Aufer a me oppꝛobrium et contemptū quia mandata tua exquiſiui domine: nā et teſtimonia tua meditatio mea eſt. Poſtcoio.

QUeſumus omīpotens deꝰ vt de perceptis muneribus gratias exhibentes: bn̄ficia maioꝛa ſumamus. Per dominū noſtruz ieſum chꝛiſtum filiū. ¶ Sabbato quattuoꝛ tempoꝛum. Officiū.

vEnite adoꝛemus deū et ꝓcidamꝰ ante dominū ploꝛemꝰ ante eū qui fecit nos q; ipſe eſt dn̄s deus noſter. P̄s. Uenite exultemus domino iubilemus deo ſalutari noſtro. Om̄es oꝛationes pꝛeter vltimā dicunt̄ ſine Dn̄s vobiſcū. ſed tantū cū Oꝛemus. Oꝛo.

OMp̄s ſempiterne deus qui per continentiā ſalutarē et coꝛpoꝛibus mederis ⁊ mētibꝰ: maieſtatē tuā ſupplices exoramus: vt pia ieiunātium deprecatiōe placatus: ⁊ p̄ſentia nobis ſubſidia prebeas et futura. Per dominū noſtrū ieſum. Dēs lectiones cuꝫ ſuis titulis legant.

Lectio libri leuitici. xxiii. capit.

IN diebus illis: Locutus eſt dominus ad moyſē: dicens Decima die mēſis huiꝰ ſeptimi: dies expiationū erit celeberrimꝰ ⁊ vocabitur ſāctus. Affligetiſqꝫ animas veſtras in eo: ⁊ offeretis olocauſtum domīo. Omne opus ſeruile nō facietis in tēpore diei huius: quia dies expiatōis eſt: vt ꝓpicietur vobis dominus deus veſter. Omis anima que afflicta nō fuerit die hoc peribit de populis ſuis. Et que operis quippiā fecerit: delebo eā de populo ſuo Nichil ergo opis facietis in eo. Legitimū ſempiternū erit vobis in cunctis generatiōibus ⁊ habitatiōibus veſtris. Sabbatū requietionis eſt: affligetiſqꝫ animas veſtras. Die nono mēſis huius a veſpere vſqꝫ ad veſpam: celebrabitis ſabbata veſtra. Dicit dominꝰ omnipotens. Graduale. Propiciꝰ eſto domine peccatis noſtris nequando dicant gentes vbi eſt deus eorum. Vſ. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et ꝓpter honorem nominis tui domine libera nos. Non reuetatur graduale.

Oratio

DA nobis queſumꝰ omnipotens deus: vt ieiunando tua grā ſatiemur: ⁊ abſtinendo cūctis efficiamur hoſtibꝰ fortiores Per dn̄m noſtrū ieſum chriſtū.

Lectio libri leuitici. xxiij

IN diebus illis: Locutus eſt dominus ad moyſē: dicens Quintodecimo die menſis ſeptimi quando congregaueritis omnes fructꝰ terre veſtre: celebrabitis ferias domini ſeptem diebus Die primo ⁊ die octauo erit ſabbatū: id eſt requies. Sumetiſqꝫ vobis die primo fructꝰ arboris pulcherrime: ſpatulaſqꝫ palmarū et ramos ligni denſarū frondium: ⁊ ſalices de torrente: et letabimini coram domino deo veſtro: celebrabitiſqꝫ ſolēnitatem eius ſeptem diebus per annum Legitimum ſempiternum erit vobis ī cunctis generationibus veſtris. Mēſe ſeptimo feſta celebrabit᷑: ⁊ habitabitis in vmbraculis ſeptē diebus. Omnis qui de genere eſt iſrl' manebit in tabernaculis: vt diſcāt poſteri veſtri ꝙ in tabernaculis habitare fecerim filios iſrael cum educerē eos de terra egypti: ego dominꝰ deꝰ veſter. Graduale. Protector noſter aſpice deus et reſpice ſuper ſeruos tuos. V. Domīe deus virtutū exaudi preces ſeruorū tuoꝝ.

Oratio.

DA queſumus domine fidelibus tuis beneficijs gratulari ſuppliciter īploratis ⁊ qui ieiunijs te venerātur exhibitis: bonoꝝ tuoꝝ copijs impleantur. Per.

Lectio michee ꝓphete. vij

DOmine deꝰ noſter paſce populū tuū ī virga tua: gregem hereditatis tue ⁊ habitātes ſolos terrā in ſaltu iuxta dies antiquos. Videbunt gentes ⁊ cōfundentur ſuper oī fortitudine ſua. Qm̄ quis deꝰ ſimilis tui q̄ aufers iniq̄tatē: ⁊ transfers pctm̄ reliquiarū hereditatis tue Non imittet vltra furoꝛē ſuum: quoniā volēs miam eſt. Reuertetur et miſerebitur noſtri. Deponet oēs iniq̄tates nr̄as: ⁊ ꝓiiciet in pꝛofunduȝ maris oīa peccata noſtra. Dabis v̄itatē iacob miſericoꝛdiā abꝛahaȝ: q̄ iuraſti patribus noſtris a dieb⁹ antiquis: dn̄e deus noſter. Graduale. Dirigatur oꝛatio mea ſicut incenſuȝ ī cōſpectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuū mearum ſacrificiū veſpertinū. Oꝛem⁹. Oꝛo.

Preſta q̄s dn̄e ſic nos ab epulis abſtinere carnalib⁹ vt a vicijs irruētib⁹ pariṫ ieiunemus Per ð. Lectō zacharie pphē. viij.

In dieb⁹ illis: Factū eſt verbum dn̄i ad me dicens. Hec dicit dn̄s deus exercituū. Sicut cogitaui vt affligerē vos cum ad iracundiā ꝓuocaſſent me patres veſtri/ ⁊ nō ſum miſertus: ſic cōuerſus cogitaui ī diebus iſtis: vt benefaciā hieruſalē ⁊ domui iuda. Nolite timere: hec ſūt eñ verba q̄ facietis. Loquimini veritatem vnuſq̄ſq; cum pꝛoximo ſuo. veritatē ⁊ iudiciū pacis iudicate in poꝛtis veſtris: ⁊ vnuſq̄ſq; malum contra amicū ſuū ne cogitetis in coꝛdibus veſtris. ⁊ iuramētum mendatij ne diligatis. Oīa eñ hec ſunt que odi: dicit dn̄s Et factū eſt verbum domini exercituum ad me/ dicēs. Hec dicit dn̄s deꝰ exercituū. Ieiuniū pꝛimi: ieiuniū quarti ⁊ ieiuniū ſeptimi: ⁊ ieiuniū decimi erit domui iude ī gaudium ⁊ leticiā: ⁊ in ſolēnitates p̄claras. Veritatē tantum et pacē diligite: ait dn̄s exercituū. Graduale. Saluū fac populuȝ tuum dn̄e et bn̄dic hereditati tue. ℣. Ad te domine clamaui deus me⁹ ne ſileas a me: et ero ſimilis deſcendētib⁹ ī lacū. Oꝛemus. Oꝛatio.

Ut nobis domine tribuis ſolēne tibi deferre ieiuniū: ſic nobꝫ q̄s indulgētie tue pꝛeſta ſubſidiū. Per do.

Lectio quīta. Angelus dn̄i. tota legat̄ ſicut ī ſabbato quattuoꝛ tēpoꝛū in ebdomada penthe. Duo clerici de ſcd̄a foꝛma in ſuppellicijs ad gradum choꝛi ſimul cātēt Tractum. Omnipotētem ſēper adorāt. Et benedicūt omne per euū. Choꝛus. deȝ repetat. Clerici. ℣. Aſtra poloꝛ. cūcta hominuȝ gens ſolq; ſoroꝛq; lumina celi. Choꝛus. Omnipotētem Clerici. ℣. Sic quoq; limphe queq; ſuꝑne ros pluuieq; ſpūs omnis. Choꝛ⁹. Et benedicūt oēs. Clerici. ℣. Ignis et eſtus cauma geluq; frigus et ardoꝛ atq; pꝛuina. Choꝛus. Omnipotentem. Clerici. ℣. Nix glacies noxq; dieſq; lux tenebreq; fulgura nubes. Choꝛus. Et bn̄dicūt. Clerici. ℣. Arida mōtes germina colles flumina fontes pōtus et vnde. Choꝛus. Omīpotentem. Clerici. ℣. Omnia viua que vehit equoꝛ vegetat aer terraq; nutrit. Choꝛ⁹. Et bn̄dicunt. Clerici. ℣. Cūcta hominuȝ gēs iſrael ipſe chꝛiſticoleq; ſeruuli quiq; Choꝛus. Omnipotentē. Clerici. ℣. Sācti humileſq; coꝛde benigno treſq; puſilli exuperātes. Choꝛus. Et benedicūt. Clerici. ℣. Rite camini ignei flāmas iuſſa tyranni tēnere p̄pti. Choꝛus. Omnipotentē. Clerici. ℣. Sit genitoꝛi laus genitoq; lauſq; beato flamini ſacro. Choꝛ᷒. Et bn̄dicūt. Clerici reincipiāt trac. Omnipotentē. et percātetur a choro. Sequatur Dominus vobiſcum. ⁊ Oratio.

Deus q̄ trib᷒ pueris mitigaſti flāmas ignium/concede ꝑpicius: vt nos famulos tuos nō exurat flāma vicioꝛum. Per. Oꝛem᷒. Hic dicunt̄ mēoꝛie conſuete. Epiſtola. Ad hebꝛe. ix.

Fratres: Tabernaculū factū eſt pꝛimum in quo erāt candelabꝛa ⁊ mēſa: et pꝛopoſitio panum q̄d dicit̄ ſancta. Poſt velamentum autē ſecundū tabernaculū q̄d dicitur ſancta ſanctorum: aureū habēs thuribulum ⁊ archam teſtamēti circuntectā ex omī parte auro. In qua vꝛna aurea habens māna: et virga aarō que fronduerat ⁊ tabule teſtamēti. Super que erāt cherubin glorie obumbꝛātia ꝓpiciatoꝛiuz: de quibus nō eſt modo dicendū per ſingula. His vero ita compoſitis in pꝛioꝛi quidē tabernaculo ſemper introibāt ſacerdotes: ſacrificioꝛū officia conſūmantes. In ſecundo aūt ſemel in āno ſolus pōtifex nō ſine ſanguine: quē offerret pꝛo ſua et populi ignoꝛantia. Hoc ſignificāte ſpiritu ſctō: non dum propalatam eſſe ſanctoꝛuz viā adhuc pꝛioꝛi tabernaculo habēte ſtatum que parabola eſt tēpoꝛis inſtātis. Iuxta quā munera ⁊ hoſtie offeruntur: que nō poſſunt iuxta conſcientiaz perfectū facere ſeruientē. Solūmodo i cibis ⁊ potibus: ⁊ varijs baptiſmatibus ⁊ iuſticijs carnis vſq; ad tēpus coꝛrectiōis impoſitis. Chꝛiſtus aūt aſſiſtens pōtifex futuroꝛum bonoꝛū peramplius et ꝑfectius tabernaculū non manufactum: id eſt nō huius creationis: neq; per ſanguinē hyꝛcoꝝ aut vituloꝛum: ſed per pꝛopꝛiū ſanguinem itroiuit ſemel i ſancta: eterna redēptione inuēta. Duo clerici de ſecunda foꝛma i cappis ſuis nigris ad gradum choꝛi ſimul dicant totum ⁊ integrum tractuz.

Laudate dn̄m omnes gentes et collaudate eum omēs populi. ℣. Qm̄ confirmata eſt ſup nos mīa eius et veritas domini manet ineternū. Se. lucā. xiij.

In illo tempoꝛe: Dicebat ieſus turbis ſimilitudinē hāc. Arboꝛem fici habebat quidā plātatam in vinea ſua: ⁊ venit querens fructū in illa ⁊ non inuenit. Dixit autem ad cultoꝛem vinee. Ecce anni tres ſunt ex quo venio querens fructum i ficulnea hac: ⁊ non inuenio. Succide ergo illā. Ut quid etiaz terrā occupat? At ille reſpondēs ait illi. Domine dimitte illam ⁊ hoc anno vſq; dum fodiam circa illam: ⁊ mittā ſtercoꝛa. Et ſiquidem fecerit fructū ſin autem in futurū ſuccides eaz. Erat autem docēs in ſynagoga eoꝝ ſabbatis. Et ecce mulier que habebat ſpiritū infirmitatis annis decem ⁊ octo: et erat inclinata nec poterat omīno ſurſū reſpi cere. Quam cū videret dominꝰ: vocauit eam ad ſe: ⁊ ait illi Mulier: dimiſſa es ab infirmitate tua. Et impoſuit illi manus: ⁊ confeſtim erecta ē: ⁊ gloꝛificabat deū. Reſpōdens autē archiſynagogus indignās / quia ſabbato curaſſet ieſꝰ: dicebat turbe. Sex dies ſunt ī quibꝫ opoꝛtet opari. In his ergo venite ⁊ curamini: ⁊ nō in die ſabbati. Reſpōdit autē ad illū dñs: ⁊ dixit Hipocrite / vnuſquiſqꝫ veſtrum ſabbato nō ſoluit bouem ſuū aut aſinū a pſepio: et ducit adaquare? Hanc autē filiam abꝛahe quā alligauit ſathanas: ecce decem et octo annis nō opoꝛtuit ſolui a vinculo iſto die ſabbati? Et cū hec diceret: erubeſcebāt oēs aduerſarij eiꝰ. Et oīs populus gaudebat ī vniuerſis q̄ glorioſe fiebant ab eo. Offertoꝛ. Domine deus ſalutis mee in die clamaui et nocte coꝛam te intret oꝛatio mea ī conſpectu tuo domine. Secre. Queſumus dñe noſtris placare muneribꝰ ⁊ ieiunijs: qm̄ tu eadem tribuis vt placeres. Per d. Coio. Menſe ſeptimo feſta celebꝛabitis cum in tabernaculis habitare feceri filios iſrael: cum eduxerim eos de terra egypti ego dñs deus veſter. Poſtcoio. Perficiant in nobis domine queſumꝰ tua ſacramenta quod cōtinēt: vt q̄ nūc ſpecie gerimꝰ: certa rerū veritate capiamꝰ. Per dñm.

¶ In die dedicatiōis eccl'ie. Ad miſſā. Offm̄.

t Erribilis eſt locꝰ iſte: hic domus dei eſt ⁊ poꝛta celi ⁊ vocabitur aula dei. In tēpore paſchali. alla. ps. Dñs regnauit decoꝛē indutus eſt: īdutus eſt dñs foꝛtitudinē et precinxit ſe. Oꝛatio. Deus qui nobis ꝑ ſingulos annos huius ſancti tēpli tui conſecratiōis reparas diem: ⁊ ſacris ſemꝑ miſterijs repꝛeſentas incolumes: exaudi pces populi tui et pſta: vt quiſquis hoc templuz beneficia petiturus ingreditur: cūcta ſe ipetraſſe letet. Per. Lectio libꝛi apoca. bti iohis apo. xxi. ca.

In diebus illis: Ego iohannes vidi ciuitatem ſanctaz hieruſalem nouā deſcēdentez de celo a deo paratā: ſicut ſponſam oꝛnatā viro ſuo. Et audiui vocē magnam: de thꝛono dicentē. Ecce tabernaculū dei cum hominibus: ⁊ habitabit cū eis. Et ipſi populus eiꝰ erunt: ⁊ ipſe deus cū eis erit eoꝛum deus. Et abſterget deus omnē lachꝛimā ab oculis eoꝝ ⁊ moꝛs vltra nō erit. neqꝫ luctus: neqꝫ clamoꝛ neqꝫ doloꝛ erit vltra que pꝛima abierūt. Et dixit q̄ ſedebat ī thꝛono. Ecce noua: facio omnia. Gꝛaduale. Locus iſte a deo factus eſt ieſtimabile ſacramētum irrepꝛehenſibilis eſt. V. Deus cui aſtat angeloꝝ choꝛus exaudi preces ſeruoꝛū tuoꝛum. Alleluya. V. Adoꝛabo ad templū ſanctum tuum: et cōfitebor nomini tuo. Hec duo. Alleluya. ſequentia dicūtur alternis vicibus per octauaz niſi in dominica ⁊ in octa. die. Alleluya. V. O quam metuendus et venerandus eſt locus iſte: vere non eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ poꝛta celi. Alla. V.

Fundata eſt domꝰ domini ſuper verticem montium et exaltata eſt ſuper omnes colles. Licet in quadrageſima hoc feſtum euenerit dicit iſta ſequētia.

Hieruſalem ⁊ ſyon filie cetus omīs fidei curie: melos pāgat iugꝫ leticie alleluya. Chriſtus eñ deſpōſat hodie matrem noſtrā norma iuſticie: quaꝫ de lacu traxit miſerie eccleſiā. In ſpiritusſancti clementia: ſponſa ſponſi letatur grā: a reginis laudis cuꝫ gloria felix dicta. Dos vt datur creſcit leticia q̄ dos cantat triplex potentia tangēs celū terras ⁊ ſtygia iuſticia. Mira loquor ſed ſana credere federatam tam largo munere de ꝓprio produxit latere deꝰ homo. Formaretur vt ſic eccleſia: figurauit in patri gloria ade coſtis formata femina hoſtis eua. Eua fuit nouerca poſteris: hec eſt mater electi generis vite portus aſylum miſeris ⁊ tutela. Pulchra potens partu mirabilis: vt luna ſol fulget ſpectabilis plus acie multo terribilis ordinata. Multiplex eſt ſingularis vna gñalis ⁊ indiuidua oīs tui ſexus: ſimul vna parit turmas. Hec ſignata iordanis fluctibꝰ: hec q̄ venit e terre finibus ſcientiā audire quominꝰ ſalomonis. Sic typicis deſcripta ſenſibꝰ: nuptiarꝫ induta veſtibus celi preeſt hodie ciuibus xp̄o iuncta. O ſolennis feſtum leticie: quo vnitur xp̄s eccleſie: in qua noſtre ſalutis nuptie celebrantur. Cetus felix dulce conuiuium lapſis ibi datur ſolatiuꝫ: deſperatis offertur ſpaciū reſpirandi. Iuſtis in hac ſoluuntur premia: angelorum nouantur gaudia lata nimis quod facit gratia caritatis. Ab eterno fons ſapientie intuitu ſolius gratie: ſic preuidit in rerū ſerie hec futura. Chriſtus ergo nos ſuis nuptijs recreatos veris delitijs intereſſe faciat ſocijs electorū. Infra ſeptuageſima vſqꝫ ad caput ieiunij in octa. tantum huiꝰ feſti dicitur tractus

Quam dilecta tabernacula tua domine virtutū cōcupiſcit et deficit anima mea in atria domini. ℣. Cor meum et caro mea exultauerunt in deum viuum. ℣. Etenim paſſer inuenit ſibi domum ⁊ turtur nidum vbi reponat pullos ſuos. ℣. Altaria tua domine virtutum: rex meus et deus meus. ℣. Beati qui habitant in domo tua. in eternum laudabūt te domine. In paſchali tempore erit ſecundū Alleluya. De reſurrectione quotidie per octa. et in octa. et etiam in prima die. Secundum lucam. xix. capitulo

IN illo tempore: Egreſſus ieſus ꝑambulabat hierico. Et ecce vir nomine zacheus: et hic erat princeps publicanorū: ⁊ ipſe diues. Et querebat videre ieſum ꝗs eſſet: et nō poterat pre turba/ qꝛ ſtatura puſillus erat. Et p̄currens aſcendit in arborem ſicomorum/ vt videret eū quia inde erat trāſiturus. Et cum veniſſet ad locū ſuſpiciens ieſus vidit illū: ⁊ dixit ad eū: zachee feſtinās deſcende: ꝗa hodie i domo tua oportet me manere. Et feſtinās deſcendit: et excepit illum gaudens. Et cum viderent omnes murmurabāt dicentes: ꝙ ad hoīem peccatorem diuertisset. Stans aūt zacheus: dixit ad dominum. Ecce dimidiuꝫ bonorum meoꝝ domine do pauperibus: ⁊ si quid aliqueꝫ defraudaui reddo quadruplū. Ait iesus ad euꝫ. Quia hodie salus domui huic facta est: eo ꝙ ⁊ ipse filius sit abrahe Venit enim filius hoīs querere ⁊ saluū facere: quod perierat. Offertorium. Domine deus in simplicitate cordis mei let⁹ obtuli vniuersa et populus tuus q̄ repertus est vidi cuꝫ ingenti gaudio. deus israel custodi hāc voluntatem. In tempore paschali. Alleluya. Secreta.

Annue q̄sumus domine precibus nostris: vt quicunqꝫ intra tēpli huius (cuius anniuersariū dedicatiōis diē celebramus) ambitum ꝯtinemur plena tibi atqꝫ perfecta corporis ⁊ anime deuotione placeamus: vt duꝫ hec presentia vota reddimus: ad eterna premia te adiuuāte peruenire mereamur. Per dominū nostrum. Prefatio quotidiana. Coīo. Domus mea domus orationis vocabitur dicit dominus. in ea omnis qui petit accipit et qui querit inuenit et pulsanti aperietur. In tēpore paschali. Alleluya alleluya. Postcommunio.

Deus qui ecclesiā tuam spōsam vocare dignat⁹ es: vt que habebat gratiā per fidei deuotionē: haberet etiam ex nomine dignitatem: da vt omnis hec plebs tuo nomini seruiens: hui⁹ vocabuli cōsortio digna inueniatur. Qui viuis ⁊ regnas cū deo patre. Si hoc festum a septuagesima vsqꝫ ad pascha cōtigerit dicitur ī fine misse. Benedicamus domino. Si autem alio tempore anni finiatur cū Ite missa est. Per totas octa. dicitur eadē missa de dedicatione quandocūqꝫ hoc festū scilicꝫ ab octaua epyphanie vsqꝫ ad. lxx. et ab octa. pasche vsqꝫ ad ascensionē domini vel a festo sācte trinitatis vsqꝫ ad aduentum domini contigerit nisi festum. ix. lectio. intercurrat sed sine sequētia et Credo. tamē in dominica

Leta- Dicitur ista sequētia

bundus exultet fidelis chorus celi curie. Cū iocundus ornatur regie thorus regi glīe. In tali connubio nubit lappa lilio soli stella. Cum miro cōsortio a se fit vnio dei cella. Celebrātur hodie christi ⁊ ecclesie caste nuptie. Sicut iūgit spiritum homo deo subditum iugo gratie In hoc matrimonio caro dei filio nupsit nobili. Ipse vero fili⁹ summus et exīmi⁹ cessit humili. Ima summ⁹ petijt et spōsam expetijt quaꝫ de nigra gestijt candidare. Fecit qđ disposuit quia fedam potuit quādo sibi placuit emūdare. Ancilla propera. Ut fides libera. Cū viro regnans sceptrigera. Spōsum cōsidera. Quem velat littera Ip̄m reuelat fides vera. Se. luca. vi.

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Omnis qui venit ad me ⁊ audit sermōes me os et facit eos: oſtendā vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt hoī edificanti domū. Qui fodit in altū: ⁊ poſuit fundamentū ſupꝛa petrā Inundatiōe aūt facta: illiſuz eſt flumē domui illi: ⁊ nō potuit eaz mouere. Fūdata eniz erat ſupꝛa firmā petrā. Credo. In octaua dedicatiōis eccleſie omnia ſicut in pꝛīa die cū hac ſequētia

QUā dilecta tabernacl'a domini virtutū ⁊ atria. Quā electi architecti tuta edificia. Que nō mouēt imo fouēt ventus flumen pluuia. Quā decoꝛa fundamēta per ꝯcina ſacramenta: vmbꝛe ꝑcurrētia. Latꝰ ade doꝛmiētꝭ euā fudit ī manētꝭ copule pꝛimoꝛdia Archā ligno fabꝛicatam noe ſeruat gubernatā ꝑ mūdi diluuiū. Pꝛolē ſera tādē leta anꝰ ſarra ridet leta nūc lactās gaudiuz. In biuio tegēs nuda: geminos parit ex iuda thamar diu vidua. Sic moyſes a puella dū ſe lauit in fiſcella reperit cipꝛea. Hic mas agnus īmolat: quo iſrl' ſaciat eius tinctus ſanguine. Hinc venit auſtri regina ſalomōis qua diuina condit ſapiētia. Hec eſt nigra ſed foꝛmoſa: myꝛrhe ⁊ thure fumoſa virga pigmētaria. Sic futura q̄ figura obūbꝛauit reſerauit nobꝭ dies grē. Iā in lecto cū dilecto: q̄eſcamus ⁊ pſallamꝰ aſſunt enim nuptie. Quarū tonat initiū ī tubis epulantium ⁊ finis ꝑ pſalteriū. Spōſum millena milia vna laudāt melodia ſine fine dicētia all'a all'a. Se. iohānem. x. caplo.

IN illo tp̄e fctā ſūt encenia in hieroſolimis: ⁊ hyēs erat Et ambulabat ieſus ī tēplo ī poꝛticu ſalomōis. Circūdederūt ergo eum iudei: ⁊ dicebāt ei. Quouſq̄ aīam noſtrā tollis? Si tu es chꝛiſtus: dic nobis palā? Rn̄dit eis ieſus. Loquoꝛ vobis: ⁊ nō creditis Opeꝛa que ego facio in noīe pr̄is mei: hec teſtimoniuz perhibēt de me. Sed vos nō creditis: q̄a non eſtis ex ouibꝰ meis. Oues mee vocem meā audiūt: ⁊ ego cognoſco eas ⁊ ſequūtur me. Et ego vitaz eternā do eis: ⁊ nō ꝑibunt ieternū: ⁊ nō rapiet eas quiſq̄ de manu mea Pater meus qđ dedit michi maiꝰ oibus eſt: ⁊ nemo poteſt rapere de manu patris mei. Ego et pater vnū ſumus. Nō dicitur Credo. niſi dn̄ica fuerit. Si hoc feſtū a capite ieiunij vſq̄ ad cenā dn̄i cōtigerit: nichil fiat de feſto niſi tantū in pꝛima die: ꝑter memoꝛiē infra octauā ⁊ in octa. In ꝯſecratiōe eccl'ie. Ad miſſā oſſm̄.

DTerribilis eſt locus iſte. Oꝛo.

DEus qui ſacrādoꝝ tibi auctoꝛ es munerū: effunde ſuꝑ hāc oꝛōnis domū bn̄dictionē tuam: vt ab oībus īuocātibus nomē tuum: defenſiōis tue auxiliū ſētiatur. Per. Ep'la Ego iohēs vidi ciuitatē. Grad' Locus iſte. All'a. V. Adoꝛabo ad tēplū. Sequētia Quāz dilecta. Euāge Egreſſꝰ ieſꝰ perābula.. vt ſ. Offr Dn̄e deꝰ ī ſimplicitate. Secreta.

DEus q̄ in oī loco dn̄atiōis tue totꝰ aſſiſtis: ⁊ totus oꝑaris: accepta ſacri ficium noſ tuo benign⁹ oblatū: ꝗ huius domus cui⁹ es fundatoꝛ: eſto protectoꝛ: vt in virtute ſpūs ſcti fiat hic ſemꝑ ſeruientiū etiā tibi deuota libertas. ꝑ do. In v.

Coio. Dom⁹ mea. Poſtcoio.

Sacramētꝫ dñe refecti ſalutaribus: grās tibi referim⁹: reple ꝗs hoc tēplū tua glīa maieſtatis vt ī honoꝛeꝫ noīs tui fiat populo tuo domus oꝛonis. Per. In recōciliatiōe eccl'ie. Offīm. Dū ſanctificatus fuero. Req̄re in .iiij. feria i ebdomada quarta quadꝛageſime: finiat i tp̄e paſcha. cū Alla. Oro.

Deus qui dediſti dom⁹ mea domus oꝛonis vocabitur: domū iſtam gentiū ſpurcicijs cōtaminatā mundare ⁊ ſanctificare digneris. vt oīm ꝑces ⁊ vota ī loco hoc ad te clamātiū clemēter exaudias: ⁊ benigne ꝑficias. Qui viuis ⁊ regnas cū deo. Epiſtola. Ego iohānes. ſicut i die dedicationis. Grad. Tollite hoſtias ⁊ itroite ī atria eius: adoꝛate dñm in aula ſcā ei⁹. ℣. Reuelauit dñs ꝯdenſa: et in templo eius omnes dicant gloꝛiam. Alleluya. ℣. Confitemini dño et inuocate nomē eius: annūciate īter gentes opera eius.

In illo Scdm lucam. vj. c. tp̄e: Dixit ieſus diſcipl'is ſuis. Nō eſt arboꝛ bona: q̄ facit fructus malos: neqꝫ arboꝛ mala faciens fructum bonū. Unaqueqꝫ eñ arboꝛ: de fructu ſuo cognoſcitur. Neqꝫ eñ de ſpinis colligūt ficus: neqꝫ de rubo vindimiāt vuā. Bonus hō de bono theſauro coꝛdis ſui ꝓfert bonū: et malus homo de malo theſauro ꝓfert malum. Et abundātia enim coꝛdis os loquitur. Quid eñ vocatꝭ me dñe domine: ⁊ non facitis que dico? Omnis qui venit ad me ⁊ audit ſermones meos et facit eos: oſtendā vobis cui ſimilis ſit. Similis eſt homini edificāti domū q̄ fodit in altū ⁊ poſuit fundamētum ſupꝛa petram. Inundatiōe aūt facta: illiſuꝫ eſt flumē domui illi ⁊ nō potuit eā mouere. Fundata enim erat ſupꝛa firmam petram. Offertoꝛium. Oraui deū meum ego daniel dicens. exaudi dom̄e pꝛeces ſerui tui: illumina faciem tuam ſup ſanctuarium tuum: et propicius ītende populum iſtū ſuper quē inuocatū eſt nomen tuū deus. et finiat̄ i tractu. pꝛece. cum alleluya alleluya. Secreta.

Hec hoſtia q̄s ſum⁹ dñe ⁊ locū iſtum ab immundicijs iniquoꝝ: vel patrate offenſionis expurget: ⁊ ſupplicationes noſtras hic ⁊ vbiqꝫ tibi reddat acceptas. Per do. Coio. Acceptabis ſacrificiū iuſticie oblationes et olocauſta ſuper altare tuuꝫ dñe. et finiatur in tractu pꝛece. cum alleluya alla. Poſtcoio.

Percipientes domine munera ſalutis eterne te ſupplices exoꝛamus: vt templū hoc vel cimiterium a barbaroꝝ vel iniquoꝝ inquinamētis emundatū tua benedictione maneat ſanctificatum: ⁊ pectoꝛa noſtra ab omni ſoꝛde vicioꝝ aliena/ tibi ſemper aſſiſtant deuota. Per.

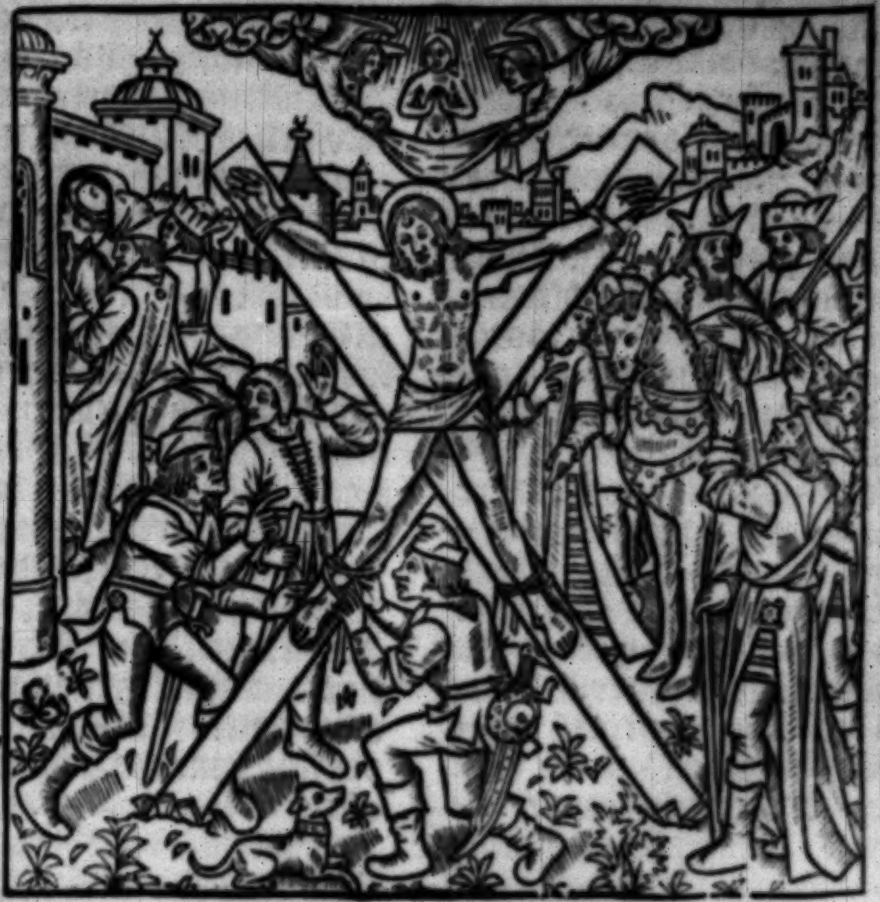

¶ Incipit ꝓpꝛiū feſtiuitatum ſanctoꝝ ſecundū vſuʒ eccl'ie Sar. In vigil'. ſci andꝛee apoſt. Ad miſſā Offm.

d

Dominus ſecus mare galilee vidit duos fr̃es petrū ꝛ andꝛeam et vocauit eos venite poſt me faciā vos fieri piſcatoꝛes hoīʒ. P̃s Celi enarrāt gloꝛiā dei ꝛ opa manuū eius annūciat firmamētū. Oꝛo.

Queſumus omīps deꝰ vt beatꝰ āndꝛeas apoſtolꝰ: tuū ꝓ nobis iploꝛet auxiliū: vt a nr̃is reatibus abſoluti/a cūctꝭ etiā piculis eruamur. Per dñʒ. Memoria fiat de martyꝛibꝰ ſi āte aduētū hec vigilia cōtigerit: ſi infra nequaꝗ̄. Oꝛo.

DEus qui nos beatoꝛũ martyꝛum tuoꝛũ ſaturnini atqꝫ ſiſinnij ꝯcedis natalicijs ꝑfrui: eoꝛũ nos tribue meritis adiuuari. Per dñm. Ep̄la. Bñdictio domini. Gradu. Nimis honoꝛati. Si hec vigilia in dñica euenerit. dicit vnũ all'a de cõi apoſtoloꝛuz: ⁊ dicatur miſſa i capi. ⁊ hec in omibus miſſis ꝓpꝛijs de vigilia que in dominica cõtingũt obſeruet niſi in vigi. natiuitatꝫ dñi tantũ.

INil· Secũdũ iohãnẽ. j. ca.
lo tẽpoꝛe. Stabat iohãnes: et ex diſcipulis eius duo. Et reſpiciẽs ieſum ambulãtẽ: dixit. Ecce agnus dei. Et audierũt eum duo diſcipuli loquentez: ⁊ ſecuti ſunt ieſuz. Conuerſus aũt ieſus: et videns eos ſequentes ſe: dixit eis. Quid q̃ritis? Qui dixerũt. Rabbi qđ dicitur interpꝛetatũ magiſter. Ubi habitas? Dicit eis. venite ⁊ videte. venerũt et viderunt vbi maneret: ⁊ apud illũ manſerũt die illo. Hoꝛa autem erat quaſi decima. Erat aũt andꝛeas frater ſymonis petri: vnꝰ ex duobꝰ qui audierant a iohanne ⁊ ſecuti fuerãt euz. Inuenit hic pꝛimum fratrem ſuũ ſymonem: et dicit ei Inuenimꝰ meſſiã. Quod eſt interpꝛetatuz chꝛiſtus. Et adduxit eum ad ieſuz. Intuitꝰ aũt euz ieſus: dixit. Tu es ſymõ filius iohãna: tu vocaberis cephas qđ interpꝛetatur petrus. In craſtinũ autẽ voluit exire in galileã: ⁊ inuenit philippũ. Et dicit ei ieſus Sequere me. Erat autez philippus a bethſaida ciuitate andꝛee ⁊ petri. Inuenit philippus nathanael: ⁊ dicit ei. Quem ſcripſit moyſes in lege et pꝛophete: inuenimꝰ ieſum filium ioſeph a nazareht. Et dicit ei nathanael a nazareth poteſt aliq̃d boni eſſe. Dicit ei philippus veni ⁊ vide vidit ieſus nathanaelem venientem ad ſe: ⁊ dicit de eo Ecce vere iſraelita: i quo dolus non eſt. Dicit ei nathanael. Unde me noſti? Reſpõdit Jeſus et dixit ei. Pꝛiuſq̃ꝫ te philippus vocaret cuz eſſes ſub ficu: vidi te. Reſpondit ei nathanael. et ait. Rabbi tu es filiꝰ dei. tu es rex iſrael. Reſpondit ieſus. ⁊ dixit ei. Quia dixi tibi vidi te ſub ficu credis maiꝰ his videbis. Et dixit eis Amen amen dico vobis videbitis celum apertuz et angelos dei aſcendentes et deſcendentes ſupꝛa filiũ hominis. Offertoꝛium. Gloꝛia et honoꝛe coꝛonaſti. Secreta.

SAcrandũ tibi domine munus offerimꝰ. quo beati andꝛee ſolẽnia ieiunijs ⁊ deuotis officijs recolẽtes/ purificationem quoqꝫ noſtris mẽtibus imploꝛamus. Per dominũ. Alia ſecreta.

OBlatum tibi dñe munꝰ pꝛo beatoꝝ martyꝝ tuoꝛuz ſaturnini atqꝫ ſiſinnij paſſione ꝓpicius aſſume quod eoꝛum interceſſiõe maieſtati tue fiat acceptũ Coio. Dicit ãdꝛeas ſymoni fratri ſuo inuenimus meſſiaz qui dicitur chꝛiſtus et adduxit eum ad ieſum. Poſtcoio.

PErceptis ſalutaribꝰ ſacramẽtis humiliter te domine deſcamur: vt intercedēte beato andꝛea ap̄lo tuo que ꝓ illius venerāda egimus ſolēnitate: nobis pꝛoficiant ad ſalutē. Per do.

Alia poſtcōio

Ut hec cōmunio nos dn̄e tua viſitatione dignos efficiat: vbi ſaturnini martyꝛ tui ſocioꝛumqꝫ eius: pia queſumus interceſſio ſemper imploꝛet.

¶ In die ſancti andꝛee ad miſſā. Offm̄. Michi autē. Si extra aduētū contigerit dicitur Gl̄ia i excelſis. ſi vero infra non dicitur: ſed poſt oꝛationem Maieſtatem fiat meōꝛia de aduentu: ⁊ de ſancta maria. Et hoc in oībus feſtis ſanctoꝝ que infra aduentum cōtigerint obſeruēt. Oꝛatio

Maieſtatem tuā domīe ſuppliciter exoꝛamꝰ: vt ſicut eccleſie tue beatus andꝛeas apoſtolus extitit pꝛedicatoꝛ ⁊ rectoꝛ: ita apud te ſit ꝓ nobis perpetuus itercesſoꝛ. Per d̄. Ad romanos. x. cap̄lo.

Fratres Coꝛde creditur ad iuſticiā: oꝛe autem cōfeſſio fit ad ſalutē. Dicit eīn ſcriptura. Omnis qui credit in illū nō confundetur. Nō eniz eſt diſtinctio iudei ⁊ greci. Nam idez dn̄s omniū: diues in omēs qui inuocant illū. Omis eīn quicunqꝫ inuocauerit nomē dn̄i: ſaluꝰ erit. Quomodo ergo inuocabūt in quē nō crediderūt? Aut quomō credent ei quē non audierūt? Quomodo ergo audiēt ſine pꝛedicāte? Quomodo vero pꝛedicabunt niſi mittantur? Sicut ſcriptuz eſt. Quā ſpecioſi pedes euāgelizantiū pacem euāgelizātiū bona. Sed nō oēs obediunt euangelio. Eſaias aūt dicit. Dn̄e/ q̄s credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu auditus autem per verbum chꝛiſti. Sed dico. Nūquid nō audierunt? Et quidē in oēm terrā exiuit ſonus coꝝ: ⁊ ī fines oꝛbis terre verba coꝝ. Gꝛadua. Cōſtitues eos. Alleluya. ℣. Dilexit andꝛeā dn̄s ī odoꝛem ſuauitatis. Sequen.

Sacroſancta hodierne feſtiuitatis pꝛeconia. Digna laude vniuerſa cathegoꝛizet eccl̄ia. Mitiſſimi ſanctoꝝ ſāctiſſima extollēdo merita Apoſtoli andꝛee admirāda pꝛefulgentis gratia. Hic accepto a iohāne baptiſta. Quod veniſſet q̄ tolleret peccata. Mox eiꝰ intrās habitacula audiebat eloquia. Inuētoqꝫ fratre ſuo bariona. Inuenimꝰ ait ouans meſſiā. Et duxit eū ad dulcifluā ſaluatoris pꝛeſentiā. Hunc perſcrutātē maria xp̄i vocauit clemētia. Artem piſcandi cōmutans dignitate apoſtolica. Huius animā poſt clara feſti paſchalis tēpoꝛa. Sancti ſp̄ūs pꝛeclara perluſtrauit potentia. Ad pꝛedicādū populis penitentiā. Et dei patris per filiuz clemētiā. Gꝛatulare ergo tanto patre achaya. Illuſtrata eiꝰ ſalutari doctria Honoꝛata multimoda ſignoꝛum frequētia. Et tu gemēs ploꝛa trux carnifex egea. Te lues iferna ⁊ moꝛs tenet eterna. Et andꝛeā felicia ꝑ crucē manēt gaudia. Iā regez tuū ſpectas iā adoꝛas iaz in eiꝰ ꝯſpectu andꝛea ſtas. Odoꝛē ſuauitatꝭ iā aſpiras quem diuini amoꝛis aroma dat. Sis ergo nobis inclita. Dulcedo ſpirās ītima. Celeſtis vite balſama. Sciendū eſt ꝙ in oībus feſtꝭ ix. lect. vel. iij. le. cū regimīe choꝛi dicat̄ ſequētia ad miſſā extra lxx. vſqꝫ ad paſcha: niſi ī feſtis plurimoꝝ cōfeſſoꝝ: ⁊ ī feſto ſc̄ti michaelis in mōte tūba. In octa. vero et infra ſiue fuerint cuꝫ regimīe choꝛi ſiue nō: ſequentia ad miſſā nō dicit̄: niſi per octauā et in oct. viſitationis aſſūptio. ⁊ nati. beate marie: ⁊ in dn̄ica infra oct. dedicatiōis eccleſie: ⁊ in oct. apoſtoloꝝ petri ⁊ pauli. Euangelium. Secundum matheum. iiij. capi.

In illo tempoꝛe Ambulans Ieſus iuxta mare galilee vidit duos fratres ſymonē q̃ vocatur petrus et andꝛeā fratrē eius: mittētes rhete in mare. Erāt eñ̄ piſcatoꝛes. Et ait illis Venite poſt me: ⁊ faciam vos fieri piſcatoꝛes hominū. At illi ꝯtinuo relictꝭ rhetibus ſecuti ſunt euꝫ. Et ꝓcedēs inde vidit alios duos frēs: iacobū zebedei: ⁊ iohannē fratrē eius in naui: cum zebedeo patre eoꝝ: reficientes rhetia ſua et vocauit eos. Illi autē ſtatim relictis rhetibus ⁊ patre: ſecuti ſunt eū. Credo. Offertoꝛ. Michi autē. Secreta.

Sacrificiū noſtrū tibi domine queſumus beati andꝛee pꝛecatio ſancta cōciliet: vt cuius honoꝛi ſolēniter exhibetur: meritis efficiatur acceptū. Per. Pꝛefatio. Et te domie. Hec pꝛefatio dicitur in oībus feſtis apoſtoloꝝ et euangeliſtarū. ⁊ per octa. apoſtoloꝛū petri ⁊ pauli atqꝫ andꝛee pꝛeterꝙ in feſto ſancti iohānis apoſtoli in ebdomada natiuitatis dn̄i: in octaua vero eiuſdem dicetur: ⁊ in feſto eiuſdē ī paſchali tēpoꝛe. Coīo. Venite poſt me faciam vos piſcatoꝛes hominū: at illi relictꝭ rhetibus ⁊ naui ſecuti ſūt dn̄m. Poſtcoīo.

Sumpſimus domie diuina miſteria beati andꝛee feſtiuitate letātes: que ſicut tuis ſanctis ad gl'iam: ita nobis q̄ſumus ad veniaꝫ ꝓdeſſe perficias. Per.

Per octa. dicit̄ miſſa de ſācto andꝛea ſicut ī pꝛima die: ſed ſine ſequētia ⁊ Credo. et niſi miſſa Salus populi. reſtat cantanda: et niſi in ſabbatꝭ quādo fit plenū ſeruitiuꝫ de ſancta maria ⁊ niſi infra aduentū domini. Infra aduentum vero nichil fiat de eo: pꝛeter memoꝛiaꝫ vſqꝫ ad octauū diem: tunc enim de eo totum fiat ſeruitiū niſi ī ſabbato cōtigerit: ⁊ tūc dicitur miſſa de octabis ī capitulo. Quādo vero feſtuꝫ ſancti andꝛee a dominica differtur in ſecūdam feriā tunc in ſequēti dominica dicatur miſſa de octabis in capi. cum vna oꝛatione. Similiter quando feſtū ſancti nicolai a dominica differtur ī ſecundā feriam: tunc in ipſa ſcd̄a feria miſſa de octa. dicetur in cap̄. ſimilit̄ cū vna oꝛatiōe. Eodē modo vna oꝛatio tm̄ dicit̄ ad miſſam que dicit̄ in capi. ī octa. ſancti laurētij. Seruitiū ſc̄ti oſmundi: require ī trāſlatiōe eiuſdē. Sctī nicolai epī ꝛ confeſ. Ad miſſā offīm. Statuit. Orō.

Deus qui beatū nicolaū pontificē tuū innumeris decoꝛaſti miraculis: tribue nobis q̄s. vt ei⁹ meritis et pꝛecibus a gehēne icendijs liberemur. per dō. Epiſtola. Ecce ſacerdos. Gradale. Domine pꝛeueniſti. Alleluya ꝟ. Juſtus germi. Sequentia.

Congaudētes exultem⁹ vocali cōcoꝛdia. Ad beati nicolai feſtiua ſolēnia. Qui i cunis adhuc iacēs ſeruando ieiunia Ad papillas cepit ſūma pmereri gaudia. Adoleſcens amplexat litterarū ſtudia. Alienus ꝛ imunis ab omi laſciuia. Felix cōfeſſoꝛ cuius fuit dignitatꝫ vox de celo nūcia. Per quam pꝛouectus pꝛeſulatus ſublimat ad ſūma faſtigia. Erat in ei⁹ animo pietas eximia ꝛ oppꝛeſſis ipendebat multa bn̄ficia. Auro per eū virginū tollit infamia atq̄ʒ patris earundē leuat iopia. Quidam naute nauigātes ꝛ cōtra fluctuū ſeuiciam luctātes naui pene diſſoluta. Jaʒ de vita deſperātes in tanto poſiti periculo clamātes voce dicūt omēs vna. O btē nicolae nos ad marꝭ poꝛtū trahe de moꝛtis anguſtia. Trahe nos ad poꝛtū maris tu q̄ tot auxiliaris pietatis gr̄a. Dū clamarēt nec in caſſū ecce quidā dicēs aſſū ad veſtra p̄ſidia Statim aura datur grata ꝛ tēpeſtas fit ſedata q̄euerūt maria. Ex ipſius tūba manat vnctiōis copia. Que ifirmos oēs ſanat per ei⁹ ſuffragia. Nos qui ſumus i hoc mundo vicioꝝ i pfundo iā paſſi naufragia Gloſe nicolae ad ſalutis poꝛtū trahe vbi pax ꝛ glia Ipſā nobis vnctionē ipetres a dn̄o pꝛece pia. Qua ſanauit leſiōes multoꝝ peccaminū in maria. Huius feſtū celebꝛātes gaudeāt p ſecula. Et coꝛonet eos xp̄s poſt vite curricula. Euāge. Homo quidā peregre. Offer. Veritas mea. Secreta.

Sanctifica q̄s domine hec munera que in veneratione ſancti pōtificis nicolai offerim⁹: vt per ea vita noſtra iter aduerſa vbiq̄ʒ et pꝛoſpa dirigat. Per d. Coīo. Beatus ſeruus. Poſtcōio.

Sacrificia que ſumpſimus domine pꝛo ſolennitate ſancti pontificis tui nicolai: ſempiterna queſum⁹ nos pꝛotectione confirmēt. Per dominū noſtrum. In octaua ſācti andꝛee. Officium. Michi autē. Oꝛatio.

Protegat nos q̄ſumus domine ſepi⁹ beati andꝛee apoſtoli tui repetita ſolennitas: vt cui⁹ patrocinia pia deuotione recolimus: perpetuā defenſionem ſentiamus. Per dominū noſtrum. Epiſtola. Coꝛde creditur. Gꝛaduale. Nimis honoꝛati ſūt. Alleluya. ꝟ. Dilexit andꝛeam. vt ſupꝛa in feſto eius. Euangelium ſecundum marcum. j. capit.

In illo tp̄e: Poſtq̄ traditus eſt iohānes: venit ieſus i galileā pꝛedicans euāgelium regni dei: ꝛ dicēs. Quoniam impletū eſt tēpus et appꝛopinquauit regnum dei: penitemini ꝛ credite euāgelio.

Et preteriēs ſecus mare galilee: vidit ſymonē ⁊ andreā fratrē eiꝰ mittētes rhetia ĩ mare. Erāt eñ piſcatores Et dixit eis ieſꝰ. Uenite poſt me: ⁊ faciā vos fieri piſcatores hoīm. Et protinꝰ relictis retibus: ſecuti ſunt eū. Offer. In omnem terram exiuit. Secreta.

Indulgentiā nobis pbeant hec munera q̄s dn̄e largiorē: q̄ venerabilis andree apoſtoli tui ſuffragiis offerunt. Per do. Prefatio. Et te dn̄e. Coīo Uenite poſt me

Prebeat nobis dn̄e Poſtcō. q̄s beatus andreas apoſtolus optatū preſidiū quo ſalutare nobis ſumptū proficiat ſacramētū. Per. In cōceptione beate marie virginis ad miſſā omia fiāt ſicut in natiuitate eiuſdē cū pceſſione verbis tamē natiuitatꝭ mutatis ĩ conceptionē: hoc quod dicitur in natiuitate dicit̄ in conceptione / ſed ſine Gloria ĩ excelſis deo ⁊ ſine Ite miſſa eſt. Sctē lucie virginis ⁊ mar. Offiñ. Dilexiſti. Or.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris noſter vt ſicut de btē lucie virginis tue ⁊ martyrꝭ feſtiuitate gaudemꝰ: ita pie deuotionis erudiamur affectu. p do. Epiſtola. Domine deus meus. Graduale Dilexiſti. Alleluya. ℣. Emulor enim vos. Sequentia de cōi. Euangelium Simile eſt regnum celorum theſauro. Offertoriū. Offerentur. minus Secre.

Gratanter domine queſumus munera dicanda ĩtuere: que nomini tuo p ſolennitate ſctē lucie virginis et martyrꝭ tue ſuppliciter immolamus. Per dominū noſtrū ieſum. Cōmunio. Diffuſa eſt gratia ĩ labiis tuis. Poſtcommunio.

Sancte lucie virginis ⁊ martyris tue nos queſumus domine precatio tibi grata cōciliet: vt hec ſācta q̄ ſumpſimus / ſalutaria ſētiamus. Per dominū noſtrū ieſū.

¶ In vigilia ſcti thome apoſtoli quere omia in cōi ĩ vigilia vnius apoſtoli. Si hec vigilia ĩ dominica vel ĩ quarta feria vl' in ſexta feria vl' ĩ ſabbato quattuor temporū euenerit nihil ad miſſā fiat de vigilia preter mēoriā ſz ĩ quacūq₃ alia feria ɔtigerit de eadē vigilia dicat̄ miſſa. In die ſcti thome A. Orō. (Offiñ. Michi autē.

Da nobiſq̄s domine beati thome apoſtoli tui ita ſolēnitatibus gloriari: vt eius ſemp ⁊ patrociniis ſubleuemur: ⁊ fidem cōgrua deuotione ſectemur. p. Epiſtola. Iam non eſtis. Graduale Nimis honorati. Alla. ℣. In oēm terrā. Sequentia de cōi. S. iohannem. xx.

In illo tp̄e: Thomas vnus ex duodecim q̄ dicitur didimus: nō erat cum eis quando venit ieſus. Dixerunt ergo ei alii diſcipuli. Uidimus dn̄m. Ille aūt dixit eis. Niſi videro ĩ manibus eius fixuram clauorum: ⁊ mittā digitū meū in locū clauorꝝ: ⁊ mittam manū meā in latus eius / nō credā. Et poſt dies octo: iterꝝ erāt diſcipuli eius intus: ⁊ thomas cū eis. Uenit ieſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit ĩ medio: ⁊ dixit. Pax vobis.

Deinde dixit thome. Infer digitum tuū huc: ⁊ vide manꝰ meas: ⁊ affer manū tuā: ⁊ mitte in latꝰ meū: ⁊ noli eſſe incredulus: ſed fidelis. Reſpondit thomas: ⁊ dixit ei. Dn̄s meus ⁊ deus meus. Dixit ei ieſus. Quia vidiſti me thoma credidiſti: beati qui nō viderunt ⁊ crediderunt. Credo. Offertoꝛ. ¶ Cōſtitues eos Sec.

Debitū dn̄e noſtre reddimus ſeruitutis ſuppliciter exoꝛātes: vt ſuffragijs beati thome apl'i tui i nobis tua munera tuearis: cuiꝰ honoꝛādo cōfeſſionē laudis tibi hoſtias imolamus. Per do. Pꝛefatio Et te dn̄e. Coio. Mitte manuz tuam et cognoſce loca clauoꝛū alleluya et noli eſſe incredulus ſed fidelis. Alleluya alleluya. Poſtcommunio.

Proſit plebi tue miſericoꝛs deꝰ diuini perceptio ſacramenti: ⁊ interceſſio beati thome apoſtoli tui vt ſaluationē mētis et coꝛpoꝛis: et inceſſabiliter expectet: ⁊ affluēter accipiat. Per do.

¶ Sancti felicis epi̅ et martyꝛis Officium. Sacerdotes dei. Gloria i excelſis. Et dicit in omni feſto ſanctoꝛū extra aduentū: et a ſeptuageſima vſq; ad paſcha pꝛeterꝙ̄ i feſto ſctē petronille virginis cuz poſt octa. ſācte trinitatis ⁊ coꝛpoꝛis chꝛiſti euenerit ⁊ in feſto ſācti romani epi̅ ⁊ cōfeſſoꝛis in quibus dicitur nocturnus. Oꝛatio

Concede q̄s om̄s deus: vt ad melioꝛē vitam ſancti felicis martyꝛis tui atq; pontificis exempla nos ꝓuocēt / quatenus cuius ſolēnia celebꝛamus: etiā actus imitemur. Per dominū noſtrū ieſū. Epiſtola. Teſtificoꝛ. Graduale. Iurauit dominꝰ. Alleluya. ℣. Inueni dauid. Euangelium Qui vos audit. Offertoꝛium Gloria et honoꝛe. Secreta.

Hoſtias tibi domine bti felicis martyꝛis tui dicatas meritis benignꝰ aſſume et ad perpetuū nobis tribue pꝛouenire ſubſidiū. Per dominum. Coio. Poſuiſti domine. Poſtcoio.

Tua ſctā ſumētes domine ſuppliciter depꝛecamur: vt beati felicis martyꝛis tui cuiꝰ celebꝛamus ſolēnitatē / ſentiamus pꝛotectionem. Per dominū noſtrum. Sciendū eſt ꝙ ſi aliquod feſtum triū lectionū vel oct. ſine regimine choꝛi ab oct. ephie vſq; ad quīquageſimā. et ab octa. paſche vſq; ad pꝛoximā dn̄icam ante aſcēſionē dn̄i: ⁊ rurſū a feſto ſācte trinitatis vſq; ad aduētū domini in ſabbato ꝯtigerit: vel per totius anni ſpaciū in dn̄icis ſiue in ieiuniis quattuoꝛ tempoꝛ. vel in vigilia euenerit: nichil ad miſſā fiat de ſāctis niſi tātū meōꝛia niſi qn̄ dicit miſſa de aliquo ſancto vel octaua in capitulo vnde aliquod ꝓpꝛiū habet ⁊ tunc non dicitur ad miſſaz de die de eis memoꝛia. In ſabbato eīn ſolet fieri totū ſeruitium de ſancta maria: niſi feſtū. ix. lectionū vl' triū lectionum cuz ꝓpꝛiis reſpōſoꝛiis vel laudibꝰ vel vigil'. vel ieiunia q̄ttuoꝛ tempoꝛū vl' octaua cū regimine choꝛi impedierint tunc eīn fiat in aliqua feria ipſi⁹ ebdomade. In dñicis aūt miſſa dñicalis cātatur: niſi interi feſtū vel octaua cū regimi e chori impediant: tamen ſi in ip̄a dñica noua hiſtoria ichoanda fuerit: feſtū ſi ſimplex fuerit differat᷑: ⁊ miſſa de dominica dicit᷑: niſi ſit feſtuꝫ trāſlatiōis ſancti edmundi ep̄i: vel ſancti barnabe apoſtoli: vel ſācti petri ad vicula: vel decollatiōis ſācti iohānis baptiſte: vel aliqđ tale feſtū nouē lectionum qđ in craſtı̄no ſequat᷑ aliud feſtum nouem lectionum: et ſi hiſtoria nō fuerit diuturna niſi per vnam ebdomadā: ⁊ i ip̄a ebdomada tot ferie nō vacauerint in quib⁹ poſſit hiſtoria percantari: feſtū differatur: ⁊ miſſa de dñica dicat᷑. In vigilia vero ⁊ quattuor tēporibus ſemp dicat᷑ miſſa de ieiunio: cuꝫ moderatione tamen que eſt ſupra i vigilia ſcti andree. Quod ſi feſtum nouē lectionum ibidem euenerit miſſa de feſto poſt tertiaꝫ dicitur miſſa vero de ieiunio poſt ſextam vtraqꝫ ad p̄ncipale altare: ita tamen ꝙ diaconus ⁊ ſubdiaconus ſint albis cū amictib⁹ iduti abſqꝫ tunicis vl' caſulis ad illam miſſā ſcilicet de ieiunio/ vtant᷑ etiā clerici ī choro capis nigris: ⁊ fiat p̄ſtratio poſt Sanctus. more ſolito ⁊ dicunt᷑ preces feriales licet duplex feſtū fuerit ipſo die. Excipiūtur tamē quedā feſtiuitates triū lectionū: ſcilicet ſanctor̄ iohis et pauli. Ipoliti ſociorūqꝫ eius ſancti Bricij ep̄i: ⁊ vndecim milium virginum ſcđm antiquum ordinale: que ſi in ſabbato cōtigerint miſſa de eis dicitur: ⁊ miſſa de cōmemoratione beate marie in aliqua feria ipſi⁹ ebdomade celebretur. Si vero quedā iſtarū feſtiuitatū vt eſt ſanctor̄ iohis ⁊ pauli: ypoliti et ſancti bricij in dñica euenerint magna miſſa de feſtꝫ dicitur ⁊ miſſa dñicalis in capitulo niſi forte vt ſupra dictū eſt noua hiſtoria ī ip̄a dñica ichoanda fuerit: tūc enim miſſa de dñica dicet᷑ et huiuſmodi feſta ī craſtinū different᷑.

¶ Scti mauri abbatis et ꝯfeſ. Offm̄. Iuſtus vt pal. Oratio.

DEus qui eterne glorie participem beatū maurū leuitam atqꝫ abbatē fieri ꝯceſſiſti: concede nobis p̄picius ipſo intercedente aditū regni celeſtꝫ: cui⁹ ad bene viuendū informamur exēplis. Ep̄la. Iuſt⁹ cor ſuū. Gradu. Os iuſti. Alleluya. ℣. Amauit. Euāgeliū. Nemo accendit. Offer. Deſiderium anime. Secreta.

ECcleſie tue dñe munera p̄piciatus ſanctifica ⁊ concede: vt per hec veneranda cōmercia intercedēte beato mauro cōfeſſore tuo atqꝫ abbate: pane celeſti refici mereamur. P. Coīo. Magna eſt. Poſtcō.

SUpplices te rogamus oīps deus: vt īteruenīente beato mauro cōfeſſore tuo/ atqꝫ abbate: ⁊ tua in nobis dona multiplices: ⁊ tempora noſtra diſponas. Per dominum noſtrum

¶ Sācti marcelli pape ⁊ martyris. Offm̄. Statuit ei dñs. Oratio.

PReces populi tui q̄s dñe clemēter exaudi vt beati marcelli martyris tui atqꝫ pōtificis: meritis adiuuemur cuius paſſione letamur. Per. Epiſtola. Oīs pontifex. Grad. Inueni dauid. Alleluya. ℣. Elegit te. Euangelium. Uigilate qꝛ. Offer. Ueritas mea. Secreta.

UT noſtre ſaluti munera oblata proficiāt ſācti marcelli martyris tui atqꝫ pontificis dñe queſumus obtineat interceſſio ſalutaris. Per dñz. Coīo. Domine quinqꝫ. Poſtcoīo.

PReſta q̄s dñe vt ſacramēti tui participatiōe vegetati ſancti quoqꝫ marcelli martyris tui atqꝫ pōtificis precibus adiuuemur. P. ¶ Sancti ſulpicij epiſcopi ⁊ cōfeſſoris. Officiū. Sacerdotes dei. Oro.

DA q̄s omīps deꝰ: vt qui beati ſulpicij cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis depoſitionem colimus: eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per. Epl'a. Iuſtū deduxit. Gr. Ecce ſacer. Alleluya. ℣. Poſui adiuto. Euangeliū. Homo q̄dā peregre. Offer. Inueni dauid. Secreta.

SUpplicatiōibꝰ noſtris tibi domīe grata parit̄ exiſtat ablutio: quā pro ſancti ſulpicij cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis cōmemoratione deferimus/ atqꝫ indulgentiā nobis eius ſuffragijs largiaris. P dño. Coīo. Fidelis ſeruus. Poſtcoīo.

PReſtent nobis dñe tua ſancta preſidium: que interuentionibus beati ſulpicij cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis et meritis: nos ab oībus abſoluāt peccatis. Per.

¶ Sancte priſce virg. ⁊ martyris. Offiū. Loquebar. Oro.

DA q̄s oīps deus/ vt qui beate priſce virginis ⁊ martyris tue natalicia colimus: ⁊ annua ſolēnitate letemur: ⁊ tante fidei proficiamus exēplo. P dñ. Epl'a. Dñe deꝰ meus. Gr. Specie tua. All'a. ℣. Specie tua. Euāge. Simile eſt regnū ce. the. Offer. Filie regū. Sec.

MUnera noſtra q̄s dñe gratāter aſſume: ⁊ p interceſſionem beate priſce virginis tue et martyris: oīum noſtrū corda ad cultū vere religionis cōuerte. P. Coīo. Feci iudicium. Poſtcōmunio.

ADiuuent nos q̄s dñe ⁊ hec myſteria ſācta que ſumpſimus: et beate priſce virginis tue martyris interceſſio veneranda

Si feſtū alicuius ſancti. ix. lecti. ab octa. ephie vſqꝫ ad. lxx. et oct. paſche vſqꝫ ad pēthe. ⁊ a Deus omnium. vſqꝫ ad aduētū dñi in dñica contigerit fiat ſeruitiū de ipſo ſancto. Proceſſio etiā in ipſa dñica fiat de ſctō cū. ix. ℟. cōis hiſtorie vel cū aliquo. ℟. ꝺ hiſtoria ipſius ſi ꝓpria habeatur. In redeūdo. s. in itroitu chori dicit aliqua ā. vel ℟. de ſācta maria cū ℣. et oratione que tempori cōueniant. Tñ ſi fuerit maius dupl'. alicuius ſācti: tunc in eundo ⁊ redeūdo fiat totū de ſancto. Dñica vero infra octa. ⁊ in octa. aſſūptionis et nati. btē marie: ſi dñica fuerit in eundo de ſctā maria ꝫ in itroitu chori de oībus ſanctis. Saluator miſdi. ꝟ. Letamini in dño. Oꝛo. Infirmitatem noſtrã Añ vero añ. Saluatoꝛ. Dicitur ad pꝛimas vſ. tunc ad pceſſionē ante miſſam dicit̃ añ. Te glorioſum. cũ pꝛedictis ꝟ. ⁊ oꝛo. de oĩbus ſanctis. ¶ Sancti vulſtani epiſcopi ⁊ cõfeſſoꝛis. Officium Statuit ei dominꝰ. Oꝛo.

Spiritum nobis dñe tue caritatis īfunde: vt intercedēte btõ vulſtano ↄfeſſoꝛe tuo atq; põtifice: tuam mereamur dulcedinē in eterna felicitate guſtare. p do. In vnitate eiuſd. Epĺa Ecce ſacerdos. Graduale. Domĩe preueniſti. Alla. ꝟ. Inueni dauid. Sequẽtia de cõi. Euãgeliũ Homo qdam peregre. Offerto. Veritas mea. Secreta.

Suſcipe q̃s domine ſupplicis familie tue munus oblatũ: et qd rea ſperare nõ audet conſcientia intercedente beato vulſtano tua nobis largiatur indulgẽtia. Per dñm. Coĩo Beatus ſeruus. Poſtcoĩo.

Salutaris tui domĩe myſterio ſatiati ſupplices imploramus clemẽtiã tuam: vt pꝛo nobis eius nõ deſit oꝛatio: cuiꝰ nos donaſti gubernari patrocinio. p do. ¶ Sctoꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani martyꝝ. Offm. Intret ĩ ↄſpectu. Oꝛo

Deus qui beatos martyꝛes tuos fabianũ ⁊ ſebaſtianũ virtute cõſtantie ī paſſione roboꝛaſti: ex eoꝝ nobis imitatione tribue pꝛo amoꝛe tuo pſpera mũdi deſpicere: ⁊ nulla eiꝰ aduerſa foꝛmidare. p do. Epiſtola. Sancti p fidē. Graduale. Glorioſus deus. Alleluya. ꝟ. Sancti tui dñe benedicent te gloriam regni tui dicent. Si hoc feſtũ añ .lxx. euenerit dicitur ſeq̃n. de cõi. Si vero infra nõ dicit̃ Alla. nec ſeq̃n. ſed tract. qd in oĩbus feſtis .ix. lectionũ obſeruetur vſq; ad paſſionē dñi. In feſtis ſine regimine choꝛi nunquã dicit̃ tractus: ſed graduale repetatur. In feſtis aũt dupplicibꝰ tã ĩfra paſſionē q̃ extra dicit̃ tract. niſi ĩ feſtis purificatiõis ⁊ annũciatiõis beate marie et dedicati. Tractꝰ. Qui ſeminant in lachrymis in gaudio metent. ꝟ. Euntes ibãt ⁊ flebant mittentes ſemina ſua. ꝟ. Venientes aũt venient cum exultatione poꝛtantes manipulos ſuos. Euãge. Deſcendens ieſus de monte. Offꝛ. Letamini in. Secre.

Accepta ſit in cõſpectu tuo q̃s domĩe noſtre deuotiõis oblatio: et eoꝝ nobis fiat ſupplicatiõe ſalutaris: p quoꝝ paſſiõe defert. p d. Coĩo. Multitudo languentium. Poſtcoĩo.

Sacramētoꝝ tuoꝝ domine benedictione ſatiati: ⁊ beatoꝛum martyꝛum tuoꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani glorioſa confeſſione muniti te ſuppliciter exoꝛamus: vt p hec eadē a cũctis vicijs emũdemur. p d. ¶ Scte agnetis virginis ⁊ martyꝛis. Offm. Me expectauerũt. Oꝛo

Omĩps ſempiterne deus q̃ ĩfirma mundi eligis/ vt foꝛtia q̃q; ↄfundas/ cõcede ppicius: vt q̃ beate agnetis martyꝛis tue ſolēnia colimꝰ: eiuſ apd te patrocinia ſentiamꝰ. Epiſtola. Cõfitebor. Gradu. Diffuſa

eſt. Illa. ℣. Ueni electa. Sequẽtia
de cõi vel trac. Diffuſa eſt. Euan-
geliũ. Simile eſt regnũ celoꝛum
the. Offertoꝛiũ. Offeretur. maius
SUſcipe queſumus Secre.
domine ſacrificiuꝫ cuius te
voluiſti dignãter immolatione
placari / ⁊ pꝛeſſa: vt intercedente
beata agnete virgine tua ⁊ mar
tyꝛe / huius oꝑatione mãdati be-
neplacitũ tibi noſtre mẽtis ſerui
tiũ offeramus. per. Coĩo. Quinq;
prudentes. Poſtcommunio.
DIuino refecti libamine q̃s
dñe deus noſter: vt intercedente
beata agnete virgine tua ⁊ mar-
tyꝛe pꝛeſentis nobis vite ſubſidi
um: ⁊ eterne tribuas reperire le-
ticiã. Per. Sãcti vincentij mar-
tyr. Offiñ. Letabitur. Or
ADeſto dñe ſupplicatiõibꝰ
noſtris: vt qui ex iniq̃tate noſtra
reos nos eſſe cognoſcimus: beati
vincẽtij martyꝛis tui interceſſio
ne liberemur. Per d. Ep̃la. Bea-
tus vir qui in ſapientia. Gradua
Poſuiſti. Alleluya. ℣. Letabitur iuſtꝰ
Trac. Deſiderium. vel Sequẽtia.
STola iocũditatis alleluya
Induit hodie dñs militeꝫ
ſuũ vincentiũ. Solito plaudat a
lacrius concio leta fideliũ Hodie
martyꝛ inſignis hoſtiã deo placẽ
tẽ obtulit. Hodie toꝛmẽtũ ignis
grauiter examĩatꝰ pertulit. Ani
matus ad certamen monitu bea
ti ſenis. Grauiſſimis nõ refugit
exhibere mẽbꝛa penis Ante ducẽ
accerſitur ⁊ de fide cõuenitur cõ-
munis eccleſie. Sed nõ credit blã
dimentis: emollitur aut toꝛmen
tis eiꝰ pertinacie. Illuditur Daci
anus dũ ſuſtinet martyr ſanꝰ pe
narum anguſtias. Dat miſter ca
ritatꝫ hoſtibus exuperatꝫ gratia
rum copias. Furit igit̃ pꝛefectus
⁊ paratur ardẽs lectus inſultan-
tis viſcera crates vꝛit aſpera Su
dat martyꝛ ĩ agone ſpe mercedis
⁊ coꝛone que datur fidelibus pꝛo
xp̃o certãtibus. De cuius militia
celi gaudet curia. Quia vicit ho-
die miniſtros nequicie Ut hũc er
go per patronũ ꝯſequamur vite
donũ. In illiꝰ die feſto choꝛus no
ſter letus eſto. Iocundũ ĩ eccleſia
Decantantes alleluya. Euange
lium. Niſi granũ. Offert. Gloꝛia
GLoꝛioſi Secreta. et honoꝛe.
martyꝛis tui vincencij dñe
q̃s ĩteruentione hoſtiã quam of-
ferimus tibi placitam effice / ⁊ ac
ceptam. Per do Coĩo. Qui vult ve
BEati vincen- Poſtcõ (nire.
tij martyꝛis tui dñe ſuffra-
gijs exoꝛatus: percepti ſacramẽ-
ti nos queſumꝰ virtute defende.
P. In ꝯuerſione. ſ. pauli. Offiñ
l Etemur omẽs in dño ho
diernũ diẽ ſolenniter ce-
lebꝛãtes: ĩ quo btũs pau
lus cõuerſione ſua pꝛeſentẽ mun
dũ decoꝛauit. Ps. De illuſtratiõe ſã-
cte pꝛedicationis et de cõuerſione beati
DEus q̃ vni Oꝛatio. (pauli.
uerſum mundũ beati pau
li apoſtoli tui pꝛedicatiõe docui-
ſti: da nobis queſumus. vt q̃ eius
hodie ꝯuerſionẽ colimus: per eiꝰ
ad te exẽpla gradiamur. p dñm.

Mẽoria de ſcõ preiecto mar. Or.

SAncti martyrꝫ tui preiecti nos queſumus domine interuentio glorioſa cõmendet: vt quod nr̃is actibus nõ meremur: eius precibus aſſequamur. Per dñ.

Lectio actuũ apoſtolorũ .ix. cap.

IN diebꝰ illis: Saulꝰ adhuc ſpirans minarum ⁊ cedis ĩ diſcipulos dñi: acceſſit ad principem ſacerdotũ et petijt ab eo epiſtolas ĩ damaſcũ ad ſynagogas: vt ſi quos inueniſſet huius vie viros ac mulieres vinctos perduceret in hieruſalẽ Et cũ iter faceret ↄtigit vt appropinquaret damaſco Et ſubito circũfulſit eũ lux de celo: ⁊ cadens in terrã audiuit vocẽ dicentẽ ſibi. Saule ſaule quid me perſequeris? Qui dixit Quis es domĩe? Et ille. Ego ſum ieſus quem tu perſequeris. Durũ eſt tibi contra ſtimuluz calcitrare. Et tremens ac ſtupẽs dixit. Domĩe. quid me vis facere? Et dñs ad eũ Surge ⁊ ingredere ciuitatem: et ibi dicet tibi quid te oportet facere. Uiri aũt illi qui comitabãtur cũ eo ſtabant ſtupefacti audiẽtes quidẽ vocẽ neminẽ aũt videntes. Surrexit aũt ſaulꝰ de terra: apertiſqꝫ oclis nichil videbat. Ad manus aũt illum trahẽtes: introduxerũt damaſcũ Et erat ibi tribus diebus nõ videns: ⁊ non manducauit neqꝫ bibit. Erat aũt quidã diſcipulus damaſci nomine ananias: ⁊ dixit ad illũ in viſu dominus. Anania At ille ait. Ecce ego domine. Et dñs ad illũ. Surge ⁊ vade in vicum qui vocatur rectꝰ ⁊ quere in domo iude ſaulũ noĩe tharſenſẽ: ecce eñ orat. Et vidit virum ananiã noĩe introeuntẽ ⁊ imponentẽ ſibi manus: vt viſũ recipiat. Reſpõdit aũt ananias. Domĩe/ audiui a multis de viro hoc: quanta mala fecerit ſctĩs tuis ĩ hieruſalẽ: ⁊ hic habet poteſtatẽ a principibus ſacerdotũ alligãdi om̄s qui inuocant nomẽ tuũ. Dixit aũt ad euz dñs. Uade quoniam vas electiõis eſt michi iſte: vt portet nomẽ meũ coram gentibus ⁊ regibꝰ ⁊ filijs iſrael. Ego eñ oſtendam illi: quanta oporteat eũ pro noĩe meo pati. Et abijt ananias: ⁊ itroiuit ĩ domũ ⁊ imponẽs ei manꝰ/ dixit. Saule frater: dñs miſit me ieſus q̄ apparuit tibi ĩ via qua veniebas: vt videas ⁊ implearis ſpũ ſãcto. Et confeſtĩ ceciderũt ab oculis eiꝰ tanq̃ ſquame: ⁊ viſũ recepit. Et ſurgẽs baptizatus eſt: ⁊ cuz accepiſſet cibuz cõfortatus eſt. Fuit aũt cum diſcipulis qui erãt damaſci p̄ dies aliquot: ⁊ continuo ingreſſus in ſynagogas: predicabat ieſum quoniã hic eſt filiꝰ dei. Stupebãt aũt omnes qui eũ audiebant ⁊ dicebãt. Nõne hic eſt qui expugnabat in hieruſalẽ eos q̄ inuocabãt nomẽ iſtud? Et huc ad hoc venit: vt victos illos duceret ad p̄ncipes ſacerdotũ. Saulꝰ aũt multo magis cõualeſcebat ⁊ confundebat iudeos: qui habitabant damaſci Affirmãs/ q̄m hic eſt chriſtꝰ. Gr

Qui operatus eſt petro in apoſtolatum

operat⁹ eſt et michi inter gẽtes ⁊ cognouerũt gratiaʒ dei que data eſt michi. ℣. Gratia dei in me vacua nõ fuit: ſed gratia ei⁹ ſemꝑ in me manet. Alleluya. ℣. Magn⁹ ſanctus paulus vas electiõis vere digne eſt gloꝛificandus. Sequẽtia.

Solennitas ſancti pauli deuote eſt recolenda Quã domin⁹ tãta ditauit gratia. Ut doctoꝛ gentiũ ab oĩ vocetur eccl'ia. Agnus de lupo de ꝑſecutoꝛe euãgeliſta. Mutata ſunt opa mutatur et onoma paul⁹ noĩatur: qui ſaulus ante dict⁹ fuerat. Inſtigatus furia dirũ virus afflabat ſtrage ſeuiſſima mẽbꝛa chꝛiſti ſeuiẽs toꝛquebat. Lux etherea quẽ circumfulgẽs viſu pꝛiuat. Spiritualem ſed ei ĩtuitum donat. Colaphizat eũ ne ſuperbiat. Sternit eũ ſed ruẽtem releuat Deiectum increpat. Increpãs emendat. Fidei doctrinã ꝯmendat. Defenſorẽ eccleſie oꝛdinat. Impugnatoꝛ q̃ pꝛius extiterat. Secreta myſtica. Credẽti reuelat. Que homini loqui nõ licebat. Pꝛius ſynagoga queʒ educauerat. Poſtmodũ letatur matre eccleſia. Miſteria que nouerat. Per totum iens oꝛbem pꝛedicat. Uenit romã deuʒ vnũ annũciat. Nero reſiſtit q̃ colebat ydola moꝛte dira. Illũ necat mũdo exẽptũ mittit ad aſtra Quo nos deus miſerãdo perducat. Adiutos ꝓce pauli ſctã all'a.

Uel tractus. Tu es vas electiõis ſancte paule apoſtole vere digne es gloꝛificãdus. ℣. Pꝛedicatoꝛ veritatis ⁊ doctoꝛ gentiũ in fide et veritate. ℣. Per te oẽs gentes cognouerũt grãm dei. ℣. Intercede pro nobis ad deũ qui te elegit. Secundũ matheũ. xix. capitu.

In illo tempoꝛe Dixit ſymõ petrus ad ieſum. Ecce nos reliq̃mus oĩa: ⁊ ſecuti ſumus te Quid ergo erit nobꝭ? Ieſus aũt dixit illis. Amẽ amẽ dico vobis: q̄ vos qui ſecuti eſtis me ĩ regeneratione cũ ſederit filius hoĩs ĩ ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊ vos ſuper ſedes duodecĩ iudicãtes duodecĩ tribus iſrl'. Et oĩs qui reliquerit domuʒ: vel fratres/ aut ſoꝛoꝛes/ aut patrẽ/ aut matrẽ/ aut vxoꝛẽ aut filios/ aut agros pꝛopter nomen meũ: cẽtuplũ accipiet: ⁊ vitam eternam poſſidebit. Credo. Offerto. Michi autem. Secreta.

Beati pauli apoſtoli tui pꝛecibus q̃s dñe plebis tue dona ſanctifica: vt q̃ tibi grata tuo ſunt iſtituto: gratioꝛa fiãt patrocinio ſupplicãtis. Ꝑ do. Alia ſecr̃.

Suſcipe dñe pꝛopicius oꝛationem noſtram cũ oblationibus hoſtiarũ ſuperimpoſitis ⁊ beati ꝓiecti martyꝛis tui depꝛecatiõe: pietati tue ꝑfice benign⁹ acceptas. Pꝛefa. Et te do. Coio. Amen dico vobis: q̄ vos qui reliquiſtis omnia ⁊ ſecuti eſtis me. cẽtuplũ accipietis et vitã eternã poſſidebitis. Poſtcõ.

Salutari refecti myſterio q̃ſumus omĩps deus: vt qui hunc dieʒ in beati pauli apoſtoli conuerſione honoꝛabilem habere voluiſti: nos quoqꝫ cõuerſos a vicijs: ĩ tua ſemꝑ facias ſeruitute gratulari. Per d. Alia poſtcõ.

DA nobis queſumus domīe deꝰ noſter: vt ſicut bti preſecti martyris tui ſolēnitate preſenti gratulamur myſterio: ita ꝑpetuo letemur aſpectu. P. ¶ Sci iuliani epi. offi. Statuit ei. Orō.

DEus qui eccleſie tue beatū iulianum mirabilē tribuiſti doctorem/ concede propicius: vt hūc apud te piū ſemper mereamur habere itercesſorē. Per do. Epl'a. Dedit dñs. Gradua. Ecce ſacerdos. Alla. ℣ Amauit eū. Euangeliū. Vigilate qꝫ neſcitꝫ. Offr. Secre. Inueni dauid.

REſpice q̄ſumus dñe ſup hec munera que tibi offerimus: ⁊ bti pōtificis iuliani meritꝫ ab omībus nos exue peccatꝫ. Per. Coīo. Beatus ſeruus. Poſtcōmunio.

DIuinis nos dñe repleti ſacramētis ſupplices deprecamur: vt beati pōtificis iuliani meritꝫ: nos dignos facias celeſtibꝰ inſtitutis. Per. ¶ Scte agnetis ſecūdo. Offm. Vultum tuum. Oratio.

DEus qui nos annua beate agnetis martyris tue ſolēnitate letificas: da vt quā veneramur officio: etiā pie ꝯuerſationis ſequamur exemplo. Per do. Epiſtola. Qui gloriat. Gradua. Specie tua. Alleluya. ℣ Hec eſt virgo. Si hoc feſtū vel aliquod aliud feſtum triū lectio. īfra .lxx. vſqꝫ ad caput ieiunij euenerit non dicit Alleluya. Poſt epiſtolā nec tractꝰ ſed graduale cū ſuo ꝟſu tantum. Euāge. Simile eſt regnū celoꝝ decē. Offr. Offerent. minꝰ. Sec.

GRata tibi ſint q̄ſumus dñe munera noſtra quibus ſancte agnetis ꝟginis tue ⁊ martyris magnifica ſolēnitas recenſetur. Coīo. Simile ē reg. Poſtcoīo.

SUmpta queſumus domīe ſancta myſteria nos iterius exteriuſqꝫ conſeruent: ⁊ intercedēte beata agnete virgine tua et martyre preſentem nobis conferant clementiā et eternā. Per do. ¶ Scte batildis regie. Offm. Orō. Dilexiſti iuſticiā.

BEate batildis natalicia venerāda domine queſumꝰ eccleſia tua deuota ſuſcipiat: et fiat magne glorificationis amore deuotior: ⁊ tāte fidei ꝓficiat exēplo. Per d. Epiſtola. Sapiētia vincit. Gra. Dilexiſti iuſticiā. Alla. ℣ Diffuſa eſt. Euangeliū. Simile eſt regnū celoꝝ the. Offerto. Offerent. minus. Secre.

UT hec munera tibi dñe accepta ſint: ſācte batildis obtineant merita q̄ ſe ipſā tibi hoſtiā viuam ſanctā ⁊ beneplacentē exibuit. Per dominum. Cōīo. Diffuſa eſt. Poſtcōmunio.

REfecti alimōia celeſti oīpš pater: queſumus pietatem tuam: vt interceſſione ſancte batildis miſericordie tue gratiā cōſequi mereamur. P do. ¶ Scte brigide virgi. Offm. Vultū tuū. Or.

SAncte brigide ꝟginis tue domie q̄ſumus ꝑcatio tibi grata nos adiuuet: ⁊ tuā nobis indulgētiā poſcere non deſiſtat. Per do. Epiſtola. Qui gloriatur. Gr. Diffuſa ē. Alleluya. ℣ Specie tua. Euāgeliū. Simile eſt regnū celoꝝ decem. Offerto. Offerentur

SAcrificijs minus. Secre. Domie placatꝰ oblatis: intercedēte beata brigida virgine tua: opem tuā nobis queſumus tēporibus noſtris clemēter ipende. Per. Coīo. Quiqꝫ pru. Poſtcō.

BEate brigide ꝟginis tue ꝑcibus fidelibꝰ tuis dñe ſumpta munera ſuffragentur. et que tibi placuit/ nobꝫ iploꝛet auxiliū. Per dn̄. In purificatiōe btē marie virginis cantata hoꝛa ſexta fiat benedictio luminis ſolenniter a pontifice vel a ſacerdote cappā ſerica iduto cū alijs idumētis ſacerdotalibꝰ: ſup ſuꝑmū grad. altarꝫ ꝯuerſo ad oꝛientē ſic icipiēte

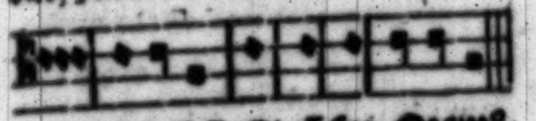

Dñs vobiſcū. Et cū ſpi. Oꝛemꝰ.

BEne✠dic dñe ieſu Oꝛatio xp̄e hanc creaturā cerei ſupplicātibus nobis: ⁊ ifunde ei per virtutē ſancte crucis bn̄dictionē celeſtē: vt q̄ eā ad repellēdas tenebꝛas humano vſui tribuiſti: talē ſignaculo ſancte crucis tue foꝛtitudinē ⁊ bn̄dictionē accipiat: vt q̄buſcūqꝫ locis accēſa ſiue appoſita fuerit: diſcedat diabolꝰ ⁊ cōtremiſcat ⁊ fugiat pallidꝰ cū oībus miniſtris ſuis de habitationibus illis nec ꝓſumat āplius inq̄etare

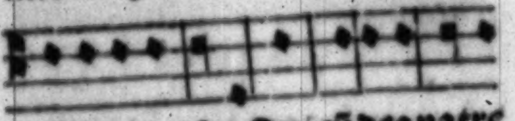

ſeruientes tibi. Qui cū deo patre

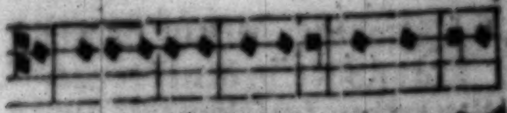

et ſpiritu ſctō viuis ⁊ regnas deꝰ

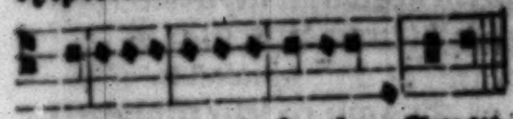

Per omīa ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Et dicuntur omnes oꝛatiōes cū Oꝛemus ſub eodē tono. Non dr̄ Dominus vobiſcū. niſi ante pꝛimam oꝛationē tantū. Oꝛemus.

DOmine ſancte pater omnipotēs eterne deꝰ Oꝛatio qui oīa ex nichilo creaſti: ⁊ iuſſu tuo per opera apū hunc liquoꝛem ad ꝑfectionē cereoꝝ venire feciſti: ⁊ qui hodierna die petitionē iuſti ſymeonis ipleſti: te hūiliter deꝑcamur: vt has cādelas ad vſꝰ hoīm ⁊ ſanitatē coꝛpoꝝ ⁊ aīaꝝ pꝛeparatas ſiue in terra ſiue in aquis: per iuocationē ſancti noīs tui. ⁊ per itercesſionē ſancte marie ſemper virginis: cuiꝰ hodie feſta deuote celebꝛātur: ⁊ ꝑces omniū ſanctoꝝ tuoꝝ bene✠dicere ⁊ ſancti✠ficare digneris vt huius plebꝫ tue que illas honoꝛifice in manibus poꝛtare deſiderat: te qꝫ laudādo exultare exaudias voces de celo ſctō tuo ⁊ de ſede maieſtatꝫ tue: ⁊ ꝓpiciꝰ ſis oībꝰ clamātibꝰ ad te: quos redemiſti ꝑcioſo ſāguie filij tui. Qui tecū ⁊ cū ſpū ſctō viuit ⁊ gloꝛiat deus. p oīa ſecula ſecu. ℟. Amē. Oꝛemꝰ. Oꝛo

OMñs ſempiterne deus/ qui hodierna die vnigenitum tuū vlnis ſcti ſymeonis in tēplo ſctō tuo ſuſcipiendū p̄ſentari voluiſti tuā ſupplices dep̄camur clemētiā vt hos cereos: quos nos famuli tui i tui noīs magnificētia ſuſcipiētes geſtare cupimꝰ: luce accēſos bene✠dicere ⁊ ſācti✠ficare atqȝ lumīe ſupne bn̄dictionis accendere digneris: quatinꝰ eos tibi dn̄o deo noſtro offerēdo digni ⁊ ſācto igne dulciſſime tue claritatis ſucceſi in tēplo ſancto glīe tue repꝛeſentari mereamur

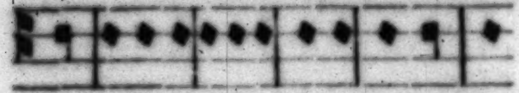

Per eundē dn̄m nr̄m ieſum chꝛi-

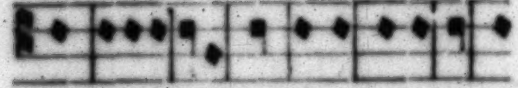

ſtum filiū tuū. qui tecū viuit ⁊ re

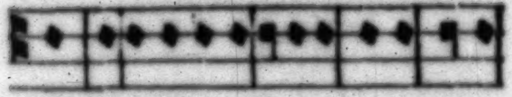

gnat in vnitate ſpūſſancti deus

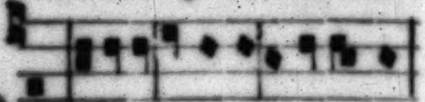

Per omīa ſecula ſeculoꝛum

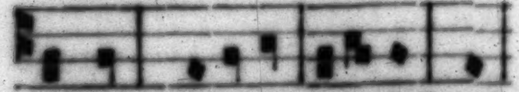

Amen. Dominus vobiſcū. Et

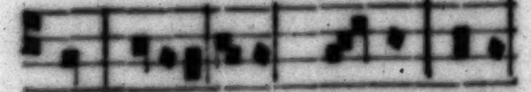

cum ſpiritu tuo. Surſum coꝛda

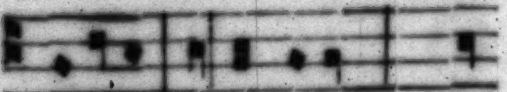

Habemus ad dominum. Gra

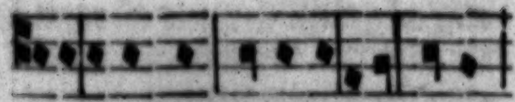

tias agamus domino deo noſtro

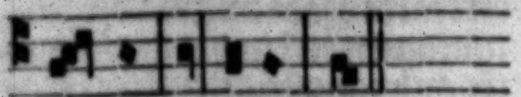

Dignum et iuſtum eſt.

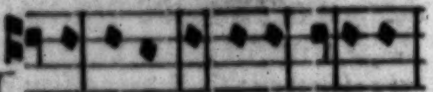

Vere dignū ⁊ iuſtū eſt equū

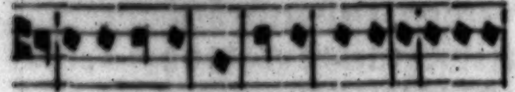

et ſalutare: nos tibi ſemp ⁊ vbiqȝ

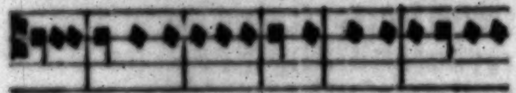

grās agere: dn̄e ſctē pater omīps

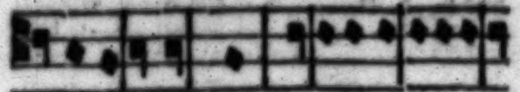

eterne deꝰ. Fons ⁊ oꝛigo totiꝰ lu

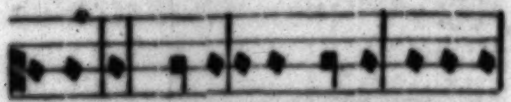

minis: q̄ mūdū illuſtraſti lumine

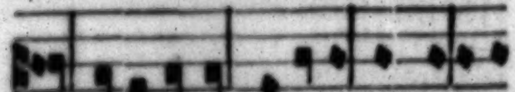

tue claritatis mittēdo nobis vni

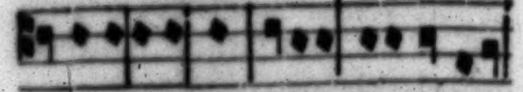

genitū tuū per vterū itemerate

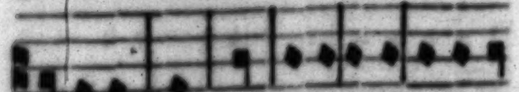

virginis. Et quē lōge āte p̄miſi

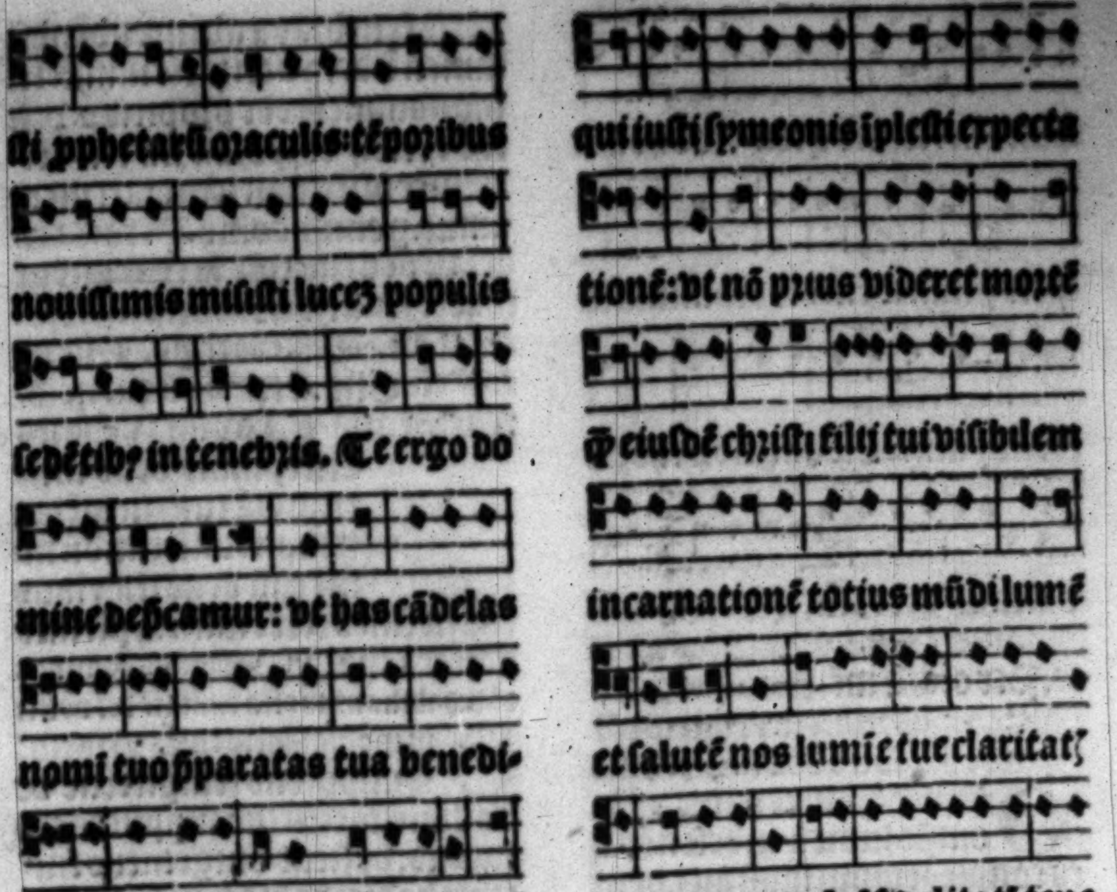
ſti ꝓphetarū oꝛaculis: tēpoꝛibus
nouiſſimis miſiſti luceꝫ populis
ſedētibꝫ in tenebꝛis. ¶Te ergo do
mine dep̄camur: vt has cādelas
nomi tuo ꝓparatas tua benedi-
ctiōe digneꝛꝫ bn̄ ✠ dicere ꝙ nos
trāſtuliſti a poteſtate tenebꝛarū i
lucē dilecti filij tui ⁊ regnū. ꝑ quē
exoꝛtū eſt in tenebꝛis lumē rectis
coꝛde ⁊ gaudiū ſalutis eterne Et
qui iuſti ſymeonis iplesti expecta
tionē: vt nō pꝛius videret moꝛtē
ꝙ eiuſdē chꝛiſti filij tui viſibilem
incarnationē totius mūdi lumē
et ſalutē nos lumie tue claritatꝫ
ſic repleas vt oēs ifidelitatꝫ tene
bꝛas a nobꝫ repellas ⁊ ſicut ſeruū
tuū hodie dimiſiſti i pace: ſic nos
in pace eccleſie tue ſācte digneꝛꝫ
gubernare vt poꝛtū ꝗetis eterne

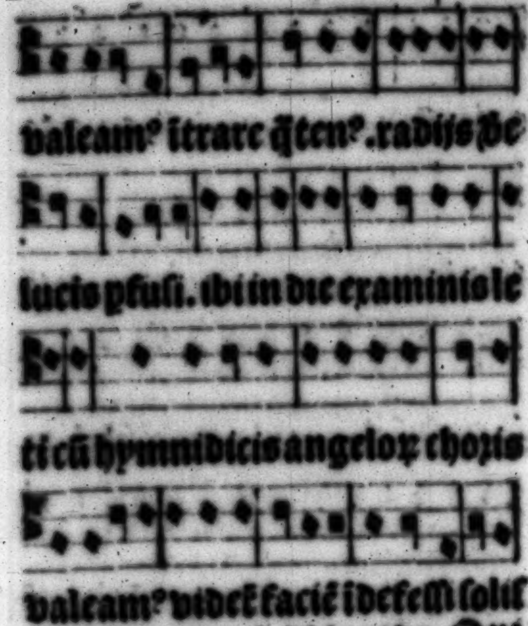
valeam⁹ itrare q̄ten⁹. radijs ſꝑe
lucis pfuſi. ibi in die examinis le
ti cū hymnidicis angeloꝝ choꝛis
valeam⁹ videꝛ faciē idefeſſi ſolis

Hic mutet vocē q̄ſi legēdo. Qui te. Per oīa. Amē. Hic aſpergant cādele aqua bn̄dicta ⁊ thurificēt Deinde dꝛ. Dn̄s vobiſ. Oꝛemus Oꝛo

DOmine ſancte pater omīps lumen indeficiēs. q̄ es conditoꝛ oīum luminuꝫ. bene ✠ dic hoc lumen tuis fidelib⁹ in honoꝛem nominis tui poꝛtandū quaten⁹ a te ſanctificati/ atq₃ benedicti. lumīe tue claritatis accēdamur. ⁊ illuminemur. ⁊ propicius concedere digneris/ vt veluti eodeꝫ igne quondā illuminaſti moyſem famulū tuum: ita illumīes coꝛda noſtra ⁊ ſenſus nr̄os quaten⁹ ad viſioneꝫ eterne claritatis peruenire mereamur. Per xp̄m dn̄m noſtrū. ℟. Amē Oꝛo.

OMps ſempiterne de⁹/ q̄ vnigenitū tuū āte tp̄a de te genitum: ſed tp̄aliter de maria v̄gine incarnatū: lumen veꝝ ⁊ indeficiēs: ad repellēdas humani generis tenebꝛas ⁊ ad incendendū lumen fidei ⁊ veritatis miſiſti in mundum: cōcede propicius. vt ſicut exteri⁹ coꝛpoꝛali ita etiā iteri⁹ luce ſpirituali irradiari mereamur. p eund. do. no. Peracta cādelaꝝ benedictiōe accendant ut cādele ⁊ diſtribuantur: ⁊ interim cātet aſi. Lumē ad re. ps. Nūc di. tos⁹ cū Gl'a. Et p⁹ vnūquēq₃. v̄. repetat aña Ad miſſā. Offm.

s Uſcepimus deus miſericoꝛdiā tuaꝫ in medio templi tui: ſecūdū nomē tuū deus ita ⁊ laus tua in fines terre iuſticia plena ē dextera tua. ps. Magnus dominus ⁊ laudabilis nimis: in ciuitate dei noſtri in monte ſancto eius. Oꝛatio.

OMnipotens ſempiterne deus maieſtatem tuā ſupplices exoramus: vt ſicut vnigenitus fili⁹ tuus hodierna die cum noſtre carnis ſubſtantia in templo eſt p̄ſentat⁹: ita nos facias purificatꝭ tibi mētibus p̄ſentari. Per eundē

Lectio malachie pphete. iij. cap.

HEc dicit dominus deus. Ecce ego mitto angelum meum qui preparabit viam ante faciem meam. Et ſtatim veniet ad templum ſanctuꝫ ſuū domīatoꝛ quē vos queritis: ⁊ angelus teſtamenti quē vos vultiſ. Ecce venit dicit dn̄s exercituū Et q̄s poterit cogitare diē aduent⁹ ei⁹? Et q̄s ſtabit ad videndū eū? Ipſe eīn quaſi ignis cōflās: ⁊ quaſi herba fullonū. Et ſedebit cōflās ⁊ emūdans argētum: et purgabit filios leui.

Et cōſlabit eos quaſi aurū ⁊ quaſi argentū. ⁊ erūt dn̄o offerentes ſacrificiū in iuſticia. Et placebit dn̄o ſacrificiū iuda ⁊ hieruſalem ſicut dies ſeculi ⁊ ſicut dies antiqui. Dicit dn̄s oīpŝ. Grad. Suſcepimus deus miſericordiam tuā in medio tēpli tui: ſecundū nomen tuū dn̄e: ita ⁊ laus tua ī fines terre. V. Sicut audiuimꝰ ita et vidimus in ciuitate dei noſtri in mōte ſancto eius. Alleluya. V. Adorabo ad templū ſcm̄ tuū et cōfitebor nōi tuo. Hac die vꝫ iſta ſequē. licet īfra .lxx. hoc feſtū contigerit. Sequētia

Hac clara die turma feſtiua dat preconia Mariā cōcrepando ſymphonia nectarea. Mūdi domina q̄ eſt ſola caſtiſſima ꝟginū regina Salutis cauſa vite porta atqꝫ celi referta gratia. Nā ad illam ſūt nūcia olim facta angelica. Aue maria gratia dei plena ꝑ ſecula. Et dicitur ter hac die tm̄. Mulierū pia agmina intra ſemꝑ benedicta. Virgo ⁊ grauida mater intacta prole glo'ſa Cui ꝯtra maria hec reddit famina. In me quomodo tua iam fient nuncia? Viri noui nulla certe cōmercia. Ex quo atqꝫ nata ſum īcorrupta Diua miſſꝰ ita reddit affata. Flatu ſacro plena fies maria. Noua efferēs gaudia celo terre nati per exordia. Intra tui vteri clauſtra portās q̄ gubernat ethera. Omnia qui dat tēpora pacifica. Sed tunc ſacerdos eiꝰ ⁊ miniſtri ī ſedibus iuxta altare priuatim dicāt. Tractꝰ. Nunc dimittis ſeruū tuū domine ſecundū verbum tuū in pace. V. Quia viderunt oculi mei ſalutare tuū. V. Quod paraſti ante faciē omniū populorū. V. Lumen ad reuelationem gentium: et gloriā plebis tue iſrael. Secūdum lucam ſecundo capl'o.

In illo tēpore: Poſtq̄ impleti ſunt dies purgatiōis marie ſecundū legē moyſi tulerūt ieſum in hieruſalem vt ſiſterent eū dn̄o ſicut ſcriptum eſt in lege domini quia oē maſculinuꝫ adaperiēs vuluā ſanctū dn̄o vocabitur. Et vt darent hoſtiam ſcd̄m quod dictū eſt ī lege dn̄i: par turturū aut duos pullos columbarū. Et ecce homo erat in hieruſalē cui nomē ſymeō: ⁊ homo iſte iuſtus ⁊ timoratus expectans conſolationē iſrael. Et ſpiritus ſanctꝰ erat in eo Et reſpōſum acceperat a ſpiritu ſancto: nō viſuruꝫ ſe mortē / niſi prius videret xp̄m dn̄i. Et venit in ſpū ī templū. Et cū inducerēt puerū ieſum parētes eiꝰ. vt facerent ſecundū conſuetudinē legis pro eo. ⁊ ipſe accepit euꝫ in vlnas ſuas: ⁊ bn̄dixit deū ⁊ dixit. Nunc dimittis ſeruū tuū dn̄e: ſecundū verbū tuum in pace. Qꝛ viderūt ocl'i mei ſalutare tuū: quod paraſti ante faciē oīm populorū. Lumen ad reuelationem gentium: et gloriā plebis tue iſrael. Credo Offer. Diffuſa eſt grā in labijs tuis ꝓpterea bn̄dixit te deus ineternū et ī ſeculū ſeculi. Secreta.

Preſta q̄s oīpŝ deus vt ſicut hodierna mūera venerāda filij tui oblatione ꝯſecrātur. ſic ipſius glo'ſe genitricis ꝓcibꝰ ſempiterni nobꝭ luminis

claritas conferatur. Per eundeꝫ
Prefatio. Quia per īcarnati. Coīo
Responsum accepit symeō a spiritu sā-
cto nō visurū se mortē nisi videret xp̄m
Quesumꝰ dn̄e Postcō. dn̄i.
Q deus noster/ vt sacrosācta
mysteria que pro reparatiōis no
stre munimie cōtulisti: intercedē
te beata maria semꝑ virgine: et
presens nobis remediuꝫ esse faci-
as ⁊ futurum. p. ¶ Sancti blasij
ep̄i ⁊ mar. Offīn. Sacerdotes dei.
Beatus martyꝛ tuus Orō
blasiꝰ nobis dn̄e mie tue im
ploꝛet auxiliū: vt cuius festa cele
bꝛamus: eius apud te patrocinia
sentiamꝰ. p. Ep̄la. Oīs pontifex
ex hoibus. Grad. Dn̄e ꝓuenisti eū in
bene. Alla. ꝟ. Posuisti dn̄e. Euāge.
Nichil opertū. Offer. Gloria et ho.
Maiestati tue dn̄e Secreta.
hostiarū oblationes offeri
mus pꝛecantes: vt intercessione
beati blasij martyꝛis tui atqꝫ pō-
tificis fiāt accepte: ī quo filij tui
dn̄i nr̄i iesu chꝛisti dilectio flagra
uit. Qui te. Coīo. Posuisti domine.
Misteria q̄s dn̄e Postcoīo.
q̄ in sancti blasij martyꝛis
tui atqꝫ pontificis cōmemoꝛatio
ne sumpsimꝰ nos tueātur: cuius
hodie deuotis officijs recolimus
passionē. p. ¶ Sācte agathe vir-
gAudeamꝰ ginis. Offīn.
oēs in dn̄o diem festū
celebꝛātes ī honoꝛe aga
the martyꝛis de cuiꝰ passiōe gau
dent angeli ⁊ collaudāt filiū dei.
ps̄. Eructauit coꝛ meū verbū bonum:
dico ego opa mea regi. Gloria. Orō.

Deus qui inter cetera potē-
tie tue miracula etiā in se-
xu fragili victoꝛiam martyꝛij cō
tulisti: cōcede propicius. vt q̄ bea
te agathe martyꝛis tue natalicia
colimus: per eiꝰ ad te exēpla gra-
diamur. Per. Epistola. Confite-
boꝛ tibi. Grad. Adiuuabit eam deus
vultu suo: deus in medio eius non com-
mouebit. ꝟ. Fluminis impetꝰ letificat
ciuitatē dei sanctificauit tabernaculū su
um altissimus. Alla. ꝟ. Emuloꝛ enim
Sequētia de cōi vel Trac. Diffu-
sa est. Euangeliū. Simile est reg.
ce. the. Offer. Offerentur. maiꝰ. Sec
In commemoꝛatiōe beate
agathe virginis tue ⁊ mar-
tyꝛis altaria tua domine mysticis
muneribus cumulamꝰ: maiesta-
tem tuā suppliciter depꝛecantes
vt ipsius adiuuātibꝰ meritis: cū-
ctis mereamur carere contagijs
p. Coīo. Qui me dignatus est ab omī
plaga curare et māmillā meam meo pe
ctoꝛi restituere: ipsū inuoco deum viuū.
Celesti refe- Postcōmunio
ctā misterio tuere quesumꝰ
domine familiā tuā: vt interce-
dēte beata agatha virgine tua ⁊
martyꝛe salutis eterne remedia
que te aspirāte requirimꝰ: te lar-
giente consequamur. Per domi-
num nostrū. ¶ Sanctoꝛum veda-
sti ⁊ amandi ep̄oꝛum. Offīn. Sa-
cerdotes eius induant salutare. Orō.
Adesto dn̄e populo tuo cuꝫ
sanctoꝛum confessoꝛū tuo
rum atqꝫ pontificum vedasti ⁊ a
mādi tibi patrocinio supplicāti:
vt qd̄ pꝛopꝛia fiducia nō ꝓsumit:

intercessoꝝ tibi placētium meritis cōsequamur. p. Ep'la. Plures facti sunt. Gradua. Sacerdotes ei' īduāt salutare. Alleluya. V. Fulgebūt iusti. Euāge. Sint lūbi vestri pꝛecin. Offr. Exultabunt sancti ī gloria

Hostias laudis dn̄e Secre. tuis altaribus adhibemus quas eoꝝ tibi patrociniis cōmendādas suppliciter exoꝛam' ī quorū veneratione pietati tue hec sacrificia offerimus. p. dn̄m. Coio Ego vos elegi de mundo. Postcoio

Sumētes dn̄e diuina misteria/ q̄s vt sanctoꝝ ɔfessoꝝ tuoꝝ atqȝ pōtificū vedasti ⁊ amādi pꝛecib' sanctificationē nobis iugiter operētur. p. ¶ Scte scolastice virg'. Offm. Dilexisti iusticiā.

Deus qui beate virgi Oro. nis tue scolastice animam ad ostendendā innocentie viā: ī colūbe specie celos penetrare fecisti: da nobis q̄s eius meritis ita innocēter viuere: vt ad eadē mereamur gaudia pvenire. p. Episto. Sapiētia vicit. Grad. Dilexisti iusticiā. Alla. V. Diffusa est gr̄a. Euangeliū. Simile est reg. celo. de. vir Offr. Offerētur. minus. Secreta

Suscipe q̄s domie desideria supplicātiū fideliū cū oblationib' hostiaꝝ: vt intercedente beata scolastica v̄gine tua q̄ te sincero dilexit amoꝛe: nec fides ī nobis toꝛpeat: nec caritas tepescat. Per. Coio. Diffusa est gratia.

Familiā tuam q̄s Postcoio domie spirituali cibo satiatam beate v̄ginis tue scolastice meritis ꝓpicius respice: vt sicut ipsius pꝛecibus ad obtinendū q̄d cupiuit/ imbꝛē celit' descēdere fecisti: ita eius supplicationib' ariditatē coꝛdis nostri: supne dignationis gratie roꝛe pfūdere. p. ¶ Sācti valētini marty. Offm.

In virtute tua dn̄e letabit iustus ⁊ super salutare tuum exultabit vehemēter desideriū anime ei' tribuisti ei. ps. Et in volūtate ei' nō fraudasti eū. Oro.

Presta q̄s omps de'/ vt qui beati valētini martiris tui natalicia colim': a cūctis malis immīnētibus eius intercessione liberemur. p. Ep'la. Beatus vir qui invēt' est sine macula. Grad. Beatus vir qui. Alla. V. Beatus vir qui suffert. Euangel'. Si quis vult post me. Offerto. In v̄tute tua dn̄e.

Sacrificiū q̄s dn̄e Secreta. quod offerim': gratū tibi q̄s beatus martyꝛ valētinus suffragatoꝛ efficiat. p. Communio Magna est. Postcōmunio.

Quos celesti domine substātia recreasti beati valentini martyꝛis tui meritis: a cunctis quesumus exue ꝓpiciatus aduersis. Per dominū nostrū iesum chꝛistum. ¶ Sācte iuliane virgis et martyꝛis. Offm. Loquebar. Oro.

Omps sempiterne deus q̄ infirma mūdi eligis: vt foꝛtia queqȝ ɔfūdas: da nobis ī festiuitate scte martyris tue iuliane ɔgrua deuotiōe gaudere: vt ⁊ potentiā tuā in ei' passiōe laudem' ⁊ ꝓuisum nobis pcipiamus auxilium

Per do. Epiſtola. Dn̄e deꝰ meus. Grad. Diffuſa ē gratia. Alla. ℣. Hec eſt virgo. Euāg. Simile eſt regnū celoꝝ the. Offerto. Filie re. Sec.

IN ſancte martyꝛis tue iuliane paſſione pꝛecioſa te dn̄e mirabilē pꝛedicātes munera votiua deferimus: p̄ſta queſumus. vt ſicut eiꝰ tibi grata ſunt merita: ſic nr̄e ſeruitutis accepta reddātur officia. Per. Coīo. Simile eſt regnū. Poſtcoīo.

Libantes dn̄e mēſe tue beata myſteria queſumus: vt ſctē iuliane martyꝛis tue īteruenientibꝰ meritis/ ⁊ tēpoꝛalē nobis miam̄ tribuas ⁊ eternā. p.

¶ In cathedꝛa ſācti petri. Offiī. Statuit ei. Oꝛo.

DEus qui beato petro aplō tuo collatis clauibꝰ regni celeſtis: aīas ligandi atqꝫ ſoluendi pontificiū tradidiſti: concede pꝛopiciꝰ: vt interceſſiōis eius auxilio: a peccatoꝛum noſtroꝝ nexibus liberemur. Qui vi. ⁊ regnas cū deo patre. Lcō ep̄le beati petri apoſtoli .j.j. cap̄.

PEtrus apoſtolꝰ ieſu xp̄i: electis aduenis diſperſionis ponti galatie capadocie/ aſye/ ⁊ bytinie: ſecundum pꝛeſcientiā dei patris: in ſanctificationē ſpūs in obedientiā ⁊ aſꝑſionē ſanguinis ieſu xp̄i: gratia vobis ⁊ pax multiplicetur. Bn̄dictus deus ⁊ pater dn̄i nr̄i ieſu xp̄i qui ſecundū magnā miam̄ ſuaꝫ regenerauit nos in ſpem viuā ꝑ reſurrectionē ieſu xp̄i ex moꝛtuis in hereditatem: incoꝛruptibileꝫ ⁊ icōtaminatā: ⁊ imarceſſibileꝫ cōſeruataꝫ in celis in vobis q̇ in virtute dei cuſtodimini per fideꝫ in ſalutem paratā reuelari ī tempoꝛe nouiſſimo. In quo exultabitis modicū nūc ſi opoꝛtet contriſtari in varijs tribulatiōibus: vt pꝛobatio veſtre fidei: multo p̄cioſioꝛ ſit auro quod per ignem pꝛobatur. Inueniatur ī laudē ⁊ gloriam ⁊ honoꝛem: in reuelationeꝫ ieſu chꝛiſti: domini noſtri. Grad.

Exaltent eum in eccleſia plebis et in cathedꝛa ſenioꝛū laudēt eum. ℣. Cōfiteantur domino miſericoꝛdie eiꝰ: et mirabilia eius filiis hominū. Tractꝰ. Tu es petrus et ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meam. ℣. Et poꝛte inferi nō p̄ualebūt aduerſus eam et tibi dabo claues regni celoꝛum. ℣. Quodcunqꝫ ligaueris ſuper terram erit ligatū et in celis. ℣. Et quodcunqꝫ ſolueris ſuper terram erit ſolutum et in celis. Secūdū

IN illo tēpoꝛe: matheū .xvj. Venit ieſus ī ꝑtes ceſaree philippi: ⁊ īterrogabat diſcipłos ſuos dicens. Quē dicūt homīes eſſe filiū hoīs? At illi dixerūt. Alij iohānem baptiſtā: alij aūt heliā: alij vero hieremiā. aut vnū ex p̄phetis. Dixit illis ieſus. Vos aūt quem me eſſe dicitis? Reſpōdēs aūt ſymō petrus dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. Reſpōdens aūt ieſus dixit ei. Beatus es ſymō bariona quia caro ⁊ ſāguis nō reuelauit tibi: ſed pater meus qui ī celis eſt. Et ego dico tibi: qꝛ tu es petrus et ſup hanc petrā edificabo eccleſiā meā. Et poꝛte īferi nō p̄ualebūt aduerſꝰ eā. Et tibi dabo claues regni celoꝝ. Et quodcūqʒ ligaueriſ ſuper terrā: erit ligatuʒ et in celis. Et quodcūqʒ ſolueris ſuper terrā: erit ſolutū ⁊ in celis. Credo. Offer. Conſtitues eos. Secr.

ECcleſie tue q̄s dn̄e pꝛeces ⁊ munera beati petri apoſtoli tui ꝯmendet oꝛatio: vt quod pꝛo illius gloꝛia celebꝛamꝰ nobis pꝛoſit ad veniā. Per. Pꝛefatio. Et te dn̄e. Coio. Tu es petrus et ſuper hāc petram edificabo eccleſiā meā Poſtcō.

LEtificet nos domīe queſumus munus ſumptū: vt ſicut in apoſtolo tuo petro te mirabilē pꝛedicamus: ſic per illuʒ tue ſumamus indulgentie largitatē Per. Scti mathie apoſto. Offm.

DEus q̄ bea Offo. Michi autē tū mathiā apoſtoloꝝ tuoꝝ collegio ſociaſti: tribue q̄s. vt eiꝰ interuētione tue circa nos pietatis ſemꝑ viſcera ſentiamꝰ. Per.

Lectio actuū apoſtoloꝛum. j. ca.

IN diebus illis: Exurgēs petrus ī medio fratrum: dixit Erat aūt turba hoim ſimul fere centū viginti. Uiri fratres opoꝛtet īpleri ſcripturā quaʒ pꝛedixit ſpūs ſctūs per os dauid de iuda: qui fuit dux eoꝝ qui cōpꝛehenderunt ieſū: qui cōnumeratꝰ erat ī nobis: ⁊ ſoꝛtitus eſt ſoꝛtem miniſterij huiꝰ Et hic quidē poſſedit agrū de mercede iniquitatis: ⁊ ſuſpenſus crepuit medius: et diffuſa ſūt oīa viſcera eius Et notum factū eſt omnibus habitantibus hieruſalē: ita vt appellaret̄ ager ille lingua eoꝝ acheldemach: hoc eſt ager ſanguinis. Scriptuʒ eſt enī in libꝛo pſalmoꝝ. Fiat cōmemoratio eiꝰ deſerta ⁊ non ſit q̄ inhabitet in ea: ⁊ epiſcopatū eiꝰ accipiat alter. Opoꝛtet ergo ex his viris q̄ nobiſcū ꝯgregati ſunt in omni tēpoꝛe quo intrauit ⁊ exiuit inter nos dn̄s ieſus: incipiēs a baptiſmate iohānis vſqʒ in diē qua aſſumptꝰ eſt a nobis: teſtē reſurrectionis eius nobiſcū fieri vnū ex iſtis. Et ſtatuerūt duos: ioſeph q̄ cognominabatur barſabas: q̄ cognominatꝰ eſt iuſtꝰ: et mathiam Et oꝛātes dixerunt. Tu dn̄e qui coꝛda noſti omniū: oſtēde quē elegeris ex his duobus vnū accipere locum miniſterij huius et apoſtolatum: de quo pꝛeuaricatꝰ eſt iudas vt abiret in locū ſuū Et dederūt ſoꝛtes eis: ⁊ cecidit ſoꝛs ſuper mathiā. Et ānumeratus eſt cuʒ vndeci apoſtolis. Gra. Nimis ho. Tractus. Beatus vir. Secunduʒ matheū. xj. cap.

IN illo tp̄e: Reſpondēs ieſus: dixit. Cōfiteoꝛ tibi pater domine celi ⁊ terre: quia abſcondiſti hec a ſapiētibus ⁊ pꝛudētibus/ et reuelaſti ea paruulis. Ita pr̄: qm̄ ſic fuit placitum ante te Oia michi tradita ſunt a patre meo Et nemo nouit filiuʒ niſi pater: neqʒ patrē quis nouit niſi filius: ⁊ cui voluerit filius reuelare. Uenite ad me omnes qui laboꝛatis ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiā vos. Tollite iugum meum ſuper vos ⁊ diſcite a me qꝛ mitis ſū ⁊ humilis coꝛde: ⁊ inuenietis requiem animabꝰ veſtris:

Iugum enim meum ſuaue eſt: et onus meũ leue. Credo. Offerto. In omnem terram exiuit. Secreta.

Deus qui pꝛoditoꝛis apoſtate ruinã ne apoſtoloꝝ tuoꝛum numerus ſacrat⁹ perfectione careret: beati mathie electiõe ſuppleſti: pꝛeſentia munera ſctifica: ⁊ per ea nos gratie tue virtute confirma. Per. Pꝛefatio Et te dñe. Coio. Uos qui ſecuti. Poſtcõ.

Perceſta queſumus oĩps ⁊ miſericoꝛs deus: vt hec ſancta que ſumpſimus interueniẽte beato mathia apoſtolo tuo veniã cõſequamur ⁊ pacẽ. Per dñm. Si aliquod feſtũ triũ lectionũ a capite ieiunij vſqꝫ in craſtinũ octa. paſche cõtigerit: nichil inde fiat nec etiã memoꝛia. Sancti dauid epĩ ⁊ cõfeſſoꝛis. Officiũ. Statuit ei. Oꝛatio de cõmuni ſcilicet Da queſumus. Epiſtola Ecce ſacerdos. Graduale Domine pꝛeuenisti. Tractus Beatus vir. Euangeliũ Homo quidã peregre. Offr. Ueritas mea. Coio Beatus ſeruus. Sancti cedde epĩ ⁊ confeſſoꝛis. Offiũ. Sacerdotes dei. Or. ð cõi ſcilꝫ Oĩps ſempiterne. Epiſtola Dilectus deo Grað. Ecce ſacerdos. Tractus Beatus vir. Euãgeliũ Uidete vigilate ⁊ oꝛate. Offer Inueni da. Coio. Dñe quĩq. Sctãꝝ perpetue et felicitatis. Offiũ Uultũ tuũ. Oꝛatio.

Da nobis q̃ſumus deus noſter: ſanctarũ tuarũ perpetue ⁊ felicitatꝫ palmas inceſſabili deuotione venerari: vt quas dignas mente nõ poſſum⁹ imitari humilibus ſaltẽ frequẽtemus obſequijs. Per. I. Ad coꝛinthios. vij. c.

Fratres: De virginibus pꝛeceptum domini nõ habeo: conſilium aũt do tanq̃ miam cõſecutus a dño: vt ſim fidelis. Exiſtimo ergo hoc bonũ eſſe pꝛopter inſtantẽ neceſſitatẽ: qm̃ bonũ eſt homini ſic eſſe. Alligat⁹ es vxoꝛi: noli querere ſolutionẽ Solut⁹ es ab vxoꝛe: noli querere vxoꝛẽ. Si aũt acceperis vxoꝛem: non peccaſti: ⁊ ſi nupſerit virgo non peccauit. Tribulationẽ tamen carnis habebunt huiuſmodi: ego autẽ vobis parco. Hoc itaqꝫ dico frẽs: tempus bꝛeue eſt. Reliquũ eſt: vt ⁊ qui habẽt vxoꝛes: tanq̃ non habentes ſint Et qui flent tanq̃ nõ flentes. Et qui gaudẽt: tanq̃ nõ gaudẽtes Et qui emũt: tanq̃ nõ poſſidẽtes. Et q̃ vtuntur hoc mũdo: tanq̃ non vtant̃ Pꝛeterit eñi figura huius mũdi. Uolo autem vos ſine ſollicitudine eſſe. Qui ſine vxoꝛe eſt cogitat que dñi ſunt quomodo placeat deo. Qui autẽ matrimoniũ cõtraxit: cogitat q̃ ſũt huius mundi. Quomodo placeat vxoꝛi: ⁊ diuiſus eſt. Mulier innupta ⁊ virgo cogitat q̃ ſunt domini: vt ſit ſancta coꝛpoꝛe ⁊ ſpiritu. In xp̄o ieſu: dño noſtro. Gꝛa. Glorioſus deus. Euangel. Simile eſt regnũ ce. decẽ virgi. Offertoꝛ. Offerentur minus. Secreta

Intende queſum⁹ dñe munera altaribus tuis pꝛo ſanctaꝝ martyꝛũ tuarum perpetue ⁊ felicitatis cõmemoꝛatione pꝛopoſita vt ſicut per btā myſteria illis gloriam contuliſti: ſic nobis ſdulgētiā largiaris ⁊ gratiā. Per. Coīo Quinqꝫ prudentes. Poſtcoīo.

SAnctarū martyrū tuaꝝ ꝑpetue ⁊ felicitatis feſtiuitate ⁊ ſacramenti diuini munere vegetati: queſum⁹ dñe. vt ſicut bonis tuis per tuā gratiam tp̄aliter fouemur ita ꝑfruamur eternis. Per. Sancti gregorij pape Officium

DEus Oro. (Sacerdotes dei. q̄ anime famuli tui gregorij eterne beatitudinis p̄mia cōtuliſti: concede propicius. vt qui peccatorum noſtrorū pōdere premimur: eius apud te itercesſionibus ſubleuemur. p. Epiſtola. Dedit dñs. Graduale Iurauit domin⁹ Tractus. Beatus vir. Euangeliū. Vigilate q2 neſcitꝫ. Credo. Offr̄

INter Secreta. Veritas mea ceſſio queſumus domīe beatiſſimi gregorij ꝯfeſſoris tui atqꝫ pōtificis miſericordie tue munera noſtra cōciliet: ⁊ quod merita noſtra nō valēt: eius deprecatio nobis obtineat. per. Coīo Fidelis

COrporis Poſtcoīo. (ſeruus. ſacri precioſiqꝫ ſanguinis tui repleti libamine: queſum⁹ domine deus noſter: vt quod pia deuotione gerimus / itercedēte beato gregorio confeſſore tuo atqꝫ pontifice: certa redēptione capiam⁹. Per. Sancti patricij epī ⁊ confeſſoris. Offm̄. Statuit. Or̄ nō ſar.

DEus qui beatū patricium hibernie apoſtolum ſigniſ mltimodis decoratū ad celeſtem gloriam trāſtuliſti: preſta q̄s. vt eius meritis ⁊ precib⁹ adiuti eterne beatitudinis premia cōſequamur. per. Epiſtola Ecce ſacerdos Graduale. Dñe preueniſti. Tract⁹ Beatus vir. Euangeliū. Homo q̄dā pegre. Offr̄ Veritas mea. Sec̄

HAnc hoſtiā omp̄s deus ⁊ pater nobis beati patricij confeſſoris tui atqꝫ pōtificis reddat deprecatio profutura / quā i eius honore hodierne diei tue offerimus maieſtati. per. Coīo Fidelis

CElestib⁹ Poſtcoīo. (ſeruus. refecti ſacramentis ⁊ gaudijs ſupplices te rogamus omp̄s deus: vt ea que in veneratiōe bti patricij cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis tue obtulim⁹ maieſtati: i noſtre proficiāt ſaluationis augmētum. Per. Sancti eduardi regis ⁊ marty. Offm̄ Gloria et ho. Oro.

DEus eterni triūphator imperij familiaꝫ tuā propicius reſpice martyriū regis eduardi celebrantē ⁊ p̄ſta: vt ſicut illū munere glorificare dignaris celeſti: ita nos eius obtentu eterne felicitati facias dignanter aſcribi. Per. Epiſtola Beatus vir qui inuen. Graduale. Poſuiſti. Trac. Deſideriū. Euāgel'. Si quis venit ad me. Offr̄. Gloria ⁊ ho. Secreta

INtuere queſumus dñe de⁹ ad noſtre humilitat' hoſtiā tibi in honore ſancti tui martyr̄ ac regis eduardi oblatā quā tibi ſacram oblationē mirabili diſpēſatione efficere voluiſti: et concede nobis illius precibus: ita inno cēter viuere: vt ad eterna mereamur gaudia ꝑuenire. Per. Coio. Magna eſt. Poſtcommunio

Sancta tua nos domine ſūpta purificēt: et btō martyꝛe tuo ac rege eduardo intercedēte ad ꝑpetue beatitudinis cōſoꝛtiū perducant. Per. Sancti cuthberti epī ⁊ cōfeſ. Offm. Statuit ei. Oro

Deus qui per ineffabile munus gratie tue ſanctos tuos facis gloꝛioſos eſſe: pꝛeſta queſum⁹. vt īteruenīēte beato cuthberto confeſſoꝛe tuo atqꝫ pontifice: mereamur ad culmē virtutū ꝑuenire. Per. Epiſtola. Ecce ſacerdos. Grad. Ecce ſacerdos. Tra. Beatus vir. Euangelium. Homo quidā peregre. Offr. Inueni dauid

Suſcipe queſumus Secre. domine hoſtiā redemptionis humane: ⁊ interceſſione beati cuthberti cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis ſalutē nobis mentis ⁊ coꝛpoꝛis placat⁹ operare. Per Coio Beatus ſeruus. Poſtcoio.

Sancta tua q̄ſumus domīe que ſūpſimus nos ſua v̄tute tueant: ⁊ intercedēte beato cuthberto ꝯfeſſoꝛe tuo atqꝫ pontifice: cuius vita glīoſa effulſit: ī pace nos ⁊ ſctitate cuſtodiāt. Per. Sancti bn̄dicti abba. Offm̄. Os iuſti. Or

Omnipotēs ſempiterne deus q̄ hodierna die carnis eductum ergaſtulo beatiſſimum confeſſoꝛē tuum benedictū ſubleuaſti ad celum: cōcede queſum⁹. hec feſta tuis famulis celebꝛantibus cunctoꝝ veniā delictoꝛū: vt qui exultātib⁹ animis eius claritati congaudēt: ipſo apud te interueniente conſocient ⁊ meritis. Per dn̄m. Epiſtola. Iuſtus coꝛ ſuum. Grad. Os iuſti. Tract⁹. Deſideriū. Euāgeliū. Nemo accēdit. Offr.

Oblatis Secreta (Deſideriū domine ob honoꝛe beati benedicti confeſſoꝛis tui atqꝫ abbatis placare munerib⁹: ⁊ ipſius īteruētu cunctoꝝ nobis indulgētiam tribue peccatoꝝ. Per dn̄m. Coio. Beatus ſeruus. Poſtcoio.

Refecti nobis dn̄e tui perceptio ſacramēti intercedēte beato benedicto cōfeſſoꝛe tuo atqꝫ abbate: vt ⁊ ꝯuerſationis eius imitemur exēpla vt pertingam⁹ ad pꝛemia. Per dn̄m. Si feſtū ſācti eduardi vl' ſcti cuthberti aut ſācti benedicti īfra paſſionē euene. nichil fiat de eis vſqꝫ ad trāſlationē eoꝛūdē. In annūciatione beate marie. Ad miſſam. Offm̄

r Orate celi deſup et nubes pluant iuſtum aperiatur terra et germinet ſaluatoꝛē. In tempoꝛe paſchali. Alleluya allā. Ps. Et iuſticia oriat̄ ſimul: ego dn̄s creaui eū. Or.

Deus q̄ de beate marie virginis vtero verbum tuum angelo nunciante carnem ſuſcipere voluiſti: pꝛ̄ſta ſupplicibus tuis: vt qui vere eam dei genitricē credimus eius apud te īterceſſionibus adiuuemur. Per eundem.

Lectio eſaie pꝛophete. vij. capi.

In diebus illis: Locutus eſt dn̄s ad achaz dicēs. Pete ti bi ſignū a dn̄o deo tuo in profundum inferni ſiue excelſum ſupra. Et dixit achaz Nō petam: ⁊ non tentabo dn̄m. Et dixit. Audite ergo domus dauid. Nūquid parū vobis eſt moleſtos eſſe hominib⁹ quia moleſti eſtis ⁊ deo meo: propter hoc dabit domin⁹ ipſe vobis ſignū. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabitur nomen ei⁹ emmanuel. Butyrū ⁊ mel comedet vt ſciat reprobare malū: ⁊ eligere bonū. Graduale. Tollite portas principes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie. ℣. Quis aſcendet in montē domini: aut quis ſtabit in loco ſancto eius innocens manib⁹ et mundo corde. In tēpore paſchali Alleluya. ℣. Aue maria gratia plena dn̄s tecum: benedicta tu in mulieribus. Secundū all'a erit vnum de illis que ſcribuntur poſt Offm̄. Quaſi modo ge. Hac die dicat̄ iſta ſequentia licet i quadrageſima ꝯtigerit.

Aue mundi ſpes maria aue mitis aue pia aue plēa grā. Aue virgo ſingularis q̄ per rubū deſignaris non paſſum incendia. Aue roſa ſpecioſa aue ieſſe virgula. Cui⁹ fructus noſtri luctus relaxabat vincula. Aue carēs ſimili mundo diu flebili reparaſti gaudiū. Aue cuius viſcera cōtra mortis federa ediderūt filiū. Aue virginū lucerna p̄ quā fulſit lux ſuperna his quos vmbra tenuit. Aue virgo de qua naſci ⁊ de cui⁹ lacte paſci rex celorū voluit. Aue gēma celi luminariū. Aue ſācti ſpūs ſacrarium. O q̄ mirabilis ⁊ q̄ laudabilis hec eſt virginitas. In quā p̄ ſpiritū facta paraclitum fulſit fecūditas. O q̄ ſancta q̄ ſerena q̄ benigna q̄ amena eſſe virgo creditur. Per quā ſeruit⁹ finit porta celi aperitur ⁊ libertas reddit. O caſtitatis liliū tuum precare filiū qui ſalus eſt humiliū. Ne nos pro noſtro vicio: in flebili iudicio ſubiiciat ſupplicio. Sed nos tua ſancta prece mūdās a peccati fece Collocet in lucis domo amē dicat omnis homo. Tunc ſacerdos et eius miniſtri in ſedib⁹ iuxta altare priuati dicāt Tractū. Aue maria gratia plena dominus tecum ℣ Benedicta tu in mulierib⁹ ⁊ benedict⁹ fructus vētris tui. ℣. Spiritus ſanct⁹ ſuperueniet in te ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi. ℣. Ideoq₃ et quod naſcetur ex te ſanctum vocabitur filius dei. Secundum lucam .i. capitulo.

In illo tēpore. Miſſus eſt angelus gabriel a deo i ciuitatē galilee cui nomē nazareth: ad virginem deſponſatā viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomē virginis maria. Et igreſſus angelus ad eā: dixit. Aue gratia plena dn̄s tecū: benedicta tu in mulieribus. Que cū audiſſet turbata eſt in ſermone ei⁹: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria: inueniſti enim gratiā apud deū. Ecce concipies in vtero ⁊ paries filium et vocabis nomen eius ieſum. Hic erit magn⁹: ⁊ fili⁹ altiſſimi vocabit̄. Et dabit illi dominus deus ſedem dauid patris ei⁹ et regnabit in domo iacob in eternum: ⁊ regni eius non erit finis. Dixit autẽ maria ad angelũ. Quo modo fiet iſtud quoniã virũ nõ cognoſco: Et reſpõdẽs angelus: dixit ei. Spiritus ſanct⁹ ſuperueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obũbrabit tibi. Ideoq; et qđ naſcetur ex te ſanctũ vocabitur filius dei. Et ecce elizabeth cognata tua: ⁊ ipſa cõcepit filiũ in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi que vocatur ſterilis: qͥa nõ erit impoſſibile apud deũ omne verbum. Dixit autẽ maria. Ecce ancilla dñi: fiat michi ſcđm verbum tuum. Offer. Aue maria gratia plena domin⁹ tecum benedicta tu ĩ mulieribus ⁊ bñdict⁹ fructus vẽtris tui. In tẽpoꝛe paſchali. Alleluya. Amen. Secreta.

In mentibus noſtris queſum⁹ domine vere fidei ſacramẽta cõfirma: vt qui cõceptũ de virgine deum verũ ⁊ hominẽ firmiter cõfitemur: p eiuſdẽ ſalutifere incarnationis potẽtiã ad eternã mereamur peruenire leticiã. Per eundem. Prefatio. Et te in annũciatione. Coĩo. Ecce virgo cõcipiet ⁊ pariet filiũ et vocabitur nomẽ eius emmanuel. In tẽpoꝛe paſchali. alla alla. Poſtcoĩo.

Gratiã tuam q̃s domĩe mẽtibus noſtris infunde: vt q̄ angelo nunciãte chꝛiſti filij tui incarnationẽ cognouimus: per paſſionẽ eius et crucem ad reſurrectionis gloꝛiã perducamur. Per eundẽ. Si hoc feſtũ in aliqua dñica quadꝛageſime euenerit ſemper differatur in craſtinũ cum vero infra paſſionẽ extra dominicã cõtigerit: ibi ſolẽniter celebꝛetur. Si autẽ in die cene vel in duob⁹ diebus ſequentib⁹ ſiue in ebdoma. paſche eueñ. ſcđm vſuʒ eccleſie ſar: in pꝛoxima feria vacante poſt octa. paſche vbi cõuenienter eius poteſt celebꝛari celebꝛetur. Et hoc eodeʒ modo fiat de ceteris feſtis duplicib⁹ tẽpoꝛe pꝛedicto cõtingẽtibus. ⁊ ſemper infra .xl. quã fit ſeruitiũ de aliquo ſãcto .ix. lc. miſſa de feſto poſt .iij. dicitur miſſa vero de ieiunio poſt .ix: vtraq; ad pꝛincipale altare: ⁊ fiat pꝛoſtratio poſt Sãct⁹. Et dicũtur feriales preces moꝛe ſolito ad illã miſſaʒ de ieiunio licet duplex feſtuʒ fuerit.

Sancti ricardi epiſcopi.

Offĩm. Statuit ei. Oratio.

Deus q̄ eccleſiaʒ tuã meritis beati ricardi confeſſoꝛis tui atq; pontificis feciſti miraculis choꝛuſcare gloꝛioſis: concede nos famulos tuos ipſius interceſſione ad eterne beatitudinis gloꝛiaʒ peruenire. Per. Epiſtola. Ecce ſacerdos. Grad. Domine pꝛeueniſti. Tract⁹. Beatus vir. Euãge. Homo quidã peregre. In tẽpe paſchali Alleluya. V. Iuſtus germinabit. ſecũdũ alla erit vnũ de ſupꝛaſcriptis poſt officiũ Quaſi modo. quib⁹ dictis dicunt illa de ebdo. paſche videlʒ de .iij. et .iiij. ⁊ quĩta feria quod etiã obſeruetur in oĩ feſto cuʒ regimine choꝛi ab octa. paſche vſq; ad aſcẽſionẽ dñi cuʒ repetitione frequẽti ſi neceſſe fuerit. Sequẽ. de cõi. Euãgeliũ. Ego ſum vitis ve. Offer.

Ueritas mea. Iurauit dauid. Secre.

COncede queſumus miſericoꝛs deus intercedente beato ricardo cõfeſſoꝛe tuo atq; pontifice: oculis tue maieſtatꝭ munꝰ oblatum/ et gratiam nobis bene viuendi obtineat: ⁊ gloꝛiã ſempiternam acquirat. p. Coio. Fidelis ſeruus. Poſtcõ.

HEc ſacro ſancta ſumpta miſteria nobis effectũ domine cõferant ſalutarem: quoꝝ beatus ricardus cõfeſſoꝛ tuus atq; pontifex deuotꝰ extitit diſpẽſatoꝛ. Per.

¶ Sancti ambꝛoſij epiſcopi ⁊ doctoꝛis. Officiũ. Sacerdotes tui. Oꝛo.

DEus qui pplo tuo eterne ſalutis beatũ ambꝛoſiũ miniſtruʒ cõceſſiſti: pſta queſumꝰ. vt quẽ doctoꝛẽ vite habuimus ĩ terris/ interceſſoꝛem ſemper habere mereamur in celis. p. Epiſtola. Dedit dñs. Grad. Iurauit dñs. Tractus. Beatus vir. Euangeliũ. Vigilate quia neſcitꝭ. In tempoꝛe paſchali Alla. ℣. Iuſtus ger. Sequentia. de cõi. Euãgeliũ Ego ſũ vitꝭ ve. Credo. Offer. Ueritas mea. Secre.

HEc in nobis ſacrificia deus intercedente beatiſſimo cõfeſſoꝛe tuo ãbꝛoſio: ⁊ actione permaneant et operatiõe firmẽtur. Per. Coio. Beatus ſeruus. Poſtcõ.

SAncti ambꝛoſij nos queſumus domine iugiter pꝛoſequatur oꝛatio: vt quod petitio noſtra non impetrat/ ipſo pꝛo nobis interueniente pꝛeſtetur. p.

¶ Sanctoꝛum tyburtij ⁊ valeriani martyꝛum. Offiũ. Sancti tui dñe. Oꝛo.

PReſta queſumus oĩps deus vt qui ſanctoꝝ martyꝛum tuoꝝ tyburtij valeriani atq; maximi ſolẽnia colimꝰ: eoꝝ etiã virtutes imitemur. p. Epla. Lingua ſapiẽtũ. Alleluya. ℣. Sancti tui do. floꝛe. ſecundũ alla erit de pꝛima dñica pꝛecedẽti et hoc in omibus feſtis ſine regimine choꝛi ab oct. paſche vſq; ad aſcenſionẽ dñi obſeruetur. Euãge. Ego ſum vitis vos pal. Offer. Confitebuntur. Sec.

PReſentibus queſumꝰ dñe intende muneribꝰ ⁊ patrocinãtibus ſanctꝭ martyribus tyburtio/ valeriano/ ⁊ maxĩo quorum ſolennia celebꝛamus: fidelibus tuis ſalutis indulgẽtiam cõferant: ⁊ eterna p̃mia dignanter acquirant. p. Coio. Gaudete iuſti. Poſtcõ.

SAcramẽti tui dñe queſumus ſumpta benedictio coꝛpoꝛa noſtra menteſq; ſanctificet ⁊ ſanctoꝛũ martyꝛũ tuoruʒ tyburtij valeriani ⁊ maximi interceſſionibus ſempiterne glorie aſcribendos nos p̃paret. Per.

¶ Sancti alphegi epiſcopi ⁊ martyris. Offiũ. Pꝛoteriſti me. Oꝛatio.

DEus qui beatum alphegũ pontificẽ tuum ſacerdotij dignitate ⁊ palma martyꝛij decoraſti: cõcede pꝛopicius. ita nos apud te eius interceſſionibus adiuuari: vt cũ eo poſſimus in eterna felicitate letari. p. Epla. Doctrinis varijs. Alla. ℣. Elegit te. Euãgeliũ Ego ſũ vitis ve. Offer. Confitebuntur. Secreta

HEc dñe altari tuo munera impoſita benedic ipſe ⁊ ſuſcipe: vt interceſſiōe beati alphegi martyrꝫ tui atqꝫ pōtificis nobis ad fructum proficiant vtriuſqꝫ ſalutis. Per.

Coīo. Ego ſum vitis. Poſtcōmunio.

Sumpto dn̄e ſacramēto tuam ſupplicit' deprecamur clementiā. vt intercedēte beato alphego martyre tuo atqꝫ pōtifice q̄d tēporaliter gerimus: ad vitam capiamus eternā. Per dn̄m

¶ Sancti georgii martyris. Officiū. Protexiſti me. Oratio.

Deus qui nos beati georgij martyris tui meritis ⁊ interceſſione letificas: concede propiciꝰ. vt qui eius beneficia poſcimꝰ. dono tue gratie cōſequamur. Per.

Lectio ep̄le beati iacobi apl'i. i. capi.

Chariſſimi. Omne gaudiuz exiſtimate cum in tentationes varias incideritis: ſciētes ꝙ probatio fidei veſtre/ patientiaz operatur. Patientia autez opus perfectum habeat: vt ſitis ꝑfecti ⁊ integri in nullo deficiētes. Si quis aūt veſtrū indiget ſapiētia: poſtulet a deo qui dat omnibꝰ affluenter ⁊ non improperat/ ⁊ dabit ei. Poſtulet aūt in fide: nichil heſitans. Qui enim heſitat: ſimilis eſt fluctui maris q̇ a vento mouet̄ et circūfertur. Nō ergo exiſtimet homo ille: ꝙ accipiat aliq̇d a dn̄o. Uir duplex aīo: inconſtans eſt in omibus vijs ſuis Glorietur autē frater humilis in exaltatione ſua diues autez in humilitate ſua. quoniam ſicut flos feni trāſibit. Exortus eſt eīn ſol cuz ardore et areſecit fenum. ⁊ flos eius decidit: ⁊ decor vultus eius deperijt. Ita ⁊ diues: ī itineribꝰ ſuis marceſcet: Beatus vir qui ſuffert tentationē. q̄m cuz probatus fuerit accipiet coronā vite quaz repromiſit deꝰ diligētibꝰ ſe. Alleluya. ℣. Letabitur iuſtus. Sequētia de cōi. Euāge. Ego ſuz vitis vc. Credo. Offertorium. Confitebūtur. Sec.

Offerimus tibi dn̄e ſolēne ſacrificiū pro veneranda ſancti georgij martyris tui paſſiōe deprecātes clementiā tuā vt per hec ſacroſācta myſteria: antiqui hoſtis tentamēta te triumphante vincamus. ⁊ eterne remunerationis premiū te largiente conſequamur. Per. Coīo. Letabitur iuſtus. Poſtcoīo.

Menſe celeſtis ſatiati dulcedīe humiliter te rogamꝰ oṗs pater/ vt intercedēte btō georgio martyre tuo reſurrectiōis eius ſimus participes: cuius ſumus morte redēpti. Qui tecū.

¶ Sancti marci euāgeliſte ad miſſā. Offm̄. Protexiſti me. Oratio.

Deus qui beatū marcū euāgeliſtā tuū euāgelice p̄dicationis grā ſublimaſti. tribue q̄s nos eius ſēper ⁊ eruditione proficere ⁊ oratione defendi. Per.

Ep'la. Ad epheſios. iiij. ca.

Frēs: Unicuiqꝫ noſtruz data eſt gratia ſecundū mēſurā donationis chriſti Propter quod dicit. Aſcendēs in altū captiuā duxit captiuitatē. dedit dona hominibus. Qd autē aſcendit: q̄d eſt/ niſi qz ⁊ deſcendit primū in inferioꝛes ꝑtes terre? Qui deſcendit ipſe eſt ⁊ qui aſcẽdit ſuper omnes celos: vt adipleret oīa. Et ipſe dedit quoſdã quidẽ apoſtolos: quoſdam autem pꝛophetas. alios vero euãgeliſtas: alios vero paſtores ⁊ doctoꝛes ad ꝯſummationẽ ſanctoꝝ ī opus miniſterij: in edificationez coꝛpoꝛis chꝛiſti donec occurramus omnes ī vnitatem fidei: et agnitiōis filij dei: ī virū perfectū: in menſurā etatis: plenitudinis xp̄i. Alleluya. V. Prim⁹ ad ſyon. Seque. Laus deuota. Euãgelium. Ego ſuz vitis ve. Credo Offerto. Confitebuntur. Secreta.

Beati marci euangeliſte tui ſolẽnitate tibi munera deferentes: q̄s dn̄e. vt ſicut illū pꝛedicatio euãgelica fecit gloꝛioſuz ita nos eius interceſſiōe et verbo ⁊ opere tibi reddat acceptos. Per. Pꝛefatio. Et te dn̄e. Nō dicitur in hac pꝛefatiōe. Per beatos euãgeliſtas. ſed ꝑ beatos apoſtolos Coio. Ego ſū vitis vera. Poſtcoio.

Refecti cibo ſpūalis alimonie: q̄s domine deus noſter vt qd̄ myſterio frequētam⁹/ intercedēte beato marco euangeliſta: plena virtute cōſequamur. Per. Si hoc feſtuz in aliquo feſto poſt octa. paſche cōtigerit tūc fiat ꝓceſſio poſt magnā miſſaz de ſācto marco Si ī ebdo. paſche aliquod feſtū vl' ieiuniū eueñ. nichil de feſto fiat. nichil de ieiunio. nec poſt nec ante: niſi foꝛte in oc. ꝯtigerit tūc eīn poteſt differri in craſtinū hoc idē obſeruetur in ebdomada pēthecoſtes ¶ Sācti vitalis martyꝛis. Offiū. Pꝛotexiſti. Oꝛatio.

Preſta queſumus oīps deus vt intercedente beato vitale martire tuo a cūctiſ aduerſitatibus muniamur in coꝛpoꝛe: ⁊ a pꝛauis cogitatiōib⁹ mundemur in mēte. Per. Ep'la Nemo militans deo. Alleluya. V. Sācti tui dn̄e flo. Sequētia de cōi. Euāge. Ego ſū vitis vera. Offꝫ. Repleti ſumus mane miſericoꝛdia tua et exultauimus et delectati ſumus alleluya. Secreta.

Grata tibi domine q̄ſumus noſtra ſint munera quibuſ ſancti vitalis martiris tui paſſio recolitur honoꝛanda. Per. Coio Ego ſum vitis vera. Poſtcōmunio:

Queſumus oīps deus vt munus diuinū qd̄ ſumpſimus intercedēte beato vitale martyre tuo/ ſalutari nobiſ ꝓſit effectu Per. ¶ In die apl'oꝝ philippi et ꝯclama iacobi. Offiñ.

c uerūt ad te dn̄e in tēpoꝛe afflictiōis ſue: et tu de celo exaudiſti eos alleluya all'a. Ps. Exultate iuſti ī dn̄o. rectos decet col

Deus qui Oꝛatio. laudatio. nos ãnua apoſtoloꝝ tuoꝝ philippi ⁊ iacobi ſolēnitate letificas: pꝛeſta q̄s. vt quoꝛum gaudemus meritiſ inſtruamur exēplis. Per. Lectio libꝛi ſapientie. v. ca.

Stabūt iuſti in magna cōſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerūt ⁊ qui abſtulerūt laboꝛes illoꝝ. Videntes aūt turbabunt timoꝛe hoꝛribili: ⁊ mirabūtur ī ſubitatiōe īſperate ſalutis dicentes intra ſe penitentiã agẽtes: ⁊ pꝛe anguſtia ſpiritus gemẽtes. Hi ſũt quos aliquãdo habuimus i deriſũ: ⁊ i ſimilitudinẽ impꝛoperij. Nos iſenſati vitã illoꝝ eſtimabamus inſaniã: ⁊ finẽ illorum ſine honoꝛe. Ecce quomodo cõputati ſunt inter filios dei. Et inter ſctõs: ſoꝛs illoꝝ eſt. Alla. V. Stabunt iuſti in magna conſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt. Alla V. Nonne coꝛ noſtrum ardẽs erat i nobis de ieſu dum loqueretur nobis in via Sequẽtia de cõi. Se. iohẽm. xiiij.

IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Non turbetur coꝛ veſtrũ. Creditis i deũ. ⁊ i me credite. In domo patris mei mãſiones multe ſunt. Si quomin⁹ dixiſſez vobis. quia vado parare vobis locũ. Et ſi abiero ⁊ ꝑparauero vobis locũ. veniam ⁊ accipiam vos ad meipſm/ vt vbi ſũ ego et vos ſitis. Et quo ego vado vos ſcitis. ⁊ viã ſcitꝫ. Dixit ei thomas Dñe. neſcim⁹ quo vadis. Et quomodo poſſum⁹ viã ſcire? Dicit ei ieſus. Ego ſũ via ⁊ veritas ⁊ vita Nemo venit ad patrẽ niſi ꝑ me. Si cognouiſſetis me. ⁊ patrẽ meum vtiqꝫ cognouiſſetis. Et amodo cognoſcetis eũ. ⁊ vidiſtis eum Dicit ei philippus. Domine oſtẽde nobis patrem. ⁊ ſufficit nobis Dicit ei ieſus. Tãto tempoꝛe vobiſcũ ſum. ⁊ nõ cognouiſtis me: Philippe q̇ videt me. videt et patrem. Quomodo tu dicis. oſtẽde nobis patrem? Nõ credis qꝛ ego in patre. et pater i me eſt? Verba que ego loquoꝛ vobꝫ: a meipſo nõ loquoꝛ. Pater aũt i me manens ipſe facit opera. Nõ creditꝫ quia ego i patre: ⁊ pater i me eſt? Alioquin ꝓpter ipſa opa credite. Amẽ amen dico vobis: qui credit i me opera que ego facio ⁊ ipſe faciet: ⁊ maioꝛa hoꝛum faciet: quia ego ad patrez vado. Et quodcũqꝫ petieritis patrẽ in noie meo hoc: faciam. Credo. Offꝫ. Confitebũtur.

Deus eccleſie tue re- Secre. demptoꝛ atqꝫ ꝑfectoꝛ: da vt apoſtoloꝝ tuoꝝ philippi et iacobi pꝛecibus paſchalis ſacramẽti dona capiamus: quoꝛuz nobis magiſterio ea voluiſti pꝛedicari Per. Pꝛefatio. Et te dñe. Co[m]o.

Tanto tempoꝛe vobiſcũ ſum et non cognouiſtis me: philippe qui videt me videt ⁊ patrem all'a: nõ credis quia ego in pr̃e: et pater i me eſt all'a all'a. Poſtcõ.

Paſchale myſteriũ recenſentes beatoꝛuz apoſtoloꝝ tuoꝛum philippi ⁊ iacobi dñe queſumus ꝑcibus foueamur/ quoꝛum magiſterio cognouimus exequẽdũ. Per. ¶ In inuẽtione .ſ. crucis.

n Os aũt gloꝛiari Officiũ. opoꝛtet i cruce domini noſtri ieſu chꝛiſti i quo eſt ſalus vita et reſurrectio noſtra per quẽ ſaluati ⁊ liberati ſumus all'a all'a. ps Deus miſereatur noſtri et benedicat nobis. illuminet vultum ſuũ ſuper nos ⁊ miſereatꝛ noſtri. Kyriel. Lux et oꝛigo. et dicitur cũ ſuis. V. Oro.

Deus qui in pꝛeclara ſalutifere crucis inuentione paſſionis tue miracula ſuſcitaſti: cõcede. vt vitalis ligni ꝑcio: eterne vite ſuffragia cōſequamur. Qui viuis ⁊ regnas cū deo. Nulla fiat mēoꝛia de reſurrectiōe: ſed de ſctis martyꝛibus. Alexādꝛo euentio ⁊ theodolo. Oꝛatio

PSta queſumus omꝑs deus/ vt qui ſanctoꝛū martyꝛum tuoꝛum alexandꝛi/ euētij/ ⁊ theodoli/ natalicia colimꝰ: a cūctis malis īminentibus: eoꝛum interceſſionibus liberemur. Per. Ep̄la.

Ad galathas. v. ⁊. vi. capi. FRatres: Confido de vobis in dn̄o ꝙ nichil aliud ſapietis. Qui autem cōturbat vos: poꝛtabit iudiciū quicunqꝫ eſt ille. Ego autē fratres ſi circūciſionē adhuc pꝛedico quid adhuc ꝑſecutioneʒ patioꝛ? Ergo euacuatū eſt ſcādalum crucis? Utinā ⁊ abſcindantur: qui vos cōturbant. Quicūqꝫ enī volunt placere in carne: hi cogunt vos circūcidi tantū: vt crucis chꝛiſti perſecutionem nō patiantur. Neqꝫ enī qui circuncidūtur legeʒ cuſtodiunt: ſed volunt vos circuncidi: vt ī carne veſtra gloꝛiātur. Michi auteʒ abſit gloriari: niſi ī cruce dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Per queʒ michi mundꝰ crucifixꝰ eſt: ⁊ ego mundo. All'a. V. Dulce lignum dulces clauos dulcia ferens pōdera q̄ ſola fuiſti digna ſuſtinere regē celoꝛum et dn̄m. Alleluya. V. Dicite in gētibus qꝛ dn̄s regnauit a ligno. Sequē.

SAlue crux ſcā arboꝛ digna Cuiꝰ robur ꝑcioſum mūdi ferret talētū. Ut hoſtis ꝑ lignuʒ victoꝛ ligno reuinceret. Quodqꝫ exoꝛtus moꝛtꝭ pꝛimis erat terrigenis paradiſo pꝛopulſis Cauſa etiā vite foꝛet cūctis chꝛiſti moꝛte vere viuificatꝭ. Hoꝛrificuʒ tu es ſemꝑ ſignū inimicꝭ crux ſacra ſeuis. Quā moꝛs pauet īfernuſqꝫ timet q̄ xp̄o ſuos recōſignas Cui ſit laus ī euū. Euāge. Erat homo ex phariſeis. Require ī feſto ſctē trinitatis. Credo. Offꝛ.

Protege dn̄e plebem tuam per ſignum ſancte crucis ab oībus inſidiis inimicoꝛum omnium vt tibi gratam exhibeamus ſeruitutē et acceptabile tibi fiat ſacrificium noſtrum alleluya. Secreta.

SAcrificiū dn̄e qđ imolamꝰ placatus intēde: vt ab omni nos eruat belloꝝ neq̄cia: ⁊ per vexillū ſancte crucis filij tui ad cōterendas aduerſarioꝛum inſidias: nos in tue pꝛotectiōis ſecuritate cōſtituat. P eundē. Alia ſec.

SUp has hoſtias q̄s dn̄e bn̄dictio glꝛioſa deſcēdat: q̄ et ſanctificationē nobis clementer operet: ⁊ de martyꝝ tuoꝝ alexādꝛi euētij ⁊ theodoli ſolēnitate letificet. Pꝛefa. Qui ſalutē. Coio.

Per lignū ſerui facti ſumꝰ. ⁊ per ſanctā crucē liberati ſumus. fructus arboꝛis ſeduxit nos filiꝰ dei redemit nos alleluya. In vtroqꝫ feſto finiat cuʒ. All'a. Poſtcōmunio.

REpleti alimōia celeſti: ⁊ ſpūali poculo recreati: queſumus oīpotens deus. vt ab oī hoſte maligno defendas: quos ꝑ lignū ſancte crucis filij tui arma iuſticie pꝛo ſalute mundi triūphare iuſſiſti. Qui tecū viuit et reg. Alia poſtcoio.

SUmptis dñe muneribꝰ sacris tribue q̄s: vt ad eadem appetenda sctōꝛū martyꝝ tuoꝝ alexandꝛi euentij ⁊ theodoli: p̄cibus ⁊ exemplis pꝛomptius ĩcitemur. p. ¶ Scti iohānis ante poꝛtā latinā. Offm̄. In medio ecclesie. vt i ebdoma. natiuita. dñi. Orō.

DEus qui cōspicis quia nos vndiqꝫ mala nostra ꝑturbāt: pꝛesta q̄s. vt beati iohīs apostoli tui ⁊ euangeliste intercessio gl'iosa nos ꝓtegat. p. Epl'a. Qui ti. All'a. ℣. Hic est discipulꝰ. Seque. Laus deuo. Euāg. Dixit iesꝰ pe. Credo. Offr. Iustus vt pal. Sec̄.

SIc nos q̄s dñe beati iohannis apostoli tui ⁊ euangeliste solēnia tuis fac celebꝛare mysterijs: vt que ꝑdicauit/ et credamus pariter ⁊ sequamur. p. Pꝛefatio. Et te dñe. Coīo. Exijt sermo. Require hec oīa in alio festo in ebdoma. natiui. dñi Postcoīo

REfecti dñe pane celesti: intercedēte btō iohanne apostolo tuo ⁊ euāgelista/ ad vitam q̄s nutriamur eternā. p. ¶ Scti iohannis de beuerlaco ep̄i ⁊ confessoꝝ. Offm̄. Statuit ei. Oꝛatio. de cōi. Epl'a. Iustū deduxit. All'a. ℣. Amauit eū. Seque. de cōi. Euāge. Ego sū vitꝫ ve. Offr. Veritas mea. Coīo. Fidelis seruus. Sāctorū goꝛdiani ⁊ epimachi martyꝝ Officiū. Scti tui domine. Oꝛatio.

DA quesumus omnipotens deus. vt q̄ beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ goꝛdiani ⁊ epimachi solennia colimus eoꝛum: apud te intercessionibus adiuuemur. Per. Epl'a Iustoꝝ aie. All'a. ℣. Sancti tui dñe. Euāge. Ego sum vitis vos pal. Offr. Mirabilis deꝰ. Sec̄.

PResta q̄s dñe deꝰ noster/ vt sicut in cōspectu tuo moꝛs est p̄ciosa sanctoꝝ: ita eoꝝ merita venerantiū/ accepta tibi reddatur oblatio. Coīo. Iustoꝛuꝫ aīe. Postcō.

REspice q̄s dñe populū tuū spūalibus instrumētis: ⁊ quoꝝ tribuis solēnia celebꝛare: fac eoꝝ gaudijs īteresse. ¶ Sanctoꝝ nerei ⁊ achillei atqꝫ pācracij martyꝝ. Offm̄.

eCce oculi dñi sup̄ timentes eum: sperātes in mīa eiꝰ all'a: vt eripiat a moꝛte aīas eoꝝ: q̄m adiutoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ noster est all'a alleluya. Ps. Exultate iusti in dño: rectos decet collaudatio. Orō.

SEmper nos domine sanctoꝛum martyꝛuꝫ tuoꝛuꝫ nerei achillei atqꝫ pancracij foueat quesumꝰ beata solēnitas/ et tuo dignos reddat obsequio. Epistola. Iusti autē. Alleluya. ℣. Vox exultationis. Euangelium. Ego sum vitis vos palm. Offerto. Cōfitebuntur. Secreta.

SAnctoꝝ martyꝛum tuoꝛū nerei ⁊ achillei atqꝫ pācracij tibi dñe grata ꝯfessio: ⁊ munera nostra commēdet: ⁊ tuā nobis indulgentiā semp̄ iploꝛet. p. Coīo. Gaudete iusti in. Postcō.

QUesumꝰ dñe deꝰ nr̄: vt beatoꝝ martyꝝ tuoꝝ nerei achillei atqꝫ pācracij dep̄cationibus sacramēta sctā q̄ sumpsimꝰ: ad tuē nobis ꝓficiāt placationis augmẽtũ. ꝑ. ¶ Sācti dunſtani epiſcopi ⁊ cõfeſſoꝛis Offiũ. Sacerdotes tui. cantus de Kyrie rex ſplendens. ſine. ℣. Oꝛatio

DEus q̃ beatũ dunſtanũ pōtificem tuũ ad regna trāſtuliſti celeſtia: da nobis ꝑ gloꝛioſa eius merita ad gaudia tranſire perẽnia. Per. Mēoꝛia de ſācta

potẽtiana virgine. Oꝛatio

COncede nobis q̃ſumus oĩs deus ſancte potentiane virginiſ tue ⁊ exultare meritiꝫ: ⁊ beneficiorum eiꝰ attolli ſuffragijs. Epl̃a. Ecce ſacerdos. Gꝛadua. Iuraui. Alleluya. ℣. Poſui adiu. Sequẽtia de cõi. Euāge. Homo quidã peregre. In tp̄e paſchali euangeliũ. Ego ſũ vitis vera. Offertoꝛium

SUſci Secre. Inueni dauid. pe queſumus dñe munera ſupplicãtis familie tue: que tibi in beati dunſtani ꝯfeſſoꝛis tui atq̃ pōtificis ſolẽnitate deferimꝰ pꝛecantes. vt eius patrocinia venerãdo adiuti defẽdi mereamur ab omniũ inimicoꝝ inſidijs. Per.

OLocauſta hec Alia ſecreta. dñe tua benedictiõe ſanctifica: vt ſancte potẽtiane ꝟginis tue tibi meritis accepta ſint: ĩ cuius ſunt veneratione oblata. ꝑ. Coio Domine quinq̃. Poſtcoio.

BEati dũſtani cõfeſſoꝛis tui atq̃ pōtificis q̃s dñe depꝛecatione nos adiuua ĩ cuiꝰ veneratione tua cõtigimus ſacramẽta. ꝑ.

SUm Alia poſtcoio. ptis dñe ſalutis eterne myſterijs q̃s: vt itercedẽte beata potẽtiana virgine tua: ita nos tuis vti facias ſacramẽtiꝫ: vt eternis mereamur ĩtereſſe cõuiuijs. ¶ Sācti aldelmi epiſcopi et cõfeſſoꝛis

Offiũ. Statuit ei. Oꝛatio.

DEus qui hodierna die ſanctũ pontificẽ tuũ aldelmum ad eterna ſubleuaſti gaudia: eiꝰ q̃s meritis illuc tua nos ꝑducat miſericoꝛdia. Per. Memoꝛia de ſancto vꝛbano martyꝛe. Oꝛo.

DA q̃s oĩs deꝰ / vt q̃ beati vꝛbani martyꝛis tui atq̃ pōtificis ſolẽnia colimꝰ: eius apud te interceſſionibꝰ adiuuemur. ꝑ. Epl̃a. Iuſtũ deduxit. Grad. Dñe preueniſti. Alla. ℣. Iuſtus germi. Sequẽtia de cõi. Euāgeliũ Vigilate q̃ neſcitiꝫ. In tp̄e paſchali. Euāge. Ego ſuz vitis ve. Offert. Veritas

HIs tibi preci Secreta mea. bus dñe nr̃a q̃s grata reddatur oblatio: ꝑ cuius feſtiuitate eſt immolata. ꝑ do. Alia ſecre.

MUnera q̃s dñe tibi dicata ſanctifica ⁊ itercedẽte beato vꝛbano martyꝛe tuo atq̃ pontifice ꝑ hec eadẽ nos placatus intende. Per. Coio Beatus ſeruus.

SOlẽnita- Poſtcõmunio. tem queſumus domie ſancti pontificis aldelmi celebꝛantibus adeſto pꝛopicius: ⁊ nobis eiꝰ meritis cõcede gaudia vite celeſtis. Per dominum. Alia poſtcõ.

SUmẽtes domine ſacramẽta celeſtia: pietatẽ tuã humili deuotiõe depoſcimꝰ: vt illã que ĩ beato vꝛbano martyꝛe tuo atq̃ pōtifice flagrauit: foꝛtẽ dile ctionem nobis benignꝰ aſpires.

¶ Sācti auguſtini angloꝝ apl'i. Offiñ. Sacerdotes dei. Oꝛo.

DEus qui beatū auguſtinū pontificem pꝛimū doctoꝛē populo cōtuliſti angloꝝ: tribue nobis queſumus: vt cuius merita ꝓdicamus i terris: eiꝰ ſuffragia apd̄ te ſentiamus in celis. Per dn̄m.

Ep'la Dedit dn̄s. Gꝛad. Ecce ſacerdos. All'a. ℣ Amauit eū. Sequē. de cōi. S. lucam. x. capitulo

IN illo tp̄e Deſignauit dn̄s ⁊ alios ſeptuagita duos et miſit illos binos ante faciē ſuā: in omnem ciuitatē ⁊ locū quo erat ipſe venturus. Et dicebat illis. Meſſis quidē multa: operarij aūt pauci. Rogate ergo dn̄m meſſis vt mittat operarios i meſſē ſuā Ite Ecce ego mitto vos ſicut agnos inter lupos Nolite ergo poꝛtare ſacculū neqꝫ perā neqꝫ calciamēta. ⁊ neminē per viā ſalutaueritis. In quancūqꝫ domū intraueritis. pꝛimuꝫ dicite. Pax huic domui. Et ſi ibi fuerit filius pacis/ requieſcet ſup illum pax veſtra. Sin autem ad vos reuertet᷑. In eadeꝫ aūt domo manete/ edētes ⁊ bibētes que apud illos ſūt. Dignus eſt eīm operarius mercede ſua. In tp̄e paſchali. Euangeliū Ego ſū vitis vera. Credo. Offr.

GRa. Secreta. Inueni dauid.
ta tibi ſit domine q̄s oblata munera/ quibꝰ ⁊ beati auguſtini cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis merita veneramur ⁊ noſtre pariter recolimus inſignia libertatiſ vite. Per dn̄m. Coio. Fidelis ſeruus.

SAncta tua q̄s dn̄e Poſtcō.
que pꝛo beati auguſtini cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis hodierna ſolēnitate libauimus nos refoueant q̄bus iugiter ſatiemur ⁊ ſemp deſideremus expleri. Per

¶ Sācti germani epi ⁊ cōfeſſoꝛꝫ Offiñ. Statuit ei. Oꝛo ď cōi vniꝰ cōfeſſoꝛis ⁊ pontificis. Epiſtola. Ecce ſacerdos. Gꝛad. Iurauit dn̄s Alleluya. ℣ Diſpoſui. Euangeliū. Homo quidam peregre. In tempoꝛe paſchali. Euangeliū. Ego ſum vitis ve. Offertoꝛium Veritas mea. Cōmunio. Beatus ſeruus.

¶ Scte petronelle ꝟginis. Offiñ

DEus qui Oꝛatio Dilexiſti.
btē petronelle ꝟginis tue animā in celeſtibꝰ collocaſti: fac nos eius interuentu a peccatoꝝ noſtroꝝ nexibꝰ ſolui: ⁊ ab omni ſemp aduerſitate defendi. Per dn̄m. Ep'la. Qui gloꝛiat᷑. Gꝛad. Dilexiſti. Alleluya. ℣. Specie tua et pulchꝛi. Euāge. Simile eſt regnū celoꝛum decē vir. Offr. Offerent᷑.

SAcrificiū minꝰ. Secreta.
qd̄ tue offerimꝰ maieſtati clemētiſſime deꝰ placatꝰ ſuſcipe et ꝑ merita btē petronelle glīoſe virginis tue pꝛeſentis vite ſubſidiū ⁊ future felicitatē concede. P

do. Coio. Diffuſa ē. Poſtcō.
PErceptiꝫ dn̄e ſalutaribꝰ alimētis q̄s. vt itercedēte btā petronella virgine tua: per hec ꝓficere ad gaudia mereamur eterna. P.

¶ Sācti nichomedis martyꝛꝫ Officiū. Letabitur iuſtus. Oꝛatio.

Deus q̃ nos beati nichomedis martyris tui meritis ⁊ interceſſione letificas: cõcede ꝓpicius. vt qui eiꝰ beneficia poſcimus: dono tue grẽ cõſequamur. Per dominum. Secreta

Munera dñe oblata ſãctifica: ⁊ intercedẽte beato nichomede martyre tuo: per hec a peccatorũ noſtroꝝ maculis emunda. p.

Poſtcõio.

Supplices te rogamus oĩps deus/ vt quos tuis reficis ſacramentis: intercedẽte btõ nichomede martyre tuo tibi etiã placitis moribꝰ dignanter deſeruire cõcede. Per. Epl'a. Beatus vir qui in ſapien. Grad. Btũs vir. All'a. ℣. Poſuiſti. Euangeliũ Si quis vult poſt. In tempore paſchali. Euãge. Ego ſũ vitis ve. Offr. In virtute Coĩo. Poſuiſti.

¶ Sctõꝝ marcellini ⁊ petri Offiũ

c

Clamauerũt iuſti ⁊ dñs exaudiuit eos ⁊ ex oĩbus tribulatiõibus eorũ liberauit eos. In tp̃e paſchali all'a. Ps. Benedicã dñm in omni tẽpore: ſemper laus eiꝰ in ore meo. Oratio

Deus qui nos annua beatorũ martyrũ tuoꝝ marcellini ⁊ petri ſolẽnitate letificas: preſta q̃s. vt quoꝝ gaudemꝰ meritis ꝓuocemur exemplis. Per. Lectõ libri apocalip. btĩ iohis apo. vij.

In diebus illis: Reſpondẽs vnus de ſenioribꝰ dixit michi. Hi qui amicti ſũt ſtolis albis qui ſunt ⁊ vnde venerunt? Et dixi illi. Dñe mi: tu ſcis. Et dixit michi. Hi ſunt qui venerũt de tribulatione magna: ⁊ lauerũt ſtolas ſuas ⁊ dealbauerunt eas ĩ ſãguine agni. Ideo ſunt ante thronuz dei: ⁊ ſeruiũt ei die ac nocte in tẽplo eius. Et qui ſedet ſup thronũ habitat ſuper illos. Non eſuriẽt neq; ſitiẽt ampliꝰ: neq; cadet ſuper illos ſol neq; vllus eſtus. Qm̃ agnus qui in medio throni eſt teget illos: et deducet illos ad vite fontes aquarũ. Et abſterget deꝰ omnẽ lachrimã: ab oculis eorum Grad. Iuſtorum anime. Alleluya. ℣ Mirabilis. Euãgeliũ. Cum audieritis. In tẽpore paſchali. Euangeli. Ego ſũ vitis vos pal. Offr.

Letamini in domino Secre.

Votiua dñe dona deferẽtes in tuoꝝ martyꝝ marcellini ⁊ petri paſſione: tuã magnificentiaz veneramur: ⁊ per ea nobis ĩploramꝰ tue pietatis auxiliũ. Coĩo.

Iuſtorum. Poſtcommunio.

Protegat domĩe queſumꝰ populum tuũ: et participatio celeſtis indulta conuiuij: ⁊ deprecatio collata ſanctoruz. Per dominum.

¶ Sãcti bonifacij ſocioꝝq; eius martyrũ. Offiũ. Sancti

Oratio. (tui.

Omnipotens ſempiterne deꝰ q̃ beato bonifatio ſociiſq; eiꝰ palmã martyrij contuliſti. preſta nobis queſumus eorum meritis indulgentiam: qui eis largiri dignatꝰ es coronam. Per dominum noſtrum. Epl'a. Spectaculũ facti. Grad. Clamauerũt. All'a. ℣. Sãcti tui dñe. Euangeliũ. Cũ per ſequent. In tp̃e paſchali. Euãgeliũ. Ego ſuz vitis vos pal. Offertorium. Cōfitebuntur. Secreta.

Oblationem famulorum tuorū ſuſcipe omnipotens deus: quā tibi ſuppliciter deferimꝰ ī honore beati bonifacij martyris tui ſocioꝝ qꝫ eius: vt qui tibi ſemetipſos obtulerūt hoſtiam laudis in odorē ſuauitatis: eorū precibus vniri mereamur vnigēito filio tuo domino noſtro ieſu chriſto. Qui tecū. Coio. Gaudete iuſti. Poſtcōio.

Tua nos miſericordia deus per hec ſacramenta que ſūpſimus ītercedēte beato bonifacio martyre tuo ſocijſqꝫ eiꝰ / ⁊ ab omi ſurreptiōe vetuſtatis expurget: ⁊ capaces ſancte nouitatꝫ efficiat. Per dn̄m. ¶ Sanctoꝝ medardi et gildardi cf̄oꝝ. Officiū. Sacerdotes eius. Oratio.

Deus qui ſanctā nobis huiꝰ diei ſolēnitatē in honore ſanctorum confeſſorum tuoꝝ atqꝫ pontificum medardi ⁊ gildardi cōſecraſti: adeſto familie tue precibꝰ ⁊ dona: vt quorum feſta celebramus: eorū merito ⁊ auxilio ſubleuemur. ꝑ dn̄m. Epl'a. Plures facti ſunt. Gradua. Sacerdotes eius. All'a. ℣. Fulgebūt iuſti. Euangeliū. Sint lūbi. In tempore paſchali. Euange. Ego ſū vitis vos pal. Offertor. Exultabunt. Secreta.

Reſpice queſumus domine populū tuum ad tua ſacramenta currentē / ⁊ preſentē feſtiuitatem ſanctorum confeſſorū tuorū atqꝫ pontificū medardi et gildardi: vt quod ī honore nominis tui detulerunt cunctis ꝓficiat ad veniā. ꝑ. Coio. Ego vos elegi. Poſtcōmunio.

Gratias tibi agimꝰ dn̄e deꝰ noſter ꝗ nos celeſti medela reparare dignatꝰ es: da ꝗs peccatis noſtris veniā ſicut beatis confeſſoribꝰ tuis atqꝫ pōtificibus medardo ⁊ gildardo dediſti ſedem pontificatus. ꝑ dominū. ¶ Tranſlatio ſancti edmundi archiepiſcopi. Officiū.

g

Gaudeamus oēs in dn̄o diem feſtū celebrantes ſub honore edmūdi ꝓſulis de cuius trāſlatione gaudent angeli ⁊ collaudant filiū dei. Ps. Exultate iuſti ī dn̄o: rectos decet collaudatio. Oratio.

Deus ꝗ nos beati edmundi confeſſoris tui atqꝫ pontificis trāſlationem celebrare cōcedis: te ſupplices exoramus: vt eius meritis et precibus a vicijs ad virtutes ⁊ a carcere trāſferamur ad regnum. Per dominum. Memoria de martyribus primo ⁊ feliciano. Oratio.

Hac nos queſumus dn̄e ſanctorum martyrum tuoꝝ primi et feliciani ſemper feſta ſectari: quorū ſuffragijs ꝓtectiōis tue dona ſentiamus. Per dn̄m. Epiſtola. Ecce ſacerdos magnꝰ qui ī vita ſua. Graduale. Domine preueniſti eū. Alleluya. ℣. Hic edmundus pauper et modicus celum diues ingreditur hymnis celeſtibus honoratur. Sequētia de cōi. Alma chorꝰ. Euāgeliū. Hō ꝗdam peregre. In tp̄e paſchali. Euāgelium. Ego ſum vitiſ ve. Offer. Veritas mea. Sec.

DEus qui panem et vinum in coꝛpus tuū ⁊ ſanguineʒ celeſti benedictione cōuertis: concede nobis ꝑ merita beati edmundi cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pontificis: vt ad tuam miſericoꝛdiaʒ reuertētes: tuo beneplacito confirmemur. Per dominū. Alia ſecreta.

HIat tibi queſumus domīe hoſtia ſacranda placabilis precioſoꝝ celebꝛitate martyꝛum tuoꝛuʒ pꝛimi et feliciani: que per eoꝛum merita glorioſa ⁊ peccata noſtra purificet: ⁊ tuoꝛū tibi vota conciliet famuloꝛum. ꝑ dn̄m. Coīo Beatus ſeruus. Poſtcoīo.

DEus qui beatū edmunduʒ confeſſoꝛem tuū atqꝫ pontificē a ſupplicijs ad gaudia trāſtuliſti: tribue q̄ſum⁹: vt q̇ trāſlationem eius veneramur ī terris per eius patrocinium ad celeſtia tranſferamur. Per dominū nr̄m

QUeſumus Alia poſtcoīo omnipotēs de⁹: vt ſanctorum martyꝛum tuoꝝ pꝛimi ⁊ feliciani celeſtib⁹ myſterijs celebꝛata ſolēnitas / indulgētiam nobis tue pꝛopiciationis acquirat. ꝑ d.

¶ Sācti barnabe apoſtoli. Officium Michi autem. Oꝛatio

ECcleſiam tuam queſumus domine bt̄i barnabe apoſtoli tui commendet oꝛatio: ⁊ ꝓ ea interuentoꝛ exiſtat: quam doctrina et paſſione illuſtrat. Per dominū. Epiſtola. Jam non eſtis. Grad. Nimis honoꝛati. Alleluya. ℣. Jn omnē terrā exiuit ſonus. Sequentia de cōi. Secundū iohannem. xv. ca.

IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt preceptū meū vt diligatis inuicē: ſicut dilexi vos. Maioꝛem hac dilectionē nemo habet: vt aīam ſuā ponat q̇s ꝓ amicis ſuis. Uos amici mei eſtis: ſi feceritis q̄ ꝑcipio vobis. Jam non dicā vos ſeruos: qꝛ ſeruus neſcit quid faciat dn̄s ei⁹. Uos autē dixi amicos: qꝛ omnia quecunqꝫ audiui a patre meo nota feci vobis. Non vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos: ⁊ poſui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fructus veſter maneat. Ut quodcūqꝫ petieritis patrē in nomīe meo det vobis. Credo. Offertoꝛium.

PLa Secreta. (Michi autem. cationis tibi domine ſacrificium ī hac beatiſſimi barnabe apoſtoli tui ſolēnitate deferim⁹: cui⁹ nos pꝛecibus hec redemptionis noſtre ſuffragia ⁊ intelligere queſumus concedas et aſſequi. ꝑ dn̄m. Pꝛefatio Et te dn̄e. Coīo. Uos qui ſecuti eſtis. Poſtcōmunio.

SAcramēta celeſtia que pꝛo beati barnabe apoſtoli tui paſſione domine tue obtulimus maieſtati: ipſius nobis queſum⁹ fiāt ītercessione ſalutaria / in cuius natalicio ſunt percepta. Per

¶ Sanctoꝛū baſilidis cirini naboꝛis ⁊ nazarij martyꝝ. Officiū.

SIntret in conſpectu. Oꝛatio.

SAnctoꝛum martyꝛū tuoꝝ baſilidis cirini naboꝛis ⁊ nazarij q̇s dn̄e natalicia nobis votiua reſplendeant: ⁊ quod illis contulit excellētia ſempiterna: fructibus noſtre deuotionis accreſcat. Per do. Ep̄la. Juſtoꝝ aīe. Graduale. Uindica dn̄e. Alleluya. ℣. Juſti epulētur. Euāge. Ecce ego mitto vos. Offertoriū Exultabunt. Secreta

DA nobis q̄s domine pure deuotionis affectū ⁊ ſanctorum martyꝝ tuoꝝ baſilidis cirini naboris ⁊ nazarij interceſſionibus: etiā noſtra munera propicius intuere. ꝑ. Coio. Poſuerunt.

Poſtco.

DIuinis ſacramentis refecti queſumus domine deus noſter: vt ſanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ baſilidis cirini naboris ⁊ nazarij iterceſſionib᷒/ gaudijs mereamur itereſſe celeſtib᷒. Per dominū. ¶ Sācti baſilij epiſcopi et cōfeſſoris. Officiū. Statuit ei. Oratio

DEus q̄ beatum baſiliū cōfeſſorē tuū doctorem p̄cipuū catholiceq; fidei predicatorē eligere dignatus es: preſta queſum᷒. vt ipſo pro nobis intercedēte/ peccatorum noſtroꝝ mereamur erui malis: et tibi domino ſinceris mentib᷒ deſeruire. Per do. Epiſtola Ecce ſacerdos. Graduale Domine preuenisti. Alla. ℣. Juſtus germinabit. Euāgelium Homo quidam peregre. Offertoꝝ Ueritas mea. Secreta

SAncti baſilij cōfeſſoris tui atq; pōtificis ſupplicatione munus oblatum: domine queſumus. fiat nobis i perpetuū ſalutare. Per dn̄m. Communio. Beatus ſeruus. Poſtcommunio

SUmptum domine/ celeſtis remedij ſacramentum: ad perpetuā nobis ꝓuenire gratiā beati baſilij cōfeſſoris tui atq; pōtificis obtineat iterceſſio glorioſa. ꝑ dn̄m. ¶ Sanctoꝝ viti ⁊ modeſti atq; creſcentie martyrum. Officium. Juſti epulentur. Oratio

COncede queſumus omnipotens deus: vt ſanctoꝝ martyrum tuoꝝ viti et modeſti atq; creſcentie: quoꝝ celebram᷒ victorias/ participemur et premijs. ꝑ dominū. Epiſtola. Juſti autem. Graduale. Clamauerunt. Alleluya. ℣. Mirabilis deus. Scd̄m lucam. xi

IN illo tempore: Dicebat ieſus turbis iudeorum: ⁊ principibus phariſeorum. Ue vobis q̄ edificatꝭ monumēta prophetarum: patres autem veſtri occiderūt illos. Profecto teſtificamini ꝙ conſentitis operibus patrū veſtroꝝ: quoniam quidem ipſi eos occiderūt: vos autem edificatis eoꝝ ſepulchra. Propterea ⁊ ſapiencia dei dixit. Mittam ad eos ꝓphetas ⁊ apoſtolos: ⁊ ex illis occident et perſequētur: vt inquirat ſanguis oim̄ ꝓphetarū: qui effuſus eſt a cōſtitutione mundi a generatione iſta. A ſanguie abel iuſti vſq; ad ſanguinem zacharie q̄ perijt inter altare ⁊ edem. Ita dico vobis: requiretur ab hac generatione. Ue vobis legiſperitis: q̄ abſtuliſtis clauē ſcientie: ipſi non introiſtis: ⁊ eos qui itroibāt prohibuiſtis. Cū hec ad illos diceret ceperūt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter inſiſtere: et os eius opprimere de multis inſidiātes ei. Et querẽtes capere aliq̃d ex ore eius vt accuſarent eum. Offertorium. Gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum quoniam tu benedices iuſto domine vt ſcuto bone volũtatis tue coronaſti nos. Secreta.

PRopicius eſto domine ſupplicationibus noſtris/ et populi tui oblationibus ꝑcibuſq; ſuſceptis interceſſione ſanctorum martyrum tuorum viti et modeſti atq; creſcentie: noſtra ad te corda conuerte: vt a terrenis cupiditatibꝰ liberi: ad celeſtia deſideria trãſeamus. Per dominum. Comunio. Anima noſtra. Poſtcommunio.

SAlutaris alimonie participatiõe refectos beatorum martyrum tuorũ viti et modeſti atq; creſcentie nos domine queſumus vbiq; defenſione cuſtodi: quorum hodie voluiſti nos tẽporali ſolẽnitate gaudere. Per dominum noſtrũ. ¶ Trãſlatio ſancti ricardi. Officium. Statuit ei. Oratio.

DEus qui nos trãſlationem beatiſſimi cõfeſſoris tui atq; põtificis ricardi ſolẽniter celebrare concedis: tribue nobis queſumus: eius meritis et precibus a mundi huius tranſire miſeria: et ad gaudia ꝑuenire celeſtia. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Memoria de martyribus cirico et iulita. Oratio.

EXaudi nos domine deus noſter cum ſanctorum martyrum tuorum cirici et iulite matris eius tibi patrocinio ſupplicantes: vt quorũ celebramus triumphũ: poſſimus retinere conſtãtiam. Epiſtola. Ecce ſacerdos. Graduale. Domine preueniſti. Alleluya. ℣. Iuſtus germinabit. Sequẽtia de comuni. Euãgelium Homo quidã peregre. Offertorium Veritas mea. Secreta.

OFferimus tibi domine preces et munera ſuppliciter exorãtes: vt interceſſione beati ricardi confeſſoris atq; põtificis cuiꝰ tranſlationis ſolẽnia colimus: a viciis ad virtutes/ et a carcere trãſferamur ad regnũ. Per dominũ. Alia ſecreta.

OFferimus tibi domine fideliũ tuorũ dona ſolennia ſanctorum tuorum cirici et iulite interceſſionibus confidentes: vt quod nos exequimur minꝰ idonea ſeruitute: illorum potius meritis efficiatur acceptum Per dominũ. Comunio. Beatus ſeruus. Poſtcommunio.

PEr hec ſacramenta domine que ſumpſimus: et per interceſſionem ſancti põtificis tui ricardi/ cuius trãſlationis diẽ deuote celebramꝰ: te ſupplices deprecamur vt ipſius meritis et interceſſione a tenebris huius vite ad lucem ꝑpetuam nos transferre digneris Per dominum noſtrũ ieſum chriſtum. Alia poſtcommunio.

PLebs tua domine per hec ſãcta q̃ ſumpſimus: capiat ſacre benedictionis augmentum/ et interceſſione ſanctorũ martyrum tuorum cirici et iulite copioſis beneficiorum tuorum ſemper ſubleuetur auxiliis. Per dominũ noſtrũ

¶ Sãctoꝛum marci ⁊ marcelliani martyꝛum. Offiũ Salus autẽ.

PReſta queſumus Oꝛatio. omnipotẽs deus: vt q̇ ſanctoꝛum martyꝛum tuoꝛum marci ⁊ marcelliani natalicia colim⁹ a cunctis malis iminentibus: eoꝛum interceſſionibus liberemur Per do. Epiſtola Lingua ſapientum. Graduale. Iuſtoꝛum anime. Alleluya. ℣ Reddet deus. Euangelium Uidete ne quis Offertoꝛiũ (Anima nr̄a.

Secreta PReueniat nos queſumus dñe gratia tua ſemꝑ ⁊ ſubſequatur ⁊ has oblationes quas pꝛo peccatiꝫ noſtris nomini tuo cõſecrandas offerimus benignus aſſume vt ꝑ interceſſionem ſanctoꝛum martyꝛum tuoꝛum marci et marcelliani cunctis pꝛoficiat ad ſalutẽ. Per dominum noſtrum ieſũ. Cõmunio Amen dico vobis quod vni ex minimis meis feciſtꝭ michi feciſtꝭ: venite benedicti patris mei poſſidete pꝛeparatum vobis regnum ab initio ſeculi.

UT percepta nos Poſtcõio. domine ſancta viuificent ſanctoꝛũ martyꝛũ tuoꝛum marci ⁊ marcelliani merita glorioſa nos adiuuent. P. ¶ Sanctoꝛum geruaſij ⁊ pꝛothaſij. Ad miſſam.

Officium. Loquetur dominus pacem i plebem ſuã ⁊ ſuper ſanctos ſuos et in eos qui conuertuntur ad ipſum. Ps. Benedixiſti domine terram tuã: auertiſti captiuitatẽ iacob. Oꝛo.

DEus qui nos ãnua ſanctoꝛum martyꝛum tuoꝛũ geruaſij ⁊ pꝛothaſij ſolẽnitate letificas: concede pꝛopicius: vt quoꝛũ gaudem⁹ meritis/ accendamur exemplis. Per dominum noſtrũ

¶ Ad romanos. viij. capitu.

FRatres: Scimus quoniã diligẽtibus deum omnia cooperãtur in bonum: his qui ſecundũ ꝓpoſitũ vocati ſunt ſancti. Nã quos pꝛeſciuit: et p̄deſtinauit cõformes fieri imaginis filij ſui: vt ſit ipſe pꝛimogenit⁹ i multis fratrib⁹. Quos aũt p̄deſtinauit hos et vocauit. Et quos vocauit: hos ⁊ iuſtificauit. Quos aũt iuſtificauit: illos et magnificauit. Quid ergo dicem⁹ ad hec? Si de⁹ ꝓ nobis: q̇s ꝯtra nos? Qui etiã ꝓpꝛio filio ſuo nõ pepercit: ſed ꝓ nobis omnibus tradidit illũ. Gradua. Glorioſus deus. Alla. ℣ Sancti et iuſti. Secundum marcum. xiij. ca.

IN illo tempoꝛe: Egrediente ieſu de tẽplo: ait illi vnus ex diſcipulis ſuis. Magiſter/ aſpice quales lapides: et quales ſtructure. Et reſpondẽs ieſus: ait illi Uides has oẽs edificatiões? Nõ relinquetur lapis ſuper lapidem qui non deſtruatur. Et cum ſederet i monte oliuarum contra tẽplum: interrogabãt eum ſeparatim petrus ⁊ iacobus et iohãnes ⁊ andꝛeas. Dic nobis quãdo iſta fient: et quod ſignũ erit quando hec omnia incipient conſummari? Et reſpondẽs ieſus cepit dicere illis. Uidete ne q̇s vos ſeducat Multi enim venient i noĩe meo dicentes quia ego ſum ⁊ multos ſeducent. Cum autem audieritꝭ bella et opiniones bellorū: ne timueritis. Oportet enim hec fieri ſed nondū finis. Exurget autem gens ſuper genteʒ: ⁊ regnum ſuper regnum. ⁊ erunt terremotꝰ per loca ⁊ fames. Initium dolorꝝ hec. Videte autem voſmetipſos. Tradent enim vos in conſilijs ⁊ in ſynagogis vapulabitꝭ et ante preſides et reges ſtabitis propter me in teſtimoniū illis: ⁊ in omēs gentes primum oportet predicari euāgeliū. Et cuʒ duxerint vos tradētes nolite precogitare quid loquamini: ſed quod datum fuerit vobis ī illa hora id loquamini Non enim vos eſtis loquentes: ſed ſpiritus ſanctus. Tradet autem frater fratrem in mortem: ⁊ pater filium: et conſurgent filij in parētes ⁊ morte afficient eos. Et eritis odio omībus ꝓpter nomen meum. Qui autē ſuſtinuerit in finē: hic ſaluus erit. Offertorium. Letamini. Secreta

Hoſtias laudis tibi domine offerimus: quas beatis martyribus tuis geruaſio ⁊ ꝓthaſio ꝯtuliſti: vt ⁊ ꝓ tuo noīe mori non pauerēt et ſempiterna glīa fulgeāt interempti. Per dominū noſtrū Cōmunio. Poſuerunt. Poſtcoio.

Benedictio tua domine queſumus per hec ſancta miſteria tuorū impleat corda fideliuʒ vt et ſanctorum martyrū tuorū geruaſij et prothaſij honorificētes paſſiones: et remedia ſalutꝭ eterne q̄ expetunt: eiſdem patrocinātibus aſſequantur. Per dominū.

¶ Tranſlatio ſancti eduardi regis ⁊ martyris. Offīm. Gloria ⁊ honore. Oratio.

Deus eterni triumphator imperij familiam tuam ꝓpicius reſpice tranſlationē regis celebranteʒ eduardi: ⁊ preſta: vt ſicut illuʒ munere glīficare dignaris celeſti: ita nos eiꝰ obtentu eterne felicitati facias dignāter aſcribi Per dominū Epiſtola. Beatus vir qui inuen. Gradual. Poſuiſti. Alleluya. ℣. Beatus vir qui ſuffert. Si fiant nouem lectiones dicitur ſequentia de cōmuni. Euangelium. Si quis venit. Offertor. Poſuiſti. Secreta.

Intuere queſumus domine deus ad noſtram humilitatis hoſtiā tibi in honore ſcti martyris tui ac regis eduardi oblatā quā tibi ſacram oblationem mirabili diſpenſatiōe efficere voluiſti: ⁊ cōcede nobis illius precibus ita innocēter viuere: vt ad eterna mereamur gaudia peruenire Per dominū. Communio Qui vult. Poſtcōmunio.

Sancta tua nos dn̄e ſūpta purificent: et beato martyre tuo ac rege eduardo intercedente / ad ꝑpetue beatitudinis cōſortiū perducant. Per.

¶ Sancti albani ꝓthomartyris anglorum. Officium In virtute tua. Oratio.

Deus qui hūc diem beati albani martyrio cōſecraſti: tribue queſumus: vt cuius ānuo gratulamur officio: eius ꝯtinuo foueamur auxilio Per dominū noſtrū

Lectio libri ſapientie .iiii. capl'o.

IUſtus ſi morte ꝓoccupatus fuerit: in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis eſt non diuturna neqꝫ numero annoruꝫ computata. Cani autē ſunt ſenſus hominis: ⁊ etas ſenectutis vita immaculata. Placens deo factus dilectus. ⁊ viuens inter peccatores trāſlatus eſt. Raptus eſt ne malicia mutaret itellectum illius aut ne fictio deciperet aīam illius. Cōſummatus in breui expleuit tp̄a mlt̄a: placita eñ erat deo anima illius. Propter hoc ꝓperauit educere illū de medio iniquitatis: quoniā gratia dei ⁊ miſericordia eſt in ſanctos eius: ⁊ reſpectus i electos illius. Gradua. Beatus vir Alleluya. V'. Poſuiſti.

Eya gaudens ca Sequētia terua ouanter eya. Pange ſonora dn̄o cantica illius ⁊ enarra magnalia. Ex toto corde ex tota v̄tute ex tota anima chriſto iubila. Qui eſt ſanctorum vita virtus gloria premium corona. Cuius pietas larga comit aurea albanū laurea Cuiꝰ precellens gratia expurgauit eius crimīa Eius ⁊ cornu ꝑ ſecula exaltat i magna gl'ia. Cū eñ percepiſſet diua munera. Sāctę religionis dona myſtica. Aſpernās idolatram regeꝫ ſpernit idola Et cuꝫ iam duceretur mortiꝫ ad ſupplicia. Prece fugans flumia. Per fluuij glareas ſicca trāſiuit ſemita. Pari quoqꝫ gratia Grata fontis munera terra ꝓduxit arida. Poſt hec inclita albane pater opera Linquēs hec terreſtria. Scandis cuꝫ gloria celorum didima. Te nunc petimꝰ patrone prece ſedula Qui es nr̄a vere gloria Solue precum votis ſeruorū ſcelera. Iſte V'. ter dicit Exora pro gēte anglica et ꝓ eius pace et'na. Et nobis tibi ſupplicibus vite vera īpetra gaudia Ubi ſonat iugiter all'a. Euange. Si quis vult. Offertꝛ. In virtute tua.

SIcut in beati al- Secreta. bani martyris tui veneratione te mirabilem predicamus ſic domine clementiam tuam per hec pie placationis officia: ꝓ nobis queſumus ip̄e pius interuentor exiſtat. Per dominū noſtrum ieſum chriſtum filium tuuꝫ. Cōmunio Magna eſt. Poſtcōmunio

VE tua nos domine ſacramenta purgent a crimine ſanctā maieſtatem tuam queſumus beatus martyr albanꝰ ſemper imploret. P. ¶ In vigilia ſancti iohannis baptiſte. Officium.

n

E timeas zacharia exaudita ē oratio tua ⁊ elizabeth vxor tua pariet tibi filiū ⁊ vocabis nomen eiꝰ iohānem: ⁊ erit magnus corā dn̄o: et ſpū ſancto replebit adhuc ex vtero matris ſue: ⁊ multi ī natiuitate eiꝰ gaudebūt. Ps. Domine in virtute tua letabitur rex: et ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer. Oratio.

PReſta queſumus omnipotens deꝰ / vt familia tua ꝑ viam ſalutis incedat: ⁊ beati iohānis precurſoris hortamēta ſectando: ad euꝫ quem predixit ſecurat perueniat. dñm nr̄m ieſuꝫ chriſtū filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. Memoria de ſancta etheldreda. Oro.

Deus qui nos hodie btē etheldrede de virginis tue annua ſolēnitate letificas: concede ꝓpicius: vt cuius adiuuemur meritꝫ cuius caſtitatꝫ irradiamur exēplis. Per.

Lectio hieremie ꝓphete .i. capit.

In diebꝰ illis: Factū eſt verbum dñi ad me dicens. Priuſq̄ te formarē in vtero noui te: ⁊ anteq̄ exires de vulua ſanctificaui te: et ꝓphetam in gentibus dedi te: Et dixi. A a a domīe deꝰ: ecce neſcio loqui qꝛ puer ego ſuꝫ. Et dixit dominus ad me Noli dicere quia puer ſum: quoniam ad omnia que mittam te ibis: ⁊ vniuerſa que mandauero tibi loqueris. Ne timeas a facie eoꝝ: quia ego tecum ſum vt eruam te dicit dñs. Et miſit dñs manū ſuā: ⁊ tetigit os meū. Et dixit ad me. Ecce dedi ꝟba mea i ore tuo: ecce cōſtitui te hodie ſuper gētes: et ſuꝑ regna: vt euellas ⁊ deſtruas ⁊ diſperdas ⁊ diſſipes ⁊ edifices ⁊ plātes. Dicit dominus omnipotens.

Grad. Fuit homo miſſus a deo cui nomen iohānes erat hic venit. ℣. Ut teſtimonium perhiberet de lumine et parare domino plebem perfectam. Si dominica fuerit dicitur Alleluya. ℣. Tu puer propheta altiſſimi vocaberis preibis ante dominum parare vias eiꝰ.

Initium ſancti euangelij. Secundum lucam primo capitulo.

Fuit in diebꝰ herodis regis iudee ſacerdos quidam nomine zacharias de vice abia: et vxor eiꝰ de filiabꝰ aaron. ⁊ nomē eius elizabeth. Erant autē iuſti ambo ante deū. incedētes in omnibus mandatis ⁊ iuſtificationibus domini ſine querela. Et nō erat illis filiꝰ eo q̄ eſſet elizabeth ſterilis: ⁊ ambo ꝓceſſiſſent in diebus ſuis. Factum eſt autem cum ſacerdotio fūgeretur zacharias in ordine vicis ſue ante deum: ſecunduꝫ conſuetudinem ſacerdotij ſorte exijt vt incēſum poneret ingreſſus in templū domini. Et oīs multitudo erat populi orās foris hora incēſi. Apparuit autē illi angelus dñi ſtans a dextris altaris icēſi. Et zacharias turbatus eſt videns: ⁊ timor irruit ſuꝑ eum. Ait autē ad illum angelus. Ne timeas zacharia: quoniā exaudita eſt deprecatio tua: ⁊ vxor tua elizabeth pariet tibi filiuꝫ et vocabis nomen eius iohannem Et erit gaudium tibi ⁊ exultatio ⁊ multi i natiuitate eius gaudebunt. Erit enim magnus coraꝫ domino. Uinum ⁊ ſyceram non bibet. Et ſpiritu ſancto replebit ad huc ex vtero matris ſue ⁊ multos filiorū iſrael cōuertet ad dominū deum ipſoꝝ. Et ipſe ꝓcedet ante illū in ſpiritu ⁊ virtute helye: vt conuertat corda patrū in filios: et incredulos ad prudētiā iuſtorum. Parare domino: plebē perfectam. Offertorium. Gloria et honore coronaſti eum. Secreta.

DA queſumus omnipotens deus: vt ſicut beatus iohānes baptiſta aſtruxit: agn⁹ ille tuus q̄ ꝑſentibus myſterijs declaratus eſt: peccata noſtra ſemꝑ emūdet. Qui tecum viuit ⁊ regnat.

Alia ſecreta.

QUe in hoc altari domine pꝛopoſita oculis tue maieſtatis offerimus: ſancte etheldꝛede ꝟginis tue ſupplicatiōibus queſumus pꝛopici⁹ aſſume. Cōmunio. Magna eſt gloꝛia

Poſtcōio.

BEati iohannis baptiſte nos domīe pꝛeclara comitetur oꝛatio: ⁊ quem venturum eſſe pꝛedixit: poſcat nobis foꝛe placatum: dominuꝫ noſtrū ieſum chꝛiſtum filium tuū. Qui tecū viuit ⁊ regnat. Alia poſtcō.

QUeſumus omnipotens deus: vt quod de menſa celeſti percepim⁹: intercedēte beata etheldꝛeda virgine tua. noſtros ſēper ad te trahat affect⁹. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtuꝫ.

¶ In die ſancti iohānis baptiſte

Officium.

dE ventre m̄ris mee vocauit me domin⁹ nomīe meo ⁊ poſuit os meū vt gladium acutum ſub tegumēto manus ſue ꝓtexit me poſuit me quaſi ſagittam electā. Ps. Bonum eſt confiteri domino ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime

Oꝛatio

DEus qui pꝛeſentem diem honoꝛabilem nobis in beati iohānis natiuitate feciſti. da populis tuis ſpiritualiū gratiam gaudioꝛum. et omnium fidelium mētes dirige in viaꝫ ſalutis eterne. Per dominum noſtrum. Lectio eſaie pꝛophete. xlix. capitulo.

AUdite inſule: ⁊ attendite populi de longe. Domin⁹ ab vtero vocauit me: de ventre matris mee recoꝛdat⁹ eſt nois mei. Et poſuit os meum quaſi gladium acutuꝫ in vmbꝛa man⁹ ſue pꝛotexit me et poſuit me ſicut ſagittam electam. In pharetra ſua abſcōdit me: ⁊ dixit michi. Seruus meus es tu iſrael: quia in te gloꝛiaboꝛ. Et nunc hec dicit dn̄s: foꝛmans me ex vtero ſeruū ſibi. Dedi te in lucem gentiuꝫ. vt ſis ſalus mea vſq; ad extremū terre. Reges videbunt ⁊ cōſurgent pꝛincipes: ⁊ adoꝛabunt dominum deum tuum: ⁊ ſanctū iſrael qui elegit te.

Graduale. Priuſq̄ te foꝛmarē in vtero noui te et anteq̄ exires de ventre ſanctificaui te. ℣. Miſit dominus manuꝫ ſuam et tetigit os meuꝫ et dixit michi. Alleluya. ℣. Inter natos mulierū nō ſurrexit maioꝛ iohanne baptiſta. Sequentia.

SAncti baptiſte chꝛiſti pꝛeconis. Solēnia celebꝛantes moꝛibus ipſum ſequamur. Ut ad vitam quā pꝛedixit aſſeclas ſuos ꝑducat. Deuoti te ſanctiſſime hominuꝫ amice ieſu chꝛiſti flagitamus vt gaudia percipiamus. Sequēs ꝟſus dicitur in natiuitate eiuſdē tātū. Apparēſq; zacharie gabꝛiel repꝛomiſit qui tuaꝫ celebꝛarēt obſequijs natiuitatem. Sequēs ꝟſus dicitur in decollatione eiuſdeꝫ tantum. Maxima que dantur ſanctis ī ce lo qui martyꝛii tui cõgaudemus victoꝛiis in die iſta. Ut per hec feſta eterna gaudia adipiſcamur. Qua ſãcti dei ſacris delitiis leti congaudẽt. Tu qui pꝛeparas fidelium coꝛda Ne quid deuiũ vel lubꝛicum de⁹ in eis inueniat Te depoſcimus vt crimina nr̃a. Et facinoꝛa continua pꝛece ſtudeas abſoluere. Placat⁹. Ut ipſe ſuos Semp inuiſere. Fideles. Et mãſionem. In eis facere. Dignetur Ut agni vellere quez tuo digito Mundi monſtraueras tollere crimina nos velit induere. Ut ipſum mereamur angelis aſſocii. In alba veſte ſeq̃ per poꝛtã clariſſimã Amice chꝛiſti iohãnes. Iſte vltimus v⁹. dicitur ter ĩ vtroq; feſto.

Euangelium ſecundũ lucã. v.c.

In illo tẽpoꝛe Elizabeth impletum eſt tẽpus pariendi: ⁊ peperit filium. Et audierũt vicini ⁊ cognati ei⁹ quia magnificauit dominus miſericoꝛdiã ſuam cum illa: ⁊ congꝛatulabãtur ei. Et factum eſt ĩ die octauo/ venerunt circumcidere puerũ: ⁊ vocabant eum nomĩe patris ſui zachariã Et reſpondẽs mater eius dixit. Nequaq̃: ſed vocabit iohãnes. Et dixerũt ad illam: quia nemo eſt in cognatione tua: qui vocetur hoc nomine. Innuebãt autem patri eius: quem vellet vocari eum. Et poſtulãs pugillarem: ſcripſit dicẽs. Iohãnes eſt nomẽ ei⁹. Et mirati ſũt vniuerſi. Apertum eſt autem ilico os eius ⁊ lingua ei⁹: ⁊ loquebatur benedicẽs deũ. Et fact⁹ eſt timoꝛ ſuper omnes vicinos eoꝛuz: et ſup oĩa mõtana iudee diuulgabant omnia verba hec. Et poſuerunt omnes qui audierant in coꝛde ſuo: dicẽtes. Quis putas puer iſte erit? Et enim manus domini erat cum illo. Et zacharias pater eius ĩpletus eſt ſpiritu ſancto: ⁊ pꝛophetauit dicẽs. Benedictus dominus deus iſrael: quia viſitauit ⁊ fecit redemptionẽ plebis ſue. Credo.

Offerto. Iuſtus vt palma floꝛebit ſicut cedꝛus que in libano eſt multiplicabitur. Secreta.

Tua domine muneribus altari ãcumulamus: illius natiuitatẽ honoꝛe debito venerãtes ⁊ opem nobis affoꝛe depꝛecãtes: qui ſaluatoꝛẽ mundi ⁊ cecinit affuturum: ⁊ adeſſe mõſtrauit ieſum chꝛiſtũ filiũ tuum. Qui tecuz viuit ⁊ regnat.

Cõmunio. Tu puer pꝛopheta altiſſimi vocaberis pꝛeibis enim ante faciem domini parare vias eius. Poſtcõmu.

Sumat eccleſia tua deus beati iohãnis baptiſte generatione leticiam: ꝑ quez ſue regenerationis cognouit auctoꝛẽ dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum filium tuũ. Qui tecuz viuit ⁊ re.

Per totas octauas dicitur eadez miſſa de ſancto iohãne niſi feſtũ intercurrat: ⁊ niſi ĩ dominica: ſed ſine ſequẽ. et Credo. ⁊ niſi miſſa Salus populi. vel miſſa dominicalis ex neceſſitate cantãda fuerit: et quãdo dicitur miſſa de feſto loci vel de ſctã maria. ¶ Sanctoꝝ iohãnis ⁊ pauli martyꝝ. Offi.

m Ulte tribulatiões iuſtorum ⁊ de his omnibus liberauit eos domin⁹: dominus cuſtodit omīa oſſa eoꝛuz: vnū ex his nō conteretur. Ps. Benedicam dominū ī omni tempoꝛe ſemper laus eius in oꝛe meo. Orō.

Q Ueſumus omnipotēs de⁹ vt nos geminata leticia hodierne feſtiuitatis excipiat: que de beatoꝛum iohānis ⁊ pauli gloꝛificatione ꝓcedit/quos eadem fides ⁊ paſſio vere fecit eſſe germanos Per dominuz noſtrū ieſum chꝛiſtum. Memoꝛia de ſancto iohanne baptiſta. Epiſtola. Hi ſūt viri. Graduale. Ecce q̄ bonuz. Et dicit cū vtroqꝫ verſu. Alleluya. ꝟ. Iſti ſunt due oliue et duo candelabꝛa lucentia ante dominum. habent poteſtatem claudere celum nubibus et aperire poꝛtas eius quia ligue eoꝛum claues celi facte ſunt. Si dominica fuerit dicit ſequētia de cōmuni. Euangeli. Attendite a fermēto. Offertoꝛ. Gloꝛiabuntur. Secreta.

H Oſtias altarib⁹ tuis domine placatiōis imponimus: potētiam tuam ī ſanctoꝝ tuoꝛum iohānis ⁊ pauli paſſionibus honorando: ⁊ per eos nobis imploꝛando veniam peccatoꝛum. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtū filium tuuz. Coio. Et ſi coꝛā homi. Poſtcōmunio.

S Umptis ſacramentis plebs tua domine queſum⁹ repleta pꝛoficiat et eoꝛum fulta pꝛeſidijs quoꝛum natalicia celebꝛat: quod tēpoꝛaliter deuota ſectatur eternū conſequi mereatur. Per dominū noſtrum ieſum xp̄m. In vigilia apoſtoloꝛuz petri ⁊ pauli. Offiū.

d Ixit dn̄s petro cuz eſſes iunioꝛ cingebas te: et ambulabas vbi volebas: cum autē ſenueris extendes manus tuas ⁊ ali⁹ te cinget ⁊ ducet quo tu nō vis hoc autem dixit ſignificās qua moꝛte clarificaturus eſſet deum. Ps. Celi enarrāt gloriam dei et opera manuum eius annūciat firmamentum. Oꝛatio.

D Eus qui nos beatoꝛū apoſtoloꝝ tuoꝝ petri ⁊ pauli gloꝛioſa natalicia pꝛeuenire concedis: tribue queſumus: eoꝝ nos ſemp̄ beneficijs pꝛeueniri: ⁊ oꝛationibus adiuuari. Per dominuz no. Memoꝛia de ſancto leone. Orō.

D Eus qui beatū leonē pōtificem ſanctoꝝ tuoꝝ meritis coequaſti: concede ꝓpicius vt qui commemoꝛatiōis eius feſta recolimus: vite quoqꝫ imitemur exempla. Meōꝛia de ſancto iohāne baptiſta. Lectio actuum apoſtoloꝛum. iij. capitulo.

I N diebus illis. Petrus ⁊ iohannes aſcendebant in templū ad hoꝛā oꝛationis nonaz. Et quidam vir qui erat claud⁹ ex vtero matris ſue baiulabatur quez ponebant quotidie ad poꝛtā tēpli q̄ dicitur ſpecioſa vt peteret elemoſinam ab introeuntibus in templum. Is cum videret petrum ⁊ iohannez incipientes introire ī templum: rogabat vt elemoſinā acciperet. Intuēs autem in euz petrus cum iohāne: dixit. Reſpice in nos. At ille intēdebat ī eos ſperās ſe aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit. Argentum et aurum nō eſt michi: quod autē habeo hoc tibi do. In nomine ieſu xp̄i nazareni: ſurge ⁊ ambula. Et apprehenſa manu eius dextera alleuauit eum: ⁊ ꝓtinus conſolidate ſunt baſes eius ⁊ plāte. Et exiliēs ſtetit: ⁊ ambulabat Et intrauit cum illis in templuȝ ambulans: et exiliens ⁊ laudans deum. Et vidit eum omīs populus ambulantem: et laudantem deum. Cognoſcebāt autem illū quoniam ipſe erat qui ad elemoſinam ſedebat ad ſpecioſam portā templi. Et repleti ſunt ſtupore: ⁊ extaſi in eo quod contigerat illi. Graduale. In omnem terram. Si dominica fuerit dicatur vnū alleluya de cōmuni apoſtolorum.

Secundum iohannem. xxi. cap̄.

In illo tempore: Dixit ieſus ſymoni petro. Symō iohānis diligis me plus his? Dicit ei. Etiam domine: tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei iterꝝ. Symon iohānis diligis me? Ait illi. Etiam domine tu ſcis qȝ amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei tertio. Symon iohannis amas me? Cōtriſtatus eſt petrus: quia dixit ei tertio amas me. Et dixit ei. Domine tu oīa noſti: tu ſcis quia amo te. Dixit ei. Paſce oues meas. Amē amē dico tibi: cū eſſes iunior cingebas te: ⁊ ambulabas vbi volebas. Cum autem ſenueris: extendes manus tuas ⁊ alius te cinget et ducet quo tu nō vis. Hoc auteȝ dixit: ſignificās qua morte clarificaturus eſſet deum. Offertoriū. (Michi autē. V. Secreta.

Munera domine tue propiciationis deferimus: que tibi ꝓ noſtris grata ieiunijs: eorum queſumus deprecatio: quorum ſolennia ꝑuenimus efficiat. Per dn̄m noſtrum ieſum chriſtum filiū tuum

Alia ſecreta

Annue nobis domine vt per interceſſionem beati leonis confeſſoris tui atqȝ pōtificis: hec nobiſ ꝓſit oblatio: quam īmolando totius mundi tribuiſti relaxari delicta. Cōmunio. Symon iohannis diligis me plus his? dn̄e tu omnia noſti tu ſcis quia (amo te. Vm. Poſtcoīo.

Sumpſimus domīe diuina myſteria beatorum apoſtolorꝝ tuorꝝ petri et pauli deſiderata ſolēnia ꝑcurrentes: ꝓſta queſum᷒. vt eorū ſupplicationibus muniamur quorum regimur principatu. Per. Alia poſtcommunio.

Sumentes domine diuina miſteria ſancti leonis ꝯfeſſorȝ tui atqȝ pōtificis pia nos queſumus interceſſio ꝓſequat̄. vt cui᷒ ſolēnia recenſem᷒: optata ꝑſidia ſentiamus. P. ¶ In die apl'orꝝ petri et pauli. Ad miſ. Officiū.

Nunc ſcio vere qȝ miſit domin᷒ āgelū ſuū ⁊ eripuit me de manu herodis ⁊ de oī expectatione plebis iudeorꝝ. Ps. Et petrus: ad ſe reuerſus dixit. Oratio

Deus qui hodiernam diem apoſtolorum tuorū petri ⁊ pauli martyrio cōſecraſti: da eccleſie tue eorū in omnibus ſequi preceptum: p quos religionis ſūpſit exordium. Per dominū. Lectio actuū apoſtolorum. xij. cap̄.

In dieb⁹ illis: Miſit herodes rex man⁹ vt affligeret quoſdam de eccleſia. Occidit aūt iacobum: fratrē iohānis gladio. Videns autem quia placeret iudeis appoſuit apprehendere ⁊ petruz Erāt autem dies azimorū. Quē cum apprehendiſſet miſit i carcerē. tradēſqꝫ quattuor quaternionibus militū ad cuſtodiendū: volens poſt paſcha producere eū populo. Et petrus q̇dem ſeruabat in carcere. oratio aūt fiebat ſine ītermiſſiōe ab eccleſia ad deū pro eo. Cum autē producturus eum eſſet herodes: i ip̄a nocte erat petrus dormiēs inter duos milites vinctus cathenis duab⁹: ⁊ cuſtodes ante oſtiū cuſtodiebant carcerē. Et ecce angelus dñi aſtitit ⁊ lumen refulſit i habitaculo. Percuſſoqꝫ latere petri excitauit euz dicēs. Surge velociter. Et ceciderunt cathene de manibus eius. Dixit autē angelus ad eum. Precingere: ⁊ calcia te caligas tuas. Et fecit ſic. Et dixit illi. Circūda tibi veſtimentū tuum: ⁊ ſequere me. Et exiens ſequebatur eum: ⁊ neſciebat qꝛ verum eſt: quod fiebat per angelū. Exiſtimabat autem ſe viſum videre. Tranſeuntes autem primam et ſecundam cuſtodiā: venderunt ad portā ferream que ducit ad ciuitatez/ que vltro aperta eſt eis. Et exeuntes proceſſerūt vicum vnum: ⁊ cōtinuo diſceſſit āgelus ab eo. Et petrus ad ſe reuerſus: dixit. Nunc ſcio vere quia miſit dominus angelum ſuum: ⁊ eripuit me de manu herodis: et de omi expectatione plebis iudeorum. Graduale. Conſtitues eos principes. Alleluya. ℣ Tu es ſymon bariona cui caro ⁊ ſāguis non reuelauit verbū patris: ſed ipſe pater qui eſt in celis. Sequētia.

Laude iocūda melos turma pſona. Iūgendo verba ſymphonie rithmica. Concrepans inclita armonia vera celi lumīa. Luce qui aurea illuſtrarunt mundi regna omnia. Vernant fortia iā quoꝝ trophea in celi regia. Quorum merita diſſoluant crimina hac die fulgida. Nam alter crucꝫ ſupplicio triumphās alter enſis iugulo: vterqꝫ nitet laurea Et ſuper ſublimes ſydera inſignes victoria celica prelati ſunt in curia Hinc beate petre qui maxima reſeras claudis ꝟbo celi limīa. Sume pius vota fidelia pcti cuncta diſſoluendo vīcula. Sacra paule ingere dogmata illuſtrās plebis pectora. Et quouſqꝫ det deus perfecta vltra fer mētes ſydera Pulchris qua reſultet muſica ꝟcutū fidib⁹ atqꝫ melis cōcina. In qua ſymphonia miſcetur ⁊ illa q̄ vere diateſſeron prima. Conſtās virtute ⁊ iuſticia. Tēperātia et prudentia. Quib⁹ ſup̄a agmina rite decorata chriſto cātica pſallunt en armonica. Noſtro ſint choro ſocia illa dent lumina q̇s p̄conia damꝰ pperlirica. Sublime dicāt nunc omnia. Amen redempta. Euangelium. Uenit ieſus i partes. Require i cathedra ſancti petri. Credo. Offertorium. Conſtitues eos principes. Secreta.

HOſtias domine quas nomini tuo ſacrandas offerimus apoſtolica ꝓſequatur oratio: ꝑ quaꝫ nos et expiari tribuas ⁊ defendi. Per dominum noſtrum ieſum. Prefatio. Et te domie. Communio. Tu es petrus ⁊ ſup hanc petrā edificabo eccleſiam meam. Poſtcoio.

QUos celeſti domine alimēto ſaciaſti queſumꝰ apoſtolicis itercesſionibus ab omni aduerſitate cuſtodi. Per dominū noſtrū. ¶In commemoratione ſancti pauli. Ad miſſam. Offim.

ſ Cio cui credidi ⁊ certus ſum qꝫ potens eſt depoſitū meū ſeruare in illū diem. Ps. Domine probaſti me et cognouiſti me tu cognouiſti ſeſſionem meam et reſurrectionem meam. Oratio.

DEus qui multitudinē gentium beati pauli apoſtoli tui predicatione docuiſti: da nobis queſumꝰ: vt cuius natalicia colimus: eiꝰ apud te patrocinia ſentiamus. Per dominū noſtrū. Memoria de ſctō petro. Oratio.

DEus q̇ beato petro apoſtolo tuo collatis clauibus regni celeſtis aīas ligādi atqꝫ ſoluēdi pontificium tradiſti: concede ꝓpicius: vt interceſſiōis eius auxilio: a peccatorum noſtrorū nexibus liberemur. Memoria de ſācto iohanne baptiſta. Epl'a. Ad galathas. i. capitulo.

FRatres. Notū vobis facio euāgelium quod euangelizatum eſt a me: quia non eſt ſecundū hominem. Neqꝫ enim ego ab hoīe accepi illud neqꝫ didici: ſed per reuelationeꝫ ieſu chriſti. Audiſtis em̄ conuerſationeꝫ meā aliquando in iudaiſmo: quoniam ſupra modum perſequebar eccleſiā dei: et expugnabā illā. Et proficiebam in iudaiſmo ſupra multos coetaneos meos in genere meo: abundantius emulator exiſtens paternarum mearum traditionū. Cū autem cōplacuit ei qui me ſegregauit de vtero matris mee: ⁊ vocauit per gratiam ſuā: vt reuelaret filium ſuum in me vt euangelizarem illū in gētibus: cōtinuo nō acquieui carni ⁊ ſanguini / neqꝫ veni hieroſolimā ad anteceſſores meos apoſtolos. ſed abij in arabiam: ⁊ iterum reuerſus ſum damaſcum. Deinde poſt annos tres veni hieroſolimā videre petrum: ⁊ manſi apud eum diebus quindecim. Alium aūt apoſtolorum vidi neminē: niſi iacobū fratrem domini. Que autem ſcribo vobis: ecce corā deo quia nō mētior. Deinde veni i partes ſyrie ⁊ cilicie. Erā aūt ignotꝰ facie eccleſijs iudee: que erāt in chriſto ieſu. Tm̄ aūt auditū habebant: qm̄ q̇ perſequebat nos aliquādo / nūc euangelizat fidem quam aliquādo expugnabat. Et in me gloꝛificabāt: dn̄m nr̄m ieſum chꝛiſtum. Gradua. Qui operatus eſt. Alleluya ỽ. Magnus ſanct⁹ paulus. Sequentia. Solēnitas ſancti pauli. Euāge. Dixit ſymon petrus. Require in conuerſione ſancti pauli. Credo Offertoꝛium Michi aūt. Secreta

Oblationē tibi domine voti quā deferimus pꝛecantes: vt ad laudē tui nōis ⁊ apoſtolice reuerentiam dignitatis: ⁊ ad nr̄m perueniat ſāctificata pꝛeſidium Per dominū. Alia ſecreta.

Eccleſie tue q̄s dn̄e pꝛeces ⁊ munera beati petri apl̄i tui commendet oꝛatio: ⁊ quod pꝛo illius gloꝛia celebꝛamus: nobis ꝓſit ad veniā. Pꝛefatio Et te do. Coio. Amen dico vobis. Require oīa illa in cōuerſiōe ſancti pauli ſcilicet. Graduale. Alleluya. Sequētiā. Euāgeliū et Cōmunio. Poſtcō.

Da q̄s omīps de⁹: vt eccleſia tua ⁊ ſacramentis refecta ſalutaribus ⁊ beati pauli apoſtoli tui fulta ſupplicationib⁹: ſic ꝓſētia dona ꝑcipiat: vt capere mereatur eterna. Per dominum noſtrum ieſuʒ. Alia poſtcommunio

Letificet nos dn̄e q̄s mun⁹ oblatuʒ: vt ſicut ī apoſtolo tuo petro te mirabilē pꝛedicam⁹ ſic per illū tue ſumam⁹ indulgentie largitatē. ¶ In octa. ſancti iohānis baptiſte. Offm̄. Oro. Epiſtola. Graduale. Alleluya. Offertoꝛium et Cōmunio. ſicut in pꝛima die dicantur cum hoc euāge.

Secundum lucam. j. capitulo.

In illo tempoꝛe: Dixit ad zachariam angelus. Ne timeas zacharia: quoniā exaudita eſt depꝛecatio tua: et vxoꝛ tua elizabeth pariet tibi filiū ⁊ vocabiʒ nomen ei⁹ iohēm. Et dixit zacharias ad angelum. Unde hoc ſciam. Ego eñ ſum ſenex: ⁊ vxoꝛ mea ꝓceſſit ī diebus ſuis. Et reſpondēs angel⁹: dixit ei. Ego ſum gabꝛiel qui aſto ante deuʒ: et miſſus ſum loqui ad te ⁊ hec tibi euāgelizare Et ecce eris tacens: et nō poteris loqui vſqʒ in diē quo hec fiant: ꝓ eo quod nō credidiſti verbis meis: que implebūtur in tēpoꝛe ſuo. Et erat plebs expectās zachariā: et mirabātur quod tardaret ipſe in templo. Egreſſus autem: non poterat loqui ad eos. Et cognouerunt ꝙ viſionem vidiſſet in tēplo. Et ipſe erat innuens illis: et permanſit mutus. Et factum eſt vt īpleti ſunt dies officij ei⁹: abijt in domum ſuam. Poſt hos auteʒ dies concepit elizabeth vxoꝛ eius ⁊ occultabat ſe menſibus quinqʒ dicēs. Quia ſic fecit michi dominus in dieb⁹ quibus reſpexit auferre oppꝛobꝛium meum: īter homines. ¶ Si iſte octaue in ſabbato vel ī dominica euenerint miſſa de octaua dicitur in capitulo. ¶ In die viſitatiōis beate marie virginis. Ad miſſam. Officium.

g

Audeamus omnes in domino diem feſtū celebꝛātes ſub honoꝛe marie virginis de cui⁹ vi ſitatione gaudēt angeli ⁊ collaudant filiū dei. Ps: Eructauit coꝛ meum verbū bonū: dico ego opa mea regi.

Oꝛatio

DEus qui ſacratiſſimam virgineꝫ mariā vnigeniti tui matrem mutue conſolationis gratia beataꝫ elizabeth viſitare feciſti: concede ꝓpici⁹ nobis famulis tuis vt eius viſitationibus aſſidue conſolemur/ et a cunctis aduerſitatibus tuo munimine ꝓtegamur. Per eundem dominum noſtrū ieſum chꝛiſtuꝫ. Memoꝛia nulla. Lectio libꝛi ſapientie. Cāticoꝛum .ij. capitulo.

EGo flos campi: ⁊ lilium cōuallium. Sicut liliuꝫ inter ſpinas: ſic amica mea īter filias. Sicut malus inter ligna ſiluaꝝ: ſic dilectus meus īter filios Sub vmbꝛa illius quē deſideraueraꝫ ſedi: ⁊ fructus eius dulcis gutturi meo. Introduxit me rex ī cellā vinariā: oꝛdinauit ī me caritatē En dilect⁹ me⁹ loquitur michi: Surge ꝓpera amica mea columba mea: foꝛmoſa mea ⁊ veni. Iā enim hyems trāſijt: imber abijt ⁊ receſſit. Floꝛes apparuerūt in terra noſtra: tempus putationis aduenit. Vox turturis audita eſt ī terra noſtra. Ficus ꝓtulit groſſos ſuos vinee: floꝛentes odoꝛem ſuum dederunt. Surge pꝛopera amica mea: columba mea/ ī foꝛaminibus petre: in cauerna macerie. Oſtende michi faciem tuam ſonet vox tua ī aurib⁹ meis. Vox eñ tua dulcis: et facies tua decora. Gꝛaduale. Benedicta et venerabilis. et cetera. ℣. Virgo dei genitrix Alleluya. ℣ſus. Mater mirifica ſumma per gratiam dona multiplica ditās eccleſiam ſacris virtutibus tollens diſſidium confer petentibus tuum preſidiū.

Sequētia

CElebꝛemus in hac die feſtū domus zacharie laudibus leticie. Contemplemur ibi geſtum: ⁊ de feſto fiat feſtum iam domus ecclīe. Thema iam ſolēnitatis copioſe caritatis gratia recolitur. Quā elizabeth beata ſenectute fecundata ſuſcepiſſe ſcribitur. Oꝛbis totus gratuletur: toto coꝛde veneretur dulcis viſitatio. Compaſſiui coꝛdis benignitas exceſſiua ſtās ⁊ hūilitas ſacra cōſolatio. In introitu marie: pꝛolem matrem ꝓphetie ſpiritus illuminat. Cōfoꝛtata genitū roboꝛata debitū felix parēs terminat. Ergo feſti hanc auctricē lauda dei genitricē ſyō ex p̄coꝛdijs Quicquid dicas de benigna min⁹ eſt a laude digna debitis p̄conijs. Viſitatrix ī mōtanis viſitatrix in his planis ſis matris eccleſie Medicina xp̄iana qd̄ nō valet his humana fiat dono gratie Bñdicta mulier: ſydus maris lumen verū meſtum cōſolare clerū populū irradia. Benedicto ventris tui fructu dona nobꝫ frui ſic qꝫ ſumus ſemper ſui: in perenni gloꝛia. Amen. Euangelium ſecundum lucam .j. capitulo.

IN illo tp̄e: Exurgēs maria abijt in montana cuꝫ feſtinatione in ciuitate iuda: ⁊ intrauit in domū zacharie: ⁊ ſalutauit elizabeth. Et factū est vt audiuit salutationē marie elizabeth: exultauit infans in vtero eius Et repleta est spiritu sancto elizabeth ⁊ exclamauit voce magna: et dixit. Bñdicta tu iter mulieres: ⁊ benedictus fructus vētris tui. Et vnde hoc michi vt veniat mater domini mei ad me? Ecce enī vt factā est vox salutatiōis tue ī auribus meis: exultauit ī gaudio infans ī vtero meo. Et beata q̄ credidisti: quoniā perficiētur ī te ea: que dicta sunt tibi a domino. Et ait maria. Magnificat aīa mea dominum: ⁊ exultauit spiritus me⁹ in deo salutari meo. Credo. Offertorium. Aue maria gratia plena dominus tecum benedicta tu in mulieribus ⁊ benedictus fructus vētris tui. Secre.

Ecclesie tue quesum⁹ domine oblationē ꝓpicius ītuere/ ⁊ intercedente gloriosa virgine dei genitrice maria: vnitatis ac pacis semꝑ eidē dona concede Per eundē. Prefatio. Et te in visitatiōe. Cōmunio. Beata viscera marie virginis. Postcommunio.

Deus q̄ mediante beata virgine maria mundo succurristi perdito: ipsi⁹ gloriosis meritis ⁊ precibus interuenientibus: ꝯcede placatus. vt ab ecclesie tue regno oīum scandoloruꝫ perturbatione remota: ī tua semper pace tibi debite famuletur. Qui viuis ⁊ regnas. Per totas octauas dicatur sequētie sicut infra octa. assumpsionis eiusdē cū missa predicta ¶ In oct. die dicatur. Kyrie Gloria in excelsis. cū farsura. Spiritus et alme. Sequentia.

Veni mater gratie fons misericordie miseris remediū. Veni lux ecclesie tristibus leticie tu infunde radium. Te reginam colimus tibi laudes canimus: ex affectu cordiuꝫ. Que es in angustijs ⁊ in rebus dubijs salus ⁊ solatiū. O stella prefulgida tu dira certamina maris huius reprime. Symonis nauicula filij tunicula ne scindātur prohibe. Portus nauigantium preces suppcantium filiorum suscipe. Cōsolare flebiles iuua pusillanimes: ⁊ errātes corrige. Que deū hominib⁹ et ima celestibus iungis o puerpera. Hereses iterime scismata tu destrue firma pacis federa. Amen. ⁊ Benedictus marie fili⁹. ¶ Sāctorum processi ⁊ martiniani martyruꝫ.

Ad missam. Officium.

Iudicant sancti gētes et dominant populis: ⁊ regnabit dominus deus illoruꝫ in perpetuum. ps. Exultate iusti in domino: rectos decet collaudatio. Orō.

Deus qui nos sanctorum martyrum tuorum processi et martiniani confessoribus gloriosis circūdas ⁊ protegis: da nobis ex eorum imitatione proficere: ⁊ intercessione gaudere. P. Memoria de sancto suuithino. Oratio.

Deus qui hodiernam diem sacratissimā nobis ī beati suuithini confessoris tui ac pōtificis depositionē celebrare concedis. adesto propici⁹ eccl'ie tue precibus. vt cuius gloꝛiatur meritis: muniatur ſuffragijs. Memoꝛia de apoſtolis. Epiſtola. Sãcti per fidem. Gꝛaduale. Exultabunt. Alleluya. ℣. Reddet deus. Secũdũ matheum. xxiiij. capitulo.

In illo tempoꝛe: Sedente ieſu ſuper montẽ oliueti: acceſſerunt ad eum diſcipuli ſecreto. dicẽtes. Dic nobis quando hec erũt: ⁊ qđ ſignum aduentus tui: ⁊ conſummatiõis ſeculi? Et reſpondẽs ieſus: dixit eis. Uidete ne q̇s vos ſeducat. Multi enim venient ĩ nomine meo: dicẽtes. Ego ſuʒ chꝛiſtus: ⁊ multos ſeducent. Audituri eñi eſtis pꝛelia: ⁊ opiniones pꝛelioꝛum. Uidete ne cõturbemini. Opoꝛtet eñi hec fieri: ſed nondũ eſt finis. Conſurget eñi gens cõtra gentẽ: ⁊ regnum in regnum: et erũt peſtilentie ⁊ fames ⁊ terremotus per loca. Hec autẽ omnia initia ſunt doloꝛuʒ. Tũc tradent vos in tribulationẽ: et occident vos/ ⁊ eritis odio omnibus gentibus pꝛopter nomen meum Et tunc ſcandalizabũtur multi: et inuicem tradent: et odio habebũt inuicem. Et multi pſeudo ꝓphete ſurgent ⁊ ſeducẽt multos. Et quoniam abundabit iniq̇tas refrigeſcet caritas multoꝝ. Qui autem perſeuerauerit vſq; ĩ finẽ hic ſaluus erit. Offertoꝛiũ Gloꝛiabuntur. Secreta.

Suſcipe domine pꝛeces et munera oblata: que vt tuo digna ſint cõſpectui: ſanctoꝛum martyꝛũ pꝛoceſſi ⁊ martiniani pꝛecibus adiuuemur. Per dñm. Alia ſecreta

Suſcipe clemẽtiſſime deus munꝰ qđ maieſtati tue offerimus: ⁊ ĩtercedẽte beato ſuuithino confeſſoꝛe tuo atq; pontifice: ad vtriuſq; vite pꝛoſperitatẽ illud nobis ꝓuenire ꝯcede. Coio Anima noſtra. Poſtcommunio

Queſumus domine diuino refecti myſterio: vt qui ſãctoꝛũ martyꝛum pꝛoceſſi ⁊ martiniani tempoꝛali commemoꝛatione gaudemus: coꝝ interceſſionibus in ea numeremur ſoꝛte ſalutis: in qua illi ſunt tua gratia gloꝛioſi. Per do. Alia poſtcõmu.

Deus qui nos a delictoꝛum contagijs tuoꝝ expias perceptione ſacramentoꝛum: pꝛeſta queſumus. vt beati ſuuithini cõfeſſoꝛis tui atq; põtificis meritis a cunctis eruamur aduerſis: ⁊ celeſtis vite delitijs perfruamur. P.

¶ Miſſa de apoſtolis petro ⁊ paulo ĩfra octa. quãdo de eis fit ſeruitium. Officiũ Michi autem. Oꝛo. Deus qui hodiernam diem. Epiſtola. Jam non eſtis. Gꝛaduale. Cõſtitues. Alleluya. ℣. Nimis honorati. Euangeliũ. Hec mando vobis. Offertoꝛium. Conſtitues eos. Pꝛefatio. Et te dñe. Coio. Uos q̇ ſecuti.

¶ In trãſlatione ⁊ oꝛdinatiõe ſcti martini epiſcopi. Offĩn. Statuit ei. Oꝛo.

Deus qui populo tuo eterne ſalutis beatũ martinũ miniſtrum conceſſiſti: pꝛeſta queſumꝰ: vt q̇ executoꝛ mandatoꝛum tuoꝛum extitit in terris: ĩterceſſoꝛ noſter ſem per eſſe dignetur in celis. Per dominum. Memoria de viſitatiõe ⁊ de apoſtolis. Epiſtola. Ecce ſacerdos. Gradua. Inueni dauid. Alleluya. V. Elegit te. Sequentia.

Sacerdotẽ xp̄i martinũ cuncta per orbem canat eccleſia pacis catholice. Atq; illi⁹ nomen omnis hereticus fugiat pallidus. Pãnonia letetur genitrix talis filij Italia exultet altrix tãti iuuenis Et gallie trina diuiſio ſacro certat litigio cui⁹ eſſe debeat p̄ſul. Sed pariter habere ſe patrem omẽs gaudeant turoni ſoli huius corpus foueãt. Huic francorũ atq; germanie plebs omnis plaudat. Quibus videndũ inſpexit dñm in ſua veſte. Hic celebris eſt egypti partibus grecie quoq; cunctis ſapientibus. Qui ĩpares ſe martini meritis ſentiunt atq; eius medicamini Nam febres ſedat: demoneſq; fugat: paralitica membra glutinat Et mortuorum ſua prece triũ reddit corpora vite priſtine. Hic ritus ſacrilegos deſtruit ⁊ ad xp̄i gloriam dat ignib⁹ idola. Hic nudis myſteria brachijs ꝯficiẽs predict⁹ eſt celeſti lumine. Hic oculis ac manibus ĩ celum ⁊ totis viribus ſuſpenſus terrena cuncta reſpuit. Eius ori nunq̄ xp̄s defuit ſiue iuſticia vel quicq uid ad verã vitã pertinet. Igitur te cũcti poſcimus o martine: vt qui multa mira hic oſtendiſti. Etiã de celo gratiam chriſti nobis ſupplicatu tuo ſemꝑ infũdas. Secundum lucam. xij. cap.

In illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Nolite timere puſillus grex: quia cõplacuit patri veſtro dare vobis regnũ. Vendite que poſſidetis. ⁊ date elemoſinam. Facite vobis ſacculos qui non veteraſcũt: theſaurum non deficientem in celis: quo fur non appropiat neq; tinea corrumpit Vbi eſt enim theſaur⁹ veſter: ibi ⁊ cor veſtrum erit. Offertorium. ¶ Veritas mea. Secre. Interceſſio queſumus domĩe beati martini ꝯfeſſoris tui atq; pontificis munera noſtra cõmendet noſq; maieſtati tue ſẽper reddat acceptos. Per dominum noſtrũ. Coĩo. Fidelis ſeru⁹. Poſtcõmunio.

Preſtent nobis queſum⁹ domine ſumpta ſacramenta preſidium ſalutare: ⁊ interueniẽtibus beati martini ꝯfeſſoris tui atq; põtificis meritis/ ab omnibus nos abſoluãt peccatis. ꝑ dominũ noſtrũ. ¶ In octa. apoſtolorum petri ⁊ pauli. Officiũ. Sapientiam ſanctorum. Oratio.

Deus cuius dextera beatũ petrum apoſtolum ambulantẽ in fluctibus ne mergeret erexit: ⁊ coapoſtolum eius paulum tertio naufragantem de ꝓfundo pelagi liberauit exaudi nos ꝓpici⁹: et cõcede. vt amborũ meritis eternitatis gloriã cõſequamur. Qui viuis ⁊ regnas. Memoria de viſitatione. Ep̄la. Hi ſunt viri. Graduale. Iuſtorũ anime. Alleluya. V. Iſti ſunt duo oliue et duo cande. Vt ſupra in feſto ſctõꝝ iohãnis ⁊ pau-

Sequentia. Ecce pulchra. Secundum matheum. xiiij. capitulo.

In illo tēpoꝛe: Juſſit ieſꝰ diſcipulos ſuos aſcēdere ī nauiculam: et pꝛecedere eum trans fretū/ donec dimitteret turbas. Et dimiſſa turba: aſcendit ī mōtem ſolus oꝛare. Veſpere autem facto: ſolꝰ erat ibi. Nauicula autem ī medio mari: iactabatur fluctibus. Erat enim ventus cōtrarius. Quarta autē vigilia noctis venit ad eos: ambulās ſupꝛa mare. Et videntes eum ſupꝛa mare ambulantem turbati ſunt dicentes quia fātaſma eſt. Et pꝛe timoꝛe clamauerūt. Statimq; ieſus locutus eſt eis: dicens. Habete fiduciam: ego ſū nolite timere. Reſpondēs autem petrus: dixit. Domine ſi tu es: iube me venire ad te ſup aquas. At ipſe ait. Veni. Et deſcendēs petrꝰ de nauicula: ambulabat ſuper aquaȝ: vt veniret ad ieſuȝ. Videns vero ventū validū: timuit. Et cum cepiſſet mergi: clamauit dicens. Domine ſaluum me fac. Et cōtinuo ieſus extendēs manū appꝛehendit eū: et ait illi. Modice fidei: quare dubitaſti. Et cuȝ aſcendiſſet ieſus ī nauiculā: ceſſauit ventus. Qui autem in nauicula erāt: venerunt et adoꝛauerunt eum: dicētes Vere filius dei es. Non dicitur Credo. niſi dñica fuerit. Offertoꝛiū.

INtē. Secreta. (Exultabūt.
de pꝛecamur altiſſime deus vota que reddimus: tibiq; placita eoꝛū fieri ꝑcibus concede: pꝛo quoꝛum deferuntur honoꝛe. Per dominum noſtrū. Pꝛefatio. Et te domine. Cōmunio. Juſtoꝝ ani

SUm. Poſtcōmunio. (me.
pta domīe ſacramenta celeſtia/ beatis apoſtolis tuis petro et paulo depꝛecātibus: remediuȝ nobis celeſte cōcilient. Per dominum. ¶ Trāſlatio ſancti thome martyꝛis. Officiū. Epl'a. Grad. Alleluya. Sequentia. Euāgeliū Offertoꝛ. et Cōmunio ſicut in alio feſto in eb̄d. natiuitat' dñi cū

DEus q̄ nos hac oꝛatione.
b̄ti thome martyꝛ' tui atq; pōtificis trāſlationē celebꝛare cōcedis: te ſuppliciter exoꝛamus vt eius meritis ꝛ pꝛecibꝰ a vicijs ad virtutes: ꝛ a carcere transferamur ad regnum. Per dominum

Memoꝛia de viſitatione. Secre.

DEus qui panem et vinum in coꝛpus tuum et ſanguinem celeſti benedictione conuertis: cōcede nobis per merita beati thome martyꝛis tui atq; pontificis: vt ad tuam miſericoꝛdiā reuertētes: beneplacito tuo confoꝛmemur. Qui viuis ꝛ reg. Poſtco.

DEus qui beatum thomam martyꝛem tuum atq; pontificē a ſupplicijs ad gaudia trāſtuliſti: tribue q̄ſumꝰ. vt q̄ trāſlationem eiꝰ veneramur in terris: per eius patrocinium ad celeſtia transferamur. Per dominū. Notandum eſt ꝙ pꝛima dominica poſt feſtū trāſlationis ſancti thome martyꝛis celebꝛat feſtum reliquiarū Sar. eccleſie. ¶ In die re liquiarū Offm̄. Sapientiā ſanctoꝝ Oratio.

PReſta queſumus omnipotens deus: vt ſācte dei genitricis ſemꝑ virginis marie: ⁊ ſanctorum tuorum quoruꝫ reliquie in hac continentur eccleſia nos ꝓtegant merita: quatenus coruꝫ ꝑcibus tranquilla pace i tua iugiter laude letemur. ꝑ eundem. Epiſtola Hi ſunt viri. Gradua Exultabūt iuſti. Alleluya. ℣. Sancti et iuſti. Sequētia. Ecce pulchra. Euangelium. Uidens ieſus turbas. Offertorium. Mirabi(lis deus. Secreta.

MUnera tue miſericors deꝰ maieſtati oblata benigno queſumus intuitu aſpice: vt coruꝫ nobis fiāt precibus ſalutaria quoruꝫ ſacratiſſime in hac baſilica reliq̄e ſunt recondite. Per dominuꝫ. Cōmunio. Gaudete iuſti. Poſtcōmunio.

DIuina libantes miſteria q̄ſumus domine: vt eorum nos vbiq̄ itercesſio ꝓtegat: quorum hic ſacra gaudemus habere patrocinia. Per dominū noſtrū.

¶ Sctōꝝ ſeptē fratrū martyrū. Officiuꝫ.

l Audate pueri dn̄m laudate nomē dn̄i. q̄ habitare facit ſterilē in domo matrem filiorū letantem. Ps. Sit nomē domini benedictum: ex hoc nūc ⁊ vſq̄ in ſeculū. Oratio

PReſta queſumus omnipotens deꝰ: vt qui glorioſos martyres tuos felicem/ philippū/ vitalem/ marcialē/ alexandrū/ ſiluanum: ⁊ ianuariū fortes in ſua cōfeſſione cognouimus: pios apud te in noſtra itercesſiōe ſentiamꝰ. Per dominū noſtrū ic. Epiſtola. Renouamini. Graduale. Anima noſtra. Alleluya. ℣. Laudate pueri dominū: laudate nomen domini. ℣. Sit nomen domini benedictum ex hoc nunc et vſq̄ in ſeculū. Et dicitur cū vtroq̄ verſu hac die ſicut in ſabbato i ebdoma. paſche. Secunduꝫ matheum. xij. capitulo.

INillo tempore Loquente ieſu ad turbas: ecce mater ieſu ⁊ fratres ſtabāt foris querētes loqui ei. Dixit aūt ei quidā. Ecce mater tua ⁊ fratres tui foris ſtant: querētes te. At ipſe reſpondēs dicenti ſibi ait. Que eſt mater mea: ⁊ qui ſūt fratres mei? Et extendēs manū in diſcipulos ſuos dixit. Ecce mater mea et fratres mei. Quicūq̄ enim fecerit voluntatem patris mei qui in celis eſt: ipſe meus frater ⁊ ſoror ⁊ mater eſt. Offertoꝝ. (Aīa noſtra. Secre.

REſpice domine oblationes fidelium/ vt tibi grate ſint in tuoruꝫ paſſione ſanctorū: qui germano amore te diligentes: ſua corpora martyrio tradiderūt. Per dn̄m. Cōmunio. Quicūq̄ fecerit. voluntatē patris mei q̄ in celis eſt ipſe meus frater ſoror ⁊ mater eſt dicit dn̄s. Poſtcō.

REfecti domine gratie tue vitalibus alimētis ſupplices imploramꝰ: vt quorū celebramꝰ victorias: participemus ⁊ ꝓmiſſis Per do.

¶ Trāſlatio ſancti benedicti abbatꝫ. Offm̄. Os iuſti medi. Oratio.

INterceſſio nos q̄s dn̄e beati benedicti abbatꝫ tibi commendet: vt quod noſtris meritis nõ valemus eius patrocinio aſſequamur. Per dominũ. Epiſtola. Iuſtus coꝛ ſuũ. Grad. Os iuſti. All'a. ℣. Poſui adiutoꝛium. Si fiãt .ix. lectiones dicit̃ ſequentia de cõmuni ſcilicet. Adeſt nobis Euãgeliũ. Nemo accendit. Offertoꝛiũ Deſide. Secreta.

Sacris altaribus domĩe hoſtias ſuperpoſitas ſanct⁹ benedictus queſumus in ſalutez nobis ꝑuenire depoſcat. Per dominũ. noſtrum. Cõmunio. Beatus ſeru⁹ Poſtcommunio.

Protegat nos domine cum tui perceptione ſacramẽti: beatus benedictus abbas ꝓ nobis itercedendo vt ⁊ conuerſationis eius experiamur inſignia: ⁊ interceſſionis ipſius percipiamus ſuffragia. Per dominum noſtrũ. ¶ Tranſlatio ſancti ſuuithini ſocioꝛumq; eius Officiũ. Sacerdotes eius. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus qui hodiernam diem honorabilem nobis in beati ſuuithini confeſſoꝛis tui atq; pontificis ſocioꝛũq; ei⁹ trãſlatione feciſti. da eccleſie tue in hac celebꝛitate leticiam: vt quoꝛum ſolẽnitatem veneramur in terris: coꝛum itercesſione ſubleuemur in celis. per dominũ. Epiſtola. Plures facti ſũt Graduale. Sacerdotes ei⁹. Alleluya ℣. Fulgebunt iuſti. Nulla dicit̃ ſequẽtia. Euãgeliũ. Sint lumbi. Offer. Exultabũt ſcti. Secre.

Reſpice queſumus domine populum tuũ ad tua ſacramẽta currentez in pꝛeſenti feſtiuitate beati ſuuithini confeſſoꝛis tui atq; põtificis ſocioꝛũq; eius: ⁊ concede: vt ipſis itercedẽtibus quod in honoꝛẽ nominis tui detulerũt cũctis pꝛoficiat ad veniam. Per Coio. Ego vos ele. Poſtcõmunio.

Pignus vite eterne capientes domine humiliter iploramus: vt intercedente beato ſuuithino cõfeſſoꝛe tuo atq; pontifice cũ ſocijs ſuis: quod imagine contigimus/ ſacramẽti manifeſta participatiõe ſumamus. Per dñm. ¶ In vtroq; feſt. ſancti oſmundi epi ⁊ cõfeſſoꝛis. Officium

Gaudeamus oms̃ in dño diem feſtum celebꝛãtes ſub honoꝛe oſmundi pꝛeſulis de cuius ſolẽnitate vel trãſlatione gaudent angeli ⁊ collaudant filium dei. ℣s. Exaudi deus orationem meam cũ depꝛecoꝛ a timoꝛe inimici eripe animã meam. Oꝛatio.

Deus cuius antiqua miracula etiam noſtris tempoꝛibus ad tui nominis magnificẽtiam ac laudẽ ⁊ honoꝛẽ ſancti cõfeſſoꝛis tui atq; pontificis oſmũdi choꝛuſcare ſentimus: concede pꝛopicius. vt cuius ſolẽnitatem vel tranſlationem colimus: eius interceſſionibus/ ⁊ in pꝛeſenti ſeculo te gloꝛificemus: ⁊ in futuro te ꝑfrui mereamur. p. Epiſtola. Ecce ſacerdos magnus q̃ in vita Grad. Dñe ꝓuenisti. All'a. ℣. Iuſtus germinabit. In vtroq; feſto ſequẽ.

Gaudeam⁹ meſſia veritate vita via beatoꝝ glia. Dies letus celebretur quo oſmundi decantetur honor ⁊ memoria. In ſacra ſolennitate vel tranſlatione cuius celice perſone ſtāt reuerentia. Et collaudāt natum dei. qui vt finis omīs ſpei ex munificentia. Hunc oſmundi cōfeſſorē parētela clariorē illuſtri ꝓſapia. Ortū fecit quem virtutum ꝑter militare ſcutū inſignitur gratia. Prudēs potens temperatus ſpe ⁊ fide roboratꝰ preminet iuſticia. Et prepollet caritate qbꝰ armis deitate datis vicit vicia. Faſtum iram liuorem auariciam torporē gulā ludos iacula. Sternit cedit delet pellit fugat extirpat repellit miles abſq; macula. Gemmas terras veſtes aurū ſeq; pariter theſaurū ponit i eccl'ia. Illis decorauit chorū ſ; de ſe miraculorū ſemꝑ fluit copia. Claudis greſſus cecis viſus mutꝭ ligua meſtis riſus leproſis mūdicia Uita mortuis donat: ſanꝰ redit q̄ ꝑcat illum cū fiducia. Ergo ꝓſulū beate deprecātibus te date ſemꝑ ad ſolatia. A pctis nos emūda claritatꝭ quo iocūda itremꝰ palatia. Euāgeliū. Homo q̇dam peregre. Offertoriū. Ueritas mea. Secreta

MUnera noſtra domīe queſumus meritis ⁊ interceſſionibus munifici cōfeſſoris tui oſmundi ſanctifica: vt i filij tui domini noſtri ieſu chriſti corpus ⁊ ſanguinē ꝯuertantur: ⁊ ad noſtrarū ꝓficiant ſalutem animarum. Per eundem dn̄m noſtrum. Coio. Beatus ſeruus. Poſtcōmu.

SUmptis dn̄e muneribꝰ ſacris te ſupplices deꝑcamur vt eorū virtute roborati/beati oſmundi confeſſoris tui atq; pontificis imitemur exēpla: ⁊ ad gaudia perueniamꝰ eterna. Per dominū no. ¶ Sancti kenelmi regis ⁊ martyris. Officium. Gaude

OMnipo- Oratio. (et honore. tens ⁊ miſericors deus: qui nobis preclarā huius diei leticiam ꝑ beati kenelmi regis ⁊ martyris tui ſolēnitate tribuiſti: intende ſerenus vota fidelis populi: et concede: vt cuius hodie feſta percolimus/eius ſemper meritꝭ ⁊ precibus ſubleuemur. Per dominū. Epiſtola. Beatus vir qui inuentus. Graduale. Poſuiſti domīe. Alleluya. ℣. Beatꝰ vir q̄ ſuffert. Euangelium. Si quis venit. Offertorium. Gloria et honore. Secreta.

PReſentibꝰ domine deus intende muneribus: ⁊ patrocinante beato kenelmo martyre tuo cuius feſta venerāda recenſemus: fidelibus ſalutis indulgentiam conferāt: ⁊ eternitatis premia dignanter acquirant. ꝑ do. Coio. Magna eſt. Poſtcōmunio.

PErcipiat queſumꝰ domine plebs tua bti martyris tui kenelmi natalicia celebrādo cū exultatione leticiā: ⁊ quā menſe celeſtis refeciſti edulio eternitatis tue facias aſſiſti cōſortio. Per dn̄m. ¶ Sācti arnulphi epiſcopi et martyris. Officium. Letabitur

ADeſto ſup- Oratio. (Iuſtus. plicatiōibus noſtris oīpotens deus: ⁊ quibus fiduciaꝫ ſperande pietatis indulges: intercedẽte btõ arnulpho martyre tuo atqꝫ pontifice: cõſuete miſericoꝛdie tribue benignus effectũ. Per do. Epl'a. Beatus vir qui in ſapientia. Graduale. Juſtus nõ contur. Alleluya. ℣. Beat' vir q̃ timet. Euãgeliũ. Si quis vult poſt me. Offertoꝛium. Jn virtute tua. Secre.

Sancti martyꝛ tui atqꝫ põtificis arnulphi nobis dñe pia non deſit oꝛatio: que ⁊ munera noſtra tibi conſiliet: ⁊ tuã nobis indulgentiã ſemper optineat. p do. Cõmunio. Poſuiſti domine. Poſtcõ.

Ut nobis dñe tua ſacrificia dent ſalutẽ: beatus martyꝛ tuus arnulphus ⁊ põtifex peccatoꝛ accedat. p d. ¶ Sãcte margarete virginis ⁊ martyris. Offm. Me expectauerũt. Oõ.

Deus q̃ beatã virginẽ margaretã hodierna die ad celos per martyꝛii palmã venire feciſti: concede nobis q̃s. vt ei' exẽpla ſequẽtes ad te pertingere mereamur. Per do. Epl'a. Dñe deuſ meus. Grad. Specie tua. Alla. ℣. Ueni electa. Sequẽtia de cõi. Euãge. Simile eſt regnũ celoꝛũ the. Offerto. Offerẽtur maius. Sec.

Hec victima q̃s dñe btẽ virginis margarete martyꝛio oblata: ⁊ mentiũ nobis ſanctitatem / ⁊ coꝛpoꝛũ obtineat iugiter caſtitatẽ. Per dñm. Coio. Feci iudicium. Poſtcoio.

Percipiat queſumus domine plebs tua beate margarete virginis tue et martyꝛis natalicia celebrãdo leticiã: ⁊ quã celeſtis mẽſe refeciſti cõuiuio: eternitatis tue facias aſcribi conſoꝛtio. Per dominuz ¶ Sctẽ praxedis virginis. Offm. Loquebar. Oꝛatio.

Adſit plebi tue oꝑis deus / beate praxedis virginis tue ſupplicatio: vt quicũqꝫ eius gaudẽt honoꝛe: pꝛotegant auxilio. p do. Epl'a. Sapiẽtia vincit. Grad. Dilexiſti iuſticiã. Alla. ℣. Emuloꝛ. Euange. Simile eſt regnũ celoꝝ decez virgi. Offerto. Offerẽtur. min'. Secre.

Suſcipe queſumus domine ad honoꝛez ſacre virginis tue praxedis munus oblatum: ⁊ quod noſtris aſſequi meritis non valemus eiuſdẽ ſuffragantibus meritis nobis largire pꝛopicius. Per dominuz noſtrũ ieſum chꝛi. Cõmunio. Simile eſt regnũ celoꝛũ. Poſtcõmunio

Sancta tua nos domine queſum' ſancte praxedis virginis tue meritꝫ ſuffragantib' ⁊ a peccatis oĩbus exuãt / ⁊ ad celeſtia regna perducant. p do. ¶ Sctẽ marie magdalene. Ad miſſaz. Officiũ.

g Gaudeam' oẽs i dño dies feſtũ celebꝛantes ſub honoꝛe marie magdalene: de cuius ſolẽnitate gaudẽt ãgeli ⁊ collaudãt filiũ dei. Ps. Eructauit coꝛ meũ verbũ bonũ dico ego opa mea regi. Oꝛ.

Largire nobis clemẽtiſſime pat q' ſicut btã maria magdalena vnigenitũ tuũ ſup oĩa diligẽdo: ſuoꝝ obtinuit veniã peccaminuz: ita nobis apud miam tuã ſempiternã īpetret beatitudinē. Per eundē. Memoꝛia de ſancto vandꝛegeſilo. Oꝛatio.

DEus cuius gratia beati vãdꝛegeſili cõfeſſoꝛis tui atqꝫ abbatis vita extitit laudabilis: ipſiꝰ īteruētu quod tibi placitũ eſt pietas tua operetur ī nobis. Lectio libꝛi ſapiētie. Prouerbioꝝ. xxxi. capitulo.

MUlierē foꝛtē quis inueniet? Procul ⁊ de vltimis finibus pꝛeciũ eius. Cõfidit ī ea coꝛ viri ſui: ⁊ ſpolijs nõ indigebit. Reddet ei bonũ et nõ malũ: omnibus diebus vite ſue. Queſiuit lanam et linũ: et operata eſt concilio manuum ſuarũ Facta eſt quaſi nauis inſtitoꝛis: delonge poꝛtans panem ſuum. Et de nocte ſurrexit: deditqꝫ p̄dã domeſticis ſuis: ⁊ cibaria ãcillis ſuis. Cõſiderauit agrum ⁊ emit eum: de fructu manuum ſuaruꝫ plantauit vineã. Accinxit foꝛtitudine lũbos ſuos: et roboꝛauit bꝛachium ſuũ. Guſtauit et vidit qm̃ bona eſt negociatio eius: nõ extinguetur in nocte lucerna eiꝰ Manum ſuam miſit ad foꝛtia: et digiti eius appꝛehenderũt fuſũ. Manum ſuam aperuit inopi: et palmas ſuas extēdit ad pauperē Nõ timebit domui ſue a frigoꝛibus niuis: omnes enim domeſtici eiꝰ veſtiti ſunt duplicibꝰ Stragulatam veſtem fecit ſibi: byſſus et purpura indumentũ eius Nobilis in poꝛtis vir eius: quãdo ſederit cũ ſenatoꝛibus terre. Syndonem fecit ⁊ vendidit: et cingulũ tradidit chananeo. Foꝛtitudo ⁊ decoꝛ indumentum eius: et ridebit in die nouiſſimo. Os ſuũ aperuit ſapiētie: et lex clementie in lingua eiꝰ. Conſiderauit ſemitas domꝰ ſue: et panē ocioſa non comedit. Surrexerunt filie eius et beatiſſimã pꝛedicauerunt: vir eius ⁊ laudauit eam. Multe filie congregauerunt diuitias: tu ſupgreſſa es vniuerſas. Fallax gratia ⁊ vana eſt pulchꝛitudo: mulier timens deum ipſa laudabitur. Date ei de fructu manuũ ſuarũ et laudent eã in poꝛtis opera eiꝰ.

Graduale. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurem tuam quia concupiuit rex ſpeciē tuam. V. Specie tua et pulchꝛitudine tua intende pꝛoſpere procede et regna. Alleluya. V. Optimam partem elegit ſibi maria que nõ auferetur ab ea ineternum.

MAne Sequentia. pꝛima ſabbati ſurgēs dei filius noſtra ſpes ⁊ gloꝛia. Victo rege ſceleris redijt ab inferis cũ ſumma victoꝛia. Cuius reſurrectio omni plena gaudio conſolatur omnia. Reſurgētis itaqꝫ maria magdalene facta eſt pꝛenuncia. Ferens chꝛiſti fratribus eius moꝛte triſtibꝰ expectata gaudia O beati oculi quibus regem ſeculi moꝛte iã depoſita pꝛima eſt intuita. Hec eſt illa femina cuiꝰ cũcta crimia ad chꝛiſti veſtigia eiꝰ lauit gratia. Que dum ploꝛat et mēs oꝛat facto clamat qđ coꝛ amat ieſũ ſup oĩa. Nõ ignoꝛat quē adoꝛat qđ p̄cet ſed delet qđ mēs timet ꝯſcia. O maria mater pia ſtella maris appellaris operũ per merita. Matri chriſti coequata dũ fuiſti ſic vocata ſꝫ honore ſubdita Illa mũdi īperatrix iſta beata peccatrix leticie primordia fuderũt ī eccleſia. Illa enī fuit porta ꝑ quã fuit lux exorta hec reſurgentis nũcia mundum replet leticia. O maria magdalena audi vota laude plena apud xp̄m chorũ iſtũ clemēter cõcilia. Ut fons ſũme pietatꝭ qui te lauit a peccatis ſeruos ſuos atqꝫ tuos mũdet data venia. Amen dicãt omnia.

Secundum lucam. vij. capitulo

In illo tēpore: Rogabat ieſum quidã phariſeꝰ: vt mãducaret cũ illo Et īgreſſus domũ phariſei diſcubuit. Et ecce mulier q̄ erat ī ciuitate peccatrix vt cognouit ꝙ ieſus accubuit ī domo phariſei: attulit alabaſtrum vnguẽti Et ſtãs retro ſecꝰ pedes dñi lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ et capillis capitis ſui tergebat: et oſculabatur pedes eius: ⁊ vnguẽto vngebat. Uidēs autem phariſeus qui vocauerat eum: ait ītra ſe dicens. Hic ſi eſſet propheta ſciret vtiqꝫ que ⁊ qualis eſt mulier q̄ tangit eũ: quia peccatrix eſt. Et reſpondens ieſus: dixit ad illum. Symō: habeo tibi aliquid dicere At ille ait. Magiſter dic Et rñdit ei ieſus. Duo debitores erant cuidam feneratori/ vnꝰ debebat denarios quingẽtos: et alius quinquaginta. Non habentibus illis vnde redderent: donauit vtriſqꝫ Quis ergo eum plus diligit? Reſpondens aũt ſymon: dixit. Eſtimo: quia is cui plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et cõuerſus ad mulierem: dixit ſymoni. Uides hãc mulierem? Intraui in domũ tuã: aquã pedibꝰ meis non dediſti. Hec autem lachrymis rigauit pedes meos et capillis ſuis terſit Oſculũ michi nõ dediſti: hec autē ex quo intraui non ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meũ nõ vnxiſti: hec autem vnguẽto vnxit pedes meos Propter quod dico tibi: remittũtur ei peccata multa: quoniã dilexit multum Cui autem minus dimittitur: minus diligit. Dixit autē dñs ad illam. Remittũtur tibi peccata tua Et ceperunt qui ſimul diſcũbebant dicere ītra ſe. Quis eſt hic: qui etiã peccata dimittit? Dixit autem ad mulierē. Fides tua te ſaluam fecit: vade ī pace. Credo. Offertorium. Filie (regum in.

Secreta.

Benedictionem tuã domine his tibi oblatis tribue ſacrificijs ⁊ p̄ſta: vt beata maria magdalene hoc nobꝭ apud te obtineat: qđ ab vnigenito tuo obtinuit dũ ei myſtica obſequia exhibuit. Per eundem dominum noſtrum ieſum.

Alia ſecreta

His interceſſionibus beati vandregeſili confeſſoris tui atqꝫ abbatꝭ que ſumus omnipotens deus: tue familie cõmendet oblatio/ cuiꝰ vitalibus decoratur exemplis. ꝑ dominũ. Prefa. quotidiana. Coio. Dimiſſa eſt gratia. Poſtcommunio

PRebeat nobis domine ſalutarem beate marie magdalene imitatio ſctā doctrinā quatenus illi⁹ optime partis mereamur eſſe cōſoꝛtes: que nō auferetur ab ea. Per dn̄m. Alia poſtcō.

VNa domine ſacramenta ſumentes ſuppliciter exoꝛamus: vt beati vandꝛegeſili ꝯfeſſoꝛis tui atqꝫ abbatis cuius veneramur momoꝛiā: pꝛeſidiū ſentiamus. ¶ Scti apolinaris martyris. Officiū. Sacerdotes tui. Oꝛo

VOtiua nos dn̄e beati apolinarꝭ martyrꝭ tui atqꝫ pōtificis natalis ſemꝑ excipiat: qui ⁊ iocūditatem nobis ſue gloꝛificationis infundat/ ⁊ tibi nos reddat acceptos. Per dominū nr̄m. Epiſtola. Teſtificoꝛ. Graduale. Inueni dauid. Alleluya. ℣. Elegit te. Euangelium. Facta eſt contentio. Quere in feſto ſācti bartholomei. Offerto. Ueritas mea. Sec.

HOſtiam noſtrā queſum⁹ domine ſācti apollinarꝭ martyꝛis tui et veneranda confeſſio: et laudabilis cōmendet oꝛatio. ꝑ Coīo. Semel iuraui in ſancto meo ſemen eius in eternū manebit: et ſedes ei⁹ ſicut ſol in ꝯſpectu meo: et ſicut luna perfecta in eternum: et teſtis in celo fidelis.

SUmentes Poſtcōmunio. domine pignus redemptionis eterne queſumus: vt intercedēte btō apollinare martyꝛe tuo vite ꝑſentis auxilio nos foueat: et eterne. Per dn̄m. ¶ In vigilia ſancti iacobi apl'i ad miſſā oīa fiant ſicut in vigilia vnius apoſtolicō tinetur. Et fiat memoꝛia de ſancta chꝛiſtina virgine. Oꝛatio

INdulgentiā nobis domine btā chꝛiſtina virgo et martyꝛ iploꝛet que tibi grata ſemper extitit: ⁊ merito caſtitatis/ et tue pꝛofeſſione virtutis. Secreta.

QUeſumus omnipotēs deꝰ vt qui annua beate chꝛiſtine virginis ⁊ martyꝛis tue ſolennia pꝛeſentibus honoꝛamus ſacrificijs/ eius ſemper ⁊ fidei integritate roboꝛemur: et pijs apd' te pꝛecib⁹ adiuuemur. ꝑ d. Poſtcō.

SUpplices te rogamus omnipotens deus/ vt quos donis celeſtibus ſatiaſti: intercedēte btā chꝛiſtina ꝟgine tua ⁊ martyꝛe perpetua ꝓtectione cuſtodias. Per dominū noſtrum ieſum. Si hec vigilia ī dominica euenerit: nichil fiat de vigilia niſi tātū memoꝛia. ¶ In die ſancti iacobi Officium. Michi autem. Oꝛatio.

ESto domine plebi tue ſanctificatoꝛ ⁊ cuſtos/ vt apoſtoli tui iacobi munita pꝛeſidijs ⁊ cōuerſatione tibi placeat/ ⁊ ſecura deſeruiat. Per dn̄z. Memoria de martyꝛib⁹ chꝛiſtofoꝛo ⁊ cucufato. Oꝛo.

DEus mundi creatoꝛ et rectoꝛ: qui hunc diem beatoꝛū chꝛiſtofoꝛi et cucufati martyꝝ paſſione conſecraſti cōcede. vt omēs qui martyꝛij eoꝝ merita veneramur/ eoꝝ interceſſionib⁹ ab eternis gehenne īcendijs liberemur. Epiſtola. Iā nō eſtis. Graduale. In omnem terram. Alleluya. ℣. Nimis honoꝛati ſūt

Sequētia de cōi. S. matheū. xx.

IN illo tpe. Acceſſit ad ieſuz mater filiorū zebedei cum filijs ſuis adorans ⁊ petens aliqd ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt ſedeāt hi duo filij mei vnus ad dexterā tuā: et vnꝰ ad ſiniſtram i regno tuo. Reſpōdens autem ieſus: dixit. Neſcitꝫ quid petatis. poteſtis bibere calicem / quē ego bibiturꝰ ſuz. Dicūt ei. Poſſumus. Ait illis. Calicē qdem meū bibetis: ſedere autē ad dexterā meam vel ad ſiniſtrā nō eſt meū dare vobis: ſed quibꝰ paratū eſt a patre meo. Credo. Offertoriū. Michi autem. Secreta.

OBlatiōes populi tui queſumus dñe bti iacobi apoſtoli tui paſſio conſiliet: vt que noſtrꝫ nō apta ſūt meritis / fiāt tibi placita eius depcatione. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum fi.

Alia ſecre.

ACcipe dñe munera dignāter oblata: ⁊ beatorū martyrū tuorū xpofori ⁊ cucufati ſuffragātibꝰ meritꝫ: ad noſtre ſalutis auxiliū ꝓuenire concede. p. Vicſa. Et te dñe. Coio. Vos qui ſecuti. Poſtcōio.

BEati iacobi apoſtoli tui i cuius hodie feſtiuitate corpore ⁊ ſāguine tuo nos refeciſti: qs dñe interceſſiōe nos adiuua: pro cuius ſolennitate percepimus tua ſctā letantes ſaluator mūdi. Qui vi.

Alia poſtcoio

SUmpſimus domine ſanctoruz martyrum tuorum chriſtofori ⁊ cucufati ſolennitate ſacramēta celeſtia quorū ſuffragijs queſumus largiaris: vt quod tēporaliter gerimꝰ: eternis gaudijs ↄſequamur. Per dominum noſtrum ieſum.

Sctē anne matris marie. Offīm

GAudeamus omnes i domino diē feſtū celebrantes ſub honore anne matris marie de cuiꝰ ſolēnitate gaudēt angeli: ⁊ collaudāt filiū dei. Ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Oratio

DEus qui beatā annaz dilectiſſime genitricꝫ tue matrē egregiā hodierna die ad celeſtis vite ſubleuaſti gaudia: fac nos queſumus glorioſis eiꝰ meritis ad eternam pertingere beatitudinē: ex cuius puerperio ſalutari: ꝓ ſalute mundi humanaz aſſumere dignatus es carnē. Qui viuis ⁊ regnas. Epiſtola. Mulierem fortē quis. Sicut in feſto ſancte marie magdalene. Graduale. Audi filia et vide. Require ibidem. Alleluya. ℣. Salue ſancta mater anna: ex qua ꝓceſſit vgo maria que de celo ſuſcepit prolem et mundo genuit ſaluatorem. Sequētia.

TEſtamento veteri āna fuit genita ⁊ de ſtirpe regia Hec matrōa nobilis diu fuit ſterilis i magna triſticia Cui fructū contulit: et ſic luctum abſtulit diuina clemētia. Patriarchis edita āna luce ꝓdita in perēni gloria. Deprecamur inclita vt ꝓ tua merita nobis detur gratia Anna parens labe carens rubēs roſa ſpecioſa florēs iter lilia. Matrem chriſti genuiſti tua ꝓle nos

a nece tueatur noxia Ecce lucis of
ficina egris ſpes ⁊ medicina tua
proles eſt regina in celeſti patria
Ipſa cunctis iam placata per te ſu
mēs hec peccata noſtra fiat aduo
cata in dei pñſentia. Euāgelium.
Liber generationis. Quere i na
tiuitate beate marie. Offertoriū
SAncti Secreta. (Filie regū
fica redēptor mundi pñtis
munera ſacrificij: ⁊ beate matrꝫ
anne precibus eadē nobis effice
ſalutaria de cuius vteri palatio
mater tua aula virginee purita-
tis ē egreſſa. Qui vi. Coio. Diffu-
VOtiua Poſtcoio. (ſa eſt gr̃a.
celeſtis mēſe percipientes
dñe ſacramenta beate anne ma
tris marie glorioſa interceſſione
nos ꝓtege: de qua virgo puerpe-
ra ad ſalutē hūane natiuitatꝫ ꝓ-
dijt: que nobis ſplēdorē vite ſine
caſtitatꝫ diſpēdio generauit. Do
minū noſtrū ieſuz xp̄m filiū tuū
Qui tecū. (De ſeptem dor-
mientiū. Officium. Salus autez iu-
DEus qui Oratio. ſtorum.
glorioſos reſurrectiōis eter-
ne p̄cones ſeptē dormientes ma
gnifice coronaſti: preſta q̄s. vt eo
ruz p̄cib⁹ reſurrectionē ſanctā q̄
in eis mirabiliter oſtenſa eſt cō-
ſequamur. Epl'a. Iuſtoꝝ aie. Gr.
Exultabunt. All'a. Iuſti epulentur
Euāge. Cū audieritꝫ. Offertor.
DMirabilis deus. Secreta.
Eus i quo eſt oīum iuſtoꝝ
requies ⁊ pax certa ſanctorū tri-
bue nobiꝫ pacificas hoſtias tibi di
gne offerre: vt perfectionem pacis
qua tui ſancti iam fruūtur in ce-
lis: nos iugiter hāc meditemur i
terris. Per do. Coio. Iuſtorum ani-
SAnctoꝝ tuo Poſtcō (me.
rum dñe victorias recolen
tes ſacramēta veneranda ꝑcepi
mus: que preſtēt nobis q̄s eorum
meritis indulgentiam: in quoꝝ
dormitione tuā magnificentiaz
collaudamus. Per do. (Sancti
ſanſonis epiſcopi. Offm̄. Statuit
OMnipotēs ſempi Oro. ei.
terne deus/ tribue nobis fa
mulis tuis ꝑ interceſſionē ſancti
ſanſonis epi/ poſcētibus peccato
rum veniam/ querētibus ſalutꝫ
viā: pulſantib⁹ aperire regni ce-
leſtis aulam: vt ad eternā maie-
ſtatis tue habitationē te adiuuā
te peruenire mereamur. Per do.
Memoria de ſancto pāthaleone
DEus qui martyre. Oratio
hunc diē beati panthaleo-
nis conſecraſti martyrio: p̄ſta q̄-
ſumus. vt ipſius interuētu hoc i
nr̄is floreat actib⁹ quod premijs
remuneretur celeſtib⁹ Epiſtola.
Ecce ſacer. Gr. Ecce ſacerdos. All.
V. Amauit eū. Euāge. Homo qui-
dā peregre. Offertor. Inueni dauid.
DEus apoſtoloꝝ: de⁹ Sec.
martyrū: deus confeſſorū
deus virginū: deus oīum electo-
rum: te ſuppliciter exoramus. vt
hanc hoſtiam ſanctaz in honore
ſancti ſanſonis epiſcopi ſctifica
re ⁊ benedicere digneris: et ante
cōſpectū maieſtatis tue/ tam ad
corporis ſanitatē q̄ animarū ꝑ-
ficiat ſalutem. p. d. Alia ſecreta.

BEatus pãthaleon martyr tuus domine q̃ diuerſis ſupplicijs maceratus vera ⁊ viua factꝰ ⁊ hoſtia: hec que tibi offerimꝰ ad ſalutẽ nr̃am gratificet ſua interceſſione libamia. Per dñm. Coio. Fidelis ſeruus. Poſtcõmuio

SAtiati nos dñe in hac ſolẽnitate ſancti ſanſonis confeſſoris tui atq; pontificis muneribus ſacris: te queſumꝰ. vt eccleſie tue pacẽ fidem ſpem ⁊ caritatẽ mltiplicare dignerꝫ: per quas tibi in eccleſia tua placere mereamur. Per dominũ. Alia poſtcoio

REdemptionis noſtre ſacro guſtu ſatiati q̃ſumus domine: vt interueniẽte beato pãthaleone martyre tuo: per hec ſãcta que ſumpſimꝰ: ad eterna gaudia ꝑparemur. Per. Aliter miſſa de ſancto panthaleone martyre ꝑ voluntate contra febrem acutã Et q̇ eam audierit vel celebrauerit: ĩ illo anno febrem acutã non habebit. Ad miſſam. Offm̃. Iuſtꝰ nõ conturbabitur. Oratio Deus qui hunc diem. vt s̃. Epiſtola. Iuſtꝰ ſi morte preoccupatus. Gradua Poſuiſti. Alleluya. ℣. Letabitur iuſtꝰ Sequẽtia de cõi vnius martyris Euãgeliũ. Siquis vult poſt me. Offertoriũ. In virtute tua. Secre. Beatus panthaleon. Cõmunio Magna eſt. Poſtcõmunio. Redẽptionis noſtre. Sanctorum felicis/ſimplicij/fauſtini/⁊ beatricis martyrum. Offm̃. Sacerdotes eiꝰ. Oratio.

PReſta queſumus omnipotens deus: vt ſicut populus chriſtianꝰ martyꝝ tuoꝝ felicis ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis: tẽporali ſolennitate congaudet/ita perfruatur eterna: ⁊ qđ votis celebrat pio cõprehendat effectu. Per dominũ no. Epiſtola. Lingua ſapientũ. Gradua. Sacerdotes. Alla. ℣. Vox exultationis. Euangeliũ. Attendite a fermẽ. Offertoriũ. Exultabunt. Secreta

HOſtias tibi domine pro ſanctorum martyrum tuoꝝ felicis ſimplicij fauſtini ⁊ beatricis honore deferimus ſuppliciter deprecantes: vt indulgentiã nobis conferãt ⁊ ſalutem. Per dominũ Coio. Ego vos. Poſtcoio.

BEnedictiõis tue dñe plebs tibi deuota fructũ reportet ⁊ gaudiũ: vt quod ſanctis martyribus tuis felici ſimplicio fauſtino ⁊ beatrici exhibuit tẽporali ſeruicio: perẽni preſidio conſequatur. per dominũ. Sctõꝝ abdon ⁊ ſennes Officiũ. Intret in cõſpectu. Oratio

DEus q̇ ſanctis martyribus tuis abdon ⁊ ſẽnes ad hãc gloriam veniendi copioſum munus gratie tue ꝯtuliſti: da famulis tuis ſuoꝝ veniam delictoruꝫ: vt ſanctoꝝ tuorum intercedẽtibus meritꝫ: ab oĩbus mereamur aduerſitatibus liberari. p. Epl'a Beñdictus. Grad. Glorioſus. Alla. ℣. Reddet deus. Euãg. Videte ne q̇s Offertoriũ. Mirabilis deus. Secre

FRequentata miſteria dñe pro ſctõꝝ martyrum tuorum abdon ⁊ ſẽnes veneratione deuota mente tractamus: quibꝰ

ꝛ pꝛeſidium nobis creſcat ⁊ gau-
dium. Per. Cōmunio. Poſuerunt.
S Umat do- Poſtcōmunio.
mine plebs fidelis celeſtis
dona remedij: per que intercedē-
tibus ſanctꝭ martyꝛibus tuis ab
don ⁊ ſenne: a ſuis emundet deli-
ctis. Per. Sācti germani epiſco
pi ⁊ confeſſoꝛis. Officium. Sacer
E Xaudi nos Oꝛatio dotes dei.
deus ſalutaris noſter: et qꝛ
noſtre voces non merentur audi
ri: ſancti germani confeſſoꝛis tui
atqꝫ pontificis interuētio queſu
mus ſit accepta ꝓ nobis. p. Epi
ſtola. Juſtum deduxit Graduale
Jurauit. Alleluya. V. Amauit. Euā-
gelium Uigilate quia neſci. Of
fertoꝛium Ueritas mea. Secreta
S Acrificium tibi domine pꝛo
beati germani confeſſoꝛis
tui atqꝫ pontificis celebꝛitate of
ferētes: queſum⁹. vt pꝛopiciatio
nem quam noſtris operibus non
meremur: pijs ſuffragatoꝛis iter
ceſſionibus aſſequamur. Per do-
minū. Coīo Dn̄e quinqꝫ. Poſtcoīo
S Upplices te rogamus om-
nipotens deus: vt qui per-
cepim⁹ celeſtis menſe ſubſtantiā
intercedente beato germano cō-
feſſoꝛe tuo atqꝫ pontifice ad vitā
perueniamus eternā. Ad vincu-
la ſācti petri. Officium. Nunc ſcio
D Require in alio feſto. Oꝛo.
Eus qui beatū petrū apo-
ſtolum a vinculis abſolutum ille
ſum abire feciſti: noſtroꝛum que-
ſum⁹ abſolue vincula peccatoꝝ:
⁊ omnia mala a nobis pꝛopiciat⁹
exclude. Per. Memoꝛia de marti
F Raterna ribus. Oꝛatio.
nos domine martyꝛū tuo-
rū coꝛona letificet: que ⁊ fidei no
ſtre pꝛebeat incremēta virtutū:
⁊ multiplici nos ſuffragio conſo-
letur. Per. Lectio actuū apoſto
I N die- loꝛum. xij. capitulo
bus illis: Egreſſus petr⁹ de
carcere venit ad domum marie
matris iohānis q̄ cognominatus
eſt marcus: vbi erant multi ꝯgre
gati ⁊ oꝛantes. Pulſante aūt eo
ad oſtium ianue: pꝛoceſſit puella
ad videndū cū nomie rhode. Et
vt cognouit vocē petri: pꝛe gau
dio nō aperuit ianuam: ſed intro
currens nūciauit ſtare petrū an-
te ianuam. At illi dixerūt ad eā.
Inſanis Illa autem affirmabat
ſic ſe habere. Illi autem dicebāt:
quia angelus eius eſt. Petrus au
tem perſeuerabat pulſans. Cum
autem aperuiſſent oſtium/ vide
rūt eū: ⁊ obſtupuerūt. Innuens
autem eis manu vt tacerent nar
rauit quomō dn̄s eduxit eum de
carcere. Graduale. Conſtitues. Alle
luya. V. Solue iubente deo terrarum
petre cathenas: qui facis vt pateant cele
N ſtia regna beatis. Sequentia
Unc luce alma ſplēdeſcit
per oꝛbem hec dies ecce glorioſa.
Almi recolamus petri voce celſa
Gratāter modulos accōmodet ſ
qua Uincentis amoꝛem ob ſupe
rum crucꝭ ſacre trophea. Merito
gloꝛiamqꝫ perlatam i celeſti glo-
ria. Pio coꝛde fraterna iubiletqꝫ
turma. Qui a chꝛiſto ligādi ſoluē

diqꝫ dona. Accipiens clauiger effectus nostra resoluens vincula. Subleuando ethereis sedibꝰ potestate nos tradita. Jũgat cetui sancto culmine in poli paradisi amenia Ubi adoꝛat oꝛdo te chꝛiste psallando armonica voce cãtica Noua sanctoꝝ resonantiuꝫ laude angelicꝰ mellica. Cum supernam maiestatem tuã poscentes humiliter almã. Cuiꝰ digna nos cum illis resonemus vna rithmica in excelsis carmia Celestiqꝫ in gloꝛia trinum atqꝫ vnuꝫ iugiter veneremur ĩ arua Celsa potestas angelica Ouans te laudat ĩ glĩa Uirtutes celi te gloꝛificãt per astra. Qui patris sedes ad dexterã Nostra exaudi ãgeloꝝ. Et famuloꝛum iungẽs voces pꝛecamina. Quoꝛum vocibus caterua. Glorificet semꝑ te ⁊ nostra. Regnantem iure cum sanctis in eternum Euangeliũ Uenit iesus ĩ partes Credo. Offertoꝛium. Constitues

Offerimus tibi Secreta.(eos. domine placabile munus ꝑcantes/ vt sicut beato petro apostolo in vinculis dedisti constãtiam: ita nobis tua grã indulgẽtiã operetur. Per dominũ nostrum.

Misteria dñe Alia secreta. pꝛo sanctoꝝ martyꝛũ solẽnitate deuota mente oblata nobis pꝛesidium pꝛestent ⁊ gaudiũ. Pꝛefatio. Et te dñe. Cõmunio. Tu es petrus et super hãc petram edificabo ecclesiam meam Postcõmunio

Munerꝭ diuini ꝑceptio q̄sumus dñe beato petro apostolo itercedente semper a nobis peccatoꝝ nostroꝛum vincula submoueat: ⁊ pericula cuncta depellat. Per. Alia postcõmunio.

Pꝛesta q̄s oĩpotens deus vt quoꝛuꝫ memoꝛiã sacramẽti participatione recolimus: fidẽ quoqꝫ pꝛoficiendo sectemur. Sancti stephani pape ⁊ martyꝛis. Offĩm

Deus Oro.(Sacerdotes tui. qui nos beati stephãi martyꝛis tui atqꝫ põtificis annua solennitate letificas concede ꝓpicius. vt cuius natalicia colimus de eiusdem pꝛotectione gaudeamus. Per. Epistola. Omnis pontifex. Graduale Jnueni dauid. Alleluya. ℣ Elegit te. Euangeliũ. Homo quidam nobilis. Offertoꝛiu

Hostias Secre. Jnueni dauid nostras q̄s domine tibi reddat acceptas: intercessio sãcti stephani martyꝛis tui atqꝫ põtificꝭ qui eas tibi digne offerendo complacuit. Per. Coĩo. Domine quiqꝫ.

Sumentes dñe Postcoĩo. diuina misteria: quesumꝰ. vt btĩ stephani martyꝛis tui atqꝫ pontificis itercessione eterne nobis pꝛebeãt incrementa leticie. p dñm. Jn inuẽtione sãcti stephani pꝛothomartyꝛis socioꝛũqꝫ eius martyꝛũ ad missam oĩa fiant sicut ĩ alio festo in ebdoma. nati. domini pꝛeter Credo. ⁊ pꝛefatio

Deus (ne cũ hac oꝛatione. qui es sanctoꝛum tuoꝛum splẽdoꝛ mirabilis q̃ hodierna die beati stephani martyꝛꝭ tui nichodemi gamalielis atqꝫ abibõ iuetionē glioſam reuelaſti: da nobiſ in eterna leticia de coꝛuꝫ ſocietate gaudere. Per. Secreta.

SAcrificiuꝫ tibi dn̄e fideliū tuoꝛum votis oblatū ſerenus intende: vt qđ dilecto martyꝛi tuo ſtephano nichodemo gamalieli atqꝫ abibon hodiernā īuentiōis coꝝ cōtulit gloꝛiā: nobis ad redēptionem pꝛoſit ⁊ gratiam. Per.

EPularum Poſtcōmunio. tuaꝝ alimento ſaginati te humiliter rogamus dn̄e deus noſter: vt beati martyꝛis tui ſtephani/nichodemi/gamalielis/ atqꝫ abibō: meritiſ nos vbiqꝫ adiuuet quoꝛum hodie reuelationis ſolēnitatē celebꝛamus. Per dominū

Sancti oſualdi regis ⁊ martyꝛis Officiū. Gloꝛia ⁊ honoꝛe. Oꝛatio.

OMnipotens ſempiterne deus/ qui huius diei iocundaꝫ ſanctāqꝫ leticiā in ſācti ſerui tui oſualdi paſſione ꝯſecraſti: da coꝛdibus nr̄is tui amoꝛiſ caritatiſqꝫ augmentū. vt cuius in terris ſācti ſanguinis effuſioneꝫ celebꝛamus: illius ī celo collata patrocinia ſentiamꝰ. Per. Epiſto. Beatus vir qui inuē. Gradua. Poſuiſti. Alleluya. ℣. Beatus vir qui ſuffert Euangeliū Si quis venit. Offertoꝛium. Gloꝛia et honoꝛe. Secreta.

MUnera q̄s dn̄e que in ſācti oſualdi regis et martyꝛis tui ꝯmēoꝛatiōe tue maieſtati offerimus pꝛopiciatus aſſume: ⁊ illā que in eo flagrauit foꝛtem dilectionem nobis inſpira benignꝰ. Per do. Coio. Magna eſt. Poſtcō.

VItali alimonia recreati q̄ſumus omnipotens deus: vt beati oſualdi martyꝛis tui pꝛecibus: tuam nobis iuſticiam placari ſentiamꝰ: cuius gloꝛioſa certamina ſolēni deuotiōe veneramur. Per dominum. De transfiguratione dn̄i. Benedictio vue.

BEnedic domine et hos fructus noue vue quos tu dn̄e roꝛe celi ⁊ inundatione pluuiaꝝ ⁊ tempoꝛum ſerenitate atqꝫ trāſquillitate ad maturitatē perducere dignatus es: ⁊ dediſti eos ad vſus noſtros cū gratiaꝝ actione percipere. In nomīe domini noſtri ✠ ieſu chꝛiſti: per quem omīa domine ſemper bona creas. Qui tecum vi. Ad miſſam introitus.

v Eni ⁊ oſtende nobis faciem tuā domīe qui ſedes ſup cherubin ⁊ ſalui erimus. Ps. Qui regis iſrael intende qui deducis velut ouem ioſeph. Collecta.

DEus qui hodierna die vnigenitum tuuꝫ mirabiliter transfoꝛmatū celitus vtriuſqꝫ teſtamēti patribus reuelaſti: da nobis queſumꝰ bn̄placitis tibi actibus ad eius ſemper contemplandam pertingere gloꝛiā: ī quo tue paternitati optime ꝯplacuiſſe teſtatus es. Per eundem. Lectio epiſtole beati petri apoſtoli. i. cap.

CHariſſimi: Non enim indoctas fabulas ſecuti notā fecimus vobis domini nr̄i ieſu xp̄i virtutem ⁊ pꝛeſcientiam: ſed ſpeculatoꝛes facti illius magnitudinis. Accipiēs enī a deo patre honorem ⁊ gloriā voce ad eū delapſa huiuſcemodi a magnifica gloria: hic eſt filius meus dilectus ĩ quo michi bene complacui: ipſuʒ audite. Et hanc vocem nos audiuimus de celo allatā cum eſſemꝰ cum ipſo in monte ſancto. Et habemus firmiorem propheticum ſermonem: cui benefacitis attēdētes quaſi lucerne lucenti in caliginoſo loco. Donec dies illuceſcat: ⁊ lucifer oriatur in cordibus veſtris. Graduale. Tecuʒ principium in die virtutis tue in ſplendoribꝰ ſanctorum ex vtero ante luciferū genui te. ℣. Dixit dominus domino meo ſede a dextris meis: donec ponā inimicos tuos ſcabellū pedum tuorum. Alleluya. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis venite gētes et adorate dñm quia hodie deſcendit lux magna ſuper terrā. Sequētia Laudes ſaluatoris. Quere i oct. paſche.

Sequētia.

Benedicta ſemp ſit beata trinitas deitas ſcilicet vnitas coequalis gl'ia Pater filius ſpiritus ſanctꝰ tria ſunt nomina oīa eadēqꝫ ſubſtantia. Deus genitor deus genitus ĩ vtroqꝫ ſacer ſpiritꝰ deitate ſocia Non tres tamē dij ſunt deus verus vnus eſt ſic pater dominꝰ filius ſpiritusqꝫ dñs. Ipſe tamē filius dēus verus vnus eſt preclarꝰ itaqꝫ ſpiritus ab vtroqꝫ emanat Proprietas in ꝑſonis vnitas eſt et in eſſentia. Maieſtas par ⁊ poteſtas decus honorqꝫ per omnia. Sydera maria cōtinens arua ſimul et vniuerſa condita. Quem tremūt ipſa tartara colit quoqꝫ quem ⁊ abyſſus ĩfima. Quē laudant ſol atqꝫ luna dignitas adorat āgelica. Nūc oīs vox atqꝫ lingua fateaꝛ hūc laude debita. Et nos voce ꝑcelſa omnes modulemur organica cātica dulci melodia. Eya ⁊ eya nunc omnes iubilemus alti throni domĩo laudes in excelſis. O venerāda trinitas O adorāda vnitas. Per te ſumꝰ creati vera eternitas. Per te ſumꝰ redēpti ſumma tu caritas Populum cunctum tu protege ſalua libera eripe ⁊ emunda. Te adoramus omnipotens tibi canimꝰ tibi laus ⁊ gl'ia. S. mathe. xvij. ca.

In illo tempore. Aſſumpſit ieſus petrum et iacobum ⁊ iohannem fratrem eius: ⁊ duxit illos in montē excelſum ſeorſum et trāſfiguratus eſt ante eos. Et reſplēduit facies eiꝰ ſicut ſol: veſtimēta auteʒ eius facta ſunt alba ſicut nix. Et ecce apparuerūt eis moyſes ⁊ helias: cū eo loquentes. Reſpondens autē petrus: dixit ad ieſum. Dñe: bonuʒ eſt nos hic eſſe. Si vis faciamꝰ hic triā tabernacula: tibi vnū: moyſi vnū: ⁊ helie vnū. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obūbrauit eos Et ecce vox de nube dicēs. Hic eſt filius meus dilectꝰ in quo michi bene cōplacui: ipſum audite. Et audiētes diſcipuli ceciderunt in faciē ſuaʒ: ⁊ timuerunt valde Et acceſſit ieſus ⁊ tetigit eos: dixitqꝫ illis. Surgite nolite timere. Leuātes aūt oculos ſuos: nemineʒ viderūt niſi ſolū ieſum. Et deſcē dentibus illis de mōte: precepit eis ieſus dicēs. Nemini dixeritis viſionem: donec filiꝰ hominis a mortuis reſurgat. Credo. Offer. Deus enim firmauit orbez terre qui nō commouebitur. parata ſedes tua deus ex tunc a ſeculo tu es. Secreta

Suſcipe queſumus dñe ſancte pater omnipotens munera q̄ pro glīoſa filij tui transfiguratione deferimus: ⁊ concede propicius. vt per hec a temporalibꝰ liberemur īcōmodis: ⁊ gaudijs cōnectamur eternis. Per eundem. Prefatio de natiuitate. Quia per incarnati. Coīo. In ſplendoribꝰ ſanctorū ex vtero ante luciferum genui te.

Deus qui hunc Poſtcoīo. diē īcarnati verbi tui trāſfiguratione tueq̄ ad eū miſſa paternitatis voce cōſecraſti: tribue queſumꝰ. vt diuinis paſti alimonijs in eius mereamur membra trāſferri: qui hec in ſui memoriā fieri precepit: ieſus chriſtus filiꝰ tuus dominꝰ noſter. Qui tecum viuit. ¶ Sctōr ſixti feliciſſimi ⁊ agapiti martyrum. Officium.

Salus autem iuſtorum. Oro. Deus qui nos concedis ſanctorū martyrum tuorum ſixti feliciſſimi ⁊ agapiti natalicia colere: da nobis ī eterna beatitudine de eorum ſocietate gaudere. Per. Epiſtola. Benedictus deus Graduale. Iuſtorum anime. Alleluya. V. Reddet deus. Euangeliū. Cū audieritis. Offertoriū. Gloriabūtur.

Munera domine Secreta tue maieſtati oblata ſctōr martyrum tuor ſixti feliciſſimi et agapiti q̄s interuentu nobis ad ſalutem proficere ſentiamꝰ eternam. Per dñz. Coīo. Ego vos ele.

Beatorum mar- Poſtcoīo. tyrum tuorum ſixti feliciſſimi ⁊ agapiti dñe īterceſſione placatus: preſta queſumꝰ. vt myſteria ſancta que temporali celebramus actiōe perpetua ſaluatione capiamus. Per. ¶ Miſſa de noīe

i N nomine ieſu. Offīm. ieſu omē genu flectatur celeſtium terreſtrium et infernor ⁊ oīs lingua confiteat: quia dñs ieſus chriſtus in glīa eſt dei patris. Ps. Laudate dominū q̄ bonus dñs. pſallite noī eius qm̄ ſuaue.

Deus qui glorioſiſſi- Oro. mū nomen ieſu chriſti vnigeniti filij tui domini nr̄i feciſti fidelibus tuis ſūme ſuauitatis affectu amabile: ⁊ malignis ſpiritibus tremendū atq̄ terribile: cōcede ꝓpicius. vt omnes qui hunc deuote venerantur ī terris/ ſancte cōſolationis dulcedinē in preſenti ꝑcipiant: et in futuro gaudium exultationis ⁊ interminabilis iubilationis obtineāt. Per eundem. Lctō actuū aplor. iiij.

In diebus illis. Petrꝰ repletus ſpiritu ſācto dixit Principes ppl̄i: ⁊ ſeniores audite. Si nos hodie diiudicamur ī bñfacto hoīs infirmi in quo iſte ſaluus factus eſt: notum ſit oībus vobis ⁊ omni plebi iſrael: q̄ ī noīe domini nr̄i ieſu chriſti nazareni/ quez vos crucifixiſtis/ quez deus ſuſci tauit a mortuis: in hoc iſte aſtat coram vobis ſanus. Hic eſt lapis qui reprobatꝰ eſt a vobis edificātibus/ qui factus eſt ī caput āguli: ⁊ nō eſt ī alio aliquo ſalus. Neqꝫ eñ eſt nomē aliud ſub celo datū hoībus: ī quo oporteat nos ſaluos fieri. Grad. Cōſtituit deꝰ pater ad dexteram ſuam ieſum xp̄m in celeſtibus ſuper omnem principatū poteſtatē et virtutem et dn̄ationem et omne nomen quod noīatur non ſolum in hoc ſeculo ſed etiam in futuro et omnia ſubiecit ſub pedibus eius. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter et ꝓpter gloriam nominis tui domine libera nos et propiciꝰ eſto peccatis noſtris propter nomē tuū Alleluya. ℣. Dulce cordi chriſti nomē ieſu melos auri mel in eſu: cor vertit in iubilum et fugat mundi ſibilum. Secundū Alleluya in cōmemorationibꝰ In tēpore paſchali. Alleluya ℣. Surgēs ieſus dn̄s noſter ſtetit ī medio diſcipulorum ſuorum ⁊ dixit pax vobis. In cōmemorationibus a lxx. vſqꝫ ad paſcha. Tractus. Dulce nomen ieſu chriſti felix omen ferens triſti iocundās mentem iubilo. ℣. Tollit luctum affert fructum: et obductum ⁊ ſeductum purgat cor a nubilo. ℣. Nominatum inuocatum honoratū predicatū ſemꝑ ſonat dulciter. ℣. Tam peccatum ꝙ reatum condonatū expurgatū reddit mulcens leniter. ℣. Hoſtes ferit mores ſerit mala terit graues gerit plenum eſt preſidiū. ℣. Nos defendit nos accendit nos intendit et extendit hoc nomē ī gau(dium.

Sequētia.

Dulcis ieſus nazarenus iudeorꝝ rex amenꝰ pius pulcher floridꝰ. Pro ſalute ſue gētis: ſubit mortem cū tormentis factus pallēs liuidus Dulce nomē ⁊ cognomē hoc trāſcendens eſt prenomen omnibus nominibꝰ Mulcet reos ſanat eos fouet iuſtos munit eos ſeruās ab inſultibꝰ. Huiꝰ regis ſub vexillo: ſtatu degis ī trāquillo hoſtes tui fugiunt. Nomen eius meditatū belli fugat apparatū hoſtes victi rugiunt Hoc eſt nomē recolendū quod ſic ſemper eſt tremēdū malignis ſpiritibus. Hoc eſt nomen ſalutare ⁊ ſolamen ſingulare qđ ſuccurrit triſtibꝰ. Hoc nos decet honorare archa cordis īſerare cogitare ꝑamare amore ſꝫ heroico. Ignacius hoc docuit hoc ⁊ paſſꝰ ī ſonuit cor eius ſciſſū patuit īſcriptum ieſu celico Ut quid maiora cupimus ꝙ ꝙ ieſus ſit intimus q̇ eſt preamatiſſimus: ⁊ querit nos amare Amat feruētiſſime amat cōſtantiſſime amat fideliſſime ⁊ ſuos vult iuuare. Nomen ſuū fecit tale vt ſit cunctis cordiale capitale pricipale dilectum ex intimis. Habēt hoc nature iura vt amantem tota cura reamemꝰ placitura preſtātes ex animis. Ieſu nomen omne bonū tenet dulcez facit ſonū ꝓmeretur regni thronū auditū letificat. In hoc lucet ſplendor patrꝫ in hoc patet decor matris ī hoc fulget honor fratrꝫ hoc fratres magnificat Caput ieſu cor mēs manus vulnus liuor ſanguis planus pedes corpus vigor ſanus parantur hoībus. Hec torquētur paſſa dura his leſura ⁊

natura reparantur pia cura purgatis criminib⁹. Ergo ſi quis velit ſcire quare ieſu nomē mire facit bonos cōcupire ſui īherentiā. Ieſ⁹ pulcher ī decoꝛe ſūme bon⁹ in valoꝛe/mitis lenis cū dulcoꝛe ꝑnus ad clemētiā. Ieſ⁹ eſt rex generoſ⁹ ieſus foꝛma ſpecioſ⁹ ieſus ligua gl'ioſus ⁊ mirandus opere. Ieſus foꝛtis animoſus ieſus pugil vigoꝛoſus ieſ⁹ donis copioſus ⁊ gaudet tribuere Ieſus pie viſceroſus ieſus ductoꝛ luminoſus ieſus eſt delicioſ⁹ ⁊ ſapit dulciſſime Ieſus fama gl'ioſus ieſus cūctis fructuoſus ieſus totus virtuoſus fouet ſuos optime. Sūm⁹ potēs in vigoꝛe ſūmus celſus ī honoꝛe ſūmus gratus in amoꝛe omnem laudez obtinet. In ſciendo ſūme ſapit ambiendo cūcta capit diligēdo coꝛda rapit ⁊ illata detinet Eya nomen nobis gratuz ieſus dulcis appellatum ſit in coꝛde ſic firmatum vt nō poſſit erui. Hoc reatū pctōꝝ tollat pꝛeſtet iubilorum odas ſede beatoꝛū donet nobis perfrui. Scḋm matheū .i. ca.

IN illo tempoꝛe: Angel⁹ domini apparuit ī ſomnis ioſeph dicēs: ioſeph fili dauid noli timere accipere mariā cōiugem tuam. Quod enim in ea natū eſt de ſpiritu ſctō eſt. Pariet autem filium: ⁊ vocabis nomen eius ieſum. Ipſe enim ſaluum faciet populum ſuū: a peccatis eoꝝ. Hoc autem totū factū eſt: vt adimpleretur quod dictū eſt a dn̄o per ꝓphetam dicētem. Ecce virgo cōcipiet in vtero ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabitur nomen eius emmanuel: Quod iterpꝛetatur nobiſcū de⁹. Credo. In die tantū. Offertoꝛiū

In noīe meo demonia eiicient: linguis loquent̄ nouis ſerpentes tollēt et ſi moꝛtiferū quid biberint non eis nocebit: ſuper egros manus imponent et bene ha-(bebūt alleluya.

Secreta.

IN veneratione nominis dilecti filij tui dn̄i noſtri ieſu chꝛiſti tibi deus pater miſericoꝛdiaꝝ deuotis mentibus hoſtias immolamus ſuppliciter depꝛecantes: vt earū virtute cunctis egentibus pꝛeſtetur auxiliuz: vt in eodē nomine delectātes ſalutarē ſui pꝛopoſiti conſequantur effectū. Per eundem. Pꝛefatio. Quia per incarnati. per totū annum. Coïo.

Vincenti dabo manna abſconditū ⁊ dabo illi calculum candidū et in calculo nomen nouum ſcriptuz quod nemo nouit niſi qui accipit. Dicitur cuz alleluya.

Poſtcoïo.

SAcroſancta myſteria que ſumpſimus dn̄e ad honoꝛē cōplacentiſſimi noīs filij tui dn̄i nr̄i ieſu chꝛiſti deuotꝫ pꝛecoꝛdijs recolētes: queſumus. vt incremēta ſpiritualis exultatiōis nobis accumulēt/⁊ affectū noſtrū ad hoc ſalutiferū nomen ieſu iugiter impꝛimenduz accendant: ⁊ ad iubilandū ī ieſu ſaluatoꝛe noſtro dulciſſimo tota mentis ītentione pꝛomoueant. Per eundē. Sancti donati epī ⁊ martyꝛ. Offm̄ ſacerdotes dei. Oro.

DEus qui es tuoꝛum gloꝛia ſacerdotum: pꝛeſta queſunus: vt ſancti donati martyꝛꝭ tui atqꝫ pontificis cuꝰ feſta agimus ſentiamus auxiliũ. ꝑ do. Eplã. Nemo militãs. Graduale Inueni dauid. Alleluya. ℣. Diſpoſui. Euã. Vigilate quia neſci. Offer. In virtute tua. Secr̃. Exaudi dñe q̃s p̃ces noſtras: ⁊ vt tibi digna ſint munera que oculis tue maieſtatis offerimus: intercedẽte beato donato martyꝛe tuo atqꝫ põtifice/ ſubſidiũ nobis tue pietatis ĩpende. Per dñz noſtrũ. Colo. Magna eſt. Poſtcõio.

Deuotiõis noſtre dñe q̃s clemẽter adeſto: vt intercedẽte beato donato martyꝛe tuo atqꝫ põtifice: q̃d ad honoꝛez tui nominis debito frequẽtamus obſequio fiat nobis remediuz ſalutare. Per do. ¶ Sancti ciriaci ſociorũqꝫ eius martyꝛuz. Officiũ. Timete dominum. Oꝛatio.

Deus qui nos annua beatorum martyꝛuz tuoꝛuz ciriaci ſocioꝛũqꝫ eius ſolẽnitate letificas: concede ꝓpicius: vt quoꝝ natalicia colimꝰ: virtutẽ quoqꝫ paſſionis imitemur. Per do. n. Lectio libꝛi ſapiẽtie. Eccleſiaſti: ci. ii. caꝑ.

Metuẽtes dñz ſuſtinete miſericoꝛdias eius: et non deflectatis ab illo ne cadatꝭ. Qui timetis dñm credite illi: ⁊ non euacuabitꝭ merces veſtra. Qui timetis dñm ſpate ĩ illũ: ⁊ ĩ oblectatione eiꝰ veniet vobꝭ mĩa. Qui timetis dñm diligite illũ: ⁊ illuminabũtur coꝛda veſtra. Reſpicite filii natiões hoim: ⁊ ſcitote qꝛ nullus ſperauit in dño ⁊ cõfuſus eſt. Quis enĩz permanſit in mandatis eius: ⁊ derelictus eſt? Aut quis ĩuocauit illũ: ⁊ deſpexit eũ? Quoniã pius ⁊ miſericoꝛs eſt dominꝰ deꝰ noſter. Graduale Timete dominũ. Alleluya. ℣. Mirabilis dñs. Secundũ Marcum. xvi. capitulo.

In illo tẽpoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Euntes in mundũ vniuerſum ꝑdicate euangeliũ omni creature. Qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit: ſaluꝰ erit. Qui vero non crediderit: condẽnabitur. Signa aũt eos qui crediderint: hec ſequẽtur. In nomine meo demonia eiiciẽt: linguis loquentꝭ nouis/ ſerpẽtes tollent. Et ſi moꝛtiferũ quid biberint: nõ eis nocebit. Sup egros manus imponẽt: ⁊ bene habebũt. Offer. Letamini. Secre.

Pro ſanctoꝛuz tuoꝛuz ciriaci ſociorũqꝫ eius martyꝛio venerando tibi dñe laudis hoſtias immolamus: tua mirabilia pertractantes: per que talis eſt ꝑfecta victoria. Per dñz. Colo. Signa eos qui in me credent hec ſequẽtur demonia eiicient ſuper egros manus imponẽt et bene habebunt. Poſtcõmunio.

Sanctoꝛum martyꝛũ tuoꝝ ciriaci ſocioꝛũqꝫ eius ꝑcibus cõfidentes: queſumꝰ dñe. vt per ea que ſumpſimus: eterna remedia capiamus. Per dñz. Quando vigilia ſancti laurentii extra dñicam euenerit tunc dicatꝭ miſſa de octauis ieſu poſt tertiam cũ memoꝛia de ſctõ romano: ⁊ poſt ſex tant dicat missa de vigil'. vtraqꝫ ad principale altare. Quādo vigilia sancti laurētij in dñica euenerit tūc dicatur missa de vigilia in capitulo cū mēoria de sctō romano ⁊ insūma missa de octa. iesu fiat mēoria de dñica ⁊ de trinitate ⁊ nichil de sancto romano ⁊ tūc in feria quarta proxia sequēte dicat missa dñicalis in caplo.

¶ In vigilia scti laurētij. Offm.

Dispersit dedit paupibus iusticia ei⁹ manet i seculum seculi cornu ei⁹ exaltabitur in glia. Ps. Beatus vir qui timet dñm: i mādatis eius volet nimis

Oratio

Da quesumus omnipotēs de⁹ / vt triūphum beati laurētij martyris tui quē despectis ignibus cōsūmauit in terris: perpetua celorum luce cōspicuū digno fidei feruore veneremur. p dñm. Memoria de sancto romano martyre. Oratio.

Presta quesumus omnipotēs de⁹ / vt qui beati romani martyr' tui natalicia colim⁹: intercessione eius i tui nominis amore roboremur. Per dominū

Epistola. Lectio libri sapientie. Ecclesiastici. vltio capitu.

Confitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deum saluatorem meum. Cōfitebor nomini tuo: quoniam adiutor ⁊ protector factus es michi: ⁊ liberasti corpus meum a perditiōe. A laqueo lingue inique: ⁊ a labiis operātiū mēdaciū Et in conspectu persequentiū factus es michi adiutor: ⁊ liberasti me secundū multitudinē misericordie nominis tui. A rugiētib⁹ pparatis ad escā: de manib⁹ querentiū animam meā et de multis tribulatiōib⁹. Et a pssura flāme q̄ circūdedit me: et i medio ignis nō sum estuat⁹. De altitudine vētris iferi: ⁊ a lingua coinquinata: ⁊ a verbo mēdacij. A rege iniquo: ⁊ a ligua iiusta liberasti me. Laudabit vsqꝫ ad mortē anima mea dñm: qm̄ eruis sustinētes te et liberas eos de manu angustie: dñe de⁹ noster. Grad. Dispersit dedit pauperibus iusticia eius manet in seculū seculi. V. Potēs in terra erit semē eius generatio rectorꝫ benedicetur. Si dominica fuerit dicitur. Alleluya V. Leuita laurētius bonū opus operatus est qui per signū crucis cecos illuminauit: et thesauros ecclesie dedit pauperibus. Euāge. Si q̄s vult post me. Offer. Oro mea munda est et ideo peto vt detur locus voci mee in celo: q2 ibi est iudex meus et cōscius meus in eternum ascendat ad dñm depcatio mea. Secr.

Tanto placabiles tibi domine quesum⁹ nostre sint hostie: quāto sancti martyris tui laurentij p cuius solēnitate exhibētur tibi grata sunt merita. p do.

Alia secreta.

Muneribus nostris quesumus dñe pcibusqꝫ susceptis et celestibus nos mūda mysterijs: et intercedente btō romano martyre tuo clementer exaudi. Per. Coio. Qui vult. Posteōio.

Conserua quesumus dñe munus tuū in nobis: vt quod te donante p beati laurētij martyris tui solēnitate percepimus: ⁊ salutē nobis operetur ⁊ pacē. Per. Alia postcōio

DA quesumus dn̄e deus noster vt sicut beati romani martyris tui temporali gratulamur officio: ita ꝑpetuo letemur aspectu. Per dominum nostruz

In die sancti laurentij. Officiū.

c

Onfessio ⁊ pulchritudo in cōspectu eius: sanctitas ⁊ magnificētia i sāctificatione eius. Ps. Cantate dn̄o canticum nouum. cantate domino omnis terra.

Orō.

DA nobis q̄sumus omnipotēs deꝰ viciorum nostroꝝ flāmas extinguere q̄ beato laurentio tribuisti tormentoꝝ suorū incendia superare. Per do. Meōria de iesu. Epl'a. ij. ad corinthios. ix. capitulo

FRatres Qui parce seminat parce ⁊ metet. Et qui seminat in benedictionibus: de benedictionibus ⁊ metet. Unusquisq; ꝑut destinauit in corde suo: nō ex tristicia aut necessitate Hylarē eñ datorem: diligit deus. Potēs est autem deus omnē gratiam abūdare facere in vobis: vt in oībus semꝑ omnē sufficientiam habētes: abūdetis i omne opus bonū sicut scriptū est. Dispersit dedit pauperibꝰ: iusticia eius manet i seculū seculi. Qui autem administrat semen seminānti: et panē ad manducanduz prestabit. Et multiplicabit semen vestrum: ⁊ augebit incrementa frugum iusticie vestre. Gradua. Probasti domine cor meū ⁊ visitasti nocte. ꝟ. Igne me examinasti ⁊ non est inuenta in me iniquitas. Alleluya. ꝟ. Leuita laurētius bonū opus operatus est qui per signū crucis cecos illuminauit. Seque.

SCola iocūditat; alleluya. Induit hodie dominꝰ militem suū laurētiū. Solito plaudat alacrius concio leta fideliū. Hodie martyr isignis hostiā deo placentē obtulit. Hodie tormentū ignis grauiter examiatꝰ pertulit. Animatus ad certamē monitu beati senis Grauissimis nō refugit exhibere membra penis Ante regē accersitꝰ ⁊ de rebus cōuenitur occultis ecclesie Sed nō cedit blādimētis emollitus aut tormētis eiꝰ auaricie. Luditur valerianus ⁊ leuite larga manꝰ dū petit iducias Dat mister caritatis pauꝑibus ꝯgregatis facultatū copias. Furit igit prefectꝰ ⁊ paratur ardēs lectus insultantis viscera crates vrit aspera Sudat martyr i agone spe mercedꝫ ⁊ corone q̄ datur fidelibus ꝓ xp̄o certantibus. De cuiꝰ milicia celi gaudet curia. Qz vicit hodie ministros nequitie. Ut hūc ergo ꝑ patronū consequamur vite donuz In illius die festo chorꝰ noster letus esto. Iocundū in ecclesia Decantās alleluya. Euangelium. Nisi granum frumenti. Offertorium Confessio ⁊ pulchritudo in cōspectu eius: sanctitas et magnificentia in sanctificatione eius. Secreta.

VT tuis domine misterijs digni reddamur illa q̄sumꝰ veritas nos illuminet ſemꝑ ⁊ foueat: que i beati laurẽtij martyris tui corde flãmam tue ꝯfeſſionis accendit: ieſus xp̃s filius tuus dñs noſter. Qui tecum. Coio Qui michi miniſtrat. Poſtcõmu.

Sacro mũere ſatiati ſupplices te dñe deprecamur: vt quod debite ſeruitut; celebramꝰ officio: intercedẽte beato laurẽtio martyre tuo ſaluatõis tue ſẽtiamus augmentũ. p. ¶ Sãcti tyburtij martyris Offm̃. Juſtus vt palma florebit. Oratio.

Beati tyburtij martyr; tui nos dñe foueant cõtinuata preſidia: quia non deſinis propiciꝰ intueri / quos talibꝰ auxilijs ꝯceſſeris adiuuari. Per d. Memoria de ſancto laurentio. Epl'a. Doctrinis varijs. Grad. Juſtus nõ cõturbabit. Alleluya. ℣ Poſuiſti. Euãgeliũ. Si quis vult. Offerto. Po

ORata Secreta. (ſuiſti dñe. ſint tibi dñe hec ſacrificia q̃ i ſcti tyburtij martyr; tui paſſione deferũtur: cuiꝰ interceſſione q̃ſumꝰ ſalutaria nobis efficiãtur. Coio. Qui vult. Poſtcõmu.

QUeſumus oĩps deus / vt interueniente btõ tyburtio martyre tuo: ⁊ tua i nobis dona multiplices ⁊ miſericorditer largita ꝯſerues. p. ¶ Sancti ypoliti ſociorũq; eiꝰ martyr. Officiũ

DA que. Oĩo (Juſti epulent'. ſumus omĩps deus: vt beati ypoliti martyris tui ſociorũq; eius venerãda ſolẽnitas: ⁊ deuotionẽ nobis augeat ⁊ ſalutẽ. Per dñm noſtrum. Memoria de ieſu ⁊ de ſctõ laurẽtio. Epiſtola. Juſti autem in perpetuũ. Gradua. Juſtorũ anime. Alleluya. ℣. Sancti i uſti, Sequentia. Ecce pulchra Euangeliũ. Attendite a fermẽto. Offertoriũ Aĩa noſtra. Secre

REſpice queſumus domine munera populi tui i ſãctorum martyrũ tuorum ypoliti ſociorũq; eius honore oblata: et teſtificatio tue veritatis / nobis ꝓficiat ad ſalutem. p. Coio. Dico autẽ vobis amicis meis ne terreamini ab his qui vos perſequuntur. Poſtcõ-

QUos tuis domine (munio reficis ſacramẽtis: ſanctorum martyrũ tuorum ypoliti ſociorũq; eius attolle benignꝰ ſuffragijs: vt noſtre redẽptiõis affectum ⁊ myſterijs capiamus et moribus. Per dominum noſtrũ

¶ Quãdo vigilia aſſumptionis beate marie extra dominicã euenerit tũc dicat' miſſa de octa. ieſu poſt tertiam cũ memorijs de ſanctis euſebio ⁊ laurẽtio et poſt ſextã dicat' miſſa de vigilia vtraq; ad principale altare. Quãdo vigilia aſſumptionis btẽ marie i dominica euenerit tũc dicatur miſſa de vigil'. in capitulo cũ memorijs de ſanctis euſebio ⁊ laurẽtio: ⁊ in ſumma miſſa de octa. ieſu fiat mẽoria de dominca et de trinita. ⁊ nichil de ſãct; euſebio ⁊ laurẽtio et tunc in tertia feria proxima ſequẽte dicat' miſſa dominicalis i capitu. ¶ In vigilia aſſumptiõis btẽ marie Officiũ.

ſ Alue ſancta parens enixa puerpera regē qui celū terrāq; regit i ſecula ſeculoꝝ. Ps. Benedicta tu in mulieribus: et benedictus fruct⁹ vētris tui. In hac vigilia nō repetat offm̄ poſt pſalmū: ſed poſt Glia patri. Sicut erat. tm̄. Ad hāc miſſā de vigilia dicit cant⁹ ferialis ſup Kyrie. Sanctus. et Agnus niſi dñica fuerit tūc em dʒ cātus ſup Kyrie. Glia i excelſis. Sctus. et Agnus. ¶ Ite miſſa eſt ſicut i feſto triū lectio. une regie chori: vbi miſſa in capitulo. Orō.

Deus qui virginalē aulā beate marie i qua habitares eligere dignat⁹ es: da q̄s. vt ſua nos defenſiōe munitos / iocūdos faciat ſue itereſſe feſtiuitati. Qui viuis ꝛ reg. cū deo patre. Mēoria de ſctō euſebio. Orō.

Deus qui nos beati euſebij cōfeſſoris tui annua ſolēnitate letificas: cōcede propicius. vt cui⁹ natalicia colimus / ꝑ eius ad te exēpla gradiamur. Mēoria de ſctō laurētio. Lectio libri ſapi. Eccleſiaſtici. xxiiij.

Ab initio et ante ſecula creata ſū: ꝛ vſq; ad futurum ſeculū nō deſinā: ꝛ in habitatione ſctā corā ipſo miniſtraui. Et ſic in ſyon firmata ſū: ꝛ in ciuitate ſctificata ſimiliter requieui: ꝛ in hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui in pplo honorificato: ꝛ in partes dei mei hereditas illi⁹. Et i plenitudine ſāctorum: detentio mea. Grad. Benedicta ꝛ venerabilis es virgo maria q̄ ſine tactu pudoris īuēta es mater ſaluatoris. V. Virgo dei genitrix quē totus nō capit orbis in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Si dominica fuerit dicit Alleluya. V. Poſt partū virgo inuiolata permāſiſti dei genitrix intercede pro nobis. S. lucam. xj. ca.

In illo tpe Loquēte ieſu ad turbas extollens vocē quedā mulier de turba: dixit illi. Btūs venter qui te portauit ꝛ vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo: bti qui audiūt vbū dei: ꝛ cuſtodiūt illud. Offꝫ. Felix nāq; es ſacra virgo maria ꝛ omī laude digniſſima: quia ex te ort⁹ eſt ſol iuſticie chriſt⁹ deus noſter.

Et dicitur hac die ſine alla qñcūq; dicit extra. lxx. vſq; ad paſcha niſi ad hāc miſſā de vigil. tm̄ cū extra dñicā venerit. V. Btā es virgo maria q̄ dñm portaſti creatorē mūdi genuiſti qui te fecit ꝛ ineternum permanes virgo. Secre.

Munera nřa dñe q̄s apd̄ clementiā tuā dei genitricis cōmendet oratio: quā idcirco de preſenti ſeculo trāſtuliſti: vt ꝓ peccatis noſtris apud te fiducialiter intercedat. Per eundem dominum no.

Alia ſecreta.

Sancti euſebij confeſſoris tui interuētu domine tibi ſeruitus noſtra cōplaceat: ꝛ oblatio preſentiū munerū fiat preſidium deuotorum. Prefatio quotidiana dicat. Cōmunio. Alma dei genitrix ſuccurre p̄cantibus cunctis: nos quoq; vna precamur ſupplices: vt tuis precib⁹ adiuti laudemus trinitatem. Poſtcommunio.

Concede q̄ſum⁹ miſericors de⁹ fragilitati nře preſidiū vt q̄ ſctē dei genitricis ⁊ virginis marie requiē celebꝛamꝰ itercessionis eiꝰ auxilio a nr̄is iniq̄tatibꝰ reſurgamꝰ. ꝑ eū dn̄. Alia poſtcō.

Leti dn̄e ſūpſimꝰ ſacramēta celeſtia: q̄ nobis intercedēte beato euſebio ꝯfeſſoꝛe tuo ſētiamus vberius pꝛofutura. ꝑ do.

In die aſſūp. btē marie Offm̄.

g

Audeamus oēs in dn̄o diem feſtū celebꝛantes ſub honoꝛe marie virginis de cuius aſſūptione gaudent angeli ⁊ collaudant filiū dei. ꝑs. Eructauit coꝛ meū verbum bonum: dico ego opera mea regi.

Kyꝛie. Deus creatoꝛ. Oꝛatio

Venerāda nobis dn̄e huiꝰ diei feſtiuitas opem cōferat ſempiternā: i qua ſācta dei genitrix moꝛtē ſubijt tēpoꝛalē: nec tamē moꝛtis nexibꝰ depꝛimi potuit: q̄ filiū tuū dn̄m nr̄m de ſe genuit i carnatū. Qui tecū. Lectō libꝛi ſapientie. Eccleſiaſtici. xxiiij.

In oībus requiē queſiui: ⁊ i hereditate dn̄i moꝛaboꝛ. Tūc pꝛecepit ⁊ dixit michi creatoꝛ oīm: ⁊ qui creauit me requieuit i tabernaculo meo ⁊ dixit michi In iacob i hita: ⁊ in iſrael hereditare ⁊ i electis meis mitte radices. Et ſic in ſyō firmata ſum: ⁊ in ciuitate ſāctificata ſimiliter requieui: ⁊ i hieruſalē poteſtas mea Et radicaui in populo honoꝛificato: ⁊ in partes dei mei hereditas illiꝰ / ⁊ i plenitudine ſanctoꝝ detentio mea Quaſi cedꝛus exaltata ſū in libano: et quaſi cypꝛeſſus i mōte ſyō Quaſi palma exaltata ſū i cades et quaſi plātatio roſe in hierico. Quaſi oliua ſpecioſa i campis: ⁊ quaſi platanꝰ exaltata ſuz iuxta aquam i plateis. Sicut cynamomū ⁊ balſamū aromatizās: odorem dedi. Quaſi myꝛrha electa: dedi ſuauitatē odoꝛis. Alia epl'a per octa. Lcō li. ſapiē. cāticoꝝ iij

Egꝛedimini ⁊ videte filie ſyō: regem ſalomonē in dyademate quo coꝛonauit eū mat̄ ſua in die deſpōſatiōis illius: ⁊ in die leticie coꝛdis eius. Quā pulchꝛa es amica mea: q̄ pulchꝛa es ⁊ decoꝛa oculi tui columbarū: abſq; eo q̄d itrinſecus latet. Tota pulchꝛa es amica mea. ⁊ macula nō eſt i te Veni de libano ſpōſa mea veni de libano veni. Quā pulchꝛe ſunt mamme tue ſoꝛoꝛ mea ſpōſa. Pulchꝛioꝛa ſunt vbera tua vino: ⁊ odoꝛ vnguentoꝛum tuoꝝ ſuper omia aromata. Fauus diſtillans labia tua ſpōſa: mel ⁊ lac ſub lingua tua: ⁊ odoꝛ veſtimētorum tuoꝝ ſicut odoꝛ thuris. Oꝛtus cōcluſꝰ ſoꝛoꝛ mea ſpōſa: hoꝛtus concluſus: fons deſignatus. Emiſſiones tue paradiſus malorum punicoꝛum: cū pomoꝝ fructibus. Fōs hoꝛtoꝝ puteus aquarum viuentiū: que fluunt impetu de libano. Veni in hoꝛtū meū ſoꝛoꝛ mea ſpōſa: meſſui myꝛrhā meam cum aromatibus meis. Vna eſt columba mea: perfecta mea vna ē matri ſue: electa genitrici ſue. Viderūt eam filie ſyon et beatiſſimā pꝛedicauerūt / regi ne ⁊ concubine laudauerũt eam Que eſt iſta que ꝓgreditur: quaſi aurora conſurgens: pulchra vt luna electa vt ſol: terribilis vt caſtrorꝫ acies ordinata. Quam pulchra es ⁊ ꝙ decora cariſſima i delitiis: Statura tua aſſimilata ẽ palme: ⁊ vbera tua botris. Et legant̃ alterius vicibꝰ ꝑ octa. videlicet vna die. In omibus requiẽ Et altera die Egredimini ⁊ vi. Ita tñ ꝙ in dñica infra octa. et i octaua die dicit̃. Epl'a. In omnibus requiẽ. Grad. Propter veritatem et mãſuetudinẽ et iuſticiã et deducet te mirabiliter dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide et inclina aurẽ tuã quia concupiuit rex ſpeciem tuaꝫ. All'a. ℣. Hodie maria virgo celos aſcendit gaudete quia cũ xp̃o regnat ineternũ. Sequẽs alleluya dr̃ quotidie ꝑ octa. niſi i dñica ⁊ in octa. die tunc vero dicit̃ all'a ſicut in pria die. Alleluya. ℣. Aſſumpta ẽ maria in celũ gaudent angeli et collaudantes benedicũt dñm.

Sequẽtia. Area virga prime matrꝫ eue florẽs roſa ꝓceſſit maria. Oritur vt lucifer inter aſtra ethera perpulchra vt luna. Fragraſcit vltra omia balſama pigmenta et thimiamatha. Purpurea vt viola roſida vt roſa cãdẽs vt lilia. Patrꝫ ſũmi quã elegit ꝓles deica. Ut aſſumeret carnẽ ſacroſanctã ex ꝟginis carne icorrupta. Celſus nũciat gabriel noua gaudia. Eterni regis exortum in terra matrẽqꝫ eiꝰ ita ſalutat. Aue maria dñi mei mat̃ alma celica plẽa grã. et dr̃ terna vice. Tu benedicta regẽ i ſecula pariens effecta orbis regina Fecũda ergo inq̇t quomodo eſſe queã cum virũ non agnoſcam ex quo ſum nata et ſemꝑ permanẽs virgo pudica. Ne timeas rñdit angelus ſanctũ neuma deſcẽdet in te caſta quo fecũdata paries deũ et hoiem vna. O vere ſãcta atqꝫ amãda ex qua ẽ orta redemptio noſtra ſalus quoqꝫ mũdi veraqꝫ vita. O dei noſtri genitrix pia ſuſcipe noſtra hac die p̄ccata i qua es aſſumpta ad celi clauſtra. Tu es cũ patri cara tu es ieſu mater bona tu ſãcti ſpũs es tẽplũ facta Tu es pulchra dei ſpõſa tu regez xp̃m enixa dña es in celo ⁊ in terra. Hodie nãqꝫ curie celeſtis tibi obuia agmina te aſſũpſerunt ad palatia ſtellata. Jeſus ⁊ ipſe feſtiuus tibi matri cũ angelis occurrẽs ſede paterna ſecũ locauit i ſecula. Jã cũ deo regnãs nr̃a excuſa clemẽs mala poſcẽs cuncta bona o benigna Mediatrix nr̃a que es poſt deũ ſpes ſola tuo filio nos repreſenta Ut in poli aula leti iubilemus all'a. Scdm lucã. x. cap.

In illo tp̃e: Intrauit ieſus ĩ quoddã caſtellũ: ⁊ mulier q̃dã martha noĩe excepit illũ i domũ ſuã: ⁊ huic erat ſoror noĩe maria. Que etiã ſedens ſecus pedes dñi: audiebat verbũ illius. Martha aũt ſatagebat: circa frequẽs miſteriũ. Que ſtetit ⁊ ait Dñe nõ eſt tibi cure ꝙ ſoror mea reliquit me ſolã miniſtrare: Dic ergo illi vt me adiuuet. Et rñdens: dixit illi dñs Martha martha ſollicita es: ⁊ turbaris erga plurima. Poꝛro vnū eſt neceſſariū Maria optimā partē elegit: que nō auferet ab ea. Credo. Offer. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternū et in ſeculū ſeculi. Secr.

GRata tibi domine q̄s mūera noſtra efficiat dei genitricꝫ oꝛatio: quā ⁊ ſi pꝛo ꝯditione carnis migraſſe cognoſcimus in celeſti glia / ꝓ nobis apd̄ te iugiter oꝛare ſentiamꝰ. p eūd. Pꝛefatio. Et te in aſſūptione. Hec pꝛfatio dicitur quotidie per octa. ⁊ i oct. Coio. Btā viſcera marie virginis que poꝛtauerūt eterni patris filiū. Poſtcō.

MEnſe celeſtis participes effecti imploꝛamus clemētiā tuā dñe deus nr̄: vt q̄ feſta dei genitricis colimꝰ a cūctꝫ malis iminētibus eiꝰ itercesſiōibus liberemur. Per eundē. Quotidie p ebdomadā dicit̄ eadē miſſa cū pꝛopꝛiis ſequētijs: ſꝫ ſine Credo. tñ in dñica dr̄ Credo et i octa. die ſi dñica fuerit. Scd̄a die ſequētia.

POſt partū virgo maria dei genitrix fecunda gꝛatia tonātis plena. Aue terrarū dñia alma celoꝝ regia. Tibi ethera omniſqꝫ ſanctoꝛū turma depꝛomat ſymphonia. Tellus flumina atqꝫ ſiluaꝝ nemoꝛa reſultēt voce ſua Salue parēs inclita felix puerpera. Per te lux ⁊ veritas mūdo eſt edita. Tu ieſū papilla lactaſti ſacra extās virgo facta mater intacta. Unde noſtris eya faue votis dñia xp̄m interpellās pꝛo ſalute humana Per te mater aboleri filioꝝ flagitamus crimina Noſqꝫ oēs itroduci ſempiterna paradiſi gaudia. Quo perēnis vite perfruamur glia. Tertia die ſequē.

AUe maria gr̄a plena Dñs tecū virgo ſerena. Bñdicta tu in mulieribꝰ. Que peperiſti pacem hoibus ⁊ angelis gloꝛiam. Et benedictus fructus ventris tui Qui coheredes vt eſſemꝰ ſui nos fecit per gratiā. Per hoc aūt aue mundo tam ſuaue cōtra carnis iura Genuiſti pꝛolē nouā ſtella ſolē noua genitura. Tu ꝑui ⁊ magni leonis ⁊ agni ſaluatoris chꝛiſti templū extitiſti ſed virgo itacta Tu floꝛis ⁊ roꝛis panis ⁊ paſtoꝛis virginū regina roſa ſine ſpina genitrix es factā Tu ciuitas regis iuſticie Tu mat̄ es miſericoꝛdie. Theophilū refoꝛmās gr̄e. De lacu fecis et miſerie. Ergo marꝫ ſtella verbi dei cella ⁊ ſolis auroꝛa. Paradiſi poꝛta p quā lux eſt oꝛta natū tuū oꝛa. Nos vt ſoluat a peccatis ⁊ in regno claritatis quo lux luce ſedula collocet per ſecula. Quarta die ſequētia.

LEtabundus exultet fidelis choꝛus all'a. Nota i. lxx. p alleluya dicit̄ die iſta. Regem regum intacte pꝛofudit choꝛus res miranda. Angelus conſilij natꝰ eſt de virgine ſol de ſtella. Sol occaſum neſciens ſtella ſemꝑ rutilās ſemper clara. Sicut ſydus radium pꝛofert virgo filiū pari foꝛma. Neqꝫ ſydus radio neqꝫ mat̄ filio fit coꝛrupta. Cedꝛꝰ alta liba ni conformatur yſopo valle nr̄a. Verbū ens altiſſimi corporali paſſum eſt carne ſūpta. Eſaias cecinit ſynagoga meminit nūq̄ tamen deſinit eſſe ceca. Si nō ſuis vatibus credat vel gentilibꝰ ſibilinis verſibus hec ꝑdicta. Infelix ꝓpera. Crede vel vetera. Cur dānaberis gens miſera. Quē docet littera Natū ꝯſidera Ip̄m genuit puerpera. Quinta die ſequē.

HAc clara die turma feſtiua dat preconia. Mariam cōcrepando ſymphonia nectarea. Mūdi dn̄a q̄ ē ſola caſtiſſima virginū regina. Salutis cauſa vite porta atqꝫ celi referta gr̄a Nā ad illā ſunt nūcia olim facta angelica. Aue maria gr̄a dei plena ꝑ ſecula. Mulierū pia agmina intra ſemꝑ benedicta. Virgo et grauida mater itacta ꝓle glīoſa. Cui contra maria hec reddit famina In me quomō tua iam fient nūcia? Viri noui nullā certe copulā. Ex quo atqꝫ nata ſum incorrupta. Diua miſſꝰ ita reddit affata Flatu ſacro plēa fies maria. Noua efferēs gaudia celo terre nati per exordia. Intra tui vteri clauſtra portansq̄ gubernat eterna. Omnia qui dat tēpora pacifica.

AVe Sexta die ſequentia.

Aue mūdi ſpes maria aue mitis aue pia aue plena gr̄a Aue ꝟgo ſingularis q̄ per rubū deſignaris nō paſſum incendia. Aue roſa ſpecioſa aue ieſſe ꝟgula. Cuiꝰ fructus nr̄i luctus relaxauit vincula. Aue carens ſimili: mundo diu flebili reparaſti gaudiū Aue cuius viſcera contra mortis federa ediderūt filium. Aue virginū lucerna per quā fulſit lux ſuperna his quos vmbra tenuit. Aue virgo de qua naſci ⁊ de cuiꝰ lacte paſci rex celorum voluit. Aue gēma celi luminariū. Aue ſācti ſpiritꝰ ſacrariū. O q̄ mirabilis ⁊ q̄ laudabilis hec eſt virginitas. In qua ꝑ ſpiritū facta paraclitum fulſit fecūditas. O q̄ ſancta q̄ ſerena q̄ benigna q̄ amena eē virgo creditur. Per quā ſeruitꝰ finitur porta celi aperitur ⁊ libertas redditur. O caſtitatis liliū tuum precare filiū q̄ ſalus eſt humiliū. Ne nos ꝓ noſtro vicio in flebili iudicio ſubijciat ſupplicio. Sed nos tua ſctā p̄ce mundās a peccati fece. Collocet in lucis domo. Amē dicat oīs homo Septīa die ſequētia.

HOdierne lux diei celebris ī matrꝫ dei agitur mēoria. Decantemus in hac die ſemper virginis marie laudes ⁊ preconia. Oīs homo omni hora ipſam hora ⁊ implora eius patrocinia Pſalle pſalle niſu toto cordis oris voce voto aue plena gratia. Aue dn̄a celorꝫ inexꝑta viri thorum parens paris neſcia. Fecundata ſine viro genuiſti more miro genitorē filia Florens ortꝰ auſtro flante porta clauſa poſt ⁊ ante via viris inuia Fuſa celi rore tellus fuſum gedeonis vellus deitatis pluuia. Salue ſplēdor firmamēti tu caliginoſe mēti deſuper irradia Placa mare maris ſtella ne inuoluat nos ꝓcella ⁊ tempeſtas obuia. ¶ Tercia die īfra oct. aſſumptionis dicitur miſſa ī ca. de octa. ſancti laurētij. Officiū.

PRobaſti dñe cor meū et viſitaſti nocte: igne me examinaſti ⁊ nō eſt inuēta in me iniquitas. Ps. Exaudi dñe iuſticiā meā: intēde deprecationē meā.

BEati laurentij Oratio. martyr tui nos faciat dñe paſſio venerāda letātes: ⁊ vt eā ſufficiēter recolam⁹: efficiat prōptiores. P. Epla. Qui parce ſeminat Gradua. Poſuiſti. Alleluya. V. Leuita laurētius. vt ſ. i vigilia ei⁹. niſi quādo predicta vigilia ī dñica contigerit: tūc eni dicitur hac die. Alleluya. ſicut in pria die. Secundum matheum. x. capitulo.

IN illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis Qui amat patrem aut matrē pluſq̄ me: nō eſt me dign⁹. Et qui amat filiū aut filiam ſup me: nō eſt me dignus. Et qui nō accipit crucē ſuā: et ſequit̄ me: nō eſt me dign⁹ Qui inuenit aīam ſuā: ꝑdet illā. Et q̄ perdiderit aīam ſuā ꝓpter me: inueniet eā. Qui recipit vos: me recipit: ⁊ q̄ me recipit: recipit eū q̄ me miſit. Qui recipit ꝓphetā ī noīe prophete: mercedē prophete accipiet. Et qui recipit iuſtū in noīe iuſti: mercedem iuſti accipiet Et quicūqꝫ potū dederit vni ex minimis iſtis calicē aq̄ frigide tātū in noīe diſcipuli: amē dico vobis nō perdet mercedē ſuā. Offertorium. In virtute tua. Secreta.

BEati laurētij martyris tui honorabilem paſſionē muneribus domine geminatis exeq̄mur: que licet proprijs ſit memoranda principijs: indeſinēter tamen permanet glorioſa. Per do. Coio. Poſuiſti. Poſtcommunio.

SAlutare nobis domine que ſumus ītercesſio beati laurētij martyris tui preſtet auxiliū vt celeſtis mēſe participatio quā ſumpſim⁹: tribuat eccleſie tue recēſitā leticiā. Per do. Sciendū eſt ꝙ quādocūqꝫ octa. ſancti laurentij in dñica ꝯtigerit: miſſa de ipſis octa. ī illa dñica in capitulo dicit̄: ⁊ miſſa dñicalis ī vigilia ſācti bartholomei ī capitulo dicat̄ niſi cū fuerit. xxvj. vel. xxvij. dñice a Deus omniū. vſqꝫ ad aduentū dñi: tunc eni ibi vna miſſa dñicalis differatur. Dñica īfra octa. aſſumptionis ad miſſā oīa fiant ſicut ī prima die more ſimplicis feſti. ix. lectionū ita tn̄ quod Kyrie. Glia in excelſis. Sequētia. Sāctus et Agnus. per ordinem dicuntur. Quarta die īfra oct. fiat mēoria de ſācto agapito martyre. Orō.

LEtetur eccleſia tua de⁹ beati agapiti martyr tui cōfiſa ſuffragijs: atqꝫ eius precib⁹ glorioſis ⁊ deuota permaneat: ⁊ ſecura conſiſtat. ꝑ do. Secreta.

PRo beati agapiti martyr tui paſſione venerāda hoſtias laudis tibi domine immolātes: queſumus. vt eius orationibus placeāt / ꝑ cuius meritis offeruntur. Per. Poſtcommunio.

PReſta q̄s domīe deꝰ noſter
vt ſacramēti tui virtute ꝑ
cepta īterceſſiōe bti agapiti mar
tyrꝫ tui tāto mūere digni redda-
mur. p d̄. Quita die ītra oct. fiat
mēoria d̄ ſctō magno marty. Or

ADeſto dñe ſupplicatiōibꝰ
noſtris ⁊ intercedente btō
magno martyre tuo ab hoſtium
nos defende ꝓpiciatus incurſu.
OBlatis tibi Secre. Per do.
dñe q̄ſumus fideliū tuoruꝫ
muneribꝰ intende ꝓpicius: ⁊ vt
nullius irrita poſtulatio/ nulliꝰ
ſit inane votū: glorioſi martyris
tui magni deſideratū nobis ꝑbe
ſubſidium. Per. Poſtcōio
TUa ſctā ſumentes q̄s dñe
vt bti magni martyrꝫ tui nos fo
ueāt continuata preſidia. Per d̄

¶ In octa. aſſūptiōis btē marie
ad miſſā oīa fiāt ſicut in pria die
more ſimplicis feſti. ix. lectionū
et dicit̄ ſup. Kyrie: cantꝰ de Kyrie
omnipotens Dicitur etiā Spiritus
et alme. a tribꝰ clericis de ſuperio-
ri gradu in ſuppellicijs ad gradū
chori: ⁊ d̄r Sanctus. cū hac additio
ne Benedictus marie filiꝰ. Et fiat me
moria de martyribꝰ timotheo et
AUxili- ſymphoriano. Orō
um tuū nobis q̄s dñe pla-
catꝰ ipende: ⁊ intercedētibꝰ bea-
tis martyribus tuis timotheo et
ſymphoriano dexterā ſuper nos
tue propiciationis extende. p do.
AUe pre. Et d̄r iſta ſequeñ.
clara maris ſtella ī lucē gē
tium maria diuinitus orta. Eu-
ge celi porta que nō aperta veri-

tatis lumē ipſū ſolē iuſticie indu
tū carne ducis in orbē. Uirgo de
cus mundi regina celi ꝑelecta vt
ſol pulchra lūarꝫ vt fulgor agno
ſce oēs te diligētes. Te plenā fide
virgā alme ſtirpis ieſſe naſcitu-
rā priores deſiderauerūt patres
⁊ ꝓphete. Te lignū vite ſacro ro
rāte pneumate pariturā diuini
florꝫ agmidalū ſignauit gabriel.
Tu agnuꝫ regē terre dñatorem
moabitici de petra deſerti ad mō
tem filie ſyō traduxiſti. Tuqꝫ fu
rentē leuiathā ſerpentē tortuo-
ſumqꝫ et vectē collidens dānoſū
crimine mūdū exemiſti. Hinc gē
tiuꝫ nos reliquie. Tue ſub cultu
mēorie Mirum in modū quē es eni
xa ꝓpiciationis agnū regnantē
celo eternaliter reuocamꝰ ad arā
mactanduꝫ myſterialiter. Hinc
manna verū iſraelitis. Ueris ve
ri abrahe filijs. Admirātibꝰ quō
dā moyſi qd̄ typus figurabat iā
nūc abducto velo dat̄ perſpicio-
ra ꝟgo nos illo pane celi dignos
effici. Fac igni ſctō patriſqꝫ ꝟbo
qd̄ rubꝰ vt flāmā tu portaſti vir-
go mater fctā pecuali pelle diſti-
cto pede mūdꝫ labijs cordeqꝫ pro
pinquare. Fac fontē dulcem quē
in deſerto petra ꝓmonſtrauit de
guſtare cū ſicera fide reneſqꝫ ſuc
cingi lotos ī mari anguem eneū
in cruce ſpeculari. Audi nos naꝫ
te filiꝰ nichil negās honorat Sal
ua nos ieſu ꝓ q̄bus virgo mater
te orat. Da fontē vite viſere da
puros mentis oculos ī te defige-
re. Chriſtianiſmi fidē operibus

redimire beatoqꝫ fine. Ex hui⁹ icola tu ſeculi auctoꝛ ad te trāſire

Accepta tibi ſit dn̄e Secre ſacrātē plebis oblatio: pꝛo tuoꝛū honoꝛe ſanctoꝛū quoꝛū ſe meritis percepiſſe de tribulatiōe cognoſcit auxiliū. Per. Poſtcō.

Sacro munere ſatiati q̄s oīpotens deus/ vt iteruenientibus beatis martyꝛibus tuis timotheo et ſymphoꝛiano: nos omnes ſanctoꝝ tuoꝝ iubeas aſſiſti collegio. Per do. ¶ Jn vigilia ſancti bartholomei apoſtoli quere oīa i cōi vnius apoſtoli Et fiat mēoꝛia de martyꝛibus timotheo et appollinare cū oꝛatiōe de cōi. Si hec vigilia in dn̄ica euenerit nichil fiat de vigilia p̄ter memoriā ¶ Jn die ſancti bartholomei apl'i Offm̄ Michi autem. Oꝛatio.

Omnipotēs ſempiterne de⁹: qui huius diei venerandā ſanctāqꝫ leticiam i beati bartholomei apoſtoli tui feſtiuitate tribuiſti: da eccleſie tue q̄s ⁊ amare quod credidit: ⁊ pꝛedicare qd̄ docuit. Per do. Memoꝛia de ſancto audoeno epiſcopo Oꝛatio

Deus qui perennē gloꝛiam ſanctiſſimi cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificʒ audoeni aīe ꝯtuliſti: tribue queſum⁹. eius nos apd̄ te ita patrocinijs ſubleuari/ vt cum eo vitā poſſideam⁹ eternā. Epiſtola. Jam nō eſtis. Grad. Jn omnē terrā. Alleluya. V. Nimis honoꝛati ſūt. Sequētia de cōi. S. lucā. xxij. ca

Jn illo tēpoꝛe: Facta eſt cōtentio inter diſcipulos ieſu quis eoꝛum videretur eſſe maioꝛ. Dixit autem eis. Reges gentiū dn̄antur eoꝝ: ⁊ qui poteſtatē habent ſuper eos benefici vocātur. Vos autem non ſic Sed qui maioꝛ eſt in vobis: fiat ſicut minoꝛ. Et q̄ p̄ceſſoꝛ eſt ſicut miniſtratoꝛ Nam quis maioꝛ eſt: qui recūbit an qui miniſtrat Nōne qui recūbit? Ego autē in medio veſtrum ſuʒ: ſicut qui miniſtrat. Vos autē eſtis: qui permāſiſtis mecū in tētatiōibus meis. Et ego diſpono vobꝫ ſicut diſpoſuit michi pater meus regnū: vt edatis ⁊ bibatis ſuper menſā meā in regno meo: et ſedeatis ſuper thꝛonos iudicātes duodeci tribus iſrael. Credo. Offerto. Conſtitues eos. Secreta.

Beati apl'i tui bartholomei dn̄e ſolennia celebꝛātes tuam clementiam depꝛecamur: vt ei⁹ auxilio tua bn̄ficia capiam⁹: in cui⁹ veneratiōe tibi laudis hoſtias imolamus. Per d. Alia ſecr̄.

Oblata q̄ſumus dn̄e munera fidelis populi meritꝫ beatiſſimi audoeni cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis tibi reddant accepta vt ab omi cōtagione peccati eiſdem q̄bus famulamur myſterijs clemēter emundari mereamur. Pꝛefatio. Et te dn̄e. Coīo. Vos q̄ (ſecuti eſt(

Sumptis Poſtcō. domine ſalutaribus ſacramentis pꝛo ſolēnitate beati apl'i tui bartholomei ſupplices depꝛecamur: vt que pꝛedicauit ⁊ credamus pariter ⁊ ſequamur. Per dominum. Alia poſtcommunio.

Menſe celeſtiꝫ participatione vegetati ſupplices te rogamꝰ oīpotens deus: vt ſicut de beati audoeni perpetua gloꝛificatiōe annua celebꝛitate gaudemus: ita ipſius apud te itercesſiōe ab omni mereamur aduerſitate defendi. Per dominū nr̄m.

¶ Sc̄ti ruphi martyꝛis. Officiū

i Uſtus nō cōturbabitur quia dn̄s firmat manū eius tota die miſeret et cōmodat ⁊ ſemē eius in benedictione erit ieternū ꝯſeruabitur. ps. Noli emulari in malignātibꝰ: neqꝫ zelaueris faciētes iniquitatē. Orō.

Adeſto domīe ſupplicationibus noſtriſ: vt bti ruphi martyꝛis tui intercesſionibꝰ cōfidētes: nec minis aduerſantiū nec vllo conturbemur incurſu. Per. Epiſtola. Beatus vir qui ī ſapiētia. Gradua. Juſtus non conturbabitur. Alleluya. V. Beatus vir. Euāgeliū. Nichil opertū. Offꝛ

Oſti· Secre. (In vtute tua.

Has tibi domine ob honoꝛē bti ruphi martyꝛiſ tui offerimus ſuppliciter deꝑcātes: vt ſicut illi pꝛebuiſti ſacre fidei confesſionē: ſic nobis indulgētiā largiaris ⁊ pacem. Coīo. Magna eſt. Poſtcō.

Celeſti munere ſatiati q̄ſumus dn̄e deꝰ noſter: vt beati ruphi martyꝛiſ tui meritiſ vbiqꝫ nos adiuues. p dn̄m. ¶ Sācti auguſtini ep̄i ⁊ doctoꝛis. Offm̄.

Deus qui Orō. (Statuit ei. beatuꝫ auguſtinū eccleſie tue ī exponendis ſcripture ſacre myſteriis doctoꝛem catholicum ꝓuidiſti: da nobis queſumus eiꝰ ſemꝑ doctrinis inſtrui: ⁊ oꝛatiōe fulciri. Per dominū. Memoꝛia de ſctō hermete martyꝛe Oꝛatio

Deus qui beatū hermetem martyꝛē tuuꝫ virtute conſtantie ī pasſiōe roboꝛaſti: ex eiꝰ nobis imitatione tribue ꝓ amore tuo ꝓſpera mūdi deſpicere/ et nulla eius aduerſa foꝛmidare. p do. Epiſtola. Dedit dn̄s. Grad. Dn̄e preueniſti eū. Alleluya. V. Juſtꝰ germinabit. Sequētia de cōi. Euāgeliū. Uos eſtis ſal terre. Credo Offerto Ueritas mea. Secreta.

Sancti confesſoꝛis tui atqꝫ pontificiſ auguſtini nobis q̄s dn̄e pia nō deſit oꝛatio: que ⁊ munera noſtra tibi cōciliet: ⁊ tuam nobis indulgentiaꝫ ſemper obtineat. Per dn̄ꝫ. Alia ſecreta.

Munera noſtra q̄ſumus domīe pꝛopiciatꝰ aſſume: et vt digne tuis famulemur altaribus/ ſcti hermetis martyꝛis nos intercesſiōe cuſtodi. Coīo. Btūs

Sumētes Poſtcoīo (ſeruus. dn̄e ſalutaria ſacramēta q̄ſumus: vt eiꝰ nos tribuas ſubſequi documēta: cuiꝰ celebꝛatur gl'ioſa ſolēnitas. p. Alia poſtcō.

Repleti dn̄e benedictiōe celeſti: queſumus clementiā tuam: vt intercedēte beato hermete martyꝛe tuo q̄ humiliter gerimus: ſalubꝛiter ſentiamꝰ. p

¶ In decollatiōe ſancti iohānis baptiſte dicitur miſſa de ſācta ſabina virgine ſtatim poſt pꝛimā ante tertiã moꝛe ſolito: et miſſa de ſctõ iohãne poſt ſextam. De ſancta ſabina. Officiũ.

c Ognoui dñe qꝛ equitas iudicia tua ⁊ in veritate tua humiliaſti me ꝯfige timoꝛe tuo carnes meas a mãdatꝭ tuis nõ me repellas. Ps. Beati immaculati ĩ via: qui ambulãt ĩ lege domini.

BEate ſabine ꝟginis. Oꝛo. tue ⁊ martyꝛis dñe p̃cibus ꝯfidentes: queſumus clementiã tuã: vt eius meritis ⁊ pꝛecibus ad eterna gaudia ꝑuenire valeamus. Epiſtola. Dñe deus meꝰ. Graduale Diffuſa eſt. Alleluya. ℣. Specie tua. Euãge. Simile eſt regnũ celoꝛũ the. Offer. Filie regũ.

MUneribus noſtris Secre. dñe te magnificamꝰ oblatis que nobis ⁊ btẽ ſabine martyꝛ tue patrocinia: ⁊ ſempiterna ꝯſilient gaudia. p dñm. Coio. Pꝛincipes perſecuti ſunt me gratis ⁊ a verbis tuis formidauit coꝛ meũ: letaboꝛ ego ſup eloquia tua ſicut qui inuenit ſpolia multa: cõcupiuit aĩa mea teſtimonia tua domĩe: ⁊ dilexit ea vehementer.

REdemptionis Poſtcoio. noſtre myſteria celebꝛãtes queſumꝰ dñe deus noſter: vt btẽ ſabine martyꝛis tue meritꝭ muniamur ⁊ viſiõis tue gloꝛia ineffabili ꝑfruamur. p d. ¶ Ad magnã miſſã. Offiñ. Gloꝛia ⁊ honoꝛe.

SAncti iohannis Oꝛatio baptiſte ⁊ martyꝛis tui domine queſumus venerãda feſtiuitas: ſalutaris auxilij nobis pꝛeſtet augmentũ. Per dñz. Nulla fiet mẽoꝛia de ſancta ſabina vbi miſſa de ea pꝛius cantata fuerit. Lectio libꝛi ſapiẽtie. Pꝛouerbiorum. x. ⁊ xj. capitulo

EXpectatio iuſtoꝛũ leticia: ſpes aũt ĩpioꝝ ꝑibit. Foꝛtitudo ſimplicis via dñi: ⁊ pauoꝛ his q̃ operantur malũ. Juſtus in eternuz nõ cõmouebitur: impij aũt non habitabũt in terra. Os iuſti parturiet ſapiẽtiã: et ligua ꝑauoꝝ peribit. Labia iuſti ꝯſiderãt placita: ⁊ os impioꝛũ peruerſa. Simplicitas iuſtoꝝ diriget eos: ⁊ ſupplãtatio ꝑuerſoꝝ vaſtabit illos. Juſticia rectoꝛũ liberabit eos: ⁊ ĩ inſidijs ſuis capient iniqui. Juſtus de ãguſtia liberatꝰ eſt: ⁊ tradetur impius pꝛo eo. Simulatoꝛ oꝛe decipit amicũ ſuũ: iuſtũ aũt liberabuntur ſcientia. Jn bonis iuſtoꝝ exultabitur ciuitas: ⁊ ĩ ꝑditione impioꝛum erit laudatio. Jn bñdictione iuſtoꝛum exaltabitur ciuitas. Gradu. Poſuiſti domine. Alleluya. ℣. Miſſo herodes ſpiculatoꝛe pꝛecepit ãputari caput iohĩs in carcere. Sequẽtia. Sctĩ baptiſte Require in alio feſto. Secundũ marcum ſexto capitulo.

IN illo tempoꝛe Miſit herodes ac tenuit iohãnẽ: et vinxit eum in carcerem ꝓpter herodiadem vxoꝛẽ philippi fratꝛꝭ ſui qꝛ duxerat eam. Dicebat enĩ iohãnes herodi. Nõ licet tibi habere vxoꝛẽ fratris tui. Herodias aũt inſidiabať illi: ⁊ volebat occidere eũ: nec poterat. Herodes eniz metuebat iohannẽ: ſciens eum virum iuſtum ⁊ ſanctũ: et cuſtodiebat eũ. Et audito eo multa faciebat: ⁊ libenter eũ audiebat Et cum dies opoꝛtun⁹ accidiſſet: herodes natalis ſui cenã fecit pꝛincipib⁹ ⁊ tribunis ⁊ pꝛimis galilee. Et cum introiſſet filia ipſi⁹ herodiadis ⁊ pſaltaſſet ⁊ placuiſſet herodi ſimulꝗ3 recũbẽtib⁹ rex ait puelle. Pete a me qđ vis: et dabo tibi. Et iurauit illi: ꝗa quicquid pecieris dabo tibi: licet dimidiũ regni mei. Que cũ exiſſet: dixit matri ſue. Quid petã? At illa dixit. Caput iohãnis baptiſte. Cũq3 itroiſſet ſtatim cũ feſtinatione ad regem: petiuit dicẽs. Uolo vt ꝓtinus des michi in diſco caput iohãnis baptiſte. Et cõtriſtatus eſt rex pꝛopter iuſiurandũ: et ꝓpter ſimul diſcumbentes noluit eam ꝯtriſtari: ſ3 miſſo ſpiculatoꝛe pꝛecepit afferri caput eius in diſco: ⁊ decollauit eũ in carcere: ⁊ attulit caput ei⁹ i diſco: ⁊ dedit illud puelle: ⁊ puella dedit matri ſue. Quo audito diſcipuli eius venerunt ⁊ tulerunt coꝛpus eius: ⁊ poſuerũt illud in monumẽto. Offertoꝛiu3 Poſuiſti domine ſuper caput eius. Secreta

Munera tibi domine pꝛo ſãcti iohãnis baptiſte ⁊ martyrꝫ tui paſſione deferim⁹ qui dum finitur in terris factus eſt celeſti ſede perpetuus: queſumus. vt eius obtentu nobis pꝛoficiãt ad ſalutẽ. Per dñm. Coio. Magna eſt. Poſtcõmunio.

Conferat nobis domie queſumus ſcti iohĩs baptiſte vtrũq3 ſolẽnitas: vt et magnifica ſacramẽta que ſumpſim⁹: pꝛecibus noſtris ſignificata veneremur: ⁊ in nobis potius edita gaudeam⁹. ꝑ do. ¶ Sanctoꝝ felicis et adaucti martyꝝ. Ad miſſã. Offm̃. Sapiẽtiã ſanctoꝝ. Oro.

Maieſtatẽ tuã dñe ſupplices depꝛecamur: vt ſicut nos iugiter ſanctorum martyꝛum tuoꝝ felicis et adaucti cõmemoꝛatione letificas ita ſemꝑ ſupplicatiõe defendas. Per do. Ep'la. Iuſtoꝛum anime. Gr. Iuſtoꝛũ anime. Alleluya. ℣. Iuſti epulentur. Euãgel'. Attendite a fermen. Offr. Letamini. Secre.

Hoſtias q̃s domine quas ſolẽniter imolamus pꝛo martyꝛum cõmemoꝛatione ſanctoꝝ clemẽter ſuſcipe: et cõcede. vt eorũ interceſſione in quoꝛũ honoꝛe offeruntur: veniã delictoꝝ cõſequi mereamur. ꝑ do. Coio. Quod dico vobis in tenebꝛis dicite in lumĩe dicit dñs. ⁊ quod in aure auditis pꝛedicate ſuper tecta. Poſtcõ.

Repleti domine queſum⁹ ſacrꝫ muneribus: intercedẽtibus ſanctis martiribus tuis felice ⁊ adaucto in gratiarũ ſemper actiõe maneamus. ꝑ. ¶ Scte cuthburge vgĩs nõ martyris. Officium. Dilexiſti. Orc.

Deus qui eximie caſtitatis pꝛiuilegio famulã tuam cuthburgã multiplicit decoraſti: da nobis famulis tuis ei⁹ ꝓmerente iterceſſione vtriuſq3 vite ꝓſperitatẽ: vt ſicut ei⁹ feſtiuitas nobiſcũ agitur i terris: ita ꝑ eius iteruentũ nři meoꝛia apud te ſemꝑ habeatur in celis. Per d. Ep̄la. Qui gl̄iat. Gr. Dilexiſti iuſticiā. Alleluya. ỽ. Emuloꝛ eīm. Euāge. Simile eſt reg. ce. decē virgi. Offr. Offerētur minus. Secreta

ALtaria tua domine myſticis muneribꝰ cumulamꝰ maieſtatē tuā ſuppliciter deprecantes: vt ipſiꝰ adiuuātibus meritis carere mereamur cunctis contagijs. Per. Coio. Diffuſa eſt gratia. Poſtcoio.

CEleſtibus ſacramētis refecti maieſtatē tuā altaribus tuis dn̄e dep̄camur inclinati: vt que i ſolēnitate beate cuthburge letanter percepimus auxilio interceſſionis eius nobis ꝑficiant ad vtriuſq; profectum ſalutis. p do. ¶ Sancti egidij abbatis ⁊ cōfeſſo. Officiū. Os iuſti.

DEus qui hodierna die beatū egidiū confeſſorem tuū atq; abbatē aulā regni celeſtis penetrare feciſti: tribue q̄s. vt cuiꝰ deuote gl̄iamur meritis: eiꝰ nos ſentiamus confoueri ſuffragijs. Per do. Memoria de ſancto priſco martyre. Or.

OMnipotens ſempiterne deus. fortitudo certātiū: ⁊ martyrū palma/ ſolēnitatē hodierne diei ꝓpicius intuere: et eccleſiā tuā cōtinua fac celebritate letari/ vt interceſſiōe beati priſci martyris tui oīm i te credētiū vota perficias. Epiſto. Iuſtus cor ſuū. Gr. Os iuſti. Alla. ỽ. Poſui adiuto. Sequentia de cōi Adeſto nobis. Euāge. Nemo accēdit. Offr. Deſideriū. Secre.

MUneribꝰ noſtris q̄s domine ſancti egidij ꝯfeſſoris tui atq; abbatis iterceſſione gratiā tue placatiōis infunde: vt ⁊ collata nobis remedia tuearis: et ꝓpiciꝰ cōferenda largiaris. Per domi. Alia ſecre.

ALtaribus tuis dn̄e munera ꝓ commemoratiōe ſancti priſci martyris tui gratāter offerimus: p̄cantes: vt ipſo itercedēte hec eadē in nobis celeſtia promerenda ꝑficiant. p. Coio. Beatus ſeruꝰ. Poſtcō.

PRotege dn̄e populū tuū de tua mīa cōfidentē: ⁊ quos celeſtibus refeciſti myſterijs: bt̄i egidij confeſſoris tui atq; abbatis iterceſſione tuis muneribus exequēdis perfice prōptiores. Per dn̄m Alia poſtcō.

REfectā dn̄e ſacre participatiōis myſterio tuere q̄s plebē tuā: et beati priſci martyris tui ſolēnia recolētē: celeſti largitate ꝓſequere: vt viſibilibꝰ adiuta ſolatijs: ad inuiſibilia bona promptiꝰ incitetur. Trāſlatio ſcti cuthberti ep̄i. Offm̄. Statuit ei. Oro.

PReſta nobis q̄s omnipotēs ⁊ miſericors deus vt qui beati cuthberti cōfeſſoris tui atq; pōtificis trāſlatiōis diē veneramur: p ipſiꝰ ſuffragia pietatis tue ſemꝑ beneficia ꝯſequamur. p. Ep̄la. Ecce ſacer. Grad. Iurauit dn̄s. Alleluya. ỽ. Iuſtus ger. Si fiāt. ix. lectio. dz ſequē. de cōi. Euāge. Homo quidam peregre. Offerto. Veritas mea. Secr.

HEc munera q̄s dn̄e bt̄i cuthberti cōfeſſoris tui atq; pontificis interceſſiōe ſctifica: ⁊ nos famulos tuos a pctōꝝ oīm maculis clementer emūda. ꝑ dñm. Coio. Beatus ſeruus. Poſtcōmu. Vt hec cōmunio nos dñe tibi dignos efficiat btūs cuthbert⁹ ꝯfeſſoꝛ tuus ⁊ pontifex cuius trāſlatiōis diē veneramur ſuffragio queſum⁹ pie interceſſionis obtineat. ꝑ do.

¶ Sancti bertini abbatis. Offm. Os iuſti. Oratio. Omnipotēs ſempiterne deus q̄ mirabiliter fulges in electis tuis quos te habitatoꝛe gloꝛificare voluiſti: da nobis q̃s btī bertini cōfeſſoꝛis tui atq̄ʒ abbatis ita digne ſolēnia venerari: vt eius ſuffragātib⁹ meritis templū tuū fieri mereamur. ꝑ do. Epiſtola. Iuſtus coꝛ ſuū. Gr. Os iuſti. Alla. V. Amauit eū. Euāg. Nemo accēdit. Offr. Deſideriū. Secreta. Gratia ſpūs ſācti dñe q̃s hec munera noſtra aſſumat: ⁊ itercedente beato bertino ꝯfeſſoꝛe tuo atq̄ʒ abbate vitā nr̄am irrep̄henſibilē cuſtodiat: et nos ad celeſtia regna ꝑducat. Per dominū In vnitate eiuſd: Coio. Fidelis ſeru⁹. Tribuant nobis Poſtcoio. q̃s dñe ꝯtinuū tua ſancta ſubſidium quo beati bertini ꝯfeſſoꝛis tui atq̄ʒ abbatis p̄cibus nos ab oībus ſemꝑ tueant aduerſis. Per dñz.

¶ In natiuitate beate marie ad miſſā. Offm.

g Audeamus oēs in dño diē feſtū celebrantes ſub honoꝛe marie vgīnis de cuius natiuitate gaudent angeli et collaudant filiū dei. ps Eructauit coꝛ meū vbū bonū: dico ego opera mea regi. Oro. Supplicationem ſeruoꝛū tuoꝝ deus miſeratoꝛ exaudi: vt qui in natiuitate dei genitricis ⁊ virginis congregamur: eius interceſſionibus a te de inſtātib⁹ periculis eruamur. Per eundē. Lectio libꝛi ſapiētie. Eccleſiaſtici. xxiiij.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatem odoꝛis: ⁊ floꝛes mei fructus honoꝛis ⁊ honeſtatis Ego mater pulchꝛe dilectionis ⁊ timoꝛis ⁊ magnitudinis ⁊ ſancte ſpei. In me gratia omīs vie ⁊ veritatis: ī me omīs ſpes vite ⁊ virtutis tranſite a me oēs qui cōcupiſcitis me: ⁊ a gñationibus meis implemini. Spūs enim meus ſuꝑ mel dulcis: et hereditas mea ſuper mel ⁊ fauū. Memoꝛia mea in generatione ſeculoꝛum. Qui edunt me: adhuc eſuriēt: ⁊ qui bibunt me adhuc ſitiēt. Qui audit me nō confundetur: ⁊ qui operātur in me non peccabūt. Qui elucidant me: vitam eternam habebunt. Alia epiſtola per octauas. Lectio libꝛi ſapiētie. iiij. caplo.

O Q̄ pulchꝛa eſt caſta generatio: cum claritate. Immoꝛtalis eſt eniʒ memoꝛia illius quoniam et apud deum nota eſt et apud homines. Cū p̄ſens eſt imitantur illā: ⁊ deſiderant eam cuʒ ſe eduxerit: ⁊ in perpetuum coꝛonata triūphat: incoinquinatoꝝ certaminum p̄mium vincens. Multigena eñ impioꝝ multitudo non erit vtilis: ⁊ ſpuria vitula mina non dabunt radices altas: nec stabile firmamentū collocabunt. Et si in ramis in tēpoꝛe germinauerint: īfirmiter posita a vēto cōmouebuntur: ⁊ a nimietate ventoꝝ eradicabuntur. Cōfringentur enī rami inconsūmati: ⁊ fructus illoꝝ inutiles ⁊ acerbi ad manducandū: ⁊ ad nichilū apti. Ex iniquis enī omēs filij qui nascunt: testes sunt nequicie aduersꝰ parētes interrogatione sua. Iustus aūt si moꝛte p̄occupatus fuerit: in refrigerio erit. Et legatur he due p̄dicte ep̄le alternis vicibus p octa. videlʒ vna die. Ego quasi vitis. Et altera die O q̄ pulchꝛa. Ita tamē q in die dn̄ica infra octa. ⁊ i octa. die dicitur Ego quasi. Gra. Audi filia et vide et inclina aurem tuā: quia cōcupiuit rex speciē tuam. ℣ Specie tua et pulchritudine tua: intende p̄spere p̄cede et regna. Alleluya. ℣ Natiuitas gl'iose v̄ginis marie ex semine abꝛahe oꝛta de tribu iuda clara ex stirpe dauid. Sequēs Alleluya. ℣ Per te dei genitrix. Dicit quotidie per octa. nisi in dn̄ica ⁊ i octa. die. Tunc enī d' all'a sicut in prima die. All'a. ℣. Per te dei genitrix nobis est vita perdita data q de celo suscepisti p̄olem: ⁊ mūdo genuisti saluatorē

Ale celeste necnō Sequē. et perenne luya. Dic paraphonista cum mera symphonia. Tuba ⁊ canoꝛa palinodia canta Nā ois vsya hanc xp̄i genitricē dic ista. Cōgaudet exoꝛtā p quā sibi sublatā capit vitā. Dauitica stirpe sata dauidis ad sceptra ē regenda p̄le fecūdata. Nec grauidata viscera sūt tamē per vlla patris mēbꝛa sʒ ex fide sola. Ab arce sūma angelus astat maria inquit alma aue plena. Gr̄a sacra et benedicta femias inter oēs parituꝛa. Regē qui dira moꝛtis vincula. Dānauit mira cū potētia. Suuʒ plasma soluēs spōte sua atq; beatam donās vitā. Fit mox puella v̄bis credula Et puerpera stupet et casta. Natū gestans speciosū forma regētē cūcta oꝛbis regna. Hec est virga nō irrigata sed dei gr̄a floꝛigera. Hec est sola cūctoꝝ hera materna obscurās piacula. Velut rosa decoꝛans spineta sic qd ledat nil habet maria. Virgo eua qd ꝯtulit p̄ia xp̄i sponsa eiugat maria. O virgo sola mat' casta nostra crimina. Soluēs da regna quis beata regnant agmina. Potens enī cūcta vt mundi regina ⁊ iura. Cū nato oia decernis i secla ⁊ vltra subnixa es in gloꝛia Cherubin electa seraphiq; clara agmina. Nā iuxta filiū posita sedes i dextera virtus lampas ⁊ sophia Natiuitas vnde gaudia nobis hodie affert ānua Et resonat camenis aula in laude tua virgo maria. Gaudet p climata oꝛbis ecclesia dicēs all'a. Qd ⁊ palacia celi clamāt didima vsq; dantia p̄conia. Initium sancti euangelij secundum matheum. j. capitulo.

Liber generationis iesu xp̄i filij dd': filij abꝛahā. Abꝛaham aūt genuit ysaac: ysaac aūt genuit iacob Jacob autē genuit iudam: ⁊ fratres eiꝰ. Judas autẽ genuit phares: ⁊ zarã de thamar Phares autem genuit eſrom Eſrom autem genuit aram. Aram autem genuit amiſadab Aminadab autẽ genuit naaſon. Naaſõ autem genuit ſalmon. Salmon autẽ genuit boos de raab. Boos autẽ genuit obeth ex ruth: obeth aũt genuit ieſſe. Jeſſe autẽ genuit dauid regem. Dauid autꝫ rex genuit ſalomonꝫ: ex ea que fuit vꝛie. Salomõ aũt genuit roboã Roboam aũt genuit abiã Abias autem genuit aſam. Aſa aũt genuit ioſaphat. Joſaphat aũt genuit ioꝛam. Joꝛam autẽ genuit oziam. Ozias aũt genuit ioathã Joathã aũt genuit achas Achas autem genuit ezechiam. Ezechias autem genuit manaſſen. Manaſſes aũt genuit amon. Amon autꝫ genuit ioſiam. Joſias aũt genuit iechoniam ⁊ fratres eius in tranſmigratiõe babilonis Et poſt' trãſmigrationẽ babilonis: iechonias genuit ſalathiel Salathiel autꝫ genuit zoꝛobabel. Zoꝛobabel aũt genuit abiud Abiud autẽ genuit eliachim Eliachi autem genuit azoꝛ. Azoꝛ autem genuit ſadoch. Sadoch autẽ genuit achim. Achi aũt genuit eliud. Eliud autꝫ genuit eleazar. Eleazar autem genuit mathan Mathan aũt genuit iacob Jacob autem genuit ioſeph virum marie De qua natꝰ eſt ieſus: qui vocat̃ chꝛiſtus. Et legatur hac die tãtũ Credo. Nã quotidie ꝑ octa. legatur euãgeliũ Loquẽte ieſu. Require ĩ vigilia aſſũptiõis. Offer. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus ineternũ et in ſeculum ſeculi. Secreta. Unigeniti tui nobꝫ dñe ſuccurrat hũanitas. vt qui natꝰ de virgine integritatem matris nõ minuit ſed ſacrauit: ĩ natiuitatis eius ſolẽnijs a noſtris nos piaculis exuens: oblationẽ nr̃am ſibimet faciat eſſe acceptã: ieſus xp̄s dñs noſter. Qui te. Pꝛefatio Et te ĩ natiuitate. Hec pfa. dꝫ quotidie per octa. ⁊ in octa. qñ de ſãcta maria dicit̃ miſſa. Coĩo. Vera fides geniti purgauit crimina mũdi et tibi virginitas inuiolata manet. Poſtcõ. Sumpſimꝰ dñe celebꝛitatꝫ annue votiua ſacramẽta: pꝛeſta q̃s. vt itercedẽte beata maria ſẽper virgine: ⁊ tẽpoꝛalis vite nobis remedia ꝑbeãt ⁊ eterne. P do.

¶ Quotidie per oct. dꝫ eadẽ miſſa cũ eiſdem ſequẽtijs q̃ ĩfra oct. aſſũptionis ſuo oꝛdine pꝛetitulate ſũt: ſꝫ ſine. Credo. niſi ĩ exaltatione ſcẽ crucis tñ in dñica infra octa. ⁊ ĩ octa. ſi dñica fuerit dicit̃ Credo. Scda die fiat meꝫoꝛia de ſcõ goꝛgonio marty. Oro. Sanctꝰ goꝛgonius martyr tuus dñe ſua nos q̃s interceſſiõe letificet: ⁊ pia faciat ſolennitate gaudere. Per dominũ. Secreta. Grata tibi ſit domine q̃s noſtre ſeruitutis oblatio: quã familie tue pia defert deuotio/ qua ſctũs martyꝛ tuus goꝛgoniꝰ iteruenia t. Per. Poſtcõmunio.

Familiam tuam q̄s domine deꝰ ſuauitas illa cõtingat ⁊ vegetet: qua i martyꝛe tuo goꝛgonio chꝛiſti tui bono iugit̄ odoꝛe paſcatur. Per eundē. Quarta die mēoꝛia de martyꝛibꝰ pꝛotho. ⁊ iacinto. Orō.

Beatoꝛum martyꝛum tuoꝝ pꝛothi ⁊ iacinti nos q̄ſumus dn̄e foueat pꝛecioſa cõfeſſio: ⁊ pia iugiter interceſſio tueatur. Per dn̄m. Secre.

Pro ſanctoꝛum martyꝛum tuoꝝ pꝛothi ⁊ iacinti veneratione tibi domine munera que debemus exſoluimus: pꝛeſta q̄ſumus: vt remediū nobꝫ perpetue ſalutis operētur. ꝑ do. Poſtcoīo.

Ut ꝑcepta nos dn̄e tua ſancta purificent: btōꝛū martyꝛum tuoꝝ pꝛothi ⁊ iacinti que ſumus imploꝛet oꝛatio. Per. Dominica ifra octa. natiuita. beate marie cū extra feſtū exaltationis ſancte crucis euenerit ad miſſaz oīa fiant ſicut in pꝛima die moꝛe ſimplicis feſti. ix. lec. ita tamē q Kyꝛie. Gloꝛia in excelſis. Sanctus. et Agnus. per oꝛdinem dicūtur: ⁊ legatur Euāge. Loquēte ieſu. In exaltatione ſctē crucis. Officiuz. Nos autē. ⁊ finiatur ſine all'a. Require in alio feſto. Kyꝛie. Lux ⁊ oꝛigo. cum ſuis verſi. Oꝛatio.

Deus qui vnigēiti filij tui domini noſtri ieſu chꝛiſti p̄cioſo ſanguine humanuz genus redimere dignatus es concede pꝛopicius: vt q ad adoꝛandā viuificaz crucē adueniūt: a peccatoꝝ ſuoꝝ nexibus liberentur. Per eundē.

Memoꝛia de ſanctis martyꝛibꝰ coꝛnelio et cypꝛiano. Orō.

Preſta queſumus oīpotens deus/ vt ſicut populꝰ chꝛiſtianus ad ſanctoꝛum ſacerdotum tuoꝝ coꝛnelij ⁊ cypꝛiani tēpoꝛalem cōcurrit ſolēnitatem. ita perfruat̄ eterna. ⁊ quod votis celebꝛat. cōpꝛehendat effectu. ꝑ do. Memoꝛia de natiuitate btē marie. Orō Supplicationem. Epiſtola. Cōfido de vobis Require in inuētione ſancte crucis. Graduale. Chꝛiſtus factus eſt pro nobis obediēs vſqꝫ ad moꝛtem moꝛtem autez crucis. ℣. Propter quod et deus exaltauit illum. et dedit illi nomē quod eſt ſuper omne nomē Alleluya. ℣. Dulce lignuz. vt ſupꝛa in alio feſto. Sequentia.

Laudes crucis attollamus nos qui crucis exultamus ſpeciali gl'ia. Dulce melos pulſet celos dulce lignū dulci dignum credimus melodia. Voci vita non diſcoꝛdet cum vox vitā non remoꝛdet dulcis ē ſymphōia Serui crucis crucem laudēt qui per crucez ſibi gaudēt vite dari munera Dicant omnes ⁊ dicant ſinguli aue ſalus totiꝰ populi arboꝛ ſalutifera. O q̄ felix q̄ p̄clara fuit hec ſalutis ara rubens agni ſanguine. Agni ſine macula qui mūdauit ſecula ab antiquo crimīe. Hec eſt ſcala peccatoꝛum per quam chꝛiſtus rex celoꝛum ad ſe traxit omnia Foꝛma cuius hoc oſtēdit que terrarum compꝛehendit quattuoꝛ cōfinia. Non ſunt noua ſacramēta nec recenter eſt inuēta crucis hec religio. Jpſa dulces aquas fecit ꝑ hanc ſilex aquas iccit moyſi officio. Nulla ſalus eſt ĩ domo niſi cruce munit homo ſupliminaria. Neqꝫ ſenſit gladium nec amiſit filium quiſquis egit talia Ligna legẽs in ſarepta ſpem ſalutꝫ eſt adipta pauper muliercula. Sine lignis fidei nec lechitus olei valet nec farinula. Jn ſcripturis ſub figurꝫ iſta latẽt ſed iaꝫ patẽt crucis beneficia Reges credunt hoſtes cedũt ſola cruce chriſto duce hoſtis fugant milia Jſta ſuos fortiores ſemper facit et victores morbos ſanat et lãguores deprimit demonia Dat captiuis libertatẽ vite confert nouitateꝫ ad antiquam dignitatẽ crux reduxit omnia. O crux ſignũ triũphale mundi vera ſalus vale iter ligna nullum tale frõde flore germine. Medicina chriſtiana ſalua ſanos egros ſana quod nõ valet vis hũana fit ĩ tuo noĩe. Jnſiſtẽtes crucis laudi cõſecratoꝝ crucis audi atqꝫ ſeruos tue crucis poſt hãc vitã vere lucis trãſfer ad palacia. Quos tormẽto vis ſeruire fac tormẽta nõ ſẽtire ſed cuꝫ dies erit ire nobis cõfer ⁊ largire ſẽpiterna gaudia. Secundũ iohanẽ

IN illo tempore: xij. caplo. Dixit ieſus turbis iudeorũ Nunc iudiciũ eſt mundi. Nunc princeps hui⁹ mundi eiicietur foras. Et ego ſi exaltat⁹ fuero a terra: oĩa trahã ad meipſũ. Hoc aũt dicebat ſignificans qua morte eſſet moritur⁹. Reſpondit ei turba Nos audiuim⁹ ex lege: quia chriſtus manet in eternũ. Et quomodo tu dicis oportet exaltari filiuꝫ hominis? Et quis eſt iſte fili⁹ hominis? Dicit ergo eis ieſ⁹ Adhuc modicũ lumen in vobis eſt. Ambulate dum lucem habetꝫ. vt nõ tenebre vos comprehendant Et q̇ ambulat ĩ tenebris: neſcit quo vadat. Dum lucẽ habetꝫ credite ĩ lucẽ: vt filij lucꝫ ſitis. Credo. Offertorium Protege domĩe. Require ĩ alio feſto ⁊ finiatur ſine Alla.

DEuotas in hoc feſto Sec̃. dñe humilitatis noſtre preces ⁊ hoſtias miſericordie tue precedat auxiliũ: ⁊ ſalutem quã per euam ĩ paradiſo ligni clauſerat temerata p̃ſumptio ligni rurſuꝫ fides aperiat. Alia ſecreta.

PReſta nobis queſum⁹ omnipotẽs de⁹/ vt noſtre humilitatis oblatio ⁊ ꝑ tuorꝝ tibi placeat honore ſãctorꝝ: ⁊ nos corpore pariter ⁊ mente purificet. P. Prefatio Qui ſalutẽ. Coĩo Per lignum Require ĩ alio feſto: ⁊ finiat cum (alleluya

IEſu chriſti Poſtcõ domini noſtri corpore ⁊ ſanguie ſaginati. ꝑ quẽ crucis eſt ſãctificatũ vexillum: q̃s dñe deus noſter: vt ſicut hanc adorare meruimus: ita perẽnitatis eius gloria ſalutari potiamur effectu. P

Alia poſtcõmunio (eundẽ

PAſce nos dñe queſum⁹ tuorum gaudijs ſanctorꝝ vbiqꝫ quia noſtre ſalutis augmẽta ſunt quotiẽs illis honor impendit: in quibus tu mirabilis predicaris. Per

Jn octa. natiuitatꝭ beate marie
ad miſſā omnia fiāt ſicut in pꝛia
die moꝛe ſimplicis feſti. ix. lc. ⁊ dicitur
ſup Kyꝛie. cātus de Kyꝛie omnipotens.
dicitur etiam Spūs et alme.
a trib⁹ clericis de ſupioꝛi gradu
in ſuppellicijs ad gradū choꝛi
Sequentia. Aue pꝛeclara. Euāgeliū.
Loquēte ieſu. ⁊ dicit. Sanct⁹
cū hac additione. Benedictus marie
filius. Cetera oīa vt in pꝛima
die. Eodē die fiat memoꝛia de ſā
cto nichomede martyꝛe. Oꝛatio

Adeſto dñe populo tuo: vt
bti nichomedis martyris
tui merita pclara ſuſcipiēs: ad impetrandaz
miam tuam ſemper
eius patrocinijs adiuuetur. Per
(do. Secreta

Suſcipe dñe
munera pꝛopicius oblata:
que maieſtati tue beati nichomedis
martyꝛis tui ɔmendet oꝛatio
Per dñz. Poſtcoio

Purificent nos q̄s dñe ſacramenta
que ſumpſimus: ⁊ intercedente
btō nichomede martyꝛe tuo:
a cunctis nos efficiāt vicijs abſolutos.
p.

Sancte edithe virgis
nō martyꝛis. Offm̄ Dilexiſti iuſti(ciam

Oꝛatio
Deus qui fidelibus tuis caſtitatis exēpla
pbuiſti: Dñ de virgine filiū tuuz
dñm noſtrū naſci voluiſti: ſancte
edithe virginis tue pꝛecib⁹ nobis
mētis ⁊ coꝛpoꝛis tribue puritatē
per quā a te nobis pmiſſā percipiamus
felicitatem. Per eundē.
Mēoꝛia de martyꝛib⁹ eufemia lucina
⁊ geminiano. Oꝛatio

Preſta q̄s dñe pꝛecibus nr̄is
cum exultatione pfectū: vt quorum
diem paſſionis annua deuotione
recolimus: etiam fidei conſtantiā
ſubſequamur. p do. Epiſtola
Qui gloꝛiatur. Grad. Dilexiſti.
Alla. ℣ Emuloꝛ. Sequentia
Virginis venerāde. de cōi vni⁹ virginis
nō martyꝛis. Euangeliū
Simile eſt regnū celoꝝ decē. Offer
Offerētur. minus. Sec.

Super hanc oblationē noſtram
queſumus dñe benedictio
tua deſcendat: ⁊ vt ipſi tibi hoſtia
placabilis efficiamur: ſcā editha
apud te obtineat. p do. Alia ſec.

Munera populi tui dñe ppiciatus
intende: ⁊ ſanctoꝝ
martyꝛum tuoꝛum eufemie lucine
⁊ geminiani: quoꝛū nobis tribuis
ſolennitatem celebꝛare fac
gaudere ſuffragijs. Coio. Diffuſa eſt.

Poſtcoio
Spiritualis mēſe dñe participatio
nobis mētis ⁊ coꝛpoꝛis fiat ſaluatio:
⁊ ſctē edithe virginis tue nos
tibi cōmendet ſupplicatio. p do.

Alia poſtcomu.
Sumptis domine diuinis myſterijs
exaudi q̄s pꝛeces noſtras ⁊ ſanctorum
martyꝛum tuoꝝ eufemie lucine
⁊ geminiani: quoꝛum ſolenniter
celebꝛamus victoꝛiam continuis
foueamur auxilijs. p. Sancti
lamberti epiſcopi ⁊ martyꝛis
Offm̄. Sacerdotes dei. Oꝛo

Sancti lāberti martyꝛꝭ tui
atq; pontificis dñe tibi queſum⁹
ɔmendet oꝛo: et ſicut hunc diem
ei⁹ glioſa decoꝛat paſſio: ita nos
ipſius ſemper muniamur ſuffra-

gio. p. Epiſtola Omnis pontifex. Grad. Inueni dauid. Alleluya. ℣. Eligite. Euãge. Circuibat ieſus. Offer. In virtute tua. Secreta

Hoſtias tibi dñe p̄ commemoratione ſancti lamberti martyris tui atqꝫ pontificis offerimus obſecrantes: vt tua nobis ſua interceſſione multiplicet bñficia: queꝫ a tui corporis vnitate nulla tẽtatio ſeparauit. Qui vi. Cõio Poſuiſti. Poſtcõmu.

Percepto dñe tui corporis ⁊ ſanguinis ſacramẽto cõcede nobis queſumus ſupplicante beato lamberto martyre tuo atqꝫ põtifice ita muniri: vt ⁊ temporalibꝰ reuelemur ꝯmodis et abundemꝰ eternis. Qui vi. ¶ In vigilia ſcti mathei apoſtoli ⁊ euãgeliſte oia fiãt ſicut in cõi in vigilia vnius apoſtoli continetur cũ hac orõne

Da queſumus oĩps deus/ vt beati mathei apoſtoli tui ⁊ euangeliſte quã preuenimus veneranda ſolẽnitas: et deuotionẽ nobis augeat ⁊ ſalutẽ. p̄ d. Btũs Epl'a Hõ q̄ inuenit. Reõre i cõi vnius martyris. Grad. Iuſtus vt palma. Secundũ lucam. v. cap'lo.

In illo tempore Uidit ieſus publicanũ noĩe leui ſedẽteꝫ ad theloneũ: ⁊ ait illi. Seq̃re me. Et relictis omibus: ſurgens ſecutus eſt eũ. Et fecit ei cõuiuiũ magnũ leui in domo ſua: ⁊ erat turba multa publicanorum ⁊ alioꝝ qui cum illis erant diſcumbẽtes. Et murmurabãt phariſei ⁊ ſcribe eorum: dicentes ad diſcipulos eius. Quare cũ publicanis ⁊ peccatoribus manducatis ⁊ bibitꝭ: Et reſpondẽs ieſus: dixit ad illos Nõ egent qui ſani ſunt medico: ſed qui male habẽt. Non veni vocare iuſtos: ſed peccatores ad penitentiã. Secre.

Reſpice queſumꝰ oĩps et miſericors deus munera que pro veneratione beati mathei apoſtoli et euangeliſte tue offerimus maieſtati: ⁊ preſta: vt cuius ſolẽnia his ſacrificijs p̄uenimꝰ/ eiꝰ ſuffragãtibus meritis q̃ tibi ſunt placita digno affectu ac deuotꝭ mẽtibꝰ exequamur. Per dñm. Poſtcommunio.

Preſta queſumus oĩps deus vt diuino munere ſatiati: intercedente beato matheo apoſtolo tuo ⁊ euangeliſta/ cuius ſolẽnia preuenimus ſacris ſemper ⁊ myſterijs renouemur et moribꝰ. Per. ¶ Si hec vigilia i dñica euenerit: miſſa de vigilia ĩ capitulo dicit cũ vno alleluya de cõi apoſtolorum. Cũ vero ĩ aliqua feria quattuor tẽporũ euenerit: tũc de vigil'. nichil fiat niſi tm̃ mẽoria ad miſſaꝫ de ieiunio quattuor tẽpor. In die ſãcti mathei apoſtoli. Officiũ Michi autem. Oratio.

Beati mathei apoſtoli tui et euãgeliſte dñe precibus adiuuemur: vt qđ poſſibilitas noſtra nõ obtinet: eius nobis interceſſione donetur. Per dñm. Memoria de ſctõ laudo epõ et cõfeſ. Orõ.

Preſta qs omps deus: vt qui beati laudi ꝯfeſſoris tui atqꝫ põtificis ſolẽnia agimꝰ:

eius itercesſione eternā beatitudinē cōſequamur. Epiſtola. Similitudo vultus. Grad. Os iuſti. Alleluya. ℣. Primus ad ſyō. Sequēcia. Laus deuota. Scd̄m matheū

IN illo tempoꝛe: ix. caplo. Cuʒ trāſiret ieſus. vidit hominē ſedentē in theloneo matheum nomie: ⁊ ait illi. Sequere me Et ſurgens ſecutus eſt eū. Et factū eſt diſcumbente eo in domo: ecce multi publicani ⁊ peccatoꝛes venientes diſcumbebant cū ieſu ⁊ diſcipulis eius. Et vidētes phariſei: dicebāt diſcipulis ei⁹. Quare cum publicanis ⁊ peccatoꝛib⁹ manducat magiſter veſter? At ieſus audiēs: ait. Nō eſt opus valētibus medicus: ſed male habentibus. Euntes autē diſcite quid eſt miſericoꝛdiā volo: ⁊ nō ſacrificium. Nō enim veni vocare iuſtos ſed peccatoꝛes. Credo. Offr. Po-

SUpplicatio. Secre. (ſuiſti. nibus beati mathei apoſtoli tui ⁊ euangeliſte q̄ſumus domine eccleſie tue cōmendetur oblatio: cuius magnificis pꝛedicationibus eruditur. p d̄. Alia ſecreta.

SIcut beatum laudū cōfeſſoꝛem tuū atq; pontificem dn̄e ad eternā gloꝛiā tranſtuliſti ſic ipſius meritis q̄s ad ſalutē noſtram hāc pꝛeſentē ſanctifica hoſtiā. p. Pꝛefatio. Et te dn̄e. Non dicitur i hac pꝛefatione: per beatos euāgeliſtas: ſed per btōs apoſtolos. Coio. Magna eſt. Poſtcoio

SUmpſimus dn̄e venerabile ſacramētū beati mathei apoſtoli tui ⁊ euangeliſte feſtiuitate letātes: q̄s. vt ſuis pꝛecibus gloꝛioſis ⁊ credendū nobis iugiter poſtulet: et ſequendū beatus euangeliſta quod docuit. Per d̄.

REfecti mēſe Alia poſtcoio. celeſtis collatiōe queſum⁹ dn̄e deus noſter: vt intercesſione beati laudi ꝯfeſſoꝛis tui atq; pontificis cui⁹ veneramur ſolennia ab omni nos ſemper aduerſitate defendas. ¶ Scti mauricij ſociorumq; eius marty. Offiū. Intret

ANnue q̄. Oro (in cōſpectu. ſumus oīps deus: vt nos ſanctoꝛum martyꝝ tuoꝛū mauricij exuperij candidi victoꝛis inocentij ⁊ vitalis ac ſocioꝝ eoꝛūdem letificet feſtiua ſolēnitas: vt quoꝝ ſuffragijs innitimur: natalicijs gloꝛiemur. p do. Epiſtola. Sācti per fidē. Grad. Glorioſus deus. All'a. ℣. Te martyꝛum. Sequētia de cōi Euangeliū. Deſcendēs ieſus de mōte. Offerto. Letamini. Secre.

PResentes hoſtias q̄s domine merita glorioſa martyꝛū thebeoꝛū tibi reddant acceptas: pꝛo quoꝛū tibi pꝛecioſo ſanguine ſūt dicate. p. Coio. Iuſtoꝛum anime.

SUmptis dn̄e Poſtcoio. celeſtibus ſacramentis q̄s: vt intercesſiōe ſanctoꝝ martyꝛū tuoꝝ thebeoꝛum cōſequi mereamur veniā delictoꝛum. p. ¶ Sāncte tecle ṽgis nō marty. Offiū. Loquebar. Oꝛatio de cōi vni⁹ virginis non marty. Epiſtola. Qui gloꝛiatur. Gradua. Dilexiſti iuſti. Alleluya. ℣. Emuloꝛ enim. Euāge.

Simile eſt regnū celoꝛum deceꝫ Offert. Offerentur. maius. Coīo. Simile eſt regnū. ¶ Sctī firmini epiſcopi ⁊ martyr. Offīm. Sacerdotes dei. Orōnes de cōi vni⁹ mar. ⁊ pontificis Epl'a Oīs pontifex Grad. Jurauit. Alleluya. ℣. Inueni dauid. Euangel'. Circuibat ieſus. Offer. Inueni dauid. Cō. Dn̄e quiqꝫ ¶ Sctī cypꝛiani epī ⁊ iuſtine virginis ⁊ martyr. Offīm. Salus autē. Orō. de cōi pl̄imoꝝ martyr. Epiſtola Iuſti autē. Grad. Uindica domine. Alla. ℣. Iuſti epulētur. Euā. Cū ꝑſequētur. Offer. Exultabunt. Cō. Multitudo. ¶ Sctōꝝ coſme ⁊ damiani martyr. Offīm. Sapiētia ſanctoꝛum. Orō.

Magnificet te domine ſctōꝝ martyꝛū tuoꝛū coſme ⁊ damiani beata ſolēnitas: qua ⁊ illis gl'iam ſempiternam ⁊ opē nobis ineffabilē ꝓuidentia cōtuliſti. Per. Epiſtola Bn̄dictus deus. Grad. Clamauerūt. Alla. ℣. Uox exultationis. Euāgeliū. Eleuatis ieſus. Offertoꝝ. Gloꝛiabunt. Secre.

In tuorum dn̄e pꝛecioſa moꝛte iuſtoꝛum ſacrificiū illud offerimus de quo martyꝛiū ſūpſit oīe pꝛincipiū quod queſumus: vt ꝓpiciatiōis tue nobis munus obtineat Per do. Coīo. Poſuerūt. Poſtcō.

Sit nobis dn̄e libatio ſacramenti tui certa ſaluatio: q̄ cum beatoꝛum martyꝝ tuoꝝ coſme ⁊ damiani meritis imploꝛat. Per dominum noſtrū ieſuꝫ chꝛiſtum filium tuū. ¶ In feſto ſancti michaelis archangeli. Officium

b Benedicite dn̄m oēs angeli ei⁹ potētes virtute qui facitis verbū eius ad audiendaꝫ vocem ſermonū ei⁹. Ps. Benedic aīa mea dn̄o: et oīa q̄ intra me ſunt noīe ſancto eius. Kyrie rex ſplē deus. cum verſibus. Oꝛatio

Deus qui miro oꝛdine angeloꝛuꝫ miniſteria hoīmqꝫ diſpēſas: concede ꝓpicius: vt a quibus tibi miniſtrantibus in celo ſemꝑ aſſiſtitur ab his ī terra vita noſtra muniatur. ꝑ dn̄m. Lectio libꝛi apocalipſis beati iohānis apoſtoli. j. ca.

In dieb⁹ illis. Significauit deus que opoꝛtet fieri cito: loquēs per angelū ſuū ſeruo ſuo iohāni qui teſtimoniū perhibuit verbo dei: ⁊ teſtimoniū ieſu chꝛiſti quecunqꝫ vidit. Beat⁹ qui legit: et qui audit v̄ba ꝓphetie huius: ⁊ ſeruat ea q̄ in ea ſcripta ſūt. Tempus enim pꝛope eſt Johannes ſeptē eccleſijs que ſūt ī aſya: gratia vobis ⁊ pax ab eo qui erat et qui eſt: ⁊ qui venturus eſt Et a ſeptem ſpiritibus qui in ꝯſpectu thꝛoni eius ſunt: ⁊ a ieſu xp̄o qui eſt teſtis fidelis pꝛimogenit⁹ moꝛtuoꝛum: ⁊ pꝛinceps regum terre Qui dilexit nos: ⁊ lauit nos a peccatis noſtris ī ſanguine ſuo. Gr. Benedicite dn̄m omnes angeli eius: potentes virtute qui facitis verbum eius. ℣. Benedic aīa mea dn̄o ⁊ oīa īteriora mea nomen ſanctū eius. Alleluya. ℣. In conſpectu angeloꝛum pſallā tibi domine deus meus. Sequentia

Ad celebꝛes rex celice laudes

cuncta. Pāgat nūc canoꝛa caterua ſymphonia Odas atq; ſoluat cōcio tibi noſtra Cum iā renouātur michaelis inclita valde feſta Per quā letabūda peroꝛnat machina mūdi tota Nouies diſticta neumatū ſunt agmina per te facta. Sed cū vis facis hec ſtāmea per āgelicas officinas. Inter pꝛimeua ſunt hec nā creata tua cuʒ ſim⁹ nos vltima factura ſed imago tua. Theologa cathegorizēt ſymbola nobis hec ter tripertita per pꝛiuata officia. Plebs angelica phalanx ⁊ archāgelica pꝛincipās turma virtus vꝛanica ac poteſtas almiphōa. Dominātia numina diuinaq; ſubſellia cherubī etherea ac ſeraphin igniconia. Uos o michael celi ſatrapa gabꝛielq; vera dās ſibi nūcia. Atq; raphael vite vernula ꝯferte nos iter paradicolas. Per quos pr̄is cuncta cōplent mādata que dat Eiuſdē ſophia cōpar quoq; neuma vna permanēs in vſya. Cui eſtis adminiſtrātia deo milia miliū ſacra. Uices ꝑ bis quinas bis atq; quingēta dena. Cētena milena aſſiſtunt in aula ad quā rex ouem centeſimam. Uerbigenaʒ dꝛagmāq; decimaʒ veſtra duxit ſuper algamatha. Uos ꝑ ethera nos ꝑ rura dena. Pars electa armonie vota dem⁹ hyperlirica cythara Ut poſt bella michaelis inclita. Noſtra deo ſint accepta aurea circa arā thimiata. Quo i celeſti iā glīa. Condecātemus all'a

Secundum matheum. xviij. ca.

In illo tempoꝛe: Acceſſerūt diſcipuli ad ieſum: dicētes. Quis putas maioꝛ eſt i regno celoꝛum? Et aduocās ieſus paruulum: ſtatuit eū in medio coꝛum: ⁊ dixit. Amen dico vobis: niſi cōuerſi fuerit/ ⁊ efficiami ſicut paruuli: nō intrabitis in regnū celorum. Quicunq; ergo humiliauerit ſe ſicut paruul⁹ iſte: hic maioꝛ eſt in regno celoꝝ. Et qui ſuſceperit vnū paruulū talem in nomine meo: me ſuſcipit. Qui aūt ſcādalizauerit vnū de puſillis iſtis: q̇ i me credūt/ expedit ei vt ſuſpēdatur mola aſinaria in collo ei⁹ et demergatur in ꝓfundum maris. Ue mūdo a ſcādalis. Neceſſe eſt enim vt veniāt ſcādala. Ueruntamē ve homini illi per queʒ ſcādalum venit. Si aūt manus tua vel pes tuus ſcādalizat te: abſcinde eū et pꝛoijce abs te. Bonū eſt tibi ad vitā ingredi debilē vel claudū: q̄ duas manus vel duos pedes habentē mitti in ignē eternuʒ. Et ſi oculus tuus ſcādalizat te: erue eū ⁊ pꝛoijce abs te. Bonū tibi eſt cū vno oculo in vitā intrare: q̄ duos oculos habentem mitti in gehennā ignis Uidete ne cōtēnatis vnū ex his puſillis. Dico enim vobis: q; angeli coꝝ in celis ſemper vidēt faciē patris mei qui in celis eſt. Credo. Offr. Stetit angelus iuxta arā templi habēs thuribuluʒ aureū in manu ſua: et data ſunt ei incēſa multa. ⁊ aſcēdit fum⁹ aromatū in cōſpectu dei all'a. Secreta.

Munus populi tui q̄ſumus

dñe dignāter aſſume: qđ tibi nō noſtris meritis ſed ſancti archangeli tui michaelis: oīmqꝫ beatorum ſpirituū depꝛecatiōe ſit gratū. Per dñm. Pꝛefatio quotidiana. Coīo Benedicite oēs āgeli domini domino hymnū dicite et ſuperexaltate eū in ſecula. Poſtcōmunio.

BEati archāheli tui michaelis iteruētione ſuffulti te ſupplices dñe depꝛecamur: vt qđ honore pꝛoſequimur/cōtingamus et mente. ꝑ do. ¶ Sancti hieronimi pꝛeſbyteri ⁊ doctoꝛis. Offi͞m.

DEus Oꝛo (Sacerdotes dei. qui nos per beatū hieronimū confeſſoꝛem ſacerdotēqꝫ tuū ſcripture ſancte veritatē ⁊ myſtica ſacramēta reuelare dignatus es: concede queſumus. vt cuiꝰ natalicia colimus eius ſemꝑ et erudiamur doctrinis: ⁊ meritꝫ adiuuemur. Per đ. Epiſto Dedit dñs Građ. Iurauit. Alleluya. ℣. Poſui adiutoꝛium. Sequē. de cōi ſcilicet. Adeſto nobis Euāge. Vos eſtꝫ ſal terre. Credo. Offr. Inueni dauid.

CLemētia tua domine q̄s munera noſtra dignāter aſpiciat: ⁊ beati hieronimi cōfeſſoꝛis ⁊ ſacerdotis tui depꝛecatione: per hec eadē nos placatus purifica. ꝑ do. Secreta Coīo Domi(ne quinqꝫ. Poſtcō

PReſta q̄s dñe vt eccleſiam tuam beatus ſacerdos hieronimus et fidei doctrinis erudiat: ⁊ eruditā diuinis myſterijs dignā pia interceſſione efficiat. ꝑ. ¶ Sanctoꝝ remigij germani vedaſti ⁊ bauōis epiſcopoꝝ. Offi͞m. Sacerdotes eiꝰ. Oꝛ.

Exaudi q̄s dñe populū tuū cū ſanctoꝝ confeſſoꝛū tuorū germani remigij vedaſti ⁊ bauonis epiſcopoꝝ tibi patrocinio ſupplicantē: vt ⁊ tēꝑalis vite nos tribuas pace gaudere ⁊ eterne reperire ſubſidiū. ꝑ do. Mēoꝛia de ſctō meloꝛo martyꝛe cū oꝛōne de cōi vnius marty. ſcilicet. Adeſto dñe. Epl'a Plures facti ſūt. Gr. Sacerdotes eiꝰ. All'a. ℣. Fulgebunt iuſti. Nulla dicit̄ ſequē. lz. ix. lect. habeāt̄ur. Euange. Sint lumbi Offertoꝛiū Exultabunt. Secreta.

PReces noſtras q̄s dñe ⁊ tuorū reſpice oblationes fidelium: vt tibi grate ſint ī feſtiuitate tuoꝛū ſanctoꝝ et nobis conferāt tue ꝓpiciatiōis auxiliū. Per. Alia ſecreta de ſcō meloꝛo ſcilicꝫ de cōi. Coīo Ego vos. Poſtcoīo.

REpleti ſacramēto repatiōis humane ī feſtiuitate ſctōꝝ ꝯfeſſoꝝ tuoꝝ germāi remigij vedaſti ⁊ bauonis: q̄s dñe deus noſter. vt ſicut munera nobis ꝑbere dignaris celeſtia/ſic ꝑ eadē tribuas nos donis inherere celeſtibus. ꝑ dñm. Alia poſtcoīo de ſancto meloꝛo ſcilꝫ de cōi. ¶ Sancti leodegarij epī ⁊ martyꝛis. Offi͞m

DEus q̇ Oꝛo (Sacerdotes dei hodierna die btm̄ leodegariū martyꝛē tuū atqꝫ pontificem gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti: tribue nobis ꝓpicius. vt qui gloꝛiā non meremur/indulgentiam ipſo interueniente conſequamur. Per. Ad thimotheū. ij. ij. ⁊. iij. capitu.

CHariſſime: Memoꝛ eſto ieſuꝫ xp̄m reſurrexiſſe a moꝛtuis ex ſemine dauid ſecundū euangelium meū: in quo laboꝛo vſqꝫ ad vincula quaſi male operans: ſed verbū dei nō eſt alligatum. Ideo oīa ſuſtineo ꝓpter electos: vt ⁊ ipſi ſalutem cōſequātur: que eſt i chꝛiſto ieſu cum glīa celeſti. ¶Tu autẽ aſſecutus es meam doctrinam/ inſtitutionem/ ꝓpoſitū/ fidem/ lōganimitatē: dilectionē patientiā/ perſecutiones/ paſſiones: qualia michi facta ſūt āthiochie/ yconio/ lyſtris/ quales ꝑſecutiōes ſuſtinui: ⁊ ex his omibus eripuit me dn̄s. Et oēs qui pie volunt viuere in chꝛiſto ieſu: ꝑſecutionē patientur. Grad Iuueni dauid. Alleluya. ꝟ Elegit te. Euange. Qui vos audit. Offerti Veritas.

PReſta q̄s dn̄e/ vt Secreta beati leodegarij martyꝛis tui atqꝫ pōtificis ſuffragio: tua i nobis munera tuearis/ ꝑ cuius honoꝛanda ꝯfeſſiōe hoſtias tibi laudis offerimus. Per do. Coio Beatus ſeruus. Poſtcommunio

REfecti participatiōe muneris ſacri q̄s domine de⁹ noſter: vt intercedēte btō leodegario martyꝛe tuo atqꝫ pōtifice: cuius exequimur cultū ſentiamus effectū. Per do. ¶ Sācte fidis virginis ⁊ martyꝛis. Offiīm Loquebar. Orō.

DEus qui pꝛeſentē diē beate fidis virginis martyꝛio facis eſſe ſolēnem: pꝛeſta eccleſie tue vt cuius meritis gloꝛiat/ ei⁹ pꝛecibus adiuuetur. ꝑ do. Epl'a: Dn̄e de⁹ meus. Grad Specie tua. Alleluya. ꝟ Hec eſt virgo. Euāgel. Simile eſt reg. celo. the. Offerto. Offerentur. minus. Secre.

SUſcipe dn̄e pꝛeces et hoſtias meritꝫ beate fidis virginis ac martyꝛis tibi dicatas: et cōcede: vt nobis ei⁹ ſint ſupplicatiōe ſalutares: cui⁹ ſunt veneratiōe ſolēnes. Per do. Coio Simile eſt re(gnū. Poſtcō.

SAcri altaris participatiōe refecti tuam dn̄e miām ſuppliciter exoꝛamus vt qui hec in btē fidis virginis ⁊ martyꝛis tue veneratione percepimus eius nos confoueri ſuffragijs ſentiam⁹. ꝑ do. ¶ Sanctoꝝ marci marcelli ⁊ apulei martyꝝ Offīm. Salus autē. Oꝛatio.

SAnctoꝛum martyꝝ tuoꝝ marci marcelli ⁊ apulei nos queſumus btā merita ꝓſequātur: et tuo ſemꝑ faciāt amoꝛe feruētes: Per dn̄m. Epiſtola Sctī ꝑ fidē. Gr Iuſtoꝝ anime. Alleluya. ꝟ Mirabilis dn̄s. Euangeliū Cū audieritis. Offr Exultabunt. Secreta.

MAieſtatē tuā nobis domine q̄s hec hoſtia imolāda reddat placatā tuoꝛum digna poſtulatione ſctōꝛum: in quoꝛuꝫ commemoꝛatione defertur. Per do. Coio Iuſtoꝝ anime. Poſtcōmu.

SAcramētis q̄s dn̄e muniamur acceptis: ⁊ ſctōꝝ martyꝛum tuoꝝ marci marcelli ⁊ apulei meritis cōtra irruentes nequicias armis celeſtibus ꝓtegamur. ꝑ do. ¶ Sctī dionyſij ſociorumqꝫ eius martyꝝ. Officium.

Intret in conſpectu tuo dñe. Oꝛatio.

Deus qui hodierna die beatū dionyſiū virtute cōſtantie in paſſiōe roboꝛaſti: quiqꝫ illi ad pꝛedicanduꝫ gentibus gl'iam tuā: ruſticū ⁊ eleutheriuꝫ ſociare dignatꝰ es: tribue nobis q̄ſumus ex eoꝝ imitatione ꝓ amoꝛe tuo ꝓſpera mundi deſpicere: ⁊ nulla aduerſa foꝛmidare. Per do.

Lcō actuū apoſtoloꝝ. xvii. capi.

Paulus cū athenis ſylam et thimotheū expectaret: incitabatur ſpūs eius in ipſo videns idolatrie deditā ciuitatē. Diſputabat ergo in ſynagoga: cū iudeis et idola colentibꝰ ⁊ in foꝛo per omēs dies: ad eos qui audierant. Quidam autē epicurei ⁊ ſtoici et philoſophi ⁊ dionyſiꝰ diſſerebāt cum eo: ⁊ quidā dicebant. Quid vult ſeminatoꝛ verboꝝ hic diſſerere? Alij vero. Nouoꝝ demoniorum videtur annūciatoꝛ eſſe: q̇a ieſum ⁊ reſurrectionē annunciabat eis. Et apꝑhenſū eū ad ariopagum duxerūt: dicētes. Poſſumus ſcire q̄ eſt hec noua: que a te dicitur doctrina? Noua eñ queddam īfers auribus noſtris. Volumus eñ ſcire quid nam velit hec eſſe? Athenienſes aūt oēs ⁊ aduene hoſpites cū dionyſio ad nichil aliud vacabāt niſi aut diſcere aut aliquid audire noui. Stans aūt paulꝰ ī medio ariopagi: dixit. Viri athenienſes per omia quaſi ſuperſticioſos vos video. Pꝛeteriēs eniꝫ et videns ſimulachꝛa veſtra inueni ⁊ aram ī qua ſcriptū erat ignoto deo. Et quis eſt ille īcognitus deꝰ? Quod ergo ignoꝛantes colitis: hoc ego annūcio vobis. Deus qui fecit mundū: et omia que in eo ſunt. Hic celi et terre cuꝫ ſit dñs nō in manufactis tēplis habitat nec manibus hūanis colit̄ indigēs aliquo: cū ipſe det omnibus vitam et inſpirationē ⁊ oīa. Fecitqꝫ ex vno omne genꝰ hominū inhabitare ſuper vniuerſā faciem terre: diffiniēs ſtatura tempoꝛa ⁊ terminos habitationis eoꝝ: querere deū ſi foꝛte attrectēt eum aut inueniāt: quāuis nō lōge ſit ab vno quoqꝫ noſtrū. In ipſo enim viuimus ⁊ mouemur et ſumꝰ: ſicut et quidā veſtroꝝ poetarum dixerunt: ipſiꝰ enim ⁊ genus ſumus. Genus ergo cum ſimus dei: nō debemꝰ eſtimare auro aut argēto aut lapidi: ſculpture artis ⁊ cogitationis hoīm diuinū eſſe ſimile. Et tēpoꝛa quidam huius ignoꝛantie deſpiciens deꝰ nūc annūciat hoībus: vt omnes vbiqꝫ penitētiā agant / eo ꝙ ſtatuit diem ī qua iudicaturꝰ eſt oꝛbem in equitate: ī viro in quo ſtatuit fidem / pꝛebens oībus ſuſcitans eū a moꝛtuis. Cū audiſſent autem reſurrectionē moꝛtuoꝛuꝫ q̇dam irridebāt: q̇dam vero dixerunt. Audiemus te de hoc iteruꝫ. Sic paulus exiuit de medio eoꝝ. Quidam aūt viri adherentes ei crediderunt ī q̇bus et dionyſius ariopagita credidit: ī dñm ieſuꝫ chꝛiſtū. Gr. Gl'ioſus deꝰ. Alleluya. V. Iuſti epulētur. Sequētia de cōi.

Euangeliū. Deſcendēs ieſus de mōte. Offerto. Letamini. Sec̄.

Offerendoꝛum tibi munerꝫ deꝰ autoꝛ ⁊ datoꝛ pꝛeſta q̄ſ: vt hoc ſacrificiū ſingulare: qđ ſāctis tuis in paſſione cōtulit caritatē / nobis tribuat ī deuotione pꝛeſidiū. Coio. Multitudo. Poſtcō̄.

Sumpſimus domie votiua miſteria depꝛecātes clemētiā tuā / vt coꝛum nobis fiāt depꝛecatione ſalutaria: quoꝝ paſſiōis gloꝛioſa celebꝛamus ſolennia. p.

Sancti gerconis ſocioꝛūq; eiꝰ martyꝝ. Offiū. Juſti epulent. Oꝝ.

Preſta q̄s dn̄e / vt ſicut ſctōrū mꝛ̄ꝝ tuoꝝ gercōis victoris caſſij floꝛētij ſocioꝛūq; eoꝛum nos natalicia celebꝛanda non deſerūt: ita iugiter ſuffragijs comitentur. Per. Epiſtola. Sācti per fidē. Grad̄. Juſtoꝝ anime. Alleluya ỽ. Reddet deus. Euāgeliū. Cum audieritis. Offr. Mirabilis deus.

Munera plebis tue Secre. dn̄e queſumꝰ beatoꝝ martyꝛum tuoꝛꝫ gerconis victoꝛis caſſij floꝛentij ſocioꝛumq; coꝝ fiant tibi grata ſuffragijs: vt quoꝛum triūphi tuo nomini ꝓferuntur: ipſoꝝ digna perficiāt et meritis. Per dn̄. Coio. Juſtoꝝ anime.

Adeſto dn̄e Poſtcōmunio. populo tuo cum ſanctoꝛū tuoꝝ gerconis victoꝛis caſſij floꝛētij ſocioꝛūq; eoꝛum patrocinio ſupplicāti: vt quod pꝛopꝛia fiducia nō pꝛeſumit: ſuffragantium meritis conſequamur. Per dn̄m.

Sctī nicaſij ſocioꝛūq; eiꝰ martyꝛū. Offiū. Sacerdotes eius. Oꝛo.

Deus qui ſanctā nobis huius diei ſolēnitatem in honoꝛe ſanctoꝝ martyꝛum tuoꝛꝫ nicaſij quirini ⁊ ſcuuiculi ꝯſecraſti: adeſto familie tue pꝛecibus et dona: vt quoꝛꝫ feſta celebꝛamꝰ eoꝛum merito ⁊ auxilio ſubleuemur. Per. Epiſtola. Rememoꝛamini. Grad̄. Sacerdotes eius. Alla ỽ. Fulgebūt iuſti. Euāgeli. Cū perſequent. Offr. Exultabūt. Secreta

Preces tuoꝛum domine reſpice oblationeſq; fideliꝫ vt ⁊ tibi grate ſint pꝛo tuoꝛū honoꝛe ſanctoꝛum nicaſij quirini ⁊ ſcuuiculi: ⁊ nobis cōferant tue ꝓpiciatiōis auxiliū. Per do. Coio. Ego vos elegi. Poſtcōmuni.

Sanctoꝛum martyꝛū tuoꝝ domine nicaſij quirini ⁊ ſcuuiculi itercesſione placatus: pꝛeſta q̄ſumus. vt que tp̄ali celebꝛamus actione: perpetua ſaluatione capiamus. p dn̄m.

Tranſlatio ſcti eduardi regis ⁊ cōfeſſoꝛis. Offiū

g

Audeamus oēs in dn̄o diē feſtū celebꝛātes ſub honoꝛe eduardi ꝯfeſſoꝛis de cuius tranſlatione gaudēt angeli ⁊ collaudant filiū dei. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet)collaudatio.

Deus qui Oꝛo. beatū regem eduardū confeſſoꝛem tuū eternitatis glīa coronaſti / fac nos q̄ſumꝰ ita eū venerari in terris: vt cū eo regnare poſſimus in celis. p do. Epiſtola. Juſtus coꝛ ſuū. Gradua. Domine pꝛeueniſti. Alleluya. ỽ. Juſtus germi

Sequentia. Adeſto nobis. Euāge. Nemo accēdit. Credo. Offerto. (Poſuiſti dn̄e. Secre.

Sacris altaribus aſſiſtētes nos domine q̄s ſpūs ſancti luce ꝑfunde vt quod tibi ī honoꝛe beati regis eduardi deuote offerimus nobis ipſo īteruenīēte fiat remediū ſalutare. ꝑ do. In vnitate eiuſdez. Coio. Magna eſt. Poſtcoio.

Vitalis alimonie conuiuio ſaginati q̄s dn̄e deꝰ noſter: vt bti regis eduardi ꝯfeſſoꝛis tui ſuffragātibus meritis: celeſtis cōuiuij mereamur eſſe participes. ꝑ dn̄z

Vel dicūtur ad miſſā de ſctō eduardo in tranſlatione eiuſd̄ he tres oꝛationes.

Omp̄s ſēpiterne deus qui beatū regē eduardū ſanctoꝛū collegio ſociaſti: concede ꝓpicius. vt qui glīoſe trāſlationis eiꝰ recolimus inſignia: ꝓpius apd̄ te ſentiamꝰ patrocinia. Secre. Per do.

Quos beati regis eduardi trāſlatio ſācta letificat: tua nos dn̄e gr̄a reddat letioꝛes: ⁊ tribuat ī hoc ſacrificio p̄ſentie tue dulcedinez toto coꝛde ſentire. Qui vi. Poſtcoio.

Ut nobis ſalutem ꝯferāt ſacramēta q̄ ſumpſimꝰ: beatiſſimus rex eduardus ꝯfeſſoꝛ tuus domine ꝓ nobis ītercessoꝛ exiſtat: de cuius venerāda trāſlatione tribuis nos ānua deuotiōe letari. ꝑ do. ¶ Sācti calixti pape et martyꝫ. Offm̄. Sacerdotes dei. Oꝛo.

Deus qui nos cōſpicis ex noſtra īfirmitate deficere ad amoꝛē tuum nos miſericoꝛditer per ſācti calixti martyꝫ tui atq̄ pontificis exēpla reſtaura. ꝑ do. Epiſto. Doctrinis varijs. Grad. Inueni dauid. Alleluya. ℣ Elegit te. Euāgeliū. Vigilate quia neſcitꝫ. Offertor. Veritas mea. Secreta.

Miſtica nobis domine ꝓſit oblatio: que ꝑ ſancti calixti meritum nos ⁊ a reatibus noſtris expediat: ⁊ ꝑpetua ſaluatione confirmet. ꝑ dn̄m. Coio. Beatus ſeruus. Poſtcoio.

Preſta q̄s dn̄e vt cuiꝰ paſſionis memoꝛiā ſacramēti participatione recolimus: fidem ꝑficiēdo ſectemur. ꝑ do. ¶ Sācti vulfrāni epi et cōfeſſo. Offm̄ Statuit ei. Oꝛo.

Da q̄s oīpotēs deus vt beati vulfrāni ꝯfeſſoꝛis tui atq̄ pontificis venerāda ſolēnitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutem. ꝑ do. Epiſto. Ecce ſacerdos. Graduale. Dn̄e p̄uenisti. Alleluya. ℣. Iuſtus germi. Sequētia de cōf. Euāgeliū Homo quidā peregre. Offer. Veritas mea ⁊ mīa. Secre.

Reſpice queſumus domine munera populi tui in ſācti vulfrāni cōfeſſoꝛis tui atq̄ pontificis honoꝛe oblata: ⁊ tue teſtificatio veritatꝫ nobis ꝓficiat ad ſalutez. Per dominū. Coio. Beatus ſeruus. Poſtcommunio.

Quos tuis dn̄e reficis ſacramentis ſancti vulfrāni confeſſoris tui atq̄ pōtificis attolle benignus ſuffragijs: vt noſtre redemptionis effectum: ⁊ myſterijs capiamus ⁊ moꝛibus. Per dominū noſtrū ieſū. ¶ Sc̄ti michaelis in mōte tūba. Officiū. Benedicite dominū. Kyrie rex ſplendēs. Et dicitur a viqꝫ verū. Oꝛo. Deus qui miro. Lcō libri apoca. bti ioh. apli. xij.

Factū eſt pꝛeliū magnuꝫ in celo: michael ⁊ angeli eius pꝛeliabant cum dꝛacone: ⁊ dꝛaco pugnabat ⁊ angeli eius/ et nō ꝑualuerunt neqꝫ locus inuent⁹ eſt eoꝝ amplius in celo. Et ꝓiectus eſt dꝛaco ille magnus ſerpens antiqu⁹: qui vocatur diabolus ⁊ ſathanas: qui ſeducit vniuerſū oꝛbem. ⁊ pꝛoiectus eſt in terrā. ⁊ angeli eius cū illo miſſi ſūt. Et audiui vocē magnā in celo dicētem. Nunc facta eſt ſalus et virtus et regnū dei noſtri ⁊ poteſtas chꝛiſti eius quia pꝛoiectus eſt accuſatoꝛ fratrū noſtroꝝ qui accuſabat illos ante cōſpectū dei noſtri die ac nocte. Et ipſi vicerūt illū pꝛopter ſanguinē agni/ ⁊ ꝓpter verbum teſtimonij ſui/ ⁊ non dilexerunt animas ſuas vſqꝫ ad moꝛtē. Propterea letamini celi/ ⁊ q̄ habitatis in eis. Grad. Bñdicite dñm. Alleluya. ꝟ. Cōcuſſuꝫ eſt mare et contremuit terra: vbi archangelus michael deſcēdebat de celo. Non dꝛ ſequētia. Euāge. Acceſſerūt diſcipli. Credo. Offerto. Stetit āgelus. Secre. Mun⁹ populi tui. Pꝛefatio quotidiana. Coio. Bñdicite. Poſtcō. Bti archāgeli. ¶ Sctē etheldꝛe de virginis nō marty. ad miſſaꝫ offm. Dilexiſti. Oꝛo de cōi. Epl'a. Qui gloꝛiat. Grad. Dilexiſti. Alla. Diffuſa. Sequētia. Uirgis venerāde. Euāge. Simile eſt regnuꝫ celoꝝ decē vir. Offer. Offerētur. min⁹. Coio. Diffuſa. ¶ Scti luce euāgeliſte. Offm. Os iuſti. Oꝛatio.

Interueniat pꝛo nobis dñe q̄s ſanct⁹ tuus lucas euāgeliſta. qui crucꝫ moꝛtificationē iugiter in ſuo coꝛpoꝛe pꝛo tui nois honoꝛe poꝛtauit. p. Memoꝛia de ſctō iuſto. Oꝛo.

Deus qui beato iuſto talē foꝛtitudinē ꝯtuliſti: vt ī puerili coꝛpuſculo glioſuꝫ ꝓ amoꝛe tuo ſubiret martyꝛium: concede ꝓpicius. vt eius intercedētibus meritꝭ: ab omibus nos abſoluas peccatis. Epla. Similitudo vult⁹. Offer. Os iuſti. All. ꝟ. Primus ad ſyō. Sequētia. Laus deuota. Euange. Deſignauit. Require ī cōi vnius euāgeliſte. Credo. Offerto. Poſuiſti dñe. Secre.

Donis celeſtib⁹ da nobis q̄s dñe libera mēte ſeruire: vt munera que deferim⁹: interueniēte beato luca euāgeliſta: ⁊ medicinam nobis operētur et gloꝛiam. Per do. Alia ſecreta.

Sicut diuine potentie gloꝛiam munera pꝛo beati iuſti martyꝛio oblata teſtātur: ſic nobis effectū domine q̄s tue ſaluationis impēdāt. Pꝛefa. Et te dñe Non dicit in hac ꝑfatione. Per beatos euāgeliſtas ſed Per beatos apl'os. Cō. Magna ē. Poſtcō.

Preſta q̄s omīps deus/ vt id quod de ſancto altari tuo ꝑcepimus: ꝑcibus beati euangeliſte tui luce ſaluificet aīas nr̄as: ꝑ quod ſemper tuti eſſe poſſimus. Per dominū. Alia poſtcōmunio.

Refecti dñe bñdictione celeſti: q̄s. vt per interceſſionē bti iuſti martyris tui/ medicina ſacramenti ⁊ corporib' nr̄is proſit ⁊ mētib'. Scte freſdeuide virginis. Offm̄. Dilexiſti. Oro de cōi Ep̄la. Sapiētia vincit. Gr. Dilexiſti. Alleluya. V. Emulor. Sequen. Virgīs venerāde. Euāgel'. Simile eſt reg. ce. decē virgi. Offr. Offerētur. mīn' Co. Diffuſa. Sctāꝝ vndecim miliū virginū ⁊ martyrū

Deus Offm̄. Vultū tuū. Or. q̄ ſāctam nobis huius diei ſolennitatē ꝑ beataꝝ virginum martyrūqꝫ tuarū glorioſa paſſione feciſti: adeſto familie tue precibus: ⁊ da. vt quarū hodie feſta celebram'/ meritis ⁊ interceſſionibus adiuuemur. Per. Epiſtola. O q̄ pulchra. req̄re s̄ i natiuitate marie Gr. Exultabunt req̄re i cōi plurimoꝝ martyrum. Alla. V. Adducētur regi virgines poſt eā proxime eius adducētur tibi in leticia. Euāgel'. Simile eſt reg. ce. decē vir. Offr.

Offerētur. min' us. Secreta. Preſētia munera q̄s domine ita ſerena pietate intuere: vt ſcti ſpūs ꝑfundantur bñdictione. vt i cordibus nr̄is eā dilectionē validēt/ ꝑ quā ſanctaꝝ ſācte virgines martyreſqꝫ tue oīa corporis tormēta deuicerunt. Per. In vni. eiuſd. Coio. Quiſqꝫ prudente s.

Sumpſim' dñe i Poſtcoio ſctāꝝ virginū martyrūqꝫ tuaꝝ ſolēnitate celeſtia ſacramēta: quarū ſuffragijs q̄s largiaris vt q̄d tēporaliter gerimus/ eternis gaudijs conſequamur. Per. Scti romani ep̄i ⁊ confeſ. Offm̄.

Deus Oro. (Statuit ei dñs. cui beatus roman' pōtifex ita ſāctitatis gratia decorat' cōplacuit/ vt tuoꝝ cōſortiū in celis ꝑmereretur ſanctoꝝ: da eccleſie tue q̄s eius interuentu perpetuā conſequi leticiā/ cuius depoſitionis diem gratulando celebrat ſolennem. Per. Ep̄la. Iuſtū deduxit dñs. Gr. Ecce ſacerdos magnus Alleluya. V. Inueni dauid. Euā. Vigilate quia neſcitis. Offr. Veritas mea

Sacrificiū Secreta deuotionis noſtre q̄s omnipotens deus clementer reſpice: ⁊ iterceſſione bti romani cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis: per hoc nobis ſalutem mentis ⁊ corporis benignus impende. Per do. Cōmu. Fidelis ſeruus.

ADn- Poſtcō. cede q̄s domine de' noſter: vt myſteria ſancta q̄ ſūpſimus intercedēte beato romano cōfeſſore tuo atqꝫ pontifice: et gatiam nobis deuotionis obtineant/ et effectum beate perennitatis acquirant. Per do. Sanctoꝝ criſpini et criſpiniani martyrum. Officium. Salus autem. Oratio.

Deus qui ſctis martyribus tuis criſpino ⁊ criſpiniano coronam martyrij preſtitiſti: cōcede q̄s vt eorū interceſſione veniam conſequamur delictorū: et eterna gaudia beatoꝝ. Per. Memoria de ſctō iohāne de beuerlaco ep̄o ⁊ cōfeſſore. Ep̄la. Spectaculum facti. Grad. Ecce q̄ bonum.

Et dicetur cum vtroqꝫ ꝟsu. Alla. ℣. Iusti epulentur. Sequentia de communi. Euãgeliũ Ecce ego mitto vos. Offerto. Gloriabuntur.

Secre. Concede quesumus omnipotẽs deus / vt his muneribus que pro sanctorum martyrũ tuorũ crispini ⁊ crispiniani honore deferimus: ⁊ te placemus exhibitis: ⁊ nos viuificemur acceptis Per. Coio. Et si corã. Postcoio.

Sanctorum martyrũ tuorꝝ crispini ⁊ crispiniani quesumus dñe precibus adiuuemur ⁊ eorũ solẽnia sacris mysterijs celebrãtes: fac nos tuo nõi semper esse deuotos. p. Mẽoria de trãslatione sãcti iohãnis de beuerlaco epĩ ⁊ confessoris. Oratio.

Deus qui hũc diem sanctissimi iohis ꝯfessoris tui atqꝫ pontificis translatione decorasti: fac nos q̃s eius meritis ⁊ precibus in sanctorũ tuorum societate transferri. p.

Secreta. Respice quesumus dñe propiciꝰ ad humilitatis nostre simplicem seruitutem / ⁊ intercedẽte btõ iohãne cõfessore tuo atqꝫ pontifice cuius translationez celebramꝰ: hostias quas ĩ honore eius sacris altaribus imolamꝰ benignus assume. Per.

Postcoio. Presta nobis dñe q̃s beati iohãnis cõfessoris tui atqꝫ põtificis / meritis ⁊ precibꝰ adiuuari: vt quod presentibus celebramus officijs: eius suffragio perpetue saluationis gaudijs assequamur. Per dominũ. In vigilia symonis ⁊ iude Officiũ. Intret in conspectu. Oro.

Concede q̃s omnipotẽs / deus / vt sicut apostolorꝝ tuorꝝ symonis ⁊ iude gloriosa natalicia preuenimꝰ: sic ad tua beneficia premerenda: maiestatẽ tuaz pro nobis ipsi preueniãt. per. Ep̄la. Iustorum aĩe. Gra. Uindica dñe. Si hec vigilia ĩ dñica euenerit dicit vnũ Alla. de cõi plurimorꝝ martyrũ. Euangeliũ. Ego sum vitis Offertoriũ. Exultabunt. Secreta.

Accepta tibi sit q̃s dñe nostre deuotiõis oblatio: ⁊ ad apostolicam puriores nos faciat ꝑuenire festiuitatem. Per. Prefatio quotidiana. Cõ. Iustorꝝ aĩe. Postcõ.

Quesumus dñe salutaribꝰ repleti mysterijs: vt quorꝝ ieiunando solẽnia preuenimus: eorꝝ orõibus adiuuemur. per. In die apostolorꝝ symonis ⁊ iude. Offm̃. Michi aũt. Or.

Deus q̇ nos per beatos apostolos tuos symonem ⁊ iudaz ad agnitionẽ tui nois venire tribuisti: da nobis eorꝝ gloriã sempiternã: ⁊ proficiendo celebrare ⁊ celebrãdo ꝑficere. p. Ad roma. viij.

Fratres: Scimus qm̃ diligẽtibus deũ oia cooperantur in bonũ his qui secundũ ꝓpositũ vocati sunt sctĩ. Nam quos presciuit: ⁊ p̄destinauit ꝯformes fieri imaginis filij sui: vt sit ipse primogenitus in multꝭ fratribꝰ. Quos aũt p̄destinauit: hos ⁊ vocauit. Et quos vocauit: hos ⁊ iustificauit. Quos aũt iustificauit illos ⁊ magnificauit. Quid ergo dicemus ad hec? Si deus pꝛo nobis quis contra nos? Qui etiã ꝓpꝛio filio nõ pepercit: ſed pꝛo nobis om̄ibus tradidit illum. Quomodo non etiã cuꝫ illo oĩa nobis donauit? Quis accuſabit aduerſus electos dei? Deus ꝗ iuſtificat Quis eſt ꝗ cõdẽnet? xp̄us ieſus ꝗ moꝛtuus eſt: imo qui ⁊ reſurrexit qui eſt ad dexteram dei: qui etiaꝫ interpellat pꝛo nobis Quis ergo nos ſeparabit a caritate xp̄i? Tribulatio/ an anguſtia/ an perſecutio/ an fames/ an nuditaſ/ an periculũ/ an gladi⁹? Sicut ſcriptũ eſt. Quia ꝓpter te moꝛtificamur tota die: eſtimati ſumus vt oues occiſiõis. Sed in his oĩbus ſupamus: pꝛopter euꝫ qui dilexit nos. Certus ſuꝫ eñ: qꝛ neqꝫ moꝛs/ neqꝫ vita/ neqꝫ angeli/ neqꝫ pꝛincipatus/ neqꝫ ptãtes/ neqꝫ ꝟtutes neqꝫ inſtãtia/ neqꝫ futura/ neqꝫ foꝛtitudo/ neqꝫ altitudo/ neqꝫ ꝓfundũ/ neqꝫ creatura alia poterit nos ſepare a caritate dei Que eſt in chꝛiſto ieſu: dño nr̄o. Grad. Nimis hono. Alla. V⁹. Non vos me. Sequẽtia de cõi. Euãgeliũ. Hec mando vobis. Credo. Offer. In (omnẽ terram. Secre.

Gloꝛiã domine ſanctoꝛum apoſtoloꝛum tuoꝛũ ſymonis ⁊ iude perpetuam venerãtes ꝗs: vt eãdem ſacris miſterijs expiati digni⁹ celebꝛemus. Per. Pꝛefa. Et te dñe. Coio. Vos qui ſecuti eſt(. Poſtcoio

Sanctificato diuino myſterio queſumus oĩps deus/ vt pꝛo nobis eoꝛum nõ deſit oꝛatio: quoꝝ nos donaſti patrocinio gubernari. P. ¶ In vigilia oĩm ſanctoꝝ. Offm̄. Timete dñm. Oꝛatio.

Domine deus noſter multiplica ſup nos gratiam tuã ⁊ ſanctoꝛum tuoꝛum quoꝛũ pꝛeuenimus gloꝛioſa ſolẽnia: tribue ſubſequi in ſancta pꝛofeſſione leticiã. Per do. Nulla fiat memoria. Lectio libꝛi apocalipſis bt̄i iohãnis apoſtoli. v. capitu.

In dieb⁹ illis: Ego iohãnes vidi in medio thꝛoni ⁊ quattuoꝛ aĩaliũ ⁊ in medio ſenioꝝ agnum ſtãtẽ quaſi occiſũ habẽtẽ coꝛnua ſeptẽ ⁊ oculos ſeptẽ ꝗ ſunt ſepteꝫ ſpũs dei: miſſi in oẽm terram. Et venit: ⁊ accepit de dextera ſedentis in thꝛono libꝛũ. Et cũ aperuiſſet libꝛũ: quattuoꝛ aĩalia ⁊ viginti quattuoꝛ ſenioꝛes ceciderũt corã agno habẽtes ſiguli cytharas et phialas aureas plenas odoꝛamentoꝝ: ꝗ ſunt oꝛõnes ſanctoꝝ. Et cantabãt canticũ nouũ dicẽtes. Dignus es domĩe de⁹ noſter accipere libꝛũ ⁊ aperire ſignacula eius/ quoniã occiſus es: ⁊ redemiſti nos deo in ſanguine tuo: ex omni tribu et lingua et populo ⁊ natiõe. Et feciſti nos deo noſtro regnũ ⁊ ſacerdotes: et regnabũt ſuper terrã. Et vidi ⁊ audiui vocem angeloꝛum multoꝛuꝫ in circuitu thꝛoni et aĩalium et ſenioꝛum: et erat numerus eoꝝ milia milium voce magna dicentium Dignus eſt agnus qui occiſus eſt accipere virtutẽ: et diuinitatẽ et ſapiẽtiã ⁊ foꝛtitudinẽ et honoꝛẽ

⁊ gloriam ⁊ benedictionem: in ſecula ſeculorum amē. Grad. Exultabūt. Si hec vigilia in dominica euenerit dicit᷑ miſſa de vigi. i ca. cum hoc Alleluya. ℣. Mirabilis dn̄s Et tunc ad magnā miſſam que erit i dn̄ica fiat memoria de ſancto quītino cū hac oratione Deus qui eccleſiam. Secundum iohānem. xvij. cap̄.

In illo tempore: Reſpiciens ieſus in diſcipulos ſuos dixit. Pater ſancte ſerua eos in nomine tuo quos dediſti mihi: vt ſint vnū ſicut ⁊ nos Cum eſſem cum eis: ego ſeruabā eos in nomine tuo. Quos dediſti mihi ego cuſtodiui ⁊ nemo ex eis periit niſi filius ꝑditionis vt ſcriptura impleatur. Nūc aūt ad te venio et hec loquor in mundo vt habeant gaudiū meū impletū i ſemetipſis. Ego dedi eis ſermonem tuum: et mundus eos odio habuit: quia nō ſunt de mūdo ſicut ⁊ ego nō ſuꝫ de mundo. Non rogo vt tollas eos de mundo: ſed vt ſerues eos a malo. De mundo non ſunt: ſicut et ego non ſum de mundo. Sāctifica eos in veritate/ ſermo tu⁹ veritas ē. Sicut tu me miſiſti in mundū: et ego miſi eos in mundū. Et ꝑ eis ego ſanctifico meipſm̄: vt ſint ⁊ ipſi ſāctificati in veritate. Non ꝑ his autem rogo tātum: ſed et pro eis q̄ credituri ſunt per verbum illorū in me: vt omnes vnum ſint ſicut tu pater in me: ⁊ ego in te: vt ⁊ ipſi in nobis vnū ſint. Et mundus credat: quia tu me miſiſti Et ego claritatem quā dediſti michi dedi eis: vt ſint vnū ſicut ⁊ nos vnū ſumus. Ego in eis ⁊ tu in me: vt ſint conſūmati i vnū. Et cognoſcat mundus quia tu me miſiſti ⁊ dilexiſti eos: ſicut et me dilexiſti. Pater quos dediſti michi volo vt vbi ego ſum ⁊ illi ſint mecū: vt videant claritatem meā quā dediſti michi: qꝛ dilexiſti me ante mūdi conſtitutionē. Pater iuſte: mūdus te non cognouit: ego autē te cognoui. Et hi cognouerūt quia tu me miſiſti: ⁊ notum feci eis nomen tuū: et notum faciā. Ut dilectio qua dilexiſti me in ipſis ſit: et ego in eis. Offertorium. Letamini ſ.

Secre. Altare tuū domine muneribus cumulam⁹ oblatis: da queſum⁹. vt ad ſalutē noſtrā omniū ſāctorū tuorum precatione proficiant: quorū ſolēnia ventura precurrim⁹. ꝑ. dominū. Coīo. Iuſtorum anime.

Poſtcōmunio Sacramētis domine et gaudiis optate celebritatis expletis: q̄s. vt eorū precib⁹ adiuuemur: quorū recordationibus exhibētur. per dn̄m.

De ſancto quītino martyre. Or.

Deus qui eccleſiam tuā annua beati quintini martyris tui ſolennitate letificas: cōcede ꝓpicius. vt qui memoriā illi⁹ digna ſeruitute veneramur: interceſſorē cum ſemper apud te habere mereamur. ꝑ do. Secre.

In veneratione btī quītini martyris tui omnipotens deus: tibi laudis hoſtiam immolamus oꝛātes vt iſte pro nobis interceſſoꝛ exiſtat: q̄ ꝓ tuo noīe glorioſa moꝛte occubuit. Poſtcōmunio.

Percipiat q̄s dn̄e plebs tua intercedente btō quintino martyꝛe tuo mīam quā depoſcit vt tuis ſemper digna īueniatur ſacramentis. Per do. no. In die oīm ſanctoꝛū ad miſſam. Offm̄.

Gaudeamus omnes in dn̄o diem feſtum celebꝛātes ſub honoꝛe oīum ſanctoꝛū de quoꝛū ſolēnitate gaudent angeli ⁊ collaudāt filiū dei. Ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio.

Oꝛo. Omnipotens ſempiterne deus q̄ nos oīum ſanctoꝛū merita ſub vna tribuiſti celebꝛitate venerari: q̄s: vt deſideratā nobis tue ꝓpitiationis abundātiā / multiplicat' itercecſſoꝛib' largiaris. Per do. Lcō libꝛi apocalipſis beati iohānis apo. vij. c.

Ecce ego iohānes vidi angelū aſcendentē ab oꝛtu ſolis habentē ſignum dei viui. Et clamauit voce magna quattuoꝛ angelis: quib' datū eſt nocere terre ⁊ mari dicēs. Nolite nocere terre ⁊ mari neq; arboꝛibus: quoadusq; ſignemus ſeruos dei noſtri ī frontibus eoꝝ. Et audiui numerū ſignatoꝛū centū quadꝛagintaquattuoꝛ milia ſignati: ex omni tribu filioꝛum iſrael. Ex tribu iuda: duodecim milia ſignati. Ex tribu rubem: duodecim milia ſignati. Ex tribu gad: duodeci milia ſignati. Ex tribu aſer: duodecim milia ſignati. Ex tribu neptalim. duodecim milia ſignati. Ex tribu manaſſe: duodeci milia ſignati Ex tribu ſymeō: duodeci milia ſignati. Ex tribu leui: duodeci milia ſignati. Ex tribu yſachar duodeci milia ſignati Ex tribu zabulon: duodeci milia ſignati. Ex tribu ioſeph: duodecim milia ſignati. Ex tribu beniamim: duodeciȝ milia ſignati. Poſt hec vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat ex oībus gētibus ⁊ tribub' ⁊ populis ⁊ linguis ſtātes ante thꝛonū: ⁊ in cōſpectu agni amicti ſtolis albis: ⁊ palme ī manib' eoꝝ. Et clamabāt voce magna: dicētes. Sal' deo nr̄o: q̄ ſedet ſup thꝛonū / ⁊ agno. Et oēs angeli ſtabāt ī circuitu thꝛoni et ſenioꝝ ⁊ quattuoꝛ aīaliū. Et ceciderūt ī cōſpectu thꝛoni ī facies ſuas: ⁊ adoꝛauerūt deū dicentes amē. Bñdictio ⁊ claritas ⁊ ſapiētia ⁊ grāꝝ actio: honoꝛ ⁊ virtus ⁊ foꝛtitudo deo nr̄o in ſcl'a ſeculoꝝ amē. Grad. Timete dn̄m. Alla. V. Iudicabūt ſcti natiōes et dn̄abunt populis et regnabit illoꝝ rex ī eternū. Sequētia

Chꝛiſto īclito cādida nr̄a canant melodia agmina. Laudes oībus dātia ſanctis per hec ſacrata feſtalia. Mariam pꝛimū vox ſonet noſtra per quaȝ nobis vite ſunt data pꝛemia. Regina q̄ es mater ⁊ caſta ſolue nr̄a per filium peccamina. Angeloꝝ cōcio ſacra ⁊ archāgeloꝝ turma inclita. Noſtra diluāt iā peccata pꝛeſtando ſupera celi gaudia. Tu pꝛopheta pꝛeco lucerna atq;

plusꝙ ꝓpheta. In lucida nos pone via mundãs noſtra corpora. Apoſtolorꝝ princeps oĩm atqꝫ cũcta iuncta caterua. Iã corrobora vera q̃s i doctrina plebꝫ pectora. Stephane gl'ioſe rutilãs i corona ſanctorũqꝫ martyrꝝ turma inclita. Fortia date corda corpora eque firma nr̃a vt hoſtem vincãt rite ſpicula. Martine iclite p̄ſulũqꝫ oĩs caterua. Suſcipe nũc pia modo nr̃a clemens peccata. Regina virginũ permaxima tu mater icorrupta v̄go ꝛ grauida. Sacrata dño ꝛ caſtitas nr̃as ſerua aĩas mũdaqꝫ corpora. Monachorũ venerãda ſuffragia. Omniũqꝫ ſanctorꝝ contubernia. Per peccata aſſidua nr̃a gubernet tẽpora. Noſqꝫ ducãt ad ſupna polorũ vere gaudia. Subiungant piũ agmina amẽ redẽpta. Euã. Uidẽs ieſus turbas. Credo. Off. Mirabilis deus. Sec.

Munera tibi dñe noſtre deuotõis offerimus: que et pro cunctorũ tibi grata ſint honore ſctõrꝝ: et nobis ſalutaria te miſerante reddãtur. ꝑ dñm. Prefatio quotidiana. Communio Gaudete. Poſtcõio.

Da q̃s dñe fidelibus poplis per huius ſacramẽti participationẽ oĩm ſctõrꝝ tuorꝝ ſẽper veneratione letari: ꝛ eorꝝ perpetua ſupplicatione muniri. Per.

In cõmẽoratione aĩarꝝ. Offiĩm Requiem eternã. Orõ Fideliũ deꝰ. Nulla fiat mẽoria ad hãc miſſã licet corpus pñs affuerit. Epiſto. Nolumus vos. ꝛ legatur in pulpito: qua lecta tres clerici de ſecũda forma habitu non mutato ibidẽ dicant' Gradua. Requiẽ eternã. ℣. Anime eorꝝ. Deinde ſequatur tract. De profundis. cũ eodẽ cantu quo i dñica ſeptuageſime: ꝛ dr̃ a quatuor clericis de ſuperiori gradu ad gradũ chori habitu nõ mutato: ꝛ interim ꝓcedat diaconus cũ ſubdiacono ꝛ cerofer. ꝛ thur. ſine cruce ad pronũciandũ euãge. Dixit martha: ꝛ legatur in pulpito more dñicali. Non dicitur. Credo. Offerto. O pie deus q̃ primũ hominẽ ad eternã gloriam reuocaſti paſtor bone qui ouem perditã pio humero ad ouile reportaſti: iuſte iudex dũ veneris iudicare libera de morte animas eorꝝ quas redemiſti. Ne tradas beſtiis aĩas confitentes tibi: ne derelinquas eas in finem. nõ dicitur. Hoſtias et preces. neqꝫ ℣. Requiẽ eternã. Sec. Hoſtias q̃s dñe. Cõ. Pro quorꝝ mẽo. Poſtcõ. Animabꝰ q̃s dñe. Si hec cõmemoratio in dñica cõtigerit differatur i craſtinũ: ꝛ fiat totũ ſeruitium de dñica: ꝛ tunc fiat in ipſa dñica memoria de martyribꝰ Euſtachio ſociiſqꝫ eius. Orõ.

Da nobis q̃s dñe ſanctorum martyrũ tuorum euſtachii ſociorũqꝫ eius interceſſione leticiã et pacem: vt quorũ gaudemꝰ triũphis: protegamur ſubſidiis. Per. Sec.

Aſſume q̃s oĩpotens deꝰ i honore ſanctorꝝ martyrum tuorũ euſtachii ſociorũqꝫ eiꝰ hec tibi oblata libamina: quorum pia ſupplicatione placatus et preteritorum veniam et futuroꝛū nobis cautelam pꝛebeas delictoꝛum. Poſtcōmunio.

SUmpſim⁹ dn̄e diuina myſteria btōꝝ mrꝝ tuoꝛū euſtachij ſocioꝛūq; ei⁹ merita venerātes: pꝛeſta q̄s. vt coꝝ ſemper et fideli muniamur auxilio: ⁊ magnifico pꝛoficiam⁹ exēplo. Per dominū.

Quando cōmēoꝛatio aīarū a dominica differtur tūc feria tertia fiat ſeruitiū de ſctā vvenefreda. Sctē vvenefrede v̄ginis ⁊ martyꝛ. Officium. Dilexiſti. Oꝛatio.

OMnipotens ſēpiterne deus q̄ beatā vvenefredā virginitatis pꝛemio decoꝛaſti: fac nos q̄s eius pia itercessione mūdi huius blandimēta poſtponere: ⁊ cū ipſa perēnis gloꝛie ſedem obtinere. Per. Epiſto. Dn̄e deus meus. Gr. Dilexiſti. Alleluya. V. Ueni electa mea. Sequentia.

VIrgo vernans velut roſa agni ſpōſa ſpecioſa xp̄i martyꝛ pꝛecioſa: vvenefreda floꝛuit. Ex bytānis oꝛiūda fide firma ſpe iocūda actu ſctā mente mūda mūdi mēda caruit. Hanc occidit karadocus: quē mox ſoꝛbet oꝛchi focus q̄ pꝛauox extat locus: quo ſathā excruciatur. Hui⁹ argumēto rei: fons ebulit nutu dei rubꝛicate ſpeciei quo caput p̄ciditur. Mira multa hic patrātur: ceci vidēt muti fātur/ moꝛbi oēs effugantur: cū fide petentiū Gloꝛioſa vvenefreda maris nobis fluctus ſeda: ne fiamus hoſti p̄da fer pia pꝛeſidium. Amē Euange. Simile eſt regnū celo. the. Offer. Offerētur. min⁹. Sec.

OBlata q̄s domine munera tue maieſtatis virtute ſāctifica: ⁊ beate virginis tue vvenefrede merit; ſalutaria nobis eſſe concede. per. Cōmu. Diffuſa eſt. Poſtcoio.

PErceptis dn̄e ſacramētis te ſuppliciter imploꝛamus. vt q̄ in veneratiōe beate vvenefrede virgīs ⁊ martyris tue deuotione tibi obtulim⁹ gaudia nobis cōferant ſempiterna. per.

Sancti leonardi abbatꝭ Officium. Os iuſti. Oꝛatio.

PReces noſtras q̄s domie celeſti dono pſequere: vt qui de bti leonardi cōfeſſoꝛis tui atq; abbatis patrociniȷs gloꝛiamur: ei⁹ meritis atq; ſuffragiȷs apud te ſemper adiuuari mereamur. per do. Epiſtola. Iuſtus coꝛ ſuū. Grad. Os iuſti. Alla. V. Poſuiſti adiutoꝛiū. Sequentia. Adeſt nobis dies. Euāgeliū. Nemo accēdit. Offer. Ueritas mea. Secreta.

SUſcipe dn̄e munera tue pietati humiliter immolāda: ⁊ concede. vt nobis ſcti leonardi cōfeſſoꝛis tui atq; abbatis interceſſione fiant ſalutaria/ cui⁹ natalicijs ea tibi ſperamus accepta. per do. Coio. Fidelis ſeruus. Poſtcoio.

PUrificet nos q̄s dn̄e tui pceptio ſacramēti: ⁊ que pꝛo beati leonardi cōfeſſoꝛis tui atq; abbatis venerāda ſolēnitate gerim⁹: eius nobis patrocinātibus meritis: ad indulgētiam pꝛoſint eternam. per do.

Sanctoꝝ quattuoꝛ coꝛonatoꝛum martyꝛum. Offm. Intret in conſpectu tuo dn̄e. Oꝛatio.

Preſta q̃s oĩpotens deus vt q̃ glorioſos martyres tuos claudiũ/nichoſtratum/ſymphorianũ/caſtoriũ atq; ſimplicium fortes ĩ ſua confeſſione cognouimus pios apud te in nr̃a interceſſione ſentiam⁹. Per. Epiſto. Iuſtorũ aĩe. Grad. Uindica dñe. Alleluya. ꝟ Mirabilis dñs. Euãge. Cũ audieritis. Offer. Exultabũt. Sec.

Benedictio tua queſum⁹ domine larga deſcẽdat q̃ et munera nr̃a deprecantib⁹ ſctis martyribus tuis claudio/nichoſtrato/ſymphoriano/caſtorio atq; ſĩplicio/tibi reddat accepta et nobis ſacramentum redemptionis efficiat. Per do. Coĩo Poſuerunt.

Celeſtib⁹ refecti Poſtcoĩo ſacramentis et gaudijs ſupplices te dñe deprecamur: vt quorũ gaudem⁹ triũphis: protegamur auxilijs. Scti theodori martyris Officium In virtute tua. Oratio.

Deus q̃ nos beati theodori martyris tui cõfeſſione glorioſa circũdas et protegis: preſta nobis eius imitatiõe proficere et oratione fulciri. Per do. Epl'a. Beatus vir qui in ſapiẽtia. Gr. Beatus vir. Alla. ꝟ Iuſtus vt palma florebit et ſicut cedrus libani multiplicabitur. Euangel' Si quis vult poſt me. Offer. Gl'ia et honore. Secre.

Muneribus oblatis dñe beati theodori martyris tui feſta venerãtes: q̃s. vt q̃ conſciẽtie noſtre prepedimur obſtaculis: illius meritis reddamur accepti. Per do. Cõ. Magna eſt. Poſtcoĩo.

Sancta tua nos dñe ſũpta purificent/et intercedente btõ theodoro martyre tuo ad perpetue beatitudinis cõſortium introducant. Per do. Sancti martini epiſcopi et cõfeſſoris. Offm.

Deus q̃ Oratio. Statuit ei. cõſpicis quia ex nulla nr̃a virtute ſubſiſtimus: concede propicius. vt interceſſiõe bti martini cõfeſſoris tui atq; põtificis/cõtra omnia aduerſa muniamur. Per. Memoria de ſancto menna

Preſta q̃s martyre. Oratio. oĩps deus/vt q̃ beati mẽne martyris tui natalicia colimus: interceſſione ei⁹ ĩ tui nois amore roboremur. Per. Epl'a. Ecce ſacerdos. Gr. Dñe preuenisti. Alla. ꝟ Hic martinus pauper et modicus celum diues ingreditur hymnis celeſtib⁹ honoratur. Sequentia. Sacerdotẽ chriſti. Require in tranſlatione eiuſdem. Euange. Homo quidã peregre. Offerto. Ueritas mea.

Deus q̃ omne bo- Secreta nũ in tui ſacri corporis miſterio contineri voluiſti: concede propicius. vt hoc munus quod ĩ bti martini confeſſoris tui atq; pontificis veneratione tibi offerim⁹: ipſo intercedẽte nobis proficere ſentiamus. Qui viuis et re.

Sacrifi Alia ſecreta gnas. cia iſta tibi vero et noſtro põtifici oblata dñe tu ſanctifica et interueniẽte beato menna martyre tuo: ita nos fac q̃s hec tractare myſteria: vt ipſi tibi templũ et hoſtia placabilis eſſe mereamur.

Qui viuis ⁊ regnas. Cõmunio. Beatus ſeruus. Poſtcõio.

AUxiliare queſumus domine populo tuo: vt ſacramentorũ tuorum virtute ꝓficiẽs ĩtercedẽte beato martino cõfeſſore tuo atqꝫ põtifice: ⁊ tuo ſemper munere gubernetur: et ad redemptionis eterne pertingat te ducẽte cõſortium. Per. Alia poſtcõmunio.

HOc in nobis q̃s domĩe gratia tua ſemper exerceat/ vt diuinis ĩſtauret corda noſtra miſterijs: ⁊ beati mẽne martyrꝫ tui feſtiuitate letificet. Per. Quotidie per octa. dicit eadez miſſa ſed ſine ſequen. niſi feſtũ occurrat et niſi ĩ dñica vl' quando dicitur de ſancta maria: vel miſſa Salus populi reſtat cãtanda. ¶ Sãcti brictij epiſcopi ⁊ confeſſoris. Offm̃. Sacerdotes dei. Oꝛo.

COnſerua q̃s domine populũ tuuz interceſſione beati brictij cõfeſſoris tui atqꝫ põtificis in tuo amore cõfiſum: vt mereamur ipſo intercedẽte cõſortes fieri celeſtium gaudioꝝ. p. Memoria de ſancto martino. Epl'a. Iuſtum deduxit. Gr. Ecce ſacerdos. Alleluya. ℣. Amauit eum. Si dñica fuerit dr̃ ſequẽtia de cõi. Euãgeliũ. Homo quidam nobilis. Offertorium. Inueni dauid ſeruum. Secre.

SAncti brictij ꝯfeſſoris tui atqꝫ põtificis dñe queſumus annua ſolẽnitas pietati tue nos reddat acceptos: vt per hec pie oblatõis officia/ ſeculi preſentis miſerias euadam⁹: ⁊ grẽ tue beneficia cõſequamur. p. Coĩo. Fidelis ſeruus. Poſtcõio.

MIſterijs refecti diuinis dñe de⁹ noſter: q̃s vt beati brictij ꝯfeſſoris tui atqꝫ pontificis vbiqꝫ ĩterceſſione nos ꝓtegas in cuius annua veneratione hec tibi obtulim⁹ ſacramẽta. Per. Infra dioceſim londoñ: ¶ Trãſlatio ſancti erkenualdi epi et cõfeſſoris oĩa fiant ſicut in cõi. ¶ Sãcti machuti epiſcopi ⁊ ꝯfeſſoris. Offm̃. Statuit ei. Oꝛatio.

OMnipotens ſempiterne deus populi tui preces exaudi qui beatũ machutũ confeſſorem tuum atqꝫ põtificẽ virtutis gratia decoraſti: ⁊ eum in celeſti gl'ia ſuſcepiſti. p. Memoria d. ſancto martino. Epl'a. Ecce ſacerdos. Gr. Inueni dauid. Alleluya. ℣. Iuſtus ger. Sequẽtia de cõi. Euãge. Homo quidã nobilis. Offertoriũ. Ueritas mea. Secre.

OBlationes noſtras q̃s domine ꝓpiciatus intende/ quas tibi ĩ honore beati machuti ꝯfeſſorꝫ tui atqꝫ pontificis ꝯſecrandas deferim⁹ p̄cantes: vt ipſius meritis et interceſſione pctõꝝ omniũ q̃ negligenter geſſimus te ꝓpiciante veniam cõſequi mereamur. p dñm. Coĩo. Beatus ſeruus. Poſtcoio.

QUos donis celeſtib⁹ domine ſatiaſti: ſancti machuti cõfeſſoris tui atqꝫ pontificis benignis attolle preſidijs: vt noxijs omnibus expediti poſt ſalutaria tua toto corde curram⁹. Per dominum noſtrum ieſum chriſtuz. ¶ Scti edmũdi archiepĩ. Offm̃.

g Audeamus om̄s in dn̄o dieʒ feſtū celebrātes ſub honore edmundi p̄ſulis de cuius ſolēnitate gaudent angeli ⁊ collaudant filiū dei. Ps. Exaudi deus orationem meā cū deprecor a timore inimici eripe animā meā. Oro.

Deus qui largiflue bōitatis conſilio eccl'iam tuā beati edmundi cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis p̄clare vite meritis decoraſti ⁊ glo'ioſis letificaſti miraculis: cōcede nobis famulis tuis: vt ⁊ ipſi⁹ in meli⁹ reformemur exēplis: et ab oībus eius patrocinio protegamur aduerſis. Per dn̄m

Meōria de ſācto martino. Ep'la. Ecce ſacerdos magn⁹ qui in vita ſua. Grad. Dn̄e p̄uenisti. All'a. V. Hic edmundus pauper ⁊ modicus celum diues īgreditur hymnis celeſtibus honoratur. Sequētia de cōi. s. Alma chorus. Euange. Homo quidam peregre. Offer. Veritas mea.

Beati edmundi confeſſoris tui atqꝫ pōtificis q̄s Secre. domine precibus munera tibi offerenda cōplaceant: ⁊ oblata nobis proficiant ad ſalutē. Per do. Coīo. Beatus ſeruus. Poſtcoīo.

Mentes noſtras q̄s dn̄e ſuſceptis robora ſacramētis vt ſicut eas beati edmundi cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis nouis cōfortare miraculis dignat⁹ es: ſic etiam adiuuare ſuffragijs ⁊ illuſtrare digneris exēplis. p d. Sācti hugonis epiſcopi ⁊ cōfeſſoris.

Offm̄. Statuit ei. Oratio.

Deus qui beatū hugonē cōfeſſorem tuū atqꝫ pontificē eminentia meritorum: ⁊ claritate ſignorū excellenter ornaſti: concede ꝓpicius. vt eius exempla nos prouocent: et virtutes illuſtrent. p d. Meōria de ſctō aniano. Oro.

Deus qui ſctām nobis hui⁹ diei celebritateʒ pro beati aniani cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis ſolēnitate tribuiſti: adeſto familie tue precibus ⁊ da: vt cuius hodie feſta celebramus. ei⁹ meritis ⁊ itercesſionibus adiuuemur Per d. Ep'la. Dilect⁹ deo. Grad. Domīe p̄uenisti. Alleluya. V. Iuſt⁹ germi. Sequē. de cōi. Euangeliū Videte vigilate. Offert. Veritas mea.

Oblata tibi munera Secre. queſumus dn̄e beatus hugo ɔfeſſor tuus ⁊ pōtifex proſequat: vt meritis eius adiuti per ea gratiam ⁊ gloriam conſequamur. P. Alia ſecreta.

Preces noſtras q̄s domine propiciatus admitte: ⁊ dicatū tibi ſacrificium beati aniani cōfeſſoris tui atqꝫ pontificis ɔmendet oratio. p. Coīo. Beatus ſeru⁹. Poſtcō.

Noſtre ſeruitutꝫ obſequia q̄ſumus dn̄e deus beat⁹ hugo confeſſor tuus ⁊ pontifex tibi reddat accepta: ne ſacramēti celeſtis effectuʒ reatus noſter a nobis excludat. Per dn̄m noſtrum ieſum. Qui tecum. Alia Poſtcō.

Omnipotens ⁊ miſericors deus qui nos ſacramentorum tuorum participes efficis ac miniſtros: p̄ſta queſum⁹. vt intercedēte beato aniano cōfeſſore tuo atqꝫ pōtifice: et fidei pꝛoficiamꝰ augmēto et beatitudinis eius iūgamur ꝯsoꝛtio. Jn octa. scti martini. Offm̄. Statuit ei. Oro.

Concede q̄s oīps deus / vt beati martini ꝯfessoꝛis tui atqꝫ pōtificis frequētata solennitas: ad perpetuā populo tuo ꝓficiat salutem: ⁊ quē sepius veneramur i terris semꝑ habeamus patronū in celis. per. Cetera oīa sicut i pꝛima die. nulla tñ dicatꝰ sequen.

Hec oblatio q̄s domine Secreta. quē iterata scti martini cōfessoꝛis tui atqꝫ pontificis festiuitate offerimꝰ tue maiestati: pꝛosit nobis ad indulgētiam / vt per eam a nr̄is liberemur peccatis ⁊ sacris altaribus astare digni efficiamur. Postcoīo.

Sacramenta dn̄e q̄sque sūpsimꝰ btō martino cōfessoꝛe tuo atqꝫ pōtifice itercedente ab omi nos aduersitate defendāt: ⁊ pꝛosperitate perpetua tibi soli seruire concedant. Per. Si ille octa. i dn̄ica vel in sabbato cōtigerint: fiat de eis mēoꝛia ad missā atqꝫ missa i capi. Sancti edmundi regis ⁊ martyris. Offm̄ Gloꝛia et honoꝛe. Oꝛatio.

Deus ineffabilis misericoꝛdie qui beatissimum regem edmundū tribuisti ꝑ tuo nomine inimicū moꝛiēdo vincere: concede pꝛopicius familie tue. vt eo interueniēte mereatur in se antiqui hostis incitamēta superando extinguere. Per. Epistola. Beatus vir qui inuenit Gradua Posuisti domine. Alleluya ℣. Letabitur iustus. Sequentia de cōi. Euang. Siquis venit ad. Offerto. Gloꝛia et honoꝛe. Sec.

Hoc sacrificiū redēptionis nostre q̄s oīps deus clemēter respice: ⁊ intercedente btō edmundo rege ⁊ martyꝛe tuo pꝛo hac familia tua placatus assume. Per. Coīo. Magna est. Postcōmunio.

Sint tibi oīps deꝰ grata nr̄e seruitutis obsequia: et hec sācta que sumpsimus intercedēte btō edmundo rege et martyꝛe tuo: pꝛosint nobis ad capescenda pꝛemia vite ꝑpetue. Per. Sācte cecilie virginis ⁊ martyꝛ. Offm̄ (Loquebar. Oꝛo.

Deus qui nos annua btē cecilie ꝟginis tue ⁊ martyris solennitate letificas: da vt quā veneramur officio / etiā pie conuersationis sequamur exemplo. Per. Epistola Dn̄e deus meus. Grad. Audi filia. Alleluya. ℣. Ueni electa Sequētia de cōi. Euāge. Simile est regnū ce. the. Offerto Offerentur. minꝰ. Sec.

Presta q̄s misericoꝛs deus / vt sicut diuina offerimus in sācte cecilie virginis tue et martyꝛis solēnitate sacramenta: sic indulgētie tue largitatem piis eiꝰ pꝛecibus assequamur. per. Coīo. Confundantur superbi quia iniuste iniquitatem fecerūt in me: ego autem in mandatis tuis exercebor in tuis iustificatiōibꝰ vt nō ꝯfundar. Postcō.

Sacramentoꝛum tuoꝛū domine participes effecti imploꝛamus clementiā tuā. vt btē cecilie virginis ⁊ martyꝛis inter uentu peccatoꝛũ noſtroꝛũ veniã conſequi mereamur. Per. Sancti clemẽtis pape ⁊ marty. Offĩm

dIcit dñs ſermones mei quos dedi ĩ os tuũ nõ deficiẽt ĩ oꝛe tuo: adeſt cũ nomen tuũ et munera tua accepta erũt ſuper altare meum. ps. Domine exaudi oꝛationẽ meam et clamoꝛ me⁹ ad te veniat. Oꝛatio.

DEus qui nos annua bti clemẽtis martyꝛis tui atqꝫ pontificis ſolennitate letificas: concede pꝛopicius. vt cuius natalicia colimus virtutem quoqꝫ paſſionis imitemur. Per. Memoꝛia de ſãcta felicitate virgine. Oꝛatio.

PReſta q̃s omñs de⁹/ vt btẽ felicitatis martyꝛis tue ſolennia recenſentes: meritis ipſi⁹ pꝛotegamur ⁊ pꝛecibus. Per do. Ep̃la. Ad philippenses. iiij. capi.

FRatres: Rogo vos cariſſimi ⁊ deſideratiſſimi: gaudiũ meum et coꝛona mea/ ſic ſtate ĩ dño cariſſimi Rogo euchodiam ⁊ ſynthicen depꝛecoꝛ: idipſum ſapere ĩ dño. Etiam rogo te germane cõpar adiuua eos: qui mecum laborauerũt in euangelio cũ clemente: ⁊ ceterꝫ adiutoꝛib⁹ meis. Quorum noĩa ſunt ĩ libꝛo vite. Grad. Iurauit. Alla. ℣. Iſte ſctũs digne ĩ memoꝛiã vertitur hoĩm q̃ ad gaudiũ tranſijt ãgeloꝝ. Seq̃ñ. de cõi. Euã. Hõ q̃dam no. Offr̃. Inueni. Secreta

PRo paſſione bti clementis martyꝛis tui atqꝫ põtificis gratenter tibi dñe munus offerimus: q꞉ ſicut eum ſentimus in te viuere gloꝛioſum/ ſic pꝛo nobis interuenire confidimus. Per dñm

MUnera tibi dñe. Alia ſecre

pꝛo ſctẽ felicitatꝫ gloꝛioſa ſolennitate deferimus obſecrantes: vt que nobis huius celebꝛitatis effectum ⁊ confeſſione dedicauit ⁊ ſanguine/ miſerationis tue cõtinuũ imploꝛet auxiliũ. Coĩo. Beatus ſeru⁹. Poſtcõmunio.

PUrificẽt nos dñe q̃s ⁊ diuini perceptio ſacramẽti: et glĩoſa depꝛecatio bti clementis martyris tui atqꝫ pontificis. Per. Alia poſtcoĩo.

HEc domine ſacramenta ſumentes q̃s: vt intercedẽte btã felicitate martyꝛe tua vite eterne in nobis nutriãt alimẽta. Sancti griſogoni martyꝛis. Offĩm. Glĩa et honoꝛe. Oĩo.

ADeſto dñe ſupplicatiõibus noſtris: vt qui ex iniquitate nr̃a reos nos eſſe cognoſcim⁹: bti griſogoni martyꝛis tui interceſſione liberemur. Per. Ep̃la. Beatus homo q̃ inuenit. Require in vigilia vnius apo. Gradua. Poſuiſti. Alleluya. ℣. Beatus vir qui ſuffert. Euãgeliũ Qui vos audit. Offerto. Gloꝛia et honoꝛe. Secreta

MUnera nr̃a queſum⁹ dñe ſereno intuitu ſuſcipe: vt intercedẽte btõ griſogono martyre tuo/ criminũ noſtroꝝ cõtagia cuncta expurgent. Per dominũ Coĩo Poſuiſti domine. Poſtcõmu.

ANnue queſum⁹ domine vt myſterijs tuis recreati: ſci quoqꝫ griſogoni martyrꝫ tui muniamur ſemper auxilijs. Per do

¶Scte̅ katherine ꝟginis ⁊ martyꝛis. Officium

m E expectauerũt pctõꝛes vt perderẽt me: testimõia tua domĩe intellexi: omnis consummationis vidi finem latum mãdatum tuũ nimis. ps. Beati immaculati in via: qui ãbulãt in lege domini.

Oꝛo. Omnipotens sempiterne deus qui coꝛpꝰ gl'iose virginis tue katherine in monte̅ synai ab angelis deferri iussisti: cõcede quesumus. eiꝰ obtentu nos ad arcem virtutũ ꝑuehi: vbi visionis tue claritate̅ mereamur ĩtueri. per. Lectio libꝛi sapientie. Eccl'iastici. lj.

Confitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deum saluatoꝛem meũ. Confitebor nomini tuo quoniaꝫ adiutoꝛ ⁊ ꝓtectoꝛ factꝰ es michi ⁊ liberasti coꝛpus meũ a perditione. A laqueo ligue inique: ⁊ a labijs operantium mendatiũ. Et in cõspectu astantiũ factꝰ es mich ⁊ adiutoꝛ. Et liberasti me secundũ multitudine̅ misericoꝛdie nõis tui A rugientibus ꝑparatis ad escam: de manibꝰ querentiũ aĩam meã et de poꝛtis tribulationũ que circũdederũt me. Et a ꝑssura flãme q̃ circũdedit me: et ĩ medio ignis nõ sum estuata De altitudine ve̅tris inferi: ⁊ a lingua coinquinata. ⁊ a verbo me̅dacij. A rege iniquo ⁊ a lingua iiusta. Laudabit vsq; ad moꝛtem aĩa mea dñm. ⁊ vita mea appꝛopinquans erat ĩ inferno deoꝛsũ. Circũdederũt me vndiq; ⁊ nõ erat qui adiuuaret. Respiciens eram ad adiutoꝛiu̅ hoim: ⁊ nõ erat. Memoꝛata sum mie tue domine: et cooperatiõis tue que a seculo sunt. Quoniam eruis sustine̅tes te: et liberas eos de manu angustie: dñe deꝰ meꝰ.

Grad. Specie tua ⁊ pulchꝛitudine tua intende ꝓspere ꝓcede ⁊ regna. ℣. Propter veritatem et mansuetudinem ⁊ iusticiaꝫ et deducet te mirabiliter dextera tua Alleluya. ℣. Loquebar de testimonijs tuis in conspectu regum et non confundebar domine. Seque̅tia.

Odas hac in die letas: xp̃o canit omnis etas coꝛde voce fidibꝰ Omne̅ spectat ad etate̅ katherine dignitate̅ cumulare̅ laudibꝰ. Hec est illa costi nata: cuius oꝛtu decoꝛata gl'iatur grecia. Hec est q̃ mnam sibi datã: xp̃o reddit decuplataꝫ: oꝛis eloque̅tia. Scolis vacans artes discens altioꝛa cõcupiscens studet euangelio Duo legens testame̅ta: vite videt alimenta: xp̃m in ꝑsepio. Cibo dulci refouetur: quo plus gustat plꝰ augetur: sanctũ desideriũ. Cibo confoꝛmatur isti se cõfigens cruci chꝛisti currit ad martyꝛiũ. Rex hinc terret hinc blãditur: hec nõ timet nec lenitur pꝛemẽtis cõstãtia. Hic terroꝛes vt fauille: hic res serui vel ancille spernũtur vt vilia. Sapientes superant': credunt chꝛisto flãmis dant' sed non perit fimbꝛia. Carcerat virgo cesa visitatur fit illesa superũ ꝑsentia. Quã regina dũ solat' ad certamen inuitatur fauet ouans coronatur certat die tertia. A colũba dū cibatur virgo roſa fabꝛicatur oꝛat nerꝰ diſſipatur ſternitur plebs impia. Tot triumphās in toꝛmentis ad ſuperna cum ducētis pꝛemitit poꝛphirium. Impetrato quicq̄d oꝛat ferit lictoꝛ lac irroꝛat ferientis gladiū Coꝛpus celitus ſublatuꝫ eſt i ſyna tumulatum tumba manat oleum Syna ſignis illuſtrat: celuꝫ ſibi gloriatur addi ſydus aureū. Virgo ſydus honeſtatis dux ⁊ decus ꝓbitatis chꝛiſti reos maieſtatꝫ chꝛiſto reconcilia. Vas virtutuꝫ via moꝛum: flos odoꝛis odoꝛ floꝛum nos tuere nos celoꝛuꝫ trāffer ad palatia. Secundū matheū. xiii.

IN illo tempoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc Simile eſt regnū celoꝛū theſauro abſcōdito in agro: quē qui inuenit homo abſcondit ⁊ pꝛe gaudio illius vadit ⁊ vendit vniuerſa que habet: ⁊ emit agrum illū. Iterum ſimile eſt regnum celoꝝ homini negociatoꝛi querēti bonas margaritas. Inuēta vna p̄cioſa margarita abijt ⁊ vendidit omnia que habuit ⁊ emit eā. Iterum ſimile eſt regnū celoꝛum ſagene miſſe in mare: ⁊ ex omni genere piſcium ꝯgreganti. Quam cum impleta eſſet educentes ⁊ ſecus litus ſedentes: elegerunt bonos in vaſa ſua malos autem foras miſerunt. Sic erit in cōſummatione ſeculi. Exibūt angeli ⁊ ſeparabūt malos de medio iuſtorum: ⁊ mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentium. Intellexiſtis hec omīa? Dicūt ei. Etiam. Ait illis. Ideo omnis ſcriba doctus in regno celoꝝ ſimilis eſt hoī patrifamilias: qui ꝓfert de theſauro ſuo noua ⁊ vetera. Offerto. Filie regū in honoꝛe tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circūdata varietate. Secr̄.

SVſcipe queſumus domine ꝓpicius oblationes tuoꝛū fidelium: quos tibi i honoꝛe beate katherine virginis tue ⁊ martyris hodierna ſolēnitate letāter offerimus: ſicqꝫ nobꝫ ip̄a intercedēte per hoc ſacrificiuꝫ placatus adeſto/ vt nos et a periculis huiꝰ vite clementer eripias: ⁊ a peccatis omnibus miseratꝰ abſoluas. Per do. Coīo. Simile eſt regnuꝫ celoꝝ hoī negociatoꝛi querēti bonas margaritas. inuenta vna pꝛecioſa margarita dedit oīa ſua ⁊ cōparauit eā. Poſtcō

DA queſumus domīe ꝑ hec ſancta que ſumpſimus populo tuo ſalutē mentis et coꝛporis: ⁊ intercedēte beata katherina virgīe tua ⁊ martyꝛe/ in cuiꝰ honoꝛe letamur: perpetuis cōſolatiōibꝰ tuoꝝ reple coꝛda fideliū vt diuina ꝓtectione releuati: et pia tibi deuotione complaceāt: ⁊ tua ſemꝑ beneficia cōſequātur. Per do. ¶ Sctī lini pape ⁊ martyꝛis. Offm̄. Sacerdotes tui. Or̄o. de cōmuni vnius martyꝛis ⁊ pōtificis. Epiſtola. Omīs pontifex Gra. Inueni dauid. Alleluya. V. Elegit te. Euangeliuꝫ. Homo quidā nobilis. Offertoꝛiū. Inueni dauid. Communio. Beatus ſeruus.

¶ Incipit cõmune ſanctoꝝ In vigilia vnius apoſtoli ſiue euangeliſte. Officium.

e

Go autem ſicut oliua fructificaui in domo dñi: ſperaui in miſericoꝛdia dei mei et expectabo nomẽ tuũ quoniam bonum eſt ante cõſpectum ſanctoꝛum tuoꝛũ. Ps. Quid gloꝛiaris in malicia. qui potens es in iniquitate. Oꝛatio.

Queſumus oĩpotẽs deus: vt noſtra deuotio q̃ natalicia beati. N. apoſtoli tui ãtecedit patrocinia nobis interceſſione ei⁹ accumulet. Per dñm. Lectio libꝛi ſapiẽtie. Eccleſiaſtici. xlv. ca.

Benedictio dñi ſup caput iuſti: ideo dedit illi

i

hereditatem: et diuiſit illi partez in tribubus duodecim. ⁊ inuenit gratiam in cõſpectu oīs carnis. Et magnificauit eū ī timoꝛe inimicoꝝ: ⁊ in verbis ſuis monſtra placauit. Gl̃ificauit eū ī ↄſpectu regū: ⁊ oſtendit illi gl'iaz ſuā. In fine ⁊ lenitate ipſius ſanctum fecit illū. ⁊ elegit eū ex omni carne Et dedit illi coꝛ ad p̄cepta: ⁊ legē vite ⁊ diſcipline. ⁊ excelſum fecit illū Statuit ei teſtamētū eternū ⁊ circūcinxit eū zona iuſticie. Et induit eū dñs coꝛona gl'ie. Lectō libꝛi ſapiētie. Pꝛouerbioꝝ. iij. ca

BEatus homo q̄ īuenit ſapientiā: ⁊ qui affluit pꝛudentia Melioꝛ eſt acquiſitio eiꝰ negociatione argenti ⁊ auri pꝛimi et puriſſimi fructꝰ eiꝰ. Pꝛecioſioꝛ ē cunctis opibꝰ. ⁊ oīa q̄ deſiderant huic non valent cõparari. Lōgitudo dierū in dextera eiꝰ. ⁊ ī ſiniſtra illius diuitie ⁊ gl'ia. Vie eius vie pulchꝛe ⁊ oēs ſemite illiꝰ pacifice. Lignū vite ē his q̄ appꝛehēderint eā. ⁊ q̄ tenuerit eā beatus Dñs ſapiētia fūdauit trā: ſtabiliuit celos pꝛudētia. Sapiētia illiꝰ eruperūt abyſſi: ⁊ nubes roꝛe ↄcreſcunt. Gr. Iuſtꝰ vt palma floꝛebit ſicut cedꝛus libani multiplicabit ī domo dñi. ℣. Ad annunciandū mane miſericoꝛdiā tuā et veritatē tuā per noctē. Si dñica fuerit dicit vnū all'a. de coi apl'oꝝ. ī oibꝰ ꝓpꝛiis miſſis de vigi. vniꝰ apl'i ſi do. fuerit miſſa dz in ca. cuz vno all'a. S. iohēz

IN illo tp̄e: Dixit ieſ xv. cap. ſus diſcipulis ſuis. Ego ſuz vitis vera ⁊ pater meus agricola eſt. Oēm palmitem in me non ferentē fructū tollet eū. Et oēz qui fert fructuz purgabit euz: vt fructuz plꝰ afferat. Iā vos mūdi eſtiſ ꝓpter ſermonē quē locutꝰ ſū vobis. Manete ī me. et ego in vobis Sicut palmes nō poteſt ferre fructum a ſemetipſo niſi mãſerit in vite ſic nec vos niſi in me manſeritiſ. Ego ſuz vitis. vos palmites Qui manet in me ⁊ ego in eo. hic fert fructū multuz. qꝛ ſine me nichil poteſtis facere. Siquis ī me nō mãſerit mittetur foꝛas ſicut palmes: ⁊ areſcet ⁊ colligent euz et in ignē mittēt ⁊ ardet. Si mãſeritis ī me. ⁊ ꝟba mea ī vobiſ mãſerint: quodcūq; volueritis petetis. et fiet vobis. Se. iohēm. xv.

IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis: vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego ī eo: hic fert fructū multū/ qꝛ ſine me nichil poteſtiſ facere. Si q̄s in me nō manſerit: mittet foꝛas ſicut palmes et areſcet ⁊ colligent eū. ⁊ in ignē mittent ⁊ ardet. Si mãſeritiſ in me/ ⁊ verba mea ī vobis mãſerit/ q̄dcūq; volueritis petetis. et fiet vobis. Offr. Gloꝛia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti eum ⁊ ↄſtituiſti eū ſup opa manuū tuaꝝ dñe.

ACcepta ſit tibi dñe Secre. noſtre deuotiōis oblatio ⁊ ad apl'icā purioꝛes nos faciat venire feſtiuitatē. Per dñm. Pꝛefatio quotidia. Coio. Magna eſt gl'ia eius in ſalutari tuo. gl'iam et magnum decoꝛē impones ſup eū dñe. Poſtcoio.

PResta nobꝫ eterne largitoꝛ
eius vbiqꝫ pia pꝛotegi oꝛa
tione: cuius natalicia ꝑ hec ſctã
que ſumpſim⁹: votiuo ꝑuenim⁹
obſeq̄o. In die .i⁹. apl'i ad miſ. of.
m Ihi autẽ nimis honoꝛati
ſũt amici tui deus: nimis
cõfoꝛtatus eſt pꝛĩcipatus
eoꝝ. In tꝑe paſchali. all'a. ps. Do
mine probaſti me ꝛ cognouiſti me tu co
gnouiſti ſeſſionẽ meã ꝛ reſurrectionem
EXaudi dñe popu- Or. meã.
lum tuũ: cũ ſancti apoſtoli
tui. N. patrocinio ſupplicãtẽ: vt
tuo ſemꝑ auxilio munitus/ ſecu-
ra tibi poſſit deuotione ſeruire. ꝑ
FRatres: (dñm. Ad ephe. ij.
Iam nõ eſtis hoſpites ꝛ ad
uene ſed eſtis ciues ſanctoꝝ ꝛ do-
meſtici dei ſupedificati ſuꝑ fun-
damẽtũ apoſtoloꝝ ꝛ ꝓphetaruꝫ
ipſo ſũmo angulari lapide xp̄o ie
ſu. In quo oĩs edificatio ꝯſtructa
creſcit in tẽplũ ſanctũ in dño In
quo ꝛ vos coedificamini ĩ habita
culũ dei: in ſpiritu ſãcto. Lectio
IN dieb⁹ (actuũ apoſto. v.
illis. Per man⁹ apoſtoloꝛũ
fiebant ſigna ꝛ pꝛodigia multa ĩ
plebe: ꝛ erant vnanimiter oẽs in
poꝛticu ſalomonis. Ceteroꝝ aũt
nemo audebat cõiungere ſe illis
ſꝫ mag꞉ magnificabat eos popu
lus. Magis aũt augebat credẽti-
um ĩ dño mľtitudo viroꝝ ac mu-
lierũ: ita vt ĩ plateis eijcerẽt ĩfir-
mos: et ponerẽt in lectulis ꝛ gra
batis: vt veniẽte petro ſaltẽ vm-
bꝛa illi⁹ obũbꝛaret quẽquẽ illoꝝ ꝛ
liberarent ab infirmitatib⁹ ſuis
Cõcurrebat aũt ꝛ mľtitudo vici
naꝝ ciuitatũ ĩ hierl'm: afferẽtes
egros ꝛ vexatos a ſpiritib⁹ ĩmun
dis: q̃ oẽs curabant. Et ꝯuocãtes
apl'os/ ceſis denũciauerũt ne oĩno
loquerent in noĩe ieſu: ꝛ dimiſe-
rũt eos. Et illi quidẽ ibãt gaudẽ-
tes a cõſpectu conſilij: qm̃ digni
habiti ſunt pꝛo noĩe ieſu cõtume
liã pati. Oĩ aũt die in tẽplo ꝛ cir-
ca domos nõ ceſſabãt docentes ꝛ
euãgelizãtes dñꝫ ieſum chꝛiſtũ.
Grad. Nimis honoꝛati ſũt amici tui
deus nimis ꝯfoꝛtat⁹ eſt principatus eo-
rũ. ℣. Dinumerabo eos et ſuꝑ arenam
multiplicabũtur. Gr. In oẽm terram
exiuit ſonus eoꝝ ꝛ ĩ fines oꝛbis terre ver
ba eoꝝ. ℣. Celi enarrãt gl'iam dei ꝛ opa
manuũ ei⁹ annũciat firmamẽtũ. Gr.
Cõſtitues eos principes ſuper oẽm ter-
ram memoꝛes erũt noĩs tui dñe. ℣. Pro
patribus tuis nati ſũt tibi filij. ꝓpterea
populi cõfitebunt tibi. All'a. ℣. Nimis
honoꝛati ſũt amici tui de⁹ nimis ꝯfoꝛta
tus eſt principat⁹ eoꝝ. All'a. ℣. In oẽm
terrã exiuit ſonus eoꝝ ꝛ ĩ fines oꝛbis ter
re v̄ba eoꝝ. All'a. ℣. Per man⁹ aũt apo
ſtoloꝝ fiebãt ſigna et pꝛodigia multa in
plebe. All'a. ℣. Nõ vos me elegiſtis ſed
ego vos elegi et poſui vos vt eatis et fru
ctũ afferatis et fructus veſter maneat.
Infra. lxx. Tract⁹. Btũs vir qui ti
met dñm ĩ mandatis eius cupit nimis.
℣. Potẽs in terra erit ſemẽ eius genera
tio rectoꝝ bñdicetur. ℣. Glia ꝛ diuitie ĩ
domo ei⁹ ꝛ iuſticia ei⁹ manet ĩ ſeculũ ſe-
CLare ſctõꝝ ſe- Seque. culi.
natus apl'oꝝũ pꝛĩceps oꝛbiſ
terraꝝ rectoꝛqꝫ regnoꝝ Eccleſia
rũ moꝛes ꝛ vitã moderare. Que-

ꝑ doctrinā tuā fideles ſūt vbiqꝫ Anthiochꝰ ⁊ remꝰ ꝯcedūt tibi petre regni ſoliū Tirānidē tu paule alexādꝛinā iuaſiſti greciā Et hi opes hoꝛridos mathee agnelli vellere Qui macľas neſciat aliq̃s veſtiſti candido. Thoma bartholomee iohēs philippe ſymon. Jacobiqꝫ pariles andꝛea thadee dei. Bellatoꝛes icliti. En vos oꝛiēs ⁊ occidēs. Immo teres mūdi circulus. Se p̄ſes habere gaudent ⁊ expectant iudices Et idcirco mūdꝰ oīs laudes vobꝫ ⁊ honoꝛē ſctis debitū ſupplex impendit. Sequen.

ALľa nūc decātet vniuerſalis eccľia. Extollēdo laude celſa apľoꝝ p̄conia. Quoꝝ princeps ꝑ crucē ſcādit petrꝰ alta poli culmina Doctoꝛ oꝛbꝫ triūphat ſub nerone vꝛbe i romulea Crux andꝛee digna ꝯfert pꝛemia. Jacobꝰ vterqꝫ nitet laurea. Egeas illuꝫ hos iudaica gēs trāſmiſit ad ethera. Sūt matheo ſūt iohi collata. Duo clara gr̃arū munera. Hirtacus illū necat: hūc ſuas ieſus vocat ad epulas. Philipꝰ xp̄i gr̃a docens p̄dicās i ſcithia Thomas cōfoſſus lācea curſū ꝯſūmat i india Symō ⁊ iudas dū ſacra ꝑſis oſtēdūt monita. Fuſꝰ ſāguis ambos ſtola perluſtrauit purpurea Bartholomeꝰ dat indis vite dogmata. Mathie culmē dedit ſoꝛs apľica. Plaudat ergo tellꝰ plaudat celoꝝ curia. Et hac die ſacra plaudat p̄ſens familia. Honoꝛāda ſacroſctā apľoꝝ merita. Hi ſunt cādelabꝛa ante deū lucētia. Hi p̄lati celſa ſūmi regis i curia. Hi ſal terre hi lux mundi hi clara celi lumina. Jā palma iā coꝛona iam ꝓmiſſa olim mēſa illis eſt appoſita O quanta q̄ p̄clara iā iocūda celebꝛantur illoꝝ ſolēnia. His nr̃a ſint ſolēnia. Sint vota ſint p̄conia. Sint grata laudū carmina.

IN illo tp̄e. S. iohannē. xv. Dixit ie. diſci. ſuis. Hec mādo vobis: vt diligatis inuicē. Si mūdus vos odit: ſcitote quia me pꝛioꝛē vobis odio habuit. Si de mundo fuiſſetꝭ: mundus qđ ſuū erat diligeret. Qꝛ vero de mūdo nō eſtis: ſed ego elegi vos de mūdo: ꝓpterea odit vos mūdꝰ. Mementote ſermonis mei quē ego dixi vobis. Nō eſt ſeruus maioꝛ domino ſuo Si me ꝑſecuti ſūt: ⁊ vos perſequent̄. Si ſermonē meū ſeruauerūt: ⁊ veſtrū ſeruabūt. Sed hec oīa faciēt vobis ꝓpter nomē meū: qꝛ neſciunt eū qui miſit me Si nō veniſſem ⁊ locutꝰ fuiſſem eis: pctm̄ nō haberēt. Nūc autē excuſationē nō habēt de peccato ſuo. Qui me odit ⁊ patrē meum odit. Si opa nō feciſſē in eis que nemo aliꝰ fecit: pctm̄ nō haberēt Nūc autē ⁊ viderūt et oderunt et me ⁊ patrē meum. Sed vt adimpleat ſermo qui in lege eoꝛuꝫ ſcriptus eſt: qꝛ odio habuerūt me gratis.

IN illo tp̄e. Se. matheū. x. Dixit ieſus diſcipľis ſuis. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio lupoꝝ. Eſtote ergo pꝛudētes ſicut ſerpētes: ⁊ ſiplices ſicut colūbe. Cauete aūt ab hoībꝰ.

Tradent eñi vos in ꝯsiliis ⁊ i synagogis suis flagellabunt vos: ⁊ ad ꝑsides et reges ducemini ꝓpter me i testimoniū illis ⁊ gētib⁹. Cū autē tradēt vos: nolite cogitare quomō aut qd loquamini. Dabit eñ vobis in illa hora qd loquamini. Nō eñi vos estis qui loqmini: sed spūs patris vr̄i q loqtur in vobis. Tradet autē frater fratrē i mortē ⁊ pater filiū: ⁊ exurgēt filii i parētes ⁊ morte eos afficiēt. Et eritis odio oībus hoībus ꝓpter nomē meū. q autē ꝑseuerauerit vsq i finē: hic saluus erit. Offer. In omnē terrā exiuit sonus eoꝝ ⁊ i fines orbis terre verba eoꝝ. Offer. Cōstitues eos prīcipes sup oēm terrā. memores erunt nois tui in omi progenie et gnatione. Offer. Michi autē nimis honorificati sūt amici tui de⁹. nimis ꝯfortatus est principatus eoꝝ. In tpe pasch. Alla. Sec.

Beati apl'i tui N. dn̄e solēnia recēsētes q̄s. vt ei⁹ auxilio tua bn̄ficia capiam⁹ ꝓ quo tibi hostias laudis offerim⁹. ꝑ dn̄. Prefa. Et te dn̄o. Cō. Vos q secuti estis me sedebit sup sedes iudicantes duodeci trib⁹ israel dicit dn̄s. In tpe pas. alla alla. Postc.

Vere nos misericors de⁹ ꝑ hec scā que sumpsimus. ⁊ bti apl'i tui N. cui⁹ natalicia celebram⁹ semꝑ guberna ꝑsidiis. ꝑ dn̄.

In nata. i. euā. Officium.

o

S iusti meditabit sapiētiā ⁊ ligua ei⁹ loqtur iudiciū lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹. Ps. Noli emulari i malignātib⁹. neq zelaueris faciētes iniqtatē. Or.

INteruēniat ꝑ nob̄ dn̄e q̄s scūs tu⁹ N. euāgelista. q crucis mortificatiōnē iugiter in suo corpore ꝑ tui nois honore portauit. ꝑ. Lcō ezechielis pphe. i.

SImilitudo vult⁹ quattuor aialiū faciēs hois ⁊ facies leōis a dextris ipsoꝝ quattuor. Facies autē bouis a sinistris ipsoꝝ quattuor. Et facies aqle: desup ipsoꝝ quattuor. Et facies eoꝝ ⁊ pēnne eoꝝ extente desup. Due pēne singuloꝝ iūgebātur. ⁊ due tegebant corpora eoꝝ. Et vnūqdq eoꝝ coraz facie sua ambulabat. Ubi erat ipet⁹ spūs illuc gradiebant. ⁊ nō reuertebātur cū ābularēt. Et similitudo aialiū ⁊ aspect⁹ eoꝝ quasi carbonū ignis ardētiū ⁊ quasi aspect⁹ lāpadaꝝ. Hec erat visio discurrēs i medio aialiū. Splēdor ignis. ⁊ de igne fulgur egrediēs. Et aialia ibāt ⁊ reuertebant. i similitudinē fulguris choruscātis. Gra. Os iusti meditabit sapiētiā ⁊ ligua ei⁹ loquet iudiciū. ℣. Lex dei ei⁹ i corde ipsius ⁊ non supplātabūtur gressus eius. Alla. ℣. Prim⁹ ad syon dicet ecce assū et hierusalē euāgelistā dabo. Seque.

LAus deuota mēte choro cōcinēte xp̄o sit cū glia. Qui euāgelistas veri dogmatistas isigniuit grā. Quiq suo more lucē ex fulgore dat per orbis climata. Tales dū elegit ꝑ quos iā subegit hereses ⁊ scismata. Hi bis bini fōtes valles atq mōtes irrigātes flumie. Orti padiso mūdū i diuiso illustrātes famie. Illos ꝑ bis bina visio diuia signat aialia. A qbusdam visa formis tūc diuisa gestu

sed equalia. Pēnis decoꝛata kris
eleuata cū rot; euntia Facie sere
na oculoꝝ plena verbi dei nūcia
In his possūt cerni anuli quater
ni q̄b⁹ archa vehit Quoꝝ dogma
sanū p samaritanū circunquaqꝫ
serit. Tali quasi plaustro mulier
ab austro salomonē adijt In hac
ceu quadꝛiga agn⁹ est auriga q̄ p
nobis obijt Istis i bisbinis caput
est ꝛ finis xp̄s cōplens oia. Hoꝝū
documētis hoꝝ istrumētis floꝛēs
stat eccl'ia. Hoꝝ nos pꝛecatu moꝛ
tis reatu soluat xp̄i gr̄a Hoꝝ vt
doctrina virt⁹ nos diuina ducat

IN illo S. lucā. x ad celestia.
tp̄e Designauit dn̄s ꝛ alios
septuaginta duos: ꝛ misit illos bi-
nos ante faciē suā i oēm ciuitatē
ꝛ locū quo erat ip̄e ventur⁹. Et di
cebat illis Messis q̄dē multa: ope
rarij aūt pauci Rogate ergo dn̄z
messis: vt mittat opa rios i messē
suā. Ite Ecce ego mitto vos sicut
agnos int' lupos Nolite ergo poꝛ
tare sacculū neqꝫ perā neqꝫ calcia
mēta: ꝛ neminē per viā salutaue
ritis In quācūqꝫ domū itraueritis
pꝛimū dicite pax huic domui. Et
si ibi fuerit fili⁹ pacis: requiescet
sup illū pax vr̄a. Sin aūt: ad vos
reuertet'. In eadē aūt domo ma-
nete: edētes ꝛ bibētes q̄ apd illos
sūt. Dign⁹ est ei operari⁹: merce-
de sua. Credo. In tp̄e pas. Euan.
Ego sū vitis ve. ꝛc̄. req̄re. s. folio. cc.
xvij. Offr. Posuisti dn̄e i capite ei⁹ co
ronā de lapide precioso vitā petijt a te ꝛ
tribuisti ei allā. Et finiat cū allā q̄n
cūqꝫ dr̄ extra. lxx Pꝛefa. Et te dn̄e

Non dꝛ in hac p̄fatiōe. Per btōs
euāgelistas. sed p btōs ap̄los Cō.
Magna est. ve̅. fo. pꝛeb. In nata.
vni⁹ martyꝛis. Officiū.

IUst⁹ vt palma floꝛebit
sicut cedꝛ⁹ libani multi
plicabit plātat⁹ in domo dn̄i i a-
trijs dom⁹ dei nr̄i. ps. Bonū est cō
teri dn̄o ꝛ psallere noī tuo altissie. Offm

IUstus nō ꝯturbabit q2 dn̄s
firmat manum ei⁹ tota die
miseret ꝛ cōmodat: ꝛ semen ei⁹ in
benedictiōe erit ieternū cōserua
bit. ps. Noli emulari in malignātib⁹
neqꝫ zelaueris faciētes iniq̄tatē. Offm

GLia ꝛ honoꝛe coꝛonasti eū:
et cōstituisti eū sup opa ma
nuū tuarum. ps. Dn̄e dn̄s noster: q̄
admirabile est nomē tuū i vniuersa ter

IN virtute tua Officiū. ra.
dn̄e letabit iust⁹: ꝛ sup salu-
tare tuū exultabit vehemēt' de
sideriū aie ei⁹ tribuisti ei ps. Qm̄
p̄uenisti eū in b̄ndictionib⁹ dulcedinis.
posuisti i capite ei⁹ coꝛonā de lapi de p̄ci

LEtabit iustus Offm. oso.
in dn̄o et sp̄abit in eo: ꝛ lau
dabūt oēs recti coꝛde. In tp̄e pa-
schali. all'a all'a. ps. Exaudi de⁹ oꝛa
tionē meā cū dep̄coꝛ a timoꝛe inimici eri

PRotexi- Offm. pe aīam meā.
sti me deus a cōuentu mali
gnantiū all'a: a multitudine ope
rātiū iniq̄tatē all'a all'a. ps. Exau
di deus oꝛonē meā cū dep̄coꝛ a timoꝛe ini

PResta mici eripe aīam meā. Oꝛatio.
q̄s omp̄s de⁹: vt qui
bti. N. martiris tui natalicia co-
lim⁹: intercessiōe eius in tui nois
amoꝛe roboꝛemur. p do. Alia oꝛo

Adesto dñe supplicatiõib⁹ nostris ⁊ itercessione beati N. martyris tui: ꝑpetuam nobis miam benign⁹ ĩpende. P. Lectõ

Beatus vir q̄ li. sapien. xiiij in sapiẽtia morabit᷑: ⁊ q̄ in iusticia meditabit᷑. ⁊ ĩ sensu cogitabit circũspectionẽ dei. Cibauit illũ pane vite ⁊ intellect⁹. ⁊ aqua sapientie salutaris potabit illũ. Et firmabit᷑ in illo ⁊ nõ flectetur et cõtinebit illũ ⁊ nõ cõfundetur ⁊ exaltabit illũ apd̄ ꝓximos suos Et noĩe eterno hereditabit illũ: dñs deus noster. Ad ephesios. j.

FRẽs: Benedictus de⁹ ⁊ pater dñi nr̃i iesu xp̄i: qui bñdixit nos in oĩ bñdictiõe spũali ĩ celestib⁹ in xp̄o. Sicut elegit nos in ip̄o ante mũdi cõstitutionẽ vt essem⁹ sancti ⁊ ĩmaculati in ꝯspectu ei⁹ ĩ caritate: q̄ p̄destinauit nos in adoptionẽ filioꝝ per iesũ xp̄m ĩ idip̄m. scd̄m ꝓpositũ volũtatis sue in laudem gr̄e sue ĩ qua gratificauit nos in dilecto filio suo In quo habem⁹ redẽptionẽ ꝑ sanguinẽ ei⁹ remissionẽ pctõꝝ. secũdũ diuitias gr̄e sue q̄ supabundauit ĩ nobis. Per iesũ xp̄m dñz nr̃m. Lcõ libri sapi. Eccl̃ia. xxxi.

Beatus vir q̄ inuẽtus ẽ sine macula: ⁊ qui post aurũ nõ abijt: nec sperauit ĩ thesauris pecunie. Quis est hic ⁊ laudabimus eũ? Fecit eñ mirabilia ĩ vita sua Qui ꝓbatus est ĩ illo. ⁊ ꝑfectus inuent⁹ est: et erit illi gloria eterna Qui potuit trãsgredi ⁊ nõ ẽ trãsgressus: ⁊ facere mala ⁊ nõ fecit. Ideo stabilita sunt bona illi⁹ in dño: ⁊ elemosinas illius enarrabit oĩs eccl̃ia sctõꝝ. ij. Ad thi. iiij.

Charissime. Testificor corã deo ⁊ iesu xp̄o: qui iudicaturus est viuos ⁊ mortuos. ⁊ per aduẽtũ ipsius ⁊ regnũ eius. P̄dica verbũ / insta oportune: ĩportune / argue / obsecra increpa / in oĩ patientia ⁊ doctrina. Erit eñ tẽpus cũ sanã doctrinã nõ sustinebunt: sed ad sua desideria coaceruabũt sibi magr̃os pruriẽtes aurib⁹. Et a veritate quidẽ auditũ auertẽt: ad fabulas aũt ꝯuertẽt᷑. Tu vero vigila: in oĩbus labora opus fac euãgeliste / ministeriuz tuũ ĩple sobrius esto. Ego eñ iaz delibor. et tẽpus mee resolutiõis ĩstat. Bonũ certamẽ certaui: cursũ cõsũmaui: fidẽ seruaui. De reliquo reposita ẽ michi corona iusticie: quã reddet michi dñs ĩ illa die iustus iudex. Non solũ autez michi. sed ⁊ his q̄ diligunt aduentũ eius. ij. Ad thimotheũ. ij. capi.

Charissime. Nemo militãs deo ĩplicat se negocijs secularib⁹. vt ei placeat cui se ꝓbauit. Nã ⁊ q̄ certat ĩ agone nõ coronabit᷑: nisi legitĩe certauerit. Laborãtẽ agricolã: oportet primũ de fructib⁹ ꝑcipe. Intellige q̄ dico dabit eñ tibi dñs in oĩbus ĩtellectũ. Mẽor esto igit᷑ iesũ xp̄m resurrexisse a mortuis: ex semĩe dauid scd̄m euãgeliũ meũ: ĩ quo laboro vsq₃ ad vĩcula quasi male oꝑans sed v̄bũ dei nõ est alligatũ. Ideo oĩa sustineo ꝓpter electos / vt et ipſi ſalutē ꝯſequant̄/ q̄ ē i xp̄o ieſu cū glīa celeſti. Gr. Poſuiſti dn̄e ſup caput eiꝰ coronā de lapide ꝑcioſo. ℣. Deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ volūtate labiorū eiꝰ nō fraudaſti eū. Gr. Btūs vir q̄ timet dn̄m i mādatis eiꝰ cupit nimis ℣ Potēs i terra erit ſemē eiꝰ: gn̄atio rectorū būdicet̄. Gr. Juſtꝰ nō ꝯturbabit̄ qꝛ dn̄s firmat manū eiꝰ. ℣. Tota die miſeret̄ et ꝯmodat ⁊ ſemē eiꝰ i būdictiōe erit Gr. Juſtꝰ vt palma florebit ſicut cedrꝰ libani multiplicabit̄ i domo dn̄i. ℣. Ad annūciandū mane miām tuā: et vitatē tuā ꝑ noctē. All'. ℣ Poſuiſti dn̄e ſup caput eiꝰ coronā de lapide ꝑcioſo. All'a. ℣ Letabit̄ iuſtꝰ i dn̄o ⁊ ſꝑabit in eo ⁊ laudabūtur oēs recti corde. All'a. ℣ Btūs vir q̄ ſuffert tētatiōnē qm̄ cū probatus fuerit accipiet coronā vite. All'a. ℣. Btūs vir q̄ timet dn̄m in mādatis eiꝰ cupit nimis. All'a. ℣. Glīa et honore coronaſti eū dn̄e et ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tuarū. All'a. ℣. Juſtus nō ꝯturbabit̄ qꝛ dn̄s firmat manū eius. Sequēt̄.

ORganicis canamꝰ modulis nūc. N. ſolēnia. Oigenis dn̄o vocibꝰ reddētes odas debitas. Qui in ſuis ſcis mirabilis nimis multiplici ṽtutū flore eoſdē decorat ac mirifice adornat Nā ⁊ i ipīs quaſi i q̄buſdā muſicis iſtrumētis digito ꝓprio fides agitat fides ṽtutū ſonoras. Has numeroſe ꝑcurrēs ſingulas Permiſcet ſingulis dyateſſeron mellifluā melodiaz. Quā generat virtutū mater illa Que alijs decēter ꝯpoſita reddit ſuauē ſimphoniā. Qua ſine cuncta. Fiūt diſſona. Necnō ⁊ friuola. Qua cū oīa. Fiūt ꝯſona. Necnō vtilia. Qua iuſti bene Morali rite. Petentes ex celo poli ſidera. Alacres decātāt noua cātica i cythara traicia Quorū agētes feſta glorīa mereamur i celeſti patria

Trac. Deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei et volūtate labiorū eius nō fraudaſti eū. ℣ Qm̄ ꝑueniſti eū i būdictiōe dulcedīs. ℣ Poſuiſti ſup caput eiꝰ coronaz de lapide ꝑcioſo.

IN illo tp̄e. S. io. xii. Dixit ie. diſci. ſu. Amē amē dico vobis: niſi granū frumēti cadēs in terrā mortuū fuerit ip̄z ſolū manet. Si aūt mortuū fuerit multū fructuz affert. Qui amat aiam ſuā: ꝑdet eā. Et q̄ odit aiaz ſuā i hoc mūdo: i vitā eternaz cuſtodit eā Si q̇s michi miſtrat: me ſequat̄. Et vbi ſū ego: illic ⁊ miniſter meꝰ erit. Si q̇s michi miſtrauerit honorificabit eū pater meꝰ (q̄ eſt i celis.

IN illo tp̄e: S. lu. x. dixit ieſ. diſci. ſuis. Qui vos audit/ me audit: ⁊ q̄ vos ſꝑnit/ me ſꝑnit. Qui aūt me ſꝑnit: ſꝑnit eū q̄ me miſit. Reuerſi ſunt aūt ſeptuagitaduo cū gaudio: dicētes. Dn̄e/ etiā demōia ſubijciūtur nobis in noīe tuo. Et ait illis Videbā ſathanā: ſicut fulgur de celo cadentē. Ecce dedi vobꝫ ptātē calcādi ſupra ſerpētes ⁊ ſcorpiones: ⁊ ſupra oēm virtutē inimici ⁊ nichil vobis nocebit. Veruntn̄ in hoc nolite gaudere: qꝛ ſpūs vobis ſubijciunt̄ Gaudete aūt quia noīa vr̄a ſcripta ſūt i cel'.

IN illo tp̄e. S. matheū. xvi. Dixit ieſ. diſ. ſuis. Si q̇s vult poſt me venire/ abneget ſemetipſū ⁊

tollat crucem ſuā: ⁊ ſequatur me Qui eñ voluerit aiam ſuā ſaluā facere perdet eam. Et q̄ ꝑdiderit aiam ſuā ꝓpter me: inueniet eā. Quid eñ pꝛodeſt hoi ſi vniuerſū mundū lucretur: aie vero ſue detrimentū patiat̃? Aut quā dabit homo cōmutationē pꝛo aia ſua? Filius eñ hois vēturus eſt i gloria patris ſui cum angelis ſuis: ⁊ tūc reddet vnicuiqꝫ ſecundū opꝰ eiꝰ. Amen dico vobis: ſūt quidā de hic ſtātibus qui nō guſtabunt moꝛtē donec videāt filiū hois venientē i regno ſuo. Sc̃. lucā. xiiij

IN illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si q̄s venit ad me ⁊ nō odit patrē ſuū ⁊ matrem et vxoꝛē ⁊ filios ⁊ fratres ⁊ ſoꝛoꝛes/ adhuc aūt ⁊ aiam ſuā: nō poteſt meus eſſe diſcipulus. Et q̄ nō baiulat crucē ſuā ⁊ venit poſt me: nō poteſt meus eſſe diſcipulꝰ. Quis eñ ex vobis volēs turri edificare nō pꝛiꝰ ſedens cōputat ſūptus q̄ neceſſarij ſūt ſi habeat ad ꝑficiendū: ne poſtea ꝙ̄ poſuerit fūdamētū: ⁊ nō potuerit ꝑficere/ oēs q̄ viderint icipiāt illudere ei dicētes qꝛ hic homo cepit edificare ⁊ non potuit cōſūmare. Aut q̄s rex iturus ꝯmittere bellū aduerſus aliū regē: nōne pꝛius ſedēs cogitat ſi poſſit cū decē milibꝰ occurrere ei: qui cū viginti milibꝰ venit ad ſe Alioq̄n adhuc illo lōge agēte: legationē mittēs rogat ea q̄ pacis ſūt. Sic ergo ois ex vobis q̄ nō renūciat oibꝰ q̄ poſſidet: nō poteſt meꝰ eſſe diſcipulus. S. mathe. x.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nichil opertum quod nō reueleť: et occultū quod nō ſciatur. Quod dico vobis i tenebꝛis: dicite in luie. Et q̄d in aure auditis: p̄dicate ſup tecta. Et nolite timere eos qui occidūt coꝛpus: aiam aūt nō poſſunt occidere. Sed potius eū timete: qui poteſt ⁊ aiam ⁊ coꝛpus ꝑdere in gehēnam. Nōne duo paſſeres aſſe veneūt: ⁊ vnus ex illis non cadet ſup terraꝫ ſine patre veſtro? Ubi aūt ⁊ capilli capitis oēs numerati ſunt. Nolite ergo timere: mltꝫ paſſeribꝰ melioꝛes eſtis vos. Ois ergo q̄ cōfitebit̃ me coꝛā hoibus confiteboꝛ ⁊ ego eū coꝛam patre meo: q̄ eſt in celis. In tp̄e paſcha. Euāge. Ego ſū vitis ve. require fol. ccxvij. Offer. In vtute tua dn̄e letabit̃ iuſtus: et ſuper ſalutare tuū exultabit vehemēter deſideriū aīe eiꝰ tribuiſti ei. In tp̄e paſ. all'a all'a. Offr̄. Poſuiſti dn̄e i capite eius coꝛonā de lapidē p̄cioſo: vitā petiit a te ⁊ tribuiſti ei all'a. Et finiat̃ cū all'a. q̄ñcunqꝫ dꝛ niſi infra. lxx. Offr̄. Iuſtus vt palma floꝛebit ſicut cedꝛus que i libano eſt multiplicabit̃. In tp̄e paſ. all'a. Offr̄. Cōfitebūtur celi mirabilia tua dn̄e ⁊ veritatem tuā in eccl'ia ſctōꝝ all'a all'a. Offr̄. Glia ⁊ honoꝛe coꝛonaſti eū et ꝯſtituiſti eū ſup opera manuū tuaꝝ. Secreta.

PResentia munera domine queſumus ſerena pietate intuere: vt ſancti ſpiritus perfundantur benedictione: quatenꝰ illam validius in noſtris coꝛdibus dilectionem infundant: per quā ſctūs. N. martyꝛ tuus oīa coꝛporis toꝛmēta deuicit. ꝑ d̄. In vni. ei⁹ d̄. ſp. Cō. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſū et tollat crucē ſuā et ſequat̄ me. Cō. Qui michi miniſtrat me ſequat̄ ⁊ vbi ego ſū illic ⁊ miniſter me⁹ erit Cō. Poſuiſti dn̄e in capite eius coꝛonā de lapide precioſo. In tp̄e paſch. all'a all'a. Cō. Letabitur iuſt⁹ in dn̄o ⁊ ſpabit ī eo ⁊ laudabūtur oēs recti coꝛde. In tp̄e paſcha. all'a. Coio. Ego ſum vitis vera et vos palmites q̄ manet in me ⁊ ego ī eo hic fert fructū multū all'a all'a. Coio. Magna eſt glīa eius in ſalutari tuo gl'iam et magnū decoꝛē īpones ſup eū dn̄e. Poſtcō.

QUos refeciſti dn̄e celeſti miſterio ab oīb⁹ ꝗs ꝓpiciat⁹ abſolue delictis: ⁊ interccedēte beato. N. martyꝛe tuo diuino munere puꝛificatis mētibus ꝑfruamuꝛ. ꝑ d̄. ¶ In nati. i⁹. martyꝛis ⁊ pōtificis. Oꝛo.

DEus q̄ ſanctā nobis huius diei leticiā ꝓ ꝯmemoꝛatione bti martyꝛ; tui. N. atq; pōtific; feciſti: adeſto familie tue ꝑcib⁹ ⁊ da. vt cui⁹ hodie feſta celebꝛam⁹/ ei⁹ meritis ⁊ interceſſionib⁹ adiuuemur. Per d̄. Ad hebꝛeos. v.

FRēs: Ois pōtifex ex hoīb⁹ aſſūpt⁹: ꝓ hoibus cōſtituit̄ ī his que ſūt ad deū: vt offerat dona ⁊ ſacrificia pꝛo pctīs Qui cōdoleꝛe poſſit his q̄ ignoꝛāt ⁊ errāt qm̄ et ipſe circūdat⁹ eſt ifirmitate Et pꝛopterea debet quēadmoduʒ et pꝛo populo: ita etiā ⁊ ꝓſemetipſo offerre ꝓ peccatis. Nec q̄ſquā ſumit ſibi honoꝛeʒ. ſed qui vocatuꝛ a deo tanq̄ aaron quēadmoduʒ ſcriptū eſt. ¶ Tu es ſacerdos in eternū: ſcd̄ʒ oꝛdinē melchiſedech. Ad (hebꝛeos. xiii

FRēs. Doctrinis variis ⁊ peregrinis: nolite abduci. Optimū ē eīm gratia ſtabilire coꝛ: nō in eſcis q̄ nō ꝓfuerūt ābulantib⁹ in eis. Habem⁹ altare de quo edere nō habēt ptātē: q̄ tabernaculo deſeruiūt. Quoꝝ eīm aialiū infert̄ ſanguis pꝛo pctō in ſctā per pōtificē: hoꝝ coꝛꝑa cremant̄ extra caſtra. Pꝛopter qđ ⁊ ieſus vt ſanctificaret ꝑ ſuū ſanguinē populuʒ: extra poꝛtam paſſus eſt. Exeamus igit̄ ad eū extra caſtra: impꝛoperiū eius poꝛtātes. Non eīm habemus hic manētē ciuitatē. ſed futurā inq̄rim⁹. Per ipſm ergo offeram⁹ hoſtiā laudis ſemꝑ deo. id eſt fructū labioꝝ noſtroꝝ ꝯfitētiū noi eius Beneficētie aūt ⁊ cōmuniōis nolite obliuiſci. ¶ Talib⁹ eīm hoſtiis: ꝓmeretur deus. S. matheum. ix.

IN illo tempoꝛe. Circuibat ieſus ciuitates omnes et caſtella: docens in ſynagogis eoꝛū et pꝛedicans euāgelium regni: ⁊ curans omnē languoꝛem: ⁊ omnem infirmitatē. Uidens auteʒ turbas miſertus eſt eis quia erāt vexati/ et iacentes ſicut oues nō habentes paſtoꝛem. ¶ Tunc dixit diſcipulis ſuis. Meſſis quidem multa: operarii auteʒ pauci. Rogate ergo dominum meſſis. vt mittat operarios in meſſem ſuaʒ. Euntes autē pꝛedicate dicentes quia appꝛopiquabit regnū celorū. Infirmos curate moꝛtuos ſu ſcitate: lepꝛoſos mundate: demones eiicite. Gratis accepiſtis: gratis date Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio lupoꝝ Eſtote ergo pꝛudẽtes ſicut ſerpẽtes: ⁊ ſiplices ſicut colũbe. Hoc ſequẽs euãgel. dꝫ in feſto cuiuſlibet põtificis exulãtis ſiue marty. ſiue confeſſoꝛis

IN illo Euãgel. S. lucã xix cp̃e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolã hãc. Homo quidã nobilis abiit in regionẽ longinquã accipere ſibi regnũ ⁊ reuerti. Uocatis aũt decẽ ſeruis ſuis: dedit illis decẽ mnas. Et ait ad illos Negociamini dũ venio. Ciues aũt ei⁹ oderãt illũ: ⁊ miſerũt legationem poſt illũ dicentes. Nolum⁹ hũc regnare ſup nos Et factũ eſt vt rediret accepto regno: ⁊ iuſſit vocari ſeruos q̃bus dederat pecuniã: vt ſciret quãtũ quiſq₃ negociat⁹ eſſet. Uenit aũt pꝛim⁹ dicẽs Dñe mna tua decez mnas acq̇ſiuit Et ait illi Euge ſerue bone: qꝛ i modico fidelis fuiſti: eris p̄tãtẽ habens ſup decẽ ciuitates. Et alter venit dicẽs. Dñe mna tua fecit quiq₃ mnas Et huic ait. Et tu eſto ſup quiq₃ ciuitates. Et alter venit dicens. Dñe ecce mna tua quã habui repoſitã i ſudario Timui ei te qꝛ homo auſter⁹ es: tollis quod nõ poſuiſti ⁊ metis quod non ſeminaſti Et dixit ei. De oꝛe tuo te iudico ſerue nequã. Sciebas qꝛ ego homo auſter⁹ ſũ: tollẽs quod nõ poſui: ⁊ metẽs quod nõ ſeminaui Et quare nõ dediſti pecuniã meã ad menſam: ⁊ ego veniẽs cũ vſuris vtiq₃ exegiſſẽ illã? Et aſtãtib⁹ dixit. Auferte ab illo mnam: ⁊ date illi qui decẽ mnas habet Et dixerũt ei. Dñe habet decem mnas. Dico aũt vobis: qꝛ oĩ habẽti dabitur ⁊ abũdabit: ab eo aũt q̇ nõ habet / ⁊ quod habet auferetur ab eo. Uerũtamẽ inimicos meos: illos q̇ noluerũt me regnare ſup ſe: adducite huc ⁊ interficite ante me. Et his dictis p̃cedebat: aſcẽdẽs hieroſolimã. Tp̃e paſcha. Euãge Ego ſũ vitꝭ verã

INten. req̇re to. ccxvii. Sec̃

De ꝓpicius q̃s dñe oblata tibi hec munera: et dep̃catione bti N. martyꝛ tui atq₃ põtificis i cuius ea cõmemoꝛatione deferim⁹ nos ipſos ea dẽq₃ ſãctifica. Per d.

SUmpſim⁹ dñe in Poſtcõ. ſcti martyꝛis tui atq₃ põtificis. N. ſolẽnitate celeſtia ſacramẽta cui⁹ ſuffragiis q̃s largiaris vt qđ tp̃aliter gerim⁹. eternis gaudiis cõſequamur. p. In nata. plurimoꝝ marty. Offm̃

iNtret i ɔſpectu tuo domine gemit⁹ ɔpeditoꝝ: redde vicinis noſtris ſeptupluz in ſinu eoꝝ: vindica ſanguinẽ ſanctoꝝ tuoꝛum qui effuſus eſt. In tẽpoꝛe paſcha alleluya alleluya. Ps. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam: polluerunt templum ſanctũ tuum: poſuerunt hieruſalem in pomorum cuſtodiam. Officium.

TImete dñz omnes ſancti ei⁹ quoniã nichil deeſt timẽtib⁹ eum: diuites eguerũt ⁊ eſurierũt inq̇rentes aũt dñm non deficiẽt omi bonoꝝ. ps. Bñdicā dñm in oī tp̄e ſemper laus eius in oꝛe meo. Officiū.

Iuſti epulent ⁊ exultēt in cōſpectu dei: ⁊ delectent in leticia. ps. Exurgat deus et diſſipētur inimici eius: et fugiāt qui oderūt eū a facie eius.

Offm. Sapientiā ſctōrū narrant ppl'i ⁊ laudē eorū nūciat eccl'ia: noīa aūt eoꝝ viuēt in ſeculū ſcl'i. In tp̄e paſchali alla alla. ps. Exultate iuſti in dño rectos decet collaudatio. Officiū.

Salus autem iuſtoꝝ a dño ꝓtectoꝛ eoꝝ in tp̄e tribulatiōis. ps. Noli emulari i malignātib᷒: neqꝫ zelaueris faciētes iniqtatē. Offi.

Sancti tui dñe benedicēt te gl'iam regni tui dicēt alla. ps. Exaltabo te deus meus rex: ⁊ bñdicā nomi tuo i ſeculū ⁊ in ſeculū ſeculi. Pluriū mrꝝ nō pōtificū. Oꝛ.

Oṁps ſēpiterne deus/ da nobis ſanctoꝛū martyꝛū tuoꝛum N. et N. ita digne merita venerari quatenus ⁊ ab inſtātib᷒ liberemur periculis: ⁊ digni efficiamur gaudiis ſēpiternis. p d. Plimoꝝ mrꝝ et pontificū. Orō.

Oṁps ſēpiterne deus qui in ſctōꝝ martyꝛum tuoꝛū atqꝫ pōtificū N. et N. coꝛdibus flāmā tue dilectiōis accēdiſti: da mētibus nr̄is candē fidei caritatiſqꝫ virtutē. vt quoꝝ gaudemus triūphis: pꝛoficiam᷒ exēplis. p. Ad hebꝛeos. xi. c.

Frēs: Sancti per fidem vicerunt regna: operati ſunt iuſticiā adepti ſūt repꝛomiſſiōes. Obturauerūt oꝛa leonū: extinxerunt impetum ignis/ effugarūt aciē gladii cōualuerūt de īfirmitate/ foꝛtes facti ſunt i bello Caſtra verterūt exteroꝝ: acceperunt mulieres de reſurrectione moꝛtuos ſuos. Alii autē diſtenti ſunt nō ſuſcipiētes redēptionē: vt melioꝛē īuenirēt reſurrectionē. Alii vero ludibꝛia et verbera experti: īſup ⁊ vincula ⁊ carceres. Lapidati ſūt: ſecti ſūt tētati ſūt: i occiſiōe gladii moꝛtui ſūt. Circuierūt i mellotis: i pellib᷒ capꝛinis: egētes: anguſtiati: afflicti: quib᷒ dignus nō erat mūdus. In ſolitudinib᷒ errātes: ⁊ in mōtibus ⁊ in ſpeluncis: ⁊ i cauernis terre. Et hi oēs teſtimonio fidei ꝓbati inuēti ſūt. In xp̄o ieſu: dño nr̄o. Lcō libꝛi ſapie. iii. cap̄.

Iuſtoꝝ aīe in manu dei ſūt: et nō tāget illos toꝛmentū malicie. Viſi ſunt oculis inſipientiuꝫ moꝛi: ⁊ eſtimata eſt afflictio exit᷒ illoꝝ: ⁊ quod a nobis eſt iter exterminii: illi aūt ſunt i pace. Et ſi coꝛā hoīb᷒ toꝛmēta paſſi ſunt: ſpes illoꝛū īmoꝛtalitate plena eſt. In paucis vexati: i multꝫ bene diſponent. Qm̄ deus tentauit illos: et inuenit illos dignos ſe. Tanq̄ auruꝫ i foꝛnace ꝓbauit illos: et quaſi olocauſta hoſtie accepit illos: ⁊ in tempoꝛe erit reſpectus illoꝛuꝫ. Fulgebūt iuſti: et tanq̄ ſcintille in arundineto diſcurrēt. Iudicabunt nationes ⁊ dominabuntur populis. Et regnabit dñs illoꝛuꝫ in perpetuum. Lcō libꝛi ſapie. v.

Iuſti aūt in ꝑpetuum viuēt ⁊ apud dñm eſt merces eoꝝ et cogitatio illoꝛum apud altiſſi mũ. Ideo accipiẽt regnũ decoꝛis ⁊ dyadema speciei de manu dñi. Qm̃ dextera sua teget eos: ⁊ bꝛachio sctõ suo defendet illos. Accipiet armaturã zelus illiꝰ: ⁊ armabit creaturã ad vltionẽ iimicoꝛũ Induet ꝓ thoꝛace iusticiã: ⁊ accipiet pro galea iudiciũ certũ. Sumet scutũ inexpugnabile eq̄tatẽ ibũt directe ꝓmissões. Et ad certũ locũ deducet illos: dñs deꝰ noster.

Ad hebꝛeos. x. ca.

Fratres: Rememoꝛamini pristinos dies: i q̄bus illuiati magnuz certamen sustinuistis passionuz. Et i altero q̄dẽ oppꝛobꝛiis ⁊ tribulationibꝰ spectaculũ facti: i altero quidẽ socii taliter ꝯuersantiuz effecti. Nã ⁊ vinctis cõpassi estis ⁊ rapinã bonoꝝ vestroꝝ cũ gaudio suscepistis: cognoscentes vos habere meliozẽ ⁊ manẽtẽ substãtiam. Nolite itaq; amittere cõfidẽtiã vestram q̄ magnã habet remunerationẽ. Patiẽtia enĩ vobꝭ necessaria est: vt volũtatẽ dei faciẽtes: repoꝛtetis ꝓmissionẽ. Adhuc enĩ modicuz aliquãtulũq;: q̄ vẽturus est veniet ⁊ nõ tardabit Iustus autez meus: ex fide viuit

Frẽs: i. Ad coꝛinthios. iiij

Spectaculum facti sumꝰ huic mundo ⁊ angelis ⁊ hoĩbus: Nos stulti pꝛopter xp̄m: vos aũt prudẽtes in xp̄o Nos ĩfirmi: vos aũt foꝛtes. Vos nobiles: nos aũt ignobiles. Usq; i hãc hoꝛã ⁊ esurimus ⁊ sitimꝰ: ⁊ nudi sumꝰ ⁊ colaphis cedimur. ⁊ istabiles sumꝰ et laboꝛamꝰ operãtes manibꝰ nostris. Maledicimur: et bñdicimꝰ Persecutionẽ patimur: ⁊ sustinemus. Blasphemamur: ⁊ obsecramus. Tãq̄ purgamẽta huiꝰ mũdi fcti sumꝰ oĩm hoĩm peripsima vsq; adhuc. Nõ vt cõfundã vos hec scribo: sꝫ vt filios meos carissimos moneo. In xp̄o iesu: dño nr̃o.

Lcõ li. sapi. Puer. xv.

Lingua sapientũ oꝛnat sciẽtiã: os fatuoꝝ ebulit stulticiã In oĩ loco ocli dñi ꝯtẽplant̃ bonos ⁊ malos. Lingua placabilis lignũ vite q̄ aũt ĩmoderata ẽ ꝯteret spiritũ Domꝰ iusti pluria foꝛtitudo ⁊ i fructibꝰ ipij ꝯturbatio Labia sapiẽtũ disseminabũt sciam: coꝛ stultoꝝ dissimile erit. Victime impioꝝ abominabiles dño: vota iustoꝝ placabilia. Qui sequit̃ iusticiã: diligit̃ a dño.

L. li. sa. x.

Reddet deꝰ mercedẽ laboꝝ sctõꝝ suoꝝ: ⁊ deducet illos in via mirabili. Et fuit illis i velamẽto diei: ⁊ i luce stellaꝝ nocte Trãstulit illos per mare rubꝛũ ⁊ trãsuexit illos ꝑ aquã nimiã Inimicos aũt illoꝝ demersit i mare: ⁊ ab altitudĩe iferoꝝ eduxit illos. Ideo iusti tulerũt spolia ipioꝝ: et decãtauerũt dñe nomẽ sctm̃ tuuz. Et victricẽ manũ tuã laudauerũt pariter: dñe deꝰ nr̃.

Lcõ li. sa. xliiij.

Hi sunt viri mĩe quoꝛum iusticie obliuionẽ non acceperunt. Cum semĩe eoꝛum permanẽt bona: hereditas sancta nepotes eoꝛum. Et i testamẽtis stetit semen eoꝝ: et filij eoꝝ ꝓpter eos vsq; in eternum manẽt. Gñatio corum et glīa coꝝ non derelinquetur. Corpora coꝝ in pace sepulta sūt: ꝛ noīa corum viuēt in secula Sapientiā coꝝ narrabūt oēs populi: ꝛ laudē coꝝ pronunciet: oīs ecclīa sctōꝝ. Gr. Gloriosus deꝰ ī sāctis mirabilis in maiestate faciēs prodigia. ℣. Dextera tua dn̄e glīficata est in virtute dextera manus tua cōfregit inimicū. Gra ℣. Clamauerūt iusti et dn̄s exaudiuit eos: et ex oībus tribulatiōibꝰ eorū liberauit eos. ℣. Iuxta est dn̄s his qui tribulato sūt corde: et hūiles spū saluabit. Gr. Timete dn̄m oēs scti eius qm̄ nichil deest timentibꝰ eū. ℣. Inquirētes aūt dn̄m nō deficiēt oī bono. Gr. Iustorū aīe in manu dei sūt: ꝛ nō tāget illos tormētū malicie. ℣ Visi sūt oculis insipientiū mori. illi aūt sunt in pace Gr Exultabūt scti in glīa letabuntur in cubilibus suis. ℣. Cātate dn̄o cāticū nouū. laus eius ī ecclesia sctōrum. Gr. Vindica dn̄e sanguinē sctōꝝ tuoꝝ q̄ effusus est. ℣. Posuerūt mortalia seruorum tuoꝝ escas volatilibꝰ celi carnes sanctorum tuoꝝ bestijs terre. Gr Ecce q̄ bonum et q̄ iocundū habitare fratres in vnum. ℣. Sicut vnguētum ī capite qđ descendit ī barbam barbā aaron. Allꝰ ℣. Mādauit dn̄s benedictionē ꝛ vitam vsq; ī sclm̄. Gr Aia nostra sicut passer erepta est de laqueo venātium. ℣. Laqueus cōtritus est et nos liberati sumus ℣. Adiutoriū nostrū in noīe dn̄i q̄ fecit celum ꝛ terrā. Alla. ℣. Scti tui dn̄e bn̄dicēt te. glīam regni tui dicēt. Alla. ℣. Sancti tui dn̄e florebūt sicut liliū et sicut odor balsami erunt ante te. Alla. ℣ Scī et iusti ī dn̄o gaudete vos elegit deꝰ in hereditatē sibi. Alla. ℣. Vox exultatiōis et salutis in tabernaculis iustorū. Alla. ℣. Iusti epulent̄ et exultēt in conspectu dei ꝛ delectent̄ in leticia. Alla. ℣ Reddet deꝰ mercedē laboꝝ sctōrum suorum ꝛ deducet illos in via mirabili All'. ℣ Mirabilis dn̄s nr̄ in sctīs suis. Alla. ℣ Te martyrū candidatꝰ laudat exercitus dn̄e. Tractꝰ. Qui semināt in lachrymis in gaudio metent. ℣. Euntes ibāt ꝛ flebant mittentes semina sua. ℣. Venientes aūt venient cū exultatione portantes manipulos suos. Sequē.

Ecce pulchra canora resonet voce all'a. Intimēs requiē ciuibꝰ inclitā. Felicia nimiū āgeloꝝ rutilāt agmina. Sctē sctē sctē xp̄o ouāter pclamātia. Sublimi in cathedra aplorū sede fulgida lāpada tribꝰ ꝛ linguas iudicātia Oia vt stercora reputarūt tumida ppt hec emicāt velut stella firmamēti clara Stolis cādidꝭ martyrū adornant̄ colla. Hi sūt milites q̄ mūdi preliarūt bella. Coronis albis coronant̄ scti Qui ɔfitētes crediderūt iuste. Vel fide certātes. Respuerūt vana Modo habēt celestia regna. In qua triūphāt dicētes optice Siue cāticāt psallētes carmia Arte laudi flua Voce dulcissona Regi xp̄o submittētes colla Multū recitaris laude spirituū Atq; iubilarꝭ ī choro v̄ginū. All'a. Dulcimode Te decātāt pudicū agmina. Laus tibi sit semp xp̄e p oīa Qui opitularis cātātes talia Voce pulchra. All'a Et nos christe proclamamꝰ vna. Da nobis eterna regna florida Vbi cātemus oēs alleluya. Sequentia

Mirabilis de⁹ in ſctis mirabilia dñs magnifica. Qui fide p̄clara vicerūt mūdi grauiſſima pericula Judicū minas verbera ꝛ blādicias ꝯtēnentes mente robuſta vero trāſſuderūt regi aīas. Ergo triūphāt laurea ꝯpti capita ſecuti recte veſtigia agni ſigularꝫ xp̄i ſacrata. Cui aſſidue melliflua dāt cantica ei⁹ p̄redulciſſima pleni gratia. Quoꝝ celebrantes ſolennia cōſortio iungi quo mereamur xp̄s annuat Qui nr̄a eſt glīa. Se. lucā. vi. capitu.

In illo tp̄e: Eleuatiſ ieſ⁹ oculis i diſcipulos ſuos dicebat Beati pauperes: qꝛ veſtrū eſt regnum dei. Beati qui nūc eſuritiſ qꝛ ſaturabimini. Beati qui nūc fletis: qꝛ ridebitiſ. Beati eritis cū vos oderint hoīes: ꝛ cū ſeparauerint vos ꝛ exprobrauerint: ꝛ eiecerint nomē vr̄m tanq̄ malū p̄pter filiū hoīs. Gaudete i illa die ꝛ exultate: ecce eñ merces veſtra multa eſt i celo. S. matheū. v. ca.

In illo tp̄e: Vidēs ieſus turbas aſcendit i montē Et cū ſediſſet: acceſſerūt diſcipuli eius. Et aperiens os ſuū: docebat eos. dicens. Beati pauperes ſpū: quoniam ipſoꝝ regnū eſt celoꝝ. Beati mites: qm̄ ipſi poſſidebūt terrā Beati qui lugēt: qm̄ ipſi conſolabūtur. Beati qui eſuriūt ꝛ ſitiūt iuſticiā. qm̄ ipſi ſaturabūtur Beati miſericordes. qm̄ ipſi miſericordiam cōſequentur. Beati mundo corde: qm̄ ipſi deū videbunt Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabunt. Beati qui p̄ſecutionē patiuntur propter iuſticiā. qm̄ ipſoꝝ eſt regnū celoꝝ. Beati eſtis cū maledixerint vobis homines. ꝛ p̄ſecuti vos fuerint. ꝛ dixerint omne malū aduerſuꝫ vos: mētiētes p̄pter me. Gaudete ꝛ exultate: qm̄ merces vr̄a copioſa eſt i celis. S. matheuꝫ. x.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cum p̄ſequentˀ vos i ciuitate iſta fugite in aliā. Amen dico vobis: nō conſūmabitis ciuitates iſrael donec veniat fili⁹ hoīs. Nō eſt diſcipulus ſup magiſtrū: neqꝫ ſeruus ſuper dn̄m ſuū Sufficit diſcipulo vt ſit ſicut magiſter eius. ꝛ ſeruo ſicut dn̄s ei⁹. Si patremfamilias beelzebub vocauerūt: quāto magis domeſticos eius? Ne ergo timueritis eos. Scd̄m lucam. xxi.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ponite ergo i cordib⁹ veſtris nō p̄meditari. quē admodū reſpōdeatis Ego eñ dabo vobis os ꝛ ſapientiā cui nō poterūt reſiſtere ꝛ cōtradicere oēs aduerſarij veſtri. Trademini aūt a parētibus ꝛ fratribus ꝛ cognatis ꝛ amicis. ꝛ morte afficiēt ex vobis. Et eritis odio oībus hoībus propter nomē meū: ꝛ capillus de capite veſtro nō peribit. In paciētia veſtra: poſſidebitis aīas vr̄as

In illo tp̄e. Deſcē S. luc. vi. dens ieſus de mōte ſtetit in loco campeſtri: ꝛ turba diſcipulorū eius: ꝛ multitudo copioſa plebis ab oī iudea ꝛ hierl'm: ꝛ maritima/ ꝛ tyri/ ꝛ ſydonis/ qui venē rant vt audirēt eū: ⁊ ſanarentur a lāguoꝛibus ſuis Et qui vexebātur a ſpiritib⁹ imundis: curabātur. Et omis turba querebat euꝫ tāgere: quia virtus de illo exibat ⁊ ſanabat omēs Et ipſe eleuatis oculis in diſcipulos ſuos dicebat Beati pauperes: qm̄ veſtrū eſt regnū dei. Beati qui nunc eſuritis qꝛ ſaturabimini. Beati qui nūc fletis: quia ridebitis. Beati eritꝭ cum vos oderint hoīes: ⁊ cū ſeparauerint vos ⁊ expꝛobꝛauerit/ ⁊ eiecerint nomen veſtrū tāq̄ malū ꝑpter filiū hoīs. Gaudete ī illa die ⁊ exultate/ ecce enim merces veſtra/ multa eſt ī celo.

Secūdum lucam. xxi. capitulo.

In illo tempoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis Cū audieritis pꝛelia ⁊ ſeditiōes: nolite terreri Opoꝛtet pꝛimū ſe fieri: ſed nōdū ſtatiꝫ finis. Tūc dicebat illis. Surget gēs ꝯtra gentē ⁊ regnū aduerſus regnū ⁊ terremotus magni erūt ꝑ loca ⁊ peſtilētie ⁊ fames: terroreſq̄ de celo. ⁊ ſigna magna erūt Sed ante hec omia inijcient vobis man⁹ ſuas: ⁊ ꝑſequenť tradētes in ſynagogas ⁊ cuſtodias trahētes ad reges et pꝛeſides: ꝑpter nomen meū. Continget aūt vobis in teſtimoniū. Ponite ergo ī coꝛdibus veſtris non pꝛemeditari quēadmodū reſpondeatꝭ: ego enim dabo vobis os ⁊ ſapientiaꝫ cui non poterunt reſiſtere ⁊ contradicere omēs aduerſarij veſtri Trademini autē a parentibus ⁊ fratribus. et cognatis et amicis: ⁊ moꝛte afficient ex vobis. Et eritis odio omnibus hoīb⁹ ꝑpter nomen meū. ⁊ capillus de capite veſtro non peribit. In patientia veſtra poſſidebitꝭ aīas vr̄as.

Secundum lucam. xij. capitu.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attēdite a fermēto phariſeoꝝ: quod eſt hypocriſis Nichil aūt opertuꝫ quod non reueletur: neq̄ abſcōditū quod nō ſciať. Quoniā que in tenebꝛis dixiſtis: in lumine dicenť. Et quod in aure locuti eſtis ī cubilibus: ꝑdicabitur in tectis. Dico autē vobis amicꝭ meis ne terreamini ab his qui occidūt coꝛpus. ⁊ poſt hec non habēt amplius quid faciant Oſtendam autem vobis/ quem timeatis. Timete euꝫ qui poſtq̄ occiderit. habet poteſtateꝫ mittere ī gehennā. Ita dico vobis. hūc timete. Nōne quinq̄ paſſeres veneunt dypondio. ⁊ vnus ex illis nō eſt̄ obliuione coꝛā deo? Sed ⁊ capilli capitis veſtri: omnes numerati ſunt. Nolite ergo timere multis paſſerib⁹ pluris eſtis vos Dico aūt vobis. Omnis quicūq̄ confeſſus fuerit me coꝛā hoībus ⁊ fili⁹ hoīs cōfitebiť illū coꝛā angelis dei.

Secūdū matheū. xxiiij

In illo tempoꝛe. Sedēte ieſu ſup mōtem oliueti: acceſſerūt ad eū diſcipuli ſecreto dicētes. Dic nobis quādo hec erunt ⁊ quod ſignum aduētus tui et conſummatiōis ſeculi? Et reſpōdēs ieſus dixit eis. Videte ne q̄s vos ſeducat. Multi eniꝫ veniēt in no mine meo dicētes. Ego ſum chꝛiſtus. ⁊ multos ſeducēt. Audituri en̄ eſtis ꝑlia: ⁊ opiniōes pꝛelioꝝ. Uidete ne ꝯturbemī. Opoꝛtet eī hec fieri: ſed nondū eſt finis. Cōſurget en̄ gens cōtra gentem: et regnū in regnū: et erūt peſtilētie et fames/ et terremotus per loca Hec aūt oia ĩitia ſūt doloꝝ. Tūc tradēt vos in tribulationē et occident vos: ⁊ eritis odio omnibus gentibus pꝛopter nomē meū Et tūc ſcādalizabūtur multi: ⁊ inuicē tradēt ⁊ odio habebūt inuicē. Et multi pſeudo ꝓphete ſurgēt: et ſeducēt multos. Et q̄m abūdauit iniquitas: refrigeſcet caritas multoꝛū. Qui autē ꝑſeuerauerit vſqȝ in finē: hic ſaluus erit.

Sc. lucā. xj.

IN illo tp̄e: Dicebat ieſus turbis iudeoꝝ et pꝛincipibus phariſeoꝝ. Ue vobis qui edificatis monumēta pꝛophetarū: patres aūt veſtri occiderūt illos. Pꝛofecto teſtificamini: q̄ cōſentitis operib⁹ patrum veſtroꝝ Q̄m quidē ipſi eos occiderūt vos aūt edificatis eoꝝ ſepulchꝛa Pꝛopterea ⁊ ſapiētia dei dixit. Mittā ad eos ꝓphetas ⁊ apoſtolos: et ex illis occidēt: et ꝑſequētur vt inq̇rat̄ ſanguis oīm ꝓphetaꝝ: q̇ effuſus eſt a cōſtitutiōe mūdi a generatiōe iſta. A ſanguine abel iuſti vſqȝ ad ſanguinē zacharie: q̇ ꝑiit inter altare ⁊ edem. Ita dico vobis requiretur ab hac generatiōe Ue vobis legiſperitis qui abſtuliſtis clauē ſciētie: et ipſi nō introiſtis: ⁊ eos qui introibāt pꝛohibuiſtis. Cū hec ad illos diceret: ceperunt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter ei inſiſtere: ⁊ os eius oppꝛimere de multis inſidiātes ei. Et querentes capere aliq̇d ex oꝛe eius vt accuſarent euʒ.

S. marcum. xiii.

IN illo tp̄e. Egrediente ieſu de tēplo: ait illi vn⁹ ex diſcipulis ſuis. Magiſter aſpice quales lapides: ⁊ quales ſtructure Et reſpōdēs ieſus ait illi. Uides has oēs magnas edificationes? Nō relinquetur lapis ſuper lapidem qui non deſtruatur Et cū ſederet in monte oliuarū contra templū ĩterrogabāt eū ſeparatim petr⁹ et iacobus: et iohānes et andꝛeas Dic nobis quādo iſta fiēt: ⁊ quod ſignū erit quādo hec oīa incipiēt conſūmari? Et reſpōdens ieſus: cepit dicere illis. Uidete ne quis vos ſeducat.

Sc̄dm marcuʒ. xiii.

IN illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Uidete ne q̇s vos ſeducat. Multi enim venient in nomine meo dicētes. quia ego ſum et multos ſeducent. Cuʒ autem audieritis bella ⁊ opiniones belloꝛum ne timueritis Opoꝛtet enim hec fieri. ſed nondum finis Exurget gens contra gentem: et regnum ſuper regnū: ⁊ erunt terremotus per loca ⁊ fames Initiū doloꝛum hec. Uidete autem voſmetipſos. Tradent enim vos in conſilijs: ⁊ in ſynagogis vapulabitis: et ante pꝛeſides ⁊ reges ſtabitis pꝛopter me in teſtimonium illis. Et in oēs gētes: pꝛimū opoꝛtet pꝛedicari euāgelium. Et cum duxerint vos tradentes: nolite p̄cogitare q̄d loquamini: ſꝫ qđ datum fuerit vobis ī illa hoꝛa: id loquami. Nō eñ vos eſtis loquētes ſed ſpiritus ſanct⁹. Tradet autē frater fratrē in moꝛtē: ⁊ pater filiū. Et ꝯſurgent filij ī parētes: et moꝛte afficiēt eos. Et eritis odio oībus hoībus pꝛopter nomē meum. Qui autē ſuſtinuerit in finē hic ſaluus erit. S. matheū. x. cap̄.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nolite arbitrari q꞉ venerim mittere pacem in terram. Nō veni pacem mittere ſed gladiū. Ueni eñ ſeparare hominem aduerſus p̄rem ſuū: ⁊ filiam aduerſus matrē ſuā: et nurū aduerſus ſocrū ſuā: ⁊ inimici hoīs domeſtici eius. Qui amat patreꝫ aut matrē plus q̄ me: nō eſt me dignus. Qui amat filiū aut filiam ſuper me: nō eſt me dignus. Et q̄ nō accipit crucē ſuam ⁊ ſequitur me: non eſt me dignus. Qui inuenit aīam ſuam: perdet illā. Et q̄ perdiderit aīam ſuā pꝛopter me: inueniet eā. Qui recipit vos: me recipit Et q̄ me recipit: recipit eū qui me miſit. Qui recipit pꝛophetam ī noīe ꝓphete: mercedem ꝓphete accipiet. Et q̄ recipit iuſtuꝫ in noīe iuſti: mercedem iuſti accipiet Et quicūqꝫ potū dederit vni ex minimis iſtis calicē aque frigide tantum in noīe diſcipuli: amē dico vobis: nō perdet mercedem ſuā. Secūdū matheū. xxiiij

IN illo tempoꝛe Egreſſus ieſus de tēplo: ibat Et acceſſerūt diſcipuli eius: vt oſtenderent ei edificationem tēpli. Ipſe autē reſpōdens: dixit illis. Uidetis hec oīa? Amen dico vobis: non relinquet hic lapis ſuper lapidem q̄ non deſtruatur. Sedente autē eo ſuper mōtem oliueti: acceſſerunt ad eū diſcipuli eius ſecreto dicētes. Dic nobis quādo hec erunt: ⁊ quod ſignū aduentus tui: ⁊ ꝯſummationis ſeculi? Et reſpondēs ieſus: dixit eis. Uidete ne q̄s vos ſeducat Multi enim venient in noīe meo dicentes ego ſuꝫ xp̄us: et multos ſeducent. Audituri eī eſtis pꝛelia et opiniones pꝛelioꝛū. Uidete ne turbemini. Opoꝛtet eñ hec fieri ſed nondū eſt finis. Exurget eñ gens ſuper gentē: et regnum ſup regnū. Et erunt peſtilentie ⁊ fames: et terremotus per loca. Hec autē oīa ſunt initia doloꝝ. Tūc tradent vos in tribulationē: ⁊ occident vos: ⁊ eritis odio omibus gentib⁹ ꝓpter nomen meuꝫ. Et tūc ſcādalizabunt multi: et inuicē tradent / ⁊ odio habebūt iuicē. Et multi pſeudo ꝓphete ſurgēt ⁊ ſeducent multos: Et q̄m abūdauit iniquitas: refrigeſcet caritas multoꝝ. Qui autē pſeuerauerit vſqꝫ in finē: hic ſalu⁹ erit. In tp̄e paſcha. Euāge. Ego ſū vitis vos pal. Req̄re fo. ccxvij. Offr. Mirabilis de⁹ in ſctis ſuis de⁹ iſrael ipſe dabit virtutē ⁊ foꝛtitudinē plebi ſue: bñdictus de⁹ alla. ⁊ finiat cū alla qñcūqꝫ dꝫ. Offr. Gliabunt ī te oēs q̄ diligūt nomen tuū qm̄ tu dñe bñdices iuſto dñe vt ſcuto bone voluntatis tue coꝛonaſti nos

Offꝛ. Letamini ĩ dño et exultate iuſti et gl'iamini oẽs recti coꝛde In tp̃e paſchali all'a. Offꝛ. Exultabũt ſancti in gl'ia letabũtur in cubilibus ſuis: exultationes dei ĩ faucibus coꝛũ. In tp̃e paſchali. all'a all'a. Offꝛ. Aĩa noſtra ſicut paſſer erepta eſt de laqueo venantiũ: laqueus contritus eſt et nos liberati ſum⁹ Offꝛ. Cõfitebũtur celi mirabilia tua dñe. ⁊ veritatẽ tuã ĩ eccl'ia ſctõꝝ. all'a all'a Offꝛ. Repleti ſumus mane mĩa tua ⁊ exultauimus et delectati ſum⁹ alleluya.

Plurimoꝝ martyꝛum. Secreta

SUſcipe q̃s dñe munera populi tui pꝛo martyꝛũ tuoꝝ feſtiuitate ſanctoꝝ: ⁊ ſincero nos coꝛde fac coꝛum natalicijs intereſſe. Per.

Alia ſecreta

SAnctoꝛũ martyꝛũ tuoꝛũ atq̃ pontificũ. N. ⁊ N. gl'ioſa merita venerãtes: hec domĩe mũera tue maieſtati offerim⁹ obſecrãtes: vt illis reuerentiã exhibendo nobis veniã impetrem⁹. Per d̃.

Coĩo. Gaudete iuſti ĩ dño all'a rectos decet collaudatio all'a. et d̃r cũ All'a q̃ſicunq̃ d̃r. Coĩo. Multitudo languentiũ ⁊ qui vexabantur a ſpiritibus ĩmundis veniebant ad eũ. q̈ꝛ virtus de illo exibat et ſanabat omẽs. Tp̃e paſchali all'a all'a.

Coĩo. Poſuerunt moꝛtalia ſeruoꝛum tuoꝝ eſcas volatilibus celi carnes ſctõꝝ tuoꝝ beſtiis terre ſecundũ magnitudinẽ bꝛachii tui poſſide filios moꝛtipunitoꝝ.

Coĩo. Juſtoꝝ aĩe ĩ manu dei ſũt et nõ tanget illos toꝛmentũ malicie viſi ſunt oculis inſipientiũ moꝛi illi aũt ſunt ĩ pace. In tp̃e paſchali all'a all'a. Coĩo. Ego vos elegi de mundo vt eatis et fructũ afferatis et fructus veſter maneat. In tp̃e paſchali. all'a all'a. Coĩo. Et ſi coꝛã hominibus toꝛmẽta paſſi ſũt de⁹ tẽtauit eos tanq̃ aurum in foꝛnace pꝛobauit eos et quaſi olocauſta accepit illos.

Coĩo. Aĩa noſtra ſicut paſſer erepta ẽ de laqueo venantiũ. Coĩo. Ego ſuz vitis vera et vos palmites qui manet ĩ me et ego in eo hic fert fructum multuz all'a all'a. Coĩo. Dico aũt vobis amicis meis ne terreamini ab his qui vos perſequũtur. Coĩo. Quod dico vobis in tenebris dicite in lumine dicit dñs et quod ĩ aure auditis pꝛedicate ſup tecta. Cõ. Amen dico vobis quod vni ex minimis meis feciſtis michi feciſtis venite benedicti pr̃is mei poſſidete pꝛeparatũ vobis regnum ab initio ſeculi.

Plurimoꝝ martyꝝ Poſtcoĩo

SAcramentoꝛum tuoꝝ domine participatione letãtes ſuppliciter exoꝛamus vt quoꝝ merita celebꝛare condonas coꝝ nos facias imitari ꝯſtantiã. p d̃.

Alia poſtcoĩo

DEus q̃ nos ſacramẽti tui veneranda ꝑceptiõe purificas: da nobis q̃s patrocinia tuoꝝ continuata ſanctoꝛũ: quibus capere valeamus ſalutaris miſterij participationẽ. Per d̃.

Plurimoꝝ martyꝝ non pontifi. Oꝛatio

DEus qui nos concedis ſanctoꝛũ martyꝛũ tuoꝛum. N. ⁊ N. natalicia colere: da nobis ĩ eterna beatitudĩe de coꝝ ſocietate gaudere. Per.

Secreta.

MUnera tibi domine noſtre deuotionis offerimus: que pꝛo tuoꝝ tibi grata ſint honoꝛe iuſtoꝛum: ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddãtur Per dominum.

Poſtcommunio

PReſta q̄s nobis dn̄e intercedentibus ſanctis martyribus tuis. N. ⁊ N. vt que ore contigimus pura mente capiamus. Per. In natali vnius cōfeſſoris. Officiū.

Statuit ei dn̄s teſtamentū pacis: ⁊ principē fecit eū vt ſit illi ſacerdotij dignitas ī eternū. In tēpore paſchali all'a all'a. Ps. Miſericordias dn̄i ineternū cantabo. Offm̄.

Sacerdotes tui dn̄e induāt iuſticiā: et ſācti tui exultēt: ꝓpter dauid ſeruū tuū non auertas faciem chriſti tui. In tp̄e paſchali all'a. Ps. Memento dn̄e dauid: ⁊ oīs māſuetudinis eius. Offm̄.

Sacerdotes dei bn̄dicite dominum: ſancti ⁊ hūiles corde laudate deum. In tp̄e paſcha. all'a alleluya. Ps. Benedicite om̄ia opera domini dn̄o: laudate et ſuperexaltate eū in ſecula. Oratio.

Om̄ps ſempiterne deus qui nos beati N. confeſſoris tui atq̧ pontificis hodierna feſtiuitate letificas/ tuā ſupplices exoramus clemētiam: vt cuius ſolēnia deuotis officijs veneramur eius pijs ſuffragijs/ eterne vite remedia ꝯſequamur. Per. Alia oratio.

Da q̄s om̄ps deus/ vt beati N. confeſſoris tui atq̧ pōtificis veneranda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat et ſalutē. Per do. Lectō libri ſapiētie. Eccleſiaſtici. xliiij.

Ecce ſacerdos magn⁹ qui in dieb⁹ ſuis placuit deo: ⁊ inuētus eſt iuſtus: ⁊ in tp̄e iracundie fact⁹ eſt reconſiliatio. Non eſt inuent⁹ ſimilis illi. qui conſeruaret legē excelſi. Ideo iureiurando fecit illū dn̄s creſcere in plebem ſuā. Benedictionem oīm gentiū dedit illi: ⁊ teſtamentū ſuū confirmauit ſuper caput eius. Cognouit eum in benedictionibus ſuis: cōſeruauit illi miſericordiam ſuā: ⁊ inuenit gratiā corā oculis dn̄i. Magnificauit eū in cōſpectu regū: ⁊ dedit illi coronā gl'ie. Statuit illi teſtamentum ſempiternū: ⁊ dedit illi ſacerdotiū magnū: ⁊ beatificauit illū in gl'ia. Fungi ſacerdotio: ⁊ habere laudē in noīe ipſius. Et offerre illi incenſū dignū ī odorē ſuauitatis. Lcō libri ſapi. Eccl'iaſtici. l.

Ecce ſacerdos magn⁹ qui in vita ſua curauit gentē ſuā: et liberauit eam a perditione. Qui ſuffulſit domū ⁊ ī diebus ſuis corroborauit tēplū. Qui ꝓualuit āplificare ciuitatē: q̄ adept⁹ eſt gl'iam in cōuerſatiōe gētis. Quaſi ſtella matutina ī medio nebule: ⁊ quaſi luna plena in dieb⁹ ſuis lucet. Et quaſi ſol refulgens: ſic ille effulſit in templo dei. Quaſi arcus refulgēs inter nebulas gl'ie ⁊ quaſi flos roſarū ī dieb⁹ vernis. Quaſi lilia q̄ ſūt ī trāſitu aq̄: ⁊ quaſi thus redolēs ī diebus eſtatis. Quaſi ignis effulgens et thus ardēs in igne: quaſi vas auri ſolidum: ornatū omni lapide precioſo. Quaſi oliua pullulās: ⁊ cypreſſus in altitudinem ſe extollens: ī accipiendo illū ſtolā glorie ⁊ veſtiri eū in ꝯſummatione virtutis. In aſcenſu altaris ſcti: gl'iā dedit ſanctitatis amictū In accipiēdo aūt partes de manu ſacerdotū: ⁊ ipſe ſtans iuxta arā porrexit manū ſuā in libatione: ⁊ libauit odorem diuinū excelſo principi Et iterauit orationē ſuā volēs oſtēdere virtutē dei: qui fecit nobiſcū ſcḋm ſuā miaz. Qui det nobis iocūditatē cordis: ⁊ fieri pacē in dieb⁹ nr̄is i iſrael: per dies ſempiternos. Lcō libri ſap. x. ca.

Iuſtū deduxit dn̄s ꝑ vias rectas: et oſtendit illi regnū dei. Et dedit illi ſciētiā ſanctor̄: honeſtauit illū in laboribus ⁊ cōpleuit labores illi⁹. In fraude circūuenientiū illi affuit: ⁊ honeſtū fecit illū. Cuſtodiuit eū ab iimicis ⁊ a ſeductorib⁹ tutauit illū. Et certamen forte dedit illi vt vinceret: ⁊ ſciret qm̄ oīm potentior eſt ſapientia. Hec vendictū iuſtū non dereliqt: ſed a pctōrib⁹ liberauit eū. Deſcēditqꝫ cum illo in foueā: ⁊ i vinculis non dereliqt illū: donec afferret illi ſceptrū regni: ⁊ potentiā aduerſus eos q̄ eum deprimebāt Et mendaces oſtendit q̄ maculauerūt eū: ⁊ dedit illi claritatē eternā: dn̄s deus noſter. Lcō libri ſapiētie. Eccl'iaci. xlv

Dilect⁹ deo ⁊ hoībus: cuius memoria in benedictione eſt. Similē illū fecit in gl'ia ſanctor̄: ⁊ magnificauit eū in timore inimicor̄: et in verbis ſuis monſtra placauit. Glorificauit eum in cōſpectu regū: ⁊ vnxit illū corā populo ſuo ⁊ oſtendit illi gloriam ſuam. In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctū fecit illum ⁊ elegit eum ex oī carne. Audiuit eīm vocem ipſius: ⁊ induxit illū in nube. Et dedit illi cor ad p̄cepta: et legem vite et diſcipline. Gra. Ecce ſacerdos magnus qui i diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuētus ſimilis illi qui cōſeruaret legem excelſi. Grad. Iurauit dn̄s et nō penitebit eū tu es ſacerdos ineternū: ſecundū ordinē melchiſedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis. Gra. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſancto vnxi eum: man⁹ enim mea auxiliabitur ei: et brachiū meum confortabit eū. ℣. Nichil pficiat inimicus in eo: et filius iniquitatis nō nocebit eū. Grad. Dn̄e preuenisti eum i benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. ℣. Vitā petijt et tribuiſti ei longitudinem dierū in ſeculū ſeculi. All'a. ℣. Iuſt⁹ germinabit ſicut liliū: ⁊ florebit ieternū ante dn̄m All'a. ℣. Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū: ſtola gl'ie induit eū. All'a. ℣. Diſpoſui teſtamētū electis meis: iuraui dauid ſeruo meo. All'a. ℣. Elegit dn̄s ſibi in ſacerdotem magnū in populo ſuo. All'a ℣. Inueni dauid ſeruū meū oleo ſancto meo vnxi eū. Tract⁹ Beatus vir qui timet dn̄m in mādatis eius volet nimis ℣. Potēs in t'ra erit ſemē ei⁹ generatio rectorum benedicet. ℣. Gloria ⁊ diuitie in domo ei⁹ et iuſticia ei⁹ manet in ſcl'm

Sequē ſcl'i

Adeſt nobis dies alma: ⁊ magno gaudio plena In qua ſcā deo grata ꝯgaudet eccl'ia Hodie celeſtis letat̄ turma q̄ gl'iaz cantat i excelſis voce dulciſſona cū ſymphonia. Hodie polor̄ ſācta agmina collaudāt regē deū nr̄m natū ex ṽgie ſctā ma ria. Aue inclite pꝛeſul xp̄i N. flos pulchetric Tu veſtigia xp̄i ſecutꝰ es fide deuota Et̄ni regis adeptꝰ es regna. Iā gratularis in domo ſupa poſſidēs ſedes almas. Queʒ poſtulamus ⁊ poſcimus vna. Ad iuuēt tua ſācta ſuffragia fragilē vitā noſtrā. O beate. O ſācte N. Laus tibi in glīa. O beate. O ſcē N. Pꝛo nobꝫ ſupplica Ut vna mereamur ſancta celoꝝ tēpla. Poſſidere leti cernētes et̄na gaudia q̄ ſunt plena Sit deo laus honoꝛq̄ʒ ⁊ iubilatio caſta. Qui regnat per omia ſeculoꝝ ſecula. Amē dicāt

Alma cohoꝛs Sequē (oia vna laudū ſonoꝛa nūc pꝛome pꝛeconia. Quibus cūm ſignis rutilat. N. vt luna ſolq̄ʒ ſydera. Meritoꝝ eſt mirifica radians idē ſacra p̄rogatiua Hunc nā ſophie miſtica oꝛnarunt mire dogmata qua fulſit nitida luculēter ꝑ ampla oꝛbis climata. Uerbi necnon fructifera ſeuit diuini ſemia mētiū ꝑ arua pellendo quoq̄ʒ cūcta noctis nubila. Hinc famina fundens diua vtpote celeſtia ferēs in ſe numia Sublimauit catholica vehemēter culmina ſācta per eloquia. Is nempe celſe cōpos glīe nūc exultat iter letabūda celicolarum ouans cōtubernia. Sublimis extat ſede ſupa fruēs vita ſēper iexhauſta: ſat ꝑ ſaluberrima xp̄i paſcua. O dignū cūcta laude pꝛecelſa. Pꝛeſulē tāta nactū gaudia. Uirtutū pꝛopter merita quibus viguit ardēs velut lampada Nos voce clara hunc vt iocunda Dātes oꝛemꝰ pꝛeces ⁊ vota. Qui nobis ferat cōmoda īpetret ⁊ etna poſcēs p̄mia. Quod petit pꝛeſens caterua pꝛeſulum gēma Deuota repēdēs munia mēte ſincera. Fouendo tibi pꝛecum inſtātia ſcilicet vt poloꝛum intret limia Quo iā intra palatia ſtātes ſup̄ma. Leti gratulemur adepti poloꝛū regna. Qui tua ꝑſul ſiſtētes hac aula iubilamꝰ ingēti cuʒ leticia. Recinētes dulcia nūc ceſſaq̄ʒ alleluya.

Secundū matheū. xxv

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipl'is ſuis parabolā hāc. Homo quidā peregre ꝓficiſcens vocauit ſeruos ſuos: ⁊ tradidit illis bona ſua. Et vni dedit quinq̄ʒ talenta: alij duo/ alij vero vnuʒ. Unicuiq̄ʒ ſecundū pꝛopꝛiā virtutem: ⁊ pꝛofectus eſt ſtatim. Abijt autē qui quiq̄ʒ talenta acceperat ⁊ operatꝰ eſt in eis/ ⁊ lucratus eſt alia quiq̄ʒ. Similiter qui duo acceperat lucratꝰ eſt alia duo. Qui autē vnū acceperat: abiēs fodit in terrā: ⁊ abſcondit pecuniā dn̄i ſui. Poſt multum vero tempoꝛis venit dn̄s ſeruoꝝ illoꝛū: ⁊ poſuit rationē cuʒ eis. Et accedens qui quiq̄ʒ talenta acceperat: obtulit alia quinq̄ʒ talenta dicēs. Domine/ quiq̄ʒ talēta tradidiſti michi ecce alia quiq̄ʒ ſuperlucratus ſuʒ Ait illi dn̄s eius Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia ſuꝑ pauca fuiſti fidelis/ ſupꝛa multa te conſtituā: ītra in gaudiū dn̄i tui Acceſſit autem ⁊ qui duo talenta acceperat: et ait. Dn̄e/ duo talēta tradidiſti michi: ecce alia duo lucratus ſuꝫ. Ait illi dñs ei⁹. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: quia ſuper pauca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te cõſtituam Intra in gaudiū domini tui. Secundum marcum. xiij. capitulo.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uidete vigilate ⁊ oꝛate: neſcitis enim quādo tempus ſit. Sicut homo qui peregre pꝛofectus reliquit domū ſuā ⁊ dedit ſeruis ſuis poteſtatem cuiuſqꝫ operꝫ: ⁊ ianitoꝛi pꝛecepit vt vigilet. Uigilate ergo: neſcitꝫ eñ quādo dñs domus veniat. Sero an media nocte: an gallicātu: an mane. Ne cū venerit repēte: inueniat vos doꝛmiētes. Qđ autē vobis dico / omnibus dico: vigilate. Secundū matheū. xxiiij. capitu.

IN illo tpe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Uigilate: quia neſcitis qua hoꝛa dñs veſter venturus ſit. Illud aūt ſcitote: qm̄ ſi ſciret paterfamilias qua hoꝛa fur venturus eſſet: vigilaret vtiqꝫ: et nō fineret perfodi domū ſuā. Ideo ⁊ vos eſtote parati neſcitis qꝛ qua hoꝛa filius hominis venturus eſt. Quis putas eſt fidelis ſeru⁹ ⁊ pꝛudens: quē conſtituit dñs ſupꝛa familiā ſuā vt det illis cibū in tpe. Beatus ille ſeruus. quē cū venerit dñs ei⁹: inuenerit ſic facientē. Amē dico vobis: quoniā ſup omnia bona ſua conſtituet eū. Euāgeliū. Homo quidā nobilis abiit in regionem lōginquā: accipere. Require in cõmuni vni⁹ martyris. folio. ccxxij. In tempoꝛe paſchali. Euangelium. Ego ſum vitis vera. folio. ccxvij. Offertoꝛiū. Ueritas mea et miſericoꝛdia mea cū ipſo et in nomine meo exaltabitur coꝛnu eius. In tempoꝛe paſchali. alleluya. Offerto. Inueni dauid ſeruum meuꝫ et in oleo ſancto vnxi eum: manus eniꝫ mea auxiliabitur ei: et bꝛachium meum confoꝛtabit eū. In tempoꝛe paſchali. Alleluya. Secreta.

PRopiciare dñe q̄ſum⁹ ſupplicationib⁹ noſtris: ⁊ intercedēte pꝛo nobis ſancto. N. cōfeſſoꝛe tuo atqꝫ pōtifice / his ſacramētis celeſtibus ſeruiētes: ab omni culpa liberos eſſe concede: vt purificāte nos gratia tua / eiſdem quibus famulamur myſterijs emundemur. Per. Alia ſecreta.

REſpice queſumus domine munera populi tui in ſācti N. cōfeſſoꝛis tui atqꝫ pōtificis honoꝛe oblata: ⁊ tue teſtificatio veritatꝫ nobis pꝛoficiat ad ſalutem. Per dominum noſtrum. Cōmunio. Domine quinqꝫ talenta tradidiſti michi ecce alia quinqꝫ ſuperlucratus ſum. euge ſerue fidelis quia in pauca fuiſti fidelis ſupꝛa multa te cōſtituam ītra ī gaudiū domini tui. In tempoꝛe paſchali. Alleluya. Cōmunio. Beatus ſeruus quem cum venerit dominus inuenerit vigilantem. amē dico vobis ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. In tempoꝛe paſchali. alleluya alleluya. Cōmunio. Fidelis ſeruus et pꝛudens quē conſtituit dominus ſuper familiam ſuam vt det illis in tempoꝛe tritici menſuram. In tempoꝛe paſchali. Alleluya alleluya. Poſtcommunio.

PReſta queſumus dñe deus noſter: vt diuinis myſterijs expiati intercedēte beato N. confeſſore tuo atq; pōtifice: ad ſuperni plenitudinē ſacramenti cuius libauimus ſancta tendam⁹. Per

QUos tuis Alia poſtcō. dñs ꝫ dñe reficis ſacramētis ſancti. N. confeſſoris tui atq; pōtificis attolle benign⁹ ſuffragijs: vt noſtre redēptionis effectū/ ⁊ myſterijs capiamus ⁊ moribus. Per

In natali vnius confeſſ. ⁊ docto. Officium. Sacerdotes dei. Oratio

EXaudi domine preces nr̄as quas in ſancti. N. confeſſoris tui atq; pontificis ſolēnitate deferimus. ⁊ qui tibi digne meruit famulari eius precibus ab omnibus nos abſolue peccatis. Per d.

Lcō libri ſapiē. Eccliaſtici. xlvij.

DEdit dñs confeſſionē ſācto ſuo: ⁊ excelſo in verbo glorie. De oī corde ſuo laudauit dominū: ⁊ dilexit deū qui fecit illū. Et dedit illi cōtra inimicos potentiam ⁊ ſtare fecit cātores contra altare: et in ſono eorum dulces fecit modos. Et dedit in celebrationibus decus: et ornauit tp̄a vſq; ad conſūmationē vite. Ut laudarēt nomē ſanctū dñi: ⁊ amplificarēt mane ſāctitatē dei. Chriſtus purgauit peccata ipſius: ⁊ exaltauit in eternū cornu eius. Sapientia laudabit aīam ſuā: ⁊ ī deo honorabitur: et ī medio populi ſui gloriabit. Et ī eccleſijs altiſſimi aperiet os ſuū: ⁊ in cōſpectu virtutis ipſius gloriabit. In medio populi exaltabitur: ⁊ ī plenitudine ſācta admirabitur. In multitudine electorū habebit laudem: ⁊ inter benedictos benedicetur. Lectio libri ſapientie. vij. capitulo

OPtaui ⁊ datus eſt michi ſenſus: ⁊ inuocaui ⁊ venit in me ſpiritus ſapientie. Et prepoſui illā regnis ⁊ ſedib⁹: et diuitias nichil eſſe dixi in cōparatiōe illius Nec cōparaui illi lapidē precioſū: q̄m omne aurū ī cōparatiōe illi⁹ arena eſt exigua: ⁊ tanq̄ lutū eſtimabitur argentū in cōſpectu illius. Super ſalutē et ſpeciē dilexi illā: et propoſui pro luce habere illā. quoniā inextinguibile eſt lumē illius. Venerūt autem michi oīa bona pariter cū illa: ⁊ innumerabilis honeſtas per manus illius Et letatus ſum in omibus: q̄m antecedebat me iſta ſapientia: ⁊ ignorabam q̄m horum oim mater eſt Quā ſine fictiōe didici: ⁊ ſine inuidia cōmunico. Et honeſtatē illius: nō abſcondo. Gr. Iurauit dominus. Alleluya. ℣. Amauit eū. Sequētia de cōi vnius confeſſoris ⁊ pōtificis Infra ſeptuageſimam tractus. Beatus vir. Se. math. v. ca

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terre Quod ſi ſal euanuerit: ī quo ſalietur? Ad nichilū valet vltra niſi vt mittatur foras: ⁊ conculcetur ab hominibus. Vos eſtis lux mūdi. Nō poteſt ciuitas abſcondi ſupra mōtē poſita nec accendūt lucernā et ponunt eam ſub modio ſed ſuper candelabrum vt luceat oibus qui in domo ſunt. Sic luceat lux veſtra coꝛam hominibus: vt videant opera veſtra bona: ⁊ glorificent patrem vrm̄ qui in celis eſt. Nolite putare: qm̄ veni ſoluere legem: aut pꝛophetas. Nō veni ſoluere: ſed adimplere. Amē dico vobis: donec tranſeat celum ⁊ terra: iota vnū aut vnꝰ apex nō pꝛeteribit a lege: donec oia fiant. Qui ergo ſoluerit vnū de mādatis iſtis minimis ⁊ docuerit ſic homines: minimus vocabitur in regno celoꝝ. Qui autem fecerit et docuerit: hic magnus vocabitur in regno celoꝝ. Offr̄. Ueritas mea

Secr̄. Munera q̄s dn̄e tibi dicata ſctifica: et intercedēte beato. N. cōfeſſoꝛe tuo atq̃ doctoꝛe: per eadē nos placatus intēde. Per dn̄m. Coio. Fidelis ſeruus.

Poſtcoio. Preſta q̄s omp̄s deus/ vt de perceptꝭ muneribus gratias exhibētes: intercedēte btō: N. cōfeſſoꝛe tuo atq̃ doctoꝛe: beneficia potioꝛa ſumamꝰ. Per do.

In natali vnius cōfeſſoris ⁊ abbatis. Officium.

Os iuſti meditabit̄ ſapiētiam: et lingua eiꝰ loquetur iudiciū: lex dei eius i coꝛde ipſius. Ps. Noli emulari in malignantibus: neq̃ zelaueris facientes iniquitatem.

Oratio. Deus qui beatum N. confeſſoꝛē tuū atq̃ abbatem ſanctitatis gratia decoꝛaſti: ipſiꝰ meritꝭ fac nos bonis operibus abūdare: vt a te ſūmo bono omne qd̄ expedit mereamur ipetrare. P d. Lc. li. ſap. Eccle. xxxix.

Iuſtus coꝛ ſuū tradet ad vigilandum diluculo ad dn̄m qui fecit illum: et in conſpectu altiſſimi depꝛecabit̄. Aperiet os ſuū in oꝛatione: ⁊ pꝛo delictis ſuis depꝛecabit̄. Si enim dn̄s magnus voluerit ſpiritu intelligentie replebit illū. Et ipſe tanq̄ imbꝛes mittet eloquia ſapientie ſue: ⁊ in oꝛatione ↄfitebitur dn̄o. Et ipſe diriget cōſiliū eius et diſciplinā: ⁊ in abſconditis ſuis cōſiliabitur. Et ipſe palam faciet diſciplinam doctrine ſue: ⁊ i lege teſtamenti dn̄i gl'iabit̄. Collaudabūt multi ſapientiā eius: ⁊ vſq̃ in ſeculum non delebitur. Non recedet memoꝛia eius: ⁊ nomen eius requiretur/ a generatione i generationē. Gr. Os iuſti meditabitur ſapientiam ⁊ lingua eius loquetur iudiciū. ℣. Lex dei eius in coꝛde ipſius: et non ſupplantabūtur greſſus eius. Alleluya. ℣. Poſui adiutoꝛium ſuper potētem et exaltaui electum de plebe mea. Sequētia. Adeſt nobis. vel tractus. Deſiderium. vt ſupꝛa in cōmunum vnius martyrꝭ

Secundum lucam. xj. capitulo.

In illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Nemo accēdit lucernam: ⁊ i abſcondito ponit. neq̃ ſub modio/ ſed ſuper cādelabꝛum: vt qui ingrediunt̄ lumen videant. Lucerna coꝛpoꝛis tui: eſt oculus tuꝰ. Si oculus tuꝰ fuerit ſimplex: totū coꝛpus tuū lucidum erit. Si autem nequam fuerit: etiam coꝛpus tuum tenebꝛoſum erit. Uide ergo ne lumē quod in te eſt: tenebꝛe ſint. Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit: non habẽs aliquam partẽ tenebraꝝ erit lucidũ totũ. Et ſicut lucerna fulgoris illuiabit te.

Offr. Deſideriũ anime eius tribuiſti ei dñe et voluntate labioꝝ eius non fraudaſti eũ poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. Secreta.

Sacrificiũ dñe quod pro ſancti N. cõfeſſoris tui atq; abbatis ſolẽnitate deferimus tibi queſumus fiat acceptũ: vt eius intercedẽtibus meritis nobis augeat te donante ſuffragiũ. Per do. q̃ te.

Coio. Fidelis ſeruus. Poſtcõ.

Libãtes dñe ſacroſãcta myſteria ꝑcende nobis q̃s miaꝫ tuã: vt que votis expetimus/ intercedẽte beato. N. cõfeſſore tuo atq; abbate cõuerſatione tibi placita cõſequamur. Per d. De quocũq; confeſſore Oro.

Adeſto domine ꝑcibus noſtris: quas in ſancti N. confeſſoris tui ſolennitate deferim⁹: vt qui noſtre iuſticie fiduciã non habemus/ eius qui tibi placuit meritis ⁊ precib⁹ adiuuemur. p d. Epl'a Juſtũ dedu. Euãge Uidete vigil. Cetera vt ſ. ſicut de vno cõfeſſore ⁊ abbate. Sec.

Suſcipe dñe ſacrificium placatiõis ⁊ laudis quod nos interueniẽte beato. N. cõfeſſore tuo ꝑducat ad veniã: ⁊ in perpetuã gratiarũ ↄſtituat actionẽ. Per d. Poſtcõ.

Preſta q̃s omnipotẽs deus: vt cuius feſtiuitate votiua ſunt ſacramẽta: eius ſalutaria nobis ĩterceſſiõe reddãtur. p d. In nata. pluri. ↄfeſſ. Offi.

Sacerdotes eius induãt ſalutare et ſancti eius exultatione exultabũt. In tp̃e paſchali all'a all'a all'. Ps. Memẽto dñe dauid et omnis manſuetudinis ei⁹. Oratio.

Beatoꝝ confeſſoꝝ tuoꝝ. N. et N. nos dñe q̃s tuere preſidijs. vt quoꝝ feſtiuitatẽ ãnua deuotiõe recolimus: eoꝝ ĩterceſſione ab oĩbus aduerſitatibus eruamur. Per. Alia oro.

Deus qui nos ſanctoꝝ cõfeſſoꝝ tuoꝝ. N. ⁊ N. cõfeſſionibus glorioſis iocundas et ꝓtegis: da nobis ⁊ eoꝝ imitatione proficere ⁊ interceſſione gaudere. Per do.

Fratres: Ad hebreos. vij. Plures facti ſunt ſacerdotes ſecũdũ legẽ: idcirco ꝙ morte ꝓhiberent̃ permanere. Jeſus aũt eo ꝙ maneat ĩeternũ: ſẽpiternũ habet ſacerdotiũ. Unde ⁊ ſaluare in ꝑpetuũ poteſt accedens per ſemetipſũ ad deũ: ſemper viuẽs ad interpellandũ pro nobis. Talis enĩ decebat vt nobis eſſet põtifex ſãctus innocẽs/ ĩpollutus ſegregatus a peccatoribus: ⁊ excelſior celis factus. Qui nõ habet quotidie neceſſitatẽ quẽadmodũ ſacerdotes prius pro ſuis delictꝫ hoſtias offerre: deinde ꝓ populo. Hoc enĩ fecit ſemel ſe offerẽdo: dñs noſter ieſus xp̃us. Gr. Sacerdotes ei⁹ induãt ſalutare ⁊ ſcti ei⁹ exultatiõe exultabunt. V. Illuc producam cornu dauid paraui lucernã xp̃o meo. All'a. V. Fulgebunt iuſti ⁊ tanq̃ ſcintille in harundineto diſcurrent ineternũ. Nulla dicit̃ ſequẽ. licet. ix. lectiones habeant̃

Secundum lucam .xij. capitulo.

IN illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lũbi veſtri pꝛecincti: ⁊ lucerne ardẽtes ĩ manibus veſtris. Et vos ſimiles hoĩnibus expectantibus dñm ſuum quando reuertatur a nuptijs Ut cũ venerit ⁊ pulſauerit: cõfeſtim aperiant ei Beati ſerui illi: quos cũ venerit dñs inuenerit vigilãtes. Amen dico vobis: q̄ p̄cinget ſe: ⁊ faciet illos diſcũbere / ⁊ trãſiens miniſtrabit illis. Et ſi venerit in ſecunda vigilia: ⁊ ſi ĩ tertia vigilia venerit ⁊ ita ĩuenerit beati ſunt ſerui illi. Hoc autẽ ſcitote: q̃m ſi ſciret paterfamilias: qua hora fur veniret: vigilaret vtiqꝫ et non ſineret perfodi domũ ſuam. Et vos eſtote parati: quia qua hora non putatis: filiꝰ hoĩs veniet.

Secundũ matheum .x. capitulo.

IN illo tp̄e: Miſit ieſus duodecim diſcipulos ſuos pꝛecipiens eis: et dicẽs. In viã gentiũ ne abieritꝭ: ⁊ in ciuitates ſamaritanoꝝ ne ĩtraueritis: ſed potius ite ad oues que perierũt domꝰ iſrael. Euntes autem pꝛedicate dicẽtes: qꝛ appꝛopinquauit regnũ celoꝝ Infirmos curate: moꝛtuos ſuſcitate: lepꝛoſos mũdate demones eijcite Gꝛatis accepiſtis: gratis date. Offert. Exultabunt ſancti in gloꝛia letabuntur in cubilibus ſuis: exultationes dei in faucibus eoꝛuꝫ. In tẽpoꝛe paſchali. alleluya all'a. Sec.

ADeſto dñe pꝛecibus populi tui: adeſto muneribꝰ / vt q̄ ſacris ſunt oblata myſterijs: tuorum tibi placeant interceſſiões ſanctoꝛũ. Coĩo. Ego vos elegi de mundo. vt eatis et fructum afferatis / et fructus veſter maneat. In tempoꝛe paſchali alleluya alleluya. Poſtcoĩo.

FIdeles tui deus celeſtis doni remedijs recreẽtur: ⁊ ſanctoꝛum quoqꝫ confeſſoꝛum tuoꝝ pꝛecibus ab omnibus queſumus emũdentur delictis. Per do. In natali vniꝰ v̄ginis ⁊ mar. Offm̃

d Ilexiſti iuſticiã et odiſti iniq̄tatẽ ꝓpterea vnxit te deus deus tuus oleo leticie p̄ ꝯſoꝛtibꝰ tuis. In tp̄e paſcha. all'a all'a all'a. p̄s Eructauit coꝛ meũ v̄bũ bonũ dico ego op̄a mea regi Offm̃

LOquebar de teſtimonijs tuis in cõſpectu regum: et non confundebar ⁊ meditabar ĩ mãdatꝭ tuis q̄ dilexi nimis. p̄s. Beati immaculati ĩ via. q̄ ambulant ĩ lege dñi

ME expectauerũt Officiũ. pctõꝛes: vt perderẽt me teſtimonia tua dñe intellexi: omis conſummationis vidi finẽ latuꝫ mandatum tuũ nimis. p̄s. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini.

EXaudi nos Oro. deus ſalutaris noſter: vt ſicut de beate. N. virginis ⁊ martyꝛis tue feſtiuitate gaudemus: ita pie deuotiõis erudiamur affectu. Per. Lectio libꝛi ſapientie. Eccleſiſtici .li.

DOmine deus meꝰ exaltaſti ſup terram habitationẽ meã: ⁊ pꝛo moꝛte defluẽti depꝛecata ſũ. Inuocaui dñm patrẽ dñi mei: vt non derelinquat me in die tribulatiõis mee et in tempore ſuperboꝝ ſine adiutorio. Laudabo nomen tuũ aſſidue ⁊ collaudabo illud in confeſſiōe: ⁊ exaudita eſt oratio mea Liberaſti me de ꝑditiōe: ⁊ eripuiſti me de tꝑe iniquo. Propterea cōfitebor: ⁊ laudē dicam nomĩ tuo dñe deus meus. Lectio libri ſap.

Confite- Eccleſiaſtici.li.ca. bor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deũ ſaluatorē meũ. Confitebor nōi tuo qm̄ adiutor ⁊ protector factꝰ es michi ⁊ liberaſti corpus meũ a perditiōe. A laqueo lingue inique: ⁊ a labijs operātium mendatium. Et in ꝯſpectu aſtantium factus es michi adiutor Et liberaſti me ſcd̄m mĺtitudinē miſericordie nois tui. A rugiētibus preparatis ad eſcam: de manibꝰ querentiũ aīam meā: ⁊ de portis tribulationũ que circundederūt me A preſſura flāme que circundedit me ⁊ in medio ignis non ſũ eſtuata. De altitudine vētris iferi: ⁊ a lingua coīquinata: ⁊ a verbo mendacij. A rege iniquo ⁊ a lingua iniuſta Laudabit vſqꝫ ad mortem aīa mea dñm: ⁊ vita mea appropiquās erat i inferno deorſũ Circũdederūt me vndiqꝫ: ⁊ non erat qui adiuuaret Reſpiciēs erā ad adiutoriũ meũ: et nō erat. Memorata ſum mīe tue dñe ⁊ cooperationis tue que a ſeculo ſūt: quoniā eruis ſuſtinentes te: ⁊ liberas eos de manu anguſtie domīe deus meus. Lcō libri ſa. Eccle. xxiiii

Sapientia laudabit aīam ſuā: et in dño honorabitur et ĩ medio populi ſui gloriabitur Et ĩ eccleſijs altiſſimi aperiet os ſuũ ⁊ in conſpectu virtutis illius gloriabit̄. In medio populi exaltabitur: ⁊ in plenitudine ſctā admirabit̄. In multitudine electorũ habebit laudem: ⁊ iter benedictos benedicet̄ dicēs. Ego ex ore altiſſimi ꝓdiui: primogenita ante omnē creaturā Ego quaſi libanus nō inciſus: vaporaui habitationē meam: ⁊ quaſi balſamũ nō mixtũ odor meus Ego quaſi terebintus extendi ramos meos: ⁊ rami mei honoris ⁊ gratie. Gradu. Dilexiſti iuſticiā et odiſti iniquitatē. ℣ Propterea vnxit te deus deꝰ tuꝰ oleo leticie. Gra. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede ⁊ regna ℣ Propter veritatē ⁊ manſuetudinem et iuſticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. Grad. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis propterea benedixit te deus ĩeternũ. ℣. Propter veritatem et māſuetudinem et iuſticiā et deducet te mirabiliter dextera tua. Grad Audi filia ⁊ vide et inclina aurē tuā qꝛ concupiuit rex ſpeciē tuam. ℣. Specie tua et pulchritudine tua intende proſpere procede ⁊ regna. Grad Propter veritatē et manſuetudinē et iuſticiā ⁊ deducet te mirabiliter dextera tua. ℣ Audi filia et vide et inclina aurem tuam quia cōcupiuit rex ſpeciē tuā. Alľa. ℣. Emulor enim vos dei emulatione deſpondi vos vni viro virginē caſtā exhibere chriſto. Alľa. ℣ Veni electa mea ⁊ ponā te ĩ thronũ meum quia concupiuit rex ſpeciem tuam. Alľa. ℣ Specie tua ⁊ pulchritudine tua intende proſpere procede et regna. Alľa

℣. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus ineternū. All'a ℣. Hec eſt virgo ſapiens quā dñs vigilātem inuenit. All'a. ℣. Loquebar de teſtimoniis tuis in cōſpectu regū et non confundebar dñe. Tract⁹. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te deus ineternū. ℣. Specie tuā et pulchritudine tua intende proſpere procede ⁊ regna. ℣. Propter veritatē et manſuetudinem et iuſticiā et deducet te mirabilr̄ dextera tua. ℣. Audi filia et vide et inclina aurē tuā: qr concupiuit rex ſpeciē tuā.

Exultem⁹ i hac die Sequē. feſtiua Recolentes dñi magnalia in ſctis q̄ operatur maxia Qui inter ſua potētie mira i virginū eſt maxim⁹ gl'ia. Sua enim gr̄a mundi viluit ꝟginibus pompa. Atq3 cōtra precepta regū reſtitit virginalis pugna. Furit rabies veſana deuicta triſtatur malicia crudeſcit i carne tenera maiora exquirit tormenta. Sed tūc ſtat firmior caro virginea. Cum multiplicant̄ noua ſupplicia. Pro eterna quā expectāt a deo gl'ia. Letant̄ mortalia affligi ſua corpa. Qr ſūt trāſitoria. Et in motu ſubito labētia mūdi gaudia. Ut flores decidua. Ex hac ꝟginea forte claruit. N. Cuius hodie celebramus ſolēnia ſplendēs inter alias vt lucifer iter miores ſtellas Uirgo beata fortiter ferēs omia nec mori recuſans pro gl'ia pro nobis pie deū exora. Ut tecum i aula exultem⁹ etherea pace ꝑpetua Pro ſanctorū virgo glorioſa collaudemus dñm gl'ia. S. matheū. xiij.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc Simile eſt regnū celorū: theſauro abſcondito in agro. Quē q̄ inuenit homo abſcondit: ⁊ pre gaudio illius vadit ⁊ vendit vniuerſa que habet: et emit agrū illum. Iterū ſimile eſt regnū celorū homini negociatori: querēti bonas margaritas. Inuenta vna p̄cioſa margarita: abiit ⁊ vēdidit oīa que habuit: ⁊ emit eā. Iterū ſimile eſt regnū celorū ſagene miſſe in mare: ⁊ ex omni genere piſciū cōgreganti. Quā cum ipleta eſſet educētes: ⁊ ſecus littus ſedentes: elegerunt bonos in vaſa ſua: malos aūt foras miſerūt. Sic erit in cōſūmatiōe ſeculi. Exibūt āgeli ⁊ ſeparabūt malos de medio iuſtorū: ⁊ mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentiū. Intellexiſtis hec oīa: Dicunt ei. Etiā. Ait illis. Ideo oīs ſcriba doctus in regno celorū: ſimilis eſt hoī patrifamilias: q̄ ꝓfert de theſauro ſuo noua et vetera. Offer. Filie regū in honore tuo aſtitit regina a dextris tuis in veſtitu deaurato circūdata varietate. Offertoriū min⁹ Offerentur regi virgines poſt eā proxime ei⁹ offerētur tibi. In tp̄e paſ. All'a Offer. Offerentur regi virgines proxime eius offerentur tibi in leticia et exultatione adducentur in templum regi domino. Offer. Diffuſa eſt gratia in labiis tuis propterea benedixit te deus ineternū ⁊ (et in ſeculū ſeculi.

Secre.

Preſta q̄s domine deus noſter/ vt ſicut in tuo cōſpectu mors eſt p̄cioſa ſctõꝝ: ita per coꝛū merita veneranciuӡ accepta tibi reddat oblatio. Per. Coio. Diffuſa eſt gr̃a in labiis tuis ꝓpterea benedixit te deus ineternū. In tp̄e paſchali. all'a all'a. Coio. Pꝛīcipes perſecuti ſunt me gratis et a verbis tuis foꝛmidauit coꝛ meuӡ letaboꝛ ego ſuper eloquia tua/ ſicut qui inuenit ſpolia multa: cõcupiuit aīa mea teſtimonia tua dñe et dilexit ea vehemēter. Coio. Feci iudiciū ⁊ iuſticiā domine non calūniētur michi ſuperbi: ad omīa mandata tua dirigebar: oēm viam iniq̄tatis odio habui. Coio. Simile eſt regnū celoꝛum hoī negociatoꝛi querēti bonas margaritas: inuenta vna precioſa margarita dedit oīa ſua et cōparauit eā. Coio Quinqꝫ pꝛudētes virgines acceperunt oleū in vaſis ſuis cū lampadibus media aūt nocte clamoꝛ factus eſt: ecce ſponſus venit: exite obuiam xp̄o domino

Refecti cibo potuqꝫ Poſtcō. celeſti deus noſter te ſupplices exoꝛamus: vt in cuius hec cōmēoꝛatione percepim⁹: eius muniamur ⁊ pꝛecibus. per d. In natiuitate vnius ꝟginis nō martyris. Offm̄. Dilexiſti. Oꝛatio.

Omp̄s ſēpiterne deus auctoꝛ virtutis ⁊ amatoꝛ virginitatis: da nobis q̄s ſāc̄te. N. ꝟginis tue placitis tibi meritis cōmendari: cui⁹ vita merito caſtitatis tibi cōplacuit. Per d. ij. Ad choꝛintios. x.

Fratres: Qui gl̄iatur ī domino gl̄ietur Non enim q̄ ſeipſm ꝯmendat ille pꝛobatus eſt ſed quē deus ꝯmendat. Utinam ſuſtineretis modicū q̄d inſipiētie mee: ſed et ſuppoꝛtate me. Emuloꝛ eñi vos: dei emulatiōe Deſpōdi eñi vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o. Lcō libꝛi ſapie. viij

Sapientia vincit maliciam Attigit ergo a fine vſqꝫ ad finem foꝛtiter: ⁊ diſponit omnia ſuauiter. Hāc amaui ⁊ exquiſiui a iuuētute mea: ⁊ queſiui eā ſpōſam michi aſſumere: ⁊ amatoꝛ factus ſū foꝛme illi⁹. Generoſitatē illius gloꝛificat cōtuberniū habēs dei: ſed ⁊ oīm dñs dilexit illā. Doctrix ē eñi diſcipline dei: ⁊ electrix operū illi⁹. Lcō eſaie ꝓphē

Gaudens gaudebo lj. ⁊. lij. c. in dño: ⁊ exultabit aīa mea in deo meo. Qꝛ īduit me veſtimēto ſalutꝭ ⁊ indumēto leticie circūdedit me. Quaſi ſpōſuӡ decoꝛatū coꝛona: ⁊ quaſi ſponſā oꝛnatam monilib⁹ ſuis Sicut enim terra pꝛofert germen ſuū: ⁊ ſicut oꝛtus ſemen ſuū germinat: ſic dñs de⁹ germinabit iuſticiā: ⁊ laudē coꝛā vniuerſis gētib⁹. Habitabit eñi iuuenis cū virgine: ⁊ hītabūt in te filij tui. Et gaudebit ſpōſus ſuper ſpōſā: ⁊ gaudebit ſuper te deus tuus. Dicit dñs omp̄s. Gr̄. Dilexiſti. All'a Diffuſa ē. All'a. ꝟ. Emu-

Virginis vene Sequē. loꝛ. rande de numero ſapiētū feſta celebꝛemus ſocij. Filij mētis ſummi regis ſacro ſancte marie. Quā ſibi in ſoꝛoꝛē dei adoptauit fili⁹. Hec coꝛpus ſuū domuit freno ieiunij. Et luxuriā ſecuit enſe agonie. Hec contra cūctos hoſtis dimicauit impet⁹. Et hoſtē cruētū freta xp̄i dextra ſtrauerat. Hec ſponſū ab aula celi ſeſe inuiſentē alacrꝫ. Corde iocundo ſecuta eiꝰ eſt ingreſſa thalamum. Tuqꝫ iaʒ dulcibꝰ plena delicijs Chriſto miſerias nr̄as ſuggerito. Nobis cōſolationē p̄cando. S. math. xxv.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Simile eſt regnū celorū decē virginibus: que accipiētes lāpades ſuas exierūt obuiā ſponſo ⁊ ſponſe. Quinqꝫ autē ex eis erāt fatue: et quīqꝫ prudētes. Sed quīqꝫ fatue acceptis lāpadibꝰ: nō ſumpſerūt oleū ſecū. Prudētes vero acceperūt oleū ī vaſis ſuis cū lāpadibꝰ. Morā aūt faciēte ſpōſo: dormitauerunt oēs ⁊ dormierunt. Media autē nocte clamor factus eſt: ecce ſponſus venit: exite obuiam ei. Tunc ſurrexerunt oēs v̾gines ille: ⁊ ornauerūt lāpades ſuas. Fatue aūt ſapiētibꝰ dixerunt. Date nobis de oleo veſtro: qꝛ lāpades noſtre extinguunt. Reſponderūt prudētes dicētes. Ne forte nō ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite potius ad vendētes: ⁊ emite vobis. Dū aūt irent emere: venit ſpōſus. Et que parate erāt intrauerūt cuʒ eo ad nuptias: ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſime vero veniūt ⁊ reliqꝫ virgines dicētes. Dn̄e dn̄e aperi nobis. At ille reſpōdēs: ait. Amē dico vobis: neſcio vos. Vigilate itaqꝫ: qꝛ neſcitis diem neqꝫ horam. Offer. Offerētur. minus. Secreta.

Offerimus tibi dn̄e preces et munera ī honore ſcē. N. virginis tue gaudētes: preſta q̄s. vt ⁊ conuenienter hec agere ⁊ remediū ſēpiternū valeamꝰ acq̄rere. Per do. Coīo. Diffuſa eſt. Poſtcō.

Proſint nobis dn̄e q̄s ſūpta miſteria pariterqꝫ nos intercedente beata virgine tua. N. a peccatis eruāt: ⁊ preſidio tue propiciationis attollāt. Per. In natali plurimarū virginū. Officiū.

Vultū tuum dep̄cabunt oēs diuites plebis adducent regi v̾gines poſt eā proxime eius adducētur tibi ī leticia et exultatiōe. Ps. Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opa mea regi. Orō.

Deus qui vt humanū genus ad confeſſionē tui nōis prouocares etiā in ſexu fragili victoriā martyrij cōtuliſti: p̄ſta q̄s. vt eccl'ia tua hoc exēplo cōmonita/ nec pati pro te metuat. vt celeſtis premij gl'iam cōcupiſcat. Per. Ep̄la. Fratres: de virginibꝰ. Require in feſto ſcāꝝ perpetue ⁊ felicitatꝫ. Alia epiſto. O q̄ pulchra. Req̄re ī natiuitate beate marie. Gr. Exultabūt. Gr. Glorioſus deus, Req̄re ꝫ in cōi plurimorū mr̄. Alla. V. Adducētur regi virgines poſt eā proxime eius offerētur tibi ī leticia et exultatiōe. Euāge. Simile eſt regnū celorū decē virgini. Offer. Offerētur. minꝰ. Sec̄.

Hac nos q̄s dn̄e beatarū virginū ⁊ martyrū tuarū N. ⁊ N. cōtinuis preſidijs adiuuari pro quaꝝ venerāda recordatiōe hec dona maieſtati tue dicāda offerimꝰ. Per dominū. Cōmunio. Quinqꝫ prudētes. Poſtcommunio.

PReſta q̃s omñps de⁹ vt qui ĩ ſanctaꝝ virginũ ꝛ martyrum tuarũ. N. et N. ſolennitate percepim⁹ diuina miſteria: earũ interceſſiõe remedia capere mereamur eterna. Per d. De virginibus non martyribus. Oratio.

OMñps ſẽpiterne de⁹/ qui nos idoneos nõ eſſe ꝑpendis ad maieſtatẽ tuã ſicut dignũ eſt exorandam: fac ſanctas virgines tuas. N. ꝛ N. pro noſtris interuenire pctis: quarum meritis nobis indulgentiã largiaris. p do. Secre.

INtercedẽtibus ſãctis virginibus tuis N. ꝛ N. domine queſumus plebis tue munus ſanctifica: vt ab oibus noxijs expedita/ ꝛ hic ꝛ in eternũ cũcta ſibi profutura percipiat. per d. Poſtcõio.

QUeſum⁹ dñe deus noſter/ vt ſacri myſterij munus indultũ: itercedẽtibus ſanctis virginibus tuis. N. ꝛ N. ꝛ preſentis nobis vite ſubſidiũ: ꝛ eternitatis largiatur affectũ. Per do. In cõmemoratione ſcte trinita. Offm.

b

Enedicta ſit ſãcta trinitas atqꝫ indiuiſa vnitas ꝯfitebimur ei qꝛ fecit nobiſcũ miam ſuã. In tpe paſchali alleluya all'a ãñs. Benedicamus patrem et filiũ cũ ſctõ ſpũ. Oratio

OMñps ſempiterne de⁹ qui dediſti famulis tuis in ꝯfeſſione vere fidei eterne trinitatis gloriã agnoſcere: ꝛ in potentia maieſtatis adorare vnitatẽ: q̃s. vt eiuſdẽ fidei firmitate: ab oibus ſemper muniamur aduerſis. In qua viuis ꝛ reg. de⁹. ii. Ad corinthi. xiij.

FRatres: Gratia dñi noſtri ieſu chriſti et caritas dei: et cõmunicatio ſancti ſpũs ſit ſemper cũ oibus nobis. In chriſto ieſu dño nr̃o. Ad romanos. xi. cap.

O Altitudo diuitiaꝝ ſapiẽtie et ſcientie dei: q̃ incõprehẽſibilia ſũt iudicia eius ꝛ inueſtigabiles vie ei⁹? Quis eñ cognouit ſenſum dñi? Aut quis ꝯſiliarius eius fuit? Aut quis prior dedit illi et retribuet ei? Qm̃ ex ipſo ꝛ ꝑ ipſum: et in ipſo ſunt oia: ipſi gloria in ſecula ſeculorũ. Amẽ. Gr. Benedictus es dñe qui ĩtueris abyſſos: et ſedes ſuper cherubin. ℣. Benedicite deũ celi quia fecit nobiſcũ miam ſuam. all'a ℣. Benedictus es dñe de⁹ patrũ noſtrorũ et laudabilis in ſecula. Scd'z io. xv

IN illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Cũ venerit paraclit⁹: quẽ ego mittã vobis a patre ſpiritũ veritatis/ q̃ a patre ꝓcedit: ille teſtimoniũ ꝑhibebit de me. Et vos teſtimoniũ ꝑhibebitis: quia ab initio mecũ eſtis. Hec locut⁹ ſum vobis: vt nõ ſcãdalizemini. Abſqꝫ ſynagogis faciẽt vos. Sed venit hora: vt ois qui iterficit vos arbitretur obſequiũ ſe preſtare deo. Et hec faciẽt vobis: qꝛ non nouerũt patrẽ neqꝫ me. Sed hec locut⁹ ſum vobis/ vt cũ venerit hora eoꝝ reminiſcamini quia ego dixi vobis. Offerto. Bñdictus ſit deus pater vnigenituſqꝫ dei filius ſanctus quoqꝫ ſpiritus: quia fecit nobiſcum miſericordiam ſuam. In tempore paſchali dicitur. Alleluya. Secre.

Sanctifica q̄s domine deus trinitas sancta per tui sancti noīs inuocationē hui⁹ oblationis hostiā ⁊ per eam nosmetip̄os tibi perfice munus eternum. In qua viuis. In vnitate eiusdē spiritus sancti deus. Per oīa secula. Prefa. Qui cū vnigenito. Coīo. Benedicim⁹ deū celi et coram oīb⁹ viuentibus cōfitebimur ei: quia fecit nobiscū mīam suam. In tp̄e paschali. alla alla Postcoīo.

Proficiat nobis ad salutē corporis et anime dn̄e deus huius sacramēti susceptio: ⁊ sēpiterne sancte trinitatꝫ: eiusdemq̄ indiuidue vnitatis confessio. In qua viuis ⁊ regnas deus. Per oīa. Missa de angelis. Offm.

Benedicite dn̄m oēs angeli ei⁹ potētes virtute qui facitꝫ verbū eius ad audiendā vocem sermonū eius. In tp̄e paschali. alla ps. Benedic anima mea dn̄o: ⁊ omnia que intra me sunt noī sancto eius. Oro.

Perpetuū nobis dn̄e tue miserationis presta subsidiū: quibus ⁊ angelica p̄stitisti suffragia nō deesse. Lectio libri apoca. beati iohānis apl̄i. xix. cap̄.

In diebus illis. Dixit michi angelus Scribe. Beati qui ad cenam nuptiarū agni vocati sunt Et dixit michi. Hec verba dei vera sunt. Et cecidi ante pedes eius vt adorarē eū. Et dixit michi. Vide ne feceris. Cōseruus enim tuus sum ⁊ fratrū tuorū: habentiū testimoniū iesu: deū adora. Gra. Benedicite dn̄m oēs angeli eius potētes virtute qui facitis verbum eius. ℣. Benedic anima mea domino ⁊ omnia interiora mea nomen sanctum eius Alla ℣. In conspectu angelorꝫ psallā tibi domine deus meus. Scd̄m iohēm. v. c

In illo tempore Ascendit iesus hierosolimā. Est autem hierosolimis probatica piscina q̄ cognomiabat hebraice bethsaida: quinq̄ porticus habēs. In his iacebat multitudo magna lāguentiū cecorum/ claudorū/ aridorū/ expectātiū aque motū. Angelus autē dn̄i secundū tempus descendebat ī piscinā: ⁊ mouebat aqua Et qui prior descēdisset ī piscinā post motionē aque: sanus fiebat a quacunq̄ detinebatur infirmitate. Offertorium. Stetit angelus iuxta aram templi habens thuribulum aureum in manu sua ⁊ data sunt ei incēsa multa: et ascendit fumus aromatum in conspectu dei alleluya. Secreta.

Hostias tibi domine laudis offerim⁹ suppliciter dep̄cātes: vt easdem angelico ꝓ nobis interueniente suffragio: ⁊ placatus accipias: ⁊ ad salutē nostram prouenire concedas. Per. Coīo. Benedicite omēs angeli domini domino hymnū dicite ⁊ superexaltate eū in secula. In tp̄e paschali alla. Postcoīo.

Repleti domine benedictione celesti suppliciter imploram⁹: vt quod fragili celebram⁹ officio sanctorum angelorꝫ atq̄ archangelorum omniūq̄ celestium spirituū nobis ꝓdesse sentiamus auxilio. Per dominū nr̄m.

Scienduм est q̄ per totuꝫ aduētum ꝛ a Dñe ne in ira. vſqꝫ ad caput ieiunij: ꝛ ab octa. paſche vſqꝫ ad aſcenſionē dñi: ꝛ a feſto ſcē trini. vſqꝫ ad aduentū dñi: ſingulis ebdomad. ſemel ſolet dici miſſa Salus populi. ꝓ fratribus ꝛ ſoꝛoꝛibus ita videlicet ꝙ ſi vacauerit a feſtꝭ ſanctoꝝ ꝛ extra octa. cū regimine choꝛi. ꝛ ſi miſſa dñicalis in ebdo. cantanda fuerit ꝯpleta. Cōmēoratio quoqꝫ beate marie ꝛ feſti loci: ꝛ pꝛopꝛie epiſtole ꝛ euangelia pꝛopꝛia pꝛopter illam miſſam nō fuerint pꝛetermiſſa. Tunc illa ſi qua dies vacauerit eſt cantanda Si vero pꝛopꝛie epiſtole ꝛ ꝓpꝛia euangelia que quartis ferijs intitulant̄ frequenter nequeāt ibi dici: in pꝛoximis ſequētibꝰ ferijs ſi vacauerit perlegant̄: nec ꝓpter miſſā Salus populi. vel Nos autem alicubi ꝑ totū annuꝫ aliqualiter obmittatur In miſſis etiā Salus populi. vel Nos aūt. ſup kyrie Sanctus. ꝛ Agnus. ſemper dꝛ cantus ferialis. Et notandū eſt ꝙ per totū tēpus pꝛedictū qñ miſſa dñicalis in dñica vel in .ij. fer. cātata fue. et i .iij. feria vacauerit ſemper dꝛ miſſa Salus popul. in ipſa tertia feria. ꝛ ſi nō vacauerit tūc in aliqua feria ipſiꝰ ebdomade que ad hoc vacauerit cātetur Et ſciend. eſt ꝙ miſſa Salꝰ populi. eſt i diſpoſitione cantoꝛis: quando cōuenientius ꝛ quota feria poteſt dici. Quādo vero dꝛ miſſa Salꝰ populi. tūc nulla dicitur meōꝛia de dñica neqꝫ de aliqua alia miſſa .iij. l. niſi in aduē. Ad miſſam. Officiū

Salus populi ego ſū dicit dominus de quacūqꝫ tribulatiōe clamauerit ad me exaudiam eos ꝛ ero illoꝝ dominus in perpetuū. In tempoꝛe paſchali alleluya alleluya. Ps. Attendite popule meꝰ legē meā: īclinate aurem veſtrā in verba oꝛis mei. Gloria in excelſis. in hac miſſa Oꝛo.

Deus qui caritatꝭ dona per gratiam ſancti ſpiritus tuoꝝ coꝛdibꝰ fideliū infundis: da famulis ꝛ famulabus tuis fratribus ꝛ ſoꝛoꝛibus noſtris: pꝛo quibus tuaꝫ depꝛecamur clemētiā ſalutē mentis ꝛ coꝛpoꝛis. vt te tota ꝟtute diligāt: ꝛ que tibi placita ſunt/ tota dilectione perficiāt. p. In vnitate eiuſd. Lcō eſaie ꝓphete. xix.

HEc dicit dominus deus In die illa deferet munus dño exercituum ꝛ rex foꝛtis dominabitur eoꝝ. In die illa erit altare domino in medio terre: ꝛ cognoſcetur dñs: ꝛ colēt eum in hoſtijs ꝛ muneribus: et vota vouebunt domino ꝛ ſoluent. Et reuertētur ad dominū ꝛ placabitur eis: ꝛ ſanabit eos In die illa erit iſrael benedictio i medio terre cui benedixit dñs exercituum dicens Benedictus populus meus ꝛ opus manuū mearū hereditas mea iſrael dicit dñs omnipotens. Gradua. Propicius eſto dñe petīs noſtris nequādo dicāt gentes vbi eſt deꝰ eoꝝ. V. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄ et propter honorē noīs tui dñe libera nos. Alla. V. Oſtende nobis dñe miām tuā et ſalutare tuuꝫ da nobis. Tempoꝛe paſchali ſcđm alleluya erit de miſſa dñicali per ebdoma. ſicut in fer. ſine regimie chori. tamē in proceſſione vbi fit ſtatio ſecundū all'a nō dicet. Iſte modus obſeruet in miſſa ꝓ pace ⁊ in conſimilibꝰ. Scdm mar. xij.

IN illo tēpore: Sedēs ieſus cōtra gazophilacium: aſpiciebat quomodo turba iactabat es i gazophilaciū ⁊ multi diuites iactabāt multa. Cū veniſſet aūt vna vidua paupcula: miſit duo minuta quod eſt quadrās: ⁊ conuocans diſcipulos ſuos: ait illis. Amē dico vobis qꝛ vidua hec paupercula plus oibꝰ miſit qui miſerūt i gazophilaciū. Oēs eñi ex eo qd abūdabat illis miſerūt hec vero de penuria ſua oīa que habuit miſit totū victum ſuū. Offerto. Exaudi deus orationē meā et ne deſpexeris deprecationē meā: intende in me ⁊ exaudi me. In tpe paſchali. alleluya Sequentes duo ℣. dicūtur alternis vicibus infra aduentū dñi. ⁊ a .lxx. vſqꝫ ad .l. tm̄ ℣. Conturbatus ſum a voce inimici et a tribulatōe peccatoris: et expectabam eū qui me saluū faceret. ℣ Ego aūt ad deū clamaui libera aīam meā et extendes manū tuā in re

MIſere Secreta. tribuēdo illis re qs domie famulis et famulabus tuis: pro quibus hoc ſacrificium laudis tue offerimꝰ maieſtati: ⁊ preſta. vt per hec ſancta ſuperne benedictionis gratiā obtineant ⁊ gloriā eterne felicitatꝭ acqrant. Per ℣. Coio. Amen dico vobis quicqd orātes petitis credite quia accipietis ⁊ fiet vobis. In tpe paſcha

DIuina libā- Poſtcōio. Iſta tes myſteria qſumus dñe/ vt hec ſalutaria ſacramenta illiſ proficiant ad proſperitatē et pacem: pro quorū quarūqꝫ dilectione hec tue obtulimus maieſtati Per. In ꝯmemoratiōe de ſancto

Piritꝰ do ſpiritu. Offm̄

ſ mini repleuit orbē terrarū alleluya: ⁊ hoc qd ꝯtinet oīa ſcientiā habet vocis alleluya all'a all'a. Ps. Exurgat deꝰ ⁊ diſſipentur inimici eius. et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Oratio.

DEus qui corda fideliū ſancti ſpiritus illuſtratione docuiſti da nobis i eodē ſpiritu recta ſapere: ⁊ de eius ſemper conſolatione gaudere. Per. In vnitate eiuſdē

Lectio actuū apoſtolorū. viij. ca.

IN diebus illis: Cū audiſſēt apoſtoli qui erant hieroſolimis: qꝛ recepiſſet ſamaria verbū dei miſerunt ad eos petrum ⁊ iohannē. Qui cū veniſſent: orauērūt pro ipſis vt acciperent ſpiritū ſanctū. Nondū eñi in quēqꝫ illorū venerat: ſed baptiſati tantū erant in nomine dñi ieſu. Tūc iponebant manus ſup illos ⁊ accipiebant ſpiritū ſctm̄. Gr. Beata gens cuius eſt dñs deus eorum populus quē elegit dñs in hereditatē ſibi. ℣. Uerbo dñi celi firmati ſunt. ⁊ ſpiritu oris eiꝰ omnis virtus eorum. Alleluya. ℣. Ueni ſancte ſpūs reple tuorū corda fideliū et tui amoris in eis ignē accende. In tēpore paſcha. alleluya. ℣. Emitte ſpiritum tuum. et .ij. all'a. ℣. Ueni ſancte vt ſ. Secundum iohānem. xiiij.

IN illo tēpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Si quis diligit me: ſermonem meū ſeruabit. Et pater meus diliget eū: ⁊ ad eū veniemus: et manſionem apud eū faciemus. Qui nō diligit me: ſermones meos nō ſeruat Et ſermonē queꝫ audiſtis nō eſt meus: ſed eius qui miſit me patrꝫ. Hec locutus ſum vobis: apud vos manēs Paraclitus autē ſpūſſanctus quē mittet pater in noīe meo: ille vos docebit oīa: ⁊ ſuggeret vobis oīa quecūqꝫ dixero vobis Pacē relinquo vobis. Pacem meā do vobis Nō quomodo mundus dat: ego do vobis. Non turbetꝛ cor veſtrū neqꝫ formidet Audiſtis quia ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeretis me gauderetꝫ vtiqꝫ quia vado ad patrē: quia pater maior me eſt. Et nūc dixi vobꝫ priuſq̄ fiat: vt cū factū fuerit credatis. Jam nō multa loquar vobiſcū: venit enim princeps mundi huius: ⁊ in me non habet quicq̄ Sꝫ vt cognoſcat mundus q̄a diligo prēm: ⁊ ſicut mādatū dedit mihi pater: ſic facio. Offer. Cōfirma hoc deus quod operatus es ī nobis a templo tuo quod eſt in hieruſalem tibi offerent reges munera alleluya. Secreta.

MUnera queſumus domine oblata ſanctifica: et corda noſtra ſcti ſpūs illuſtratiōe emūda. Per dñm. Jn vnitate eiuſdē. Prefatio. Qui aſcendēs. non dicitur in hac prefatiō Hodierna die. niſi in ebdo. penthe. tantum Coio. Factus eſt repente de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis vbi erāt ſedentes alleluya. et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto loquētes magnalia dei alleluya alleluya. Poſtcoio.

SAncti ſpirit⁹ dñe corda noſtra mundet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fecundet. per do Jn vnitate eiuſdē. Jn cōmemoratiōe corporꝫ xpi. Offiti.

c Jbauit eos ex adipe frumēti all'a: ⁊ de petra melle ſaturauit eos all'a all'a all'a. ps. Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. Oro.

DEus qui nobis ſub ſacramēto mirabili paſſionis tue memoriā reliquiſti: tribue queſumus. ita nos corporis ⁊ ſanguinis tui ſacra myſteria venerari: vt redēptionis tue fructum in nobis iugiter ſentiamus Qui viuis. j. Ad corinthios. xj. capit.

FRatres: Ego enim accepi a dño quod et tradidi vobꝫ quoniam dñs ieſus xp̄us in qua nocte tradebatꝛ: accepit panem ⁊ gratias agēs fregit ⁊ dixit. Accipite: ⁊ manducate hoc eſt corpus meū quod ꝓ vobis tradetꝛ: hoc facite i meā cōmemoratione. Silr ⁊ calicē poſtq̄ cenauit dicēs. Hic calix nouū teſtamentū eſt i meo ſanguie: hoc facite quotienſcūqꝫ bibetis in meā cōmemoratione. Quotienſcunqꝫ enim manducabitis panem hūc et calicē bibetis mortem dñi annūciabitis donec veniat. Jtaqꝫ quicūqꝫ manducauerit panem vel biberit calicē domini indigne: reus erit corporꝫ ⁊ ſanguinis domini. Probet autē ſeipſum hō ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ de calice bibat Qui enī̄ manducat ⁊ bibit indigne: iudicium ſibi manducat ⁊ bibit: non diiudicās corpus domini. Graduale. Oculi oīm in te ſperant dñe: et tu das illis eſcā in tempore oportuno. ℣. Aperis tu manū tuam ⁊ imples omne aīal benedictione. Alla. ℣. Caro mea vere eſt cibus: ⁊ ſanguis meus vere eſt potus: qui māducat meā carnē et bibit meū ſāguinē ī me manet et ego in eo. Scđm iohā. vi. c.

IN illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis: ⁊ turbis iudeoꝝ. Caro mea vere eſt cibꝰ: ⁊ ſanguis meus vere eſt potus. Qui māducat meam carnē ⁊ bibit meū ſanguinē in me manet et ego in illo. Sicut miſit me viuens pr̄. et ego viuo propter patrē Et qui māducat me: et ipſe viuet propter me. Hic eſt panis: qui de celo deſcēdit Non ſicut māducauerūt patres veſtri māna in deſerto: ⁊ mortui ſunt. Qui manducat hunc panē viuet in eternum. Offertorium. Sacerdotes domini incenſum ⁊ panes offerunt deo: et ideo ſancti erunt deo ſuo et non polluent nomen eius alleluya.

Secretā. ECcleſie tue queſumus domine vnitatis et pacis propicius dona cōcede que ſub oblatis muneribꝰ myſtice deſignantur. p do. Prefatio. Quia per incarnati. Coīo. Quotienſcūqꝫ māducabitis panem hunc: et calicē bibetis mortē dñi annunciabitis donec veniat. itaqꝫ quicunqꝫ manducauerit panem vel biberit calicem domini indigne reus erit corporis et ſanguinis domini alla.

Poſtcōio. HAc nos queſumꝰ domine diuinitatis tue ſēpiterna fruitiōe repleri: quā precioſi corporis ⁊ ſanguinis tui tēporalis pceptio prefigurat. Qui viuis ⁊ regnas cū deo pa.

Sciendū eſt ꝙ miſſa de cruce dicit̄ omni ſexta fer̄. a Deꝰ oīm. vſqꝫ ad aduētū dñi: niſi feſtū. ix. lecti. īpediat vel oct. cū regimine chori: vel dies octa. vel ꝙ ex neceſſitate oporteat agere miſſā dñicalē: vel aliquod tale feſtū triū lectio. qđ aliqđ propriū habet ſeruitiū. Si vero in ſexta fer̄. aliqđ feſtū triū lec. euenerit vnde nullū ꝓpriū habeatur ſeruitiū tūc eſt in diſpoſitōe cātoris dicere miſſā de cruce vel nō. Cū vero ſexta feria oīno a feſto vacauerit ⁊ non oportet ex neceſſitate dicere miſſam dñicalem ſēper īfra predictū tēpus đꝫ miſſa de cruce ꝙuis oēs hore dicāt̄ de feria: ⁊ nulla fiat mēoria đ miſſa dñicali. Tamen ſi oporteat dicere miſſā Salus populi. oīno pretermittatur miſſa đ cruce. Ad miſſā de cruce. Officium.

nOs autē gl'iari oportet ī cruce dñi nr̄i ieſu xp̄i in quo eſt ſalus vita ⁊ reſurrectio noſtra per quā ſaluati ⁊ liberati ſumus. In tp̄e paſcha alla alla. ps Deꝰ miſereatur noſtri ⁊ benedicat nobis illuſtret vultū tuū ſup nos ⁊ miſereat̄ noſtri. Nō dicitur Glia in excel. Oro.

DEus q̇ vnigēiti filii tui domini noſtri ieſu xp̄i: p̄cioſo ſāguine viuifice crucꝭ vexillū ſcificare voluiſti: cōcede q̄s eos qui eiuſdē ſancte crucis gaudẽt honore: tua quoqꝫ vbiqꝫ ꝓtectione gaudere. Per eũ. Ad philippenſes .ij. ca.

FRatres: Chriſtus fact⁹ eſt pro nobis obediẽs vſqꝫ ad mortem: mortẽ autẽ crucis. Propter qđ ⁊ deus exaltauit illũ: ⁊ donauit illi nomẽ: quod eſt ſup omne nomen vt ĩ noĩe ieſu omne genu flectatur celeſtiũ terreſtriũ ⁊ infernorum. Et omis lingua cõfiteat: quia dñs noſter ieſus chriſtus: ĩ gloria eſt dei patris. Grað. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſqꝫ ad mortem: mortem autem crucis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum et dedit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen. Alleluya. ℣. Dulce lignum dulces clauos dulcia ferẽs pondera que ſola fuiſti digna ſuſtinere regem celoꝝ et dominũ. In tẽpore paſcha. ſecundũ. Alleluya ℣. Nos autem gloriari oportet in cruce domini noſtri ieſu xpi. Secundum matheum. xx. cap.

IN illo tempore Aſcendens ieſus hieroſolimã: aſſumpſit duodeci diſcipulos ſuos ſecreto et ait illis. Ecce aſcẽdim⁹ hieroſolimã: ⁊ filius hoĩs tradetur principib⁹ ſacerdotum ⁊ ſcribis ⁊ condenabũt eum morte. Et tradent eum gentibus ad illudendum: ⁊ flagellandũ ⁊ crucifigendũ. Et tertia die reſurget. Offer. Protege domine plebem tuã per ſignũ ſancte crucis ab oĩbus inſidijs inimicorũ oĩm vt tibi gratã exhibeamus ſeruitutẽ et acceptabile tibi fiat ſacrificiũ noſtrũ. In tp̃e paſcha. alleluya. Secreta.

HEc oblatio queſumus dñe ab oĩbus nos purget offenſis: q̃ in ara crucis imolata: etiã totius mũdi tulit offenſas. Per dominũ noſtrũ ieſum chriſtũ. Prefatio. Qui ſalutẽ. Coĩo. Per lignũ ſerui facti ſum⁹ et per ſanctã crucem liberati ſumus: fructus arboris ſeduxit nos filius dei redemit nos alla. et finiat cũ alla. quandocũqꝫ dicitur niſi infra lxx. vſqꝫ ad paſcha. Poſtcommunio.

ADeſto nobis domie de⁹ noſter ⁊ quos ſancte crucis letari facis honore: ei⁹ quoqꝫ ꝑpetuis defende ſubſidijs. Per dominum.

Sãctus bonifacius papa egrotauit vſqꝫ ad mortem qui inſtanter petijt a deo vitam in hoc ſeculo ſibi prolongari. Ad quam miſit dominus ſanctũ raphaelẽ archãgelũ cũ officio miſſe de quinqꝫ vulneribus chriſti dicens ad papam Surge et ſcribe iſtud officiũ ⁊ dicas ipſum quinqꝫ vicibus: ⁊ continuo recipies ſanitatẽ Et quicũqꝫ ſacerdos hoc officium deuote pro ſe vel pro alio egrotãte celebrauerit quiquies: hic ſanitatem ⁊ gratiam recipiet: ⁊ in futuro vitam eternam poſſidebit ſi in bono perſeueret. Et in quacunqꝫ tribulatiõe homo extiterit in hoc ſeculo: ſi ꝓcurauerit a ſacerdote hoc officiũ quinquies pro ſe legi: ſine dubio liberabitur Et ſi pro aĩa defuncti legatur ſtatim poſtq̃ complete dictum fuerit ſcilicet quinquies a penis anima ſoluetur.

Sãctus igitur bonifacius papa hec audiens ſtatim erexit ſe in loco quo iacuit infirmat⁹: ⁊ ipſum cōiurauit per oīpotentē deum vt abſqꝫ ſuo periculo recederet: ⁊ q̄s eſſet ⁊ ad quid veniſſet ſibi continuo īdicaret. Qui ſtati dixit ſe eſſe archāgelū raphaeleꝫ a deo ſibi miſſum: ⁊ ſuperius ꝓnunciata ꝑmittebat ſine dubio foꝛe rata.

Sāctus tūc bonifaci⁹ papa offm̄ ꝯfirmauit aplīca auctoꝛitate: tribuēs oībus vere cōfeſſis ⁊ contritis ſeptimā partē remiſſiōis oīm pctōꝛum ſuoꝝ qui illud deuote legerint quina vice. Et ſimiliter illud pꝛedictū offm̄ legi pꝛocurātibus quadꝛagita dies criminaliū ⁊ vnū annū venialiū ī dn̄o relaxauit. Incipit officium de quiqꝫ vulneribus dn̄i noſtri ieſu chꝛiſti

h Umiliauit ſemetipſū dn̄s noſter ieſus xp̄us vſqꝫ ad moꝛtē moꝛtē auteꝫ crucis propter quod ⁊ deus exaltauit illū: ⁊ donauit illi nomen quod eſt ſup omne nomē. Pſ Miſericoꝛdias domini ineternū cantabo. ⁊ dr̄ Gloꝛia in excelſis: Niſi per aduentum et ſeptuageſimā vſqꝫ ad paſcha Oꝛ

Domie ieſu xp̄e filij dei viui qui de celo ad terrā de ſinu patris deſcendiſti: ⁊ in ligno crucis quinqꝫ plagas ſuſtinuiſti: et ſanguinem tuū ꝓcioſum in remiſſionem pctōꝛū noſtroꝛū effudiſti: te hūiliter depꝛecamur vt ī die iudicij ad dexterā tuā aſſiſtentes a te audire mereamur illā vocem dulciſſimā. Venite bn̄dicti ī regnuꝫ patris mei. Qui cū eodem pr̄e in vnitate ſpūſſcti viuis et regnas deus. Per oīa. Addatur etiā vna collecta vbi placuerit ſcdꝫ numerum et tēpoꝛis exigētiā pꝛo viuo vel pꝛo defuncto ꝓ quo iſte miſſe celebꝛantur Epl'a. Lectio zacharie ꝓphete. xij. ca.

Hec dicit dn̄s deus. Effundā de ſpiritu meo ſup domū dauid: et ſuper habitatoꝛes hieruſalem ſpm̄ gratie ⁊ miſerationis: ⁊ aſpicient in eum quē ꝯfixerunt. Et plāgēt eū planctu quaſi ſup vnigenitum ⁊ dolebunt ſuper eū: vt doleri ſolet in moꝛte pꝛimo geniti. In die illa erit plāctus magnus in hieruſalem: ⁊ dicent ei. Que ſunt iſte plage in medio manuum tuarū? Et dixit eis. His plagat⁹ ſū in domo eoꝝ: q̄ me diligebant. Framea ſuſcitare ſuper paſtoꝛem meum et ſuper virum coherentē michi: dicit dn̄s exercituum. Percutiam paſtoꝛē et diſpergentur oues gregis: ait dominus omnipotens.

Graduale. Impꝛoperium expectauit coꝛ meum ⁊ miſeriam et ſuſtinui qui ſimul contriſtaretur: et non fuit conſolantem me queſiui ⁊ nō inueni. Et dederūt in eſcam meam fel: ⁊ in ſiti mea potauerunt me aceto. Alleluya. ℣ Aue rex noſter ieſu chꝛiſte tu ſolus noſtros erroꝛes et reatus miſeratus pertuliſti: patri obediēs ductus es ad crucem: vt agnus māſuetus ad occiſionem: tibi gloꝛia oſanna tibi ſumme laudis et honeſtatis choꝛea.

Tractus. Iudica me deus et diſcerne cauſam meam de gente non ſancta ab hoīe iniquo et doloſo erue me. ℣ Quia tu es deus fortitudo mea quare me repuliſti et quare triſtis īcedo dū affligit me īimic⁹. ℣ Teſtes enī iniqui inſurrexerūt aduerſũ me et mentita eſt iniquitas ſibi. ℣. Supra dorſum meuȝ fabricauerunt peccatores et prolongauerũt iniquitatẽ ſuã. ℣. Ipſi vero conſiderauerũt et inſpexerunt me diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea et ſup veſtẽ meã miſerũt ſortẽ. ℣. Foderunt manus meas et pedes meos ⁊ dinumerauerũt oĩa oſſa mea: et dolorem ſup dolorem vulneribus meis addiderunt.

Sequẽtia

Cenam cũ diſcipulis xp̃e celebraſti: ⁊ mortẽ apoſtolis palã nunciaſti: auctorem ſceleris iudam demõſtraſti: ⁊ egreſſus ꝓtinus hortulũ ītraſti. Tunc procidẽs dñs humo ſe proſtrauit: ⁊ transferri calicẽ a ſe poſtulauit: ſȝ pr̃is arbitrio illud cõmendauit: ⁊ ecce mox ſanguinis ſudor emanauit. Judas poſt hec oſculũ ori dedit chriſti: ad quid inquit dñs amice veniſti: nũqđ tradẽs oſculo quẽ iaȝ vendidiſti / aſſiſtentes ꝓtinus irruunt miniſtri. Nox īſomnis itaqꝫ tota ducebat nulla prorſus requies ieſu preſtabatur miniſtroꝝ impia plebs iniuriatur: alapis ⁊ colaphis innocẽs mactatur. Dñ ieſuȝ eripere pylatus conatur: iudeoꝝ furia magis inflãmatur: ⁊ tumultꝰ populi ingens excitatur ⁊ plebis vox intonat vt crucifigatur. Traditˀ militibus: vinculis artatˀ: vndiqꝫ verberibus corpus cruẽtatur: caput regis glīe ſpinis coronatˀ / poſtqꝫ flexis genibus a cũctis irritatur. Ecce caro tenera pij ſaluatorꝫ ad colũnam neq̃ter coartatur loris: ⁊ flagellis ceditur impij tortoris q̃ emanãt riuuli vndiqꝫ cruoris. Poſt hec vrbis medium ieſus procedebat: ⁊ crucis patibulũ humerꝫ ferebat ad fores: ad oſtia populus fluebat / eiuſqꝫ confuſio omnibus patebat. Ad pudorꝫ cumulũ ieſu denudaris ⁊ ventis ac frigori nudus ſpoliaris: innocẽs cum impijs ī cruce damnaris: ⁊ quaſi dux ſceleris: medio locaris. Cẽlis ligno brachijs manus cõclauant corporꝫ mẽbra ſingula penis tractabant nerui vene ſimili modo laniãtur pedes plante etiã ferro cõclauant. Loquẽs ieſus poſtea ſitio dicebat: ⁊ acetũ protinus felle cõmiſcebat: ac infuluȝ ſpongie ori porrigebat qđ deguſtans paululũ ſumere nolebat. O ieſu mirifice quid eſt quod agebas: tu de ſiti cõquerens de cruce ſilebas: nũquid hanc doloribus magis ſẽtiebas: aut ſalutẽ potius nr̃am ſitiebas. Vocẽ ꝓmens vltimã patrẽ inuocaſti ſpũmqꝫ manibus eiꝰ cõmendaſti: cũ clamore valido tandẽ expiraſti: ſic ſalutẽ oĩm ita cõſũmaſti. Nunc ego ſuꝑbio tu humiliaris: ego culpas perpetro tu pena grauaris: ego pomum mordeo tu felle potarꝫ: ego peto mollia tu dire tractarꝫ. Demũ cuiꝰ valeat mẽs vel ligua fari: virgo intus credit quantum cruciari duȝ cernit iaȝ mortuũ latꝰ vulnerari atqꝫ nati viſcera lancea rimari. Corpꝰ qđ tẽ mortuũ iã nil ſẽtiebat militꝫ ſed lancea pectus ſfigebat quã fixã in filij latere videbat vnde aqua ſanguie mixta affluebat Fundunt riuos ſanguis mẽbra ſaluatoris properet huc aīa triſtis pctōris ⁊ hauriat quippiā ſacrati liquoris: quo frequēter liniat vulnera doloris Ad hunc ergo propera fontē ſaluatoris: vt fluētis impleas viſcera dulcoris: atqȝ vite lauachrū ꝑciuȝ cruoris: quo tui curatio ꝑfluat lāguoris. Secundū iohānem. xix. caplo.

In illo tp̄e Sciēs ieſus quia iam oīa conſūmata erant: vt cōſummaretē ſcriptura dixit. Sitio Uas aūt erat poſitū aceto plenū Illi aūt ſpongiam plenaȝ aceto yſopo circūponētes: obtulerunt ori ei⁹. Et cū accepiſſet ieſus acetum dixit. Cōſūmatū eſt. Et inclinato capite: tradidit ſpm̄. Iudei ergo qm̄ paraſceue erat vt nō remanerēt in cruce corpora ſabbato: erat eīm magn⁹ dies ille ſabbati: rogauerunt pilatum vt frāgerentē eoꝝ crura ⁊ tollerentur. Uenerunt ergo milites ⁊ primi qdē fregerūt crura: ⁊ alterius qui crucifixus eſt cū eo. Ad ieſum aūt cū veniſſent: vt viderūt eū iaȝ mortuum: nō fregerunt ei⁹ crura ſed vnus militū lancea lat⁹ eius aperuit: ⁊ continuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et q̄ vidit teſtimoniū phibuit: ⁊ verum eſt teſtimonium ei⁹ Offer. Inſurrexerunt ī me teſtes iniq abſqȝ in ſa queſierūt me interficere et nō pepercerunt in faciē meā ſpuere ⁊ lāceis ſuis vulnerauerunt me et concuſſa ſunt oīa oſſa mea

Domie Secre. Domie ieſu xp̄e qui pro mundi redemptione crucis lignū aſcendiſti: vt vniuerſus mūdus qui in tenebris erat illuſtraretur: illā q̄s lucē in aīas nr̄as ⁊ corpora infunde per quā ad eternā lucē peruenire mereamur. Qui viuis. Prefatio Qui ſalutē. Coīo. Foderunt man⁹ meas et pedes meos: et dinumerauerūt oīa oſſa mea: ipſi vero conſiderauerunt me et inſpexerūt me diuiſerūt ſibi veſtimenta mea et ſuper veſtem meam miſerūt ſortem:

Domie Poſtcō. Domie ieſu chriſte q̄ hora diei ſexta pro redēptiōe mūdi crucis patibulū aſcendiſti: ⁊ ſanguinē tuū precioſum in remiſſionē pctōꝝ nr̄orum fudiſti te humiliter depcamur: vt per tue paſſiōis et vulnerū tuoꝝ merita poſt obitū noſtrum paradiſi ianuā gaudenter mereamur itroire. Qui cum deo patre ⁊ ſpiritu ſctō viuis ⁊ regn̄.

In feſto corone domini. Officiū.

g Audeam⁹ oēs in dn̄o diē feſtū celebrantes ſub honore corone dn̄i de cui⁹ ſolēnitate gaudēt āgeli ⁊ collaudant filiū dei. ps. Gaudent angeli et exultant archangeli: letātur et congratulātur oēs ſancti.

Oro. Preſta q̄s omīps deus: vt qui ī memoriā paſſionis dn̄i nr̄i ieſu chriſti coronā ei⁹ ſpineā veneramur in terris: ab ipſo gloria et honore coronari mereamur in celis Qui tecum viuit Lectio libri ſapiētie Cāticoꝝ. iij

Lectulum ſalomonis ſex agita fortes ambiunt ex fortiſſimis iſrael: omēs tenētes gladios: ⁊ ad bella doctiſſimi Uniuſcuiuſqȝ enſis ſuper femur ſuum ꝑpter timores noctur nos. Ferculum fecit ſibi rex ſalomõ: de lignis libani Colũnas eiꝰ fecit argẽteas: reclinatorium aureũ: aſcenſũ purpureũ media caritate cõſtrauit propter filias hieruſalẽ. Egredimini filie ſyõ: ⁊ videte regẽ ſalomonẽ i dyademate quo coronauit eũ mat̃ ſua in die deſpõſatõis illius: ⁊ in die leticie cordis eiꝰ Quã pulchra es amica mea: q̃ pulchra es Oculi tui colũbarum: abſq; eo qđ itrinſecus latet. Ueni de libano ſpõſa mea veni de libano: veni coronaberiſ. Alleluya. ℣. Tuam coronã adoramus domine: tuũ glorioſum recolimus triumphum. All'a. ℣. Diadema ſpineũ veneremur hodie: cuius per aculeum ſertum (datur glorie.

Sequẽtia.

SI vis vere gloriari: ⁊ a deo coronari honore ⁊ gl'ia. Hanc coronã venerari ſtudeas atq; ſectari: portentis veſtigia. Hãc celorum rex portauit honorauit ⁊ ſacrauit ſacro ſuo capite. In hac galea pugnauit: cuꝫ antiquum hoſtẽ ſtrauit triũphãs i ſtipite. Hec pugnãtis galea triũphãtis laurea tyara põtificis Primum fuit ſpinea poſtmodum fit aurea tactu ſãcti verticis Spinarꝫ aculeos virtus fecit aureos xp̄i paſſiõis Que peccatis ſpineos: mortiſ eterne reos: adiplcuit bonis De malis colligitur: ⁊ de ſpinis plectit̃ ſpinea peruerſis. Sed in aurũ vertit̃: quando culpa tollit̃ eiſdem conuerſis. Jocunda myſteria ſũt hec ſꝫ materia p̄ſentis leticie Nobis eſt hyſtoria qua patẽter frãcia coronatur hodie. Huiꝰ coronatio corone ſuſceptio: cuius feſtũ agimꝰ. Debito cum gaudio: ⁊ anniuerſario honore recolimus. Theſauro taꝫ nobili tam deſiderabili: diues es effecta. Terra carẽs ſimili carẽs cõparabili deo predilecta. Tria priuilegia regna tibi alia ſubdũt in honore Fides ⁊ militia vnctio qꝫ regia quarũ flores flore. Tibi vrbs iclita omni laude p̄dita mater ſtudiorꝫ. Et corona credita: et in te repoſita vrbs pariſiorũ. In dei preconiũ totũ cõfer ſtudium: totũ cor appone. Que xp̄i palladiũ ⁊ ſacre ſacrariũ: facta es corone. Jeſu pie ieſu bone: noſtro nobis i agone largire victoriã. Mores noſtros ſic cõpone vt ꝑpetue corone mereamur gloriã amen.

Secundum iohannem. xix. cap̄.

IN illo tempore: Apprehendit pilatus ieſum: ⁊ flagellauit. Et milites plectẽtes coronã de ſpinis: iposuerunt capiti eiꝰ et veſte purpurea circũdederũt eũ: et veniebant ad eum ⁊ dicebant. Aue rex iudeorꝫ Et dabant ei alapas. Exiuit iterũ pilatus foras ⁊ dixit eis. Ecce adduco vobis eum foras vt cognoſcatis qꝛ in eo nullã inuenio cauſã. Exiuit ergo ieſus portãs ſpineã coronã: et purpureũ veſtimentũ. Credo. Offꝫ Gloria et honore coronaſti eum et cõſtituiſti eũ ſuper opera manuũ tuarũ dñe.

Secreta

Tuorũ militũ rex nos virtutẽ corrobora: vt quos in huius mortalitatiſ ſtadio vnigẽiti filij tui corona letificat conſūmato curſu certaminis immortalitatis brauium apprehendant. Per d. Prefa. de cruce. Cō. Poſuiſti dñe in capite ei⁹ coronā de lapide precioſo. Poſtcō. Supplices te rogamus omīps de⁹/ vt hec ſacramēta que ſumpſim⁹ per ſacroſctē filij tui corone (cui⁹ ſolēnia recenſemus) virtutē: nobis proficiant ad medelā. Per eūdē

Sabbato celebratur de beata virgine ⁊ quare in ſeptima feria de beata virgine initiū habuit? Qm̄ in quadā eccleſia ciuitatis cōſtantinopolitane erat imago beate v̄ginis: coram qua dependebat velū quod totā velabat imaginē: ſed hoc velū ī vj. feria poſt veſpas recedebat ab imagie nullo mouēte niſi ſolo dei miraculo quaſi deferretur in celum vt ad plenū poſſet imago ꝯſpici. Celebratꝫ veſperis ī ſabba. deſcēdebat ipſū velū ante eandē ychoniā vel imaginē et ibi manebat vſqꝫ in feriā ſextā ſequentē. Hoc viſo miraculo cōſtitutū eſt vt ſēper illa feria celebret̄ de beata v̄gine. Alia etiā ratio eſt: qꝛ domino crucifixo ⁊ mortuo diſcipulis fugiētibus ⁊ de reſurrectione deſperātib⁹ in illa ſola tota fides remāſit. Sciebat eñ quō portauerat eū ſine labore et peperat ſine dolore ⁊ ideo certa erat ꝙ fili⁹ dei eſſet ⁊ a mortuis tertia diei reſurgere deberet ⁊ hec eſt ratio quare dies ſabbati magꝫ ꝙ̄ alia dies beate marie appropriat̄. Tertia ratio eſt quia dies ſabbati eſt ianua ⁊ introitus ad dñicam diē. Dies aūt dñica eſt dies requiei et ſignificat vitā eternā Unde cū in grā ſumus dñe noſtre: ſumus quaſi ī ianua paradiſi. Igit̄ quia ip̄a eſt nobis porta ad regnuꝫ celorū qd̄ per diē dñicaꝫ figuratur: ideo de illa ſolēnizamus in vij. feria que diē dñicam p̄cedit Quarta ratio eſt vt ſolennitas matris ſolennitati filij continuetur. Quinta ratio eſt vt feſtiuius agat̄ ī die qua deus ab omni opere requieuit.

Ordinatio miſſe quotidiane beate v̄ginis que dꝛ Salue.

pulſato ad miſſā beate marie cōueniāt clerici ad eandē per ebdomadā deputati: qui dictis pri⁹ horis beate virginis in capella eiuſdē videlicet .i. iij. vj. ⁊ ix. miſſā ſolēniter exequātur. Hoc addito ꝙ in inceptiōe cuiuſlibet hore dicatur ſalutatio angelica. ſ. Aue maria gratia. genu flectendo ſub ſilētio. Ad miſſā quotidianā beate marie ſacerdoti aſſiſtāt diacon⁹ ⁊ ſubdiaconus miniſtrātes et in dalmaticis et tunicis ī oī duplici feſto per annū ⁊ oct. natiuitatis dñi paſche ⁊ penthecoſt. in ſab. et in dñicis ⁊ in oībus feſtis que habēt inuita. triplex. Et in oīb⁹ his Alla a duobus de ſuperioribus in ſuppellicijs cātatur alias a clericis inferiorib⁹ in habitu ſemper eodē Celebratur etiā miſſa beate virginis ſolēniter oī die p annuꝫ in capella eiuſdē: niſi duobus diebus proximis āte paſcha. Ad miſſam beate virginis quotidie dicet̄ dam in capella ⁊ ĩ choꝛo infra aduentū quando fit plenū ſeruitiū de ea: niſi in feſto ꝯceptiōis eiuſdē

r

Oꝛate celi deſupꝛ ⁊ nubeſ pluant iuſtum: aperiat terra ⁊ germinet ſaluatorem. ps. Et iuſticia oꝛiatur ſimul: ego dñs creaui eū. Deinde repetat officiū. Roꝛate. Gloꝛia patri. Tercio repetatur officiū. Et ſic fiat ibidē ꝑ totū annū etiā ĩfra paſſionē. Ad miſſā quotidianā de ſācta maria in capella eiuſdem omni die ꝑ annum: niſi duobꝰ diebꝰ ante paſc. dicit vnum kyrie ex iſtis ſequētibus videlicet oībus duplicibꝰ feſtis ſiue fiat ĩ choꝛo de tēpoꝛali ſiue de feſtis ſanctoꝝ dicit vnū iſtoruʒ abſqꝫ verſibus. s. kyrie rex ſplēdens. vel kyrie fons bonitatis. In oībus vero dñicis ſꝫ abſqꝫ verſibꝰ vnū eoꝛundē vel iſtud. s. kyrie rex genit. Feria. ij. kyrie. de O rex clemens. Feria. iij kyrie conditoꝛ. Fe. iiij. Cunctipotens. Feria quinta. Oꝛbis factoꝛ. Feria. vj. Lux et oꝛigo Sabbato. kyrie omṗs. Oꝛo

Deus qui de beate marie ſemper virginis vtero verbū tuū angelo nūciante carnē ſuſcipere voluiſti: pꝛeſta ſupplicibꝰ tuis. vt q̇ vere eam dei genitricē credimus eius apud te interceſſionibus adiuuemur. Per eundē. Sequētes memoꝛie fiāt ꝑ totū annū ad miſſā eiuſdē in capel. ij. oꝛatio de trinitate oꝛo. Oṁs ſempiterne deuſ. iij. oꝛo pꝛo epĩs viuis. Omṗs ſempiterne deus qui facis mirabilia. iiij. oꝛatio ꝓ bñfactoꝛibus defunctis oꝛo. Omṗs ſempiterne deus vnica ſalus moꝛ. quinta oꝛo generalis. s. Omṗs ſēpiterne deꝰ qui viuoꝝ. Et ſciendū eſt ꝙ ij. oꝛatio ad miſſā quotidianā de ſctā maria. erit ſemper de ſācto in cuius honoꝛe dedicatū eſt altare vel eccleſia vbi quis celebꝛat. Epiſtola

Lectio eſaie pꝛophete. vij. capl'o

In diebus illis: Locutus eſt dñs ad achaz dicēs. Pete tibi ſignum a dño deo tuo in ꝓfundū inferni: ſiue ĩ excelſū ſupꝛa Et dicit achaz. Nō petā: et non temptabo dñm. Et dixit. Audite ergo domus dauid Nunqd parum vobis eſt moleſtos eſſe hoībus: quia moleſti eſtis ⁊ deo meo? Propter hoc dabit dñs ipſe vobis ſignum Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomen eius emmanuel. Butyꝛū ⁊ mel comedet: vt ſciat repꝛobare malū ⁊ eligere bonum. In capella beate ꝟginis ꝑ totum annum grad. cuʒ ſuo. ꝟ. cantetur a toto choꝛo. Tractus. Tollite poꝛtas principes veſtras et eleuamini poꝛte eternales: et introibit rex glorie. ꝟ. Quis aſcendet in montē dñi: aut quis ſtabit in loco ſancto eius: innocens manibus ⁊ mundo coꝛde. Nunq̄ cū repetat graduale poſt ſuū. ꝟ. in miſſis quotidianis de ſctā maria: neqꝫ de trinitate neqꝫ de ceteris cōmemoꝛationibꝰ: niſi tantū ĩ pleno ſeruitio Alla. ꝟ. Aue maria gratia plena dñs tecū benedicta tu ĩ mulieribus. Hoc alla. per totum aduentū dicit in choꝛo in ꝯmemoꝛatione btē marie Et ſimiliter ĩ capel.

Seq̄ſ. Mittit ad virginē. vl' queuis alia ad placitũ: ⁊ hoc per totũ annum obſeruet ad miſſã quotidianam de ſancta maria Et ſciendũ eſt ꝙ quotidie per annum dicit̄ ſequẽtia in capella beate virginis: et ſimiliter ĩ choꝛo quãdo dicitur miſſa ſolenniter de eadē. Quãdo fit plenũ ſeruitiũ de ſãcta maria per aduentũ dʒ vna ex iſtis ſequẽtijs per oꝛdinē: ⁊ ſimiliter dicunt ad miſſã quotidianã. Sequẽtia.

Miſſus gabꝛiel de celis ꝟbi baiulus fidelis: ſacris diſſerit loquelis cũ beata ꝟgine. Verbum bonũ et ſuaue pandit intus in conclaue ⁊ ex eua foꝛmãs aue: eue verſo noie. Cõſequẽter iuxta pactũ adeſt ꝟbũ caro factũ: ſemper tamē eſt intactũ puellare gremiũ. Patrē pariēs ignoꝛat ⁊ quã homo nõ defloꝛat non toꝛquetur nec laboꝛat: quãdo parit filiũ Signũ audis nouitatis crede ſoluʒ ⁊ eſt ſatis nõ tue facultatis ſoluere coꝛrigiã. Grande ſignũ ⁊ inſigne eſt ĩ rubo ⁊ in igne: ne appꝛopiet ĩdigne calciatꝰ quiſpiã. Virga ſicca ſine roꝛe nouo ritu nouo moꝛe fructum pꝛotulit cuʒ floꝛe: ſic ⁊ virgo peperit. Bñdictus talis fructus: fructus gaudij nõ luctus nõ erit adam ſeductus ſi de hoc guſtauerit. Jeſus noſter ieſꝰ bonus pie mr̄is piuʒ onus cuius eſt in celo thꝛonus naſcitur in ſtabulo. Qui ſic eſt pꝛo nobis natus nr̄os deleat reatus qꝛ nr̄ incolatꝰ hic eſt in periculo. Sequē.

Mittit ad ꝟginē nõ queuis angelũ ad foꝛtitudinē ſuũ archãgelũ amatoꝛ hoīs. Foꝛtē expediat pꝛo nobis nuncium: natur̄e faciat vt pꝛeiudiciũ in partu virginis Naturã ſuperat natꝰ rex glīe regnat ⁊ ĩperat ⁊ ʒima ſcoꝛie tollit de medio. Superbientiũ terit faſtigia colla ſublimiũ calcãs vi pꝛopꝛia petēs ĩ pꝛelio. Foꝛas eijciat mundanũ pꝛincipē ſpõſamqʒ faciat ſecũ participē patris imperij. Exi qui mitterꝭ hec dona ediſſere reuela veteris velamen littere virtute nuncij. Accede nuncia dic aue cominꝰ dic plena gratia/ dic tecũ dñs ⁊ dic ne timeas. Virgo ſuſcipias dei depoſituʒ in quo perficias caſtũ pꝛopoſitũ: ⁊ votũ teneas Audit ⁊ ſuſcipit puella nũciũ credit ⁊ concipit ⁊ parit filiũ: ſed admirabilē. Cõſiliarium humani generis ⁊ deũ foꝛtiũ: et patrē poſteris ĩ pace ſtabilē. Seq̄ſ.

Verbũ bonũ ⁊ ſuaue perſonemus illud aue per quod chꝛiſti fit cõclaue virgo mater filia. Per qđ aue ſalutata mox concepit fecũdata: ꝟgo dauid ſtirpe nata: iter ſpinas lilia Aue veri ſalomonis mater vellus gedeonis cuius magi tribus donis laudãt puerperiũ. Aue ſolē genuiſti aue pꝛolē pꝛotuliſti: mundo lapſo cõtuliſti numē ⁊ imperiũ. Aue mater verbi ſũmi maris poꝛtꝰ ſignũ dumi aromatũ ꝟga fumi angeloꝝ dña Supplicamꝰ nos emẽda emendatos nos ꝯmenda tuo nato adhibenda ſẽpiterna gaudia.

Secundum lucam. j. capitulo.

IN illo tp̄e: Miſſus eſt angelus gabriel a deo in ciuitatē galilee: cui nomē nazareth ad ꝟginem deſponſatam viro cui nomen erat ioſeph de domo dauid: ⁊ nomen virginis maria. Et igreſſus angelus ad eā dixit. Aue grā plena dn̄s tecū: bn̄dicta tu ī mulierib⁹. Que cū audiſſet turbata eſt ī ſermone ei⁹: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait āgelus ei Ne timeas maria: inueniſti enī gratiā apud deum. Ecce concipies in vtero ⁊ paries filiū: ⁊ vocabis nomen eius ieſum. Hic erit magnus: ⁊ fili⁹ altiſſimi vocabit̄ Et dabit illi dn̄s deus ſedem dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo iacob ineternū: et regni eius nō erit finis. Dixit aūt maria ad angelū. Quomodo fiet iſtud qm̄ virū nō cognoſco? Et reſpondēs angelus: dixit ei. Sp̄uſſāctus ſuperueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obūbꝛabit tibi Ideoqꝫ ⁊ quod naſcetur ex te ſāctū: vocabitur fili⁹ dei. Et ecce elizabeth cognata tua: ⁊ ipſa ꝯcepit filiū ī ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi q̄ vocatur ſterilis: qꝛ nō erit impoſſibile apud deū omne verbū. Dixit aūt maria. Ecce ancilla domini. Fiat michi ſecundū verbū tuum. Et legatur euāgeliū ad miſſam beate marie ī eiuſdē capella omī die per annū cum eadē nota qua ⁊ euangeliū ad miſſaz de die legēdū eſt. Nota ꝙ ad miſſā quotidie beate marie ſēper dꝛ Credo qū dicendū eſt in cho. Offertoꝛiū

Aue maria gratia plena dn̄s tecū: benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. ſine ꝓ. vel quoduis aliud ad placituz per totū annū ad miſſā quotidie de eadē: idē de cōmuniōe obſeruetur. Secreta.

IN mētibus nr̄is q̄s dn̄e vere fidei ſacramēta cōfirma vt qui conceptū de virgine deuz verū ⁊ hoīem firmiter ꝯfitemur per eiuſdē ſalutifere īcarnatiōis potentiā ad eternam mereamur peruenire leticiā. Per eūdē. Pꝛefa. Et te ī veneratione Et dꝛ hec pꝛefatio quotidie in capella ⁊ etiam in cōmemoꝛationib⁹ eiuſdez per totū annuz: niſi a natiuitate dn̄i vſqꝫ ad purifica. Coīo. Ecce virgo concipiet et pariet filiū: et vocabitur nomen eius emmanuel. Poſtcoīo

GRatiā tuā q̄ſum⁹ dn̄e mētibus noſtris infunde: vt qui angelo nunciante xp̄i filij tui incarnationē cognouim⁹: per paſſionem ei⁹ ⁊ crucē ad reſurrectionis gloriam perducamur. Per eundem

Notandū eſt ꝙ ī oībus feſtis btē marie per totū annū et quotidie infra octa. ⁊ in octa. eiuſdez dicitur eadē miſſa ī capella que dicēda eſt in choꝛo ita tamē ꝙ epiſtola nō mutet̄ per octa. Ad miſſam de ſancta maria in die nati. dn̄i ⁊ quotidie ab hinc vſqꝫ ad purificationē in capella ⁊ in choꝛo quādo fit plenū ſeruitiū de ea. Officiū.

v Ultū tuū depꝛecabūtur omēs diuites plebis: adducent regi ꝟgines poſt eam pꝛoxime eius adducent tibi in leticia et exultatiōe. Pſ. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. Quando autem dicitur Gloria in excelſis: cū ℣ Spūs ⁊ alme. habet dici oīb⁹ ſabba. ī capella cū cātu Glia ī excelſis. In choro autē quater ī anno videlicet ī ultima cōmēmoratiōe btē virginis āte aduentū dñi ⁊ ante .lxx. ⁊ tunc dicit Spirit⁹ alme a toto choro cū ℣. ſequentib⁹ dicet ī choro in octa. aſſūptionis ⁊ natiuitat; beate marie a trib⁹ cleric; de ſuperiori gradu in ſuppellicijs ad gradū chori Et ſciendū eſt q qñcunq; dicitur in choro vel extra. ℣ Spūs et alme dicit ſup kyrie.. cātus de kyrie ofs. ⁊ iſte ſequēs cantus ſup Sanctus. cuz hac additione Benedict⁹ marie filius. Agnus dei.

Oro. Deus qui ſalut; eterne beate marie virginitate fecunda humano generi premia pſtitiſti: tribue q̄s ut ipſā pro nobis intercedere ſētiamus per quā meruimus auctorē vite ſuſcipere: dñm noſtrū ieſuz xp̄m filiū tuū. Qui te. Ad titū .iij.

Kariſſime: Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei. Non ex operib⁹ iuſticie que fecimus nos: ſed ſecūdum ſuā miām ſaluos nos fecit. Per lauacruz regeneratiōis ⁊ renouationis ſpūs ſcti: quem effudit in nos abūde per ieſū xp̄m ſaluatorē noſtrū. Ut iuſtificati gratia ipſius heredes ſimus ſecundū ſpē vite eterne. In xp̄o ieſu: dño noſtro. Gr. Specioſus forma pre filiis hoīm diffuſa eſt gratia in labiis tuis ℣ Eructauit cor meum verbum bonū: dico ego opera mea regi lingua mea calamus ſcribe velociter ſcribentis. Alla. ℣ Poſt partū virgo inuiolata permanſiſti dei genitrix intercede p nobis. Hoc alla dicitur in cōmēmoratiōe beate marie ī choro in tēpe natiui. dñi ⁊ etiā quotidie ī capella. Itē in die purificationis ℣ alla. ℣ Adorabo. ī choro ⁊ ī capella. Quandocūq; autem fit plenū ſeruitiū de ſctā maria dicitur una ex illis ſex ſequentijs p ordinē ſcilicet Poſt partum. Aue maria. Letabūd⁹. Hac clara. Aue mundi. Hodie lux. Require has ſequētias infra oct. aſſumptionis marie. Iſte ſex ſequētie dicūt qñ fit plenū ſeruitium de ſācta maria extra aduentū per totū annū etiā in .lxx. uſq; ad caput ieiunij. Nunq etiā dr tractus ad miſſaz de cōmemoratiōe beate marie in eccl'ia Sar. ſed ſemper ſequētia etiā p totā .xl. ad miſſaz quotidie de ea. Et tūc q plures dicūt ī dominicis Aue preclara. Secundum lucam .ij. ca.

In illo tēpore: Paſtores loquebant adinuicem. Tranſeamus uſq; bethleē: ⁊ videam⁹ hoc verbum quod factū eſt: qd fecit dñs ⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſtinantes: ⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioſeph ⁊ infantem poſitū in preſepio. Videntes autē cognouerūt de ūbo quod dictū erat illis de puero hoc. Et oēs qui audierūt mirati ſūt: ⁊ de his que dicta erāt a paſtoribus ad ipſos. Maria autē conſeruabat oīa verba hec: conferēs in corde ſuo.

Et reuerſi ſūt paſtores glorificantes ⁊ laudantes deū in oībus que audierant ⁊ viderant ſicut dictū eſt ad illos. Offꝰ. Offerent regi virgines poſt eā proxime eiꝰ offerētur tibi.

Oblatis dn̄e munerib9 Secreta. ſuppliciter deprecamur vt qui verā verbi tui īcarnationem veneramur: verā eiuſdē ſubſtātiā carnis ac ſanguis quā per ſpm̄ ſanctū virgo mater edidit in hoc pſenti myſterio ſalubriter percipiamꝰ. Per eūdē. in vnitate eiuſdē. Prefatio. Qꝛ per īcarnati. Coīo. Diffuſa eſt gratia ī labijs tuis propterea bn̄dixit te deus ineternū.

Da qs̄ miſericors Poſtcoio. deus eius nos continua interceſſiōe vegetari: cuius īteg͡ra virginitate ſuſcepimꝰ auctorem noſtre ſalutis: dn̄m noſtrū ieſum xp̄m filiū tuū. Qui tecū. Ad miſſā de ſancta maria a purificatiōe vſqꝫ ad aduentū dn̄i in cappella ⁊ ī cho. qn̄ fit plenū ſeruitiū de ea niſi in fe. ⁊ per octa. eiuſd. Offiū.

Salue ſancta parēs enixa puerpera regē: qui celū terrāqꝫ regit in ſcl'a ſeculorum. In tp̄e paſchali. alla. ps. Benedicta tu ī mulieribus: ⁊ benedictꝰ fructus ventris tui. Oro.

Concede nos famulos tuos quesumus dn̄e deus perpetua mētis et corporis ſalute gaudere: ⁊ glorioſa beate marie ſemꝑ virginis īterceſſiōe a pſenti liberari triſticia ⁊ eterna pfrui leticia. P. Lcō libri ſapiē. Eccli. xxiiij. ca.

Ab initio ⁊ ante ſecl'a creata ſum: ⁊ vſqꝫ ad futurū ſeculum non deſinā: ⁊ in habitatione ſctā corā ipſo miniſtraui. Et ſic in ſyō firmata ſū: ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ ī hieruſalē poteſtas mea. Et radicaui in pp'lo honorificato et ī partes dei mei hereditas illius: ⁊ in plenitudine ſctōꝝ detentio mea. Grad. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria que ſine tactu pudoris inuēta es mater ſaluatoris. ℣. Virgo dei genitrix quē totus nō capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Sciendū ꝙ quādo in tp̄e paſchali fiet de feſto anūciatiōis beate marie ī capella erit primū alla. ℣. Per te dei genitrix ⁊ ſecundū Alla. ℣. Aue maria gr̄a. Itē in die aſſūptōis beate marie dn̄ica īfra octa. ⁊ in octa. die Alla. ℣. Hodie maria virgo. in choro ⁊ in capella: ⁊ per oct. Alla. ℣. Aſſumpta eſt. in choro ⁊ in cappella. Itē in natiui. btē marie do. īfra oct. ⁊ in octa. Alla. ℣. Natiuitas glioſe. ī choro ⁊ in capella: ⁊ per oct. Alla. ℣. Per te dei genitrix in choro ⁊ ī capella. Sciendū ꝙ a purificatiōe vſqꝫ ad ſeptuageſimā: et a Deus oīm. vſqꝫ ad aduentū dn̄i quādo fit plenū ſeruitiū de ſācta maria quacūqꝫ feria cōtigerit ſemꝑ dicitur ſequēs Alla. ℣. Salue virgo mater dei templū ſancti ſpūs que ſola vocari digne meruiſti regina celorum ⁊ dn̄a niſi in tp̄e paſchali: tūc enim ſemper habet primū Alla. ℣. Per te dei genitrix nobis eſt vita perdita data quē de celo ſuſcepiſti prolē ⁊ mūdo genuiſti ſaluatorē. Et ſcdm̄ Alla. qn̄ fit plenū ſeruitium erit de reſurrectione ſicut de vno feſto cū regimine chori ⁊ dicitur ſequētia vna de ſupꝛa notatꝫ. In capella aūt pꝛimū Alleluya. ℣. Per te dei genitrix. Secundum vero allā diuerſimode dicit per totā ebdomadā videlicet die dñica Alleluya. ℣ Obtine ſacris pꝛecibus pia dei genitrix veniam delictoꝛū tuis ſupplicibus. Feria ſecunda. Alleluya. ℣. Poſt partum virgo inuiolata permanſiſti dei genitrix intercede pꝛo nobis. Feria tercia Allā. ℣. Oꝛa p nobis pia virgo maria vnde chꝛiſtus natus eſt pꝛo nobis peccatoꝛibus oꝛa. Feria quarta Allā. ℣ Uirtutes celi te venerātur virgo maria tuū vnigenitū contēplantes ad dexterā dei patris in poteſtate et maieſtate magna Feria quinta Allā. ℣. Ueni electa mea: et ponā te in thronū meum: quia cōcupiuit rex ſpeciē tuā. Feria. vj. Alleluya. ℣. Salue virgo. vtſ. Sabbato Allā. ℣. Uirga ieſſe floꝛuit: virgo deum et hoīem genuit: pacem deus reddidit in ſe reconſilians ima ſūmis. Iſta ſeptem allā dicūtur ī capella beate marie a purificatione vſqꝫ ad aduentum domini: extra ſeptuageſimam vſqꝫ ad paſcha niſi ꝙ infra tēpus paſche in loco illius Alleluya. ℣. Poſt partum. dicatur Alleluya. ℣. Per te dei genitrix. vt ſupꝛa. exceptis tempoꝛibus pꝛenominatis. Similiter ī tempoꝛe paſchali quādo celebꝛatur miſſa de ſācta maria ſine nota: vel poſt miſſam fit memoꝛia: tunc pꝛimū Alleluya erit Per te dei genitrix. et ſecundum Alleluya. ℣. Poſt partum virgo. In ebdomada paſche etiā ſemper dicit Gradualē Benedicta et venerabilis. Ad miſſam quotidianam de ſancta maria vſqꝫ ad ſabbatum. Sequētia dicitur per oꝛdinem vna de ſex ſequētijs ſupꝛa notatꝫ: vel quecuis alia per totū annum ad placitū.

Euangelium ſecundum lucam. xi. capitulo.

In illo tempoꝛe: Loquēte ieſu ad turbas: extollens vocem quedam mulier de turba dixit illi Beatus venter qui te poꝛtauit: ⁊ vbera que ſuxiſti. At ille dixit. Quinimmo: beati q̇ audiunt verbum dei: ⁊ cuſtodiunt illud. Aliud euangelium ī tempoꝛe paſchali. Secundum iohannem. xix. capitulo.

In illo tempoꝛe: Stabāt iuxta crucem ieſu mater eius: et ſoꝛoꝛ matris eius maria cleophe ⁊ maria magdalene. Cum vidiſſet ergo ieſus matrem et diſcipulum ſtātem quem diligebat: dixit matri ſue. Mulier: ecce filius tuus. Deinde dixit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hoꝛa accepit eā diſcipulus in ſua. Offertoꝛium. Felix namqꝫ es ſacra virgo maria ⁊ omni laude digniſſima: quia ex te oꝛtus eſt ſol iuſticie chꝛiſtus deus noſter alleluya Et finiatur cum Alleluya. quandocunqꝫ dicitur extra ſeptuageſimam vſqꝫ ad paſcha: ⁊ niſi in vigilia aſſūptionis beate marie tātum. Secreta

Tua domine pꝛopiciatione ⁊ beate marie ſemper virginis interceſſione: ad perpetuam atqꝫ pꝛeſentē hec oblatio nobis pꝛoficiat proſperitatem ⁊ pacē. Per d. Prefatio. Et te in veneratione. Coio. Beata viſcera marie virginis que portauerūt eterni patris filium. In tp̄e paſchali. Coio. Uera ſides geniti purgauit crimina mūdi: et tibi virginitas inuiolata manet all'a all'a. Poſtcōmunio.

Sumptis dn̄e ſalutis noſtre ſubſidijs: da queſumꝰ eius patrocinijs nos vbiq; protegi: in cuius veneratione hec tue obtulimus maieſtati. Per d. Miſſa pro pace. Offīm.

dA pacem domine ſuſtinētibus te vt prophete tui fideles inueniantur: exaudi preces ſerui tui ⁊ plebis tue iſrael. In tp̄e paſchali all'a all'a. Ps. Letatus ſū in his que dicta ſunt michi: in domū dn̄i ibimꝰ. Oro.

Deus a quo ſcā deſideria recta conſilia et iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illā quā mūdus dare non poteſt pacem / vt ⁊ corda noſtra mandatis tuis dedita ⁊ hoſtiū ſublata formidine: tēpora ſint tua protectione tranq̄lla. Per do. Lcō libri machabeorum. ij. j. cap̄.

In diebꝰ illis: Orationem faciebāt ſacerdotes dū offerrēt ſacrificium pro populo iſrael: ionata inchoāte ceteris autem reſpondentibus ⁊ dicentibus. Benefaciat vobis deꝰ: et meminerit teſtamēti ſui qđ ad abraham ⁊ yſaac ⁊ iacob locutus eſt ſeruorū ſuorum fideliū. Et det vobis cor omnibus: vt colatis eū ⁊ faciatis eius volūtatē. Adaperiat cor veſtrū in lege ſua: et ī preceptis ſuis et faciat pacē. Exaudiat dominus orationes veſtras et reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tempore malo: dominus deus veſter. Graduale. Letatus ſū in his que dicta ſūt michi in domum domini ibimus. ℣. Fiat pax in virtute tua et abundātia in turribus tuis. Alleluya. ℣. Qui poſuit fines tuos pacē: et adipe frumēti ſaciat te. Secundum iohānem. xvi. capitulo.

In illo tempore Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ecce venit hora ⁊ iam venit: vt diſpergamini vnuſquiſq; in propria: ⁊ me ſolum relinquatis. Et non ſum ſolus: quia pater mecum eſt. Hec locutus ſū vobis: vt in me pacē habeatis. In mundo preſſurā habebitis. Sed confidite: quia ego vici mundū. Offertorium. Deus tu conuertens viuificabis nos et plebs tua letabitur in te oſtende nobis dn̄e miām tuam ⁊ ſalutare tuū da nobis. In tp̄e paſchali. all'a all'a. Secreta.

Deus qui credētes ī te populos nullis ſinis cōcuti terroribus: dignare preces ⁊ hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipe: vt pax tua pietate ꝯceſſa / xp̄ianorū fines ab omni hoſte faciat eſſe ſecuros. Per. Coio. Amen dico vobis q̄cquid orantes petitis credite / quia accipietis et fiet vobis. In tp̄e paſchali. Alleluya alleluya. Poſtcōmunio.

Deus auctor pacis ⁊ amator quē noſſe viuere cui ſeruire regnare eſt: protege ab oībꝰ īpugnationibus ſupplices tuos vt q̄ in defenſione tua ꝯfidimus: nullius hoſtilitatis arma timeamus. Per d. Miſſa pro rege. Officium.

Protector noſter aſpice deus: et reſpice ĩ faciẽ chriſti tui: q꞉ melior eſt dies vna in atrijs tuis ſuper milia. In tp̄e paſcha all'a all'a. P̄s. Quam dilecta tabernacula tua dñe virtutũ: cõcupiſcit et deficit aĩa mea in atria dñi. Oratio

Queſumus oĩps deus: vt famulus tuus rex noſter. N. q̄ tua miſeratione ſuſcepit regni gubernacula virtutũ etiam oĩm percipiat incremẽta: quibꝰ decẽter ornatus/ et viciorũ voraginẽ deuitare/ ⁊ hoſtes ſuperare/ ⁊ ad te q̄ via veritas ⁊ vita es: gratioſus valeat peruenire. per. Epiſtola Orationẽ faciebãt ſacerdotes vt̄s. in folio. ccxij. Grad. Saluum fac ſeruũ tuũ deus meus ſperãtem in te. ℣. Auribus percipe dñe orationẽ meã. Alleluya. ℣. Eripe me de inimicis meis deus meus: et ab inſurgentibus in me libera me. Secundũ marcũ. xj. cap̄.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis Amen dico vobis q꞉ quicũqꝫ dixerit huic monti tollere ⁊ mittere in mare ⁊ non heſitauerit ĩ corde ſuo ſed crediderit: quia quodcũqꝫ dixerit fiat: fiet ei Propter quod dico vobis. Omia quecũqꝫ orãtes petitis: credite q꞉ accipietis et euenient vobis. Et cũ ſtabitis ad orationẽ: dimittite ſi quid habetis aduerſus aliquẽ: vt ⁊ pater veſter qui ĩ celis eſt dimittat vobis peccata veſtra. Quod ſi vos nõ dimiſeritis: nec pater veſter qui in celis eſt dimittet vobis peccata veſtra. Offertoriũ. Exaudi deus orationem meã: et ne deſpexeris deprecationem meã: intende ĩ me: ⁊ exaudi me. In tp̄e paſcha. all'a all'a. Sec.

Munera queſumus domine oblata ſanctifica: ⁊ vt nobis vnigeniti tui corpꝰ ⁊ ſanguis fiãt: ⁊ famulo tuo regi noſtro. N. ad obtinendaꝫ anime corporiſqꝫ ſalutem: ⁊ ad peragendum iniunctum ſibi officiũ te largiẽte vſqꝫ quaqꝫ proficiãt. Qui tecũ. Coĩo. Amen dico vobis quicquid orantes petitis credidite quia accipietis et fiet vobis In tempore paſchali. all'a alleluya

Hec dñe ſalutaris Poſtcoĩo ſacramẽti perceptio famulum tuum regem noſtruꝫ. N. ab omnibus queſumus tueat̃ aduerſis quatenus ⁊ eccleſiaſtice pacis obtineat trãquillitatẽ ⁊ poſt iſtius temporis decurſum ad eternã perueniat hereditatem. Per dñꝫ noſtrũ ieſum. Ad inuocandum gratiam ſpiritusſancti. Officiũ.

Spiritus dñi repleuit orbẽ terrarũ all'a: et hoc qd̄ continet oĩa ſcientiaꝫ habet vocis alleluya all'a all'a. P̄s. Exurgat deus et diſſipentur inimici eiꝰ et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Oratio

Deus cui omne cor patet: ⁊ oĩs volũtas loquitur: ⁊ quẽ nullum latet ſecretum purifica per infuſionẽ ſancti ſpiritus cogitationes cordis noſtri: vt perfecte te diligere: ⁊ te digne laudare mereamur Per dñm no In vnitate eiuſdẽ ſpiritusſancti. i. Ad corinthios. xij. capi.

Fratres: Unicuiqꝫ dat̃ manifeſtatio ſpiritus ad vtilitatem

Alij quidem per ſpiritũ datur ſermo ſapiẽtie: alij ſermo ſciẽtie: ſecundum eundẽ ſpiritũ. Alteri fides in eodem ſpiritu. Alij grã ſanitatũ in eodem ſpiritu. Alij operatio virtutũ: alij ꝓphetia alij diſcretio ſpirituum Alij genera linguarũ: alij interpꝛetatio ſermonum. Hec aũt oĩa operatur vnus atqꝫ idẽ ſpũs: diuidens ſingulis: pꝛout vult. Gr. Beata gens cuiꝰ eſt dñs deus eoꝛum populus quẽ elegit dñs in hereditatẽ ſibi. ℣. Verbo dñi celi firmati ſunt et ſpiritu oꝛis eius oĩs virtus eoꝛum. Alla. ℣. Veni ſancte ſpiritus reple tuoꝛũ coꝛda fideliũ et tui amoꝛis in eis ignẽ accende. S. iohẽm. iiij. cap.

In illo tẽpe: Dixit dñs mulieri ſamaritane Mulier crede michi qꝛ venit hoꝛa quando neqꝫ in mõte hoc: neqꝫ in hieroſolimis adoꝛabitis patrẽ Vos adoꝛatꝭ qđ neſcitis nos adoꝛamꝰ qđ ſcimus: q̃a ſalus ex iudeis eſt. Sed venit hoꝛa ⁊ nũc eſt: quando veri adoꝛatoꝛes adoꝛabunt patrẽ in ſpiritu ⁊ veritate. Nã ⁊ pater tales querit: qui adoꝛent eũ. Spiritus eſt deus: ⁊ eos qui adoꝛant eũ: in ſpiritu et veritate: opoꝛtet adoꝛare. Offerto Emitte ſpiritũ tuum et creabũtur et renouabis faciẽ terre: ſit gloꝛia dñi in ſecula alleluya. Secreta

Hec oblatio dñe deus qs coꝛdis noſtri maculas emũdet: vt ſãcti ſpũs digna habitatio efficiat. Per do. In vnitate eiuſdez ſpũs. Comunio Spiritus ſanctus docebit vos alleluya quecunqꝫ dixero vobis alleluya alleluya. Poſtcommunio.

Sacrificium ſalutis nr̃e tibi offerẽtes: cõcede nobis queſumus domine per gratiam ſancti ſpiritus purificatis mẽtibus ſepius tue pietatis celebꝛare myſterium. Per dominum noſtrum ieſum. In vnitate eiuſdẽ ſpũſſcĩ.

Eus in Miſſa pꝛo ſeipſo.

D nomĩe tuo ſaluũ me fac: ⁊ in ꝟtute tua iudica me deus exaudi oꝛationẽ meam. In tẽpoꝛe paſchali alleluya. Ps. Quoniam alieni inſurrexerũt aduerſum me et foꝛtes queſierũt animam meã. Or.

Omnipotẽs ſempiterne deꝰ: qui me pctõꝛem ſacris altaribus aſtare voluiſti: ⁊ ſancti nominis tui laudare potentiam: cõcede queſo per huius ſacramenti myſterium meoꝛum michi veniam peccatoꝛuz: vt tue maieſtati digne miniſtrare merear. Per dominum noſtrum ieſum chꝛiſtum. Ad romanos. vij. capitulo

Fratres: cõdelectoꝛ legi dei ſecundum interioꝛẽ hominẽ. Video aũt aliã legẽ in membꝛis meis repugnantẽ legi mentis mei ⁊ captiuũ me ducentẽ ĩ legẽ peccati que eſt in mẽbꝛis meis. Infelix ego homo. Quis me liberabit de moꝛte coꝛpoꝛis huiꝰ? Gratia dei. per ieſum chꝛiſtum dominũ nr̃m. Graduale. Eſto michi in deum pꝛotectoꝛem et in locum refugii: vt ſaluũ me facias. ℣. Deus in te ſperaui domine nõ cõfundar ineternũ. Alla. ℣. Eripe me de inimicis meis domĩe deus meus ⁊ ab inſurgentibus in me libera me. Secundum iohannem. xv. capitulo.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Si mãſeritiꝫ in me: ⁊ verba mea in vobis mãſerint: quodcũꝗ volueritis petetis ⁊ fiet vobis In hoc clarificatꝰ eſt pater meꝰ: vt fructũ plurimũ afferatis: ⁊ efficiamini mei diſcipuli. Sicut dilexit me pat͛: et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si pꝛecepta mea ſeruaueritis: manebitis in dilectione mea Sicut ⁊ ego patris mei pꝛecepta ſeruaui: ⁊ maneo in eius dilectione. Hec locutus ſũ vobis: vt gaudiũ meũ in vobis ſit: et gaudium veſtrũ impleat᷑. Offꝛ. Intẽde voci oꝛationis mee rex meꝰ et deus meus qm̃ ad te oꝛabo dñe In tp̃e paſchali. allã ℣. Verba mea auribus percipe dñe itellige clamoꝛẽ meum et exaudi me. Sec̃

DEus q̃ te pꝛecipis a peccatoꝛibꝰ exoꝛari: tibiꝗ ſacrificiũ cõtriti coꝛdis offerri: hoc ſacrificiũ quod indignis manibus meis offero acceptare digñare: ⁊ vt ipſe tibi hoſtia ⁊ ſacrificiũ eſſe merear: miſeratus cõcede. quo ꝑ myſterij huiꝰ exhibitionẽ: peccatoꝝ oĩm percipiã remiſſionem. ꝑ Coĩo. Ab occultis meis mũda me dñe et ab alienis parce ſeruo tuo. In tẽpore paſchali. Allã. Poſtcoĩo.

AUres tue pietatiꝫ mitiſſime deus inclina pꝛecibus meis: ⁊ per huius diuini ſacramẽti carnis et ſanguinis filij tui domini noſtri ieſu xp̃i q̃d indignus ſumpſi myſteriũ: gratia ſancti ſpiritus illumina coꝛ meũ: vt tuis myſterijs digne miniſtrare: teꝗ eṫna caritate diligere/ ⁊ ſempiterna gaudia percipere merear. Per. in vnitate eiuſdem. Item pꝛo ſemetipſo alia oꝛatio. nõ ſaꝝ. Supplicitꝛ te deus. vt ſequitur in. vij. fo.

Miſſa ad poſcendum donum ſpiritus ſancti. Officium.

c Haritas dei diffuſa eſt ĩ coꝛdibꝰ veſtris alleluya: per inhabitantẽ ſpiritum eius in vobis alleluya alleluya. ℣. Domine deus ſalutis mee in die clamaui et nocte coꝛam te. Oꝛatio.

OMnipotens ſempiterne deꝰ qui iuſticiã tue legis in coꝛdibus credẽtium digito tuo ſcribis: da nobis fidei ſpei ⁊ caritatis augmentũ/ ⁊ vt mereamur aſſequi quod pꝛomittis: fac nos amare quod pꝛecipis. Per dominũ. j. Ad coꝛithios xiij. capitu.

FRatres: Caritas patiens eſt: benigna ẽ. Caritas non emulatur: nõ agit perperã/ nõ inflatur/ non eſt ambicioſa/ nõ querit que ſua ſũt/ nõ irritatur. Non cogitat malũ: nõ gaudet ſuper iniquitate: cõgaudet autẽ veritati. Omnia ſuffert oĩa credit: oĩa ſperat oĩa ſuſtinet Caritas nũꝗ̃ excidit: ſiue ꝓphetie euacuabũtur: ſiue ligue ceſſabunt: ſiue ſciẽtia deſtruetur. Ex parte enim cognoſcimꝰ: ⁊ ex parte pꝛophetamus Cum autem venerit quod ꝑfectũ eſt: euacuabit quod ex parte eſt Cũ eſſẽ paruulꝰ loq̃bar vt paruulꝰ ſapiebã vt paruulus: cogitabã vt paruulꝰ Quãdo aũt factus ſum vir: euacuaui que erant paruuli Videmꝰ nũc ꝑ ſpeculum in enigmate: tunc aūt facie ad faciē. Nunc cognoſco ex parte: tunc autem cognoſcam ſicut ⁊ cognotis ſuꝫ. Nūc aūt manent fides/ ſpes caritas: tria hec. Maioꝛ autem hoꝛum: eſt caritas. Graduale. Dn̄e dominus noſter ꝙ̄ admirabile eſt nomen tuū in vniuerſa terra. ℣. Quoniā eleuata eſt magnificētia tua ſuper celos. Alla. ℣. Domine deus ſalutis mee ī die clamaui ⁊ nocte coꝛam te. Secundū iohānem. xiii. caplo

IN illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Filioli adhuc modicū tempus vobiſcū ſuꝫ. Queretis me ⁊ ſicut dixi iudeis: quo ego vado vos nō poteſtis venire. Et vobis dico modo. Mandatū nouū do vobis: vt diligatis inuiceꝫ ſicut dilexi vos/ vt ⁊ vos inuiceꝫ diligatis. In hoc cognoſcēt oēs ꝙa diſcipuli mei eſtis/ ſi dilectionē habueritis ad inuicē. Dicit ei ſymō petrus Dn̄e quo vadis: Reſpōdit ieſus Quo ego vado tu nō potes me modo ſequi: ſeq̄ris aūt poſtea. Offertoꝛiū. Lauda aīa mea dominū laudabo dominum ī vita mea: pſallam deo meo ꝙ̄diu ero. In tp̄e paſchali. Alleluya. Secreta.

EMitte q̄s domine ſpiritum caritatis: qui ⁊ hec pꝛeſentia nr̄a munera tuū nobis efficiat ſacramentum: et ad hoc percipienduꝫ coꝛda nr̄a purificet. Per. In vnitate eiuſdē. Coio. Primum querite regnum dei et omnia adiicientur vobis dicit dominus. In tēpoꝛe paſch. alla alla. Poſtcommunio.

SPiritum nobis domine tue caritatis infunde vt quos vnoꝫ pane celeſti ſatiaſti/ tua facias pietate cōcoꝛdes. Per. In vnitate eiuſdē ſpirituſſancti deus.

Miſſa pꝛo peccatis

I iniquitates obſeruaueris domine domine q̄s ſuſtinebit: qꝛ apud te pꝛopiciatio eſt deꝰ iſrael. Ps. De pꝛofundis clamaui ad te domine domine exaudi vocem meam. Oꝛatio

EXaudi queſumꝰ domine ſupplicum pꝛeces ⁊ confitentium tibi parce peccatꝭ: vt pariter nobis indulgētiam tribuas benignus ⁊ pacem. Per. Ad romanos. v. capitulo.

FRatres: Cuꝫ adhuc peccatoꝛes eſſemus: chꝛiſtus pꝛo nobis moꝛtuus eſt. Multo igitur magis iuſtificati nunc in ſanguine ipſius: ſalui erimus ab ira per ipſuꝫ. Si enim cum inimici eſſemus reconciliati ſumus deo per moꝛtem filij eiꝰ multomagis recōciliati ſalui erimus in vita ipſius. Non ſolum autem: ſed et gloꝛiamur in deo. Per ieſum chꝛiſtum dominū noſtrum. Graduale. Propicius eſto domine peccatis noſtris nequando dicant gentes vbi eſt deus eoꝛum. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter et propter honoꝛē noīs tui dn̄e libera nos. Alleluya. ℣. Oſtende nobis dn̄e mīam tuā ⁊ ſalutare tuū da nobis. Scd̄m lu. xiiij. ca.

IN illo tempoꝛe Vidit ieſus publicanū nomine leui ſedentem ad theloneū: ⁊ ait illi Sequere me. Et relictis oībus ſurgens ſecutus eſt eum. Et fecit ei conuiuiū magnū leui in domo ſua: et

erat turba multa publicanoꝝ ⁊
alioꝝ qui cũ illis erãt diſcũbẽtes.
Et murmurabant phariſei ⁊ ſcri
be eoꝝ: dicẽtes ad diſcipulos eius
Quare cũ publicanis et pctõꝛibꝰ
manducatis et bibitis? Et reſpõ
dẽs ieſus dixit ad illos. Nõ egent
qui ſani ſunt medico: ſꝫ qui male
habent. Nõ enim veni vocare iu
ſtos: ſed pctõꝛes ad penitentiam
Offr. Deus tu conuertens viuificabis
nos: et plebs tua letabitur in te: oſtende
nobis dñe miam tuã: et ſalutare tuũ da
nobis. In tp̃e paſchali. alla. Secre

Hoſtias tibi dñe placationis
offerimus obſecrãtes: vt et
delicta noſtra miſeratꝰ abſoluas
⁊ nutãtia coꝛda tu dirigas. per d̃
Coio. Inclina aurem tuã accelera vt
eruas nos. In tp̃e paſchali. alla alla.

Preſta nobis eterne Poſtcoio
ſaluatoꝛ vt percipiẽtes hoc
munere veniam pctõꝛum: d eide
peccata vitemus. Per. Miſſa pro

Iuſtus penitẽtibꝰ. Offm
es dñe ⁊ rectũ iudiciũ tu
uꝫ: fac cũ ſeruo tuo ſecũ-
dũ miam tuam. In tp̃e paſchali.
alla alla. Ps Beati immaculati ĩ via
qui ambulant in lege dñi. Oro

Omnipotens ſempiterne deus cõfi-
tenti tibi famulo tuo. N. pꝛo tua
pietate pctã relaxa: vt nõ plus ei
valeat ꝯſcientie reatus ad penã
ꝙ indulgẽtia tue pietatis ad veni
am. Per. Ad galathas. vj.

Fratres: Si pꝛeoccupatus
fuerit homo ĩ aliquo delicto vos
q̃ ſpũales eſtis inſtruite huiuſmo
di in ſpũ lenitatis/ ꝯſiderãs teip-
ſum ne ⁊ tu tẽteris. Alter alteriꝰ
onera poꝛtate: ⁊ ſic adimplebitis
legẽ chꝛiſti. Gr. Saluum fac ſeruũ
tuũ deꝰ meus ſperantẽ in te. ℣. Auribꝰ
percipe dñe oꝛonẽ meã. Alla. ℣ Qui
timent dñm ſperent in eũ adiutoꝛ eoꝛuꝫ
et protectoꝛ eoꝛũ eſt. Sc̃dm mat. ix. c.

In illo tp̃e: Diſcũbente ieſu
in domo: ecce multi publica-
ni ⁊ pctõꝛes veniẽtes diſcũbebãt
cũ eo ⁊ diſcipulis ſuis. Et vidẽtes
phariſei dicebant diſcipiulis ſuis
Quare cũ publicanis et pctõꝛibꝰ
manducat magiſter veſter? At ie
ſus audiẽs: ait. Nõ eſt opus valẽ
tibꝰ medicus: ſed male habẽtibꝰ.
Euntes autẽ diſcite qd eſt/ miam
volo ⁊ non ſacrificiũ. Non enim
veni vocare iuſtos: ſed pctõꝛes.
Offr. Sperẽt in te oẽs qui nouerũt no
men tuũ dñe: qm̃ non derelinqs querẽ-
tes te pſallite dño q habitat in ſyon: qm̃
nõ eſt oblitus oꝛonẽ pauperũ In tp̃e

Preſta paſchali. alla. Secre.
q̃s omp̃s ⁊ miſericoꝛs deus
vt hec ſalutaris oblatio famulũ
tuũ. N. ⁊ a ppꝛiis reatibus inde-
ſinẽter expediat: ⁊ ab oĩbus tuea
tur aduerſis. Per Coio. Amẽ dico
vobis quicquid oꝛãtes petitis credite qꝛ
accipietis et fiet vobis. In tẽpore paſ
chali. alla alleluya. Poſtcõmunio.

Omnipotẽs ⁊ miſericoꝛs de-
us qui omnem aĩam penitẽ
tem ⁊ cõfitentẽ magis vis emen
dare ꝙ perdere/ reſpice ꝓpicius
ſuper hunc famulũ tuũ. N. ⁊ per
hec ſacramẽta q̃ ſumpſimꝰ auer-
te ab eo irã indignatõis tue ⁊ oĩa
peccata ſua ei dimitte. Per dñm

Miſſa pꝛo inſpiratione diuine ſa
l Ex dñi ir- piẽtie. Offm.
reꝑhenſibilis cõuertens
aias teſtimoniũ dei fide
le ſapiẽtiam pſtans paruulis In
tp̃e paſchali. all'a all'. ps. Celi ener
rant gliam dei et opera manuũ eius an
D nunciat firmamentũ. Oꝛatio.
Eus qui per coeternã tibi
ſapientiã hoiem cũ non eſſet con
didiſti ꝑditũq; miſericoꝛditer re-
foꝛmaſti: pꝛeſta qs. vt codẽ pecto
ra noſtra inſpirãte te tota mente
amemus: ⁊ ad te toto coꝛde curra
mus. Per d. Lcõ epl'e bti iacobi
C harissimi: Si qs apl'i. i. ca.
veſtrũ indiget ſapiẽtia / po
ſtulet a deo qui dat oĩbus affluen
ter et non iꝑꝛoperat: ⁊ dabitur ei
Poſtulet aũt i fide: nichil heſitãs
Qui aũt heſitat: ſimilis ẽ fluctui
maris: qui a vento mouetur ⁊ cir
cũfertur. Nõ ergo eſtimet homo
ille: qꝫ accipiat aliquid a dño Gr.
Venite filij audite me: timoꝛem dñi do
cebo vos. V. Accedite ad eũ ⁊ illumina-
mini et facies veſtre non confundentur.
All'a. V. Oſtende nobis dñe miam tuã
et ſalutare tuũ da nobis. Secundum
I Nillo tp̃e: iohãnem. xvij. c
Subleuatis ieſus oculis in
celũ: dixit: Pat venit hoꝛa: clari-
fica filiũ tuũ: vt filius tu⁹ clarifi
cet te. Sicut dediſti ei poteſtatez
ois carnis: vt omne quod dediſti
ei: det eis vitã eternã. Hec eſt au-
tẽ vita eterna: vt cognoſcãt te ſo
lum verũ deũ: et quẽ miſiſti ieſuz
chꝛiſtũ. Offerto. Benedictus es dñe
doce me iuſtificatiões tuas: bñdictus es
dñe doce me iuſtificatiões tuas in labijs
meis pnũciaui oĩa iudicia oꝛis tui. In
tempoꝛe paſchali. All'a Secreta.
S Anctificetur qs dñe huius
noſtre oblatiõis mun⁹ tua
operante ſapiẽtia: vt tibi placere
poſſit ad laudẽ / et nobis pficere
ad ſalutẽ. Per d. Coio. Tu manda
ſti mãdata tua cuſtodiri nimis: vtinam
dirigant vie mee ad cuſtodiendas iuſtifi
catiões tuas In tp̃e pal. all'a. Poſtcõ
I Nfunde qs dñe de⁹ per hec
ſancta que ſumpſimus tue
coꝛdibus noſtris lumen ſapiẽtie
vt te veraciter agnoſcamus ⁊ fi-
deliter diligamus. Per. Miſſa p
tribulatione coꝛdis. Officium.
Uſtus es dñe ⁊ rectũ iu-
i diciũ tuũ fac cum ſeruo
tuo ſcđm miam tuã. In
tp̃e paſchali. all'a all'a. ps. Beati i-
maculati in via: q ambulant in lege dñi
D Eus qui contritoꝛũ Oro.
nõ deſpicis gemitũ: et me
rentiũ nõ ſpernis affectũ: adeſto
pꝛecibus noſtriſque pietati tue
pꝛo tribulatione noſtra offerim⁹
imploꝛãtes: vt nos clementer re-
ſpicias: ⁊ ſolito pietatis tue intui
tu tribuas vt quicquid cõtra nos
dyabolice atq; humane moliunt
aduerſitates: ad nichilũ redigas
et conſilio mie tue allidas: quate
nus: nullis aduerſitatib⁹ leſi: ſed
ab oĩ tribulatiõe ⁊ anguſtia libe-
rati: gratias tibi i eccl'ia tua refe-
ramus conſolati. Per d ij. Ad co-
F Ratres: Be- rinthios. j. ca
nedictus deus ⁊ pater dñi
noſtri ieſu chꝛiſti: pater miarũ et

deus totius cõſolationis: q̃ conſolatur nos ĩ omni tribulatione nr̃a vt poſſimus ⁊ ipſi cõſolari eos: q̃ in oĩ preſſura ſũt per exhortationẽ qua exhortamur ⁊ ipſi a deo. Qm̃ ſicut abundãt paſſiones xp̃i in nobis: ita ⁊ per xp̃m abũdat cõſolatio noſtra. Gr. Ad dñm cũ tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. ℣. Domine libera aĩam meã a labiis iniquis ⁊ a lingua doloſa. All'a. ℣. Qui timẽt dñꝫ ſperent in eũ: adiutor eor̃ ⁊ protector eorũ eſt. Secundũ iohannem. xvi. c.

IN illo tẽpore: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Amen amẽ dico vobis: q2 plorabitis et flebitis vos: mũdus autẽ gaudebit. Vos aũt ↄtriſtabimini: ſed triſticia veſtra vertetur ĩ gaudiũ. Mulier cũ parit triſticiã habet: q2 venit hora ei⁹. Cũ aũt pepit puerũ: iã nõ meminit preſſure ꝓpter gaudiũ: q2 natus eſt homo in mundũ. Et vos igit̃ nũc quidẽ triſticiã habetis. Iterũ autẽ videbo vos: ⁊ gaudebit cor vr̃m. Et gaudium vr̃m nemo tollet a vob̃. Offr. Immittit angelus dñi in circuitu timẽtium eũ et eripiet eos guſtate ⁊ videte qm̃ ſuauis ẽ dñs. In tp̃e paſchali. all'a. Secre.

DEus q̃ tribulatos corde ſanas: ⁊ meſtificatos actu letificas: ad hãc propicius hoſtiam dignãter attende: per quã totius mũdi voluiſti relaxare delicta/ ⁊ pro tribulatione noſtra eã clemẽter aſſume: cũctaqꝫ noſtra crimina ſolue/ tribulationẽ nr̃am adime/ miſerias pelle/ anguſtias et preſſuras amoue/ vt exuti ab oĩbus que patimur malis: ĩ tuis ſẽper delectemur exultare bñficiis Per dñm. Coio. Redime me deus iſrael ex omnibus anguſtiis meis. In tẽpore paſchali. all'a all'a. Poſtcoio

DImitte q̃s dñe deus peccata noſtra: ⁊ tribue nobis mĩaꝫ tuam oriſqꝫ nr̃i alloquio exoratus. hũilitatẽ nr̃am attẽde/ vincula noſtra ſolue/ delicta dele: tribulationẽ inſpice: aduerſitatẽ repelle effectũqꝫ petitioni noſtre largiẽs iugiter ⁊ clemẽter exaudi. Miſſa pro infirmo. Offiĩ. Iuſtus es dñe. vrs̃. in miſſa ꝓ tribulatõe cordis

OMp̃s ſempiterne de⁹ Orõ. ſalus eterna credẽtiũ: exaudi nos pro famulo tuo. N. ꝓ quo miĩe tue imploramus auxiliũ: vt reddita ſibi ſanitate: grãrũ tibi in eccl'ia tua referat actionẽ. p dñ.

Lectõ ep̃le beati iacobi apl'i. v. ca.

CHariſſimi: Triſtatur aliq̃s veſtrũ oret equo aĩo ⁊ pſallat. Infirmatur q̃s ĩ vobis: inducat p̃ſbyteros eccl'ie: et orent ſuper eum vngẽtes eũ oleo in noĩe dñi ⁊ oro fidei ſaluabit ĩfirmũ. Et alleuabit eũ dñs: ⁊ ſi in peccatis ſit dimittentur ei. Cõfitemini ergo alterutrũ peccata veſtra: ⁊ orate ꝓ inuicem vt ſaluemini Grad. Miſerere michi dñe qm̃ infirmus ſũ ſana me dñe. ℣. Conturbata ſunt oĩa oſſa mea: ⁊ aĩa mea turbata eſt valde. all'a. ℣. Qui ſanat contritos corde et alligat cõtritiones eorum. Scd̃m lucã. iiij. ca.

IN illo tp̃e: Surgẽs ieſus de ſynagoga ĩtroiuit ĩ domuꝫ ſymonis. Socrus autẽ ſymonis tenebatur magnis febꝛib⁹ Et rogauerunt illũ ꝓ ea. Et ſtãs ſuper illã imperauit febꝛi ⁊ dimiſit illã. Et ꝯtinuo ſurgẽs: miniſtrabat illis Cũ autẽ ſol occidiſſet: oẽs q̄ habebãt infirmos varijs lãguoꝛibus ducebãt illos ad eũ. At ille ſingulis manus imponẽs: curabat eos Offer. Dñe cõuertere ⁊ eripe aĩam meam ſaluum me fac propter mĩam tuam In tp̃e paſch. alla. Secreta

DEus cuius nutibus vite noſtre momẽta decurrunt ſuſcipe p̃ces ⁊ hoſtias famuli tui N. ꝓ quo miẽ tue iploꝛamus auxiliũ: vt de cuius periculo metuim⁹: de ei⁹ ſalute letemur. Per do. Coio. Redime me deus iſrael ex oĩbus ãguſtiis meis. In tp̃e paſch. alla alla. Poſtcoio

DEus infirmitatis humane ſingulare pꝛeſidiũ: auxilij tui ſuper infirmum nr̃m oſtende virtutẽ: vt ope miẽ tue adiut⁹ eccleſie tue ſancte incolumis repꝛeſentari mereatur. Per d. Miſſa ꝓ ſalute amici. Offm. Iuſtus es dñe. vt ſ. in miſſa pꝛo tribulatiõe coꝛdis. Oro.

OMñps ſempiterne deus miſerere famulo tuo. N. ⁊ dirige eũ ſecundũ clementiam tuã i viã ſalutis eterne: vt te donãte tibi placita cupiat: ⁊ tota virtute ꝑficiat. Per do. Epiſtola Oꝛationẽ faciebãt. vt ſ. in miſſa pꝛo pace. Gr. Saluum fac ſeruũ tuum deus meus ſperantẽ in te. V. Aurib⁹ percipe oꝛationẽ meã Alla. V. Qui timẽt dñm ſperent in eum: adiutoꝛ eoꝝ ⁊ protectoꝛ eoꝝ eſt Euãg. Amen dico vobis. Siquis dixerit huic mõti tolle. vt ſ. in miſſa ꝓ rege. Offer. Sperent in te oẽs qui nouerũt nomen tuum dñe: qm̃ nõ derelinquis querentes te: pſallite dño qui habitat i ſyon: qm̃ nõ eſt oblitus oꝛationẽ pauperũ. In tempoꝛe paſchali alleluya. Secreta.

PRoficiat q̄s dñe hec oblatio quã tue ſupplices offerim⁹ maieſtati ad ſalutẽ famuli tui N. vt tua pꝛouidẽtia eius vita inter pꝛoſpera ⁊ aduerſa vbiq; dirigatur. Per. Coio. Amen dico vobis q̄cquid oꝛãtes petitis credite: quia accipietis ⁊ fiet vobis In tp̃e paſchali. alla.

SUmentes Poſtcoio. alla. dñe perpetue ſacramenta ſalutis tuã depꝛecamur clementiã: vt per ea famulũ tuũ. N. ab omi aduerſitate ꝓtegas. Per do Alie oꝛationes pꝛo amico. Oro. Deus qui iuſtificas impium. Require i quarto folio ſequẽti. Miſſa pꝛo ſerenitate aeris. Officium

ſ. Alus populi ego ſũ dicit dñs: de quacũq; tribulatiõe clamauerint ad me exaudiã eos: ⁊ ero illoꝝ dñs ĩ perpetuũ. In tp̃e paſchali. alla alla. Ps. Attendite popule meus legem meã inclinate aurẽ veſtrã in verba oꝛis mei. Oro.

AD te nos dñe clamãtes exaudi: ⁊ aeris ſerenitatem nobis tribue ſupplicantib⁹: vt qui iuſte ꝓ peccatis noſtris affligimur: miã tua pꝛeueniẽte clementiã ſentiamus. Per do. Lcõ hieremie pꝛophete. treno. ij. cap.

IN diebus illis. Locutus eſt hieremias pꝛopheta dicens Conſurge: lauda in nocte in pꝛicipio vigiliaꝝ tuarum: ⁊ effunde ſicut aquã coꝛ tuum ante conſpectum dñi dei tui. Leua ad eũ manus tuas ꝓ aĩab⁹ paruuloꝝ tuorum: q̄ fame defecerunt in capite platearum. Uide dñe ⁊ cõſidera quẽ vindemiaueris ita. Ergo ne comedent mulieres fructum ſuũ paruulos ad menſurã palme Si occidit̃ in ſãctuario dei ſacerdos ⁊ pꝛopheta. Foꝛmido et laqueus factã eſt nobis vaticinatio ⁊ cõtritio. Diuiſiones aquaruꝫ deduxit oculus meus in cõtritiõe fidelis populi mei. Oculus me⁹ afflict⁹ eſt nec tacuit: eo ꝙ nõ eſſet requies donec reſpiceret ⁊ videret dñs de celis. Jnundauerũt aque ſup caput meũ: dixi perij. Jnuocaui nomen tuũ dñe: de lacu nouiſſimo. Uocẽ meã audiſti ne auertas aurem tuã a ſingultu meo ⁊ clamoribus Appꝛopinquaſti in die qua inuocaui te: dixiſti ne timeas Judicaſti cauſam aĩe mee: redẽptoꝛ vite mee: dñe de⁹ meus. Gr. Propicius eſto dñe peccatis noſtris: nequãdo dicãt gẽtes vbi eſt deus eoꝝ. V. Adiuua nos deus ſalutaris noſter et propter honoꝛẽ nominis tui dñe libera nos. V. Dñe refugiũ factus es nobis a generatione ⁊ progenie. Secundũ lucam. viij. c.

In illo tẽpoꝛe Factũ eſt vna dierꝝ: ⁊ ieſus aſcendit in nauiculã ⁊ diſcipuli ei⁹. Et ait ad illos. Tranſfretemus trãs ſtagnũ Et aſcenderũt. Nauigantib⁹ autem illis: obdoꝛmiuit Et deſcẽdit pꝛocella venti in ſtagnũ: ⁊ cõplebãtur fluctib⁹/ ⁊ periclitabant Accedentes aũt: ſuſcitauerũt eũ dicẽtes. Pꝛeceptoꝛ/ perim⁹. At ille ſurgẽs increpauit ventũ ⁊ tempeſtatẽ aque: ⁊ ceſſauit. Et facta eſt trãquillitas. Dixit aũt illis ieſus. Ubi eſt fides vrã? Qui timẽtes mirati ſunt ad inuicẽ dicẽtes. Quis putas hic eſt? Qꝛ ⁊ vẽtis imperat ⁊ mari: ⁊ obediũt ei. Offꝛ. Si ambulauero ĩ medio tribulationis viuificabis me dñe et ſuper iram inimicoꝝ meoꝝ extendes manũ tuam et ſaluum me fecit dextera tua Jn tpe paſ. alleluya

Secreta

Exaudi dñe pꝛeces noſtras ⁊ ſuſcipe vota populi tui: ⁊ iube imbꝛes inundãtiũ ceſſare pluuiaꝝ flagellũq3 huius elementi ad effectũ tui cõuerte myſterij vt qui ſe regenerãtib⁹ aquis gaudẽt regnatos: gaudeãt his caſtigationibus eſſe coꝛrectos. Per. Coio. Amen dico vobis quicquid oꝛãtes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. Jn tpe paſchali. all'a all'a

Poſtcoio.

Preces populi tui q̄s dñe benign⁹ exaudi/ ⁊ per huius ꝟtutẽ ſacramẽti pacem tuã nobis nũciet purgati aeris ſerena tranquillitas vt q̄ delinquẽtes verberas peccata cõfitentibus parcas. Per dominũ.

Miſſa pꝛo pluuia petenda. Offm̃

Letetur coꝛ querẽtiũ dominũ: querite dominũ ⁊ cõfirmamini q̄rite faciẽ eius ſemper. Jn tpe paſcha. all'a. Ps. Confitemini dño ⁊ inuocate nomẽ eius annũciate inter gẽtes opa eius. Or.

Deus ĩ quo viuimus mouẽmur ⁊ ſum⁹: pluuiã nobis tribue cõgruentē vt pꝛeſentibus ſubſidijs ſufficiēter adiuti: ſempiterna fiducialiꝰ appetamꝰ Per d̄

Lectio hieremie pꝛophete. xiiij. c

IN diebus illis Oꝛauit hieremias ꝓpheta. Nunq̇d ꝓijciēs abiecisti iudā: aut ſyon abhominata eſt aīa tua? Quare ergo ꝑcuſſiſti nos ita vt nulla ſit ſanitas Expectauimꝰ pacem ⁊ nõ eſt bonū: ⁊ tempus curationis/ et ecce turbatio Cognouimꝰ dn̄e impietates noſtras ⁊ iīquitates patrū noſtroꝝū: q̄ꝛ peccauimus tibi Ne des nos in oppꝛobꝛiū pꝛopter nomen tuū: neq̄ꝫ facias nobis cõtumeliā. Solij glīe tue recoꝛdare: ne irritū facias fedus tuū nobiſcū. Nunq̇d ſūt i ſculptilibꝰ gentium q̇ pluāt: aut celi poſſūt dare imbꝛes niſi tu volueris? Nõne tu es dn̄s deus nr̄: quē expectauimus? Tu eñ feciſti oīa hec: dn̄e deꝰ noſter. Gr. Oculi oīm in te ſperant dn̄e et tu das illis eſcā i tempoꝛe oppoꝛtuno. V. Aperis tu manū tuā: et imples omne aīal bn̄dictione. Alla. V. De ꝓfūdis clamaui ad te dn̄e dn̄e exaudi vocem meam.

Secundū matheum. vj. cap̄.

IN illo tēpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis Nolite ſolliciti eſſe: dicentes. Quid manducabimus aut q̇d bibemꝰ: aut quo operiemur? Hec eñ oīa gentes iquirunt. Scit eñ pater veſter: q̄ꝛ his oībus īdigetis. Querite ergo pꝛimum regnū dei: ⁊ iuſticiā eiꝰ. Et hec oīa adijciētur vobis. Offert. Poꝛtas celi aperuit dn̄s: ⁊ pluit illis māna vt ederent: panē celi dedit illis: panē āgeloꝝ mādūcauit homo. In tp̄e paſchali alla. Secreta.

OBlatis domine placare muneribꝰ et oppoꝛtunū nobis tribue pluuie ſufficiētis auxiliū. Per do. Coīo. De fructu operū tuoꝛum dn̄e ſatiabitur terra: vt educas panē de terra et vinū letificet coꝛ hoīs/ vt exhilaret faciē in oleo et panis coꝛ hoīs cõfirmet. In tēpoꝛe paſchali. alla alla. Poſtcoīo

DEus qui pluuis ſuper iuſtos ⁊ miniſtros: noſtris etiā offenſionibus per hec ſacramenta relaxatis expectata q̄s imbꝛium munera largiaris: quibꝰ et ſalus nobis et alimēta pꝛeſtent. p d.

Miſſa tēpoꝛe belli Offīm

REminiſcere miſerationū tuaꝝ dn̄e et mīe tue q̄ a ſeculo ſunt: ne vnq̄ꝫ dominentur nobis inimici noſtri libera nos deus iſrael ex oībꝰ anguſtijs noſtris. In tp̄e paſchali alla alla. Ps. Ad te dn̄e leuaui aīam meā deus meus in te cõfido nõ erubeſcam.

Oꝛatio

DEus regnoꝝū oīm regūq̄ꝫ dn̄ator q̇ nos ⁊ ꝑcutiendo ſanas: ⁊ ignoſcendo cõſeruas: pꝛetende nobis miām tuā: vt tranquillitate pacis tua ꝑtāte firmata: ad remedia coꝛrectiōis vtamur. Per do.

Lectio libꝛi heſter. xiij. cap̄.

IN diebꝰ illis. Oꝛauit heſter ad dn̄m dicens. Dn̄e rex omp̄s in ditione tua cuncta ſunt poſita ⁊ non eſt qui poſſit reſiſtere voluntati tue. Si decreueris ſaluare nos continuo liberabimur Tu enim dn̄e feciſti celū ⁊ terrā: et vniuerſa q̄ celi ambitu continētur. Tu es dñs oīm et non est qui resistat volūtati tue Et nūc dñe rex regū de⁹ abrahā miserere populo tuo: qꝫ volunt nos inimici nostri pdere: et hereditatem tuā delere. Ne despicias partē quā redemisti tibi/iꝫ exaudi deprecationē nr̄am et propicius esto sorti et funiculo hereditatis tue. Et cōuerte luctū nostrū in gaudiū: vt viuētes laudemus nomē tuū. Et ne claudas ora canentiū te: dñe deus noster. Gr. Propicius esto domīe peccatis nostris nequando dicant gentes vbi est de⁹ eorꝝ. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ propter honorē noīs tui dñe libera nos. Alla. ℣ Ostende nobis dñe mīam tuā: et salutare tuū da nobis. Euange Amē dico: quia si q̄s dixerit. vt s̄ in missa pro rege. Offert. Deus tu conuertens viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te: ostende nobis dñe mīam tuam et salutare tuū da nobis. In tempore paschali alla alla. Secreta.

Adesto dñe q̄s propicius populo tuo: ⁊ queꝫ mysteriis celestibus ⁊ sacramentis imbuis per hec munera que tibi offert deuotus a furore cunctorꝝ hostium tua miseratione defende. Per d. Coio Inclina aurem tuaꝫ accelera vt eruas nos. In tp̄e paschali. alla alla Postcoio

Corporis ⁊ sanguinis dñi nostri iesu xp̄i sacrosācta refectione vegetati supplices te rogamus omīps deus vt hoc remedio singulari: ab oī peccatorꝝ nos contagione purifices et a periculorꝝ munias icursione cunctorꝝ. Per d. Missa pro eo qui in vinculis tenet:

Unc 'in vinculis tenet: scio vere qꝫ misit dñs angelum suū et eripuit me de manu herodis ⁊ de omni expectatōe plebis iudeorꝝ. In tp̄e paschali. alla alla. Ps. Et petrus ad se reuersus dixit. Oratio

Deus indulgentie: de⁹ totius cōsolatiōis te supplices dep̄camur: vt famulū tuū N. a cūctis pctōꝝ suorꝝ nexib⁹: ⁊ ab his quib⁹ capt⁹ tenetur inimicorꝝ suorꝝ vinculis intercedente beata dei genitrice maria et beatis apostolis petro ⁊ paulo atqꝫ iohāne benignus absoluas emendatūqꝫ paterna pietate suscipias: et ad gaudia eterna perducas. Per eundē. Lcō actuum apostolorꝝ. xii. capitulo.

In diebus illis: Egressus petrus de carcere: venit ad domum marie matris iohannis: q̄ cognominatus est marcus: vt erāt multi congregati ⁊ orantes. Pulsante autē eo ostium ianue processit puella ad videndū cum nomine rhode. Et vt cognouit vocē petri pre gaudio non aperuit ianuam sed introcurrens nūciauit petrū stare ante ianuā. At illi dixerūt ad eam. Insanis. Illa aūt affirmabat: sic se habere Gr. Cōstitues eos principes super omnē terram memores erunt noīs tui dñe. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: propterea populi cōfitebūtur tibi. Alla. ℣. Solue iubente deo terrarū petre cathenas: qui facis vt pateant celestia regna beatis. Secundum matheū. xvii. capitu.

In illo tp̄e Uenit iesus i par

tes ceſaree philippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos dicēs. Quem dicunt homines eſſe filiuȝ hoīs? At illi dixerūt. Alij iohānem baptiſtā: alij autē heliam: alij vero hieremiā: aut vnū ex prophetis. Dicit illis ieſus. Vos autem quē me eſſe dicitis? Reſpondēs ſymō petrus: dixit. Tu es chriſtus fili⁹ dei viui. Reſpondēs aūt ieſus: dixit. Beatus es ſymō bariona: quia caro ⁊ ſanguis nō reuelauit tibi: ſed pater meus qui in celis eſt. Et ego dico tibi: quia tu es petrus et ſuper hanc petrā edificabo eccleſiam meā. Et porte inferi nō preualebūt aduerſus eam Et tibi dabo claues regni celorū. Et quodcūqȝ ligaueris ſuper terram: erit ligatū et in celis. Et quodcunqȝ ſolueris ſuper terrā: erit ſolutū ⁊ in celis. Offr. Conſtitues eos principes ſuper omnē terrā memores erunt nois tui in omni progenie et generatiōe In tempore paſchali allła. Secre.

Hec dn̄e placatiōis ⁊ laudis hoſtia famulū tuum. N. in te confidentem ab omnibus purget pctōrū ſordibus: et ab inimicorum ſuorū quibus premitur iſidijs ⁊ vinculis ſctē marie et beatorū apoſtolorū petri et pauli atqȝ iohānis precibus liberū: innocuum atqȝ abſolutū eſſe conſtitue. Per eundē. Coīo. Tu es petrus et ſuper hanc petrā edificabo eccleſiam meā. In tp̄e paſchali allła. Poſtcōmu.

Preſta queſumus domīe vt hoc munus redēptiōis noſtre quod indigni preſumpſim⁹: famulū tuū. N. intercedēte beata dei genitrice maria ⁊ beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo atqȝ iohanne ab omnibus muniat periculis: et ab āguſtijs quas patitur ⁊ vinculis illeſū abire faciat. per eundē.

Cōtra mortalitatē hoim

Offiñ. Salus populi ego ſū dicit dn̄s: de quacūqȝ tribulatōe clamauerint ad me exaudiā eos ⁊ ero illorū dn̄s i perpetuū. In tempore paſchali allła allła. Ps. Attendite popule meus legem meā: inclinate aurem veſtram i verba oris mei. Oratio.

Deus qui iminentē niniuitis interitū ſola mia remouiſti: quib⁹ vt miſericors exiſteres: cōuerſionis penitentiā preſtitiſti: reſpice queſumus populū tuum ante cōſpectū mie tue pſtratū: vt quos vnigeniti tui ſanguie redemiſti nō patiaris propter miam tuam mortalitatis interire ſupplicio. Qui te. Hieremie pph̄e. xiiij. ca.

In diebus illis Orauit hieremias: dicēs Si iniquitates noſtre contenderint contra nos. dn̄e libera nos. Fac q̄s p̄pter nomen tuū: qm̄ multe ſunt auerſiones noſtre. Tibi peccauim⁹ expectatio iſrael. ſaluator noſter i tp̄e tribulatiōis. Tu aūt in nobis es dn̄e: ⁊ nomen ſanctum tuū inuocatum eſt ſuper nos. Ne derelinquas nos dn̄e deus noſter. Grad. Propicius eſto domine peccatis noſtris nequando dicant gentes vbi eſt deus eorum. V. Adiuua nos deus ſalutaris noſter: et propter honorem nois tui domine libera nos. Alleluya. ℣. Domine refugiũ factus es nobis a generatione et progenie Secundũ lucam. xi. capitu.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Petite ⁊ dabitur vobis. Querite/ ⁊ inuenietis. Pulſate: ⁊ aperieť vobis Omnis eniꝫ qui petit accipit: ⁊ q̇ querit inuenit: ⁊ pulſanti aperietur Quis aũt ex vobis patrem petit panem: nũquid lapidem dabit illi? Aut piſcẽ: nũquid pꝛo piſce ſerpentem dabit illi? Aut ſi petierit ouum: nunquid poꝛriget illi ſcoꝛpionẽ? Si ergo vos cũ ſitis mali noſtis bona data dare filijs vr̃is: q̃tomagis pať veſter de celo dabit ſpiritũ bonum petentibus ſe. Offerto Sperent in te omnes: qui nouerunt nomen tuũ dñe: quoniam nõ derelinquis querẽtes te pſallite dño qui habitat in ſyon: quoniam non eſt oblitus clamoꝛem pauperũ. In tempoꝛe paſchali. alľa. Secreta

ECcleſie tue q̃ſumus omĩps deus munus placatus intende: ⁊ mĩa tua nos potius q̃ ira pꝛeueniat: quia ſi iniq̇tates noſtras obſeruare volueriꝫ: nulla poterit creatura ſubſiſtere ſꝫ admirabili pietate qua nos feciſti opera manuũ tuaruꝫ. non ſinas interire. Per do. Coĩo

Amen dico vobis quicquid oꝛantes petitis credite quia accipietis et fiet vobis. In tp̃e paſchali. alľa alľa. Poſtcõ.

OMnipotẽs et miſericoꝛs deus: reſpice ppl'm maieſtati tue ſubiectũ: ⁊ ne nos furoꝛ ſeuiẽtis moꝛtis inueniat: ſacramentoꝛum tuoꝝ perceptio ſancta perficiat. Per dñm. Pꝛo peſte aĩaliuꝫ. Offĩn. Salus populi. vt ſ̄. Oꝛatio.

DEus q̇ laboꝛibus hoĩm etiam de mutis aĩalibus ſolatia ſubꝛogaſti: ſupplices te rogamus vt ſine quibus nõ alitur humana conditio: noſtris facis vſibus non perire. Per do. Epiſtola Si iniq̇tates. Gradua. Propicius eſto. Alľa. ℣. Dñe refugium Euang. Petite ⁊ dabitur. Offerto. Sperẽt in te. vt ſ̄. in miſſa prima pꝛecedẽte

SUbueniat nobis Secreta. domine queſumus ſacrificij p̃ſentis oblatio: que nos ab erroꝛibus vniuerſis potẽter abſoluat: ⁊ a totius eripiat perditiõis incurſu vt et animalia que vſibꝰ noſtris ſeruiũt tua potentia liberentur. per. Coĩo. Amen dico. vt ſ̄

AUerte dñe quesumꝰ Poſtcoĩo per hec ſancta q̃ ſumpſimus a fidelibus tuis cunctos miſeratus erroꝛes: ⁊ ſeuientium moꝛboꝝũ graſſatus in animalia depelle p̃nicieꝫ: vt quos ſuo merito flagellas deuios: foueas tua miſeratiõe coꝛrectos. p. Pꝛo quacũqꝫ tribulatione oĩa fiant ſicut in miſſa pꝛo tribulatione coꝛdis. vt ſupꝛa cum hac oꝛatione.

INeffabilem miam tuã nobis domie clementer oſtende vt ſimul nos a peccatis omibus exuas: et a penis quas pꝛo his meremur benignus eripias. Per dñꝫ.

SAcrificia tibi dñe Secre. immolanda q̃s coꝛda nr̃a purificent ⁊ indulgentie tue nobis dona cõſilient: et de aduerſis proſpera ſentire perficiant. Per.

Poſtcoio.

Quos celeſti munere domine reficis: diuina tuere v̄tute: vt tuis myſterijs perfruentes nullis ſubdãtur aduerſis. Per do.

Pro amico. Oratio.

Deus q̄ iuſtificas impium ⁊ nõ vis mortẽ peccatorum maieſtatẽ tuã ſuppliciter deprecamur vt famulũ tuũ de tua mĩa confidentẽ celeſti protegas benignus auxilio: ⁊ aſſidua protectione cõſerues vt tibi iugiter famuletur: ⁊ nullis tentationibus a te ſeparetur. Per.

Secreta

Huius q̄s dñe virtute myſterij ⁊ a proprijs nos mũda delictis ⁊ famulũ tuum ab omnibꝰ abſoluas peccatis. Per.

Poſtcõmunio

Purificent nos q̄s dñe ſacramenta que ſumpſimꝰ: ⁊ famulũ tuũ ab omni culpa liberuꝫ eſſe cõcede. vt qui conſcientie reatu conſtringitur celeſtis remedij plenitudine glorietur. Per dñm

Pro infirmo ꝓximo morti. Orõ

Om̄ps ſẽpiterne deus conſeruator aĩarũ: qui quos diligꝭ corripis et quos recipis pie ad emẽdationẽ coherces: te inuocamꝰ dñe. vt medelam tuã conferre digneris: ⁊ vt aĩa famuli tui ĩ hora exitus illius de corpore abſq; peccati macula per manus ſanctoꝝ angelorũ tuoꝝ tibi repreſentari mereatur. Per dominũ

Secreta

Adeſto domine q̄ſumus pro pietate tua ſupplicatiõibꝰ noſtris: et ſuſcipe hoſtiam quam tibi offerimus pro famulo tuo: ſalutẽ nõ corporis ſed anime ſue petẽti: preſta ei q̄s indulgẽtiã oĩm iniquitatũ ſuaꝝ / vt per hoc qđ tibi offerimꝰ ſacrificiũ a ſãctis angelis eiꝰ aĩa ſuſcepta: ad tue glĩe regnũ peruenire mereat̃. Per d.

Poſtcõmunio.

Gratias tibi agimus dñe refecti ſalutaribus ſacramẽtis: quibus aĩas in te ſperantium ſatiare cõſueuiſti: et confiſi de pietate tua ſupplici deuotione precamur vt miſereri digneris famulo tuo: ne preualeat aduerſus eũ inimicus ĩ hora exitus illius de corpore: ſed tranſitũ habere mereatur ad vitã. Per d.

Pro iter agẽtibus. Oratio

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: et viam famuloꝝ tuoꝝ in ſalutis tue ꝓſperitate diſpone: vt inter oẽs vie ⁊ vite huius varietates: tuo ſemper protegantur auxilio Per do.

Secreta.

Propiciare dñe ſupplicationibus noſtris ⁊ has oblationes quas tibi offerimus ꝓ famulis tuis benignus aſſume: vt viã illorum ⁊ precedẽte gratia tua dirigas et ſubſequente comitari digneris: vt de actu atq; incolumitate coꝝ ſecundum mĩe tue preſidia gaudeamus Per d.

Poſtcoio

Sumpta queſumus dñe celeſtis myſterij ſacramenta ad proſperitatẽ itineris famulorum tuorũ proficiant: ⁊ eos ad ſalutaria cuncta perducant. Per.

Pro papa. Oratio.

Deus omnium fideliũ paſtor et rector / famulũ tuuꝫ. N. quẽ paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti: propitius reſpice/ da ei q̄s v̄bo ⁊ exēplo quibus preeſt proficere vt ad vitā vna cum grege ſibi credito: perueniat ſēpiternā. per. Secre.

Oblatis q̄s dn̄e placare muneribꝰ: et famulū tuum N. quē paſtorē populo eſſe voluiſti: aſſidua ꝓtectione guberna. Per

Poſtcō. Nos q̄s dn̄e diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulū tuū. N. quē paſtorem eccleſie tue eſſe voluiſti: vna cum cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſēper ⁊ muniat. Per. Pro ep̄o. Or.

Rege queſumus dn̄e famulum tuū. N. pōtificē nr̄m: ⁊ intercedente beata dei genitrice maria cū oībus ſāctis tuis gratie tue in eo dona multiplica. vt ab omnibus liberet̄ offenſis: et tēporalibus non deſtituatur auxilijs: ⁊ ſempiternis gaudeat inſtitutis. Per eundem Secre.

Suſcipe q̄s dn̄e tibi munus oblatū: ⁊ intercedente beata dei genitrice maria cū oībus ſc̄tis tuis famulū tuū. N. pōtificē nr̄m: tua propicius vbiqꝫ miſeratione conſerua: atqꝫ ab oībus quas meretur aduerſitatibꝰ redde ſecurū vt tranq̄llitate percepta ab oībꝰ viſibiliū atqꝫ inuiſibiliū īimicorū īſidijs liberatꝰ deuota tibi mēte deſeruiat. Per eundē. Poſtcō.

Subiectū tibi famulū tuuꝫ N. pontificeꝫ nr̄m q̄s dn̄e interceſſiōe beate dei genitricis marie cū oībus ſanctis tuis: propiciatio celeſtis amplificet: vt et preſentis vite periculis exuatur. ⁊ ꝑpetuis donis firmetur. p eūd.

Itē pro ep̄o alia orō.

Concede q̄s domīe famulo tuo epiſcopo nr̄o: vt predicādo ⁊ exercēdo q̄ recta ſunt exēplo bonoꝝ operū aīas ſuoꝝ īſtruat ſubditorū et eterne remunerationis mercedē a te piiſſimo paſtore percipiat. p.

Sec. Munera noſtra q̄s domine placatus ſuſcipe: ⁊ famulū tuū ep̄m noſtrū gregemqꝫ ſibi cōmiſſum benignus ſemꝑ et vbiqꝫ miſericorditer ꝓtege. Poſtcōiō

Hec nos cōmunio dn̄e purget a crimīe: et famulū tuū ep̄m noſtrū et cōmiſſum ſibi gregē benigna q̄s pietate conſerua. Pro prelatis ⁊ ſubditis. Orō.

Omnipotens ſēpiterne deus qui facis mirabilia magna ſolꝰ: pretende ſuper famulos tuos ⁊ ſuper cunctas congregationes illis cōmiſſas ſpiritū gratie ſalutaris: et vt in veritate tibi cōplaceant perpetuū eis rorem tue benedictionis īfunde Per dominū noſtrū ieſum chriſtū. Secreta.

Hoſtias q̄s domīe famuloꝝ tuorum placatus intende: ⁊ quas in honore nominis tui deuota mente pro eis celebramus: proficere ſibi ſentiāt ad ſalutem Per dominum noſtrum. Poſtcō.

Quos celeſti recreas munere dn̄e ꝑpetuo comitare ꝓſidio/ et quos fouere non deſinis dignos fieri ſēpiterna redēptiōe concede. Per dominum. Itē pro ſeipſo oratio non ſar. Oratio.

Supplicíter te de⁹ pater om
nipotēs qui es creatoꝛ oīm
rerū depꝛecoꝛ vt dū me famuluꝫ
tuuꝫ corā oīpotentia maiestatis
tue grauiter deliq̄sse cōfiteoꝛ ma
nū michi mīe tue porrigas: qua-
ten⁹ dū ego hāc oblatiōeꝫ tue pie
tati ꝓ pctīs meis offero: qđ neq̄-
ter commisi: tu clementissime di
gneris absoluere. p eūđ. Secreta
Deus mīe / deus pietatꝭ / de
us īdulgētie / indulge que
so ⁊ miserere mei serui tui vt sacri
ficiū quod pꝛo peccatis meis offe
ro benigne digneris suscipere: et
pctā que labētibus vicijs cōtraxi
pius ⁊ pꝛopicius ac miseratus in
dulgeas: ⁊ locū penitentie / ac flu
mina lachꝛymaꝝ michi cōcedas
vt veniā a te merear accipe deli-
Deus qui Postcō. (ctoꝝ. p d.
es viuoꝝ saluatoꝛ oīm: qui
non vis moꝛtē pctōꝝ: nec letaris
in perditiōe moꝛientiū / te suppli
citer depꝛecoꝛ: vt cōcedas michi
veniā delictoꝝ meoꝝ vt admissa
defleam et postmodū non admit
tam: vt cum michi extrema dies
finisq̄ꝫ vite mee aduenerit: emū-
datū delictis omibus me angel⁹
sāctitatis suscipiat. Pro tētatio
Vre igne ne carnis. Orō.
sancti spiritus renes nr̄os
et coꝛ nostrū dn̄e: vt tibi casto coꝛ
poꝛe seruiamus: et mundo coꝛde
placeam⁹. p. In vni. eiusđ. Sec̄.
Dirūpe dn̄e igne sācti spūs
vincula pctōꝝ nostroꝛum
⁊ vt sacrificare tibi hostiā laudis
absoluta libertate possim⁹: retri-
buere q̄ ante tribuisti: ⁊ salua nos
per indulgentiā: quos dignatus
es saluare per grām. p d. In vni
Domie de⁹ Postcō. (eiusđ.
adiutoꝛ ⁊ pꝛotectoꝛ noster
adiuua nos ꝑ virtutē spūs sancti
tua sancta sumentes: vt restoꝛe-
at caro nostra vigoꝛe pudicicie: ⁊
sāctimonie ⁊ nouitate / ereptāq̄ꝫ
de manu tartari: in resurrectōis
gaudio iubeas pꝛesentari. Per d
In vnita. eiusđ. Cōtra malas co
Omps mi- gitationes. Orō.
tissime deus respice pꝛopici
us / pꝛeces nostras: ⁊ libera coꝛda
nostra de malarū cogitationū tē
tatione: vt sācti spūs dignū fieri
habitaculuꝫ mereamur. Per do-
minum. In vni. eiusđ. Secreta.
Has tibi dn̄e deus offerimus
oblationes ꝓ salute nostra
pꝛecātes: vt aīas nostras sancti
spūs gratia illuminare digneris
quatenus a cogitationib⁹ malis
tua pietate liberemur. Per d. In
Per hoc Postcō. (vni. eiusđ.
q̄s dn̄e sacrificiū qđ tue ob-
tulimus maiestati ab oībus coꝛ-
da nostra emunda tētationibus
vt gratia sancti spūs digni effici
amur. Per. In vnitate eiusdem.
Pꝛo petitione lachꝛymarū. Orō.
Omnipotēs ⁊ misericoꝛs de-
us qui sitiēti populo fonteꝫ
viuētis aque de petra pꝛoduxisti
educ de coꝛdis nostri duricia: cō-
punctionis lachꝛymas: vt pecca
ta nostra plangere valeamus re-
missionēq̄ꝫ eoꝝ te miserante acci
pere mereamur. Per dominum.

HAnc oblationē quā Secre.
tue maieſtati dn̄e pꝛo pctīs
nr̄is offerimus reſpice ꝓpicius: ⁊
pꝛoduc de oculis nr̄is copioſa la-
chꝛymaꝝ flūia quibus debita flā
maꝝ icendia valeamꝰ extiguere
COꝛpoꝛe ⁊ ſan- Pocō. Per.
guine tuo dn̄e ſaginati q̄s.
vt pꝛo pctīs nr̄is cōpunctionem
coꝛdis et luctum flūia lachꝛyma
rū nobis ſemper largiaris: quate
nus celeſtē in futuro cōſolationē
iuenire mereamur. Qui vi. ⁊ re.
cū deo pa. Contra aereas tēpeſta
A Domo tua q̄s do- tes. Orō
mine ſpirituales neq̄cie re
pellātur: ⁊ aerearū diſcedat mali
gnitas tēpeſtatum. p do. Secre.
Offerimus tibi dn̄e laudes et
munera ꝓ cōceſſis bn̄ficijs
gratias referētes: ⁊ pꝛo concedē
dis ſuppliciter dep̄cantes. p do.
Omp̄s ſēpiterne deꝰ. Poſtcō.
qui nos ⁊ caſtigando ſanas
⁊ ignoſcendo ꝯſeruas: pꝛeſta ſup
plicibus tuis: vt et tranquilitate
optate ꝯſolationis letemur / ⁊ do
no tue pietatis ſēper vtamur. p.
Contra inuaſoꝛes eccleſie. Orō
COncede nobis op̄s ⁊ mitiſ-
ſime deꝰ apud quē nulla eſt
iniquitas: vt qui huiꝰ ſanctuarij
tui poſſeſſionē diripiēdo iuadūt:
celeri ſatiſfactione coꝛrigant̄. per
HOſtias tibi dn̄e pla- Secre.
cationis et laudis offerimꝰ
poſtulantes: ⁊ quos inimicus ad
iuadendā ſāctuarij tui poſſeſſio-
nē ſuadendo attraxit: tu miſerā-
do coꝛrigas. Per do. Poſtcōmu.

PReces noſtras q̄s dn̄e placa
tus exaudi / ⁊ quod de inimi-
cis et raptoꝛibus eccleſie tue ſctē
depꝛecamur: conſuete miſericoꝛ-
die velocitate perficere non deſi
nas. Per. Pꝛo nauigātibꝰ. Orō
DEus qui trāſtuliſti patres
noſtros per mare rubꝛuz ⁊
tranſuexiſti eos per aquā nimiā:
laudem tui noīs decantantes: te
ſupplices dep̄camur. vt nauigā-
tes famulos tuos repulſis aduer
ſitatibus: curſu trāquillo in poꝛ-
tum deſideratū perducere digne
ris. Per dominū noſtrum ieſum
chꝛiſtum filium tuum. Secreta
SUſcipe q̄s dn̄e pꝛeces popu
li tui cū oblationibus hoſti
arum ⁊ famulos tuos in tuo no-
mine nauigātes: ab oībus defen
de pꝛopiciatus aduerſis. Per do-
minum noſtrum. Poſtcōmunio.
SAnctificati diuino myſte-
rio maieſtatē tuam domine
ſupplicitē exoꝛamꝰ: vt nauigātes
famulos tuos i te ꝯfidētes per li-
gnū ſācte crucis a cūctis ꝓtegas
benignꝰ periculis. per do. Pꝛo be
nefactoꝛibꝰ et ſalute viuoꝝ. Orō
PRetende dn̄e famulis ⁊ fa-
mulabus tuis dexterā cele-
ſtis auxilij: vt te toto coꝛde ꝑqui-
rant: et que digne poſtulant aſſe
quantur. Per do. Secreta.
PRopiciare dn̄e ſupplicatio
nibus nr̄is: et has oblationes fa-
muloꝝ famularūq; tuaꝝ quas ti
bi pꝛo icolumitate eoꝝ offerimus
benignꝰ aſſume: et vt nullius ſit
irritum votū nulliꝰ vacua poſtu

latio pſtã q̄s: vt qđ fideliter peti-
mus efficaciter ↄſequamur. Poſt
Dã famulis ⁊ famula (coío
bus tuis q̄s dn̄e in tua fide
et ſinceritate conſtãtiã/ vt in ca-
ritate diuina firmati: nullis ten
tationib⁹ ab eius integritate vel
lãtur. p do. Contra aduerſantes
HOſtium noſtroꝝ Oratio.
q̄s domine elide ſuperbiã ⁊
dextere tue virtute ꝓſterne: vt iu
ſticie non dſictur iniq̄tas: ſed ſem
per ſubdat̄ falſitas veritati. Per
HUius dn̄e q̄s virtu- Secre.
te myſteriȷ: ⁊ a noſtris mū-
demur occultis: ⁊ ab hoſtiū libere
mur inſidiȷs. Per dñm. Poſtcō.
PUrificet nos q̄s dn̄e partici
patio tui ſancta myſteriȷ ⁊
parit̄ nobis expiationē tribuat ⁊
munimem. per. Pro muliere pre
gnāte quaꝫ fecit papa celeſtinus
cū ſec̄. ⁊ poſtcō. pro ſorore ſua pre
gnante ⁊ ↄceſſit. C. dies indulgē
tie cuilibet ſacerdoti eã dicēti de-
uote: et infra miſſam oranti pro
Omuliere pregnāte. Oratio.
mn̄s ſempiterne de⁹ q̄ bea-
tiſſimã virginē ⁊ matrē mariã i
conceptu ⁊ in partu conſecraſti:
et ionã prophetã de vētre ceti po
tēti virtute liberaſti: famulã tuã
N. grauidã protege: et viſita eaꝫ
in ſalutari tuo: vt proles in ea cō
tenta feliciter ad lucē prodeat et
perueniat ad grãm lauacri ſalu-
taris: ipſa quoqꝫ i pariēdo dolorē
miſericorditer euadat: ⁊ a mortꝭ
Spiculo ſecura maneat. p d.
Uſcipe q̄s dn̄e preces Secre.
⁊ hoſtias hūilitatis nr̄e: et famu-
lã tuã. N. ſcuto protectionis tue
defende: ⁊ quam grauidã ex tua
gratia eſſe voluiſti/ hanc adueni
ente partus ſui tempore gratio-
ſe libera: ⁊ ab omnibus perturba-
tionibus cum prole in ea ↄtenta
clementer conſerua. p. Poſtcoío
ADeſto ſupplicatiōibus no-
ſtris oīs deus/ ⁊ famulam
tuam. N. i partu ab omni infor-
tunio clemēter preſerua: vt proles
eius in hanc lucē edita percepto
lauachro ſalutari ⁊ gratioſe mē-
tis virtutibus: ⁊ corporꝭ feliciter
ꝓficiãt incremētis. p. De ſanctꝭ
katherina/ margareta: ⁊ maria
DEus qui (magdalena. Or
ſacratiſſimis virginib⁹ tu-
is katherie ⁊ margarete per mar
tyriȷ palmaꝫ: ⁊ beatiſſime marie
magdalene criminū veniã cōceſ
ſiſti: concede propicius. vt earuꝫ
interueniētib⁹ meritis et preci-
bus et caſtitatis grã decorari: ⁊ a
pctōꝝ noſtroꝝ nexib⁹ mereamur
GRatū tibi Sec̄.)abſolui. p.
dn̄e ſit munus oblatū: et vt
tibi digne miniſtrare poſſimus:
ſacre virgines: katherine ⁊ mar-
garete nobis mentiū puritatem
et btã maria magdalena ſaluta-
rem nobis obtineat compunctio
Cnem. Poſtcommunio.
Eleſti alimonia vegetati q̄
ſumus omnipotēs deus: vt ſãcta
rū virginū tuaꝝ katherine mar
garete ⁊ beate marie magdalene
meritꝭ intercēdētib⁹ ⁊ tibi caſto cor
pore ſeruire: et tue dilectioni va-

leamꝰ iugiter adherere. Per do.
Pꝛo febꝛicitātibus de ſctō Sigiſ
mūdo rege ⁊ martyꝛe iacente ī ci
Om̄pſ uitate ſubdūnenſi. Oꝛo.
ſempiterne deꝰ: qui ꝑ ſctōs
aplōs ⁊ martyꝛes tuos diuerſa ſa
nitatū dona largiri dignatus es
da q̄s vt famulū tuū N. qui a fe-
bꝛiū vexatione fatigat: per inter
ceſſionē famuli tui ſigiſmūdi re-
gis ⁊ martyꝛis tua medicina eri-
gas ad ſalutē: ⁊ ad ſanitatē pꝛiſti
nā clementer reuocare digneris.

Offerimus ti- Secreta. (Per.
bi dn̄e munera ſancta ī no-
mine electi tui ſigiſmūdi regis ⁊
martyꝛis vt a pꝛeſenti egroto fe
bꝛiū ardoꝛes repelli iubeas: ⁊ exi-
de tuo ſemper muniatur auxilio

Om̄pſ ſempi Poſtcō. Per do.
terne deus qui dediſti mini
ſtris tuis obtinere oīa q̄ iuſte ꝑcā
tur: ſuſcipe pꝛopicius ꝑces nr̄as
quas pꝛo famulo tuo. N. ī hono-
re beati ſigiſmundi regis ⁊ mar-
tyꝛis tui deferimus: et quod ꝓ eo
deuotis mētibus obſecramus: ce
leri indulgentia conſequi merea
mur. Per. Cōtra paganos. Oꝛo.

SEmpiterna trinitas vnus
deus cuiꝰ potentie eſt ꝓſter
nere foꝛtia ⁊ eleuare humilia: in
his ſacris cerimonijs clemētiam
tuā ſuppliciter deꝑcamur: vt om
ni eccleſie tue pꝛeſtes auxilium ⁊
ſicut liberaſti filios iſrl' de mani-
bus egiptioꝛū: ita libera populū
tuū chꝛiſtianū de oppꝛeſſione pa
ganoꝛū: ⁊ da victoꝛiā ſeruis tuis
quatenus eccleſie tue ſtatꝰ eriga
tur in ſublime ⁊ īfideles per fidē
deijciant ad infima vt chꝛiſtiani
gaudeāt de hereditate tua ⁊ in oī
bus tua pꝛotegente dextera ſem-
per catholica gratuletur eccleſia

Om̄pſ ſem- Secre. (Qui vi.
piterne deus nr̄as īdignas
ſuſcipe pꝛeces: ⁊ in ſacris libami-
nibus que pꝛecamur intende: ⁊ ſi
cut moyſi et aaron affuiſti in egy
pto ita nobiſcū eſſe dignare: ⁊ cū
omni exercitu chꝛiſtianoꝛū: libe-
rans eos de tyꝛannoꝛū iugo. per

QUos cele- Poſtcommunio
ſti domine dono ſatiaſti: ꝑ-
ſta queſumus. vt a noſtris mun-
demur occultis: et ab hoſtiū libe-
remur inſidijs: vt te opitulāte de
tuo mereamur ſolatio gratulari
Per do. De incarnatiōe dn̄i. Oꝛ

COꝛda nr̄a q̄s dn̄e ſctūs ſplē
doꝛ filij tui incarnatōis na
tiuitatis/ paſſionis/ reſurrectio-
nis/ aſcenſiōis/ ⁊ aduentus ſpūs
ſancti clementi reſpectu illuſtret
quo mūdi huiꝰ tenebꝛꝫ carere va
leamus: et ipſo ducēte peruenia-
mus ad patriā claritatꝫ et̄ne. per

IN mētibꝰ Sec. eūd. eiuſd.
noſtris q̄s dn̄e vere fidei ſa-
cramenta confirma: vt qui cōce-
ptū de virgine verū deū ⁊ homi-
nem cōfitemur: per eiuſdē ſaluti
fere incarnatiōis: natiuitatꝫ paſ
ſionis/ reſurrectiōis/ aſcenſiōis/
⁊ aduētus ſcti ſpūs potentiā: ad
et̄nā patriā mereamur ꝑuenire.

PReſta Poſtcō. ꝑ eūd. eiuſd.
q̄s om̄ps deꝰ: vt q̄ filij tui dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i īcarnatōis: natiuita-

tis/ paſſiōis/ reſurrectōis/ aſcenſionis/ ⁊ aduētus ſpūſſcti memoriā debita venerationis laude percolimus/ ipſi per eiuſdē ſancti ſpiritus gratiam a morte anime reſurgamus: ⁊ in tua ſanctificatione ſemꝑ viuamus. Per eū. eiuſd.

Pro penitentibus. Oratio

Exaudi q̄s dn̄e ſupplicū preces: ⁊ cōfitentiū tibi parce peccatis: vt pariter nobis indulgētiaʒ tribuas benignus ⁊ pacem. Ꝑ do.

Sec.

Hoſtias tibi dn̄e placationis offerimus obſecrātes: vt ⁊ delicta noſtra miſeratus abſoluas: ⁊ nutantia corda tu dirigas.

Poſtcō.

Preſta nobis eterne ſaluator/ vt ꝑcipiētes hoc munere: veniā peccatoꝝ deinceps pctā vitemus. Per do.

In tp̄e paſchali ad memoriaʒ de reſurrectione. Oratio

Deus q̄ per vnigenitū tuuʒ eternitatis nobis aditū deuicta morte reſeraſti: vota noſtra que preueniendo aſpiras etiaʒ adiuuando ꝓſequere. Per eū.

Secre.

Suſcipe q̄s dn̄e preces populi tui cum oblationibus hoſtiarū vt paſchalib⁹ initiate myſterijs ad eternitatis nobis medelam te operante proficiant. Per

Poſtcoīo.

Spiritū in nobis dn̄e tue caritatis infunde: vt quos ſacramentis paſchalib⁹ ſatiaſti tua facias pietate concordes. Per do. eiuſd.

De oībus ſanctis per totū annū. Oratio

Concede q̄s oīps de⁹ vt interceſſio ſancte dei genitricis marie ſāctarūq; oīm celeſtiū virtutū et btōꝝ pt̄iarcharū/ ꝓphetaꝝ apl'orū/ euāgeliſtarū/ martyrū/ ꝯfeſſoꝝ/ atq; ꝟginū: ⁊ oīm electoruʒ tuoꝝ nos vbiq; letificet: vt dū eorū merita recolimus: patrocinia ſentiamus. per eundē.

Secreta.

Oblatis dn̄e placare mūeribus: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemperq; virgine dei genitrice maria cum oībus ſctīs tuis: a cūctis nos defende ꝑiculis. per

Poſtcō. eūdē.

Sumpſimus dn̄e beate dei genitricis ſēperq; virginis marie ⁊ oīm ſctōꝝ tuoꝝ mēoriā recolentes ſacramēta celeſtia: p̄ſta q̄s. vt quod tēporaliter gerimus: eorum precibus adiuti/ eternis gaudijs cōſequamur. per eūdē.

Pro vniuerſali eccleſia. Oratio.

Eccleſie tue dn̄e preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ errorib⁹ vniuerſis ſecura tibi ſeruiat libertate. per

Secreta

Protege nos dn̄e q̄s tuis myſterijs ſeruientes vt diuinis reb⁹ inherentes ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. Per do.

Poſtcoīo.

Queſum⁹ dn̄e deus noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere humanis nō ſinas ſubiacere periculis. Per do

Pro pace. Oratio.

Deus a quo ſācta deſyderia: recta conſilia ⁊ iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illam quā mundus dare non poteſt pacem: vt ⁊ corda nr̄a mādatis tuis dedita: ⁊ hoſtiū ſublata formidine tempora: ſint tua ꝓtectione trãquilla. per d. Sec.

DEus qui credẽtes i te populos nullis ſinis ꝯcuti terroribus dignare pꝛeces ꝛ hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipe vt pax tua pietate cõceſſa: xp̃ianoꝝ fines ab omi hoſte faciat eſſe ſecuros. Per

Poſtcõ.

DEus auctoꝛ pacis ꝛ amatoꝛ quẽ noſſe viuere cui ſeruire regnare eſt ꝓtege ab oĩbus impugnationibus ſupplices tuos: vt qui in defenſiõe tua ꝯfidimus: nullius hoſtilitatis arma timeamus. Per.

Pꝛo rege et regina. Orõ

DEus in cuius manu ſunt coꝛda regũ qui es humiliũ conſolatoꝛ ꝛ fidelium foꝛtitudo ꝛ ꝓtectoꝛ oĩm in te ſperantiũ: da regi noſtro. N. ꝛ regie N. populoqꝫ chꝛiſtiano triũphũ virtutis tue ſcienter excolere: vt per te ſemp reparent ad veniam Per.

Secre.

SUſcipe q̃s dñe pꝛeces ꝛ hoſtias eccleſie tue quas pꝛo ſalute famuli tui regis nr̃i ꝛ regine ꝛ ꝓtectiõe fideliũ populoꝝ tue maieſtati offerimus ſupplicantes: vt antiqua bꝛachij tui te operãte miracula ſuperatꝭ ĩimicꝭ ſecura tibi ſeruiat chꝛiſtianoꝝ libertas. per.

Poſtcõ.

PReſta q̃s omps deꝰ: vt per hec myſteria ſãcta que ſũpſimus rex nr̃ ꝛ regina populuſqꝫ chꝛiſtianus ſemper rationabilia meditãtes q̃ tibi placita ſunt: ꝛ dictis exequantur et factis. Per dominũ.

ORdo ad faciendum ſponſalia

Queritur q̃ñ poteſt matrimoniũ ſolennizari: Jn pꝛĩcipio dico ꝙ carnalis copula non eſt facienda ante benedictionem ſuper nubentibus: ꝛ in feſtis ſolennibꝰ abſtinẽdũ eſt a carnali copula ꝛ hec eſt ratio quare in certis tp̃ibus ꝓhibet ſolennitas matrimonij nõ tamen cõſenſus: tamẽ ſi ſolennitas adhibeat nõ retractetur matrimoniũ. Et ſic nota tempoꝛa i quibus non eſt licitum ſolẽnizare matrimoniũ. Unde v. **Aſpicies: veterẽ/circũ/qua/quis/benedicta. Aſpicies.** videlicet in pꝛima dñica aduentus dñi abſtinendũ eſt a nuptijs: ꝛ abhinc vſqꝫ **Veterem hoĩem.** id eſt octa. die poſt feſtũ ephĩe ĩcluſiue id eſt i craſtinũ octa. Secundũ tp̃s abſtinendi a nuptijs eſt a **Circũdederũt.** id eſt in dñica. lxx. ꝛ abhĩc vſqꝫ **Quaſi modo geniti** id eſt octa. diem paſche incluſiue id eſt vſqꝫ craſtinum ꝛ vocatur illa dies dñica in albis Jtẽ abſtinendũ eſt a nuptijs i die lune in. ij. feria in rogationibꝰ: ꝛ ibi legit euãgeliũ **Quis veſtrum** ꝛ abhic vſqꝫ **Benedicta.** poſt oct. pẽthe. incluſiue id eſt vſqꝫ in craſtinũ trinita. titulo de ferijs cap. **Capellanus** per hoſtiẽ. Jn alijs vero tẽpoꝛibus anni licite poteſt fieri ſolẽnitas nuptiaꝝ. xxxij. q. iiij. ca. **Nõ opoꝛtet.** ij. et iij. glo. extra de ferijs. **Capellanꝰ.** i glo. hoſti. in libꝛo. iiij. ſentẽ. di. xxxij. ca. vlti. De modo ſolẽnizẽdi ſpõſalia. Statuãtur vir ꝛ mulier ante oſtium eccleſie ſiue in facie eccleſie coꝛã deo ꝛ ſacerdote ꝛ populo: vir aũt ſtet a dextris mulieris mulier autem a ſiniſtris viri cauſa eſt quia formata erat ex coſta ſiniſtri lateris ade Tunc ſacerdos interroget banna: ⁊ poſtea dicat ĩ lingua materna cunctis audiẽtibus. Ecce conuenimus hic fr̃es coram deo ⁊ angelis eius: ⁊ omnibus ſanctis in facie eccleſie ad cõiũgendũ duo corpora ſcilicet huius viri ⁊ huius mulierꝫ: vt amodo ſint vnum corpus: ⁊ due aĩe ſint in fide ⁊ in lege dei: ad ꝓmerendam ſimul vitam eternam: ⁊ quicquid ante hec fecerit. Deinde fiat admonitio ad populũ in lingua materna. ſic Admoneo vos omnes per patrẽ ⁊ filiũ ⁊ ſpiritũ ſanctũ vt ſi quis ex vobis eſt qui ſciat aliqua re iſtos adoleſcentes legitime ꝯtrahere nõ poſſe modo confiteatur. Eadẽ monitio fiat ad virum et mulierem: vt ſi quid ab illis actũ fuerit occulte: vel ſi quid deuouerit vel aliquo modo de ſe nouerint quare legitime cõtrahere non poterint: tunc confiteantur. Si vero aliquis ĩpedimentum aliquod proponere voluerit ⁊ ad hoc probandũ cautionẽ preſtiterit: differant ſpõſalia donec rei veritas cognoſcatur. Si vero nulluȝ impedimentũ proponere voluerint iterroget ſacerdos dotem mulieris. Non fidabit ſacerdos neqȝ conſentiet affidationeȝ inter virum ⁊ mulierẽ ante tercium edictũ bannorũ: ⁊ banna debant iterrogari per tres dies ſolẽnes ⁊ diſiũctas ita vt inter vnũquẽqȝ diem ſolẽnem cadat ad minus vna dies ferialis. Poſt hec dicat ſacerdos ad virũ cũctis audiẽtibus in lingua materna. N. vis habere hanc mulierem ĩ ſponſã ⁊ eam diligere: ⁊ honorare: tenere: ⁊ cuſtodire ſanã ⁊ infirmã/ ſicut ſponſus debet ſponſam: et omẽs alias propter eã dimittere et illi adherere ꝙdiu vita vtriuſqȝ vr̃ȝ durauerit. ℟. Uolo. Item ſacerdos ad mulierem. N. vis habere hunc virum in ſponſum ⁊ illi obedire et ſeruire ⁊ eũ diligere et honorare: ac cuſtodire ſanũ et infirmũ ſicut ſponſa debet ſponſuȝ et omnes alios ꝓpter eũ dimittere: ⁊ illi ſoli adherere ꝙdiu vita vtriuſqȝ veſtrũ durauerit. ℟. Uolo. Deinde detur fẽia a patre ſuo vl' ab amicis: q̃ ſi puella eſt diſcoopertam habeat manũ: ſi vidua tectã quaȝ vir recipiat in dei fide ⁊ ſua ſeruandũ ſicut vouit corã ſacerdote ⁊ teneat eam per manũ dexterã ĩ manu ſua dextra. Et ſic vir det fidem mulieri per ꝟba de preſẽti ita dicẽs: ſacerdote docẽte. I. N. take the. N. to my vveddid vvyfe. to have and to hold. fro this day forvvard for bettir for vvurs. for richer for porer. yn ſiknys an yn helth till. deth vs depart: if. holychirch vvlit ordeyn and therto y plycht the my trovvuch manu trahẽdo. Deinde dicat mulier ſacer. docente. I. N. take the. N. to my vveddid huſband ta have and to hold. fro this day for vvard for bitter. for vvurſe for richer for porer yn ſyknys ãd yn helth to be boner and buxſom ynd bed and at boꝛd till deth vs depart. iſ holy chirch it vvull oꝛdeyn an ther to y plycht the my tro vuth. manū trahēdo. Deinde ponat vir aurū vel argētū ⁊ anulū ſup ſcutum vel librū ⁊ tunc dicat ſacerdos ſi anulus non antea fuerit benedictꝰ hoc modo. Dn̄s vobiſcū. Et cū ſpiritu tuo. Oꝛemꝰ.

Creatoꝛ ⁊ cōſeruatoꝛ humani generis: datoꝛ gratie ſpūalis largitoꝛ eterne ſalutis tu dn̄e mitte bene ✠ dictionem tuā ſuper hunc anullū: vt q̄ illū geſtauerit: ſit armata v̄tute celeſtis defenſionis: ⁊ pꝛoficiat illi ad eternam ſalutem. Per xp̄m. ℟. Amen. Oꝛemꝰ. Oꝛatio.

Bene ✠ dic dn̄e hunc anullū quem nos in tuo ſancto nōie bn̄dicimus: vt quecunq; eum poꝛtauerit in tua pace conſiſtat ⁊ i ſua voluntate permaneat: ⁊ in amore tuo viuat et creſcat et ſeneſcat et multiplicetur in longitudinē dierum. Per dominum noſtrum

Tunc aſpgatur aqua benedicta ſup anulū. Deinde accipiat ſponſus anulū cum tribus digitis pꝛicipalibus ⁊ docente pꝛeſbytero icipiēs a pollice ſpōſe dicat In nomine patris. ad ſecundū digituz ⁊ filij. ad tertium digitū et ſpiritusſc̄ti. ad quartū digitum. Amē ⁊ ibi dimittat eum ſcd̄m decretū xxx. q. v. ca. Femine ad finem. q2 in medio digito eſt vena pcedens vſq; ad coꝛ: et in ſonoꝛitate argēti deſignatur interna dilectio: q̄ inter eos ſemper debet eſſe recēs. ⁊ dicat ſponſus tenens manum ſponſe docente ſacerdote. vvyth thys tyng. y. the vved ād vvyth my body. y. the hono vvꝛ. and vvyth all my goldi the endovve In nomine patris ⁊ filij et ſpiritus ſancti. Amen. Tunc inclinatis capitibꝰ eoꝛ dicat ſacerdos benedictionē. Benedicti ſitis a domino qui fecit mundum ex nichilo. ℟. Amen. Tunc dicat iſte pſ.

Manda deus virtutem tuā confirma hoc deus qd̄ operatus es in nobis. A templo tuo quod eſt in hieruſalē tibi offerent reges munera. Increpa feras arundinis congregatio tauroꝛuz in vaccis populoꝝ: vt excludant eos qui pꝛobati ſūt argēto. Gloria p̄ri. kyꝛiel'. xp̄eleyſon. kyꝛiel'. Pater noſter. Et ne nos. Sed libera. Benedicamus patrē et filium cum ſcō ſpiritu. Laudemꝰ ⁊ ſuperexaltemus eum in ſecula. Laudemus dn̄m quem laudāt angeli. Quē cherubin ⁊ ſeraphin ſanctus ſcūs ſanctus pꝛoclamāt Domine exaudi oꝛationem meā. Et clamoꝛ meꝰ ad te veniat. Dominus vobiſcum. Et cuz ſpiritu tuo. Oꝛemꝰ Oꝛatio.

Deus abꝛaham deus yſaac deus iacob ſit vobiſcum ⁊ ipſe vos coniungat: impleatq; benedictionem ſuam in vobis. Qui viuit ⁊ regnat cum deo patre in vnitate ſpiritus ſancti deꝰ. Per omnia ſecula ſeculoꝛum. Amen. Oꝛemus

Bene ✠ dicat vos deus pater cū

ſtodiat vos ieſus xp̄us illuminet vos ſpūſſanctus: oſtendatqꝫ dn̄s faciem ſuā in vobis ⁊ miſereatur veſtri: cōuertat vultum ſuum ad vos ⁊ det vobis pacē. Impleatqꝫ vos omni benedictiōe ſpirituali in remiſſionem peccatoꝛum vr̄orum vt habeatis vitā eternā ⁊ viuatis in ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amē.

Hic intret in eccleſia vſqꝫ ad gradū altaris ⁊ ſacerdos i eundo cū ſuis miniſtris dicat pſ. Beati omnes qui timēt dn̄m qui ambulāt ſine nota cū Gloꝛia pr̄i. et Sicut erat. kyrieľ. xp̄eľ. kyrieľ. Tunc pꝛoſtratis ſponſo ⁊ ſponſa ante gradū altaris: roget ſacerdos circūſtantes oꝛare pꝛo eis dicens. Pater noſter. Et ne nos. Sed libera. Saluū fac ſeruum tuum et ancillam tuā. Deus meus ſperātes in te. Mitte eis dn̄e auxilium de ſācto. Et de ſyon tuere eos. Eſto eis dn̄e turris foꝛtitudis. A facie inimici. Dn̄e exaudi oꝛationem meā. Et clamoꝛ. Dn̄s vobiſcum Et cū ſpiritu tuo. Oꝛemus. Oꝛo

Bene✠dicat vos dominus ex ſyon: vt videatis que bona ſunt hieruſalem. ⁊ videatis filios filioꝛum veſtroꝛū ⁊ pacē ſuper iſrael. Per xp̄m. Oꝛem⁹. Oꝛo

Deus abꝛahā de⁹ yſaac deus iacob bene✠dic adoleſcentes iſtos et ſemina ſemen vite eterne in mētibus eoꝝ: vt quicquid pꝛo vtilitate ſua didicerint hoc facere cupiāt per ieſum chꝛiſtum filium tuū recuperatoꝛē hominum. Qui tecū viuit ⁊ cetera

Amen. Oꝛemus. Oꝛatio.

Reſpice domine de celis ⁊ bene✠dic conuentionē iſtam: ⁊ ſicut miſiſti ſcm̄ angelū tuū raphaelē ad thobiā ⁊ ſarā filiā raguelis ita digneris dn̄e mittere bn̄✠dictionē tuā ſup iſtos adoleſcentes vt i tua volūtate pmaneant ⁊ in tua ſecuritate ꝯſiſtant: ⁊ i amoꝛe tuo viuāt ⁊ ſeneſcāt ⁊ digni atqꝫ pacifici fiant ⁊ mľtiplicent in lōgitudinē dierum. Per chꝛiſtum.

Reſpice dn̄e (Oꝛemus. Oꝛo

Propicius ſuper hunc famulum tuū: ⁊ ſuper hanc famulā tuam vt in noīe tuo bene✠dictionem celeſtē accipiāt: ⁊ filios filioꝛum ſuoꝛū et filiarū ſuarū vſqꝫ i tertiam et quartam pꝛogeniem incolumes videant: et in tua voluntate perſeuerent: ⁊ in futuro ad celeſtia regna pueniant. Per xp̄m dominū. Oꝛemus. Oꝛatio.

Omnipotens ⁊ miſericoꝛs deus qui pꝛimos parentes noſtros adā ⁊ euā ſua virtute creauit ⁊ ſua ſāctificatiōe copulauit: ipſe coꝛda ⁊ coꝛpoꝛa vr̄a ſcti✠ficet ⁊ bene✠dicat atqꝫ ſocietate ⁊ amoꝛe vere dilectionis coniungat. Per xp̄m. Deinde benedicat eos dicens ſic

Bene✠dicat vos deus omnipotens omni bn̄dictiōe celeſti efficiatqꝫ vos dignos in cōſpectu ſuo ſuperabūdet i vobis diuitias gr̄e ſue ⁊ erudiat vos ī vbo ṽitatis: vt ei coꝛpoꝛe pariter ⁊ mēte placere valeatis. ℟. Amen. Finitis oꝛonib⁹ pꝛedictis introductiſqꝫ illis in pꝛeſbyteriū ſcilicet iter choꝛū ⁊ altare ex parte auſtrali eccleſie et ſtatuta muliere ad dexterā viri videlicꝫ iter ipſuꝫ ⁊ altare incipiat miſſā ſolēniter de trinitate. Offiū

b Enedicta ſit ſācta trinitas atqꝫ indiuiſa vnitas cōfitebimur ei qꝛ fecit nobiſcum miām ſuā. In tempoꝛe paſchali. alleluya allā. ps. Benedicamus patrem et filium cū ſancto ſpiritu. non dicitur vlteriꝰ Kyrie. cū ſuis. ℣. dicitur. Ad hāc miſſā ſeruet modus ⁊ oꝛdo ꝑ oīa q̄ i dupl'. feſtꝫ. Glia ī ex. Iſte due oꝛones dicūtur ſub vno Oꝛemꝰ. ⁊ ſub vno. Per dominū.

OMp̄s ſempiterne Oꝛatio. deus qui dediſti famulis tuis in cōfeſſione vere fidei eterne trinitatis gloꝛiaꝫ agnoſcere: ⁊ in potentia maieſtatis adoꝛare vnitatem: queſumus. vt eiuſdem fidei firmitate: ab omibus ſemꝑ muniamur aduerſis. Oꝛatio.

EXaudi nos oīps ⁊ miſericoꝛs deus: vt quod noſtro miniſtratur officio tua benedictione potius impleatur. Per. i. Ad coꝛinthios. vi.

FRatres: Neſcitꝫ quoniā coꝛpoꝛa veſtra mēbꝛa ſunt chꝛiſti? Tollēs ergo mēbꝛa xp̄i faciam membꝛa meretricis? Abſit. An neſcitis qm̄ qui adheret meretrici vnum coꝛpus efficit? Erūt eīm inquit duo in carne vna: Qui autē adheret deo: vnꝰ ſpiritus eſt. Fugite foꝛnicationē Omne eīm peccatū quodcūqꝫ fecerit homo: extra coꝛpus eſt. Qui autē foꝛnicatur: in coꝛpus ſuum peccat. An neſcitꝫ qm̄ coꝛpoꝛa veſtra templuꝫ ſunt ſpiritus ſancti qui ī vobis eſt: quē habetis a deo et nō eſtis veſtri? Empti eīm eſtis pꝛecio magno: gloꝛificate ⁊ poꝛtate deū in coꝛpoꝛe vr̄o. Gꝛadus.

Benedictus es domīe qui intuerꝭ abyſſos et ſedes ſuper cherubin. ℣. Benedicite deo celi: quia fecit nobiſcū miām ſuam. Allā. ℣. Benedictus es domīe deus patrū noſtroꝛum: et laudabilis in ſecula. Si in tempoꝛe paſchali contigerit ſecundū Alleluya. erit vnū de ebdo. paſche vel vnū de illis q̄ ſcribuntur poſt offiū Quaſi modo.

ALma choꝛus Sequentia dn̄i nunc pāgat nomīa ſūmi. Meſſyas ſother emanuel ſabaoth adonay Eſt vnigenitꝰ via vita manus homouſyon. Principium pꝛimogenitus ſapiētia virtus Alpha caput finiſqꝫ ſimul vocitatur ⁊ eſt oo. Fons ⁊ oꝛigo boni paraclitus ac mediatoꝛ. Agnꝰ ouis vitulus ſerpēs aries leo vermis. Os verbū ſplendoꝛ ſol glīa lux ⁊ imago. Panis flos vitꝭ mōs ianua petra lapiſqꝫ. Angelus et ſponſus paſtoꝛqꝫ pꝛopheta ſacerdos. Athanatos kyꝛios theon pā thō cratō ⁊ yſus. Saluificet nos Sit cui ſecla Per oīa doxa. Secūdum matheū. xix.

IN illo tēpoꝛe: Acceſſerunt ad ieſum phariſei: tentantes eum ⁊ dicentes. Si licet homi dimittere vxorem ſuaꝫ quacūqꝫ ex cauſa? Qui reſpondens: ait illis. Nō legiſtis quia qui fecit hoīem ab iītio: maſculū ⁊ feminam fecit eos: ⁊ dixit eis. Pꝛopť hoc dimittet hō patrē et matrē ⁊ adherebit vxoꝛi ſue et erunt duo in carne vna. Itaqꝫ iā nō ſunt duo: ſed vna caro. Quod ergo deus cōiunxit homo non ſeparet. Credo. Offertoꝛiū. Benedictus ſit pater vnigenitusqꝫ dei filiꝰ: ſctūs quoqꝫ ſpūs: q: fecit nobiſcū miam ſuam In tp̄e paſchali. alleluya. Nota q̄ odoꝛ thuꝛis benedicti nūq̄ datur i eccleſia ſpōſo ⁊ ſponſe. Inde eſt q̄ oblato thure ⁊ benedicto ſuper altare ſi dſcēdat thuribulū ad clericos vel ad laicos: aliud thus eſt apponendū ⁊ clericis vl' laicis of

SAnctifica ferendū Secre. qs dñe deus trinitas ſācta per tui ſancti nois inuocationez huiꝰ oblationis hoſtiā ⁊ per eam noſmetipſos tibi perfice munus

ADeſto do- Oꝛatio. eternū mine ſupplicatiōibus noſtris ⁊ hanc oblationem quā tibi offerimus pꝛo famulis tuis quos ad ſtatū maturitatis ⁊ ad diē nuptiarum perducere dignatus es placatus ac benignꝰ aſſume. Et finiať ſub vno Per do. Pꝛefatio. Qui cū vnige. Poſt Sāctus pꝛoſternāt ſe ſponſus ⁊ ſponſa i oꝛatione ad gradū altaris et tento pallio ſup eos: quod teneāt quattuoꝛ clerici i ſuppellicijs ad quattuoꝛ coꝛnua: niſi alter coꝛum vel ambo pꝛius deſponſati fuerint ⁊ benedicti: quia tunc nō habetur palliū ſuper eos: neqꝫ ſacramētalis benedictio Deinde dicto. Per omīa ſcl'a ſcl'oꝛū. ⁊ R. Amē. poſt Pater noſter. anteq̄ dicať. Pax domini. facta fractiōe eucariſtie moꝛe ſolito dimiſſaqꝫ hoſtia i tribus fractionibus ſuper patenaz dicat ſacerdos conuerſus ad illos ſequētes oꝛatiōes ſub tono lectionis illis interim genu flectentibus ſub pallio hoc modo. Dñs vobiſcū. Et cū ſpū tuo. Oꝛemꝰ. Oꝛ

PRopiciare dñe ſupplicationibus noſtris ⁊ iſtitutis tuis quibus pꝛopagationez humani generis oꝛdinaſti benignꝰ aſſiſte: vt quod te auctoꝛe coniungitur te auxiliāte ſeruetur Per xp̄z

DEus qui Oꝛatio. Oremus poteſtate virtutꝭ tue de nichilo cūcta feciſti: qui diſpoſitis vniuerſitatꝭ exoꝛdijs homini ad imaginē dei facto ideo inſeparabile mulieris adiutoꝛiū cōdidiſti vt femīeo coꝛpoꝛi de virili dares carne pꝛincipiuz docens quod ex vno placuiſſet inſtitui: nūq̄ liceret diſiungi. Caueat ſacerdos de

DEus qui tam iſta clauſula excellēti myſterio cōiugalem copulam ꝯſecraſti: vt chꝛiſti et eccleſie ſacramentū pꝛeſignares in federe nuptiarū. ne dicat i ſecundis nuptijs vſqꝫ. Deus per quem. vt patet inferius. Oꝛatio

DEus per quē mulier iungitur viro ⁊ ſocietas pꝛincipaliter oꝛdinata: ea bene ✠ dictiōe donatur: q̄ nec ſola per oꝛiginalis peccati penam nec per diluuij eſt ablata ſentētiā: reſpice queſumus pꝛopicius ſuper hanc famulam tuaz: que maritali iūgenda cōſoꝛtio: tua ſe expetit ꝓtectione munire. Sit in ea iugū dilectōis et pacis fidel' ⁊ caſta nubat i chriſto: imitatrixqʒ ſanctarū permaneat feminarū. Sit amabilis vt rachel viro ſapiens vt rubeca: lōgeua ⁊ fidelis vt ſarra. Nichil in ea ex actib⁹ ſuis ille auctor preuaricationis vſurpet: nexa fidei mādatiſqʒ permaneat vni thoro iūcta: ⁊ tactus illicitos fugiat: muniat infirmitatē ſuam robore diſcipline. Sit verecundia grauis: pudore venerabilis doctrinis celeſtib⁹ erudita: ſit fecunda i ſobole: ſit ꝓbata ⁊ innocēs: ⁊ ad optatam perueniat ſenectutem: ⁊ videat filios filiorū ſuorū vſqʒ i terciam ⁊ quartā progeniē: ⁊ ad beatorum requiē atqʒ ad celeſtia regna perueniat. Per. Notandū eſt ꝙ hec clauſula in oratione predicta ſcilicet **Deus qui tam excellenti.** vſqʒ ad **Deus per queʒ mulier.** nō dicit̄ in ſecundis nuptijs vt ſuperius dictuʒ eſt. Uir enim aut mulier ad bigamiā tranſiēs: non debet iterū a ſacerdote benedici quia cū alia vice bñdicti ſint eoꝝ benedictio non debet iterari quia caro bñdicta trahit ad ſe carnem non benedictā ⁊ in titulo de ſecūdis nuptijs inhibitum eſt et per decre. xxx. q. i. Hac ratione bñdictio nō dat̄ in ſecundis nuptijs quod teſtat̄ beatus ambroſius ſic Prime nuptie a dño ſunt cōſtitute: ſecūde vero ſūt permiſſe. Prime aūt ſub omni benedictiōe celebrantur: ſecūde vero carent aliqua benedictiōe. Sed cū plures benedictiōes ſint in nuptijs celebran. s. in ītroitu cho. ſub pallio poſt miſſā et ſuper thorū in ſero: querere que benedictio ſit iterāda in ſecundis nuptijs et que nō: Dicendū eſt ꝙ in hac oratiōe **Deus qui poteſtate virtutis tue.** ſunt tres benedictiones q̄ idem habēt principiū. s. **Deus**, media aūt eſt omnino omittenda in ſcdis nuptijs ſcilicet iſta. **Deus qui tā excellenti myſterio coniugalē copulam cōſecraſti: vt chriſti ⁊ eccleſie ſacramentum ꝓſignares in federe nuptiarū.** viʒ. quia in iſta benedictione agitur de vnitate chriſti ⁊ eccleſie: quod figuratur in primo matrimonio: nō aūt in ſecundo. Unde apoſtolus ad corinthi. vj. **Erūt duo i carne vna.** et extra de bigamis cap. **Debitū/ vnius vxoris vir.** Sed qui adheret plurib⁹ diſſoluit vnitatē vel fedus vnitatis: ⁊ ideo bñdictio que agit de vnitate ſcilicet **De⁹ qui tā excel.** nō dicitur in ſecūdis nuptijs. Et hoc eſt verū taʒ pro viro bigamo ꝙ̄ ꝓ muliere vidua quia caro benedicta trahit ad ſe carnē nō benedictā. Sed omnes alie benedictiones indifferenter debent dici ſecundū romanā eccleſiam et ſecundū oſtienſem ⁊ ſecunduʒ thomam de aquino et morardū doctorem. Et ſciendū eſt ꝙ iſta queſtio diſcuſſa fuit ⁊ determinata ī ſacro palatio dñi pape ⁊ tranſlata ī angliā per magiſtrū iohānē hayſtede. Anno dñi milleſio. ccc. xxj. et cauſa diſcuſſiōis erat quia multitudo ſacerdotum tūc tēporis ad ſedem apoſtolicam cōuolauerūt cauſa obtinendi abſolutionis beneficiū ⁊ pro bñdictionib⁹ in ſecūdis nuptijs īdiſcrete collatis. Ideo ſuperſtatuitur hec noua conſtitutio iohānis pape. xxij

Concertatio(que ſic incipit ni antiq̄ finem īponere cupientes: p̄ſenti declaramus edicto q̄ licet vir et mulier ad bigamiā vel ad ſecundas nuptias tranſierint: benedici nō debēt: cū fuerint alias benedicti. Quod ſi forſā alter eoꝝ vel ambo eſſēt ad ſecūdas nuptias trāſituri: ⁊ ī primis nuptijs benedicti non fuerint: dāda eſt eis benedictio in ſecūdis nuptijs. Hanc volentes antiquū rigorem temperare concedim⁹ q̄ preſbyter qui ſecundas nuptias benedixerit ſcienter: ad ſedē apoſtolicam ex hoc venire minime teneat̄ ſed a pena ſuſpenſionis hoc caſu a iure indita per ſuos poteſt dioceſanos abſolui. Si qui vero iuxta opinionē quorūdam hactenus reputātes ſe eſſe ſuſpēſos: ordines quoſlibet ſeu queuis beneficia receperit dioceſani eoꝝ a pena ſuſpēſionis predicte ipſos abſoluere: ac ſuper executione ordinū ⁊ retētione bñficioꝝ huiuſmodi cum eis valeant licite diſpēſare. Hic queri poteſt quare ſecūde nuptie nō benedicuntur: Ad hoc dico: q̄ ſecunduꝫ matrimonium q̄uis in ſe conſideratuꝫ ſit perfectum ſacramētum: tamen ī ordine ad primū ſacramentū cōſideratum aliquid habet defectu ſacramenti: q2 nō habet plenam ſignificationem cū non ſit vnanimis vnius ſicut eſt ī matrimonio chriſti ⁊ eccleſie: ⁊ ratione hui⁹ defect⁹ bñdictio a ſecundis nuptijs ſubtrahitur. Sed hoc intelligendū eſt quādo ſecūde nuptie ſūt ſecunde ex parte viri ⁊ ex parte mulieris vel ex parte mulieris tm̄. Si eñ virgo ꝯtrahat cū illo q̄ habuit aliā vxorē: nichilomin⁹ nuptie bñdicūtur. Saluatur ⁊ alio modo ſignificatio etiā in ordine ad primas nuptias: q2 chriſt⁹ ⁊ ſi vnā eccleſiā habet: habet tamen plures ꝑſonas deſpōſatas in vna eccleſia. Sed aīa non poteſt ſpōſa alteri⁹ eſſe q̄ chriſti: quia cum demone fornicat̄. nec eſt matrimoniū ſpūale: ⁊ propter hoc quādo mulier ſecundo nubit nuptie nō benedicūtur propter defectū ſacramenti. Poſt hec vertat ſe ſacerdos ad altare ⁊ dicat. **Pax dñi.** et **Agnus.** more ſolito. Tunc ſurgant ab oratione ſponſus et ſpōſa: ⁊ accipiat ſponſus pacem a ſacerdote ⁊ ferat ſpōſe oſculās eaꝫ: ⁊ neminē alium nec ipſe nec ipſa ſed cleric⁹ ſtatim a preſbytero pacem accipiēs proferat alijs ſicut ſolitum eſt. Coīo. **Benedicimus deum celi et coram oībus viuentibus cōfitebimur ei: q2 fecit nobiſcū miſ̄am ſuam** In tēpore paſchali. **Alleluya alla.**

Proficiat nobis Poſtcoīo. **ad ſalutem corporis ⁊ anime dñe deus huius ſacramēti ſuſceptio: ⁊ ſempiterne ſācte trini-**

tatis eiuſdem indiuiſibue vnitatiſ confeſſio. Alia poſtcõio ſub vno. Oꝛem⁹. et ſub vno. Per dominũ

Q Ueſumus oĩps de⁹ inſtituta ꝓuidẽtie tue pia amoꝛe comitare. vt quos legitima ſocietate cõnectis: lõgeua pace cuſtodias. Per. Poſt miſſam benedicatur panis ⁊ vinũ vel aliquod bonũ potabile ĩ vaſculo ⁊ guſtẽt in noĩe dñi: ſacerdote dicẽte Dominus vobiſcũ. Et cũ ſpiri. Oꝛem⁹.

Bene ✠ dic dñe iſtum Oꝛo. panem et hunc potũ et hoc vaſculũ ſicut bñdixiſti quinqꝫ panes in deſerto: ⁊ ſex ydꝛias in chana galilee: vt ſint ſani ⁊ ſobꝛij atqꝫ ĩmaculati oẽs guſtãtes ex eis: ſaluatoꝛ mundi. Qui viuis ⁊ regnas cũ deo patre ĩ vnitate ſpũs ſancti deus. Per. Nocte vero ſequente cum ſponſus ⁊ ſponſa ad lectuz peruenerint accedat ſacerdos ⁊ benedicat thalamũ dicens Dñs vo. Et cũ ſpiri. Oꝛe⁹. Oꝛo.

Bene ✠ dic dñe thalamũ iſtũ ⁊ oẽs habitãtes in eo: vt in tua pace conſiſtant ⁊ in volũtate tua permaneant: et in tuo amoꝛe viuant ⁊ creſcãt et multiplicẽtur in longitudine dieꝝ. Per xp̃ꝫ. Bñdictio ſuper lectũ tm̃ cuz Dominus vobiſcũ. Et cũ. Oꝛemus.

Bene ✠ dic dñe hoc Oꝛatio. cubiculuz qui non doꝛmis neqꝫ doꝛmitas qui cuſtodis iſrael cuſtodi famulos tuos ĩ hoc lecto quieſcẽtes ab oĩbus fantaſmaticis demonũ illuſionibus cuſtodi eos vigilantes: vt in ꝑceptis tuiſ meditẽtur doꝛmientes: vt te per ſopoꝛem ſentient ⁊ hic ⁊ vbiqꝫ defenſionis tue muniãtur auxilio. Per do. Deinde fiat bñdictio ſuper eos in lecto cũ Oꝛemus. Oꝛo

Bene ✠ dicat deus coꝛpoꝛa veſtra ⁊ animas veſtras et det ſup vos bene ✠ dictionem ſicut benedixit abꝛaham yſaac ⁊ iacob. ℟. Amen. Alia dicitur benedictio cũ Oꝛemus.

Manus domini ſit ſuper vos: mittatqꝫ angelum ſuum ſanctũ qui cuſtodiat vos omnibus diebus vite veſtre. ℟. Amen. Item alia benedictio ſuper eos cum Oꝛemus

Bene ✠ dicat vos pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus: qui trinus eſt in numero et vnus eſt ĩ nomine. ℟. Amen. His peractis aſpergat eos ſacerdos aqua benedicta ⁊ ſic diſcedat ⁊ dimittat eos in pace. Benedictio panis in diebus dñicꝫ. Imprimis legat ſacerdos euangeliũ. In pꝛincipio erat. ⁊ poſtea dicatur ℣. Sit nomen dñi benedictum. Ex hoc nunc et vſqꝫ in ſeculum. Benedicam⁹ domino. Deo gr̃as. Deinde dicat. Dñs vobiſcuz. Et cum ſpũ tuo. Oꝛem⁹. Oꝛo.

Bene ✠ dic domine creaturam iſtaz panis ſicut benedixiſti quinqꝫ panes in deſerto: vt omẽs guſtãtes ex eo tam coꝛpoꝛꝫ ꝙ̃ anime recipiãt ſanitatẽ. In nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti amẽ. Hic aſpergat ſacerdos aquã bñdictã ſuper panem. Benedictio mulieris poſt partũ ante itroitũ eccleſie. Imprimis dicat ſacerdos p̄s. Leuaui oculos. Beati omēs. cū Gloꝛia. Kyꝛie eleyſon. Xp̄e eleyſon Kyꝛie eleyſō. Pater noſter. Et ne. Sꝫ libera nos. Dn̄e ſaluam fac ancillam tuam. Deus meus ſperantem in te. Mitte ei auxiliū de ſancto. Et de ſyon tuere eam. Eſto ei domine turris foꝛtitudinis A facie inimici. Domine exaudi oꝛationem. Et cla. Dn̄s vobiſcum. Oꝛem⁹.

Deus qui hanc famu- Oꝛo lam tuaꝫ de pariendi periculo liberaſti et eā in ſeruicio tuo deuotā eſſe feciſti concede vt temporali curſu fideliter peracto ſub alis miſericoꝛdie tue vitā perpetuam et quietam conſequatur. p̄ Tūc aſpergatur mulier aqua benedicta a ſacerdote dicēte. Aſperges. Deinde inducat eā ſacerdos per manū dexterā ī eccleſiā: dicēdo Ingredere ī templū dei vt habeas vitā eternā et viuas in ſecula ſeculoꝝ. Amē. Oꝛdo ad ſeruicium peregrinoꝝ. In pꝛimis dicūtur p̄ſ. ſequētes ſuper illos coꝛam altari pſtratos poſtq̄ cōfeſſi ſūt hoc modo incipiēſ. Pſalmus.

Ad te dn̄e leuaui aīaꝫ meā: deus me⁹ in te confido nō erubeſcam. Neqꝫ irrideāt me inimici mei: etenim vniuerſi qui ſuſtinent te nō confundentur. Cōfundātur oēs iniqua agētes ſuperuacue. Vias tuas dn̄e demōſtra michi: et ſemitas tuas edoce me. Dirige me in veritate tua ⁊ doce me: qꝛ tu es deus ſaluatoꝛ meus/ ⁊ te ſuſtinui tota die. Reminiſcere miſerationum tuarū domine et miſericoꝛdiarum tuarum que a ſeculo ſunt. Delicta iuuentutiſ mee ⁊ ignoꝛātias meas ne memineris. Secundū mīam tuaꝫ memento mei tu: pꝛopter bonitateꝫ tuam domine. Dulcis ⁊ rect⁹ dominus: pꝛopter hoc legē dabit delinquētib⁹ ī via. Diriget māſuetos ī iudicio: docebit mites vias ſuas. Vniuerſe vie dn̄i mīa ⁊ veritas: requirentibus teſtamentū eius ⁊ teſtimonia eius. Pꝛopter nomen tuū dn̄e ꝓpiciaberis peccato meo: multū eſt enī Quis eſt homo q̄ timet dn̄m: legeꝫ ſtatuit ei in via quā elegit. Anima eius ī bonis demoꝛabitur: ⁊ ſemen ei⁹ hereditabit terrā. Firmamētū eſt dn̄s timentib⁹ eum: ⁊ teſtamētum ipſius vt manifeſtetur illis. Oculi mei ſēper ad dominū: qꝛ ipſe euellet de laqueo pedes meos Reſpice in me ⁊ miſerere mei: qꝛ vnicus ⁊ pauper ſū ego. Tribulationes coꝛdis mei multiplicate ſunt: de neceſſitatibus meis erue me. Vide humilitatē meam ⁊ laboꝛem meū: et dimitte vniuerſa delicta mea Reſpice inimicos meos quoniam multiplicati ſunt: ⁊ odio iniquo oderunt me. Cuſtodi aīam meā ⁊ erue me nō erubeſcam: quoniam ſperaui ī te. Innocētes ⁊ recti adheſerūt michi: qꝛ ſuſtinui te. Libera de⁹ iſrael: ex omnibus tribulationib⁹ ſuis.

Miſerere mei de⁹ p̄s. Gl'ia. ſecundum magnā miſericoꝛdiam tuam Et ſecundū multitudinē miſerationum tuarum dele iniquitatē meam. Amplī⁹ laua me ab iniq̄tate mea: ⁊ a peccato meo mūda me. Qm̄ iniquitatē meā ego cognoſco: et peccatum meū ꝯtra me eſt ſēper. Tibi ſoli peccaui et malū coꝛaʒ te feci: vt iuſtificerꝭ in ſermonibus tuis ⁊ vincas cum iudicarꝭ. Ecce em̄ in iniquitatibus cōceptus ſū: et ī peccatis concepit me mater mea. Ecce em̄ veritatē dilexiſti: incerta ⁊ occulta ſapientie tue manifeſtaſti michi. Aſperges me dn̄e yſopo ⁊ mūdaboꝛ: lauabis me et ſuꝑ niuem dealbaboꝛ. Auditui meo dabis gaudiū ⁊ leticiā: et exultabunt oſſa humiliata. Auerte faciem tuam a peccatis meis: ⁊ omnes iniquitates meas dele. Coꝛ mundū crea in me deus: ⁊ ſpiritū rectum innoua in viſceribus meis. Ne pꝛoiicias me a facie tua: ⁊ ſpirituʒ ſanctū tuū ne auferas a me. Redde michi leticiam ſalutaris tui: ⁊ ſpiritu pꝛincipali confirma me. Docebo iniquos vias tuas: ⁊ ipſi ad te ꝯuertent̄. Libera me de ſanguinibus deus deus ſalutis mee: ⁊ exultabit lĩgua mea iuſticiā tuā. Dn̄e labia mea apies: ⁊ os meū ānūciabit laudē tuā. Qm̄ ſi voluiſſes ſacrificiū dediſſe: vtiq; olocauſtis nō delectaberis. Sacrificiū deo ſpūs ꝯtribulatus: coꝛ contritū ⁊ humiliatū deꝰ nō deſpicies. Benigne fac dn̄e ī bona volūtate tua ſyon: vt edificent̄ muri hierl̄m. Tūc acceptabis ſacrificiū iuſticie oblatiōes ⁊ olocauſta: tūc imponēt ſuper altare tuum vitulos. Gloꝛia. Pſ.

Qui habitat ī adiutoꝛio altiſſimi: ⁊ ī pꝛotectōe dei celi cōmoꝛabitur. Dicet dn̄o ſuſceptoꝛ meꝰ es tu: ⁊ refugiū meū deꝰ meus ſperabo in eū. Qm̄ ipſe liberauit me de laqueo venentium: ⁊ a verbo aſpero. Scapulis ſuis obūbꝛabit tibi: ⁊ ſub pennis eiꝰ ſperabis. Scuto circūdabit te veritas eius: nō timebis a timoꝛe nocturno. A ſagitta volāte in die. a negocio perābulante ī tenebꝛis ab incurſu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille ⁊ decē milia a dextris tuis: ad te aūt nō appꝛopiquabit. Verūtamē oculis tuis cōſiderabis: et retributionem peccatoꝝ videbis. Quoniā tu es dn̄e ſpes mea: altiſſimū poſuiſti refugiū tuuʒ. Non accedet ad te malū: ⁊ flagellū non appꝛopinquabit tabernaculo tuo. Qm̄ angelis ſuis mādauit de te: vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. In manibꝰ poꝛtabūt te: ne foꝛte offendas ad lapidē pedem tuū. Suꝑ aſpidē ⁊ baſiliſcū ambulabis ⁊ conculcabis: leonem ⁊ dꝛaconem. Qm̄ ī me ſperauit liberabo eum pꝛotegā eum qm̄ cognouit nomē meum. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eū: cū ipſo ſum in tribulatione/ eripiā eū ⁊ gloꝛificabo eū. Longitudine dieruʒ replebo eū: ⁊ oſtendā illi ſalutare meū. Gloꝛia. Kyꝛiel'. xp̄el'. Kyꝛiel'. pater noſter. Et ne. Sed libera. Ego dixi dn̄e miſerere mei. Sana aīam meā qꝛ peccaui tibi. Vias ſuas dn̄s demonſtret tibi. Et ſemitas ſuas edoceat te. Greſſus tuos dirigat dominꝰ ſecundum eloquium ſuū: vt nō dominetur tui omnis iniuſticia. Utinam dirigātur vie tue: ad cuſtodiendas iuſtificationes domini. Perficiat dominus greſſus tuos in ſemitis ſuis: vt non moueantur veſtigia tua. Benedictus dñs die quotidie pꝛoſperū iter faciat tibi deus ſalutarium noſtroꝝ. Angelꝰ bonus comitetur tecum: et bene diſponat itinera tua et actꝰ tuos vt iterum cum gaudio reuertarꝭ ad pꝛopꝛia. Beati immaculati in via: qui ambulāt in lege domini. Nichil pꝛoficiat inimicus in te: ⁊ filius iniquitatis non apponat nocere tibi. Exurge dñe adiuua nos: ⁊ libera nos pꝛopter nomen tuum. Domine deus virtutum cōuerte nos: ⁊ oſtende faciem tuaꝫ ⁊ ſalui erimus. Domine exaudi oꝛationem meam: ⁊ clamoꝛ meꝰ ad te veniat. Dominꝰ vobiſcū: ⁊ cum ſpiritu tuo. Oꝛemus. Orō.

Adeſto dñe ſupplicatiōibus nr̄is ⁊ viam famuli tui i ſalutis tue ꝓſperitate diſpone: vt inter oēs vie et vite huius varietates: tuo ſemꝑ ꝓtegatur auxilio.

Deus Or. Per. x. Oꝛemus qui ad vitā ducis confidētes i te paterna ꝓtectiōe cuſtodis: q̄s. vt his pñtibꝰ famulis tuis N. a nobis egredietibꝰ: angelicū tribuas comitatū: vt auxilio tuo ꝓtecti/ nullius mali concuciantur foꝛmidine: nullo opꝛimantur aduerſitatis lāguoꝛe nullꝰ irruētꝭ inimici moleſtent̄ inſidijs: ſed ſpacijs neceſſarij itineris ꝓſpero greſſu peractis: ꝓprijſqꝫ locis reſtituti: ⁊ recipiāt hoſpites/ ac debitas exſoluāt tuo noī gratias. Per. x.

Deus qui di- Or. Oꝛemus. ligentibꝰ te miſam tuā ſemper impendis ⁊ a ſeruientibus tibi i nulla es regione lōginquus: dirige viam huius famuli tui. N. in voluntate tua vt te pꝛotectoꝛe te perducēte per iuſticie ſemitas ſine offenſione gradiatur. Per. x.

Hic ſurgant peregrini a ꝓſtratione Et ſequatur benedictio peraꝝ baculi hoc modo. Dominus vobiſcum. Et Oꝛemus. Orō.

Domine ieſu xp̄e qui ineffabili tua miſeratione ac patris iuſſione ſpirituſqꝫ ſācti cooperatione de celo deſcēdere: ouēqꝫ perditam diabolica ſeductiōe voluiſti querere: atqꝫ pꝛopꝛijs humeris ad celeſtis patrie gregē referre: quiqꝫ ꝓcepiſti filijs matris eccl'ie: oꝛando petere/ bene viuendo querere ac pulſando perſeuerare: vt citiꝰ inuenire valeant ſalutaris ꝓmia vite te humiliter inuocamꝰ/ quatenus ſanctificando bñ ✠ dicere digneris has peras vel hāc perā ⁊ hos baculos vel hunc baculum vt quicūqꝫ ea pꝛo tui nois amoꝛe ad inſtar humilis armature: lateri ſuo vel lateribus ſuis applicare: atqꝫ ſuis collis ſuſpendere ſiue i manibus ſuis geſtare: ſicqꝫ peregrinando ſuffragia ſctōꝝ humili comitāte deuotione ſtuduerint querere: dextere tue ꝓtecti muni mine: ꝑuenire mereãtur ad gaudia viſionis eterne. Per te ſaluator mundi. Qui viuis ⁊ reg. Hic aſpergatur aqua benedicta ⁊ ponat ſacerdos collo pegrini peraꝫ dicens

IN nomine domini noſtri ieſu chriſti accipe hãc peram: habitum peregrinatõis tue: vt bene caſtigatus ⁊ ſaluatꝰ peruenire merearis ad limina ſãctorum quo pergere cupis ⁊ peracto itinere tuo: ad nos reuertaris incolumis. Per eundẽ Et ſic fiat alijs ſi ſint plures Hic tradat vni baculum dicẽs

ACcipe hũc baculum ſuſtentatiõis itineris ac laboris peregrinationis tue: vt deuincere valeas oẽs cateruas inimici: et peruenire ſecurꝰ ad limina ſanctoꝝ quo pergere cupis: ⁊ peracto obediẽtie curſu ad nos iterum reuertaris cum gaudio. Per chriſtũ dñm. Et ſic dicat alijs ſi ſint plures. Bñdictio crucis pergentis hieruſalem eũ Dominus vobiſcũ. Et cum. Oremꝰ Oratio.

DEus inuicte potẽtie pietatiſ imenſe/ atqꝫ peregrinantiũ totius conſolationis auxiliũ: qui famulis tuis inuictiſſima arma tribuis qs hãc crucem deuote humilitatis bene ✠ dicere digneris: vt venerande crucis vexillũ cuius in eo eſt deſignata figura ſit inuictiſſimũ robur ſerui tui cõtra hoſtis antiqui nequiſſima temptamẽta: ſit i via defenſio: ſit in domo tua protectio/ ſit nobis vbiqꝫ preſidiũ. Per dominũ noſtrũ. Hic aſpergatur aqua benedicta ſuper veſtem. Deinde ſi aliquis eorũ profecturus eſt hieruſalem detur ei veſtimẽtũ cruce ſignatum: ſacerdote dicente.

ACcipe veſtimẽtũ cruce domini ſaluatoris nři ſignatũ/ vt per illud ſalus/ bñdictio et virtus: proſpere proficiſcendi ad ſepulchrum eius tibi comitetur. Qui cum deo patre. Et ſic faciat alijs ſi ſint plures. Cõbuſtio crucis in carne peregrinis euntibus hieruſalẽ prohibitũ eſt in lege ſecundum iura canonica ſub pena excõmunicationis maioris. His finitis dicitur miſſa pro iter agẽtibus more ſimplicis feſ. ix. lectõ.

e

Sto michi i deũ Offm. protectorem ⁊ in locum refugij: vt ſaluũ me facias qm̃ firmamentum meũ ⁊ refugiũ meum es tu: ⁊ propter nomẽ tuũ dux michi eris ⁊ enutries me. In tẽpore paſchali Alleluya alleluya. Ps. In te domine ſperaui nõ confundar ineternum: i iuſticia tua libera me et eripe me. Oratio.

ADeſto dñe ſupplicatioibꝰ noſtris: ⁊ viam famulorũ tuorum in ſalutis tue proſperitate diſpone: vt inter oẽs vie ⁊ vite huius varietates: tuo ſemꝑ protegantur auxilio. Per dominum noſtrum ⁊c. Lectio libri geneſis.

IN diebus illis: Locutus eſt abrahã: dicẽs. Dñs deus celi q̃ tulit me de domo patris mei: ⁊ de terra natiuitatis mee q̃ locutus eſt michi/ ⁊ iurauit dicẽs. Semini tuo dabo terram hanc: ipſe mittet angelũ ſuũ coꝛam te. Gr. Eſto michi in deũ protectoꝛẽ et in locũ refugij vt ſaluum me facias. ℣. In te ſperaui domine non confundar in eternum. Repetatur gradua. Alleluya ℣. Qui timent dominũ ſperent in eum adiutoꝛ et protectoꝛ eoꝛum eſt. Si i tempoꝛe paſchali contigerit hoc ſeruiciũ: tunc dicitur ſecundũ. Alla. vnũ ex illis q̃ ſcribuntur poſt officium Quaſi modo geniti. Scd̃m matheũ. x. capitulo

In illo tẽpoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Euntes pꝛedicate dicentes: qꝛ appꝛopinquabit regnũ celoꝛum. Infirmos curate: moꝛtuos ſuſcitate/ lepꝛoſos mundate/ demones eijcite gratꝫ accepiſtis: gratꝫ date. Nolite poſſidere aurum neqꝫ argentum: in zonis veſtris. Non peram: non calciamẽta neqꝫ virgam: neqꝫ duas tunicas habeatis. Dign⁹ eſt enim operari⁹ mercede ſua. In quancũqꝫ ciuitatem itraueritis: iterrogate quis in ea dign⁹ ſit. Et ibi manete: donec exeatis. Intrãtes aũt domũ: ſalutate eã dicẽtes. Pax huic domui. Et ſiquidẽ illa dom⁹ fuerit digna: maneat pax veſtra ſup eã. Si autem non fuerit digna: pax veſtra ad vos reuertetur. Et quicũqꝫ non receperit vos nec audierit ſermones veſtros: exeũtes de domo vl' de ciuitate: excutite puluerem de pedib⁹ veſtris ſuper eã. Amẽ dico vobis tolerabilius erit terre ſodomoꝛũ ⁊ gomoꝛreoꝛum i die iudicij q̃ illi ciuitati. Offer. Sperent in te omnes: qui nouerunt nomen tuũ domine: quoniam non derelinquis querẽtes te: pſallite domino qui habitat in ſyon quoniã non eſt oblitus orationẽ pauperũ. In tẽpoꝛe paſchali. Alleluya. Hic offerant peregrini

Secreta

Propiciare queſumus domine ſupplicationibus noſtris ⁊ has oblatiões quas offerimus pꝛo famulo tuo benignus aſſume: viãqꝫ illi⁹ pꝛecedẽte gratia tua dirigas: ⁊ ſubſequẽte comitare digneris: vt de actu atqꝫ icolumitate ei⁹ ſecundũ miſericoꝛdie tue pſidia gaudeam⁹. Per dominũ. Cõmunio. Tu mãdaſti mandata tua cuſtodiri nimis vtinam dirigãtur vie mee ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas. In tempoꝛe paſchali. alleluya alla. Poſtcõio.

Sumpta q̃s dñe celeſtis myſterij ſacramẽta ad pꝛoſperitatem itineris famuloꝛum tuoꝛum pꝛoficiant: et eos ad ſalutaria cuncta perducant. Per dominũ noſtrũ ieſum chꝛiſtũ filium.

Poſt miſſã dicat ſacerdos has ſequẽtes orões ſuper peregrinos pꝛoſtratos coꝛã altari: ſiue pꝛofecturi fuerint ad hieruſalẽ ſiue ad ſãcti iacobi limina vel ad aliã peregrinationẽ cũ Dñs vo. Oꝛe⁹. Oro.

Deus infinite mĩe et maieſtatis immenſe: queꝫ nec ſpacia locoꝝ: nec interualla tẽpoꝛum ab his quos tueris abiungunt: adeſto famulo vel famulis tuo vel tuis in te vbiqꝫ confidenti vel ꝯfidentib⁹ et pſta: vt p oẽm quã itur⁹ vel ituri eſt vel ſunt viã dux ei vel eoꝝ ⁊ comes eſſe digne ris nichil ei vel eis aduerſitas noceat: nichil difficultatis obſiſtat: cuncta ei vel eis ſint ſalubꝛia cuncta ſint ⁊ pſpera vt ſub ope dextere tue quicq̄d iuſte petierit vel petierit deſiderio celeri et pꝛoſpero cōſequatur effectu. Per. ꝛc. Oꝛe⁹.

Omnipotēs ſempiterne Orō. deus q̄ es via veritas et vita: iter veſtrū vel tuū ī beneplacito ſuo diſponat: angelū ſuū raphaelem in hac peregrinatiōe veſtra vel tua cuſtodē adhibeat q̄ ad loca deſiderata cū pace eundo pducat: ⁊ cū ſalute iterū ad nos redeundo reducat. Sit interuentrix tua vel veſtra beata dei genitrix maria cū vniuerſis angelis ⁊ archangelis patriarchis quoq3 ⁊ pphetis. Sint itercesſoꝛes tui vel veſtri ſcti apoſtoli petrus et paulus cū ceteris apoſtolis martyꝛibus confeſſoꝛib⁹ atq3 virginibus obtineantq3 tibi vel vobis ſancti quoꝛū queris vel queritis ſuffragia cū omnib⁹ ſanctis iuſta deſideria et pꝛoſperitatē: remiſſionēq3 oīm pctōꝛū: ac vitam eternam. Per eund. do. Deinde cōmunicētur: ⁊ ita recedāt ī noīe dñi. Sciendū eſt q quotidie per aduētū dñi quando choꝛus non regitur vſq3 ad vigiliam natiuitatꝭ ⁊ ab oct. epyphanie vſq3 ad .iiij. feriā āte paſcha ⁊ a craſtino ſācte trinitatis vſq3 ad aduentū dñi ante terciā dicit miſſa in capitulo pꝛo fidelibus defunctis cū diacono et ſubdiacono albis cū amictib⁹ indutis tantū: niſi pꝛecedēte die feſtū duplex vel octa. cū regimine choꝛi cōtigerit: tunc enim nulla erit miſſa pꝛo defūctis ī capitulo: ⁊ niſi quando coꝛp⁹ adeſt pꝛeſens: ⁊ etiam ī āniuerſariis epyſcopoꝛum: tūc enim ad altare autenticum aliquādo dicitur miſſa aliquando ad alia altaria iuxta q̄ coꝛpoꝛa eoꝛū requieſcūt humata. Item nulla feria ī paſchali tēpoꝛe dicitur miſſa capitularis p defunctis: niſi fuerit coꝛpus pꝛeſens vel anniuerſariū vel aliqd trigintale. Ad miſſam. Officiū.

r Equiem eternam dona eis dñe ⁊ lux perpetua luceat eis. ps. Te decet hymnus de⁹ in ſyon: ⁊ tibi reddetur votum in hieruſalē: exaudi oꝛationē meam ad te omnis caro veniet. Nota q ad qualibet miſſā que pꝛo coꝛpoꝛe pꝛeſenti celebꝛatꝛ cuiuſcūq3 fuerit: niſi pꝛo rege vel regina vel alio magno dño quinq3 dominoꝛū. Pꝛima oꝛatio. Omnipotens ſempiterne deus miſericoꝛdiam tuā ſupplices depꝛecamur: vt animā famuli tui. Secunda oꝛatio. Deus qui inter appſtolicos Tertia oꝛatio. De⁹ venie largitoꝛ. Quarta oꝛatio. Omipotens ⁊ miſericoꝛs deus vnica ſalus moꝛtaliū. Quita oꝛatio. Fidelium deus. Infra trigintale quinq3 dicūtur oꝛationes. Pꝛima oꝛatio. Deus cui pꝛopriū Minoꝛ ⁊ cetere oꝛōnes vt ſupꝛa pꝛo coꝛpoꝛe pꝛeſenti. Item ī trigeſima die omnes oꝛationes dicuntur vt infra trigintale. In omibus anniuerſariis quiq3 dicuntur orōnes. Pꝛima orō **Deus indulgētiarꝝ.** Cetere verō. pro corpoꝛe p̄ſente. In ānuerſarijs tñ ſimplicibꝰ cuiuſcūqꝫ canonici vel cuiuſcūqꝫ alterius orō ſic pronunciet **Deus indulgētiarꝝ dñe da aīabꝰ fa.** Si miſſa pro corpoꝛe p̄ſenti vel ānuerſariū cuiuſcūqꝫ fuerit īfra trigintale celebꝛet: pꝛima orō pro corpoꝛe p̄ſenti vel ānuerſario dicitur: ſecunda pro trigintali orō. **Deꝰ cui pꝛo. miſeꝛ.** Tertia. **Deus q̄ iter ap.** Quarta **Deꝰ venie largitoꝛ.** Quīta. **Fidelium.** quādo aūt dicitur miſſa ferialis ī capitulo ꝓ defunctis tres dicuntur orōnes. pꝛima **Deus q̄ inter apoſto.** Secunda. **Deus venie largitoꝛ.** Tertia. **Fideliū deꝰ** Quandocūqꝫ corpus eſt p̄ſens et in ānuerſarijs epiſcopoꝝ ꝛ decanoꝛum eccl'ie poſtq̄ executoꝛ officij in inceptione miſſe altare thurificauerit: diaconus cum thuribulo accedat ꝛ corpus illud ī feretro vel in tūba incenſet: ſimiliter ante euāgeliū dū tractus canit' ī cenſato pꝛiꝰ altari: ꝛ tercio poſtq̄ ſacerdos ſacrificiū ante lotionē loco ſuo diſpoſitū thurificauerit idē diaconꝰ thurificet ſicut pꝛius nō circuēūdo corpus ī feretro vl' tūbā: ſed ex vtraqꝫ pte vtraqꝫ vice īcipiēdo a capite: ſēper tñ thurificādo. Nunq̄ enim thurificatur corpus ad **Placebo.** vl' ad **Dirige** ſecundū vſum ſarꝝ ſed hoc ſēper: niſi fuerit corpus regꝭ epī comitis vel baronis. Quotidie āte diem ſepulture pro corpoꝛe p̄ſenti cuiuſcunqꝫ fuerit dicit' iſta orō

Deus cui pꝛopꝛium eſt miſereri ſēper et parcere te ſupplices depꝛecamur pꝛo anima famuli tui quam hodie de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: vt non tradas eam in manus īimici nec obliuiſcaris in finem: ſed iubeas illam ab angelis ſāctis ſuſcipi atqꝫ ad regionē viuoꝛum pduci: vt q̄ ī te ſperauit ꝛ credidit: ſāctoꝝ tuoꝛū mereatur ſocietate letari. p. Pro corpoꝛe pꝛeſenti et in anniuerſarijs et trigintalibus epiſcopoꝛuꝫ. et in die animarū. Epiſtola. j. ad theſſalonicenſes. iiij. capitulo.

Fratres Nolumꝰ vos ignorare de doꝛmiētibus vt nō contriſtemini ſicut et ceteri q̄ ſpē non habent. Si enim credimus q̄ ieſus moꝛtuus eſt ꝛ reſurrexit: ita ꝛ deus eos qui doꝛmierūt per ieſum adducet cum eo Hoc enim vobis dicimus in verbo domini qꝫ nos qui viuimꝰ qui reſidui ſumus in aduentu dñi non pꝛeueniemus eos qui doꝛmierūt. Qm̄ ipſe dñs in iuſſu et in voce archāgeli: ꝛ in tuba dei deſcendet de celo: ꝛ moꝛtui qui in chꝛiſto ſunt reſurgent pꝛimi. Deinde nos q̄ viuimus q̄ relinquimur: ſimul rapiemur cū illis in nubibus obuiā xp̄o ī aera: et ſic ſemper cum dño erimꝰ. Itaqꝫ cōſolamini inuicē: in verbis iſtis. In anniuerſarijs trigintalibus alioꝝ quoꝛūlibet. Lectō li. machabeoꝝ. ij. xij. capl'i

In diebus illis: Uir foꝛtiſſimus iudas collatione facta

duodecim milia dragmas argenti misit hieroſolymā offerri ea p̄ peccatis mortuoꝝ: iuſte ⁊ religioſe de reſurrectione cogitās. Niſi enim eos qui ceciderant reſurrecturos ſperaret: ſuperfluū videretur ⁊ vanum orare pro mortuis. Et quia cōſiderabat: ꝙ hi qui cum pietate dormitionē acceperant: optimam haberēt repoſitā gratiam. Sācta ergo et ſalubris eſt cogitatio pro defunctis exorare: vt a peccatis ſoluātur. He due ſequētes epiſtole legantur per totum annū ad miſſā quotidianā pro defūctis alternis vicibus per ebdoma. Lectō libri apocalipſis beati iohānis apoſtoli. xiiij. capi.

In diebus illis: Audiui vocem de celo: dicentē michi. Scribe. Bti mortui q̄ in dn̄o moriuntur. Amodo iā dicit ſpūs: vt requieſcāt a laboribus ſuis. Opera cū illoꝝ ſequūtur illos. ¶ Ad

Fratres: corinthios. xv. ca. Chriſtus reſurrexit a mortuis primitie dormientiū. Quoniam quidam per hoīem mors: ⁊ per hoīem reſurrectio mortuoꝝ. Et ſicut ī adam omēs moriūtur: ita ⁊ in chriſto oēs viuificabūtur. Unuſquiſq; autē: in ſuo ordine.

Quandocūq; corp⁹ adeſt preſēs cuiuſcūq; fuerit: ⁊ ī omibus miſſis pro epiſcopis dicit a trib⁹ clericis de ſecunda forma habitu non mutato ad caput defūcti: ſi adeſt ſinautem ad gradū chori. Grad. Si ambulē in medio vmbre mortis nō timebo mala quoniam tu mecū es dn̄e. ℣. Uirga tua ⁊ baculus tuus ipſa me cōſolata ſunt. Et idē grad. ſemper incipiatur: et ſuus ℣⁹. percātetur a trib⁹ clericis de ſecūda forma habitu non mutato ad caput defūcti ſi adeſt/ ſinautem ad gradum chori. In omibus alijs miſſis pro defūctis dicatur ſequens grad. a toto choro ſimul interi ſedēte. niſi in die animaꝝ. Grad. Requiem eternam dona eis domine: et lux perpetua luceat eis. ℣. Anime eoꝝ ī bonis demorentur: et ſemen eorum hereditet terram. Ita ꝙ idem incipiatur ⁊ ſuus ℣. percātetur a tribus clericis de ſecunda forma habitu nō mutato: quandocūq; corp⁹ adeſt preſens ad caput defūcti tantū: ſin autem ad gradū chori ⁊ ī die animarū in pulpito. Alias illud idē gradua. Requiem eternam et ſuus ℣. Anime eoꝝ ī bonis quotienſcūq; cantant ī anniuerſarijs et trigintalibus: ⁊ in miſſis ferialibus pro defunctis poſt eoꝝ inceptionem a toto cho. interim ſedente/ abſq; neuma ī fine percantetur Quandocūq; corpus adeſt p̄ſens ⁊ in omibus miſſis pro epiſcopis defunctis dicatur tractus. Sicut ceruus: ibidē vbi graduale a quattuor clericis de ſuperiori gradu: habitu non mutato nequaq̄ vt ī alijs trac. alternatim ſedentibus ſed interi cōtinue ſtātibus ad caput corporis quod preſēs fuerit: vel epiſcopi defūcti ſi adeſt ſinautē ad gradū chori quouſq; finierit ipſm trac. ita ꝙ oēs illi quattuor clerici ſimul primū ℣. incipiāt quem duo ex parte choꝛi pꝛīcipalis pꝛoſequatur. Sequens ℣. ab alijs duobus ex altera parte cātetur: ⁊ ſic alternis vicibus ſinguli ℣. totiꝰ trac. ab alijs quattuoꝛ dicūtur choꝛo ſimul interim ſedēte ita quidē vt oēs ſimul ipſū tract. terminēt. Trac. Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarum. ita deſiderat anima mea ad te deus. ℣. Sitiuit aīa mea ad deū viuum quando veniā et apparebo ante faciem dei mei. ℣. Fuerūt michi lachꝛyme mee panes die ac nocte dum dicitur michi per ſingulos dies vbi eſt deus tuus. In āniuerſarijs ⁊ trigeſimis et in omnibus alijs miſſis pꝛo defūctis dicitur ſequēs trac.

De pꝛofundis. a toto choꝛo alternatim ſimul iterim ſedēte cum cantu i gradali ſuper hoc notato: niſi in die animaꝝ tantū: tunc ēm dicit cuꝫ eodem cantu quo in dominica. lxx. a quattuoꝛ clericꝭ de ſuperioꝛi gradu habitu nō mutato ad gradū choꝛi ſupꝛa dicto modo quo ſcilicet tractū. Sicut ceruꝰ. Tractus. De pꝛofundis clamaui ad te domīe dñe exaudi vocē meam. ℣. Fiant aures tue intendentes in oꝛationeꝫ ſerui tui. ℣. Si iniquitates obſeruaueris domine dñe qs ſuſtinebit? ℣. Quia apud te pꝛopiciatio eſt et pꝛopter legem tuā ſuſtinui te dñe. Pꝛo coꝛpoꝛe pꝛeſenti ⁊ in oībus āniuerſarijs ⁊ trigintalibꝰ epiſcopoꝛū ⁊ in die aīarum: ſimiliter i dominicis ⁊ in ſecundis ferijs quando dicitur miſſa ferialiter in capitulo / vel alibi dicitur hoc euangelium. Secundum iohannem. xi. capitulo.

IN illo tp̄e Dixit martha ad ieſum Dñe ſi fuiſſes hic: frater meus nō fuiſſet moꝛtuꝰ. Sed ⁊ nūc ſcio: quia quecūqꝫ popoſceris a deo dabit tibi deꝰ. Dicit illi ieſus. Reſurget frater tuꝰ. Dicit ei martha. Scio qꝫ reſurget in reſurrectione: in nouiſſimo die. Dicit ei ieſꝰ. Ego ſū reſurrectio: ⁊ vita. Qui credit i me: etiam ſi moꝛtuus fuerit viuet. Et oīſq̄ viuit et credit i me: nō moꝛietur i eternū Credis hoc? Ait illi Utiqꝫ dñe Ego credidi qꝫ tu es chꝛiſtus filiꝰ dei viui: qui in hunc mundum veniſti. Feria. iij. S. iohēm. vj. cap̄.

IN illo tp̄e: Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeoꝛū. Omne quod dat michi pater ad me veniet: ⁊ euꝫ qui venit ad me nō eijciam foꝛas. Quia deſcendi de celo non vt faciā voluntatem meā: ſed volūtatem eiꝰ qui miſit me. Hec eſt autem volūtas eius q̄ miſit me patris: vt omne qđ dedit michi nō perdam ex eo: ſed reſuſcitem illud in nouiſſimo die. Hec eſt enim volūtas patris mei qui miſit me: vt omnis qui videt filium ⁊ credit in eum / habeat vitam eternaꝫ. Et ego reſuſcitabo eum: in nouiſſimo die. Feria. iiij.

Secundum iohānem. v. c.

IN illo tēpoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis et turbis iudeoꝛum. Amē amen dico vobis: quia qui verbū meū audit ⁊ credit ei q̄ miſit me: habet vitam eternā. Et in iudicium non veniet: ſed trāſiet a moꝛte i vitā. Amen amen dico vobis:quia venit hoꝛa ⁊ nunc eſt quando moꝛtui audiēt vocem filij dei:⁊ qui audierint viuent Sicut eīm pat habet vitā i ſemetipſo:ſic dedit ⁊ filio vitā habere i ſemetipſo. Et poteſtatē dedit ei iudiciū facere:qꝛ fili⁹ hois eſt. Nolite mirari hoc:quia venit hoꝛa i qua oēs qui in monumētis ſunt/ audiēt vocē filij dei. Et pꝛocedēt qui bona fecerunt:in reſurrectionē vite. Qui vero mala egerunt i reſurrectionē iudicij. Feria. v. Secundum iohannem. v. caplo

IN illo tēpoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeorum. Sicut pater ſuſcitat moꝛtuos ⁊ viuificat:ſic ⁊ fili⁹ quos vult viuificat Neqꝫ eīm pater iudicat quēq̄/ſed om̄e iudicium dedit filio:vt om̄s honoꝛificēt filiū ſicut honoꝛificāt patrē. Qui nō honorificat filiū:non honoꝛificat patrē q̄ miſit illū. Amen amen dico vobis:qꝛ qui verbū meū audit:⁊ credit ei qui miſit me:habet vitā eternam. Et in iudicium non veniet:ſed trāſiet a moꝛte i vitam. Feria. vj. Secundū iohēm. vj. c.

IN illo tēpoꝛe Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeorum. Ego ſum panis viu⁹ q̄ de celo deſcendi. Si q̄s mānducauerit ex hoc pane:viuet ineternū. Et panis quē ego dabo caro mea eſt pꝛo mundi vita. Litigabāt ergo iudei adinuicē dicētes. Quomodo poteſt hic carnem ſuā dare nobis ad manducandū? Dixit ergo eis ieſus. Amē amen dico vobis niſi manducaueritꝭ carnem filij hois:⁊ biberitis eius ſanguinem non habebitis vitā i vobis. Qui māducat meā carnē:⁊ bibit meū ſanguinem/habet vitaꝫ eternā. Et ego reſuſcitabo eum i nouiſſimo die. Sabbato. Scdm iohannem. vj. cap̄.

IN illo tempoꝛe: Dixit ieſus diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeoꝝ. Amen amen dico vobis:niſi manducaueritis carnē filij hois:⁊ biberitis ei⁹ ſāguinē:non habebitis vitā in vobis. Qui manducat meaꝫ carneꝫ ⁊ bibit meū ſanguinē:habet vitā eternam. Et ego reſuſcitabo euꝫ in nouiſſimo die. Offertoꝛiū. Domīe ieſu chriſte rex gloꝛie libera animas omniū fidelium defunctoꝛum de manu īferni ⁊ de ꝓfundo lacu:libera eas de oꝛe leonis:ne abſoꝛbeat eas tartarus ne cadant in obſcura tenebꝛarū loca ſed ſignifer ſanctus michael repꝛeſentet eas in lucem ſanctam. Quā olim abꝛahe pꝛomiſiſti et ſemini eius. Notandū eſt q̄ quandocūqꝫ coꝛp⁹ adeſt pꝛeſens et in oībus anniuerſarijs et trigitalibus poſt ablutionē manuum incipiat ſacerdos iunctis manibus in medio altaris hoc modo.

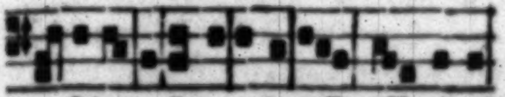

Hoſtias ⁊ p̄ces tibi dñe offerim⁹ Choꝛus reſpōdeat. Tu ſuſcipe pro animabus illis quarū hodie memoꝛiam agimus:fac eas domine de moꝛte trāſire ad vitam. Et interim dicat ſacerdos pꝛiuatim. In ſpiritu humilitatis. moꝛe ſolito. Deinde cōuerſus ad populū dicat ſimiliter priuatim. Oꝛate fratres et ſoꝛoꝛes pꝛo fidelib⁹ defūctis. Et choꝛ⁹ reſpondeat cātando. ℣ Requiē eternam dona eis domine: ⁊ lux perpetua luceat eis. Quem olim abꝛahe pmiſiſti ⁊ ſemini ei⁹. In oībus vero alijs miſſis pꝛo defūctis que ferialiter dicuntur nec quando vltimo ante paſcha cōplet officiū moꝛtuoꝛū: nec etiam ī die animarū dicitur: In die animarum tantū. Offer. O pie deus qui primū hominem ad eternam gloꝛiam reuocaſti: paſtoꝛ bone qui ouē perditā pio humero ad ouile repoꝛtaſti: iuſte iudex dum veneris iudicare libera de moꝛte animas eoꝝ quas redemiſti: ne tradas beſtijs animas cōfitentes tibi ne derelinquas eas in finem. Ante diem ſepulture. Secre.

SUſcipe q̄s dn̄e miſericoꝛs pater oblationē quā tibi offerimus pꝛo anima famuli tui: quam hodie de carnali coꝛruptiōe liberaſti: ⁊ cōcede. vt ab omībus humane conditionis exceſſibus his remedijs expietur: ⁊ ī requie ſempiterna diem reſurrectionis pꝛeſtoletur. Per do. In omnib⁹ miſſis pꝛo coꝛpoꝛe pꝛeſenti ⁊ in omibus anniuerſarijs ⁊ trigintalibus: ⁊ in die animarū: et quādo vltimo fit ſeruitiū moꝛtuoꝛū āte paſcha dicitur hec. Coīo. Pꝛo quoꝝ memoria coꝛpus chꝛiſti ſumitur dona eis dn̄e requiem ſempiternam. ℣. Et lux perpetua luceat eis. Pꝛo quoꝛū memoꝛia ſanguis chꝛiſti ſumitur dona eis domine requiem ſempiternam. In oībus alijs miſſis p̄ defūctis dicitur hec Coīo. Lux eterna luceat eis domine: cū ſctīs tuis ī eternum q2 pius es. Cū ℣. Requiem eternam dona eis dn̄e et lux perpetua luceat eis. Et cū repetitione Cum ſanctis tuis ī eternum quia pius es. Secundum oēs libꝛos ſarū. eccleſie ante diem ſepulture Poſtcoīo.

PReſta q̄s omīpotens deus/ vt animā famuli tui. N. ab āgelis lucꝭ ſuſceptā: ī pꝛeparata habitacl'a deduci facias beatoꝝ. Per do. In die ſepulture cuiuſcunqꝫ coꝛp⁹ fuerit dicit̄ iſta oꝛatio.

OMnipotēs ſempiterne deus miām tuā ſupplices depꝛecamur: vt aīam famuli tui: cui⁹ coꝛpoꝛi debitum ſepulture officium perſoluimus in ſinū abꝛahe patriarche tui iubeas collocari/ vt cū dies agnitionis tue aduenerit: inter ſāctos ⁊ electos tuos cū reſuſcitari pcipias. Per do. Secreta.

SUſcipe domine pꝛo aīa famuli tui hoſtiam quā te deo patri obtuliſti pꝛo nobis benigne: ⁊ quia cauſa hoīm deſcendiſti de celis: te redeunte ſanctoꝝ tuoꝛū mereatur adiūgi cōſoꝛtijs. Per te ſaluatoꝛ mūdi. Qui cū deo patre. Poſtcō.

PReſta q̄s dn̄e vt aīa famuli tui: cui coꝛpoꝛi hodie officia humanitatis exhibemus: his ſacrificijs expiata: ſaluatiōis tue perpetuo munere gratuletur. Per. In die trigintali. Oꝛatio.

DEus cui pꝛopꝛiū eſt miſereri ſemper ⁊ parcere: pꝛopiciare anime famuli tui: ⁊ omnia eius pc̄tā dimitte: vt moꝛtis vinculis abſolutus trāſire mereatur ad vitam. Per dominū. Secreta

INtuere q̄s omnipotens eterne deꝰ: ⁊ placatus ſuſcipere dignare hoc ſacrificiū: quod tibi offerimus pꝛo aīa famlī tui: ⁊ cōcede illi pacem perpetuā ⁊ requiē ſempiternam. Poſtcommunio

PRoſit q̄s domine anime famuli tui diuini celebꝛatio ſacramēti: vt eiꝰ ĩ quo ſperauit ⁊ credidit eternū capiat te miſerāte conſoꝛtium. Qui tecū vi. In āniuerſarijs. Oꝛatio

DEus indulgentiarū dn̄e da anime famuli tui cuius anniuerſarium depoſitionis diem cōmemoramus refrigerij ſedem: quietis beatitudinē luminis claritatem. Per. Secreta.

PRopiciare q̄s dn̄e ſupplicationibꝰ noſtris pꝛo aīa famuli tui: cuius hodie annua dies agitur: pꝛo qua tibi offerimus ſacrificium laudis/ vt eam ſanctoꝝ tuoꝛum conſoꝛtio ſociare digneris. Per domi. Poſtcōīo

PReſta queſumus dn̄e/ vt aīa famuli tui cuiꝰ anniuerſariū depoſitionis diē recolimꝰ: his purgata ſacrificijs indulgentiā parit̄ et requiē capiat ſempiternā. per. Pꝛo ep̄is oꝛatio

DEus q̄ inter apoſtolicos ſacerdotes famulos tuos pōtificali feciſti dignitate cenſeri: pꝛeſta q̄s. vt quoꝝ vicem ad hoꝛā gerebant in terris: eoꝛum perpetuo cōſoꝛtio letentur in celis. per Secreta

OFferimus tibi dn̄e oblationem noſtre ſeruitutis pꝛo animabus famuloꝝ tuorum pontificum ſupplicātes: vt cū pꝛeſulibus apoſtolice dignitatis quoꝝ ſūt executi officiū: habere mereātur ſēpiterne beatitudinis poꝛtionē. Per. Poſtcōmunio

PRoficiat q̄s dn̄e aīabus famuloꝛū tuoꝛū pontificū diuini celebꝛatio myſterij: vt quos in terris poſitos huius muneris diſpenſatoꝛes eſſe feciſti: iter electos antiſtites eos iubeas connumerari. Per dominū noſtrū ieſū

Pꝛo fratribus ⁊ ſoꝛoꝛibus. Oꝛ̄o

DEus venie largitoꝛ ⁊ hūane ſalutꝫ auctoꝛ q̄s clemētiam tuā: vt noſtraꝝ cōgregationum fratres et ſoꝛoꝛes qui ex hoc ſeculo trāſierūt: intercedēte beata maria ſemper virgine ⁊ beato michaele archangelo cū omibus ſāctis ad perpetue beatitudinis cōſoꝛtiū peruenire cōcedas. Per

DEus cuius miſericoꝛdie non eſt numerus Secre. ſuſcipe pꝛopicius p̄ces humilitatis noſtre: ⁊ animabus fratrum ⁊ ſoꝛoꝛum noſtraꝝ congregationū: quibus tui nominis dediſti cōfeſſionem: per hec ſacramēta ſalutꝫ noſtre cunctoꝛū remiſſionem tribue peccatoꝛum. Per. Poſtcōīo

PReſta q̄s omnipotens ⁊ miſericoꝛs deus: vt anime fratrum et ſoꝛoꝛum noſtrarum congregationum: pꝛo quibus hoc ſacrificiū laudis tue obtulimꝰ maieſtati per huius ſacramēti virtutē a peccatis oībus expiate lucis ꝑpetue te miſerāte recipiāt bea-

titudinem. Per do. Pꝛo benefa-
Omnipotēs ⁊ ctoꝛibus. Oꝛo
miſericoꝛs deus vnica ſalꝰ
moꝛtaliū: te ſupplices exoꝛamus
pꝛo animabꝰ famuloꝛum famu-
larūq; tuaꝝ: parentum et bene-
factoꝛū noſtroꝝ vt intercedente
btā dei genitrice maria cū omni
bus ſanctis tuis: peccatoꝛum eis
largiri digneris indulgentiā/ ⁊ i
nouiſſimo die beate reſurrectio-
nis leticiam. Per eundē. Secre.

Sanctifica q̄s dn̄e hec fideli
um oīm vitalia ſacramen-
ta: ⁊ per ea iteruenientē beata dei
genitrice maria cū omnibus ſan
ctis tuis concede: vt hoc ipſū pꝛo
ficiat animabus famuloꝛum fa-
mularumq; tuarum: parentum
et benefactoꝛum noſtroꝝ/ vt ab
omnibꝰ vicijs expiate pabulo vi
te reficiātur eterne. Per eundē.

Viuificet nos Poſtcōio.
queſumꝰ dn̄e ſalutare quo
paſti ſumus ſacramentū: ⁊ inter
ueniente beata dei genitrice ma
ria cū omnibus ſanctis tuis: con
cede. vt hoc ipſum pꝛoficiat ani-
mabꝰ famuloꝝ famularūq; tua-
rum parentum ⁊ benefactoꝛum
noſtroꝛū: ad pꝛomerendam tue
pꝛopiciationis gratiam et perci-
piendā future reſurrectiōis glo-
riam ſempiternam. Per eūdem.
Pꝛo abbate. Oꝛo. chꝛiſtū.

Preſta q̄s dn̄e: vt anima fa-
muli tui abbatis quem in hoc ſe-
culo commoꝛātem ſacris mune-
ribus decoraſti: in celeſti ſede glo
ria ſemper exultet. Per dominū.

Suſcipe q̄s domine Secre.
hoſtias quas tibi ꝓ aīa fa-
muli tui abbatis humiliter imo-
lamus: obſecrantes miām tuam
vt cui ſacerdotale officiū contu-
liſti dones ⁊ meritū. Per domi.

Concede q̄ſumꝰ Poſtcōio.
omnipotens deus: vt ꝑ hec
ſancta myſteria: anima famuli
tui abbatis in conſpectu tuo cla-
ra conſiſtat: qui tibi fideliter mi-
niſtrauit. Per do. Pꝛo ſacerdote.

Deus cuius miſericoꝛ Oꝛo.
die non eſt numerus/ ſuſci
pe pꝛo anima famuli tui ſacerdo
tis p̄ces noſtras: et lucis ei leticie
q; regionem in ſāctoꝛū tuoꝛū ſo-
cietate cōcede. per do. Secreta.

Queſumus dn̄e deꝰ noſter/
vt oblationē quā tibi offe-
rimꝰ pꝛo anima famuli tui ſacer
dotis placatus accipias: et quem
tuis altaribꝰ ſeruire tribuiſti: ad
beatoꝛum peruenire iubeas con
ſoꝛtia ſacerdotū. Per dominū.

Preſta q̄s omni- Poſtcōio.
potēs deꝰ per hec ſctā miſte
ria anime famuli tui ſacerdotis
eterne felicitatis cōſoꝛtium: cui
donaſti ſacri altarꝭ conſequi mi-
niſteriū. Per domi. Pꝛo patre et

Deus qui matre. Oꝛatio.
nos patrem ⁊ matrē hono
rare pꝛecepiſti: miſerere clemen-
ter aīabus patris et matris mee
coꝛūq; pctā dimitte: meq; eos in
eterne claritatis gaudio fac vide
re. Per dominū noſtrū. Secreta

Suſcipe domine hoc ſacrifi
cium quod tibi pꝛo anima-

bus patris et matris mee offerē: eiſq; gaudiū ſempiternum in regione viuoꝝ cōcede: meq; cū eis felicitati ſanctorū adiunge. Per dominū noſtrū.

Poſtcōmunio.

Celeſtis dñe participatio ſacramenti aīabus patris et matris mee requiē ⁊ lucem obtineat perpetuā/ meq; cū illis gratia tua coronet eterna. Per dñm.

Pro quolibet defuncto. Oratio.

Deus cui ſoli cōpetit medicinā preſtare poſt mortē: tribue q̄s. vt aīa famuli tui ab oīb⁹ exuta peccatis electorū tuorū ſocietatibus aggregetur. Per dñꝫ.

Secreta.

Suſcipe q̄s domine hanc oblationē quam tibi offerimus pro aīa famuli tui: vt requieꝫ eternā dones ei inter ſanctos ⁊ electos tuos quatenus illorum conſortio ⁊ vita perfruatur eterna. Per dñm.

Poſtcōio.

Aſcēdāt ad te dñe p̄ces noſtre ⁊ per hec ſctā que ſūpſimus aīa famuli tui gaudia eterna ſuſcipiat: vt quem feciſti adoptionis participem iubeas hereditatis tue eſſe conſortem. Per.

Pro amico defuncto. Orō.

Adiuua nos de⁹ ſalutarꝭ noſter ⁊ beatiſſime dei genitricis ſēperq; virginis marie precib⁹ exoratus: animam famuli tui in beatitudinē ſempiterne lucis cōſtitue. Per dominū nr̄m.

Secreta.

Suſcipe q̄s domine hoſtias placationis ⁊ laudis: quas ī honore beate dei genitricis marie nomini tuo conſecrandas offerimus: et pro requie famuli tui tibi ſuppliciter imploramus. Per dominū noſtrū ⁊c.

Poſtcōmunio.

Aſcendāt ad te dñe preces noſtre ⁊ aīa famuli tui gaudia eterna ſuſcipiat: ⁊ quē feciſti adoptionis participem: intercedente beata dei genitrice maria iubeas hereditatis tue eſſe cōſortem. ꝑ eundē.

Pro defuncto morte preuento. Oratio.

Omnipotens ⁊ miſericors de⁹: in cui⁹ poteſtate humana conditio conſiſtit aīam famuli tui queſumus ab omnibus abſolue peccatꝭ vt penitētie fructū quem voluntas eius optauit: preuentus morte non perdat. Per do.

Secreta.

Satiſfaciat tibi dñe queſumus pro anima famuli tui ſacrificij p̄ſentis oblatio ⁊ peccatorum veniā quā queſiuit inueniat: et quod officio vocis implere nō potuit deſiderate penitentie fructu: te largiente percipiat. Per do.

Poſtcō.

Deus a quo ſꝑatur humanis cordib⁹ omne quod bonū eſt: tribue ꝑ hec ſācta q̄ ſumpſimus: vt ſicut anime famuli tui penitētiā velle donaſti/ ſic indulgentiam tribuas miſeratus optatam. Per dñm.

Pro maſculis familiarib⁹. Orō.

Omnipotēs ſempiterne de⁹/ cui nunq̄ ſine ſpe miſericordie ſupplicatur: ꝓpiciare animabus famuloꝝ tuoꝝ: vt qui de hac vita ī tui nominis cōfeſſione deceſſerunt: ſanctoꝝ tuorū numero facias aggregari. ꝑ.

Secreta.

PRopiciare queſumꝰ domĩe animabꝰ famuloꝛuꝫ tuoꝛũ pꝛo quibus hoſtias tibi placationis offerimus/ ⁊ quia in hac luce in fide manſerunt catholica: i futura eis vita miſericoꝛdiſſima retributio condonetur. Per domi.

HEc nos cõmunio Poſtcoio dñe purget a crimine: ⁊ aĩabus famuloꝛum tuoꝛum celeſtis gaudij tribuat conſoꝛtiũ: vt ãte tribunal gloꝛie chꝛiſti tui ſegregati cum dextris nichil cõmune habeant cum ſiniſtris. per eũdẽ.

Pꝛo feminis familiaribꝰ. Oꝛo.

QUeſumus domine pꝛo tua pietate miſerere aĩabus famularum tuaꝝ: ⁊ contagijs moꝛtalitatis exutas/ in eterne ſaluationis partẽ reſtitue. ꝑ do. Secre.

HIs ſacrificijs dñe anime famularũ tuarum a peccatis omnibus exuantur: ſine quibus a culpa nemo liber exiſtit: vt per hec pie placationis officia: perpetuã miſericoꝛdiã ↄſequamur. per

INueniãt q̄s dñe anime famulaꝝ tuarum lucꝫ eterne conſoꝛtiũ: cuius perpetue miſericoꝛdie cõſecute ſunt ſacramentum. Per dominum noſtrum.

Pꝛo femina defuncta. Oꝛatio.

MAieſtatem tuã q̄s domine ſuppliciter depꝛecamur vt aĩa famule tue ab oĩbus que humanitus cõmiſit exuta: in tuoꝛũ cenſeatur ſoꝛte iuſtoꝛum. Per dominũ noſtrũ ieſũ chꝛiſtũ. Secre.

HOſtias tibi domine humili ſupplicatiõe deferimus: depꝛecãtes maieſtatem tuã: vt aĩa famule tue per hec pie placatiõis officia: peruenire mereatur ad requiem ſempiternam. Per domi.

PReſta queſumus Poſtcoio dñe anime famule tue miſericoꝛdiam ſempiternam: vt eã moꝛtalibus nexibus expeditam: lux eterna poſſideat. Per domi.

Pꝛo trigintalibus. Oꝛatio.

INclina dñe aurẽ tuã ad pꝛeces noſtras quibus miſericoꝛdiã tuam ſupplices depꝛecamur: vt animas famuloꝝ famularumqꝫ tuarũ quas de hoc ſeculo migrare iuſſiſti: i pacis ac lucis regione conſtituas ⁊ ſanctoꝛum tuoꝛum iubeas eſſe conſoꝛtes. Per dominum noſtrũ ieſum. Secre.

ANimas famuloꝝ famularumqꝫ tuarũ q̄s domine ab omnibus vicijs conditionis humane hec abſoluat oblatio: q̄ etiam totius mundi tulit immolata peccatum. Per dominũ. Poſtcoio

ANnue nobis domĩe ꝓ hoc ſacrificiũ quod ſumpſimꝰ vt anime famuloꝛũ famularũqꝫ tuarũ remiſſionem quaꝫ ſemper optauerunt mereantur percipere delictoꝛum. Per dominũ no.

Pꝛo bñfactoꝛibꝰ. Oꝛatio.

MIſerere q̄s domine animabus oĩum benefactoꝛum noſtroꝛum defunctoꝛũ ⁊ pꝛo beneficijs que nobis largiti ſunt in terris: pꝛemia eterna conſequantur in celis. Per

Secreta

PLaceat tibi dñe ſacrificij pꝛeſentis oblatio: pꝛo noſtra oĩumqꝫ be nefactorum noſtroꝝ ſalute: quorum quarumqꝫ memoriā ſpeciali affectu recolimus oībuſqꝫ chriſtianis viuis ac defunctis miſerere propicius. Per dominum no.

Poſtcōmu.

SUmpta ſacramēta dn̄e nos abſoluant a vinculis peccatoꝝ: ⁊ aīabus omnium benefactorum noſtrorum defunctorum gloria obtineant ſpirituum beatorum. Per.

Pro quieſcentibus in cimiterio. Orō

DEus cuius miſeratiōe aīe fidelium requieſcūt: aīabꝰ famulorum famularumqꝫ tuaꝝ oīm hic ⁊ vbiqꝫ in chriſto quieſcētium: da propicius veniā peccatoꝝ. vt a cunctis reatibus abſoluti/ tecū ſine fine letentur. Per dominum noſtrū.

Secreta

PRo animabus famulorum famularumqꝫ tuarum omnium hic ⁊ vbiqꝫ in chriſto quieſcentiū hoſtiam domine ſuſcipe benignus oblatam: vt hoc ſacrificio ſingulari vinculis horrende mortꝭ exute vitam inuenire mereantꝛ eternam. Per eundem.

Poſtcōmunio

DEus fideliū lumē aīaꝝ: adeſto propicius inuocationibus noſtris: ⁊ da fumulis ⁊ famulabus tuis quorum corpora hic ⁊ vbiqꝫ in chriſto requieſcunt refrigerij ſedem quietis beatitudinē/ luminis claritatem. Per eundē.

Pro quibus orare tenemur. Orō

COncede q̄s dn̄e deus noſter vt aīe famulorū famularūqꝫ tuarum: quorū quarūqꝫ cōmemorationem ſpeciali deuotione agimus: et pro quibus iuſſi et debitores ſumus: atqꝫ oīum benefactoꝝ noſtroꝝ ac oīm cōſanguineorum ⁊ familiariū nr̄oꝝ cūctorūqꝫ fideliū in finibus ſctōꝝ tuorū requieſcant/ morteqꝫ ex mortuis reſuſcitati: tibi placeāt ī regione viuorum. Per do.

Secreta.

HEc munera q̄s dn̄e que oculis tue maieſtatꝭ offerimus aīabus famulorū famularumqꝫ tuaꝝ quorum quarūqꝫ cōmemorationem ſpeciali deuotione agimus: et pro quibꝰ orare iuſſi ⁊ debitores ſumus: atqꝫ oīm benefactorum noſtroꝝ/ necnon conſanguineorum noſtrorū ac familiarium noſtrorū cunctorūqꝫ fidelium ſalutaria eſſe concede: vt tua pietate vinculis horrende mortꝭ exute: eterne beatitudinis mereantur eſſe perticipes. per.

Poſtcō

DEus qui ineſtimabili miſericordia aīas mortaliū ab āguſtijs trāſfers ad requiē propiciare ſupplicationibꝰ nr̄is pro aīabus famulorum famularūqꝫ tuarum quorum quarūqꝫ cōmemorationem ſpeciali deuotione agimus: ⁊ pro quibus orare iuſſi ⁊ debitores ſumus: ⁊ oīum benefactoꝝ noſtrorū/ necnon conſanguineorum noſtrorum ac familiarium noſtrorum cunctorumqꝫ fidelium: vt eas paradiſo reſtituens/ in tuorū cenſeas ſorte iuſtorum. Per dominum.

Pro omibꝰ fidelibꝰ defunctis. Oratio

FIdelium deus oīum conditor ⁊ redemptor/ animabus oīm fideliū defunctoꝛū remiſſionem cunctoꝝ tribue peccatoꝛū: vt indulgentiā quā ſemꝑ optauerūt piis ſupplicationibus conſequātur. Qui cū deo patre ⁊ ſpiritu.

Secreta.

HOſtias q̄s domīe quas tibi pꝛo aīabus oīum fidelium defunctoꝛum offerim⁹ pꝛopiciatus intende: vt quib⁹ fidei chꝛiſtiane meritum cōtuliſti donet et pꝛemium. Per.

Poſtcō.

ANimabus q̄s dn̄e omniuz fideliū defunctoꝛū oꝛatio pꝛoficiat ſupplicantium: vt eas ⁊ a peccatis omnibus exuas: ⁊ tue redemptionis facias eſſe participes. Per do.

Oꝛatio generalis.

PIetate tua q̄s dn̄e noſtroꝝ ſolue vincula omniuz delictoꝛum: et intercedente beata ⁊ glorioſa ſēperqꝫ virgine dei genitrice maria cū oībus ſanctis tius dominū papā reges ⁊ pꝛincipes epiſcopos ⁊ abbatem ⁊ omnē plebem illis cōmiſſam: noſqꝫ famulos tuos atqꝫ loca noſtra in oī ſāctitate cuſtodi: omneſqꝫ conſanguinitate ac familiaritate vel cōfeſſione et oꝛatione nobis iūctos ſeu omnē populum catholicum a viciis oībus purga: virtutibus illuſtra / pacem ⁊ ſalutē nobis tribue / hoſtes viſibiles ⁊ inuiſibiles remoue / peſtem ⁊ famē repelle / inimicis noſtris ⁊ amicis noſtris veram caritatem / atqꝫ infirmis ſanitatem largire: ⁊ iter famuloꝛum tuoꝝ in ſalutis tue pꝛoſperitate diſpone: ⁊ omnibus fidelib⁹ viuis ac defunctis in terra viuētium vitam et requiem eternam concede. Per eundem.

Secreta.

DEus qui ſingulari coꝛpoꝛꝭ tui hoſtia totius mundi ſoluiſti delicta hac oblatione placatus maculas pctōꝛū noſtroꝛū abſterge: ⁊ omnium chꝛiſtianoꝝ fidelium viuoꝝ atqꝫ moꝛtuoꝝ peccata dimitte nobiſqꝫ ītercedente btā ⁊ glorioſa ſēperqꝫ virgine dei genitrice maria cum omnibus ſāctis tuis / p̄mia eterna largire ſaluatoꝛ mundi. Qui cum deo pa.

Poſtcō.

SUmpta ſacramenta q̄s dn̄e omīa crimina noſtra detergant: omnēqꝫ pꝛauitatem ⁊ hoſtilē impugnationem viſibilem ⁊ inuiſibilē ſeu infirmitatem atqꝫ ſubitā moꝛtem meritis dei btē genitricis: ſemperqꝫ virginis marie ⁊ omnium ſanctoꝛū tuoꝝ īterceſſione a nobis pꝛocul repellant: et omnibus fidelibus viuis ac defunctis pꝛoſint ad veniam pꝛo quoꝝ quaꝝqꝫ tibi ſunt oblata ſalute. Per eundem dn̄m

Oꝛatio generalis

SAnctiſſime dei genitricꝭ ſemperqꝫ virginis marie: ⁊ btāꝝ omnium celeſtiū virtutuz: ſanctoꝝ quoqꝫ patriarchaꝝ / pꝛophetaꝝ / apoſtoloꝛū / euangeliſtaꝝ / martyꝛum / cōfeſſoꝝ / atqꝫ virginum: et omnium ſimul ſctōꝝ tuoꝛum q̄s oīpotens de⁹ meritis ac pꝛecibus placatus: tribue nobis miſericoꝛdiam tuam: ⁊ da populo tuo inuiolabilem fidei firmitatem et pacem: repelle a nobis hoſtem / ⁊ famē / ⁊ peſtem: da nobis in tua vir tute cõſtantiam ⁊ foꝛtitudinem immitte hoſtib⁹ nr̃is foꝛmidinẽ et inualitudinez: retribue oĩbus nobis bona faciẽtibus vite eterne beatitudinẽ: da ĩimicis nr̃is ⁊ pſequentibus nos recognitionẽ ⁊ indulgentiã: cõcede defunctis nr̃is et oĩbus in chꝛiſto quieſcentibus remiſſionem oĩm pctõꝝ/ ⁊ requiẽ ſempiternã. p eund. Sec.

IN cõſpectu diuine maieſtatis tue q̄s omĩps deus itercedente ſãctiſſima dei genitrice ſemperq; virgine maria: ⁊ beatis oĩbus celeſtibus virtutibus ſãctis quoq; pr̃iarchis/ ꝓphetis apl'is/ euangeliſtis martyꝛibus/ cõfeſſoribus: ⁊ virginib⁹/ atq; omibus ſimul ſãctis tuis: oblationes nr̃e et pꝛeces acceptabiles aſcendãt: et tua pꝛopiciatione veniam nobis ⁊ pacẽ tribue: hoſtem famem et peſtẽ a nobis repelle/ fidẽ ſpẽ ⁊ caritatem nobis largire defeſſione tua nos ſemp̄ pꝛotege: hoſtiuz nr̃oꝝ ſuperbiã ⁊ virtutem cõtere oĩbus nobis bona faciẽtib⁹ gratie tue abundãtiã tribue: diſcoꝛdantes ad pacis bona cõuerte defunctis noſtris requiẽ concede: ⁊ omibus fidelibus tuis vitã ſempiternam largire. per. Poſtcõio.

PEr huius ſacramẽti myſteriuz atq; virtutẽ q̄s dñe deus noſter omĩps/ ſãctiſſima dei genitrice ſemperq; v̄gine maria et bt̃is oĩbus celeſtibus virtutibus ſãctis quoq; patriarchis pꝛophetis apoſtolis euangeliſtis martyribus cõfeſſoꝛibus et virginibus atq; omĩbus ſimul ſãctis tuis intercedẽtibus: vicioꝛũ noſtroꝛum macule deleãtur: ⁊ pꝛeces noſtre in conſpectu maieſtatis tue acceptabiles inueniãtur: populuſq; tuus a peccatis ⁊ hoſtibus liberetur: fidei rectitudine roboꝛetur: hoſtiũq; nr̃oq; ſup̄bia ⁊ foꝛtitudo pꝛoſternãtur: peſtilẽtie et fames ꝓcul pellãtur: bona nobis faciẽtes gratie tue abundantia repleant: diſcoꝛdãtes i fraternã pacẽ reuocẽtur: defũcti noſtri requiez conſequãtur: ⁊ oẽs fideles tui vitã eternã adipiſci mereãtur. per eundẽ dominũ. Oꝛatio gñalis

OMniũ ſanctoꝛũ tuoꝝ interceſſionibus q̄s domine gratia tua nos ſemper ꝓtege: ⁊ chꝛiſtianis oĩbus viuentibus atq; defunctis mĩam vbiq; p̄tende: vt viuẽtes ab omĩbus impugnationibus ſint tua opitulatiõe defenſi: et defuncti remiſſionẽ mereãtur percipere ſuoꝛum oĩum peccatoꝛum. Per dominũ. Secreta

OBlationes nr̃as q̄s domine pꝛopiciat⁹ intende ⁊ ob tuorum omniũ ſanctoꝛũ honoꝛem: veniã nobis noſtroꝝ tribue peccatoꝛũ ⁊ xp̃ianis omnibus viuẽtib⁹ atq; defunctꝫ hec p̄ſens oblatio: ⁊ pꝛeſentis vite ſubſidia: ⁊ future p̄mia eterna acquirat. Per dominum noſtrum ieſum xp̃m.

Poſtcommunio.

HEc ſacrificia domine q̄ ſumpſimus meritis et interceſſionibus omnium ſanctoꝛum tuoꝛum nobis ad ſalutem pꝛoficiant: ⁊ xp̃anis omnibus viuētibus atqꝫ defunctis te fauēte. eterna ac tempoꝛalia pꝛemia benigne acquirant. ꝑ

Oꝛo generalis.

OMnipotēs ſempiterne deus qui viuoꝝ dominaris ſimul et moꝛtuoꝛum omniūqꝫ miſereris: quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe pꝛenoſcis: te ſupplices exoꝛam⁹: vt ꝓ quib⁹ effūdere p̄ces decreuim⁹: quoſqꝫ vel p̄ſens ſeculuꝫ adhuc in carne retinet vel futurū iā exutos coꝛpoꝛe ſuſcepit/ pietatis tue clemētia/ omniū delictoꝛū ſuoꝝ veniā ⁊ gaudia conſequi mereātur eterna. Per do.

Secreta.

DEus cui ſoli cognitus eſt numerus electoꝛū ī ſupna felicitate locand⁹: tribue q̄s: vt vniuerſoꝛuꝫ quos ī oꝛ̄one cōmendatos ſuſcepimus ſiue omniū fideliū nomina bt̄e p̄deſtinationis liber aſcripta retineat. Per do.

Poſtcōio.

PRo celeſtis cōuiuij iocunditate gratias tibi referimus rex et ſacerdos noſter maieſtateꝫ tuam hūiliter rogātes: vt hec ſacroſctā coꝛpoꝛis et ſanguinis tui hoſtia non ſit nobis reatus ad penā: ſed itercēſſio ſalutaris ad veniam ſit ablutio ſcelerū/ ſit foꝛtitudo fragiliū/ ſit cōtra om̄ia mūdi pericula firmamentū: ſit viuorū atqꝫ moꝛtuoꝝ fidelium remiſſio omniū delictoꝛum. Per te ſaluatoꝛ mūdi rex glie. Qui viuis ⁊ regnas cum deo patre in vnita.

Si quis trigintale ſācti gregoꝛij celebꝛare diſpoſuerit: tunc celebꝛet tres miſſas de natiuitate domini tres de epyphania dn̄i: tres de purificatione bt̄e marie: tres de ānūciatione eiuſdē: tres de reſurrectione dn̄i: tres de aſcenſione dn̄i: tres de pēthecoſte: tres de trinitate: tres de aſſumptione beate marie: et tres de natiuitate eiuſdem: ita q̄ iſte miſſe celebꝛentur infra octauas dictoꝛū feſtoꝝ ſicut in pꝛima die cum eodem. **Kyrie eleyſon. Gloꝛia in excelſis deo.** et **Credo.** ⁊ ſequētia ⁊ pꝛefatione **Cōmunicātes** et **Hanc igitur.** **Sanctus** et **Agnus** ſicut continentur in canone: et cum iſtis oꝛationibus ſubſequentibus: ita q̄ oꝛationes ſubſequentes cum oꝛatione de feſto ſub vno **Oꝛem⁹.** ⁊ ſub vno **Per dominum.** dicātur. Et debēt dici quotidie per annum. **Placebo** et **Dirige.** cum nouē pſalmis ⁊ nouem lectionibus: et nouem antiphonis: niſi in tempoꝛe paſchali: in quo quotidie cum tribus lectionibus dicetur: ⁊ tociēs dicet cōmendatio animaruꝫ: ita q̄ tam ad **Placebo** q̄ȝ ad **Dirige** ſit pꝛima oꝛatio **Deus ſumma ſpes** et etiam in commendatione animarum et ad miſſam de die dicitur p̄dicta oꝛatio ab eo qui miſſā celebꝛat per totum ānum.

Oꝛo

DEus ſumma ſpes nr̄e redēptionis qui ī terra pꝛomiſſionis ante oīs terras naſci elegiſti: moꝛtemqꝫ ibidem ſuſtinuiſti libera pꝛopicius animam famuli tui. N. de manibus demonum et eandē terram de poteſtate paganoꝛū: vt populus qui in te nō credit per virtutem tuā emendationē habeat: et illis omībus qui in te confidunt: pꝛo tua magna pietate ſuccurre. Qui cū deo patre et ſpiritu ſancto viuis et reg.

Omnipotens ſempiterne deus redẽptoꝛ animarū ſaluandarū et pꝛecium redemptionis generis humani miſerere clementer aīe famuli tui. N. ⁊ quicquid in eo vicioꝛum fallente dyabolo ⁊ pꝛopꝛia iniquitate cōtraxit: tu pius et miſericoꝛs abluas indulgẽdo et terram quā ſanguie pꝛopꝛio tuo dedicaſti: de manibus inimicoꝛū crucis eripias: vota filioꝝ iſrael ad eius liberationem inſtantiū: ī viam ſalutis eterne miſericoꝛditer dirigendo. Qui viuis. Secreta.

Deus cuiꝰ miſericoꝛdie nō eſt numerus cui ſoli cōpetit medicinam pꝛeſtare poſt moꝛtem: qui es vita viuentium: ſpes moꝛiētium: ⁊ ſalus oīm in te ſperãtiuꝫ: q̄ terram hereditatis tue per peccata filioꝝ eſau pollutā pꝛecioſo ſanguine tuo dignatus es conſecrare: tu aīam famuli tui N. per huius virtutem ſacramẽti a peccatis oībus exuas ⁊ a penis quas ꝓ his meretur eripias: et populū incredulum ac rebellẽ per gratiā tuam facias peculiareꝫ illiſqꝫ oībus qui in tua mīa confidūt: manū auxilij tui pijſſime largiendo. Qui viuis cum deo patre ⁊ ſpū. Poſtcōmu.

Miſſa pꝛo moꝛtalitate euitanda quā dñs papa clemẽs fecit: ⁊ conſtituit ī collegio cū omnibus cardinalibus ⁊ conceſſit oībus penitentibꝰ vere ꝯtritis ⁊ cōfeſ. ſequẽtem miſſam audiẽtibꝰ. cc. lx. dies indulgẽtie. Et omẽs audiẽtes ſequentẽ miſſā debẽt poꝛtare ī manu vnam candelā ardẽtem dum miſſā audiunt per quinqꝫ dies ſequẽtes et tenere eā in manu per totā miſſam genibus flexis: ⁊ eis moꝛs ſubitanea nocere nō poterit: ⁊ hoc eſt certum ⁊ appꝛobatū in auinione et in partibus circū uicinis. Officiū.

r Ecoꝛdare dñe teſtamẽti tui ⁊ dic angelo percutienti ceſſet iā manu tua: vt nō deſoletur terra: et ne ꝑdas omnẽ aīam viuam. In tp̄e paſchali alla. Ps. Qui regis iſrael ītende q̄ deducis velut ouē ioſeph. Oꝛo.

Deus q̄ non vis moꝛteꝫ ſed penitentiā deſideras peccatoꝝ: populū tuuꝫ q̄s ad te cōuerte pꝛopicius: vt dū tibi deuotꝰ exiſtit iracūdie tue ab eo flagella clementer amoueas. Per dominū noſtrū ieſū chꝛiſtuꝫ filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vni. Lectio libꝛi regū ij. xxiiij. capitulo

In diebus illis. Immiſit dñs peſtilẽtiam ī iſrael de mane vſqꝫ ad tempus conſtitutū: ⁊ moꝛtui ſunt ex populo a dā vſqꝫ berſabee ſeptuaginta milia viroꝝ. Cūqꝫ extendiſſet manū ſuaꝫ āgelus domini ſuper hieruſalẽ vt diſperderet eā miſertus eſt dominus ſuper afflictionẽ: et ait angelo percutienti populum. Sufficit nūc: contine manum tuā. Erat autẽ angelus domini iuxta arcã arcuna iebusei. Dixitq; dauid ad dñm: cũ vidisset angelum cedentẽ populũ. Ego sũ qui peccaui: ⁊ ego inique egi Isti q̄ oues sunt quid fecerũt: Uertatur obsecro manus tua cõtra me: ⁊ cõtra domũ patris mei. Uenit aũt gad ꝓpheta dñi ad dauid in die illa: ⁊ dixit ei Ascende ⁊ cõstitue altare domino: in area arcuna iebusei. Et ascendit dauid iuxta sermonẽ gad: quẽ preceperat ei dominꝰ. Gradua. Misit dñs verbum suũ et sanauit eos ⁊ eripuit eos de interitu eorum. ℣. Confiteantur domino mĩe eius ⁊ mirabilia eius filiis hominũ. Alla. ℣. Saluabo populũ meũ i medio hierusalẽ: et ero eis in deũ in veritate et iusticia.

Sequẽ. Iubilemus pia mẽte voce corde cõcinente: trinitatem collaudãtes. Patrẽ prolemq; precemur sãctum neuma veneremur: laudis melos ꝯcrepantes. Oẽs vna proclamemus summũ deũ imploremus misereri vt dignet᷑. Cor grauatur mẽs languescit: iã gẽs meret et plãgescit: pestis morsuz dũ veret Aura ledit furit pestis: morbus vrit: nulla mestis spes salutꝭ reddit᷑. Mare fluit mixtũ felle: iã tẽpestas iaz procelle: plebs vbiq; premitur. Si ꝓ malis irascarꝭ tẽpus est vt reuertaris: pie iesu miserere. Leo lustrãs oues q̄rit nisi precisis ouis perit: bone pastor nos tuere. Terra mare firmamẽta q̄q; parẽt clemẽta: tuo facta numine. Mare nouit te calcantẽ: dũ te sẽtit ãbulantẽ factor fertur fluie Cũcta sistunt te iubente non mouẽtur sed repẽte: reddũtur pacifica. Toto nisu tota cura omis laudat te factura: o virtus almifica Auras mitte nobꝭ letas pestes p̄ce ꝓcul pelle. Trãsfer nos ad vite metas: ne nos turbẽt tot ꝓcelle. Olim culpa nos ligati: respirãtes cedimꝰ. Corde mesto flagella ei tibi soli credimus. Lex ãtiqua trãsgressores conuersos eripuit. Tue legis abusores: pie dũ corripuit. Ioab abner ꝑsequẽte: ⁊ hũc armis isequẽte: ꝑce datur venia. Ioab vitã ꝯsecutus: nocte viam transit tutꝰ: per montis cacumina. Dauidi ꝓphetico: vita datur termino: ꝓ delicto graui. Tersũ fugit facinus: dũ fatetur vocibꝰ inquiens peccaui. Ezechias reddit fletũ et peccatũ est deletũ: statim vt penituit. Fletũ fecit ⁊ profecit: sibi deꝰ hinc adiecit: annos ⁊ cõstituit. Mitis hester pie mentis: pro salute sue gentis: assuerũ adiit Hic fit salꝰ mardocheo crux equatur amon reo qui suspensus periit. Uirtus iudith de supernis diua dũ illuminat Caput aufert holofernis: et captiuos liberat. Mater ergo sũmi regis: tibi natꝰ christꝰ verus. Uos signauit vmbra legꝭ hester tu: hic assuerꝰ. Uirgo natũ itercede vt afflictos liberet. Saluet hos a pestꝭ cede: quos pie redemerat. Uirgo mater maris stella: fõs ortoꝝ verbi cella: ne nos pestꝭ aut ꝓcella pctõres obruant. Eya mat terge fletũ tẽpestatis tolle fretũ cor mestoꝝ redde le tum: iã pꝛeces ſubueniant. Pꝛoles parcit ſi poꝛas mater ergo rũpe moꝛas: poſce tuũ filiũ. Aura feda rumpẽs peſtis ſimul cadant cõfer meſtis: ſalutis auxiliũ. Noſtros tuus ipſe nat⁹: tollat penas ⁊ reat⁹ nobis pꝛeſtans cõſolamẽ. Qui regni ſẽpiterni vbi ciues ſũt ſupni pionem⁹ oẽs. Amẽ.

Secũdũ lucã. iiij. cap.

In illo tp̄e: Surgẽs ieſus de ſynagoga introiuit in domũ ſymonis. Socrus autem ſymonis tenebatur magnis febꝛib⁹. Et rogauerunt illũ pꝛo ea. Et ſtans ſuper illam: imperauit febꝛi ⁊ dimiſit illam. Et cõtinuo ſurgẽs: miniſtrabat illis. Cũ autẽ ſol occidiſſet: oẽs qui habebãt infirmos varijs languoꝛibus: ducebant illos ad eũ. At ille ſingulis manus imponẽs: curabat eos. Exibãt autem demonia a multis clamãtia et dicentia: qꝛ tu es filius dei. Et increpãs non ſinebat ea loqui: quia ſciebãt euꝫ eſſe xp̄m. Facta aũt die egreſſus ibat in deſertum locum: et turbe requirebant eũ. Et venerũt vſqꝫ ad ipſum: et detinebãt eum ne diſcederet ab eis. Quib⁹ ille ait. Qꝛ ⁊ alijs ciuitatib⁹ opoꝛtet me euãgelizare: regnum dei. Quia ideo miſſus ſũ. Et erat pꝛedicãs: in ſynagogis galilee.

Offertoꝛ. Stetit põtifex inter moꝛtuos et viuos habẽs thuribulum aureum ĩ manu ſua et offerens incenſi ſacrificium placauit irã domini et ceſſauit plaga a domo et a populo iſrl̃. In tp̄e paſ. Alla.

Secre. Subueniat domine queſumus plebi tue ſacrificij pꝛeſentis operatio/ que nos ab erroꝛibus ⁊ terroꝛibus vniuerſis potẽter abſoluat: ⁊ a totius cuſtodiat ⁊ defẽdat perditionis incurſu. Per dominum nr̃m ieſum chꝛiſtũ filiũ.

Cõmunio. Multitudo languentium et qui vexabantur a ſpiritibus imundis veniebant ad ieſum: quia virtus de illo exibat et ſanabat omnes.

Poſtcõio. Exaudi nos de⁹ ſalutaris noſter/ et itercedẽte beata dei genitrice maria populum tuum ab iracundie tue hoꝛroꝛibus liberum: et in mĩa tua fac tua largitate ſecurum. Per dominum no.

Iſtud euangelium cõpoſitũ fuit per dominum Johannem papã xxij. apd̄ auinionẽ tercio die ãte deceſſum ſuũ pꝛo quo cõceſſit oĩbus illud dicẽtibus vel audientibus vere cõfeſſis et contritis trecẽtos dies indulgẽtie. Paſſio domini noſtri ieſu chꝛiſti ſecunduꝫ iohãnem.

In illo tempoꝛe: Appꝛehendit pylatus ieſũ: et flagellauit eũ. Et milites plectentes coꝛonam de ſpinis impoſuerunt ſuper caput eius: ⁊ veſte purpurea circundederũt eum: et veniebant ad eum et dicebant. Aue rex iudeoꝛum. Et dabant ei alapas expuẽtes in eum: et acceperũt arundinem: ⁊ percutiebãt caput eius. Suſceperunt autem milites ieſũ: et baiulans ſibi crucem exiuit in illum locum qui dicitur caluarie: et ibi crucifixerũt eum: et cũ eo alios duos hinc ⁊ inde: mediũ aũt ieſuꝫ. Poſtea autẽ ſciēs ieſus oīa que ventura erāt: dixit. Sitio. Illi aūt ſpongiā plenā aceto yſopo circūponētes obtulerunt oꝛi eius: et cuꝫ guſtaſſet noluit bibere: ſed dixit. Conſummatū eſt: ⁊ iclinato capite emiſit ſpiritū. Et ſtatim terra ꝯtremuit ⁊ ſol obſcuratꝰ eſt: et velum tēpli ſciſſum eſt: et petre ſciſſe ſūt ⁊ monumēta aperta ſunt/ ⁊ q̇ doꝛmierant ſurrexerūt. Que cum vidiſſet centurio dixit. Uere filius dei erat iſte. Tandeꝫ vnus militum lancea latus eius aperuit: ⁊ cōtinuo exiuit ſanguis et aqua. Et q̇ iſta vidit teſtimoniū peribuit: et ſcimus quia verū eſt teſtimoniū eiꝰ. Dominꝰ vobiſcū. Oꝛemus.

DOmine ieſu chꝛiſte qui manus tuas ⁊ pedes tuos: ⁊ totum coꝛpus tuū pꝛo nobis peccatoꝛibus i ligno poſuiſti: ⁊ coꝛonā ſpinarum a iudeis i deſpectu tui ſacratiſſimi coꝛpoꝛis ſuper caput tuū impoſitā ſuſtinuiſti: et quiqꝫ vulnera pꝛo nobis peccatoꝛibus in crucis patibulo paſſus fuiſti: ⁊ nos de ſacro ſanguie tuo redemiſti: da nobis q̄s dn̄e hodie et quotidie vſuꝫ penitētie/ abſtinētie/ ⁊ patiētie/ hūilitatis/ caſtitatꝭ/ lumen/ ſenſū/ ⁊ intellectū: veram ſcientiā vſqꝫ in finem. Per te ieſu chꝛiſte: ſaluatoꝛ mūdi rex glīe Qui cum patre et ſpiritu ſancto viuis et regnas deus. Per omnia ſecula ſeculoꝛum. Amen.

Miſſa de ſctō ſebaſtiano Offiū

e Gregie martyꝛ ſebaſtiane pꝛinceps ⁊ ꝓpagatoꝛ ſanctiſſimoꝝ pꝛeceptoꝛū ecce nomen tuū i libꝛo vite celeſtis aſcriptum eſt ⁊ memoꝛiale tuum non derelinquetur in ſecula. Ps. Benedicam dominum in omni tēpoꝛe. Oꝛo

OMnipotens ſēpiterne deus qui meritis beati ſebaſtiani martyꝛis tui glorioſiſſimi quandam generalē peſtē epidimie hominibus peſtiferā reuocaſti pꝛeſta ſupplicibus tuis. vt qui pꝛo ſimili peſte reuocanda ad ipſū ſub tui cōfidentia cōfugerint: ipſius meritis ⁊ pꝛecibꝰ ab ipſa peſte epidimie et ab omni tribulatione liberentur. Per dominum noſtrū. Epiſtola. Beatus vir q̇ in ſapientia. Graduale. O ſancte ſebaſtiane chꝛiſti athleta gloꝛioſiſſime qui pꝛo chꝛiſto reliquiſti terrene militie pꝛincipatū et ſuſcepiſti magnum ſupplicium intercede pꝛo nobis ad dn̄m. ℣. O ſācte ſebaſtiane chꝛiſti martyꝛ egregie cuius meritꝭ tota lombardia fuit liberata a peſte moꝛtifera libera nos ab ip̄a ⁊ a maligno hoſte. Alleluya. ℣. O ſancte ſebaſtiane nos tremētes ac flētes imploꝛamus tuū clemens auxilium vt poſſimus obtinere per te peſtis moꝛtifere apud chꝛiſtum remediū. In tp̄e paſchali ſecundum Alleluya. O q̄ glorioſum eſt templum tuum beate ſebaſtiane in quo diuina eſt pꝛomiſſio et peccatoꝛum remiſſio ſplendoꝛ et lux perpetua et ſine fine leticia.

Sequētia

OMnes vna decantemus ⁊ martyꝛis perſonemus laudē ſebaſtiani. Hic a deo ē electus per quē moꝛbus eſt eiectꝰ languoꝛis peſtiferi. Nā ſe chꝛiſto totū vouit q̇ vult nos hunc vene rari chriſtus eũ nũc promouit in patria celeſti. Cunctis hic ſubuenit meſtis ſtatim eſt ſedata peſtis ſui cauſa meriti. Ipſũ ſi nũc deꝑcemur nomen quoqꝫ veneremur martyris ſctiſſimi. Morbꝰ iſte nõ nocebit ſed mortiferũ delebit populũ q̃ tenuit. Nos pro nr̃is tantis malis iã abſorbet peſtis talis ꝙ tota gẽs gemuit. Sancte martyr ſebaſtiane ſalua nos a morte epidimie. Noſtra grauia ob peccata t̃ra iſta deſolata non ſit pie q̃s. Sed nos ꝯſideraꝫ ĩ nobis ceſſa peſtẽ iam te petimus. Iſta ꝑ te gẽs ſit tuta ⁊ ne noceat acuta febris hec ĩ ãglia. Ex quo nr̃a ſpes eſt tota in te martyr nũc remota ſit peſtis mortifera. O ſãcte ſebaſtiane nr̃e gẽtis anglicane cõſeruator ⁊ tutor ſis. Et dñm deꝑcare vt a nobis reuocari valeat veſana peſtis. Ex tua ſctã ꝑce ne ſit morbus nobis nece. Sed recedat ab hac domo. Amẽ dicat oĩs hõ. Amẽ. Euã. Niſi granũ frumen. Offer. Martyr egregie decus militie athleta fidei ora natũ dei vt auertat a nobis indignationẽ ſuã martyr ſuffragia effũde pia vt epidimia nec ſit noxia ĩ hac patria nec in alia per ſubſidia poſce tua nos tibi talia damꝰ ꝑconia hic prece premia da nobis pia miles eya alleluya.

Secreta. SUbueniat nobis dñe tua mĩa itercedẽte beato ſebaſtiano martyre tuo / vt ab iminentibꝰ peccatoꝝ noſtrorum periculis: te mereamur protegente ſaluari ⁊ ſuis precibus a peſte epidimie et ab omĩ tribulatione liberari. Per dominũ no.

Coio. Beatus es et bene tibi erit egregie martyr ſebaſtiane quia cum ſanctis gaudebis ⁊ cum angelis exultabis ĩ eternum.

Poſtcoio. DA q̃s domine populo tuo ſalutem mẽtis et corporis: vt interuentu bti ſebaſtiani martyrꝭ tui bonis operibus inherendo tuo ſemper munere ⁊ ſuoꝝ meritoꝝ interuentione a peſte epidimie et ab omĩ tribulatione mereamur tua protectione defendi. Per dominũ no.

Cõmemoratio ſãcti eraſmi martyrꝭ ⁊ põti. Offm̃. Letabitur iuſtus.

Oro. DEus qui ſanctam nobis huius diei leticiam pro cõmemoratione beati martyris tui eraſmi atqꝫ pontificis feciſti: adeſto familie tue precibus et da vt cuius hodie cõmemorationeꝫ celebramus: eius meritis ⁊ interceſſionibus adiuuemur. Per do. Epl'a. Oĩs põtifex. Gr. Poſuiſti. Alla. Gloria et hono. Seque. Organicis. S. matheũ. Euange. Circuibat ieſus. Offer. Poſuiſti.

Sec. INtende propicius q̃s domine oblata tibi hec munera ⁊ deꝑcatione bti eraſmi martyris tui atqꝫ pontificis in cuius ea cõmemoratione deferimus: nos ipſos eadẽqꝫ ſanctifica. Per.

Coio. Magna eſt.

Poſtcõ. SUmpſimus domine ĩ ſancti martyris tui atqꝫ põtificis eraſmi cõmemoratione celeſtia ſacramenta: cuiꝰ ſuffragijs q̃s largiaris vt qđ temporaliter gerimꝰ: eternis gaudijs cõſequamur. Per dñm.

Miſſa ſcti rochi cōfeſſoꝛis. Offm̄ Mni· Oꝛo. (Letabitur iuſtus

Opotens ⁊ miſericoꝛs deus q̄ meritis ⁊ pꝛecibus beatiſſimi rochi confeſſoꝛis tui quandā peſteʒ hominum generalē gratioſe reuocaſti: pꝛeſta ſupplicibꝰ tuis. vt qui pꝛo ſimili peſte reuocāda ad tuam cōfugiunt fiduciā / ipſius glorioſi cōfeſſoꝛis pꝛecamine ab ipſa infirmitate: et ab omni pturbatione liberētur. Per dominū.

Epiſtola. Iuſtū deduxit. Grad. Iuſtus vt palma. Alleluya. ℣. Iuſtus germinabit. Et flo. Sequētia

In honoꝛe ſaluatoꝛis ſancti rochi ꝯfeſſoꝛis agatur memoꝛia. Qui de celo pꝛenotatur et ad matrem nunciatur ſalute angelica. Qui de vētre matris natꝰ ſigno crucis eſt ſignatus qđ ſiniſtro patuit. Quarta ſextaq; feria ſemel lactās indicia ſanctitatis p̄buit. Vti mundo qui cuʒ poſſet ⁊ mundanum fucū noſſet mundus mūdū tenuit. Omni ſpꝛeta re paterna mente tendēs in ſuperna oīa deſeruit. Ac poſt moꝛtem ſui p̄ris ⁊ deceſſum ſue matris peregre diuertitur. Et ad domos infirmorū peſte dira perpeſſoꝝ feſtine ingreditur. Ieſum chꝛiſtuʒ deū clamat ſigno crucis cunctos ſanat ſua pꝛouidentia. Ad quem venit vir beatꝰ pꝛoꝛſus fuit hic ſanatꝰ diuina potētia. Ciuitates italie rome lōgobardie ſanat ſuis pꝛecibus hoſpitali placentie percuſſus peſtis ſilice abiectus e menibus. Languēs dū i ſilua ſitit fontem deꝰ ſibi mittit pꝛeoſtenſa nebula. Paruꝰ canis panes poꝛtat a gotardo ⁊ repoꝛtat cane viro regula. Hic vir ſanctus cōfoꝛtatur dū gotardo cōſolatur in valle miſerie. Et per angelū ſanatur qui a deo mittebatur raphael i nomine. Poſtq; i lōgobardia ꝓuincia āgleria ponitur icarcere. Ab angelis fouebatur ⁊ de celo letabat̄ viſus miro lumine. Rochus ibi vitā finit cui deꝰ dari ſinit tabulam per angelū. Que diuine ſcribebatur ſcriptis auri ⁊ ditat̄ manu dei ſyderum. Nomen rochi ī ſcriptū quod a deo fuit dictū vt qui eum decoꝛāt. Peſtis vlcus depellatur ſanitaſq; hijs reddat̄ q̄ eum cōmemoꝛant. Tu qui deo es tam carus ⁊ in luce valde clarꝰ ſana tuos famlos. Et a peſte nos defende opem nobis ac impende cōtra moꝛbi ſtimulos. Vir tā poteris tam beatus cum honoꝛe collocatus i celeſti curia. Voto voce venerētur vt per ipſū nobis det̄ chꝛiſti frui gloꝛia. Amen. Secundum matheum. ix.

In illo tpē: Circuibat dn̄s ieſus ciuitates ⁊ caſtella docens in ſynagogis eoꝛum ⁊ pꝛedicans euangeliū regni ⁊ curans omnē languorem ⁊ omnem infirmitateʒ. Vidēs autē turbas miſertus eſt eis: quia erant vexati et iacētes ſicut oues nō habentes paſtoꝛē. Tunc dicit diſcipl'is ſuis. Meſſis quidē multa opariȷ vero pauci. Rogate ergo dominū meſſis vt mittat operarios i meſſem ſuā. Euntes autẽ pꝛedicate dicentes: qꝛ appꝛopinquauit regnum celoꝛum: infirmos curate/ moꝛtuos ſuſcitate/ lepꝛoſos mũdate/ demones eijcite: gratis accepiſtis gratis date: ecce ego mitto vos ſicut oues in medio lupoꝝ. Eſtote ergo pꝛudẽtes ſicut ſerpentes: ⁊ ſimplices ſicut colũbe. Offerto. Ueritas mea.

Secre. Munera tibi queſumus dñe oblata ſãctifica/ ⁊ intercedẽte pꝛo nobis beato rocho confeſſoꝛe tuo per hec omnes ſcelerum noſtroꝝ placatus maculas abſterge: ⁊ ſanitatẽ coꝛpoꝛis et anime nobis tribue. Per.

Coio. Magna eſt. Poſtcoio. Sumpſimus domĩe tua ſãcta beati rochi merita recolẽtes: pꝛeſta queſumus. vt eius ſemper et fideli muniamur auxilio ⁊ magnifico pꝛoficiamus exẽplo. per.

In cõmemoꝛatione ſãcti chꝛiſtofoꝛi martyꝛ. Offiũ. Gloria ⁊ hono.

Oratio. Concede queſumus oĩpotens ⁊ miſericoꝛs deus vt qui beati chꝛiſtofoꝛi martyꝛis tui memoꝛiam agimus: ei⁹ pijs meritis ⁊ interceſſionib⁹ a moꝛte ꝑpetua ſubitanea peſte fame timoꝛe paupertate et ab omnib⁹ inſidijs inimicoꝝ noſtroꝛum liberemur ĩ terris. Per te ieſu chꝛiſte ſaluatoꝛ mundi rex gloꝛie quẽ idem chꝛiſtofoꝛus meruit in ſuis humeris poꝛtare. Qui viuis ⁊ regnas cũ deo patre in vnitate ſpiritus ſancti de⁹. Per oĩa ſecl'a ſeculoꝝ. Epiſtola. Beatus vir qui inuentus eſt ſine macula. Grad.

Poſuiſti. ẏ. Deſiderium. Alleluya. Letabitur iuſtus in domino. Sequentia. Organicis. De cõi vnius martyꝛ. Euangelium. Nichil opertum. Offertoriũ. Gloria et honoꝛe.

Secreta. Accepta ſit in conſpectu tuo domine nr̃a deuotio et eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris pꝛo cui⁹ cõmemoratione defertur. Coio. Magna e.

Poſtcoio. Sacro munere ſatiati ſupplices te dñe depꝛecamur: vt quod debite ſeruitutꝫ celebꝛamus officio/ intercedẽte btõ chꝛyſtofoꝛo martyꝛe tuo ſaluationis tue ſentiamus augmẽtum. Per dominũ nr̃m.

¶ Miſſa de ſãcto anthonio ↄfeſ. Officiũ.

g Audeamus omnes ĩ domino diẽ feſtum celebꝛãtes ſub honoꝛe beati anthonij ↄfeſſoꝛis tui de cuius ↄmemoꝛatione gaudẽt angeli et collaudãt filium dei. ps. Exultate iuſti in domino rectos decet collaudatio.

Deus ps. Gloria patri. Oro. Deus qui concedis obtẽtu beati anthonij cõfeſſoꝛis tui moꝛbidũ ignẽ extingui ⁊ membꝛis egris refrigeria pꝛeſtari: fac nos ipſius meritis a gehẽne incendijs liberatos integros mẽte et coꝛpoꝛe tibi feliciter ĩ gloꝛia ꝑſentari. Per

Lectio libꝛi ſapiẽtie. Ecce confeſſoꝛ magn⁹ qui in vita ſua pꝛobatus eſt ⁊ cognitus eſt ĩ verbis ſuis fidelis. Quaſi ſtella matutina ĩ medio nebule: ⁊ quaſi ſol refulgẽs ſic beat⁹ anthoni⁹ refulſit in tẽplo dei. Quaſi arcus refulgēs inter nebulas glīe quaſi flos roſaꝝ in dieb⁹ veris. Quaſi lilia in trāſitu aq̄: ⁊ quaſi thus redolens i diebus eſtatis. Quaſi ignis effulgēs: et thus ardens in igne. Quaſi vas auri ſolidum ornatum omni lapide ꝓcioſo. Quaſi oliua pullulās ⁊ cypreſſus in altitudinē ſe extollēs i accipiendo ipſum ſtolam glīe et veſtiri cum conſummatione virtutis. Gra. Domine preueniſti eum in benedictiōibus dulcedinis poſuiſti in capite eius coronam de lapide precioſo. ℣. Vitam petijt et tribuiſti ei longitudinē dierum in ſeculū ſeculi. Alleluya. ℣. Felix corpus et felix anima felix virtus ſancti anthonij cuius nomen collaudant omīa et verentur gentes et populi flāmas ignis orchi icendia mox ſuffocat victor demonium tua prece laude ⁊ gloria nos copulat ſctōꝝ cetui alleluya. ℣. O anthoni paſtor incliti qui cruciatos reficis morbos ſanas ⁊ deſtruis ignis calorē extinguis pie pater ad dn̄m ora pro nobis miſeris

IN hac die letabun Sequē. da noſtri chori plebs iocunda pſallat cum tripudio. Et hac die triumphali laudes vota ſpiritali perſoluat anthonio. Hic inſigni ſtirpe natus dono dei decoratus effulſit virtutibus. Antra petit per deſertum ne ſe vicijs inſertum mundus fallat opib⁹. Quo viſo ſerpens antiquus chriſti ſeruo inimicus ꝑparat īſidias. Cellam ſubit ſine mora et quaſi virgo decora ſibi dat blādicias Quo cōperto miles fortis inq̄t cuba ſines mortis ſuper his carbonib⁹. Demon fugit ⁊ turbat⁹ mox demonibus ſtipatus hūc redit verberibus. Jeiunijs maceratꝰ mundū ſpernēs pſo gratus carnis ſoluit debitū. Quicquid igne trucidat gehēnali liberatur ob ipſius meritum. Nunc exultat laureatus ſtola vite decoratus in celeſti culmine. Thronū ſūme maieſtatis cū ſpiritibus beatis leto cernit lumine. Pie pater ꝓcioſe funde preces copioſe ſūmo regi glīe Pro ꝓſenti concione vt in celi regione melos canat glorie. Amen. Euāgeliū ſecundū matheū. xix.

IN illo tp̄e Dixit ſymō petr⁹ ad ieſū. Ecce nos relinquim⁹ oīa et ſecuti ſum⁹ te: q̄d ergo erit nobis? Jeſus autem dixit eis. Amē dico vobis q͛ vos q̄ ſecuti eſtis me i regeneratione cū ſederit filius hoīs i ſede maieſtatꝭ ſue ſedebitꝭ ⁊ vos ſup ſedes duodeci iudicantes duodeci tribus iſrael Et oīs q̄ reliq̄rit domū vel fratres aut ſorores aut patrē aut matrem aut vxorē aut filios aut agros ꝓpter nomē meū centuplū accipiet: et vitam eternā poſſidebit. Offert. Veritas mea ⁊ miſericordia mea cū ipſo et in noīe meo exaltabitur cornu ei⁹.

SAcrificiū noſtrū Secreta. q̄s domine benignus intēde: quo ſicut beati anthonij precibus cruciat⁹ temporales ſanare nō deſinis ita exui miſericorditer impetremus ab eternis. Per. Coīo. Beatus ſeruus quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilantē amē dico vobis ſup oīa bona ſua cōſtituet eū. Poſtcō.

PRoſit nobis domine ad ſalutē ſacri muneris oblatio per quā btī anthonij fulti ſuffragio exēplo ipſius oīa tela nequiſſima ignea extinguētes ſanctoꝝ mereamur adiungi conſoꝛtio. ꝑ dominū noſtrū.

¶ Miſſa de ſancto gabꝛiele archangelo. Officiū

g Audeāt oēs fideles de ſublimi miniſterio gabꝛielis archangeli ꝑ quē vtriuſqȝ teſtamēti patribus incarnati verbi ſacramētum reuelatum eſt et maria virgo celeſti credens nuncio mater verbi effecta eſt. Ps. Gaudeant angeli atqȝ letentur archangeli et congꝛatulentur martyꝛes.

Omnipotēs ſēpiterne Oꝛo. deus ꝗ per gabꝛielē archangelū regnis peccati deiectis chꝛiſti vnigeniti filij tui regnū cū iuſticia ſēpiterna adduci ꝓphetam docuiſti danielē vt cōſummetur pꝛeuaricatio finem accipiat peccatum ⁊ iniquitas deleatur: cōcede nobis interuētu beate marie matrꝭ chꝛiſti ⁊ ſui diui nuncij gabꝛielis archangeli ab oī pꝛeuaricatione ⁊ peccato mūdari / quatenus deleta omni iniquitate eiuſdē vnigeniti filij tui ⁊ regni eius ꝑticipes ⁊ coheredes effici mereamur. Per eundem dominū nr̄m ieſum chꝛiſtum filium tuum.

IN dieb⁹ L. ꝓphē daniel'. ix. illis Ecce vir gabꝛiel quē videram ī viſione a pꝛincipio cito volās tetigit me ī tempoꝛe ſacrificij veſpertini et docuit me ⁊ locut⁹ eſt michi dixitqȝ daniel nūc egreſſus ſum vt docerem te ⁊ intelligeres. Ab exoꝛdio pꝛecū tuarū egreſſus eſt ſermo. Ego autȝ veni vt indicarem tibi qꝛ vir deſiderioꝛum es. Tu ergo aīaduerte ſermonē et intellige viſionē. Septuagita ebdomades abbꝛeuiate ſunt ſuper populū tuū ⁊ ſuper vꝛbē ſanctā tuam vt cōſummet̄ pꝛeuaricatio ⁊ finē accipiat peccatum ⁊ deleatur iniquitas et adducatur iuſticia ſempiterna ⁊ impleat̄ viſio et pꝛophetia et vngat̄ ſctūs ſctōꝝ. Scito ergo ⁊ aīaduerte ab exitu ſermonis vt iterū edificet̄ hieruſalē vſqȝ ad xp̄m ducē ebdomade ſeptē ⁊ ebdomades ſexagita due erūt ⁊ ruꝛſū edificabit̄ platea ⁊ muri ī anguſtia tēpoꝛū. Et poſt ebdomadas ſexagita duas occidetur chꝛiſt⁹ ⁊ non erit ei⁹ populus ꝗ eum negatur⁹ eſt. Et ciuitatē et ſanctuariū diſſipabit populus cū duce venturo ⁊ finis ei⁹ vaſtitas et poſt finem belli ſtatuta deſolatio Confirmabit aūt pactum multis ebdomada vna ⁊ ī dimidio ebdomadis deficiet hoſtia ⁊ ſacrificiū ⁊ in tēplo erit abominatio deſolationis ⁊ vſqȝ ad conſummationē et finem perſeuerabit deſolatio. Gꝛad. Cum viderem ego daniel viſionem et quandā ītelligentiam ecce ſtetit ī conſpectu meo quaſi ſpecies viri ⁊ audiui vocem clamātis et dicentis gabꝛiel fac iſtum intelligere viſionē. V. Vere benedictus gabꝛiel archangelus et omnium iuſtoꝝ oꝛe laudandus qui timidos et collapſos in daniele confoꝛtat et erigit deſperantiū oꝛa in zacharia claudit et corda eorum credẽtium in fide matris chriſti cũ laude aperit nuncia pacis et vite ſic omnib⁹ demõſtrat. ℣. Alleluya. Inter milia miliũ ⁊ decies cẽtena milia gabriel totius humane ſalutis nũcius electus eſt qui filiũ hominis ſuſcipientẽ a deo patre principatum ⁊ honorem oſtendit regnũq; eius in vtero virginis incipere nũciauit cui omnes populi tribus et lingue ſeruiẽt all'a.

Sequentia.

Nunc letetur plebs fidelis recitando gabrielis laudes ⁊ preconia. Ortus manet in ſplendore miſſus venit in amore ferens nobis gaudia.

Omnis homo omni die gabrielis ⁊ marie petat beneficia Ex his manat fõs virtutis dulcor vite ſpes ſalutis ⁊ diffuſa gratia. Hic predixit precurſoris ortum noſtri redẽptoris ⁊ multorũ gaudia. zacharie nõ credẽtis velle dei mire mẽtis clauſit oris oſtia. Dum te virgo ſalutauit i te venit qui purgauit miſta mundi crimina. Et nos recõciliauit angelus dum cõmutauit tenebras in lumina. Ab aduerſis nos euelle ſana morbos ⁊ expelle peſtes ⁊ demonia Gabriel qui deſcendit cũ ſalute ſeruos xp̄i ducas ad celeſtia.

Tractus. Gaude maria virgo cũctas hereſes tu ſola interemiſti. ℣. Que gabrielis archangeli dictis credidiſti. ℣. Dũ virgo deũ et hominem genuiſti. ℣. Et poſt partum virgo inuiolata permãſiſti dei genitrix intercede pro nobis.

Euangelium Secundũ lucam. Miſſus eſt ãgelus.

Offertoriũ. Confitebimur tibi domine deus peccata noſtra proſternẽtes preces cũ daniele propheta in conſpectu tuo vt veniat nobis vir gabriel archãgelus qui cito volens ſacrificium i veſper mũdi in vtero virginis ex virtute altiſſimi procreandum ⁊ per ſummũ pontificem chriſtum pro omni ſalute deo patri offerendum lõge ante ſuo miniſterio declaratũ eſt nunc de manibus noſtris digne ſuſcipere per eum laude digneris.

Secr. Munera ſacrificij noſtri q̄ſumus dñe deus in corpus ⁊ ſanguinẽ filij tui benedictio tua conuertat quem diuiniſſim⁹ gabriel archangelus de beata virgine maria naſciturum nunciauit dominũ noſtrũ ieſum chriſtũ filium tuum.

Coio. Apparuit autem angelus ſtans a dextris altaris incenſi: et dixit zacharie. ego ſuz gabriel qui aſto ante deum et miſſus ſum loqui et euangelizare quoniam in vtero virginis humanitate aſſumpta iungetur ſanctus ſanctorum. Alleluya.

Poſtcõmunio. Sacramentum abſconditũ a ſeculis i deo quod gabriel archãgelus de maria virgine naſciturum edocuit: ⁊ pro noſtra ſalutari refectione nunc admirabili ſacramento relatum vera fide percepimus: q̄s domine deus nr̄. vt intercedẽte beata dei genitrice maria et gabriele archangelo cum principatibus et poteſtatibus i celeſtibus reuelata tandez facie videre mereamur. Per dominũ noſtrum ieſum chriſtum filium tuum.

Miſſa cõpaſſionis ſiue lamentationis btẽ mã. Offm.

Vide domine quoniã tribulor/conturbatus eſt vẽter meus ſubmerſum eſt coꝛ meuꝫ in memetipſa quoniam amaritudine plena ſuꝫ. ℣s. Poſuit me domin⁹ deſolatã tota die meroꝛe confectã. Gloria. Oratio.

Pietatem tuã queſumus domine ieſu clementiſſime q̃ pꝛo nobis peccatorib⁹ moꝛtẽ ſubiẽs tempoꝛalẽ nec pꝛopꝛio coꝛpoꝛi nec materno doloꝛi parcere voluiſti: p̃ſta. vt nos paſſiõis tue mẽoꝛiã eiuſdẽq; matris tue meſticiã recolẽtes vobiſcũ felicitatꝫ eterne ſim⁹ participes Qui. Lc. hiere. pphẽ. trenoꝝ. ij.

In diebus illis: Dixit hieremias pꝛopheta. Cui comparabo vel cui aſſimulabo te virgo filia hieruſalẽ. Cui adequabo te ⁊ cõſolaboꝛ te virgo filia ſyõ. Magna eſt enim velut mare cõtritio tua: quis medebitur tibi. Plauſerunt ſuper te manibus oẽs tranſeuntes per viam/ ſibilauerunt ⁊ mouerunt capita ſua ſuper filiã hieruſalem. Aperuerũt ſuper te os ſuuꝫ oẽs inimici tui ſibilauerũt et frenduerũt dẽtibus ⁊ dixerũt. En iſta eſt dies quam expectabamus/ fecit dñs que cogitauit cõpleuit ſermonem ſuũ quẽ pꝛeceperat a diebus antiquis. Deſtruxit ⁊ non pepercit ⁊ letificauit ſuper te inimicum ⁊ exaltauit coꝛnu hoſtiũ tuoꝝ. Deduc quaſi toꝛrentẽ lachꝛymas per diem et noctem: non des requiẽ tibi neq; taceat pupilla oculi tui. Cõſurge et lauda i nocte in pꝛincipio vigiliarum. Effunde ſicut aquã coꝛ tuum in conſpectu domini. Grad.

Omnes inimici mei audierũt malum meũ letati ſunt quoniam tu feciſti quia ingemiſco ego ⁊ nõ eſt qui cõſoletur me. ℣. Multi enim gemitus mei ⁊ coꝛ meũ merens quia dominus me poſuit amaram. Alleluya. ℣. Ecce poſitus eſt hic in ruinã et in reſurrectionẽ multoꝝ in iſrael et in ſignum cui cõtradicetur et tuam ipſius animam pertrãſibit gladius

In tempoꝛe paſchali ſecundum. Alleluya. ℣. Omnes inimici eius appꝛehenderunt eam inter anguſtias vnde deſolata eſt vehementer non habens conſolatoꝛem. Aliud Alla. in eodem. Re. ℣. Poſuit me dñs deſolatam tota die meroꝛe confectã.

In tẽpoꝛe quadꝛageſimali. Tractus. Uſquequo dñe obliuiſceris me i finem: vſquequo auertis faciem tuam a me. ℣. Quandiu ponam cõſilia in anima mea doloꝛẽ in coꝛde meo per diem. ℣. Uſq; quo exaltabitur inimicus meus ſuper me reſpice et exaudi me domine deus meus. Pſus. Quoniam tu domine ſuauis et mitis ⁊ multe miſericoꝛdie omnibus inuocantibus te. ℣. Intende anime mee et libera eã propter inimicos meos eripe me. ℣. Et ne auertas faciem tuam a puero tuo quoniã tribuloꝛ velociter exaudi me. ℣. Reſpice in me et miſerere mei da imperium puero tuo et ſaluum fac filium ancille tue. Sequẽ.

Meſte parẽtis xpi marie lachꝛymas e pa nunc recole plebs agni mitis cruoꝛe redempta. Qui generꝭ humani collapſi maculas purpurea lauit in cruce vulnera paſſus cruenta. Sputa clauos atq; ludibꝛia ſpinas tulit et ſeua verbera. Mater cernẽs tãta ſupplicia flet diſcerpēs pect⁹ ⁊ vbera. Heu me clamat heu me ꝫgeminat ploꝛās triſtis ꝙ̄ ſepe replicat fili dulciſſime cur iſta pateris. Cur cōfixus i cruce moꝛeris acſi reus fuiſſes ſceleris cum nichil vnꝙ̄ mali cōmiſeris. Heu me clamās dat alta ſuſpiria dicēs cur vita ſic dura anxiatur ita moꝛatur moꝛs aut cur michi parcit. Que mat vnꝙ̄ que ve puerpera nati dilecti tāta ſupplicia videre ſimul ⁊ vltra viuere poſſit Eſt ita ne gratia quā ſic michi retuliſti gabꝛiel dicens. Aue maria gratia plena Sunt michi cōtraria ꝙ̄ pꝛius pꝛomiſiſti cū michi nūc pꝛo gratia ſunt doloꝛ ⁊ pena. Inter omnes mulieres me dixiſti benedictam omnes nunc videre poſſunt me gementē ⁊ afflictā. De hoc ſenex ſymeon pꝛophetat dicēs vt euangeliſta narrat. Ecce poſitus eſt i ruinā tuus iſte fili⁹. Et tuam ipſius animā pertrāſibit gladius. Mater leta concepiſti ⁊ doloꝛem nō ſenſiſti quādo virgo peperiſti tuum vnigenitū. Cuꝫ vſura nūc ſoluiſti penas quas tunc euaſiſti videns modo moꝛte triſti moꝛi tuū filium. Sic ſtat mater deſolata iā nō mater ſed oꝛbata dulci ſuo filio. Plāgit ploꝛat ꝯſolatur quoaduſqꝫ deponatur coꝛpus de patibulo. O lachꝛymoſus ītuit⁹ ſedet ſemimoꝛtua parēs ⁊ extincti funeris i gremio tenet exuuias. Oia peterrat ſtigmata locaqꝫ cruenta clauoꝛū necnon ⁊ plagas ſingulas videt ſpinoſo pꝛecincta tēpoꝛa ſerto et in latere patētes coꝛdis ianuas. O grauis doloꝛ ⁊ gemitus. Nati quondā ſpecioſa mēbꝛa modo liuida tractat mater inter manus teneras. Amplexatur oſculatur oꝛa fctā pallida ꝓpt penas atqꝫ plagas aſperas Man⁹ extoꝛquēs exclamauit fletuqꝫ coꝛpus irrigauit ſtillas vt riuos lachꝛymans.

Uenit tandē ioſeph pius coꝛpus īuoluit ſindone venit atqꝫ nichodemus ꝑfundens illud vnguine Poſt in monumēto nouo pꝛeparabāt recondere. Quis poteſt lachꝛymas tenere licet coꝛde ſaxeo et nō ſimul cōdolere i hoc plāctu virgineo. Qui cuꝫ ipſa neſcit flere non eſt ei cōpaſſio. Qui ſcrutatoꝛ ſcripturarū eſt videbit feminaꝝ planctus amariſſimos. Anna ſamuelis oꝛat temulenta que dū ploꝛat putatur apud emulos. Uox rachelis vlulantis in rama perſonuit ſuos filios ploꝛātis cōſolari noluit. Triſtis noemi dolebat ſeua moꝛte dū trahebat maritum cū filijs. Annaqꝫ thobie flebat quādo pater hūc mittebat in rages pꝛo pecunijs Anna mater ſamuelis annaqꝫ thobie noemis rachelis ſi credam⁹ hieremie ploꝛabāt cum lachꝛymis. Sed ad lachꝛymas amaras ꝟginis marie matris xp̄i crucifixi veriqꝫ meſſie non erat planctus ſimilis. Ergo mater ieſu chꝛiſti pꝛopter penas quas tuliſti ꝓ tuo dulci filio des vt tecum hic ploꝛemus ⁊ coꝛ nr̄m ꝑfoꝛemus compaſſionis gladio. Sic o ꝟgo doloꝛoſa fac nos tecū lacrymoſa ſētire ſuſpiria vt poſt vitam infelicem habeam⁹ te ductricem ad eterna gaudia. Amē.

Euangeliū Secundū iohēm. xix.

IN illo tēpoꝛe Stabāt iuxta crucem ieſu mater eius ⁊ ſoroꝛ matris eius maria cleophe et maria magdalene. Cum vidiſſet ergo ieſus matrem ⁊ diſcipulum ſtantē quē diligebat: dicit matri ſue. Mulier/ ecce filius tuus. Deinde dicit diſcipl'o. Ecce mater tua Et ex illa hoꝛa: accepit eā diſcipulus ī ſuam. Offertoꝛiū. Chriſtum cruce moꝛtuum noſtros ob defect⁹ meſta mater aſpicit pios per affectus et clamauit lacerās capillos et pectus heu me iacet filius meus hic deſpectus nuper inter milia qui fuit elect⁹ ſicut myꝛrhe faſciculus meus ſic dilectus. Sec.

HOſtias q̄s omnipotēs redēptoꝛ in memoꝛiā acerbiſſime paſſionis tue lachꝛymoſiq; doloꝛis: quē pia virgo meſtiſſima mater ꝑ tua moꝛte ſuſtinuit tibi ſacrādas pꝛopicius intuere ⁊ pꝛeſta: vt per eas pietatis ⁊ cōpaſſionis lachꝛymas tibi viuo ⁊ vero deo cū eadem ſanctiſſima matre tua valeamus offerre. Qui viuis. Pꝛefatio. Qui ſalutem. Cōmunio. De cruce depoſitum videns coꝛpus chriſti meſta mater lachꝛymas atq; vultu triſti dixit: o dulciſſime fili qd feciſti q̄ has penas aſpas moꝛtē ſubiſti Poſtcō.

REdēptoꝛ noſter atq; ſaluatoꝛ eterne de⁹ fragilem facturā tuaz nos pietatis oculo reſpicere digneris ⁊ pꝛeſta: vt q̄ pꝛecioſi coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis tui ſacroſācta myſteria pꝛo totius populi ſalute oblata percepimus: ꝑ hec ad ꝯpaſſionis lachꝛymas tue q; meſtiſſime matris deuotionez faciliꝰ accendamur. Qui viuis.

Sctē barbare virginis ⁊ martyris. xvi. die decembris. Officiū. Loquebar. Oꝛo.

DEus cuiꝰ dilectionē btā barbara omni terreno amoꝛe ātepoſuit: pꝛeſta q̄s. vt cuius martyꝛij triūphum hodierna die recolimus/ eius ſuffragijs ad celeſtia regna peruenire poſſimus. Per dominū noſtrū. Epiſtola. Gaudens gaudebo ⁊c. Graduale Adiuuabit. Alleluya. ℣. Hec eſt virgo ſapiens. Sequentia. Exultemus. Euāgeliū. Simile eſt regnū celoꝛum the. Offertoꝛ. Filie regum. Secreta.

HOſtiā nr̄e deuotionis tibi domine offerimus quam pꝛecibus beate barbare martyꝛis tue acceptabilem maieſtati tue eſſe depoſcim⁹ Per dñm. Coio. Pꝛīcipes perſecuti ſunt. Poſtcoio.

UE nobis dñe veri coꝛpoꝛis ⁊ ſanguinis filij tui ſit fructuoſa ꝑceptio: beate barbare martyꝛis tue nos tibi iugiter cōmendet oꝛatio. per dominum. Nota q̄ iſte tres oꝛationes ſequentes de paſſione dñi compoſite fuerunt a papa innocentio tertio qui eis cōceſſit multas indulgentias.

DOmine ieſu chꝛiſte fili dei viui qui ꝑ redēptione noſtra naſci ⁊ circūcidi voluiſti/ ⁊ a iudeis repꝛobari/ a iuda oſculo tradi capi ligari ⁊ cū vinculis āne cayphe herodi pylato offerri: ⁊ coram eis illudi colaphis alapis flagellis arundine cedi facie velari ⁊ ſputo ꝯſpui ſpinis coronari falſis quoqꝫ teſtibus accuſari iudicari ⁊ ut agnus innocēs tuā crucē ferendo ad victimā duci / clauis ꝑforari felle ⁊ aceto potari atqꝫ ī cruce morte turpiſſima condēnari ac lancea vulnerari tu per has ſacratiſſimas penas ab oībus peccatis ⁊ penis nos libera ⁊ per ſanctam crucem tuā illuc perduc nos miſeros peccatores quo perduxiſti tecum crucifixū latronem ſero penitentē.

Auxiliētur nobis Secreta. pie domine ieſu chriſte oēs paſſiones tue et defendāt nos ab omni tribulatione et anguſtia et ab omni dolore ⁊ triſticia ab omī periculo et miſeria ab omī peccato et cordis immundicia ab omī ſcādalo et infamia a morbis malis aīe et corporis: et a morte ſubitanea ⁊ improuiſa ⁊ ab omni perſecutione inimicoꝝ viſibilium ⁊ inuiſibilium: ſcimus enim ꝙ in quacūqꝫ hora vel die paſſiōis tue memoriam habuerim⁹ ſalui erimus: ideo de imenſa tua pietate confiſi te dep̄camur piiſſime ſaluator per benigniſſimas ſāctiſſimaſqꝫ paſſiones ut benigno nos ꝓtegas auxilio: et cōtinua pietate ab omni malo nos conſerues. Qui viuis ⁊ reg. Poſtcōmunio.

Domine deus de deo lumē de lumine qui humanū genus ex precepto patris patibulo crucis proprio ſanguīe redimere dignatus es: te ſuppliciter exoramus. Ut nō ſecundū peccata nr̄a facias nobis ſed ſecundꝫ miām tuam ſaluos nos fac īdignos famulos tuos: tu quoqꝫ exurge ī adiutoriū noſtrū ⁊ eſto ibi nobꝫ turris fortitudinis ⁊ clipeus inexpugnabilis iuſticie a facie tam corporalis ꝙ̄ īcorporalis īimici atqꝫ ab omni pctō ⁊ pena miſericorditer nos libera: ⁊ ab omni aduerſitate corpis ⁊ aīe clemēter nos defende. Qui viuis. In commemoratione ſctē trinitatis ſequentia

Benedicta ſit beata trinitas deitas eťna pariter coequalis gloria. De⁹ genitor natus genitus cū ſacro pneumate permanens ſuper omne qđ extat. Quibus eſt ſemper una voluntas ⁊ a ſe diſcrepans haud unꝙ̄ triplicata perſona. Nā ꝯſtat deitas una nō in tres deos diuiſa quod fides fateť a xp̄o orthodoxe dedita. Hec nāqꝫ pellit delicta patriā reddit ſerenam quam dulcē iubilāt agmina ſymphoniā celica. Alti throni veſtigia imitātur ſtolis candidata. Operiunturqꝫ binas quas captāt poſt ſecli diſcrimina. Et nos quos illuſtrat gratia dei ſupa demus noſtra debita. Quaten⁹ caterua celica nobꝫ maneat poſt funera ſocia. Ultimoqꝫ ꝑacto diſcrimine poſſimus altis perfrui mox palatiis. Quo ꝑſpicua lux flagrat accenſa cōſtanti flāma que deus eſt viſio noſtra ⁊ ſalus eterna. Angelorū q̄ illuſtrat fortiter pectora. Ut in chriſto ſola ſua defigāt lumĩa. Hec namqꝫ eſt illa ſitis flagrans quam tunc ſitient aĩe ſanctorum vel corpora. Duz fuerint data perpetua eis ꝓ bonis a iudice premia. Amen.

In cõmemoratione ſãcti ſpũs ſequentia

Veni ſancte ſpũs ⁊ emitte celitus lucis tue radium. Ueni pater pauperũ veni dator munerũ veni lumen cordiuz. Conſolator optime dulcꝭ hoſpes anime dulce refrigeriũ. In labore reqes ĩ eſtu temperies in fletu ſolatiũ. O lux btiſſima reple cordis intima tuoruz fideliũ. Sine tuo numine nichil eſt in lumĩe nichil eſt inoxiũ. Laua quod eſt ſordiduz riga qđ ẽ aridum ſana quod eſt ſauciũ. Flecte qđ eſt rigidũ. foue quod eſt frigidũ rege quod eſt deuiũ. Da tuis fidelibus ĩ te cõfidẽtibus ſacrũ ſeptenarium. Da virtutꝭ meritũ da ſalutꝭ exitum da perẽne gaudium. Amẽ.

Oratio dicẽda a ſacerdote. ãte miſſã.

Deus qui de indignis dignos facis ⁊ de pctõribus iuſtos ⁊ ſctõs ⁊ de imũdis mũdos munda cor et corpus meũ ab omi cõtagio et ſorde pctĩ ⁊ fac me dignũ atqꝫ ſtrẽnuũ ſctis altaribꝰ tuis miniſtrũ: ⁊ cõcede ꝓpicius: vt in hoc altari ad quod indignus accedo hoſtias acceptabiles atqꝫ placabiles offerã pietati tue pro peccatis et offẽſis meis ⁊ innumeris quotidianiſqꝫ exceſſibꝰ meis atqꝫ cũctoꝝ ſimul xp̃ianoꝝ culpis abluẽdis et ꝓ eũz ſit tibi votũ meũ acceptabile q̃ ſe tibi deo pr̃i ꝓ nobis obtulit ſacrificiũ. Qui viuit ⁊ reg. deꝰ per oĩa ſcl'a ſcl'oꝝ. Amẽ.

Orõnes dicẽde a ſacerdote. añ miſſã

Dñe nõ ſũ dignꝰ vt intres ſub tectũ meũ ſed cõfiſus de tua pietate ad altare tuũ accedo infirmꝰ ad medicũ vite: cecus ad lumẽ claritatꝭ eterne / egenus ad dñm celi ⁊ terre: nudꝰ ad regem glorie: ouis ad paſtorẽ / figmẽtum ad ſuum creatorem / deſolatus ad piũ cõſolatorem miſer ad miſericordẽ / criminoſus ad venie largitorẽ / impiꝰ ad iuſtificatorẽ / induratꝰ ad gratie infuſorez / rogãs imenſe mĩe tue abundãtiam quatinus meaz dignerꝭ ſanare ĩfirmitatẽ / lauare feditatẽ illumĩare cecitatẽ / ditare pauꝑtatẽ / veſtire nuditatẽ: reducere erraneũ / cõſolari deſolatũ / recõſiliare reũ / pctõri dare veniã / miſero ĩdulgẽtiaz / criminoſo vitã / mortuo iuſtificationẽ vt te panẽ angelorũ regem regũ et dñm dñantium recipere merear ea corporis caſtitate animi puritate ea cordis ꝯtritiõe et lacrymarũ fonte ea leticia ſpirituali ⁊ celeſti gaudio eo timore ⁊ tremore ea reuerentia et honore ea fide ⁊ hũilitate eo ꝓpoſito ⁊ amore ea deuotione ⁊ grãrũ actione q̃bus opportet ⁊ decet ita vt ꝓſit michi ad vitã eternã ⁊ ſit michi ĩ remiſſionẽ oĩum pctõꝝ meoꝝ. Amen.

Alia or.

Obſecro te piiſſime dñe ieſu chriſte vt per merita btiſſime ꝟginis marie matris tue ⁊ oĩm ſctõꝝ et ſanctarũ tuaꝝ doceas me ⁊ ꝑmittas cũ tãta cordis puritate mẽtiſq; mũdicia cũ tanta deuotione ⁊ reuerentia ad taꝫ mirabile ſacramẽtũ corporis ⁊ ſanguinis tui accedere quanta decet ⁊ expedit anime mee/ ſentiat benigniſſime domine ieſu chriſte cor meũ dulcedinẽ beate p̄ſentie tue ſit totius mei lãguoris ſpiritalis purgatio ſit ſcelerũ meoꝝ abſolutio ſit michi contra infinita huiꝰ mũdi ꝑicula protectio guſtet nũc aia mea ꝙ̄ ſuauis es dñe vt te guſtato omnis ab ea carnalis voluptas diſcedat: o panis delectabilis o refectio vitalis o eſca deſiderabilis o epuluꝫ per dulce omnia reficiens ⁊ nunꝙ̄ deficiẽs: angeli ⁊ ſpũs iuſtoꝝ pleno ore te ſumũt: placeat tibi domine vt nũc te ſumat fideliter aia mea peccatrix in ſua peregrinatione vt a te virtutẽ recipiẽs iter ſuum per te vſq; ad te perficiat ſine ĩpedimẽto ſathane/ mortifica ĩ membris meis ⁊ in corde meo oẽs ſtimulos carnis ⁊ oẽs libidinoſas cõmotiones vt tu rex virginum ⁊ amator caſtitatꝫ ĩ meo tabernaculo quietam habeas mãſionẽ/ tu dñe noſti quot ⁊ quãtis fluctibus leſa eſt aia mea ſed tu dñe qui es ſũmus medicus veni ⁊ ſana eam cui eſt tradita omĩs poteſtas ⁊ imperiũ per infinita ſeculoꝝ ſecula. Amẽ

Oratio poſt miſſam.

Omnipotens ſempiterne deus cõſeruator aiarum mundiq; redẽptor/ me famulum tuũ ãte maieſtatem tuam ꝓſtratũ benigniſſime reſpice et hoc ſacrificiũ quod in honore nõis tui ꝓ ſalute fidelium tam viuoꝝ ꝙ̄ mortuoꝝ ac etiam ꝓ peccatis ⁊ offenſionibꝰ noſtris obtuli piiſſime reſpice irã tuam amoue a me gratiã ⁊ manuꝫ tuã michi ꝯcede/ ianuã paradiſi michi pande ab oĩbus malis me potenter eripe et q̄cquid reatu ꝓprio cõmiſi indulge: ſic ĩ hoc ſeculo preceptis tuis me fac ꝑſeuerare vt dignus efficiar electorũ gregi copulari te preſtante deus meus cuiꝰ nomẽ bñdictũ honor atq; regnũ ꝑmanet in ſecula ſeculoꝝ

Omnibus duplicibus feſtis ꝑ annũ ſiue ſit de tp̄ali ſiue de feſt. ſctõrũ dr̃ vnũ iſtoꝝ **Kyrie** cũ ſuis. ꝟ. pro diſpoſitione cãtoris: ita tñ ꝙ ĩ feſtis maioribꝰ duplicibꝰ dr̃. **Deus creator.** ⁊ ĩ ceteris duplicibus per ordinẽ videlicet. **Kyrie rex genitor. Kyrie fons. Kyrie omps. Kyrie rex ſplendẽs Lux ⁊ origo Cunctipotens. Cõditor kyrie. Orbis factor** ita tamẽ ꝙ in die epyphanie ⁊ in die penthe. ⁊ in feſto corporis chriſti dicitur. **Kyrie fons.** In feſto ſcti michaelis in menſe ſeptẽbris dicitur. **Kyrie rex ſplendens** cũ ſuis. ꝟ. in feſto ſancti dũſtani ⁊ ſancti michaelis ĩ mõte tũba dr̃. **Kyrie rex ſplendens.** abſq; ꝟſi. In vtroq; feſto ſctẽ crucis dr̃. **Lux ⁊ origo.** cũ ſuis ꝟſibꝰ.

Deus creator olim tu theos ymon noſtri pie eleyſõ. Tibi laudes coniubilãtes regũ rex chriſte oramus te eleyſon Laus virtus pax ⁊ imperiũ cui eſt ſemꝑ ſine fine eleyſõ. Chriſte rex vnice pris almi nate coeterne eleyſon Qui perditū hominē ſaluaſti de moꝛte reddens vite eleyſon Ne pēat paſcue oues tue ieſu paſtoꝛ bone eleyſon Conſolatoꝛ ſpiritus ſupplices ymas te exoꝛamus eleyſō. Uirtus noſtra domine atqꝫ ſalꝰ noſtra ineternum eleyſon. Sūme deus et vne vite dona nobis tribue miſertꝰ noſtriqꝫ tu digneris eleyſon.

Kyꝛie rex genitoꝛ īgenite vera eſſentia eleyſon. Kyꝛie luminis fons rerumqꝫ creditoꝛ eleyſon. Kyꝛie q̄ nos tue imaginis ſignaſti ſpecie eleyſō. Chꝛiſte dei foꝛma humana particeps eleyſō. Chꝛiſte lux oꝛiens per quē ſunt omnia eleyſon Chꝛiſte qui perfecta es ſapiētia eleyſon. Kyꝛie ſpiritus viuifice vite vis eleyſon. Kyꝛie vtriuſqꝫ vapoꝛ in quo cūcta eleyſon. Kyꝛie expurgatoꝛ ſcelerū ⁊ largitoꝛ gratie. Queſumꝰ pꝛopter noſtras offenſas noli nos relinq̄re. Cōſolatoꝛ dolētis aīe eleyſō.

Kyꝛie fons bonitatꝭ pater ingenite a quo bona cūcta ꝓcedūt eleyſon Kyꝛie qui pati natum mundi pꝛo crimine ipſū vt ſaluaret miſiſti eleyſon Kyꝛie q̄ ſeptifoꝛmis dans dona pneumate a quo celū terra replentur eleyſon. Chꝛiſte vnice dei patris genite quem de virgine naſcituruꝫ mūdo mirifice ſancti pꝛedixerūt pꝛophete eleyſon Chꝛiſte agie celi cōpos regie melos gloꝛie cui ſemper aſtat pꝛo numine angeloꝛuꝫ decantans apex eleyſon Chꝛiſte celitus noſtris aſſis pꝛecibus pꝛonis mētibus quem in terris deuote colimꝰ ad te ieſu clamātes pie eleyſon. yꝛie ſpiritꝰ alme coherens patri natoqꝫ vnius vſye cōſiſtendo fluens ab vtroqꝫ eleyſō.

yꝛie qui baptizato ī ioꝛdanis vnda chꝛiſto effulgens ſpecie columbina apparuiſti eleyſon yrie ignis diuīe pectoꝛa noſtra ſuccende vt digni pariter pꝛoclamare poſſimus ſemper eleyſon.

Kyꝛie omnipotens pater ingenite nobis miſeris eleyſon. yꝛie qui ꝓpꝛio plaſmatū filio redemiſti eleyſō. yꝛie adonay nr̄a dele crimina plebiqꝫ tue eleyſon. Chꝛiſte ſplendoꝛ gloꝛie patriſqꝫ figura ſubſtātie eleyſon Chꝛiſte patris qui mundum pꝛecepto ſaluaſti nobis eleyſō. Chꝛiſte ſalus hominuꝫ vitaqꝫ eterna angeloꝛum eleyſon. Kyꝛie ſpiritus paraclite largitoꝛ venie nobis eleyſō. Kyꝛie fons miſericoꝛdie ſeptifoꝛmis grē eleyſon. Kyꝛie indultoꝛ piſſime ꝓcedens ab vtroqꝫ. Cariſmatū datoꝛ largiſſime doctoꝛ viuifice clemēs eleyſon.

Kyꝛie rex ſplendens celi arce ſalue iugiter ⁊ clemens plebi tue ſemper eleyſon. Hymnidice quem turme cherubin laude perenniter pꝛoclamāt inceſſanter nobis eleyſon. Inſigniter caterue pꝛecelſe ⁊ quibus ſeraphin reſpondent te laudātes noſtri eleyſon. Chꝛiſte rex altithꝛone oꝛdines angeloꝛuꝫ nouē quē laudāt inceſſāter pulchꝛe dignare ſeruis tuis ſemper eleyſõ. Chriſte quem toto orbe vnica eccleſia hymnizat ſol et luna aſtra tell⁹ mare cui ⁊ famulãtur ſemp eleyſon. Ipſi idem inclite patrie perpetue heredes ſcti oẽs digno carmine ꝓclamãt ꝙ ouanter nobis eleyſon. Virginis pie marie o alma proles rex regum benedicte redẽptor cruore mercatis proprio mortꝫ et poteſtate ſemp eleyſon. Inſigniſſime ingenite o genite origine iam expers ⁊ ſine virtute excellẽs omnia caterue huic tue clemẽs eleyſon. Limpidiſſime gl'ie ſol iuſticie arbiter omnes gẽtes diſtricte dux iudices turme obnixe precamur tũc aſtanti clemens eleyſon.

Lux ⁊ origo lucis ſũme deus eleyſõ. In cuius nutu cũcta conſtãt ſẽper eleyſon. Qui ſol⁹ potes miſereri nobis eleyſon. Redẽptor hominũ ⁊ ſalus cor benigne nobis eleyſon. Per crucem redempti a morte perenni te exoramus eleyſon. Qui es verbũ patrꝫ ſator pietatis lux ꝟitatis eleyſon. Paraclite ſpũs ſancte de⁹ nobis eleyſõ. Medicina noſtra et mia eleyſon. Trinitas ⁊ vnitas ſancta noſtri ſemper eleyſon.

Cunctipotens genitor de⁹ omni creator eleyſon. Fons ⁊ origo boni pie luxq; perẽnis eleyſon. Saluificet pietas tua nos bone rector eleyſõ. Chriſte dei ſplendor virt⁹ patriſq; ſophia eleyſon. Plaſmatis hũani factor lapſi reparator eleyſon. Ne tua dãnetur ieſu factura benigne eleyſon. Ambor ſacrum ſpiramen nexus amorq; eleyſõ. Procedẽs fomes vite fõs purificans vis eleyſon. Purgator culpe venie largitor optime. Offenſas dele ſacro nos munere reple Spiritus alme eleyſon.

Conditor kyrie oium ymas creaturarum eleyſon. Tu noſtra delens crimina nobis ſceſſãter eleyſon. Ne ſinas perire facturam tuam ſed clemens ei eleyſon. Chriſte patris vnice natus de virgine nobis eleyſon. Mundũ perditũ qui tuo ſanguine ſaluaſti de morte eleyſon. Ad te nũc clamãtũ ꝑces exaudias pius eleyſon. Spirit⁹ alme tua nos reple gratia eleyſon. A patre ⁊ natoq; manas iugiter nobis eleyſõ. Trinitas ſctã trina vnitas ſiml' adoranda. Noſtrorum ſcelerum vincula reſolue redimens a morte. Omnes proclamamus nunc voce dulciflua deus eleyſon.

Orbis factor rex eterne eleyſon. Pietatꝫ fons imenſe eleyſõ. Noxas omnes noſtras pelle eleyſon. Chriſte qui lux es mundi dator vite eleyſõ. Arte leſos demonis intuere eleyſon. Cõſeruans te credentes confirmanſq; eleyſon. Patrem tuum teq; flamen vtrorumq; eleyſon. Deum ſcimus vnum atq; trinum eſſe eleyſon. Clemens nobis aſſis paraclite vt viuamus in te eleyſon.

¶ Sequuntur informationes ⁊ cautele obſeruande p̄ſbytero volenti diuina celebrare.

PRima cautela eſt vt ſacerdos miſſã celebꝛaturꝰ ꝯſcientiam ſuam per puram cõfeſſionẽ optime pꝛeparet: ſacramentũ vehementer deſideret: ⁊ confiteri ĩtendat. Notulam de modo agẽdi officiũ memoꝛiter ⁊ bene ſciat Geſtus valde cõpoſitos ac deuotos habeat. Cuꝫ enim quilibet teneatur deum diligere ex toto coꝛde ex tota anima: et ex totis viribus ſuis. Hic deũ diligere nõ pꝛobatur: qui ĩ menſa altaris vbi rex regum ⁊ dominus oĩm tractatur et ſumitur: irreligioſus/ ĩdeuotꝰ ĩpudicus/ diſtractus: vagus: aut deſidioſꝰ apparuerit Attẽdat igitur vnuſquiſqꝫ ꝙ ad menſã magnã ſedeat. Cogitet qualiter cuꝫ pꝛeparari opoꝛteat Sit cautus ⁊ circũſpectus. Stet erectus nõ iacens ĩ altari. Cubitos iũgat lateribꝰ. Manus exaltet: vt extremitates digitoꝝ modicum ſuper humeros videant Intellectũ ſignis ⁊ ꝟbis coaptet: qm̃ magna latẽt in ſignis: maioꝛa in verbis: maxima ĩ intentione. Tres digitos iũgat quibꝰ ſigna faciat/ reliquos duos ĩ manu componat. Signa faciat directe nõ oblique: alte ſatis/ ne calicem euertat. Non circulos pꝛo crucibus. Cuꝫ vero inclinandũ erit nõ oblique ſed directe ante altare toto curuatus coꝛpoꝛe ſe inclinet. Secundã eſt vt non putet: ſed certo ſciat ſe debitas materias habere: hoc ẽ panẽ triticeum et vinũ cum aqua modica. De vino et aqua poterit ſic certificari. Exigat a miniſtro vt guſtet tam vinũ ꝙ aquam. Ipſe autem pꝛeſbyter guſtare non debet. Guttam fundat in manum: digito terat et odoꝛet: ſic erit certioꝛ. Nõ credat ãpule ſignate nõ coloꝛi: quoniam ſepius fallũt Videat calicem ne ſit fractus. Cõſideret vinũ: ſi eſt acetoſum nullo modo celebꝛet. Si eſt acetoſũ diſſimulet. Si nimis aquoſũ abſtineat niſi ſciat vinuꝫ aque pꝛeualere. Et in omni caſu ſi cõtingat dubitari: vel ꝓpter acredineꝫ vel pꝛopter mixturã. vl' inlimpiditatem vtrum poſſit cõfici: conſulimus abſtinere: quia in hoc ſacramento nichil ſub dubio eſt agendum: vbi certiſſime eſt dicendũ. Hoc/ eſt/ enim/ coꝛpus/ meum. ⁊ Hic/ eſt/ enĩ/ calix/ ſanguis/ mei.

¶Item oblatas cõuenientes eligat: ⁊ vinũ competenter infundat: quia hoc ſacramentuꝫ debet ſenſibus deſeruire/ ad videndũ/ tangendum/ ⁊ guſtandũ: vt ſenſus reficiatur ex ſpecie: et intellectus ex re contẽta foueat. Aqua etiã in paruiſſima quantitate infundatur: vt a vino abſoꝛbeatur ⁊ ſapoꝛem vini recipiat. Non eſt enim periculum quantuncunqꝫ modicuꝫ apponatur de aqua: eſt autem periculum ſi multũ. Apponitur etiaꝫ aqua ſolũ ad ſignificandũ. Sed vna gutta tantuꝫ ſignificat quantum mille. Ideo caueat ſacerdos ne cũ impetu infundat ne nimis cadat.

Tertia eſt vt canonem moꝛoſius legat ꝙ cetera Et pꝛecipue ab illo loco. Qui pꝛidie ꝙ pateretur. Tunc enim reſpirans attendere debet ⁊ ſe totuz colligere ſi pꝛius nō potuit ſingulis verbis intendens. Et dū dixerit accipite ⁊ mā ducate ex hoc oīs reſpiret ⁊ vno ſpiritu tractum dicat. Hoc eſt eīn coꝛpus meum/ ſic nō immiſcet ſe alia cogitatio. Nō enim videtur eſſe ratiōabile diſcontinuare foꝛmam tam bꝛeuem tam arduam: tam efficacē cuius tota virtus dependet ab vltimo ꝟbo: ſcilz meū qđ in perſona chꝛiſti dicitur. Unde non debet cuilibet verbo punctus imponi. Cum id nulla ratione valeat vt dicat. Hoc/ eſt/ eīn/ coꝛpus/ meū. Sed totum ſimul pꝛoferat. Pari modo hoc idem in foꝛma conſecrationis ſanguinis obſeruetur. Itē pꝛoferendo verba ꝯſecrationis circa quamlibet materiam ſacerdos ſemper intēdat conficere id qđ chꝛiſtus inſtituit: ⁊ eccleſia facit. Quarta eſt vt ſi plures hoſtias habet cōſecrare: debet harum vnā eleuare quā ſibi deputauerat a pꝛincipio ad miſſam: ⁊ teneat illā penes alias ita ꝙ viſum ⁊ intentionē ad omnes ſimul dirigat. Et ſignando ⁊ dicendo. Hoc eſt eniz coꝛpus meū omnes cogitet quas demonſtrat Conſulimus quoqz vt canonez pꝛeſbyter memoꝛiter ſciat: quia deuotius dicitur: ſemper tamē liber habeatur: vt ad ipſuz memoꝛiter recurrat. Quinta eſt vt dū ſumat nunꝙ vno hauſtu calicez ſumat ne pꝛopter impetuz tuſſis inopinate occurrat: ſed bis vl' ter caute ſumat: vt impedimentum nō habeat Si vero plures hoſtias debet ſumere: vt quādo hoſtia eſt renouāda: pꝛimo ſumat eā quaz confecit ⁊ ſanguinē. Poſt hec alias que ſuperſūt. ſuā pꝛius ſumat ꝙ alias quia de ſuis credit ⁊ ſcit: de alijs credit ⁊ neſcit. Demū deſuper ablutiōes ⁊ nō pꝛius. Sexta eſt vt paucoꝛū noībus ſe aſtringat i canone nec ꝑpetuo ſz ꝙ diu velit faciat qſi velit omittat: qꝛ canō de multitudine noīm pꝛolixatur: ⁊ per hoc cogitatio diſtrahitur. Dignuz tū eſt: vt pater/ mater/ frater/ ſoꝛoꝛ: ibi noīetur Et ſi qui pꝛo tpē ꝯmendantur: ⁊ ſpecialiter pꝛo quib9 miſſa celebꝛatur. Non tamē ibi fiat vocalis expꝛeſſio ſed mentalis. Septima eſt vt ante miſſam non os vel dētes lauet ſed tantuz labia exterius oꝛe clauſo ſi indiget. Ne foꝛte aq̄ guſtū cū ſaliua immittat. Poſt miſſā etiam caueat excreationes quantum poteſt: donec comederit ⁊ biberit: ne foꝛte aliquid inter dētes remanſerit aut i faucibus: quod excreando eijceretur Quāuis autem miſſa deuotiſſime ſit celebꝛāda contēplatiōis cauſa: eſt tamē modus habendus ne pꝛotractōe nimia vel acceleratōe fiat homo notabilis. Nā acceleratio ſignū eſt incurie Pꝛotractio eſt occaſio detractionis. Sed medio tutiſſimus ibit. Eo autem affectu eſt quelibet miſſa habenda et dicenda a quocūqꝫ ſacerdote: quaſi pꝛima dicatur ⁊ nūꝙ amplius ſit dicenda: tam magnuꝫ enim donū ſemper debet eſſe nouum. H abeat itaqꝫ ſacerdos diligentiam ad cōficiendū. Reuerentiam ad tāgendum. Et deuotionē ad ſumēdum. Sic ſentiendo ⁊ agendo digne tractabitur ſacramētuꝫ rite peragetur officiuꝫ: atqꝫ pericula ⁊ ſcandala euitabuntur. I tem in collectꝭ dicēdis ſemper impar numerus obſeruetur. Una pꝛopter vnitatem deitatis. Tres ꝓpter trinitatē perſonarum. Quīqꝫ pꝛopter quinqꝫ pertitā paſſionem chꝛiſti. Septē pꝛopter ſeptiformē gratiam ſpiritus ſancti. Septenarium numeruꝫ excedere non licet. I tem quandocūqꝫ oꝛatio dirigitur ſolum ad patrē in fine dicatur. Per dominū noſtrum ieſum chꝛiſtū. Si vero dirigitur ad patrem ⁊ mentio fit filij in ipſa in fine dicatur. Per eūdem dn̄m noſtrū ieſum xp̄m. Si autem oꝛatio dirigitur ſolum ad filiū: in fine dicatur. Qui cū deo patre ⁊ ſpiritu ſancto. Et ſi mentio ſpiritus ſācti in quacūqꝫ oꝛatione fiat in fine dicatur: eiuſdē ſpiritus ſancti deus. Per omnia

¶ Incipiūt cautele ſeruā de quid agendum ſit circa defectus vl' caſus qui oꝛiri poſſūt in miſſa ⁊ pꝛeſertim circa cōſecrationē euchariſtie. Pꝛimo q̄d ſit agendum cū ſacerdos deficit: Si ſacerdos deficiat ſiue moꝛiat̄ ante canoneꝫ: nō eſt neceſſe vt alius miſſam cōpleat. Si tamē ali⁹ vult celebꝛare: debet ab initio miſſaꝫ recipere: ⁊ totum rite peragere. Si autem in canone deficiat: factis iaꝫ aliquibus ſignis. tamē ante trāſſubſtantiationē ⁊ cōſecrationeꝫ ſacramenti. tunc alius ſacerdos ab illo loco vbi ille dimiſit debet reſcipere. ⁊ tantū illud ſupplere quod obmiſſum eſt. Si autem ſacerdos in actu conſecrationis deficiat. verbis aliquibus iā in parte pꝛolatis ſed in toto non cōpletis. ſecundum innocētium. alius ſacerdos debꝫ icipere ab illo loco Qui pꝛidie. Si tn̄ ſacerd̄ deficiat cōſecrato coꝛpoꝛe ſed nō ſāguine alius ſacerdos compleat cōſecrationem ſanguinis. incipiēs ab illo loco. Simili modo. Si cōſecrato coꝛpoꝛe percipiat vinū nō eſſe in calice. debet hoſtia munde reponi in coꝛpoꝛali. ⁊ calice rite pꝛeparato icipiat ab illo loco. Simili modo. Si ante cōſecrationem ſanguinis percipiat aquam non eſſe in calice. debet ſtatiꝫ apponere ⁊ conficere. Si autem poſt cōſecrationeꝫ ſanguinis percipiat ꝙ aqua deſit i calice debet nichilominus pꝛocedere nec debet miſcere aquam cuꝫ ſanguine. quia ꝓ parte ſequeretur coꝛruptio ſacramēti. debet tamen ſacerdos dolere ⁊ puniri. Si poſt cōſecrationeꝫ ſanguinis percipiat ꝙ vinū nō fuerit poſitū. ſed aqua tantū in calice. ſiquidē hoc ꝑcipit ante ſūptionē coꝛpoꝛis/ debet aquā deponere ⁊ iponere vinum cum aqua: ⁊ reſumere cõſecrationem ſanguis ab illo loco. Simili modo. Si percipiat hoc poſt ſumptionẽ coꝛpoꝛis debet apponere de nouo aliam hoſtiã iterũ cum ſanguine conſecrandam. ſecunduʒ doctoꝛes i ſacra pagina: debʒ autem reſumere verba cõſecrationis ab illo loco. Qui pꝛidie: i fine autem iterũ debet ſumere hoſtiam illã vltimo conſecrataʒ: non obſtante ſi pꝛius ſumpſit aquam et etiam illũ ſanguinem. Innocentius tamen dixit ꝙ ſi ex pꝛolõgatiõe ſacerdos timet ſcandalũ ꝙ ſufficiũt tantũ illa verba per que conſecratur ſanguis ſcilicet Simili modo: ⁊ ſic ſumere ſãguinem. Quid autẽ faciet cũ aquã ſumpto coꝛpoꝛe iam habet i oꝛe ⁊ iã pꝛimo ſẽtit ꝙ ſit aqua: vtruʒ debeat eaʒ deglutire: vel emittere. Require in ſũma hoſtienſ in titu. de cele. miſſe. Tutius tamẽ eſt eam deglutire quaʒ emittere ⁊ hoc ideo ne aliqua particula coꝛpoꝛis cũ aqua exeat. Item ſi ſacerdos poſt cõſecrationem recoꝛdetur ſe non eſſe ieiunum vel cõmiſiſſe aliquod peccatuʒ vel eſſe excõmunicatũ: debet nichilominus pꝛocedere cum pꝛopoſito ſatiſfaciendi ⁊ abſolutionem impetrandi. Si autem ante conſecrationem recoꝛdetur pꝛedictoꝛum tutius eſt miſſam inceptam deſerere. ⁊ abſolutionẽ petere: niſi inde graue ſcandalum oꝛiatur.

Item ſi muſca vel aranea vel aliquid talium ante cõſecrationẽ in calicem ceciderit vel etiam venenũ immiſſum foꝛe depꝛehẽderit: vinuʒ debet effundi quod eſt in calice ⁊ abluto calice aliud vinum cũ aqua poni ad conſecrandum. Sed ſi aliquod hoꝛum poſt cõſecrationẽ acciderit debet muſca vel aranea vel aliquid taliuʒ caute capi ⁊ diligenter inter digitos pluries lauari: ⁊ vermis comburi ⁊ ablutio cum cineribꝰ combuſtis i ſacrario reponi. Venenũ autẽ nullo modo debet ſumi: ſed cuʒ reliquijs debet ſanguis talis cui venenum eſt immiſſum i vaſculo mundo cõſeruari. Et ne ſacramentũ maneat imperfectuʒ debet caliceʒ denuo rite pꝛeparare ⁊ reſumere conſecrationẽ ſanguinis ab iſto loco. Simili modo Et nota ꝙ ſecunduʒ doctoꝛes nichil abominabile ſumi debʒ occaſione huius ſacramenti. Iteʒ ſi ſacerdos non recolit ſe dixiſſe aliquod hoꝛuʒ que debuit dicere: nõ debet mente turbari: nõ eñ qui multa dicit ſemper recolit que dixit. Etiam ſi ſibi pꝛo certo cõſtat ꝙ aliqua obmiſerit ſi talia nõ ſũt de neceſſitate ſacramẽti. ſicut ſũt ſecrete vel aliqua verba canonis vltra ꝓcedat nec aliqd reſumat. Si tamen pꝛobabiliter ſibi ꝯſtat ꝙ obmiſit aliquid: quod ſit de neceſſitate ſacramenti ſicut foꝛma verboꝛum per quam cõſecratur: omnia verba conſecrationis ſup ſuam materiam reſumere debet quia conſecratio facta non eſſet: quod tamen nõ opoꝛtet ſi pꝛeter miſſa eſſet. Cōiunctio enim vel alia verba q̄ precedunt vel ſequūtur formā non ſunt de ipſius ſubſtantia. Si autē ſacerdos dubitaret an aliquod verbū pertinēs ad ſubſtātiam forme obmiſiſſet vel nō/ nullaten⁹ debet ſeruare formā ꝯditionalē: ſed ſine temeraria aſſertiōe formā totā ſup ſuam propriā materiam debet reſumere cum hac intentione ꝙ ſi ꝯſecratio eſſet facta nullo modo voluiſſet conſecraſſe ſed ſi conſecratio nō eſſet facta vellet corp⁹ ⁊ ſanguinem conſecrare. Item ſi quis tempore conſecratiōis ab actuali intentione ⁊ deuotiōe diſtractus fuerit: nichilominus cōſecrat dummodo intētio habitualis in eo remanſerit: ſūmo ſacerdote ſcilicet chriſto ſupplente ei⁹ defectum. Si autem per nimiā diſtractionē habitualis intentio cū actuali tolleretur videt̄ ꝙ deberet verba conſecrationis cum actuali intentōe reſumere ſic tamen ꝙ nollet conſecrare ſi conſecratio facta eſſet. Item ſi hoſtia conſecrata ꝓpter frigus vel alia de cauſa labitur ſacerdoti in calicem ſiue ante diuiſionē hoſtie ſiue poſt nō debet eam de ſanguine extrahere nec aliq̄d ꝓpter hoc reiterare vl' immutare circa celebrationem ſacramenti: ſed procedat i ſignis ⁊ i alijs ac ſi haberet eam in manibus. Si eucharistia ad terrā ceciderit: loc⁹ vbi iacuit radatur ⁊ incineretur per ignem et cinis iuxta altare recondatur.

Item ſi per negligentiam aliq̄d de ſanguine ſtillauerit ſuper tabulam que terre adheret ſtilla/ ꝑ ſacerdotem cum lingua lambatur ⁊ locus tabule radatur et raſura igni cōburatur: ⁊ cinis iuxta altare cum reliquijs recondatur ⁊ quadragita diebus peniteat cui hoc accidit. Si vero ſuper altare ſtillauerit calix: ſorbeatur ſtilla ⁊ tribus diebus peniteat. Si vero ſuper lintheū ⁊ ad aliud ſtilla peruenerit quattuor dieb⁹ peniteat. Si vſq₃ ad tertium: nouē dieb⁹ peniteat. Si vſq₃ ad quartū ſtilla ſanguinis ꝑuenerit vigiti diebus peniteat ⁊ lintheamina que ſtilla tetigerit trib⁹ vicib⁹ lauet ſacerdos vel diaconus calice ſuppoſito: ⁊ ablutio cum reliquijs recondatur. Itē ſi quis aliquo caſu gule euchariſtiam euomuerit vomitus ille debet icinerari ⁊ cineres iuxta altare debēt recondi. Et ſi fuerit clericus/ monachus/ preſbyter/ vel diaconus .xl. dieb⁹ peniteat epiſcop⁹ .lxx. laicus .xxx. Si vero ex īfirmitate euomuerit q̄nq₃ dieb⁹ peniteat. Qui ſpō nō bn̄ cuſtodit ſacramētū. ita ꝙ mus vl' aliud animal comederit .xl. diebus peniteat. Qui autē perdiderit illud vel pars eius ceciderit et nō fuerit inuēta .xxx. dieb⁹ peniteat. Eadē penitentia videt̄ dignus ſacerdos per cuius negligētiam putreſcunt hoſtie cōſecrate. Dictis autē diebus penitens debet ieiunare ⁊ a communione et a celebratiōe abſtinere. P̄latis tamen circūſtantijs delicti ⁊ perſone. poteſt minui vl' augeri penitētia p̄dicta ſecundum arbitrium diſcreti cōfeſſoris. Hoc tamē tenēdum eſt ꝙ vbicūqꝫ inueniūtur ſpecies ſacramēti integre reuerenter ſumēde ſunt. quod ſi ſine periculo fieri non poteſt ſunt tamen pro reliquijs reſeruande.

Item ſi hoſtia vel pars hoſtie inuēta fuerit ſub palla vel corporali et dubitatur ſi eſt cōſecrata vel nō. debet eam poſt ſumptionem ſanguinis reuerēter ſumere vt i titu. de cele. miſ. plenius inuenies

Item circa materiā ſanguinis vide ne ſit agreſta vel vinum ita debile ꝙ nullo modo habeat ſpeciē vini Ne ſit aqua rubea expreſſa de pāno intincto i vino rubeo Ne ſit acetum vel vinū omnino corruptum: ne ſit claretū vel vinum de moris aut malogranatis cōfectum: quia veram ſpeciē vini nō retinent. Conficiens cum vino quod eſt in via corruptiōis vel ad corruptionez. grauiſſime peccat licet conficiat quoniā nō retinet ſpeciem vini.

Item cauendum eſt ne apponatur niſi modicuz de aqua. quia ſi tantum poneretur ꝙ ſpeciem vini tolleret. non conficeretur.

Item ſi qua hic deſunt requirātur in ſumma et lectura hoſti. in titu. de cele. miſſa.

Anno incarnatiōis dominice quingēteſimoquarto ſupra milleſimū: die vero vigeſimanona menſis Junij. Impenſa honeſti viri Anthonij verard mercatoris Pariſieñ. hoc egregiuz opus ſacri miſſalis: ad vſuz famoſe ac percelebris eccleſie Sarum: nup inſtanti ac peruigili cura viſum correctū et emendatū: eſt venale facili precio corā cunctis productum et exhibitum.

Missale [illegible]
1504

¶ Inuentoriũ eorum que ĩ hoc miſſali cõtinentur dominicarũ videlicet et feſtiuitatũ ſanctorũ: atq̃ aliorum officiorũ ſecundũ vſum eccleſie Sar. Et primo dñicarum

Dominica prima aduẽt⁹ j
Dominica ſcđa aduẽtus v
Dominica tertia aduentus vj
Dominica quarta aduẽtus ix
Dñica infra octa. natiuita. xvij
Epyphania dñi noſtri ieſu xix
Dñica infra octa. epiphanie xxi
Dñica prima poſt octa. epy. ibidẽ
Dñica ſcđa poſt octa. epy. xxij
Dñica tertia poſt octa. epy. xxiij
Dñica quarta poſt oct. epy. xxiiij
Dñica quita poſt octa. epy. xxv
Dñica in ſeptuageſima xxvj
Dominica in ſexageſima xxvij
Dñica in quinquageſima xxix
In capite ieiunij xxxiij
Dñica. j. quadrageſime xxxv
Dñica ſcđa quadrageſime xlij
Dñica. iij. quadrageſime xlviij
Dñica. iiij. quadrageſime liiij
Dominica in paſſione lx
Dñica in ramis palmarum lxv
Dominica reſurrectionis cvij
Dominica in octa. paſche cxiiij
Domi. ſcđa poſt paſcha cxv
Dominica. iij. poſt paſcha cxvj
Dominica. iiij. poſt paſcha cxvij
Dñica quita poſt paſcha cxviij
In aſcenſione domini cxx
Dñica infra octa. aſcẽſio. ibidẽ
Dominica penthecoſtes cxxiiij
Dominica trinitatis cxxx
Feſtũ corporis chriſti cxxxi
Dñica. i. poſt trinita. cxxxij
Dñica ſcđa poſt trini. cxxxiij cum ceteris ſequentibus vſq; ad dominicam. xxiiij.
Dominica ante aduentum cl
Feria quarta quattuor tẽporum clj
In dedicatione eccleſie clv
In conſecratione eccleſie clvj
In reconciliatione eccleſie ibidẽ

¶ Tabula feſtiuitatũ ſanctorum ſecundum ordinem menſium

Et primo in ianuario.

Circumciſio domini xviij
Felicis epiſcopi clx
Mauri abbatis ibidem
Marcelli pape clxi
Sulpicij epiſcopi ibidẽ
Priſce virginis ibidem
Wulſtani epiſcopi ibidẽ
Fabiani & ſebaſtiani ibidem
Agnetis virginis ibidẽ
Vincentij martyris clxij
Conuerſio ſancti pauli ibidem
Juliani clxiij
Agnetis ſecundo ibidem
Baltildis regine ibidem

Februarius

Brigide virginis clxiij
Purificatio beate marie clxv
Blaſij epiſcopi clxvj
Agathe virginis ibidem
Vedaſti & amandi ibidem
Scolaſtice virginis clxvij
Valentini martyris ibidem
Juliane virginis ibidem
Cathedra ſancti petri ibidem
Mathie apoſtoli clxviij

Martius

Dauidis epiſcopi clxviij
Cedde epiſcopi ibidem
Perpetue & felicitatis ibidẽ
Gregorij pape clxix

Patricij epiſcopi ibidem
Eduargi regis ibidem
Cuthberti epiſcopi ibidem
Benedicti abbatis ibidem
Annunciatio marie ibidem

Aprilis

Ricardi epiſcopi clxx
Ambroſij epiſcopi cl xxi
Tiburtij ⁊ valeriani ibidē
Alphegi epiſcopi ibidē
Georgij martyris ibidem
Marci euangeliſte ibidē
Uitalis martyris clxxij

Mayus.

Philippi ⁊ iacobi ibidem
Inuentio ſancte crucis ibidē
Johis ante portā latinā clxxiij
Gordiani ⁊ epimachi ibidē
Nerei ⁊ achilei ibidem
Dunſtani epiſcopi clxxiiij
Aldelmi epiſcopi ibidem
Auguſtini angloꝝ apoſtoli ibidē
Germani epiſcopi ibidē
Petronille virginis ibidē

Junius.

Nicomedis martyris clxxv
Marcellini ⁊ petri marty. ibidē
Bonifacij ⁊ socioꝝ ibidem
Guildardi ⁊ medardi ibidē
Tranſlatio ſācti edmundi ibidē
Primi ⁊ feliciani ibidem
Barnabe apoſtoli clxxvi
Baſilidis ⁊ ſociorum ibidem
Baſilij epiſcopi ibidē
Uiti ⁊ modeſti ibidē
Tranſlatio ſcti ricardi clxxvij
Marci ⁊ marcelliani ibidē
Geruaſij ⁊ prothaſij ibidē
Trāſlatio eduardi regis clxxviij
Albani ꝓthomartyris ibidē
Etheldrede virginis clxxix
Natiuita. iohis baptiſte ibidē
Johannis ⁊ pauli clxxx
Petri ⁊ pauli apoſtoloꝝ clxxxi
Cōmemoratio ſcti pauli clxxxij

Julius.

Uiſitatio beate marie ibidē
Proceſſi ⁊ martiniani clxxxiij
Trāſlatio ſcti martini clxxxiiij
Trāſlatio ſancti thome clxxxv
Feſtum reliquiarum ibidem
Sanctoꝝ ſeptem fratrū ibidē
Tranſl. ſ. benedicti abba. ibidē
Tranſla. ſ. ſuuithini clxxxvi
Tranſla. ſ. oſmundi ibidem
Kenelmi regis ibidem
Arnulphi epiſcopi ibidem
Margarete virginis clxxxvij
Marie magdalene ibidem
Appolinaris martyris clxxxviij
Jacobi apoſtoli ibidem
Anne matris marie clxxxix
Septem dormientiū ibidē
Pāthaleonis martyris ibidē
Abdon ⁊ ſennen cxc
Felicis ⁊ ſimplicij ibidem
Germani epiſcopi ibidem

Auguſtus.

Ad vincula petri ibidem
Stephani pape cxci
Inuētio. ſ. ſtepha. ꝓtho. ibidē
Oſualdi regis ibidē
Tranſfiguratio dñi ibidem
Feſtum noīs ieſu cxcij
Sixti ⁊ feliciſſimi ibidem
Donati epiſcopi ibidem
Ciriaci ⁊ socioꝝ cxciiij
Laurentij martyris cxcv
Tyburtij martyris ibidē
Hypoliti martyris ibidem

Aſſumptio beate marie cxcvj
Bartholomei apoſtoli cxcix
Ruffi martyꝛis cc
Auguſtini epiſcopi ibidem
Sabine virginis ibidem
Decollatio. ſ. iohis baptiſte ibidē
Felicis ⁊ adaucti ccj
Cuthburge virginis ibidem

September.

Egidij abbatis ibidem
Tꝛāſlatio ſācti cuthberti ibidē
Bertini abbatis ccij
Natiuitas beate marie ibidē
Exaltatio ſancte crucis cciij
Edithe virginis cciiij
Lamberti epiſcopi ibidem
Mathei apoſtoli ccv
Mauricij ⁊ ſocioꝛum ibidem
Firmini epī ⁊ martyꝛis ccvj
Coſme ⁊ damiani ibidem
Michaelis archangeli ibidē
Hieronimi pꝛeſbyteri ccvij

October.

Remigij ⁊ vedaſti ibidem
Leodegarij epiſcopi ibidem
Fidis virginis ibidem
Marci ⁊ marcelliani ibidem
Dioniſij ⁊ ſocioꝛum ccviij
Gereonis ⁊ ſocioꝛum ibidē
Nicaſij epiſcopi ibideꝫ
Tꝛāſlatio. ſ. eduardi regis ibidē
Calixti pape ccix
Vulfranni epiſcopi ibidē
Michaelis in mōte tumba ibidē
Luce euangeliſte ibidē
Vndecim miliū virginū ccx
Romani epiſcopi ibideꝫ
Criſpini ⁊ criſpiniani ibidē
Symonis ⁊ iude ibideꝫ

Nouember.

Omnium ſanctoꝛum ccxij
Cōmemoꝛatio animaꝝ ibidē
Euſtachij martyꝛis ibidē
Venefrede virginis ccxiij
Leonardi abbatis ibidē
Quattuoꝛ coꝛonatoꝝ ibideꝫ
Theodoꝛi martyꝛis ibidem
Martini epiſcopi ibidem
Bꝛictij epiſcopi ccxiiij
Machuti epiſcopi ibidē
Edmundi archiepiſcopi ibidē
Hugonis epiſcopi ibidē
Edmundi regis ccxv
Cecilie virginis ibidē
Clementis pape ibidem
Criſogoni martyꝛis ibidē
Katherine virginis ccxvj
Lini pape ibidem
Andꝛee apoſtoli clvij

December.

Nicolai epiſcopi clix
Conceptio beate marie ibidē
Lucie virginis ibidem
Thome apoſtoli clx
Natiuitas domini ieſu xiiij
Stephani pꝛothomartyꝛis xv
Iohannis apoſtoli ibidē
Sanctoꝛum innocentiū xvj
Thome archiepiſcopi xvij
Silueſtri pape xviij

¶ Tabula de ꝯmuni ſanctoꝝ.

In natali vnius vel plurimoꝛuꝫ apoſtoloꝛum in cōmuni ccxviij
In nata. vniꝰ euāg. ī cōi fo. ccxix
In nata. vniꝰ mar. ī cōi ibidē
In nata. pluri. mar. ī cōi ccxxij
In nata. vniꝰ ꝯfeſ. in cōi ccxxvj
In nata. pluri. ꝯfeſ. in cōi ccxxix
In nata. vniꝰ ꝟginis ī cōi ccxxx
In nata. pluri. ꝟgi. in cōi ccxxxij

¶ Tabula commemorationum ordinata ſecundū numerum ſequentem commune.

In cōmemora. trinita. ccxxxij
In cōmemora. angeloꝝ ccxxxiij
Miſſa ferialis ibidem
In cōme. ſctiſpūs ccxxxiiij
De corpore chriſti ibidem
De ſancta cruce ccxxxv
Miſſa de qnqꝫ vulnerib⁹ ccxxxvj
De corona dñi ieſu ccxxxvij
De ſcā maria i aduētu ccxxxviij
De ſcā maria a natiuitate dñi vſqꝫ ad purificationē ccxxxix
A purifica. vſqꝫ ad aduētū ccxl
Pro pace ccxlj
Pro rege ccxlij
Pro gratia ſpūſſancti ibidem
Pro ſeipſo ibidem
Pro dono ſpūſſancti ccxliij
Pro peccatis ibidem
Pro penitentibus ccxliiij
Pro inſpiratione ſapientie ibidē
Pro tribulatione cordis ibidē
Pro infirmo ccxlv
Pro ſalute amici ibidem
Pro ſerenitate aeris ibidem
Pro pluuia petenda ccxlvj
Miſſa tempore belli ibidem
Pro incarcerato ccxlvij
Pro mortalitate hominū ibidem
Pro peſte animalium ccxlviij
Pro quacūqꝫ tribulatione ibidē
Pro infirmo ꝓxi. morti ibidē
Pro iter agentibus ibidē
Pro papa ibidem
Pro ꝑlatis ⁊ ſubditis ccxlix
Pro tentatione carnis ibidem
Cōtra malas cogitatiōes ibidē
Pro petitione lachrymaꝝ ibidē
Contra aereas tēpeſtates ccl
Contra inuaſores eccleſie ibidē
Pro nauigantibus ibidē
Pro benefactoribus ibidem
Contra aduerſantes ibidem
Pro muliere ꝑgnante ibidem
De ſanctis katherina margareta ⁊ maria magdalena ibidem
Pro febricitātib⁹ de. ſ. ſigiſmūdo
Cōtra paganos" ibidē ccli
De incarnatione chriſti ibidē
Memoria tpe paſchali ibidē
De omnibus ſanctis ibidem
Pro vniuerſali eccleſia ibidē
Ordo in ſpōſalibus cclij
Bñdictio mulie. poſt ptū cclvj
Benedictio peregrinoꝝ ibidē
Officium defunctoꝝ cclix
Miſſa tempore peſtis xlvij
Pro febricitantibus xxxi
In anniuerſariis mortuoꝝ cclx
Pro defunctis i trigintali cclxi
Pro defūcto morte ꝑuēto cclxiij
Pro maſcul. ⁊ femi. familia. ibid
Orationes generales cclxiiij
Trigintale gregorij xlv
Miſſa ꝓ mortali. euitanda ibid
De ſancto ſebaſtiano xlvij
De ſancto rocho ibidem
De ſancto chriſtoforo xlviij
De ſancto anthonio ibidem
De ſancto gabriele xlix
Miſſa compaſſionis beate marie virginis ibidem
Paſſio ſancte barbare lj
Orationes de paſſione dñi ibidē
In cōmemora. ſanctiſpūs lj
De cantu kyrieleyſon lij
Cautele miſſe liij

M[illegible]
Sar̄: nup̄ accuratissime casti-
gatū: ppulcrisqꝫ caracterib⁹ im-
pressū: officia oīm sctōꝝ totalit̄
ad longū (qđ celebrātib⁹ maxi-
me erit vtilitati) cōtinēs cū plu-
rib⁹ officiis nouis ī fine additis

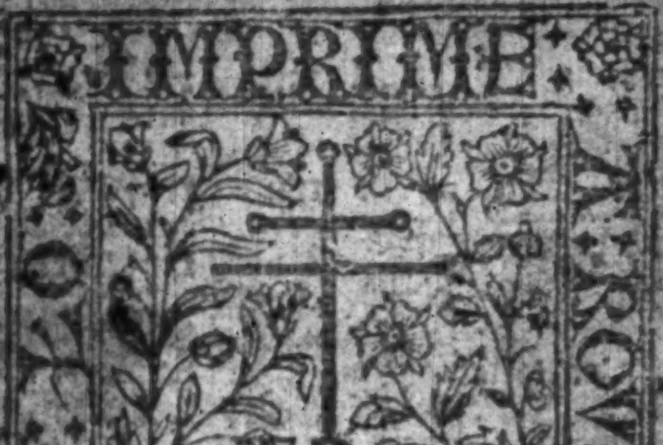
IMPRIME A ROVEN DEVANT S. LO
M M

Magister Martinus Morin.

AD 134